147 C.1
5710.
18 die January. A.D. 1723/4
2

בראשית. ה׳ ג׳ מנהון ריש פסוק וסימניהון בראשית ברא אלהים בראשית ממלכת יהויקים
בן כתי חס יוד וב בריב וסימניהון אשר היה דבר יי אל ירמיהו הנביא בראשית ממלכת צדקיה ויהי
בשנה ההיא בראשית [illegible] ברא אלהים ג׳ ר״פ וסימניהון בראשית ברא לעשות למן היום אשר

ברא

בראשית

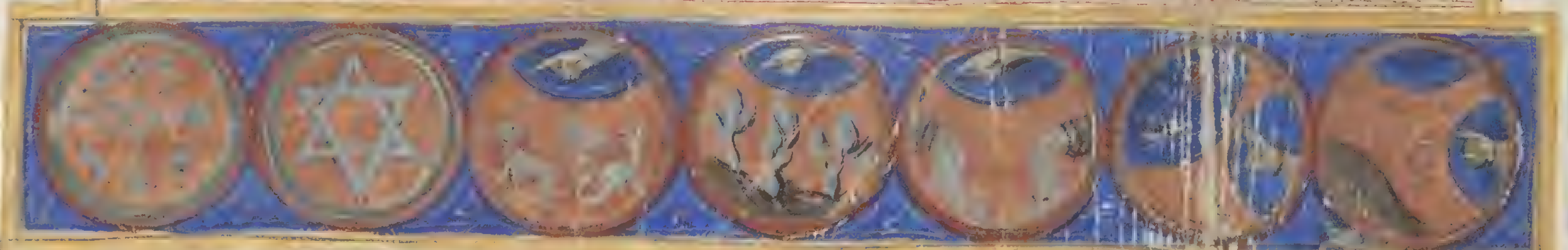

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ והארץ היתה תהו ובהו
וחשך על פני תהום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים ויאמר
אלהים יהי אור ויהי אור וירא
אלהים את האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין החשך
ויקרא אלהים לאור יום ולחשך
קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד פתוחה
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים
ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
כן ויקרא אלהים לרקיע
שמים ויהי ערב ויהי בקר יום
שני פתוחה ויאמר
אלהים יקוו המים מתחת השמים

השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ויהי כן ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר
אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה
פרי למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן ותוצא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי
פתוחה ויאמר אלהים
יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה והיו
לאתת ולמועדים ולימים
ושנים והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על הארץ ויהי
כן ויעש אלהים את שני המארת

וחשך ב׳ וסימנ׳ על פני התהום לא ירע מקומו פני תהום ב׳ ר״פ וסימניהון וחשך על פני תהום חק חג על פני תהום יחד
ופני תהום יתלכדו [illegible] אלהים ב׳ וסימניהון ורוח אלהים מרחפת ורוח אלהים לבשה את זכריה ויבדל
ג׳ וסימניהון ויבדל אלהים בין האור ובין החשך בין המים אשר מעל לרקיע ויבדל עוד ושרי הצבא
לעבודה מן בני אסף [illegible] ויהי כן ה׳ דסמיכה ו׳ בתורה וב׳ בנביאים וסימניהון תדשא לרקיע יקוו המים
מתחת השמים והיו [illegible] ברקיע תוצא הארץ דשא ולכל חית הארץ יחד את הגזה היא דבר יי אשר דבר

אל

ותוצא ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהון ותוצא הארץ דשא ותוצא את עמך ישר׳ ותלנא ותתן לה ויציע חס׳ חד בתורה
חד בנביאים וחד בכתובים · למינהו · י״ד וסימניהון ותוצא הארץ ב׳ בו׳ את כל עוף כנף ויעש אלהים
מהעוף למינהו ב׳ בו׳ הבהמה וכל החיה ב׳ בו׳ ואת בת היענה וחבירו ואת הסלעם החרגול החגב והצב ׳רין ׳ר

הגדלים את המאור הגדל
לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים ויתן אתם אלהים בר
ברקיע השמים להאיר על
הארץ ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך
וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי פתוחה
ויאמר אלהים ישרצו
המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים
ויברא אלהים את התנינם הגד
גדלים ואת כל נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למ
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי טוב ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את המים בימים והעוף ירב בא
בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום
חמישי פתוחה ויאמר
אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן ויעש אלהים את
חית הארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת

הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
הארץ ובכל הרמש הרמש על
הארץ ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכ
וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף
השמים ובכל חיה הרמשת על
הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע א
אשר על פני כל הארץ ואת
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
זרע לכם יהיה לאכלה ולכל
חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ אשר
בו נפש חיה את כל ירק עשב
לאכלה ויהי כן וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי
פתוחה ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות
פתוחה אלה תולדות

ג׳
יתגן לימי אם נשמתו
כגיהינם נעת
שהיה דגיל
לשניתי כיים
ז מוציאין אותו מגהינם יעד עת שהיה
מאחר כיוצא
שבת [illegible]
אותו בלהכניסו בגה

מארת ׳ב׳ בת׳ כן בליש׳ וסימניהון יהי מארת שני המארת והיו למאורת כן כת׳ · ולמועדים ב׳ וסימניהון והיו
לאותת ולמועדים והיו לבית יהודה לששון ולשמחה ירב׳ ג׳ וסימניהון והעוף ירב וכבון ירב המשא
העם ה׳ פס׳ ובכל ובכל וסימ׳ נעשה ארם בצלמנו ובאו ונחו מלם בנחלי הבתות חילך וכל [illegible] לכו
וכירינה יתני דספ׳ ותתן אותות ומפתים בפרעה וג׳ פס׳ ובכל בכל וסימניהון והתן תונותיה [illegible] ימים
אשר ונחל הרומשת ג׳ וסימ׳ ויברא אלהים את התנינם ויברך אתם אלהים · זאת תורת הבהמה

MVSEVM BRITANNICVM

וירדו כ ימב ליש׳ וסימ׳ וירדו בדגת הים׳ וירדו זת פלישתים   רומש׳ ב מל וסימניהון ולכל חית הארץ׳ למשפחתיהם
יצאו׳ והעיה ׳ג וסימניהון והעיה ירב בארץ׳ והעיה אבל אתם מן הפל׳ זאת ת׳ית הבהמה והעיה   כל ׳נבאם ׳ד דסמ׳
ויכלו השמים והארץ׳ ונמקן כל ינבא השמים׳ אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי׳ אתה יי לבדך׳   ישבות׳ב׳ וסימ׳

השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים
וכל שיח השדה טרם יהיה בא
בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את
והשקה את כל פני האדמה: וייצר יהוה
אלהים את האדם עפר מן הא
האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה:
ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם א
אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים
מן האדמה כל עץ נחמד למר
למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע:
ונהר יצא מעדן להשקות את
הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים: שם האחד פישון הוא
הסבב את כל ארץ החוילה אשר
שם הזהב: וזהב הארץ ההוא
טוב שם הבדלח ואבן השהם:
ושם הנהר השני גיחון הוא
הסובב את כל ארץ כוש: ושם
הנהר השלישי חדקל הוא
ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן
עדן לעבדה ולשמרה: ויצו

יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו
כי ביום אכלך ממנו מות תמות:
ויאמר יהוה אלהים לא טוב
היות האדם לבדו אעשה לו עזר
כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה ואת כל
עוף השמים ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו וכל אשר
יקרא לו האדם נפש חיה הוא
שמו: ויקרא האדם שמות לכל
הבהמה ולעוף השמים ולכל
חית השדה ולאדם לא מצא
עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים
תרדמה על האדם ויישן ויקח
אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה: ויבן יהוה אלהים את
הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם: ויא
ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:
על כן יעזב איש את אביו ואת
אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד: ויהיו שניהם ערומים הא
האדם ואשתו ולא יתבששו:
והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים

כ ימב ליש׳ ואיד יעלה מן הארץ׳ ואיד נבון לנלעו׳ קדמ׳ חס   והשקה ׳ג וסימניהון ׳ואד יעלה מן הארץ׳ ואיד
נבון לנלעו ׳קדמ׳ חס׳ והשקה את האשה׳ והשקה את כל׳ למראה ׳ד ב פת וב קמ׳ וסימ׳ ויצמח יי אלהים מן האדמה׳
טובה גדול למראה והנערה עליהם למראה עיניה׳ לא למראה עיניו ישפוט ג קדמ׳ פת   ינהר ד וסימניהון ונהר
יצא מעדן׳ נהר יסובבני נוקה חנוש לראשי׳ נגשתו מים חיים׳ ואולי מים מני ים   יפרד ב׳ וסימניהון ומשם יפרד
ירד מרעהו יפרד   וזהב ׳ג מלי בט ע וסימניהון וזהב הארץ ההיא׳ ועזרה מגרש עריהם יסגר פנים אריתא ולא ...

לקח ה̈ קמ̇יצ ו̇ב פת̇ וסימניהון לעבוד את האדמה כי לקח עמי חנם אלה ומאה כסה אשר לקח לה ב̇ בתר קמ̇ וחד
ולקח מהם קללה ׃ וישכן ב̇ וסימניהון וישכן מקדם לגן עדן וישכן באהליהם וחד ישכן סלה ׃ כחה ב̇ וסימ̇ לא תוסף
תת כחה לך אם כחה אכלתי בלא כסף אסתר ב̇ וסי̇ ומפניך אסתר אז מפניך לא אסתר ׃ מוצאי ב̇ וסימניה̇ון

ויאמר אל האשה אף כי אמר
אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן
ותאמר האשה אל הנחש מפרי
עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר
בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו
ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ׃ ו
ויאמר הנחש אל האשה לא
מות תמתון כי ידע אלהים כי
ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
והייתם כאלהים ידעי טוב ורע ׃
ותרא האשה כי טוב העץ למ
למאכל וכי תאוה הוא לעינים
ונחמד העץ להשכיל ותקח מ
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל ׃ ותפקחנה עיני ש
שניהם וידעו כי עירמם הם
ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרת ׃ וישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן ׃ ויק
ויקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה ׃ ויאמר את קלך
שמעתי בגן ואירא כי עירם א
אנכי ואחבא ׃ ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אתה המן העץ אשר
צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ׃
ויאמר האדם האשה אשר נתתה
עמדי הוא נתנה לי מן העץ וא

ואכל ׃ ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית ותאמר
האשה הנחש השיאני ואכל ׃
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל חית השדה על
גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי ו
חייך ׃ ואיבה אשית בינך ובין ו
האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב ׃
סתומה אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והרנך בל
בעצב תלדי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשל בך ׃
סתומה ולאדם אמר כי ש
שמעת לקול אשתך ותאכל
מן העץ אשר צויתיך לאמר
לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי
חייך ׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה ׃ בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל
האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב ׃ ויקרא
האדם שם אשתו חוה כי הוא
היתה אם כל חי ׃ ויעש יהוה
אלהים לאדם ולאשתו כתנות
עור וילבשם ׃ סתומה
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה

מוצאי ב̇ וסימניהון ותיה כל מוצאי כי מוצאי מצא חיים ׃ ויישן ג̇ ב̇ קמ̇ וחד פת̇ ויפל יי̇ אלהים תרדמה ויישן ז̇
ויחלום שנית תחת רותם אחת ׃ ויפל ג̇ וסימניהון אלהים תרדמה ויפל עליו וימות ויפל עליו בקרב מחנהו ׃
ויאמר ט̇ נטע ראפס וסימ̇ האדם יעקב יתרו משה דוד נתן נעמן הורם המן ׃ מבשרי ב̇ וסימניהון ובשר
מבשרי מבשרי לא תשבעו ׃ לזאת ב̇ וסימניהון לזאת יקרא אשה אף לזאת יחרד לבי ׃ ואת אמו ג̇ וסימניהון ׃
על כן יעזב איש את אביו כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו לא יבחך ׃

קלך ב חס וסימניהון ויאמר את קלך שמעתי בגן ויהי ככלות שלמה קדמ ואירא ב ופסימניהון ויאמר את קלך
שמעתי בגן ואירא הרבה מאד על כן זחלתי ואירא מפני יי אלהים ב בתורה וסימניהון ויתחבא האדם ואשתו
ואתה ועבדיך ידעתי וכל קרי רכו מפני יי וסימניהון ויתן לו הכהן ויקם יונה לברוח תרשישה ב בפסוקא

כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועת
פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם
וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן
לעבד את האדמה אשר לקח
משם ויגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן את הכרבים ואת
להט החרב המתהפכת לשמר
את דרך עץ החיים

והאדם ידע את חוה
אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר
קניתי איש את יהוה ותסף ללדת
את אחיו את הבל ויהי
הבל רעה צאן וקין היה עבד
אדמה ויהי מקץ ימים ויבא
קין מפרי האדמה מנחה ליהוה
והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו
ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל
מנחתו ואל קין ואל מנחתו
לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו
פניו ויאמר יהוה אל קין למה
חרה לך ולמה נפלו פניך הלוא
אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו
ואתה תמשל בו ויאמר קין אל
הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה
ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו
ויאמר יהוה אל קין אי הבל
אחיך ויאמר לא ידעתי השמר

אחי אנכי ויאמר מה עשית
קול דמי אחיך צעקים אלי מן
האדמה ועתה ארור אתה מן
האדמה אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מידך
כי תעבד את האדמה לא תסף
תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ
ויאמר קין אל יהוה גדול עוני
מנשא הן גרשת אתי היום מעל
פני האדמה ומפניך אסתר והייתי
נע ונד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל
הרג קין שבעתים יקם וישם
יהוה לקין אות לבלתי הכות
אתו כל מצאו ויצא קין
מלפני יהוה וישב בארץ נוד
קדמת עדן וידע קין את אשתו
ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה
עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את עירד ועירד
ילד את מחויאל ומחייאל ילד
את מתושאל ומתושאל ילד
את למך ויקח לו למך שתי נשים
שם האחת עדה ושם השנית
צלה ותלד עדה את יבל הוא
היה אבי ישב אהל ומקנה ושם
אחיו יובל הוא היה אבי כל
תפש כנור ועוגב וצלה גם הוא
ילדה את תובל קין לטש כל

השמים הט
הסובבים הס
העיני הע
העת הע
העל הע
הפלא הפ
הפקד הפ
הפרי הפ
העצי הע
הינבוני הינ
העוני הע
הצבאות הצ
הקרבה הק
הכרבים הכ
הקשי הק
הקודר הק
הרוצה הר
הרבי הר
הרעני הר
השמני הש
השמים הש
השמינית הש
התולעים הת
התקועים הת
התקועי הת
התנין הת

ויראו האנשים יראה גדולה אז ירננו עצי היער ולרשע לעזור ולא נבגע הרים כרונג נמם הגיד לך ב וסימ
ויאמר מי הגיד לך ב הגיד לך אדם מה טוב וחד והגיד לך יי וכית יעשה תאכלנה ב וסימניהון בעצבון תאכלנה
ועוגת שעורים תאכלנה וקוץ ג וסימ וקוץ ודרדר תצמיח לך סילון ממאיר וקוץ מכאיב וקוץ הוליד את שציב
חד בתורה חד בנביאים חד בכתובים אפיך ב מל וסימניהון בזעת אפיך וברוח אפיך ואל עפר ב וסימניהון
ואל עפר תשוב ואל עפר תשיבני כתנת ב וסימ כתנת עור וילבשם ויעשו את הכתנות שש וכל עור דמותיה

תובל ו' פת' וסימניהון וצלה גם היא ילדה ב' בו' ושמתי בהם אות שם משך ותובל וכל המינה יון תובל
ומשך לרקמות תובל למלך האזנה ב' וסימניהון כנת בו' שחות נשי למך וילד ב' וסימ' וילד לחברתי
וילד זקנים קטן יקם ג' וסימ' כי שבעתים יקם ולא יקם כי כספו הוא שת ד' וסימניהון כי שת לי [illegible]

חרש נחשת וברזל ואחות תובל
קין נעמה ויאמר למך לנשיו
עדה וצלה שמען קולי נשי למך
האזנה אמרתי כי איש הרגתי
לפצעי וילד לחברתי כי שבעתים
יקם קין ולמך שבעים ושבעה
וידע אדם עוד את אשתו ותלד
בן ותקרא את שמו שת כי שת לי
אלהים זרע אחר תחת הבל כי
הרגו קין ולשת גם הוא ילד בן
ויקרא את שמו אנוש אז הוחל
לקרא בשם יהוה סתומה
זה ספר תולדת אדם ביום
ברא אלהים אדם בדמות אלהים
עשה אתו זכר ונקבה בראם ויב
ויברך אתם ויקרא את שמם
אדם ביום הבראם ויחי אדם
שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את שמו שת ויהיו
ימי אדם אחרי הולידו את שת
שמנה מאת שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר
חי תשע מאות שנה ושלשים
שנה וימת סתומה ויחי
שת חמש שנים ומאת שנה וי
ויולד את אנוש ויחי שת אחרי
הולידו את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי שת שתים

עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת סתומה ויחי אנוש
תשעים שנה ויולד את קינן ויחי
אנוש אחרי הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי אנוש חמש שנים ותשע
מאות שנה וימת סתומה
ויחי קינן שבעים שנה ויולד את
מהללאל ויחי קינן אחרי
הולידו את מהללאל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהיו כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת סתומה ויחי
מהללאל חמש שנים וששים
שנה ויולד את ירד ויחי מהללאל
מהללאל אחרי הולידו את ירד
שלשים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי
מהללאל חמש ותשעים שנה
ושמנה מאות שנה וימת
סתומה ויחי ירד שתים וששים
שנה ומאת שנה ויולד את חנוך
ויחי ירד אחרי הולידו את
חנוך שמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהיו כל ימי ירד
שתים וששים שנה ותשע מאות
שנה וימת סתומה ויחי

אלהים זרע אחר ולא שת לבו גם לזאת גם יהודה שת קציר לך מי שת בטחות חכמה מן זה ספר
תולדת עד תולדה יצחק תולדת כת' ומן תולדת יצחק עד סוף ס"פ תולדות כת' [illegible] תולדת כת' חס ויחס אלה
תולדת ישמעאל וב' מל' [illegible] אלה תולדות ישמעאל השמים אלה תולדות פרץ מאת ג' חס וסימניהון
שמנה מאת שנה דאדם חמש מאה שנה דלמך ארבע מאה שקל כסף דעפרון ומן ובשנה השביעית עד
ויחי את שר המאות מאות כת' ושאר מאות כת' וחד כת' אמות וקרי מיאות מדד ברוח הקדים בקנה המדה
חמש מאות קנים

ויתהלך ג׳ ראפס׳ וסימ׳ ויתהלך חנוך וחבירו ויתהלך בתוך אריות ואיננו י״ב וסימניהון ואיננו כי לקח
אותו אלהים ערות על יאור על פי יאור יבקש את עון ישר ואיננו שדד זרעו ושכניו ואיננו והתבוננת על
מקומו ואיננו המחכים למות ואיננו דמו מעט ואיננו הן קדם אהלך ואיננו עשיר ישכב ולא יאסף התעיה

חנוך חמש וששים שנה ויולד
את מתושלח ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את מתו
שלח שלש מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך
חמש וששים שנה ושלש מאות
שנה ויתהלך חנוך את האלהים
ואיננו כי לקח אתו אלהים
סתומה
ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך
ויחי מתושלח אחרי הולידו את
למך שתים ושמונים שנה ושבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו
כל ימי מתושלח תשע וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת
סתומה
ויחי למך שתים
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר זה
ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו
מן האדמה אשר אררה יהוה
ויחי למך אחרי הולידו את נח
חמש ותשעים שנה וחמש מאות
שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל
ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה וימת
סתומה
ויהי נח בן חמש מאות
שנה ויולד נח את שם את חם
ואת יפת ויהי כי החל האדם
לרב על פני האדמה ובנות ילדו

להם ויראו בני האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו
להם נשים מכל אשר בחרו
ויאמר יהוה לא ידון רוחי בא
באדם לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים שנה
הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני הא
האלהים אל בנות האדם וילדו
להם המה הגברים אשר מעולם
אנשי השם
פתוחה
וירא יהוה כי רבה רעת האדם
בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק
רע כל היום וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב אל
לבו ויאמר יהוה אמחה את
האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים כי נחמתי
כי עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה

אלה תולדת נח
נח איש
צדיק תמים
היה בדרתיו את האלהים התהלך
נח ויולד נח שלשה בנים את
שם את חם ואת יפת ותשחת
הארץ לפני האלהים ותמלא
הארץ חמס וירא אלהים את

עינך נ׳ ואיננו ואיננו חסר לנפשו מכל אשר שמנים ו׳ מל׳ וסימ׳ הנה דמתושלח והשקוט הארץ שמנים
שנה דאהוד ויהי בשמנים שנה וארבע מאות שנה לצאת ויך כמחנה אשור דמלכים ואם בגבורות שמנים ...
את עשר כבוד מלכותו וכל דה׳ דכו׳ מל׳ במא׳ חס ... ידינו ג׳ מל׳ וסימ׳ זה ינחמנו ממעשנו ידינו
לא שלחה שמענו את שמעו רפו ידינו אשור לא יושיענו ויהי כל ימי ב׳ חל׳ סימן חנוך למך
ומטע כל הנקדש׳ ומוסרין חלן סימן ושעות הוא בידם כי חל׳ סימן ועל נח הוא בספרים מדויקי׳ ויהיו כל ימי׳ עד
שיבא אליה

והנני ג וסימניהון והנני משחיתם את הארץ והנני מקושש שנים עינים והנה אמר לבנת בית · עשה לך ז וסימניהון עשה לך תיבת עצי גפר שתי חצוצרות כסף עשה לך שרף עשה לך חרבות צרים עשה לך אשר תמצא ידך עשה לך כל גולה עשה לך מוסרות ומוטות · ותמלא הארץ ג וסימניהון ותמלא הארץ

הארץ והנה נשחתה כי השחית
כל בשר את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לנח
קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ
חמס מפניהם והנני משחיתם את
הארץ עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר וזה אשר תעשה
אתה שלש מאות אמה ארך
התבה חמשים אמה רחבה ו
ושלשים אמה קומתה צהר
תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה
תשים תחתים שנים ושלשים
תעשה ואני הנני מביא את
המבול מים על הארץ לשחת
כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת
השמים כל אשר בארץ יגוע
והקמתי את בריתי אתך ובאת
אל התבה אתה ובניך ואשתך
ונשי בניך אתך ומכל החי מכל
בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחית אתך זכר ונקבה יהיו
מהעוף למינהו ומן הבהמה
למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך
להחיות ואתה קח לך מכל
מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה ויעש

נח ככל אשר צוה אתו אלהים
כן עשה ויאמר יהוה לנח בא
אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראיתי צדיק לפני בדור
הזה מכל הבהמה הטהורה תקח
לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה
הוא שנים איש ואשתו גם מ
מעוף השמים שבעה שבעה
זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל
הארץ כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומחיתי את
כל היקום אשר עשיתי מעל
פני האדמה ויעש נח ככל אשר
צוהו יהוה ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הא
הארץ ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני
מי המבול מן הבהמה הטהורה
ומן הבהמה אשר איננה טהרה
ומן העוף וכל אשר רמש על
האדמה שנים שנים באו אל
נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
צוה אלהים את נח ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על הארץ
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש
השני בשבעה עשר יום לחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום

אותם · ותמלא הארץ את המים · ושלשים ב וסימניהון תחתים שנים ושלשים ושלשים יסען · ובאת ד בטעם
כתיו וסימניהון ובאת אל התיבה ווקני ישר ובאת אל הכהנים הלוים אשר יהיה בימים ההם ושלשת תרד
וקראת המגלה לקוח מאתי · ומכל ב ראש פס ומכל החי מכל בשר ומכל בני כי רבים בנים נתן לי · ח פסו
דמי דכהון ב מלי דמיין קדמ נס ו תנ והל לא נס ו וסימניהון ומכל החי מכל בשר שנים ואלה בני רעואל
כן עשו ואשר עשה לרחן ולאבירם וגם אשר א שאלת נתתי לך ושתים דלתות וכי מי אני ומי ביתי ולבני
לוי
העזרים

כיום הזה׳ ו׳ וסימניהון בשנת שש מאות שנה לחיי נח׳ בחדש השלישי לצאת בני ישראל׳ כאשר עשה ביום הזה׳
כי ביום הזה יכפר עליכם׳ יעבוך ׳׳ ביום הזה׳ ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה׳ נפתחו ג׳ וסימנ׳ הרין
וארבות השמים כי ארבות השמים נפתחו׳ שער׳ הנהרות נפתחו׳ וכל העוף ב׳ וכל העוף למינהו׳ כל החיה כל
הרמש וכל
העוף

רבה וארבת השמים נפתחו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה בעצם היום
הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח
ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם
אל התבה המה וכל החיה למינה
וכל הבהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינהו וכל
העוף למינהו כל צפור כל כנף
ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רוח
חיים והבאים זכר ונקבה מכל
בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול
ארבעים יום על הארץ וירבו
המים וישאו את התבה ותרם
מעל הארץ ויגברו המים וירבו
מאד על הארץ ותלך התבה
על פני המים והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים
חמש עשרה אמה מלמעלה
גברו המים ויכסו ההרים ויגוע
כל בשר הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל האדם
כל אשר נשמת רוח חיים באפיו
מכל אשר בחרבה מתו וימח
את כל היקום אשר על פני

האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים וימחו מן
הארץ וישאר אך נח ואשר אתו
בתבה ויגברו המים על הארץ
חמשים ומאת יום ויזכר אלהים
את נח ואת כל החיה ואת כל הבה
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישכו המים
ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים
השמים ויכלא הגשם מן השמים
וישבו המים מעל הארץ הלוך
ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים
ומאת יום ותנח התבה בחדש ד
השביעי בשבעה עשר יום לחדש
על הרי אררט והמים היו הלוך
וחסור עד החדש העשירי בעשירי
באחד לחדש נראו ראשי ההרים
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח
נח את חלון התבה אשר עשה
וישלח את הערב ויצא יצוא
ושוב עד יבשת המים מעל הא
הארץ וישלח את היונה מאתו
לראות הקלו המים מעל פני הא
האדמה ולא מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אליו אל התבה
כי מים על פני כל הארץ וישלח
ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל
התבה ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסף שלח את היונה מן

ובכל יג׳ יחיד׳ וסימניהון ובכל הארץ נעשה׳ ובכל חיה׳ ויברך׳ ובכל השרץ׳ ויגוע׳ ובכל אלהי׳ אעשה׳ ובכל
הגוים׳ ובכל העמים׳ יהי׳ ובכל המחנה׳ ויתקעו׳ ובכל העם חרדה׳ ובכל גבולך׳ הולך׳ ובכל מקום׳ ובכל זאת
אנחנו׳ ובכל זה לא הייתי׳ ובכל ים ויום מרדכי׳ ובכל הערים בשבת׳ ובכל שאר קרי׳ חלות בכל מאד מאד ו׳
וסימ׳ והמים גברו מאד מאד׳ טובה הארץ מאד מאד׳ ויפרוץ האיש׳ וינח שלמה את כל׳ ויראו מאד מאד
ויאמרו הנה שני׳ והנבאתי כאשר צוני׳ ויכלא ב׳ ויכלא הגשם׳ העם מהביא

אלין יחיד כת' ו' כמ"ע ה"ב יקרי יו"ד ונסב א"כ אסור ל' אושר ל' אוכיל ל' אנועד ל' אולי ל' ארוגם ל' נעוני ל'
בור ל' נהלוכתם ל' ברזות ל' החרסות ל' הוינא ל' המכיוא ל' הלוחות ל' המכונים ל' הושר ל' התעת ל' הנתונים
ל' הכעסוני ל' החפשות ל' וילוט ושחיעומה ל' ועצות ל' ואלול ל' והרמות ב' בר יסוס ל' ואתוזהא ל' ותולין

הַתֵּבָה וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת
עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ
וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ וַיִּיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים
אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא
יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד וַיְהִי בְּאַחַת
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה
וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים
יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ סתומה
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ
לֵאמֹר צֵא מִן הַתֵּבָה אַתָּה
וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ
כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בָּשָׂר
בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ
וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל
הָאָרֶץ וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ כָּל הַחַיָּה כָּל
הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל
הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן
הַתֵּבָה וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח
מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה וּמִכֹּל
הָעוֹף הַטָּהֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ
וַיָּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף
לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר

הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע
מִנְּעֻרָיו וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת
אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי עֹד
כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר
וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא
יִשְׁבֹּתוּ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ
וְאֶת בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וּמוֹרַאֲכֶם
וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ
וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם בְּכֹל אֲשֶׁר
תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה וּבְכָל דְּגֵי הַיָּם
בְּיֶדְכֶם נִתָּנוּ כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא
חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב
נָתַתִּי לָכֶם אֶת כֹּל אַךְ בָּשָׂר
בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ וְאַךְ
אֶת דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ
מִיַּד כָּל חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד
הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ
אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם
בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם וְאַתֶּם
פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ
סתומה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל נֹחַ וְאֶל בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר
וַאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם וְאֶת זַרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם וְאֵת
כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף
בַּבְּהֵמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם
מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת

ויזואל ל' והכוני ל' חוקק ל' ייצע ל' ייצר ל' ייחואל ל' יצעון ל' ויכסומו ל' לוש ל' ג' ראשי פסוק
מן ג"ג קדמי ובת לית נס' ו' מ"ע נס' ואילין אינון אהי ואהי אהי אהי אברהם ואהי עלי ועלי עלי ועלי
עשור ועלי כי וכי כי כי יצומו וז' כמ"ב פס וסימניהון מיד ומיד מיד ואך את דמכם לנפשתיכם על ועל עלי
ולקחו מן הדם אשר ואשר אשר כל אשר ג"ע אלה ואלה אלה או ישוב הרוצח את ואת את הנני עט
כי עד ועד עד ויאמר אלהים עד השם אלה ואלה ואמרת בלבבך

אלה ל דכו׳ חד מלע׳ וחד מלר׳ וסימניהון ׳ ללבשה ל לבשה ל למים ל למים ל למבול ל למבול
למבול ל למסך ל למשפחות ל למשפחות למחות ל למחות ל למחרת למחרת ל לבאים ל לבאים ל
לזר ל לזר ל לחץ ל לחץ ל לכלב ל לכלב ל לנגע ל לנגע ל לנכרי ל לנכרי ל לנטרים ל לנטרים ל

הָאָרֶץ וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם
וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמ
הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל
לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה
אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם׃ אֶת־
קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת
בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ׃ וְהָיָה
בְּעַנְנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאֲתָה
הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ
חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר׃
וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וּרְאִיתִיהָ
לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין
כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־
הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת
אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי
וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃
פתוחה וַיִּהְיוּ בְנֵי־נֹחַ
הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וָיָפֶת
וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה
בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָל־הָאָרֶץ׃
וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃
וַיֵּשְׁתְּ מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ
אָהֳלֹה׃ וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֵת
עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בַּחוּץ׃
וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת־הַשִּׂמְלָה

וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ
אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֵת עֶרְוַת אֲבִיהֶם
וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם
לֹא רָאוּ׃ וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע
אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה־לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן׃ וַי
וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים
יִהְיֶה לְאֶחָיו׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃
יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי
שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ וַיְחִי־נֹחַ
אַחַר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־נֹחַ
תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ פתוחה וְאֵלֶּה
תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת וַיִּוָּלְדוּ
לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ בְּנֵי יֶפֶת
גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבָל וּמֶשֶׁךְ
וְתִירָס׃ וּבְנֵי גֹּמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת
וְתֹגַרְמָה׃ וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ
כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי
הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ
לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ וּבְנֵי חָם כּוּשׁ
וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ וּבְנֵי כוּשׁ
סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה
וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃
וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרֹד הוּא הֵחֵל
לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ הוּא־הָיָה גִבֹּר־
צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֵאָמַר
כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃

כאן
מטע׳
כל
הנהדנן
ומוסרן
חלן
סימן
ושעת
הוא
כרים
כי
טחו
ענינים
מראות
בחומש
ירחון
ובספרים
כי
חל
סימן

לנביאים ל לנביאים ל לפאה ל לפאה ל לצמיתות ל לצמיתות ל לתורה ל לתורה ל תורה
ראשית כה וסימניהון ותהי ראשית ממלכתו בבל ראשית בכורי אדמתך תביא וחבירו קרבן ראשית
תקריבו אשה וקצרתם קצירה והבאתם ראשית עריסותיכם חלה ראשית גוים עמלק ראשית דגנך תירשך
כי את הבכור בן השנואה ועתה הנה הבאתי וירא ראשית לו ויקח העם מהשלל קשת עילם ראשית ואת
ראשית משאתיכם ולא ימכרו ממנו קודש ישר ל׳ ראשית ח׳ זאת היא הרכובה

ראשית רבן ויך כל בכור וחבירו ׳הוא ראשית דרכי ׳יראת ∴ ראשית דעת ׳פוטר מים ראשית מדון ׳
ראשית חכמה יראת ∴ קנני ראשית דרכו ׳ואת ראשית עריסותינו ׳ ואת האמרי ׳ד ׳וכנען ילד את
צידון ׳וחבירו ׳ידה ׳ואת האמרי ואת ׳ויגרש ∴ את כל ׳ באכה ׳ו כת כן ׳וסימניהון ו׳שכנו מחוילה עד

ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך
ואכד וכלנה בארץ שנער׃ מן
הארץ ההוא יצא אשור ויבן
את נינוה ואת רחבת עיר ואת
כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח
היא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים ואת להבים
ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת
כסלחים אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים׃ סתומה
וכנען ילד את צידן בכרו
ואת חת׃ ואת היבוסי ואת
האמרי ואת הגרגשי׃ ואת החוי
ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת
הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי ואחר נפצו משפחות
הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידן
באכה גררה עד עזה באכה
סדמה ועמרה ואדמה וצבים
עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצתם בגויהם׃
סתומה ולשם ילד גם הוא
אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃
בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול
וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את
שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר
ילד שני בנים שם האחד פלג כי
בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו

יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃
ואת עובל ואת אבימאל ואת
שבא׃ ואת אופר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי
מושבם ממשא באכה ספרה הר
הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם
ללשנתם בארצתם לגויהם׃ אלה
משפחת בני נח לתולדתם בגויהם
ומאלה נפרדו הגוים בארץ
אחר המבול׃ פתוחה
ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים
אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וי
וימצאו בקעה בארץ שנער
וישבו שם׃ ויאמרו איש אל
רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו
הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ
על פני כל הארץ׃ וירד יהוה
לראת את העיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יהוה
הן עם אחד ושפה אחת לכלם
וזה החלם לעשות ועתה לא
יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃
הבה נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש שפת

שור ׳ויהי גבול הכנעני ׳ב בפסו׳ ויהי מושבם ממשא ׳וישא לוט את ׳וישבם את מתביר ׳ויחנו עליהם וישחיתו
ויקמו אנשי ישראל ׳ויך שאול את הגשורי ׳ פת דס׳ ולד׳ ותאכל׳ ויצחק ויאכל ׳ומש׳ ותהר ׳ויבא אל
הגר ׳ברחת ׳זקנתי ׳הפר ׳וערל ׳המאכלת ׳וישלח ׳הפתחה׳ ומתי׳ ויגמל ׳בת ׳ויאחר ׳הארבע ׳וקנז ׳ורחם׳ ומאלה
ג׳ וסימניהון שלשה אלה בני נח ׳אלה משפחות בני נח ׳וארא אין איש

אלה תולדת׳ ד׳ אלה תולדת השמים אלה תולדת נח׳ אלה תולדת שם אלה תולדת יעקב׳ הנמש׳ סימן ... אילין
קמ״ע׳ בזקף׳ ובאו מהם בזקה׳ וסימניהון ויולד את ארפכשד׳ או את העושק אשר עשק׳ לחמו לרעב בתן׳ חבל
לא חבל׳ את בכורתי לקח׳ ותרבית לא לקח והוא זמות יעץ׳ ותלהטהו מסביב ולא ידע׳ את כל רכשו אשר רכש

רעהו ויפץ יהוה אתם משם על
פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר
על כן קרא שמה בבל כי שם בלל
יהוה שפת כל הארץ ומשם
הפיצם יהוה על פני כל הארץ
פתוחה אלה תולדת שם
שם בן מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנתים אחר המבול
ויחי שם אחרי הולידו את
ארפכשד חמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות סתומה
וארפכשד חי חמש ושלשים
שנה ויולד את שלח ויחי
ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שלש שנים וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות סתומה
ושלח חי שלשים שנה ויולד את
עבר ויחי שלח אחרי הולידו את
עבר שלש שנים וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות סתומה
ויחי עבר ארבע ושלשים
שנה ויולד את פלג ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים
שנה וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות סתומה ויחי
פלג שלשים שנה ויולד את רעו
ויחי פלג אחרי הולידו את רעו
תשע שנים ומאתים שנה ויולד
בנים ובנות סתומה ויחי

ב ל
חס
ד ב
רא
פס
ל
וכל
אסא
דכו
ל
בטע
בענ
יה
בטע
בקו
ל
בענ

רעו שתים ושלשים שנה ויולד
את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו
את שרוג שבע שנים ומאתים
שנה ויולד בנים ובנות סתומה
ויחי שרוג שלשים שנה
ויולד את נחור ויחי שרוג אחרי
הולידו את נחור מאתים שנה
ויולד בנים ובנות סתומה
ויחי נחור תשע ועשרים שנה
ויולד את תרח ויחי נחור אחרי
הולידו את תרח תשע עשרה
שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות
סתומה ויחי תרח שבעים
שנה ויולד את אברם את נחור
ואת הרן ואלה תולדת תרח תרח
הוליד את אברם את נחור ואת
הרן והרן הוליד את לוט וימת
הרן על פני תרח אביו בארץ
מולדתו באור כשדים ויקח
אברם ונחור להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נחור מלכה
בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה
ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקח תרח את אברם בנו ואת
לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו
אשת אברם בנו ויצאו אתם מ
מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וישבו שם
ויהיו ימי תרח חמש שנים ומא

ג
בטע ד
בענ בענ ר בענ
ד
בטע ל
בענ
בטע
בענ
ד
בענ
שלשת
סימן
ל
חס
יב
פס
את
ואת
ואת
ומלה
במ״ע

כרע נפל תנו׳ דפסו׳ קורא דגר ולא ילד׳ וגם כמלך נבוכד צאר מרד׳ כי לאהי אביו דרש׳ נזמי הזהב אשר שאל
ג׳ מנהון קמיצין׳ ומשפט אהיו לא עזב׳ דם שפך׳ הצדיק אבד׳ אם יועצך אבד׳ על ההרים לא אכל׳ וסימניהו
דאכיל קמיצין פומיה׳ גזילה גזל׳ חבל לא ישיב׳ נפש אחיו אשר הרג׳ ולא נמשלו אשר משל׳ וכן בעתיד
מיצאתהו קמיץ בלא הפסק׳ כמו׳ או בן יגח׳ הקשבתי ואשמע׳ על כן לא׳ אם אצרך כי ירשיענו׳ שמוע אשמע
וכו׳ ואילו׳ קמ׳ בזקף׳ וסימ׳ וישמן ישורון ויבעט׳ שם אשת אברם שרי׳ יראה ישבע׳ והוא כמות לא ישבע׳
הפר
...

האיש כמני לא יברח על אשר לא ארע נקם אקח ותרבית לא לקח כשקל הקדש תקח ומהם עוד תקח כי מ—
ארבר אזעק רק כל הממלכה לא אקרע יוצר עליך לא יצלח ומתחתיו יצמח לבי למואב יזעק או אשר ישחט
אל אשתו לא תקרב שרך לא הזרע הן לא נזרע בארצם לא תנחל ובו תדבק מפחד לבבך אשר תפחד ממקום—

ומאתים שנה וימת תרח בחרן

פתוחה

ויאמר
יהוה
אל
אברם
לך לך מארצך וממולדתך ומ
בית אביך אל הארץ אשר
אראך ואעשך לגוי גדול וא
ברכך ואגדלה שמך והיה
ברכה ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת
האדמה וילך אברם כאשר דבר
אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם
בן חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן ויקח אברם את
שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת
כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנען ויבאו ארצה כנען
ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז
בארץ וירא יהוה אל אברם
ויאמר לזרעך אתן את הארץ
הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו ויעתק משם ההרה
מקדם לבית אל ויט אהלה
בית אל מים והעי מקדם ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
יהוה ויסע אברם הלוך ונסוע

הנגבה פתוחה ויהי רעב
בארץ וירד אברם מצרימה לגור
שם כי כבד הרעב בארץ ויהי
כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא
ידעתי כי אשה יפת מראה את
והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי
ואתך יחיו אמרי נא אחתי את
למען ייטב לי בעבורך וחיתה
נפשי בגללך ויהי כבוא אברם
מצרימה ויראו המצרים את
האשה כי יפה הוא מאד ויראו
אתה שרי פרעה ויהללו אתה
אל פרעה ותקח האשה בית
פרעה ולאברם היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים
ושפחת ואתנת וגמלים וינגע י
יהוה את פרעה נגעים גדלים
ואת ביתו על דבר שרי אשת
אברם ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה
לא הגדת לי כי אשתך הוא
למה אמרת אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה א
אשתך קח ולך ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו
ואת כל אשר לו ויעל אברם
ממצרים הוא ואשתו וכל אשר

אשר יבחר אם יגאל טוב יגאל בנימן זאב יטרף את ראשו לא יפרע במה ישכב קרבתי צדקתי לא תרחק עתה
תצמח בחיקי תשכב וגם לגמליך אשמע אש אב יקראו לא אשמע ויקשב וישמע מצרימה כח וסימניה
ויהי רעב בארץ ויהי כאשר הקריב ויהי כבוא אברם וירא אלה וי ויאמר וישבו לאכל לחם וישאו ויעברו אנשים
מדינים ויוסף הורד מצרימה וכל הארץ באו אני יוסף אחיכם אנכי הא אהי אביך אנכי ארד עמך ויקחו את
מקניהם בניו ובני בניו עמו ואלה שמות בני כל הנפש אשר באה ובני יוסף אשר ילד ועתה שני בניך הנולדים

וישב יוסף מצרימה׳ ואלה שמות ריש ספר׳ בלכתך לשוב מצרימה׳ ויהי בשלח פרעה׳ סוף פס׳ ולמה יי׳ מביא
אותנו׳ נתנה ראש ונשובה מצרימ׳ וירדו אבתינו מצרימ׳ בשבעים נפש ירדו אבתיך׳ רק לא ירבה לו סוסים׳ וענית
ואמרת׳ ויוליך מלך מצרים ויהללו׳ ד׳ וסימניהון׳ ויהללו אתה אל פרעה׳ ויהללו את אלהיהם׳ דשמשון׳ גם
חצני׳ עד
לשמחה׳

לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך
למסעיו מנגב ועד בית אל עד
המקום אשר היה שם אהלה
בתחלה בין בית אל ובין העי׃ אל
מקום המזבח אשר עשה שם
בראשנה ויקרא שם אברם
בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את
אברם היה צאן ובקר ואהלים׃
ולא נשא אתם הארץ לשבת
יחדו כי היה רכושם רב ולא
יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי
מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט
והכנעני והפרזי אז ישב בארץ׃
ויאמר אברם אל לוט אל נא
תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי
ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃
הלא כל הארץ לפניך הפרד נא
מעלי אם השמאל ואימנה ואם
הימין ואשמאילה׃ וישא לוט
את עיניו וירא את כל ככר הירדן
כי כלה משקה לפני שחת יהוה
את סדם ואת עמרה כגן יהוה
כארץ מצרים באכה צער׃ ויבחר
לו לוט את כל ככר הירדן ויסע
לוט מקדם ויפרדו איש מעל
אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הככר ויאהל
עד סדם׃ ואנשי סדם רעים

וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה
אמר אל אברם אחרי הפרד
לוט מעמו שא נא עיניך וראה
מן המקום אשר אתה שם צפנה
ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל
הארץ אשר אתה ראה לך
אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי
את זרעך כעפר הארץ אשר
אם יוכל איש למנות את עפר
הארץ גם זרעך ימנה׃ קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה׃ פתוחה
ויהי בימי אמרפל מלך
שנער אריוך מלך אלסר כדר
לעמר מלך עילם ותדעל מלך
גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך
סדם ואת ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר
מלך צביים ומלך בלע היא צער׃
כל אלה חברו אל עמק השדים
הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה
עבדו את כדרלעמר ושלש
עשרה שנה מרדו׃ ובארבע
עשרה שנה בא כדרלעמר
והמלכים אשר אתו ויכו את
רפאים בעשתרת קרנים ואת
הזוזים בהם ואת האימים בשוה

ישב׳ כ׳ ה׳ מנהון קמצ׳ וסימ׳ אברם ישב בארץ׳ כ׳ בו׳ ויהי בשחת אלהים את ערי׳ גלעד בעבר הירדן שכן׳
ויהי מספר הימים׳ ואיש ואשה לא יחיה׳ ויהי כי ישב המלך׳ ויהי כי ישב דוד׳ וגם ישב שלמה על כסא׳ ושלמה
ישב על׳ כי ששת חדשים ישב׳ וישכב יואב עם׳ ולא אמרו איה יי׳ ולמזרח ישב׳ מלך אלהים על׳ ישב נשא
עבדך׳ לבני עמון כה אמר׳ אשרי האיש אשר לא הלך׳ יי׳ למבול ישב׳ יי׳ בכל צדיקיך׳ ה׳ בתר קמצ׳ ויהי
בימי׳ ה׳ וסימ׳ ויהי בימי אמרפל׳ ויהי בימי אחז׳ ויהי בימי יהויקים דירמיה׳ ויהי בימי שפט השפטים
איש ירש׳

עין ׳ כליש׳ וסימ׳ ותמן כזוע גד הוא׳ ורגליהם רגל ישרה׳ ומתוכה כעין החשמל׳ ונצצים כעין נחשת
ומראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש׳ כעין הקרח הנורא׳ ויראו כעין חשמל׳ כעין השמלה כעין אבן תרשיש׳ וזרועתיו
ומרגלותיו ... נשבה ג׳ וסימניהן ב׳ נשבה אחיו וירק׳ ומת או נשבר או נשבה׳ כי נשבה עדר ה׳

קריתים ואת החרי בהררם שעיר
עד איל פארן אשר על המדבר׃
וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
קדש ויכו את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי הישב בחצצן
תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך ע
עמרה ומלך אדמה ומלך צביים
ומלך בלע הוא צער ויערכו א
אתם מלחמה בעמק השדים׃
את כדרלעמר מלך עילם ותד
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה
מלכים את החמשה׃ ועמק הש
השדים בארת בארת חמר וינסו מלך
סדם ועמרה ויפלו שמה והנש
והנשארים הרה נסו׃ ויקחו את
כל רכש סדם ועמרה ואת כל
אכלם וילכו׃ ויקחו את לוט ואת
רכשו בן אחי אברם וילכו והוא
ישב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד
לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם׃ וישמע
אברם כי נשבה אחיו וירק את
חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר
ושלש מאות וירדף עד דן׃ ויחלק
עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל
לדמשק׃ וישב את כל הרכש

וגם את לוט אחיו ורכשו השיב
וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא
מלך סדם לקראתו אחרי שובו
מהכות את כדר לעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק
שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי
צדק מלך שלם הוציא לחם ויין
והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ׃ וברוך אל
עליון אשר מגן צריך בידך ויתן
לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי הנפש והרכש
קח לך׃ ויאמר אברם אל מלך
סדם הרימתי ידי אל יהוה אל
עליון קנה שמים וארץ׃ אם
מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם׃ בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק הא
האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

אחר הדברים האלה
היה דבר יהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי
מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויא
ויאמר אברם אדני יהוה מה
תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן
משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃

... ויין ז׳ וסימניהון ומלכי צדק מלך׳ וגם תבן גם מספוא׳ והיה כנור ונבל׳ ויחזק את ...
המיעדות לאמותם יאמרו איה דגן ויין לחם חמודות לא אכל והלחות הראשונים׳ וברוך ז׳ וסימניהון וברוך
אל עליון׳ ברוך אתה בעיר׳ ברוך שם כבודו לעולם׳ וברוך טעמך וברוכה את׳ ...

חי יי וברוך דתהל׳ כל אורי יי אלהים כת׳ כמה אדני יי כת׳ וסימניהון ויאמר אברם אדני יי מה ויאמר
אדני יי כמה אדע אדני יי אתה החלות ואתפלל אל יי ויאמר יאהני קרבת לי אלהים לי טוב אל יבושו כי קוויך
אבא בגבורת כי אתה תקותי ויוצא יב מל׳ וסימניהון ויוצא אתו החוצה ויוצא העבד ויאמר

ויאמר אברם הן לי לא נתתה
זרע והנה בן ביתי יורש אתי והנה
דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
יירשך ויוצא אתו החוצה ויאמר
הבט נא השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם ויאמר לו
כה יהיה זרעך והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה ויאמר אדני יהוה במה
אדע כי אירשנה ויאמר אליו קחה
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל
משלש ותר וגוזל ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש
בתרו לקראת רעהו ואת הצפר
לא בתר וירד העיט על הפגרים
וישב אתם אברם ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת
עליו ויאמר לאברם ידע תדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה ודור
רביעי ישובו הנה כי לא שלם

עון האמרי עד הנה ויהי השמש
באה ועלטה היה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
האלה ביום ההוא כרת יהוה את
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדל נהר פרת את הקיני ואת
הקנזי ואת הקדמני ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי
ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבו
היבוסי סתומה ושרי
אשת אברם לא ילדה לו ולה
שפחה מצרית ושמה הגר ותאמר
שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל שפחתי אולי
אבנה ממנה וישמע אברם לקול
שרי ותקח שרי אשת אברם את
הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם בארץ כנען
ותתן אתה לאברם אישה לו לא
לאשה ויבא אל הגר ותהר ותרא
כי הרתה ותקל גברתה בעיניה
ותאמר שרי אל אברם חמסי ע
עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך
ותרא כי הרתה ואקל בעיניה
ישפט יהוה ביני וביניך ויאמר
אברם אל שרי הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה וימצאה מלאך

שלום לכם אל תיראו ויוצא יוסף ויוצא משה את העם ועד עון בא ויעש גדי ויוצא משם את כל פתח יי
אוצרו לקול תתו המון מים בשמים ויוצא יהוידע הכהן ויוצא ישר מתוכם וג׳ מנהון חס ויהי ממחרת
ויבא ויוצא משה את כל ולא אבו האנשים וישלח הדר עוד דשמוא ועליה כתנת פסים ויוצא למרחב
אתי ויוצא מנחם את הכסף ויוצא את האשרה ויאמר לאשר על ויהי ממחרת ויוצא ויהי בשלשים ושבע
ויוצא אסף כסף דדה מגלה עמוקות מני חשך

ויצא אפה כסה דרה מגלה עמוקות מני חשך   אישה כה וסימ ותקח שרי אשת אברם ושכב
איש אותה שכבת זאת תורת הקנאות ושמע אישה ביום שמעו ואם בית אישה נדרה ושמע אישה
והחרש לה ואם הפר יפר ב בו כל נדר וכל שבעת איסר ואם החרש יחרש לה אישה כי ינצו אנשים

יהוה על עין המים במדבר על
העין בדרך שור ויאמר הגר
שפחת שרי אי מזה באת ואנה
תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
אנכי ברחת ויאמר לה מלאך
יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת
ידיה ויאמר לה מלאך יהוה
הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרב ויאמר לה מלאך יהוה הנך
הרה וילדת בן וקראת שמו יש
ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד
כל בו ועל פני כל אחיו ישכן ות
ותקרא שם יהוה הדבר אליה
אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם
ראיתי אחרי ראי על כן קרא
לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש
ובין ברד ותלד הגר לאברם בן ויק
ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה
הגר ישמעאל ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים בלדת הגר את
ישמעאל לאברם סתומה
ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע
שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר
אליו אני אל שדי התהלך לפני
והיה תמים ואתנה בריתי ביני
ובינך וארבה אותך במאד מאד
ויפל אברם על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר אני הנה בריתי

אתך והיית לאב המון גוים ולא
יקרא עוד את שמך אברם והיה
שמך אברהם כי אב המון גוים
נתתיך והפרתי אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו
והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין
זרעך אחריך לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ולזרעך
אחריך ונתתי לך ולזרעך אחריך
את ארץ מגריך את כל ארץ
כנען לאחזת עולם והייתי להם
לאלהים ויאמר אלהים אל
אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם זאת
בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך המול לכם כל
זכר ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם
ובן שמנת ימים ימול לכם כל
זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת
כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך
הוא המול ימול יליד ביתך ומק
ומקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם וערל זכר
אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר סתומה
ויאמר אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא את שמה שרי

וישמע אלהים בקול ויאמר לה אלקנה אישה וחב וילך אתה אישה ותשמע אתה אשת אוריה
ותאמר אל אישה ותקרא אל אישה בן האשה כה אמן את געלת ריבו באמכם ויקח אישה וילך יתן
לכם ומיאן בעזה   ואת הכנעני ב וסימן ואת האמרי ואת פרעה מלך מצרים
יב וחס וסימ ויאמר אל תקרב הלם הגם הלם ראיתי מי הביאך הלם מי אתה עשה הבו לכם דבר ועצה   הלם
הבא עוד הלם והנה ההמון נמוג נקרבה הלם אלי ויאמר שלום גשו כי הביאתנו עד דשמו לה וחבירן ורה
לכן ישב עמו
ויאמרו לה
בעז

יקרא · כ״א · וסימניהון לזאת יקרא אשה כי מאיש · שמך אברם והיה שמך · יעקב כי אם ישר׳ כי ביצחק
יקרא לך זרע · כי יקרא קן צפור · ההוא יקרא ארץ רפאים · כי לנביא היום יקרא · רק יקרא שמך עלינו ·
ואחר אתם בקבורה · לא יקרא עוד לנבל נדיב · אשר יקרא עליו מלא · ביתי בית תפלה יקרא · ודרך

שרי כי שרה שמה וברכתי אתה
וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה
והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו ויפל אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד
ואם שרה הבת תשעים שנה תלד
ויאמר אברהם אל האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת
לך בן וקראת את שמו יצחק וה
והקמתי את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי
אתו במאד מאד שנים עשר
נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול
ואת בריתי אקים את יצחק א
אשר תלד לך שרה למועד הזה
בשנה האחרת ויכל לדבר אתו
ויעל אלהים מעל אברהם ויקח
אברהם את ישמעאל בנו ואת
כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימל
את בשר ערלתם בעצם היום
הזה כאשר דבר אתו אלהים
ואברהם בן תשעים ותשע שנה
בהמלו את בשר ערלתו וישמעאל בנו
בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר
ערלתו בעצם היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו וכל אנשי ביתו יליד

בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו

וירא אליו יהוה
באלני ממר
ממרא והוא
ישב פתח האהל כחם היום וישא
עיניו וירא והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה
ויאמר אדני אם נא מצאתי חן
בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך
יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ ואקחה פת
לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי
על כן עברתם על עבדכם ויאמרו
כן תעשה כאשר דברת וימהר
אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
ועשי עגות ואל הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער
וימהר לעשות אתו ויקח חמאה
וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן
לפניהם והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו ויאמרו אליו איה
שרה אשתך ויאמר הנה באהל
ויאמר שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה
שמעת פתח האהל והוא אחריו
ואברהם ושרה זקנים באים בימים

הקדש יקרא לה · ולך יקרא דרושה · כי בועליך עושיך · למקום ההוא יקרא · כי לך יקרא חפצי בה · לחכם לב
יקרא נבון · אהל החצר הפנימית · עיר הצדק יקרא לה · אולי יקרה יי לקראתי · כתר׳ לי׳ כת׳ ה׳ והיה · ו׳ וסימניהון
ותיה נבון לבקר · ואעשך לגוי גדול · התהלך לפני והיה · עלה אלי ההרה · ויאמר לו מיכה · ויאמר לו החרש ·
האהלה · ח׳ · וסימניהון · וימהר אברהם האהלה · ויביאה יצחק האהלה · ויצא משה לקראת · והיה כצאת
משה האהלה · ויצא משה לקראת · וישארו שני אנשים · וישלח יהושע מלאכים · ותצא יעל לקראת · והיה
כפיא
משה

ויתל משה ל׳
ויתל הלוים ל׳
ויתל הגבול ל׳
ויתל השלחנות ל׳

יח מלין תקון סופרים ואברהם עודנו עומד ואל אראה ברעתי אשר בצאתו מרחם אמו כי מקללים להם בנין אי ש לאוהליך ישר וילך כל ישר וחביח דרה ועמי המיר כבודו בלא יועיל וימירו את כבודם בתבנית והם שלחים את הזמורה אל אפם קדושי לא נמות כבבת עיני ואתם מחללים אתי והפחתם אתו קבעים אתי

חדל להיות לשרה ארח כנשים
ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני
זקן ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני זקנתי
היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
אליך כעת חיה ולשרה בן ותכחש
שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת ויקמו
משם האנשים וישקפו על פני
סדם ואברהם הלך עמם לשלחם
ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה ואברהם היו
יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו
כל גויי הארץ כי ידעתיו למען
אשר יצוה את בניו ואת ביתו
אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא
יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו ויאמר יהוה זעקת סדם
ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה
מאד ארדה נא ואראה
הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה ויפנו משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה ויגש
אברהם ויאמר האף תספה
צדיק עם רשע אולי יש חמשים

חמשים צדיקם בתוך העיר
האף תספה ולא תשא למקום
למען חמשים הצדיקם אשר
בקרבה חללה לך מעשת כדבר
הזה להמית צדיק עם רשע ו
והיה כצדיק כרשע חללה לך
השפט כל הארץ לא יעשה
משפט ויאמר יהוה אם אמצא
בסדם חמשים צדיקם
בתוך העיר ונשאתי לכל המקום
בעבורם ויען אברהם ויאמר
הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
ואנכי עפר ואפר אולי יחסרון
חמשים הצדיקם חמשה התשחית
בחמשה את כל העיר
ויאמר לא אשחית אם אמצא
שם ארבעים וחמשה ויסף עוד
לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים ויאמר אל
נא יחר לאדני ואדברה אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר
לא אעשה אם אמצא שם
שלשים ויאמר הנה נא הואלתי
לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון

ואהיה עלי למשא וירשיעו את איוב הצדיקם ו וסימניהון אולי יש חמשים הצדיקם אולי יחסרון ה חמשים הצדיקם כי לא ינוח שבט הרשע ב בפסוק שמגיע אלהם כמעשה הצדיקם אשר הצדיקם והחכמים ועבדיהם כל אוריה צדיקם כת במלא ואלה דברי ח יחיד מסור מכא ומסור מכא ואנשי העיר אנשי סדום ואליך ישתחוו אליך והוא שוהה היא והמלכים ורבו כמו רבו ומצד לקראת מגר וזמרו לך יזמרו שמך ולאמר עליו לאמר ויוסף דעת יוסיף

ויפצר ד' וסימניהון ויפצר בו ויקח ויפצר בם מאד ויסרו ויפצר בו לקחת וימאן ויפצר בו חתנו' האל ח' לטע'
אלה וסימניהון הנה נא לי שתי בנות ויהפך את הערים האל גר בארץ הזאת והרביתי את זרעך לנס שמה רוצח
ונשל ה' אלהיך כי את כל התועבות האל וכי יהיה איש שנא לרעהו וב' אל דסבי יאלה: אל נולדו להם להרפה ויאמר
ליה יאל
מיהניא

שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה. וילך יהוה כאשר
כלה לדבר אל אברהם ואברהם
שב למקמו. ויבאו שני המלאכים
סדמה בערב ולוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה. ויאמר
הנה נא אדני סורו נא אל בית
עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברחוב נלין. ויפצר
בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל
ביתו ויעש להם משתה ומצות
אפה ויאכלו. טרם ישכבו ואנשי
העיר אנשי סדם נסבו על הבית
מנער ועד זקן כל העם מקצה.
ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו אליך הלילה
הוציאם אלינו ונדעה אתם.
ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת
סגר אחריו. ויאמר אל נא אחי
תרעו. הנה נא לי שתי בנות אשר
לא ידעו איש אוציאה נא
אתהן אליכם ועשו להן כטוב
בעיניכם רק לאנשים האל אל
תעשו דבר כי על כן באו בצל
קרתי. ויאמרו גש הלאה ויאמרו
האחד בא לגור וישפט שפוט
עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש

בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת.
וישלחו האנשים את ידם
ויביאו את לוט אליהם הביתה
ואת הדלת סגרו. ואת האנשים
אשר פתח הבית הכו בסנורים
מקטן ועד גדול וילאו למצא
הפתח. ויאמרו האנשים אל
לוט עד מי לך פה חתן ובניך
ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא
מן המקום. כי משחתים אנחנו
את המקום הזה כי גדלה צעקתם
את פני יהוה וישלחנו יהוה
לשחתה. ויצא לוט וידבר אל
חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו
צאו מן המקום הזה כי משחית
יהוה את העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו. וכמו השחר עלה
ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי
בנתיך הנמצאת פן תספה בעון
העיר. ויתמהמה ויחזיקו האנשים
בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו
בחמלת יהוה עליו ויצאהו
וינחהו מחוץ לעיר. ויהי כהוציאם
אתם החוצה ויאמר
המלט על נפשך אל תביט
אחריך ואל תעמד בכל הככר
ההרה המלט פן תספה. ויאמר
לוט אלהם אל נא אדני. הנה

הביתה ח' וסימניהון וישלחו האנשים את ידם ויבא האיש הביתה ויהי כהיום הזה ויבא ויבא יוסף הביתה ויר'
יוסף אתם ועתה קחו ועשו ועתה שלח העד הנה אנחנו באים ויסרו שם לבא ללון ויאמר אלין עבריא
וישלח דוד אל תמר ויקם יואב ויבא ויבאו עבדי אבשלום ויאמר המלך אל האיש ויאמר אליו לך ויקח
אליהו את הילד ויבא אלישע הביתה ויקם ויבא הביתה אשתך ז' וסימ' ויקרא פרעה לאברם למה
אמרת אחתי היא ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אבימלך מה שרי אשתך לא תקרא וכמו השחר עלה האשת

הנה׳ ה׳ פס׳ שמה שמה׳ ופימ׳ הנה נא העיר הזאת קרבה׳ כי לא אוכל לעשות דבר׳ ויהי היום ויבא שמה׳ מי
זאת עולה מן המדבר׳ ועד ראיתי תחת השמש מקום המשפט׳ עשיית הדבר ית׳ חס׳ את׳ ופימ׳ מהר
המלט שמה׳ אם תעשה לי את הדבר הזה׳ כי לא אוכל לעשות דבר׳ ויהי היום ויבא שמה׳ מי זאת עלה

נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
חסדך אשר עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃
הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס
שמה והוא מצער אמלטה נא
שמה הלא מצער הוא ותחי
נפשי׃ ויאמר אליו הנה נשאתי
פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי
את העיר אשר דברת׃ מהר
המלט שמה כי לא אוכל לעשות
דבר עד באך שמה על כן קרא
שם העיר צוער׃ השמש יצא על
הארץ ולוט בא צערה׃ ויהוה
המטיר על סדם ועל עמרה גפרית
ואש מאת יהוה מן השמים׃
ויהפך את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל ישבי הערים וצמח
האדמה׃ ותבט אשתו מאחריו
ותהי נציב מלח׃ וישכם אברהם
בבקר אל המקום אשר עמד
שם את פני יהוה׃ וישקף על פני
סדם ועמרה ועל כל פני ארץ
הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ
כקיטר הכבשן׃ ויהי בשחת
אלהים את ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בהפך את
הערים אשר ישב בהן לוט׃ ויעל

לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו
עמו כי ירא לשבת בצוער וישב
במערה הוא ושתי בנתיו׃ ותאמר
הבכירה אל הצעירה אבינו זקן
ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך
כל הארץ׃ לכה נשקה את אבינו
יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
זרע׃ ותשקין את אביהן יין בלילה
הוא ותבא הבכירה ותשכב את
אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃
ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל
הצעירה הן שכבתי אמש את
אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי
שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃
ותשקין גם בלילה ההוא את
אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה ובקמה׃
ותהרין שתי בנות לוט מאביהן׃
ותלד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד היום׃
והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא
שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
עד היום׃ סתומה
ויסע משם אברהם ארצה הנגב
וישב בין קדש ובין שור ויגר
בגרר׃ ויאמר אברהם אל שרה
אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח את שרה׃ ויבא
אלהים אל אבימלך בחלום

ולא אחר הנער׳ מדוע עשית הדבר׳ וישם ה׳ מועד לאמר׳ וידרשו ויבקשו ב׳ בו׳ ותאמר אל אביה׳ וגם
אנכי אעשה׳ ויאמר חזהאל׳ וי׳ בז׳ בטע׳ רא׳ פס׳ וי׳ המטיר על פרוס׳ וי׳ נתן חכמה לשלמה׳ וי׳ ב
נתן קולו לפני חילו׳ וי׳ הטיל רוח גדול׳ וי׳ שב את שבות איוב׳ וי׳ ברך את אחרית׳ וי׳ השמיע׳
שמש בכל קרי׳ לשו׳ נקבה במ״ג לשון זכר קרי׳ וסביר׳ לשו׳ נקבה וסימניהון השמש יצא על הארץ׳
כצאת השמש בגבורתו׳ והוא כחתן יוצא מחופתו׳ וחד לשו׳ זריחה׳ וזרחה לו השמש׳ וכל לשו׳ ביאה

הלוא · יה מל בת · וסימנ הלא הוא אמר לי אחתי היא · הלא לאלהים פתרנים · הלא אם תיטיב שאת · הלוא ב
אמרתי אליכם אל תחטאו · הלוא נכריות נחשבנו · אך נאותה להם · הלוא אחיך רעים בשכם · הלוא זה
אשר ישתה אדני · הלוא ידעתם כי נחש ינחש · הלוא טוב לנו שוב · הלוא בלכתך עמנו ונפלינו · הלא אנכי

הלילה ויאמר לו הנך מת על
האשה אשר לקחת והוא בעלת
בעל ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג
הלא הוא אמר לי אחתי הוא
והיא גם הוא אמרה אחי הוא
בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת
ויאמר אליו האלהים בחלם גם
אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית
זאת ואחשך גם אנכי אותך
מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע
אליה ועתה השב את אשת
האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך
וחיה ואם אינך משיב דע כי מות
תמות אתה וכל אשר לך וישכם
אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
וידבר את כל הדברים האלה
באזניהם וייראו האנשים מאד
ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר
לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך
כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר לא יעשו ע
עשית עמדי ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית
את הדבר הזה ויאמר אברהם כי
אמרתי רק אין יראת אלהים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי
וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך
לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי

כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי
ויאמר לה זה חסדך אשר תעשי
עמדי אל כל המקום אשר נבוא
שמה אמרי לי אחי הוא ויקח
אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת
ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו ויאמר אבימלך הנה ארצי
לפניך בטוב בעיניך שב ולשרה
אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך
הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר
אתך ואת כל ונכחת ויתפלל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו
וילדו כי עצר עצר יהוה בעד כל
רחם לבית אבימלך על דבר שרה
אשת אברהם

ויהוה פקד את שרה כאשר אמר
ויעש יהוה לשרה כאשר דבר
ותהר ותלד שרה לאברהם בן ל
לזקניו למועד אשר דבר אתו
אלהים ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
יצחק וימל אברהם את יצחק בנו
בן שמנת ימים כאשר צוה אתו
אלהים ואברהם בן מאת שנה
בהולד לו את יצחק בנו ותאמר
שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמע יצחק לי ותאמר מי מלל
לאברהם היניקה בנים שרה כי

הלוא אנכי אתנך · הלוא הוא אביך · נחר מהם פלגת · הלא היא כמוס עמדי · יהושע כלהו מל במ״א הלא
היא כתובה · שבעים כל חס · שמואל כלהו מל · מלכים כל חס במ״ז · ירמיה כלהו מל במ״ג · ישעיה כל מל
במ״ו · יחזקאל כל מל במ״ו · תרי עשר כל חס במ״א · הלוא חשך יום ·   וינחהו · ב חס · ויניאהו וינחהו
מחוץ לעיר · וינחהו במשמר ·   וישקה · ג בת · וסימניהו · על פני סרום · אבימלך בעד החלון · ב
מחנה מצרים ·   כדרך ב בת · ותאמר הבכירה אל הצעירה · כדרך יום כה ·

ותשב ב׳ בקרי׳ כמטחוי קשת בבו׳ ותשומם בנר הגמל׳ כפתח עֹנים׳ באיתן קשתו׳ החכיאה ותינך ב
ושוממה׳ לימינו׳ את חמותה׳ מיצר הקצרים׳ רחב׳ אלקנה׳ אחר כ״ה בת׳ וסימניהו ויכלו המים מן החמת
ויאמר קח נא את בנך׳ ויאמר אבימלך מה הנה׳ ויחלום עוד חלום אחר׳ ויקם בלילה הוא׳ ואני נתתי לך

ילדתי בן לזקניו׃ ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את יצחק׃ ותרא שרה את
בן הגר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחק׃ ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כי
לא יירש בן האמה הזאת עם בני
עם יצחק׃ וירע הדבר מאד בעיני
אברהם על אודת בנו׃ ויאמר
אלהים אל אברהם אל ירע בע
בעיניך על הנער ועל אמתך כל
אשר תאמר אליך שרה שמע
בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃
וגם את בן האמה לגוי אשימנו
כי זרעך הוא׃ וישכם אברהם
בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן
אל הגר שם על שכמה ואת ה
הילד וישלחה ותלך ותתע במ
במדבר באר שבע׃ ויכלו המים
מן החמת ותשלך את הילד
תחת אחד השיחם׃ ותלך ותשב
לה מנגד הרחק כמטחוי קשת
כי אמרה אל אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא את קלה
ותבך׃ וישמע אלהים את קול
הנער ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ויאמר לה
מה לך הגר אל תיראי כי שמע
אלהים אל קול הנער באשר

הוא שם׃ קומי שאי את הנער
והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו׃ ויפקח אלהים את
עיניה ותרא באר מים ותלך ותמ
ותמלא את החמת מים ותשק
את הנער׃ ויהי אלהים את הנער
ויגדל וישב במדבר ויהי רבה
קשת׃ וישב במדבר פארן ותקח
לו אמו אשה מארץ מצרים׃
ויהי בעת ההוא
ויאמר אבימלך ופיכל שר
צבאו אל אברהם לאמר אלהים
עמך בכל אשר אתה עשה׃
ועתה השבעה לי באלהים הנה
אם תשקר לי ולניני ולנכדי
כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה
בה׃ ויאמר אברהם אנכי אשבע׃
והוכח אברהם את אבימלך
על אדות באר המים אשר גזלו
עבדי אבימלך׃ ויאמר אבימלך
לא ידעתי מי עשה את הדבר
הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם
אנכי לא שמעתי בלתי היום׃
ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃
ויצב אברהם את שבע כבשת
הצאן לבדהן׃ ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע כבשת

לך שכם׳ אדם כי יהיה בעור בשרו׳ ויחר למשה מאד׳ אחד עשר יום מחרב׳ כי ישבו אחים יחדיו׳ והאיש
מיכה לו בית׳ ותאבדנה האתונות׳ ויאמר דוד אל אבנר׳ וישב דוד לברך את העם׳ ויקם דוד וכל העם׳ ככל
אשר התהלכתי׳ וחבי׳ ככל אשר׳ ותשלח איזבל מלאך׳ והמלאך אשר הלך׳ ויאמר אחד מעבדיו׳ ואיך
תשיב את פני׳ וחבירו׳ ואיך תשיב׳ ואתה בן אדם בני עמך׳ ולנשיא מזה ומזה׳ ושר מלכות פרס׳ וי״ב
כאחר
וז כאחר

ככשת ׳ג חס בל׳ ׳ וסימ׳ ככשת הצאן לבדהן ׳ כי את שבע כבשת תקח מידי ׳ מה הנה שבע כבשת האלה׳
והאלהים ׳ד וסימניהון ׳ והאלהים נסה את אברהם ׳ ויהי קול השופר הולך וחזק ׳ ואשר לא צדה והאלהים
והאלהים אמר לי לא תבנה ׳ וירעו איש יהודה ׳ ידעתי כי כל אשר יעשה ׳ מה שהיה כבר הוא ׳

האלה אשר הצבת לבדנה ויאמר
כי את שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי
את הבאר הזאת על כן קרא
למקום ההוא באר שבע כי שם
נשבעו שניהם ויכרתו ברית
בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל
שר צבאו וישבו אל ארץ פלש
פלשתים ויטע אשל בבאר
שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
עולם ויגר אברהם בארץ פלש
פלשתים ימים רבים
ויהי אחר הדברים האלה
והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר
קח נא את בנך את יחידך אשר
אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך
וישכם אברהם בבקר ויחבש א
את חמרו ויקח את שני נעריו
אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים ביום השלישי
וישא אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק ויאמר
אברהם אל נעריו שבו לכם פה
עם החמור ואני והנער נלכה
עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם

ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו
שניהם יחדו ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והע
והעצים ואיה השה לעלה
ויאמר אברהם אלהים יראה
לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו ויבאו אל המקום אשר
אמר לו האלהים ויבן שם אברהם
את המזבח ויערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
על המזבח ממעל לעצים וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכ
המאכלת לשחט את בנו ויקרא
אליו מלאך יהוה מן השמים
ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני ויאמר אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
ולא חשכת את בנך את יחידך
ממני וישא אברהם את עיניו
וירא והנה איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את
האיל ויעלהו לעלה תחת בנו
ויקרא אברהם שם המקום ההוא
יהוה יראה אשר יאמר היום
בהר יהוה יראה ויקרא מלאך

ויאמר ׳יד בטע ׳ וסימניהון ׳ קח נא את בנך ׳ מי אפוא הוא הצד ציד ׳ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ׳ ילך
נא אדני בקרבנו ׳ את אלהים אשר ׳ וישמע אליו דוד ׳ ויאמר ערמתי לי ׳ ויאמר חלילה
לי מאלהים ׳ ויאמר עבד מלך ׳ אל נבות ׳ ויאמר חזאל ׳ ואני באתי בית שמעיה ׳ וב׳ בטע ואמרת ׳ ב
ואמרת לפני ה׳ ׳ לעבד מלך הכושי ׳ לכן הנבא על אדמת ׳ וב׳ ויאמרו בטע ׳ שאול שאל האיש לנו
ולמולדתנו ׳ הנה חג ה׳ ׳ וחד ואמרתם זבח פסח הוא לה׳ ׳ וחד ואמרנו ׳ והיה כי יאמרו אלינו ׳ וחד ואמרו
ראיתי והנה מנרת ׳ וחד ואמרה ׳ ככה
ינשר ה׳

ויירש י׳ חס בל׳ וסימניהון ויירש זרעך את זרעך שער איביו וירשוה וישבו בה ׳ וילחמו עם ׳ואלה
מלכי הארץ ׳ ויבאו וירשו אתה ׳וירשו את שמרון ׳ירשו את ערי הנגב   אלין אותיות קטנות
א דויקרא ׳ כ׳ דחב הב ׳קדמי ׳ ז׳ לבש בשרי רמה וגיש עפר ׳ ד׳ יאדם עשיק בדם נפש׳ ה בהבראם

יהוה אל אברהם שנית מן הש
השמים ויאמר בי נשבעתי נאם
יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך
את יחידך כי ברך אברכך והרבה
ארבה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש
זרעך את שער איביו והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר
שמעת בקלי וישב אברהם אל
נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
שבע וישב אברהם בבאר שבע
ויהי אחר   פתוחה
הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא
בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו
ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי
ארם ואת כשד ואת חזו ואת
פלדש ואת ידלף ואת בתואל
ובתואל ילד את רבקה שמנה
אלה ילדה מלכה לנחור אחי א
אברהם ופילגשו ושמה ראומה
ותלד גם הוא את טבח ואת גחם
ואת תחש ואת מעכה   פתוחה

ויהיו
חיי שרה
מאה שנה
ועשרים
שנה ושבע שנים שני חיי שרה

ותמת שרה בקרית ארבע הוא
חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה ויקם
אברהם מעל פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר גר ותושב אנכי
עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני ויענו בני
חת את אברהם לאמר לו שמענו
אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך
איש ממנו את קברו לא יכלה
ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת
וידבר אתם לאמר אם יש את
נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן
צחר ויתן לי את מערת המכפלה
אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם
לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך
בני חת ויען עפרון החתי את
אברהם באזני בני חת לכל באי
שער עירו לאמר לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה לעיני בני
עמי נתתיה לך קבר מתך וישתחו
אברהם לפני עם הארץ וידבר
אל עפרון באזני עם הארץ לאמר
אך אם אתה לו שמעני

ו׳ ואת בריתי שלום ׳ ז׳ דו׳ זתא ׳ חה אנכי ׳ ט׳ טבעו בארץ ׳ י׳ נער ילדך תשי׳ כ׳ לספד לשרה ולבכתה׳
מ׳ ל׳ לוא אליכם׳ מי ממרים הייתם׳ ם כי יעפנני נסכה ביום׳ ם וטהרתם מכל נכלי ׳ ז׳ נטע ארז וגשם
ס כי ינבנתי בסכה ׳ ע׳ לעות אדם בריבו ׳פ׳ דפשרפירא ׳ חדמי קטנה תני גדול ׳צ׳ ונצחת ירושלם ׳ין ד
יפריצני פרץ ׳ ק׳ קניתי בחיי ׳ ש העוים עשו את נבוך׳ ר׳ת פרמשתא׳ ועוד ה׳ את כל ׳הקה׳ גבלו
ה׳ חס וסימני׳ אשר בכל גבלו׳ וימאן אדום נתן ׳ולא האמין סיחון ׳ויתחלקו אתה לשבעה ׳ זאת תורת
הבית׳

כסף טו׳ וסימניהון בכסף מלא יתננה לי׳ בנכסים רבים׳ כי קנה יקנה׳ וחבירו׳ תנה לי כיקום הגרן והעלת עלות׳ תנה לי את כרמך אשר מאן לתת לך׳ ולא בכסף תגאלו׳ בכסף ובזהב יתהו׳ תרשיש סחרתך׳ ונביאיך בכסף יקסמו׳ ויוציאם בכסף ובזהב׳ מימינו בכסף שתינו׳ וכל הנשאר׳ וחד הנה צרפתיך ולא בכסף׳ וחד יכבד בזהב׳ ובכסף׳

נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה ויען
עפרון את אברהם לאמר לו
אדני שמעני ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת
מתך קבר וישמע אברהם אל
עפרון וישקל אברהם לעפרן
את הכסף אשר דבר באזני בני
חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר ויקם שדה עפרון אשר
במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל
העץ אשר בשדה אשר בכל
גבלו סביב לאברהם למקנה
לעיני בני חת בכל באי שער
עירו ואחרי כן קבר אברהם את
שרה אשתו אל מערת שדה
המכפלה על פני ממרא
הוא חברון בארץ כנען ויקם
השדה והמערה אשר בו ל
אברהם לאחזת קבר מאת בני
חת

ואברהם
זקן בא בימים ויהוה ברך את
אברהם בכל ויאמר אברהם
אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי
ואשביעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר
אנכי יושב בקרבו כי אל ארצי
ואל מולדתי תלך ולקחת אשה
לבני ליצחק ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת
אחרי אל הארץ הזאת ההשב
אשיב את בנך אל הארץ אשר
יצאת משם ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן תשיב את
בני שמה יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם ואם לא תאבה האשה
ללכת אחריך ונקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשב שמה
וישם העבד את ידו תחת ירך
אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל
טוב אדניו בידו ויקם וילך אל
ארם נהרים אל עיר נחור ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת
השאבת ויאמר יהוה אלהי
אדני אברהם הקרה נא לפני
היום ועשה חסד עם אדני
אברהם הנה אנכי נצב על עין

עפרן ד׳ חס׳ וסימ׳ וישקול אברהם לעפרן׳ ויקברו אתו יצחק וישמעאל׳ במערה אשר בשדה המכפלה׳ וישאו אתו בניו׳ גבלו ה׳ חס׳ וסימניהון אשר בכל גבלו׳ וימאן ארום נתון׳ ולא האמין סיחון׳ ויתחלקו אתה לשבעה׳ זאת תורת הבית ברך יג׳ וסימניהון ואברהם זקן בא׳ וי׳ ברך יהוה אדני׳ כי ברך יצחק את יעקב׳ אשר כברכתו ברך אתם׳ על כן ברך יי את יום השבת׳ אשר ברך משה ברך יי את בית עובד אדום׳ ישמעאל׳ ברך נבות׳ וחבי׳ כי הם זרע ברך יי

בכל ז רג̇ וסימ̇ והוא יהיה פרא ואברהם זקן בא בימים ערוכה בכל ושמורה ויתרון ארץ בכל היא
ויכלו בכל אנשים ומלכותו בכל משלה מלפנך ואתה מושל בכל   שמיה סו פס יד וסימ̇ וידבר
אל עפרון באזני עם הארץ השמי לך פן תשיב את בני ואם לא תאבה האשה וימהר יוסף כי

המים ובנות אנשי העיר יצאת
לשאב מים והיה הנער אשר
אמר אליה הטי נא כדך ואשתה
ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית
חסד עם אדני ויהי הוא טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת
נחור אחי אברהם וכדה על
שכמה והנער טבת מראה
מאד בתולה ואיש לא ידעה
ותרד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר
הגמיאיני נא מעט מים מכדך
ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד
כדה על ידה ותשקהו ותכל
להשקתו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם כלו לשתת
ותמהר ותער כדה אל השקת
ותרץ עוד אל הבאר לשאב
ותשאב לכל גמליו והאיש
משתאה לה מחריש לדעת
ההצליח יהוה דרכו אם לא ויהי
כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו ושני
צמידים על ידיה עשרה זהב
משקלם ויאמר בת מי את הגידי
נא לי היש בית אביך מקום לנו
ללין ותאמר אליו בת בתואל

אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור
ותאמר אליו גם תבן גם מספוא
רב עמנו גם מקום ללון ויקד
האיש וישתחו ליהוה ויאמר
ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם
אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית
אחי אדני ותרץ הנער ותגד לבית
אמה כדברים האלה ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין ויהי כראת את
הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו
וכשמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
אל האיש והנה עמד על הגמלים
על העין ויאמר בוא ברוך יהוה
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
הבית ומקום לגמלים ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן
ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו
ורגלי האנשים אשר אתו ויושם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד
אם דברתי דברי ויאמר דבר
ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה
ברך את אדני מאד ויגדל ויתן
לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם
ושפחת וגמלים וחמרים ותלד שרה
אשת אדני בן לאדני אחרי
זקנתה ויתן לו את כל אשר לו

יוסף כי נכמרו רחמיו בבאכם אל ארץ כנען ואם יצא הרוצח וישלח יהושע בן נון וילך דוד משם וימלט
ויהי העם ויבא שמיה נעשה נא עליית קיר תוצאתי מיעקב זרע כי כה אמר יי מקץ ארבעים שנה
ואחמל על שם קדשי נעשרים וחמש שנה לגלות סביב שמנה עשר כל אשר תמצא ירדן וכל ספר
שמות ותורת כהנים ומשנ̇ תור דכו במין שם   וכה ג̇ וסימנהון ובה אדע כי עשית חסד ובה
אבן יקרה ובה יחסו עניי עמו

ותורד ז̇ כ מל וחד חס וסימ ותורד כדה על ידה וחבי ותורד כדה מעליה ותרא מיכל את דוד בתר חס וחד ולא
תורד שיבתו ותכל ב ומב ליש ותכל להשקותו ותכל דוד לינאת כלו כ עד אם כלו לאכל ויהי כאשר כלו
לאכל לשתת ר חס בת ויחפרו כל מצרים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת עד אם כלו לאכל לשתת ויחנו ברפידים
ואין

וישבעני אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר
אנכי ישב בארצו אם לא אל
בית אבי תלך ואל משפחתי ולק
חת אשה לבני ואמר אל
אדני אלי לא תלך האשה אחרי
ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי
ומבית אבי אז תנקה מאלתי
כי תבוא אל משפחתי ואם לא
יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבא
היום אל העין ואמר יהוה אלהי
אדני אברהם אם ישך נא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה
אנכי נצב על עין המים והיה ה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי
אליה השקיני נא מעט מים
מכדך ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב היא
האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני
אני טרם אכלה לדבר אל לבי
והנה רבקה יצאת וכדה על
שכמה ותרד העינה ותשאב וא
ואמר אליה השקיני נא ותמהר
ותורד כדה מעליה ותאמר שתה
וגם גמליך אשקה ואשת וגם ה
הגמלים השקתה ואשאל אתה
ואמר בת מי את ותאמר בת

בתואל בן נחור אשר ילדה לו
מלכה ואשם הנזם על אפה
והצמידים על ידיה ואקד וא
ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה
אלהי אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את בת אחי
אדני לבנו ועתה אם ישכם עשים
חסד ואמת את אדני הגידו לי
ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין
או על שמאל ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או טוב הנה
רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה
לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי
כאשר שמע עבד אברהם את
דבריהם וישתחו ארצה ליהוה
ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן
לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקומו בבקר ויאמר שלחני
לאדני ויאמר אחיה ואמה
תשב הנער אתנו ימים או ע
עשור אחר תלך ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי ויהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויא
ויאמרו נקרא לנער ונשאלה
את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו
אליה התלכי עם האיש הזה

אלי שמיה גברי ינסבי ול וכל חד וחד ל זוג ולמיך כי שבעתים ולאכרם היטיב בעבירה וללאה וישלח
יעקב וללבן שתי בנות וליצחק ואת הארץ ולבנימן לכלם נתן וללוי אמר ולזבולן אמר שמח ולנפתלי אמר
ולכלב בן יפנה נתנו ולאביגיל אשת נבל ולאבשלום ויהי אחר וליהונתן בן שאול ולמפיבשת בן קטן ולאמנון ריע
ולסנבלט זכרה לי אלהים והלין שמהת גברי מל ו ול זוג גרעוני ועל צבא מטה ושמעון ולוי ויששכר וזבלון
וחצרון וכרמי ובני ראובן ואהרן וחור העמלקי והכנעני יושב ויוסף ובנימן ואלה יעמרו ומרין ועמלק וזכר
וצלמונע

ויאסף ז̇ ד̇ מלע̇ וג̇ מלר̇ וסימניהון ויגוע וימת אברהם ויאסף אל עמיו וישמעאל ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו ויעקב כלה מלע̇ והל̇ כיל̇ ויאסף משה אל המחנה ויאסף כל ישר̇ באבה ו̇ כת̇ כן וסימנה̇
וישכנו מחוילה עד שור ויהי גבול הכנעני ב̇ בפס̇ ויהי מושבם ממשא וישא לוט את עיניו וישנם את

ויאמר אלך וישלחו את רבקה
אחתם ואת מנקתה ואת עבד
אברהם ואת אנשיו ויברכו את
רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש זרעך את
שער שנאיו ותקם רבקה ונער
ונערתיה ותרכבנה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד
את רבקה וילך ויצחק בא מבוא
באר לחי ראי והוא יושב בארץ
הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו וירא
והנה גמלים באים ותשא רבקה
את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל ותאמר אל העבד
מי האיש הלזה ההלך בשדה
לקראתנו ויאמר העבד הוא
אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר
העבד ליצחק את כל הדברים
אשר עשה ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי
לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק
אחרי אמו פרשה
ויסף אברהם ויקח אשה ושמה
קטורה ותלד לו את זמרן ואת
יקשן ואת מדן ואת מדין ואת
ישבק ואת שוח ויקשן ילד את
שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם
ולטושם ולאמים ובני מדין עיפה

ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל
אלה בני קטורה ויתן אברהם את
כל אשר לו ליצחק ולבני הפי
הפילגשים אשר לאברהם נתן
אברהם מתנת וישלחם מעל
יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל
ארץ קדם ואלה ימי שני חיי
אברהם אשר חי מאת שנה
ושבעים שנה וחמש שנים ויגוע
וימת אברהם בשיבה טובה זקן
ושבע ויאסף אל עמיו ויקברו
אתו יצחק וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה אל שדה עפרן
בן צחר החתי אשר על פני ממרא
השדה אשר קנה אברהם מאת
בני חת שמה קבר אברהם ושרה
אשתו ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחי ראי פתוחה
ואלה תלדת ישמעאל
ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
הגר המצרית שפחת שרה לאברהם
ואלה שמות בני ישמעאל בשמ
בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל
נבית וקדר ואדבאל ומבשם ומש
ומשמע ודומה ומשא חדד
ותימא יטור נפיש וקדמה אלה
הם בני ישמעאל ואלה שמתם
בחצריהם ובטירתם שנים עשר

וישנם את מתניו ויחנו עליהם וישתיתו ויקמו אנשי ישר̇ וירך שאול את הגשורי אשורה ו̇ וסימניהון
וישכנו מחוילה בימי פקח מלך ישר̇ בא תגלת פלאסר מלך אשור עד אשר הסיר ויגל מלך אשור כשנה התשיעית
להושע ביום ההוא תהיה פליטה ויעקב יד̇ וסימנ̇ ויגדלו הנערים ויהי ויעקב נתן לעשו ויעקב תקע
את אהלו ויעקב רעה את צאן ויעקב קרא לו גלעד ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ויעקב הלך לדרכו ויעקב
שמע כי טמא ולך ואספת ויגוע יצחק וימת ואתן ליצחק את יעקב וירחמם ויפן אליהם גם זרע יעקב ודוד
עברי
ויבא
ישר̇
ממערי

עיה ח̇ כל̇ וסימניהון ויזד יעקב נזיד הלעיטני נא מן האדם לא מים עיה תשקה והקיץ ורקה נפשו
אין עיה ואין כושלו העם רב ועיה ויצמא בארץ ציה ועיה בלישׁ ורבו ב̇ עשו המן ב̇
השבעה ג̇ חס וסימניהון והקמתי את השבעה כי ירא העם את השבעה ותתך עליו את האלה והשבעה

נשיאם לאמתם ואלה שני חיי
ישמעאל מאת שנה ושלשים ש
שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף
אל עמיו וישכנו מחוילה עד שור
אשר על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל
פתוחה

ואלה
תולדת
יצחק בן
אברהם
אברהם הוליד את יצחק ויהי
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מ
פדן ארם אחות לבן הארמי לו
לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה היא ויעתר לו
יהוה ותהר רבקה אשתו ויתרצצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה
זה אנכי ותלך לדרש את יהוה
ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך
ושני לאמים ממעיך יפרדו ולא
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד
צעיר וימלאו ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה ויצא הראשון א
אדמוני כלו כאדרת שער ויקרא
שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו
וידו אחזת בעקב עשו ויקרא
שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
בלדת אתם ויגדלו הנערים ויהי

עשו איש ידע ציד איש שדה
ויעקב איש תם ישב אהלים ויא
ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד
יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה
והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה
כי עיף אנכי על כן קרא שמו
אדום ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי ויאמר עשו הנה
אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה
ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים ויאכל וישת ויקם וילך
ויבז עשו את הבכרה
פתוחה
ויהי רעב בארץ מלבד
הרעב הראשון אשר היה בימי
אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גררה וירא אליו
יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר אליך
גור בארץ הזאת ואהיה עמך
ואברכך כי לך ולזרעך אתן את
כל הארצת האל והקמתי את
השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביך והרביתי את זרעך ככוכבי
השמים ונתתי לזרעך את כל
הארצת האל והתברכו בזרעך

הא̇ ח̇ ליש̇ אלה וסימניהון הנה נא לי שתי בנות ויהפך את הערים הא̇ גור בארץ הזאת והרביתי את
זרעך כעפר לנס שמה רוצח ונשל יי אלהיך את הגוים הא̇ וכי יהיה איש שנא לרעהו כי את כל התועבת
הא̇ וכ̇ א̇ דסב̇ אלה וסימנ̇ אל נלדו להרפה ויאמר ליה לא̇ מאניא באיש ח̇ וסימניהון ויפצרו
באיש בלוט מאד ויצו אבימלך לכל ויאני אתן את פני באיש ושמתי אני את פני באיש לא אבה יי
סלח לו ויחר אף דוד באיש והשימתיהו לאות מה לעשות באיש

להן י״ד וסימניהון הנה נא לי שתי בנות ויקרא להן שמות כשמות ב׳ בפס׳ ראה אני את פני ויקרא
למלך מצרים כן בנות צלפחד דברות תני דפסו׳ המה עולים במעלה והוא הפיל הגורל קדמ׳ דפסו׳ התשפט
את אהלה והקימות עליהם כי משלשות ראית את כל ישר נפוצים דרה אך לא בעי ישלח יד יתן לכס
ומיגאן
מטחה

כל גויי הארץ׃ עקב אשר שמע
אברהם בקלי וישמר משמרתי
מצותי חקותי ותורתי׃ וישב יצחק
בגרר׃ וישאלו אנשי המקום לא
לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא
לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המ
המקום על רבקה כי טובת מראה
הוא׃ ויהי כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים
בעד החלון וירא והנה יצחק מצ
מצחק את רבקה אשתו׃ ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה
אשתך הוא ואיך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
פן אמות עליה׃ ויאמר אבימלך
מה זאת עשית לנו כמעט שכב
אחד העם את אשתך והבאת
עלינו אשם׃ ויצו אבימלך את
כל העם לאמר הנגע באיש הזה
ובאשתו מות יומת׃ ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ויברכהו יהוה׃ ויגדל
האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל
מאד׃ ויהי לו מקנה צאן ומקנה
בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פ
פלשתים׃ וכל הבארת אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו ס
סתמום פלשתים וימלאום עפר׃
ויאמר אבימלך אל יצחק לך

מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃
וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם׃ וישב יצחק ויחפר
את בארת המים אשר חפרו בימי
אברהם אביו ויסתמום פלשתים
אחרי מות אברהם ויקרא להן
שמות כשמת אשר קרא להן אביו׃
ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו
שם באר מים חיים׃ ויריבו רעי
גרר עם רעי יצחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר עשק
כי התעשקו עמו׃ ויחפרו באר
אחרת ויריבו גם עליה ויקרא
שמה שטנה׃ ויעתק משם ויחפר
באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב
יהוה לנו ופרינו בארץ׃ ויעל משם
באר שבע׃ וירא אליו יהוה בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי וב
וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי׃ ויבן שם מזבח
ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו
ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ וא
ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת
מרעהו ופיכל שר צבאו׃ ויאמר
אלהם יצחק מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
מאתכם׃ ויאמרו ראו ראינו כי

שמות ט׳ מל כת וסימניהון ויקרא האדם שמות ויקרא להן שמות כשמות שאו את ראש כל עדת בני
ישר׳ וזאת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ראובן שמעון גד מנשה רשגם סימן ולאלה תחלק הארץ
בנחלה וכל נבי וכתו׳ דכו׳ כל ראו ד׳ ב׳ כת׳ ה׳ וב׳ כתו׳ וסימניהון ויאמרו ראו ראינו כי היה ב׳
עמך וראו היום אל תראו ראיתי את עני עמי ראה ראיתי אם ראה תראה בעני אמתך ג׳ בתר כת ה׳
אתה עתה ג׳ וסימ׳ אתה עתה ברוך יי׳ אתה עתה תעשה מלוכה אתה עתה הקל מעברת אכיר׃

איל׳ ג׳ ג׳ חד ר״א פס׳ וחד סו׳ פס׳ וסימ׳ ויסעו ויהי חתת אלהים ויסעו אלה מסעי בני ישר׳ והקדשתו
כי את לחם וקדשתו ויאמר משה אל יי׳ ובהר שמיר ויתיר וכהר כי יי׳ אלהיך מביאך וכהן כי יקנה נפש
קנין וכהן ויחמס כגן סכו ותשלכני מצולה בלב ימים ותשלכני מפני זעמך ויתנפך ושנאה תאיש האחרון

היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה
בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית
עמך אם תעשה עמנו רעה
כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו
עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה
עתה ברוך יהוה ויעש להם משתה
ויאכלו וישתו וישכימו בבקר
וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום ויהי ביום
ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו
על אדות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר באר
שבע עד היום הזה
סתומה
ויהי עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת בארי
החתי ואת בשמת בת אילן החתי
ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה
סתומה
ויהי כי זקן
יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא
את עשו בנו הגדל ויאמר אליו
בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה
נא זקנתי לא ידעתי יום מותי
ועתה שא נא כליך תליך וקשתך
וצא השדה וצודה לי צידה ציד ק׳
ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי
והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
נפשי בטרם אמות ורבקה שמעת
בדבר יצחק אל עשו בנו וילך

עשו השדה לצוד ציד להביא
ורבקה אמרה אל יעקב בנה לא
לאמר הנה שמעתי את אביך
מדבר אל עשו אחיך לאמר
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני
מותי ועתה בני שמע בקלי
לאשר אני מצוה אתך לך נא
אל הצאן וקח לי משם שני גדיי
עזים טבים ואעשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב והבאת
לאביך ואכל בעבר אשר יברכך
לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה
אמו הן עשו אחי איש שער
ואנכי איש חלק אולי ימשני אבי
והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע
בקלי ולך קח לי וילך ויקח ויבא
לאמו ותעש אמו מטעמים כא
כאשר אהב אביו ותקח רבקה
את בגדי עשו בנה הגדל החמדת
אשר אתה בבית ותלבש את
יעקב בנה הקטן ואת ערת גדיי
העזים הלבישה על ידיו ועל
חלקת צואריו ותתן את המטעמים
ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב
בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר

ושנאה כי יקח איש ושנאה אמנון שנאה גדולה וישנאה ויאמר אני הנערה ויוכח לגבר עם אלה
ובן אדם ויוכח ויצא דוד לפניהם דה״ ומקטירים ליי׳ עלות בבקר ומקטירים בני אתם אל תשלו
ולרבקה אח ושמו לבן ולרבקה ותהיין מרת רוח ונרמה שמרון כדינה על ונרמה לכי תרמיוני ותשוו
השב אל הערה במקום השב והוא עם בדוו ושסו אם איפוא מנזריך חכמיך אם מנזריך ותבאנה
שתי אלה רגע ותבאנה כה אמר יי׳ צבאות ומקלל אביו ואמו ומקלל ובא המלך דוד עד בחורים
הפטר

סלה כל אבירי אדני בקרבי סלה ויקמו עדיו ויקשרו סמר מפחדך בשרי סמר שאו נס בארץ תקעו ב
יקניאהו בזרים בתועבות יקניאהו ויכעיסו בבמותם נהשפטו ינא רשע ותפלתו בהשפטו יצא רשע
ותפלתו בהשפטו ∴ לא יעזבנו בידו והזנה עלין פלגשו והזנה ויאת קרנו הנה בני עננה ברועה

יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך
עשיתי כאשר דברת אלי קום נא
שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני
נפשך ויאמר יצחק אל בנו מה
זה מהרת למצא בני ויאמר כי
הקרה יהוה אלהיך לפני ויאמר
יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך
בני האתה זה בני עשו אם לא
ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקל קול יעקב והידים
ידי עשו ולא הכירו כי היו ידיו
כידי עשו אחיו שערת ויברכהו
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר
אני ויאמר הגשה לי ואכלה
מציד בני למען תברכך נפשי ויגש
לו ויאכל ויבא לו יין וישת ויאמר
אליו יצחק אביו גשה נא ושקה
לי בני ויגש וישק לו וירח את ריח
בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח
בני כריח שדה אשר ברכו יהוה
ויתן לך האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורב דגן ותירש
יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים
הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני
אמך אררך ארור ומברכיך ברוך ויהי
כאשר כלה יצחק לברך את יעקב
ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני
יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש
גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר

לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו
בעבר תברכני נפשך ויאמר לו
יצחק אביו מי אתה ויאמר אני
בנך בכרך עשו ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא
הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה
כשמע עשו את דברי אביו ויצעק
צעקה גדלה ומרה עד מאד
ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח
והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
אצלת לי ברכה ויען יצחק ויאמר
לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו
נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו
ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר
עשו אל אביו הברכה אחת הוא
לך אבי ברכני גם אני אבי וישא
עשו קלו ויבך ויען יצחק אביו
ויאמר אליו הנה משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל השמים מעל
ועל חרבך תחיה ואת אחיך
תעבד והיה כאשר תריד ופרקת
עלו מעל צוארך וישטם עשו את
יעקב על הברכה אשר ברכו אביו
ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
אבי ואהרגה את יעקב אחי ויגד

עדרו ירעה בזרועו כרעה שמעו דבר ∴ גוים ברוך אלהים אשר לא הסיר ברוך אלהים נורא אלהים
אח חס ו נסו תנ וקרי וסימניהון ויענו את בני בנימן ויעלה ויקח שמואל טלה אמר וחרש לו
ימינא ויאמר ויצעקו אל ה וידבר אלין לאמר ויתנה על ידי עשי המלאכה ויאכל דזה לך האור
יחד יען בטחך ויעל ויכתו המזבח שוי ומן בני אנשים וקבל קימו וקבל אחרי אחרין החזיק ה
אחרי אחרין החזיק מלכי וישתחו יעבדוך עמים קרני וישתחו ויאמר שלום וישתחו ויאמרו על
אשר

וקח יג וסימניהון לך נא אל הצאן וקח לי · קום לך פדנה ארם · עם אשר תמצא אלהיך · עבר לפני העם
וקח ארגז · וקח מאתם מטה מטה · קטר · קטירון כיום · וקח אותו אלי · ב בו · ויאמר לו אבנר · חגור
מתניך וקח · ואלישע הנביא · ויהי מקץ ימים · קחו עמכם דברים · שמע בני וקח מוסר ·

ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך
מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע
בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי
חרנה וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת אחיך עד
שוב אף אחיך ממך ושכח את
אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך
משם למה אשכל גם שניכם יום
אחד ותאמר רבקה אל יצחק
קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח
יעקב אשה מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה לי חיים ויקרא
יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו
ויאמר לו לא תקח אשה מבנות
כנען קום לך פדנה ארם ביתה
בתואל אבי אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן אחי אמך ואל
שדי יברך אתך ויפרך וירבך
והיית לקהל עמים ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגריך אשר
נתן אלהים לאברהם וישלח
יצחק את יעקב וילך פדנה ארם
אל לבן בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו וירא עשו
כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו
פדנה ארם לקחת לו משם אשה

בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות כנען וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו וילך
פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו וילך עשו
אל ישמעאל ויקח את מחלת בת
ישמעאל בן אברהם אחות נביות
על נשיו לו לאשה

ויצא יעקב
מבאר
שבע
וילך חרנה ויפגע במקום וילן
שם כי בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו וישכב
במקום ההוא ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו והנה יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה ולזרעך
והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת
ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו
בך כל משפחת האדמה ובזרעך
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל
אשר תלך והשבתיך אל האדמה
הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך וייקץ

מחלת ד וסימניהון בת ישמעאל בן אברהם · על מחלת לענות · יא פס · כי טרם אחר לגרמיה ·
אך לא יבא אחר אולא · וסימ' מחלת בת ישמעאל · אבי כבור · בן פנחס בן עלי · ויען יונדבו בן
שמעא אחי דוד · מעי ומעל אוחילה · ויקח ועבד מלך את האנשים · במואב ובני עמון ובאדום
את הרדן ויהי רב שקה מלכים · באים ומדרך שער העליון · וגם כל היהודים אשר במואב ובני
עמון ובאדום · הן ישוא איש כשר קדש · ויעש ירושלם חשבונות ·

י״א זוגי׳ רמי׳ חד נס׳ ו׳ וחד לא נס׳ ו׳ וסימניהון עטו כי עטו על׳ ועטו עליהם שמי לכן הנני
מודיעם ושמי ויאריא אל׳ בריא עד מתי תתחמקין ובריא על כל מכון הלינך ושב את
שבותך והפיצך ככל העמים לית אם כמות כל אדם ולא אם לולי כעס אויב יש וייקץ יעקב

יעקב משנתו ויאמר אכן יש יה
יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
ויירא ויאמר מה נורא המקום
הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה
שער השמים וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מרא
מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק
שמן על ראשה ויקרא את שם
המקום ההוא בית אל ואולם לוז
שם העיר לראשנה וידר יעקב
נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי
הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד
ללבש ושבתי בשלום אל בית
אבי והיה יהוה לי לאלהים והאבן
הזאת אשר שמתי מצבה יהיה
בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר
אעשרנו לך וישא יעקב רגליו
וילך ארצה בני קדם וירא והנה
באר בשדה והנה שם שלשה
עדרי צאן רבצים עליה כי מן ה
הבאר ההוא ישקו העדרים וה
והאבן גדלה על פי הבאר ונאספו
שמה כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקו את הצאן
והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה ויאמר להם יעקב אחי
מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו
ויאמר להם הידעתם את לבן בן

נחור ויאמרו ידענו ויאמר להם
השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל
בתו באה עם הצאן ויאמר הן עוד
היום גדול לא עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא
נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקינו הצאן עודנו מדבר עמם
ורחל באה עם הצאן אשר לאביה
כי רעה הוא ויהי כאשר ראה
יעקב את רחל בת לבן אחי אמו
ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק
את צאן לבן אחי אמו וישק יעקב
לרחל וישא את קלו ויבך ויגד
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי
בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה
ויהי כשמע לבן את שמע יעקב
בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו
וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר
ללבן את כל הדברים האלה ויאמר
לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב
עמו חדש ימים ויאמר לבן ליעקב
הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה
לי מה משכרתך וללבן שתי בנות
שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל
ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת
תאר ויפת מראה ויאהב יעקב
את רחל ויאמר אעבדך שבע

משנתו ויש ויאמר אליו גרעין מלך וחפרה הלבנה ומלך ושמתי את הטליעה הקים וכי
הקים להם והקים לו מלך זרוע ערי ערי לנשי עוז וזרוע מי האמין לשמועתנו ב
זרע משפט וזרע למצרים הושיע עתה ידעתי והושיע את אהלי עשר ב׳ עשר
תעשר עשר אעשרנו לך ונאספו ד׳ וסימניהון ונאספו שמה כל העדרים ונאספו על׳
והטוני ונאספו עליה כל גוי דזכריה גלה חציר

יא בה מל תנ׳ שמה ׳ וסימ׳ ונאספו שמה כל העדרים ׳והבאתם שמה עלותיכם ׳כי שמה ישבו כסאות
למשפט ׳וישלח שמה סוסים ורכב׳ וחבירו ׳ ובאו שמה והסירו ׳ונעדרתי שמה לבני ישר׳ ובאת שמה
וראה שם ׳לנוס שמה רוצח ׳וחבירו ׳ ויסירו שמה ׳רמלכים ׳

שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר
לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה
לאיש אחר שבה עמדי ויעבד
יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעי
בעיניו כימים אחדים באהבתו
אתה ויאמר יעקב אל לבן הבה
את אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה ויאסף לבן את כל אנשי
המקום ויעש משתה ויהי בערב
ויקח את לאה בתו ויבא אתה
אליו ויבא אליה ויתן לבן לה
את זלפה שפחתו ללאה בתו עי
שפחה ויהי בבקר והנה היא לאה
ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן
במקומנו לתת הצעירה לפני
הבכירה מלא שבע זאת ונתנה
לך גם את זאת בעבדה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים א
אחרות ויעש יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן לו את רחל בתו
לו לאשה ויתן לבן לרחל בתו את
בלהה שפחתו לה לשפחה ויבא
גם אל רחל ויאהב גם את רחל
מלאה ויעבד עמו עוד שבע עי
שנים אחרות וירא יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה
ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו

ראובן כי אמרה כי ראה יהוה
בעניי כי עתה יאהבני אישי ותהר
עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן לי גם את
זה ותקרא שמו שמעון ותהר
עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי לו עי
שלשה בנים על כן קרא שמו לוי
ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם
אודה את יהוה על כן קראה שמו
יהודה ותעמד מלדת ותרא רחל
כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי
בנים ואם אין מתה אנכי ויחר
אף יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי
בטן ותאמר הנה אמתי בלהה בא
אליה ותלד על ברכי ואבנה גם
אנכי ממנה ותתן לו את בלהה
שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ות
ותאמר רחל דנני אלהים וגם ש
שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה
שמו דן ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל בן שני ליעקב ותאמר
רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם
אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי
ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח
את זלפה שפחתה ותתן אתה

וכי ל׳ יחי׳ וסימניהון ׳וכי בן ל׳ ׳וכי ישׁ ׳ל׳ ׳וכי הוא ׳ל׳ ׳וכי ראה ׳ל׳ ׳וכי ימכר ׳ל׳ ׳וכי יפול ׳ל׳ ׳וכי ירא[ה] ׳ל׳
וכי תעשה בן בקר ׳ ל׳ ׳וכי ירבה ממך ׳ל׳ ׳וכי יבא הלוי ׳ל׳ ׳וכי היא ׳ל׳ ׳וכי עשה ׳ל׳ ׳וכי עלה ׳וכי עזבני ׳ל׳
וכי ידעו ׳ל׳ וכי ימצא ׳ ל׳ וכי מת ׳ל׳ וכי דרך ׳ל׳ וכי יברכך ׳ל׳ וכי יאמרו ׳ל׳ וכי הצלו ׳ וכי
יעלו ל׳ וכי ישאלך ׳ל׳ וכי ישמעו ׳ל׳ וכי אנחנו ׳ל׳ וכי יעשה ׳ל׳ וכי יתן ׳ל׳ ׳וכי אדבר ׳ל׳
וכי אני ומי עמי ׳ל׳ ׳וכי דברת ׳ל׳

ה̇ב̇ מין חד וחד ה̇ ו̇א̇ ול̇ דכו̇ ואכלה ל̇ ותקם חנה ואכלה ל̇ ויאמר יעקב ב̇ אמלא ל̇ והועדותיהם
אמלא ואמלא ל̇ ואמלא אתו רוח אלהים אמרה ל̇ ויאמר יוסף אחיה ל̇ עזבה ואחיה ל̇ ואן עוה
אשמים ל̇ ויאכרו איש אל אחיו יאכל ואשמים ל̇ ויתנו יד אחיותיהם ל̇ והלכו בניו ואחיותיהם

ליעקב לאשה ותלד זלפה שפחת
לאה ליעקב בן ותאמר לאה
בגד ותקרא את שמו גד ותלד
זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב
ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו אשר וילך
ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אתם אל
לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי בנך ותאמר
לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר
רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי
בני וישכב עמה בלילה הוא וישמע
אלהים אל לאה ותהר ותלד ליע
יעקב בן חמישי ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר נתתי
שפחתי לאישי ותקרא שמו יש
ששכר ותהר עוד לאה ותלד בן
ששי ליעקב ותאמר לאה זבדני
אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי ילדתי לו ששה בנים
ותקרא את שמו זבלון ואחר
ילדה בת ותקרא את שמה דינה
ויזכר אלהים
את רחל וישמע אליה אלהים

ויפתח את רחמה ותהר ותלד בן
ותאמר אסף אלהים את חרפתי
ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה אל מקומי
ולארצי תנה את נשי ואת ילדי
אשר עבדתי אתך בהן ואלכה
כי אתה ידעת את עבדתי אשר
עבדתיך ויאמר אליו לבן אם
נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
ויברכני יהוה בגללך ויאמר
נקבה שכרך עלי ואתנה ויאמר
אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
ואת אשר היה מקנך אתי כי מעט
אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי
אעשה גם אנכי לביתי ויאמר
מה אתן לך ויאמר יעקב לא
תתן לי מאומה אם תעשה לי
הדבר הזה אשובה ארעה צאנך
אשמר אעבר בכל צאנך היום הסר
משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום
בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי
וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא
על שכרי לפניך כל אשר איננו
נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים
גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו
יהי כדברך ויסר ביום ההוא את

אברכם ל̇ ושמו יהוה שמי ואברכם ל̇ ויאמר יוסף אחזה ל̇ אמורה אעלה ואחזה ל̇ בי המגיד
אצבעותי ל̇ לדוד ברוך ה̇ המלמד ידי לקרב אצבעותי ל̇ וקמו אנכי אעצרה ל̇ ונקרב את קרבן ואעצרה ל̇ ויעמוד
עלי אתה ל̇ אמר שמר ויאתה ל̇ ויאמר ה̇ מסני בא אננה ל̇ ותאמר שרי ואבנה ל̇ ויאמר
הנה אמתי אשתו ל̇ חמרא ואשתיו ל̇ ואשתו ל̇ בא דין כל אורית זרקי וסלקי במ̇ח זרקי ונחתי
וסימניהון ויבא יעקב מן השדה ויקרא פרעה שם יוסף ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן

המשחה׳ ויעבירו קול במחנה לאמר׳ כאשר יוסר חלב הכשב׳ והעמיד הכהן את האשה׳ וביום
שמחתכם ובמועדיכם׳ ויאמרו אלין בני ישר׳ במסילה נעלה׳ כל תרומת בני ישר׳ אשר ירימו בני ישר׳ ולא
כנען סיחן את ישר׳ עבר׳ ואם החרש יחרש לה אישה׳ ובאו הר האמרי ואל כל שכניו׳ ותן לאחד

התישים העקדים והטלאים ואת
כל העזים הנקדות והטלאת כל
אשר לבן בו וכל חום בכשבים
ויתן ביד בניו וישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה
את צאן לבן הנותרת ויקח לו
יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון
ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף
הלבן אשר על המקלות ויצג את
המקלות אשר פצל ברהטים
בשקתות המים אשר תבאן הצאן
לשתות לנכח הצאן ויחמנה
בבאן לשתות ויחמו הצאן אל
המקלות ותלדן הצאן עקדים
נקדים וטלאים והכשבים הפריד
יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל
חום בצאן לבן וישת לו עדרים
לבדו ולא שתם על צאן לבן והיה
בכל יחם הצאן המקשרות ושם
יעקב את המקלות לעיני הצאן
ברהטים ליחמנה במקלות ובהע
ובהעטיף הצאן לא ישים והיה
העטפים ללבן והקשרים ליעקב
ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו
צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים וישמע את דברי בני
לבן לאמר לקח יעקב את כל
אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה
את כל הכבד הזה וירא יעקב את

פני לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום ויאמר יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
ואהיה עמך וישלח יעקב ויקרא
לרחל וללאה השדה אל צאנו
ויאמר להן ראה אנכי את פני
אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם
ואלהי אבי היה עמדי ואתנה
ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן
ואביכן התל בי והחלף את משכרתי
עשרת מנים ולא נתנו אלהים
להרע עמדי אם כה יאמר נקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים
ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן עקדים ויצל
אלהים את מקנה אביכם ויתן לי
ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני
וארא בחלום והנה העתדים העלים
על הצאן עקדים נקדים וברדים
ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא
עיניך וראה כל העתדים העלים
על הצאן עקדים נקדים וברדים
כי ראיתי את כל אשר לבן עשה
לך אנכי האל בית אל אשר משחת
שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר
עתה קום צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך ותען רחל
ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק

מכני שבטי ישר׳ כי ירחיב יי אלהיך את גבולך׳ ואשר יבא את רעהו ביער׳ וסקלתם אתם באבנים׳ ואכל
פרי בהמתך׳ וכל פסקת נחתי׳ במ״ב פלקי׳ יסף׳ ה׳ חס׳ בל׳ תוספת׳ וסימ׳ יסף יי לי בן אחר׳ אל יסף ה
מרעה התל׳ או מכל אשר ישבע עליו לשקר׳ שבו נא כזה גם אתם׳ יום חשך ואפילה יום׳ ואתנה
ב׳ בקרי׳ וסימניהון נהבה שכרך עלי׳ כי לא תחפוץ זבח׳ לרגלי בקרי׳ כי מעט אשר היה לך
ע לרגלי דבריר׳
כבאן׳ ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ ויצג את המקלות׳ דרך הדדים בצאן׳ מל׳ הראה׳

לח ג׳ ב׳ פת׳ וחד קמ׳ וסימ׳ ויקח לו יעקב
לבנה ב׳ בקר׳ וסימ׳ ויפצל בהן פצלות לבנות תחת אלון ולבנה · לח ב׳ בקר׳ והכתבים הפריד יעקב יעשן אפר
ואכלה כל עץ לח והובשתי כל עץ לח · ב׳ וסימנהון מקל ... והיה העטפים
כבאן מרעיתך · במקלות ב׳ ליחמנה · ודוד · העטפים ב׳ חד חס וחד מל׳

ונחלה בבית אבינו הלוא נכריות
נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול
את כספנו כי כל העשר אשר
הציל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר
אלהים אליך עשה ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו על
הגמלים וינהג את כל מקנהו ואת
כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש בפדן ארם לבוא אל
יצחק אביו ארצה כנען ולבן הלך
לגזז את צאנו ותגנב רחל
את התרפים אשר לאביה ויגנב
יעקב את לב לבן הארמי על בלי
הגיד לו כי ברח הוא ויברח הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר
וישם את פניו הר הגלעד ויגד
ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב
ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו
דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר
הגלעד ויבא אלהים אל לבן הא
הארמי בחלם הלילה ויאמר לו
השמר לך פן תדבר עם יעקב מ
מטוב עד רע וישג לבן את יעקב
ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן
תקע את אחיו בהר הגלעד ויאמר
לבן ליעקב מה עשית ותגנב את
לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב
למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא

הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים
בתף ובכנור ולא נטשתני לנשק
לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו יש
לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם יעקב מטוב
עד רע ועתה הלך הלכת כי נכסף
נכספתה לבית אביך למה גנבת את
אלהי ויען יעקב ויאמר ללבן
כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את
בנותיך מעמי עם אשר תמצא
את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
הכר לך מה עמדי וקח לך ולא
ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
שתי האמהת ולא מצא ויצא
מאהל לאה ויבא באהל רחל
ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם וימשש
לבן את כל האהל ולא מצא ויא
ותאמר אל אביה אל יחר בעיני
אדני כי לוא אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא
את התרפים ויחר ליעקב וירב
בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה
פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי
כי מששת את כל כלי מה מצאת
מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי
ואחיך ויוכיחו בין שנינו זה עשרים

ללבן · העטופים ברעב מל׳ · הככר ב׳ חס ומאשר לאבינו מכל כל׳ חמדה · והנה איננו ג׳ דס׳ וסימנהון
והנה איננו עמו · פת׳ ויעבר והנה איננו · להרע ו׳ בקר׳ וס׳ ימ׳ ואבכן התל כי להרע ...
חכמים המה להרע · כאשר זממו להרע · כי הנה אנכי אשר ... בזה בעיניו במאס · שלשום ב׳
מל בת׳ וירא יעקב את פני לבן · לבן ירדה גואל הדם · אבותיך ג׳ מל׳ וסימנהון · טוב ...
ארץ אבותיך · וכמשרפות אבותיך · תחת אבותיך יהיו בניך · חד בת׳ חד בכב׳ חד בכתובים · ב׳

ואתנה ·ל· בק וסימ׳ ידעתן ·יאמר ·אל טחי תפל ·יצאני ·הנני אל כסותותבינה ·יחיה ·יח ·וסימניהו
לו ישמעה ·עם אשר תמצא ·לית תגע בו ירי ·אוי מי יחיה משמו ·ויענך וירעיבך ·בבו ·ואעמיד
עליו ואמותתהו ·ועתה כל נביאי הבעל ריהוא ·בנשך נתן ותרבית ·כל פשעיו אשר עשה ·וכשוב

שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא
שכלו ואילי צאנך לא אכלתי
טרפה לא הבאתי אליך אנכי
אחטנה מידי תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי לילה הייתי ביום
אכלני חרב וקרח בלילה ותדד
שנתי מעיני זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש שנים
בצאנך ותחלף את משכרתי
עשרת מנים לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את
עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים
ויוכח אמש ויען לבן ויאמר
אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני
והצאן צאני וכל אשר אתה
ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה
לאלה היום או לבניהן אשר
ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני
ואתה והיה לעד ביני ובינך ויקח
יעקב אבן וירימה מצבה ויאמר
יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על
הגל ויקרא לו לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד ויאמר לבן
הגל הזה עד ביני ובינך היום על
כן קרא שמו גלעד והמצפה
אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך

כי נסתר איש מרעהו אם תענה
את בנתי ואם תקח נשים על בנתי
אין איש עמנו ראה אלהים עד
ביני ובינך ויאמר לבן ליעקב הנה
הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי
ביני ובינך עד הגל הזה ועדה
המצבה אם אני לא אעבר אליך
את הגל הזה ואם אתה לא תעבר
אלי את הגל הזה ואת המצבה
הזאת לרעה אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם
וישבע יעקב בפחד אביו יצחק
ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר
וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ו
לבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקמו ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר
יעקב כאשר ראם מחנה אלהים
זה ויקרא שם המקום ההוא
מחנים

פתוחה

וישלח יעקב
מלאכים
לפניו אל
עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום
ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני
לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
גרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור

וישע מירשעתו ·והיה כל נפש חיה ·מי גבר יחי ·עבר ביתו ביצע ·ואמר למלך המלך לעולם יחי ·הנה עפלה
אם יוליד ·איש ·אם שנים הרבה יחיה ·וכל חין יחיה רבו ·ורחל ·ה׳ בת׳ וסימניהו ורחל באה ·ורחל עקרה
ורחל לקחה ·ורחל היתה יפת תאר ·ואחר נגש יוסף ורחל ·לוא ב בתו מל ·כי לוא אוכל לקום ·אם לוא יגד
וירב ·ב׳ ויחר יעקב וירב ללבן ·ויבא שאול עד עיר עמלק · שנינו ·ג׳ בקרי ·וסימניהון ·ויוכיחו בין
שנינו ·לית יש בינינו מוכיח ·אשר נשבענו שנינו ·חד בתור ·חד בנביאים ·חד בכתובים

ויירא ׳ב׳ רא׳ פס׳ ויירא ויאמר מה נורא ׳ ויירא יעקב מאד׳ ויצר ׳ג׳ בק׳ וסימניהון ׳ ויירא יעקב
בכל אשר יצאו יד ה׳ ׳ ויצר לאמנון להתחלות׳ אם על בנים ׳ב׳ דס׳ והכני ׳ דטושה׳ ב
ב׳ פס׳ בת׳ כסות כל מילי מס׳ עזים מאתים׳ ומנחתם ונסכיהם ד׳ שביעי של חג

וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצא חן בעיניך
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר
באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך
לקראתך וארבע מאות איש עמו
ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
את העם אשר אתו ואת הצאן
ואת הבקר והגמלים לשני מחנות
ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה
האחת והכהו והיה המחנה הנש׳
הנשאר לפליטה ויאמר יעקב
אלהי אבי אברהם ואלהי אבי
יצחק יהוה האמר אלי שוב
לארצך ולמולדתך ואיטיבה
עמך קטנתי מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך
כי במקלי עברתי את הירדן הזה
ועתה הייתי לשני מחנות הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי ירא
אנכי אתו פן יבוא והכני אם על
בנים ואתה אמרת היטב איטיב
עמך ושמתי את זרעך כחול הים
אשר לא יספר מרב וילן שם
בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו
מנחה לעשו אחיו עזים מאתים
ותישים עשרים רחלים מאתים
ואילים עשרים גמלים מיניקות
ובניהם שלשים פרות ארבעים
ופרים עשרה אתנת עשרים

ועירם עשרה ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו
לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
עדר ויצו את הראשון לאמר
כי יפגשך עשו אחי ושאלך
לאמר למי אתה ואנה תלך
ולמי אלה לפניך ואמרת לעבדך
ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני
לעשו והנה גם הוא אחרינו ויצו
גם את השני גם את השלישי גם
את כל ההלכים אחרי העדרים
לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו
במצאכם אתו ואמרתם גם הנה
עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני
ואחרי כן אראה פניו אולי ישא
פני ותעבר המנחה על פניו והוא
לן בלילה ההוא במחנה ויקם
בלילה הוא ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק ויקחם
ויעברם את הנחל ויעבר את אשר
לו ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר וירא כי
לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב בהאבקו עמו ויא
ויאמר שלחני כי עלה השחר
ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני
ויאמר אליו מה שמך ויאמר

ואילים ׳ד׳ מל׳ בת׳ כל׳ ׳ וסימניהון ׳ עזים מאתים ׳ ואת פר החטאת ואת שני האילים ׳דפ׳ יצ׳
שבעה פרים ושבעה אילים ׳דבלק׳ עם חלב כרים ואילים ׳ שלוחה ׳ג׳ בקרי׳ ׳ב׳ בת׳ מל׳ וחד
נבו׳ חס׳ וסימ׳ מנחה היא שלוחה׳ נפתלי אילה שלוחה׳ ויראה והנה יד שלוחה׳ אכפרה
ב׳ בת׳ וסימ׳ כי אמר אכפרה פניו ׳בעד חטאתכם׳ ותעבר ׳ב׳ רא׳ פס׳ בקרי׳ וסימניהון
ותעבר המנחה על פניו ׳ ותעבר הרנה

ויעבר ג בקרי וסימני ויזכר אלהים את נח ויקחם ויעבירם את הנחל ולא תכה את מצאנו דאורי
חס יוד ויעבר ט בקרי וסימ ויזכר אלהים את נח ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר ישי שמה
ויעבר ישי שבעת בניו ויעבר הקדשים מן הארץ וכשמע אחאב הדברים האלה בשנת אחרת

יעקב ויאמר לא יעקב יאמר עוד
שמך כי אם ישראל כי שרית עם
אלהים ועם אנשים ותוכל וישאל
יעקב ויאמר הגידה נא שמך
ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם
המקום פניאל כי ראיתי אלהים
פנים אל פנים ותנצל נפשי ויזרח
לו השמש כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכו על כן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
אשר על כף הירך עד היום הזה
כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ
את הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות וישם את
השפחות ואת ילדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים והוא
עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו וירץ
עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על
צוארו וישקהו ויבכו וישא את
עיניו וירא את הנשים ואת
הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים
את עבדך ותגשן השפחות הנה
וילדיהן ותשתחוין ותגש גם לאה

וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף
ורחל וישתחוו ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני ויאמר
עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר
לך ויאמר יעקב אל נא אם נא
מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי
מידי כי על כן ראיתי פניך כראת
פני אלהים ותרצני קח נא את
ברכתי אשר הבאת לך כי חנני
אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח
ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך
ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות עלי
ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן
יעבר נא אדני לפני עבדו ואני
אתנהלה לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל הילדים עד
אשר אבא אל אדני שעירה
ויאמר עשו אציגה נא עמך
מן העם אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני וישב
ביום ההוא עשו לדרכו שעירה
ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על כן קרא
שם המקום סכות סתומה
ויבא יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען בבאו מפדן
ארם ויחן את פני העיר ויקן

לכורש וחבי ובשנת ויגע הדבר אל מלך נינוה ותוכל ב בט פס כי שרית עם אלהים
ותעשי הרעה ותוכל כל קרי על כן במא על כן לא הגידו ספר על כן ח בט לא
יאכלו בני על כן קראו למקום על כן לא ידרכו כהני בעמו ככה יעזר זבן מלא
לב בני אדם קראו לימים האלה פורים כראית ב חס בסי וסימניהון ויהי כראות הנום
כראות פני אלהים פלוג

קשיטה ג בקרי וסימ ואת עצמות יוסף ויבאו אליו כל אחיו · ויחן ד בקרי וסימ בל ויחן ·
נחלא דקרתא בטוריא דגבעתא · בנחל גרר · את פני העיר · שם ישר נגד ההר · שאול בגבעה
ויקן ה בק וסימ ויקן את חלקת השדה · ויקן יוסף את כל ארץ · ויקן דוד את הגרן דשמואל וחבירו

את חלקת השדה אשר נטה שם
אהלו מיד בני חמור אבי שכם
במאה קשיטה ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל
ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ וירא אתה שכם בן
חמור החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה ותדבק
נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את
הנער וידבר על לב הנער ויאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה ויעקב
שמע כי טמא את דינה בתו ובניו
היו את מקנהו בשדה והחרש
יעקב עד באם ויצא חמור אבי
שכם אל יעקב לדבר אתו ובני
יעקב באו מן השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
כי נבלה עשה בישראל לשכב
את בת יעקב וכן לא יעשה וידבר
חמור אתם לאמר שכם בני חשקה
נפשו בבתכם תנו נא אתה לו ל
לאשה והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם
ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
שבו וסחרוה והאחזו בה ויאמר
שכם אל אביה ואל אחיה אמצא
חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי

אתן הרבו עלי מאד מהר ומתן
ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי
את הנער לאשה ויענו בני יעקב
את שכם ואת חמור אביו במרמה
וידברו אשר טמא את דינה אחתם
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש
אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו
אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו
להמל לכם כל זכר ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו
אתכם והיינו לעם אחד ואם לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את
בתנו והלכנו וייטבו דבריהם בעיני
חמור ובעיני שכם בן חמור ולא
אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
בבת יעקב והוא נכבד מכל בית
אביו ויבא חמור ושכם בנו אל
שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו בארץ
ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת
ידים לפניהם את בנתם נקח לנו
לנשים ואת בנתינו נתן להם אך
בזאת יאתו לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד בהמול
לנו כל זכר כאשר הם נמלים מ
מקניהם וקנינם וכל בהמתם הלוא
לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו

ויקן את ההר שמרון · בבנות ג בקרי וסימ בבנות הארץ האין בבנות אחיך · בבנות הארץ דיחזקאל
והחרש ב חס בקריה וסימ והחרש יעקב עד באם · והחרש לה אביה · מל קרי בני יעקב במא ובני
יעקב באו מן השדה · כל קרי בני עשו במא ובני ענו ירשום · כל קרי בני יצין במא ובני יצין גירון
ושמחו · כל קרי בני עלי במא ובני עלי בני בליעל · והאחזו ב בקרי וסימ והאחזו בה
וחד מל וסימ אך בזאת נאות לכם · השמע עם קול אלהים · כולם יענו ויאמרו אליך · כמנו ד ג חס ויאמר העם לא
תבא

כבת ב׳ בק׳ כי חפץ בבת יעקב וירב כבת יהודה · שלמים ב׳ וסימניהון האנשים האלה אם שלמים
ומן רבים · וישכן ר׳ בקר׳ וסימ׳ האנשים האלה שלמים · מקנהם וקנינם וכל בהמתם · ויגנו מלך
אשור ויבאו אליו במבוא עם

וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר
כל יצאי שער עירו ויהי ביום
השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
איש חרבו ויבאו על העיר בטח
ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את
דינה מבית שכם ויצאו בני יעקב
באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם ואת אשר
בעיר ואת אשר בשדה לקחו ואת
ואת כל חילם ואת כל טפם ואת
נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר
בבית ויאמר יעקב אל שמעון
ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני
מתי מספר ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו

פתוחה

ויאמר אלהים אל
יעקב קום עלה בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך
ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסרו את אלהי הנכר
אשר בתככם והטהרו והחליפו
שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל

ואעשה שם מזבח לאל הענה
אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך
אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את
כל אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם ויטמן
אתם יעקב תחת האלה אשר
עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים
על הערים אשר סביבותיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב
לוזה אשר בארץ כנען היא בית
אל הוא וכל העם אשר עמו
ויבן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית אל כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו מפני אחיו ותמת
דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת
לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכות

פתוחה

וירא אלהים אל יעקב עוד
בבאו מפדן ארם ויברך אתו
ויאמר לו אלהים שמך יעקב
לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל ויאמר לו אלהים
אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל
גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך
יצאו ואת הארץ אשר נתתי
לאברהם וליצחק לך אתננה
ולזרעך אחריך אתן את הארץ
ויעל מעליו אלהים במקום אשר

על העיר ל׳ בקר׳ וסימנהון · כאבים מינור · והנה בפכות כאזרח · ויקיפו והאמנים · נבכר נזר · וחבירו
ועברו ונלחמו הכשדים וגם איש · וזרק ויואל כה עשו · וכל העיר דמו כמא וגעתי קרמא
דמלכים · ואת שכם ב׳ דס בק׳ וסימ׳ ואת חמור ואת שכם בנו · בהר אפרים · טמאו ג׳
וסימ׳ בני יעקב באו על החללים · עוד זאת עשו לי טמאו · מזמור לאסף אלהים באו גוים · שבו
ד׳ שביה ועטמו בכות · וסימ׳ ואת כל טפם ואת נשיהם · איביהם בארץ איביהם · ועשרת אלפים

דבר אתו ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך
עליה נסך ויצק עליה שמן ויקרא
יעקב את שם המקום אשר דבר אתו
שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל
ויהי עוד כברת הארץ לבוא
אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה
ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר
לה המילדת אל תיראי כי גם זה
לך בן ויהי בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא
לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרתה היא בית לחם ויצב יעקב
מצבה על קברתה היא מצבת קברת
רחל עד היום ויסע ישראל ויט אהלה
מהלאה למגדל עדר ויהי בשכן ישראל
בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את
בלהה פילגש אביו וישמע ישראל

פתוחה

ויהיו בני יעקב שנים עשר
בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
וזבולן בני רחל יוסף ובנימן ובני
בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ובני
זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה
בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם
ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא
קרית הארבע היא חברון אשר
גר שם אברהם ויצחק ויהיו ימי
יצחק מאת שנה ושמנים שנה

ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו
זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו

פתוחה

ואלה תלדות עשו הוא אדום
עשו לקח את נשיו מבנות כנען
את עדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי
ואת בשמת בת ישמעאל אחות
נביות ותלד עדה לעשו את
אליפז ובשמת ילדה את רעואל
ואהליבמה ילדה את יעיש ואת
יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר
ילדו לו בארץ כנען ויקח עשו את
נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל
נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל ארץ מפני
יעקב אחיו כי היה רכושם רב
משבת יחדו ולא יכלה ארץ
מגוריהם לשאת אתם מפני
מקניהם וישב עשו בהר שעיר
עשו הוא אדום

ואלה תלדות עשו אבי אדום
בהר שעיר אלה שמות בני עשו
אליפז בן עדה אשת עשו רעואל
בן בשמת אשת עשו ויהיו בני
אליפז תימן אומר צפו וגעתם
וקנז ותמנע היתה פילגש לאליפז
בן עשו ותלד לאליפז את עמלק

ואלה. יז ריא פס · ימי שני חיי אברהם · שני חיי ישמעאל · בני רעואל נחת · היו בני אהליבמה · בני רעואל בן
עשו · בני אהליבמה אשת עשו · בני שובל · בני צבעון ואיה · בני ענה דישון · בני דישן חמדן · המלכים אשר
מלכו · ואלה המשפטים · הבגדים אשר יעשו · שמותם למטה ראובן · בני שותלח לערן · פקודי הלוי

אלה בני עדה אשת עשו ׃ ואלה
בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה
אלה היו בני בשמת אשת עשו ׃
ואלה היו בני אהליבמה בת ענה
בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו
את יעיש ואת יעלם ואת קרח ׃
אלה אלופי בני עשו בני אליפז
בכור עשו אלוף תימן אלוף
אומר אלוף צפו אלוף קנז ׃ אלוף
קרח אלוף געתם אלוף עמלק
אלה אלופי אליפז בארץ אדום
אלה בני עדה ׃ ואלה בני רעואל
בן עשו אלוף נחת אלוף זרח
אלוף שמה אלוף מזה אלה
אלופי רעואל בארץ אדום אלה
בני בשמת אשת עשו ׃ ואלה בני
אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש
אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי
אהליבמה בת ענה אשת עשו ׃
אלה בני עשו ואלה אלופיהם
הוא אדום ׃ סתומה
אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ
לוטן ושובל וצבעון וענה ׃ ודשון
ואצר ודישן אלה אלופי החרי
בני שעיר בארץ אדום ׃ ויהיו
בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן
תמנע ׃ ואלה בני שובל עלון ומנחת
ועיבל שפו ואונם ׃ ואלה בני
צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר

מצא את הימם במדבר ברעתו
את החמרים לצבעון אביו ׃ ו
ואלה בני ענה דשן ואהליבמה
בת ענה ׃ ואלה בני דישן חמדן
ואשבן ויתרן וכרן ׃ אלה בני אצר
בלהן וזעון ועקן ׃ אלה בני דישן עוץ
וארן ׃ אלה אלופי החרי אלוף לוטן
אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה ׃
אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן
אלה אלופי החרי לאלפיהם
בארץ שעיר ׃ פתוחה
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך לבני ישראל ׃
וימלך באדום בלע בן בעור ושם
עירו דנהבה ׃ וימת בלע וימלך
תחתיו יובב בן זרח מבצרה ׃ וימת
יובב וימלך תחתיו חשם מארץ
התימני ׃ וימת חשם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית ׃ וימת הדד
וימלך תחתיו שמלה ממשרקה ׃
וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרחבות הנהר ׃ וימת שאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן עכבור ׃ וימת
בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו
הדר ושם עירו פעו ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב ׃
ואלה שמות אלופי עשו לעשו
למשפחתם למקמתם בשמתם

למשפחותם · יעמדו על הקללה בהר עיבל · וכל תולדת דכו׳ במ״ר · השמים · נח שם יעקב · וסימן הנשיא · חרי ב׳
בת׳ וסימן חרי והימם · והנה שלשה סלי חרי ו׳ פס׳ ואת כהון ושם ושם · וסימן ושם עירו פעו ושם
עירו פעי · דהה · ושם אשת נבל · ברזין ומכיר · מבצרה ג׳ בקרי · וסימ׳ יובב בן זרח מבצרה · וחבירו
דהה · חמוץ בגדים מבצרה מהיטבאל ג׳ בקרי · ושם אשתו מהיטבאל · וחבירו · ואני באת
בית שמעיהו · מגורי ב׳ בתרי לישני · בארץ מגורי אביו · מגורי אל חרב ·

אהב ר פת בקר ופ וישראל אהב את יוסף ויראו אחיו כי אותו אהב אביהם ותחת כי אהב
את אבתיך והמלך שלמה אהב זקנים ב וחס כי בן זקנים הוא לו יש לנו אב זקן
כתנת פסים ל רס כתנת הפסים ל רס חשן משפט ל חשן המשפט ל פני פרכת ל רס ...

אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף
יתת׃ אלוף אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינן׃ אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר׃ אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא עשו אבי
אדום׃ פתוחה

וישב יעקב בארץ
מגורי אביו
בארץ כנען׃
אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה רעה את אחיו
בצאן והוא נער את בני בלהה
ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה אל אביהם׃ וישראל
אהב את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃
ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם
מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם׃ ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃
ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי׃ והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי׃ ויאמרו לו אחיו המלך
תמלך עלינו אם משול תמשל

בנו ויוספו עוד שנא אתו על
חלמתיו ועל דבריו׃ ויחלם עוד
חלום אחר ויספר אתו לאחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל
אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך
ואחיך להשתחות לך ארצה׃
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר׃ וילכו אחיו לרעות את צאן
אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל
אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו
הנני׃ ויאמר לו לך נא ראה את שלום
אחיך ואת שלום הצאן והשבני
דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
שכמה׃ וימצאהו איש והנה תעה
בשדה וישאלהו האיש לאמר
מה תבקש׃ ויאמר את אחי אנכי
מבקש הגידה נא לי איפה הם
רעים׃ ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים נלכה דתינה
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
בדתן׃ ויראו אתו מרחק ובטרם
יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הלזה בא׃ ועתה לכו

הפרכת ל רס לשלם ח חס בך בל וסימניהון ויראו אחיו כי אתו ויעש שמואל את וגם אתה
ידעת את ועשית כחכמתך וי׳ נתן חכמה לשלמה נביאי ישר׳ הנבאים בבני כימי יחמול עליך
ויוספו ב כת כן ויחלום יוסף חלום ויאמרו לו אחיו והשבני ב בקר חד חס וחד מל הו
וסימ לך נא ראה את שלום חס וקרא ואנכי אעבר מל וישאלהו ג בקר וסימניהון וימצא
איש וילכד נער המלך בביתו וימצאם ג בק וסימ בדתן שלש מאות עשר ידות

מרחק ז׳ חס׳ בק׳ אתרא חוא ואתעתד ואזדעזע עמא רחוא לאיוב וירא את המקום וירא
אותו מרחק והתיצב אחתו וינעו ויעמדו ויעמד העם מרחק יי נראה לי ויראו אותו מרחק
ראיוב מה בצע ב׳ דס בק׳ מה בצע כי נהרג את אחינו מה בצע ברמי וחבירו ומה
בצע

ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות
ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה
מה יהיו חלמתיו וישמע ראובן
ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו
נפש ויאמר אלהם ראובן אל
תשפכו דם השליכו אתו אל
הבור הזה אשר במדבר ויד אל
תשלחו בו למען הציל אתו
מידם להשיבו אל אביו ויהי
כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו
ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור
רק אין בו מים וישבו לאכל לחם
וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט
הולכים להוריד מצרימה ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג
את אחינו וכסינו את דמו לכו
ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו
אחיו ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו ויעלו את יוסף
מן הבור וימכרו את יוסף ל
לישמעאלים בעשרים כסף
ויביאו את יוסף מצרימה וישב
ראובן אל הבור והנה אין יוסף
בבור ויקרע את בגדיו וישב אל

אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה
אני בא ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו את
הכתנת בדם וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו
זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך
היא אם לא ויכירה ויאמר כתנת
בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף
יוסף ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על בנו ימים
רבים ויקמו כל בניו וכל בנתיו ל
לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי
ארד אל בני אבל שאלה ויבך
אתו אביו והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת
אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו
חירה וירא שם יהודה בת איש
כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא
אליה ותהר ותלד בן ויקרא את
שמו ער ותהר עוד ותלד בן
ותקרא את שמו אונן ותסף עוד
ותלד בן ותקרא את שמו שלה
והיה בכזיב בלדתה אתו ויקח
יהודה אשה לער בכורו ושמה
תמר ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימתהו יהוה ויאמר
יהודה לאונן בא אל אשת אחיך

ויאמר אנה ב׳ דס בק׳ וסימ׳ ואני אנה אני בא אולך יאת חרפתי מדינים ב׳ וסימ׳ ויעברו
אנשים מדינים ישבית חגול וימשכו ב׳ וימשכו ויעלו את יוסף ימשכו ירמיהו הכתנת
ב׳ כתו׳ ויטבלו את הכתנת ויתן את הכתנת ... ויקמו כל בניו וכל בנותיו
ויאמר לא ירד בני עמכם ולקחתם גם את זה ... ואם בריאה יברא יי וירדו הם
וכל אשר להם ... שאלה ... לשאלה

אל מצרים מכרו אותו · ואנשים · ויהי בעת ההיא ג̇ דס וסימ̇ ויאמר אבימלך · וירד יהודה · וירבעם
ויגיא · ויקרא את שמו ז̇ דס וסימ̇ עקב ער גרשם בריעה · סימן · גחזי איש גר אשר זבלון
יוסף אונן שלה · ותקרא את שמו · בכורו ז̇ מל · וסימן ויקח יהודה אשה לער · ליתר בכורך קום · ויהי בכורו

ויבם אתה והקם זרע לאחיך וידע
אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אשת אחיו ושחת
ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו וירע
בעיני יהוה אשר עשה וימת גם
אתו ויאמר יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית אביך עד יגדל
שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה
וירבו הימים ותמת בת שוע אשת
יהודה וינחם יהודה ויעל על
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו הע
העדלמי תמנתה ויגד לתמר
לאמר הנה חמיך עלה תמנתה
לגז צאנו ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף
ותשב בפתח עינים אשר על דרך
תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
והוא לא נתנה לו לאשה ויראה
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה
פניה ויט אליה אל הדרך ויאמר
הבה נא אבוא אליך כי לא ידע
כי כלתו היא ותאמר מה תתן לי
כי תבוא אלי ויאמר אנכי אשלח
גדי עזים מן הצאן ותאמר אם
תתן ערבון עד שלחך ויאמר מה
הערבון אשר אתן לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו

ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
ותלבש בגדי אלמנותה וישלח
יהודה את גדי העזים ביד רעהו
העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
ולא מצאה וישאל את אנשי
מקמה לאמר איה הקדשה הוא
בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישב אל יהודה
ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה בזה קד
קדשה ויאמר יהודה תקח לה פן
נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה
ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים
ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף
הוא מוצאת והיא שלחה אל
חמיה לאמר לאיש אשר אלה
לו אנכי הרה ותאמר הכר נא
למי החתמת והפתילים והמטה
האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה
בני ולא יסף עוד לדעתה ויהי
בעת לדתה והנה תאומים בבטנה
ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידו שני
לאמר זה יצא ראשנה ויהי
כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותא
ותאמר מה פרצת עליך פרץ

לא לו ד̇ דס וסימניהון וידע אונן כי המרבה לא לו משנות · עבר ומתעבר על ריב · ולא לו תהיה · וחילוק שחת
לולא · וימת ח̇ בקרי · וירע בעיני ה̇ אשר עשה · ויאמר המלך לדויג · ויקם ישמעאל בן נתניה · ולשפחתך
שני בנים · הפך יהו̇ מימיהם לדם · והיא ז̇ בטע בקרי · וסימניהון לא נתנה · גלתה הפכה · כתרומת
מתהלכת · בעמק · ראש כל · ויחשבה ג̇ בקרי · וסימ̇ נלש̇ תרג̇ · וזכותא רנבות כרא לרווייתא
לזונה · ב̇ בקרי · ויראה יהודה · איכה היתה לזונה

אשלח ט בקרי׳ וסימניהון ואנכי אשלח גדי עזים ויאמר פרעה אנכי והכרתי יאת ישר׳ משלחי יאת חיני הרעב ... לא דבר אשלח על הארץ ... ואשלח אש בלוארם׃
עד ד בטע מאריך עד שלחן עד רדה עד אכיך עד שוכר

ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו
אשר על ידו השני ויקרא שמו
זרח׃ ויוסף
הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים איש
מצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה׃ ויהי יהוה את יוסף
ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
המצרי׃ וירא אדניו כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח
בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו וישרת
אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו
נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד אתו
בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך
יהוה את בית המצרי בגלל יוסף
ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש
לו בבית ובשדה׃ ויעזב כל אשר
לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה
כי אם הלחם אשר הוא אוכל
ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה׃
ויהי אחר
הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותא
מר שכבה עמי׃ וימאן ויא
מר אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית וכל אשר
יש לו נתן בידי׃ איננו גדול בבית
הזה ממני ולא חשך ממני מא
ומה כי אם אותך באשר את

אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה
הזאת וחטאתי לאלהים׃ ויהי
כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע
אליה לשכב אצלה להיות עמה׃
ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
הבית שם בבית׃ ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה
וינס ויצא החוצה׃ ויהי כראותה
כי עזב בגדו בידה וינס החוצה׃
ותקרא לאנשי ביתה ותאמר
להם לאמר ראו הביא לנו איש
עברי לצחק בנו בא אלי לשכב
עמי ואקרא בקול גדול׃ ויהי
כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא
ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃
ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו
אל ביתו׃ ותדבר אליו כדברים
האלה לאמר בא אלי העבד
העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃
ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב
בגדו אצלי וינס החוצה׃ ויהי
כשמע אדניו את דברי אשתו
אשר דברה אליו לאמר כדברים
האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
הסהר מקום אשר אסורי המלך
אסורים ויהי שם בבית הסהר׃
ויהי יהוה את יוסף ויט אליו

ח זוגין חד מל וחד חס ... וסימניהון תאומים ... להשות להשאות ותורני חס והאורני מל והראן חס והראהו מל הברותי חס הברותי מל ... ונרפאו מל משל חס משאל מל וכל חד וחד ל׳ ויוסף ג׳ ... וסימניהון ויוסף הורד מצרימה ויוסף הוא השליט ויוסף בן שלשים שנה הורד ד בק׳ וסי׳ מצרימה ... המשכן שאול אשור הורדהו כ׳ חס מיד הישמעאלים והאמר יאל עבדך

משקה ד׳ זמ׳ בק׳ חטאו משקה מלך מצרים · הוי משקה רעהו · ועל כל משקה המלך · וחבי׳ · ז׳ מפקי מל
ארנות · וסימן והאפה לאדניהם · האמרות לאדוניהם הביאה · ואדונינו דוד לא ידע · ואדננו דוד לא ידע ·
ואדנינו מכל אלהים · הודו לאדני האדונים · כי קדוש היום לאדונינו · ואדוני האדונים ·

חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר
ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את
כל האסרים אשר בבית הסהר
ואת כל אשר עשים שם הוא היה
עשה אין שר בית הסהר ראה את
כל מאומה בידו באשר יהוה אתו
ואשר הוא עשה יהוה מצליח
ויהי אחר
הדברים האלה חטאו משקה מלך
מצרים והאפה לאדניהם למלך
מצרים ויקצף פרעה על שני
סריסיו על שר המשקים ועל שר
האופים ויתן אתם במשמר בית
שר הטבחים אל בית הסהר מקום
אשר יוסף אסור שם ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרת
אתם ויהיו ימים במשמר ויחלמו
חלום שניהם איש חלמו בלילה
אחד איש כפתרון חלמו המשקה
והאפה אשר למלך מצרים אשר
אסורים בבית הסהר ויבא אליהם
יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים
וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום ויאמרו אליו
חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
אלהם יוסף הלוא לאלהים פת
פתרנים ספרו נא לי ויספר שר
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר

לו בחלומי והנה גפן לפני ובגפן
שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה
נצה הבשילו אשכלתיה ענבים
וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים
ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן
את הכוס על כף פרעה ויאמר
לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים
שלשת ימים הם בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראשך
והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה
בידו כמשפט הראשון אשר היית
משקהו כי אם זכרתני אתך כאשר
ייטב לך ועשית נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן
הבית הזה כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מא
מאומה כי שמו אתי בבור וירא
שר האפים כי טוב פתר ויאמר
אל יוסף אף אני בחלומי והנה
שלשה סלי חרי על ראשי ובסל
העליון מכל מאכל פרעה מעשה
אפה והעוף אכל אתם מן הסל
מעל ראשי ויען יוסף ויאמר
זה פתרנו שלשת הסלים שלשת
ימים הם בעוד שלשת ימים
ישא פרעה את ראשך מעליך
ותלה אותך על עץ ואכל העוף
את בשרך מעליך ויהי ביום הש
השלישי יום הלדת את פרעה

בלילה ב׳ רפו׳ ויחלמו חלום שניהם · ונחלמה חלום שנינו בלילה אחד · אסורים ג׳ בק׳ אשר אסורי המלך ·
בבית המלך · האסורים ידיה · ספרו ג׳ בקרי · וסימני · הלוא לאלהים פתרונים · ספרו בגוים את כבודו · וחבי׳
זעפים · ב׳ וחס׳ · וסימניהון ויבא אליהם יוסף בבקר · למה יראה את פניכם · פתר · ד׳ ב׳ קמ׳ וב׳ פת׳
וסימניהון · וירא שר האופים · איש כחלומו · קמ׳ צו׳ · כאשר פתר להם · כאשר פתר לנו · פתח
חרי · ג׳ בק׳ וסימ׳ · חרי והומים · חרי · רדה שלשה סלי חרי · וחד ויאורגים חורי · וחד חט׳ קמיץ מה
חרי
היאת
הגדול

ר זוג׳ מטונ׳ בטע׳ ויספר שר המשקים ׳ וידבר שר המשקים ׳ ועשיתם ביום הנכבכם ׳ ועשיתם
שעיר עזים ׳ וימו יהה שר ׳ ויכו יהה שטי ׳ והנער שמואל ׳ והנער שמואל ׳ בשר ג׳ ריא פסוק
בטע׳ וסימ׳ בעוד שלשת ימים ׳ ר שר המשקים ׳ בעוד שלשת ימים ׳ ר שר האופים ׳ בעוד שלשת ימים

ויעש משתה לכל עבדיו וישא
את ראש שר המשקים ואת
ראש שר האפים בתוך עבדיו
וישב את שר המשקים על
משקהו ויתן הכוס על כף פרעה
ואת שר האפים תלה כאשר פתר
להם יוסף ולא זכר שר המשקים
את יוסף וישכחהו

ויהי
מקץ שנתים ימים
ופרעה חלם
והנה עמד על
היאר והנה מן היאר עלת שבע
פרות יפות מראה ובריאת בשר
ותרעינה באחו והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן היאר
רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה
אצל הפרות על שפת היאר
ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקת הבשר את שבע הפרות יפת
המראה והבריאת וייקץ פרעה
ויישן ויחלם שנית והנה שבע
שבלים עלות בקנה אחד בריאות
וטבות והנה שבע שבלים דקות
ושדופת קדים צמחות אחריהן
ותבלענה השבלים הדקות את
שבע השבלים הבריאות והמלאות
וייקץ פרעה והנה חלום ויהי
בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא

את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את
חלמו ואין פותר אותם לפרעה
וידבר שר המשקים את פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום
פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי
במשמר בית שר הטבחים אתי
ואת שר האפים ונחלמה חלום
בלילה אחד אני והוא איש
כפתרון חלמו חלמנו ושם אתנו
נער עברי עבד לשר הטבחים
ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
איש כחלמו פתר ויהי כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני
ואתו תלה וישלח פרעה ויקרא
את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח
ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה
ויאמר פרעה אל יוסף חלום
חלמתי ופתר אין אתו ואני
שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אתו ויען יוסף את פרעה
לאמר בלעדי אלהים יענה את
שלום פרעה וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הנני עמד על שפת
היאר והנה מן היאר עלת שבע
פרות בריאות בשר ויפת תאר
ותרעינה באחו והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי

והנה שבע פרות ׳ הרמ׳ ורקות בשר ׳ בת׳ ורקות בשר ׳ ותאכלנה הפרות ׳ קדמ׳ ורקות הבשר ׳ ותאכלה
הפרות ׳ בת׳ הרקות והרעות ׳ ושבע שבלים בתר הדקות שדופת הקדים ׳ עלות ג׳ בת׳ כן בטע׳ וסימ׳
והנה שבע פרות אחרות ׳ וחב׳ ׳ ויישן ויחלם שנית ׳ ותבלענה ׳ ב׳ בטע׳ קדמ׳ מלה בת׳ חס ׳ בריאות
ג׳ מל׳ בטע׳ כליש ׳ וסימ׳ בקנה אחד בריאות וטבות ׳ הבריאות והמלאות וייקץ ׳ בריאות בשר ויפות
תואר ׳ ורעות ׳ ג׳ בק׳ דלות ורעות תואר ׳ שמרון ׳ אשר הראיתנו ׳

ומראיהן ד כך וסימניהן ומראיהן רע כאשר בתחלה ומראיהן שפל מן הקיר וזה מראיהן
בלפידים רע ש פת כך וסימניהן ויען לבן ובתואל ויהי ער בכור יהודה ותבאנה אל קרבנה
לא יחליפנו ויהי העם כמתאוננים תיסרך רעתך ויהי בחדש ניסן שנת עשרים וכנוח להם
ישוכו

כהנה בכל ארץ מצרים לרע ותא
כלנה הפרות הרקות והרעות
את שבע הפרות הראשנות הבר
יאת ותבאנה אל קרבנה ולא
נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה ואיקץ וארא
בחלמי והנה שבע שבלים עלת
בקנה אחד מלאת וטבות והנה
שבע שבלים צנמות דקות שדפות
קדים צמחות אחריהם ותבלען
השבלים הדקת את שבע השבלים
הטבות ואמר אל החרטמים ואין
מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד הוא את אשר
האלהים עשה הגיד לפרעה
שבע פרת הטבת שבע שנים
הנה ושבע השבלים הטבת שבע
שנים הנה חלום אחד הוא ושבע
הפרות הרקות והרעת העלת
אחריהן שבע שנים הנה ושבע
השבלים הרקות שדפות הקדים
יהיו שבע שני רעב הוא הדבר
אשר דברתי אל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את פרעה
הנה שבע שנים באות שבע גדול
בכל ארץ מצרים וקמו שבע שני
רעב אחריהן ונשכח כל השבע
בארץ מצרים וכלה הרעב את
הארץ ולא יודע השבע בארץ

מפני הרעב ההוא אחרי כן כי
כבד הוא מאד ועל השנות החלום
אל פרעה פעמים כי נכון הדבר
מעם האלהים וממהר האלהים
לעשתו ועתה ירא פרעה איש
נבון וחכם וישיתהו על ארץ
מצרים יעשה פרעה ויפקד
פקדים על הארץ וחמש את
ארץ מצרים בשבע שני השבע
ויקבצו את כל אכל השנים הטבת
הבאת האלה ויצברו בר תחת יד
פרעה אכל בערים ושמרו והיה
האכל לפקדון לארץ לשבע שני
הרעב אשר תהיין בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ ברעב וייטב
הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו
ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא
כזה איש אשר רוח אלהים בו
ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
הודיע אלהים אותך את כל זאת
אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה
על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
רק הכסא אגדל ממך ויאמר
פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך
על כל ארץ מצרים ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו ויתן אתה
על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש
וישם רבד הזהב על צוארו וירכב
אתו במרכבת המשנה אשר לו

וגבי נא רע רשעים וכל דסמיך לאכילה ורע ולשון ורעש ולזין דהו בגוו וסימ ומעיני משהרע
ויירא שוב הוציבם מנשה ונשה ושוב משניהם וכל הי וכו כמב וסימניהן כפים הרע ישת
הרע שבת ה חס בליש וסימ ויראו בני האלהים שבע פרות ב בפסוק מלאות ושבת עריס
גדולות ושנת שבע ב בקר הנה שבע שנים באות וכלאו אם מך שבע וכלה ג בקר
וסימניהו וכלה הרעב וכלה מכפר וכלה את מדוח

סימן ברוי דיוסף כולהו קמ׳ פרויי דבלק כול קמ׳ קרויי דבלעם כלה קמ׳ וסימ׳ ויקר אלהים בזווי
ומשלי קמ׳ וסימ׳ בז לרעהו כברויי דקהלת כל קמ׳ קלויי דדניאל כלהו קמ׳ וסימניהון קל קרנא
ושאר כולהון פת׳ ז׳ הסרת טבעות בקרי׳ וסימ׳ ורעה כיוסף אחשורש בהמן אחשורו נכירמי

ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על
כל ארץ מצרים ויאמר פרעה
אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא
ירים איש את ידו ואת רגלו בכל
ארץ מצרים ויקרא פרעה שם
יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת
בת פוטי פרע כהן און לאשה
ויצא יוסף על ארץ מצרים ויוסף
בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים
ותעש הארץ בשבע שני השבע
לקמצים ויקבץ את כל אכל שבע
שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן
אכל בערים אכל שדה העיר
אשר סביבתיה נתן בתוכה ויצבר
יוסף בר כחול הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי אין מספר
וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא
שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת
בת פוטי פרע כהן און ויקרא יוסף
את שם הבכור מנשה כי נשני
אלהים את כל עמלי ואת כל
בית אבי ואת שם השני קרא
אפרים כי הפרני אלהים בארץ
עניי ותכלינה שבע שני השבע
אשר היה בארץ מצרים ותחלינה
שבע שני הרעב לבוא כאשר
אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות

ובכל ארץ מצרים היה לחם ותרעב
כל ארץ מצרים ויצעק העם אל
פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל
מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו והרעב היה על כל פני
הארץ ויפתח יוסף את כל אשר
בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב
בארץ מצרים וכל הארץ באו
מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק
הרעב בכל הארץ וירא יעקב
כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב
לבניו למה תתראו ויאמר הנה
שמעתי כי יש שבר במצרים רדו
שמה ושברו לנו משם ונחיה
ולא נמות וירדו אחי יוסף עשרה
לשבר בר ממצרים ואת בנימין
אחי יוסף לא שלח יעקב את
אחיו כי אמר פן יקראנו אסון
ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
הבאים כי היה הרעב בארץ כנען
ויוסף הוא השליט על הארץ
הוא המשביר לכל עם הארץ
ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים
ארצה וירא יוסף את אחיו ויכרם
ויתנכר אליהם וידבר אתם
קשות ויאמר אלהם מאין באתם
ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל
ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו ויזכר יוסף את החלמות

וליוסף ב׳ בת׳ וסימניהון וליוסף ילד שני בנים וליוסף אמר מברכת הבכור יד׳ מל בתו את שם ה
הבכור מנשה שכל ידיו אשר יולד בבקרך והיה הבכור אשר תלד ילד ה׳ בק וחס וסימ׳
וליוסף ילד שני בנים וליוסף אמר מברכת אשר יולד לו בארץ כנען כי ילד ילד לנו ילד בן
לנעמי איש ואשה ילד שם ללחם ד׳ רג׳ וסימניהון ותרעב כל ארץ מצרים
ונתת על המערכה הנה ימים באים טרד הוא ללחם ואיה והד וללחם לא ירעב

ויחזק ט֗ו כתי׳ וסימ׳ והרעב היה על פני ויהיו להבנים ויעשו כן חרטמי ויאמרו החרטמים
אל פרעה ויחזק לב פרעה ולא שלח ויחזק דוד בקלע ולא אבה לשמוע לה ויקרא אבשלום
לפני ויחזק דבר המלך ויחזק העם דעמרי בתשעה לחדש ויחזק הרעב וחבי בתשעה

אשר חלם להם ויאמר אלהם מר
מרגלים אתם לראות את ערות
הארץ באתם ויאמרו אליו לא
אדני ועבדיך באו לשבר אכל כלנו
בני איש אחד נחנו כנים אנחנו
לא היו עבדיך מרגלים ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם
לראות ויאמרו שנים עשר עבדיך
אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום
והאחד איננו ויאמר אלהם יוסף
הוא אשר דברתי אלכם לאמר
מרגלים אתם בזאת תבחנו חי
פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן הנה שלחו מכם
אחד ויקח את אחיכם ואתם
האסרו ויבחנו דבריכם האמת
אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים
אתם ויאסף אתם אל משמר
שלשת ימים ויאמר אלהם יוסף
ביום השלישי זאת עשו וחיו את
האלהים אני ירא אם כנים אתם
אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם
ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתי
בתיכם ואת אחיכם הקטן תביאו
אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן ויאמרו איש אל אחיו
אבל אשמים אנחנו על אחינו
אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו

אלינו ולא שמענו על כן באה
אלינו הצרה הזאת ויען ראובן
אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם
לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם וגם דמו הנה נדרש והם
לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ
בינתם ויסב מעליהם ויבך וישב
אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם
את שמעון ויאסר אתו לעיניהם
ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר
ולהשיב כספיהם איש אל שקו
ולתת להם צדה לדרך ויעש להם
כן וישאו את שברם על חמריהם
וילכו משם ויפתח האחד את
שקו לתת מספוא לחמרו במלון
וירא את כספו והנה הוא בפי
אמתחתו ויאמר אל אחיו הושב
כספי וגם הנה באמתחתי ויצא
לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר
מה זאת עשה אלהים לנו ויבאו
אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגי
ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר
דבר האיש אדני הארץ אתנו
קשות ויתן אתנו כמרגלים את
הארץ ונאמר אליו כנים אנחנו
לא היינו מרגלים שנים עשר
אנחנו אחים בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את אבינו בארץ
כנען ויאמר אלינו האיש אדני

וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה בעת ההיא שלח רישיה … בבוא ט֗ מ֗ל ו֗ כת֗ וסימ׳ בזאת
תבחנו חי פרעה בבוא כל ישר לראות לדבר הזה יסלח ובבוא עם הארון בבוא אל ונתן הנביא
כבוא דואג האדומי בבוא רשע בבוא הנשיא ויקח יהוידע הביאו ג֗ בק֗ וסימ׳ שבר רעבון
בתיכם הביאו את מעשריכם … המעשר אל בית האוצר … ג֗ מל ו֗ כת֗ וסימ׳ ויאמנו
דבריכם ומפתח אהל מועד לא תצאו ואת קדשי בני ישר לא תחללו … ראשי
אל פרעה

מאכל ד פת בקרי וסימ׳ ובסל העליון מכל מאכל ומאכל שלחנו וחביתו ונפשו מאכל תאוה
הלדת ג בחס וחד מל וסימ׳ ויהי ביום השלישי בגעל נפשך ביום הלדת יהתך ולא זכר ג דסמ׳
בק ולא זכר שר המשקים ויאש המלך ולא זכר הדום רגליו ופרעה ג בקרי חלם הקריב ולמה הכברו

זה המסורת כסות פרש ישב

הארץ בזאת אדע כי כנים אתם
את אחיכם האחד הניחו אתי
ואת רעבון בתיכם קחו ולכו והביאו
את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי כנים אתם את
אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו
ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש
צרור כספו בשקו ויראו את צררות
כספיהם המה ואביהם וייראו
ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה
ויאמר ראובן אל אביו לאמר
את שני בני תמית אם לא אביאנו
אליך תנה אתו על ידי ואני
אשיבנו אליך ויאמר לא ירד
בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקראהו אסון בדרך אשר
תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון
שאולה והרעב כבד בארץ ויהי
כאשר כלו לאכל את השבר אשר
הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
שבו שברו לנו מעט אכל ויאמר
אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש
לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם אם ישך משלח את אחינו
אתנו נרדה ונשברה לך אכל
ואם אינך משלח לא נרד כי
האיש אמר אלינו לא תראו

פני בלתי אחיכם אתכם ויאמר
ישראל למה הרעתם לי להגיד
לאיש העוד לכם אח ויאמרו
שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו
לאמר העוד אביכם חי היש לכם
אח ונגד לו על פי הדברים האלה
הידוע נדע כי יאמר הורידו את
אחיכם ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו
גם אתה גם טפנו אנכי אערבנו
מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך
והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים
כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו
זה פעמים ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולט בטנים ושקדים
וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף
המושב בפי אמתחתיכם תשיבו
בידכם אולי משגה הוא ואת
אחיכם קחו וקומו שובו אל
האיש ואל שדי יתן לכם רחמים
לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני כאשר
שכלתי שכלתי ויקחו האנשים
את המנחה הזאת ומשנה כסף
לקחו בידם ואת בנימן ויקמו ויר

לאיש לב בק וסימניהון קחו מזמרת הארץ למה הרעתם לי לכלם נתן לאיש יחשב רם יחשב
ואם אין לאיש ואמר אבי הנערה ונגשה יכמתו גם בטרם ותישנהו ויאמר שאול לנערו יעשה
יעשה ישיב ויאמר הלך המגיד ונתתה ותאמר משפט משפט יכרת שמחה לאיש במעגה
פיו כבוד לאיש שבת מריב ערב לאיש לחם שקר אל תאמר כאשר ויתן השטן וחצית יסרתי
ונתן הלבוש ויקח המן את הלבוש ויאמר לאיש לבוש ואתה תשמע השמים ותאמר להם כה
יאמר ה׳ ולאישו
אלהי הזה יאל
ישרא׳ תתפשו
וחד אילי כלהו

הביא ג׳ בק׳ פת חס וחד מל׳ וסימניהון את האנשים הביתה הבא נא ידך בחיקך לך הביא העיר בתר
מל׳ יחנך ב בקרי׳ וסימניהון אלהים יחנך בני לקול זעקך הזה יד׳ רפיין הזה אחיכם הקטן
הזה יבא אל ביתי הזה כימצי ז הארץ איזה יכשר ויתאפק ב בקרי וירחץ פניו ויצא ויתאפק המן

וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף
וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר
לאשר על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי אתי
יאכלו האנשים בצהרים ויעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא
האיש את האנשים ביתה יוסף
וייראו האנשים כי הובאו בית
יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב
באמתחתינו בתחלה אנחנו מו
באים להתגלל עלינו ולהתנפל
עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת
חמרינו ויגשו אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתח
הבית ויאמרו בי אדני ירד ירדנו
בתחלה לשבר אכל ויהי כי באנו
אל המלון ונפתחה את אמתחתינו
והנה כסף איש בפי אמתחתו
כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו
וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר
אכל לא ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצא אלהם
את שמעון ויבא האיש את
האנשים ביתה יוסף ויתן מים
וירחצו רגליהם ויתן מספוא
לחמריהם ויכינו את המנחה עד

בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את המנחה אשר בידם
הביתה וישתחוו לו ארצה וישאל
להם לשלום ויאמר השלום
אביכם הזקן אשר אמרתם העוד
העודנו חי ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו
וישא עיניו וירא את בנימין אחיו
בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
יחנך בני וימהר יוסף כי נכמרו
רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות
ויבא החדרה ויבך שמה וירחץ
פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו
לחם וישימו לו לבדו ולהם לבדם
ולמצרים האכלים אתו לבדם כי
לא יוכלון המצרים לאכל את
העברים לחם כי תועבה הוא
למצרים וישבו לפניו הבכר
כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו
האנשים איש אל רעהו וישא
משאת מאת פניו אלהם ותרב
משאת בנימן ממשאת כלם חמש
ידות וישתו וישכרו עמו ויצו את
אשר על ביתו לאמר מלא את
אמתחת האנשים אכל כאשר
יוכלון שאת ושים כסף איש בפי
אמתחתו ואת גביעי גביע הכסף

ויתמהו ל׳ ויתמהו ל׳ ויושיעם ל׳ ויושיעם ל׳ ויאספהו ל׳ ויאספהו ל׳ ויעברו ל׳ ויעברו ל׳ ויהפכו ל׳
ויהלכו ל׳ ויורע ל׳ ויורע ל׳ ויורם ל׳ ויורם ל׳
ולהם ח בקרי׳ וסימניהון ואתה קח לך מכל מאכל. וישימו לו לבדו ושפכם אשר אמרתם כי הם וזקניהם עלו מלבד עבדיהם
ואמהותיהם וחבי ויהי אחרי בוא אמיצהו גליאחיהם
והצעיר ג בקרי׳ וסימניהון וישבו לפניו הבכור כבכרתו הקטן יהיה לאלף.

העירה ל̇ט̇ בקר' ה' לשו' קרי' וחד לשון עירה וסימניהון ויעברו איש על חמרו וירע העם ויתהעו
ונס אל אחת מהערים ויהונתן ואחימעץ ואת קוני לכי לביתך וישלח מלאכים אל אחאב ויתר
דברי חזקיהו ובני עמון ראו כי נבאשו דברי הימים העירה והקיצה למשפטי

השים בפי אמתחת הקטן ואת
כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר
דבר הבקר אור והאנשים שלחו
המה וחמריהם הם יצאו את
העיר לא הרחיקו ויוסף אמר
לאשר על ביתו קום רדף אחרי
האנשים והשגתם ואמרת אלהם
למה שלמתם רעה תחת טובה
הלוא זה אשר ישתה אדני בו
והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר
עשיתם וישגם וידבר אלהם את
הדברים האלה ויאמרו אליו
למה ידבר אדני כדברים האלה
חלילה לעבדיך מעשות כדבר
הזה הן כסף אשר מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו אליך מארץ
כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף
או זהב אשר ימצא אתו מעבדיך
ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לע
עבדים ויאמר גם עתה כדבריכם
כן הוא אשר ימצא אתו יהיה
לי עבד ואתם תהיו נקים וימהרו
ויורדו איש את אמתחתו ארצה
ויפתחו איש אמתחתו ויחפש
בגדול החל ובקטן כלה וימצא
הגביע באמתחת בנימן ויקרעו
שמלתם ויעמס איש על חמרו
וישבו העירה ויבא יהודה ואחיו
ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו

לפניו ארצה ויאמר להם יוסף
מה המעשה הזה אשר עשיתם
הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש
אשר כמני ויאמר יהודה מה
נאמר לאדני מה נדבר ומה
נצטדק האלהים מצא את עון
עבדיך הננו עבדים לאדני גם
אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו
ויאמר חלילה לי מעשות זאת
האיש אשר נמצא הגביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
לשלום אל אביכם — סתומה

ויגש אליו יהודה
ויאמר בי אדני
ידבר נא עבדך
דבר באזני אדני ואל יחר אפך
בעבדך כי כמוך כפרעה אדני
שאל את עבדיו לאמר היש לכם
אב או אח ונאמר אל אדני יש
לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו
מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו ותאמר אל עבדיך הורדהו
אלי ואשימה עיני עליו ונאמר
אל אדני לא יוכל הנער לעזב
את אביו ועזב את אביו ומת
ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון
לראות פני ויהי כי עלינו אל

הננו ג' רג' כת' וסימניהון עבדים לאדני לך לעבדים הננו ועלינו אל המקום כי אדני ו'
רסמ' מרי' וסימניהון ירד ירדני בתחלה ויגש אליו יהודה אל נא תשת עלינו ח' נפש
אדני ג' עין תנו לה האשה ואל יחר ב' רסמי' כת' ואל יחר אפך בעבדך ועתה אל תעצבו
וילד ב' בת' לחברתי ודין אדני ד' וסימניהון יש לנו אב זקן ויוסף יהונתן להשכי ע'
וינחם דוד הקבצו כלכם ושמעו עלינו ב' בקר' אל עבדך אבי לאסיר את שמשון ב'

חד מן קכב פסו' דמוחדין דאית בהון מן תרין לא ולא וסמנהון והקימתי בשוא אתכם יכול מעט אריתנו ותשוכו וכשלח תחמד
דמשנה תורה תתאוה יראה בזמו ונתנך אשה שורך וכי וישלח וכשת שלשה תכרית לרעים ואנכי והאנשים ויקנפו

עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני
ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט
אכל ונאמר לא נוכל לרדת אם
יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי
לא נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן איננו אתנו ויאמר עבדך
אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים
ילדה לי אשתי ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
ראיתיו עד הנה ולקחתם גם את
זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם
את שיבתי ברעה שאלה ועתה
כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו והיה
כראותו כי אין הנער ומת והורידו
עבדיך את שיבת עבדך אבינו
ביגון שאלה כי עבדך ערב את
הנער מעם אבי לאמר אם לא
אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל
הימים ועתה ישב נא עבדך תחת
הנער עבד לאדני והנער יעל עם
אחיו כי איך אעלה אל אבי
והנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימצא את אבי ולא יכל
יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי
ולא עמד איש אתו בהתודע
יוסף אל אחיו ויתן את קלו בבכי
וישמעו מצרים וישמע בית

פרעה ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
לענות אתו כי נבהלו מפניו ויאמר
יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר
מכרתם אתי מצרימה ועתה אל
תעצבו ואל יחר בעיניכם כי
מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם כי זה
שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד
חמש שנים אשר אין חריש וק
ציר וישלחני אלהים לפניכם
לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדלה ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולאדון
לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים
מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו
כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל
תעמד וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך
וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר
אליכם והגדתם לאבי את כל
כבודי במצרים ואת כל אשר

מה משיב שופטו שורו שמיאל שגגת ישחק יתחת מעלים וריתיתיו נשאריתי וכעמדו ולקין ועמד וישם ותנער
וימיתנו ידריתנו פתחתי וישלחני ב בקרי וסימניהון אלהים לפניכם וייטב בעיני המלך והחיות ג מל בקרי

עלהם ·ג· חס וסימניהון וינשק לכל אחיו ויקן יוסף את כל אדמת ויראת שטרי בני ישראל ועתה
שלח העז כי בא סוס פרעה וירם תולעים ויבאש החוק לכל נחם ופקדתם עלהם במשמרת כי עבדת
הקדש וישאלו ועבר ונשאתם ב בקרי וסימני את אביכם את סוכות

ומהרתם והורדתם את
אבי הנה ויפל על צוארי בנימן
אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו
וינשק לכל אחיו ויבך עלהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו והקל
נשמע בית פרעה לאמר באו
אחי יוסף וייטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אל
יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעירכם ולכו באו ארצה
כנען וקחו את אביכם ואת בתיכם
ובאו אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את חלב ה
הארץ ואתה צויתה זאת עשו
קחו לכם מארץ מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם ונשאתם את
אביכם ובאתם ועינכם אל תחס
על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים
לכם הוא ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה
ויתן להם צדה לדרך לכלם נתן
לאיש חלפות שמלת ולבנימן נ
נתן שלש מאות כסף וחמש חל
חלפת שמלת ולאביו שלח כזאת
עשרה חמרים נשאים מטוב מ
מצרים ועשר אתנת נשאת בר
ולחם ומזון לאביו לדרך וישלח
את אחיו וילכו ויאמר אלהם
אל תרגזו בדרך ויעלו ממצרים

ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם
ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי
הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג
לבו כי לא האמין להם וידברו
אליו את כל דברי יוסף אשר
דבר אלהם וירא את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי
רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל
רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות ויסע ישראל וכל
אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח
זבחים לאלהי אביו יצחק ויאמר
אלהים לישראל במראת הלילה
ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני
ויאמר אנכי האל אלהי אביך
אל תירא מרדה מצרימה כי
לגוי גדול אשימך שם ואנכי
ארד עמך מצרימה ואנכי א
אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו
על עיניך ויקם יעקב מבאר
שבע וישאו בני ישראל את
יעקב אביהם ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה
לשאת אתו ויקחו את מקניהם
ואת רכושם אשר רכשו בארץ
כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל
זרעו אתו בניו ובני בניו אתו בנתיו
ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה ואלה

ולאביו ג בקרי וסימניהון ולאביו שלח כזאת כי אם לשארו ולאביו לא הגיד · מטוב ב בקרי וסימנ
ולאביו שלח כזאת עברי ירוע מטוב לב · העגלות ב מל בתרי ותחי רוח יעקב את שתי העגלות ב
בארה ר בקרי וחד מנהון שום בר נש ויסע ישר ול אשר לו ומשם בארה היא הבאר ויגש אתם בארה בני
במראות ל בק ב חס וב מל ויאמר אלהים לישר במראות הנבאות במראת הלילה ויקחנו
לראשי במראות אלהים הביאני כל בתר מל ר שמותם בפלותו חיבה אברהם יעקב משה שמואל

זבלון ג׳ כת׳ כן וסימנ׳ זבדני אלהים אתי בני לאה בכור יעקב ובני זבלון סרד ואלון ושאר אורית זמן
והר זבלון יחד זבולון ויולד ג׳ כת׳ ויולד לחנך ויולד ליוסף ויולד לחנוך לאהרן וראש
ב׳ בקר׳ ובני בנימן בלע וזכר עני ומרודי

שמות בני ישראל הבאים מצרימה
יעקב ובניו בכר יעקב ראובן ובני
ראובן חנוך ופלוא וחצרן וכרמי
ובני שמעון ימואל וימין ואהד
ויכין וצחר ושאול בן הכנענית
ובני לוי גרשון קהת ומררי ובני
יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח
וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו
בני פרץ חצרן וחמול ובני יששכר
תולע ופוה ויוב ושמרון ובני זבלון
סרד ואלון ויחלאל אלה בני
לאה אשר ילדה ליעקב בפדן
ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו
ובנותיו שלשים ושלש ובני גד
צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי
ואראלי ובני אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני
בריעה חבר ומלכיאל אלה בני
זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו
ותלד את אלה ליעקב שש עשרה
נפש בני רחל אשת יעקב יוסף
ובנימן ויולד ליוסף בארץ מצרים
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
כהן אן את מנשה ואת אפרים
ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא
ונעמן אחי וראש מפים וחפים
וארד אלה בני רחל אשר ילד
ליעקב כל נפש ארבעה עשר
ובני דן חשים ובני נפתלי יחצאל

וגוני ויצר ושלם אלה בני בלהה
אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד
את אלה ליעקב כל נפש שבעה
כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה
יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב
כל נפש ששים ושש ובני יוסף
אשר ילד לו במצרים נפש
שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה
מצרימה שבעים סתומה
ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו
ארצה גשן ויאסר יוסף מרכבתו
ויעל לקראת ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל על צואריו ויבך
על צואריו עוד ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אביו
אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
אליו אחי ובית אבי אשר בארץ
כנען באו אלי והאנשים רעי צאן
כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם
וכל אשר להם הביאו והיה כי
יקרא לכם פרעה ואמר מה
מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה
היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו
בארץ גשן כי תועבת מצרים כל
רעה צאן ויבא יוסף ויגד לפרעה

ט׳ כת׳ כן וכל כתו׳ בכ״א ג׳ מל ל׳ ופס
ג׳ בק

ואצבון ואשתון ואנערה ואצבעי ואשתיו ואשימם ואחיותיהם ואצמי עך ואותתם ואוהבם
ואשאנו ואטם ל׳ ואבנה ל׳ ואחוה ל׳ ואחיה ל׳ ואברכם ל׳
הנפש הבאה ליעקב הבאה והיוצאת יתן יי את האשה
נא ואראה וכני יוסף אשר ילד לו וישמעו שלשת רעי איוב
יהודה שלח לפניו לך מנה את ישר׳ ירדו תשים לכן
הנגאה ז׳ בטע׳ מלר׳ וסימ׳ כל
הבאה ז׳ בטע׳ למ׳ וסימניהון ארדה
ואת יהודה ג׳ רס בק וסימ׳ ואת

ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל אשר להם באו מארץ כנען
והנם בארץ גשן ומקצה אחיו
לקח חמשה אנשים ויצגם לפני
פרעה ויאמר פרעה אל אחיו
מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה
רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם
אבותינו ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ
גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
אביך ואחיך באו אליך ארץ
מצרים לפניך הוא במיטב הארץ
הושב את אביך ואת אחיך ישבו
בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי
חיל ושמתם שרי מקנה על אשר
לי ויבא יוסף את יעקב אביו
ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב
את פרעה ויאמר פרעה אל
יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר
יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה מעט ורעים
היו ימי שני חיי ולא השיגו את
ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם
ויברך יעקב את פרעה ויצא
מלפני פרעה ויושב יוסף את
אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה
בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ

רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל
בית אביו לחם לפי הטף ולחם אין
בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
מפני הרעב וילקט יוסף את כל
הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם
שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה
פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
ולמה נמות נגדך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה
לכם במקניכם אם אפס כסף
ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן
להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים
וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה
ההוא ותתם השנה ההוא ויבאו
אליו בשנה השנית ויאמרו לו
לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף
ומקנה הבהמה אל אדני לא
נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו
ואדמתנו למה נמות לעיניך גם
אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע
ונחיה ולא נמות והאדמה לא

ארמתנו ואדמתנו לסוראי כלהו חס ולנהרדעאי כל מל בתראי · והוציאתי חס עד דיית עזרא ·
ד בקרי · וסימניהון · ויקן יוסף את חלקת יוסף · ויקן יוסף את כל אדמת · ויקן דוד · ויקן את ההר ·
הא ·ג בקרי · וסימניהון · הא לכם זרע · הא דרכך בראש · הא כדי פרזלא ·

השם ויקן יוסף את כל אדמת
מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עלהם הרעב ותהי
הארץ לפרעה ואת העם העביר
אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד
קצהו רק אדמת הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן להם פרעה על
כן לא מכרו את אדמתם ויאמר
יוסף אל העם הן קניתי אתכם
היום ואת אדמתכם לפרעה הא
לכם זרע וזרעתם את האדמה
והיה בתבואת ונתתם חמישית
לפרעה וארבע הידת יהיה לכם
לזרע השדה ולאכלכם ולאשר
בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו
החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה וישם אתה יוסף
לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
הכהנים לבדם לא היתה לפרעה
וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד

בתורה לא פסיק

ויחי
יעקב בארץ
מצרים שבע
עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים
וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי

ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית
עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך ויאמר השבעה
לי וישבע לו וישתחו ישראל על
ראש המטה · פתוחה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה ויקח את
שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה
בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ
כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני
מפרך והרביתך ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את הארץ הזאת
לזרעך אחריך אחזת עולם ועתה
שני בניך הנולדים לך בארץ מצ
מצרים עד באי אליך מצרימה
לי הם אפרים ומנשה כראובן וש
ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם
אחיהם יקראו בנחלתם ואני
בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ
כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת

חמישית ·ג מל בקרי · וסימניהון · ונתתם חמישית לפרעה · ואם המקדיש · וישלח אלי סנבלט כדבר הזה ·
תרתי פרשיות באוריתא דלית להו פיסק · ויצא יעקב · ויחי יעקב סתומה לגמרי ·
יעקב ודוד · ויהי אחרי הדברים ·ג רס בקרי · וסימניהון הנה ילדה מלכה גם היא · ויאמר ליוסף
הנה אביך חולה · וימת יהושע · ויקרבו ימי · ב רס בקרי ·
ואת אפרים ·ב בסמי בקרי בס׳ · ויולד ליוסף · ויקח את שני בניו
על המטה ·ב דסמי בקרי · וסימנ׳ ויתחזק ישר׳ · והמלך שב מגנת הביתן

נשאתני ונשאתני נרצה ונרצה ניחוחין וניחוחין נחמתני ונחמתני נכח ונכח נמליך ונמליך
ועיני ג׳ ראׄ פסׄ וסימניהון איתתא גברא ורשיעא לא יוכל לראות ג׳ דסמ׳ בקרי
וסימניהון ועיני יש׳ כבדו וכסה את עין הארץ ועיניו החלו כהות

הוא בית לחם׃ וירא ישראל את
בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר
יוסף אל אביו בני הם אשר נתן
לי אלהים בזה ויאמר קחם נא
אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם
אליו וישק להם ויחבק להם׃ וי
ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אתי
אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף
אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה׃ ויקח יוסף את שניהם
את אפרים בימינו משמאל
ישראל ואת מנשה בשמאלו
מימין ישראל ויגש אליו׃ וישלח
ישראל את ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו
על ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף
ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק הא
האלהים הרעה אתי מעודי עד
היום הזה׃ המלאך הגאל אתי
מכל רע יברך את הנערים ויקרא
בהם שמי ושם אבתי אברהם
ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו
על ראש אפרים וירע בעיניו וי
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל

ראש אפרים על ראש מנשה׃
ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי
כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃
וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא
יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו
וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם
ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל
לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה וישם את אפרים לפני
מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף
הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם
והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃
ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי׃ פתוחה

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר
יקרא אתכם באחרית הימים׃
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו
אל ישראל אביכם׃ פתוחה
ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני
יתר שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל
תותר כי עלית משכבי אביך אז
חללת יצועי עלה׃ פתוחה
שמעון ולוי אחים כלי חמס מכ
מכרתיהם׃ בסדם אל תבא נפשי
בקהלם אל תחד כבדי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור׃

ויגש ה׳ בקרי׳ וסימניהון ועיני ישראׄ כבדו ויקח יוסף את שניהם על החטאת הגשה לי ואביתר
וישתחו לאפיו ג׳ דסמ׳ וסימ׳ ויוצא יוסף אתם ויגל ... את עיני ויקרא אחימעץ ויקרא ב׳ בקרי
בהם שמי שמו בישראׄ וזרעו ז׳ בקרי וסימ׳ יהיה מלא הגוים וזרעו יורישנה כמים רבים
הוטלו לבימה וזרעו מבקש לחם וזרעו יירש ארץ לאמור ג׳ מל׳ בקרי וסימ׳ ויברכם ביום ההוא
הכיור הזה לא יוכל כה אמר ה׳ אם תפרו הקבצו ב׳ מק ושמעו בני יעקב הקבצו פלשתי

ורראשית · ו בקרי ראובן בכרי אתה · ראובן בכורי אתה · אפרים בכרי הוא ·
בכרי · ג · טע לעי · ראשית רגנך הירשך · וראשית כל בכורי כל · ב בני השתים במזרקי יין · וכיא בארין הינבי · ואפיצם ב
בקרי · אחלקם ביעקב · כקט עומד · שילה ג כת כן בקרי · ערניבא · לחול ממקומו ·

ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל
יהודה אתה פתוחה
יודוך אחיך ידך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך גור אריה
יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ
כאריה וכלביא מי יקימנו לא
יסור שבט מיהודה ומחקק מבין
רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת
עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה
בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם
ענבים סותה חכלילי עינים מיין
ולבן שנים מחלב פתוחה
זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף
אניות וירכתו על צידן פתוחה
יששכר חמר גרם רבץ בין
המשפתים וירא מנחה כי טוב
ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד סתומה
דן ידין עמו כאחד שבטי
ישראל יהי דן נחש עלי דרך
שפיפן עלי ארח הנשך עקבי
סוס ויפל רכבו אחור לישועתך
קויתי יהוה סתומה
גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב סתומה
מאשר שמנה
לחמו והוא יתן מעדני מלך סתומה
נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר סתומה

בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי שור
וימררהו ורבו וישטמהו בעלי
חצים ותשב באיתן קשתו ויפזו
זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל מאל אביך
ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת
שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם ברכת
אביך גברו על ברכת הורי עד
תאות גבעת עולם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו פתוחה
בנימין זאב יטרף בבקר
יאכל עד ולערב יחלק שלל כל
אלה שבטי ישראל שנים עשר
וזאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר כברכתו
ברך אתם ויצו אותם ויאמר
אלהם אני נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבתי אל המערה אשר
בשדה עפרון החתי במערה
אשר בשדה המכפלה אשר על
פני ממרא בארץ כנען אשר קנה
אברהם את השדה מאת עפרן
החתי לאחזת קבר שמה קברו
את אברהם ואת שרה אשתו
שמה קברו את יצחק ואת רבקה
אשתו ושמה קברתי את לאה
מקנה השדה והמערה אשר בו

ולבן ב בתרי לישני · ולבן שנים · ולבן ארם · ערקתן חמר · ה חס בת כל · וסימ · יששכר חמר גרם · ויקח משה
את אשתו · וכל פטר חמר · לא תחרש בשור ובחמר · לא חמור אחד מהם נשאתי · מנחה · ה חס ו כל · וסימני
וירא מנחה כי טוב · ותאמר האשה · והיה ביום ההוא · ויהיו בנים לשופט · אשר נשבעתי באפי
יב בקרי · וסימניהון · הן הארם · דן ידין · הצבאים צבא · וחליתי · ויחליתי מנגנו · מהם · הנבלים · נאחר
החלקים · גם אתה · למיכיהו · דדה · יגדנו · ב בקרי · גד גדוד · לעלות לעם יגדנו ·
ה

ותשב יב בקרי ו כתו וו בקרי וסימ ותשב לה מנגד ב בכסו ותשיבים גבי הגמל ותלך חמי ותשב
ותשב בפתח עינים ותשב באיתן קשתו אילין כתו וו נשאר קריא ויאת רחב הזונה החיה ותשב האשה
והינק ותשב ושוממה ותשב לימינו ותשב את חמותה ותשב מעד הערים

מאת בני חת ויכל יעקב לצות
את בניו ויאסף רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל עמיו ויפל יוסף
על פני אביו ויבך עליו וישק לו
ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו ויחנטו הרפאים
את ישראל וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים
ויבכו אתו מצרים שבעים יום
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל
בית פרעה לאמר אם נא מצאתי
חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
לאמר אבי השביעני לאמר
הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי
לי בארץ כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה את
אבי ואשובה ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השביעך
ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו
אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים וכל בית
יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם
וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן
ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי
המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן
האטד אשר בעבר הירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבד מאד
ויעש לאביו אבל שבעת ימים
וירא יושב הארץ הכנעני את

האבל בגרן האטד ויאמרו אבל
כבד זה למצרים על כן קרא שמה
אבל מצרים אשר בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן כאשר צום וישאו
אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו
במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרן החתי על פני ממרא
וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו ויראו אחי
יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצוו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפני
מותו לאמר כה תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל
תיראו כי התחת אלהים אני
ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטבה למען עשה כיום
הזה להחית עם רב ועתה אל
תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אתכם וידבר על לבם
וישב יוסף במצרים הוא ובית

אביר ד וסימ ותשב באיתן קשתו האדון יי צבאות וידעו כל בשר כי אני יי וידעת כי אני יי מושיעך
רבצת ז כתו וסימניהון ברכת תהום רבצת תחת והאם רבצת על האפרחים וליוסף אמר מברכת
ת מלין כתי טע וסימניהון זה ינחמנו וזאת אשר דבר להם אביהם קרבו שאו את אחיכם שובו
ויעד יי ביהודה ואלה תהיה תרומת ומסורה אחת וזאת העיר העליזה תחת וזאת אשר דבר להם
אביהם עפרן ד חסר וסימ וישקל אברהם לעפרן ויקברו אתו במערה במערה אשר קנה וישאו אתו
כנעו

ואלהים · ב בקרי · וסימניהון · ואלהים פקד יפקד אתכם · וישלח אליו מלאכים · ואנכי ה' אלהיך · ויאמר שמואל
ואלהים סר · ואלהים מלכי מקדם · פקד ה' וחס · וסימניהון ויאמר יוסף · וישבע יוסף · פקד פקדתי אתכם ·
ויקח משה את עצמות · יפקדני · ויושם כת' ויישם ק' · וב מנהון כתו' רפה כן ·

אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים
וירא יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן מנשה ילדו על
ברכי יוסף ויאמר יוסף אל אחיו
אנכי מת ואלהים פקד יפקד
אתכם והעלה אתכם מן הארץ
הזאת אל הארץ אשר נשבע
לאברהם ליצחק וליעקב וישבע
יוסף את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם את
עצמתי מזה וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים

סכום פסוקים של ספר בראשית אלף וחמש
מאות ושלשים וארבעה

ויושלם מלאכת ספר ראשון והוא ספר
בריאת עולם והיום

ואלה

שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו
באו ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי
גד ואשר ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבעים נפש ויוסף היה
במצרים וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא ובני ישראל
פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש
על מצרים אשר לא ידע את
יוסף ויאמר אל עמו הנה עם
בני ישראל רב ועצום ממנו
הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה ונוסף גם
הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ וישימו עליו שרי
מסים למען ענתו בסבלתם ויבן
ערי מסכנות לפרעה את פתם
ואת רעמסס וכאשר יענו אתו
כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני
ישראל ויעבדו מצרים את בני
ישראל בפרך וימררו את חייהם
בעבדה קשה בחמר ובלבנים
ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם בפרך ויאמר
מלך מצרים למילדת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם
השנית פועה ויאמר בילדכן

ביתו · ו' בקרי · וסימ' ואלה שמות בני · וישב דוד עם אכיש · ואנשיו אשר העלה דוד · וביתו אשר ישב
שם · וחמדו שדות וגזלו בתים · ויקבהו בעיר דוד · ונלחם · ה' פת' בקרי' וסימ' הנה נתחכמה · והיינו גם אנחנו
ככל הגוים · ויאמר דוד אל שאול · ויצא · ונלחם בגוים האם · ויתמרמר מלך הנגב · ענתו · ב' בקרי ·
וסימ' למען ענתו בסבלותם · מיום ענותו את תמר · ירבה · ה' פת' בקרי' · וסימ' הנה נתחכמה לו · וכאשר
יענו אותו · ובקרך וצאנך ירבין · ב' בפסו' · ברבות רשעים ·

האבנים ב׳ בקר׳ וסי׳ ויאמר בילדכן את העבריות. והנהו עשה מלאכה   אליהן ה׳ בקר׳ וסימני
ותיראן המילדות את האלהים. ותאמרנה המילדות אל פרעה. ותקרבון אלי כלכם. ועשויה אליהן אל תיראן
לי נעמי   עשיתן ב׳ בקר׳ וסי׳ מדוע עשיתן את הדבר. עמדתם על חרבכם

את העבריות וראיתן על האבנים
אם בן הוא והמתן אתו ואם בת
היא וחיה ותיראן המילדת את
האלהים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיין את
הילדים ויקרא מלך מצרים
למילדת ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה ותחיין את
הילדים ותאמרן המילדת אל
פרעה כי לא כנשים המצרית
העברית כי חיות הנה בטרם תבוא
אלהן המילדת וילדו וייטב
אלהים למילדת וירב העם
ויעצמו מאד ויהי כי יראו
המילדת את האלהים ויעש
להם בתים ויצו פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון

וילך איש מבית לוי
ויקח את בת לוי ותהר האשה
ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא
ותצפנהו שלשה ירחים ולא
יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת
גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם
בה את הילד ותשם בסוף על
שפת היאר ותתצב אחתו מרחק
לדעה מה יעשה לו ותרד בת
פרעה לרחץ על היאר ונערתיה
הלכת על יד היאר ותרא את

התבה בתוך הסוף ותשלח את
אמתה ותקחה ותפתח ותראהו
את הילד והנה נער בכה ותחמל
עליו ותאמר מילדי העברים זה
ותאמר אחתו אל בת פרעה
האלך וקראתי לך אשה מינקת
מן העברית ותינק לך את הילד
ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך
העלמה ותקרא את אם הילד
ותאמר לה בת פרעה היליכי את
הילד הזה והינקהו לי ואני אתן
את שכרך ותקח האשה הילד
ותניקהו ויגדל הילד ותבאהו
לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא
שמו משה ותאמר כי מן המים
משיתהו

ויהי בימים ההם ויגדל משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלתם
וירא איש מצרי מכה איש
עברי מאחיו ויפן כה וכה וירא
כי אין איש ויך את המצרי
ויטמנהו בחול ויצא ביום השני
והנה שני אנשים עברים נצים
ויאמר לרשע למה תכה רעך
ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט
עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר
הרגת את המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר וישמע
פרעה את הדבר הזה ויבקש

ירחים ד׳ בקר׳ וסימניהון ותצפנהו שלשה ירחים. וממגרש ירחים. במספר ירחים אל יבא. תספר
ירחים תמלאנה   גמא ג׳ בקר׳ וסימניהון ולא יכלה עוד הצפינו. השלח בים צירים. היגאה גמא
בלי בצה. וחד וגמא.   ותחמרה ל׳. לדעה ל׳. תוסדה ל׳. בבאה ל׳. אנחתה ל׳. חלאתה ל׳. האלך
ג׳ בקר׳ וסי׳ וקראתי לך אשה. האלך והכיתי בפלשתים. האלך רמות גלעד   ותבאהו ב׳ חס בקר׳ וסימ׳
ותבאהו לבת פרעה. בית ה׳ שילו. וחד ותביאהו בית אביה מל׳

מגשתהו ילדתהו והעליתהו מאסתיהו עשיתהו והגעתהו והשימותיהו והביאתיו גרשתיהו העירתיהו
סקשתיהו ל ונשעתיהו ל והעמדתיהו ל ושנאתיהו ל ואין ה סבירי ויאמר אל בנתו ואין יגע אדם
ואין חמת כוללו לנחי יאכד ותרא איבתי שמך כ מי שמך לאיש כשנעים נפש יחד

להרג את משה ויברח משה מפני
פרעה וישב בארץ מדין וישב על
הבאר ולכהן מדין שבע בנות
ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את
הרהטים להשקות צאן אביהן
ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה
ויושען וישק את צאנם ותבאנה
אל רעואל אביהן ויאמר מדוע
מהרתן בא היום ותאמרן איש
מצרי הצילנו מיד הרעים
וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן
ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה
עזבתן את האיש קראן לו ויאכל
לחם ויואל משה לשבת את האיש
ויתן את צפרה בתו למשה ותלד
בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר
גר הייתי בארץ נכריה

ויהי בימים הרבים ההם
וימת מלך מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האלהים מן העבדה
וישמע אלהים את נאקתם ויזכר
אלהים את בריתו את אברהם את
יצחק ואת יעקב וירא אלהים
את בני ישראל וידע אלהים

ומשה היה רעה
את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג
את הצאן אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה וירא מלאך
יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה
וירא והנה הסנה בער באש וה
והסנה איננו אכל ויאמר משה
אסרה נא ואראה את המראה
הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה
וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר
משה משה ויאמר הנני ויאמר
אל תקרב הלם של נעליך מעל
רגליך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדמת קדש הוא
ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ויסתר משה פניו כי ירא מהביט
אל האלהים ויאמר יהוה ראה
ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו
כי ידעתי את מכאביו וארד
להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן
הארץ ההוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש
אל מקום הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי ועתה הנה
צעקת בני ישראל באה אלי וגם
ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם ועתה לכה ואשלחך
אל פרעה והוצא את עמי בני
ישראל ממצרים ויאמר משה
אל האלהים מי אנכי כי אלך

ויאכל ה בקר וסימניהון ויעש גם הוא מטעמים ויאמר ה אל משה הארבה ויאמר אל בנתיו
ואיו ויאמר לו גם אני נביא עורי צפון ובאי תימן ויואל ד בקרי ה מל וג חס וסימ ויואל משה
לשבת את האיש ולא יכלו בני מנשה להוריש ויהושע ולא הוריש מנשה דשפטים ויואל האמרי
לשבת בהר דשפטים ויואל הלוי לשבת את האיש ויואל שאול ללכת את ויואל ללכת כי לא נסה בבתי
חס ולכהן ז בקר וסימ ולכהן מדין שבע והיה לי לאב ולכהן והיה לנו לאב ולכהן
ב

לעלם ·יח חס בקר׳ וסימניהון ויאכל וחי לעלם · לא ידון רוחי באדם · זה שמי לעלם · והגישו אדניו אל האלהים · ג׳ ימלך לעלם ועד · ביני ובין בני ישראל אות היא · זכר לאברהם ליצחק · והתנחלתם אתם לבניכם · מי יתן והיה לבבם זה להם · כי אשא אל שמים ידי · ותאמר יחי אדני המלך · ושבו רמידם בראש יואב · את כסא ממלכתך על

אל פרעה וכי אוציא את בני
ישראל ממצרים ויאמר כי אהיה
עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את העם ממצרים תע
בדון את האלהים על ההר הזה
ויאמר משה אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי
להם אלהי אבותיכם שלחני א
ליכם ואמרו לי מה שמו מה
אמר אלהם ויאמר אלהים
אל משה אהיה אשר אהיה
ויאמר כה תאמר לבני ישראל
אהיה שלחני אליכם ויאמר עוד
אלהים אל משה כה תאמר אל
בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני אליכם זה שמי
לעלם וזה זכרי לדר דר לך ואספת
את זקני ישראל ואמרת אלהם
יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי
אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר
פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים ואמר אעלה אתכם
מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש
ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני
ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי העבריים נקרה

עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת
ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו ואני ידעתי כי לא יתן
אתכם מלך מצרים להלך ולא
ביד חזקה ושלחתי את ידי והכיתי
את מצרים בכל נפלאתי אשר
אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח
אתכם ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם ושאלה אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את
מצרים ויען משה ויאמר והן
לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי
כי יאמרו לא נראה אליך יהוה
ויאמר יהוה אליו מזה בידך
ויאמר מטה ויאמר השליכהו
ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש
וינס משה מפניו ויאמר יהוה
אל משה שלח ידך ואחז בזנבו
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בכפו למען יאמינו כי נראה אליך
יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר
יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך
ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו
מצרעת כשלג ויאמר השב ידך
אל חיקך וישב ידו אל חיקו

על ישר׳ יהי ·· אלהיך ברוך · דמלכים · אזמרה שמך לעלם · אברהם יצחק ויעקב · ב דסמי׳ בקרי׳ · לך
ואספת את זקני · ויחן ·· אתם · העשוי ·ב׳ · ואת העשוי לכם במצרים · כל הזהב העשוי · אעלה ·ח׳ פת בקרי׳
וסימ׳ ואמר אעלה אתכם · ויעל מלאך ·· מן הגלגל · והאמר האשה את מי אעלה לך · ויאמר המלך אל
ארונה · כי אעלה ארוכה לך · ויאמר אעלה אכסה ארץ · עולה מחים אעלה לך · תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי · להלך ·ד׳ ג חס וחד מל׳ · ואני ידעתי כי לא יתן · להתי להלך עמכם · ירע להלך נגד החיים · כי לא
על׳ בתר מל׳

הביא ג בקרי ב חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ הבא יאת האנשים ידך בחיקך לך הביא העיר ויאמר משה
ה דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון לא איש דברים אנכי לא יוכל העם לעלות למה הרעת לעבדך ראה אתה
אמר ושמעו מצרים ב׳ אדני ה׳ דסמ׳ בקרי׳ וסימ׳ לא איש דברים אנכי שלח נא ביד תשלח ביארע

ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו
והיה אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקל האת הראשון
והאמינו לקל האת האחרון
והיה אם לא יאמינו גם לשני
האתות האלה ולא ישמעון לקלך
ולקחת ממימי היאר ושפכת
היבשה והיו המים אשר תקח מן
היאר והיו לדם ביבשת ויאמר
משה אל יהוה בי אדני לא איש
דברים אנכי גם מתמול גם
משלשם גם מאז דברך אל עבדך
כי כבד פה וכבד לשון אנכי ויאמר
יהוה אליו מי שם פה לאדם או
מי ישום אלם או חרש או פקח
או עור הלא אנכי יהוה ועתה לך
ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך
אשר תדבר ויאמר בי אדני שלח
נא ביד תשלח ויחר אף יהוה
במשה ויאמר הלא אהרן אחיך
הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם
הנה הוא יצא לקראתך וראך
ושמח בלבו ודברת אליו ושמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה
עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם
את אשר תעשון ודבר הוא לך
אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלהים ואת
המטה הזה תקח בידך אשר תע

תעשה בו את האתת פתוחה
וילך משה וישב אל יתר
חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה
אל אחי אשר במצרים ואראה
העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שב מצרים כי מתו כל
האנשים המבקשים את נפשך
ויקח משה את אשתו ואת בניו
וירכבם על החמר וישב ארצה
מצרים ויקח משה את מטה
האלהים בידו ויאמר יהוה אל
משה בלכתך לשוב מצרימה ראה
כל המפתים אשר שמתי בידך
ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
את לבו ולא ישלח את העם
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה
בני בכרי ישראל ואמר אליך
שלח את בני ויעבדני ותמאן
לשלחו הנה אנכי הרג את בנך
בכרך ויהי בדרך במלון ויפגשהו
יהוה ויבקש המיתו ותקח צפרה
צר ותכרת את ערלת בנה ותגע
לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה
לי וירף ממנו אז אמרה חתן דמים
למולת פתוחה ויאמר
יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדברה וילך ויפגשהו בהר
האלהים וישק לו ויגד משה

לשון כ״א בקרי׳ כבד׳ בלעג׳ התעננו׳ בשבעתי׳ כל כלי׳ ב׳ אדני מה אמר׳ כמה אושיע׳ ויעתר מנוח׳
עמקי׳ עמתי׳ והעלו׳ יכרת׳ יוסיה׳ בשוט׳ יכון רכה׳ מרפא׳ מוכיח׳ לאדם׳ לשמרך׳ בלעג׳ ונשתה׳ דמיהם׳
לאדם׳ ח בקרי׳ מי שם פה לאדם׳ ידעתי׳ והערותי׳ כמים הם לפנים׳ ויאמר לאדם׳ וכל קהלת רבו׳ כמא׳ כי
לאדם שטוב לפני האלהים׳ ושמח ב׳ בקרי׳ וראך ושמח בלבו׳ והיה כגבור אפרים׳ אל יתר ב׳ בקרי׳
וסימניהון׳ וישב אל יתר חתנו׳ אל יתר זקני הגולה׳

ויראה ה' בקרי וסימניהון וארדה נא ואראה אסורה נא ואראה אל יאחז אשר במצרים
אעברה נא ואראה אמלטה נא שב ב' חס בקרי וסי' לך שב במצרים כי מתו שבע
פעמים לך שב לדרכך מדברה דמשק חתן ד' בקרי וסימניהון ותקח צפורה צור ויר

לאהרן את כל דברי יהוה אשר
שלחו ואת כל האתת אשר צוהו
וילך משה ואהרן ויאספו את כל
זקני בני ישראל וידבר אהרן
את כל הדברים אשר דבר יהוה
אל משה ויעש האתת לעיני
העם ויאמן העם וישמעו כי
פקד יהוה את בני ישראל וכי
ראה את ענים ויקדו וישתחוו
ואחר באו משה ואהרן ויאמרו
אל פרעה כה אמר יהוה אלהי
ישראל שלח את עמי ויחגו לי
במדבר ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמע בקלו לשלח את
ישראל לא ידעתי את יהוה
וגם את ישראל לא אשלח
ויאמרו אלהי העברים נקרא
עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן
יפגענו בדבר או בחרב ויאמר
אלהם מלך מצרים למה משה
ואהרן תפריעו את העם ממעשיו
לכו לסבלתיכם ויאמר פרעה
הן רבים עתה עם הארץ והשבתם
אתם מסבלתם ויצו פרעה ביום
ההוא את הנגשים בעם ואת
שטריו לאמר לא תאספון לתת
תבן לעם ללבן הלבנים כתמול
שלשם הם ילכו וקששו להם תבן

ואת מתכנת הלבנים אשר הם
עשים תמול שלשם תשימו על
יהם לא תגרעו ממנו כי נרפים
הם על כן הם צעקים לאמר נלכה
נזבחה לאלהינו תכבד העבדה על
האנשים ויעשו בה ואל ישעו
בדברי שקר ויצאו נגשי העם
ושטריו ויאמרו אל העם לאמר
כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן
אתם לכו קחו לכם תבן מאשר
תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם
דבר ויפץ העם בכל ארץ מצרים
לקשש קש לתבן והנגשים אצים
לאמר כלו מעשיכם דבר יום
ביומו כאשר בהיות התבן ויכו
שטרי בני ישראל אשר שמו
עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע
לא כליתם חקכם ללבן כתמול
שלשם גם תמול גם היום ויבאו
שטרי בני ישראל ויצעקו אל
פרעה לאמר למה תעשה כה
לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך
ולבנים אמרים לנו עשו והנה
עבדיך מכים וחטאת עמך ויאמר
נרפים אתם נרפים על כן אתם
אמרים נלכה נזבחה ליהוה ועתה
לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן
לבנים תתנו ויראו שטרי בני
ישראל אתם ברע לאמר לא

וירה ממנו ויאמרו פלשתים כי חתן בית אחאב וחד וחתן המלך
הוא ויאמן ב' בקרי ויאמן העם כי פקד ויאמן אכיש
שלח עמי ויחגו שימו איש חרבו וגו' ויאמר פרעה ג' בטע אל יוסף מי ה' הרכים
בקרי אשר אשמע בקולו לא אשבע ובחשתי
תכבד ישעו ב' בקרי בדברי שקר ואין מושיע

במדבר ב' בתו' עשו במדבר הנה אנכי
כה אמר ה' אלהי ישר' ב' דס בקרי
מי ה' ב' דסמי
תכבד ב' בקרי העבדה על האנשים כי יומם ולילה

הגרעו מלבניכם דבר יום ביומו:
ויפגעו את משה ואת אהרן נצ־
נצבים לקראתם בצאתם מאת
פרעה ויאמרו אלהם ירא יהוה
עליכם וישפט אשר הבאשתם
את ריחנו בעיני פרעה ובעיני
עבדיו לתת חרב בידם להרגנו:
וישב משה אל יהוה ויאמר
אדני למה הרעתה לעם הזה למה
זה שלחתני ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל
לא הצלת את עמך ויאמר יהוה
אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו:

סתומה

וידבר אלהים
אל משה
ויאמר
אליו אני יהוה וארא אל אברהם
אל יצחק ואל יעקב
באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי
להם וגם הקמתי את בריתי אתם
לתת להם את ארץ כנען את ארץ
מגריהם אשר גרו בה וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אתם
ואזכר את בריתי לכן אמר לבני
ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם

מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם
לאלהים וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים והבאתי אתכם
אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אתה לאברהם ליצחק ול־
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
אני יהוה וידבר משה כן אל בני
ישראל ולא שמעו אל משה
מקצר רוח ומעבדה קשה:

פתוחה

וידבר יהוה אל
משה לאמר בא דבר אל פרעה
מלך מצרים וישלח את בני
ישראל מארצו וידבר משה לפני
יהוה לאמר הן בני ישראל לא
שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
ואני ערל שפתים:

פתוחה

וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן ויצום אל בני ישראל ואל
פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים:

סתומה

אלה ראשי בית
אבתם בני ראובן בכר ישראל
חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה
משפחת הראובני ובני שמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן
הכנענית אלה משפחת שמעון:

אתם ד׳ ר״א לס וסימ׳ אתם לכו קחו לכם תבן · אתם ראיתם כי מן · אתם נצבים · אתם עדי · ויצעקו ...
ויפגעו יהוה והנה להם

נתן ונתן ...

וידבר אלהים · ג׳ רס׳ · וסימ׳ · אל נח · אל משה · את הדברים האלה · לכן אמור · ב׳ רס׳ רא׳ פס׳ לכן אמר
לבני ישראל · לכן אמר הנני נתן · בזרוע · ג׳ מל׳ בתו׳ בלי׳ · וסימ׳ · וגאלתי אתכם · או הנסה · ותרה זרוע את
ההר · וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן · יא׳ רס׳ · וסימ׳ · ויצום אל בני ישר׳ · דברו · דעלם זאת החיה ·

ואלה שמות בני לוי לתלדתם
גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי
שבע ושלשים ומאת שנה בני
גרשון לבני ושמעי למשפחתם
ובני קהת עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קהת שלש
ושלשים ומאת שנה ובני מררי
מחלי ומושי אלה משפחת הלוי
לתלדתם ויקח עמרם את יוכבד
דדתו לו לאשה ותלד לו את
אהרן ואת משה ושני חיי עמרם
שבע ושלשים ומאת שנה ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי ובני עזיאל
מישאל ואלצפן וסתרי ויקח
אהרן את אלישבע בת עמינדב
אחות נחשון לו לאשה ותלד לו
את נדב ואת אביהוא את אלעזר
ואת איתמר ובני קרח אסיר
ואלקנה ואביאסף אלה משפחת
הקרחי ואלעזר בן אהרן לקח
לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד
לו את פינחס אלה ראשי אבות
הלוים למשפחתם הוא אהרן
ומשה אשר אמר יהוה להם
הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם הם המדברים
אל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל ממצרים הוא
משה ואהרן ויהי ביום דבר

יהוה אל משה בארץ מצרים
פתוחה
וידבר יהוה אל
משה לאמר אני יהוה דבר אל
פרעה מלך מצרים את כל אשר
אני דבר אליך ויאמר משה לפני
יהוה הן אני ערל שפתים ואיך
ישמע אלי פרעה פתוחה
ויאמר יהוה אל משה ראה
נתתיך אלהים לפרעה ואהרן
אחיך יהיה נביאך אתה תדבר
את כל אשר אצוך ואהרן אחיך
ידבר אל פרעה ושלח את בני
ישראל מארצו ואני אקשה את
לב פרעה והרביתי את אתתי ואת
מופתי בארץ מצרים ולא ישמע
אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את צבאתי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים בשפטים
גדלים וידעו מצרים כי אני יהוה
בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי
את בני ישראל מתוכם ויעש
משה ואהרן כאשר צוה יהוה
אתם כן עשו ומשה בן שמנים
שנה ואהרן בן שלש ושמנים
שנה בדברם אל פרעה פתוחה
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר כי ידבר אלכם
פרעה לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן קח את מטך

דעלם אדם כי יהיה בעור בשרו · דעלם כי תבאו אל הארץ · דעלם כי יהיה זב מבשרו · דעלם איש על רגלו ·
דעלם נשא · ואת ראש זקנת · דעל׳ אל תבריתו · דעלם עד מתי לערה · הבדלו · ברה אדניה בכר ז׳ חס׳ בתו׳
ואלה שמות בני ישמע׳ לשמתם · בנו לאה בכר יעקב · ואלה שמות בני ישר׳ הבאים · אלה ראשי בית אבתם
ויהיו בני ראובן בכר ישראל · פטר כל בכר זכר · ולקחת הלוים לי · הקהל הפסו׳ את אהרן ואת משה · כ׳ רס׳
ויקח עמרם את יוכבד דדתו · ושם אשת עמרם ·

לתנינם · ג חס יוד בת כליש · וסימ · ויברא אלהים את התנינם · וישלכו יאת מטהו ויהיו לתנינם · חמרך
תנינם יינם · ויחזק · טו בקרי · והרנב תנין · רם · כנים · ברד · דוד מן הפלשתי · ממנה · ראשן · דבר
המלך · עמרי בתשעה לחדש · וחביתו · צובה · והוא נלחם · דה · כי חלה ·

והשלך לפני פרעה יהי לתנין
ויבא משה ואהרן אל פרעה
ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך
אהרן את מטהו לפני פרעה ו
ולפני עבדיו ויהי לתנין ויקרא גם
פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם
כן וישליכו איש מטהו ויהיו
לתנינם ויבלע מטה אהרן את
מטתם ויחזק לב פרעה ולא
שמע אלהם כאשר דבר יהוה
ויאמר יהוה סתומה
אל משה כבד לב פרעה מאן
לשלח העם לך אל פרעה בבקר
הנה יצא המימה ונצבת לקראתו
על שפת היאר והמטה אשר
נהפך לנחש תקח בידך ואמרת
אליו יהוה אלהי העברים שלחני
אליך לאמר שלח את עמי וי
ויעבדני במדבר והנה לא שמעת
עד כה כה אמר יהוה בזאת תדע
כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה
אשר בידי על המים אשר ביאר
ונהפכו לדם והדגה אשר ביאר
תמות ובאש היאר ונלאו מצרים
לשתות מים מן היאר סתומה
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן קח מטך ונטה
ידך על מימי מצרים על נהרתם

על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל
מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם
בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים
ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה
יהוה וירם במטה ויך את המים אשר
ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו
ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם
והדגה אשר ביאר מתה ויבאש
היאר ולא יכלו מצרים לשתות
מים מן היאר ויהי הדם בכל
ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי
מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אלהם כאשר דבר
יהוה ויפן פרעה ויבא אל ביתו
ולא שת לבו גם לזאת ויחפרו
כל מצרים סביבת היאר מים
לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי
היאר וימלא שבעת ימים אחרי
הכות יהוה את היאר פתוחה
ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני
ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי
נגף את כל גבולך בצפרדעים
ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו
בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך
ובמשארותיך ובכה ובעמך ובכל
עבדיך יעלו הצפרדעים סתומה

עד כה · וסימ · ויאנו והנער עלה עד כה · והנה לא שמעת · ויהי עד כה ועד כה · על המים · ה רפ בקרי ·
וסימניהון · הנה אנכי מכה במטה · ויבאו האילמה היצפור · זרחה על המים · וכל תלים רכו · ויהיו · יא
רפו בקרי · וסימניהון ויהיו רם ויהי רם · ויהיו המים מלמעה · ויקחו לי תרומה · את מחתות החטאים ·
החליצו מאתכם אנשים לצבא · ויהיו דברי אלה · ויהיו כל האנשים · ימאסם אלהי כי לא שמעו
באנחה · ויהיו מכשלים לפניך · אמרתי אעלה בתמר · ויהיו חיים לנפשך · וחד ויחיו ·

ויאמר יי אל משה ׳ד׳ בטע׳ בס״פ׳ בלכתך לשוב מצרימה ׳והעל את הצפרדעים ׳והיה לכנים׳ הזו לכם מוא חפניכם ׳ סימן בלש תרגום ׳ אולו עורדעניא והלמתיא כאתונא׳ ובכה ׳ג׳ מ״ל בלי׳ וסימ׳ ובכה ובעמך ׳כי בכה ארץ גדוד ׳בכה חסיתי אלי׳

ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן נטה את ידך
במטך על הנהרת על היארים
ועל האגמים והעל את הצפרדעים
על ארץ מצרים ויט אהרן את
ידו על מימי מצרים ותעל
הצפרדע ותכס את ארץ מצרים
ויעשו כן החרטמים בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ
מצרים ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה
ויסר הצפרדעים ממני ומעמי
ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה
ויאמר משה לפרעה התפאר
עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך
ולעמך להכרית הצפרדעים ממך
ומבתיך רק ביאר תשארנה
ויאמר למחר ויאמר כדברך
למען תדע כי אין כיהוה אלהינו
וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך
ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה ויצא משה ואהרן
מעם פרעה ויצעק משה אל
יהוה על דבר הצפרדעים אשר
שם לפרעה ויעש יהוה כדבר
משה וימתו הצפרדעים מן
הבתים מן החצרת ומן השדת
ויצברו אתם חמרם חמרם
ותבאש הארץ וירא פרעה כי
היתה הרוחה והכבד את לבו ולא
שמע אלהם כאשר דבר יהוה
ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן נטה
את מטך והך את עפר הארץ
והיה לכנם בכל ארץ מצרים
ויעשו כן ויט אהרן את ידו
במטהו ויך את עפר הארץ ותהי
הכנם באדם ובבהמה כל עפר
הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים
ויעשו כן החרטמים בלטיהם
להוציא את הכנים ולא יכלו
ותהי הכנם באדם ובבהמה
ויאמרו החרטמים אל פרעה
אצבע אלהים הוא ויחזק לב
פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה
ויאמר יהוה אל משה השכם
בבקר והתיצב לפני פרעה הנה
יוצא המימה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח עמי ויעבדני
כי אם אינך משלח את עמי הנני
משליח בך ובעבדיך ובעמך
ובבתיך את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב וגם האדמה
אשר הם עליה והפליתי ביום
ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב
למען תדע כי אני יהוה בקרב

ויסר ׳ג׳ בתור׳ וסימ׳ ויסר הצפרדעי׳ ׳ויסר מעלי רק את המות׳ ויסר מעלינו את הנחש ׳ ויזבחו ׳ב׳ רפי׳ בקר׳ ׳ואשלחה את העם ׳ויזבחו זבחי תודה׳ כיי ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ויאמר כדברך למען תדע הרבים אליו כיי אלהינו׳ מי כיי אלהינו ׳אין קדוש כיי כי אין בלתך׳ ולא יכולו ׳ג׳ דסמי בקרי׳ וסימניהון להוציא את הכנים ולא יכולו ׳להבקיע אל מלך אדום׳ ויחתרו האנשים לע״ל ׳ והפל ׳ב׳ בתור׳ וסימניהון ׳והעל את הצפרדעים ׳והעל אתם הר ההר׳ וחד העל את העם הזה׳

האת ג חס וסימנ והיה אם לא יאמינו ב בו למחר יהיה האת הזה פדת ג ב מל ודין חס
וסימנ ... ושמתי פדת חס פדות שלח לעמו והרבה פדות עמו ב בתראי מל ... ביתה המל
... ביתה ... את האנשים ביתה יוסף ... את הכסה ביתה פרעה

הארץ ושמתי פדת בין עמי ובין
עמך למחר יהיה האת הזה ויעש
יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה
ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים ת
תשחת הארץ מפני הערב ויקרא
פרעה אל משה ולאהרן ויאמר
לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר
משה לא נכון לעשות כן כי
תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו
הן נזבח את תועבת מצרים ל
לעיניהם ולא יסקלנו דרך שלשת
ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה
אלהינו כאשר יאמר אלינו ויא
ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם
וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחק לא תרחיקו ללכת
העתירו בעדי ויאמר משה הנה
אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל
יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו מחר רק אל יסף פרעה
התל לבלתי שלח את העם לזבח
ליהוה ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר
משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אחד ויכבד
פרעה את לבו גם בפעם הזאת
ולא שלח את העם פ
ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה ודברת אליו כה

אמר יהוה אלהי העברים שלח
את עמי ויעבדני כי אם מאן
אתה לשלח ועודך מחזיק בם
הנה יד יהוה הויה במקנך אשר
בשדה בסוסים בחמרים בגמלים
בבקר ובצאן דבר כבד מאד
והפלה יהוה בין מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים ולא ימות
מכל לבני ישראל דבר וישם
יהוה מועד לאמר מחר יעשה
יהוה הדבר הזה בארץ ויעש
יהוה את הדבר הזה ממחרת
וימת כל מקנה מצרים וממקנה
בני ישראל לא מת אחד וישלח
פרעה והנה לא מת ממקנה
ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם פ
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח
כבשן וזרקו משה השמימה
לעיני פרעה והיה לאבק על כל
ארץ מצרים והיה על האדם
ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת
בכל ארץ מצרים ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק
אתו משה השמימה ויהי שחין
אבעבעת פרח באדם ובבהמה
ולא יכלו החרטמים לעמד לפני
משה מפני השחין כי היה השחין

ויבא ערב כבד ביתה פרעה ... והעתירו ... והכשבים והוריד והאנפה
והיך ל והעתרו ל והנה ל והעתרו ל והערבים ל והולדה ל והגרזן ל והשירה ל
ויכבד ב וסימניהון ויכבד פרעה את לבו גם ... ויהי ... המטה
... בין מקנה ישראל והפלא ... בתראה כת א

ההל מהתל תהתלו התלת מהתלות התלים ויהתל · פיח כבשן · פיח הכבשן · פרי בטן · פרי הבטן · ב
אחיכם אחד ל · ואחיכם האחד ל · ואל חטן ל · ואל החשן ל · בעל אשה ל · בעל האשה ל · גבהות אדם ·
ל · גבהות האדם ל · הנה שמים ל · הנה השמים ל · ופר שני ל · ופר השני ל · ועץ חיים ל · ועץ החיים ל ·

בחרטמם ובכל מצרים ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה אל משה
ויאמר יהוה
סתומה
אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים שלח
את עמי ויעבדני כי בפעם הזאת
אני שלח את כל מגפתי אל לבך
ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי
אין כמני בכל הארץ כי עתה
שלחתי את ידי ואך אותך ואת
עמך בדבר ותכחד מן הארץ
ואולם בעבור זאת העמדתיך
בעבור הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ עודך
מסתולל בעמי לבלתי שלחם
הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד
מאד אשר לא היה כמהו
במצרים למן היום הוסדה ועד
עתה ועתה שלח העז את מקנך
ואת כל אשר לך בשדה כל האדם
והבהמה אשר ימצא בשדה ולא
יאסף הביתה וירד עלהם הברד
ומתו הירא את דבר יהוה מעבדי
פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו
אל הבתים ואשר לא שם לבו
אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו
ואת מקנהו בשדה
פתוחה

ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על השמים ויהי ברד
בכל ארץ מצרים על האדם ועל
הבהמה ועל כל עשב השדה
בארץ מצרים ויט משה את
מטהו על השמים ויהוה נתן קלת
וברד ותהלך אש ארצה וימטר
יהוה ברד על ארץ מצרים ויהי
ברד ואש מתלקחת בתוך הברד
כבד מאד אשר לא היה כמהו
בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי
ויך הברד בכל ארץ מצרים את
כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה
ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר רק
בארץ גשן אשר שם בני ישראל
לא היה ברד וישלח פרעה
ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי הפעם יהוה
הצדיק ואני ועמי הרשעים
העתירו אל יהוה ורב מהית קלת
אלהים וברד ואשלחה אתכם
ולא תספון לעמד ויאמר אליו
משה כצאתי את העיר אפרש
את כפי אל יהוה הקלות יחדלון
והברד לא יהיה עוד למען תדע
כי ליהוה הארץ ואתה ועבדיך
ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
אלהים והפשתה והשערה נכתה

והיות בשר · והיות הבשר · זרע קדש · זרע הקדש · חשן משפט · חשן המשפט · יצא דבר · יצא
הדבר ל · כימי שמים ל · כימי השמים ל · לחות אבן ל · לחות האבן ל · מן בקר ל · מן הבקר ל ·
כל חרטמים החרטמים בחרטמים מל במ״ב חס · ויאמרו החרטמים אל פרעה · כי היה השחין בחרטמם
כאשר דבר יהוה אל משה · ד׳ דס · וסימניהון וידבר אלהים את · ויחזק יהוה את לב פרעה רשחין · וישלחו יהוה
על מחיין ולמחנה · וכי השגו · ספר ב׳ בק׳ · ולמען ספר שמי בכל הארץ · הזבחו נשפטה יחד ·

הביתה · יח בקרי · וסימנהון · וישלחו האנשים את ידם ויבאו האיש הביתה ויפתח · ויבא הביתה
לעשות מלאכתו · וירא יוסף אתם · ועתה שלח העד · ויסורו שם לבא ללון · את הקות חוט
השני · וישלח דוד את תמר · ויקם יואב ויבא אל אבשלום · ויבאו עבדי אבשלום · ויאמר המלך

כי השערה אביב והפשתה גבעל
והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת
הנה ויצא משה מעם פרעה את
העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו
הקלות והברד ומטר לא נתך
ארצה וירא פרעה כי חדל המטר
והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד
לבו הוא ועבדיו ויחזק לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה

ויאמר יהוה אל
משה בא
אל פרעה
כי אני הכבדתי את לבו ואת לב
עבדיו למען שתי אתתי אלה
בקרבו ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יהוה ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאנת לענת מפני שלח
עמי ויעבדני כי אם מאן אתה
לשלח את עמי הנני מביא מחר
ארבה בגבלך וכסה את עין הא
הארץ ולא יוכל לראת את הארץ
ואכל את יתר הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל את כל העץ

הצמח לכם מן השדה ומלאו
בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל
מצרים אשר לא ראו אבתיך
ואבות אבתיך מיום היותם על
האדמה עד היום הזה ויפן ויצא
מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש
שלח את האנשים ויעבדו את
יהוה אלהיהם הטרם תדע כי
אבדה מצרים ויושב את משה
ואת אהרן אל פרעה ויאמר
אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
מי ומי ההלכים ויאמר משה
בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובב
ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי
חג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן
יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את
יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש
אתם מאת פני פרעה סתומה
ויאמר יהוה אל משה נטה
ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל
על ארץ מצרים ויאכל את כל
עשב הארץ את כל אשר השאיר
הברד ויט משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים
בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
הבקר היה ורוח הקדים נשא את

ולמען · ב׳ ראש פס׳ · ולמען תספר באזני ולמען תאריכו ימים · שלח עמי · ב׳ דסמ׳ השכם בבקר
הדמ׳ · עד מתי מאנת · הפלטה · ג׳ חס׳ · בל׳ · וסימ׳ ואכל את יתר · הנה נשאר בו פלטה · ויכו
את שארית הפלטה · חג · ד׳ רס בקרי · וסימנהון כי חג · לנו · באספכם את תבואת הארץ · ויאמר
הנה חג · בשלו · ומה תעשו ליום מועד · ויעל ז׳ רפי׳ בק׳ · וסימנהון על ארץ מצרים בארבה ·
הרונה · גדולה · מי יפתה את אחאב · וחבירו · כורש · מי בכם ·

ולא נותר ה רסמ׳ בקר׳ ופימניהון כל ירק בעץ כי אמר ה׳ להם והשמועה באה עד יואב ויבאו
יאליך לסנבלט׳ בעץ ב׳ ולא נותר כל ירק ונערים בעץ כשלו ולכל בני ישר׳ ב רס היה
אור ויאת כל עריהם במושבותם נדע ד׳ ופימניהון הידע נדע כי יאמר מה נעבד את ה׳

הארבה ויעל הארבה על כל ארץ
מצרים וינח בכל גבול מצרים
כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה
כמהו ואחריו לא יהיה כן ויכס
את עין כל הארץ ותחשך הארץ
ויאכל את כל עשב הארץ ואת
כל פרי העץ אשר הותיר הברד
ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים וימהר
פרעה לקרא למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם ועתה שא נא חטאתי אך
הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם
ויסר מעלי רק את המות הזה
ויצא מעם פרעה ויעתר אל
יהוה ויהפך יהוה רוח ים חזק
מאד וישא את הארבה ויתקעהו
ימה סוף לא נשאר ארבה אחד
בכל גבול מצרים ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
(פתוחה) ויאמר יהוה
אל משה נטה ידך על השמים
ויהי חשך על ארץ מצרים וימש
חשך ויט משה את ידו על
השמים ויהי חשך אפלה בכל
ארץ מצרים שלשת ימים לא
ראו איש את אחיו ולא קמו איש
מתחתיו שלשת ימים ולכל בני
ישראל היה אור במושבתם ויקרא

פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו
את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג
גם טפכם ילך עמכם ויאמר משה
גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת
ועשינו ליהוה אלהינו וגם מקננו
ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו
נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו
לא נדע מה נעבד את יהוה עד
באנו שמה ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא אבה לשלחם ויאמר
לו פרעה לך מעלי השמר לך אל
תסף ראות פני כי ביום ראתך פני
תמות ויאמר משה כן דברת לא
אסף עוד ראות פניך (פתוחה)
ויאמר יהוה אל משה עוד
נגע אחד אביא על פרעה ועל
מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה
כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה
דבר נא באזני העם וישאלו איש
מאת רעהו ואשה מאת רעותה
כלי כסף וכלי זהב ויתן יהוה את
חן העם בעיני מצרים גם האיש
משה גדול מאד בארץ מצרים
בעיני עבדי פרעה ובעיני העם
(סתומה) ויאמר משה כה
אמר יהוה כחצת הלילה אני
יוצא בתוך מצרים ומת כל בכור
בארץ מצרים מבכור פרעה
הישב על כסאו עד בכור השפחה

זבחים ועלת ב רס גם אתה תתן בידנו ויבאו לעשות ה׳ אלהינו ט רסמ׳ ופימ׳ ונאומנו להלך
ה׳ אלהי העברים נקרא ויאמר מטה לא נכון דרך שלשת ימים גם אתה תתן בידנו הנסתרות
נשכבה בבשתנו והיה כי תגיד לעם הזה הרחמים והסליחות ויאמר לו פרעה ב רס לך
מעלי השמר מה אתה חסר עמי אסף ג חס ופימניהון ופימניהון וירח ה׳ את ריח הניחח ב ברי
ויאמר משה כן דברת על פרעה ג רס ופימ׳ עוד נגע אחד אביא שא קינה על פרעה שיסד
בנגר על פרעה

ולכל ׳ד׳ רא׳ פס׳ בק׳ וסימניהון ׳ולכל חית השדה ׳ולכל בני ישר׳ לא יחרץ ׳ולכל היד החזקה ׳ולכל העלת
העלה ׳ למאיש ׳ג׳ למערבא׳ וסי׳מ׳ ׳ולכל בני ישר׳ ׳ויחלק ׳דשמואל׳ וכל אשר לא ירדש ׳למדינחא
דשמואל מאיש קרי׳ וכן כת׳ ׳ תדעון ׳ד׳ בקרי׳ ׳וסי׳מ׳ למען תדעון אשר יפלה ׳כזאת תדעון כי

אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה
והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים
אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא
תסף ולכל בני ישראל לא יחרץ
כלב לשנו למאיש ועד בהמה
למען תדעון אשר יפלה יהוה בין
מצרים ובין ישראל וירדו כל
עבדיך אלה אלי והשתחוו לי
לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף

ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה למען
רבות מופתי בארץ מצרים ומשה
ואהרן עשו את כל המפתים
האלה לפני פרעה ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארצו

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים לאמר החדש הזה
לכם ראש חדשים ראשון הוא
לכם לחדשי השנה דברו אל כל
עדת ישראל לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו להם איש שה
לבית אבת שה לבית ואם ימעט
הבית מהית משה ולקח הוא
ושכנו הקרב אל ביתו במכסת
נפשת איש לפי אכלו תכסו על
השה שה תמים זכר בן שנה

יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים
תקחו והיה לכם למשמרת עד
ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו
על שתי המזוזת ועל המשקוף
על הבתים אשר יאכלו אתו בהם
ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי
אש ומצות על מררים יאכלהו
אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל
במים כי אם צלי אש ראשו
על כרעיו ועל קרבו ולא
תותירו ממנו עד בקר והנתר
ממנו עד בקר באש תשרפו וככה
תאכלו אתו מתניכם חגרים
נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם
ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
ליהוה ועברתי בארץ מצרים
בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ
מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני
יהוה והיה הדם לכם לאת על
הבתים אשר אתם שם וראיתי
את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה
בכם נגף למשחית בהכתי בארץ
מצרים והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה
לדרתיכם חקת עולם תחגהו שבעת
ימים מצות תאכלו אך ביום

כי ׳׳ ׳למען תדעון ׳דיהושע׳ למען תדעון שרין ׳ וירדו ׳ז׳ רא׳ פס׳ רפו׳ בק׳ ׳וסימניהון ׳וירדו כל
עבדיך אלה אלי ׳ואם בריאה יברא ה׳ ׳ויאמר אלי המים היצאים ׳וירדו מכסאותם ׳וירדו מאניותיהם׳
והפכתי כסא ׳וירדו ראמים ׳ והשתחוו ׳ז׳ בקרי׳ וסי׳מ׳ וירדו כל עבדיך ׳וראה ׳יתקע בשופר גדול׳
שחוה השער ׳רוממו ׳רוממו׳ לחדשי השנה ׳ב׳ חס׳ וסי׳מ׳ ׳ראשון הוא לכם׳ וזאת עלת חדש
בחדשו ׳ אבת ׳ב׳ חס׳ בת׳ איש שה לבית אבת׳ פוקד עון אבת ׳דואלה שמות׳

ומיצות׳ ב̇ בת̇ ומיצות יאכה ויאכלו על מררים יאכלהו ויאכלהו ד̇ חס בק̇ וסימניהון על יאש ומיצות
על מיצוה ומרורים בשלו כי מאספיו יאכלהו ובכה ג̇ בקר̇ ובכה יאכלו אתו ובכה יהיה נער ורק
חגרים ג̇ בקר̇ ב̇ חס וחד מל̇ מתניכם חגרים ושש מאות ומתניו מיצוע מל̇

הראשון תשביתו שאר מבתיכם
כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום הראשן עד
יום השבעי וביום הראשון מקרא
קדש וביום השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה
בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם ושמרתם את
המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם מארץ מצרים
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם
חקת עולם בראשן בארבעה עשר
יום לחדש בערב תאכלו מצת עד
יום האחד ועשרים לחדש בערב
שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההוא מעדת ישראל בגר
ובאזרח הארץ כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
מצות פתוחה ויקרא
משה לכל זקני ישראל ויאמר
אלהם משכו וקחו לכם צאן למש
פחתיכם ושחטו הפסח
ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזת מן הדם אשר
בסף ואתם לא תצאו איש מפתח
ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף את
מצרים וראה את הדם על המשקוף

ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על
הפתח ולא יתן המשחית לבא אל
בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר
הזה לחק לך ולבניך עד עולם והיה
כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה
הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם
מה העבדה הזאת לכם ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח
על בתי בני ישראל במצרים בנגפו
את מצרים ואת בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואהרן כן עשו סתומה
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל
בכור בארץ מצרים מבכר פרעה
הישב על כסאו עד בכור השבי אשר
בבית הבור וכל בכור בהמה ויקם
פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל
מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא
למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו
צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם גם אתי ותחזק
מצרים על העם למהר לשלחם מן
הארץ כי אמרו כלנו מתים וישא
העם את בצקו טרם יחמץ משארתם

השביעי ג̇ חס בת̇ מיום הראשון עד יום השביעי וישבתו העם ביום השביעי והעברת שופר תרועה
לחדש בערב ד̇ רפ̇ בראשון חס ב̇ בפסוק בתשעה לחדש בערב ויהיו בני ישר מיצת ד̇ חס וסימנ̇
בראשון בארבעה עשר יום שבעת ימים תאכל מיצת ויקדש לי הודיע דוכי ההרב הרבן מנחה מאפה וחלות
מיצת הזה הדבר למשפחתיכם ב̇ בת̇ משכו וקחו לכם והנחלתם את הארץ אזוב ג̇ מל̇
בת̇ וסימ̇ ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם ולקח הכהן עץ ארז ולקח אזוב וטבל בדם

צררת ב בק חד חס וחד מל׳ צררת בשמלתם והיין צררות עד יום מותן׳ בתרא מל׳ ויי ה
בטעמ׳ רא׳ פס׳ אמר אל אברם׳ ברך את ארני׳ נתן את חן העם׳ האמירך היום להיות׳ הוא ההלך
לפניך׳ אמר אל אחיהו׳ חפץ דבאו החלי׳ מיבין ישאג׳

צררת בשמלתם על שכמם׃ ובני
ישראל עשו כדבר משה וישאלו
ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃
ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים
וישאלום וינצלו את מצרים׃ פתוחה
ויסעו בני ישראל מר
מרעמסס סכתה כשש מאות אלף
רגלי הגברים לבד מטף׃ וגם ערב
רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
מאד׃ ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא
חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃
ומושב בני ישראל אשר ישבו
במצרים שלשים שנה וארבע
מאות שנה׃ ויהי מקץ שלשים
שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם
היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים׃ ליל שמרים הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים
הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
לכל בני ישראל לדרתם׃ פתוחה
ויאמר יהוה אל משה ואהרן
זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל
בו׃ וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו׃ תושב ושכיר לא
יאכל בו׃ בבית אחד יאכל לא תוציא
מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא
תשברו בו׃ כל עדת ישראל יעשו

אתו׃ וכי יגור אתך גר ועשה פסח
ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לע
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל
לא יאכל בו׃ תורה אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם׃ ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואת אהרן כן עשו׃ סתומה
ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה
את בני ישראל מארץ מצרים על
צבאתם׃ פתוחה וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ קדש לי כל בכור פטר
כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי
הוא׃ ויאמר משה אל העם זכור את
היום הזה אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה
אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ היום
אתם יצאים בחדש האביב׃ והיה כי
יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע
לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש
ועבדת את העבדה הזאת בחדש
הזה׃ שבעת ימים תאכל מצת וביום
השביעי חג ליהוה׃ מצות יאכל את
שבעת הימים ולא יראה לך חמץ
ולא יראה לך שאר בכל גבלך׃ והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ והיה
לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך
למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד

וינצלו ב בק׳ וינצלו מצרים׳ ליהין משא׳ ערב ב בק מל׳ וגם ערב רב עלה׳ ויבדילו כל ערב רב
מישרא׳ וכל שתי וערב וכו׳ וכל ערב ובקר דכו׳ סכתה ב בט׳ ויעקב נסע סכותה׳ ויסעו בני ישר׳
מר עמסס׳ צבאות ג מל בק׳ ויבאו כל צבאות יי׳ ואנכי אמירתי אתך׳ את אשר עשה לי יואב
בן צרויה׳ בבית ד רפי בקרי׳ בבית אחד יאכל׳ ותאמר האשה האחת בי ארני׳ הוי מגע בית
בבית׳ והיה אם יותרו׳ כי לא ישבתי בבית׳ וחבירו׳ כי לא ישבתי בבית׳

למערה ב בק · ושמרת את החקה הזאת והשבתי כלמשושה · מימים ימימה ה׳ וסמי בקר׳
וסימניהון · למערה הלבנה · ועלה יהעלתה · חג ל׳ · והיה ד׳ בטע וסימניהון והיה כי תבואו
והיה כי יבאך · והיה כי ישאלך · והיה אם לא תפליטה בה׳

חזקה הוצאך יהוה ממצרים: ושמרת
את החקה הזאת למועדה מימים
ימימה: [פתוחה] והיה כי
יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: והעברת
כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל
פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה:
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה
זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם
ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני
אפדה: והיה לאות על ידכה ולטוטפת
בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים: [פתוחה]

ויהי

בשלח פרעה את
העם ולא נחם
אלהים דרך ארץ
פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו
מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך
המדבר ים סוף וחמשים עלו בני
ישראל מארץ מצרים: ויקח משה
את עצמות יוסף עמו כי השבע
השביע את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעליתם את
עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכת ויחנו
באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך
לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה לפני
העם: [פתוחה] וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל
ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על
הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי
את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך
מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה
זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו
לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור
וכל רכב מצרים ושלשם על כלו:
ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים
אחריהם וישיגו אותם חנים על
הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
על פי החירת לפני בעל צפן: ופרעה

ינחם ד׳ וסימניהון · בראתם מלחמה · וכי הקים · להם שפטים · נשבע · ולא ינחם · וגם נצח ישר׳
בראתם ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ · בשלח פרעה את העם · כי יהיו עמו דרה · וכל יאיש ישר עמו · ב׳ קדמאי
חס · לא ימיש ד׳ רס בקרי · עמוד הענן יומם · ומשרתו יהושע בן נון · ישיאהו על כתף · וסמלהו · ב׳
כיום ההוא ישיא · והיה כענן שתול על · הזי עיר רמים כלה · בקרבה לא ימיש מרחבה · נבחו
ב׳ בקרי · נבחו החנו על הים · ובביא עם הארץ · וחזקתי ב׳ בקרי · את לב פרעה · את זרועה

הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע אחריהם וייראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה
ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה
זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את
מצרים ממתנו במדבר ויאמר
משה אל העם אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את מצרים היום
לא תספו לראתם עוד עד עולם יהוה
ילחם לכם ואתם תחרשון

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אלי דבר אל בני ישראל ויסעו
ואתה הרם את מטך ונטה את
ידך על הים ובקעהו ויבאו בני
ישראל בתוך הים ביבשה ואני
הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל
חילו ברכבו ובפרשיו וידעו מ
מצרים כי אני יהוה בהכבדי
בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע
מלאך האלהים ההלך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם
ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם ויבא בין

מחנה מצרים ובין מחנה יש
ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה
אל זה כל הלילה ויט משה
את ידו על הים ויולך יהוה
את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים ויבאו בני
ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חומה מימינם ומ
משמאלם וירדפו מצרים ויב
ויבאו אחריהם כל סוס פרעה
רכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי
באשמרת הבקר וישקף יהוה
אל מחנה מצרים בעמוד אש
וענן ויהם את מחנה מצרים
ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו
בכבדת ויאמר מצרים אנוסה
מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
במצרים

ויאמר יהוה אל משה נטה
את ידך על הים וישבו המים
על מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים וישב
הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים
נסים לקראתו וינער יהוה
את מצרים בתוך הים וישבו
המים ויכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה

חמרה ג׳ חס׳ וסימניהון וכני ישר׳ הלכו ביבשה׳ ובתי החמרים יקם הבית אשר בעיר
יאשירה׳ ג׳ בקרי׳ וסימניהון אשירה ליי׳ יאנכי אשירה יאשירה נא לידידי׳ עזי וזמרת׳ ג׳ דס
כל׳ ויהי לי לישועה׳ הנה יאל ישועתי יאבטח׳ וחבירו התילים׳ מרכבות׳ ד׳ כל חד חס ופר

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם׃ ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים׃ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

פתוחה

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו

לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו׃ יהוה איש מלחמה יהוה
שמו׃ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף׃ תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן׃ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב׃ וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים׃ אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים׃ מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא׃ נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ נחית
בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה
קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל
אחז ישבי פלשת׃ אז נבהלו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו
כל ישבי כנען׃ תפל עליהם אימתה

וג׳ מל׳ וסימניהון מרכבות פרעה וחילו׳ מרכבות השמש׳ מרכבות כבודך׳ מרכבות עמי נדיב׳
ג׳ בתראי מל׳ במצולת׳ ג׳ חד חס׳ וב׳ מל׳ וסימניהון ירדו במצולת׳ שתני בבור תחתיות׳ ואת
רדפיהם השלכת׳ בכח׳ י׳ וג׳ בקרי׳ ימינך׳ על הר גבוה עלי לך׳ כי אלה מכני עבד יאחס׳ הול
בכח׳ קמיך׳ ב׳ ומל׳ וברב גאונך׳ שאון קמיך עולה תמיד׳ נצללו׳ ג׳ בקרי׳ וסימניהון
כעופרת׳ שמעתי ותרגז בטני׳ כאשר נצללו שערי׳ בלב ים׳ ג׳ דס׳ קפאו תהמת׳ שכבו כשכב׳ דרך

ידיך יא מל בקרי וסימניהון תביאמו ותטעמו שבעת ימים תחג כי תהיה דין לך
בשרך ושמעת מה ידברו ויאמר עבד מלך והכרתי פסיליך מה המנות תקרא ואנכי
אענה ידיך עצבוני אל הכן את פניך וכל תלים דכו בכלה וסימניהון קומה יי אל נשא

ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו
קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את
מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

פתוחה

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים סתומה ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא
שמה מרה וילנו העם על משה
לאמר מה נשתה ויצעק אל
יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל
המים וימתקו המים שם שם לו
חק ומשפט ושם נסהו ויאמר
אם שמוע תשמע לקול יהוה
אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו
כל המחלה אשר שמתי במצרים
לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך סתומה ויבאו
אילמה ושם שתים עשרה עינת
מים ושבעים תמרים ויחנו שם
על המים ויסעו מאילם ויבאו
כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אילם ובין סיני
בחמשה עשר יום לחדש השני
לצאתם מארץ מצרים וילונו
כל עדת בני ישראל על משה ועל
אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני
ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו על סיר
הבשר באכלנו לחם לשבע כי
הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעב סתומה
ויאמר יהוה אל
משה הנני ממטיר לכם לחם מן
השמים ויצא העם ולקטו דבר
יום ביומו למען אנסנו הילך
בתורתי אם לא והיה ביום הששי

כי חניך נחתו כי כי יומם ולילה אם הלך בקרב צרה פותח את ידך
בקרי וסימ ימלך כי כל העמים ילכו גערת גוים אבדת רשע לעלם ועד ט דסמי
תורתך תמיד תהלה לדוד בכל יום אברכך תהלת ידבר פי אזכירה שמך בכל דור ואמונה
ר בקרי דס וסימ במטה אשר בידי על המים ויבאו אילמה את העצפור החיה והמשכילים יזהירו
זרחה על המים וכל תלים דכו לצאתם מארץ מצרים ג דס וסימ ויסעו מאילם מדבר על המים השמש
סיני מדבר סיני ב

על גיא · על יאבימלך · על יפתח · על יבין · על הגזה · על המעברות · על עבר · על סיר
על בעשיא · על כנה · על נבל · על נגב · על יום · על יארבכם · מינב
על שכן · על קבר · על הגבול · על המרכבה · על רמת · על ביתה

אלפבית
מן חד וחד
חד ומן חד
והית יכול
ל דכות

ויתבן
והתבן
ותרומת
והתרומה
התרומה
ותרומה

והכינו את אשר יביאו והיה משנה
על אשר ילקטו יום יום ויאמר
משה ואהרן אל כל בני ישראל
ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם
מארץ מצרים ובקר וראיתם את
כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם
על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו
ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב
בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו ונחנו מה לא
עלינו תלנתיכם כי על יהוה ויאמר
משה אל אהרן אמר אל כל עדת
בני ישראל קרבו לפני יהוה כי
שמע את תלנתיכם ויהי כדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו
אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה
בענן פתוחה וידבר
יהוה אל משה לאמר שמעתי
את תלונת בני ישראל דבר אלהם
לאמר בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם ויהי בערב ותעל
השלו ותכס את המחנה ובבקר
היתה שכבת הטל סביב למחנה
ותעל שכבת הטל והנה על פני
המדבר דק מחספס דק ככפר על
הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו

מה הוא ויאמר משה אלהם הוא
הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו
ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת
מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו
תקחו ויעשו כן בני ישראל וילקטו
המרבה והממעיט וימדו בעמר
ולא העדיף המרבה והממעיט
לא החסיר איש לפי אכלו לקטו
ויאמר משה אלהם איש אל
יותר ממנו עד בקר ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים ממנו
עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף
עלהם משה וילקטו אתו בבקר
בבקר איש כפי אכלו וחם השמש
ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם
משנה שני העמר לאחד ויבאו
כל נשיאי העדה ויגידו למשה
ויאמר אלהם הוא אשר דבר
יהוה שבתון שבת קדש ליהוה
מחר את אשר תאפו אפו ואת
אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף
הניחו לכם למשמרת עד הבקר
ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה
משה ולא הבאיש ורמה לא
היתה בו ויאמר משה אכלהו
היום כי שבת היום ליהוה היום
לא תמצאהו בשדה ששת ימים
תלקטהו וביום השביעי שבת לא

יום יום ז רסמ׳ בקר׳ · וסימניהון · ויהי כדברה אל יוסף יום יום · על אשר ילקטו יום יום · ואותי יום
יום ידרשון · ברוך ה׳ יום יום · משחקת לפניו יום יום · לשקוד על דלתותי · לשלמי נדרי יום יום
כשמעו · ג׳ בקר׳ · וסימ׳ ובקר וראיתם · והיה כשמעו את דברי · וירא בצר להם · יותר ז מל בליש
וסימ׳ איש אל יותר · החרמנו · ואל תתחכם · ויותר מנהו · וחבירו · מה לעני יודע · למי יחפץ המלך
ויותרו · ב׳ חס יוד בקרי · וסימניהון · אנשים ממנו עד בקר · ויתן לפניהם ·

וחם ג׳ בת בק׳ וסימ׳ וחם השמש ונמס׳ וחם לאדני המלך׳ גם יום ישבכו שנים וחם להם׳ חד
בת חד בנב׳ חד בכתובים׳ וחד חם לבי בקרבי ונמס ב׳ בקר׳ וילקטו אותו בבקר בבקר׳
שנין יחרוך ונמס׳ לאחד ב׳ בת׳ להעו לחם משנה׳ ככה תעשו לאחד׳

ויהי ביום השביעי יצאו
מן העם ללקט ולא מצאו
ויאמר יהוה אל
משה עד אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי ראו כי יהוה נתן
לכם השבת על כן הוא נתן לכם
ביום הששי לחם יומים שבו איש
תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום
השביעי וישבתו העם ביום השבעי
ויקראו בית ישראל את שמו מן
והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת
בדבש ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם למען יראו
את הלחם אשר האכלתי אתכם
במדבר בהוציאי אתכם מארץ
מצרים ויאמר משה אל אהרן
קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
העמר מן והנח אתו לפני יהוה
למשמרת לדרתיכם כאשר צוה
יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני
העדת למשמרת ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד
באם אל ארץ נושבת את המן
אכלו עד באם אל קצה ארץ
כנען והעמר עשרית האיפה
הוא פתוחה ויסעו כל
עדת בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יהוה ויחנו

ברפידים ואין מים לשתת העם
וירב העם עם משה ויאמרו תנו
לנו מים ונשתה ויאמר להם משה
מה תריבון עמדי מה תנסון את
יהוה ויצמא שם העם למים וילן
העם על משה ויאמר למה זה
העליתנו ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק
משה אל יהוה לאמר מה אעשה
לעם הזה עוד מעט וסקלני
ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
העם וקח אתך מזקני ישראל
ומטך אשר הכית בו את היאר
קח בידך והלכת הנני עמד לפניך
שם על הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויעש כן משה לעיני זקני ישראל
ויקרא שם המקום מסה ומריבה
על ריב בני ישראל ועל נסתם
את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו
אם אין פתוחה ויבא
עמלק וילחם עם ישראל ברפידם
ויאמר משה אל יהושע בחר
לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
מחר אנכי נצב על ראש הגבעה
ומטה האלהים בידי ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם
בעמלק ומשה אהרן וחור עלו
ראש הגבעה והיה כאשר ירים

אחת ו׳ זק קמ׳ וסימ׳ קח צנצנת ויסבו את העיר ... אל דוד ויחלק לכל העם ויאמר
המלך גזרו והנה כבר עפרת וכל חמשת דפי ... דקה מזה שנה תורה במ״א נקי יהוה
לביתו שנה אחת וכל אסה וזרקא רכו קמ׳
האתם תריבון לבעל הלנו תשאון אם לא תריבון ג׳ בק׳ וסימ׳ מה תריבון עמדי
ב׳ בת׳ חותמך ופתילך ומטך ומטך אשר הכית בו חד בת חד בנב׳ חד בכתו׳ ומטך

וידי ר׳ בק׳ וס׳ וסימניהון וידי משה כבדים וידי אדם וידיו תגיה וידי עם הארץ תמכו ב׳ בקרי׳ ב׳
ואהרן וחור תמכו ידיה תמכו בכלך ואת עמו ו׳ רסמי׳ בקרי׳ ויאסר את רכבו ויחלש יהושע
את עמלק ויאמר ∴ אל יהושע מל׳ אז עלה וישברו להם

משה ידו וגבר ישראל וכאשר
יניח ידו וגבר עמלק וידי משה
כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו
וישב עליה ואהרן וחור תמכו
בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי
ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש
יהושע את עמלק ואת עמו לפי
חרב פתוחה ויאמר יהוה
אל משה כתב זאת זכרון בספר
ושים באזני יהושע כי מחה
אמחה את זכר עמלק מתחת
השמים ויבן משה מזבח ויקרא
שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על
כס יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר פתוחה

וישמע יתרו
כהן מדין
חתן
משה את כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל ממצרים ויקח
יתרו חתן משה את צפרה אשת
משה אחר שלוחיה ואת שני
בניה אשר שם האחד גרשם כי
אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם
האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו
חתן משה ובניו ואשתו אל משה

אל המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים ויאמר אל משה
אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך
ושני בניה עמה ויצא משה
לקראת חתנו וישתחו וישק לו
וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
האהלה ויספר משה לחתנו את
כל אשר עשה יהוה לפרעה
ולמצרים על אודת ישראל את
כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה ויחד יתרו על כל
הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הצילו מיד מצרים ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם
מיד מצרים ומיד פרעה אשר
הציל את העם מתחת יד מצרים
עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל
האלהים כי בדבר אשר זדו
עליהם ויקח יתרו חתן משה עלה
וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל
זקני ישראל לאכל לחם עם חתן
משה לפני האלהים ויהי ממחרת
וישב משה לשפט את העם ויעמד
העם על משה מן הבקר
עד הערב וירא חתן משה את
כל אשר הוא עשה לעם ויאמר
מה הדבר הזה אשר אתה עשה
לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל
העם נצב עליך מן בקר עד ערב

עתה כה רא׳ פס בק׳ וסימניהון עתה ידעתי כי גדול עתה שמע בקולי עתה המו ועבתי עתה
לך והכית עתה רוין נא לקראתה עתה המבלערי ∴ רמלכים הנה בטחת לך דמלכים עתה בוא שלוח
עלוח עתה אקום יאמר ∴ עתה נבראו ולא מאז עתה הקץ עליך עתה ירחקו את מותם עתה
מקרוב אשפוך עתה יחרדו האיין עתה התגודדי עתה למה תריעי עתה תנו לכבכם לי עתה
עיני יהיו פקוחות עתה אלהי יהיו נא עיניך עתה ∴ אלהים יאמן עתה חכמה ומדע תן לי עתה יאל תקשו

לדרוש אלהים ד׳ רסמי׳ וסימניהון ויאמר משה לחתנו לפנים בישראל ולא יכל דויד
ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו ותלך לדרש האלהים והכינות לבבך כל לבבו הכין לדרש
האלהים תורותיו ג׳ וסימניהון והודעת את חקי האלהים ואם נטלמו לכל חקות בית ה׳

ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי
העם לדרש אלהים כי יהיה להם
דבר בא אלי ושפטתי בין איש
ובין רעהו והודעתי את חקי ה
האלהים ואת תורתיו ויאמר חתן
משה אליו לא טוב הדבר אשר
אתה עשה נבל תבל גם אתה גם
העם הזה אשר עמך כי כבד ממך
הדבר לא תוכל עשהו לבדך עתה
שמע בקלי איעצך ויהי אלהים
עמך היה אתה לעם מול האלהים
והבאת אתה את הדברים אל
האלהים והזהרתה אתהם את
החקים ואת התורת והודעת להם
את הדרך ילכו בה ואת המעשה
אשר יעשון ואתה תחזה מכל
העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת
עלהם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרת ושפטו
את העם בכל עת והיה כל הדבר
הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן
ישפטו הם והקל מעליך ונשאו
אתך אם את הדבר הזה תעשה
וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל
העם הזה על מקמו יבא בשלום
וישמע משה לקול חתנו ויעש כל
אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל
מכל ישראל ויתן אתם ראשים

על העם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרת ושפטו
את העם בכל עת את הדבר הקשה
יביאון אל משה וכל הדבר הקטן
ישפוטו הם וישלח משה את חתנו
וילך לו אל ארצו פתוחה
בחדש השלישי לצאת בני ישראל
מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר
סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל
נגד ההר ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר
כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי
נשרים ואבא אתכם אלי ועתה
אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם
את בריתי והייתם לי סגלה מכל
העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו
לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל
ויבא משה ויקרא לזקני העם
וישם לפניהם את כל הדברים הא
האלה אשר צוהו יהוה ויענו כל
העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר
יהוה נעשה וישב משה את דברי
העם אל יהוה ויאמר יהוה אל
משה הנה אנכי בא אליך בעב
הענן בעבור ישמע העם בדברי

והזהרתה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימניהון והזהרתה אתהם נפה נתתיך והבירו יחד׳ מל׳ לבדך
ג׳ וסימניהון וירא חתן משה אל אחימלך הכהן אתה היא ה׳ וכל אסף דכו׳ יעשון ה׳ ומל
וסימ׳ ואת המעשה ועלי זקן מאד איזבל בן הדד שרשם יראי אלהים ב׳ רסמ׳ בקרי׳ ואתה
תחזה לכו שמעו וגם כל ה׳ וסימניהון ויענך אלהים וגם כל הדור ההוא ויחזק דוד בבגדיו
וגם כל הארץ וכל ד״ה דכו׳ כמ״א גם כל שרי הכהנים והעם

את כל הדברים האלה ה׳ דסמי׳ וסימניהון אבימלך ללבן להבי וידבר אלהים ויהי ככלותו שמיר
ושמעת ויכל משה באזני ויקרא יהונתן והמלך דוד שמע והוא שם ויכרת עשיתי ורכבה
ואלהים קרא אות כל והיה כי תגיד ואתה תנבא ביהויג וידבר ירמיהו ויהי כשמעם וזאת בדרך

עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד
משה את דברי העם אל יהוה
ויאמר יהוה אל משה לך אל
העם וקדשתם היום ומחר וכבסו
שמלתם והיו נכנים ליום השלשי
כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני
כל העם על הר סיני והגבלת את
העם סביב לאמר השמרו לכם
עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע
בהר מות יומת לא תגע בו יד כי
סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה
אם איש לא יחיה במשך היבל
המה יעלו בהר וירד משה מן
ההר אל העם ויקדש את העם
ויכבסו שמלתם ויאמר אל העם
היו נכנים לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה ויהי ביום השלישי
בהית הבקר ויהי קלת
וברקים וענן כבד על ההר וקל
שפר חזק מאד ויחרד כל העם
אשר במחנה ויוצא משה את
העם לקראת האלהים מן המחנה
ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני
עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה
באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השפר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים
יעננו בקול וירד יהוה על הר סיני אל
ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל

ראש ההר ויעל משה ויאמר יהוה אל
משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים
הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ
בהם יהוה ויאמר משה אל יהוה
לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי
אתה העדתה בנו לאמר הגבל את
ההר וקדשתו ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלת
אל יהוה פן יפרץ בם וירד משה
אל העם ויאמר אלהם ס
וידבר אלהים את כל
הדברים האלה לאמר ס
אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני לא תעשה לך פסל וכל
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה
חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי ס לא תשא את
שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר ישא את
שמו לשוא פ

ויאמר להם ברוך ולא כחדו ויהי ככלות ויכתב ירמיהו ויאמר ירמיהו ברקים מרקידים ב׳ וסימ׳
ואין מים לשתות העם ויבאו מדבר סיני ושאר רקידים בת ראשים ב׳ ונהר יוצא מעדן
ויבחר משה אנשי חיל השלשי ג׳ חס׳ וסימניהון כי ביום השלשי והשלשי שמה השלשי
ואבשלום בן מעכה וכל דה דכו בכיז ואחרה יחזיא להרם יסויאל ולמשלמיהו שר הנבא ב׳
היו ג׳ בתו היו נבונים היו לפני יהודה יהוה ובקדם ב׳ ויהי קלת וברקים רב ויהמם

חמש דיאית נהון לא לא לא לא וסימניהון לא תרצח ואלה שמות והפרה לא נפרתה וללחם
וללחם ונלרתיך ואל ההרים ארזים הנכחדות לא שמעה · וינח ב בת וינח ביום השביעי
וינח בכל גבול ור כשאר קרי בכל אשר נשבע דרשנו וינח וישמחו כל יהודה ותשקט מלכות
יהושפט ·

זכור את יום השבת לקדשו ששת
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך
אשר בשעריך כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ את
הים ואת כל אשר בם וינח ביום
השביעי על כן ברך יהוה את יום
השבת ויקדשהו׃ סתומה
כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ סתומה
לא תרצח׃ סתומה לא תנאף
סתומה לא תגנב׃ סתומה
לא תענה ברעך עד שקר׃
סתומה לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו
ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
סתומה וכל העם ראים
את הקולת ואת הלפידם ואת קול
השפר ואת ההר עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק׃ ויאמרו אל
משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות׃
ויאמר משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם מרחק

ומשה נגש אל הערפל אשר
שם האלהים׃ סתומה
ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי
מן השמים דברתי עמכם׃ לא
תעשון אתי אלהי כסף ואלהי
זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה
תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר אזכיר את שמי
אבוא אליך וברכתיך׃ ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן
גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה׃
ולא תעלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו׃ פתוחה

ואלה המשפטים
אשר תשים
לפניהם׃ כי
תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשבעת יצא לחפשי חנם׃ אם
בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה
הוא ויצאה אשתו עמו׃ אם אדניו
יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו׃ ואם אמר יאמר
העבד אהבתי את אדני את אשתי
ואת בני לא אצא חפשי׃ והגישו
אדניו אל האלהים והגישו אל

יאריכון ג וסימניהון כבד את אביך וחבי כבד למען תירא ואלה שמות יאריכן כת ואלה
הדברים יאריכון למען תירא יארכן כת · אלהי ג בטע לע בת וסימ ברוך יי אלהי
שם לא תעשון אתי אלהי כסה מענה אלהי קדם · וכשבעת חס רחס ושאר אוריתא
מל רמל כמו ובשביעת כליש וסימניהון ויהי כשביעת ויאמר הנה עב וכשנה השבעת
התחזק השבעית · תגלה ג אשר לא תגלה ערותך כטרם תגלה ערותך רעתך הכסה שנאה
יחד ותגלה ערותך ·

ג̇ פסו̇ כל מיליהון מל̇ ה̇ וסימ̇ אם אחרת יקח לו והשבתי כל משושה אז ראה ויספרה
וחד מוסף ונקה ז̇ וסימניהון ונקה המכה ונקה האיש מעון ומקלל ב̇ ומקלל אביו
ואמו ינצו ומקלל בערמה ב̇ להרגו בערמה ויעשו

הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו
את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃
וכי ימכר איש סתומה
את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים׃ אם רעה בעיני אדניה
אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי
לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ואם
לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה
לה׃ אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם
אין כסף׃ סתומה מכה
איש ומת מות יומת׃ ואשר לא
צדה והאלהים אנה לידו ושמתי
לך מקום אשר ינוס שמה׃ סתומה
וכי יזד איש על רעהו
להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו
למות׃ סתומה ומכה אביו
ואמו מות יומת׃ סתומה
וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות
יומת׃ סתומה ומקלל
אביו ואמו מות יומת׃ סתומה
וכי יריבן אנשים והכה איש
את רעהו באבן או באגרף ולא
ימות ונפל למשכב׃ אם יקום והת
הלך בחוץ על משענתו ונקה
המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃
סתומה וכי יכה איש את
עבדו או את אמתו בשבט ומת

תחת ידו נקם ינקם׃ אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃
סתומה וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא
יהיה אסון ענוש יענש כאשר
ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃
ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת
נפש׃ עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל׃ כויה תחת כויה
פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃
סתומה וכי יכה איש את
עין עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ ואם שן
עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו׃ פתוחה
וכי יגח שור את איש או את אשה
ומת סקול יסקל השור ולא יאכל
את בשרו ובעל השור נקי׃ ואם שור
נגח הוא מתמל שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש
או אשה השור יסקל וגם בעליו
יומת׃ אם כפר יושת עליו ונתן פדין
נפשו ככל אשר יושת עליו׃ או בן
יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה
לו׃ אם עבד יגח השור או אמה
כסף שלשים שקלים יתן לאדניו
והשור יסקל סתומה וכי
יפתח איש בור או כי יכרה איש בור
ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור׃

מזבחי ה̇ וסימניהון במעלת וכי יזד איש ובחר אתו לא אמרות לך והביאתם כל יבזון דרך
מי גם בכם מגישים על מזבחי יעדה ג̇ אשר לא יעדה ויאל חוה הים שמעי מטה
יזד ב̇ חד חס̇ וחד מל̇ וכי יזד איש אך הנביא אשר יזיד בתר מל̇ אזנו ד̇ והגישו
אדניו הולך נדחות הזליא קיברה חמת למו כדמות כי הטה אוטם אזנו מסיר אזנו
ינצו ב̇ פ̇ ינצו אנשים איש ואחיו

כלים בכללים ג׳ ב׳ חס׳ ויוד׳ וחד חס׳ וסימ׳ ונתן בפללים ויביטו אלילים כי יא ומה
חס׳ ימים ה׳ וסימניהון והיו ימים יעבור או חדש ימים לחם תאכלון יחייו
וגם וכל מלין סו׳ פסו׳ וסימ׳ וגם הגללים השקותה וגם בעליו יומת וגם לא שבעת וגם

בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו
והמת יהיה לו׃ {ס}
וכי יגף שור איש את שור רעהו
ומת ומכרו את השור החי וחצו
את כספו וגם את המת יחצון׃ או
נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם
ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור
תחת השור והמת יהיה לו׃ {ס}
כי יגנב איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה׃
אם במחתרת ימצא הגנב והכה
ומת אין לו דמים׃ אם זרחה השמש
עליו דמים לו שלם ישלם
אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ אם המצא
תמצא בידו הגנבה משור
עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ {ס}
כי יבער איש
שדה או כרם ושלח את בעירה
ובער בשדה אחר מיטב שדהו
ומיטב כרמו ישלם׃ {ס}
כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל
גדיש או הקמה או השדה שלם
ישלם המבער את הבערה׃ {ס}
כי יתן איש אל רעהו
כסף או כלים לשמר וגנב מבית
האיש אם ימצא הגנב ישלם
שנים׃ אם לא ימצא הגנב ונקרב
בעל הבית אל האלהים אם לא

שלח ידו במלאכת רעהו׃ על כל
דבר פשע על שור על חמור על
שה על שלמה על כל אבדה אשר
יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא
דבר שניהם אשר ירשיען אלהים
ישלם שנים לרעהו׃ {ס}
כי יתן איש אל רעהו חמור
או שור או שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
בעליו ולא ישלם׃ ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו׃ אם טרף
יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם׃ {פ}
וכי ישאל איש
מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם׃ אם בעליו
עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא
בשכרו׃ {ס} וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה
ושכב עמה מהר ימהרנה לו לא
לאשה׃ אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולת׃ {ס} מכשפה
לא תחיה׃ {ס} כל שכב
עם בהמה מות יומת׃ {ס}
זבח לאלהים יחרם בלתי
ליהוה לבדו׃ וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ

וגם אני אליך וגם במכתב לאמר וחכיהו וגם שמו בכליהם וגם בהמות שדי וגם ילחדי
בנים וגם זה הכל וגם משרי ישראל וגם עם אנשים וגם נגיד ברית יב׳ פס׳ ריא׳
ומינע אם אם וסימניהון אם כנבו יבא אם זרחה השמש אם בעליו עמו אם עבד
אם אתם תבאו כי ... אם יתקע שופר בעיר אם תחנה עלי מחנה אם אבא באה לי
אם תדברנה שלחי אם כח אבנים יגנב ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ כי יגנב איש לא יבוזו
לגנב בתר מל׳

השימון ל׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהון אם כסף אם אתם שוים עד אנה לשמר משמרתי
ירמיהו חס׳ תאחר ד׳ וסימניהון מלאתך ודמעך כי תדור נדר תדור הרבת תעצה
ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ ויתיצבו איש כי תקבע איש אדם תעצה מידך בתר מל׳

מצרים כל אלמנה ויתום לא
תענון אם ענה תענה אתו כי אם
צעק יצעק אלי שמע אשמע
צעקתו וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב
והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים
פתוחה אם כסף תלוה
את עמי את העני עמך לא תהיה
לו כנשה לא תשימון עליו נשך
אם חבל תחבל שלמת רעך עד
בא השמש תשיבנו לו כי הוא
כסותה לבדה הוא שמלתו לערו
במה ישכב והיה כי יצעק אלי
ושמעתי כי חנון אני סתומה
אלהים לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר מלאתך ודמעך
לא תאחר בכור בניך תתן לי כן
תעשה לשרך לצאנך שבעת
ימים יהיה עם אמו ביום השמיני
תתנו לי ואנשי קדש תהיון לי
ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו לא תשא שמע
שוא אל תשת ידך עם רשע
להית עד חמס לא תהיה
אחרי רבים לרעת ולא תענה
על רב לנטת אחרי רבים להטת
סתומה ודל לא תהדר
בריבו סתומה כי תפגע שור
איבך או חמרו תעה השב תשיבנו
לו סתומה כי תראה חמור

שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב לו עזב תעזב עמו סתומה
לא תטה משפט אבינך
בריבו מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצדיק רשע
ושחד לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דברי צדיקים וגר
לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים
ושש שנים תזרע את ארצך ואר
ואספת את תבואתה והשביעת
תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני
עמך ויתרם תאכל חית השדה כן
תעשה לכרמך לזיתך ששת ימים
תעשה מעשיך וביום השביעי
תשבת למען ינוח שורך וחמרך
וינפש בן אמתך והגר ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו ושם
אלהים אחרים לא תזכירו לא
ישמע על פיך שלש רגלים תחג
לי בשנה את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר
צויתך למועד חדש האביב כי בו
יצאת ממצרים ולא יראו פני
ריקם וחג הקציר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה וחג האסף
בצאת השנה באספך את
מעשיך מן השדה שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך אל פני

וצדיק ו׳ וסימניהון מדבר שקר אלבי עמיך עולה לוה זרח בחשך חנון ויצדיק יכון וצדק
ילבש בלשעא איש בעבור סופה כל היום התאוה האסיף ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ בצאת
השנה ותקופת השנה אביבי ג׳ חד חס׳ וחד מל׳ ויאכלו אביוני ואביוני אדם מד
מל׳ יראו ה׳ וסימניהון ולא יראו פני והסרתי את כפי ופטר חמור בתר ולא יראו
החוצה וחביריו דכוה וחד ויראו לפניך שנאך ב׳ אם רעב שנאך כי תראה חמור

אל המקום אשר הכנתי חס רחס שמואל והכינתי כן כת וישאר והכינתי ולא תעשה
ג וסימניהון ולא תעשה כמעשיהם ולא אם עדנו חי ועתה שוב אמלא ג וסימנה
את מספר ימיך אמלא וכי אמלא תכחה ואינותיהם אמלא חד ואמלא ארץ רוח אלהים

האדן יהוה לא תזבח על חמץ דם
זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר
ראשית בכורי אדמתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו הנה אנכי
שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי
השמר מפניו ושמע בקלו אל
תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי
שמי בקרבו כי אם שמוע תשמע
בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי
את איביך וצרתי את
צרריך כי ילך מלאכי לפניך וה
ביאך אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו
לא תשתחוה לאלהיהם ולא תע
בדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצ
בתיהם ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את לחמך ואת
מימיך והסרתי מחלה מקרבך
לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא את
אימתי אשלח לפניך והמתי את
כל העם אשר תבא בהם ונתתי
את כל איביך אליך ערף ושלחתי
את הצרעה לפניך וגרשה את
החוי את הכנעני ואת החתי מ
לפניך לא אגרשנו מפניך

בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדה
מעט מעט אגרשנו מפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ
ושתי את גבלך מים סוף ועד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי
אתן בידכם את ישבי הארץ
וגרשתמו מפניך לא תכרת להם
ולאלהיהם ברית לא ישבו
בארצך פן יחטיאו אתך לי כי
תעבד את אלהיהם כי יהיה לך
למוקש ואל
משה אמר עלה אל יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחויתם מרחק
ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא
יגשו והעם לא יעלו עמו ויבא
משה ויספר לעם את כל דברי
יהוה ואת כל המשפטים ויען
העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
אשר דבר יהוה נעשה ויכתב
משה את כל דברי יהוה וישכם
בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים
עשרה מצבה לשנים עשר שבטי
ישראל וישלח את נערי בני
ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים
ליהוה פרים ויקח משה חצי הדם
וישם באגנת וחצי הדם זרק על
המזבח ויקח ספר הברית ויקרא

הצרעה ג וסימניהון ושלחתי את הצרעה וגם את הצרעה ואשלח לפניכם
וסימנהו לא אגרשנו משממה ורבה העזובה ורבה היא על האדם ורבה ר
ו מלי דעפין הימי וחמש לית בהון ו תני תלית דכיע שתית אית בהו ר פס ומי ראיבהו
מלאכי ראה הפקדתיך ואל מות אדם ועל ידו עדן ומנימין ו וסימניהון כי לך
וסימ ויקח ספר הברית והיה על אהרן לשרת ונשמע פתגם המלך ונשמע ג בפת וחד ...

לא ישבו ג׳ וסימ׳ לא ישבו בארצך לא ישבו בארץ ה׳ וישכן ערים נבחרות זרק על המזבח
כל ט׳ וסימ׳ ואת הדם זרק ויזרק הכהן את הדם הזרק על המזבח ויזרקו הדם ג׳ בו׳ דדה
ולא תעשה ג׳ כמעשיהם ולא אם עודנו חי ועתה שוב

באזני העם ויאמרו כל אשר דבר
יהוה נעשה ונשמע ויקח משה
את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הברית אשר כרת יהוה
עמכם על כל הדברים האלה
ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל ויראו
את אלהי ישראל ותחת רגליו כמ
כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר ואל אצילי בני
ישראל לא שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וישתו סתומה
ויאמר יהוה אל משה
עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל
הר האלהים ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל
דברים יגש אלהם ויעל משה
אל ההר ויכס הענן את ההר
וישכן כבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך
הענן ומראה כבוד יהוה כאש
אכלת בראש ההר לעיני בני
ישראל ויבא משה בתוך הענן
ויעל אל ההר ויהי משה בהר

ארבעים יום וארבעים לילה פתוחה

וידבר יהוה אל
משה
לאמר
דבר אל בני ישראל ויקחו לי תר
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו תקחו את תרומתי וזאת ה
התרומה אשר תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ות
ותולעת שני ושש ועזים וערת
אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים שמן למאר בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים
אבני שהם ואבני מלאים לאפד
ולחשן ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם ככל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו סתומה
ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית
אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצ
תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב
ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה
על ארבע פעמתיו ושתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על
צלעו השנית ועשית בדי עצי
שטים וצפית אתם זהב והבאת

דבר אל בני ישר׳ ו׳ חס לאמר וסימ׳ מה תצעק אלי וישבו ויחנו לפני ויקחו לי תרומה איש או אשה
יקח מאתם ויקחו אליך פרה אדמה וישכן ה׳ חס וחד מל׳ כבוד ה׳ הענן במדבר ישראל בטח
ערים נבחרות בתר׳ מל׳ וחד וישכן באהלי שם והתורה ב׳ עלה אלי ההרה ואת החקים ואת המשפט
לעיני בני ישר׳ ג׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימ׳ ומראה כבוד ה׳ יען לא האמנתם בי וייטב הדבר
אהרן וחור ב׳ וסימ׳ והנה אהרן וחור ומשה אהרן וחור עלו

זהב וכסף ונחשת ׳ג׳ רסמי׳ וסימניהון וזאת התרומה אשר תקחו קחו מאתכם תרומה
וישלח את הרוים ... ועשה ׳ב׳ רא׳ פס׳ וסימניהון ועשה לי מטעמים ועשה
להם מכנסי בד ועשה כרוב אחד מקצה מזה ... וכן תעשו ׳ב׳ ככל אשר אני מראה
אותך

את הבדים בטבעת על צלעת
הארן לשאת את הארן בהם׃
בטבעת הארן יהיו הבדים לא
יסרו ממנו׃ ונתת אל הארן את
העדת אשר אתן אליך׃ ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית
שנים כרבים זהב מקשה תעשה
אתם משני קצות הכפרת׃ ועשה
כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד
מקצה מזה מן הכפרת תעשו את
הכרבים על שני קצותיו׃ והיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת יהיו
פני הכרבים׃ ונתת את הכפרת על
הארן מלמעלה ואל הארן תתן
את העדת אשר אתן אליך׃
ונועדתי לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על ארון העדת את כל
אשר אצוה אותך אל בני ישראל׃

פתוחה

ועשית שלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו׃ וצפית
אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב
סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח סביב
ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃
ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת
את הטבעת על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו׃ לעמת
המסגרת תהיין הטבעת לבתים
לבדים לשאת את השלחן׃
ועשית את הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב ונשא בם את
השלחן׃ ועשית קערתיו וכפתיו
וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך
בהן זהב טהור תעשה אתם׃
ונתת על השלחן לחם פנים לפני
תמיד׃

פתוחה

ועשית
מנרת זהב טהור מקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃
וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
קני מנרה מצדה האחד ושלשה
קני מנרה מצדה השני׃ שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היצאים
מן המנרה׃ ובמנרה ארבעה
גבעים משקדים כפתריה ופרחיה׃
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים מן המנרה׃
כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה
מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית

ופניהם ׳ט׳ וסימניהון ופניהם אחרנית והיו הכרבים ויהיו הכרבים וידו אדם ...
וכנפיהם ... לשער כנפי הכרבים אל חברו ... ועשה ׳ו׳ וסימניהון מקשה ...
... ששת ימים ... מנחת מרחשת על מחבת כל מנחה ...
... ונשא אתכם ... ישב על כסא ... על הר ...
ההמון

המנרה ג̇ מל בתו׳ וסימניהון ועשית מנרת זהב טהור׳ בהעלותך את הנרות׳ ויעש כן אהרן
מנרתיה ב̇ ומל׳ ושש קנים וחבירו דויקהל׳ וראה ג̇ ר״פ פס וסימניהון וראה
ועשה בתבניתם׳ וראה בנים לבניך׳ וראה רקך עינך

את נרתיה שבעה והעלה את
נרתיה והאיר על עבר פניה
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור
ככר זהב טהור יעשה אתה את
כל הכלים האלה וראה ועשה
בתבניתם אשר אתה מראה בהר
ס
ואת המשכן
תעשה עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים
מעשה חשב תעשה אתם ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת לכל
היריעת חמש היריעת תהיין
חברת אשה אל אחתה וחמש
יריעת חברת אשה אל אחתה
ועשית ללאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת
וכן תעשה בשפת היריעה
הקיצונה במחברת השנית
חמשים ללאת תעשה ביריעה
האחת וחמשים ללאת תעשה
בקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאת אשה
אל אחתה ועשית חמשים קרסי
זהב וחברת את היריעת אשה
אל אחתה בקרסים והיה המשכן
אחד ועשית יריעת
עזים לאהל על המשכן עשתי

עשרה יריעת תעשה אתם ארך
היריעה האחת שלשים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לעשתי עשרה
יריעת וחברת את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת
את היריעה הששית אל מול
פני האהל ועשית חמשים
ללאת על שפת היריעה האחת
הקיצנה בחברת וחמשים ללאת
על שפת היריעה החברת השנית
ועשית קרסי נחשת חמשים
והבאת את הקרסים בללאת
וחברת את האהל והיה אחד
וסרח העדף ביריעת האהל חצי
היריעה העדפת תסרח על אחרי
המשכן והאמה מזה והאמה
מזה בעדף בארך יריעת האהל
יהיה סרוח על צדי המשכן מזה
ומזה לכסתו ועשית מכסה
לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים מלמעלה
פ
ועשית את
הקרשים למשכן עצי שטים
עמדים עשר אמות ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש
האחד שתי ידות לקרש האחד
משלבת אשה אל אחתה כן
תעשה לכל קרשי המשכן ועשית

ג̇ חמש
כפלת ה ובעצבתה ל יבשתיג ל פרמשתא ל הסתה ל הסככת ל בנתר ל
עשרים באמה ד ופימניהון המשכן וחבירו והאו מגילה עפה ללאת תכלת ללאה חמש
האחת ג קמ וסמניהון חמשים חמשים השככה וכל יאסה רנו במב פת

אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים
קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵימָנָה׃ וא
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה
תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הש
הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה
שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים
תַּעֲשֶׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן ביר
בַּיַּרְכָתָיִם׃ וְיִהְיוּ תֹאֲמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־
הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה
קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה
עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי
שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּ
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע ה
הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃ וְהַבְּרִיחַ
הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מַבְרִחַ מִן־
הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים

תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה
זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־
הַבְּרִיחִם זָהָב׃ וַהֲקֵמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר׃
וְעָשִׂיתָ פָרֹכֶת תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים
וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי
שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל־
אַרְבָּעָה אַדְנֵי־כָסֶף׃ וְנָתַתָּה אֶת־
הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ
שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֵת אֲרוֹן
הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם
בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃
וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת
בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ וְשַׂמְתָּ אֶת־
הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה
נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן עַל־צֶלַע
צָפוֹן׃ וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְעָשִׂיתָ לַמָּ
לַמָּסָךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שִׁטִּים ו
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וְיָצַקְתָּ
לָהֶם חֲמִשָּׁה אַדְנֵי נְחֹשֶׁת׃
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי
שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אֹרֶךְ וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ
וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וְעָשִׂיתָ

נגבה כו וסימ ו̇ והיה זרעך ועשית את הקרשים ויתן את השלחן אל גבול אדום מדבר צן
ויהיו הרעים נחל קנה מימים לאפרים ועבר משם ותאר הגבול בכו ופאת נגבה וירד הגבול ופס
הזבול עמד על שני עשר מריבות קדש ולאלה תהיה והיה מגרש ופאת נגבה רפ וחציו נגבה
לארבע רוחות לעבר ארם לנגבה ליום עמד על שנים ואת הים נתן ראיתי את האיל וכ
הנגבה ויסע אברם ויעל אברם
משלבת ב וחס שתי ידות לקרש וחני תושכנ תנינא

ג׳ פס׳ בת׳ ג׳ ענינין בת׳ בכל ענין ב׳ פס׳ הרמ׳ על ותנו אל׳ ויתחזק ישרא׳ וישב על׳ ב
ויאסה רגליו אל׳ ויהיו תאמים והיו תאמים ויפרש את האהל והקמת ב׳ וחס׳ וסימניהון
והקמת את המשכן והקמת לך אבנים גדלות׳

קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת׃
ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומז
רקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל
כליו תעשה נחשת׃ ועשית לו
מכבר מעשה רשת נחשת ועשית
על הרשת ארבע טבעת נחשת
על ארבע קצותיו׃ ונתתה אתה
תחת כרכב המזבח מלמטה
והיתה הרשת עד חצי המזבח׃
ועשית בדים למזבח בדי עצי
שטים וצפית אתם נחשת׃ והובא
את בדיו בטבעת והיו הבדים על
שתי צלעת המזבח בשאת אתו׃
נבוב לחת תעשה אתו כאשר
הראה אתך בהר כן יעשו׃ סתום
ועשית את חצר
המשכן לפאת נגב תימנה קלעים
לחצר שש משזר מאה באמה
ארך לפאה האחת׃ ועמדיו עש
שרים ואדניהם עשרים נחשת
ווי העמדים וחשקיהם כסף׃ וכן
לפאת צפון בארך קלעים מאה
ארך ועמדו עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמדים וח
חשקיהם כסף׃ ורחב החצר
לפאת ים קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה׃
ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה

חמשים אמה׃ וחמש עשרה
אמה קלעים לכתף עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה׃ ולכתף
השנית חמש עשרה קלעים עמ
עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃
ולשער החצר מסך עשרים אמה
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם עמדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה׃ כל
עמודי החצר סביב מחשקים
כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת׃
ארך החצר מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים וקמה חמש
אמות שש משזר ואדניהם נח
נחשת׃ לכל כלי המשכן בכל ע
עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת
החצר נחשת׃ סתומה

ואתה תצוה
את בני
ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר תמיד׃ באהל
מועד מחוץ לפרכת אשר על
העדת יערך אתו אהרן ובניו מער
ערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם
לדרתם מאת בני ישראל׃ סתומה
ואתה הקרב אליך
את אהרן אחיך ואת בניו אתו

העמדים י״א חס׳ וסימניהון ועמדו עשרים וכן לפאת צפון ולפאת ים והאדנים לעמדים
ויאמר שמשון ועמדים ועב ויקם את העמדים דמלכים עמדים שנים וגלת כי כה אמר
ה׳ צבאות אל׳ ועמדים על האילים ויעש שרשרות אלין חס׳ ושאר דרי מל׳ והקימה
ב׳ בת׳ חד חס׳ וחד מל׳ וקמה חמש אמות וקמה ברחב תרמ׳ חס׳ תני׳ מל׳ אל׳ שני
ג׳ וסימ׳ בל׳ תרגום דטליא בכתבא קדמיתא׳

והם ט׳ רא פסו׳ וסימניהון והם לא יד׳ נע׳ והם יקחו את הזהב והם עבדך ונחלתך והם
מביאים דרה והם ובניהם והם לרחמים והם עמך עבדיך והם יאבתנו במלכותם
פס את ואת ואת ואת וסימניהו וישם את השלחות והם יקחו את הזהב את

מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
בני אהרן ועשית בגדי קדש לא
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר
מלאתיו רוח חכמה ועשו את
בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה
הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד
ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת וא
ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן
אחיך ולבניו לכהנו לי והם יקחו
את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן
ואת תולעת השני ואת השש

ועשו את האפד
זהב תכלת וארגמן תולעת שני
ושש משזר מעשה חשב שתי
כתפת חברת יהיה לו אל שני קצ
קצותיו וחבר וחשב אפדתו אשר
עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר ולקחת את שתי אבני
שהם ופתחת עליהם שמות בני
ישראל ששה משמתם על האבן
האחת ואת שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתולדתם מע
מעשה חרש אבן פתוחי חתם
תפתח את שתי האבנים על שמת
בני ישראל מסבת משבצות זהב
תעשה אתם ושמת את שתי

האבנים על כתפת האפד אבני
זכרן לבני ישראל ונשא אהרן
את שמותם לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרן

ועשית משבצת זהב ושתי שר
שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה
אתם מעשה עבת ונתתה את
שרשרת העבתת על המשבצת

ועשית חשן
משפט מעשה חשב כמעשה
אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה
אתו רבוע יהיה כפול זרת ארכו
וזרת רחבו ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורים אבן טור אדם
פטדה וברקת הטור האחד והטור
השני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה והטור הרבעי
תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב
יהיו במלואתם והאבנים תהיין על שמת
בני ישראל שתים עשרה על שמתם
פתוחי חותם איש על שמו תהיין
לשני עשר שבט ועשית על החשן
שרשת גבלת מעשה עבת זהב
טהור ועשית על החשן שתי טבעות
זהב ונתת את שתי הטבעות על
שני קצות החשן ונתתה את שתי
עבתת הזהב על שתי הטבעת על
אל קצות החשן ואת שתי קצות

את העבור החיה ולקחו בגד תכלת ויטבו בני ישר׳ הנה אנחנו באים בזאת תרעון והכו
אש ויצו המלך את חלקיה הכהן דמלכים ויגל את יהויכין כעת ההיא באום הנבא
ממלא את כל השכחתם את רעת אמתיכם את האבדת אבקש וירדה אביה אחרי יתמ
ויצו המלך את חלקיה הכהן דרה ויצוה המלך את ירחמאל בן מירד
כ מל בתור וסימניהון ונשא אהרן את ואלה שמותם למטה ראובן שמות

משבצות ג׳ מל׳ מעשה חרש אבן ׳ ואת שתי קצות ב׳ מל׳ בכורה בת מלך כתפות ב׳ מל׳ בתור
ואת שתי קצות ׳ ונתת אתם על שתי ׳ וכל בני וכתו׳ דכו׳ בכ״א לשני עשר ׳ וסימני
תהיין קרבנם ׳ ועתה זה גבול עומד ומל׳ חרש דשא קינה׳ יזח ב׳ ולא יזח החשן ׳ וחכמי

שתי העבתת תתן על שתי הט
הטבעת ונתתה על כתפ
האפד אל מול פניו ׃ ועשית שתי
טבעות זהב ושמת אתם על שני
קצות החשן על שפתו אשר אל
עבר האפד ביתה ׃ ועשית שתי
טבעות זהב ונתתה אתם על שתי
כתפות האפוד מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו ממעל לח
לחשב האפוד ׃ וירכסו את החשן
מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל
תכלת להיות על חשב האפוד
ולא יזח החשן מעל האפוד ׃ ונשא
אהרן את שמות בני ישראל
בחשן המשפט על לבו בבאו אל
הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד ׃
ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את משפט בני יש
ישראל על לבו לפני יהוה תמיד ׃

ועשית את
מעיל האפוד כליל תכלת ׃ והיה
פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו
סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
לו לא יקרע ׃ ועשית על שוליו
רמני תכלת וארגמן ותולעת שני
על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
סביב ׃ פעמן זהב ורמון פעמן
זהב ורמון על שולי המעיל סביב ׃
והיה על אהרן לשרת ונשמע
קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה
ובצאתו ולא ימות ׃

ועשית ציץ זהב טהור
ופתחת עליו פתוחי חתם קדש
ליהוה ׃ ושמת אתו על פתיל
תכלת והיה על המצנפת אל מול
פני המצנפת יהיה ׃ והיה על מצח
אהרן ונשא אהרן את עון הקד
הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל לכל מתנת קדשיהם
והיה על מצחו תמיד לרצון להם
לפני יהוה ׃ ושבצת הכתנת שש
ועשית מצנפת שש ואבנט תע
תעשה מעשה רקם ׃ ולבני אהרן
תעשה כתנת ועשית להם אבנטים
ומגבעות תעשה להם לכבוד
ולתפארת ׃ והלבשת אתם את
אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת
ומשחת אתם ומלאת את ידם
וקדשת אתם וכהנו לי ׃ ועשה
להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה
ממתנים ועד ירכים יהיו ׃ והיו
על אהרן ועל בניו בבאם אל
אהל מועד או בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו
חקת עולם לו ולזרעו אחריו ׃

וזה הדבר אשר

ונשמע ב׳ רפו׳ וה׳ ל׳ דג׳ וחד קמ׳ וסימניהון ונשמע קולו בתג״ם המלך נעשה ונשמע ונשמע ויהם
לכבו ונשמע בקול יהוה ב׳ ונשמע ונעש׳ מצח ב׳ וחד ומצח וסימניהון והיה על מצח
וחס וחזק מצח וקשי לב אשה זונה ׳ ולפתחת ג׳ וסימ׳ ולפתחת עליהם ולמתחת עליו לך
ולפתחת השק׳ ועשה ג׳ רא׳ פס׳ וסימ׳ ולי מנעמים׳ להם מכנסי בד׳ כרוב אחד ׳ ועל בניו
ג׳ וסימ׳ והיו על אהרן ולקחת מן הדם ויקח משה וחד איתו על בנו ועל בניו

לקח׳ ב׳ וחד ולחה וסימניהון פר אחד בן בקר׳ לקח בגדו כי ערב׳ ולקח עין אחד׳ ה׳ כס׳ בתו׳
ראית בהו את את׳ וכל חד׳ כיניהון׳ וסימ׳ ותספת ללדת׳ ויאמר אל תשלח אם כסה תליה
ותלבשת את אהרן׳ והשקה את האשה׳

תעשה להם לקדש אתם לכהן לי
לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים
תמימם׃ ולחם מצות וחלת מצת
בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן סלת חטים תעשה
אתם׃ ונתת אותם על סל אחד
והקרבת אתם בסל ואת הפר
ואת שני האילם׃ ואת אהרן
ואת בניו תקריב אל פתח אהל
מועד ורחצת אתם במים׃ ולקחת
את הבגדים והלבשת את אהרן
את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד
ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד׃
ושמת המצנפת על ראשו ונתת
את נזר הקדש על המצנפת׃
ולקחת את שמן המשחה ויצקת
על ראשו ומשחת אתו׃ ואת
בניו תקריב והלבשתם כתנת׃
וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו
וחבשת להם מגבעת והיתה להם
כהנה לחקת עולם ומלאת יד
אהרן ויד בניו׃ והקרבת את הפר
לפני אהל מועד וסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש הפר׃
ושחטת את הפר לפני יהוה פתח
אהל מועד׃ ולקחת מדם הפר
ונתתה על קרנת המזבח באצבעך
ואת כל הדם תשפך אל יסוד
המזבח׃ ולקחת את כל החלב

המכסה את הקרב ואת היתרת
על הכבד ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן והקטרת
המזבחה׃ ואת בשר הפר ואת
ערו ואת פרשו תשרף באש
מחוץ למחנה חטאת הוא׃ ואת
האיל האחד תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל׃
ושחטת את האיל ולקחת את
דמו וזרקת על המזבח סביב׃ ואת
האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו
וכרעיו ונתת על נתחיו ועל
ראשו׃ והקטרת את כל האיל
המזבחה עלה הוא ליהוה ריח
ניחוח אשה ליהוה הוא׃ ולקחת
את האיל השני וסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל׃
ושחטת את האיל ולקחת מדמו
ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל
תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן
ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית וזרקת את הדם על
המזבח סביב׃ ולקחת מן הדם
אשר על המזבח ומשמן המשחה
והזית על אהרן ועל בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא
ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו׃ ולקחת
מן האיל החלב והאליה ואת
החלב המכסה את הקרב ואת

השרף ג׳ וחס׳ וסימ׳ ואת בשר הפר׳ ואת מרכבותם ואת העיר׳
לא יפרע׳ והנה איש בא מן המחנה׳ היחהה איש בנחלים׳ ובגדיו ד׳ וסימ׳ וקדש הוא
והימניא׳ והזה וסמך דשעד הפר ריאלה שמות ואת האיל חטאת הוא ד׳ וסימניהון׳
תנתח לנתחיו נתח׳ וישחט את השור׳ ונגשה זבח שלמים׳ ה׳ וסימ׳ ואת האיל האחד
ולקחת וקרבו על אהרן ה׳ וסימ׳ והיו על אהרן והזית על אהרן ניחוח ג׳ מל׳ והקטרת
והיו על אהרן ויקהל העם׳
ויז על אהרן׳

ל׳ כס׳ כפ׳ רא׳ בהון ואת ואת ואת וסימניהון ואת בשר הפר ואת בגדי השרד׳ קדמ׳ ואת
הניתנפה שש׳ ואת מכסה עורת האילם ואת החלב ה׳ וסימ׳ ולקחת מן האיל והקרב
מזבח השלמים ואת כל חלבו המקריב את דם ואת החלב ואת שתי הכליות רא׳ כס׳ וכל ואת
שתי הכליות
דכו׳

יתרת הכבד ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן ואת
שוק הימין כי איל מלאים הוא׃
וככר לחם אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד מסל המצות
אשר לפני יהוה׃ ושמת הכל על
כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת
אתם תנופה לפני יהוה׃ ולקחת
אתם מידם והקטרת המזבחה
על העלה לריח ניחוח לפני יהוה
אשה הוא ליהוה׃ ולקחת את
החזה מאיל המלאים אשר
לאהרן והנפת אתו תנופה לפני
יהוה והיה לך למנה׃ וקדשת את
חזה התנופה ואת שוק התרומה
אשר הונף ואשר הורם מאיל
המלאים מאשר לאהרן ומאשר
לבניו׃ והיה לאהרן ולבניו לחק
עולם מאת בני ישראל כי תרומה
הוא ותרומה יהיה מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם
ליהוה׃ ובגדי הקדש אשר
לאהרן יהיו לבניו אחריו
למשחה בהם ולמלא בם את
ידם׃ שבעת ימים ילבשם הכהן
תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל
מועד לשרת בקדש׃ ואת איל
המלאים תקח ובשלת את
בשרו במקם קדש׃ ואכל אהרן

ובניו את בשר האיל ואת הלחם
אשר בסל פתח אהל מועד׃
ואכלו אתם אשר כפר בהם
למלא את ידם לקדש אתם וזר
לא יאכל כי קדש הם׃ ואם יותר
מבשר המלאים ומן הלחם עד
הבקר ושרפת את הנותר באש
לא יאכל כי קדש הוא׃ ועשית
לאהרן ולבניו ככה ככל אשר
צויתי אתכה שבעת ימים תמלא
ידם׃ ופר חטאת תעשה ליום על
הכפרים וחטאת על המזבח
בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו׃
שבעת ימים תכפר על המזבח
וקדשת אתו והיה המזבח קדש
קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃
וזה אשר
תעשה על המזבח כבשים בני
שנה שנים ליום תמיד׃ את הכבש
האחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים׃ ועשרן
סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך
רביעת ההין יין לכבש האחד׃ ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכה תעשה
לה לריח ניחח אשה ליהוה׃ עלת
תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד
לפני יהוה אשר אועד לכם שמה
לדבר אליך שם׃ ונעדתי שמה

חק עולם לחק עולם י״א וסימניהון והיה לאהרן ורחצו ידיהם והלחם כל זכר בבני אהרן והכהן
המשיח כי את חזה התנופה שוק התרומה והיתה לאהרן את משמרת תרומתי מתנם כה
תרומת הקדשים האותי לא תיראו אשה הוא לה׳ ה׳ וסימ׳ ולקחת אהה ויקח משה אתם
שבעת ימים תכפר שמן וקטרת ישמח לב הורם ב׳ חד קמ׳ וחד פת׳ אשר הונף ואשר
הורם ומימו הורם התמיד
כתר הרים כתי׳

ואת הלחם ב׳ וסימ׳ והתן את המטעמים ׳ ואכל אהרן ובניו ושם תאכלו אתו ׳ ואת הלחם ד׳ וסי׳
רמעשׂ׳ וסימ׳ ׳ והיה והיתה וכרה והביא ׳ את הכבש האחר ב׳ ׳ את הכבש האחד תעשה
דוזה ולקח הכהן ׳ וחד את הכבש אחד ׳ ופר חטאת לר חטאת ב׳ תעשה ליום ׳ ועשה הנשיא
ביום ההוא׳

לבני ישראל ונקדש בכבדי וקדש
וקדשתי את אהל מועד ואת
המזבח ואת אהרן ואת בניו א
אקדש לכהן לי ושכנתי בתוך
בני ישראל והייתי להם לאלהים
וידעו כי יהוה אלהיהם אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים ל
לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם
ועשית מזבח פתוחה
מקטר קטרת עצי שטים תעשה
אתו אמה ארכו ואמה רחבו
רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו
קרנתיו וצפית אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב
ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו תעשה על
שני צדיו והיה לבתים לבדים
לשאת אתו בהמה ועשית ה
את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב ונתתה אתו לפני הפרכת
אשר על ארן העדת לפני הכפרת
אשר על העדת אשר אועד
לך שמה והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו
את הנרת יקטירנה ובהעלת
אהרן את הנרת בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד לפני
יהוה לדרתיכם לא תעלו

עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם
חטאת הכפרים אחת בשנה
יכפר עליו לדרתיכם קדש
קדשים הוא ליהוה פתוחה

וידבר יהוה
אל
משה
לאמר כי תשא את ראש בני
ישראל לפקדיהם ונתנו איש
כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נגף בפקד אתם זה
יתנו כל העבר על הפקדים מ
מחצית השקל בשקל הקדש
עשרים גרה השקל מחצית
השקל תרומה ליהוה כל העבר
על הפקדים מבן עשרים שנה
ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר
לא ירבה והדל לא ימעיט מ
ממחצית השקל לתת את
תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם
ולקחת את כסף הכפרים מאת
בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל
לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר

ואת המזבח ד׳ וסימניהון והרשתי ׳ וכלה מכפר ׳ וכפר את הקדש ׳ ויהי ביום כלות ׳ וגו׳ ד׳
וסימ׳ וצפית אותו ׳ ויענה אתו ׳ וימד את השער ׳ ויצאו העם ויבואו ׳ אני יי אלהיהם ׳
ח׳ וסימניהון לשכני בתוכם ב׳ בו ׳ והא גם זאת ׳ וישבו עליה לבטח כי אני יי אלהיהם
אתם וידעו בית ישראל בהגלותי אתם וגבדתי ׳ חטאת ז׳ וסימניהון הקהל הכפרים
הכפרים ׳ את הנערים ׳ כי חטאת קסם חטאת כתובה ׳ וכל הריעשר דכו׳ קמ׳ במלא ראשית
חטאת הוא׳

לרחצה ל׳ וסימניהון ועשית כיור נחשת וישם את הכיור ויעש כיורים י׳ ב׳ בו׳
רקח מרקחת ורקח במרקחת מרקחים מרקחים טעמי על היה פת טעמי על החית
ואת הכיר ג׳ ואת מזבח ואת מזבח ויד ממנו

ועשית כיור נחשת וכנו נחשת
לרחצה ונתת אתו בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שמה
מים ורחצו אהרן ובניו ממנו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם
אל אהל מועד ירחצו מים ולא
ימתו או בגשתם אל המזבח
לשרת להקטיר אשה ליהוה
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא
ימתו והיתה להם חק עולם לו
ולזרעו לדרתם

פתוחה

וידבר יהוה אל משה לאמר
ואתה קח לך בשמים ראש מר
דרור חמש מאות וקנמן בשם
מחציתו חמשים ומאתים וקנה
בשם חמשים ומאתים וקדה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן
זית הין ועשית אתו שמן מ
משחת קדש רקח מרקחת
מעשה רקח שמן משחת קדש
יהיה ומשחת בו את אהל מועד
ואת ארון העדת ואת השלחן
ואת כל כליו ואת המנרה ואת
כליה ואת מזבח הקטרת ואת
מזבח העלה ואת כל כליו ואת
הכיר ואת כנו וקדשת אתם והיו
קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש
ואת אהרן ואת בניו תמשח
וקדשת אתם לכהן לי ואל בני

ישראל תדבר לאמר שמן מ
משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם
על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו
לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
יהיה לכם איש אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על זר ונכרת
מעמיו

סתומה

ויאמר
יהוה אל משה קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה
בד בבד יהיה ועשית אתה
קטרת רקח מעשה רוקח ממלח
טהור קדש ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא
תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה
איש אשר יעשה כמוה להריח
בה ונכרת מעמיו

סתומה

וידבר יהוה אל משה לאמר
ראה קראתי בשם בצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה
ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה
לחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ לעשות
בכל מלאכה ואני הנה נתתי אתו
את אהליאב בן אחיסמך למטה

לזכרון ל׳ והיה היום הזה לכם ושמת את שתי האבנים ונשא אהרן ולקחת את כסף הכפרים
שמותכם והיו האבנים האלה והעטרת ההיא אל המזבח
ט׳ וסימניהון בגשתם אל המזבח ורחצו מים ולא ימתו ובקרבתם והקריבו והבאת
הקרב ויקרב ויגש ולקח ואת כליה ב׳ וסימניהון ואת השלחן
דמר דרור ואת מנורת המאור לא מצאתי במסורת ר׳ למלאות

ואת בגדי ז׳ וסימנ׳ הון השרד קדמ׳ ג׳ בו׳ הנ׳ תליה׳ דפס׳ השרד תליה׳ דפס׳ ויקח משמן
המשחה יפשט׳ [illegible] ויקח ב׳ מל׳ רקח מעשה רוקח׳ זבובי מות יבאיש׳ ה׳ כל דמי׳
דאית בהון ד׳ מל׳ [illegible]

וּבְלֵב כָּל חֲכַם לֵב נָתַתִּי חָכְמָה
וְעָשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ אֵת
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל כְּלֵי
הָאֹהֶל׃ וְאֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כֵּלָיו
וְאֶת הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת כָּל כֵּ
לֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֵת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת
הַכִּיּוֹר וְאֶת כַּנּוֹ׃ וְאֵת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד
וְאֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ וְאֵת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃
פתוחה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְאַתָּה דַּבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת
שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי
יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ
מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָ
אכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה
מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה
מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת׃
וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית
עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת

הִוא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃ פתוחה
וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי
לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים
בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃ וַיַּרְא הָעָם כִּי
בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן הָהָר וַיִּקָּהֵל
הָעָם עַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם
עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ
לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר
הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ
מֶה הָיָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן
פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי
נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ
אֵלָי׃ וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל
אַהֲרֹן׃ וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ
בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּא
מְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַ
יַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו
וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה
מָחָר׃ וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ
עֹלֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם
לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקֻמוּ לְצַחֵק׃ פתוחה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֶךְ רֵד כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר
הֶעֱלֵיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם סָרוּ מַהֵר

ויקרא ויאמר ו׳ וסימ׳ ויקרא אהרן ויקרא מאד ויקרא שמשון ויהס וילך צרפתה והלך
לקחת הגם על האלמנה ויתודד על הילד ויחל יונה ויקרא יהושע אל [illegible] ויקרא הכן להלד׳
העליך ה׳ וכול׳ וסימ׳ ויקח בידם סרו מהר ירבעם דמלכים [illegible]
מידם ויצר את שני העמודים ויצר כברים כסה וכל עליה דכו׳ ויגשו ג׳ וסימניהן
שעירי כל העם ויגשו שלמים ויגידו לנו ב׳ חס וחד מל׳ [illegible]

ויחל ד׳ וסי׳ משה יהואחז חזקיהו לכה ׳׳ יחרה ג׳ וסימנהון איש האלהים מן יחרה יחרה
אלהיך ואם חרה יחרה אברהם יצחק וישראל ד׳ וסי׳ זכר לאברהם ויהי כעלות המנחה
אלהי אברהם יצחק וילכו הרעים באגרות תרויהון דדברי הימים

מן הדרך אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף
הוא ועתה הניחה לי ויחר אפי
בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי
גדול ויחל משה את פני יהוה
אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה
למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים
ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך ותדבר אלהם ארבה את
זרעכם ככוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעלם וינחם
יהוה על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו

ויפן וירד משה מן ההר ושני
לחת העדת בידו לחת כתבים
משני עבריהם מזה ומזה הם
כתבים והלחת מעשה אלהים
המה והמכתב מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת וישמע יהושע
את קול העם ברעה ויאמר אל
משה קול מלחמה במחנה
ויאמר אין קול ענות גבורה
ואין קול ענות חלושה קול ענות
אנכי שמע ויהי כאשר קרב
אל המחנה וירא את העגל
ומחלת ויחר אף משה וישלך
מידו את הלחת וישבר אתם
תחת ההר ויקח את העגל אשר
עשו וישרף באש ויטחן עד
אשר דק ויזר על פני המים וישק
את בני ישראל ויאמר משה
אל אהרן מה עשה לך העם הזה
כי הבאת עליו חטאה גדלה
ויאמר אהרן אל יחר אף אדני
אתה ידעת את העם כי ברע הוא
ויאמרו לי עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה
האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו ואמר
להם למי זהב התפרקו ויתנו
לי ואשלכהו באש ויצא העגל
הזה וירא משה את העם כי
פרע הוא כי פרעה אהרן
לשמצה בקמיהם ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר מי ליהוה
אלי ויאספו אליו כל בני לוי
ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי

אזור בכות גנב דבור הדור יסוף זכור חרות טבוח ישור כתוס לעוב ב׳
מזור ל׳ נער ל׳ שכור ל׳ עזור פרוש עבור ל׳ הכור רעה שבור תפוש ל׳ וכל חד וחד מנהון
ל׳ דמ׳ לחות העדת ג׳ וסימ׳ ויתן ויפן ויהי ברדת משה נחלו ד׳ וסימנהון ואלהי
נחלו כי בנות מנשה ויך שדי אולה וחד ונחלו לעלם ענות ב׳ רג׳ קול שבעת אסר יום
ענות אדם נפשו וב׳ לענות שבעת אסר על מחלת

ויאספו יב׳ וסימ׳ אליו כל בני לוי חמשת מלכי בעל׳ שכם כל ישר׳ כל בנימן שכה ויאספו יחד
פלשתים העם העם המשררים בני לוי ירכם ג׳ וסימ׳ מלאו ידכם ימלא את ידכם עוד
מלאתם וכל משנה תור דכות׳ קרבו ג׳ וחס וסימ׳ ואיש את קרבו וחרפה לא נשא לכו ישר׳

ישראל שימו איש חרבו על ירכו
עברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את
רעהו ואיש את קרבו ויעשו בני
לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש
ויאמר משה מלאו ידכם היום
ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת
עליכם היום ברכה ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם חט
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה
אל יהוה אולי אכפרה בעד חט
חטאתכם וישב משה אל יהוה
ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
גדלה ויעשו להם אלהי זהב ועתה
אם תשא חטאתם ואם אין מחני
נא מספרך אשר כתבת ויאמר
יהוה אל משה מי אשר חטא לי
אמחנו מספרי ועתה לך נחה את
העם אל אשר דברתי לך הנה
מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
ופקדתי עליהם חטאתם ויגף
יהוה את העם על אשר עשו
את העגל אשר עשה אהרן

וידבר יהוה
אל משה לך עלה מזה אתה
והעם אשר העלית מארץ
מצרים אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתננה ושלחתי לפניך
מלאך וגרשתי את הכנעני הא
האמרי והחתי והפרזי החוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש
כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה
ערף אתה פן אכלך בדרך
וישמע העם את הדבר הרע
הזה ויתאבלו ולא שתו איש
עדיו עליו ויאמר יהוה אל
משה אמר אל בני ישראל אתם עם
קשה ערף רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה אעשה לך
ויתנצלו בני ישראל את עדים
מהר חורב ומשה יקח את האהל
ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד
והיה כל מבקש יהוה יצא אל
אהל מועד אשר מחוץ למחנה
והיה כצאת משה אל האהל
יקומו כל העם ונצבו איש פתח
אהלו והביטו אחרי משה עד
באו האהלה והיה כבא משה
האהלה ירד עמוד הענן ועמד
פתח האהל ודבר עם משה וראה
כל העם את עמוד הענן עמד
פתח האהל וקם כל העם והש
והשתחוו איש פתח אהלו ודבר
יהוה אל משה פנים אל פנים

נה אמר ל׳ אלהי ישר׳ כד׳ וסימנהון ואחר באו משה ואהרן שימו איש חרבו כעבר הנהר
וישלח אנכי העלתי משחתך למלך לכו אמרו לרחבעם ויקם ויבא הביתה אשר התפללת וחברו
ותאמר אליהם ותאמר להם ויאל מלך יהודה וחבריו יארוך ה׳ איש כל נבל ימלא יין כהאנשים
השבות כתב לך הלך הלך ואמרת יאל יבדקיהו על הרעים אנכי ברתי ברית הגני מסב השלח אתכם
אשר שלחתם אתי ברוך ה׳ מלי כב טעמ׳ וסימ׳ יאל העצבו אנא בלטשאצר ואסערה
ויאילו

החוי והיבוסי ד וסימ כי ילך מלאכי ושלחתי לפניך כי החרם תחרימם ויהי כשמע כל
ובשפלה והעברו את הירדן כל העם הארץ המלכים את אשר ה וסימניהון לך
נחה והתנחלתם הרוח קדמי העלית ג עלה בכחך מן שאול
לך רד

כאשר ידבר איש אל רעהו ושב
אל המחנה ומשרתו יהושע בן
נון נער לא ימיש מתוך האהל
ויאמר משה (פתוחה)
אל יהוה ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא
הודעתני את אשר תשלח עמי
ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם
מצאת חן בעיני ועתה אם נא
מצאתי חן בעיניך הודעני נא
את דרכך ואדעך למען אמצא
חן בעיניך וראה כי עמך הגוי
הזה ויאמר פני ילכו והנחתי לך
ויאמר אליו אם אין פניך
הלכים אל תעלנו מזה ובמה
יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך
אני ועמך הלוא בלכתך עמנו
ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה (פתוחה)
ויאמר יהוה אל
משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מצאת חן
בעיני ואדעך בשם ויאמר
הראני נא את כבדך ויאמר אני
אעביר כל טובי על פניך וקראתי
בשם יהוה לפניך וחנתי את
אשר אחן ורחמתי את אשר
ארחם ויאמר לא תוכל לראת
את פני כי לא יראני האדם וחי

ויאמר יהוה הנה מקום אתי
ונצבת על הצור והיה בעבר כבדי
ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי והסרתי את כפי
וראית את אחרי ופני לא יראו
(פתוחה) ויאמר יהוה
אל משה פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים וכתבתי על
הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר ואיש לא יעלה עמך וגם
איש אל ירא בכל ההר גם הצאן
והבקר אל ירעו אל מול ההר
ההוא ויפסל שני לחת אבנים
כראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה
יהוה אתו ויקח בידו שני לחת
אבנים וירד יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה ויעבר
יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא
ינקה פקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים
וימהר משה ויקד ארצה וישתחו
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך

והשתחוו ד וסימ עבדיך בשופר וראה שחוח השער רוממו רוממו כיצאת ג וסימניהון
לא הועיר כיצאת הנעברים כיצאת משה כן ייעברו כל ויאמר משה אל ה ופסימניהון כי
אדני ראה אתה אמר אלי למה הרעת ושמע מצרים למה העלית לא יוכל העם
פני ילכו והנחתי כת וסרה קנאתי גם והנחתי כת שמואל והנחתי כת וכלה אפי והנחותי
כת וגם אני אבא והנחותי כת ופלוג ספרים יש והניחתי כת זה והנחות כת

נוצר חסד לאלפים קמ׳ עשה חסד לאלפים כת׳ ארך אפים ורב חסד ואמת ב׳ דסמי׳ בת׳ ויעבר
∴ על פניו ואתה ∴ יושב יי״ז מל׳ בת׳ וסימניהון ואשביעך ביי׳ אלהי וינחק בא מנוא
וירא יושב הארץ הכנעני מידע אתה יושב פן תכרת ברית וחבירו אשר הוא יושב בהנה עמלק

אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו׃ ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל עמך
אעשה נפלאת אשר לא נבראו
בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל
העם אשר אתה בקרבו את
מעשה יהוה כי נורא הוא אשר
אני עשה עמך׃ שמר לך את
אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את האמרי והכנעני
והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃
השמר לך פן תכרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא עליה פן
יהיה למוקש בקרבך׃ כי את
מזבחתם תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת אשריו תכרתון׃ כי
לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת
ברית ליושב הארץ וזנו אחרי
אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא
לך ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו
לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו
את בניך אחרי אלהיהן׃ אלהי מסכה
לא תעשה לך׃ את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך
למועד חדש האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר
רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור

ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו כל בכור בניך
תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ששת
ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחריש ובקציר תשבת׃ וחג שבעת
תעשה לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת השנה׃ שלש
פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדן יהוה אלהי ישראל׃
כי אוריש גוים מפניך והרחבתי
את גבולך ולא יחמד איש את
ארצך בעלתך לראות את פני
יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃
לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא
ילין לבקר זבח חג הפסח׃ ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו׃ פתוחה ויאמר
יהוה אל משה כתב לך את
הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת
ישראל׃ ויהי שם עם יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים׃ ויהי ברדת משה
מהר סיני ושני לחת העדת ביד
משה ברדתו מן ההר ומשה לא
ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃

יושב בארץ ג׳ בו׳ והעמלקי והכנעני ואמרו אל יושב ויאמר ∴ אל משה אחרי הכתו ב׳ בו׳ ויאמר ∴ אלי
בעבר הירדן טו״א אדני יב מתור כתבי׳ אדני מיחדין ופי׳ אל נא תעבר אל נא אדני הנה נא
הואלתי וחבירו ואבימלך לא קרב שלח נא ביד תשלח לא איש דברים וישב משה תג׳ רפס מקדשתנו
רפס ילך נא אדני בקרבנו ב׳ מי יגדל נא כח ∴ ושה הוסימניהון כל פטר רחם לא תזבח ל׳ שרוע
ודלוט ויחרימו ואת נב עיר הכהנים לראות ז׳ לא יחמד איש בבא כל ישר׳ כי תבאו לראות

ברכת ד׳ וסימניהון ויהי ברכת משה · כיהר ברכת המלך אלין וכדך ברכה הי׳ער׳ וחד׳ וברכת הטל על׳
המחנה׳ ב׳ מנהו בת · אלה הדברים ה׳ דסמי׳ וסימניהון יאתם תהיו לי · ויקהל משה׳ אלה הדברים׳ ריש
ספר׳ עשירב ולוה עזבתים׳ אלה הדברים אשר תעשו׳ דברי׳ עשר׳ וחד ואלה הדברים אשר דבר ה׳ ·

וירא אהרן וכל בני ישראל את
משה והנה קרן עור פניו וייראו
מגשת אליו ויקרא אלהם משה
וישבו אליו אהרן וכל הנשאים
בעדה וידבר משה אלהם ואחרי
כן נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר יהוה
אתו בהר סיני ויכל משה מדבר
אתם ויתן על פניו מסוה ובבא
משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר
את המסוה עד צאתו ויצא ודבר
אל בני ישראל את אשר יצוה
וראו בני ישראל את פני משה כי
קרן עור פני משה והשיב משה את
המסוה על פניו עד באו לדבר אתו

ויקהל משה
את כל
עדת בני
ישראל ויאמר אלהם אלה
הדברים אשר צוה יהוה לעשת
אתם ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי יהיה
לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת לא
תבערו אש בכל משבתיכם ביום
השבת ויאמר
משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה

לאמר קחו מאתכם תרומה
ליהוה כל נדיב לבו יביאה את
תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים ושמן
למאור ובשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים ואבני שהם
ואבני מלאים לאפוד ולחשן
וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את
כל אשר צוה יהוה את המשכן
את אהלו ואת מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמדיו
ואת אדניו את הארן ואת בדיו
את הכפרת ואת פרכת המסך
את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו
ואת לחם הפנים ואת מנרת
המאור ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור ואת מזבח
הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח המשכן את
מזבח העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו
את הכיר ואת כנו את קלעי
החצר את עמדיו ואת אדניה
ואת מסך שער החצר את יתדת
המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתריהם את בגדי השרד לשרת

ה׳ פס׳ חד רמי׳ לחד ראית כהון ו׳ מלי׳ קדמ׳ ותל׳ וחמיש׳ ותנ׳ רביע שתית נסבי ו׳ וסימניהון · את מזבח
העלה דויקהל · את מזבח הנחשת · דאלה לדור׳ · ויאמר משה בנערינו ובזקננו · כי החרם החרימם · כי זבח
אמים · קחו · ה׳ רא׳ פס׳ וסימ׳ קחו מאתכם תרומה׳ קחו לכם מן העם׳ קחו נשים׳ קחו עמכם דברים׳
קחו מוסרי׳ וב ויקחו את אביכם׳ ויקחו איש את מחתתו׳ · אשר צוה ה׳ ג׳ דסמ׳ סו פס׳ · וכל חכם
לב׳ ועשה בצלאל אהל׳ · ואשי המצות׳ · ואת פרכת׳ ב׳ · ואת הארן ואת בדיו · ואת מסך שער
האהלים׳

כל זהב ג וסימ ויבאו האנשים ונהרג את קרבן ויאך לא יעשה · מרים יג וסימ כל מרים תרומת
כסף וכסילים מרים קלון וקצר רוח מרים אולת וחד כבודי ומרים ראשי · כלי ג בת וסימניהון
ויבאו גבר פתח ומן ויציאו משה ואלעזר הכהן זגר פו סיפ וכל תור כהנים רכו

בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן ויצאו
כל עדת בני ישראל מלפני משה
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו
את תרומת יהוה למלאכת אהל
מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש
ויבאו האנשים על הנשים כל
נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת
וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר
הניף תנופת זהב ליהוה וכל איש
אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים וערת
אילם מאדמים וערת תחשים
הביאו כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עצי שטים לכל מל
אכת העבדה הביאו וכל אשה
חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה
את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש וכל
הנשים אשר נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את העזים והנשאם
הביאו את אבני השהם ואת אבני
המלאים לאפוד ולחשן ואת ה
הבשם ואת השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת הסמים כל
איש ואשה אשר נדב לבם אתם
להביא לכל המלאכה אשר צוה

יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה פתוחה
ויאמר משה אל בני
ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
מלאכה ולחשב מחשבת לעשת
בזהב ובכסף ובנחשת ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות
בכל מלאכת מחשבת ולהורת
נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחי
סמך למטה דן מלא אתם
חכמת לב לעשות כל מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי
כל מלאכה וחשבי מחשבת וע
ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהמה לדעת לעשת את
כל מלאכת עבדת הקדש לכל
אשר צוה יהוה ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל
כל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו
לקרבה אל המלאכה לעשת
אתה ויקחו מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל
למלאכת עבדת הקדש לעשת

וכל איש יז וסימ ויבאו האנשים וכל איש אשר נמצא ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש ישראל
קמו ממקומו ויכו את מואב בעת ההיא וכל איש אשר נמצא ועשה בצלאל ואהליאב ישר
המתחבאים ושאול והמה ויתקבצו אליו במי ויאמר חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום ודוד בא
מחנימה ויעל המלך דמלכים ויעל המלך בית דדה ושכנתם על שלחני · בידיה ג ומל וסימ
וכל אשה חכמת לב אולת בידיה פרשה אבין בידיה
מלאכת העבדה יב כל מרים ושלום בן קורא

המה עשים ה׳ וסימנהון ויבאו כל החכמים בכל המעשים אשר עשו האינך רואה מה עוד
תשוב תראה כי עגבים בפיהם המה עשים · מרבים ג׳ וסימ׳ מרבים העם להביא׳ כי יש רבים
היכה מרבים חרי יהודה׳ וחד ומרבים בנים ובני · והותר ג׳ ומל׳ וסימ׳ והמלאכה היתה׳ והמ ל
ושבוע והותר׳

אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש
איש איש ממלאכתו אשר המה
עשים ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר צוה יהוה לעשת
אתה ויצו משה ויעבירו קול
במחנה לאמר איש ואשה אל
יעשו עוד מלאכה לתרומת
הקדש ויכלא העם מהביא
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשות אתה והותר פתוחה
ויעשו כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב
עשה אתם ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לכל היריעת ויחבר
את חמש היריעת אחת אל
אחת וחמש יריעת חבר אחת
אל אחת ויעש ללאת תכלת
על שפת היריעה האחת מקצה
במחברת כן עשה בשפת היריעה
הקיצונה במחברת השנית
חמשים ללאת עשה ביריעה
האחת וחמשים ללאת עשה

בקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאת אחת
אל אחת ויעש חמשים קרסי
זהב ויחבר את היריעת אחת אל
אחת בקרסים ויהי המשכן אחד
פתוחה ויעש יריעת
עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת עשה אתם ארך
היריעה האחת שלשים באמה
וארבע אמות רחב היריעה האחת
מדה אחת לעשתי עשרה יריעת
ויחבר את חמש היריעת לבד
ואת שש היריעת לבד ויעש
ללאת חמשים על שפת היריעה
הקיצנה במחברת וחמשים
ללאת עשה על שפת היריעה
החברת השנית ויעש קרסי
נחשת חמשים לחבר את האהל
להית אחד ויעש מכסה לאהל
ערת אילם מאדמים ומכסה
ערת תחשים מלמעלה סתומה
ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים עשר
אמת ארך הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש האחד שתי
ידת לקרש האחד משלבת אחת
אל אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרשים לפאת

החכמים ב׳ ויבאו כל החכמים · עם החכמים אשר עמו׳ וחד אשר הצדיקים והחכמים · בעשי ז׳ חס וסימנ׳
בעשי המלאכה׳ בעשי עולה׳ פני יי בעשי רע׳ וכל כתב · ויעבירו ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס וסימנהון ויצו
משה ויעבירו׳ והיה כל איש ישראל׳ את בניהם ואת בנתיהם׳ ביהודה ובירושלם׳ וחד אשר ישמיעו ה
ויעבירו קול בכל עריהם · להית ח׳ חס בליש׳ וסימ׳ ורב מהית קולות׳ ויהי ביום השלישי בהית
הבקר׳ להית עד חמש׳ לחבר את האהל להית על חשב האפד׳ בתר׳ להית להם משחתם׳ המעלה אתכם מארץ

נגב תימנה וארבעים אדני כסף
עשה תחת עשרים הקרשים שני
אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ולצלע המ
המשכן השנית לפאת צפון עשה
עשרים קרשים וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרשים ושני
קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים והיו תואמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם
לשני המקצעת והיו שמנה ק
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר
אדנים שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד ויעש בריחי
עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי המשכן
לירכתים ימה ויעש את הבריח
התיכן לברח בתוך הקרשים מן
הקצה אל הקצה ואת הקרשים
צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב
בתים לבריחם ויצף את הבריחם
זהב ויעש את

הפרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה חשב
עשה אתה כרבים ויעש לה
ארבעה עמודי שטים ויצפם
זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה
אדני כסף ויעש מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה רקם
ואת עמודיו חמשה ואת וויהם
וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב
ואדניהם חמשה נחשת

ויעש בצלאל את
הארן עצי שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו ויצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב
סביב ויצק לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו ושתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על
צלעו השנית ויעש בדי עצי
שטים ויצף אתם זהב ויבא את
הבדים בטבעת על צלעת הארן
לשאת את הארן

ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה ויעש שני כרבים זהב
מקשה עשה אתם משני קצות
הכפרת כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת

עשה את הכרבים משני קצותו
ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הכפרת
ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת היו פני הכרבים׃ פתוחה
ויעש את השלחן עצי
שטים אמתים ארכו ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו ויצף אתו
זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב
ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש
זר זהב למסגרתו סביב ויצק לו
ארבע טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו לעמת המסגרת
היו הטבעת בתים לבדים לשאת
את השלחן ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת
את השלחן ויעש את הכלים
אשר על השלחן את
קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו
ואת הקשות אשר יסך בהן זהב
טהור׃ פתוחה ויעש את
המנרה זהב טהור מקשה עשה
את המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה היו
וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
שלשה קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה השני
שלשה גבעים משקדים בקנה

האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה אחד כפתר ופרח
כן לששת הקנים היצאים מן
המנרה ובמנרה ארבעה גבעים
משקדים כפתריה ופרחיה׃
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים ממנה׃
כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה
מקשה אחת זהב טהור ויעש את
נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור ככר זהב טהור עשה
אתה ואת כל כליה׃ פתוחה
ויעש את מזבח הקטרת
עצי שטים אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו
היו קרנתיו ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שני
צדיו לבתים לבדים לשאת אתו
בהם ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב ויעש את שמן
המשחה קדש ואת קטרת הסמים
טהור מעשה רקח׃ סתומה
ויעש את מזבח העלה
עצי שטים חמש אמות ארכו

כמראות ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ בלילה הצבאות ירושלימה הבאני׳ קדמ׳ חס׳ ודיחזקאל מל׳׳
הכיור ג׳ מל׳ בת׳ וסימניהון ועשית כיור נחשת׳ ואת מזבח העלה ויעש את הכיור׳ וכל נביאים
וכתו׳ דכו׳ בכתב׳ מתחת לכיור ויסק מעליהם׳ צפוי וצפוי ה׳ וסימניהון והאדנים לעמודים ועמודיהם

וחמש אמות רחבו רבוע ושלש
אמות קמתו ויעש קרנתיו על
ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו
ויצף אתו נחשת ויעש את כל
כלי המזבח את הסירת ואת
היעים ואת המזרקת את המזלגת
ואת המחתת כל כליו עשה
נחשת ויעש למזבח מכבר מעשה
רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו ויצק ארבע טבעת
בארבע הקצות למכבר הנחשת
בתים לבדים ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם נחשת
ויבא את הבדים בטבעת על
צלעת המזבח לשאת אתו בהם
נבוב לחת עשה אתו

סתומה

ויעש את הכיור נחשת
ואת כנו נחשת במראת הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד

סתומה

ויעש את החצר
לפאת נגב תימנה קלעי החצר
שש משזר מאה באמה
עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף ולפאת צפון
מאה באמה עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף
ולפאת ים קלעים חמשים באמה

עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה
ווי העמדים וחשוקיהם כסף
ולפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה קלעים חמש עשרה אמה
אל הכתף עמודיהם שלשה
ואדניהם שלשה ולכתף השנית
מזה ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה כל
קלעי החצר סביב שש משזר
והאדנים לעמדים נחשת ווי
העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי
ראשיהם כסף והם מחשקים כסף
כל עמדי החצר ומסך שער
החצר מעשה רקם תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר ועשרים
אמה ארך וקומה ברחב חמש
אמות לעמת קלעי החצר
ועמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי
ראשיהם וחשקיהם כסף וכל
היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת

סתומה

אלה פקודי המשכן
משכן העדת
אשר פקד על
פי משה עבדת הלוים ביד
איתמר בן אהרן הכהן ובצלאל
בן אורי בן חור למטה יהודה

ארבעה׳ את מחתת׳ ויקח אלעזר הכהן׳ ונחשתם את׳ עמודיהם׳ ד׳ מל׳ וסימ׳ עשרים עשרים
עשרה שלשה׳ וחשוקיהם׳ ב׳ מל׳ ולפאתים והאדנים לעמדים׳ עמדי ב׳ חס׳ והאדנים לעמדים
תרי׳ קדמ׳ מל׳ לעמדים׳ ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימניהון עשה ווים לעמודים והאדנים לעמדים׳
ועמדי החצר סביב דמררי׳ הצבאות׳ ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ במראת הצבאת׳ את הנשים
הצבאות׳ סימ׳ מל׳ ואיתן נבל ליסוד

וכל ה׳ ריא פס׳ כס׳ וסימניהון ׃ וכל עבר איש ׃ וכל פטר חמור הרמ׳ רס׳ דלע׳ ויהי בשלח ׃ וכל
העם רואים ׃ וכל חכם לב בכם ׃ וכל אשה חכמת ׃ וכל איש אשר נמצא ׃ וכל הנשים ׃ וכל היתרית׳
פקודי ׃ כל מל׳ כמ״א ויעש יהוידע הכהן דמלכים ׃

עשה את כל אשר צוה יהוה
את משה ׃ ואתו אהליאב בן
אחיסמך למטה דן חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש ׃ סתומה כל
הזהב העשוי למלאכה בכל מ
מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה
תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש ׃
וכסף פקודי העדה מאת ככר
ואלף ושבע מאות וחמשה
ושבעים שקל בשקל הקדש ׃
בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל
הקדש לכל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלה לשש
מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים ׃ ויהי
מאת ככר הכסף לצקת את אדני
הקדש ואת אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הככר ככר לאדן ׃
ואת האלף ושבע מאות וחמשה
ושבעים עשה ווים לעמודים
וצפה ראשיהם וחשק אתם ׃ ונ
ונחשת התנופה שבעים ככר
ואלפים וארבע מאות שקל ׃ ויעש
בה את אדני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו ואת כל כלי המזבח ׃ ואת
אדני החצר סביב ואת אדני

שער החצר ואת כל יתדת המשכן
ואת כל יתדת החצר סביב ׃ ומן ה
התכלת והארגמן ותולעת השני
עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויע
ויעשו את בגדי הקדש אשר
לאהרן כאשר צוה יהוה את משה ׃
פתוחה ויעש את האפד זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר ׃ וירקעו את פחי הזהב וק
וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת
ובתוך הארגמן ובתוך תולעת
השני ובתוך השש מעשה חשב ׃
כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו
חבר ׃ וחשב אפדתו אשר עליו מ
ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
כאשר צוה יהוה את משה ׃ סתומה
ויעשו את אבני השהם
מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי
חותם על שמות בני ישראל ׃ וישם
אתם על כתפת האפד אבני זכרון
לבני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ׃ פתוחה ויעש את
החשן מעשה חשב כמעשה אפד
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר ׃ רבוע היה כפול עשו את החשן
זרת ארכו וזרת רחבו כפול ׃ וימלאו בו
ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד ׃ והטור השני נפך ספיר

למאת הככר ׃ ב׳ מאת אדנים ׃ ויאמר אמציהו ׃ דה״ה ׃ אבני השהם ׃ ב׳ והנשאם ויעשו ׃
מזבח הנחשת ׃ ב׳ בת׳ ויעשו בה ואת מזבח הנחשת ׃ האלה ׃ ג׳ פת׳ וחד קמ׳ וסימניהון ואת
האלה ויעלע לך שלמה׳ תביא לשר האלה ׃ וקצץ ׃ ב׳ וחד קצץ ׃ וסימניהון ׃ וירקעו
את פחי המזבח השת ישבר ׃ וקצץ הצץ עבות ׃ וירקעו ׳ל כותי ׃ ויבדשו ׳ל כותי
השתעשעו ל׳ כותי

ויהלם והטור השלישי לשם שבו
ואחלמה והטור הרביעי תרשיש
שהם וישפה מוסבת משבצת זהב
במלאתם והאבנים על שמת בני
ישראל הנה שתים עשרה על
שמתם פתוחי חתם איש על שמו
לשנים עשר שבט ויעשו על
החשן שרשרת גבלת מעשה
עבת זהב טהור ויעשו שתי
משבצת זהב ושתי טבעת זהב
ויתנו את שתי הטבעת על שני
קצות החשן ויתנו שתי העבתת
הזהב על שתי הטבעת על קצות
החשן ואת שתי קצות שתי העבתת
נתנו על שתי המשבצת ויתנם על
כתפת האפד אל מול פניו ויעשו
שתי טבעת זהב וישימו על שני
קצות החשן על שפתו אשר אל
עבר האפד ביתה ויעשו שתי
טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת
האפד מלמטה ממול פניו לעמת
מחברתו ממעל לחשב האפד
וירכסו את החשן מטבעתיו אל
טבעת האפד בפתיל תכלת להית
על חשב האפד ולא יזח החשן
מעל האפד כאשר צוה יהוה
את משה פתוחה ויעש
את מעיל האפד מעשה ארג
כליל תכלת ופי המעיל בתוכו כפי

תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע
ויעשו על שולי המעיל רמוני
תכלת וארגמן ותולעת שני משזר
ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו
את הפעמנים בתוך הרמנים על
שולי המעיל סביב בתוך הרמנים
פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי
המעיל סביב לשרת כאשר צוה
יהוה את משה סתומה
ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג
לאהרן ולבניו ואת המצנפת שש
ואת פארי המגבעת שש ואת
מכנסי הבד שש משזר ואת
האבנט שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם כאשר
צוה יהוה את משה פתוחה
ויעשו את ציץ נזר הקדש
זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש ליהוה ויתנו
עליו פתיל תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה סתומה
ותכל כל עבדת משכן אהל
מועד ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה כן
עשו פתוחה ויביאו את
המשכן אל משה את האהל
ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו
ועמדיו ואדניו ואת המכסה עורת

לחס ואת השלחן ב׳ ואת השלחן קדמ׳ ואת השלחן ואת כל כליו׳ עמודיה יד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנהון
את קלעי החצר ׳אנכי הכנתי ׳המרגיז ארץ ׳חכמות בנתה׳ קדמ׳ חס׳ ׳ ואת בריו ד׳ וסימ׳
את הארן ואת בריו ׳ומנרתיה׳ ואת מזבח הקטרת׳ את ארון העדות׳ את כל כליו ב׳ את השלחן
וזהב עליו

האילם המאדמים ואת מכסה
ערת התחשים ואת פרכת המסך
את ארון העדת ואת בדיו ואת
הכפרת את השלחן את כל כליו
ואת לחם הפנים את המנרה
הטהרה את נרתיה נרת המערכה
ואת כל כליה ואת שמן המאור
ואת מזבח הזהב ואת שמן המ
משחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל את
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו
את הכיר ואת כנו את קלעי
החצר את עמדיה ואת אדניה
ואת המסך לשער החצר את
מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי
עבדת המשכן לאהל מועד
את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו
בני ישראל את כל העבדה
וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה
יהוה כן עשו ויברך אתם משה

וידבר יהוה אל
משה לאמר ביום החדש
הראשון באחד לחדש תקים
את משכן אהל מועד ושמת
שם את ארון העדת וסכת על
הארן את הפרכת והבאת את
השלחן וערכת את ערכו והבאת
את המנרה והעלית את נרתיה
ונתתה את מזבח הזהב לקטרת
לפני ארון העדת ושמת את מסך
הפתח למשכן ונתתה את מזבח
העלה לפני פתח משכן אהל
מועד ונתת את הכיר בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שם מים
ושמת את החצר סביב ונתת
את מסך שער החצר ולקחת
את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת
אתו ואת כל כליו והיה קדש
ומשחת את מזבח העלה ואת
כל כליו וקדשת את המזבח והיה
המזבח קדש קדשים ומשחת
את הכיר ואת כנו וקדשת אתו
והקרבת את אהרן ואת בניו אל
פתח אהל מועד ורחצת אתם
במים והלבשת את אהרן את
בגדי הקדש ומשחת אתו
וקדשת אתו וכהן לי ואת בניו
תקריב והלבשת אתם כתנת
ומשחת אתם כאשר משחת
את אביהם וכהנו לי והיתה
להם משחתם לכהנת עולם לד
רתם ויעש משה ככל אשר

ויביאו לו ׳יט מנהו׳ חס׳ ׳וסימ׳ ויממשו ׳וישלחו ׳וישלחו את המחנה ׳את מקניהם ׳וירבקו
מטוה את המשכן ויקרב את קרבנו את השני אתם אל אהל מועד ׳אל המחנה ׳את
הנער אל בית אביה בית זקן את ראש איש כשת׳ ויצא ארו ויקעו את אבישך
קחו לי חרב הכהנים אותיה וישמחו האהל ויבקעו הכהנים או כירה ויצאו העם ויטבונו
ישראל ויתנהו פרים שבעה את התרומה וישחטו הפסח הקהל׳ תרי מנהו דגשי׳ לו לנו׳

ד̇ פס̇ את את את את וסימנ̇ ויקם משה את המשכן והוצאת את האיש ההוא ואם רע
בעיניכם ויקם את העמודים רמלכים לרחצה ד̇ וסימ̇ ועשית וישם את מעשה
העלה ב̇ כו̇ עמודיו ד̇ מל̇ ופימניהון ואת עמודיו חמשה ויקם משה וז̇ את משמרת
משאם
מעשה כסת

צוה יהוה אתו כן עשה׃ סתומה
ויהי בחדש הראשון בשנה
השנית באחד לחדש הוקם המ
המשכן׃ ויקם משה את המשכן
ויתן את אדניו וישם את קרשיו
ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו׃
ויפרש את האהל על המשכן
וישם את מכסה האהל עליו
מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה׃ סתומה ויקח ויתן
את העדת אל הארן וישם את
הבדים על הארן ויתן את הכפרת
על הארן מלמעלה׃ ויבא את
הארן אל המשכן וישם את
פרכת המסך ויסך על ארון
העדות כאשר צוה יהוה את
משה׃ סתומה ויתן את
השלחן באהל מועד על ירך
המשכן צפנה מחוץ לפרכת׃
ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה׃
סתומה וישם את המנרה בא
באהל מועד נכח השלחן על ירך
המשכן נגבה׃ ויעל הנרת לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃
סתומה וישם את מזבח
הזהב באהל מועד לפני הפרכת׃
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר
צוה יהוה את משה׃ סתומה

וישם את מסך הפתח למשכן׃ ואת
מזבח העלה שם פתח משכן אהל
מועד ויעל עליו את העלה ואת
המנחה כאשר צוה יהוה את
משה׃ סתומה וישם את
הכיר בין אהל מועד ובין המזבח
ויתן שמה מים לרחצה׃ ורחצו
ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם
ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל
מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה׃
סתומה ויקם את החצר סביב
למשכן ולמזבח ויתן את מסך
שער החצר ויכל משה את ה
המלאכה׃ פתוחה ויכס
הענן את אהל מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן׃ ולא יכל משה
לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו
הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃
ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו
בני ישראל בכל מסעיהם׃ ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃
כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש
תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל
בכל מסעיהם׃

סכום הפסוקים של ספר ואלה שמות אלף ומאתים
ותשעה

[illegible]

יג̇ פס̇ אל על על וסימנ̇ ויאמרו איש אל אחיו ארבע חשך ונתת אל חשן המשפט
פסל לך ויקח ויתן ועשו להם ציצת ונתת את הברכה והוצאתם את שניהם ותאמר
אל אביה ויאמר שמואל אל שאול אתי ויאמר דוד אל מיכל ותבא בת שבע ויבא
אחאב אל ביתו ה̇ וישמע בן הדד לך בא אל הספר ...
הבקעה אבנא ארדני ותהי ... והעתר לנשיא

ויקרא
אל משה וידבר יהוה אליו מא
הל מועד לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עלה
קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו
ושחט את בן הבקר לפני יהוה
והקריבו בני אהרן הכהנים את
הדם וזרקו את הדם על המזבח
סביב אשר פתח אהל מועד
והפשיט את העלה ונתח אתה
לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן
אש על המזבח וערכו עצים
על האש וערכו בני אהרן הכהנים
את הנתחים את הראש ואת ה
פדר על העצים אשר על
האש אשר על המזבח וקרבו
וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן
את הכל המזבחה עלה אשה

ריח ניחח ליהוה פתוחה
ואם מן הצאן קרבנו מן ה
כשבים או מן העזים לעלה זכר
תמים יקריבנו ושחט אתו על ירך
המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו
בני אהרן הכהנים את דמו על
המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו
ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן
אתם על העצים אשר על האש
אשר על המזבח והקרב והכרעים
ירחץ במים והקריב הכהן את הכל
והקטיר המזבחה עלה הוא אשה
ריח ניחח ליהוה פתוחה
ואם מן העוף עלה קרבנו
ליהוה והקריב מן התרים או מן
בני היונה את קרבנו והקריבו הכהן
אל המזבח ומלק את ראשו והק
טיר המזבחה ונמצה דמו על
קיר המזבח והסיר את מראתו
בנצתה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן ושסע
אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר
אתו הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש עלה הוא אשה
ריח ניחח ליהוה פתוחה
ונפש כי תקריב קרבן מנחה
ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק
עליה שמן ונתן עליה לבנה וה
ביאה אל בני אהרן הכהנים

עלה הוא אשה ריח ניחח ב׳ דסמ׳ וסימ׳ והקרב והכרעים וישסע אתו בכנפיו לא יבדיל פתים ב׳
פתות אתה פתים הפינו מנחה׃ מן ... וסימניהון היונה ...
וכל ... וסימניהון ... והלהוה גם אתם ... וכל לשון

וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה והקטיר
הכהן את אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה והנותרת
מן המנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה׃ סתומה
וכי תקרב קרבן מנחה
מאפה תנור סלת חלות מצת
בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן׃ סתומה
ואם מנחה על המחבת קרבנך
סלת בלולה בשמן מצה תהיה׃
פתות אתה פתים ויצקת עליה
שמן מנחה הוא׃ סתומה
ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת
בשמן תעשה׃ והבאת את
המנחה אשר יעשה מאלה
ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה
אל המזבח׃ והרים הכהן מן
המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃
והנותרת מן המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה׃ כל המנחה אשר תקריבו
ליהוה לא תעשה חמץ כי כל
שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה׃ קרבן ראשית
ראשית תקריבו אתם ליהוה
ואל המזבח לא יעלו לריח

ניחח׃ וכל קרבן מנחתך במלח
תמלח ולא תשבית מלח ברית
אלהיך מעל מנחתך על כל
קרבנך תקריב מלח׃ סתומה
ואם תקריב מנחת בכורים
ליהוה אביב קלוי באש גרש
כרמל תקריב את מנחת בכוריך
ונתת עליה שמן ושמת עליה
לבנה מנחה הוא׃ והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה אשה ליהוה׃
פתוחה ואם זבח שלמים
קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יהוה׃ וסמך ידו על ראש
קרבנו ושחטו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן הכהנים את
הדם על המזבח סביב׃ והקריב
מזבח השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב׃
ואת שתי הכלית ואת החלב
אשר עלהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ והקטירו אתו
בני אהרן המזבחה על העלה
אשר על העצים אשר על
האש אשה ריח ניחח ליהוה׃
פתוחה ואם מן הצאן

ואל המזבח ... וסימניהון ... ורחצו מים ובקרבתם והקריבו הכהן והבאת את ויקרב
אהרן ... אל המזבח ... ולקח הכהן ... וסימניהון וכי תקריב קרבן
ויקרבו ... הכהן בהקרבם ... ויקרב את ... הקרבן אלה ושמעו
... ואל המזבח ... ראשית ... ושמרו משמרתי

ומשמנה ג׳ וסימ׳ והביאה אל בני אהרן הכהנים והקטיר הכהן והרים ממנו ואת כל חלבו
שמנה העשה ז׳ וסימ׳ כל המנחה אשר תקריבו ששת ימים דאלה שמות שטר ימים
ויקרא מרחשת על מחבת כי כל קלוי וקלוי ב׳ ואם תקריב מנחת בכורים ויאכלו מעבור
הארץ

קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר
או נקבה תמים יקריבנו׃ אם
כשב הוא מקריב את קרבנו
והקריב אתו לפני יהוה׃ וסמך
את ידו על ראש קרבנו ושחט
אתו לפני אהל מועד וזרקו
בני אהרן את דמו על המזבח
סביב׃ והקריב מזבח השלמים
אשה ליהוה חלבו האליה
תמימה לעמת העצה יסירנה
ואת החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב׃
ואת שתי הכלית ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה׃ והקטירו הכהן
המזבחה לחם אשה ליהוה׃
פתוחה
ואם עז קרבנו
והקריבו לפני יהוה׃ וסמך את
ידו על ראשו ושחט אתו לפני
אהל מועד וזרקו בני אהרן את
דמו על המזבח סביב׃ והקריב
ממנו קרבנו אשה ליהוה את
החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב׃ ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר
עלהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה׃ והקטירם הכהן המזבחה

לחם אשה לריח ניחח כל חלב
ליהוה׃ חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם כל חלב וכל דם לא
תאכלו׃ פתוחה וידבר
יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
בני ישראל לאמר נפש כי תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנה׃ אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פר בן בקר תמים
ליהוה לחטאת׃ והביא את הפר
אל פתח אהל מועד לפני יהוה
וסמך את ידו על ראש הפר ושחט
את הפר לפני יהוה׃ ולקח
הכהן המשיח מדם הפר והביא
אתו אל אהל מועד׃ וטבל הכהן
את אצבעו בדם והזה מן הדם
שבע פעמים לפני יהוה את פני
פרכת הקדש׃ ונתן הכהן מן הדם
על קרנות מזבח קטרת הסמים
לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל
מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת
ירים ממנו את החלב המכסה
על הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן אשר על

יר׳ פס בסי׳ זאת זאת זאת וסימניהון ושחט את בן הבקר והביא את הפר ידיו תביאינה אשר
יצוה ד׳ ויזרק עליו את הכתנת וישם את המצנפת ועשה הכהן לפני ושחט את ואת אהרן את
מהנה ז׳ וסימניהון מאחת כל היוצא יקרך כחיי קיצרות נערות נשברה
עליהן ג׳ חס וסימניהון דואם זבח דואם עז קרבנו דואם מן הצאן וכל דם ד׳ רסמי׳
וסימניהון חקת עולם לא תאכלו ויצוה המלך ב׳ בני׳ אחד ב׳ בו׳

ואת כל בשרו ואת כל בשרו ג̇ דסמי׳ וסימנהון ואת עור הפר וראה והנה כסתה ואיש כי תצא
ממנו שכבת זרע מקום טהור ד̇ דס׳ וסימנהון והוציא את כל הפר ואת חזה התנופה
והוציא את הדשן ואסף איש טהור והקרב ב̇ וקרבו ופרשו וקרבו וכרעיו

הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה׃ כאשר יורם
משור זבח השלמים והקטירם
הכהן על מזבח העלה׃ ואת עור
הפר ואת כל בשרו על ראשו
ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃ והוציא
את כל הפר אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור אל שפך הדשן
ושרף אתו על עצים באש על
שפך הדשן ישרף׃ פתוחה
ואם כל עדת ישראל ישגו
ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו
אחת מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשמו׃ ונודעה החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו הקהל
פר בן בקר לחטאת והביאו אתו
לפני אהל מועד׃ וסמכו זקני
העדה את ידיהם על ראש הפר
לפני יהוה ושחט את הפר לפני
יהוה׃ והביא הכהן המשיח מדם
הפר אל אהל מועד׃ וטבל הכהן
אצבעו מן הדם והזה שבע פע
מים לפני יהוה את פני הפרכת׃
ומן הדם יתן על קרנת המזבח
אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם ישפך אל
יסוד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים
ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה

לפר כאשר עשה לפר החטאת
כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן
ונסלח להם׃ והוציא את הפר
אל מחוץ למחנה ושרף אתו
כאשר שרף את הפר הראשון
חטאת הקהל הוא׃ פתוחה
אשר נשיא יחטא ועשה
אחת מכל מצות יהוה אלהיו
אשר לא תעשינה בשגגה
ואשם׃ או הודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא את קרבנו
שעיר עזים זכר תמים׃ וסמך
ידו על ראש השעיר ושחט
אתו במקום אשר ישחט את
העלה לפני יהוה חטאת הוא׃
ולקח הכהן מדם החטאת באצ
בעו ונתן על קרנת מזבח
העלה ואת דמו ישפך אל יסוד
מזבח העלה׃ ואת כל חלבו יק
טיר המזבחה כחלב זבח
השלמים וכפר עליו הכהן מ
חטאתו ונסלח לו׃ פתוחה
ואם נפש אחת תחטא
בשגגה מעם הארץ בעשתה
אחת ממצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשם׃ או הודע אליו
חטאתו אשר חטא והביא קר
בנו שעירת עזים תמימה
נקבה על חטאתו אשר חטא׃

חטאת ד̇ פת׳ וסימניהו׳ הנכרים הכפורים הקהל חטאת הסם חטאת הנערים חטאת יהודה
חטאת שמו וכל תרי עשר רמז המ״א יאך רהם המרכבה׳ כפרה מחטאתו ג̇ וסימניהון
אשר נשיא כשגה ואת השני דנשיא כפרה מחטאתו ונסלח לו׳ עליהם י״ג חס׳ וינשק
לכל אחיו כי חזק עליהם אשר שמו עליהם וירד עליהם ויקעק וישב ואתה תחוה ופקדתי
עליהם וכפר עליהם הכהן ופקדתם כי עברת הקדש ותנח עליהם הרוח והלת עליהן קהל רויקרא
הניבא והליה וחר וראיתי את הדם ופסחתי עלכם

כעשתה עשתה לעשתה ׃ כל אורי׳ חס׳ וכל נבי׳ וכתו׳ מל׳ ׃ הוסר ב׳ ומל׳ וסימנהון ואת כל
חלבה יסיר ׃ ומעת הוסר התמיד ׃ הדמ׳ הכהן המזבחה לריח כ״ל סימ׳ הנ׳ הכהן אתם
המזבחה על אשר כתו׳ סימ׳ ׃ הדמ׳ הוסר ׃ כתר׳ יוסר׳ סימן ׃ קדמ׳ מעל זבח ׃ כתר׳ הכשב
מזבח ׃

וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט את החטאת במקום העלה
ולקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת
כל דמה ישפך אל יסוד המזבח׃
ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר
חלב מעל זבח השלמים והקטיר
הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה
וכפר עליו הכהן ונסלח לו׃ פתוחה
ואם כבש יביא קרבנו
לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃
וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט אתה לחטאת במקום
אשר ישחט את העלה׃ ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת כל
דמה ישפך אל יסוד המזבח׃
ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר
חלב הכשב מזבח השלמים ו
והקטיר הכהן אתם המזבחה
על אשי יהוה וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו׃
פתוחה ונפש כי תחטא
ושמעה קול אלה והוא עד או
ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא
עונו׃ או נפש אשר תגע בכל דבר
טמא או בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו והוא

טמא ואשם׃ או כי יגע בטמאת
אדם לכל טמאתו אשר יטמא
בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם׃
או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל אשר
יבטא האדם בשבעה ונעלם מ
ממנו והוא ידע ואשם לאחת
מאלה׃ והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה׃
והביא את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן
הצאן כשבה או שעירת עזים
לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃
ואם לא תגיע ידו די שה והביא
את אשמו אשר חטא שתי תרים
או שני בני יונה ליהוה אחד
לחטאת ואחד לעלה׃ והביא אתם
אל הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את ראשו
ממול ערפו ולא יבדיל׃ והזה
מדם החטאת על קיר המזבח
והנשאר בדם ימצה אל יסוד
המזבח חטאת הוא׃ ואת השני
יעשה עלה כמשפט וכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח
לו׃ סתומה ואם לא
תשיג ידו לשתי תרים או לשני
בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירית האפה סלת לחטאת

לוא לד׳ מל׳ ב׳ מנהון בת׳ וסימ׳ כי לא אוכל ׃ אם לוא יגיד ׃ כי לוא טובה השמעה ׃ כי לוא חטא
ולוא נכרית תאבה ׃ יעשה עוד אדני ונבאת הנה לא כביר ׃ אמתי ׃ רדע רבכים לוא ׃ אפיל פני ׃ לוא
לזות ׃ כבו אפקד קרמיה בשירותה ויאמרו לוא הוא ולוא נראה ולוא יאמרו בלבבם ׃ ולא שמש
תנ׳ זה הגוי ׃ קדמ׳ רפס הוסר ירושלם הקשבתי עשעע יפיק במהרה הכנעתי השחק יסחבים ׃ קדמ׳
עיתים ולא היתה סרום ׃ ולא תבא דמעתך ׃ לוא אליכם ׃ וחד נדרשתי ללוא שאלו ׃

ולא יתן ג׳ וסימ׳ המשחית תשיב והביא האיש את אשתו · יוסף ג׳ מל׳ את אשר
חטא מזהו לא נהייתה ויאמר יואב יוסף וכל שום בר נש רבו׳ · מלוא ב׳ מל׳ וקמץ הכהן
ממנה · טל מן הגזה מלוא הספל · מלוא הקנה מלו כת׳ מלו דבר ירמ׳ מלו הדנה כת׳ · ב

לא ישים עליה שמן ולא יתן
עליה לבנה כי חטאת היא׃
והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
ממנה מלוא קמצו את אזכרתה
והקטיר המזבחה על אשי יהוה
חטאת היא׃ וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא מאחת
מאלה ונסלח לו והיתה לכהן
כמנחה׃ {פ} וידבר
יהוה אל משה לאמר׃ נפש כי
תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו
ליהוה איל תמים מן הצאן
בערכך כסף שקלים בשקל
הקדש לאשם׃ ואת אשר חטא
מן הקדש ישלם ואת חמישתו
יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן
יכפר עליו באיל האשם ונסלח
לו׃ {פ} ואם נפש כי
תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע
ואשם ונשא עונו׃ והביא איל
תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן
וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג
והוא לא ידע ונסלח לו׃ אשם
הוא אשם אשם ליהוה׃ {פ}
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ נפש כי תחטא ומעלה
מעל ביהוה וכחש בעמיתו

בפקדון או בתשומת יד או בגזל
או עשק את עמיתו׃ או מצא
אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם
לחטא בהנה׃ והיה כי יחטא ואשם
והשיב את הגזלה אשר
גזל או את העשק אשר עשק
או את הפקדון אשר הפקד אתו
או את האבדה אשר מצא׃ או
מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף
עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
אשמתו׃ ואת אשמו יביא ליהוה
איל תמים מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן׃ וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ונסלח לו על אחת
מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ {פ}

וידבר יהוה
אל
משה
לאמר׃ צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה הוא
העלה על מוקדה על המזבח כל
הלילה עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו׃ ולבש הכהן מדו בד
ומכנסי בד ילבש על בשרו
והרים את הדשן אשר תאכל
האש את העלה על המזבח

כהנה ג׳ וסימ׳ יהו מצוא ומה הערים ואהל הצירך
הגזלה גזלות גזל ושלא הדין שניהם דיחזקאל · גזל ג׳ קמ׳ וסימניהן והשיב את
הגזל ואת אשר הטיב ושלם אותו בראשו ממעשה והדרו כי יסף · יוסף ג׳ מל וחד חס׳ לי בן אחר בראשו
עליכם ההרים ושלם ג׳ וסימניהן ושלם אתו בראשו את הבית נית · דבר עזי אלהי אבותינו
יתננו ב׳ וסימניהן לאשר הוא יתננו · ולאדם שלא עמל בו׳

בבקר בבקר ג׳ וסימניהון וילקטו אתו והקטיר עליו ויקחו מלפני ובער עליה הכהן מרועבה
דל בן המלך מדי עברו ארני ∴ נרג לי וכבש בן שנתו יעשו את הכבש ומנחה תעשה ∴ אדיך
ולעמד ומקטירים לו ∴ והקטיר המזבח ג׳ וסימניהון בקמצו המנחה המנחה וכל הקטרה
המזבחה׃

ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא
את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור והאש
על המזבח תוקד בו לא תכבה
ובער עליה הכהן עצים בבקר
בבקר וערך עליה העלה והקטיר
עליה חלבי השלמים אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה׃
סתומה וזאת תורת המנחה
הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה
אל פני המזבח והרים ממנו
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה
ואת כל הלבנה אשר על המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה
ליהוה והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל מועד יאכלוה
לא תאפה חמץ חלקם נתתי
אתה מאשי קדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם כל זכר בבני
אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם
מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש׃ פתוחה וידבר
יהוה אל משה לאמר זה קרבן
אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה
ביום המשח אתו עשירת האפה
סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר
ומחציתה בערב על מחבת בשמן

תעשה מרבכת תביאנה תפיני
מנחת פתים תקריב ריח ניחח
ליהוה והכהן המשיח תחתיו
מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר וכל מנחת כהן כליל
תהיה לא תאכל׃ פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
זאת תורת החטאת במקום אשר
תשחט העלה תשחט החטאת
לפני יהוה קדש קדשים הוא
הכהן המחטא אתה יאכלנה
במקום קדש תאכל בחצר אהל
מועד כל אשר יגע בבשרה
יקדש ואשר יזה מדמה על
הבגד אשר יזה עליה תכבס
במקום קדש וכלי חרש אשר
תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת
בשלה ומרק ושטף במים כל זכר
בכהנים יאכל אתה קדש קדשים
הוא וכל חטאת אשר יובא
מדמה אל אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש תשרף׃
פתוחה וזאת תורת
האשם קדש קדשים הוא במקום
אשר ישחטו את העלה ישחטו
את האשם ואת דמו יזרק על
המזבח סביב ואת כל חלבו
יקריב ממנו את האליה ואת

מחבת ג׳ דזה קרבן אהרן ובניו וכל נעשה במרחשת ואתה קח לך דיחזקאל וחד ואם
מנחה על המחבת וחד ולמחבת ולמרבכת דבר אל אהרן ואל בניו ג׳ בה׳ זאת תורת
החטאת וינזרו בה הברכו ג׳ ריא פס ואת את ואת את מזבח מיחדין ואת מזבח העלה
ואת כל חלבו יקריב ממנו ואת כל היהודים אשר היו וחד פס חילוף את ואת את ואת
את הארן ואת בדיו קדש קדשים הוא י׳ וסימניהון וכפר האשם יאכלנו ושחט והיתה
אך כל חרם אשר ואשר אשר

פס׳ דאית בהון וכל וכל וסימ׳ וכל שיח השדה וכל סטר חמר וכל מנחה אשר וכל אשר תשכב עליו וכל בגד וכל עור וכל ערי המישור וכל כלי משקה דדה וכל העמק הפגרים וכל כלי מתוקה דמלכים וכל אשר סביבותיו · חלות ג׳ מל בסיפ׳ · וכי תקריב קרבן מנחה · אם על תודה קדמ׳ דכסו · ולחחת סלת

החלב המכסה את הקרב ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלית
יסירנה והקטיר אתם הכהן
המזבחה אשה ליהוה אשם הוא
כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא
כחטאת כאשם תורה אחת להם
הכהן אשר יכפר בו לו יהיה
והכהן המקריב את עלת איש
עור העלה אשר הקריב לכהן לו
יהיה וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל
מחבת לכהן המקריב אתה לו
יהיה וכל מנחה בלולה בשמן
וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש
כאחיו פתוחה וזאת תורת
זבח השלמים אשר יקריב ליהוה
אם על תודה יקריבנו והקריב על
זבח התודה חלות מצות בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן על חלת לחם חמץ יקריב
קרבנו על זבח תודת שלמיו והקריב
ממנו אחד מכל קרבן
תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם
השלמים לו יהיה ובשר זבח תודת
שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח

ממנו עד בקר ואם נדר או נדבה
זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו
יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל
והנותר מבשר הזבח ביום
השלישי באש ישרף ואם האכל
יאכל מבשר זבח שלמיו ביום
השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
יחשב לו פגול יהיה והנפש
האכלת ממנו עונה תשא והבשר
אשר יגע בכל טמא לא יאכל
באש ישרף והבשר כל טהור
יאכל בשר והנפש אשר תאכל
בשר מזבח השלמים אשר ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה ונפש כי תגע
בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה
טמאה או בכל שקץ טמא ואכל
מבשר זבח השלמים אשר ליהוה
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
פתוחה וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא
תאכלו וחלב נבלה וחלב טרפה
יעשה לכל מלאכה ואכל לא
תאכלהו כי כל אכל חלב מן
הבהמה אשר יקריב ממנה אשה
ליהוה ונכרתה הנפש האכלת
מעמיה וכל דם לא תאכלו בכל
מושבתיכם לעוף ולבהמה כל

נעשה ח׳

כל׳ יט רא׳ פס בסי׳ וסימניהון כמרחשת יאסרוני ממלכה במלכות פסח הפסח כפסח הפסח וכל וכל חומשה דכו כמב׳ · כל יט רא פס בסי׳ וסימניהון כל המנחה כל זכר כל זכר כל זכר כל נפש אשר תאכל · כל אשר יגע בכשרה כל מפרסת פרסה כל אשר אין לו כנף כל שרץ העוף הולך בתר כל ימי אשר הנגע כל המשכב וחבית כל אשר בו מום וחבירו כל מלאכת דזכרין כל מלאכה דיום הכפורים · כל ימי השמה · כל חרם אשר·

ג׳ פס ראית בהון ו׳ מלי׳ ב׳ קדמ׳ לית בהו׳ ו׳ ור׳ בתר׳ אית בהון ו׳ וסימניהון זאת התורה לעלה
למנחה ובשנת שלש למלכו שלח אל ימעטו לפניך׳ למנחה ב׳ רג׳ וסימניהון לעלה למנחה׳
למנחה הכל׳ ותרי פס מוסיפ׳ על המסרה וכני ישראל ישבו בקרב׳ ויקהל דוד את כל שרי ישרא׳

נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃ פתוחה
וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל בני ישראל לא
לאמר המקריב את זבח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
מזבח שלמיו ידיו תביאינה
את אשי יהוה את החלב על
החזה יביאנו את החזה להניף
אתו תנופה לפני יהוה והקטיר
הכהן את החלב המזבחה והיה
החזה לאהרן ולבניו ואת שוק
הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמיכם המקריב את דם ה
השלמים ואת החלב מבני אהרן
לו תהיה שוק הימין למנה כי
את חזה התנופה ואת שוק ה
התרומה לקחתי מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם ואתן
אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק
עולם מאת בני ישראל זאת
משחת אהרן ומשחת בניו מא
מאשי יהוה ביום הקריב אתם
לכהן ליהוה אשר צוה יהוה
לתת להם ביום משחו אתם מאת
בני ישראל חקת עולם לדרתם
זאת התורה לעלה למנחה ול
ולחטאת ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים אשר צוה יהוה

את משה בהר סיני ביום צותו את
בני ישראל להקריב את קרבניהם
ליהוה במדבר סיני׃ פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את אהרן ואת בניו אתו ואת
הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני הא
האילים ואת סל המצות ואת
כל העדה הקהל אל פתח אהל
מועד ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו ותקהל העדה אל
פתח אהל מועד ויאמר משה
אל העדה זה הדבר אשר צוה
יהוה לעשות ויקרב משה את
אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים
ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את המעיל
ויתן עליו את האפד ויחגר אתו
בחשב האפד ויאפד לו בו וישם
עליו את החשן ויתן אל החשן
את האורים ואת התמים וישם
את המצנפת על ראשו וישם
על המצנפת אל מול פניו את
ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה
יהוה את משה ויקח משה את
שמן המשחה וימשח את המ
המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
אתם ויז ממנו על המזבח שבע
פעמים וימשח את המזבח ואת

ל׳׳ במדבר סיני ל׳ רכו׳ בסי׳ וכל וידבר רכו׳ במ׳׳ב׳ ביום דבר י׳׳ את משה בהר סיני׳ עלת תמיד העשיה
הקהל ג׳ וסימניהון הקהל לי את העם הקהל את העם האנשים ואת כל העדה הקהל׳ וחד והקהל׳
קח את המטה והקהל׳ האילים יד׳ מל׳ בת׳ עזים מאתים קח את אהרן בנה לי בזה׳ קדמ׳ ב׳
חמאת בקר וכל נביאי׳ ומתו רכו׳ מל׳ כמ׳ בכרים ואילם ותאי השער הלא הדחתם אילם כת׳
ושא אורי׳ אילם כת׳ הנחמים באלים הבו לי׳ בני אלים ידמה לי׳ בבני משתו יגורו׳ ועל אל אלים
ידבר ויקחו וישחטו אלים כת׳ מי כמכה באלם חס׳

וילבשם ב̇ וחס̇ בתרא̇ עזר וילבשם כתנות ׃ מגבעות ב̇ מל̇ ומגבעות תעשה להם ויחבש להם
מגבעות׃ קרנות׃ ד̇ מל̇ בל̇ וסימנ̇ וישחט׃ דעל̇ רביע ויקרבו בני אהרן את הדם ונתן הכהן ויצק
אל המזבח אשר לפני ד̇ המזבחה׃ ל̇ג̇ וסימניהון ׃ללקחת והקטרת ולהתה והיינו ומרעה

כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם
ויצק משמן המשחה על ראש
אהרן וימשח אתו לקדשו ויקרב
משה את בני אהרן וילבשם
כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש
להם מגבעות כאשר צוה יהוה
את משה ויגש את פר החטאת
ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש פר החטאת וישחט
ויקח משה את הדם ויתן על
קרנות המזבח סביב באצבעו
ויחטא את המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו
לכפר עליו ויקח את כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת חלבהן
ויקטר משה המזבחה ואת הפר
ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו
שרף באש מחוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את משה ויקרב את
איל העלה ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל
וישחט ויזרק משה את הדם
על המזבח סביב ואת האיל נתח
לנתחיו ויקטר משה את הראש
ואת הנתחים ואת הפדר ואת
הקרב ואת הכרעים רחץ במים
ויקטר משה את כל האיל
המזבחה עלה הוא לריח ניחח

אשה הוא ליהוה כאשר צוה
יהוה את משה ויקרב את האיל
השני איל המלאים ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל וישחט ויקח משה מדמו
ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן
ויתן משה מן הדם על תנוך
אזנם הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית
ויזרק משה את הדם על המזבח
סביב ויקח את החלב ואת
האליה ואת כל החלב אשר על
הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכלית ואת חלבהן ואת שוק
הימין ומסל המצות אשר
לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקיק
אחד וישם על החלבים ועל
שוק הימין ויתן את הכל על
כפי אהרן ועל כפי בניו וינף
אתם תנופה לפני יהוה ויקח
משה אתם מעל כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה מלאים הם
לריח ניחח אשה הוא ליהוה
ויקח משה את החזה ויניפהו
תנופה לפני יהוה מאיל
המלאים למשה היה למנה

והפדר והכרעים ומלק ופשט אותו והביאה והרים והקטירו אתו והקטירו הכהן והקטירם
הכהן חלבו ירים חלבו יקטיר חלבה יסיר והביאה אל בני אשם החזה חלבהן ואת הקרב ויקח משה
ואת החלב ויכחץ וישימו והעלה הכהן החטאת המנחה ויקבלו הכהנים ג̇ בני וישחטום הכהנים׃
ג̇ זוג̇ מן ב̇ בחד ענינ̇ קדמ̇ רביע תנ̇ דקה׃ וסימ̇ הוא הסבב וישחט ויהושע בן נון ויהין המתים׃
ויען כלשם ואברתם מהרה ויאמר אל ויבעם ויאמר ישמעאל בן יורם ותבא כי רוח יאמר נא אל
ורכבל ובני מושי מחלי׃

ה משה משמן ויקח מצרים ממי על יחד ונשא מטר קח ופיל ועל ועל על על על פסו ב
על ע ב ויז נבאם וכל יהושע למקדשי הובא בשלו וסימניהון ומל ה צויתי המשחה
על עבדי נבאם ויז וחד יאל מרמיה ויז וחד מימנו ויז הכהן על

כאשר צוה יהוה את משה ויקח
משה משמן המשחה ומן הדם
אשר על המזבח ויז על אהרן
על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את אהרן את בגדיו
ואת בניו ואת בגדי בניו אתו
ויאמר משה אל אהרן ואל
בניו בשלו את הבשר פתח אהל
מועד ושם תאכלו אתו ואת
הלחם אשר בסל המלאים כאשר
צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו
והנותר בבשר ובלחם באש תשר
פו ומפתח אהל מועד לא
תצאו שבעת ימים עד יום מלאת
ימי מלאיכם כי שבעת ימים
ימלא את ידכם כאשר עשה
ביום הזה צוה יהוה לעשת
לכפר עליכם ופתח אהל מועד
תשבו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא
תמותו כי כן צויתי ויעש אהרן
ובניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה

ויהי
ביום השמיני
קרא משה
לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל ויאמר אל
אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת

ואיל לעלה תמימם והקרב לפני
יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל
וכבש בני שנה תמימם לעלה
ושור ואיל לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם ויקחו את
אשר צוה משה אל פני אהל
מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא אל
אליכם כבוד יהוה ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עלתך וכפר
בעדך ובעד העם ועשה את קרבן
העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה ויקרב אהרן אל המזבח
וישחט את עגל החטאת אשר
לו ויקרבו בני אהרן את הדם
אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן
על קרנות המזבח ואת הדם יצק
אל יסוד המזבח ואת החלב ואת
הכליה ואת היתרת מן הכבד מן
החטאת הקטיר המזבחה כאשר
צוה יהוה את משה ואת הבשר
ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אליו את
הדם ויזרקהו על המזבח סביב

ופתח ה וסימניהון ופתח התבה בערה אהל מועד העלע ב בו דלתתיו הפנימיות כאשר
עשה ג סו פס יח וסימניהון קרב אל המזבח שוק התרומה חזה התנופה ועל דור רשמותא א
וימציאו כ וחס וישחט את העלה הטירתך לעתיה ר וסימניהון והפשיט את העלה ואת
העלה המציאו לעתיה לעתיה הוציאה וכפר ד וסימניהון קרב אל שנים כלו ואלו
מהרה עזרנו אלהי וחד כפר לעמך ישל ויקרב ה וסימניהון הכהן כי הם אליה מרמשק
החבלי

ויעשה ב׳ ומס׳ ויקרב את העלה ויקח את כבשת האיש   וירא כל העם ב׳ וירנו ויפלו על
פניהם ויאמרו ·· המלכים ·   ··· ויבא לו למה תעשה אשר לא הלא טוב
ויקרא לה אשר לא הגיד אשר לא ויחט אלה נתנתי לו ריב ומדון הלא זה ורע לא ויהי לב וינח
לו׳

ואת העלה המציאו אליו לנתחיה
ואת הראש ויקטר על המזבח
וירחץ את הקרב ואת הכרעים
ויקטר על העלה המזבחה ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו
ויחטאהו כראשון ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט ויקרב
את המנחה וימלא כפו ממנה
ויקטר על המזבח מלבד עלת
הבקר וישחט את השור ואת
האיל זבח השלמים אשר לעם
וימצאו בני אהרן את הדם אליו
ויזרקהו על המזבח סביב ואת
החלבים מן השור ומן האיל
האליה והמכסה והכלית ויתרת
הכבד וישימו את החלבים על
החזות ויקטר החלבים המזבחה
ואת החזות ואת שוק הימין
הניף אהרן תנופה לפני יהוה
כאשר צוה משה וישא אהרן
את ידו אל העם ויברכם וירד
מעשת החטאת והעלה והש
למים ויבא משה ואהרן
אל אהל מועד ויצאו ויברכו
את העם וירא כבוד יהוה אל
כל העם ותצא אש מלפני
יהוה ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וירא כל

העם וירנו ויפלו על פניהם ויקחו
בני אהרן נדב ואביהוא איש מ
מחתתו ויתנו בהן אש וישימו
עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
אש זרה אשר לא צוה אתם
ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
אותם וימתו לפני יהוה ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר
יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל
פני כל העם אכבד וידם אהרן
ויקרא משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל דד אהרן
ויאמר אלהם קרבו שאו את
אחיכם מאת פני הקדש אל
מחוץ למחנה ויקרבו וישאם
בכתנתם אל מחוץ למחנה
כאשר דבר משה ויאמר משה
אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר
בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם
לא תפרמו ולא תמתו ועל כל
העדה יקצף ואחיכם כל בית
ישראל יבכו את השרפה אשר
שרף יהוה ומפתח אהל מועד
לא תצאו פן תמתו כי שמן
משחת יהוה עליכם ויעשו כ
כדבר משה   פתוחה
וידבר יהוה אל אהרן לאמר
יין ושכר אל תשת אתה ובניך
אתך בבאכם אל אהל מועד

ותצא אש ג׳ וסימניהון ותאכל על המזבח מלפני ∴ ותאכל אתם ממטה בריה · וחד ותצא אש
מבעלי שכם ·   כאשר צוה משה ·ג׳ מיחדין · וסימניהו ויניחו אתו עד הבקר ואת החזות וישאו
בני הלוים · וג׳ פס בסופיהון אשר צוה יי׳ כתיב׳ ·
ואת שוק הימין המקריב את דם ויקח את החלב ומסל המיעת ואת החזות ובשרם יהיה לך · הימין ז׳ ומל׳ · וסימניהון ולקחת מן האיל
וירם · ב׳ דג׳ · וסימניהון וירם אהרן וידם השמש · וחד ישב בדד וידם ·   בבאכם ·ג׳ ופס יין ושכר
אל הארץ בבאכם
מצרים ·

נתנו ו' וסימנהון חקך למות קברותיה ארום שממו כדרבונות ובניך ובנתיך ג' דסמי' וסי'
חתן בניך ובנתיך אתה ובניך ובנתיך אכול ל' מל' וסימנהו ויאכל גם אכול אכול האכלו
אתה האכול אכלנו אכול השנה ספיח וחבירו רישע' ערך השלחן אכול ושתו כי מחר ואכל הם
אכול אכול ויאין לשבעה אכול ושבוע והותר

וְלֹא תָמֻתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל
וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּלְהוֹרֹת
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַחֻקִּים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה
פתוחה
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל
אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתָמָר
בָּנָיו הַנּוֹתָרִים קְחוּ אֶת הַמִּנְחָה
הַנּוֹתֶרֶת מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ
מַצּוֹת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קָד
קָדָשִׁים הִוא וַאֲכַלְתֶּם אֹתָהּ בְּמָ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חָקְךָ וְחָק בָּנֶיךָ
הִוא מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי כֵן צֻוֵּיתִי וְ
וְאֵת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק
הַתְּרוּמָה תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר
אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אִתָּךְ כִּי חָקְךָ
וְחָק בָּנֶיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וַחֲזֵה
הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ
לְהָנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
לְךָ וּלְבָנֶיךָ אִתְּךָ לְחָק עוֹלָם כִּי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְאֵת שְׂעִיר
הַחַטָּאת דָּרֹשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה
שֹׂרָף וַיִּקְצֹף עַל אֶלְעָזָר וְעַל אִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִם לֵאמֹר מַדּוּעַ
לֹא אֲכַלְתֶּם אֶת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא
וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לָשֵׂאת אֶת עֲוֹן
הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה

הֵן לֹא הוּבָא אֶת דָּמָהּ אֶל הַקֹּדֶשׁ
פְּנִימָה אָכוֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ
כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל
מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת חַטָּאתָם
וְאֶת עֹלָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַתִּקְרֶאנָה
אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חַטָּאת הַיּוֹם
הַיִּיטַב בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
וַיִּיטַב בְּעֵינָיו פתוחה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר אֲלֵהֶם דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר
תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל
הָאָרֶץ כֹּל מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת
שֶׁסַע פְּרָסֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה
אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ אַךְ אֶת זֶה לֹא
תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִסֵי
הַפַּרְסָה אֶת הַגָּמָל כִּי מַעֲלֵה גֵרָה
הוּא וּפַרְסָה אֵינֶנּוּ מַפְרִיס טָמֵא
הוּא לָכֶם וְאֶת הַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵה
גֵרָה הוּא וּפַרְסָה לֹא יַפְרִיס טָמֵא
הוּא לָכֶם וְאֶת הָאַרְנֶבֶת כִּי מַעֲלַת
גֵּרָה הִוא וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסָה
טְמֵאָה הִוא לָכֶם וְאֶת הַחֲזִיר כִּי
מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְשֹׁסַע שֶׁסַע
פַּרְסָה וְהוּא גֵּרָה לֹא יִגָּר טָמֵא
הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ
וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ טְמֵאִים הֵם
לָכֶם אֶת זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר
בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת

ואל אדם ל'
ועל אדם ל'
ואל המקדש ל'
ועל המקדש ל'
ואל איתמר ל'
ועל איתמר ל'
ואל משאו ל'
ועל משאו ל'
ואל שדה ל'
ועל שדה ל'
ואל ישיבה ל'
ועל ישיבה ל'
ואל אלדד ל'
ועל אלדד ל'
ואל הרים ל'
ועל הרים ל'

למינהו י"ד ומל' וסימנהון ותוצא הארץ בו ויברא אלהים ויעש אלהים בתר דפס מהעוף
למינהו ב' בני המה וכל החיה ב' בני בת הי ענה וחבירו ההלכת ג' ב' חס וחד מל' וסימנהון
מנחה ההלכת לכנו בכל החיה ההלכת והתורה השנית ההלכת למו ל' כתי בתר מל' כל נגיעה
בטמנה יטמא עד הערב כתיב סו' פס לכל הבהמה אף מעין ובור כנגיעה ואת בת היענה
ה' דסמי' וסימנהון היענה היענה והמלך פרעה פרעה למינו ד' ומל' וסי' תרמש ויאהל
ערב וחבירו הסלעם

כ״ו פס׳ ואת ואת ואת ופימניהון ואת האמרי דלע׳ ושרי׳ ואת כל חילם ואת מזבח העלה דואתה
החלך׳ ואת מזבח העלה דראה ואת מנרת המאור ואת אדני החצר ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה
ואת בת היענה וחבי׳ ולברוה ויבוה לפי חרב ואת יתיר ואת חלון ואת הכינם ואת עבריכם ואת הפירות

במים בימים ובנחלים אתם תאכלו
וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
בימים ובנחלים מכל שרץ המים
ומכל נפש החיה אשר במים
שקץ הם לכם ושקץ יהיו לכם מ
מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם
תשקצו כל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת במים שקץ הוא לכם
ואת אלה תשקצו מן העוף לא
יאכלו שקץ הם את הנשר ואת
הפרס ואת העזניה ואת הדאה
ואת האיה למינה את כל ערב
למינו ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו
ואת הכוס ואת השלך ואת הי
הינשוף ואת התנשמת ואת
הקאת ואת הרחם ואת החסידה
האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת
העטלף כל שרץ העוף ההלך
על ארבע שקץ הוא לכם אך
את זה תאכלו מכל שרץ העוף
ההלך על ארבע אשר לא כרעים
ממעל לרגליו לנתר בהן על ה
הארץ את אלה מהם תאכלו את
הארבה למינו ואת הסלעם למינהו
ואת החגב למינהו וכל שרץ
העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ
הוא לכם ולאלה תטמאו כל
הנגע בנבלתם יטמא עד הערב

וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב לכל הבהמה
אשר היא מפרסת פרסה ושסע
איננה שסעת וגרה איננה מעלה
טמאים הם לכם כל הנגע בהם
יטמא וכל הולך על כפיו בכל
החיה ההלכת על ארבע טמאים
הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא
עד הערב והנשא את נבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם

וזה לכם הטמא בשרץ הש
השרץ על הארץ החלד והעכבר
והצב למינהו והאנקה והכח
והלטאה והחמט והתנשמת
אלה הטמאים לכם בכל השרץ
כל הנגע בהם במתם יטמא עד
הערב וכל אשר יפל עליו מהם
במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד
או עור או שק כל כלי אשר
יעשה מלאכה בהם במים יובא
וטמא עד הערב וטהר וכל כלי
חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל
אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו
מכל האכל אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים יטמא וכל משקה
אשר ישתה בכל כלי יטמא
וכל אשר יפל מנבלתם עליו
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים

ואת כל ערי המסכנות ואת דדן ואת הימא ואת הארודי דד״ה ואת עשן דד״ה ואת יקמעם ואת אילון ואת
ראמות ואת חוקק ואת קדמות ואת חשבון ואת הסירות ואת היעים דרב׳ ואת פרמשתא׳ החגב ב׳
ואת החגב למינהו ויסתבל החגב׳ ואיתן בב׳ לית׳ ולאלה ג׳ רא׳ פס׳ תטמאו אמר באזני תהיה׳
שק ד׳ קמ׳ וסימ׳ וכל אשר יפל׳ בחלותם׳ בת עמי׳ והעליתי׳ וכל בשק ואסה דכו׳ ג׳ מ״ט פס׳ דכל
מיליהון לית דכו׳ וסימניהון והאנקה והכח והמצבה והגליונים׳ והסדינים׳

שקץ הם ד׳ וסימנהון וכל אשר ואת אלה כל הולך על גחון ג׳ פס בין ובין ובין ובין וסימנהון
ואיבה אשית בינך ולהבדיל בין הקדש להבדיל בין הטמא ה׳ פס
פס וסימנהון כל הולך על גחון ויעבד ישראל את ה׳ ויהושפט ויעבדו העם ושפטים כל ראש
ואמית ליעד העב

הם וטמאים יהיו לכם אך מעין
ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע
בנבלתם יטמא וכי יפל מנבלתם
על כל זרע זרוע אשר יזרע
טהור הוא וכי יתן מים על זרע
ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
לכם   סתומה   וכי ימות
מן הבהמה אשר היא לכם
לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד
הערב והאכל מנבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב והנשא
את נבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד הערב וכל השרץ השרץ
על הארץ שקץ הוא לא יאכל
כל הולך על גחון וכל הולך על
ארבע עד כל מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הם אל ת
תשקצו את נפשתיכם בכל הש
השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם בם כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים כי
קדוש אני ולא תטמאו את
נפשתיכם בכל השרץ הרמש
על הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להית לכם
לאלהים והייתם קדשים כי
קדוש אני זאת תורת הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת

במים ולכל נפש השרצת על
הארץ להבדיל בין הטמא ובין
הטהר ובין החיה הנאכלת ובין
החיה אשר לא תאכל   פתוחה

וידבר יהוה אל
משה
לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר א
אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה
שבעת ימים כימי נדת דותה
תטמא וביום השמיני ימול
בשר ערלתו ושלשים יום ושלשת
ימים תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא תגע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת ימי טהרה
ואם נקבה תלד וטמאה שבעים
כנדתה וששים יום וששת ימים
תשב על דמי טהרה ובמלאת
ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש
בן שנתו לעלה ובן יונה או תר
לחטאת אל פתח אהל מועד
אל הכהן והקריבו לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה
זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה
ואם לא תמצא ידה די שה ו
ולקחה שתי תרים או שני בני
יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה   פתוחה

תבא יו׳ חס׳ וסימ׳ בסדם אל תבא נפשי והכתי את כל העם ואל המקדש לא תבא גם כי הבאנה אשימה
עלי בכרם רעך בקמת רעך כי תשה וכתבת עליהן אלין חס באור ובנבי ובכת׳ תבא נא המר ... אשר
הנאדר בחדר קדש ישראל מאין תבא אי מזה כי לפני לחמי בכבת אבד כל רעתם לפניך וכל משלידכו
כמך כל וסימניהון כי תבא חכמה ואת איש חמות למוכיחים ינעם ובית אחיך ממקר ב׳ חד חסר
וחד מל׳ וטהרה ממקור במקהלות ברכו אדני בתר מל׳ דמיה ג׳ מל׳ ממקור מקור עלתה הארץ

ר זוגי מן תרין תרין מחלפי קדמ׳ נס׳ לא תנ׳ לא נסיב לא׳ וסימניהון לא אדני שמעני השדה אדני
שמעני ארץ׳ ואם בהרת ושערה לא הפך לבן׳ וראה הכהן ושערה הפך לבן יען המנכם לא עשיתם
וידעתם כי אני עשיתם׳ וכל כלי דמלכים לא נחשב׳ וכל כלי דלא אין כסף נחשב׳

וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר אדם כי יהיה
בעור בשרו שאת או ספחת
או בהרת והיה בעור בשרו
לנגע צרעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבניו הכהנים
וראה הכהן את הנגע בעור
הבשר ושער בנגע הפך לבן ומ
ומראה הנגע עמק מעור בשרו
נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא
אתו ואם בהרת לבנה הוא בעור
בשרו ועמק אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן
את הנגע שבעת ימים וראהו
הכהן ביום השביעי והנה הנגע
עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור
והסגירו הכהן שבעת ימים שנית
וראה הכהן אתו ביום השביעי
שנית והנה כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת
הוא וכבס בגדיו וטהר ואם פשה
תפשה המספחת בעור אחרי
הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן וראה הכהן והנה
פשתה המספחת בעור וטמאו
הכהן צרעת הוא פתוחה
נגע צרעת כי תהיה באדם והובא
אל הכהן וראה הכהן והנה שאת
לבנה בעור והיא הפכה שער לבן

ומחית בשר חי בשאת צרעת
נושנת הוא בעור בשרו וטמאו
הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא
ואם פרוח תפרח הצרעת בעור
וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו לכל מראה
עיני הכהן וראה הכהן והנה
כסתה הצרעת את כל בשרו
וטהר את הנגע כלו הפך לבן
טהור הוא וביום הראות בו בשר
חי יטמא וראה הכהן את הבשר
החי וטמאו הבשר החי טמא
הוא צרעת הוא או כי ישוב
הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל
הכהן וראהו הכהן והנה נהפך
הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע
טהור הוא פתוחה
ובשר כי יהיה בו בערו שחין
ונרפא והיה במקום השחין
שאת לבנה או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה אל הכהן וראה
הכהן והנה מראה שפל מן
העור ושערה הפך לבן וטמאו
הכהן נגע צרעת הוא בשחין
פרחה ואם יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן ושפלה איננה
מן העור והיא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים ואם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו

הסגרה ה׳ חס יוד בליש׳ וסימ׳ צרעת נושנת׳ ולא יסגרו את הדירנה הסגרוני בעלי קעילה הסגרו בעלי
קעילה ואם הסגרני פרוח ב׳ חד מל וחד חס ומב׳ ליש׳ ואם פרוח הפרח פרח הפרח והצל
הראות ד׳ וסימניהון וביום הראות בו כי לא יוכלו אל אחאב חטאתיכם ובשר ח׳ וסימניהון
ובשר מבשרי ולבור בשרה שרפה ובשר כי יהיה בו בבשרו והערבים בו וראיתי והנה עליהם עור וכמר
הלבישני לחם חמודות לא אכלתי ושערה ל׳ עמה ל׳ ראה ל׳ הונה ל׳ הכונה ל׳ צבאה ל׳ ה

הזקן ג׳ וסימנהון ׳צרעת הראש או הזקן הוא׳ וגם את הזקן על הזקן זקן אהרן׳ חד בת חד בנב׳ חד
בכתו׳ וראהו ה׳ וסימנהון עמוק הראשון עמד בעיניו נהפך הנגע פשה הלטה לא יבקר׳

נגע הוא׃ ואם תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו
הכהן׃ סתומה או בשר
כי יהיה בעורו מכות אש והיתה
מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת
או לבנה׃ וראה אתה הכהן והנה
נהפך שער לבן בבהרת ומראה
עמק מן העור צרעת הוא במכוה
פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת
הוא׃ ואם יראנה הכהן והנה אין
בבהרת שער לבן ושפלה איננה
מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום
השביעי אם פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא׃
ואם תחתיה תעמד הבהרת לא
פשתה בעור והוא כהה שאת
המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת
המכוה הוא׃ פתוחה
ואיש או אשה כי יהיה בו נגע
בראש או בזקן׃ וראה הכהן את
הנגע והנה מראהו עמק מן העור
ובו שער צהב דק וטמא אתו
הכהן נתק הוא צרעת הראש או
הזקן הוא׃ וכי יראה הכהן את
נגע הנתק והנה אין מראהו עמק
מן העור ושער שחר אין בו
והסגיר הכהן את נגע הנתק
שבעת ימים׃ וראה הכהן את

הנגע ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה
הנתק אין עמק מן העור׃
והתגלח ואת הנתק לא יגלח
והסגיר הכהן את הנתק שבעת
ימים שנית׃ וראה הכהן את
הנתק ביום השביעי והנה לא
פשה הנתק בעור ומראהו איננו
עמק מן העור וטהר אתו הכהן
וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פשה יפשה
הנתק בעור אחרי טהרתו׃ וראהו
הכהן והנה פשה הנתק בעור לא
יבקר הכהן לשער הצהב טמא
הוא׃ ואם בעיניו עמד הנתק
ושער שחר צמח בו נרפא הנתק
טהור הוא וטהרו הכהן׃ סתומה
ואיש או אשה כי יהיה
בעור בשרם בהרת בהרת לבנת׃
וראה הכהן והנה בעור בשרם
בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח
בעור טהור הוא׃ סתומה
ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא
טהור הוא׃ ואם מפאת פניו ימרט
ראשו גבח הוא טהור הוא׃ וכי
יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן
אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו
או בגבחתו׃ וראה אתו
הכהן והנה שאת הנגע לבנה
אדמדמת בקרחתו או בגבחתו

יז פס׳ יאין אין במ״ג פס׳ וסימנהון ויהם פרעה׳ ויאמר הכהן חרב גלית׳ ולבנון אין די׳ וירא כי אין איש׳
הנה קול שועת לבנ׳ עמון הצרי אין בגלעד׳ וכי הגשון אמר נבל בלבו ...
...

הכהן ויבא יהושע בגוי הרא
החכים · בפשתים · ויצרפתים ונעשתים ובקרתים והושעתים · וצרעת הוא ד דס׳ וסימניהון
עמוק קדמ׳ · הבשר הזקן או אדמדם · ב פס ומן ומן ומן · ויאמר יי אל בני ישר׳ ובאו משרי יהודה
וב פס מן מן מן יהיו בה׳ ויקרא ול פס דאית בהון מק מן ומן כתיבן ב פס מן מן מן מן ואם יראה

כמראה צרעת עור בשר׃ איש
צרוע הוא טמא הוא טמא
יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃
והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו
פרמים וראשו יהיה פרוע ועל
שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃
כל ימי אשר הנגע בו יטמא
טמא הוא בדד ישב מחוץ
למחנה מושבו׃ סתומה
והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד
צמר או בבגד פשתים׃ או בשתי
או בערב לפשתים ולצמר או
בעור או בכל מלאכת עור׃ והיה
הנגע ירקרק או אדמדם בבגד
או בעור או בשתי או בערב או
בכל כלי עור נגע צרעת הוא
והראה את הכהן׃ וראה הכהן
את הנגע והסגיר את הנגע
שבעת ימים׃ וראה את הנגע
ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב או בעור לכל
אשר יעשה העור למלאכה
צרעת ממארת הנגע טמא הוא׃
ושרף את הבגד או את השתי
או את הערב בצמר או בפשתים
או את כל כלי העור אשר יהיה
בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
באש תשרף׃ ואם יראה הכהן
והנה לא פשה הנגע בבגד או

בשתי או בערב או בכל כלי עור׃
וצוה הכהן וכבסו את אשר בו
הנגע והסגירו שבעת ימים שנית׃
וראה הכהן אחרי הכבס את
הנגע והנה לא הפך הנגע את
עינו והנגע לא פשה טמא הוא
באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו
או בגבחתו׃ ואם ראה הכהן והנה
כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע
אתו מן הבגד או מן העור או מן
השתי או מן הערב׃ ואם תראה
עוד בבגד או בשתי או בערב או
בכל כלי עור פרחת הוא באש
תשרפנו את אשר בו הנגע׃
והבגד או השתי או הערב או
כל כלי העור אשר תכבס וסר
מהם הנגע וכבס שנית וטהר׃
זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר
או הפשתים או השתי או הערב
או כל כלי עור לטהרו או לטמאו׃
פתוחה
וידבר יהוה
אל
משה
לאמר׃ זאת תהיה תורת המצרע
ביום טהרתו והובא אל הכהן׃
ויצא הכהן אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה נרפא נגע
הצרעת מן הצרוע׃ וצוה הכהן

ית׳ פס יאו יאו יאו · וסימ׳ וכחש בעמיתו בפקדון · והיה כי יחטא ואשם וכל אשר יכול עלין יאתם כי יהיה
בשר וראה את הנגע ואם יראה הכהן והנה ואם יראה הכהן ואם תראה עוד בבגד והבגד או השתי
איש איש מבית ישרא׳ כי כל איש אשר · או יומים או חדש ככה יעשה לשור וכל אשר יגע ולקח אזוב
וטבל במים כי יקרא קן צפור פן יש בכם איש והכה בכיור או בדוד · הראה · ב׳ וחד והראה
אם הראה עוד הגל ערוך היבשה · נגע הצרעת ג׳ דס׳ · וסימ׳ נרפא ולנתק השמר בנגע ·

על מים ג׳ וסימנהון אל כלי חרש וחב׳ שבעת והיה כעץ שתול המך כגפן הח על מים אל הכבור הראשים
וג׳ אל מים. על המטהר ג׳ דס׳ וסימ׳ והזה ועשה הכהן את אשר תשיג [illegible]
ואת הצפור ג׳ רסמ׳ וסימ׳ לא בתר את הצפור החיה בתר רפס ולקח את עץ

ולקח למטהר שתי צפרים חיות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת
ואזב׃ וצוה הכהן ושחט את
הצפור האחת אל כלי חרש על
מים חיים׃ את הצפר החיה יקח
אתה ואת עץ הארז ואת שני
התולעת ואת האזב וטבל אותם
ואת הצפר החיה בדם הצפר
השחטה על המים החיים׃ והזה
על המטהר מן הצרעת שבע
פעמים וטהרו ושלח את הצפר
החיה על פני השדה׃ וכבס
המטהר את בגדיו וגלח את כל
שערו ורחץ במים וטהר ואחר
יבוא אל המחנה וישב מחוץ
לאהלו שבעת ימים׃ והיה ביום
השביעי יגלח את כל שערו את
ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו
ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו
ורחץ את בשרו במים וטהר׃ וביום
השמיני יקח שני כבשים תמימם
וכבשה אחת בת שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ולג אחד שמן׃
והעמיד הכהן המטהר את
האיש המטהר ואתם לפני יהוה
פתח אהל מועד׃ ולקח הכהן את
הכבש האחד והקריב אתו לאשם
ואת לג השמן והניף אתם תנופה

לפני יהוה׃ ושחט את הכבש במ
מקום אשר ישחט את החטאת
ואת העלה במקום הקדש כי כ
כחטאת האשם הוא לכהן קדש
קדשים הוא׃ ולקח הכהן מדם
האשם ונתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃
ולקח הכהן מלג השמן ויצק על
כף הכהן השמאלית׃ וטבל הכהן
את אצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית והזה
מן השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה׃ ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית על
דם האשם׃ והנותר בשמן אשר
על כף הכהן יתן על ראש המטהר
וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃ ועשה
הכהן את החטאת וכפר על
המטהר מטמאתו ואחר ישחט
את העלה׃ והעלה הכהן את
העלה ואת המנחה המזבחה
וכפר עליו הכהן וטהר׃ פתוחה
ואם דל הוא ואין ידו
משגת ולקח כבש אחד אשם
לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת
אחד בלול בשמן למנחה ולג

אזן ב׳ וסימנהון ושחטת את האיל בגו׳ וישחט ולקח הכהן ומיתר השמן ונתן הכהן
וי׳ גלה גליהם וחבירו להם ל׳ יעיר לו בדל אזן לשמע ואזן וחבירו שמעתך הנטע שמעתי וחבירו הלא
אזן מלין כי אזן שמעה אז יגלה כי אזן שמעה כל הדברים יגעים לא יוכל הכבש האחד ב׳ [illegible]
הכבש האחד תעשה [illegible] ולקח הכהן את הכבש האחד וחד את הכבש אחד תעשה בבקר [illegible]
במקום הקדש ב׳ רסמ׳ וסימ׳ מדוע לא אכלתם כי כחטאת האשם הוא

כטהרתו · קרבו · ינחנו ולהעלותו · בהראותו מתו פרתו הראותו · תרים התרים תר
כללית חס בטע מל בתוך האדם המעלה הורי זהב נעשה לך והול הטר נשמע בארצנו
על מקום ג̇ דם האשם תני הכרובים וירות הרויהין דרה · נראה לי ב̇ ובא יאשר לו מרחוק
ו̇ נראה לי

שמן ושתי תרים או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת
והאחד עלה והביא אתם ביום
השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה ולקח
הכהן את כבש האשם ואת לג
השמן והניף אתם הכהן תנופה
לפני יהוה ושחט את כבש האשם
ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
תנוך אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית ומן השמן יצק הכהן
על כף הכהן השמאלית והזה
הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה ונתן הכהן
מן השמן אשר על כפו על
תנוך אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית על מקום דם האשם
והנותר מן השמן אשר על כף
הכהן יתן על ראש המטהר לכפר
עליו לפני יהוה ועשה את האחד
מן התרים או מן בני היונה מ
מאשר תשיג ידו את אשר תשיג
ידו את האחד חטאת ואת
האחד עלה על המנחה וכפר
הכהן על המטהר לפני יהוה זאת
תורת אשר בו נגע צרעת אשר

לא תשיג ידו בטהרתו פתוחה
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי
נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם
ובא אשר לו הבית והגיד לכהן
לאמר כנגע נראה לי בבית וצוה
הכהן ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יט
יטמא כל אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את הבית
וראה את הנגע והנה הנגע ב
בקירת הבית שקערורת ירקרקת
או אדמדמת ומראיהן שפל
מן הקיר ויצא הכהן מן הבית
אל פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים ושב הכהן ביום
השביעי וראה והנה פשה הנגע
בקירת הבית וצוה הכהן וחלצו
את האבנים אשר בהן הנגע
והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ואת הבית יקצע
מבית סביב ושפכו את העפר
אשר הקצו אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ולקחו אבנים
אחרות והביאו אל תחת האבנים
ועפר אחר יקח וטח את הבית
ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר
וחלץ את האבנים ואחרי הקצות

אם ישוב ב̇ הלך הצל היפלו ולא יקומון · וחד ואם ישוב הנגע · אבנים דקדים לעצים ד̇ · וסימני הון
ונתץ את הבית ואבניך ועציך ועמך לרוב בן אשה מן והביא אל הבית כל ימי הסגיר אותו · והקיפו
הלוים · ואת הבית ה̇ רסמ̇ · וסימניהו ואת הבית יקצע · הבית הקדשתי לשמי · וחבירן דדה ואת
הבית אשר אמרתי ואת הבית הגדול חפה · בוא יבא ה̇ · וסימניהון · ואם בא יבא
הכהן והאיש נבער מלך בבל אם ותמהמה נשיא משך הזרע · ואחר כן ב̇ יבא הכהן הבא אליבסר
וחד ואחר כן הבא א̇ ·

הצפור ב׳ מל׳ בפרש׳ ועשה הכהן ושחט וחטא את הבית וכל שא׳ חסר׳ דכו׳ במ״ג את הצפור לא בתר׳ ויאמר
מלעם אל האלהים האזינה ערי׳ וכל נבי׳ וכתו׳ דכו׳ מל׳ ׃ דברו ד׳ בת׳ ג׳ רא פס׳ וחד מיצ׳ פס׳ וסימניהון ׃
בעשר זאת חיה זב מבשרו דברו נא ואמרתם אליו ב׳ וסימ׳ דברו אל בני קחו בידכם צידה ׳ ב

את הבית ואחרי הטוח ׃ ובא
הכהן וראה והנה פשה הנגע
בבית צרעת ממארת היא בבית
טמא הוא ׃ ונתץ את הבית את
אבניו ואת עציו ואת כל עפר
הבית והוציא אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ׃ והבא אל הבית
כל ימי הסגיר אתו יטמא עד
הערב ׃ והשכב בבית יכבס את
בגדיו והאכל בבית יכבס את
בגדיו ׃ ואם בא יבא הכהן וראה
והנה לא פשה הנגע בבית אחרי
הטח את הבית וטהר הכהן את
הבית כי נרפא הנגע ׃ ולקח
לחטא את הבית שתי צפרים
ועץ ארז ושני תולעת ואזב ׃
ושחט את הצפר האחת אל כלי
חרש על מים חיים ׃ ולקח את
עץ הארז ואת האזב ואת שני
התולעת ואת הצפר החיה וטבל
אתם בדם הצפר השחוטה
ובמים החיים והזה אל הבית
שבע פעמים ׃ וחטא את הבית
בדם הצפור ובמים החיים ובצפר
החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני
התולעת ׃ ושלח את הצפר
החיה אל מחוץ לעיר אל פני
השדה וכפר על הבית וטהר ׃
זאת התורה לכל נגע הצרעת

ולנתק ׃ ולצרעת הבגד ולבית ׃
ולשאת ולספחת ולבהרת ׃
להורת ביום הטמא וביום הטהר
זאת תורת הצרעת ׃ פתוחה
וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר ׃ דברו אל בני
ישראל ואמרתם אלהם איש
איש כי יהיה זב מבשרו זובו
טמא הוא ׃ וזאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו את זובו או
החתים בשרו מזובו טמאתו הוא ׃
כל המשכב אשר ישכב עליו הזב
יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו
יטמא ׃ ואיש אשר יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב ׃ והישב על הכלי אשר ישב
עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב ׃ והנגע בבשר
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב ׃ וכי ירק הזב בטהור
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב ׃ וכל המרכב אשר
ירכב עליו הזב יטמא ׃ וכל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו יטמא
עד הערב והנושא אותם יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב ׃ וכל אשר יגע בו הזב וידיו
לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב ׃ וכלי

הזאה אל ד׳ וסימ׳ והזה אל הבית אל נכח פני אהל מועד ויד מרמיה אל הקיר ב׳ בו׳ ׃ על הבית ד׳ וסימני
וסימ׳ טרם ישכבו ושלח את הצפור כי שמך נקרא וכל בני ישרא׳ ומל׳ מלכים וישעי׳ דכו׳ במ״ר במלכים
ואדז אל הבית להיות עיניך פתחת ופרש כפיו כי ישמעון ׃ ירק ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ וכי ירק הזב
ואביה ירק ירק ואחר כל ירוק ידרוש׳ ׃ ד׳ פס׳ וכל וכל ומל׳ בניהו וסימ׳ וימת יוסה׳ ויקם פרעה לילה
לכל כלי המשכן לכל בגד לכל עור ופקדת משמרת בני ויאמר המלך אל אתי׳ ואמרת אליהם שמעו דבר
׃׃ וישמע המלך יהויקים יחד מנהון ראש פסוק

רחיצה בשרו ד' רחס את וס' ומ' וכי יטהר הזב נפש אשר תגע בו וכבס בגדיו והשקה אתה וכפר
עליו הכהן לפני ה' רסמ' וסימניהון לאשמה כה והנותר בשמן זב זבה נחרפת רזבה עליה ישנת
ה' חס' וסימניהון ואם על המשכב והאמר בתוך עמי הנע אליך רדו מככור חמס ושארי ויעט את מליך

חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל
כלי עץ ישטף במים׃ וכי יטהר
הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו
במים חיים וטהר׃ וביום השמיני
יקח לו שתי תרים או שני בני
יונה ובא לפני יהוה אל פתח
אהל מועד ונתנם אל הכהן׃
ועשה אתם הכהן אחד חטאת
והאחד עלה וכפר עליו הכהן
לפני יהוה מזובו׃ סתומה
ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע
ורחץ במים את כל בשרו וטמא
עד הערב׃ וכל בגד וכל עור אשר
יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
וטמא עד הערב׃ ואשה אשר
ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו
במים וטמאו עד הערב׃
ואשה כי תהיה
זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת
ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב׃ וכל אשר תשכב
עליו בנדתה יטמא וכל אשר
תשב עליו יטמא׃ וכל הנגע בכ
במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ וכל הנגע בכל
כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃
ואם על המשכב הוא או על הכלי

אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו
יטמא עד הערב׃ ואם שכב יש
ישכב איש אתה ותהי נדתה
עליו וטמא שבעת ימים וכל
המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃
סתומה ואשה כי יזוב
זוב דמה ימים רבים בלא עת
נדתה או כי תזוב על נדתה כל
ימי זוב טמאתה כימי נדתה
תהיה טמאה הוא׃ כל המשכב
אשר תשכב עליו כל ימי זובה
כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה
כטמאת נדתה׃ וכל הנוגע בם
יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ ואם טהרה
מזובה וספרה לה שבעת ימים
ואחר תטהר׃ וביום השמיני תקח
לה שתי תרים או שני בני יונה
והביאה אותם אל הכהן אל
פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן
את האחד חטאת ואת האחד
עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה
מזוב טמאתה׃ והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ זאת
תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת
זרע לטמאה בה׃ והדוה בנדתה
והזב את זובו לזכר ולנקבה

מליאך ה' בהיות ירושלים והיא ישבת ג' פס בפ' וכל וכל וסימניהון נעשה במרחשת וכל בגד וכל עור
בנדתה יטמא וטמא שבעת ימים ב' רסמ' ואם שכב הנעכמת י"ד פס כל כל וכל ב' רא' פס כל המנחה
אשר כל המשכב אשר ויער ה' אלהים ויספר ביום ההוא ויהי כי הקשה פרעה ויבאו האנשים שמר את יוסף
השכה ויהי גבולם ממחנים ותהי המלחמה חזקה ואת כל הבית נפה איש מרעהו על מצרים ועל יהודה
ויהי כפלה ירמיהו ויאמר אלי זאת האלה וחילות ה' פס כל וכל כל ב' פס כלם כל וכל והגלה את כל
ירושלים עלמה אהה נאנח

ירושלים רמלכים

ויאיה על ר׳ וסימ׳ ויראו כי בענן אראה כאבן ספיר במראה ויהיה עליהם ׃ ולאיש ב׳ וסימ׳ והדוה
בנדתה ולאיש בשת בן שהם חברות הב׳ רפו׳ רס׳ ׃ יאל פני ט׳ וסימניהו׳ שלש פעמי׳ קדמ׳ וזאת
ויהחו ושלח הב׳ רס׳ ויאל יבא ויבא ויקהילו והשלכי ויאיניאה זמן בעשרים

ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃

וידבר יהוה אל משה
אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם
לפני יהוה וימתו׃ ויאמר יהוה
אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואל יבא בכל עת אל הקדש מ
בית לפרכת אל פני הכפרת אשר
על הארן ולא ימות כי בענן אראה
על הכפרת׃ בזאת יבא אהרן אל
הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל
לעלה׃ כתנת בד קדש ילבש ומכ
נסי בד יהיו על בשרו ובאבנט
בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי
קדש הם ורחץ במים את בשרו
ולבשם׃ ומאת עדת בני ישראל
יקח שני שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה׃ והקריב אהרן
את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו׃ ולקח את שני
השעירם והעמיד אתם לפני
יהוה פתח אהל מועד׃ ונתן אהרן
על שני השעירם גרלות גורל
אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃
והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
חטאת׃ והשעיר אשר עלה

עליו הגורל לעזאזל יעמד חי
לפני יהוה לכפר עליו לשלח
אתו לעזאזל המדברה׃ והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת אשר לו׃ ולקח
מלא המחתה גחלי אש מעל
המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו
קטרת סמים דקה והביא מבית
לפרכת׃ ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת
את הכפרת אשר על
העדות ולא ימות׃ ולקח מדם
הפר והזה באצבעו על פני הכפרת
קדמה ולפני הכפרת יזה שבע
פעמים מן הדם באצבעו׃ ושחט
את שעיר החטאת אשר לעם
והביא את דמו אל מבית לפרכת
ועשה את דמו כאשר עשה לדם
הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
הכפרת׃ וכפר על הקדש מטמאת
בני ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך טמאתם׃ וכל
אדם לא יהיה באהל מועד
בבאו לכפר בקדש עד צאתו
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
קהל ישראל׃ ויצא אל המזבח
אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח

העדות ח׳ מל׳ בת׳ וסימ׳ ונתת את הפרכת וסכת ויבא את הארון ונתן את הקטרת והלוים יחנו הב׳ רפס׳
והנחתם ויהי ממחרת השבת את׳ כפרה עליו ו׳ וסימניהון וסמך ידו על ראש ואם לא הוא והנותר מן ד׳
השמן הדמ׳ והשעיר אשר עלה וכפר על הנפש השגגת ומלא ב׳ וסימ׳ ומלא חפניו החכל להחיות
לאהל מועד ד׳ רס׳ וסימ׳ את אהל מועד וכן יעשה איש על דגלו זכריה בן משלמיה ויעל שלמה
וכל וכחטאתם רכו׳ קטרת סמים ה׳ רסמ׳ וסימ׳ ויקטר והקטיר דקה להקטיר ומקטירים

וכלה ג׳ בת׳ וסימניהון וכלה הרעב וכלה מכפר וכלה אהרן ׃ ואת אהל ד׳ וסימ׳ וכלה מכפר וכפר
את מקדש ואת הלוים ... ויעלו את הארון ׃ ירד׳ ה׳ חס׳ וסימ׳ וישלך
וישא אהרן וסמך ומלאו ומחץ ׃ ז׳ פס׳ את את את ואת וישא וישב ורחץ המטה הערבה ...
האשיות׃

מדם הפר ומדם השעיר ונתן על
קרנות המזבח סביב׃ והזה עליו
מן הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת בני
ישראל׃ וכלה מכפר את הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח
והקריב את השעיר החי׃ וסמך
אהרן את שתי ידו על ראש
השעיר החי והתודה עליו את
כל עונת בני ישראל ואת כל
פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם
על ראש השעיר ושלח ביד איש
עתי המדברה׃ ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה
ושלח את השעיר במדבר׃ ובא
אהרן אל אהל מועד ופשט את
בגדי הבד אשר לבש בבאו אל
הקדש והניחם שם׃ ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש ולבש
את בגדיו ויצא ועשה את עלתו
ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם׃ ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה׃ והמשלח את השעיר
לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את
בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה׃ ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא את
דמם לכפר בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את
ערתם ואת בשרם ואת פרשם׃
והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה׃ והיתה לכם לחקת
עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפשתיכם וכל
מלאכה לא תעשו האזרח והגר
הגר בתוככם׃ כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם מכל חטא
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃
שבת שבתון היא לכם ועניתם
את נפשתיכם חקת עולם׃ וכפר
הכהן אשר ימשח אתו ואשר
ימלא את ידו לכהן תחת אביו
ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש׃
וכפר את מקדש הקדש ואת
אהל מועד ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים ועל כל עם הקהל
יכפר׃ והיתה זאת לכם לחקת
עולם לכפר על בני ישראל מכל
חטאתם אחת בשנה ויעש כ
כאשר צוה יהוה את משה׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל
ואמרת אליהם זה הדבר אשר
צוה יהוה לאמר׃ איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור
או כשב או עז במחנה או אשר

יבוא ׳ ג׳ מל׳ בת׳ וסימניהון כן יבוא והכני ויאמר אם יבוא עשן מגל האכל וכבס המטהר והמשיח
והשרף אתם זאת אשר ללוים ׳ אותר ה׳ יבוא ביהושע ׳ יבוא נא עד שלמה בשפטים וזה
לך האות חס׳ בשמואל ׳ מלכים כל חס׳ ערל וטמא חס׳ בישעיהו ׳ כי יבוא חס׳ כת׳ אם בא יבוא
חס׳ בירמיהו ׳ ואיש לא יבוא ביחזקאל ׳ כי בא יבוא חס׳ בתרי עשר ׳ שעיר החטאת ד׳ רסמ׳
וסימניהון ויקרב את קרבן דרש דרש משה ושחט את שעיר את פר החטאת ׳

יביאו ט׳ וסימ׳ והכינו ושפטו את העם שוק התרומה למען אשר יביאו והשערים והתבן
בסוסים לבוש מלכות כי אל הלשכות׳ והביאם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ למען אשר יביאו
ולקחום עמים ובזדום ולקחום׳ ירמ׳ חס׳ הביאו ב׳ ומל׳ ואל פתח מאחר עלות

ישחט מחוץ למחנה ואל פתח
אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב עמו
למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחיהם אשר הם זבחים
על פני השדה והביאם ליהוה
אל פתח אהל מועד אל הכהן
וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם
וזרק הכהן את הדם על מזבח
יהוה פתח אהל מועד והקטיר
החלב לריח ניחח ליהוה ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם
אשר הם זנים אחריהם חקת
עולם תהיה זאת להם לדרתם
ואלהם תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם
אשר יעלה עלה או זבח ואל
פתח אהל מועד לא יביאנו לע
לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש
ההוא מעמיו ואיש איש מבית
ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר
יאכל כל דם ונתתי פני בנפש ה
האכלת את הדם והכרתי אתה
מקרב עמה כי נפש הבשר בדם
הוא ואני נתתיו לכם על המזבח
לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא
בנפש יכפר על כן אמרתי לבני

ישראל כל נפש מכם לא תאכל
דם והגר הגר בתוככם לא יאכל
דם ואיש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד
ציד חיה או עוף אשר יאכל
ושפך את דמו וכסהו בעפר כי
נפש כל בשר דמו בנפשו הוא
ואמר לבני ישראל דם כל בשר
לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו
הוא כל אכליו יכרת וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח
ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וט
וטמא עד הערב וטהר ואם לא
יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא
עונו   פתוחה   וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם אני
יהוה אלהיכם כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ כנען א
אשר אני מביא אתכם שמה
לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו
את משפטי תעשו ואת חקתי
תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם
האדם וחי בהם אני יהוה
סתומה   איש איש אל
כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות

דבר אל בני ישר׳ יג׳ דסמי׳ באורי׳ אדם מעשה מועד קינירה ושמחה כערכך השדה נזיר כי תבאו
בבאכם ציצית והורשתם והקריבתם   אמירה לבני ישר׳ ה׳ וסימ׳ אהיה שלחני אליכם לכן אמר
לבני ישר׳ ויאמר פרעה לבני ישר׳ על כן אמרתי לבני ישר׳ כי נפש כל בשר   נתינה לבני ד׳ וסימ׳
בנפש האכלת ונבלתם והשימותיהו ונאלמתי   וכל נפש ג׳ דסמי׳ וסימ׳ נבלה והעוף דאפה
ואיש איש ב׳ בטע בע׳ מבית ישר׳ מבני ישר׳

ערוה אני יהוה׃ סתומה
ערות אביך וערות אמך לא תגלה
אמך הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אביך סתומה
לא תגלה ערות אביך הוא׃
ערות אחותך בת סתומה
אביך או בת אמך מולדת בית
או מולדת חוץ לא תגלה ערותן׃
ערות בת בנך או סתומה
בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך
הנה׃ סתומה ערות בת
אשת אביך מולדת אביך אחותך
הוא לא תגלה ערותה׃ סתומה
ערות אחות אביך לא
תגלה שאר אביך הוא׃ סתומה
ערות אחות אמך לא
תגלה כי שאר אמך הוא׃ סתומה
ערות אחי אביך לא
תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך
הוא׃ סתומה ערות כלתך
לא תגלה אשת בנך הוא לא
תגלה ערותה׃ סתומה
ערות אשת אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא׃ סתומה
ערות אשה ובתה לא תגלה את
בת בנה ואת בת בתה לא תקח
לגלות ערותה שארה הנה זמה
הוא׃ ואשה אל אחתה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃

ואל אשה בנדת טמאתה לא
תקרב לגלות ערותה׃ ואל אשת
עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה׃ ומזרעך לא תתן
להעביר למלך ולא תחלל את
שם אלהיך אני יהוה׃ ואת זכר
לא תשכב משכבי אשה תועבה
הוא׃ ובכל בהמה לא תתן ש
שכבתך לטמאה בה ואשה
לא תעמד לפני בהמה לרבעה
תבל הוא׃ אל תטמאו בכל אלה
כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר
אני משלח מפניכם׃ ותטמא
הארץ ואפקד עונה עליה ות
ותקא הארץ את ישביה׃ ושמ
ושמרתם אתם את חקתי ואת
משפטי ולא תעשו מכל התוע
התועבת האלה האזרח והגר
הגר בתוככם׃ כי את כל התועבת
האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ׃ ולא
תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את הגוי
אשר לפניכם׃ כי כל אשר יעשה
מכל התועבת האלה ונכרתו
הנפשות העשת מקרב עמם׃
ושמרתם את משמרתי לבלתי
עשות מחקות התועבת אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם

זבח שלמים ד׳ קרבנו וכי תזבחו קדמ׳ ואיש כי יקריב וזאת האיל ומנשה · וכ׳ לזבח שלמים ואם מן הצאן
תנ׳ ועשיתם שעיר · ככל אשר יעשה · ב׳ דסמי׳ מכל התועבת האלהים הוא יהיה לעולם ב
פאת ל׳ וסימניהון ובקצירכם ובקצרכם לא תקפו ב׳ בו׳ והיה לכם ומרדתם ד׳ בו ותאר הגבול כינל

אני יהוה אלהיכם׃ פתוחה

וידבר
יהוה
אל
משה
לאמר דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃
איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם׃ אל תפנו אל האלילים
ואלהי מסכה לא תעשו לכם
אני יהוה אלהיכם׃ וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצנכם
תזבחהו׃ ביום זבחכם יאכל וממ
ומחרת והנותר עד יום השלישי
באש ישרף׃ ואם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא
ירצה׃ ואכליו עונו ישא כי את
קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה׃ ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת
שדך לקצר ולקט קצירך לא
תלקט׃ וכרמך לא תעולל ופרט
כרמך לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃
לא תגנבו ולא תכחשו ולא
תשקרו איש בעמיתו׃ ולא
תשבעו בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני יהוה׃ לא
תעשק את רעך ולא תגזל לא
תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃
לא תקלל חרש ולפני עור לא
תתן מכשל ויראת מאלהיך אני
יהוה׃ לא תעשו עול במשפט
לא תשא פני דל ולא תהדר פני
גדול בצדק תשפט עמיתך׃ לא
תלך רכיל בעמיך לא תעמד על
דם רעך אני יהוה׃ לא תשנא
את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו
חטא׃ לא תקם ולא תטר את בני
עמך ואהבת לרעך כמוך אני
יהוה׃ את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז
לא יעלה עליך׃
ואיש כי ישכב את אשה שכבת
זרע והוא שפחה נחרפת לאיש
והפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת תהיה לא
יומתו כי לא חפשה׃ והביא את
אשמו ליהוה אל פתח אהל
מועד איל אשם׃ וכפר עליו
הכהן באיל האשם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו מחטאתו אשר חטא׃
פתוחה
וכי תבאו אל הארץ

חשבון והכנען אשר והיה גבול מן הים ופאת קדים ופאתים הים ואלה שמות דן אשר נפתלי מנשה
אפרים ראובן יהודה ב׳ בו׳ ואלה מרדותיה ויתר השבטים שמעון יששכר זבולן גד ואל פאת קדימה
ימה · עמיך בעמיך ה׳ מל׳ וסימ׳ נקם נקמת לאהלך רכיל וראיתה אתה ומת בהר וחד בנביא
והיאם שאון בעמיך מחרי ללג · ולא תטא ב׳ וסימניהון האגה הספה הוכח תוכיח ונשאו אתך
יהללו ד׳ וסימניהון אלהים לא תקלל חרש גם במדעך מלך ב׳ בו׳

ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם
ערלתו את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל ובשנה
הרביעת יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה ובשנה החמישת
תאכלו את פריו להוסיף לכם
תבואתו אני יהוה אלהיכם
לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו לא תקפו פאת
ראשכם ולא תשחית את פאת
זקנך ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה אל תחלל את
בתך להזנותה ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ זמה את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה אל תפנו אל האבת ואל
הידענים אל תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה אלהיכם מפני
שיבה תקום והדרת פני זקן וי
ויראת מאלהיך אני יהוה

פתוחה

וכי יגור אתך גר
בארצכם לא תונו אתו כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם
בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמשורה מאזני צדק
אבני צדק איפת צדק והין צדק
יהיה לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם
אני יהוה

פתוחה

וידבר יהוה אל משה לאמר
ואל בני ישראל תאמר איש
איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למ
למלך מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן ואני אתן את
פני באיש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך
למען טמא את מקדשי ולחלל
את שם קדשי ואם העלם יע
יעלימו עם הארץ את עיניהם
מן האיש ההוא בתתו מזרעו
למלך לבלתי המית אתו ושמתי
אני את פני באיש ההוא ובמש
ובמשפחתו והכרתי אתו ואת
כל הזנים אחריו לזנות אחרי
המלך מקרב עמם והנפש א
אשר תפנה אל האבת ואל
הידענים לזנת אחריהם ונתתי
את פני בנפש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו והתקדשתם
והייתם קדשים כי אני יהוה
אלהיכם ושמרתם את חקתי
ועשיתם אתם אני יהוה מק

היא׳ א׳ בת׳ יוד בת׳ וסימ׳ עשו מלחמה והיא גם הוא קדמ׳ דפס׳ שלחה הני׳ דפס׳ הלכה יראנה
ימות מחללה שכחן קדמ׳ דפס׳ ערותו והיא נטמאה והיא לא נטמאה וסימ׳ הראשון טמאתו
והשני שכבתו ושכב ועבר׳ מות יומתו שניהם ב׳ דסמי׳ את אשת אביו את כלתו

מקדשכם׃ כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו מות
יומת אביו ואמו קלל דמיו בו׃
ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת
רעהו מות יומת הנאף והנאפת׃
ואיש אשר ישכב את אשת
אביו ערות אביו גלה מות יומתו
שניהם דמיהם בם׃ ואיש אשר
ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו דמיהם בם׃
ואיש אשר ישכב את זכר
משכבי אשה תועבה עשו
שניהם מות יומתו דמיהם בם׃
ואיש אשר יקח את אשה
ואת אמה זמה הוא באש
ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה
זמה בתוככם׃ ואיש אשר יתן
שכבתו בבהמה מות יומת ואת
הבהמה תהרגו׃ ואשה אשר
תקרב אל כל בהמה לרבעה
אתה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו דמיהם בם׃
ואיש אשר יקח את אחתו
בת אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראה את ערותו
חסד הוא ונכרתו לעיני בני
עמם ערות אחתו גלה עונו
ישא׃ ואיש אשר ישכב את

אשה דוה וגלה את ערותה
את מקרה הערה והוא גלתה
את מקור דמיה ונכרתו שניהם
מקרב עמם׃ וערות אחות אמך
ואחות אביך לא תגלה
כי את שארו הערה עונם
ישאו׃ ואיש אשר ישכב את
דדתו ערות דדו גלה חטאם
ישאו ערירים ימתו׃ ואיש
אשר יקח את אשת אחיו נדה
הוא ערות אחיו גלה ערירים
יהיו׃ ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם
ולא תקיא אתכם הארץ אשר
אני מביא אתכם שמה לשבת
בה׃ ולא תלכו בחקת הגוי אשר
אני משלח מפניכם כי את כל
אלה עשו ואקץ בם׃ ואמר
לכם אתם תירשו את אדמתם
ואני אתננה לכם לרשת אתה
ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
מן העמים׃ והבדלתם בין ה
הבהמה הטהרה לטמאה ובין
העוף הטמא לטהר ולא
תשקצו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש הא
האדמה אשר הבדלתי לכם
לטמא׃ והייתם לי קדשים כי

מות יומתו ג׳ וסימ׳ זכר ואשה ואיש הערה ג׳ וסימ׳ וגלה את ערותה כי את שארו
אשר הערה למות משכבי ג׳ כי עלית משכבי ואת זכר לא תשכב ואיש אשר ישכב
ולא תהיה ח׳ וסימ׳ ולא תהיה זמה ולא תהיה תקומה ולא תהיה עדת ה׳ למטה לפוקה לא
היום לאיש מוכיח בראשונה ובאחרונה ויתן ל׳ ואתקוטטה ל׳ ויאהל ל׳ ויקח ה
ויאקיעו ל׳ ויאקדיר ל׳ יהול ל׳ יקדם ל׳ ואדבה ל׳

ולאביו ג וסימ׳ שלח כזאת כי אם לשארו לא הגיד · הקרובה ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ · ולאחותו הבתול׳
והיה העיר הרמ׳ מל׳ · והכהן הגדול ב׳ מאחיו ויעל ספר המלך · בראשם ח׳ וסימ׳ לא
יקרחה קרחה ויהי כל רעת וגם אני ואל לב ויאשפך עליהם זעמי עלה הפרץ · ומהם מן בני
שמעון וישובו כל איש חיל׳

קדוש אני יהוה ואבדל אתכם
מן העמים להיות לי ׃ ואיש או
אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני
מות יומתו באבן ירגמו אתם
דמיהם בם ׃ פתוחה

ויאמר יהוה
אל
משה

אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא
בעמיו ׃ כי אם לשארו הקרב א
ליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו
ולאחיו ׃ ולאחתו הבתולה הקרובה
אליו אשר לא היתה לאיש לה
יטמא ׃ לא יטמא בעל בעמיו
להחלו ׃ לא יקרחה קרחה בראשם
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם
לא ישרטו שרטת ׃ קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם
כי את אשי יהוה לחם אלהיהם
הם מקריבם והיו קדש ׃ אשה זנה
וחללה לא יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי קדש הוא
לאלהיו ׃ וקדשתו כי את לחם
אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך
כי קדוש אני יהוה מקדשכם ׃ ובת
איש כהן כי תחל לזנות את אביה
היא מחללת באש תשרף ׃ סתומה

והכהן הגדול
מאחיו אשר יוצק על ראשו
שמן המשחה ומלא את ידו ללבש
את הבגדים את ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרם ׃ ועל כל נפשת
מת לא יבא לאביו ולאמו לא
יטמא ׃ ומן המקדש לא יצא ולא
יחלל את מקדש אלהיו כי נזר
שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה ׃
והוא אשה בבתוליה יקח ׃ אלמנה
וגרושה וחללה זנה את אלה לא
יקח כי אם בתולה מעמיו יקח
אשה ׃ ולא יחלל זרעו בעמיו כי
אני יהוה מקדשו ׃ סתומה
וידבר יהוה אל משה לאמר ׃
דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך
לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו ׃ כי כל איש א
שר בו מום לא יקרב איש עור
או פסח או חרם או שרוע ׃ או א
יש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד ׃ או גבן או דק או תבלל
בעינו או גרב או ילפת או מרוח
אשך ׃ כל איש אשר בו מום מזרע
אהרן הכהן לא יגש להקריב את
אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו
לא יגש להקריב ׃ לחם אלהיו
מקדשי הקדשים ומן הקדשים
יאכל ׃ אך אל הפרכת לא יבא

ה׳ פס׳ ראית בהון ראשון · וסימניהון והכהן הגדול מאחיו כל ימי נדר נדרו ויבאו הבית
והוא שכב ומלחו את ראשון והיה ויאמר ישימו ענת טהור רזכריה · בראשם ח׳ וסימנה
לא יקרחה קרחה ויהי כל רעה וגם אני ואל לב ויאשפך עליהם זעמי עלה הפרץ ומהם מן
בני שמעון וישובו כל איש חיל · זנה ג׳ חס׳ וסימ׳ ואשה זנה ואלמנה וגרושה וא׳
נשה זנה · ואל הנימוס ג׳ וסימ׳ קרבן ראשית אך אל הפרכת משמרתך ·

יאכל י״ג וסימ׳ לחם אלהיו מקדשים ועד זג משרת מתת חמאה חמאה חינו יבע אזרעה
בהמות קינרו גם כל ימין מתוקה שנת העבד׳ אשי ט כת׳ וסימ׳ והביאה אל
הכהן בהר׳ ואת כל חלבה כתר׳ ידיו תביאינה על אישי החלבים קדשים יהיו לא יגש לא יהיה

ואל המזבח לא יגש כי מום בו
ולא יחלל את מקדשי כי אני
יהוה מקדשם וידבר משה אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
פתוחה וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו וינזרו מקדשי בני
ישראל ולא יחללו את שם קדשי
אשר הם מקדשים לי אני יהוה
אמר אלהם לדרתיכם כל איש
אשר יקרב מכל זרעכם אל
הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני יהוה איש
איש מזרע אהרן והוא צרוע או
זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל טמא נפש או
איש אשר תצא ממנו שכבת זרע
או איש אשר יגע בכל שרץ אשר
יטמא לו או באדם אשר יטמא
לו לכל טמאתו נפש אשר תגע
בו וטמאה עד הערב ולא יאכל
מן הקדשים כי אם רחץ בשרו
במים ובא השמש וטהר ואחר
יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא
נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה
בה אני יהוה ושמרו את משמרתי
ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי
יחללהו אני יהוה מקדשם וכל

זר לא יאכל קדש תושב כהן
ושכיר לא יאכל קדש וכהן כי
יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל
בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו
ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל ובת
כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע
אין לה ושבה אל בית אביה
כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל
זר לא יאכל בו ואיש כי יאכל
קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו
ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו
את קדשי בני ישראל את אשר
ירימו ליהוה והשיאו אותם עון
אשמה באכלם את קדשיהם כי
אני יהוה מקדשם פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל ואמרת אלהם איש
איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל
נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו
ליהוה לעלה לרצנכם תמים זכר
בבקר בכשבים ובעזים כל אשר בו
מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה
לכם ואיש כי יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון כל
מום לא יהיה בו עורת או שבור

לכהנים רק לשבט הלוי׳ ואהנה ומל מאישי דכר׳ ובת ד׳ רא׳ פס׳ וסימ׳ ובת איש כהן ובת
כהן כי תהיה ובת כהן כי תהיה ובת ער׳ אני מקדשם ד׳ וסימניהון אך אל הפרכת ושמרו
את משמרתי והשיאו אותם וגם את שבתתי חג׳ חס׳ כי׳ טמא ד׳ והנגע כי איש טמא
שפתי׳ ובתוך עם טמא׳ ויאמר חגי אם יגע והנגע ג׳ בת׳ והנגע בבשר הזב והנוגע
בכל טמא נפש והנגע במי הנדה׳ בלחמו ג׳ וסימ׳ יקנה נשחיתה ידמו עדי׳

ושבה ב בטעמ׳ ושבה אל בית אביה · ושבה לא תתנה · וחד ובבקר היא שבה · חמישתו
ב כת׳ כן ואיש כי יאכל קדש ואם גאל יגאל · לרצנכם יד וחס׳ וסימ׳ וכי תזבחו וכי תזבחו
תמים זכר והניף את העמר · והשיאו ב ומ׳ל והשיאו אתם עון כל ישרא׳

או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת
לא תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא תתנו מהם על המזבח ליהוה׃
ושור ושה שרוע וקלוט נדבה
תעשה אתו ולנדר לא ירצה׃ ומ
ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא
תקריבו ליהוה ובארצכם לא
תעשו׃ ומיד בן נכר לא תקריבו את
לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם
בהם מום בם לא ירצו לכם׃ פתוחה
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ שור או כשב או
עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת
אמו ומיום השמיני והלאה ירצה
לקרבן אשה ליהוה׃ ושור או שה
אתו ואת בנו לא תשחטו ביום
אחד׃ וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
לרצנכם תזבחו׃ ביום ההוא יאכל
לא תותירו ממנו עד בקר אני
יהוה׃ ושמרתם מצותי ועשיתם
אתם אני יהוה׃ ולא תחללו את
שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
ישראל אני יהוה מקדשכם׃ ה
המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה׃ פתוחה
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי

קדש אלה הם מועדי׃ ששת ימ
ימים תעשה מלאכה וביום הש
השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת הוא
ליהוה בכל מושבתיכם׃ פתוחה
אלה מועדי יהוה מקראי
קדש אשר תקראו אתם במועדם׃
בחדש הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו׃
ביום הראשון מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
והקרבתם אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ פתוחה
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את
קצירה והבאתם את עמר ראשית
קצירכם אל הכהן׃ והניף את העמר
לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת
יניפנו הכהן׃ ועשיתם ביום הניפכם
את העמר כבש תמים בן שנתו
לעלה ליהוה׃ ומנחתו שני עשרנים
סלת בלולה בשמן אשה ליהוה
ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין׃
ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד

יא זוג׳ מחלפי׳ בטע׳ מן ב חד נחית לתהומ׳ ה וחד זקיף לרומה · וסימ׳ בלשו׳ תרג׳ שמואל עבד
אור׳ דוד מנהון כמיא קטלין לרוגזא׳ משה ממלל בגלותא ועשיתם ביום הניפכם את
ועשיתם שעיר עזים אחד חטאת · ועתה הרגו כל זכר בטף · ועתה יושב ירושלים · ועתה
שא נא את · ועתה נפשנו יבשה · ואתם חשבתם עלי רעה · ואתם הרעתם לעשות · עד
עצם היום הזה ג רסמ׳ וסימ׳ ולחם וקלי וכרמל ויש׳ינו אבנים גדולות׳ חמה ואבתם פשעו בי׳

על הלחם ·ל· והקרבתם על הלחם ·כי לא על הלחם לבדו   על לחם ב̇ והניף הכהן אתם ·ומן
בני הקהתי ·אחיהם על לחם·   ה̇ מל̇ ·בכ̇ טע̇ וסימנ̇ ממושבתיכם לדורתיכם ·ההרותיה ·מכליגתי
גלוליהם ·ועצביהם למבראשונה ותבוכיק שהם ·וסימן מהממגתלוש·

עצם היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
בכל משבתיכם   סתומה
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום
הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימת תהיינה עד ממחרת
ממחרת השבת השביעת תספרו
חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
ליהוה ממושבתיכם תביאו לחם
תנופה שתים שני עשרנים סלת
תהיינה חמץ תאפינה בכורים
ליהוה והקרבתם על הלחם שבעת
כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר
אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח
ליהוה ועשיתם שעיר עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה
לזבח שלמים והניף הכהן אתם
על לחם הבכרים תנופה לפני
יהוה על שני כבשים קדש יהיו
ליהוה לכהן וקראתם בעצם היום
הזה מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו חקת
עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם
ובקצרכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם   פתוחה
וידבר יהוה אל

משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תר
תרועה מקרא קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו והקרבתם אשה
ליהוה   סתומה
וידבר יהוה אל משה לאמר אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום
הכפרים הוא מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבת
והקרבתם אשה ליהוה וכל
מלאכה לא תעשו בעצם היום
הזה כי יום כפרים הוא לכפר
עליכם לפני יהוה אלהיכם כי כל
הנפש אשר לא תענה בעצם
היום הזה ונכרתה מעמיה וכל
הנפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי את
הנפש ההוא מקרב עמה כל
מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל משבתיכם שבת
שבתון הוא לכם ועניתם את
נפשתיכם בתשעה לחדש בערב
מערב עד ערב תשבתו שבתכם
וידבר יהוה   פתוחה
אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר בחמשה עשר
יום לחדש השביעי הזה חג הסכות
שבעת ימים ליהוה ביום הראשון

משבתיכם ·ג̇ חס כת̇ · וסימ̇ תבערו ולחם וקלי כל מלאכה   כל הנפש ·ג̇ · וסימ̇ הבאה ליעקב לכל
יעקב כי כל הנפש ·וכל הנפש אשר תעשה ·ל̇ כת̇   לחדש בערב ·ד̇ דסמי̇ · וסימ̇ בראשון בארבעה
כבו בתשעה לחדש ויחנו בני ישר̇ ·   וכל מלאכה ·ג̇ וסימ̇ ·והיתה לכם ·וכל מלאכה דרא̇ בס דדמא̇
וקדשתם דירמי̇ ·   מקרב עמה ·ג̇ וסימ̇ אשר יאכל כל דם וכל הנפש אשר והנפש אשר יעשה
באספכם ·ל̇ ·שבתכם ·ל̇ ·משמרכם ·ל̇   לחטתכם ·ל̇ ·לראותכם ·ל̇ · ועריכם ·ל̇ · מראשתיכם ·ל̇

מתנותיכם ד' ב' מל' וב' חס' וסימנהון מלבד שבתות ואתם בית ישר' מכל מתנותיכם ובשאת כ' קדמ' מל'
סכות בסכות ב' מל' בת' על כן קרא שם המקום סכות כי בסכות הושבתי וכל נב' וכל דכו' כמא' לעשות סכת
ככתוב וכל הסכות דאורי' מל' במ"א חג הסכת תעשה לך חג' ד' רפא' וסימ' בגערינו באספכם ומה
תעשו בשלו

מקרא קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
עבדה לא תעשו אלה מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי
קדש להקריב אשה ליהוה עלה
ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו
מלבד שבתת יהוה ומלבד
מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו
ליהוה אך בחמשה עשר יום
לחדש השביעי באספכם את
תבואת הארץ תחגו את חג יהוה
שבעת ימים ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר
כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדש השביעי תחגו
אתו בסכת תשבו שבעת ימים
כל האזרח בישראל ישבו בסכת
למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם וידבר משה את מעדי

יהוה אל בני ישראל פתוחה
וידבר יהוה אל משה
לאמר צו את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יערך אתו
אהרן מערב עד בקר לפני יהוה
תמיד חקת עולם לדרתיכם על
המנרה הטהרה יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד פתוחה
ולקחת סלת ואפית אתה
שתים עשרה חלות שני עשרנים
יהיה החלה האחת ושמת אותם
שתים מערכות שש המערכת
על השלחן הטהר לפני יהוה
ונתת על המערכת לבנה זכה
והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה
ביום השבת ביום השבת יערכנו
לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל
ברית עולם והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק
עולם סתומה
ויצא בן אשה ישראלית והוא
בן איש מצרי בתוך בני ישראל
וינצו במחנה בן הישראלית
ואיש הישראלי ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל
ויביאו אתו אל משה ושם אמו

מעדי ג' חס' כל' וסימ' וידבר משה ועשיתם אשה לה' וינע משה יתהם לאמר וביום השמיני ב' מ' נ' פס'
בחמשה עשר ויקרא בספר תורת וכל רא פס' דע' כמ"ג ביום
וממערכה ילמדו ויטמא הפקדה להבדיל ידעו יב' וסימ' דרתיכם והשתעת
ללחם ה' דג' וסימ' לאזכרה אשה לה' והשלחתי ללחם קדמו עדר ותרעב לאהרן בתר כל' וחד וללחם לא נרעב
זכה ג' וסימ' לבונה ולבונה
ואכלהו ויכלהו

ויוציאו ג מל וסימ ויוציאו את המקלל ויוציאו את אבתיכם ויוציאו את אוריהו וכל כתו רכו ויצאו את
מינבות כית בעל ויצאו כת ושאר ויציאו כת · יעשה לו ה רסמ וסימ לרעה מה יעשה לו או כן יגרח
ואיש כי יתן מום כליא פרש אוי לרשע רע · ומכה ד ומכה אביו ומכה נפשו בהמה ומכה אדם

שלמית בת דברי למטה דן ויניחהו
במשמר לפרש להם על פי יהוה
פתוחה
וידבר יהוה
אל משה לאמר הוצא את המקלל
אל מחוץ למחנה וסמכו
כל השמעים את ידיהם על ראשו
ורגמו אתו כל העדה ואל בני
ישראל תדבר לאמר איש איש
כי יקלל אלהיו ונשא חטאו ונקב
שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו
כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם
יומת ואיש כי יכה כל נפש אדם
מות יומת ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש ואיש כי
יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו שבר תחת שבר עין תחת
עין שן תחת שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו ומכה בהמה
ישלמנה ומכה אדם יומת משפט
אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם וידבר משה
אל בני ישראל ויוציאו את המקלל
אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן
ובני ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את משה
פתוחה

וידבר יהוה אל
משה בהר
סיני לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת
ליהוה שש שנים תזרע שדך
ושש שנים תזמר כרמך ואספת
את תבואתה ובשנה השביעת
שבת שבתון יהיה לארץ שבת
ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא
תזמר את ספיח קצירך לא תקצור
ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ והיתה שבת
הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך
ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך ולבהמתך ולחיה
אשר בארצך תהיה כל תבואתה
לאכל
סתומה
וספרת
לך שבע שבתת שנים שבע שנים
שבע פעמים והיו לך ימי שבע
שבתת השנים תשע וארבעים שנה
והעברת שופר תרועה בחדש
השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם וקדשתם
את שנת החמשים שנה וקראתם
דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא
תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו
ואיש אל משפחתו תשבו יובל
הוא שנת החמשים שנה תהיה
לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
ספיחיה ולא תבצרו את נזריה

שבת ד וסימ והיתה שבת הארץ עולת שבת להכין שבת קדשך וכל שבת שבתון רבו · הגרים
ד קמ וסימ ולשכירך ולתושבך וגם מבני התושבים והיה הגלו אתה ויקבץ את כל יהודה · החמשים יח
וסימ יובל היא וקדשתם ואש יצאה מאת ויקח משה וממחצית בני ישר ויענה אליהו ויעל ויבא
ושל · נזריה ב ולא תבצרו את נזריה וכו נזריה משלג תב מל · תזמר ה חס בליש
שש שנים ובשנה השביעית וזמרת זר תזרעו בתבואתיכם להרבות וזמריהם שחתו שניהם · שנים
עשרי

ואשר ־יב רא כס וסימ ואשר לא שם לכו ואשר לא עדה יגאל מן הלוים יבא את רעהו ביער ואשר
עשה לדתן ולאבירם · עשה לכם במדבר · עשה לחיל מצרים אכלו שאר ישמיעו נתנו שארית לא נכון היה
נעשה · ושדה ־ב חד כת ה וחד כת יוד · וסימ · מגרש תרומת תתנו כת יוד ·

כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן ה
השדה תאכלו את תבואתה ׃ בשנת
היובל הזאת תשבו איש אל
אחזתו ׃ פתוחה לא פסיק וכי
תמכרו ממכר לעמיתך או קנה
מיד עמיתך אל תונו איש את
אחיו ׃ במספר שנים אחר היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שני
תבואת ימכר לך ׃ לפי רב השנים
תרבה מקנתו ולפי מעט השנים
תמעיט מקנתו כי מספר תבואת
הוא מכר לך ׃ ולא תונו איש את
עמיתו ויראת מאלהיך כי אני
יהוה אלהיכם ׃ ועשיתם את חקתי
ואת משפטי תשמרו ועשיתם
אתם וישבתם על הארץ לבטח ׃
ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה ׃ וכי
תאמרו מה נאכל בשנה השביעת
הן לא נזרע ולא נאסף את
תבואתנו ׃ וצויתי את ברכתי לכם
בשנה הששית ועשת את התבואה
לשלש השנים ׃ וזרעתם את
השנה השמינת ואכלתם מן ה
התבואה ישן עד השנה התשיעת
עד בוא תבואתה תאכלו ישן ׃ ו
והארץ לא תמכר לצמתת כי לי
הארץ כי גרים ותושבים אתם
עמדי ׃ ובכל ארץ אחזתכם גאלה

תתנו לארץ ׃ סתומה
כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא
גאלו הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו ׃ ואיש כי לא יהיה
לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי
גאלתו ׃ וחשב את שני ממכרו
והשיב את העדף לאיש אשר
מכר לו ושב לאחזתו ׃ ואם לא
מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו
ביד הקנה אתו עד שנת היובל
ויצא ביבל ושב לאחזתו ׃ סתומה
ואיש כי ימכר בית
מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה
גאלתו ׃ ואם לא יגאל עד מלאת
לו שנה תמימה וקם הבית אשר
בעיר אשר לא חמה לצמיתת
לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל ׃
ובתי החצרים אשר אין להם חמה
סביב על שדה הארץ יחשב גאלה
תהיה לו וביבל יצא ׃ וערי הלוים
בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה
ללוים ׃ ואשר יגאל מן הלוים
ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל
כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם
בתוך בני ישראל ׃ ושדה מגרש
עריהם לא ימכר כי אחזת עולם
הוא להם ׃ סתומה
וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך

חמה ־ג חס כת · וסימ והמים להם חמה · ואם לא יגאל · ובתי החצרים · וכל מלכים רבו במב מל חומה
ובריח נחשת והפל החמה תחתיה · וכי ימוך ב דסמ · ומטה ידו עמך ונמכר לך ומכר מאחזתו
וחד כי ימוך · לו כת לא וקר לו · וסימ אשר לא עדה אשר לא מרעים אשר לא חמה הרבו
חושי אמר לו הרבות ערתם רעו יערו יקטלני אחריש כנבור מרעהו דרבבל · וב פליג לא יאסף
ולא שם יקרה דרה · וב חילוה כת לו וקר לא · כחזקה · ינשה · ומרנחה מוסיף לו יהי ·

הולידו · ב חד מל וחד חס · וגם מבני התושבים · והיה הפלו יאתה קדמ מל · יאורי · והתנחלתם · יחזקיא
ונחלתם עזרא והורשתם · יה והנחלתם · עברו בהם · ג · דסמי · וסימניהון נפך
לעלם בהם · והילדים מיד העברים בהם · סביבתי · כם ב חס · ועבדך ואמתך · מאלהי העמים · ב

והחזקת בו גר ותושב וחי עמך
אל תקח מאתו נשך ותרבית וי
ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך
את כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן אכלך אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים לתת לכם
את ארץ כנען להיות לכם לא
לאלהים וכי ימוך אחיך עמך
ונמכר לך לא תעבד בו עבדת
עבד כשכיר כתושב יהיה עמך
עד שנת היבל יעבד עמך ויצא
מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב
כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת
עבד לא תרדה בו בפרך ויראת
מאלהיך ועבדך ואמתך אשר
יהיו לך מאת הגוים אשר
סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה
וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפחתם אשר
עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה
לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו לא תרדה
בו בפרך סתומה וכי
תשיג יד גר ותושב עמך ומך

אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר אחרי נמכר
גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו או
דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו
ונגאל וחשב עם קנהו משנת
המכרו לו עד שנת היבל והיה
כסף ממכרו במספר שנים כימי
שכיר יהיה עמו אם עוד רבות
בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף
מקנתו ואם מעט נשאר בשנים
עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו
ישיב את גאלתו כשכיר שנה
בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך
לעיניך ואם לא יגאל באלה
ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו
כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם לא
תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה
לא תקימו לכם ואבן משכית לא
תתנו בארצכם להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

פתוחה

אם בחקתי תלכו
ואת מצותי
תשמרו ועשיתם
אתם ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה

לעיניך ח ומל · וסימ · למה נמות לעיניך כשכיר שנה או הנסה אלהים · אתבעים יכנו שורך טבוח
ולהחתי את נשיך אלה עשית · אל הכהן שנה · שניו ג ומל בשנים כפי שיהיו ימי מספר שניו
ולא חקר · ר · קנהו ב וחס וסימ · וחשב עם קנהו · ידע שור קנהו · לשבע ד וסימ · ואכלתם ·
ואכלתם · באכלנו לחם אבירים · ישיב · כד וסימ · ישטמנו כעל הביר אם עוד רבות מעט ירבה
הרבני לאיש יגמלנו · וחבי · אמרי נא תבונה לא יונה בנשך עני ואביון חבל וריב לו · הכתי ס
אפרים הרע אלוה לא התאמין בו מענה רך מפרי כענת שלג לאיוב ·

והשמתי · יג · וסימ' · חיה רעה וגאון זדים מערי יהודה למואב והבאתי רעי גוים ומתוך זכות המין ב
שיריך את המין ממצרים והאבדתי גלולים חיה רעה כל משושה · ח̇פ̇ס̇ מין ואם ואם מן כ̇ב̇ כפסו
וסימניהון בחקתי בבהמה לא יגאל נביאים יחבאו להעלות יכבד תדרשהו · ממלכות בית ישראל.

הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו
והשיג לכם דיש את בציר ובציר
ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין
מחריד והשבתי חיה רעה מן
הארץ וחרב לא תעבר בארצכם
ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם
לחרב ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו
איביכם לפניכם לחרב ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי
אתכם והקימתי את בריתי אתכם
ואכלתם ישן נושן וישן מפני
חדש תוציאו ונתתי משכני
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים מהית להם
עבדים ואשבר מטת עלכם
ואולך אתכם קוממיות: פתוחה
ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל המצות האלה:
ואם בחקתי תמאסו ואם את
משפטי תגעל נפשכם לבלתי
עשות את כל מצותי להפרכם
את בריתי: אף אני אעשה זאת
לכם והפקדתי עליכם בהלה את

השחפת ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק
זרעכם ואכלהו איביכם: ונתתי פני בכם
ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם
שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם:
ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי
ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם:
ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנח
כנחשה: ותם לריק כחכם ולא
תתן ארצכם את יבולה ועץ הא
הארץ לא יתן פריו: ואם תלכו עמי
קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי
עליכם מכה שבע כחטאתיכם:
והשלחתי בכם את חית השדה
ושכלה אתכם והכריתה את
בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו
דרכיכם: ואם באלה לא תוסרו
לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אף
אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם
אני שבע על חטאתיכם: והבאתי
עליכם חרב נקמת נקם ברית ונא
ונאספתם אל עריכם ושלחתי
דבר בתוככם ונתתם ביד אויב: ה
בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר
נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו
לחמכם במשקל ואכלתם ולא
תשבעו: סתומה ואם
בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי

רבבה · ד̇ וחד ורבבה · וסימניהון ויברכו ורדפו איבה ירדף אחד אלף · כצמח השדה נתתיך · ורכבה
מימינך · ופניתי · ד̇ ומ̇ל̇ והפריתי אתכם ונעבדתם אני אני · ואולך ד̇ וסימ' קוממיות :
וארבה ארבעים ארבעים · ואשבור מטת עלכם ח̇ס̇ · מוטות עץ שברת כן כת' · ושאר מטות מ̇ל̇
והקימתי · י̇ כת' כן · וסימ' ופניתי אליכם כי ימלאו ימיך וחניתי · והקימתי אני את בריתי · כהן נאמן ·
הקימתי את דבר יי כן כת' · את בריתי אתך יי · כי ימלאו ימיך את כסא ממלכתך והקימותי מ̇ל̇ ושארא
הקמתי כת'

ונפלתם ג' וסימ' ואין רודף אתכם ונפלתם ג"א הרי כי כאשר נפלתם מפני הרעש · נחשה כ חס כלש
ואת ארצכם · אפיקי נחשה · סימן רעשי הרי הרי בקרי בקרי הרי בקרי בקרי ואפס כיום ההוא
הרס המלך · כלכבם · ט וסימ' והבאתי מורך נרא נא להיטיבי אותם אחלש את ירושלם

בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי
ויסרתי אתכם אף אני שבע על
חטאתיכם ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו והשמדתי
את במתיכם והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם על פגרי
גלוליכם וגעלה נפשי אתכם
ונתתי את עריכם חרבה והשמותי
את מקדשיכם ולא אריח בריח
ניחחכם והשמתי אני את הארץ
ושממו עליה איביכם הישבים
בה ואתכם אזרה בגוים והריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם
שממה ועריכם יהיו חרבה ואז
תרצה הארץ את שבתתיה כל
ימי השמה ואתם בארץ איביכם
אז תשבת הארץ והרצת את
שבתתיה כל ימי השמה תשבת
את אשר לא שבתה בשבתתיכם
בשבתכם עליה והנשארים בכם
והבאתי מרך בלבבם בארצת
איביהם ורדף אתם קול עלה
נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין
רדף וכשלו איש באחיו כמפני
חרב ורדף אין ולא תהיה לכם
תקומה לפני איביכם ואבדתם
בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם
והנשארים בכם ימקו בעונם
בארצת איביכם ואף בעונת

אבתם אתם ימקו והתודו את
עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף אשר הלכו
עמי בקרי אף אני אלך עמם
בקרי והבאתי אתם בארץ
איביהם או אז יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר והארץ
תעזב מהם ותרץ את שבתתיה
בהשמה מהם והם ירצו את
עונם יען וביען במשפטי מאסו
ואת חקתי געלה נפשם ואף
גם זאת בהיותם בארץ איביהם
לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי אני יהוה
אלהיהם וזכרתי להם ברית
ראשנים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה אלה
החקים והמשפטים והתורת אשר
נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר
סיני ביד משה פתוחה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם
איש כי יפלא נדר בערכך נפשת
ליהוה והיה ערכך הזכר מבן
עשרים שנה ועד בן ששים שנה

אל המשכן ויגעו אל כנסלות · ויהי כי הקימו מלא רע והוללות · בלבבם וחד ובל יאמרו ללבבם · ונסו
ד' וסימ' ונסו מנסת חרב ונפלו · ה' קדמ' הגלולים הגלולים · והתודו ב' את עונם ואת חטאתם
איביהם ג' בפרש' וסימ' והבאתי מרך או אז יכנע לבבם ואף גם זאת · יעקוב ה' מל' וסימניו
וזכרתי את בריתי הנני שב · גם זרע יעקוב ושב יעקוב ושקט ושאנן · לא כאלה חלק יעקב · ראשנים
ה' וסימ' וזכרתי להם לא תסיג גבול כי שאל נא לימים וכע גומיך אל תזכר לנו וחד כימי קדם
כראשנים ·

והיה ערכך חמשים שקל כסף
בשקל הקדש ואם נקבה הוא
והיה ערכך שלשים שקל ואם
מבן חמש שנים ועד בן עשרים
שנה והיה ערכך הזכר עשרים
שקלים ולנקבה עשרת שקלים
ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים
והיה ערכך הזכר חמשה שקלים
כסף ולנקבה ערכך שלשת ע
שקלים כסף ואם מבן ששים
שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך
חמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים ואם מך הוא
מערכך והעמידו לפני הכהן וה
והעריך אתו הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן

ואם בהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה קדש לא
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע
או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה
בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש ואם כל בהמה טמאה אשר
לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן
והעריך הכהן אתה בין טוב ובין
רע כערכך הכהן כן יהיה ואם
גאל יגאלנה ויסף חמישתו על
ערכך ואיש כי יקדש את ביתו

קדש ליהוה והעריכו הכהן בין
טוב ובין רע כאשר יעריך אתו
הכהן כן יקום ואם המקדיש יגאל
את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך
עליו והיה לו ואם משדה אחזתו
יקדיש איש ליהוה והיה ערכך
לפי זרעו זרע חמר שערים בחמי
בחמשים שקל כסף אם משנת
היבל יקדיש שדהו כערכך יקום
ואם אחר היבל יקדיש שדהו
וחשב לו הכהן את הכסף על פי
השנים הנותרת עד שנת היבל
ונגרע מערכך ואם גאל יגאל
את השדה המקדיש אתו ויסף
חמשית כסף ערכך עליו וקם לו
ואם לא יגאל את השדה ואם
מכר את השדה לאיש אחר לא
יגאל עוד והיה השדה בצאתו
ביבל קדש ליהוה כשדה החרם
לכהן תהיה אחזתו ואם את
שדה מקנתו אשר לא משדה
אחזתו יקדיש ליהוה וחשב לו
הכהן את מכסת הערכך עד שנת
היבל ונתן את הערכך ביום ההוא
קדש ליהוה בשנת היובל ישוב
השדה לאשר קנהו מאתו לאשר
לו אחזת הארץ וכל ערכך יהיה
בשקל הקדש עשרים גרה יהיה
השקל אך בכור אשר יבכר ליהוה

בקר ז׳ פס לא ולא לא ר״ת פס וסימ׳ לא תעשק את רעך לא יבקר בין טוב לא יסכו לי״י יין ·
ויתן ה׳ וכל מעשר ויזבח בלק גם מקנה גם הם וגם הכרובים · ואם לא יז במינ פס · וסימנ׳
הלוא אם תיטיב שאת ארדה נא ואראה אזתנקה ועתה אם ישכם עשים שלחו מכם אחד ופטר ·

בבהמה לא יקדיש איש אתו
אם שור אם שה ליהוה הוא ואם
בבהמה הטמאה ופדה בערכך
ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל
ונמכר בערכך אך כל חרם אשר
יחרם איש ליהוה מכל אשר לו
מאדם ובהמה ומשדה אחזתו
לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש
קדשים הוא ליהוה כל חרם אשר
יחרם מן האדם לא יפדה מות
יומת וכל מעשר הארץ מזרע
הארץ מפרי העץ ליהוה הוא
קדש ליהוה ואם גאל יגאל
איש ממעשרו חמשיתו יסף
עליו וכל מעשר בקר וצאן כל
אשר יעבר תחת השבט העשירי
יהיה קדש ליהוה לא יבקר בין
טוב לרע ולא ימירנו ואם המר
ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש לא יגאל אלה המצות
אשר צוה יהוה את משה אל
בני ישראל בהר סיני

סכום הפסוקים של ספר ויקרא שמנה מאות שמונים
ושמנה ·

ותשלם מלאכת ספר שלישי והוא ספר תורת כהנים
והקרבנות ·

וידבר

יהוה אל משה במדבר סיני באהל
מועד באחד לחדש השני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים
לאמר שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות כל זכר לגלגלתם
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל תפקדו אתם ל
צבאתם אתה ואהרן ואתכם
יהיו איש איש למטה איש ראש
לבית אבתיו הוא ואלה שמות
האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שדיאור
לשמעון שלמיאל בן צורישדי
ליהודה נחשון בן עמינדב
ליששכר נתנאל בן צוער לזבולן
אליאב בן חלן לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור לבנימן אבידן
בן גדעני לדן אחיעזר בן עמישדי
לאשר פגעיאל בן עכרן לגד
אליסף בן דעואל לנפתלי אחירע
בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי
מטות אבותם ראשי אלפי ישראל

חמר וכל פטר חמור ואם בבהמה הטמאה והשבי׳ע אותה הכהן הוא יתחטא בו ויאמר אליה ברך ·
ויאמר אליו וראיתם ד׳רך ויאמר אליהם אם טוב אם לא תשמע ואם לני הלילה ואני אמרתי
אגלה אזנך · לצאתם מארץ מצרים ג׳ · וסימ׳ ויסעו מאילים במדבר סיני וחבירו ·
ישראל הס׳ ג׳ אלה קריאי אם מישרא וחביר׳ · כל שמות השבטים חד חלן כל חס בשבטים ·
שלמיאל כל חס חד קרי וחדא כתב · ואתכם ג׳ ואתכם יהיו ואתכם בצ׳ · גדניכם ואתכם
הרכב והסוסים ·

וחמש מאות׳ ג׳ ס׳ בס׳ בעני׳ בני ראובן לבני יוסף לבני אפרים לבני אשר ושא׳ קר׳ דמ׳
שמות ׳ ט׳ מל׳ בתור׳ וסימ׳ ויקרא להן שמות הקהילו ראובן שמעון גד מנשה ׳ ר״ת סימן
תחלה הארץ וכל נבי׳ וכתו׳ דכו׳ מל׳ וכל שמות רבו׳ בכמ׳ חס׳ וסימ׳ מעשה חרש והאכנם

ויקח משה ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו בשמות׃ ואת כל
העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה
את משה ויפקדם במדבר סיני׃
סתומה ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות לגלגלתם כל זכר
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה ראובן
ששה וארבעים אלף וחמש
מאות׃ פתוחה לבני
שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לג
לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה שמעון תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות׃ פתוחה
לבני גד תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים
אלף ושש מאות וחמשים׃
פתוחה לבני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה

יהודה ארבעה ושבעים אלף
ושש מאות׃ פתוחה
לבני יששכר תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה יששכר ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות׃
פתוחה לבני זבולן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה זבולן
שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
פתוחה לבני יוסף לבני
אפרים תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה אפרים ארבעים אלף
וחמש מאות׃ פתוחה
לבני מנשה תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה מנשה שנים ו
ושלשים אלף ומאתים׃ פתוחה
לבני בנימן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
בנימן חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות׃ פתוחה

BRITISH MUSEUM

והאכנם על שמות בני ישר׳ פקדיו ד׳ וחס׳ שמעון דמ׳ ...
סימן ... כל יצא צבא ...

פקדיהם כל חס׳ ן במ׳א כל אלה בני לוי ... אבתיהם ...
פקדיו פקדים הפקדים פקדיכם כל חס׳ וכל ...
תולדתם בני נפתלי למשפחתם ...

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה דן שנים וששים אלף ושבע
מאות׃ פתוחה לבני
אשר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה אשר אחד וארבעים אלף
וחמש מאות׃ פתוחה
בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ פתוחה
אלה הפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר
איש איש אחד לבית אבתיו היו׃
ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא בישראל׃ ויהיו כל
הפקדים שש מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים׃
והלוים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם׃ פתוחה וידבר
יהוה אל משה לאמר׃ אך את
מטה לוי לא תפקד ואת ראשם
לא תשא בתוך בני ישראל׃ ואתה
הפקד את הלוים על משכן העדת

ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת כל כליו
והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו׃
ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים
ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים
והזר הקרב יומת׃ וחנו בני ישראל
איש על מחנהו ואיש על דגלו
לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב
למשכן העדת ולא יהיה קצף על
עדת בני ישראל ושמרו הלוים
את משמרת משכן העדות׃ ויעשו
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו׃ פתוחה
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר׃ איש על דגלו
באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מועד יחנו׃
והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני
יהודה נחשון בן עמינדב׃ וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף
ושש מאות׃ והחנים עליו מטה
יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל
בן צוער׃ וצבאו ופקדיו ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות׃
מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב
בן חלן׃ וצבאו ופקדיו שבעה
וחמשים אלף וארבע מאות׃ כל
הפקדים למחנה יהודה מאת אלף

ראשם יד׳ וסימ׳ אך את מטה לוי ויקרע יהושע ויכנע מדין ופדויי ∴ וחבירו כשו והכלמו וחכו׳
וחכ׳ ויהי קול ומעל לרקיע פארי פשתים וכית ישראל ב׳ לית יאתו והיה כאשר
יראוני יבישן ישבו לארץ ירמו ספקו עליך ולכל ישר׳ ב׳ היו לו להכטילו הקרובים והרחוקים
שמע אלהינו וחר וראשם לא יגלחו וקדוש ישר׳ ב׳ וקדוש ישר׳ בראתה וקדוש ישר׳
התנו ועל כל ישר׳ ב׳ עם כל מלכותו כלה התפקדו ד׳ וסימ׳ והלוים והלוים ויהיו פקדיהם
ובני ישרא׳

ראשונה ד' וסימ' וישם את השפחות · זה יצאת ראשונה ותביאת אתם אל הכהן ראשנה יסעו ·
ויהי לבני אהרן בחרו לכם הפר ושלמתי ראשונה ומרתי פעלתם היושבים ראשונה כמשל הזה
ימלא ושלמתי במעל הזה ראשונה כל ויהי לבני אהרן ראשונה כל ושאר ראשנה כל

ושמנים אלף וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראשנה יסעו
סתומה דגל מחנה ראובן
תימנה לצבאתם ונשיא לבני
ראובן אליצור בן שדיאור וצבאו
ופקדיו ששה וארבעים אלף
וחמש מאות והחונם עליו מטה
שמעון ונשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורישדי וצבאו
ופקדיהם תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות ומטה גד ונשיא
לבני גד אליסף בן רעואל וצבאו
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
ושש מאות וחמשים כל הפקדים
למחנה ראובן מאת אלף ואחד
וחמשים אלף וארבע מאות
וחמשים לצבאתם ושנים יסעו
סתומה ונסע אהל מועד
מחנה הלוים בתוך המחנת כאשר
יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם
סתומה דגל מחנה
אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמע בן עמיהוד
וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף
וחמש מאות ועליו מטה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור וצבאו ופקדיהם שנים
ושלשים אלף ומאתים ומטה
בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן

בן גדעני וצבאו ופקדיהם חמשה
ושלשים אלף וארבע מאות כל
הפקדים למחנה אפרים מאת
אלף ושמנת אלפים ומאה
לצבאתם ושלשים יסעו
סתומה דגל מחנה דן צפנה
לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר
בן עמישדי וצבאו ופקדיהם
שנים וששים אלף ושבע מאות
והחנים עליו מטה אשר ונשיא
לבני אשר פגעיאל בן עכרן וצבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף
וחמש מאות ומטה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחירע בן עינן וצבאו
ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות כל הפקדים למחנה
דן מאת אלף ושבעה וחמשים
אלף ושש מאות לאחרנה יסעו
לדגליהם פתוחה אלה
פקודי בני ישראל לבית אבתם כל
פקודי המחנת לצבאתם שש מאות
אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים והלוים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה כן חנו
לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו
על בית אבתיו פתוחה
ואלה תולדת אהרן ומשה ביום

וחמשים ו' סו' כס' וסימניהון בגלגלת פקדיהם דגד וצבאו חדי ויהיו כל הפקדים אלה פקדי
בני ישר' ויהיו דקהת · בן רשא' ב' אליסף ויאמר משה לחובב · כל הפקדים ג' בטע'
וסימ' יהודה ראובן אפרים · המחנות ג' חס' בתו' וסימ' הלוים ישראל מחנה דן · ועלין
ז' וסימ' מטה מנשה חצר חרב כמבנה עיר מגב לראובני ועלו שלשים הקטוין ועלין ישחק ועלין
יעזין נדרו · שנים ושנים ב' וחס' התהים שנים ושנים יסעו ·

כל דיבור אל משה במ״א ביום דבר ה׳ את משה וכל צווי את משה במ״א ויחהן יתהן משה לוי
ד׳ דס וסימ׳ אך את מטה לוי הקרב ואת שם אהרן תכתב וגם את אחיך ונתת את הלוים
וכל צווי את משה במ״א נתונם נתונם המה ותרויהו נתונם כת׳ ואחיהם הלוים נתונים
שלמי ושאל נתנים כת׳

דבר יהוה את משה בהר סיני ואל
ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר אלה
שמות בני אהרן הכהנים המשחים
אשר מלא ידם לכהן וימת נדב
ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש
זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים
לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
על פני אהרן אביהם פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
הקרב את מטה לוי והעמדת אתו
לפני אהרן הכהן ושרתו אתו ושמ
ושמרו את משמרתו ואת משמרת
כל העדה לפני אהל מועד לעבד
את עבדת המשכן ושמרו את כל
כלי אהל מועד ואת משמרת בני
ישראל לעבד את עבדת המשכן
ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה לו מאת בני
ישראל ואת אהרן ואת בניו תפקד
ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת
פתוחה וידבר יהוה אל
משה לאמר ואני הנה לקחתי את
הלוים מתוך בני ישראל תחת כל
בכור פטר רחם מבני ישראל והיו
לי הלוים כי לי כל בכור ביום הכתי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי לי
כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה פתוחה

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני ל
לאמר פקד את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם
ויפקד אתם משה על פי יהוה כ
כאשר צוה ויהיו אלה בני לוי בש
בשמתם גרשון וקהת ומררי ואלה
שמות בני גרשון למשפחתם לבני
ושמעי ובני קהת למשפחתם עמ
עמרם ויצהר חברון ועזיאל ובני
מררי למשפחתם מחלי ומושי א
אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם
לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
השמעי אלה הם משפחת הגרשני
פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש
ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
וחמש מאות משפחת הגרשני
אחרי המשכן יחנו ימה ונשיא
בית אב לגרשני אליסף בן לאל
ומשמרת בני גרשון באהל מועד
המשכן והאהל מכסהו ומסך
פתח אהל מועד וקלעי החצר
ואת מסך פתח החצר אשר על
המשכן ועל המזבח סביב ואת
מיתריו לכל עבדתו פתוחה
ולקהת משפחת העמרמי ומ
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני
ומשפחת העזיאלי אלה הם מ
משפחת הקהתי במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה שמנת אלפים

לאל את ואעשה שם מזבח ועשה שם אתרא לאלהים עלין הלבנו השוכן דאמרים לא סור ויאמרו
גם הוא לכן אנשי לבב כי יוסף הן אני כפיך אליסף בת שום בר נשי לבית אבותם
למשפחתם ב׳ פקד את בני לוי דבני גרשון צוה ב׳ ויפקד משה ואתו צוה ב׳ ב׳ שוים
ונשיא ד׳ וסימנהון בית אב לגרשני למשפחת הקהתי נשיאי הלוי למשפחות מררי ועשרה ויהיו אלה
נשיא וקהת ומררי ב׳ ואלה שמות בני לוי והשלחן ב׳ הארן השלחן ונתן על י׳ ב׳

ו׳ בס׳ תלי׳ רא׳ בהו׳ ד׳ מלי׳ קדמ׳ לית בה ו׳ תנ׳ תל׳ ודכות׳ אית בהו׳ ומשמרתם הארון שמה תנה
שם יבחו קדשי היתרי והכהני החל לטהר וישבו הכהנים והלוים ומן עד אשר לא החשך
והשלחן ב׳ הארן והשלחן חדן על׳ והמזבחות ג׳ חס וסימ׳ יאורי וישב ויבז ד׳ מל ושל׳א

ושש מאות שמרי משמרת הקדש׃
משפחת בני קהת יחנו על ירך
המשכן תימנה׃ ונשיא בית אב
למשפחת הקהתי אליצפן בן
עזיאל׃ ומשמרתם הארן והשלחן
והמנרה והמזבחת וכלי הקדש
אשר ישרתו בהם והמסך וכל
עבדתו׃ ונשיא נשיאי הלוי אלעזר
בן אהרן הכהן פקדת שמרי
משמרת הקדש׃ למררי משפחת
המחלי ומשפחת המושי אלה
הם משפחת מררי׃ ופקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
ששת אלפים ומאתים׃ ונשיא
בית אב למשפחת מררי צוריאל
בן אביחיל על ירך המשכן יחנו
צפנה׃ ופקדת משמרת בני מררי
קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו
ואדניו וכל כליו וכל עבדתו׃ ועמדי
החצר סביב ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם׃ והחנים לפני המשכן
קדמה לפני אהל מועד מזרחה
משה ואהרן ובניו שמרים משמרת
המקדש למשמרת בני ישראל
והזר הקרב יומת׃ כל פקודי הלוים
אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה שנים ועשרים אלף׃
סתומה
ויאמר יהוה אל
משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל
מבן חדש ומעלה ושא את מספר
שמתם׃ ולקחת את הלוים לי אני
יהוה תחת כל בכר בבני ישראל
ואת בהמת הלוים תחת כל בכור
בבהמת בני ישראל׃ ויפקד משה
כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור
בבני ישראל׃ ויהי כל בכור זכר
במספר שמת מבן חדש ומעלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלף
שלשה ושבעים ומאתים׃ פתוחה
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ קח את הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל ואת בהמת הלוים
תחת בהמתם והיו לי הלוים אני
יהוה׃ ואת פדויי השלשה והשבעים
והמאתים העדפים על הלוים מבכור
בני ישראל׃ ולקחת חמשת חמשת
שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח
עשרים גרה השקל׃ ונתתה הכסף
לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם׃
ויקח משה את כסף הפדיום מאת
העדפים על פדויי הלוים׃ מאת
בכור בני ישראל לקח את הכסף
חמשה וששים ושלש מאות
ואלף בשקל הקדש׃ ויתן משה
את כסף הפדים לאהרן ולבניו
על פי יהוה כאשר צוה יהוה
את משה׃ פתוחה

טו׳ נקודו בקרי׳ י׳ בתו׳ ד׳ בנבי׳ א׳ בכתו׳ וכינך ובקומה הרמ׳ אליו ויאמרו אליו א׳ יה אלה לרשה
אהרן פקד משה ואהרן או בדרך רחקה אשר ועשרון לו ולבנינו עד עולם איתן דאורי רין
רנכי אשר יננא ועדיהם המה וקיר רד׳ יכל מהיתשת ור׳ בכתו לולא האמנתי בה׳ נקוד הג׳ יאורי
מלמעלה ולמטה ישא ג׳ וסימ׳ ושא את מספר שמתם ושא לכל חטאתם עלה ראש הפסגה
ב׳ בת׳ וא׳ במע׳ כל קרי׳ תקח ב׳ בכתיב ושח׳ זל׳ וסימ׳ בשקל הקדש תקח והם עדי

והורדו ב׳ חס וסימ׳ ובא אהרן ובניו המחנה והורדו. זקני העיר יא׳ כס את ואת ואת ואת ואת
מיחדי׳ וסימ׳ וישם את המשפחות׳ את יצאנם והם יקחו ולקחו בגד את הצפור האחר וישבו בני ישראל
הנה אנחנו באים בזאת הרשון והפל יאבש ה׳ ויגל את יהויכן ויעש המלך את כעת היא נאם ה׳ ב

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר נשא את ראש בני קהת
מתוך בני לוי למשפחתם לבית
אבתם מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא
לעשות מלאכה באהל מועד
זאת עבדת בני קהת באהל מועד
קדש הקדשים ובא אהרן ובניו
בנסע המחנה והורדו את פרכת
המסך וכסו בה את ארן העדת
ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו
בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו
בדיו ועל שלחן הפנים יפרשו בגד
תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת
הכפת ואת המנקית ואת קשות
הנסך ולחם התמיד עליו יהיה
ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו
אתו במכסה עור תחש ושמו את
בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו את
מנרת המאור ואת נרתיה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל
כלי שמנה אשר ישרתו לה
בהם ונתנו אתה ואת כל כליה
אל מכסה עור תחש ונתנו על
המוט ועל מזבח הזהב יפרשו
בגד תכלת וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את בדיו ולקחו
את כל כלי השרת אשר ישרתו
בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת

וכסו אותם במכסה עור תחש
ונתנו על המוט ודשנו את
המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן
ונתנו עליו את כל כליו אשר
ישרתו עליו בהם את המחתת
את המזלגת ואת היעים ואת
המזרקת כל כלי המזבח ופרשו
עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו
וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש
ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה
ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת
ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה
משא בני קהת באהל מועד
ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן
שמן המאור וקטרת הסמים
ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל אשר בו
בקדש ובכליו פתוחה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אל תכריתו את שבט
משפחת הקהתי מתוך הלוים וזאת
עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם
את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו ושמו אותם איש איש על
עבדתו ואל משאו ולא יבאו
לראות כבלע את הקדש ומתו פתוחה

וידבר יהוה אל
משה

וכלה ג׳ כת׳ וסימ׳ וכלה הרעב וכלה אהרן ובניו וכלה מכפר את הקדש ותלת כתב׳ וסימ׳ ושבב
והרע לכם סעבית וכלה את מרות׳ ישרתו בם ג׳ וסימ׳ ולקחו ואת היעים רמל ובמזרקים׳ ופקדת
ג׳ וחס משמרת אלעזר ופקדת כל הארם בקרש ג׳ וסימ׳ הכברה ובכלין תאכלנו׳ וחיו ב׳ וחין
ולא ימתו וחיו את בנהם וחד היו כן האנשים ההם׳ מבן שלשים שנה ב׳ בטע הפקד הפקדים אתם
הפקדים׳ ועשה להם ב׳ ואת הלעט החוד ואת מסך והנביאים יאי ולרוח׳ חד כת׳ וחד כיל

ולבית ׳ וסימ׳ ויפקד משה ואהרן ופקודי בני גרשון כל הפקדים אשר וינעש המלך וחבי ולבית
שאול והלבשתיו כתנתך והוד לעמי פשעם ולבית מלך יהודה ולבית הרכבים אמר ירמיהו
ולבית אבתם ז׳ וסימ׳ הקהתי גרשון הלוים ושא׳ למשפחתם לבית אבתם

לאמר׃ נשא את ראש בני גרשון
גם הם לבית אבתם למשפחתם׃
מבן שלשים שנה ומעלה עד בן
חמשים שנה תפקד אותם כל הבא
לצבא צבא לעבד עבדה באהל
מועד׃ זאת עבדת משפחת
הגרשני לעבד ולמשא׃ ונשאו
את יריעת המשכן ואת אהל
מועד מכסהו ומכסה התחש
אשר עליו מלמעלה ואת מסך
פתח אהל מועד׃ ואת קלעי
החצר ואת מסך פתח שער החצר
אשר על המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי
עבדתם ואת כל אשר יעשה ל
להם ועבדו׃ על פי אהרן ובניו ת
תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל
משאם ולכל עבדתם ופקדתם
עלהם במשמרת את כל משאם׃
זאת עבדת משפחת בני הגרשני
באהל מועד ומשמרתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן׃ סתומה
בני מררי למשפחתם לבית
אבתם תפקד אתם׃ מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
תפקדם כל הבא לצבא לעבד את
עבדת אהל מועד׃ וזאת משמרת
משאם לכל עבדתם באהל מועד
קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו

ואדניו׃ ועמודי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל
כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו
את כלי משמרת משאם׃ זאת
עבדת משפחת בני מררי לכל
עבדתם באהל מועד ביד איתמר
בן אהרן הכהן׃ ויפקד משה ואהרן
ונשיאי העדה את בני הקהתי
למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמ
חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם
למשפחתם אלפים שבע מאות
וחמשים׃ אלה פקודי משפחת
הקהתי כל העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה׃ סתומה ופקודי בני
גרשון למשפחותם ולבית אבתם׃
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לצבא ל
לעבדה באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם
למשפחתם לבית אבתם אלפים
ושש מאות ושלשים׃ אלה פקודי
משפחת בני גרשון כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה׃
ופקודי משפחת בני מררי למשפ
למשפחתם לבית אבתם׃ מבן ש
שלשים שנה ומעלה ועד בן

למשפחותם ט מל׳ וסימ׳ ופקודי בני גרשון ובתר׳ דראובן וקדמ׳ ובתר דמנשה וקדמ׳ דשמעו ובתר׳
דזבולן ובתר׳ דישככר וקדמ׳ דאשר וכל מתו׳ דכו׳ על פי ה׳ ביד משה ו׳ דסמי׳ וסימ׳ בני מררי
משפחות הקהתי ויסעו בראשונה את משמרת ה׳ אשר נאחזו בה פקד אתם ויהיו פקדיהם
ה׳ וסימ׳ הקהתי גרשון מררי דשמנת אלפים דסו׳ המנין הראובני דפנחס למשפחותם ב׳ מל
מת בליש׳ ויאחר בפ״ע משפחות הכנעני ופקודי בני גרשון

ונשיאי ישר׳ ב׳ כל הפקדים ׳כל העשוים ישמאו ׳ב׳ את מחניהם ׳ ולא יטמאו עוד בית
ישר׳ ׳ ט׳ פס׳ כל וכל וכל חד רא׳ פס׳ כל ערי המישור ׳כל את בני ישר׳ ויקם העם כל היום
ויתקבצו אליו כל איש ויסקל באבנים את דוד ויתר כל דברי הסא׳ ׳ויעש המלך אחז ׳לכן כל

חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם
למשפחתם שלשת אלפים ומאתים
אלה פקודי משפחת
בני מררי אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה
כל הפקדים אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי ישראל
את הלוים למשפחתם ולבית אבתם
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת
עבדה ועבדת משא באהל מועד
ויהיו פקדיהם שמנת אלפים
וחמש מאות ושמנים על פי יהוה
פקד אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו ופקדיו
אשר צוה יהוה את משה
פתוחה
וידבר יהוה אל
משה לאמר צו את בני ישראל
וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל
זב וכל טמא לנפש מזכר עד נקבה
תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום
ולא יטמאו את מחניהם אשר
אני שכן בתוכם ויעשו כן בני
ישראל וישלחו אותם אל מחוץ
למחנה כאשר דבר יהוה אל משה
כן עשו בני ישראל
פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל איש או

אשה כי יעשו מכל חטאת האדם
למעל מעל ביהוה ואשמה
הנפש ההוא והתודו את חטאתם
אשר עשו והשיב את אשמו
בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן
לאשר אשם לו ואם אין לאיש
גאל להשיב האשם אליו האשם
המושב ליהוה לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר בו עליו וכל
תרומה לכל קדשי בני ישראל
אשר יקריבו לכהן לו יהיה ואיש
את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן
לכהן לו יהיה
פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם איש
איש כי תשטה אשתו ומעלה בו
מעל ושכב איש אתה שכבת זרע
ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא
נטמאה ועד אין בה והוא לא
נתפשה ועבר עליו רוח קנאה
וקנא את אשתו והוא נטמאה או
עבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והיא לא נטמאה והביא
האיש את אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשירית האיפה
קמח שערים לא יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת
הוא מנחת זכרון מזכרת עון
והקריב אתה הכהן והעמדה לפני

אכליך ואכלו ויענו את ירמיהו כל האנשים ׳קדמ׳ רא׳ פס ח׳ פס׳ ראית כהון חטאה ועשיה
וסימניהו ׳למעל מעל בי׳ והתודו את חטאתם העשו׳ זמרי אביה׳ וילכו בני ישר׳ והנה הוליך
בן ויראו והרשע כי ישוב אך על פי ׳י׳ ריהויקים חטאת ׳ו׳ חס׳ ׳וסימ׳ והתודו וילך אחז
חטאת ׳אך לא סרו הב׳ דיהואחז בחטאת מנשה יבקש את עון יהודה קדשין ׳ב׳
ואיש את קדשיו ויקח יהואש מלך יהודה ׳וחד והקדשיו בית האלהים

והשקה ז̇ כל פני הארמיה · את האשה את נחל השטים · וחד והשקה את המים · את אישך ל̇ וסימניהון
את האשה אמר והשביע הכהן ואת כי שטית ל̇ מ' קמץ את אישך ויעז בעז · נ̇ תלה ז̇ חס וסימני
ולנפל ירך רק הפלה והיה הפלו · ויפלו דהנה כאש יפלם ויפלם והפלפה

יהוה ולקח הכהן מים קדשים
בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה
בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן
אל המים והעמיד הכהן את
האשה לפני יהוה ופרע את ראש
האשה ונתן על כפיה את מנחת
הזכרון מנחת קנאת היא וביד
הכהן יהיו מי המרים המאררים
והשביע אתה הכהן ואמר אל
האשה אם לא שכב איש אתך
ואם לא שטית טמאה תחת אישך
הנקי ממי המרים המאררים הא
האלה ואת כי שטית תחת אישך
וכי נטמאת ויתן איש בך את
שכבתו מבלעדי אישך והשביע
הכהן את האשה בשבעת האלה
ואמר הכהן לאשה יתן יהוה
אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך
בתת יהוה את ירכך נפלת ואת
בטנך צבה ובאו המים המאררים
האלה במעיך לצבות בטן ולנפל
ירך ואמרה האשה אמן אמן
וכתב את האלת האלה הכהן
בספר ומחה אל מי המרים והשקה
את האשה את מי המרים המר
המאררים ובאו בה המים המאררים
למרים ולקח הכהן מיד האשה
את מנחת הקנאת והניף את
המנחה לפני יהוה והקריב אתה

אל המזבח וקמץ הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר המזבחה
ואחר ישקה את האשה את המים
והשקה את המים והיתה אם
נטמאה ותמעל מעל באישה
ובאו בה המים המאררים למרים
וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה
האשה לאלה בקרב עמה ואם
לא נטמאה האשה וטהרה הוא
ונקתה ונזרעה זרע זאת תורת
הקנאת אשר תשטה אשה תחת
אישה ונטמאה או איש אשר
תעבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והעמיד את האשה לפני
יהוה ועשה לה הכהן את כל
התורה הזאת ונקה האיש מעון
והאשה ההוא תשא את עונה
פתוחה וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש או אשה כי
יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה
מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ
שכר לא ישתה וכל משרת ענבים
לא ישתה וענבים לחים ויבשים
לא יאכל כל ימי נזרו מכל אשר
יעשה מגפן היין מחרצנים ועד
זג לא יאכל כל ימי נדר נזרו תער
לא יעבר על ראשו עד מלאת
הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה

כ̇ו פס את את ומלה חד א ביניהון וסימניהון ותסת ללדת ויאמר אל תשלח ידך · אם כסה תלויד
והלבשת את אהרן · והשקה את האשה וילך אלקנה הרמתה · והלך מדי שנה · וישלחך ה' בדרך
וישלח דוד מלאכים · וישב המלך ויבא עד יעבר עבדך ויחזק דבר המלך מן היום אשר ברית
ביני ובינך ועתה התערב על אשר לא שמע והאכלתי את מנך כי כה אמר ה' רצ' והגנית
את עמך ובנבית שמרון ראיתי בן אתים הורע ואנשי תמיד יבדילו מה אלה ויאמר אלי אלה
הקרנות על הרעים · ואישי הוליד את בכורו ובחר לנו את רועה ה' את יראין ·

שער ד' וסימ' יגלח את הנזיר כל ימי נדר נזרו ויחל רשמשון ויגלחו את ראשו והרי ושער
ומתכנשין חזה הוית עד' וכי ימות ב' רסמ' מת עלין מן הבהמה' פתאם כל חם במ"א חין
יטמא ח' רג' וסימ' אמר אל הכהנים ולאחתו הבתולה בעל בעמיו ועל כל נפשות מת לאביו ולאמו

גדל פרע שער ראשו כל ימי הזרו
ליהוה על נפש מת לא יבא לאביו
ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא
להם במתם כי נזר אלהיו על
ראשו כל ימי נזרו קדש הוא
ליהוה וכי ימות מת עליו בפתע
פתאם וטמא ראש נזרו וגלח
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי
יגלחנו וביום השמיני יבא שתי
תרים או שני בני יונה אל הכהן
אל פתח אהל מועד ועשה הכהן
אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר
עליו מאשר חטא על הנפש וק
וקדש את ראשו ביום ההוא וה
והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא
כבש בן שנתו לאשם והימים
הראשנים יפלו כי טמא נזרו
וזאת תורת הנזיר ביום מלאת
ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל
מועד והקריב את קרבנו ליהוה
כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה
לחטאת ואיל אחד תמים לש
לשלמים וסל מצות סלת חלת
בלולת בשמן ורקיקי מצות מ
משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם
והקריב הכהן לפני יהוה ועשה
את חטאתו ואת עלתו ואת
האיל יעשה זבח שלמים ליהוה

על סל המצות ועשה הכהן את
מנחתו ואת נסכו וגלח הנזיר
פתח אהל מועד את ראש נזרו
ולקח את שער ראש נזרו ונתן
על האש אשר תחת זבח השלמים
ולקח הכהן את הזרע בשלה מן
האיל וחלת מצה אחת מן הסל
ורקיק מצה אחד ונתן על כפי
הנזיר אחר התגלחו את נזרו
והניף אותם הכהן תנופה לפני
יהוה קדש הוא לכהן על חזה
התנופה ועל שוק התרומה ואחר
ישתה הנזיר יין וזאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו
מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו
אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו
פתוחה וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תברכו את בני
ישראל אמור להם סתומה
יברכך יהוה וישמרך סתומה
יאר יהוה פניו אליך
ויחנך סתומה ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום סתומה
ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם סתומה
ויהי ביום כלות משה
להקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת

וזאת כה' ימנהון רא' כס' התרומה תורת זבח השלמים תורת המנחה תורת האשם תהיה טמאתו עשו
להם משמרת משיאם תורת הנזיר הרמ' התור' המצוה הברכה ליהודה לכם האות תהיה המגבה שנית
העשו וזאת לפנים בישרא' וש' במ"נ כס' אשר דבר להם היד הנטויה תורת האדם המוקצה אשה
אחת התעודה בישרא' יבא ה' חס' וסימ' שתי תורים ואתותם כהם נסיכיהם כמשפט'
וכבשה ב' וביום השמיני יקח שני כבשים ומשורע' והקריב את קרבנו לה'

פסקתית רסיפ הבכר מזרחה אמן אמן והניף אותם יאד ישיו רהקה ויאדל וישארו ב׳ כוי הכרת
ותנו בהן ב׳ כו׳ כל נשיאיהם כלהקרב האותרים ויבא אלהים ויאמו הפר אם יעברו בני גד וירן להם
משה ואם בכלי ברזל׳ ויאמר יי׳ אל משה לאמר ה׳ רפ׳ בת׳ וסימ׳ ויתנה קח מאתם

המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם ויקריבו נשיאי
ישראל ראשי בית אבתם הם נשי
נשיאי המטת הם העמדים על
הפקדים ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שש עגלת צב ושני עשר
בקר עגלה על שני הנשאים ושור
לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן
ויאמר יהוה
אל משה לאמר קח מאתם
והיו לעבד את עבדת אהל מועד
ונתתה אותם אל הלוים איש
כפי עבדתו ויקח משה את העג
העגלת ואת הבקר ויתן אותם
אל הלוים את שתי העגלות ואת
ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם ואת ארבע העגלת ואת
שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי
עבדתם ביד איתמר בן אהרן
הכהן ולבני קהת לא נתן כי עבדת
הקדש עלהם בכתף ישאו ויה
ויקריבו הנשאים את חנכת
המזבח ביום המשח אתו ויקריבו
הנשיאם את קרבנם לפני המזבח
ויאמר יהוה אל משה נשיא
אחד ליום נשיא אחד ליום
יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח
ויהי המקריב סתומה
ביום הראשון את קרבנו נחשון

בן עמינדב למטה יהודה וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נחשון בן עמינדב פתוחה
ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
יששכר הקרב את קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן צוער פתוחה
ביום השלישי נשיא לבני
זבולן אליאב בן חלן קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל

ועשו להם ציצת בנות צלפחד שא את ראש׳ ישאו ו׳ הכ׳ וערות אחות אמך ואיש אשר ישכב
את דודתו בכתף ישאו זהב ולבונה המה כלמתם ישאו הלות אלה כלם׳ עתודים ב׳ מל׳ בת׳
עתדים דנחשון חמישית בקר וכל נב׳ וכת׳ דכו׳ מל׳ כל קר׳ בלולה במ׳ד בלול וסימ׳ ועשרון ב׳
סלת בלול ואם דל הוא ואין ידו והקריב על בן הבקר והקריב המקריב קרבנו׳ נשיא׳ וסימ׳ נשיא
אלהים אתה נשיא הארץ יששכר לשמעון ושל אחריו נשיא ישר׳ ראשמשך ותבל ראש משך
ותבל ראש משך והבל ועמינדב הוליד את נחשון׳

כל יתורי רביעי הרביעי מל וכל נבי וכתו דכו מל במג לשערים הרביע חלקיהו הרביע וביום הרביע
נהלו ׳ כל יתורי חמישי החמישי מל וכל נבי וכתו רכו מל במג חס כאו א נשים האבכה בחדש
למלכות ׳ כל רא פס ביום במא וביום הראשון וכל שני רכו חוץ מנשיא יששכר וכל שלישי רכו ׳

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליאב בן חלן׃ פתוחה ביום
הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור
בן שדיאור׃ קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמ
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליצור בן שדיאור׃
פתוחה ביום החמישי נשיא
לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי׃
קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה

זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן שלמיאל
בן צורישדי׃ פתוחה
ביום הששי נשיא לבני גד אליסף
בן דעואל׃ קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל׃
פתוחה ביום השביעי
נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד׃ קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃

חוץ מיום ששי וכל רביעי הרביעי רכו וביום חוץ מנשיא ראובן שמעון גד אפרים ביום השביעי נשיא כתוב
לב המלך כיין ׳ ביום השמיני ג רא פס נשיא קערת שלח וכל מקע פס רכו במב באספכם ויקרא בספר
כל עזי שעיר עזים רא פס וכל סדר מועדות מן יע עד רא המטו ושעיר כמב שעיר בכורים ובפורים ׳
ביום השביעי ב רא פס וסימ לבני אפרים כתוב לב המלך כיין ; כל עלה חס ו מה במב כאלה תעשו ליום
הפסח והקרבתם עלה דבכורים ׳ כל קרי כה במא קמ ויכו כה ל כו זקה קמ וכל אסה רכו קמ ׳

כל אור׳ אילם האילם כת׳ במ׳ר האילם ואילים עשרים קח׳ ... אהרן כנה לי כזה קרל׳ חמאת בקר
וחלב ... וכל נביאי׳ אילים כת׳ במ׳ג הנחמים כאלים ואילם ומתאחת לאילם הלא הרחתם את
כהני ואולם כת׳ ככתובי׳ שאר כת׳ מל׳ במ׳ הכולי׳ בני כימי כשחק משתו יגרו ועשה כרינע

ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אלישמע
בן עמיהוד פתוחה
ביום השמיני נשיא לבני מנשה
גמליאל בן פדהצור קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בש כל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת קל
בלולה בשמן למנחה כף אחת כב
עשרה זהב מלאה קטרת פר כפ
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד לא
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד זע
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים ולא
אילם חמשה עתדים חמשה יארך
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן יש
גמליאל בן פדהצור פתוחה כהו
ביום התשיעי נשיא לבני
בנימן אבידן בן גדעני קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה כב
זהב מלאה קטרת פר אחד בן כפ
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לי
לעלה שעיר עזים אחד לחטאת כהו
ולזבח השלמים בקר שנים אילם לא
חמשה עתדים חמשה כבשים בני זע
שנה חמשה זה קרבן אבידן בן ולא
יארך

גדעני פתוחה ביום
העשירי נשיא לבני דן אחיעזר
בן עמישדי קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת כב
עשרה זהב מלאה קטרת פר כפ
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד לי
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד כה
לחטאת ולזבח השלמים בקר לא
שנים אילם חמשה עתדים חמשה זע
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן לא
אחיעזר בן עמישדי פתוחה יארך
ביום עשתי עשר יום נשיא
לבני אשר פגעיאל בן עכרן קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל בן עכרן פתוחה
ביום שנים עשר יום
נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן

ביום ה׳ רא׳ פס׳ בה׳ החדש הראשון ביום השבת ביום זבחכם ביום עשתי עשר ביום שנים עשר וכל
נבי׳ וכתו׳ רבו׳ במ׳ה וביום האחד ש תקריב פר בן וביום בואו אל הקדש וביום עשרים ושלשה דר׳ה׳ וביום
עשרים וארבעה דדניא׳ וביום עשרים וארבעה רעוז׳ ביום השמיני ג׳ רא׳ פס׳ ופיא׳ נשיא לבני
מנשה עצרת תהיה שלח את העם וכל מי״נ פס׳ רבו׳ במ׳ג וביום השמיני באספכם ויקרא בספר תורה
כל אור׳ עשירי העשירי מל׳ וכל נבי׳ וכתו׳ דבו׳ במ׳ר חס׳ בשנה התשעית לצדקיהו לשבניהו בשנה
העשרית ויהי בשתים עשרה

ככש כבשים כל ליש כת' שין כובש ... כל ליש כת' ס' סימן כל ... ש... וכל ...
עינן ה' לנפתלי אחירע ומטה ... שנים עשר ולזבח השלמים ועל ... מטה ... הגבול
... והתאויתם לכם ואלה ... השבטים וחד והיה גבול מן הים חצר עינן

קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחירע בן עינן

זאת חנכת
המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים
עשרה מזרקי כסף שנים עשר
כפות זהב שתים עשרה שלשים
ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף
הכלים אלפים וארבע מאות
בשקל הקדש כפות זהב שתים
עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה
הכף בשקל הקדש כל זהב
הכפות עשרים ומאה כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אילם
שנים עשר כבשים בני שנה שנים
עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
עשר לחטאת וכל בקר זבח
השלמים עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים ששים כבשים

בני שנה ששים זאת חנכת המזבח
אחרי המשח אתו ובבא משה
אל אהל מועד לדבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
אשר על ארן העדת מבין שני
הכרבים וידבר אליו

פתוחה

וידבר יהוה אל
משה
לאמר
דבר אל אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרת אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות
ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה
העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את
משה וזה מעשה המנרה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא
כמראה אשר הראה יהוה את
משה כן עשה את המנרה

וידבר יהוה אל משה
לאמר קח את הלוים מתוך בני
ישראל וטהרת אתם וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי
חטאת והעבירו תער על כל
בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו
ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת
בלולה בשמן ופר שני בן בקר
תקח לחטאת והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד והקהלת את כל

מדבר ה' וסימ' השמר וישמע ויפל מדבר והוא ויאשמע ... שקר ושפתיך וחד ומדבר המלך
וחד ומדבר בלשון עמון קח יב' רא' כס' וסימ' קח נא את ברכתי קח את הלוים קח את אהרן קח מאתם
והיו קח את הלוים מתוך קח את המטה קח את אהרן ואת אלעזר קח את האזור קח בידך קח לך
מגלת ספר קח נא מפיו תורה קח בגדו כתר' כמראה ה' רג' וסימ' מקשה כבוד מזוחד
וכמראה כבו' וכה ב' רא' פס' תעשה להם לטהרם וכה יאמר

והלוים יא רא פס וסימ והלוים למטה אבתם והלוים יחנו סביב והלוים לא התפקדו והלוים יסמכו את
ידיהם והלוים לעמת תרומת הכהנים והלוים המשוררים לכלם והלוים אחיה והלוים מחשים והלוים
וישוע בן אזביה והלוים ישוע בנוי הדרי וג' הלוים רא פס והלוים בני ישוע וחבירו הלוים בימי אלישיב

עדת בני ישראל והקרבת את
הלוים לפני יהוה וסמכו בני
ישראל את ידיהם על הלוים
והניף אהרן את הלוים תנופה
לפני יהוה מאת בני ישראל והיו
לעבד את עבדת יהוה והלוים
יסמכו את ידיהם על ראש הפרים
ועשה את האחד חטאת ואת
האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים
והעמדת את הלוים לפני אהרן
ולפני בניו והנפת אתם תנופה
ליהוה והבדלת את הלוים מתוך
בני ישראל והיו לי הלוים ואחרי כן
יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
וטהרת אתם והנפת אתם תנופה כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת
פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם לי כי לי כל בכור בבני
ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם
לי ואקח את הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל ואתנה את הלוים
נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני
ישראל לעבד את עבדת בני
ישראל באהל מועד ולכפר על
בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש
ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה

את משה ללוים כן עשו להם בני
ישראל ויתחטאו הלוים ויכבסו
בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה
לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
לטהרם ואחרי כן באו הלוים
לעבד את עבדתם באהל מועד
לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה
יהוה את משה על הלוים כן
עשו להם סתומה
וידבר יהוה אל משה לאמר זאת
אשר ללוים מבן חמש ועשרים
שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת אהל מועד ומבן חמשים
שנה ישוב מצבא העבדה ולא
יעבד עוד ושרת את אחיו באהל
מועד לשמר משמרת ועבדה לא
יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם
פתוחה וידבר יהוה
אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים
בחדש הראשון לאמר ויעשו בני
ישראל את הפסח במועדו
בארבעה עשר יום בחדש הזה
בין הערבים תעשו אתו במעדו
ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו
אתו וידבר משה אל בני ישראל
לעשת הפסח ויעשו את הפסח
בראשון בארבעה עשר יום
לחדש בין הערבים במדבר סיני

במשמרתם ב חד חס וחד מל ככה תעשה ללוים במחלקותם בת מל ושרת ב' וסימ ושרת יאה אחיו ב
בשם ה' אלהיו ויעשו ג רפי וסימ תכבד העבדה ככם במועדו לעשת יב חס ב
וסימ ויקהל משה ולחשב מחשבת ועשה בצלאל ויקרא משה ויקחו מלפני משה מרבים העם
כאשר עשה וידבר משה ויהי אנשים ובחנכת חומת ירושלם לעשת סכות כמטב ולכם הנשמע
וחד ולעשות וללכד כי שר חק ומשפט ומבן ב ומבן חמשים שנה ומבן אדם חציר יתן

לנפש ג וסימ׳ ושרט לנפש וישלחו מן המחנה׳ איש איש כי יהיה טמא תנ׳ קמ׳ ׃ ההמה
יב׳ וסימ׳ האנשים מקטרים הרבו ילכו אעשה יבאו על הנביאים אטפוך אשיב יחזיקו מגפת
דרכים וחד למרנחיא בימים ההמה ובעת ההיא נאם י׳ יבקש למועד הם ׃ ׃

ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו בני ישראל ׃ ויהי אנשים
אשר היו טמאים לנפש אדם
ולא יכלו לעשת הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן ביום ההוא ׃ ויאמרו הא
האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגרע
לבלתי הקריב את קרבן יהוה
במעדו בתוך בני ישראל ׃ ויאמר
אלהם משה עמדו ואשמעה
מה יצוה יהוה לכם ׃ פתוחה

וידבר יהוה אל משה לאמר ׃
דבר אל בני ישראל לאמר איש
איש כי יהיה טמא לנפש או
בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ו
ועשה פסח ליהוה ׃ בחדש השני
בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומררים י
יאכלהו ׃ לא ישאירו ממנו עד
בקר ועצם לא ישברו בו ככל
חקת הפסח יעשו אתו ׃ והאיש
אשר הוא טהור ובדרך לא היה
וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי קרבן
יהוה לא הקריב במעדו חטאו
ישא האיש ההוא ׃ וכי יגור אתכם
גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו כן יעשה חקה אחת

יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ ׃
פתוחה וביום הקים את
המשכן כסה הענן את המשכן
לאהל העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד בקר ׃
כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה
אש לילה ׃ ולפי העלות הענן מעל
האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישכן שם הענן שם
יחנו בני ישראל ׃ על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל
ימי אשר ישכן הענן על המשכן
יחנו ׃ ובהאריך הענן על המשכן
ימים רבים ושמרו בני ישראל
את משמרת יהוה ולא יסעו ׃ ויש
אשר יהיה הענן ימים מספר על
המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו ׃ ויש אשר יהיה הענן
מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן
ונסעו ׃ או ימים או חדש או ימים
בהאריך הענן על המשכן לשכן
עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ו
ובהעלתו יסעו ׃ על פי יהוה יחנו
ועל פי יהוה יסעו את משמרת
יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה ׃
פתוחה וידבר יהוה
אל משה לאמר ׃ עשה לך שתי
חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם

ד פס׳ ראית כהו׳ ד שם קודש וסימ׳ על פי ׃ יחנו ועל מוצ׳ ב משה ׃ תאמרן קול ששון וקול שמחה
ויקרא אסא אל ׃ וחד ה׳ אזכרה׳ ויאמר יצא ומקום ב׳ אשר ישכן שם גדולים אל תעמד׳
העלות ב׳ ולפי העלות הענן העלות הגלה׳ ומל׳ יב פס׳ דא ומינ׳ ג מלי׳ רמיין לא נסי׳ ו וס יכוני
או ימים או חדש ב נחל קישון עתה אקום יאמר ׃ הנה ׃ השמיע אהה כל נטעי קול שאון מעיר
בטרם לדת חך כקשו את ׃ מה אערך די יבקר כספר הכרניא מכני פנחס גרשום למען שכר הוא

עשה לך חצצרת כת׳ וכי תבאו מלחמה וביום שמחתכם תקעו שופר חצצרת חס׳ רחס׳ ישרא׳
חצצרור בחצצרות כת׳ · נעלה ד׳ וסימ׳ ויהי בשנה השנית כי לולא דברת וכבוד אלהי ישראל
כי לאלהים מגני ארץ והר׳ ונעלה העשן בבקר ב׳ בו׳

יהיו לך למקרא העדה ולמסע את
המחנות ותקעו בהן ונועדו אליך
כל העדה אל פתח אהל מועד
ואם באחת יתקעו ונועדו אליך
הנשיאים ראשי אלפי ישראל
ותקעתם תרועה ונסעו המחנות
החנים קדמה ותקעתם תרועה
שנית ונסעו המחנות החנים תימנה
תרועה יתקעו למסעיהם ובהקהיל
את הקהל תתקעו ולא תריעו
ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצ
בחצצרות והיו לכם לחקת עולם
לדרתיכם וכי תבאו מלחמה
בארצכם על הצר הצרר אתכם
והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם
וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת
על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם פתוחה
ויהי בשנה השנית בחדש
השני בעשרים בחדש נעלה הענן
מעל משכן העדת ויסעו בני
ישראל למסעיהם ממדבר סיני
וישכן הענן במדבר פארן ויסעו
בראשנה על פי יהוה ביד משה
ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל צבאו נחשון בן

עמינדב ועל צבא מטה בני
יששכר נתנאל בן צוער ועל צבא
מטה בני זבולן אליאב בן חלן
והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני
מררי נשאי המשכן ונסע דגל
מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו
אליצור בן שדיאור ועל צבא
מטה בני שמעון שלמיאל בן
צורישדי ועל צבא מטה בני
גד אליסף בן דעואל
ונסעו הקהתים נשאי
המקדש והקימו את המשכן
עד באם ונסע
דגל מחנה בני אפרים לצבאתם
ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד
ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל
בן פדהצור ועל צבא מטה בני
בנימן אבידן בן גדעני
ונסע דגל מחנה בני דן
מאסף לכל המחנת לצבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי
ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל
בן עכרן ועל צבא מטה בני
נפתלי אחירע בן עינן אלה
מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו
סתומה ויאמר משה
לחבב בן רעואל המדיני חתן משה
נסעים אנחנו אל המקום אשר
אמר יהוה אתו אתן לכם לכה

וישכן ה׳ רחס׳ וחד מל׳ · וסימניהון הענן במדבר כבוד ה׳ על הר ישר׳ בטח בירושלים ערים נבחרות׳ וחד
וישכן רת׳ באהלי שם · בעשרים בחדש ב׳ · ויהי בשנה השנית וישבו כל העם · היער ג׳ ב קמי וחד
פת׳ וסימ׳ וכי תבאו מלחמה ולא יצא מלכא אין שלום · כי אין היער שוה קדמ׳ פת׳ · מאסף ד׳ וסימ׳
ונסע דגל מחנה׳ ויסרו שם לבא ויאמר עברים אנחנו והמאסף מאחרי הקיר׳ · וחד ואל עם מאסף
הקימו ד׳ וסימ׳ כי הקימו כני אונרב אשר לא הקימו הקימו בחנצו אך הקים הקימו · וחד והקימו
את המשכן

ה׳ מל׳ בת׳ כת׳ ה׳ ראה פבך אסרי לגפן עירה סתה וגם דלה דלה כי גאה גאה וחכ׳ כי מחה אמחה
או ירה יירה ושלח את בעירה כי היא כסותה כי פרעה אהרן את קול העם ברעה ונסכה יין חיני ההין
ובנחה יאמר לא הכה יאל לא גם לחה   דבר טוב ב׳ וסימ׳ כי דבר טוב אשר דבר טוב על
המלך

אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב
על ישראל ויאמר אליו לא אלך
כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך
ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על
כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
לעינים והיה כי תלך עמנו והיה
הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה
עמנו והטבנו לך ויסעו מהר יהוה
דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה
נסע לפניהם דרך שלשת ימים
לתור להם מנוחה וענן יהוה עליהם
יומם בנסעם מן המחנה ׆

פתוחה

ויהי בנסע הארן
ויאמר משה קומה יהוה ויפצו
איביך וינסו משנאיך מפניך
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות
אלפי ישראל ׆

פתוחה

ויהי העם כמתאננים רע באזני
יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער
בם אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה ויצעק העם אל משה
ויתפלל משה אל יהוה ותשקע
האש ויקרא שם המקום ההוא
תבערה כי בערה בם אש יהוה
והאספסף אשר בקרבו התאוו
תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו בשר זכרנו
את הדגה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת האבטחים

ואת החציר ואת הבצלים ואת
השומים ועתה נפשנו יבשה אין
כל בלתי אל המן עינינו והמן כ
כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח
שטו העם ולקטו וטחנו ברחים
או דכו במדכה ובשלו בפרור
ועשו אתו עגות והיה טעמו כ
כטעם לשד השמן וברדת הטל
על המחנה לילה ירד המן עליו
וישמע משה את העם בכה ל
למשפחתיו איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה
רע ויאמר משה אל יהוה למה
הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן
בעיניך לשום את משא כל העם
הזה עלי האנכי הריתי את כל
העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי
תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר
ישא האמן את הינק על האדמה
אשר נשבעת לאבתיו מאין לי
בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו
עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה
לא אוכל אנכי לבדי לשאת את
כל העם הזה כי כבד ממני ואם
ככה את עשה לי הרגני נא הרג
אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
ברעתי

פתוחה

ויאמר יהוה אל משה אספה לי
שבעים איש מזקני ישראל

ובעיני ו׳ וסימ׳ וייטב הדבר וייטבו דבריהם והקול נשמע ירא׳ עליכם ויתן את חן וישמע
משה ויקרא אבנר וירכר גם אבנר ויישר הדבר   גד ב׳ וסימ׳ כזרע גד לבן כזרע גד הוא
הרג ג׳ וסימ׳ הרגני נא הרג כי הרג תהרגנו בקר ושחט וחד והרג בשניהם   עינינו ב׳ כחס ות
מל׳ וסימ׳ נכשנו יבשה והציל ותמהרנה הלא נגד׳ ותחז כיצון כי עליך ויחיבו עלי הנה כענן
עירנו הכלינה על זה היה דוה ועתה כמעט רגע וחד ועינינו לא ראו והציל וירחם עינו כה׳ ושא מל׳

יומים ה ג מל וחד חס וסימ ביום הששי לחם יומים יאך אם יום או יומים או ימים או חדש
לא יום אחד תאכלון יחיינו מיומים יאו ימים יחיינו חס דברי יג וסימ היקרך הקלות
הבית העשב כן יהיה כעשתה היטבת הלוא הנביא ב בו מלאת ויתפלל ישבו

אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל
מועד והתיצבו שם עמך וירדתי
ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח
אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו
אתך במשא העם ולא תשא אתה
לבדך ואל העם תאמר התקדשו
למחר ואכלתם בשר כי בכיתם
באזני יהוה לאמר מי יאכלנו
בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה
לכם בשר ואכלתם לא יום אחד
תאכלון ולא יומים ולא חמשה
ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים
יום עד חדש ימים עד אשר יצא
מאפכם והיה לכם לזרא יען כי
מאסתם את יהוה אשר בקרבכם
ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו
ממצרים ויאמר משה שש מאות
אלף רגלי העם אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת בשר אתן
להם ואכלו חדש ימים הצאן
ובקר ישחט להם ומצא להם אם
את כל דגי הים יאסף להם ומצא
להם פתוחה ויאמר
יהוה אל משה היד יהוה תקצר
עתה תראה היקרך דברי אם לא
ויצא משה וידבר אל העם את
דברי יהוה ויאסף שבעים איש
מזקני העם ויעמד אתם סביבת

האהל וירד יהוה בענן וידבר
אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו
ויתן על שבעים איש הזקנים
ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו
ולא יספו וישארו שני אנשים
במחנה שם האחד אלדד ושם
השני מידד ותנח עליהם הרוח
והמה בכתבים ולא יצאו האהלה
ויתנבאו במחנה וירץ הנער ויגד
למשה ויאמר אלדד ומידד
מתנבאים במחנה ויען יהושע
בן נון משרת משה מבחריו ויא
ויאמר אדני משה כלאם ויאמר
לו משה המקנא אתה לי ומי
יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן
יהוה את רוחו עליהם ויאסף
משה אל המחנה הוא וזקני
ישראל ורוח נסע מאת יהוה
ויגז שלוים מן הים ויטש על
המחנה כדרך יום כה וכדרך יום
כה סביבות המחנה וכאמתים על
פני הארץ ויקם העם כל היום
ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת
ויאספו את השלו הממעיט אסף
עשרה חמרים וישטחו להם
שטוח סביבות המחנה הבשר
עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף
יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם
מכה רבה מאד ויקרא את שם

ויאספו ו וסימ זקני השלו וישלחו וישלחו מחניהם עצמות והמלך דמלכים כסה אחיהם ין
כסף ושנים עשר ויאספו כת על פני הארץ ה וכאמתים אנכי עשיתי את הארץ
ואנשי תמיד יבדלו הכונה בשמים מעליתיו עשה כימה וכסיל על עמדו רבה מאד ה
וסימ הבשר עודנו והיה כל נפש חיה והיה יעמדו טבח ומטבחת ומכון והיו מקנהו ויקרא
את שם המקום ההוא ב דסמ וסימניהון ביתאל קברות התאוה

ומרים ג' וסימ' ויקרא אהרן ומרים ואשלח לפניך את משה ובני עמרם אהרן ומשה ומרים
למרים זכור את אשר ... אל פה ב' מלאוה פה אל פה על פה ב' ...
והאיש יד וסימ' והאיש משה ענו והאיש אשר הוא טהור והאיש משה והאיש אשר

המקום ההוא קברות התאוה כי
שם קברו את העם המתאוים
מקברות התאוה נסעו העם חצ
חצרות ויהיו בחצרות פתוחה
ותדבר מרים ואהרן במשה
על אדות האשה הכשית אשר
לקח כי אשה כשית לקח ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו
דבר וישמע יהוה והאיש משה
ענו מאד מכל האדם אשר על
פני האדמה סתומה
ויאמר יהוה פתאם אל משה
ואל אהרן ואל מרים צאו
שלשתכם אל אהל מועד ויצאו
שלשתם וירד יהוה בעמוד ענן
ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם ויאמר
שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם
יהוה במראה אליו אתודע בחלום
אדבר בו לא כן עבדי משה בכל
ביתי נאמן הוא פה אל פה אדבר
בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה
יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה ויחר אף יהוה בם
וילך והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן
אל מרים והנה מצרעת ויאמר
אהרן אל משה בי אדני אל נא
תשת עלינו חטאת אשר נואלנו

ואשר חטאנו אל נא תהי כמת
אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה פתוחה
ויאמר יהוה אל משה
ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם
שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף ותסגר
מרים מחוץ למחנה שבעת ימים
והעם לא נסע עד האסף מרים
ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו
במדבר פארן פתוחה

וידבר יהוה
אל
משה
לאמר שלח לך אנשים ויתרו
את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבתיו תשלחו כל נשיא
בהם וישלח אתם משה ממדבר
פארן על פי יהוה כלם אנשים
ראשי בני ישראל המה ואלה
שמותם למטה ראובן שמוע בן
זכור למטה שמעון שפט בן
חורי למטה יהודה כלב בן יפנה
למטה יששכר יגאל בן יוסף
למטה אפרים הושע בן נון למ
למטה בנימן פלטי בן רפוא למטה

אשה כושית אשה הכושית אשרי האיש אשרי איש גבהות אדם גבהות האדם
עבדי משה ג' ... לא כן ... לדבר בעבדי במשה ... משה עבדי
וסימ' משה עבדי מת ... תורת משה עבדי ... במראה ...
...
... ויעקב ... וילך ...
... וילך

וישאהו ד׳ וחס׳ וסימ׳ במוט וירכבו את ארון דשמואל וישא אחריו על הסוסים וחד וישאהו
וישבו ב׳ סבי ויבאו ויעלו ואלו אנשים אליה הגוים עברי וברוחי ויבשו מינכון יבא לה כל
כשר ויבא כל העם להברות ויבא כל העם לפני המלך וילך רחבעם דמלכים וכל ויבא העם דכו׳

זבולן גדיאל בן סודי למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן סוסי למטה
דן עמיאל בן גמלי למטה אשר
סתור בן מיכאל למטה נפתלי
נחבי בן ופסי למטה גד גאואל
בן מכי אלה שמות האנשים
אשר שלח משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע בן נון יהושע
וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בנגב ועליתם את ההר
וראיתם את הארץ מה הוא
ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעט הוא אם רב
ומה הארץ אשר הוא ישב בה
הטובה הוא אם רעה ומה הע
ערים אשר הוא יושב בהנה
הבמחנים אם במבצרים ומה
הארץ השמנה הוא אם רזה
היש בה עץ אם אין והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים
ימי בכורי ענבים ויעלו ויתרו
את הארץ ממדבר צן עד רחב
לבא חמת ויעלו בנגב ויבא עד
חברון ושם אחימן ששי ותלמי
ילידי הענק וחברון שבע שנים
נבנתה לפני צען מצרים ויבאו
עד נחל אשכל ויכרתו משם
זמורה ואשכול ענבים אחד

וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים
ומן התאנים למקום ההוא קרא
נחל אשכול על אדות האשכול
אשר כרתו משם בני ישראל
וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים
יום וילכו ויבאו אל משה ואל
אהרן ואל כל עדת בני ישראל
אל מדבר פארן קדשה וישיבו
אתם דבר ואת כל העדה ויראום
את פרי הארץ ויספרו לו ויאמרו
באנו אל הארץ אשר שלחתנו
וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה
אפס כי עז העם הישב בארץ
והערים בצרות גדלת מאד וגם
ילדי הענק ראינו שם עמלק
יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר והכנעני
יושב על הים ועל יד הירדן
ויהס כלב את העם אל משה
ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה
כי יכול נוכל לה והאנשים אשר
עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
אל העם כי חזק הוא ממנו
ויציאו דבת הארץ אשר תרו
אתה אל בני ישראל לאמר
הארץ אשר עברנו בה לתור
אתה ארץ אכלת יושביה היא
וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות ושם ראינו את

וישבו ב׳ ב מל וחס וילכו ויבאו ויקחו כידם מפניהם אשרדים מכור הסרה לההליך וחבירו אספך
וחבירו העברים מוכלים רחבעם וויאשיהו הריקון כ״ה
היו בארון ושם ראינו ב׳ בני הני מל׳ ותהי ב׳ ותהי ג׳ חד מל וב חס׳ וסימניהו
ח׳ ... והאנשים
וימהרו עשים באמונה ... אשר שלח משה ... אשר לא מתו ...
כוכבים ב׳ ... האנשים האלה

לנפל ד̇ וחס̇ ולמה ה̇ מביא. גם בבל לנפל רחה רחיתני אשר החילות לנפל לפניו̇ ונשובה̇
ז̇ וסימניהון ונשובה אליכם נתנה ראש ונשובה לנערו לכו נחפשה דרכינו השיבנו ירמיהו
ונשוב כת̇ לחמנו ד̇ וחס̇ וסי̇ סר צלם זה לחמנו חם ושמלתינו בנפשינו נביא̇

הנפלים בני ענק מן הנפלים ונהי
בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם
ותשא כל העדה
ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא וילנו על משה ועל אהרן
כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל
העדה לו מתנו בארץ מצרים
או במדבר הזה לו מתנו ולמה
יהוה מביא אתנו אל הארץ
הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו
יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב
מצרימה ויאמרו איש אל
אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה
ויפל משה ואהרן על פניהם
לפני כל קהל עדת בני ישראל
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן
התרים את הארץ קרעו
בגדיהם ויאמרו אל כל עדת
בני ישראל לאמר הארץ אשר
עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד אם חפץ בנו
יהוה והביא אתנו אל הארץ
הזאת ונתנה לנו ארץ אשר
הוא זבת חלב ודבש אך ביהוה
אל תמרדו ואתם אל תיראו
את עם הארץ כי לחמנו הם סר
צלם מעליהם ויהוה אתנו אל
תיראם ויאמרו כל העדה לרגום
אתם באבנים וכבוד יהוה נראה

באהל מועד אל כל בני ישראל
ויאמר יהוה אל משה
עד אנה ינאצני העם הזה ועד
אנה לא יאמינו בי בכל האתת
אשר עשיתי בקרבו אכנו בדבר
ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול
ועצום ממנו ויאמר משה אל
יהוה ושמעו מצרים כי העלית
בכחך את העם הזה מקרבו ויא
ואמרו אל יושב הארץ הזאת
שמעו כי אתה יהוה בקרב העם
הזה אשר עין בעין נראה אתה
יהוה ועננך עמד עלהם ובעמד
ענן אתה הלך לפניהם יומם
ובעמוד אש לילה והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו
הגוים אשר שמעו את שמעך
לאמר מבלתי יכלת יהוה להביא
את העם הזה אל הארץ אשר
נשבע להם וישחטם במדבר
ועתה יגדל נא כח אדני כאשר
דברת לאמר יהוה ארך אפים
ורב חסד נשא עון ופשע ונקה
לא ינקה פקד עון אבות על בנים
על שלשים ועל רבעים סלח נא
לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
נשאתה לעם הזה ממצרים ועד
הנה ויאמר יהוה סלחתי כדברך ואולם
חי אני וימלא כבוד יהוה את כל

י̇ז̇ פס̇ עד ועד וסימניהון יבאיני ישלח ה̇ וירד ימה והערבה ויהומם ה̇ התקדרו דמ̇ לא ישוב
וחכי ונעמים ותבון ויחזקום אחיהם שחקים קדמ̇ רסיב̇ ויקבלון מלכים חיטד יפתחו וחילופיהון
ה̇ פס̇ ושדער למסעיו ושתי ויקם ועד הנה ד̇ וסימ̇ ממצרים ועד הנה מרביהם כשער נפליאותך
ב̇ פס̇ בת̇ דמתחיל̇ בס̇ וסימ̇ סרו מהר מן הדרך סלח נא לעון העם הזה עון כעון
ג̇ דסמ̇ וסימ̇ בקרב העם הזה לא תחוס בשוב ה̇ עון

והביאתיו ב׳ מל׳ וסימניהון יתם לא הביאתיו אליך וימלא אחרי והביאתיו ... וזרעו ז׳ וסימ׳ ב׳
ויבואו אבן ועברי כלב יזל מים מדליו העקב נבזה. יירש ארץ נער הייתי גם זקנתי וזרעו לבית׳
יורשנה ב׳ וסימ׳ וזרעו יורשנה הנה יי׳ ויאינן בכל לי׳ נאם יי׳ בכל ויאמר כי נשבעתי
וחס
אמר
אליהם

הארץ׃ כי כל האנשים הראים את
כבדי ואת אתתי אשר עשיתי
במצרים ובמדבר וינסו אתי זה
עשר פעמים ולא שמעו בקולי׃
אם יראו את הארץ אשר נשב
נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא
יראוה׃ ועבדי כלב עקב היתה
רוח אחרת עמו וימלא אחרי
והביאתיו אל הארץ אשר בא
שמה וזרעו יורשנה׃ והעמלקי
והכנעני יושב בעמק מחר פנו
וסעו לכם המדבר דרך ים סוף׃
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר׃ עד מתי
לעדה הרעה הזאת אשר המה
מלינים עלי את תלנות בני ישראל
אשר המה מלינים עלי שמעתי׃
אמר אלהם חי אני נאם יהוה
אם לא כאשר דברתם באזני כן
אעשה לכם׃ במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם
מבן עשרים שנה ומעלה אשר
הלינתם עלי׃ אם אתם תבאו
אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון׃ וטפכם אשר
אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם
וידעו את הארץ אשר מאסתם
בה׃ ופגריכם אתם יפלו במדבר
הזה׃ ובניכם יהיו רעים במדבר
ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם
עד תם פגריכם במדבר׃ במספר
הימים אשר תרתם את הארץ
ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
תשאו את עונתיכם ארבעים שנה
וידעתם את תנואתי׃ אני יהוה
דברתי אם לא זאת אעשה לכל
העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
במדבר הזה יתמו ושם ימתו׃
והאנשים אשר שלח משה
לתור את הארץ וישבו וילונו
עליו את כל העדה להוציא דבה
על הארץ׃ וימתו האנשים מוצאי
דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה׃
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן
האנשים ההם ההלכים לתור את
הארץ׃ וידבר משה את הדברים
האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו
העם מאד׃ וישכמו בבקר ויעלו
אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו
אל המקום אשר אמר יהוה כי
חטאנו׃ ויאמר משה למה זה
אתם עברים את פי יהוה והוא
לא תצלח׃ אל תעלו כי אין יהוה
בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם׃
כי העמלקי והכנעני שם לפניכם
ונפלתם בחרב כי על כן שבתם
מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה

וישכמו ג׳ חס וסימ׳ ויעלו אל ראש ההר ויהי ביום השביעי ושמואל ... אני יי׳ דברתי ב׳ ...
פסוק יתם לא זאת אעשה באה ועשיתי ... ב׳ פס׳ יום יום במספר הימים אשר ... את
ואלה ... וטפכם והביאתי על הארץ הבאותי כת ... ונשא והבאתי כת ...
במספר הימים ויאמר יי׳ אל אהרן ב׳ בו ולא תשאו עליו חטא השמרו בנפשתיכם על הדם ...
ואתם הרי ישר׳ ... ומפני רשעים ... בנתיבם ... עשים
ג

ויכום ל̇ ומ̇ל וחד חס · וירד העמלקי ויכו מהם וילחמו ויתגם ג̇ בנ̇ · ויעל יהוה ואבימלך
ויתן ה̇ ואיש ישר · ויתגם ככלותו ויין ח̇ ר״א פס̇ · וסימ̇ · ויין לנסך רביעית
ההין · ויין לנסך · ויין תקריב לנסך ויין לא ישתו ויין ישמח לבב אנוש · וחד יין ושכר אל תשת

עמכם ויעפלו לעלות אל ראש
ההר וארון ברית יהוה ומשה לא
משו מקרב המחנה וירד העמלקי
והכנעני הישב בהר ההוא ויכום
ויכתום עד החרמה (פתוחה)

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
כי תבאו אל ארץ מושבתיכם
אשר אני נתן לכם ועשיתם א
אשה ליהוה עלה או זבח לפלא
נדר או בנדבה או במעדיכם לעש
לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר
או מן הצאן והקריב המקריב
קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון
בלול ברבעית ההין שמן ויין לנסך
רביעית ההין תעשה על העלה
או לזבח לכבש האחד או לאיל
תעשה מנחה סלת שני עשרנים
בלולה בשמן שלשית ההין ויין
לנסך שלשית ההין תקריב ריח
ניחח ליהוה וכי תעשה בן בקר
עלה או זבח לפלא נדר או שלמים
ליהוה והקריב על בן הבקר מנחה
סלת שלשה עשרנים בלול בשמן
חצי ההין ויין תקריב לנסך חצי
ההין אשה ריח ניחח ליהוה
ככה יעשה לשור האחד או לא
לאיל האחד או לשה בכבשים
או בעזים כמספר אשר תעשו

ככה תעשו לאחד כמספרם כל
האזרח יעשה ככה את אלה
להקריב אשה ריח ניחח ליהוה
וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח
ליהוה כאשר תעשו כן יעשה
הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר
חקת עולם לדרתיכם ככם כגר
יהיה לפני יהוה תורה אחת ומ
ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
אתכם (פתוחה) וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם
אל הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה והיה באכלכם מלחם הארץ
תרימו תרומה ליהוה ראשית
ערסתכם חלה תרימו תרומה
כתרומת גרן כן תרימו אתה מ
מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה
תרומה לדרתיכם (סתומה)
וכי תשגו ולא תעשו את כל
המצות האלה אשר דבר יהוה
אל משה את כל אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה מן היום אשר
צוה יהוה והלאה לדרתיכם והיה
אם מעיני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד
לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו
ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד

במועדיכם ב̇ לפלא נדר אלה תעשו · וחד ובמועדיכם וביום שמחתכם · קדמ̇ מ̇ל חס · ככה
יעשה · ד̇ רסמ̇ וסימ̇ ככה לשור · אשר לא יכבה ויקרא ויקראו ח̇ פס̇ או או או או
וסימניהון ויאמר ה̇ אלין מי כי יתן איש אל רעהו · או נפש אשר תגע או כסתו או בערב
ושרף את הבקר או דודו או בן דודו ועשיתם אשה לה̇ כי יסיתך אחיך בן אמך מראשית
ה̇ וסימ̇ ערסתיכם ולקחת מראשית כל פרי · להביאכם · מגיד מראשית · מראשית השנה ועד
בתר̇ חס ל̇

רבר אל בני ישר׳ ואמרת אליהם ׳ג׳ רסנ׳ באור׳ וסימ׳ אדם ממעשה מועד הינוה ושבת
בערכך תשטה נזיר כי תבאו כבאכם אינת והורשתם והקריבם ׳׳ אינו ביד משה ׳׳ כתו
איש ואשה ויעש אהרן ובניו את כל אשר צוה אלה המינות בגרל נחלם וידברו אליהם ויתנו

וחטאת׃ וכפר הכהן על כל עדת בני
ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא
והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה
וחטאתם לפני יהוה על שגגתם׃
ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה׃
ואם נפש אחת
תחטא בשגגה והקריבה עז בת
שנתה לחטאת׃ וכפר הכהן על
הנפש השגגת בחטאה בשגגה
לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו׃
האזרח בבני ישראל ולגר הגר
בתוכם תורה אחת יהיה לכם לע
לעשה בשגגה׃ והנפש אשר תע
תעשה ביד רמה מן האזרח ומן
הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמה׃ כי דבר
יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת
תכרת הנפש ההוא עונה בה׃
ויהיו בני ישראל
במדבר וימצאו איש מקשש ע
עצים ביום השבת׃ ויקריבו אתו
המצאים אתו מקשש עצים אל
משה ואל אהרן ואל כל העדה׃
ויניחו אתו במשמר כי לא פרש
מה יעשה לו׃
ויאמר יהוה אל משה מות יומת
האיש רגום אתו באבנים כל
העדה מחוץ למחנה׃ ויציאו אתו

כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו באבנים וימת כאשר
צוה יהוה את משה׃
ויאמר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל בני ישראל וא
ואמרת אלהם ועשו להם ציצת
על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיל תכלת׃ והיה
לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם
את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם׃
למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדשים לאלהיכם׃
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם׃

קרח בן
יצהר בן
קהת בן לוי
ודתן ואבירם בני אליאב ואון
בן פלת בני ראובן׃ ויקמו לפני משה
ואנשים מבני ישראל חמשים
ומאתים נשיאי עדה קראי מעד
אנשי שם׃ ויקהלו על משה ועל אהרן
ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע
תתנשאו על קהל יהוה׃

ויתנו בני ישר׳ ויהין לנסכיהם לנשו׳ כם וימציאו כתוב בתורה ואת שבת קדשך הודעת ׃ פס
לכל לכל ונסלח לכל עדת בני ויחלק לכל העם רשנויאל כל תפלה כל תחנה דמלכים והיו בתי ירושלם
ויבן ויפרצו ... כנו׳ הסלח לכל עונכי סומך ה׳ לכל׳ קרוב ה׳ לכל׳ אין קץ לכל העם והנ׳
אמריהן כהן הראש ויוציאו ב׳ וסימ׳ המקלל רסת הארץ כל העדה ויבאו הנערים
ויעשו כן כאשר כא׳ מינקת יאוריהו נקבו דרב׳ הטמאה ועלו דב׳ כן המלך דרה׳

ואנשים ג' ויקמו לפני משה הזיה החרלתי הגבן כיטרע ויברח יאחר יאת יאל עמן עריקס המה עיר
קטנה ויביא חנני ויאקים לילה סימ' תזכרו כל המיעה ויאבני אברהם זכרוע לברכה עי' עת
ר' כלי והם ועשו להם כ' נו והיה לכם ויקחו עי' עת' ויקהלו כ' בטע על משה היהודים הפרוים

משה ויפל על פניו וידבר אל קרח
ואל כל עדתו לאמר בקר וידע
יהוה את אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר
בו יקריב אליו זאת עשו קחו
לכם מחתות קרח וכל עדתו
ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת
לפני יהוה מחר והיה האיש א
אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב
לכם בני לוי ויאמר משה אל
קרח שמעו נא בני לוי המעט
מכם כי הבדיל אלהי ישראל
אתכם מעדת ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד את עבדת
משכן יהוה ולעמד לפני העדה
לשרתם ויקרב אתך ואת כל
אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם
כהנה לכן אתה וכל עדתך
הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא
כי תלונו עליו וישלח משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
ויאמרו לא נעלה המעט כי
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו
גם השתרר אף לא אל ארץ
זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם העיני הא
האנשים ההם תנקר לא נעלה
ויחר למשה מאד ויאמר אל

יהוה אל תפן אל מנחתם לא
חמור אחד מהם נשאתי ולא
הרעתי את אחד מהם ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך
היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר וקחו איש מחתתו ונתתם
עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה ואהרן
איש מחתתו ויקחו איש מחתתו
ויתנו עליהם אש וישימו עליהם
קטרת ויעמדו פתח אהל מועד
ומשה ואהרן ויקהל עליהם קרח
את כל העדה אל פתח אהל
מועד וירא כבוד יהוה אל כל
העדה סתומה וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם
ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל
בשר האיש אחד יחטא ועל כל
העדה תקצף סתומה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר
אל העדה לאמר העלו מסביב
למשכן קרח דתן ואבירם ויקם משה
וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני
ישראל וידבר אל העדה לאמר סורו
נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו

המעט ג' וסימ' כי הבדיל אלהי הלאות אנשים המרעה הטוב · הקדוש ד' ומל' וידע ·
יתנו כהן אש והוא הקדוש לפני ה' האלהים · אחד מהם ד' וסימ' ולא הרעתי כי ישבו אחים
יחרן יהי נא דבריך המלכים · כנפש אחד מהם · וב' אחד מהם · ולעמד ג' וסימ' לפני העדה
בבקר בבקר דרב' דהקהל ולעמד על נפשם · ובקשתם ג' וסימניהון גם כהנה ·
ובקשתם משם ומצאתם וחד בקשתם · אחד מהם ב' לא חמור · לא נותר אחד מהם

ונשיהם ט' וסימ' ויעלו מעל משכן ויבא דוד ואנשיו ועליהם ידעשו וספדה הארץ ב' כו
משפחת בית נתן ב' בו' כל המשפחות ויהי מעשה העם ומשה ואהרן ב' חד רא פסו
וחד סו פס' וסימ' יהל מועד ומשה ואהרן ומשה עשו את כל

בכל חטאתם ויעלו מעל משכן
קרח דתן ואבירם מסביב ודתן
ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם ויאמר
משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה
כי לא מלבי אם כמות כל האדם
ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני
ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
האדמה את פיה ובלעה אתם
ואת כל אשר להם וירדו חיים
שאלה וידעתם כי נאצו האנשים
האלה את יהוה ויהי ככלתו לדבר
את כל הדברים האלה ותבקע
האדמה אשר תחתיהם ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת
בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכוש וירדו הם וכל
אשר להם חיים שאלה ותכס
עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל
וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו
לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ
ואש יצאה מאת יהוה ותאכל
את החמשים ומאתים איש מק
ריבי הקטרת
וידבר יהוה אל משה לאמר אמר
אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
את המחתת מבין השרפה ואת

האש זרה הלאה כי קדשו את
מחתות החטאים האלה בנפשתם
ועשו אתם רקעי פחים צפוי ל
למזבח כי הקריבם לפני יהוה
ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל
ויקח אלעזר הכהן את מחתות
הנחשת אשר הקריבו השרפים
וירקעום צפוי למזבח זכרון לבני
ישראל למען אשר לא יקרב
איש זר אשר לא מזרע אהרן
הוא להקטיר קטרת לפני יהוה
ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר
דבר יהוה ביד משה לו
וילנו כל עדת בני ישראל
ממחרת על משה ועל אהרן
לאמר אתם המתם את עם יהוה
ויהי בהקהל העדה על משה
ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד
והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה
ויבא משה ואהרן אל פני אהל
מועד וידבר
יהוה אל משה לאמר הרמו מ
מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע ויפלו על פניהם ויאמר
משה אל אהרן קח את המחתה
ותן עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת והולך מהרה אל העדה
וכפר עליהם כי יצא הקצף
מלפני יהוה החל הנגף ויקח

וירדו ז' רפ' וסימ' עבריך חיים ור ראמים כמהותם מיאנותהם הערבה סוסים
ומל וסימ' בזאת בזאת למען למען ופקדה ג' וסימ' ופקדת משמרת אלעזר כל האדם
בנפשתם ב' חס את מחתות החטאים והם לרמים יארבו
את עם ה' הבו את המטן וחד אט בן בן הוא והמהן יהוה המתם והמתם ב' יהם המתם
והולך מהרה עזרע יאלה ישעוה וחד כפר לעמך וכפר ד' הרב אל המזבח ב' בו'
החטאים ויקח אלעזר הכהן וכל עזר דכו מחתות ג' מל זאת עשו את מחתות

רכב ב' בטע' בס' וסימ' מטה מטה לבית אב זאת חקת התורה ואת שם ד' דסמיכ'
וסימ' אפרים אהרן קדשי קדשי יב כס לא לא ולא וסימ' ואם לא תשיג ידו אל
אל הפרכת זכרון לבני ישר' בכל אשר שאלת ויאמר לו חלילה כל הוביאיש על עם

אהרן כאשר דבר משה וירץ אל
תוך הקהל והנה החל הנגף בעם
ויתן את הקטרת ויכפר על העם
ויעמד בין המתים ובין החיים
ותעצר המגפה ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף ושבע
מאות מלבד המתים על דבר
קרח וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה
פתוחה וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל וקח מאתם מטה מטה
לבית אב מאת כל נשיאהם לבית
אבתם שנים עשר מטות איש
את שמו תכתב על מטהו ואת
שם אהרן תכתב על מטה לוי כי
מטה אחד לראש בית אבותם
והנחתם באהל מועד לפני העדות
אשר אועד לכם שמה והיה
האיש אשר אבחר בו מטהו
יפרח והשכתי מעלי את תלנות
בני ישראל אשר הם מלינם על
עליכם וידבר משה אל בני
ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
מטה לנשיא אחד מטה לנשיא
אחד לבית אבתם שנים עשר
מטות ומטה אהרן בתוך מטותם
וינח משה את המטת לפני יהוה
באהל העדת ויהי ממחרת ויבא

חצי הספר

משה אל אהל העדות והנה פרח מטה
אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ
ציץ ויגמל שקדים ויצא משה
את כל המטת מלפני יהוה אל
כל בני ישראל ויראו ויקחו איש
מטהו פתוחה ויאמר
יהוה אל משה השב את מטה
אהרן לפני העדות למשמרת
לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי
ולא ימתו ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו כן עשה
סתומה ויאמרו בני
ישראל אל משה לאמר הן גוענו
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב
אל משכן יהוה ימות האם תמנו
לגוע סתומה ויאמר
יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית
אביך אתך תשאו את עון המקדש
המקדש ואתה ובניך אתך תשאו
את עון כהנתכם וגם את אחיך
מטה לוי שבט אביך הקרב אתך
וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך
אתך לפני אהל העדת ושמרו
משמרתך ומשמרת כל האהל אך
אל כלי הקדש ואל המזבח לא
יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם
ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל
מועד לכל עבדת האהל וזר לא
יקרב אליכם ושמרתם את משמרת

מרי ד' וסימ' למשמרת לאות כי חטאת קסם ואל המזבח ג' וסימ' קרבן הברכה
ושמעו הקרב ד' וחד והקריב וסימ' וגם את אחיך לוי המטה את אחיך קח לך על בן בקר
וייצא כה יב חס ויב מל' וסימ' החוצה העבד שלום יוסף המחנה האלה משם פותח
הבן יהוידע מתוכם יהולו מל' פרח המטות בפילגש הדר עזר משרתו למרחב
רשמע מנחם האשרה המלחמה שחור שנים מארבות מגלה יהולו חס

לכל בשר ד̇ בת̇ וסימ̇ אל אלהי הרוחת לפקד ∴ כל פטר רחם והיו דראון לכל בשר על כל שפים
במדבר בא שיאון מהן לחם · ואתך ד̇ בת̇ וסימ̇ שוק ואתה וזה כל הרומת הקדשים
יביאו · ט̇ וסימ̇ בכורי שוק והמע ושפטו והשערים · ואתה ובניך ג̇ ויאמר ∴ תני תפסו וגם
את יאחד תשמרו ·

הקדש ואת משמרת המזבח ולא
יהיה עוד קצף על בני ישראל
ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים
ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד
ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם עבדת מתנה
אתן את כהנתכם והזר הקרב
יומת׃ פתוחה וידבר
יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך
את משמרת תרומתי לכל קדשי
בני ישראל לך נתתים למשחה
ולבניך לחק עולם׃ זה יהיה לך
מקדש הקדשים מן האש כל
קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם
ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש
קדשים לך הוא ולבניך׃ בקדש
הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל
אתו קדש יהיה לך׃ וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופת בני ישראל לך
נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק
עולם כל טהור בביתך יאכל אתו׃
כל חלב יצהר וכל חלב תירוש
ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה
לך נתתים׃ בכורי כל אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל
טהור בביתך יאכלנו׃ כל חרם
בישראל לך יהיה׃ כל פטר רחם

לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
באדם ובבהמה יהיה לך אך
פדה תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה הטמאה
תפדה׃ ופדויו מבן חדש תפדה
בערכך כסף חמשת שקלים
בשקל הקדש עשרים גרה הוא׃
אך בכור שור או בכור כשב או
בכור עז לא תפדה קדש הם
את דמם תזרק על המזבח ואת
חלבם תקטיר אשה לריח ניחח
ליהוה׃ ובשרם יהיה לך כחזה
התנופה וכשוק הימין לך יהיה׃
כל תרומת הקדשים אשר ירימו
בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך
ולבנתיך אתך לחק עולם ברית
מלח עולם הוא לפני יהוה לך
ולזרעך אתך׃ ויאמר יהוה אל
אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא
יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך
בתוך בני ישראל׃ פתוחה
ולבני לוי הנה נתתי כל
מעשר בישראל לנחלה חלף
עבדתם אשר הם עבדים את
עבדת אהל מועד׃ ולא יקרבו
עוד בני ישראל אל אהל מועד
לשאת חטא למות׃ ועבד הלוי
הוא את עבדת אהל מועד והם
ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם

כל קרי̇ בתוך בני ישר̇ כמ̇א̇ וכתוך בני ישר̇ ועבד הלוי הוא · וכל קרי̇ מתוך בני ישרא̇ כמ̇א̇
בתוך כיה ישר ומקסם · ויאמר ∴ ט̇ בשעכם̇ וסימ̇ · בקר מוקני פתאם ואביה
ישב בארצם הודע עשה וסמכת · ד̇ זוגי̇ זקפי̇ חד קמ̇ וחד פת̇ ול̇ כן ויישן ב̇
ויחלים וישכב ויישן בארצם לא̇ בנחלתך אשר תנחל נקם אקח ואתך אקח אם יוכל
להלחם אתי והכני בן יבא והכני · כשב ו̇ וסימ̇ אם כשב חלמה כל חלב איש איש
שור בכור ·

ה בס רמט בע׳ וסימ׳ כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישר׳ ליי׳ ואת מעשר אשר ירימו לה׳
ואל הלוים תדבר כן תרימו קדמ׳ דכסו תרומ׳ ·· תנ׳ דכס׳ את תרומת ·· מכל מתנתיכם את כל
תרומת ·· ונחשב ב׳ וסימ׳ ונחשב לכם תרומתכם ונחשב ללוים

ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה׃
כי את מעשר בני ישראל אשר
ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן אמרתי להם בתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה׃

פתוחה

וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ואל הלוים תדבר ואמרת
אלהם כי תקחו מאת בני ישראל
את המעשר אשר נתתי לכם
מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו
תרומת יהוה מעשר מן המעשר׃
ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן
הגרן וכמלאה מן היקב׃ כן תרימו
גם אתם תרומת יהוה מכל
מעשרתיכם אשר תקחו מאת
בני ישראל ונתתם ממנו את
תרומת יהוה לאהרן הכהן׃ מכל
מתנתיכם תרימו את כל תרומת
יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו׃
ואמרת אלהם בהרימכם את
חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת
גרן וכתבואת יקב׃ ואכלתם אתו
בכל מקום אתם וביתכם כי שכר
הוא לכם חלף עבדתכם באהל
מועד׃ ולא תשאו עליו חטא
בהרימכם את חלבו ממנו ואת
קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמותו׃

פתוחה

וידבר יהוה אל
משה
ואל אהרן
לאמר׃ זאת חקת התורה אשר
צוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר
לא עלה עליה על׃ ונתתם אתה
אל אלעזר הכהן והוציא אתה
אל מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו׃ ולקח אלעזר הכהן מדמה
באצבעו והזה אל נכח פני אהל
מועד מדמה שבע פעמים׃
ושרף את הפרה לעיניו את ערה
ואת בשרה ואת דמה על פרשה
ישרף׃ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך
שרפת הפרה׃ וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב׃
והשרף אתה יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים וטמא עד
הערב׃ ואסף איש טהור את אפר
הפרה והניח מחוץ למחנה במקום
טהור והיתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת הוא׃
וכבס האסף את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני
ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת

פתוח ד׳ ומל׳ וסימ׳ וכל כלי פתוח אשפתו גרונם שרשי פתוח · כלי בכלי · את בליש׳ וסימ׳ האנשים
פתוח גבר הרעים ברזל בשלח טנית ב׳ בו ומוציא טהיר ונשחת אחר היעני משחתו · וכבס · בת׳ וסימ׳ ב
מספחת היא הנתק המטהר ושל אחר וכי ירק וכל אשר יגע וכי יטהר וכל הנוגע רהו מל׳ וכל נפש וכל וידבר ·
במב והשרה ומזה · ויאסת ג׳ וסימ׳ ואסף איש טהור ויקינה נעמן וילך ונשא נס לגוים ·

כ פס' ומיטע בהרי ענ' כל הנגע את משכן ה' טמא ואיש אשר יטמא כי את מקדש ה' טמא
בקבר ג' בה וסימ' או במת אשר איש האלהים הספר · ד' פס' מטע ראי' בהו על ועל ועל
ועל ובימיהון ולקח אזוב רחמל שאול והעם ויספדו ויבכו על הכנים כי אין ענין ·

עולם הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים הוא יתחטא
בו ביום השלישי וביום השביעי
יטהר ואם לא יתחטא ביום ה
השלישי וביום השביעי לא יטהר
כל הנגע במת בנפש האדם אשר
ימות ולא יתחטא את משכן
יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
טמא יהיה עוד טמאתו בו זאת
התורה אדם כי ימות באהל כל
הבא אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא
הוא וכל אשר יגע על פני השדה
בחלל חרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו
לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מים חיים אל
כלי ולקח אזוב וטבל במים איש
טהור והזה על האהל ועל כל
הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
ועל הנגע בעצם או בחלל או
במת או בקבר והזה הטהר על
הטמא ביום השלישי וביום ה
השביעי וחטאו ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר
בערב ואיש אשר יטמא ולא
יתחטא ונכרתה הנפש ההיא

מתוך הקהל כי את מקדש יהוה
טמא מי נדה לא זרק עליו טמא
הוא והיתה להם לחקת עולם ומזה
מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי
הנדה יטמא עד הערב וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת
תטמא עד הערב פתוחה

ויבאו בני ישראל כל העדה
מדבר צן בחדש הראשון וישב
העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר
שם ולא היה מים לעדה
ויקהלו על משה ועל אהרן וירב
העם עם משה ויאמרו לאמר
ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה
ולמה הבאתם את קהל יהוה אל
המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו ולמה העליתנו ממצרים
להביא אתנו אל המקום הרע
הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן
ורמון ומים אין לשתות ויבא
משה ואהרן מפני הקהל אל פתח
אהל מועד ויפלו על פניהם וירא
כבוד יהוה אליהם פתוחה

וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את המטה והקהל את העדה
אתה ואהרן אחיך ודברתם אל
הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת
להם מים מן הסלע והשקית את
העדה ואת בעירם ויקח משה

מקדש ג' רסמ' וב במקדש · וסימ' ואיש אשר יטמא ואלה היה התרומה הקדש עתה
הנע לכבס תחת האלה אשר במקדש · אם יהרג במקדש אדני
והנפש הנגעת כי נגעת עליהם הרעה · ובנה הכרוב השני נגעת · הנגעת ג' וחס בלי'
עליו מים חיים ולא הורק מכלי אל כלי וחד וישלח ידו אל הכלי · אל כלי ב' וסימ' ונתן
הבאתם את קהל · אותה ומחמדיה טובים · הבאתם ג' וסימ'
הסלע ב' קמצ' אל פני הסלע את עליך

ולו ג׳ וסימ׳ ולו נגעט ולו הואלנו ולא אנבי ב׳ הדמ׳ ולו כה בתר ולא כה וקרי ולו · המרים ד׳ ב׳
כה המרים ומכת המרים וחד כת המוריאים · שמעו נא וימצאהו וחכירו ויראו המוריאים
אל עבדיך כי שמעו נא המרים כה וימצאהו וחכירו המורים כת׳ יאל עבדיך המוראים כת׳

את המטה מלפני יהוה כאשר
צוהו ויקהלו משה ואהרן את
הקהל אל פני הסלע ויאמר להם
שמעו נא המרים המן הסלע
הזה נוציא לכם מים וירם משה
את ידו ויך את הסלע במטהו
פעמים ויצאו מים רבים ותשת
העדה ובעירם ס
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן יען לא האמנתם בי ל
הקדישני לעיני בני ישראל
לכן לא תביאו את הקהל הזה
אל הארץ אשר נתתי להם המה
מי מריבה אשר רבו בני ישראל
את יהוה ויקדש בם ס
וישלח משה מלאכים
מקדש אל מלך אדום כה אמר
אחיך ישראל אתה ידעת את
כל התלאה אשר מצאתנו וירדו
אבתינו מצרימה ונשב במצרים
ימים רבים וירעו לנו מצרים
ולאבתינו ונצעק אל יהוה וישמ
וישמע קלנו וישלח מלאך ויד
ויצאנו ממצרים והנה אנחנו
בקדש עיר קצה גבולך נעברה
נא בארצך לא נעבר בשדה
ובכרם ולא נשתה מי באר דרך
המלך נלך לא נטה ימין ושמאול
עד אשר נעבר גבלך ויאמר

אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב
אצא לקראתך ויאמרו אליו
בני ישראל במסלה נעלה ואם
מימיך נשתה אני ומקני ונתתי
מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה
ויאמר לא תעבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד חזקה
וימאן אדום נתן את ישראל
עבר בגבלו ויט ישראל מעליו
ויסעו מקדש
ויבאו בני ישראל כל העדה הר
ההר ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן בהר ההר על גבול ארץ
אדום לאמר יאסף אהרן אל
עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר
מריתם את פי למי מריבה קח
את אהרן ואת אלעזר בנו והעל
אתם הר ההר והפשט את אהרן
את בגדיו והלבשתם את אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת שם ויעש
משה כאשר צוה יהוה ויעלו
אל הר ההר לעיני כל העדה ו
ויפשט משה את אהרן את
בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו
וימת אהרן שם בראש ההר וירד
משה ואלעזר מן ההר ויראו כל
העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן
שלשים יום כל בית ישראל

בשדה ג׳ וסימ׳ לא נעבר לא נטה מגיעי · בגעש הקירים · לקראתך ד׳ וגם הנה הוא ויאמר
אליו אדום כאשר הכה איש על כן יצאתי · והנה אנחנו ג׳ רסמ׳ וסימ׳ מאלמים [illegible]
אלמים והנה יאנחנו בקדש · אנחנו כבשים · מכרם ב׳ וסימ׳ ונתתי מכרם על מכרם
בכסף צדיק ביום מכרם עוד · יאסף ט׳ וסימ׳ ועתה שלח העז הינהו וכבר יאסף ואהרן
אל עמיו והפשט את אהרן כי יעצ׳ ויא · אלעזר ויבר׳ מבטן וירחק עשיר ישכב ·

קריאה שם ד' חס ההוא · וסימ' סבית מסה ומריבת חרמה בצלאל · והעל ב' והעל את הצפרדעים
והעל אתם הר ההר · ואת אלעזר ב' זה יאת אהרן ויבאו אנשי קרית יערים ·· ג' מל' פליג בהון
וסימ' לסבב את ארץ אדום כי תכלה לעשר להגיע בכהני ·· במחזורה רובא דגשי' וטבריא קריין
יהון רפיין ·

סתומה

וישמע הכנעני
מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל וישב
ממנו שבי וידר ישראל נדר ליהוה
ויאמר אם נתן תתן את העם הזה
בידי והחרמתי את עריהם וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא
שם המקום חרמה · פתוחה
ויסעו מהר ההר דרך ים
סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר
נפש העם בדרך וידבר העם בא
באלהים ובמשה למה העליתנו
ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם
הקלקל וישלח יהוה בעם את
הנחשים השרפים וינשכו את
העם וימת עם רב מישראל ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי
דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה
ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל
משה בעד העם ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרף ושים
אתו על נס והיה כל הנשוך
וראה אתו וחי ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה
אם נשך הנחש את איש והביט
אל נחש הנחשת וחי ויסעו בני
ישראל ויחנו באבת ויסעו מ

מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר
אשר על פני מואב ממזרח
השמש משם נסעו ויחנו בנחל
זרד משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מגבל
האמרי כי ארנון גבול מואב בין
מואב ובין האמרי על כן יאמר
בספר מלחמת יהוה את והב
בסופה ואת הנחלים ארנון ואשד
הנחלים אשר נטה לשבת ער
ונשען לגבול מואב ומשם בארה
הוא הבאר אשר אמר יהוה
למשה אסף את העם ואתנה
להם מים · סתומה · אז
ישיר ישראל את השירה הזאת
עלי באר ענו לה באר חפרוה
שרים כרוה נדיבי העם במחקק
במשענתם וממדבר מתנה וכ
וממתנה נחליאל ומנחליאל
במות ומבמות הגיא אשר בשדה
מואב ראש הפסגה ונשקפה
על פני הישימן · פתוחה
וישלח ישראל מלאכים אל
סיחן מלך האמרי לאמר אעברה
בארצך לא נטה בשדה ובכרם
לא נשתה מי באר בדרך המלך
נלך עד אשר נעבר גבלך ולא
נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו
ויאסף סיחן את כל עמו ויצא

ארנון ג' מל' בת' משם נסעו ב' בו · ואת הנחלים ומל' נבי' דכו' במ"א מן הירדן מזרח השמש ·
ויסר ג' רפי' וסימ' המות הצפרדעים ויסר מעלינו ·· ונשען ב' וסימ' ונשען לגבול מואב
ונשען על ·· ויאמר ג' וסימ' על כן יאמר כבמדבר על כן יאמר בספר · ולינין יאמרו
וחד ויאמרו למלך יריחו · עשה לך ז' וסימ' · וסימניהון תבת עצי גפר · עשה חצצרות
כסף · עשה לך שרף · עשה לך חרבות צרים עשה לך כלי גולה · אשר תמצא ידך · מוסרות
ומטות ·

עלי ו וסימנהון על׳ כיאר על׳ לשלום מכשרת הלבנון ויצעקו על׳ גלעד וקחו ינרי׳ וממדבר׳
ב׳ וממדבר עד הנהר וממדבר מתנה מחקק בלליש חס׳ לכי לחקקי ישראל שלגי בעלמיה
ואתנה ו כתו׳ וסימ׳ ואתנה בריתי הרבו עלי מהר וקחו את אביכם במקניכם לחוג האתן יוסת

לקראת ישראל המדברה ויבא
יהצה וילחם בישראל ויכהו
ישראל לפי חרב ויירש את ארצו
מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז
גבול בני עמון ויקח ישראל את
כל הערים האלה וישב ישראל
בכל ערי האמרי בחשבון ובכל
בנתיה כי חשבון עיר סיחן מלך
האמרי הוא והוא נלחם במלך
מואב הראשון ויקח את כל
ארצו מידו עד ארנן על כן
יאמרו המשלים באו חשבון
תבנה ותכונן עיר סיחון כי אש
יצאה מחשבון להבה מקרית
סיחן אכלה ער מואב בעלי במות
ארנן אוי לך מואב אבדת עם
כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו
בשבית למלך אמרי סיחון ונירם
אבד חשבון עד דיבן ונשים עד
נפח אשר עד מידבא וישב
ישראל בארץ האמרי וישלח
משה לרגל את יעזר וילכדו
בנתיה ויירש את האמרי אשר
שם ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא
עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל
עמו למלחמה אדרעי ויאמר
יהוה אל משה אל תירא אתו כי
בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת
ארצו ועשית לו כאשר עשית

לסיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ויכו אתו ואת בניו ואת
כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד
ויירשו את ארצו ויסעו בני
ישראל ויחנו בערבות מואב
מעבר לירדן ירחו סתומה

וירא בלק בן צפור
את כל אשר
עשה ישראל
לאמרי ויגר מואב מפני העם
מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני
בני ישראל ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחכו הקהל את
כל סביבתינו כלחך השור את ירק
השדה ובלק בן צפור מלך למואב
בעת ההוא וישלח מלאכים אל
בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו
לאמר הנה עם יצא ממצרים
הנה כסה את עין הארץ והוא ישב
ממלי ועתה לכה נא ארה לי את
העם הזה כי עצום הוא ממני אולי
אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ
כי ידעתי את אשר תברך מברך
ואשר תאר יואר וילכו זקני מואב
וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו
אל בלעם וידברו אליו דברי בלק
ויאמר אליהם לינו פה הלילה

נתן בניו פליטם כן כת׳ ושלחתי מהם פליטים כן כת׳ ושיא פלטים כת׳ בערבות ל׳ מל׳ בתור
ומל׳ נבי׳ וכתו׳ דכו׳ מל׳ במ״א וישיגו את צדקיהו בערב׳ דירמיה ד׳ זוגי׳ מן ב׳ חד על וחד עד
וסימ׳ עד תאות על תאות עד מידבא על מידבא עד מעל על מעל הבתח עד יואב על יואב
נלחם יב׳ וסימ׳ חשבון הטוב אבי בהדרעזר וחבי׳ ירבעם קדמ׳ דמלכים יואש יהואש ובמלחמות
ויהבך פחר ויחזק מברך ג׳ וחס׳ וסימ׳ תברך מברך יהי שם ה׳ יהי שם ה׳ וחד ומברך לעלם׳

והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר
יהוה אלי וישבו שרי מואב עם
בלעם ויבא אלהים אל בלעם
ויאמר מי האנשים האלה עמך
ויאמר בלעם אל האלהים בלק
בן צפר מלך מואב שלח אלי הנה
העם היצא ממצרים ויכס את
עין הארץ עתה לכה קבה לי
אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו
ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך
עמהם לא תאר את העם כי ברוך
הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר
אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי
מאן יהוה לתתי להלך עמכם
ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו
ויסף עוד בלק שלח שרים רבים
ונכבדים מאלה ויבאו אל בלעם
ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור
אל נא תמנע מהלך אלי כי כבד
אכבדך מאד וכל אשר תאמר
אלי אעשה ולכה נא קבה לי את
העם הזה ויען בלעם ויאמר אל
עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
או גדולה ועתה שבו נא בזה גם
אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה
דבר עמי ויבא אלהים אל בלעם

לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
האנשים קום לך אתם ואך את
הדבר אשר אדבר אליך אתו
תעשה ויקם בלעם בבקר ויחבש
את אתנו וילך עם שרי מואב
ויחר אף אלהים כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן
לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו
עמו ותרא האתון את מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו
ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה
ויך בלעם את האתון להטתה
הדרך ויעמד מלאך יהוה במש
עול הכרמים גדר מזה וגדר
מזה ותרא האתון את מלאך
יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ
את רגל בלעם אל הקיר ויסף
להכתה ויוסף מלאך יהוה עבור
ויעמד במקום צר אשר אין דרך
לנטות ימין ושמאול ותרא
האתון את מלאך יהוה ותרבץ
תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך
את האתון במקל ויפתח יהוה
את פי האתון ותאמר לבלעם מה
עשיתי לך כי הכיתני זה שלש
רגלים ויאמר בלעם לאתון כי
התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה
הרגתיך ותאמר האתון אל בלעם
הלוא אנכי אתנך אשר רכבת

עליו מעודך עד היום הזה ההסכן
הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא
ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את
מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו
שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו
ויאמר אליו מלאך יהוה על מה
הכית את אתנך זה שלוש רגלים
הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט
הדרך לנגדי ותראני האתון ותט
לפני זה שלש רגלים אולי נטתה
מפני כי עתה גם אתכה הרגתי
ואותה החייתי ויאמר בלעם אל
מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
אם רע בעיניך אשובה לי ויאמר
מלאך יהוה אל בלעם לך עם
האנשים ואפס את הדבר אשר
אדבר אליך אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי בלק וישמע בלק
כי בא בלעם ויצא לקראתו אל
עיר מואב אשר על גבול ארנן
אשר בקצה הגבול ויאמר בלק
אל בלעם הלא שלח שלחתי
אליך לקרא לך למה לא הלכת
אלי האמנם לא אוכל כבדך
ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי
אליך עתה היכל אוכל דבר מאו
מה הדבר אשר ישים אלהים
בפי אתו אדבר וילך בלעם עם

בלק ויבאו קרית חצות ויזבח
בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
ולשרים אשר אתו ויהי בבקר
ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות
בעל וירא משם קצה העם ויאמר
בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים ויעש בלק כאשר
דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
ואיל במזבח ויאמר בלעם לבלק
התיצב על עלתך ואלכה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
יראני והגדתי לך וילך שפי ויקר
אלהים אל בלעם ויאמר אליו
את שבעת המזבחת ערכתי ואעל
פר ואיל במזבח וישם יהוה דבר
בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר וישב אליו והנה נצב
על עלתו הוא וכל שרי מואב
וישא משלו ויאמר מן ארם
ינחני בלק מלך מואב מהררי
קדם לכה ארה לי יעקב ולכה
זעמה ישראל מה אקב לא קבה
אל ומה אזעם לא זעם יהוה כי
מראש צרים אראנו ומגבעות
אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים
לא יתחשב מי מנה עפר יעקב
ומספר את רבע ישראל תמות
נפשי מות ישרים ותהי אחריתי

והנשא׃ והנשא נשוא נשאתני ונשאתני ינשאו וכהנשאם · ולא יעשה ב׳ ההוא אמר ויראה
מה פעל ב׳ חד פת וחד קמ׳ · כי לא נחש יתריך מה פעל · האזינה י׳ וסימניהון וישא משלו אמרי
האזינה תפלה לדוד שמעה ג׳ אלהים שמע תפלתי האזינה אלהים תפלתי משכיל לאסף האזינה רעה

כמהו ויאמר בלק אל בלעם
מה עשית לי לקב איבי לקחתיך
והנה ברכת ברך ויען ויאמר
הלא את אשר ישים יהוה בפי
אתו אשמר לדבר ויאמר אליו
בלק לך נא אתי אל מקום אחר
אשר תראנו משם אפס קצהו
תראה וכלו לא תראה וקבנו לי
משם ויקחהו שדה צפים אל
ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת
ויעל פר ואיל במזבח ויאמר אל
בלק התיצב כה על עלתך ואנכי
אקרה כה ויקר יהוה אל בלעם
וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל
בלק וכה תדבר ויבא אליו והנו
נצב על עלתו ושרי מואב אתו
ויאמר לו בלק מה דבר יהוה
וישא משלו ויאמר קום בלק
ושמע האזינה עדי בנו צפר לא
איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם
ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
יקימנה הנה ברך לקחתי וברך
ולא אשיבנה לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו
אל מוציאם ממצרים כתועפת
ראם לו כי לא נחש ביעקב ולא
קסם בישראל כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה פעל אל הן עם

כלביא יקום וכארי יתנשא לא
ישכב עד יאכל טרף ודם חללים
ישתה ויאמר בלק אל בלעם
גם קב לא תקבנו גם ברך לא
תברכנו ויען בלעם ויאמר אל
בלק הלא דברתי אליך לאמר
כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה
ויאמר בלק אל בלעם לכה נא
אקחך אל מקום אחר אולי יישר
בעיני האלהים וקבתו לי משם
ויקח בלק את בלעם ראש הפעור
הנשקף על פני הישימן ויאמר
בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח
וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה
לברך את ישראל ולא הלך
כפעם בפעם לקראת נחשים וישת
אל המדבר פניו וישא בלעם
את עיניו וירא את ישראל שכן
לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים
וישא משלו ויאמר נאם בלעם
בנו בער ונאם הגבר שתם העין
נאם שמע אמרי אל אשר מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי עינים מה
טבו אהליך יעקב משכנתיך
ישראל כנחלים נטיו כגנת עלי
נהר כאהלים נטע יהוה כארזים

ישראל ג׳ אלהים צבאות שמעה האזינה ג׳ תפלתי אמרת לי׳ מזמור לדוד ג׳ קראתיך ואלם שמע נא
ואם בינה שמעה האזינה זאת איוב · יישר ויישר ג׳ מל׳ בלק אבשלום יחזקיה · ולפסו ראית
בהון ביעקב בישראל ומייחדין אחלקם ביעקב לא הביט און כי לא נחש דבר שלח אדני ויקם ערות
ביעקב לכן שמעו ג׳ ויעבר · ושנים ה׳ קמ׳ וסימ׳ קרב וישא משלו הטה הטה הטה רדניאל
אלהיו עמו ה׳ רסמ׳ · וסימניהון לא הביט און ויקטין את כל יהודה מי ככם וחב׳ ויגדלה ·

קמ׳ ויעש בלק כאשר אמר בלעם וג׳ ויעש בלק כאשר אמר בלעם ׳אקס ויעמד רב שקה ומלכים
יזל מים עד למר רעל רמי בטע ולא הלך ג׳ וסימ׳ כפעם בפעם בדרך יהושפט
משכנתיך ׳בחס בליש וסימ׳ מה טובו קרבם מחק הימ׳

יזל מים מדליו וזרעו
במים רבים וירם מאגג מלכו ות
ותנשא מלכתו אל מוציאו מ
ממצרים כתועפת ראם לו יאכל
גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו
ימחץ כרע שכב כארי וכלביא
מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך
ארור ויחר אף בלק אל בלעם
ויספק את כפיו ויאמר בלק אל
בלעם לקב איבי קראתיך והנה
ברכת ברך זה שלש פעמים
ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי
כבד אכבדך והנה מנעך יהוה
מכבוד ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכיך אשר
שלחת אלי דברתי לאמר אם
יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את פי יהוה לע
לעשות טובה או רעה מלבי אשר
ידבר יהוה אתו אדבר ועתה
הנני הולך לעמי לכה איעצך
אשר יעשה העם הזה לעמך
באחרית הימים וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם
הגבר שתם העין נאם שמע א
אמרי אל וידע דעת עליון מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי עינים א
אראנו ולא עתה אשורנו ולא
קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט

מישראל ומחץ פאתי מואב ד
וקרקר כל בני שת והיה אדום
ירשה והיה ירשה שעיר איביו
וישראל עשה חיל וירד מיעקב
והאביד שריד מעיר וירא את
עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
גוים עמלק ואחריתו עדי אבד
וירא את הקיני וישא משלו ויא
ויאמר איתן מושבך ושים בסלע
קנך כי אם יהיה לבער קין עד
מה אשור תשבך וישא משלו
ויאמר אוי מי יחיה משמו אל
וצים מיד כתים וענו אשור וענו
עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם
וילך וישב למקמו וגם בלק הלך
לדרכו וישב
ישראל בשטים ויחל העם לזנות
אל בנות מואב ותקראן לעם
לזבחי אלהיהן ויאכל העם וי
וישתחוו לאלהיהן ויצמד יש
ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה
בישראל

ויאמר יהוה אל משה קח את
כל ראשי העם והוקע אותם
ליהוה נגד השמש וישב חרון
אף יהוה מישראל ויאמר משה
אל שפטי ישראל הרגו איש א
אנשיו הנצמדים לבעל פעור
והנה איש מבני ישראל בא

והוקע הקע ומשקע ותשקע לרקע ירקע ויבקע בתקע ותקע עד מה ב״ס וסימ׳
אשור תשבך תאנה לנוטה הסתר לנוטה ולא אתנע ידע עד מה מושבך ג׳ וסימ׳ הנה
משמני הארץ איתן מושבך ונפקדת כי יפקד קנך ג׳ וסימ׳ ושים בסלע כי תגביה כנשר
אם תגביה כנשר וירד ב׳ וירד מיעקב מים ועד ים אשורנו ב׳ וסימ׳ אראנו ולא עתה
ומגבעות אשורנו והר׳ אני ענית׳ ואשורנו

כל דבור יהו יהם יהרך דג במט רפו כסימ למועד בערבות מענה מענה משפט רוח מליצת
הלכה לי יגריך יהוה הלוך וכל דבור דיחזקיה רכו רפ וכבי ישר טו במינ׳פם וסימ ניחזק יהו :
ישיר כי בא מכן המיקל הכה הכה ככלות הכרם נעסה תגישה לגבעונם ונהכיע ויגע וחמיר וכל ריא פס
רפו

ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני
משה ולעיני כל עדת בני ישראל
והמה בכים פתח אהל מועד וירא
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו
ויבא אחר איש ישראל אל הקבה
וידקר את שניהם את איש ישראל
ואת האשה אל קבתה ותעצר
המגפה מעל בני ישראל ויהיו
המתים במגפה ארבעה ועשרים
אלף

פתוחה

וידבר יהוה אל
משה
לאמר
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
השיב את חמתי מעל בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא
כליתי את בני ישראל בקנאתי
לכן אמר הנני נתן לו את בריתי
שלום והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם תחת אשר קנא
לאלהיו ויכפר על בני ישראל
ושם איש ישראל המכה אשר
הכה את המדינית זמרי בן סלוא
נשיא בית אב לשמעני ושם
האשה המכה המדינית כזבי בת
צור ראש אמות בית אב במדין
הוא

פתוחה

וידבר
יהוה אל משה לאמר צרור את
המדינים והכיתם אותם כי צררים
הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם
על דבר פעור ועל דבר כזבי בת
נשיא מדין אחתם המכה ביום
המגפה על דבר פעור ויהי אחרי
המגפה

פתוחה

ויאמר
יהוה אל משה ואל אלעזר בן
אהרן הכהן לאמר שאו את ראש כל
עדת בני ישראל מבן עשרים
שנה ומעלה לבית אבתם כל
יצא צבא בישראל וידבר משה
ואלעזר הכהן אתם בערבת
מואב על ירדן ירחו לאמר מבן
עשרים שנה ומעלה כאשר צוה
יהוה את משה ובני ישראל
היצאים מארץ מצרים ראובן
בכור ישראל בני ראובן חנוך
משפחת החנכי לפלוא משפחת
הפלאי לחצרן משפחת החצרוני
לכרמי משפחת הכרמי אלה
משפחת הראובני ויהיו פקדיהם
שלשה וארבעים אלף ושבע
מאות ושלשים ובני פלוא
אליאב ובני אליאב נמואל ודתן
ואבירם הוא דתן ואבירם קריאי
העדה אשר הצו על משה ועל
אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם

על ה׳ ל׳א׳ דסמי׳ בקר׳ וסימ׳ ובקר בתת ה׳ לכן יהוה וכל עדתך · יהבינו מת במדבר בעדת קרח
בהצתם והיא מרת נפש ויחפאו ונשען הנלוים התענג כטוב השכירהו ונשמר ממך יצא
הטטים חנני ויכנעו וישם כיער לו כי בשובכם ישועו והתענג על ה׳ השלך שכרו להתיצב
ב׳ בו וחכ׳ בכו רחב נפש ·וכ׳ ועל ה׳ ·ישאו כזעה · החנכי ג׳ חס בלישנהון ז׳
וסימניהון · וכני מדין עיפה ועפר דבראשית · משפחת החנכי חנך לנער על פי דרכו ·

ערער ו׳ חס בלא וסימ׳ ביאורו בערער ומן הירדן ומלכי עזובות ערי ערער וכלם ויארכו
ירדנו ה׳ רפמי וסימ׳ ואל תרא ... ואל תירא ואלה הדברים עוג בבשן ד׳ וסימניהו
ששים עיר כל ערי המישור כל ממלכות ויחי הגלעד קמו ועש החלות יהושע כל ויאליך
שורות טעות

ואת קרח במות העדה באכל האש
את חמשים ומאתים איש ויהיו
לנס׃ ובני קרח לא מתו׃ סתומה
בני שמעון למשפחתם
לנמואל משפחת הנמואלי לימין
משפחת הימיני ליכין משפחת
היכיני׃ לזרח משפחת הזרחי לשאול
משפחת השאולי׃ אלה
משפחת השמעני שנים ועשרים
אלף ומאתים׃ סתומה
בני גד למשפחתם לצפון משפחת
הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני׃ לאזני משפחת
האזני לערי משפחת הערי׃ לארוד
משפחת הארודי לאראלי
משפחת האראלי׃ אלה משפחת
בני גד לפקדיהם ארבעים אלף
וחמש מאות׃ סתומה
בני יהודה ער ואונן וימת ער
ואונן בארץ כנען׃ ויהיו בני
יהודה למשפחתם לשלה משפחת
השלני לפרץ משפחת הפרצי
לזרח משפחת הזרחי׃ ויהיו בני
פרץ לחצרן משפחת החצרני
לחמול משפחת החמולי׃ אלה
משפחת יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלף וחמש מאות׃
סתומה
בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת התולעי

לפוה משפחת הפוני׃ לישב
משפחת הישבי׃ לשמרן משפחת
השמרני׃ אלה משפחת יששכר
לפקדיהם ארבעה וששים אלף
ושלש מאות׃ סתומה
בני זבולן למשפחתם לסרד
משפחת הסרדי לאלון משפחת
האלני ליחלאל משפחת היחלאלי׃
אלה משפחת הזבולני לפקדיהם
ששים אלף וחמש מאות׃ סתומה
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים׃ בני מנשה למכיר
משפחת המכירי ומכיר הוליד את
גלעד לגלעד משפחת הגלעדי׃
אלה בני גלעד איעזר משפחת
האיעזרי לחלק משפחת החלקי׃
ואשריאל משפחת האשראלי
ושכם משפחת השכמי׃ ושמידע
משפחת השמידעי וחפר משפחת
החפרי׃ וצלפחד בן חפר לא היו לו
בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃
אלה משפחת מנשה ופקדיהם
שנים וחמשים אלף ושבע מאות׃
סתומה אלה בני אפרים
למשפחתם לשותלח משפחת
השתלחי לבכר משפחת הבכרי
לתחן משפחת התחני׃ ואלה בני
שותלח לערן משפחת הערני׃

ו׳ בטע בעינ׳ וסימ׳ בני שמעון בני גד יהודה בני זבולן אלה בני אפרים בני בנימן בני אשר
וסימן שג״דא בא ג׳ בטע בעינ׳ בני יששכר דן נפתלי שדן סימן אלה בני
פלוא למשפחתם ו׳ אפרים יוסף בנימן דן פס״בד סימן כנל הזבלני ג׳ וחס משפחות
האלון האלון כלפרש ראשי פס בני במ״ג ובני וסימ׳ פלוא ואליאב קרח פקדיהם ו׳ ומדי
מנשה בנימן נפתלי וכל דגלים רבו במ״ג יששכר זבולן נפתלי שדן סימן

פס' דמטע' דאית בהון מן ה' מלין תנ' וחמיש' אית בהון ו' ותליה מל' תנ' ל' בהו ו ורביע מל'
תנ' לית בה ו' ודנלפחד ולצלפחד סוחמו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה
ב והקרבנה ותהיינה מינוו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה סימ'
מינוו מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה

אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם
שנים ושלשים אלף וחמש מאות
אלה בני יוסף למשפחתם סתומה
בני בנימן למשפחתם לבלע
משפחת הבלעי לאשבל משפחת
האשבלי לאחירם משפחת
האחירמי לשפופם משפחת
השופמי לחופם משפחת החופמי
ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת
הארדי לנעמן משפחת הנעמי
אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש מאות
אלה בני דן סתומה
למשפחתם לשוחם משפחת
השוחמי אלה משפחת דן
למשפחתם כל משפחת השוחמי
לפקדיהם ארבעה וששים אלף
וארבע מאות סתומה
בני אשר למשפחתם לימנה
משפחת הימנה לישוי משפחת
הישוי לבריעה משפחת הבריעי
לבני בריעה לחבר משפחת החברי
למלכיאל משפחת המלכיאלי
ושם בת אשר שרח אלה משפחת
בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים
אלף וארבע מאות
בני נפתלי למשפחתם סתומה
ליחצאל משפחת
היחצאלי לגוני משפחת הגוני

ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת
השלמי אלה משפחת נפתלי
למשפחתם ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף וארבע מאות
אלה פקודי בני ישראל שש מאות
אלף ואלף שבע מאות
ושלשים פתוחה וידבר
יהוה אל משה לאמר לאלה
תחלק הארץ בנחלה במספר שמות
לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט
נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו
אך בגורל יחלק את הארץ לשמות
מטות אבתם ינחלו על פי הגורל
תחלק נחלתו בין רב למעט סתומה
ואלה פקודי הלוי
למשפחתם לגרשון משפחת
הגרשני לקהת משפחת הקהתי
למררי משפחת המררי אלה
משפחת לוי משפחת הלבני
משפחת החברני משפחת המחלי
משפחת המושי משפחת הקרחי
וקהת הוליד את עמרם ושם אשת
עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה
אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם
את אהרן ואת משה ואת מרים
אחתם ויולד לאהרן את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת
איתמר וימת נדב ואביהוא
בהקריבם אש זרה לפני יהוה

לאלה ה' קמ' וסימ' ולבנתי אשר ילדו · לאלה תחלק הארץ · הרנים לאלה וחבירו העיפו
ינחלו ג' קמ' · וסימ' לשמות מטות אבתם איש כפי נחלתו · בכור חכמים · ושם יג' רא' פס' ·
וסימ' ושם הנהר וחבירו · אחיו · ושם האחד אליעזר ושם איש ישר' ושם האשה המכה ושם בת
אשר ושם אשת עמרם חברין לבנים אשה שאול האיש בכל אשת אבישור האיש אלימלך ·
ואלה ב' קמ' · אלה פקודי בנ' ישר' ויהי שירו חמשה ואלה · וכ' ואלה

הולד ג׳ חס וסימ׳ והחה הולד את עמרם ועתי הליד ויהויא ויאלעשה ב׳ בו ועזריה הליד ב׳ כו
ויקמיה והרן הליד את גזז וראיה ב׳ כו׳ דרמי׳ פנחס הלד את אבישוע בן כת ושא הליד כתי
ויולד ג׳ וסימ׳ ויולד לחנך ויולד ליוסף ויולד לאהרן ואת משה ב׳ ויקח עמרם ושם
אשת עמרם׳

ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן חדש ומעלה
כי לא התפקדו בתוך בני ישראל
כי לא נתן להם נחלה בתוך בני
ישראל: אלה פקודי משה ואלעזר
הכהן אשר פקדו את בני
ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:
ובאלה לא היה איש מפקודי
משה ואהרן הכהן אשר פקדו את
בני ישראל במדבר סיני: כי אמר
יהוה להם מות ימתו במדבר ולא
נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון:
ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן
גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת
מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו
מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר
הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה
פתח אהל מועד לאמר: אבינו
מת במדבר והוא לא היה בתוך
העדה הנועדים על יהוה בעדת
קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו
לו: למה יגרע שם אבינו מתוך
משפחתו כי אין לו בן תנה לנו
אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב
משה את משפטן לפני יהוה:
ויאמר יהוה אל
משה לאמר: כן בנות צלפחד

דברת נתן תתן להם אחזת נחלה
בתוך אחי אביהם והעברת את
נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש כי ימות ובן
אין לו והעברתם את נחלתו לבתו:
ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו
לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם
את נחלתו לאחי אביו: ואם אין
אחים לאביו ונתתם את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו
וירש אתה והיתה לבני ישראל
לחקת משפט כאשר צוה יהוה
את משה: ויאמר
יהוה אל משה עלה אל הר העברים
הזה וראה את הארץ אשר נתתי
לבני ישראל: וראיתה אתה
ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר
נאסף אהרן אחיך: כאשר מריתם
פי במדבר צן במריבת העדה
להקדישני במים לעיניהם הם מי
מריבת קדש מדבר צן:
וידבר משה אל יהוה
לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת
לכל בשר איש על העדה: אשר
יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא
תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין
להם רעה: ויאמר
יהוה אל משה קח לך את יהושע

ואל בני ישר׳ תדבר לאמר ד׳ דסמ׳ וסימ׳ קחו שעיר עזים איש איש כי יקלל שמן משחת קדש
איש כי ימות ובן אין לו אל הר יי׳ האלהים חרבה ויהושע משרתו לא יוכל העם והיה נכון
ויפסל עלה ויעל משה העברים מכעלה שלחו כי במראות אלהים והלכו רשעה והביאהם והלט
ונסו הילדים וכל כרמל הכרמל דכו׳ ונאספת ג׳ וראיתה אתה אל הברו היך וחבי׳ דרה
נאסף ג׳ ב׳ פת׳ וחד קמ׳ וסימ׳ וייש אותם וייא׳ וראיתה אתה הצריך אבד וחד ונאסף שמחה
וגיל רשעה׳

לעיניהם כ״ד וסימ׳ ויסב מעליהם ויאמר משה לא נכון קח את המטה והעמדת אתו כאשר מריתם
פי ועולליהם ירטשו ויהנה את כריך ושגת שערים עשה לך כלי גולה בכו׳ והוצאת כליך חתר לך
בקיר על כתף תשא ויהעש כן ויהעש למען ואעש למען ושבתי את ידי ויאמר בן אדם האנחת
והרשתי את

בנון איש אשר רוח בו וסמכת
את ידך עליו והעמדת אתו לפני
אלעזר הכהן ולפני כל העדה
וצויתה אתו לעיניהם ונתתה
מהודך עליו למען ישמעו כל
עדת בני ישראל ולפני אלעזר
הכהן יעמד ושאל לו במשפט
האורים לפני יהוה על פיו יצאו
ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל
אתו וכל העדה ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע
ויעמדהו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה ויסמך את ידיו
עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד
משה פתוחה וידבר
יהוה אל משה לאמר צו את
בני ישראל ואמרת אלהם את
קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי
תשמרו להקריב לי במועדו
ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
תמימם שנים ליום עלה תמיד
את הכבש אחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים ועשירית האיפה סלת
למנחה בלולה בשמן כתית רביעת
ההין עלת תמיד העשיה בהר
סיני לריח ניחח אשה ליהוה
ונסכו רביעת ההין לכבש האחד

בקדש הסך נסך שכר ליהוה ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליהוה פתוחה
וביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימם ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונסכה פתוחה ובראשי
חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם ושלשה
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
לפר האחד ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לאיל האחד
ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה
בשמן לכבש האחד עלה ריח
ניחח אשה ליהוה ונסכיהם חצי
ההין יהיה לפר ושלשית ההין
לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת
עלת חדש בחדשו לחדשי השנה
ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה
על עלת התמיד יעשה ונסכו
סתומה ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום לחדש פסח
ליהוה ובחמשה עשר יום לחדש
הזה חג שבעת ימים מצות יאכל
ביום הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם

ושני עשרנים ג׳ וסימ׳ שבת ראש חדש ופסח׳ והעמר עשרית האפה כן כת׳ ועשירית האפה
מל׳ דמל׳ בת׳ ושיא אורי׳ כל׳ עשירת כת׳ יב׳ וכתוב׳ עשרית העשרית כת׳ במ״א ועשירת החמר
האפה לריח י״ו וסימניהון ולקחת הכבש הקטן והקטירם חלבה ואת הקרב מעל כביהם
וזרק הכהן אם משני אך בכור עלת תמיד בכורים ראש השנה מלבד עלת׳ ולחמי שמני ך׳
לריח ניחח אשה ליי׳ ג׳ דסמי׳ וסימ׳ ואת הכבש האלה שמות עלת תמיד העשיה מלבד עלת
החדש׳

ראש השנה ועשיתם ושאר והקרבתם · הפסח והקרבתם אשה עלה ליי בכורים ותרועה והקרבתם
עלה לריח ניחח ליי כפורים והקרבתם עלה ליי ריח ניחח · כל קר׳ ועשרון עשר׳ במ״ג עש׳ עשרון
וסימ׳ פסח בכורים וראש השנה · הפסח ובכורים והתרועה לכפר עליכם · ושא׳ מלבד · ב

אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים
בני שנה תמימם יהיו לכם׃ ומ
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
תעשו׃ עשרון עשרון תעשה
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם׃
מלבד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את אלה׃ כאלה
תעשו ליום שבעת ימים לחם
אשה ריח ניחח ליהוה על עולת
התמיד יעשה ונסכו׃ וביום הש
השביעי מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
סתומה וביום הבכורים
בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שנים איל אחד
שבעה כבשים בני שנה׃ ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד׃
עשרון עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים׃ שעיר עזים
אחד לכפר עליכם׃ מלבד עלת
התמיד ומנחתו תעשו תמימם
יהיו לכם ונסכיהם׃ פתוחה

ובחדש השביעי באחד
לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם׃ ועשיתם עלה
לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם׃ ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל׃ ועשרון אחד
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
עליכם׃ מלבד עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה׃
סתומה ובעשור לחדש
השביעי הזה מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם כל
מלאכה לא תעשו׃ והקרבתם עלה
ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים יהיו לכם׃ ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃
שעיר עזים אחד חטאת מלבד
חטאת הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם׃ סתומה
ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת

תרועה וכפורים פר בן בקר אחד יום טוב הראשון של חג פרים בני בקר שלשה עשר ויום
טוב האחרון של חג פר אחד איל אחד · תמימם יהיו לכם ג׳ וסימניהון ובחדש הראשון
מלבד עלת התמיד ובעשור וב׳ תמימים יהיו ובחמשה עשר יום וביום החדש דיחזקאל · ב
ובחמשה עשר ג׳ דסמ׳ · וסימניהון ויהי אחרי מות פסח דורות וחג הסכות · ועשרון
עשרון ב׳ ובראשי חדשיכם ובחמשה דסמו׳ ·

כל התמימם דבעיר תמימם כת׳ במ״א שבעת ימים תעשה שעיר חטאת דיחזקאל וכל לשון תמימות דכו׳
תמימים כת׳ במ״א יודע יי׳ ימי תמימם   מנחתם ב׳ רא׳ פס׳ וכיוצ׳ שמינ׳ רא׳ חד ושאר ומנחתם
רא׳ פס׳ סימן שנו ובמיוחם הששי תסכיה שביע׳ כמשפטם סימן כוז מים

עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים והקרבתם עלה אשה
ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר
שלשה עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד לשלשה עשר
פרים שני עשרנים לאיל האחד
לשני האילם ועשרון עשרון לכבש
האחד לארבעה עשר כבשים
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה
וביום השני פרים
בני בקר שנים עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם
וביום השלישי פרים עשתי עשר
אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה
וביום הרביעי
פרים עשרה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם
מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה
וביום החמישי פרים
תשעה אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה
וביום הששי פרים שמנה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה
וביום השביעי
פרים שבעה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם
ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפטם
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה
ביום השמיני עצרת תהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח
ליהוה פר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם מנחתם

וביום הרביעי ג׳ רא׳ פס׳ וסימנ׳ פרים עשרה נשקל נהלך   [illegible] במועדי א׳ ומנחתה
ונסכיהם ג׳ ובחדש השביעי ובעשור לחדש וביום השני   כל אורי׳ עלתכם חס׳ במ״א דכת׳ עלותיכם
והיה המקום   ביום השמיני ג׳ רא׳ פס׳ וסימ׳ שנא עצרת שלח את העם   במועדיכם ב׳
וחד ובמועדיכם ועשיתם תעשו וביום שמחתכם ובמועדיכם   כל אורי׳ שמנה חס׳ וכל נב׳
וכתו׳ [illegible] ג׳ וסימ׳ ויעש דויד שם שמונה שלחנות אליהם ושחטו תן חלק לשבעה וכל
דה מ׳

בית אישה ב̇ ואם בית אישה נדרה · אישה בית אישה · יניא ב̇ חד מל̇ וחד חס · ואם ביום שמע
שמין ראש אלינו ראשי כת̇ החרש ג̇ חס̇ בל̇ וסימ̇ יעקב ושמע אישה ואם החרש יחרש
יקמו ד̇ חס̇ וסימ̇ יקומו דנדרי ויאמר יואב הכינו שותים בזאת כן יקמו ויספו

ונסכיהם לפר לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה׃ אלה תעשו ליהוה
במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם
ולשלמיכם׃ ויאמר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה׃ פתוחה

וידבר משה אל
ראשי
המטות
לבני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה׃ איש כי ידר נדר
ליהוה או השבע שבעה לאסר
אסר על נפשו לא יחל דברו ככל
היצא מפיו יעשה׃ ואשה כי תדר
נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה׃ ושמע אביה את
נדרה ואסרה אשר אסרה על
נפשה והחריש לה אביה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום׃ ואם הניא אביה אתה
ביום שמעו כל נדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה לא יקום
ויהוה יסלח לה כי הניא אביה
אתה׃ ואם היו תהיה לאיש ונדריה
עליה או מבטא שפתיה אשר

אסרה על נפשה׃ ושמע אישה
ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה
ואסרה אשר אסרה על נפשה
יקמו׃ ואם ביום שמע אישה
יניא אותה והפר את נדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה׃
ונדר אלמנה וגרושה כל אשר
אסרה על נפשה יקום עליה׃ ואם
בית אישה נדרה או אסרה אסר
על נפשה בשבעה׃ ושמע אישה
והחרש לה לא הניא אתה וקמו
כל נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום׃ ואם הפר יפר
אתם אישה ביום שמעו כל מוצא
שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
יקום אישה הפרם ויהוה יסלח
לה׃ כל נדר וכל שבעת אסר לענת
נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו׃
ואם החרש יחריש לה אישה מיום
אל יום והקים את כל נדריה או את
כל אסריה אשר עליה הקים אתם
כי החרש לה ביום שמעו׃ ואם הפר
יפר אתם אחרי שמעו ונשא את
עונה׃ אלה החקים אשר צוה יהוה
את משה בין איש לאשתו בין
אב לבתו בנעריה בית אביה׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ נקם נקמת בני ישראל

ונדר ה̇ וסימ̇ ירעה שכעה אלמנה בגשור ותלמו · וסימ̇ בלשון תרגם · נדרא דארמלת שלם מברא
ולא אתקבל · וחד ולנדר · אישה ל̇ה̇ וסימ̇ והקח שרי ושכב אישה זאת תורת הקנאות ושמע
אישה · ואם ביום שמע אישה ואם בית ושמע אישה ואם הפר כ̇ כו כל נדר ואם החרש יחריש
כי ימעו האנשים וישמע האלהים בקול ויקם אישה ויאמר לה אלקנה אישה קדמ̇ ויאמר לה
אלקנה ומשל קטן וילך אתה אשר אוריה ותקרא האשה כה תאמר ריבו כאמכם ירץ

מאת המדינים אחר תאסף אל
עמיך: וידבר משה אל העם לא
לאמר החלצו מאתכם אנשים
לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת
יהוה במדין: אלף למטה אלף
למטה לכל מטות ישראל תשלחו
לצבא: וימסרו מאלפי ישראל
אלף למטה שנים עשר אלף
חלוצי צבא: וישלח אתם משה
אלף למטה לצבא אתם ואת
פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי
הקדש וחצצרות התרועה בידו:
ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה
את משה ויהרגו כל זכר: ואת מלכי
מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת
רקם ואת צור ואת חור ואת רבע
חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן
בעור הרגו בחרב: וישבו בני ישראל
את נשי מדין ואת טפם ואת כל
בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל
חילם בזזו: ואת כל עריהם במושבתם
ואת כל טירתם שרפו באש: ויקחו
את כל השלל ואת כל המלקוח
באדם ובבהמה: ויבאו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני
ישראל את השבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה אל ערבת
מואב אשר על ירדן ירחו:
ויצאו משה ואלעזר הכהן

וכל נשיאי העדה לקראתם אל
מחוץ למחנה: ויקצף משה על
פקודי החיל שרי האלפים ושרי
המאות הבאים מצבא המלחמה:
ויאמר אליהם משה החייתם כל
נקבה: הן הנה היו לבני ישראל
בדבר בלעם למסר מעל ביהוה
על דבר פעור ותהי המגפה בעדת
יהוה: ועתה הרגו כל זכר בטף וכל
אשה ידעת איש למשכב זכר
הרגו: וכל הטף בנשים אשר לא
ידעו משכב זכר החיו לכם: ואתם
חנו מחוץ למחנה שבעת ימים
כל הרג נפש וכל נגע בחלל תת
תתחטאו ביום השלישי וביום הש
השביעי אתם ושביכם: וכל בגד
וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל
כלי עץ תתחטאו: סתומה
ויאמר אלעזר הכהן אל
אנשי הצבא הבאים למלחמה
זאת חקת התורה אשר צוה יהוה
את משה: אך את הזהב ואת
הכסף את הנחשת את הברזל את
הבדיל ואת העפרת: כל דבר אשר
יבא באש תעבירו באש וטהר אך
במי נדה יתחטא וכל אשר לא
יבא באש תעבירו במים: וכבסתם
בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
ואחר תבאו אל המחנה: סתומה

המלקוח ד̇ ומל̇ וסימ̇ ואת כל המלקוח ואת השבי וחצית את המלקוח ויהי המלקוח יתר הבז · כל
בז בת נמיה קמ̇ וכל משלי רבו קמ̇ · בכ̇ס ומטע̇ בענ̇ · והרמת מכס מן ומן ומן ומן
וממחצית בני ישרא̇ ומן מן. מן מן ומן · במצבא ד̇ וסימ̇ היוצאים לא יצא והחמשים ויתן

ויאמר יהוה אל
משה לאמר שא את ראש מ-
לקוח השבי באדם ובבהמה אתה
ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה
וחצית את המלקוח בין תפשי
המלחמה היצאים לצבא ובין כל
העדה והרמת מכס ליהוה מאת
אנשי המלחמה היצאים לצבא
אחד נפש מחמש המאות מן
האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן
הצאן ממחציתם תקחו ונתתה
לאלעזר הכהן תרומת יהוה ומ-
ממחצת בני ישראל תקח אחד
אחז מן החמשים מן האדם מן
הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל
הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי
משמרת משכן יהוה ויעש משה
ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את
משה ויהי המלקוח יתר הבז אשר
בזזו עם הצבא צאן שש מאות
אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים
ובקר שנים ושבעים אלף וחמרים
אחד וששים אלף ונפש אדם מן
הנשים אשר לא ידעו משכב זכר
כל נפש שנים ושלשים אלף ויהי
המחצה חלק היצאים בצבא מ-
מספר הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף ושבעה אלפים וחמש
מאות ויהי המכס ליהוה מן ה-
הצאן שש מאות חמש ושבעים
והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם
ליהוה שנים ושבעים וחמרים
שלשים אלף וחמש מאות ומכסם
ליהוה אחד וששים ונפש אדם
ששה עשר אלף ומכסם ליהוה
שנים ושלשים נפש ויתן משה
את מכס תרומת יהוה לאלעזר
הכהן כאשר צוה יהוה את משה
וממחצית בני ישראל אשר חצה
משה מן האנשים הצבאים ותהי
מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
אלף ושלשים אלף שבעת אלפים
וחמש מאות ובקר ששה ושלשים
אלף וחמרים שלשים אלף וחמש
מאות ונפש אדם ששה עשר
אלף ויקח משה ממחצת בני יש-
ישראל את האחז אחד מן ה-
החמשים מן האדם ומן הבהמה
ויתן אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
משה ויקרבו אל משה הפקדים
אשר לאלפי הצבא שרי האלפים
ושרי המאות ויאמרו אל משה
עבדיך נשאו את ראש אנשי
המלחמה אשר בידנו ולא נפקד
ממנו איש ונקרב את קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי זהב אצעדה
וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר

אצעדה ואצעדה ומעברה מלמרה חצה שרושיא לשמיעה · שרי האלפים ושרי המאות
ד̇ רסמ̇ וסימ̇ ויקצף ויקרבו אל משה ויקהל דויד את כל שרי ויקבץ אמציהו · נשאו י̇א̇ וסימנ̇
עבדיך נשאו אחימעץ קול יעפך אמיון נהרות י̇י̇ ב̇ בו̇ ערים הלכו ודידי מעלי כי נשאו מבנתיהם
כל אלה נשאו נשים נכריות · הצבאים ג̇ וסימ̇ האנשים הצבאים · על אריאל על הרימון
כלי זהב ג̇ וסימ̇ ויבאו האנשים ונקרב את קרבן י̇י̇ · אך לא יעשה

כ פס רמי ריש בהו ט מלי הרמ לא נס ו ושאר נס ו · עט עטרות ויחריא חרב · יט פס דלי בהון
ו ומטעי בריא תיבו ויהיו פקדיהם דקהת ויהי המכס לה ויהי זהב התרומה · ויהי משקל הזהב ויפקד
אה נערי ויהי בלילה ההוא בשנת שמנה עשרה ובשנת שלש ועשרים ומעת הוסר התמיד אשרי המחכה
וכל עזר רכו בכיג

על נפשתינו לפני יהוה ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל
כלי מעשה ויהי כל זהב התרומה
אשר הרימו ליהוה ששה עשר
אלף שבע מאות וחמשים שקל
מאת שרי האלפים ומאת שרי
המאות אנשי הצבא בזזו איש
לו ויקח משה ואלעזר הכהן את
הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון
לבני ישראל לפני יהוה פתוחה
ומקנה רב היה לבני ראובן
ולבני גד עצום מאד ויראו את
ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה
המקום מקום מקנה ויבאו בני
גד ובני ראובן ויאמרו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי
העדה לאמר עטרות ודיבן ויעזר
ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם
ונבו ובען הארץ אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל ארץ מקנה
הוא ולעבדיך מקנה ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ
הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו
את הירדן ויאמר משה לבני גד
ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה
ואתם תשבו פה ולמה תניאון את
לב בני ישראל מעבר אל הארץ
אשר נתן להם יהוה כה עשו

אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע
לראות את הארץ ויעלו עד נחל
אשכול ויראו את הארץ ויניאו את
לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ
אשר נתן להם יהוה ויחר אף יהוה
ביום ההוא וישבע לאמר אם יראו האנשים
העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי בלתי
כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו
אחרי יהוה ויחר אף יהוה בישראל
וינעם במדבר ארבעים שנה עד
תם כל הדור העשה הרע בעיני
יהוה והנה קמתם תחת אבתיכם
תרבות אנשים חטאים לספות עוד
על חרון אף יהוה אל ישראל כי
תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו
במדבר ושחתם לכל העם הזה
סתומה ויגשו אליו ויאמרו
גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים
לטפנו ואנחנו נחלץ חשים לפני
בני ישראל עד אשר אם הביאנם
אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר
מפני ישבי הארץ לא נשוב אל
בתינו עד התנחל בני ישראל איש
נחלתו כי לא ננחל אתם מעבר
לירדן והלאה כי באה נחלתנו
אלינו מעבר הירדן מזרחה
ויאמר אליהם משה

ולמה ה רא פס · ולמה הביאון ולמה הכבדו ולמה לא שמעת ולמה השנא בני · ומקנה ג וסימ
יושב אהל ומקנה לבני ראובן כל רכוש ומקנה ארץ גלעד ב דסמי ומקנה רב · אבאם דזכריה
וב בארץ הגלעד יאיר דשפטי יאיר דדה ולעבדיך ג וסימ למות אעתיר ארץ מקנה
היא מה חטאתי לך והנה ב רא פס בס · והנה איש מבני ישראל · והנה קמתם תחת ·
אם ז רא פס בס · וסימ אם חפץ בנו אם אתם הבאו אם כמות כל האדם · אם יתן לי בלק אם יראו
אם יראו

והישראל ב' וסימ' מיה' ומישראל מבני פרעה   תעשון יד' ומל' וסימ' והורד' אתו החליצו א
חטאתם ליהוה כן כל ושמרתם ממנו ב בו' נקמתי הדברים'   ונכבשה הארץ ג' דסמי' וסימ'
והייתם נקיים אם יעברו ולפני עמו ואחר והארץ נכבשה לפניהם   ואת יהושע ב דסמי' וסימנ'

אם תעשון את הדבר הזה אם תח
תחלצו לפני יהוה למלחמה ועבר
לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה
עד הורישו את איביו מפניו ונכבשה
הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והי
והייתם נקיים מיהוה ומישראל
והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה
לפני יהוה ואם לא תעשון כן הנה
חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם
אשר תמצא אתכם בנו לכם
ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והי
והיצא מפיכם תעשו ויאמר בני
גד ובני ראובן אל משה לאמר
עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה
טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו
יהיו שם בערי הגלעד ועבדיך
יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה
למלחמה כאשר אדני דבר ויצו
להם משה את אלעזר הכהן ואת
יהושע בן נון ואת ראשי אבות
המטות לבני ישראל ויאמר משה
אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן
אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם
ונתתם להם את ארץ הגלעד
לאחזה ואם לא יעברו חלוצים
אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען
ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את
אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נע

נעשה נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה
ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו
מעבר לירדן ויתן להם משה לבני
גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה
בן יוסף את ממלכת סיחן מלך
האמרי ואת ממלכת עוג מלך
הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי
הארץ סביב ויבנו בני גד את דיבן
ואת עטרת ואת ערער ואת עטרת
שופן ואת יעזר ויגבהה ואת בית
נמרה ואת בית הרן ערי מבצר
וגדרת צאן ובני ראובן בנו את
חשבון ואת אלעלא ואת קריתים
ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם
ואת שבמה ויקראו בשמת את
שמות הערים אשר בנו וילכו בני
מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה
ויורש את האמרי אשר בה ויתן
משה את הגלעד למכיר בן מנשה
וישב בה ויאיר בן מנשה הלך
וילכד את חותיהם ויקרא אתהן
חות יאיר ונבח הלך וילכד את קנת
ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו

אלה מסעי בני
ישראל אשר
יצאו מארץ
מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן
ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם

דנתיה ב' בת' ה' חס' כל אורי' עקרון ועתך העתך ובלעם העתך דשפטים' ובנתיה כאש תיצתנה
וכל כתו' דכו' בממו   נחנו ג' וסימ' נחנו נעבר חלוצים פשענו ומרינו כלנו בני איש'
וילכדוה ה' ב' חס' וג' מל' וסימ' וילכו והאורב עגלונה העגלונה מקיצה'   לה ג' רפי' וסימ' נבח
בכיהה דבעז   הארץ ז' דמטע' הארצה וקרי' הארץ וסימ' ויעלו ממצרים נחנו נעבר והרא
ותקד כתשבע אפים ולא יפול צרור ארץ'

במהלה ממתקה ברפקה מרפקה ומבוקה ומכולקה יצרקה יצחקה · מקברים ב׳ ומצרים
ואנשי העיר יבדילו וחד המקברים · וילכו דרך ג׳ דסמ׳ בקרי׳ וסימניהון ויסעו מפני החירות
ויקחו את ראשו והכה עם הארץ דירמיהו · כל ממחרת דסמ׳ לה׳ לבר מן ממחרת השבת
הפסח

על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם
ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה
עשר יום לחדש הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם כל בכור
ובאלהיהם עשה יהוה שפטים
ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו
בסכת ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר ויסעו מאתם וישב
על פי החירת אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני מגדל ויסעו מפני
החירת ויעברו בתוך הים המדברה
וילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה ויסעו ממרה
ויבאו אילמה ובאילם שתים ע
עשרה עינת מים ושבעים תמרים
ויחנו שם ויסעו מאילם ויחנו על
ים סוף ויסעו מים סוף ויחנו במ
במדבר סין ויסעו ממדבר סין ו
ויחנו בדפקה ויסעו מדפקה ויחנו
באלוש ויסעו מאלוש ויחנו
ברפידם ולא היה שם מים לעם
לשתות ויסעו מרפידם ויחנו
במדבר סיני ויסעו ממדבר סיני
ויחנו בקברת התאוה ויסעו מ
מקברת התאוה ויחנו בחצרת ויסעו
מחצרת ויחנו ברתמה ויסעו מ
מרתמה ויחנו ברמן פרץ ויסעו

מרמן פרץ ויחנו בלבנה ויסעו מ
מלבנה ויחנו ברסה ויסעו מרסה
ויחנו בקהלתה ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה ויסעו מחרדה ויחנו
במקהלת ויסעו ממקהלת ויחנו
בתחת ויסעו מתחת ויחנו בתרח
ויסעו מתרח ויחנו במתקה ויסעו
ממתקה ויחנו בחשמנה ויסעו מ
מחשמנה ויחנו במסרות ויסעו מ
ממסרות ויחנו בבני יעקן ויסעו
מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד ויסעו
מחר הגדגד ויחנו ביטבתה ויסעו
מיטבתה ויחנו בעברנה ויסעו מ
מעברנה ויחנו בעציון גבר ויסעו
מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא
קדש ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר
בקצה ארץ אדום ויעל אהרן
הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת
שם בשנת הארבעים לצאת בני
ישראל מארץ מצרים בחדש
החמישי באחד לחדש ואהרן בן
שלש ועשרים ומאת שנה במתו
בהר ההר סתומה וישמע
הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב
בארץ כנען בבא בני ישראל
ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה
ויסעו מצלמנה
ויחנו בפונן ויסעו מפונן ויחנו

ולא היה כן וסימ׳ ויחנו ברפידים כי שער יהוב מים לערה בם עוד רוח וישבת המן ביום ההוא
ויפנו אנשי העי דברי ראשון ומאכל שלחנו וחב׳ כמו זקנת שלמה כבשם ההוא וילך בכל חטאת
מים למחנה לחם לעם הארץ וחבירו נודר כנה כה מטה עוד למחלי אלעזר לאליעזר ביום אה
ה׳ וראיתיו מגיע ב׳ בו׳ · ויעב גבלת כה ויאסיר גבולת כה לעריה בגבלת כה אהה הצבת כל
גבולות מל׳ ביד רמה ג׳ דסמ׳ · וסימ׳ ובני ישראל יוצאים והנפש אשר העשה יצאו בני
ישראל ·

הישמת ד׳ וסימ׳ ויחנו על הירדן והערבה עד ים כנרת וכ׳ת מעבר לכן הנני פתח דאורי הישמת
כל׳ יהושע הישמות כל׳ יחזקאל הישימת · הר ההר ה׳ רס׳ וסימ׳ ויסעו ושל אהרן ויעלו ויעל
אהרן תהיו לכם · ואבדתם ב׳ את כל משכיתם · ואבדתם את שמם

באבת׃ ויסעו מאבת ויחנו בעיי
העברים בגבול מואב׃ ויסעו מעיים
ויחנו בדיבן גד׃ ויסעו מדיבן גד
ויחנו בעלמן דבלתימה׃ ויסעו מ
מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי הע
העברים לפני נבו׃ ויסעו מהרי
העברים ויחנו בערבת מואב על
ירדן ירחו׃ ויחנו על הירדן מבית
הישימת עד אבל השטים בערבת
מואב׃ פתוחה וידבר
יהוה אל משה בערבת מואב על
ירדן ירחו לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי אתם
עברים את הירדן אל ארץ כנען׃
והורשתם את כל ישבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל משכיתם
ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת
כל במותם תשמידו׃ והורשתם את
הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה׃ והתנחלתם
את הארץ בגורל למשפחתיכם
לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמ
תמעיט את נחלתו אל אשר יצא
לו שמה הגורל לו יהיה למטות
אבתיכם תתנחלו׃ ואם לא תורישו
את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר
תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם
בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר
אתם ישבים בה׃ והיה כאשר דמיתי

לעשות להם אעשה לכם׃ פתוחה
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ צו את בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען
זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה
ארץ כנען לגבלתיה׃ והיה לכם פאת
נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
לכם גבול נגב מקצה ים המלח
קדמה׃ ונסב לכם הגבול מנגב למע
למעלה עקרבים ועבר צנה והיה
תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא
חצר אדר ועבר עצמנה׃ ונסב הגבול
מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו
הימה׃ וגבול ים והיה לכם הים הגדול
וגבול זה יהיה לכם גבול ים׃ וזה יהיה
לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו
לכם הר ההר׃ מהר ההר תתאו לבא
חמת והיו תוצאת הגבל צדדה׃
ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו
חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון׃
והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר
עינן שפמה׃ וירד הגבל משפם
הרבלה מקדם לעין וירד הגבל
ומחה על כתף ים כנרת קדמה׃ וירד
הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים
המלח זאת תהיה לכם הארץ
לגבלתיה סביב׃ ויצו משה את בני
ישראל לאמר זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה בגורל אשר צוה

את כל יושבי הארץ ד׳ רס׳ וסימ׳ והורשתם ולהשמיד הנני ממלא כי כלה אך גבהלה · במרתו
ג׳ חס׳ · משה אהרן עזיהו דמלכים · אל אשר ה׳ וסימ׳ · והתנחלתם נחה הרוח לעם הלכו
מפניכם · יט׳ · וסימ׳ אל תטמאו ולא הלכו בחקות הגוי ואם לא תורישו בנים אשר יי׳ והורשתם
את כי שמעו את אשר ויאמר יהושע בואה תרשן ויגרש יי׳ אלהיכם ושמעו נימס ויצא את
יהושע ב׳ כו׳ ואתם ראיתם ויי׳ אלהיכם הוא ויביא אתכם ואשלח לפניכם וגם אמרתי ויגרש
אתכם מידי

נחיירות ל חס בלי וסימ׳ מן הבתים מן החיצרות ויחנו ויסעו ולבן וחירה בשנה הארבעי
ב׳ דסמי׳ ויעל אהרן למלכות דויד רמן ט חס בלי וסימ׳ ועשית על שוליו בעמן פעמן ורמן
פרין מרמ פרין בן טברמן בן חזיון והשתחויתי בהשתחויתי מעמים

יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה
כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם
ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה
מנשה לקחו נחלתם שני המטות וחצי
המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו
קדמה מזרחה פתוחה וידבר
יהוה אל משה לאמר אלה שמות
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון ונשיא אחד
נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ
ואלה שמות האנשים למטה יהודה
כלב בן יפנה ולמטה בני שמעון ש
שמואל בן עמיהוד למטה בנימן
אלידד בן כסלון ולמטה בני דן
נשיא בקי בן יגלי לבני יוסף למטה
בני מנשה נשיא חניאל בן אפד
ולמטה בני אפרים נשיא קמואל
בן שפטן ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן
בן פרנך ולמטה בני יששכר נשיא
פלטיאל בן עזן ולמטה בני אשר
נשיא אחיהוד בן שלמי ולמטה
בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני
ישראל בארץ כנען פתוחה
וידבר יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן ירחו לאמר צו
את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים
סביבתיהם תתנו ללוים והיו הערים

להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל חיתם ומגרשי הערים
אשר תתנו ללוים מקיר העיר
וחוצה אלף אמה סביב ומדתם
מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים
באמה ואת פאת נגב אלפים באמה
ואת פאת ים אלפים באמה ואת
פאת צפון אלפים באמה והעיר
בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים
ואת הערים אשר תתנו ללוים
את שש ערי המקלט אשר תתנו
לנס שמה הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתים עיר כל הערים
אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה
עיר אתהן ואת מגרשיהן והערים
אשר תתנו מאחזת בני ישראל
מאת הרב תרבו ומאת המעט תמ
תמעיטו איש כפי נחלתו אשר
ינחלו יתן מעריו ללוים פתוחה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
כי אתם עברים את הירדן ארצה
כנען והקריתם לכם ערים ערי
מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח
מכה נפש בשגגה והיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימות הרצח
עד עמדו לפני העדה למשפט ו
והערים אשר תתנו שש ערי מקלט
תהיינה לכם את שלש הערים תתנו

שלמי ב חס אחיהוד בן שלמי כל אנשי שלמי ואיתן כל ליתנה ערי המקלט ד׳ וסימנ׳
ויתנו להם דבר אל בני ישר׳ ולבני אהרן נתנו ׳ו כטע׳ ירח בן יזמן והרב פרה וסימ׳ ומדתם
מחוץ לעיר ושני אנשים שרי גדודים אלה הנחלות וישלח אשר על הבית הנני ממלא את כל
יושבי ובאו אליך ואמרו אליך והנותר לנשיא מזה ומזה ויקהל דויד את כל שרי ישראל ויקבץ
את הכהנים והלוים וירם אשיהו ויאמר חרבנה אחד מן הסריסים ומה חשחן אביא אדני תהי נא
ויעט לו לשכה בימים ההמה ראיתי

התנו ג׳ וסימ׳ ותכן לכנים והערים אשר ואתם הרי ישראל׳ התנו בגבולו׳ וסימנו הנין
והרחבתם ויאה שוק הימין ושרש לנבש ערת מלבר שבתת׳ ויאבן משכית מראשיר
עריסתיכם ומגרשי הערים ואת הערים ג׳ בני כל הערים אשר תתנו ריא פס והערים יאת שלש שנים׳

מעבר לירדן ואת שלש הערים
תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה
לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם
תהיינה שש הערים האלה למקלט
לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה
ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח
הוא מות יומת הרצח ואם באבן
יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח
הוא מות יומת הרצח או בכלי
עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת
רצח הוא מות יומת הרצח גאל
הדם הוא ימית את הרצח בפגעו
בו הוא ימיתנו ואם בשנאה יהדפנו
או השליך עליו בצדיה וימת
או באיבה הכהו בידו וימת
מות יומת המכה רצח הוא גאל
הדם ימית את הרצח בפגעו בו
ואם בפתע בלא איבה הדפו או
השליך עליו כל כלי בלא צדיה או
בכל אבן אשר ימות בה בלא
ראות ויפל עליו וימת והוא לא
אויב לו ולא מבקש רעתו ושפטו
העדה בין המכה ובין גאל הדם
על המשפטים האלה והצילו
העדה את הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה אל עיר
מקלטו אשר נס שמה וישב בה
עד מות הכהן הגדל אשר משח
אתו בשמן הקדש ואם יצא יצא

הרצח את גבול עיר מקלטו אשר
ינוס שמה ומצא אתו גאל הדם
מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח
גאל הדם את הרצח אין לו דם
כי בעיר מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ואחרי מות הכהן
הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו
והיו אלה לכם לחקת משפט
לדרתיכם בכל מושבתיכם כל מכה
נפש לפי עדים ירצח את הרצח
ועד אחד לא יענה בנפש למות
ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר
הוא רשע למות כי מות יומת ולא
תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו
לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
ולא תחניפו את הארץ אשר אתם
בה כי הדם הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך
בה כי אם בדם שפכו ולא תטמא
את הארץ אשר אתם ישבים בה
אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה
שכן בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת
בני גלעד בן מכיר בן מנשה מ
משפחת בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשאים ראשי אבות
לבני ישראל ויאמרו את אדני
צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה
בגורל לבני ישראל ואדני צוה

ינחלו ג׳ וסימ׳ ושנאות מתוה אבתם איש כפי נחלתו כבוד חכמים׳ י״ד פס ראית כהו מן
מילין ב׳ קדמ׳ ליה נס׳ ו׳ וב׳ בתר נס׳ ו׳ וסימ׳ לבני ישראל ולגר ולתושב משען כרמל עין רמון ושמרה
יאת משמרת כבשת נגב והעם אשר המה נבאים בשביעי בחמשה עשר ושלמתי לכם יאת לזהב
לכסף ויחזו יאת הבית הקרות ובני שמעי אם תביא עליו אנת מלכא מלך בארין גבריא יאלך ה׳
כנהו ריא פס׳ בתוך ה׳ וסימ׳ ויבדר והעיר ויהיו הזבבות המתקדשים והמטהרים׳
ב

ג׳ פס בקרי׳ מן תמנין אתין׳ וסימניהון וכל שיח השדה וכל בת ירשת נחלה וכל שלל הערים
אביהן ׳ו וסימניהון ותשקין ית אביהן וחכ׳ להשקות את צאן אביהן מהרהן כאה יום בן בנות
צלפחד הנ׳ דפסו על משה ותקרבנה דיהושע וחד מאביהן׳ ותהרין שתי בנות לוט׳

ביהוה לתת את נחלת צלפחד
אחינו לבנתיו׃ והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על
נחלת המטה אשר תהיינה להם
ומגרל נחלתנו יגרע׃ ואם יהיה
היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן
על נחלת המטה אשר תהיינה
להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע
נחלתן׃ ויצו משה את בני ישראל
על פי יהוה לאמר כן מטה בני
יוסף דברים׃ זה הדבר אשר צוה
יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב
בעיניהם תהיינה לנשים אך
למשפחת מטה אביהם תהיינה
לנשים׃ ולא תסב נחלה לבני יש
ישראל ממטה אל מטה כי איש
בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני
ישראל׃ וכל בת ירשת נחלה מ
ממטות בני ישראל לאחד ממ
ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה
למען יירשו בני ישראל איש נ
נחלת אבתיו׃ ולא תסב נחלה מ
ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו
ידבקו מטות בני ישראל׃ כאשר
צוה יהוה את משה כן עשו בנות
צלפחד׃ ותהיינה מחלה תרצה
וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד
לבני דדיהן לנשים׃ ממשפחת
בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי
נחלתן על מטה משפחת אביהן׃
אלה המצות והמשפטים אשר
צוה יהוה ביד משה אל בני יש
ישראל בערבת מואב על ירדן
ירחו׃

סכום הפסוקים של ספר וידבר אלף ומאתים
ושמנים ושמנה׳

ותשלם מלאכת ספר רביעי והוא ספר הפקודים
והמסעות׳

הדברים אשר דבר משה אל
כל ישראל בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרת ודי זהב׃ אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש
ברנע׃ ויהי בארבעים שנה בעשתי

לנשים יד׳ וסימניהון האנשים האלה והיו לאחד מבני זה הדבר ב׳ בני׳ ותהיינה מחלה ממשפחת בני
מנשה מה נעשה ב׳ בו׳ ויאמרו זקני ויקחו את בנתיהם ואת אחיהם לקח חרלו גבורי חרב ואלמנה
גרושה׳ וב׳ לנשים המה גלו ערותך אל תתן לנשים ב׳ בתרא׳ דגשי׳ ירשת ד׳ חס׳ בל׳ וסימניהון
וכל בת יאבד תאבדון ורש ישראל עד הירש׳ ולבן ג׳ וסימ׳ ולבן הה ע ולבן הלך ולבן וחצרת׳
בארבעים ב׳ ויהי בארבעים שנה מבן אם יראה ורמח׳ וחד בארבעים אלף בישראל׳
ב

אשא כג׳ וסימניהון איכה אשא כי אשא אל שמים ואיך אשא פני וישלח חזקיהו ועד שיבה
הנה אשא אל צים על ההרים כי נשא אשא כי אנכי כאחל לארצון ירבו עצבותם אליך
נפשי אשא כן אברכך בחיי שמח נפש עבדך כוס ישועות אשא כנפי שחר אם רשעתי

עשתי עשר חדש באחד לחדש דבר
משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו
את סיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ואת עוג מלך
הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי
בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה הזאת
לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר רב לכם שבת בהר
הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר
ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל
נהר פרת ראה נתתי לפניכם את
הארץ באו ורשו את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם
אחריהם ואמר אלכם בעת
ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת
אתכם יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והנכם היום ככוכבי השמים
לרב יהוה אלהי אבותכם יסף
עליכם ככם אלף פעמים ויברך
אתכם כאשר דבר לכם איכה
אשא לבדי טרחכם ומשאכם
וריבכם הבו לכם אנשים חכמים
ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם
בראשיכם ותענו אתי ותאמרו

טוב הדבר אשר דברת לעשות
ואקח את ראשי שבטיכם אנשים
חכמים וידעים ואתן אותם ראשים
עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם ואצוה את
שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע
בין אחיכם ושפטתם צדק בין
איש ובין אחיו ובין גרו לא תכירו
פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון
לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה
מכם תקרבון אלי ושמעתיו ואצוה
אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון ונסע מחרב ונלך
את כל המדבר הגדול והנורא
ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי
כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע ואמר אלכם
באתם עד הר האמרי אשר יהוה
אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה
אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך
אל תירא ואל תחת ותקרבון אלי
כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו
אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן
וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים

דבור אל כל ישר׳ ל׳ וסימ׳ אלה הדברים וידבר רהסכת וילך ויכל ׳ הואיל ג׳ ומל׳ וסימ׳ באר טמו
הגדול הלך ׳ ויברך ב׳ אתכם ויברך כל בשר ׳ נגל׳ אשר כב׳ רסמ׳ בה׳ ויעש נח ויעש נח
אם כפר מראה אתך ועשית לאהרן ולבניו ויאת שמן המשחה דראה קראתי והגל כל עברת ככל אשר
צוה ה׳ דעלוי וירא משה ויעש משה ד עלוי ויהי בחדש ויעשו בני ישראל דעלוי איש על דגלו ויעשו
בני ישראל כן חנו דעלוי ואלה תולדות אהרן ויעש משה ואהרן דעלוי ויתחטאו הלוים ויעשו את הפסח

ג פס רמטעי מאורי · ביד האמרי להשמידנו · יהושע ביד האמרי להאבידנו · ואלפס להשמדה ולהובדה
אנה · ב בכפ בטע · אנחנו עולים אלף מרוח · מריאון ב ומל · וסימ ויאהב ועבדך ידעתי ויאמר
אלכם · לשבט י · וסימניהון וייטב בעיני ועתה קחו לכם הבו לכם · לבבנו ר וחס וסימני המסו וימס
להטות נשיא

עשר אנשים איש אחד לשבט
ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל
אשכל וירגלו אתה ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו
אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ולא
אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה
אלהיכם ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו
ביד האמרי להשמידנו אנה
אנחנו עלים אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו
ערים גדלת ובצורת בשמים וגם
בני ענקים ראינו שם ואמר אלכם
לא תערצון ולא תיראון מהם
יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא
ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך יהוה אלהיך
כאשר ישא איש את בנו בכל
הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה ובדבר הזה אינכם
מאמינם ביהוה אלהיכם ההלך
לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם
וישמע יהוה את קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר אם יראה

איש באנשים האלה הדור הרע
הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבתיכם זולתי
כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן
את הארץ אשר דרך בה ולבניו
יען אשר מלא אחרי יהוה גם
בי התאנף יהוה בגללכם לאמר
גם אתה לא תבא שם יהושע
בן נון העמד לפניך הוא יבא
שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה
את ישראל וטפכם אשר
אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר
לא ידעו היום טוב ורע המה
יבאו שמה ולהם אתננה והם
ירשוה ואתם פנו לכם וסעו
המדברה דרך ים סוף ותענו
ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו
נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה
אלהינו ותחגרו איש את כלי
מלחמתו ותהינו לעלת ההרה
ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
ולא תנגפו לפני איביכם ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את
פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה ויצא
האמרי הישב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר
תעשינה הדברים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה ותשבו ותבכו

ינחלנה · ג חס בלי · וסימ כי הוא ינחלנה את ישראל וכסא כבוד ינחלם · מאחזתו ינחל את בנו ·
כי אם שם · יב וסימ בגללכם הבאים כבאך הקבעתה המערה נרתו ויהי למען יספרו הבאים באמר
לא למשנבם ישרון · ויאמר יה ה פס בטעם · וסימניהון אמר אל תעיר קום הן קרבו ·
ואת הארץ · ובמדבר ג וסימניהון אשר ראית כי כל האנשים בהר ובשפלה קדמ ראֹ פסו

ויאמר ה' אלי לאמר ב' רב לכם סב · ראיתי את העם · וחד וידבר ה' אלי לאמר ראה עד היום
ונשמרתם · ה' · וסימ' ואת העם כי לא ראיתם · לאהבה את ה' ברוחכם וחבירו ·
סב · ו' וחס' · וסימ' · רב לכם סב ויאמר המלך לדויג ויאמר המלך סב התיצב סב אל אחרי · וחבי' סב דמה
לך ·

לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם
ולא האזין אליכם ותשבו בקדש
ימים רבים כימים אשר ישבתם
ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף
כאשר דבר יהוה אלי ונסב את
הר שעיר ימים רבים סתומה
ויאמר יהוה אלי לאמר
רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם
צפנה ואת העם צו לאמר אתם
עברים בגבול אחיכם בני עשו
הישבים בשעיר וייראו מכם
ונשמרתם מאד אל תתגרו בם
כי לא אתן לכם מארצם עד
מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נ
נתתי את הר שעיר אכל תשברו
מאתם בכסף ואכלתם וגם מים
תכרו מאתם בכסף ושתיתם
כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
ידך ידע לכתך את המדבר הגדל
הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך
עמך לא חסרת דבר ונעבר מאת
אחינו בני עשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעציון
גבר סתומה ונפן ונעבר
דרך מדבר מואב ויאמר יהוה
אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן
לך מארצו ירשה כי לבני לוט
נתתי את ער ירשה האמים

לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם
כענקים רפאים יחשבו אף הם
כענקים והמאבים יקראו להם
אמים ובשעיר ישבו החרים
לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ ירשתו
אשר נתן יהוה להם עתה קמו
ועברו לכם את נחל זרד ונעבר
את נחל זרד והימים אשר הלכנו
מקדש ברנע עד אשר עברנו
את נחל זרד שלשים ושמנה שנה
עד תם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע
יהוה להם וגם יד יהוה היתה בם
להמם מקרב המחנה עד תמם
ויהי כאשר תמו כל אנשי המל
המלחמה למות מקרב העם
סתומה וידבר יהוה
אלי לאמר אתה עבר היום
את גבול מואב את ער וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל
תתגר בם כי לא אתן מארץ בני
עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה
ירשה ארץ רפאים תחשב אף
היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים עם גדול ורב ורם
כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם
וישבו תחתם כאשר עשה לבני עשו

להמם · ב' וחס' מקרב המחנה ולאבדם · אתה יא' רא' פס' באורי' ובנבי' · וסימ' אתה תהיה על ביתי
אתה תדבר אתה עבר היום אתה הראת לדעת · אתה ידעת את דוד אתה השמע סתר' אתה ידעת
ה' אתה אל תירא בתר' אתה בן אדם הגד אתה תאכל אתה תודע · והמואבים · ב' חד חס' וחד
מל' · רפאים יחשבו אף הם · כאשר עשו לי בני עשו קדמ' חס' · והעמ' ד' וסימ' · בחגרים והעקרוני
והפרה עשו נבחן · יירשם ויירשם ג' ובשעיר וישבו תחתם וישבו תחתם קדמ' מל' וב' בתר' ויירשם

והעוים ב בחצרים והעקרונ והפרה עשו נבחן · סיחון ד מל בתור על כן יאמרו אוי לך
מיהב ויאשלח מלאכים ועשה י להם וכל נבי ומתבי רכו במיא כשמעו יהת סיחן כן כתו
הקשה יה וסימניהון ויהי כי הקשה ולא אבה סיחון אבך הקשה וחבי אבך חכם לבבו

הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי
מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום
הזה והעוים הישבים בחצרים עד עזה
כפתרים היצאים מכפתור השמידם
וישבו תחתם קומו סעו ועברו את נחל
ארנן ראה נתתי בידך את סיחון מלך
חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר
בו מלחמה היום הזה אחל תת פחדך
ויראתך על פני העמים תחת כל השמים
אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך
ואשלח מלאכים ממדבר קדמות
אל סיחון מלך חשבון דברי שלום
לאמר אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול
אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים
בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה
ברגלי כאשר עשו לי בני עשו
הישבים בשעיר והמואבים היש
הישבים בער עד אשר אעבר את
הירדן אל הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו ולא אבה סיחן
מלך חשבון העברנו בו כי הקשה
יהוה אלהיך את רוחו ואמץ א
את לבבו למען תתו בידך כיום
הזה ויאמר
יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך
את סיחן ואת ארצו החל רש
לרשת את ארצו ויצא סיחן
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה

יהצה ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו
ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו ונל
ונלכד את כל עריו בעת ההוא
ונחרם את כל עיר מתם והנשים
והטף לא השארנו שריד רק
הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו מערער אשר על
שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו את הכל נתן יהוה
אלהינו לפנינו רק אל ארץ בני
עמון לא קרבת כל יד נחל יבק
וערי ההר וכל אשר צוה יהוה
אלהינו ונפן ונעל דרך הבשן י
ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי
ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו
כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת
כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר
לו שריד ונלכד את כל עריו בעת
ההוא לא היתה קריה אשר לא
לקחנו מאתם ששים עיר כל
חבל ארגב ממלכת עוג בבשן
כל אלה ערים בצרת חומה גבהה
דלתים ובריח לבד מערי הפרזי

וכל עמו ה וסימ ויפנו ויעלו ונפן ונעל ויצא סיחן לקראתנו ויהי כראות מלך העי · אחל
ג ב קמ וחד פת היום הזה אחל וחבי ולא אחל יהת שם קדשי · החל ג קמ וסימ רש רש
וכלה וחד פת וגלות החל הזה · החלתי ב וחס ראה החלותי תת היום החלותי · כל ח רג
פס כס כל אלה ערים כל ערי המישור כל המקום כל צפור טהורה כל עוף טהור כל הבכור
כל ענק ובני ארמותך · עוג בבשן ד רס · וסימ ששים עיר כל חבל כל ערי המישור כל ממלכות
וחצי הגלעד

ואתחנן יחנן חנן ומתחנן ורעתן ואהנן מאתנן שלאנן · ואת יהושע ב׳ ויט להם
ואת יהושע צויתי · הוא הנלחם לכם ב׳ בקרי׳ וסימ׳ לאהרואם ואתם ראיתם איש אחר
מכם · יהושע ב׳ מל׳ וסימ׳ ואת יהושע צויתי · אשר האריכו ימים · להראות ג׳

הרבה מאד׃ ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך חשבון החרם
כל עיר מתם הנשים והטף׃ וכל
הבהמה ושלל הערים בזונו לנו׃
ונקח בעת ההוא את הארץ מיד
שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון׃
צידנים יקראו לחרמון שרין
והאמרי יקראו לו שניר׃ כל ערי
המישר וכל הגלעד וכל הבשן
עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת
עוג בבשן׃ כי רק עוג מלך הבשן
נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו
ערש ברזל הלה הוא ברבת בני
עמון תשע אמות ארכה וארבע
אמות רחבה באמת איש׃ ואת
הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר על נחל ארנן וחצי
הר הגלעד ועריו נתתי לראובני
ולגדי׃ ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט
המנשה כל חבל הארגב לכל
הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים׃
יאיר בן מנשה לקח את כל חבל
ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי
ויקרא אתם על שמו את הבשן
חות יאיר עד היום הזה׃ ולמכיר
נתתי את הגלעד׃ ולראובני ולגדי
נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן

תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול
בני עמון׃ והערבה והירדן וגבל
מכנרת ועד ים הערבה ים המלח
תחת אשדת הפסגה מזרחה׃
ואצו אתכם בעת ההוא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני
חיל׃ רק נשיכם וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
בעריכם אשר נתתי לכם׃ עד אשר
יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם
הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
לירשתו אשר נתתי לכם׃ ואת
יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר
עיניך הראת את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לשני המלכים
האלה כן יעשה יהוה לכל
הממלכות אשר אתה עבר שמה׃
לא תיראום כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם׃

ואתחנן

אל
יהוה
בעת
ההוא לאמר׃ אדני יהוה אתה
החלות להראות את עבדך את
גדלך ואת ידך החזקה אשר מי

ג׳ מל׳ וסימ׳ אתה החלות העמים את אסתר · צויתי ה׳ ומל׳ וסימ׳ בשלו הובא יהושע למקדשי
יבא · והירדן ג׳ וסימ׳ והערבה והירדן · ובל ג׳ חס וסימניהון
ולראובני והערבה ובעמק · הלה הוא ג׳ וסימ׳ כי רק עוג הלה הוא
כתובה הלוא הוא הרעה · ויאת הארץ ה׳ וסימ׳ ליהוה · כי נעמה · וכל את השמים ואת הארץ

כדבר הזה ה׳ וסימ׳ ויתעבר יי׳ בי ושבעלה שאול אפס כי נאץ נאצת ויהי כדבר הזה לחטאת יען מאפתם ואדני המלך למה חפץ יסלח יי׳ לעבדך כי הרבינו את אשר עשה יי׳ ג׳ דסמ׳ וסימניהון עיניכם הראות לא תירא מהם אלהיך למרים ׳ וב ובדבר הזה אינכם מאמינים תאריכו ימים ׳

אל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך אעברה נא
ואראה את הארץ הטובה אשר
בעבר הירדן ההר הטוב הזה והל
והלבנן ויתעבר יהוה בי למענכם
ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי
רב לך אל תוסף דבר אלי עוד
בדבר הזה עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא
תעבר את הירדן הזה וצו את
יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא
יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל
אותם את הארץ אשר תראה
ונשב בגיא מול בית פעור

ועתה ישראל שמע
אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען
תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן
לכם לא תספו על הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
עיניכם הראות את אשר עשה
יהוה בבעל פעור כי כל האיש
אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך
ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם

חיים כלכם היום ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב
הארץ אשר אתם באים שמה
לרשתה ושמרתם ועשיתם כי
הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל
החקים האלה ואמרו רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול הזה כי מי
גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקם ככל התורה
הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום רק השמר לך ושמר נפשך
מאד פן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך
כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני
בניך יום אשר עמדת לפני יהוה
אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את
דברי אשר ילמדון ליראה אתי
כל הימים אשר הם חיים על הא
האדמה ואת בניהם ילמדון ות
ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר
בער באש עד לב השמים חשך
ענן וערפל וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמ
שמעים ותמונה אינכם ראים

ושא ג׳ וסימ׳ את מספר שמותם ושא עיניך ראה עני מיעוט אתכם רחס היום ה׳ וסימ׳ לא תסיפו ב׳ כן כי אם שמר יהיה המקום יום ט׳ רא לפני וסימ׳ יום אשר עמדת יום מלכנו החלו יום חשך ואפלה יום לבנה גדירך יום הוא ועדיך יום עברה יום ליום יום אירא ׳ ואשמיעם ב׳ את דברי ומפי יינאו ׳ ותקרבון ג׳ וסי׳ ואלי כלכם ותעמדו ׳ יסורו ב׳ מל׳ וכן יסורו מלבבך יתעודדו יסורו כי ׳ ילמדון ב׳ ומל׳ ליראה אתי עוד מלחמה יתרי עשרה׳

ונשמרתם ה׳ וסימנ׳ ויראו מכם לנפשתיכם ... ופן ה׳ וסימ׳ יסורו
תשא עיניך הדרש לאלהיהם ... לחת ד׳ חס׳ ... וסימנ׳ ויגד לכם
ודבר ויהי מקץ ... לחות ... על הלחת ...

ויגד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם לעשות עשרת
הדברים ויכתבם על שני לחות
אבנים ואתי צוה יהוה בעת ההוא
ללמד אתכם חקים ומשפטים
לעשתכם אתם בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם
בחרב מתוך האש פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל
תבנית זכר או נקבה תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור
כנף אשר תעוף בשמים תבנית
כל רמש באדמה תבנית כל
דגה אשר במים מתחת לארץ
ופן תשא עיניך השמימה וראית
את השמש ואת הירח ואת
הכוכבים כל צבא השמים ונדחת
והשתחוית להם ועבדתם אשר
חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים ואתכם לקח
יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל
ממצרים להיות לו לעם נחלה
כיום הזה ויהוה התאנף בי על
דבריכם וישבע לבלתי עברי את
הירדן ולבלתי בא אל הארץ
הטובה אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה כי אנכי מת בארץ הזאת

אינני עבר את הירדן ואתם עברים
וירשתם את הארץ הטובה הזאת
השמרו לכם פן תשכחו את ברית
יהוה אלהיכם אשר כרת
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת
כל אשר צוך יהוה אלהיך כי
יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל
קנא פתוחה כי תוליד
בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת
כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו העידתי בכם
היום את השמים ואת הארץ כי
אבד תאבדון מהר מעל הארץ
אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים
עליה כי השמד תשמדון והפיץ
יהוה אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים אשר ינהג
יהוה אתכם שמה ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עץ
ואבן אשר לא יראון ולא
ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן
ובקשתם משם את יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך
ובכל נפשך בצר לך ומצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו כי אל רחום יהוה אלהיך

ויאמר פסל לך בעת ההיא ... ויפתח על הלחת לחת ... ויוצא ג׳ וסימניהו
ואתכם לקח ... אשר ... ויוצא ד׳ ... ואתכם לקח יהוה ... בן המלך ...
... ועברתם ... ופן תשא עיניך ...
... אנכי מת ... והיה ... אלהים ...
אנכי מת בארץ ... העידתי ב׳ ... העידתי בכם ...

מכור הברזל

ודברין ה׳ וסימניהון ודבריו שמעת ודברין הראשונים ודברין ודברין ודבריו לא בהשכל ודברין אינם נשמעים׳ ועל הארץ מתחת ג׳ וסימ׳ וידעת היום ׳ונשמע ויגם לבבינו בשמים ממעל ימלי ואת מיצותיו ג׳ וסימ׳ ושמרת את חקיו אחרי ה׳ אלהיכם סוף דבר הכל נשמע׳

לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע
להם׃ כי שאל נא לימים ראשנים
אשר היו לפניך למן היום אשר
ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה
השמים הנהיה כדבר הגדול הזה
או הנשמע כמהו׃ השמע עם
קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי׃ או
הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נט
נטויה ובמוראים גדלים ככל
אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
במצרים לעיניך׃ אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
עוד מלבדו׃ מן השמים השמיעך
את קלו ליסרך ועל הארץ הראך
את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש׃ ותחת כי אהב את
אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויו
ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים
להוריש גוים גדלים ועצמים
ממך מפניך להביאך לתת לך
את ארצם נחלה כיום הזה׃ וידעת
היום והשבת אל לבבך כי יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד׃

ושמרת את חקיו ואת מצותיו
אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען
תאריך ימים על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך כל הימים׃
אז יבדיל משה
שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
שמש׃ לנס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא
לא שנא לו מתמל שלשם ונס אל
אחת מן הערים האל וחי׃ את
בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי
ואת גולן בבשן למנשי׃ וזאת
התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל׃ אלה העדת והחקים
והמשפטים אשר דבר משה אל
בני ישראל בצאתם ממצרים׃
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
בארץ סיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון אשר הכה משה
ובני ישראל בצאתם ממצרים׃
ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג
מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרח שמש׃
מערער אשר על שפת נחל ארנן
ועד הר שיאן הוא חרמון׃ וכל
הערבה עבר הירדן מזרחה ועד
ים הערבה תחת אשדת הפסגה׃

כה פס׳ אית בהון אב׳ וסימ׳ זה הדבר ׳או הנסה ׳ידע תדע ויבא אחד ראו רות ואלישע ויטמינו המתקדשים על כן כה אמר הגדול ובאו הכשדים כה אמר חזקיה לשלול שלל ונשמדו במות און לחטא והטיבו ההרים ולפאת כסף וזהב ויהי לעזיהו יש אחד ועל ידם ועלי הטה ונשלוח ספרים כל קבל דקטילית׳ ארון עברית ודי חזא כל קבל דנה ורוצח ד׳ מל׳ וסימניהון לנס שמה ראז יבדיל לנס רצח לכם אז ישוב לאור יקום רוצח מזרחה ג׳ וסימ׳ אז יבדיל תואלה מלכי הנה חג׳

ופס' רמל' ראו' כהו' ד' ר' מלו' תלת קדמ' לית כהו ו' רביע' יא' יא' כחון ו' וסימ' לא יהיה לך אלהים
אחרים וחבירו ובמשנה תורה לא הבאת לי אל תפתח פניך ממני דרך הנשר בשמים וחד כמ'ג
פס וכית לא הבנו וזרע לא הזרעו הוצאתיך ג' ומל' ויאמר אלין אנכי יי' וחבירו

ויקרא משה פתוחה
אל כל ישראל ויאמר אלהם ש
שמע ישראל את החקים ואת
המשפטים אשר אנכי דבר בא
באזניכם היום ולמדתם אתם וש
ושמרתם לעשתם׃ יהוה אלהינו
כרת עמנו ברית בחרב׃ לא את
אבתינו כרת יהוה את הברית
הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים׃ פנים בפנים דבר
יהוה עמכם בהר מתוך האש׃ א
אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת
ההוא להגיד לכם את דבר יהוה
כי יראתם מפני האש ולא עליתם
בהר לאמר׃ סתומה
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים׃ לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני׃
לא תעשה לך פסל כל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ׃ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים ועל
שלשים ועל רבעים לשנאי׃ ועל
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולש
ולשמרי מצותו׃ סתומה
לא תשא את שם יהוה אלהיך
לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא׃ סתומה
שמור את יום השבת
לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך׃
ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך׃ ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך
וגרך אשר בשעריך למען ינוח
עבדך ואמתך כמוך׃ וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויצאך יהוה
אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
נטויה על כן צוך יהוה אלהיך
לעשות את יום השבת׃ סתומה
כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך למען
יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך׃ סתומה לא תרצח׃ סתומה
ולא תנאף׃ סתומה
ולא תגנב׃ סתומה
ולא תענה ברעך עד שוא׃
ולא תחמד אשת סתומה
רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו
ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך׃ סתומה
את הדברים האלה דבר יהוה אל
כל קהלכם בהר מתוך האש הענן
והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם

אילין כת' ו' כסו' תיבה וקרי' ו' וסימנהון מצותיו את אזנו' כלכו' שנאו' בנפשו' בערנו' וישכנב
ויתר המים דרכו' הנ"ע חיברו הכרמלו כפות רגלו וקרשו' בית' כיר כל נביאו הבייאך עצה חברי
שמים התפרתו איש פעתו נער משעו' הקראו לי לא תשובו יאכלו תממנו בלענו היגנו בלענו'
הדיחנו וירו אדם את חטתו רבו' יושבו יעבץ בני אלקנה ושלמה בנו' ומיציאי מעז נרח יאהי'
חסדו ועשו קדמ' כהן הראיתו תחיינו וידעו' כמו' שלג אשתנו לשרשו' ויעשו' ירו' ועבו'

יח̇ פס את ואת ואת את וסימ׳ ויקח אברהם את ישמעאל ויקם בלילה הוא וכלה מכפר והאמר ויקן
הריאנו ויקח את זקני ויהי לתשובת ויהי ויענו המלך את יואב בן אשה אלמנה ויעש חירום ויקח את
[illegible] ויעמד המלך ירושלם והארץ [illegible] ובשגבי
שמנה עשרה׳

על שני לחת אבנים ויתנם אלי ויהי
כשמעכם את הקול מתוך החשך
וההר בער באש ותקרבון אלי כל
ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו
הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו
ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך
האש היום הזה ראינו כי ידבר
אלהים את האדם וחי ועתה
למה נמות כי תאכלנו האש הגד
הגדלה הזאת אם יספים אנחנו
לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ומתנו כי מי כל בשר אשר שמע
קול אלהים חיים מדבר מתוך
האש כמנו ויחי קרב אתה ושמע
את כל אשר יאמר יהוה אלהינו
ואת תדבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו
ועשינו וישמע יהוה את קול
דבריכם בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את קול דברי
העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו מי יתן והיה לבבם
זה להם ליראה אתי ולשמר את
כל מצותי כל הימים למען ייטב
להם ולבניהם לעלם לך אמר
להם שובו לכם לאהליכם ואתה
פה עמד עמדי ואדברה אליך
את כל המצוה והחקים והמשפ
טים אשר תלמדם ועשו

בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה
ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ו
ושמאל בכל הדרך אשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון וזאת המצוה
החקים והמשפטים אשר צוה
יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את כל חקתיו וכל
ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה
ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען
יארכן ימיך ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר ייטב לך
ואשר תרבון מאד כאשר דבר
יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת
חלב ודבש פתוחה

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד ואהבת את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך
וקשרתם לאות על ידך והיו
לטטפת בין עיניך וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך סתומה

כמנו ל׳ וסימ׳ התחין עשרה הליכ׳ הלין ג׳ חס׳ וחד מל׳ ואת ז׳ מל׳ זכר וסימניהון ואת תדבר אלינו
ואם ככה את עשה לי כרוב ממשח ואלי לשו׳ זכר וכל לשו׳ נקבה שובו ג׳ מל׳ בלי׳ בתור וקומו
שובו אליאיש עברו ושבו משער לשער שובו לכם לאהליכם וכל נביי ומתו רמז כמה חס׳ אמר שמר
וישלח אליהם וגם עתה ויעד יי ושבו עורי אמר להם כ׳ רס׳ ויאמר יי אלי לך אמר להם וחד
כיאמר להם עם יי אלהי׳ מצוך ייטב ב׳ רפי׳ למען תירא והיה אם תשמע

ואלה שמות ומשלי מזוזה כת׳ שמע ישראל ושמעון מזוזה כת׳ למען ירבו וכולהם מזוזה
כת׳ חצובים ב׳ מל׳ ובתים מלאים וילדי ערים בנערות ובתים ד׳ וסימנהון מלאים
כל טוב ובתים עבים תבנה ובתים מאין אדם וחמדו שדות

והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב
לתת לך ערים גדלת וטבת אשר
לא בנית: ובתים מלאים כל טוב
אשר לא מלאת ובררת חצובים
אשר לא חצבת כרמים וזיתים
אשר לא נטעת ואכלת ושבעת:
השמר לך פן תשכח את יהוה
אשר הוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: את יהוה אלהיך
תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
לא תלכון אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר סביבותיכם:
כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך
והשמידך מעל פני האדמה:
לא תנסו את יהוה
אלהיכם כאשר נסיתם במסה:
שמור תשמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה
למען ייטב לך ובאת וירשת את
הארץ הטבה אשר נשבע יהוה
לאבתיך: להדף את כל איביך
מפניך כאשר דבר יהוה:
כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה העדת והחקים והמ
והמשפטים אשר צוה יהוה

אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עב
עבדים היינו לפרעה במצרים
ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה
ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים
ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו
לעינינו: ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבתינו: ויצ
ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
האלה ליראה את יהוה אלהינו
לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום
הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה הזאת
לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:
כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונשל גוים רבים מ
מפניך החתי והגרגשי והאמרי
והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי ש
שבעה גוים רבים ועצומים ממך:
ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם לא תכרת להם
ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם
בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח
לבנך: כי יסיר את בנך מאחרי
ועבדו אלהים אחרים וחרה אף
יהוה בכם והשמידך מהר: כי אם
כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון

ובררת ה׳ ול׳ חס וסימ׳ ועתה ובתים מלאים ואיש ישראל וילכו ויכן רובתים חס ו׳ ושא׳ ברות
וירמי׳ בארות בארת כת׳ במסה ב׳ דג׳ חד כת׳ סה וחד כת׳ שא׳ וסימ׳ כאשר נסיתם יסר
במשא׳ וביאה ג׳ בטע׳ וירטת ומשחת בית יאשיה בן יהבוה ורעים ג׳ וסימ׳ מעט ורעים
גדולים ורעים ... ויוציאנו ג׳ וסימניהון ונמצא ...

זכרי ב חס ופימ לא תירא מהם כי מרי דברי בו וכל זכר רפו במא זכור יי לדוד יאת . . תזכרי
כל חס בכנב מל ברגז רחם תזכור זכור הזכור זכור והשיח . . מצותו ג חס וסימ האל הנאמן התט
מצותו ושמעת מצותו והסכתי . . ומשלם ג וסימ ומשלם לשנאיו עשה חסד לאלפים דירמי
עלידר עשה גאוה

ופסיליהם תשרפון באש כי עם
קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר
יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על פני האדמה
לא מרבכם מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המ
המעט מכל העמים כי מאהבת
יהוה אתכם ומשמרו את השבעה
אשר נשבע לאבתיכם הוציא
יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית
עבדים מיד פרעה מלך מצרים
וידעת כי יהוה אלהיך הוא הא
האלהים האל הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו ולשמרי מצותו
לאלף דור ומשלם לשנאיו אל
פניו להאבידו לא יאחר לשנאו
אל פניו ישלם לו ושמרת את
המצוה ואת החקים ואת המש
המשפטים אשר אנכי מצוך
היום לעשותם

והיה
עקב תשמעון
את המשפטים
האלה ושמ
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
יהוה אלהיך לך את הברית ואת
החסד אשר נשבע לאבתיך
ואהבך וברכך והרבך וברך פרי
בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך
ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך על האדמה אשר נשבע
לאבתיך לתת לך ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל
שנאיך ואכלת את כל העמים
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תחוס עינך עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי מוקש הוא לך
כי תאמר בלבבך
רבים הגוים האלה ממני איכה
אוכל להורישם לא תירא מהם
זכר תזכר את אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל מצרים
המסת הגדלת אשר ראו עיניך
והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך
לכל העמים אשר אתה ירא מ
מפניהם וגם את הצרעה ישלח
יהוה אלהיך בם עד אבד הנש
הנשארים והנסתרים מפניך לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא ונשל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט
לא תוכל כלתם מהר פן תרבה
עליך חית השדה ונתנם יהוה

לאלף דור ג וסימ וידעת כי יי אלהיך דבר צוה וחכית . . וברך ג וסימ ואהבך וברכך את לחמך ואת
מימיך וברך עלי יאת . . ועקרה ב וסימ עקר ועקרה משכלה ועקרה . . אדמתך ה וסימניהון
ואהבך וברכך השמר לך פן תעזב והותרך יי לטובה ארור פרי בטנך כל עצך ואת החקים ל
וסימניהון ושמרת המשפטים והיתה עמו חבל חמלני לך . . ונשל ג וסימניהון ונשל גוים רבים
מפניך ונשל יי אלהיך ונשל הברזל מן העץ . . הצרעה ג וסימ ושלחתי ושלח ויגרשה

החסר ג' ב' קמ' וא' פת' וסימנ' לא החסר כל כה ויעבחת השמן לא תחסר ובטן רשעים תחסר' קדמ' פת'
ארץ' יג' רא' פס' וסימ' ארץ מצרים ארץ רפאים ארץ חטה' אשר לא במסכנת אשר יי אלהיך
שמעו דבר יי' ארץ רעשה ארץ נתנה ביד פרי' א' נתנה יבולה ארץ אל תכסי' ארץ ממנה יצא'

אלהיך לפניך והמם מהומה
גדלה עד השמדם ונתן מלכיהם
בידך והאבדת את שמם מתחת
השמים לא יתיצב איש בפניך
עד השמדך אתם פסילי אלהיהם
תשרפון באש לא תחמד כסף
וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש
בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא פתוחה
כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיון ורביתם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם וזכרת את כל
הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך
זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר
בלבבך התשמר מצותו אם לא
ויענך וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך
למען הודעך כי לא על הלחם
לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי יהוה יחיה האדם שמלתך
לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה
זה ארבעים שנה וידעת עם
לבבך כי כאשר ייסר איש את
בנו יהוה אלהיך מיסרך ושמרת

את מצות יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו וליראה אתו כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותהמת
יצאים בבקעה ובהר ארץ חטה
ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ
זית שמן ודבש ארץ אשר לא
במסכנת תאכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה תחצב נחשת
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר
נתן לך השמר לך פן תשכח את
יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום פן תאכל ושבעת
ובתים טבים תבנה וישבת ובקרך
וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך
וכל אשר לך ירבה ורם לבבך
ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים
המוליכך במדבר הגדל והנורא
נחש שרף ועקרב וצמאון אשר
אין מים המוציא לך מים מצור
החלמיש המאכלך מן במדבר
אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך
ולמען נסתך להיטבך באחריתך
ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה
לי את החיל הזה וזכרת את יהוה

והמם ב' חד קמ' וחד פת' והמם מהומה גדולה והמם גלגל עגלתו בתר' פת' האל ח' לשון
אלה' וסימ' לאנשים האל' ויהפך את כל הערים האל' גר בארץ הזאת והרביתי' אנשי לנס
שמה רועה דויבדיל ונשל הברזל מן' וארב לו' וב' אל' עלדו מאנוא תחיון ב' ומל' בכל
הדרך אשר עוה כל המצוה' ונורא ד' ומל' לא הערץ מפניהם אים ונורא כי גדול יום
כי גדול ה' ומהלל דה' ידו שמך ברות שלח לעמו' הטבה ג' חס ועשית הישר והטוב ואכלת ושבעת

אנה אנחנו עלים וילכדו ערים בצורות כת׳ כל אלה שמע ישרא׳ בצרת כת׳ ואמרו הארץ הלזו
יארים בקע בצורות כת׳ ושיא בצורות כת׳ כגוים חרבן ג׳ רג׳ ומ׳ל ופימניהו מיאביד
מפניכם ויקטרו והעלה עינם ב׳ חס בת׳ ועינם ירד בעינם ירך תשמטני ד

אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות
חיל למען הקים את בריתו אשר
נשבע לאבתיך כיום הזה פתוחה
והיה אם שכח תשכח
את יהוה אלהיך והלכת אחרי
אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית
להם העדתי בכם היום כי אבד
תאבדון כגוים אשר יהוה מאביד
מפניכם כן תאבדון עקב לא
תשמעון בקול יהוה אלהיכם
פתוחה שמע ישראל אתה
עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים ממך ערים
גדלת ובצרת בשמים עם גדול ורם
בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה
שמעת מי יתיצב לפני בני ענק
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא
העבר לפניך אש אכלה הוא ישמי
ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה לך אל תאמר בלבבך
בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך
לאמר בצדקתי הביאני יהוה
לרשת את הארץ הזאת וברשעת
הגוים האלה יהוה מורישם מפניך
לא בצדקתך ובישר לבבך אתה
בא לרשת את ארצם כי ברשעת
הגוים האלה יהוה אלהיך
מורישם מפניך ולמען הקים את

הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב וידעת
כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן
לך את הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עם קשה ערף אתה
זכר אל תשכח את אשר הקצפת
את יהוה אלהיך במדבר למן
היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד באכם עד המקום הזה ממרים
הייתם עם יהוה ובחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה בכם
להשמיד אתכם בעלתי ההרה
לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר
ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא שתיתי ויתן
יהוה אלי את שני לוחת האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם
ככל הדברים אשר דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויהי מקץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן יהוה אלי
את שני לחת האבנים לחות הברית
ויאמר יהוה אלי קום רד מהר
מזה כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם מסכה
ויאמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם

ולמען ט׳ מיחדין ספר שמי הספר תאריכו ימים ושמרת את חקין לא בצדקתך תאריך ימים
ובצרתי וחב׳ תנחני ותנחלני וכל למען ולמען בה פסו׳ דכו׳ בכנן וסימ׳ כי ירבעון כי מאתי ד׳
היתה זאת למען דעת למען הנהו למען טבה טבה ואנטמיא אותם וחד פסו׳ למען שטרי
הביאני ד׳ וסימ׳ לא בצדקתי הביאני הביאני המלך חדרין הביאני אל בית היין כבריאות אלה
הביאני

קשה ערף הוא הרף ממני ו
ואשמידם ואמחה את שמם
מתחת השמים ואעשה אותך
לגוי עצום ורב ממנו ואפן וארד
מן ההר וההר בער באש ושני
לחת הברית על שתי ידי וארא
והנה חטאתם ליהוה אלהיכם
עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
מהר מן הדרך אשר צוה יהוה
אתכם ואתפש בשני הלחת
ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
לעיניכם ואתנפל לפני יהוה
כראשנה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו כי יגרתי מפני האף
והחמה אשר קצף יהוה עליכם
להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא ובאהרן התאנף
יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם
בעד אהרן בעת ההוא ואת
חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו
טחון היטב עד אשר דק לעפר
ואשלך את עפרו אל הנחל הירד
מן ההר ובתבערה ובמסה ובקברת
התאוה מקצפים הייתם את יהוה
ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע

לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
נתתי לכם ותמרו את פי יהוה
אלהיכם ולא האמנתם לו ולא
שמעתם בקלו ממרים הייתם
עם יהוה מיום דעתי אתכם ו
ואתנפל לפני יהוה את ארבעים
היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד
אתכם ואתפלל אל יהוה ואמר
אדני יהוה אל תשחת עמך
ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר
הוצאת ממצרים ביד חזקה ו
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
אל תפן אל קשי העם הזה ואל
רשעו ואל חטאתו פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם
מבלי יכלת יהוה להביאם אל
הארץ אשר דבר להם ומשנאתו
אותם הוציאם להמיתם במדבר
והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדל ובזרעך הנטויה
בעת ההוא אמר
יהוה אלי פסל לך שני לוחת
אבנים כראשנים ועלה אלי
ההרה ועשית לך ארון עץ ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו
על הלחת הראשנים אשר שברת
ושמתם בארון ואעש ארון עצי
שטים ואפסל שני לחת אבנים

כֹ פס דמטע׳ וסימ׳ על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו לא יהיה לכהנים הלוים חלק ונחלה
עם ישראל ׃ ללוי ג׳ וסימ׳ ילדה יוכבד ללוי במצרים על כן לא היה ללוי וחד וללוי אמר תמיך
כימים ד׳ וסימ׳ניהון והשכו בקרש ואנכי עמדתי בהר ועתה לא׳ כימים אשר נחו בהם

כראשנים ואעל ההרה ושני
הלחת בידי ויכתב על הלחת
כמכתב הראשון את עשרת הדברים סה
הדברים אשר דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש ביום הקהל
ויתנם יהוה אלי ואפן וארד מן
ההר ואשם את הלחת בארון ה
אשר עשיתי ויהיו שם כאשר חס
צוני יהוה ובני ישראל נסעו מב
מבארת בני יעקן מוסרה שם מת
אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו
תחתיו משם נסעו הגדגדה ומן ב
הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים ב ה
בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט בטע
הלוי לשאת את ארון ברית יהוה בה בה
לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך
בשמו עד היום הזה על כן לא היה
ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה ג
הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
אלהיך לו ואנכי עמדתי בהר ט
כימים הראשנים ארבעים יום רא ר לז
וארבעים לילה וישמע יהוה אלי בס
גם בפעם ההוא לא אבה יהוה
השחיתך ויאמר יהוה אלי קום
לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו ל ל ל
את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם ׃ פתוחה
ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי אם ליראה את

יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו
אשר אנכי מצוך היום לטוב לך
הן ליהוה אלהיך השמים ושמי ג
השמים הארץ וכל אשר בה רק
באבתיך חשק יהוה לאהבה ב
אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם טל
מכל העמים כיום הזה ומלתם כל
את ערלת לבבכם וערפכם כה ל
לא תקשו עוד כי יהוה אלהיכם ג
הוא אלהי האלהים ואדני הא ל
האדנים האל הגדל הגבר והנורא ב
אשר לא ישא פנים ולא יקח ג
שחד עשה משפט יתום ואלמנה ג
ואהב גר לתת לו לחם ושמלה בס ב
ואהבתם את הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים את יהוה אלהיך
תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו ו
תשבע הוא תהלתך והוא אלהיך יה
אשר עשה אתך את הגדלת ואת הס
הנוראת האלה אשר ראו עיניך
בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה כה
ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
השמים לרב ואהבת את יהוה
אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים
וידעתם היום כי לא את בניכם

האל הגדול הגבור והנורא ׳ב׳ כי יי אלהיכם ועתה אלהינו ׃ סימן דניאל נחמיה האל
הגדול והנורא ירמיהו האל הגדול והגבור משה והלוים האל הגדול הגבור והנורא ׃ יב פסוק
דמי׳ רא׳ פסו׳ מל׳ ולי׳ בה ו׳ ומלה חדה ביניהון ומלה תליתא דמי׳ לרא׳ פסו׳ ואית בה ו׳ ומיחדי׳ ופס׳
היא מוניעת היא ההלך כסף אשם שרי יהודה ושרי ירושלים חרב יראתם קול שוט וקול
לי גלעד ולי קרמ׳ לי הכסף ולי הזהב אלה ברכב ואלה בסוסים מן המלחמה ומן השלל אשרי אנוש

ג' פס' את את את ויולך לחנך את' ... ויענו יוסף את וכסה את עין וכי
יענך שור ... ואשר עשה ה' ד' בת' וג' כבב' וסימ' לחיל מצרים לכם במדבר לדתן ולאבירם
לעינינו ואשר עשה לי בית כאשר דבר בשנת יחזקיהו ... היקום ג' וסימ' ומחיתי וימח
ואת כל היקום

אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר
יהוה אלהיכם את גדלו את ידו
החזקה וזרעו הנטויה ואת אתתיו
ואת מעשיו אשר עשה בתוך
מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל
ארצו ואשר עשה לחיל מצרים
לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם ברדפם
אחריכם ויאבדם יהוה עד היום
הזה ואשר עשה לכם במדבר
עד באכם עד המקום הזה ואשר
עשה לדתן ולאבירם בני אליאב
בן ראובן אשר פצתה הארץ את
פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר
ברגליהם בקרב כל ישראל כי
עיניכם הראת את כל מעשה
יהוה הגדל אשר עשה ושמרתם
את כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום למען תחזקו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה ולמען תאריכו ימים
על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ
זבת חלב ודבש (סתומה)
כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה לא כארץ מצרים הוא
אשר יצאתם משם אשר תזרע
את זרעך והשקית ברגלך כגן

הירק והארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת
למטר השמים תשתה מים ארץ
אשר יהוה אלהיך דרש אתה
תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית
השנה ועד אחרית שנה (סתומה)
והיה אם שמע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי
מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך
ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם וחרה
אף יהוה בכם ועצר את השמים
ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם
ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת

עיניכם ג' וסימ' ... כי ידע אלהים והנה עיניכם ... והיה לכם לציצת ... עינים הראות
ושמתם ... עליכם ... מרום עיניכם שאו לשמים ...
לבית ישראל ... ועיניכם הראת ... שמע ה' חס' וסימ' ...
... והיה אם שמע תשמעו ...
וסור ... שמע ...

והוריש ה׳ והפיגן ה׳ והפיגנ׳ ה׳ והי׳ ה׳ ושב ה׳ ועצן ה׳ ועזבו ה׳ והלוה׳ י׳ משנה
תורה כל המקום אשר תדרך יהושע כל מקום אשר תדרך ׳ ואפס והנה המקום מקום מקנה ׳
את הברכה ב׳ בטע באהבתה אשר תשמעו כי שם צוה ה׳ את הברכה ׳ הלא המה ד׳ דסמי׳ וסימ׳
כעבר רחבעם אסא אחזיהו׳

והם כימי השמים על הארץ
כי אם שמר תשמרון
את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו והוריש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם
כל המקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד
הים האחרון יהיה גבלכם לא
יתיצב איש בפניכם פחדכם ומר
אכם יתן יהוה אלהיכם על
פני כל הארץ אשר תדרכו בה
כאשר דבר לכם

ראה אנכי נתן
לפניכם היום
ברכה וקללה
את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום והקללה אם
לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
אנכי מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם ס והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ

אשר אתה בא שמה לרשתה
ונתתה את הברכה על הר גרזים
ואת הקללה על הר עיבל הלא
המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב
בערבה מול הגלגל אצל אלוני
מורה כי אתם עברים את הירדן
לבא לרשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
היום אלה החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך
לרשתה כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה אבד תאבדון
את כל המקמות אשר עבדו שם
הגוים אשר אתם ירשים אתם את
אלהיהם על ההרים הרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן ונתצתם
את מזבחתם ושברתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את
שמם מן המקום ההוא לא
תעשון כן ליהוה אלהיכם כי אם
אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת

לבא ט׳ חס׳ וסימ׳ ואני כבאי מפרן ולא יתן המשחית ויעלו וירדו מהר ההר התאו שמע ישראל כי
אתם עברים כי תיעד אל עיר ואל תעיגלו אם אתם שום תשימון פניכם ׳ ו׳ פס כס׳ את את את
לא תשא את שם ה׳ ונתצתם את מזבחתם והיה כיום תנחילו יפתח ה׳ לך ואם לא תשמר הקהל יאת
העם ׳ עד עבה ׳ד׳ דסמי׳ וסימ׳ ויאחר עד עבה כי לא כאתם עד עתה מנעוריך השלשים׳
לשום את שמו ג׳ דסמי׳ וסימ׳ כי אם אל המקום רחבעם וחבירו

ל מקום ר דסמ׳ וסימ׳ ויאכלתם את השמר לך והלוי שירות כל מקום עיני ה׳ יעופתי וחד
ובכל מקום מקטר ומגש וחד בכל המקום אשר ה׳ רמ׳ בטע׳ כי אם במקום כיון ע״ג
כי אם הכהם יא כי את כל זה כי אם יהיה והיה המקום והביאותם אל הר עלותיכם כן כת׳

שמה והבאתם שמה עלתיכם
וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת
תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרת בקרכם וצאנכם ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם
אשר ברכך יהוה אלהיך לא
תעשון ככל אשר אנחנו עשים
פה היום איש כל הישר בעיניו
כי לא באתם עד עתה אל המנוחה
ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך ועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר יהוה
אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל איביכם מסביב וישבתם
בטח והיה המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שמו
שם שמה תביאו את כל אשר
אנכי מצוה אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת
ידכם וכל מבחר נדריכם אשר
תדרו ליהוה ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה
אתכם השמר לך פן תעלה עלתיך
בכל מקום אשר תראה כי אם
במקום אשר יבחר יהוה באחד
שבטיך שם תעלה עלתיך ושם

תעשה כל אשר אנכי מצוך רק
בכל אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל שעריך הטמא
והטהור יאכלנו כצבי וכאיל
רק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך ותירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
ידך כי אם לפני יהוה אלהיך
תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
משלח ידך השמר לך פן תעזב
את הלוי כל ימיך על אדמתך

כי ירחיב יהוה
אלהיך את גבלך כאשר דבר לך
ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך
לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל
בשר כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
וזבחת מבקרך ומצאנך אשר
נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך אך
כאשר יאכל את הצבי ואת האיל
כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו
יאכלנו רק חזק לבלתי אכל הדם

יאכל כ״ב ואתה קח לך מעות יאכל זכור וביום הראשון בבית יאחר סקול יסקל ואם יותר כל
זר בכהנים וכשר זבח ואם נדר ב׳ בו ואם האכל יאכל פגול הוא וחב׳ והכשר מכל האכל וכל השרץ
אשר יעוף יציד חיה ביום זבחכם וכי תביאו ביום ההוא ובחמשה עשר דמוסף את הצבי חג
שבעת ימים ולא תאכל ג׳ רסמ׳ וסימ׳ הנפש לענר והבכה ולא תאכל
לשום שמו שם ב׳ דסמ׳ וסימניהון כי ירחק ממך וכי ירבה ממך וחד לשום את שמו

יאותם ׳ טׄל מׄל בתׄ ׳ וסימניהון ׳ ואין פותר אותם לפרעה ויתך אותם וייטו וינחם וישימו עׄל סל אחד
ויאכל וטבל יׄרׄמׄ והעשיה הכיאה וזבחו זבחי והשיאן כי לי בני ישר וכסו יאיתם ושמו אותם מכן שלשים
קרמׄ על פי יׄיׄ בקר וישלחו קח מיאתם ויקח משה יערור ויאקח ונחרם והויא יבחיל ומשניהם

כי הדם הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר׃ לא תאכלנו על
הארץ תשפכנו כמים׃ לא תאכלנו
למען ייטב לך ולבניך אחריך כי
תעשה הישר בעיני יהוה׃ רק
קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר
יהוה׃ ועשית עלתיך הבשר והדם
על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך
ישפך על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכל׃ שמר ושמעת את
כל הדברים האלה אשר אנכי
מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך
עד עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך׃

כי יכרית יהוה אלהיך את
הגוים אשר אתה בא שמה לרשת
אותם מפניך וירשת אתם
וישבת בארצם׃ השמר לך פן
תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לא
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה
את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃
לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי
כל תועבת יהוה אשר שנא עשו
לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם׃
את כל הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא

תסף עליו ולא תגרע ממנו׃

כי יקום בקרבך נביא
או חלם חלום ונתן אליך אות או
מופת׃ ובא האות והמופת אשר
דבר אליך לאמר נלכה אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם
ונעבדם׃ לא תשמע אל דברי
הנביא ההוא או אל חולם החלום
ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם
אתכם לדעת הישכם אהבים את
יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל
נפשכם׃ אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו
תדבקון׃ והנביא ההוא או חלם
החלום ההוא יומת כי דבר סרה
על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית
עבדים להדיחך מן הדרך אשר
צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת
הרע מקרבך׃

כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך
או בתך או אשת חיקך או רעך
אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעת אתה ואבתיך׃ מאלהי הע
העמים אשר סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים ממך מקצה
הארץ ועד קצה הארץ׃ לא תאבה

חשוק יׄיׄ כי יכרית וכגׄלׄ כי תגוים ושרת סרׄ היום הזה יארור אשר לא יקים ויקרא וייטו ... בנתיהם
הׄ חסׄ ׳ וסימׄ לא תעשה כן ויבא דוד ויאשטין ובט במות התפת והעם יאשר המה נביאים ותיאכלתם ארב
בשר וכל עוד רכו׳ ׳ וׄ פסׄ ריאית כהו בׄ מלׄ קרמׄ מׄל תנׄ חס ׳ וסימׄ ונתת יאותם על סל יאחד
יאם על תורה כי יכרית יׄיׄ יאלהיך וימרו בי הבנים ומהם שר התח בשוכבי יאותם ׳ וטׄ פסוׄ בספר
בריאשית ׳ השמרו בׄ כסׄ ׳ השמר בנגע הצרעת יאת כל הדבר הזה ׳

ג׳ ר׳ זוג׳ רבלי מן ב׳ חד חס יהוה וחד מל וחד יחד יהוה וחס מל׳ כי עם קדוש מעם קדוש את יי אלהיך
את יי אלהיך על פי שנים עדים על פי שני עדים אשר יאמר כי עם מרי הוא ויהי כהנבאו ויהי
כהכותם הל שלם ל והיתה תל עולם וישרף יהושע את העי

לו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה
עליו כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו
בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרנה וסקלתו באבנים ומת
כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים וכל ישראל ישמעו ויראון
ולא יוספו לעשות כדבר הרע
הזה בקרבך   סתומה   כי
תשמע באחת עריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר
יצאו אנשים בני בליעל מקרבך
וידיחו את ישבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ודרשת וחקרת
ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת
בקרבך הכה תכה את ישבי העיר
ההוא לפי חרב החרם אתה ואת
כל אשר בה ואת בהמתה לפי
חרב ואת כל שללה תקבץ אל
תוך רחבה ושרפת באש את העיר
ואת כל שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
עוד ולא ידבק בידך מאומה
מן החרם למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים ור
ורחמך והרבך כאשר נשבע ל

לאבתיך כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות
הישר בעיני יהוה אלהיך   סתומה
בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה
להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה   סתומה
לא תאכל כל תועבה זאת
הבהמה אשר תאכלו שור שה
כשבים ושה עזים איל וצבי ו
ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר
וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת
שסע שתי פרסות מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו אך את זה
לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי
הפרסה השסועה את הגמל ואת
הארנבת ואת השפן כי מעלה
גרה המה ופרסה לא הפריסו ט
טמאים הם לכם ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא
הוא לכם מבשרם לא תאכלו ו
ובנבלתם לא תגעו   סתומה
את זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו
וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
לא תאכלו טמא הוא לכם   סתומה

את כל מצותיו ה׳ רסמי׳ וסימ׳ כי תשמע בקול לבנים אתם והיה אם שמוע תשמע והיה אם
לא תשמע ואתה תשוב ולבית הרכבים את כל מצותיו וחקתיו בתרא נעשתה ד׳ וסימ׳
ודרשת וחקרת והגד לך ואחותפל ראה בגדה יהודה ויקם את דברו אשר ב׳ בני ויהי כאשר
שמעו כל אויבינו   פרסות ב׳ חד מל וחד חס כל מפרסת ומל בהמה   את כל עיר
ב׳ התורה כהנים ומשנה תורה   וצבי ב׳ איל וצבי ויחמור לבד מאיל וצבי וצבי עדיו לבהן
שמהון

כל קרי׳ שנה בשנה ׳ בסמ״כ היוצא השדה ולא העלה מנחה ׳ ה׳ פס׳ מחלפי׳ כל חד וחד וכי
ירבה ממך הדרך וכי כי כי כי ׳ ותאמר אל האנשים ידעתי כי וכי וכי ולאביתר הכהן אמר כי כי
וכי ויהי בצהרים ויהתל בהם כי כי וכי וכי וכי מי אני ומי עמי וכי כי כי ׳ ויאיתן מטעי׳ בהון ׳

כל עוף טהור תאכלו
וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה והראה ואת ה
האיה והדיה למינה ואת כל ערב
למינו ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו את ה
כוס ואת הינשוף והתנשמת
והקאת ואת הרחמה ואת השלך
והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת
והעטלף וכל שרץ העוף טמא
הוא לכם לא יאכלו כל עוף טהור
תאכלו לא תאכלו כל נבלה לגר
אשר בשעריך תתננה ואכלה או
מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו פתוחה עשר
תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה ואכלת לפני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך
כל הימים וכי ירבה ממך הדרך כי
לא תוכל שאתו כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם כי יברכך יהוה
אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף
בידך והלכת אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ונתתה

הכסף בכל אשר תאוה נפשך
בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל
אשר תשאלך נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
וביתך והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך
סתומה מקצה שלש
שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך ובא הלוי כי אין לו חלק
ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך אשר תעשה סתומה
מקץ שבע שנים תעשה
שמטה וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי
קרא שמטה ליהוה את הנכרי
תגש ואשר יהיה לך את אחיך
תשמט ידך אפס כי לא יהיה בך
אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה רק אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום כי יהוה אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים

סו׳ סיפר׳ דגנך הירשון

ובכל אשר ה׳ רסמי׳ וסימ׳ ובכל אשר אמרתי ׳ ובכל אשר תשאלך נפשך ובכל אשר תרמש האדמה
ושאול ובכל אשר עשה ׳ ובא ״ז רא פס׳ וסימ׳ ובא אשר לו הבית ובא הכהן וראה
אהרן ׳ אהרן ׳ ובנין השמשי האות ׳ הלך המלך דוד עליך רעה לציון גואל ובא והכה ארץ ׳ ׃
ו׳ פס׳ רמי׳ ראי׳ בהו׳ ה׳ קדמ׳ ל׳ בהו׳ ור׳ ראית בהו׳ ו׳ ׳ וסימ׳ ונתת הכסף בכבסים רבים בשבת ישראל
ויתחבאו והביאו את כל אחיכם ועתה שלח לי איש חכם ׳

ורעה ט̇ ג̇ לשו׳ בישין וג̇ לשו׳ רע׳ · וסימ׳ השמר לך פן יהיה שית נא לפשע אמתך · ועתה קום יצא כי עשה נעשה אל המשכני כי יש אדם שמשלו והקמתי עליהם רעה ושוכבת ···
ועמד ורעה בעין ∴ פתח ג̇ ב̇ חס וא̇ מל̇ וסימ׳ פתח תפתח · פתח תפתח את ידך · פתוח
נפתחו מל̇

רבים ובך לא ימשלו סתומה
כי יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך בארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך ולא תקפץ את
ידך מאחיך האביון כי פתח
תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו
די מחסרו אשר יחסר לו השמר
לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל
לאמר קרבה שנת השבע שנת
השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך
אל יהוה והיה בך חטא נתון תתן
לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשך ובכל משלח ידך כי
לא יחדל אביון מקרב הארץ על
כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
את ידך לאחיך לעניך ולאבינך
בארצך סתומה כי ימכר
לך אחיך העברי או העבריה ו
ועבדך שש שנים ובשנה השביעת
תשלחנו חפשי מעמך וכי תשלחנו
חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם
העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך
ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך
תתן לו וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר הזה היום

והיה כי יאמר אליך לא אצא
מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב
לו עמך ולקחת את המרצע ונתתה
באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה כן לא יקשה
בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך
כי משנה שכר שכיר עבדך שש
שנים וברכך יהוה אלהיך בכל
אשר תעשה
כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור
צאנך לפני יהוה אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום אשר יבחר
יהוה אתה וביתך וכי יהיה בו מום
פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו
ליהוה אלהיך בשעריך תאכלנו
הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל
רק את דמו לא תאכל על הארץ
תשפכנו כמים
שמור את חדש האביב ועשית
פסח ליהוה אלהיך כי בחדש
האביב הוציאך יהוה אלהיך
ממצרים לילה וזבחת פסח ליהוה
אלהיך צאן ובקר במקום אשר
יבחר יהוה לשכן שמו שם לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות לחם עני כי בח
בחפזון יצאת מארץ מצרים למען

נתון ה̇ מל̇ · וסימ׳ ונתון אתו על נתון הכהן ויאמרו נתון הכהן וידר יפתח נדר · וכל כתו׳ דכותהון ·
נתן לך נחלה לרשתה · ב̇ דסמ׳ · אפס כי לא יהיה בך · והיה כהבנית ∴ ברכך לו · ב̇ דסמ׳ · נתון
ולא ירע לבבך בתתך לו · ∴ יבחר · ה̇ מיחד׳ בתור · וסימ׳ ...
הדשיך לפני יהוה אלהיך תאכלנו וזבחת פסח שבעת ימים ועשית על פי הדבר · ועברך ב̇ ...
ימכר לך מקץ שבע שנים דירמיהו · ויצאת מארץ מצרים ב̇ · דסמ׳ למען היום אשר ...
בחפזון

פסקתא ופס׳ רמח׳ כי שאל נא שמע ישראל ונשל פסל כבו׳ בהרה יי׳ נחש שרף ואשרת שלוש
פעמים כי יפלא כי אשר יי׳ אלהיך ד׳ בטע׳ כס׳ ער ושמרת שפטים בטנא מהחל ב׳
מהחל חרמש מהחל התרומה כבוא ג׳ מל בת׳ וסימ׳ ויהי כבוא אברם שם תזבח את הפסח
השב תשיב

תזכר את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך ולא יראה לך שאר
בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין
מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר לא תוכל לזבח את
הפסח באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם תזבח את הפסח בערב
כבוא השמש מועד צאתך ממצ
ממצרים ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
בבקר והלכת לאהליך ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת
ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה
שבעה שבעת
תספר לך מהחל חרמש בקמה
תחל לספר שבעה שבעות ועשית
חג שבעות ליהוה אלהיך מסת
נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך
יהוה אלהיך ושמחת לפני יהוה
אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר
בקרבך במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי
עבד היית במצרים ושמרת ועשית
את החקים האלה
חג הסכת תעשה לך שבעת ימים

באספך מגרנך ומיקבך ושמחת
בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום והא
והאלמנה אשר בשעריך שבעת
ימים תחג ליהוה אלהיך במקום
אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח שלוש פע
פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר בחג המצות ובחג השבעות
ובחג הסכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם איש כמתנת ידו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך

שפטים ושטרים
תתן לך
בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לשבטיך ושפטו את העם
משפט צדק לא תטה משפט ל
לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי
השחד יעור עיני חכמים ויסלף
דברי צדיקם צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תטע לך אשרה
כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה לך ולא תקים לך

שלוש ג׳ מל׳ בת׳ וסימנהון כי ירט הדרך לנגדי במקום אשר יבחר שלוש ערים תבדיל לך וב׳ מל׳
בנב׳ והינלעות ינלע אל ינלע המזבח ע׳ע שלש אמות וכל כת׳ רכו׳ ידיך י״ה מל׳ וסימ׳ ב׳
תביאמו החג התיצר הרת החזקנה א׳מלות השתחוה המכות תכסוה עצבוני וחבל וכל החילי רכו מל׳
בגלה חס וסימ׳ קומה והנחת לשרי והושיעני פותח׳ בכל שעריך ר׳ רק בכל אות נפשך והיצ
לך בכל שעריך ב׳ מו׳ נותן לאחד מהם׳

ג רפס ראית בהון לך לך וסימניהון חללה לך עד אשר תמצאת ישלי רב והיה כי יביאך ושמעת ישר
לא הטעלך וכתבת על האבנים למען הקים אתך בחר לך וחבי לכן כה אעשה לך אם שודדי לילה מה
יתן לך ויזמרו לך שנא ה וסימ לא תעשה כן ולא הקים לך אבשלום כי שנא שלח שש הנה

מצבה אשר שנא יהוה אלהיך
לא תזבח ליהוה סתומה
אלהיך שור ושה אשר יהיה בו
מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
אלהיך הוא פתוחה
כי ימצא בקרבך באחד שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך איש
או אשה אשר יעשה את הרע
בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו
וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו
וישתחו להם ולשמש או לירח
או לכל צבא השמים אשר לא
צויתי והגד לך ושמעת ודרשת
היטב והנה אמת נכון הדבר נע
נעשתה התועבה הזאת בישראל
והוצאת את האיש ההוא או
את האשה ההוא אשר עשו
את הדבר הרע הזה אל שעריך
את האיש או את האשה וסקלתם
באבנים ומתו על פי שנים עדים
או שלשה עדים יומת המת לא
יומת על פי עד אחד יד העדים
תהיה בו בראשנה להמיתו ויד
כל העם באחרנה ובערת הרע
מקרבך פתוחה כי יפלא
ממך דבר למשפט בין דם לדם
בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי
ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך

בו ובאת אל הכהנים הלוים ואל
השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת והגידו לך את דבר
המשפט ועשית על פי הדבר
אשר יגידו לך מן המקום ההוא
אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
ככל אשר יורוך על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר
יאמרו לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל
והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי
שמע אל הכהן העמד לשרת
שם את יהוה אלהיך או אל הש
השפט ומת האיש ההוא ובערת
הרע מישראל וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד סתומה
כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
וישבתה בה ואמרת אשימה עלי
מלך ככל הגוים אשר סביבתי
שום תשים עליך מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו מקרב אחיך
תשים עליך מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר לא אחיך
הוא רק לא ירבה לו סוסים ולא
ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא
תספון לשוב בדרך הזה עוד
ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו

ויד יב פת וסימניהון והוא יהיה פרא וחגרת את אבנט כי הרג תהיקנו יד העדים ויד יי היתה אל
אליהו ורוח נשאתני ויד יי היתה אלי הנה זה היה אל המואבי רגל ראש עשה כף רמיה ונסעה מנהר
אהוא כי נשיאו מכנתיהם וג קמ וסימניהון ויד אל תשלחו בו ויד תהיה לך ויד ברא בראש
דרך פס ראית בהון במלין קדמ ותני חדא ותליתי נסב ו וסימ שמה קברו את אברהם
יתין קדוש כי אל תבא בשער עמי הכל הולך אל מקום יש הבל אשר אתה הוא יי לבדך וירא מלאך

כסא ממלכתו ב̇ רסמ̇ · וסימ̇ והיה כשבתו הוא יבנה בית · וראשית · ו̇ ראובן דגנך להנח
ב̇ בן השהם במורקי ואלה ימלכו מידן · את כל דברי התורה הזאת · ו̇ רסמ̇ · וסימ̇ והיתה
עמו וקרא בו ובהבה וכהבה ועל האנשים אם לא תשמר לעשות שימו לבבכם הקהל את העם

וכסף וזהב לא ירבה לו מאד והיה
כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו
את משנה התורה הזאת על ספר
מלפני הכהנים הלוים והיתה
עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
ילמד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקים האלה לעשתם לבלתי
רום לבבו מאחיו ולבלתי
סור מן המצוה ימין ושמאול
למען יאריך ימים על ממלכתו
הוא ובניו בקרב ישראל סתומה
לא יהיה לכהנים הלוים
כל שבט לוי חלק ונחלה עם
ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון
ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו
וזה יהיה משפט סתומה
הכהנים מאת העם מאת זבחי
הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן
הזרע והלחיים והקבה ראשית
דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז
צאנך תתן לו כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך לעמד
לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל
הימים סתומה וכי יבא
הלוי מאחד שעריך מכל ישראל
אשר הוא גר שם ובא בכל אות
נפשו אל המקום אשר יבחר

יהוה ושרת בשם יהוה אלהיו ככל
אחיו הלוים העמדים שם לפני
יהוה חלק כחלק יאכלו לבד
ממכריו על האבות סתומה
כי אתה בא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
לעשות כתועבת הגוים ההם לא
ימצא בך מעביר בנו ובתו באש
קסם קסמים מעונן ומנחש ומ
כשף וחבר חבר ושאל אוב
וידעני ודרש אל המתים כי ת
תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל
התועבת האלה יהוה אלהיך
מוריש אותם מפניך תמים תהיה
עם יהוה אלהיך
כי הגוים האלה אשר אתה יורש
אותם אל מעננים ואל קסמים
ישמעו ואתה לא כן נתן לך
יהוה אלהיך נביא מקרבך מא
מאחיך כמני יקים לך יהוה
אלהיך אליו תשמעון ככל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב
ביום הקהל לאמר לא אסף
לשמע את קול יהוה אלהי ואת
האש הגדלה הזאת לא אראה
עוד ולא אמות ויאמר יהוה
אלי היטיבו אשר דברו נביא
אקים להם מקרב אחיהם כמוך
ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את

וזה · כ̇ג ר"א פס̇ · וסימ̇ וזה אשר תעשה לקדש אתם על המזבח וזה לכם הטמא וזה לך תרומת מתנם
וזה יהיה לכם דבר השמטה · וזה יהיה משפט הכהנים וזה דבר הרוצח · אשר מל יהושע · אשר
תעשו וזה מעשה המנורה וזה אשר לא תאכלו [illegible] וזה מעשה המכונה וזה דבר המס
אשר הרים יאמר השנה · וכסף וזהב · ג̇ רסמ̇ · וסימ̇ ויהוה ובקרך וצאנך ולא ירבה
לו · גז ב̇ · גז צאנך תתן לו · יד כמטר על גז

חלק ב׳ וחד וכחלק׳ חלק כחלק יאכלו ומי ישמעו לכם ב׳ בו׳ ידעני ד׳ ג׳ חס וחד מל׳ וסימ׳
וחבר חבר ואיש או אשה הברית והוא העביר ירדה׳ והוא מל׳ ודרש ג׳ וחס׳ וסימ׳ ודרש אל
המתים ודרש משפט ומהר צדק ודרש רעה תבואנו יקים להם ב׳ דסמ׳ נביא אקים להם אשר
אקים להם׳

כל אשר אצונו׃ והיה האיש אשר
לא ישמע אל דברי אשר ידבר
בשמי אנכי אדרש מעמו׃ אך
הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי
את אשר לא צויתיו לדבר ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ומת
הנביא ההוא׃ וכי תאמר בלבבך
איכה נדע את הדבר אשר לא
דברו יהוה׃ אשר ידבר הנביא בשם
יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא
הוא הדבר אשר לא דברו יהוה
בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו׃
כי יכרית יהוה
אלהיך את הגוים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם ובבתיהם׃ שלוש
ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃ תכין
לך הדרך ושלשת את גבול ארצך
אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה
לנוס שמה כל רצח׃ וזה דבר
הרצח אשר ינוס שמה וחי
אשר יכה את רעהו בבלי דעת
והוא לא שנא לו מתמל שלשם׃
ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ
ונשל הברזל מן העץ ומצא את
רעהו ומת הוא ינוס אל אחת
הערים האלה וחי׃ פן ירדף גאל

הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי
ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט
מות כי לא שנא הוא לו מתמול
שלשום׃ על כן אנכי מצוך לאמר
שלש ערים תבדיל לך׃
ואם ירחיב יהוה
אלהיך את גבלך כאשר נשבע
לאבתיך ונתן לך את כל הארץ
אשר דבר לתת לאבתיך׃ כי ת
תשמר את כל המצוה הזאת
לעשתה אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך וללכת
בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד
שלש ערים על השלש האלה׃
ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
והיה עליך דמים׃
וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב
לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס
אל אחת הערים האל׃ ושלחו
זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו
אתו ביד גאל הדם ומת׃ לא תחוס
עינך עליו ובערת דם הנקי מיש
ישראל וטוב לך׃
לא תסיג גבול רעך אשר גבלו
ראשנים בנחלתך אשר תנחל
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה׃ לא יקום
עד אחד באיש לכל עון ולכל

הרצח׳ ב׳ אשר להם הרצח ולפני התעצלו הרצח הדבר הרע הזה ה׳ דסמ׳ וסימ׳ וישמעו העם
והוצאת את האיש ההוא והנשארים ישמעו וכל ישראל ישמעו ולא תחוס ה׳ דסמ׳ וסימ׳
לא תאבה לו ולא תחוס עינך וגם אני אגרע כי דרכיך כדרכך ומי האיש ׳כ׳ דסמ׳ אשר
נטע אשר יארש וללכת ד׳ וסימנהון כי תשמר ושמרת רק שמרו לחברה
הרכים ג׳ בלוש׳ וסימ׳ ויאמר והלשכה קדש השפטים ד׳ וסימנהון ודרשו ויאמר
ועברו

ופתחה · בתחה ונפתחה ונפתחה הרוחה שלחה במנחה הפרחה הפתחה וטבחה
ה כפ חד רמי לחד ראי בהו ו מלי קרמ ותלי וחמי לא נסי ו הני רביע ושיש צסי ו וסימני
העלה דויקהל מזבח הנחשת ראלה בנערין כי החרם תחרימם כי זנתה

חטאת בכל חטא אשר יחטא
על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר: סתומה
כי יקום עד חמס באיש לענות בו
סרה: ועמדו שני האנשים אשר
להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים
והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
ודרשו השפטים היטב והנה עד
שקר העד שקר ענה באחיו: ועשי
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנ
והנשארים ישמעו ויראו ולא
יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרבך: ולא תחוס עינך נפש ב
בנפש עין בעין שן בשן יד ביד
רגל ברגל: סתומה כי תצא
למלחמה על איבך וראית סוס
ורכב עם רב ממך לא תירא מהם
כי יהוה אלהיך עמך המעלך
מארץ מצרים: והיה כקרבכם
אל המלחמה ונגש הכהן ודבר
אל העם: ואמר אלהם שמע
ישראל אתם קרבים היום למל
למלחמה על איביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ו
ואל תערצו מפניהם: כי יהוה
אלהיכם ההלך עמכם להלחם ל
לכם עם איביכם להושיע אתכם:
ודברו השטרים אל העם לאמר

מי האיש אשר בנה בית חדש
ולא חנכו ילך וישב לביתו פן י
ימות במלחמה ואיש אחר
יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם
ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יחללנו:
ומי האיש אשר ארש אשה
ולא לקחה ילך וישב לביתו פן י
ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:
ויספו השטרים לדבר אל העם
ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב
ילך וישב לביתו ולא ימס את
לבב אחיו כלבבו: והיה ככלת
השטרים לדבר אל העם ופקדו
שרי צבאות בראש העם: סתומה
כי תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה לשלום: והיה
אם שלום תענך ופתחה לך והיה
כל העם הנמצא בה יהיו לך
למס ועבדוך: ואם לא תשלים
עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך
והכית את כל זכורה לפי חרב: רק
הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שללה תבז לך
ואכלת את שלל איביך אשר
נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה
לכל הערים הרחקת ממך מאד
אשר לא מערי הגוים האלה

ועשתה · ו וסימניהון ואם נפש כי תחטא ואם לא תשלים עמך והבאתה אל תוך ביתך ויאמר
לו יהונדב עיר שפכת דמים בתוכה ויביא תענך על התמיד · והכית · ה בטע · וסימ ונתנה
ויאמר אלין לך והכית אחאב באפק · כלבבו · ב ולא ימס את לבב אחיו בקש · לו יאיש
הירא · ב · וסימניהון את דבר · מי האיש הירא · ונתנה · ב · והכית את כל זכורה ואתם
תקמו · החיה · ג · וסימניהון לא תחיה כל נשמה החכמה תחיה מכשפה לא תחיה · ב בתור
וחד בקהלת:

על העיר ‧ז׳ וסימ׳ כאבים רק עץ בזרח וחנה ויהי כשמע וישלח וישלח ויבא והבקע
ועברו ובאו ושבו וגם איש והבקע כה עמו וכל ונצרות על העיר דכו׳ במא ונצרו׳ אל העיר
ומלכים ‧ וכל זקני ‧ג׳ דסמי׳ וסימ׳ ארץ מצרים ישראל העיר ההיא

הנה רק מערי העמים האלה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לא תחיה כל נשמה׃ כי החרם
תחרימם החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי כאשר
צוך יהוה אלהיך׃ למען אשר לא
ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם וחטאתם
ליהוה אלהיכם׃ סתומה
כי תצור אל עיר ימים רבים
להלחם עליה לתפשה לא
תשחית את עצה לנדח עליו גרזן
כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת
כי האדם עץ השדה לבא מפניך
במצור׃ רק עץ אשר תדע כי לא
עץ מאכל הוא אתו תשחית
וכרת ובנית מצור על העיר אשר
הוא עשה עמך מלחמה עד
רדתה׃ פתוחה כי ימצא
חלל באדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה נפל בשדה לא
נודע מי הכהו׃ ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל הערים אשר
סביבת החלל׃ והיה העיר הקרבה
אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא עבד בה
אשר לא משכה בעל׃ והורדו
זקני העיר ההוא את העגלה
אל נחל איתן אשר לא יעבד בו

ולא יזרע וערפו שם את העגלה
בנחל׃ ונגשו הכהנים בני לוי כי
בם בחר יהוה אלהיך לשרתו
ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה
כל ריב וכל נגע׃ וכל זקני העיר
ההוא הקרבים אל החלל ירחצו
את ידיהם על העגלה הערופה
בנחל׃ וענו ואמרו ידינו לא שפכה
את הדם הזה ועינינו לא ראו׃
כפר לעמך ישראל אשר פדית
יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך
ישראל ונכפר להם הדם׃ ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה׃ סתומה

כי תצא למלחמה על
איביך ונתנו יהוה
אלהיך בידך ושבית
שביו׃ וראית בשביה אשת יפת
תאר וחשקת בה ולקחת לך
לאשה׃ והבאתה אל תוך ביתך
וגלחה את ראשה ועשתה את
צפרניה׃ והסירה את שמלת שביה
מעליה וישבה בביתך ובכתה את
אביה ואת אמה ירח ימים
ואחר כן תבוא אליה ובעלתה
והיתה לך לאשה׃ והיה אם לא
חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר
לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה

הקרבה ב׳ חד מל׳ וחד חס ולאחותו הבתולה והיתה העיר קרמ׳ כיל   עשה ו׳ קמ׳ וסימ׳ ואתה
היא עשה עמך קול רנה וישועה ימין ‧ חממה רוח סערה ולשמחה מה זה ואת מאמר
מרדכי וחד כה יאמר ‧ עשה וחד יוצר הארץ ועשה   עגלת בקר ‧ג׳ דסמ׳ והיה
העיר הקרבה הקח בידך יחיה איש ‧ גרזן ד׳ בליש׳ ואשר יבא לנדח עלין ומקבות והגרזן
היתפאר הגרזן   הרחקת ממך חס ולעתים רחוקות מל׳ דמל׳ ושאר רחוקות כות׳

תחת אשר עניתה: סתומה
כי תהיין לאיש שתי נשים האחת
אהובה והאחת שנואה וילדו לו
בנים האהובה והשנואה והיה
הבן הבכר לשניאה: והיה ביום הנ
חילו את בניו את אשר יהיה
לו לא יוכל לבכר את בן האהובה
על פני בן השנואה הבכר: כי את
הבכר בן השנואה יכיר לתת לו
פי שנים בכל אשר ימצא לו כי
הוא ראשית אנו לו משפט הב
כרה: סתומה כי יהיה
לאיש בן סורר ומורה איננו שמע
בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו
ולא ישמע אליהם: ותפשו בו
אביו ואמו והוציאו אתו אל
זקני עירו ואל שער מקמו: ואמרו
אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה
איננו שמע בקלנו זולל וסבא:
ורגמהו כל אנשי עירו באבנים
ומת ובערת הרע מקרבך וכל
ישראל ישמעו ויראו: סתומה
וכי יהיה באיש חטא
משפט מות והומת ותלית אתו
על עץ: לא תלין נבלתו על העץ
כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא
את אדמתך אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה: סתומה

לא תראה את שור אחיך או את
שיו נדחים והתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיך: ואם לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו
אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש
אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת אחיך אשר
תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלם: סתומה לא
תראה את חמור אחיך או שורו
נפלים בדרך והתעלמת מהם
הקם תקים עמו: סתומה
לא יהיה כלי גבר על אשה ולא
ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת
יהוה אלהיך כל עשה אלה: פתוחה
כי יקרא קן צפור
לפניך בדרך בכל עץ או על
הארץ אפרחים או ביצים והאם
רבצת על האפרחים או על
הביצים לא תקח האם על הבנים:
שלח תשלח את האם ואת הבנים
תקח לך למען ייטב לך והארכת
ימים: סתומה כי תבנה
בית חדש ועשית מעקה לגגך
ולא תשים דמים בביתך כי יפל
הנפל ממנו: סתומה לא
תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת

גדלים ב' וחס' תעשה לך על שכבה מעשה · עלילת ד' וסימניהון דברים דמים נתבנו
להתשלל · ב' כת עלילת וב' כה עללות · השערה · ג' ב' קמ' וחד פת ועלתה יבמתו ולזה אב...
הנערה והפרשים · וחד משיבי מלחמה שערה · התחרש · ב' וחס' על רעך כשור ·

הכרם: ס לא תחרש
בשור ובחמר יחדו: ס
לא תלבש שעטנז צמר ופשתים
יחדו: ס גדלים תעשה
לך על ארבע כנפות כסותך אשר
תכסה בה: ס כי יקח
איש אשה ובא אליה ושנאה
ושם לה עלילת דברים והוציא
עליה שם רע ואמר את האשה
הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא
מצאתי לה בתולים ולקח אבי
הנער ואמה והוציאו את בתולי
הנער אל זקני העיר השערה
ואמר אבי הנער אל הזקנים
את בתי נתתי לאיש הזה לאשה
וישנאה והנה הוא שם עלילת
דברים לאמר לא מצאתי לבתך
בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו
השמלה לפני זקני העיר ולקחו
זקני העיר ההוא את האיש ויסרו
אתו וענשו אתו מאה כסף ונתנו
לאבי הנערה כי הוציא שם רע
על בתולת ישראל ולו תהיה לא
לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו
ס ואם אמת היה
הדבר הזה לא נמצאו בתולים
לנער והוציאו את הנער אל
פתח בית אביה וסקלוה אנשי
עירה באבנים ומתה כי עשתה
נבלה בישראל לזנות בית אביה
ובערת הרע מקרבך: ס
כי ימצא איש שכב עם אשה
בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש
השכב עם האשה והאשה ובערת
הרע מישראל: ס
כי יהיה נער בתולה מארשה
לאיש ומצאה איש בעיר ושכב
עמה והוצאתם את שניהם אל שער
העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים
ומתו את הנער על דבר אשר לא
צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת רעהו ובערת
הרע מקרבך: ס ואם
בשדה ימצא האיש את הנער
המארשה והחזיק בה האיש ושכב
עמה ומת האיש אשר שכב
עמה לבדו ולנער לא תעשה דבר
אין לנער חטא מות כי כאשר
יקום איש על רעהו ורצחו נפש
כן הדבר הזה כי בשדה מצאה
צעקה הנער המארשה ואין
מושיע לה: ס כי
ימצא איש נער בתולה אשר לא
ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו
ונתן האיש השכב עמה לאבי
הנער חמשים כסף ולו תהיה
לאשה תחת אשר ענה לא יוכל
שלחה כל ימיו: ס

ומתו ח' קמ' · וסימ' ורפהים יום אחד וירד עליהם הכבד והיו על אהרן ועל בניו ולא יגשו אל הקדש ולא
יבאו לראות · וסקלהם בא בנים וסקלתם אתם והיה אם יאהדו · ד' בת וחד בנבי · והאשה ה' וסימ'
ונקה האיש מעון ובערת הרע טובת שכל עובת מראה יושבת בבית · ה' זוג' בת קרמ'
נס' ל' ותני' לא נס' וסימ' לאב המון אב המון לכל כלין כל כליו למשכן קרח משכן קרח למי אב...
מאב לשלחה שלחה · ולא מצאתי ה' דסמ' וסימ' עלילת דברים שדי פלשתים ואבקש מהם · ולמנחמי

שפכה הכביא נבוכה שכבה ברוכה וברופה רבבה ורבבה שכבה ושבכה · על דעתו
וסימני יזיד ולטערה ותפשו האמרין מחליק · ממזר ב וסי לא יבא ממזר ויבא ממזר באשדוד ·
דכא ג וסימניהון · וכרות ושפל רוח תשב אנוש עד דכא ·

לא יקח איש את אשת אביו ולא
יגלה כנף אביו סתומה
לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה
בקהל יהוה סתומה לא
יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא לו בקהל יהוה סתומה
לא יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
לא יבא להם בקהל יהוה עד
עולם על דבר אשר לא קדמו
אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר שכר
עליך את בלעם בן בעור מפתור
ארם נהרים לקללך ולא אבה
יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך לא
תדרש שלמם וטבתם כל ימיך
לעולם סתומה לא תתעב
אדמי כי אחיך הוא לא תתעב
מצרי כי גר היית בארצו בנים
אשר יולדו להם דור שלישי יבא
להם בקהל יהוה סתומה
כי תצא מחנה על איביך ונשמרת
מכל דבר רע כי יהיה בך איש
אשר לא יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה
לא יבא אל תוך המחנה והיה
לפנות ערב ירחץ במים וכבא

השמש יבא אל תוך המחנה
ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת
שמה חוץ ויתד תהיה לך על
אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה
בה ושבת וכסית את צאתך כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב מחנך
להצילך ולתת איביך לפניך והיה
מחניך קדוש ולא יראה בך ערות
דבר ושב מאחריך סתומה
לא תסגיר עבד אל אדניו אשר
ינצל אליך מעם אדניו עמך
ישב בקרבך במקום אשר יבחר
באחד שעריך בטוב לו לא תוננו סתומה
לא תהיה קדשה
מבנות ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל סתומה לא
תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת
יהוה אלהיך גם שניהם סתומה
לא תשיך לאחיך נשך
כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר
ישך לנכרי תשיך ולאחיך לא
תשיך למען יברכך יהוה אלהיך
בכל משלח ידך על הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה סתומה
כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא
תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו
יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא
וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא

קדמו ה וסימניהון על דרך לקראת · קדמו שרים · קדמו עיני · כי לא קדמו · וירא · וסימני
תימוק מדי למדברא · כתוב ט קמ · יזרעו עבדך בתוך יאמל החלומי ינלו וחכית וחסירך המשביע
להצילך ג · וסימ ולתת איביך · מהדך · רע מיאטוה זרק · וחפרתה ב מל · וחפרתה בה · וחפרתה
לבטוח דהוא חס · ואיתן בכ לישנ · · אתנן ה · · וסימ לא תביא · ומתק תנו רפסיק
והשמחך מזונה כי מאתנן זונה · ב בו · ומחיר כ · ומחיר כלב · ובמחיר שדה עבודים ·

כל אורי רעך ברעך לרעך חס׳ וכל נבי׳ רבו בֹמֹבֹ ולקחתי את נשיך שמע נא יהושע וכל כתו׳ דכו׳ כה׳
רעך במ׳ משלי דכל חס׳ במ״א לך התרפס ורהב רעך כריתת ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ וכתב לה ובהבלה
איזה ספר כריתת ושנאה ב׳ חד ויה׳ פס׳ וחד סו׳ פס׳ ובא אליה ושנאה סו׳ פס׳ ושנאה האיש
האחרון׃

מוצא שפתיך תשמר ועשית
כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה
אשר דברת בפיך׃
כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים
כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן׃
כי תבא בקמת
רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש
לא תניף על קמת רעך׃
כי יקח איש אשה ובעלה
והיה אם לא תמצא חן בעיניו
כי מצא בה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו׃ ויצאה מביתו והלכה
והיתה לאיש אחר׃ ושנאה
האיש האחרון וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו
או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה׃ לא יוכל
בעלה הראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות לו לאשה
אחרי אשר הטמאה כי תועבה
הוא לפני יהוה ולא תחטיא את
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה׃ כי יקח
איש אשה חדשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר נקי
יהיה לביתו שנה אחת ושמח
את אשתו אשר לקח׃ לא יחבל
רחים ורכב כי נפש הוא חבל׃

כי ימצא איש גנב
נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב
ההוא ובערת הרע מקרבך׃
השמר בנגע הצרעת
לשמר מאד ולעשות ככל אשר
יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר
צויתם תשמרו לעשות׃
זכור את אשר עשה יהוה
אלהיך למרים בדרך בצאתכם
ממצרים׃ כי תשה
ברעך משאת מאומה לא תבא
אל ביתו לעבט עבטו׃ בחוץ
תעמד והאיש אשר אתה
נשה בו יוציא אליך את העבוט
החוצה׃ ואם איש עני הוא לא
תשכב בעבטו׃ השב תשיב לו
את העבוט כבוא השמש ושכב
בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה
לפני יהוה אלהיך׃
לא תעשק שכר עני ואביון מ
אחיך או מגרך אשר בארצך
בשעריך׃ ביומו תתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נשא את נפשו ולא
יקרא עליך אל יהוה והיה בך
חטא׃ לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו
על אבות איש בחטאו יומתו׃

שלמתו ד׳ בת בנ׳ על כל דבר פשע ... יהושע ויאמרו ... ולעשות ... ויאמר ליהודה ...

בן ׳ג ב׳ חס וחד מ׳ל וסימ׳ אם בן הכות דברי אגור בן יקה בין הבין את אשר לפניך ׳ וחד שבן ל׳ל
היה ובן לילה אבד וכל בן עון דכו׳ ונקלה ׳ב ונקלה אחיך לעיניך ׳ ונקלה כבוד מואב ׳ ל׳ ב הבכור
ר׳ מ׳ל בת׳ וסימ׳ ויקרא יוסף כי מנשה הבכור כל הבכור אשר יולד והיה הבכור אשר תלד ׳ וכל נביא׳
ומתני׳ דכו׳ בת״א ובני שמואל הבכו׳

לא תטה משפט גר
יתום ולא תחבל בגד אלמנה ׃
וזכרת כי עבד היית במצרים
ויפדך יהוה אלהיך משם על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה ׃ סתומה כי תקצר
קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה
לא תשוב לקחתו לגר ליתום ול
לאלמנה יהיה למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך ׃
סתומה כי תחבט זיתך לא
תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה
יהיה ׃ סתומה כי תבצר
כרמך לא תעולל אחריך לגר
ליתום ולאלמנה יהיה ׃ וזכרת כי
עבד היית בארץ מצרים על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה ׃ סתומה כי יהיה ריב
בין אנשים ונגשו אל המשפט ו
ושפטום והצדיקו את הצדיק
והרשיעו את הרשע ׃ והיה אם בן
הכות הרשע והפילו השפט והכהו
לפניו כדי רשעתו במספר ׃ ארבעים
יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על
אלה מכה רבה ונקלה אחיך
לעיניך ׃ סתומה לא תחסם
שור בדישו ׃ סתומה כי ישבו
אחים יחדו ומת אחד מהם ובן
אין לו לא תהיה אשת המת

החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה
ולקחה לו לאשה ויבמה ׃ והיה
הבכור אשר תלד יקום על שם
אחיו המת ולא ימחה שמו מ
מישראל ׃ ואם לא יחפץ האיש
לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו
השערה אל הזקנים ואמרה
מאן יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי ׃ וקראו
לו זקני עירו ודברו אליו ועמד
ואמר לא חפצתי לקחתה ׃ ונגשה
יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה
נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וע
וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית אחיו ׃
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ
הנעל ׃ סתומה כי ינצו
אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה
אשת האחד להציל את אישה
מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
במבשיו ׃ וקצתה את כפה לא
תחוס עינך ׃ סתומה לא
יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה
וקטנה ׃ לא יהיה
לך בביתך איפה ואיפה גדולה
וקטנה ׃ אבן שלמה וצדק יהיה
לך איפה שלמה וצדק יהיה לך
למען יאריכו ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך ׃ כי

לא אבה ׳ג וסימ׳ לא אבה ה׳ השחיתך לא אבה יבמי וישראל לא אבה לי ׳ לא תחוס ה׳ ׳ וסימ׳
ואכלת את כל וכערת דם וקצתה את כפה וגם אני וגם אני כפניו ׳ה ויואר בכפניו ג
ונגשה יבמתו אליו וענה גאון ישראל והכיתן העד איש רשע בפניו יבמתו ׳ג וסימ׳
ואם לא יחפץ ב׳ בו ונגשה יבמתו ׳ ככה יעשה ׳ד רסמ׳ וסימ׳ וענתה ואמרה לשור האחד
וקראו ׳ויקרא ׳ וצדק ׳ד וסימ׳ אבן שלמה איפה שלמה עשי׳ משפט וגזל משפט ׳

נתן לך ·ג· כס׳ · וסימ׳ ויאכלה יאת כל העמים ואמרת יאשימה עלי ושמת בטנא והלכת · וכל יאסף רכו · הביא ·יז· וסימ׳ החי ראשית ראשית ובמלואת הועבה מראשית · עשרה יהושע זעקה ועניה במשפט ממרחק · ונצעק ·ב· אל׳ · וישמע אל׳ אלהי

תועבת יהוה אלהיך כל עשה
אלה כל עשה עול פתוחה
זכור את אשר עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם ממצרים אשר
קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים
אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אלהים והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך מסביב בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח פתוחה

והיה כי תבוא אל
הארץ אשר
יהוה אלהיך
נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה
ולקחת מראשית כל פרי האדמה
אשר תביא מארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך ושמת בטנא וה
והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם
ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים
ההם ואמרת אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת
לנו ולקח הכהן הטנא מידך
והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך
וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך
ארמי אבד אבי וירד מצרימה

ויגר שם במתי מעט ויהי שם
לגוי גדול עצום ורב וירעו אתנו
המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה ונצעק אל יהוה אלהי
אבתינו וישמע יהוה את קלנו
וירא את ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
גדל ובאתות ובמפתים ויבאנו
אל המקום הזה ויתן לנו את
הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש
ועתה הנה הבאתי את ראשית
פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה
והנחתו לפני יהוה אלהיך והשת
והשתחוית לפני יהוה אלהיך
ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך
יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך סתומה
כי תכלה לעשר את כל מעשר
תבואתך בשנה השלישת שנת
המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי ממצותיך
ולא שכחתי לא אכלתי באני
ממנו ולא בערתי ממנו בטמא
ולא נתתי ממנו למת שמעתי

אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה ·ו׳ דסמ׳ · וסימניהון ול׳ התאוה כי ולא ישפך רק מערי תטמאת תחטיא והיה כי תבוא אל הארץ · גדל ·ג· חס בל׳ וסימ׳ · כקטן כגדל תשמעון · ויוצאנו ה׳ ממצרים כי גדל עד שמים · למת ·ב· לא נתתי ממנו למת · אל תבכו למת · מצותך כל מל׳ במ׳ב׳ חס׳ · וסימניהון תחכמני מצותיך חטאנו ועוינו והרשענו דדניאל · כת פקודיך חס

עית ׳ו וסימ׳ וידר יעקב נדיר הלעיטני הנחשלים אחריך אין עזה ואין מושל ונחשון
שוקקה לא מים עזה תשקה · ובאת ׳ז בטע׳ בת״ן וסימ׳ והקימתי ושמעו להלך
הכהנים הכהן וקראת במגילה בגולה ושלשת תרד · ויוציאנו ׳ג ומשני בכת׳ יחד כת׳

בקול יהוה אלהי עשיתי ככל
אשר צויתני השקיפה ממעון
קדשך מן השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמה אשר
נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב ודבש׃ סתומה
היום הזה יהוה אלהיך
מצוך לעשות את החקים האלה
ואת המשפטים ושמרת ועשית
אותם בכל לבבך ובכל נפשך׃
את יהוה האמרת היום להיות
לך לאלהים וללכת בדרכיו
ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקלו׃ ויהוה האמירך
היום להיות לו לעם סגלה כאשר
דבר לך ולשמר כל מצותיו׃ ולתתך
עליון על כל הגוים אשר עשה
לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך
עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר׃ פתוחה ויצו
משה וזקני ישראל את העם
לאמר שמר את כל המצוה אשר
אנכי מצוה אתכם היום׃ והיה
ביום אשר תעברו את הירדן
אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך והקמת לך אבנים גדלות
ושדת אתם בשיד׃ וכתבת עליהן
את כל דברי התורה הזאת
בעברך למען אשר תבא אל

הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר
דבר יהוה יהוה אלהי אבתיך לך׃
והיה בעברכם את הירדן תקימו
את האבנים האלה אשר אנכי
מצוה אתכם היום בהר עיבל
ושדת אותם בשיד׃ ובנית שם
מזבח ליהוה אלהיך מזבח
אבנים לא תניף עליהם ברזל׃
אבנים שלמות תבנה את מזבח
יהוה אלהיך והעלית עליו עולת
ליהוה אלהיך׃ וזבחת שלמים
ואכלת שם ושמחת לפני יהוה
אלהיך׃ וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת באר היטב׃
סתומה וידבר משה
והכהנים הלוים אל כל ישראל
לאמר הסכת ושמע ישראל
היום הזה נהיית לעם ליהוה
אלהיך׃ ושמעת בקול יהוה
אלהיך ועשית את מצותו ואת
חקיו אשר אנכי מצוך היום׃
סתומה ויצו משה את
העם ביום ההוא לאמר׃ אלה
יעמדו לברך את העם על הר
גרזים בעברכם את הירדן
שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן׃ ואלה יעמדו על
הקללה בהר עיבל ראובן גד

כל יהוד׳ גדלה כת׳ במ״א גדולה כת׳ והקמות וכל נבי׳ וכתו׳ דכו׳ בכ״ב גדלות ויעשו נאיעות בתר׳
ויאעמידה שתי תורות וגדולות · והקמות ב׳ את המשכן לך אבנים גדלות
וסימ׳ ותגע בהן אש וכתבת עליהן מזבח ליהושע ורגמו בעת עמך וכל כליות דכו׳ · עליהן ז׳
וסימ׳ גם היא ילדה בן ולהתך עליון על ידבק כל מעננת · תקימו ב׳ · והיה בעברכם את הירדן · ולשם ד׳
ופסל ומצבה לא תקימו · והכהנים הלוים ׳ג הסכת ושמע ישראל כראותכם בני ירדוק׳

לקח ט׳ וסימ׳ יעקב אשה לקח שחד את ארצך שלשה מחמד עינך אני לקח וחב׳ יסמך לין · ועשתרות ל׳ מל׳ בת׳ וכל נבי׳ וכתו׳ דכו׳ העשתרות נגל במ״א · וברוך ז׳ ג׳ מנהו׳ רא׳ בפס׳ אשר מן ערך בירך שם כבודו · עטמך ומרכה את · וברוך אתה בשדה אתה בצאתך ח׳ ה׳ וברוך עיר וברוך יער

ואשר וזבולן דן ונפתלי׃ וענו
הלוים ואמרו אל כל איש ישראל
קול רם׃ {ס} ארור
האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשה ידי חרש
ושם בסתר וענו כל העם ואמרו
אמן׃ {ס} ארור מקלה
אביו ואמו ואמר כל העם אמן׃
{ס} ארור מסיג גבול
רעהו ואמר כל העם אמן׃ {ס}
ארור משגה עור בדרך
ואמר כל העם אמן׃ {ס}
ארור מטה משפט גר יתום
ואלמנה ואמר כל העם אמן׃
{ס} ארור שכב עם אשת
אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל
העם אמן׃ {ס} ארור
שכב עם כל בהמה ואמר כל
העם אמן׃ {ס} ארור
שכב עם אחתו בת אביו או בת
אמו ואמר כל העם אמן׃ {ס}
ארור שכב עם חתנתו
ואמר כל העם אמן׃ {ס}
ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל
העם אמן׃ {ס} ארור
לקח שחד להכות נפש דם נקי
ואמר כל העם אמן׃ {ס}
ארור אשר לא יקים את
דברי התורה הזאת לעשות

אותם ואמר כל העם אמן׃
{פ} והיה אם שמוע
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום ונתנך יהוה
אלהיך עליון על כל גויי הארץ׃
ובאו עליך כל הברכות האלה
והשיגך כי תשמע בקול יהוה
אלהיך׃ ברוך אתה בעיר וברוך
אתה בשדה׃ ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר
אלפיך ועשתרות צאנך׃ ברוך
טנאך ומשארתך׃ ברוך אתה
בבאך וברוך אתה בצאתך׃ יתן
יהוה את איביך הקמים עליך
נגפים לפניך בדרך אחד יצאו
אליך ובשבעה דרכים ינוסו
לפניך׃ יצו יהוה אתך את
הברכה באסמיך ובכל משלח
ידך וברכך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך׃ יקימך
יהוה לו לעם קדוש כאשר
נשבע לך כי תשמר את
מצות יהוה אלהיך והלכת
בדרכיו׃ וראו כל עמי הארץ כי
שם יהוה נקרא עליך ויראו מ
ממך׃ והותרך יהוה לטובה בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר נשבע

והשיגך ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ הברכות והקללות דברכות חס׳ · מטר ד׳ וסימ׳ יתן ה׳ את מטר ארצך ונתתי את מטר ארצכם יפתח ה׳ לך את אוצרו ונתתי מטר ארצך וחד ומטר גשם יתן

ל̇ פס̇ עד ועד וסימ̇ ויצאנו העם ישלח ֹ֗ וירד ימה והערבה ור ויהמם התקדרו דמי לן
לא ישוב וחבי ונעש יהבון ויחזקם אחיהם ויקבלון מלכותה מלכיה הינדר לא יפתחו מגדל
עד שמים ולברך ולא תאכל ג̇ דס̇ וסימ̇ רק חזק לבלתי שורך טבוח לעינך וכן

יהוה לאבתיך לתת לך׃ יפתח יהוה
לך את אוצרו הטוב את השמים
לתת מטר ארצך בעתו ולברך
את כל מעשה ידך והלוית גוים
רבים ואתה לא תלוה׃ ונתנך
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק
למעלה ולא תהיה למטה כי
תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר
ולעשות׃ ולא תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה אתכם היום
ימין ושמאול ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם׃
והיה אם לא תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום ובאו עליך כל הקללות
האלה והשיגוך׃ ארור אתה בעיר
וארור אתה בשדה׃ ארור טנאך
ומשארתך׃ ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך׃ ארור אתה בבאך וארור
אתה בצאתך׃ ישלח יהוה בך
את המארה את המהומה ואת
המגערת בכל משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך ועד אבדך
מהר מפני רע מעלליך אשר
עזבתני׃ ידבק יהוה בך את הדבר
עד כלתו אתך מעל האדמה

אשר אתה בא שמה לרשתה׃
יככה יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון
ובירקון ורדפוך עד אבדך׃ והיו
שמיך אשר על ראשך נחשת
והארץ אשר תחתיך ברזל׃ יתן
יהוה את מטר ארצך אבק ועפר
מן השמים ירד עליך עד השמדך׃
יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך
אחד תצא אליו ובשבעה דרכים
תנוס לפניו והיית לזעוה לכל
ממלכות הארץ׃ והיתה נבלתך
למאכל לכל עוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד׃ יככה יהוה
בשחין מצרים ובעפלים ובגרב
ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃
יככה יהוה בשגעון ובעורון
ובתמהון לבב׃ והיית ממשש
בצהרים כאשר ימשש העור
באפלה ולא תצליח את דרכיך
והיית אך עשוק וגזול כל הימים
ואין מושיע׃ אשה תארש ואיש
אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב
בו כרם תטע ולא תחללנו׃ שורך
טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו
חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך
צאנך נתנות לאיביך ואין לך
מושיע׃ בניך ובנתיך נתנים לעם
אחר ועיניך ראות וכלות אליהם

שמיך ג̇ ומל̇ וסימניהו כי אראה שמיך והיו שמיך אשר על ראשך הט שמיך ו̇ דמה
עפלים וקרי טחרים וסימניהו יככה ֹ֗ והכבד יד ֹ֗ ויהי אחרי הסבו והאנשים אשר מה
האשם אשר ועשיתם צלמי ועיניך ו̇ וסימניהון בניך ובנתיך ואתה לא המלט מידו קחהו
ועיניך ראה עם עני ועיניך לנכוח ועיניך דרכי תרצינה כל הקריה ק ולשונה ג̇ ומל̇
וסימ̇ והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים והכרתי דמלכים ונתתים דדה

תסוך ולהם ב מל וסימניהון זיתים יהיו לך זית ולא תסוך שמן · סימן קדמ' עשוק וגזול ברד עשוק
ורצוץ · מטה ג סו פס חד מנהו רפי וב דגשי · וסימ' הרד מטה מטה · למען סור
משמאול רפא שכביה כי מטה · ברעב ז וסימ' ובצמא · ברעב ובצמא פרק מכות העשופ'
ברעב

כל היום ואין לאל ידך׃ פרי
אדמתך וכל יגיעך יאכל עם
אשר לא ידעת והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים׃ והיית משגע
ממראה עיניך אשר תראה׃
יככה יהוה בשחין רע על הברכים
ועל השקים אשר לא תוכל
להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃
יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר
תקים עליך אל גוי אשר לא
ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ ואבן׃ והיית
לשמה למשל ולשנינה בכל
העמים אשר ינהגך יהוה שמה׃
זרע רב תוציא השדה ומעט
תאסף כי יחסלנו הארבה׃ כרמים
תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא
תאגר כי תאכלנו התלעת׃ זיתים
יהיו לך בכל גבולך ושמן לא
תסוך כי ישל זיתך׃ בנים ובנות
תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃
כל עצך ופרי אדמתך יירש
הצלצל׃ הגר אשר בקרבך יעלה
עליך מעלה מעלה ואתה תרד
מטה מטה׃ הוא ילוך ואתה
לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה
תהיה לזנב׃ ובאו עליך כל
הקללות האלה ורדפוך והשיגוך
עד השמדך כי לא

שמעת בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו אשר
צוך׃ והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם׃ תחת אשר
לא עבדת את יהוה אלהיך
בשמחה ובטוב לבב מרב כל׃
ועבדת את איביך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם
ובחסר כל ונתן על ברזל על
צוארך עד השמידו אתך׃ ישא
יהוה עליך גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשנו׃ גוי עז
פנים אשר לא ישא פנים לזקן
ונער לא יחן׃ ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד השמדך אשר
לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר
אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו
אתך׃ והצר לך בכל שעריך עד
רדת חמתיך הגבהת והבצרות
אשר אתה בטח בהן בכל ארצך
והצר לך בכל שעריך בכל ארצך
אשר נתן יהוה אלהיך לך׃ ואכלת
פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר
נתן לך יהוה אלהיך במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך׃
האיש הרך בך והענג מאד
תרע עינו באחיו ובאשת חיקו
וביתר בניו אשר יותיר׃

ידאה וידאה ג וסימניהון כאשר ידאה הנשר · הנה כנשר ידאה · הנה כנשר יעלה וידאה ·
השמדך ד וסימניהון יתן · ובאו עליך ואכל פרי בהמתך גם כל חלי · ליאחד ז וסימניהון
מרת ליאחד מהם ויקרא לאחד קרא הלהקעו מתנה ליאחד · כסתר ד וסימניהון ארור האיש
רעהו ובשליתה כי אתה עשית · רגלה ג בליש וסימ' ולא מצאה היונה הנה ההלכו
הרמ' עד השמידו אתך · נגד עד האבידו אתך · ואכלם להשמידה ולהוביד ·

ועד קינה ה' וסימ' כי שאל נא לימים והיו חללי ∴ והפיצך ∴ מאלהי העמים על כל שפים
כמדבר מעט ז' בליש' ונשארתם ראסיכה יתן דרעתם הרכה כנר אלהרנה
הכהנים וכל יאסף דכו' ובגוים יו' לא יחשב ההם לא תרגע הרכים לא היה מלך

לאחד מהם מבשר בניו אשר
יאכל מבלי השאיר לו כל במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך
בכל שעריך הרכה בך והענגה
אשר לא נסתה כף רגלה הצג
על הארץ מהתענג ומרך תרע
עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה
ובשליתה היוצת מבין רגליה
ובבניה אשר תלד כי תאכלם ב
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך בשעריך
אם לא תשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת הכתבים בספר
הזה ליראה את השם הנכבד
והנורא הזה את יהוה אלהיך
והפלא יהוה את מכתך ואת
מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות
וחלים רעים ונאמנים והשיב בך
את כל מדוה מצרים אשר יגרת
מפניהם ודבקו בך גם כל חלי וכל
מכה אשר לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך עד הש
השמדך ונשארתם במתי מעט
תחת אשר הייתם ככוכבי השמים
לרב כי לא שמעת בקול יהוה
אלהיך והיה כאשר שש יהוה
עליכם להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה עליכם
להאביד אתכם ולהשמיד אתכם

ונסחתם מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה והפיצך יהוה
בכל העמים מקצה הארץ ועד
קצה הארץ ועבדת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן ובגוים ההם
לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף
רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז
וכליון עינים ודאבון נפש והיו
חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה
ויומם ולא תאמין בחייך בבקר תאמר
מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן
בקר מפחד לבבך אשר תפחד
וממראה עיניך אשר תראה והשיבך
יהוה מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה
והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
ולשפחות ואין קנה פתוחה
אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את משה לכרת את
בני ישראל בארץ מואב מלבד
הברית אשר כרת אתם בחרב
פתוחה ויקרא משה
אל כל ישראל ויאמר אלהם
אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו
המסות הגדלת אשר ראו עיניך
האתת והמפתים הגדלים ההם

לילה ויומם ג' וסימניהון ופחדת לילה ויומם תדמע עיני דמעה לא הבהה באניות ד' וסימ'
והשיבך ∴ יהושפט עשה יורדי הים שלחתי בבלה תוסיף ג' כה כן וסימ' והפיצך ∴ וכבר
עליה פשטה ויאמר עד לא תבא ולא נתן ד' רסמ' וסימ' ולא נתן סיחון את
ישראל ולא נתן לכם לב לדעת ולא נתן למוט רגליו ולא נתן הבלה

ועינים ג׳ וסימניהון לכם לב לדעת ועינים הוינא עם עוד ועינים יש ועינים רמות תשפל
חד כת׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳ ילך ה׳ חס׳ וסימניהו׳ ואלה הדברים כול׳ שול על׳ך
ויהושע הטבעו בבוץ אם תשיב משבת רגלך׳ וכל כתו׳ דכו׳ במא׳ הדם לרגליך׳

ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמע עד היום הזה׃
ואולך אתכם ארבעים שנה
במדבר לא בלו שלמתיכם
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל
רגלך׃ לחם לא אכלתם ויין ושכר
לא שתיתם למען תדעו כי אני
יהוה אלהיכם׃ ותבאו אל המקום
הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג
מלך הבשן לקראתנו למלחמה
ונכם׃ ונקח את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשי׃ ושמרתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם
אתם למען תשכילו את כל
אשר תעשון׃ פתוחה

אתם נצבים היום
כלכם לפני
יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם זק
ניכם ושטריכם כל איש
ישראל׃ טפכם נשיכם וגרך אשר
בקרב מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך׃ לעברך בברית
יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
אלהיך כרת עמך היום׃ למען
הקים אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר
לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת
האלה הזאת׃ כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום לפני יהוה
אלהינו ואת אשר איננו פה
עמנו היום׃ כי אתם ידעתם את
אשר ישבנו בארץ מצרים ואת
אשר עברנו בקרב הגוים אשר
עברתם׃ ותראו את שקוציהם ואת
גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמהם׃ פן יש בכם איש או אשה
או משפחה או שבט אשר לבבו
פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש
בכם שרש פרה ראש ולענה׃ והיה
בשמעו את דברי האלה הזאת
והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה
לי כי בשררות לבי אלך למען ספות
הרוה את הצמאה׃ לא יאבה
יהוה סלח לו כי אז יעשן אף
יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה
בו כל האלה הכתובה בספר הזה
ומחה יהוה את שמו מתחת
השמים׃ והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות
הברית הכתובה בספר התורה הזה׃
ואמר הדור האחרון בניכם אשר
יקומו מאחריכם והנכרי אשר

ואולך ד׳ אתכם קוממיות וארבה את זרעו ארבעים שנה ארבעים׳ ויין ושכר ג׳ וסימנה׳
לחם לא אכלתם ויין והעון חנה והאמר גיבל אשר יצא דמעה מימיך ג׳ וסימ׳ ועבדתם את
ה׳ אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך׳ נשתה אני ומקני עד שאב מימיך׳ וחד ומימיך
נמשה ובראגה תשתה ישנו ד׳ וסימ׳ פה כיונתן בני וחפשתי ישנו עם אחר
בבריתו ג׳ וסימנהון לעברך בברית כי בברית ׃ ואשבע לך ואבא בברית

פנה ג וחס וסימ׳ אשר לבבו פנה ופנה פנה אל הגלגל וילכם · בשמעו ג וסימ׳ ויקרא וראיתם והיה בשמעו את דברי וירא בער להם · בלבבו ה והתברך וישם דויד כי להשמיד ורמי אמות לנפתו לדעת · יקומו ג מל׳ וסימ׳ ונצבו איש פתח אהלו אשר יקומו מאחריכם

יבא מארץ רחוקה וראו את
מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה
אשר חלה יהוה בה גפרית ומלח
שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
תצמח ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה אדמה
וצבוים אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו ואמרו כל הגוים על מה
עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה
חרי האף הגדול הזה ואמרו על
אשר עזבו את ברית יהוה אלהי
אבתם אשר כרת עמם בהוציאו
אתם מארץ מצרים וילכו ויעבדו
אלהים אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלק
להם ויחר אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל הקללה
הכתובה בספר הזה ויתשם יהוה
מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף
גדול וישלכם אל ארץ אחרת
כיום הזה הנסתרת ליהוה אלהינו
והנגלת לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת
סתומה
והיה כי יבאו
עליך כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך והשבת
אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך
יהוה אלהיך שמה ושבת עד יהוה
אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר

אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל
לבבך ובכל נפשך ושב יהוה אלהיך
את שבותך ורחמך ושב וקבצך
מכל העמים אשר הפיצך יהוה
אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה
השמים משם יקבצך יהוה אלהיך
ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר ירשו אבתיך
וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת
לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך
ונתן יהוה אלהיך את כל האלות
האלה על איביך ועל שנאיך
אשר רדפוך ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום והותירך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך
בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש
עליך לטוב כאשר שש על אבתיך
כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אל
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
סתומה
כי המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת
הוא ממך ולא רחקה הוא לא
בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו

יקומו ויעזרכם · הדיחה שמה ג וסימניהון אשר הדיחך הדיחם ירמיה אתה אל תירא מהר · יעשן ג אז יעשן יעשן אפך כעשן מרעיתך · ומחה ג על כתה אל מי ה המרים הכתובה בספר הזה · ולא יעלה ג וסימ׳ כהם עשב על לב ולא יעלה עליהם עמר · שש ה וסימ׳ והיה כאשר שש ה עליכם כאשר שש על אמתך שש אנכי על אמרתיך פגעה את שש · ויקחה ג וסימניהון לא בשמים היא ולא מעבר לים היא אחר מהנערים

ומשם ה׳ וסימניהון ומשם יפרד ... ומשם בהרה ומשם יקחך ומשם עבר שומרון
ויען השליש ... לעשותו ה׳ וחס׳ וסימ׳ ומהרה האלהים לעשתו והיה כאזרח
כפיך ובלבבך כי לא יוכלו לעשתו כי שהר אנו על דברי ... וחיית ב׳ חד כת׳ וחייה וחד כת׳
וחיית
ורבית
אתה
ובניתך

השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה ולא מעבר לים הוא
לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים
ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה
כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו ס
ראה נתתי לפניך היום את החיים
ואת הטוב ואת המות ואת הרע
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את
יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית
ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה
ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת
והשתחוית לאלהים אחרים וע
ועבדתם הגדתי לכם כי אבד תאבדון היום
לא תאריכן ימים על האדמה אשר
אתה עבר את הירדן לבוא שמה
לרשתה העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמות
נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת
בחיים למען תחיה אתה וזרעך
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע
בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך
ימיך לשבת על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם פ

וילך משה וידבר
את הדברים האלה אל כל ישראל
ויאמר אלהם בן מאה ועשרים
שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת
ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את
הירדן הזה יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה ועשה יהוה
להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מ
מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד
אתם ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם
להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם
חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו
מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך
עמך לא ירפך ולא יעזבך ס
ויקרא משה ליהושע ויאמר
אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
כי אתה תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
לתת להם ואתה תנחילנה אותם
ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה
עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא
ולא תחת ויכתב משה את התורה
הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי
הנשאים את ארון ברית יהוה ואל
כל זקני ישראל ויצו משה אותם
לאמר מקץ שבע שנים במעד
שנת השמטה בחג הסכות בבוא
כל ישראל לראות את פני יהוה

ולכן ועבדתם ב׳ וסימ׳ ופן תשא עיניך והיה אם שכח ואם יפנה ועבדתם וכרתה ... סימן
כל יורית ואויב כי אהבה ... כי עלה וסימנ׳ הנה הערתה ויאמרו אל יושב ...
אל הארץ תביא את העם הביא את בני עמל תשכח המעמך ולבוא ...
אליהם בן מאה ... היום חזק ויאמר לא אוכל לשוב ... ואחריכן ... חזקו ואמצו
ו׳ וסימניהון אל תיראו ואל תערצו ויאמר אליהם יהושע ... מלך אשור

ועשה יי׳ ב׳ רסמי׳ וסימ׳ ועשה ה׳ להם כאשר עשה׳ ועשה ה׳ צבאות לכל העמים ׃
ד׳ מל׳ בת׳ וסימניהון הבנה ותכונן עיר סיחון למלך אמרי סיחון ואשלח מלאכים ממדבר קדמות סיחון
ועשה ה׳ להם׳ וכל נבי׳ וכתו׳ רבו׳ כמ״א לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון חס׳

אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את
התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם
הקהל את העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשעריך למען
ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
התורה הזאת׃ ובניהם אשר לא ידעו
ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה׃ פתוחה ויאמר
יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות
קרא את יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצונו וילך משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד׃ וירא יהוה
באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן
על פתח האהל׃ ויאמר
יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך
וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר
הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי
אתו׃ וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה לאכל
ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר
ביום ההוא הלא על כי אין אלהי
בקרבי מצאוני הרעות האלה׃ ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
אחרים׃ ועתה כתבו לכם את השירה

הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת
לעד בבני ישראל׃ כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת
חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה
אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
והפר את בריתי׃ והיה כי תמצאן אתו
רעות רבות וצרות וענתה השירה
הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי
זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא
עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי׃ ויכתב משה את
השירה הזאת ביום ההוא וילמדה
את בני ישראל׃ ויצו את יהושע בן
נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא
את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃
ויהי ככלות משה
לכתב את דברי התורה הזאת על
ספר עד תמם׃ ויצו משה את הלוים
נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃ לקח
את ספר התורה הזה ושמתם אתו
מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה
שם בך לעד׃ כי אנכי ידעתי את
מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני
חי עמכם היום ממרים היתם עם
יהוה ואף כי אחרי מותי׃ הקהילו אלי
את כל זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה

על כל הרעה ׳ג׳ רסמי׳ וסימניהון ׳ואנכי הסתר אסתיר׳ וגם ביד יהוא בן חנני׳ ויגדו לו ויגמזון׳
את דברי התורה ׳ב׳ רסמי׳ ארור האיש אשר לא יקים ׳ויהי ככלות משה וכל נבי׳ וכתו׳ רבו׳ כמ״א
וענתה ׳ד׳ וסימניהון וענתה בי צדקתי׳ וענתה ואמרה ככה יעשה׳ וענתה השירה הזאת
לפניו לעד׳ וענתה שמה כימי נעוריה כי אנכי ידעתי ג׳ רסמי׳ וסימניהון את
מריך ידעתי כי בהם לבבך ידעת את המחשבות׳

ואעידה יאחרי הדרך באחרית להכעיסו קהל הלין דרי די לעילא מן שירתא ׃ ואעידה
ה̇ וסימנהון הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ׃ שמעה עמי ואדברה שמעה עמי ואעידה בך ישראל
אם תשמע לי ואעידה לי עדים נאמנים על מי ארבדה ואעידה ׃

ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך
אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם׃ וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃

ואעידה בתחלת הדרת כספר תורה ו מה שמון
ו שיטין שלפניה כדין ספר תורה

פתוחה

האזינו השמים ואדברה | ותשמע הארץ אמרי פי׃
יערף כמטר לקחי | תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא | וכרביבים עלי עשב׃
כי שם יהוה אקרא | הבו גדל לאלהינו׃
הצור תמים פעלו | כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול | צדיק וישר הוא׃
שחת לו לא בניו מומם | דור עקש ופתלתל׃
הליהוה תגמלו זאת | עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך | הוא עשך ויכננך׃
זכר ימות עולם | בינו שנות דר ודר
שאל אביך ויגדך | זקניך ויאמרו לך׃
בהנחל עליון גוים | בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים | למספר בני ישראל׃
כי חלק יהוה עמו | יעקב חבל נחלתו׃
ימצאהו בארץ מדבר | ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו | יצרנהו כאישון עינו׃
כנשר יעיר קנו | על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו | ישאהו על אברתו׃
יהוה בדד ינחנו | ואין עמו אל נכר׃
ירכבהו על במותי ארץ | ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע | ושמן מחלמיש צור׃
חמאת בקר וחלב צאן | עם חלב כרים ואילים

וקראת ד̇ וסימנהון שמו ישמעאל וקראת אתכם הרעה וקראת שמו עמנו אל וקראת ישועה
חומותיך ושעריך תהלה ׃ את השמים ואת הארץ ׳ג̇ רסמי ׳וסימ׳ ריש דאוריתא וכור
את יום השבת ביני ובין בני ישראל ׃ העדותי בכם היום הקהילו אלי הכוכבים ׃ וחבירו ׃ אם
יסתר איש במסתרים אהה אדני ה׳ הנה עיר אחת מעט היא אני מרעיש את השמים ואת
הארץ ׃ ויאמר חזקיה ב̇ ה׳ אלהי ישראל ׃ כשעירם כל חס יוד תנ׳ במ״ב על ראשו יהודו
שם לבמות׃

כנשר ד׳ וסימ׳ כנשר יעיר קנו כנשר חש לאכול כנשר יטוש על׳ אכל כנשר יעוף השמים ·
במותי ג׳ מל׳ וסימ׳ ירכבהו על במותי ארץ והרכבתיך על במותי ארץ ודרך על במותי ארץ כליות
ב׳ וסימ׳ כליות חטה מחלב כליות אילים · יקנאוהו ב׳ חד חס וחד מל׳ · בזרים בתועבות

בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה
וְדַם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט
שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ
וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים
בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ
אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ
לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ
מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
בָּנִים לֹא אֵמֻן בָּם הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל
כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם
בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ
וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם
עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר מִחוּץ תְּשַׁכֶּל חֶרֶב
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה
יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם
וַיהוָה הִסְגִּירָם כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם
וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם
וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ

מקרב ב׳ חס׳ חדשים מקרב באו האלהי מקרב אני · ישרון ב׳ וכת׳ כן · וסימניהון וישמן ישרון
ויבעט אין כא׳ ישרון רכב · לו ג׳ ר״א פס׳ וסימניהון לו חכמו ישכילו זאת לוא הקשבת למצותי
לו היה רעה איש הלך רוח ושקר כזב לו עמי שמע לי לו שקול ישקל כעשי · רמה ג׳ בטע׳
כרי׳ וסימניהו׳ כן אמרו ידנו רמה ה׳ רמה ידך בל יחזיון רמה קרני בה׳ · רשף ג׳ וסימ׳ מזי
רעב ולחמי רשף ויוציא רשף לרגלין ובני רשף יגביהו עוף

עצור ט' וסימניהון כי יראה כי אזלת יד לכן הנני מביא רעה ואפס עצור ועזוב ואפס עזוב עצור בעצמותי ל' רכו' חס בכול והוא עצרנו עצר ויענה ירמיהו את בהיותו עצור בחצר עוד עצור מפני ואני כאחד בית שמעיה ...

אשכלת מררת למו | חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר | הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי | לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם | כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו | כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם | כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב | ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו | אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם | יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה | ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי | אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא | ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי | ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי | ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי | ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם | וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה | מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו | כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו | וכפר אדמתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת
באזני העם הוא והושע בן נון ויכל משה
לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל
ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר
אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם
לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא
חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה׃ {פ} וידבר יהוה אל משה בעצם
היום הזה לאמר עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב

אלהים ג' וסימניהון אחר ירדוף אחר אלה כי לא ידעום ויזכרו כי אלהים צורם וחד ויצרם לבלות שאול ואין אלהים ג' וסימניהון ראו עתה כי אני אני הוא על כן גדלת ה' אין כמוך ואין אלהים הרנינו ב' וסימניהון הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו הרנינו לאלהי יעקב וחד והרנינו כל ישרי לב רק ב' וסימ' והבור רק אין בו מים כי לא דבר רק הוא מכם יקום ב' חד מל' וחד חס' וסימ' הרנינו גוים עמו כי עד יקום גוי אויביו

אשר על פני ירחו וראה את ארץ
כנען אשר אני נתן לבני ישראל
לאחזה ומת בהר אשר אתה
עלה שמה והאסף אל עמיך
כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר
ויאסף אל עמיו על אשר
מעלתם בי בתוך בני ישראל במי
מריבת קדש מדבר צן על אשר
לא קדשתם אותי בתוך בני יש
ישראל כי מנגד תראה את
הארץ ושמה לא תבוא אל
הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

פתוחה

וזאת הברכה אשר
ברך משה
איש האלהים
את בני ישראל לפני מותו ויאמר
יהוה מסיני בא וזרח משעיר
למו הופיע מהר פארן ואתה
מרבבת קדש מימינו אשדת למו
אף חבב עמים כל קדשיו בידך
והם תכו לרגלך ישא מדברתיך
תורה צוה לנו משה מורשה
קהלת יעקב ויהי בישרון מלך
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל יחי
ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר
וזאת ליהודה סתומה
ויאמר שמע יהוה קול יהודה
ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר
מצריו תהיה פתוחה
וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש
חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו
על מי מריבה האמר לאביו ו
ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו
לא הכיר ואת בנו לא ידע כי
שמרו אמרתך ובריתך ינצרו
יורו משפטיך ליעקב ותורתך
לישראל ישימו קטורה באפך
וכליל על מזבחך ברך יהוה חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים
קמיו ומשנאיו מן יקומון סתומה
לבנימן אמר ידיד
יהוה ישכן לבטח עליו חפף
עליו כל היום ובין כתפיו שכן
וליוסף אמר סתומה
מברכת יהוה ארצו ממגד
שמים מטל ומתהום רבצת
תחת וממגד תבואת שמש
וממגד גרש ירחים
ומראש הררי קדם וממגד
גבעות עולם וממגד ארץ ומ
ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו
בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי
ארץ והם רבבות אפרים והם
אלפי מנשה פתוחה

שמח ב׳ ולזבולן אמר שמח שמח בחור בילדותיך וחד ושמח מיאשת · צדקת ה׳ וסימניהן
וירא ראשית לו צדקת הצדיק וחבירו צדק תמים תישר דרכו צדקת ישרים תצילם וחד וצדקת
צדיקים יסירו ממנו   בעזרך ב׳ וסימ׳ רכב שמים בעזרך שחתך ישראל כי בי בעזרך

ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך
ויששכר באהליך עמים הר
יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי ש
שפע ימים יינקו ושפני טמוני
חול סתומה ולגד אמר
ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף
זרוע אף קדקד וירא ראשית
לו כי שם חלקת מחקק ספון וי
ויתא ראשי עם צדקת יהוה
עשה ומשפטיו עם ישראל סתומה
ולדן אמר דן גור
אריה יזנק מן הבשן
ולנפתלי אמר נפתלי שבע
רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
ירשה סתומה ולאשר
אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי
אחיו וטבל בשמן רגלו ברזל
ונחשת מנעליך וכימיך דבאך
אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך
ובגאותו שחקים מענה אלהי
קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש
מפניך אויב ויאמר השמד וי
וישכן ישראל בטח בדד עין יע
יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף
שמיו יערפו טל אשריך ישראל
מי כמוך עם נושע ביהוה מגן
עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו
איביך לך ואתה על במותימו
תדרך ויעל

משה מערבת מואב אל הר נבו
ראש הפסגה אשר על פני ירחו
ויראהו יהוה את כל הארץ את
הגלעד עד דן ואת כל נפתלי
ואת ארץ אפרים ומנשה ואת
כל ארץ יהודה עד הים האחרון
ואת הנגב ואת הככר בקעת
ירחו עיר התמרים עד צער ויא
ויאמר יהוה אליו זאת הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה
הראיתיך בעיניך ושמה לא
תעבר וימת שם משה עבד יהוה
בארץ מואב על פי יהוה ויקבר
אתו בגי בארץ מואב מול בית
פעור ולא ידע איש את קבורתו עד
היום הזה ומשה בן מאה
ועשרים שנה במתו לא כהתה
עינו ולא נס לחה ויבכו בני ישראל
את משה בערבת מואב שלשים
יום ויתמו ימי בכי אבל משה
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה
כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה ולא קם
נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל פנים
לכל האתת והמופתים אשר
שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים

ויראהו ב׳ וסימניהן ויראהו ·· את כל הארץ ויראהו את המקום   אשריך ב׳ וסימניהן אשריך
ישראל מי כמוך יבוא בפניך כי היכל   אלהי ג׳ בטע׳ לעי׳ וסימ׳ ברוך ·· אלהי שם אלהי כסה
מענה אלהי קדם   ויאמר ·· אלין ו׳ וסימ׳ ראה פה וסימ׳ מי שם פה לאדם ואת
הארץ אשר נשבעתי את הבלתך לך טוב לדרכך ויאמר ·· אלין עבר ויאמר ·· קרא
שמו   ומתחת ג׳ זרועת עולם ומתחת לאריאל ולבקר ומתחת הלשכות

ולא קם ב רסמי׳ ולא קם נביא׳ ולא קם ולא זע ממנו׳ וחד ואחריו לא קם כמוהו׳ והמופתים ובמופתים ב מל׳ בת׳ או הנסה אלהים׳ לכל האתת והמופתים׳ וכל נבי׳ דכו׳ במ״א חס אשר שמתי אותת ומופתים בארץ מצרים׳

לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃
ולכל היד החזקה ולכל המורא
הגדול אשר עשה משה לעיני
כל ישראל׃

סכום הפסוקים של׳ ספר אלה הדברים תשעה מאות
וחמשים וחמש

סכום הפסוקים שלכל התורה חמשת אלפים ושמנה
מאות וארבעים וחמשה

והשלם מלאכת ספר חמישי והוא ספר משנה תורה
פטירת משה רבינו

בריך רחמנא דסייען והוא יסייע בידן על מה
דאשתאר׳

הכותב ספר תורה צריך לזהר לכתוב בראש שיטה
בראש הדף אלו שש תיבות וסימנם בי״ה שמו׳
ב בראשית׳ י יהודה אתה יודוך בפרשת ויחי׳
ה הבאים אחריהם בים בפרשת בשלח׳
ש שמור ושמעת את כל הדברים בפרשת ראה
מ מוצא שפתיך תשמר׳ בפרשת כי תצא׳
ואעידה בם את השמים ואת הארץ׳
וצריך לעשות חמשה שיטין למעלה משירת
הים׳ וחמשה לאחריה׳ וכן בשירת האזינו
צריך לכתוב שטה שטין לפניה וחמשה לאחריה
וכולם כתנתים כדין ספר תורה
וצריך לדקדק בפרשיות פתוחות וסתומות׳
ודין פרשה פתוחה כך היא׳ אם יסיים הפרשה
באמצע השטה וישאר מן השטה שיעור תשע
אותיות יניח אותה השטה חלק ויתחיל לכתוב
בתחלת השטה [illegible] כזה
ואם לא ישאר בסוף השטה שיעור תשע
אותיות יניח אותה שיטה ושיטה שלאחריה חלק ויתחיל לכתוב בשטה שלישית כזה
ודין פרשה סתומה כך היא׳
אם יסיים הפרשה בתחלת השטה יניח
חלק שיעור תשע אותיות ויתחיל לכתוב
באותה שיטה עצמה כזה׳ ואם לא
ישאר באותה שיטה שיעור תשע אותיות
יניח אותו שאר חלק ויתחיל לכתוב באמצע
[illegible] שניה כזה

וצריך לעשות אורכו בהיקפו ולעשות האותיות מוקפות
גויל ובין כל שיטה ושטה כמלא שיטה׳ ולא יפחות
מארבעים ושתים שורות ולא יוסיף על ששים
שורות׳ וכן לא יעשה בדת פחות משלשה
עמודים ולא יוסיף על שבעה עמודים
ובין כל אות ואות יניח חלק כחוט השער ובין
כל מלה ומלה כשיעור יוד קטנה ובין כל פרשה שיעור
וצריך להניח ד שיטין בין ספר לספר׳
וצריך לדקדק באותיות גדולות וקטנות
וצריך לדקדק גם כן בתגין כי יש אות
שיש בו תג אחד ויש אות שיש בו שנים
תגין או שלשה או ארבעה או חמשה או
ששה או שבעה אבל יותר משבעה תגין
לא תמצא על אות אחת׳ וכל התגין יעשה
כמו זיינין כזה׳ ש׳ וצריך לדקדק גם
כן באותיות אחרות כי יש חית שהיא
עשויה כזה׳ ח׳ ויש יוד שהיא עשויה
כזה׳ ח׳ ויש למד גם כן עשויה כזה׳ ל׳
ויש נון עשויה כזה׳ ן׳ ויש נון עשויה
כזה׳ נ׳ ויש פא עשויה כזה׳ פ׳
ויש נון הפוכה כזה׳ נ׳ וכל אלו
האותיות והזיינין תמצאם כתובות
בזה החומש שכתבתי וסימנתים גם כן
מבחוץ בחלק וראוי לסמוך עליו כי מאד
דקדקתי בו והחסירות והיתירות וכתבן
ולא קריין וקריין ולא כתבן הכל נעשה
בדיקדוק׳

בנלך ואזעי

סכום פסוקי מן התורה׳ בראשית אלף ותרלד סימן ואלה שמות אלף רט סימן ויקרא תתנט
סימן׳ וידבר אלף רפח סימן אלה הדברים תתנה סימן כלל כולם הקה מאה חן׳ סכום
סדרים של תורה׳ בראשית ארבעים וששה ואלה שמות שלשים ושלשה׳ ויקרא עשרים ושמנה
וידבר שלשים וארבעה׳ אלה הדברים שלשים ואחד כלל כולם קנ״ח כלל כסו דתורה
חמשת אלפים ושמנה מאות וארבעים וחמשה פסוקים׳

וזה מעשה המנורה

MVSEVM
BRITAN
NICVM

ויהי
אחרי מות משה עבד יהוה
ויאמר יהוה אל יהושע בן
נון משרת משה לאמר
משה עבדי מת ועתה קום
עבר את הירדן הזה אתה וכל
העם הזה אל הארץ אשר
אנכי נתן להם לבני ישראל
כל מקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם נתתיו כאשר
דברתי אל משה מהמדבר
והלבנון הזה ועד הנהר הגדול
נהר פרת כל ארץ החתים ועד
הים הגדול מבוא השמש יה
יהיה גבולכם לא יתיצב איש
לפניך כל ימי חייך כאשר
הייתי עם משה אהיה עמך
לא ארפך ולא אעזבך חזק
ואמץ כי אתה תנחיל את
העם הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם
רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה אשר
צוך משה עבדי אל תסור
ממנו ימין ושמאול למען
תשכיל בכל אשר תלך לא
ימוש ספר התורה הזה מפיך
והגית בו יומם ולילה למען
תשמר לעשות ככל הכתוב
בו כי אז תצליח את דרכך ואז
תשכיל הלוא צויתיך חזק
ואמץ אל תערץ ואל תחת
כי עמך יהוה אלהיך בכל
אשר תלך ויצו
יהושע את שטרי העם לאמר
עברו בקרב המחנה וצוו את
העם לאמר הכינו לכם צידה
כי בעוד שלשת ימים אתם
עברים את הירדן הזה לבוא
לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם לרשתה
ולראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה אמר יהושע
לאמר זכור את הדבר אשר
צוה אתכם משה עבד יהוה
לאמר יהוה אלהיכם מניח
לכם ונתן לכם את הארץ הזאת
נשיכם טפכם ומקניכם ישבו
בארץ אשר נתן לכם משה
בעבר הירדן ואתם תעברו
חמשים לפני אחיכם כל גבורי
החיל ועזרתם אותם עד אשר
יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו
גם המה את הארץ אשר יהוה

הכינו ז' וסימניהון הכינו לכם צדה · לכו נא הכינו עוד · הכינו האורבים הכינו לבבכם אל ה'
לאחיכם לבית אבתיכם שמה ו' בסיפ' וסימניהון וישכבו שמה והבאתם שמה
אל הגג שמה ויעלו על העם שמה · לנוס שמה · לנס שמה

אלהיכם נתן להם וישבתם ל
ארץ ירשתכם וירשתם
אותה אשר נתן לכם משה
עבד יהוה בעבר הירדן מזרח
השמש ויענו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו נעשה
ואל כל אשר תשלחנו נלך
ככל אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהיה יהוה
אלהיך עמך כאשר היה עם
משה כל איש אשר ימרה
את פיך ולא ישמע את דבריך
לכל אשר תצונו יומת רק חזק
ואמץ וישלח
יהושע בן נון מן השטים שנים
אנשים מרגלים חרש לאמר
לכו ראו את הארץ ואת יריחו
וילכו ויבאו בית אשה זונה
ושמה רחב וישכבו שמה
ויאמר למלך יריחו לאמר
הנה אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את הארץ
וישלח מלך יריחו אל רחב ל
לאמר הוציאי האנשים הבאים
אליך אשר באו לביתך כי ל
לחפר את כל הארץ באו ותקח
האשה את שני האנשים ות
תצפנו ותאמר כן באו אלי
האנשים ולא ידעתי מאין

המה ויהי השער לסגור בחשך
והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
כי תשיגום והיא העלתם הגגה
ותטמנם בפשתי העץ הערכות
לה על הגג והאנשים רדפו
אחריהם דרך הירדן על
המעברות והשער סגרו אחרי
כאשר יצאו הרדפים אחריהם
והמה טרם ישכבון והיא
עלתה עליהם על הגג ותאמר
אל האנשים ידעתי כי נתן
יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל
ישבי הארץ מפניכם כי
שמענו את אשר הוביש יהוה
את מי ים סוף מפניכם ב
בצאתכם ממצרים ואשר
עשיתם לשני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן לסיחן ול
ולעוג אשר החרמתם אותם
ונשמע וימס לבבנו ולא
קמה עוד רוח באיש מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת ועתה השבעו נא לי
ביהוה כי עשיתי עמכם חסד
ועשיתם גם אתם עם בית אבי
חסד ונתתם לי אות אמת

לחפר ג' חס' וסימניהון הנה אנשים באו הוציאי האנשים · לחפר פרות ונשמע ג' וסימניהון
ונשמע וימס לבבנו ונשמע וימס לבבנו ותשב באהלים הוא אלהים ר' וסימניהון ונשמע וימס
לבבנו ויי' אלהים אמת הוא אלהים חיים · דעו כי יי' הוא האלהים הוא עשנו ויאמר יי' אלהי אבתינו ·
שני האנשים · ר' רסמי' בקרי' · וסימניהון ועמדו שני האנשים אשר להם הריב · שני האנשים והצפנו ·
וישבו ויעידוהו · לבבנו ר' וחס' וסימניהון אחינו המסו לבבנו ונשמע להטות לבבנו · נשא לבבנו אל כפי

ההרה ׳ג׳ וסימניהן ׳ ויעתק משם ההרה ׳ ואנכי לא אוכל להמלט ההרה ׳ ההרה המלט פן תספה ׳
עלה אלי ההרה ׳ ותבאו ותעלו ותזידו לעלות ההרה ׳ בעלותי ההרה ׳ ועלה אלי ההרה ׳ ואעל ההרה
ההרה לכו ׳ וילכו ויבאו ההרה ׳ וילחמו האמרי את בני דן

והחיתם את אבי ואת אמי
ואת אחי ואת אחותי ואת
כל אשר להם והצלתם את
נפשתינו ממות׃ ויאמרו לה
האנשים נפשנו תחתיכם למות
אם לא תגידו את דברנו זה
והיה בתת יהוה לנו את הארץ
ועשינו עמך חסד ואמת׃ ות
תורדם בחבל בעד החלון כי
ביתה בקיר החומה ובחומה
היא יושבת׃ ותאמר להם
ההרה לכו פן יפגעו בכם הר
הרדפים ונחבתם שמה ער
שלשת ימים עד שוב הרדפים
ואחר תלכו לדרככם׃ ויאמרו
אליה האנשים נקים אנחנו
משבעתך הזה אשר השבעתנו׃
הנה אנחנו באים בארץ את
תקות חוט השני הזה תקשרי
בחלון אשר הורדתנו בו ואת
אביך ואת אמך ואת אחיך
ואת כל בית אביך תאספי
אליך הביתה׃ והיה כל אשר
יצא מדלתי ביתך החוצה
דמו בראשו ואנחנו נקים וכל
אשר יהיה אתך בבית דמו
בראשנו אם יד תהיה בו׃ ואם
תגידי את דברנו זה והיינו נקים
משבעתך אשר השבעתנו׃

ותאמר כדבריכם כן הוא
ותשלחם וילכו ותקשר את
תקות השני בחלון׃ וילכו
ויבאו ההרה וישבו שם ער
שלשת ימים עד שבו הרדפים
ויבקשו הרדפים בכל הדרך
ולא מצאו׃ וישבו שני
האנשים וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויס
ויספרו לו את כל המצאות
אותם׃ ויאמרו אל יהושע כי
נתן יהוה בידנו את כל הארץ
וגם נמגו כל ישבי הארץ
מפנינו׃ וישכם
יהושע בבקר ויסעו מהשטים
ויבאו עד הירדן הוא וכל בני
ישראל וילנו שם טרם יעברו׃
ויהי מקצה שלשת ימים וי
ויעברו השטרים בקרב המחנה׃
ויצוו את העם לאמר כראותכם
את ארון ברית יהוה אלהיכם
והכהנים הלוים נשאים אתו
ואתם תסעו ממקומכם וה
והלכתם אחריו׃ אך רחוק
יהיה ביניכם ובינו כאלפים
אמה במדה אל תקרבו אליו
למען אשר תדעו את הדרך
אשר תלכו בה כי לא עברתם
בדרך מתמול שלשום׃

שני האנשים ׳ג׳ וסימניהון ועמדו שני האנשים אשר להם הריב ׳ ותקח האשה את שני האנשים
ותצפנו ׳ וירדו שני האנשים מההר השבעתנו ׳ג׳ וסימניהון ׳ נקים אנחנו ׳ והיינו נקים
משבעתך אשר ׳ שכבה השבעתנו ׳ ויצוו ׳ג׳ וסימניהון אל יוסף את הכהנים לאמר כראותכם ׳
הכינו לכם אל בני בנימן לאמר ׳ נקים ׳ג׳ חס וסימ׳ ויאמרו אליה ׳ והיה כל אשר יצא ׳ ואם תגידי
את דברנו זה ׳ במדה ׳ג׳ בקרי ׳ וסימניהון ׳ במשקל ובמשורה ׳ הארץ ׳ חד בת׳ חד בנבי׳ חד
בכתובי׳

יחל ג̇ ב̇ קמצ̇ וחד פת̇ וסימנהון היום הזה אחל תת̇ פחדך · אחל גדלך · ולא יחל את שם קדשו · עוד בתר פת̇ · ירעון ד̇ · וסימנהון מלך בשבע כל ישראל · כל הבלה דמלכים · ואתה השמע · ושל אהרן · שפתי · צדיק ירעון רצון ·

ויאמר יהושע אל
העם התקדשו כי מחר יעשה
יהוה בקרבכם נפלאות ויאמר
יהושע אל הכהנים לאמר
שאו את ארון הברית ועברו
לפני העם וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם
ויאמר יהוה אל יהושע היום
ג הזה אחל גדלך בעיני כל
ר ישראל אשר ידעון כי כאשר
הייתי עם משה אהיה עמך
ב ואתה תצוה את הכהנים נשאי
ארון הברית לאמר
כבאכם עד קצה מי הירדן
בירדן תעמדו ויאמר יהושע
אל בני ישראל גשו הנה ושמעו
את דברי יהוה
אלהיכם ויאמר יהושע בזאת
ל תדעון כי אל חי בקרבכם והורש
ול יוריש מפניכם את הכנעני
יא ואת החתי ואת החוי ואת
פס הפרזי ואת הגרגשי והאמרי
רכו והיבוסי הנה ארון הברית
אדון כל הארץ עבר לפניכם
בירדן ועתה קחו לכם שני
עשר איש משבטי ישראל
ב איש אחד איש אחד לשבט
בטע והיה כנוח כפות רגלי הכהנים
נשאי ארון יהוה אדון כל

הארץ במי הירדן מי הירדן
יכרתון המים הירדים מלמעלה
ויעמדו נד אחד ויהי בנסע
העם מאהליהם לעבר את
הירדן והכהנים נשאי הארון
הברית לפני העם וכבוא
נשאי הארון עד הירדן ורגלי
הכהנים נשאי הארון נטבלו
בקצה המים והירדן מלא
על כל גדותיו כל ימי קציר
ויעמדו המים הירדים
מלמעלה קמו נד אחד הרחק
מאד באדם העיר אשר מצד
צרתן והירדים על ים הערבה
ים המלח תמו נכרתו והעם
עברו נגד יריחו ויעמדו
הכהנים נשאי הארון ברית יהוה
בחרבה בתוך הירדן הכן וכל
ישראל עברים בחרבה עד
אשר תמו כל הגוי לעבר את
הירדן ויהי כאשר תמו כל הגוי
לעבור את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר קחו לכם מן העם שנים
עשר אנשים איש אחד
איש אחד משבט וצוו אותם
לאמר שאו לכם מזה מתוך
הירדן ממצב רגלי הכהנים
הכין שתים עשרה אבנים
ל
מל

עתה הכנעני
סימן

ו̇ מלין כת̇ בית̇ וקרי מ̇ם · וסימנהון באדם העיר · אשר עברו אבותיכם · אשר בעבר הירדן · בקבלה בארץ חמת · במלך · הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק · ויסם פנו לחיים ולמד רבים · וחד חלוק כת̇ מ̇ם וקרי בית̇ · וסימנהון · ולהיע שבט מנשה נתן משה בבשן · סימן הדמ̇ · כי ישאלון בניכם · תנ̇ אשר ישאלון בניכם · קדמ̇ מחר לאמר · תנ̇ את אבותיכם לאמר · קדמ̇ מה האבנים האלה · לכם תנ̇ מה האבנים האלה · קדמ̇ שני עשר איש לשבט · תנ̇ שנים עשר איש משבט

ירדן ב׳ וסימניהון אשר מעבר ירדן · בין סמ׳ ובין ירדן · · לזכרון ה׳ ב׳ מנהון חס׳ וסימניהון
והיה היום הזה לכם · ושמת את שתי · ונשא אהרן את שמותם · ולקחת את כסף · וביום שמחתכם
והיו האבנים והעטרות ·

והעברתם אותם עמכם והנחתם
אותם במלון אשר תלינו בו
הלילה: ויקרא יהושע אל
שנים העשר איש אשר הכין
מבני ישראל איש אחד איש
אחד משבט: ויאמר להם
יהושע עברו לפני ארון יהוה
אלהיכם אל תוך הירדן והרימו
לכם איש אבן אחת על שכמו
למספר שבטי בני ישראל: למען
תהיה זאת אות בקרבכם כי יש
ישאלון בניכם מחר לאמר
מה האבנים האלה לכם: ו
ואמרתם להם אשר נכרתו מימי
הירדן מפני ארון ברית יהוה
בעברו בירדן נכרתו מי הירדן
והיו האבנים האלה לזכרון לבני
ישראל עד עולם: ויעשו כן בני
ישראל כאשר צוה יהושע וי
וישאו שתי עשרה אבנים מתוך
הירדן כאשר דבר יהוה אל
יהושע למספר שבטי בני יש
ישראל ויעבירום עמם אל
המלון וינחום שם: ושתים עשרה
אבנים הקים יהושע בתוך הירדן
תחת מצב רגלי הכהנים נשאי
ארון הברית ויהיו שם עד היום
הזה: והכהנים נשאי הארון
עמדים בתוך הירדן עד תם כל

הדבר אשר צוה יהוה את
יהושע לדבר אל העם ככל
אשר צוה משה את יהושע
וימהרו העם ויעברו: ויהי
כאשר תם כל העם לעבור
ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני
העם: ויעברו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה חמשים
לפני בני ישראל כאשר דבר
אליהם משה: כארבעים אלף
חלוצי הצבא עברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות יריחו:
ביום ההוא גדל
יהוה את יהושע בעיני כל
ישראל ויראו אתו כאשר
יראו את משה כל ימי חייו:
ויאמר יהוה אל
יהושע לאמר: צוה את הכהנים
נשאי ארון העדות ויעלו מן
הירדן: ויצו יהושע את הכהנים
לאמר עלו מן הירדן: ויהי
בעלות הכהנים נשאי ארון ברית
יהוה מתוך הירדן נתקו כפות
רגלי הכהנים אל החרבה וישבו
מי הירדן למקומם וילכו כתמו
כתמול שלשום על כל גדותיו:
והעם עלו מן הירדן בעשור
לחדש הראשון ויחנו בגלגל
בקצה מזרח יריחו: ואת שתים

והיה לך לזכרון · חד מנהון ולזכרון · ונשא ושמת חס׳ · חמשים החמשים י״ד · וסימניהון וחמשים
עלו בני ישראל · ואתם תעברו חמשים · ויעברו בני ראובן · אל קצה החמשים · ארון העדות
י״ב · וסימניהון ונועדתי לך שם · ונתת את הכפרת · ונתת אתו ומשחת בו · את ארון העדות · ויא
פסו · ושמת שם · ונתת את מזבח העולה · ויבא את הארון ובא אהרן ובניו · ובבא משה · צוה
את הכהנים · צוה ג׳ בקרי · וסימניהון · צוה את הכהנים ויכרתו לי ארזים · צוה ישועות יעקב ·

ויעלו ג׳ רפי בקרי׳ וסימניהון ויעלו מן הירדן. עבר על ראשם. יעדרו ויעלו
ברוחו׳ ד׳ מלי׳ וסימניהון והירדן מלא על כל גדותיו׳ וילכו מהלל שלשים. והלך על כל׳ אלה
הם אשר עברו׳

עשרה האבנים האלה אשר
לקחו מן הירדן הקים יהושע
בגלגל׃ ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלון בניכם
מחר את אבותם לאמר מה
האבנים האלה׃ והודעתם את
בניכם לאמר ביבשה עבר
ישראל את הירדן הזה׃ אשר
הוביש יהוה אלהיכם את
מי הירדן מפניכם עד עברכם
כאשר עשה יהוה אלהיכם
לים סוף אשר הוביש מפנינו
עד עברנו׃ למען דעת כל עמי
הארץ את יד יהוה כי חזקה
היא למען יראתם את יהוה
אלהיכם כל הימים׃
ויהי כשמע כל מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן
ימה וכל מלכי הכנעני אשר
על הים את אשר הוביש
יהוה את מי הירדן מפני בני
ישראל עד עברנו וימס
לבבם ולא היה בם עוד רוח
מפני בני ישראל׃
בעת ההיא אמר יהוה אל
יהושע עשה לך חרבות צרים
ושוב מל את בני ישראל
שנית׃ ויעש לו יהושע
חרבות צרים וימל את בני

ישראל אל גבעת הערלות׃
וזה הדבר אשר מל יהושע
כל העם היצא ממצרים
הזכרים כל אנשי המלחמה
מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים׃ כי מלים היו כל
העם היצאים וכל העם
הילדים במדבר בדרך בצאתם
ממצרים לא מלו׃ כי ארבעים
שנה הלכו בני ישראל במדבר
עד תם כל הגוי אנשי המלחמה
היצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יהוה אשר
נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת לנו
ארץ זבת חלב ודבש׃ ואת
בניהם הקים תחתם אתם מל
יהושע כי ערלים היו כי לא
מלו אותם בדרך׃ ויהי כאשר
תמו כל הגוי להמול וישבו
תחתם במחנה עד חיותם׃
ויאמר יהוה אל
יהושע היום גלותי את חרפת
מצרים מעליכם ויקרא שם
המקום ההוא גלגל עד היום
הזה׃ ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה
עשר יום לחדש בערב בערבות

ו׳ פס׳ למען למען׳ וסימניהון כי ידעתי׳ למען אשר יצוה. למען דעת כי מראה ה׳ היתה. למען
השמים. למען הינקו ושבעתם. למען טבח טבח אתם ו׳ חס פס׳ וסימניהון אתם מל יהושע
ויעלו אתם עמק עכור. וישרפו אתם. ויסקלו אתם ויעלו אתם. והוריש אתם. לחרש בערב ר׳
וישבת ב׳ בקרי׳ וישבת העם ביום השמיני. המן ממחרת. וזה הדבר ד׳ ר״א בפס׳ וסימ׳ אשר
העשה להם. וזה הדבר אשר מל יהושע. אשר העשו יהשר הרם יד׳

לחרש בערב׳ ד׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון׳ בראשון בארבעה עשר יום׳ ב׳ בכפו׳ בתשעה לחרש
בערב׳ ויחנו בני ישראל בגלגל׳ וישא עיניו ה׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון׳ וירא והנה
שלשה אנשים׳ וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׳ וירא את בנימין אחיו והנה

יריחו׃ ויאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח מצות וקלוי
בעצם היום הזה׃ וישבת המן
ממחרת באכלם מעבור הארץ
ולא היה עוד לבני ישראל מן
ויאכלו מתבואת ארץ כנען
בשנה ההיא׃ ויהי
בהיות יהושע ביריחו וישא
עיניו וירא והנה איש עמד
לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך
יהושע אליו ויאמר לו הלנו
אתה אם לצרינו׃ ויאמר לא
כי אני שר צבא יהוה עתה
באתי ויפל יהושע אל פניו
ארצה וישתחו ויאמר לו מה
אדני מדבר אל עבדו׃ ויאמר
שר צבא יהוה אל יהושע של
נעלך מעל רגלך כי המקום
אשר אתה עמד עליו קדש
הוא ויעש יהושע כן׃ ויריחו
סגרת ומסגרת מפני בני ישראל
אין יוצא ואין בא׃
ויאמר יהוה אל יהושע ראה
נתתי בידך את יריחו ואת
מלכה גבורי החיל׃ וסבתם את
העיר כל אנשי המלחמה
הקיף את העיר פעם אחת
כה תעשה ששת ימים׃ ושבעה
כהנים ישאו שבעה שופרות

היובלים לפני הארון וביום ה
השביעי תסבו את העיר שבע
פעמים והכהנים יתקעו בשופרות׃
והיה במשך בקרן היובל
בשמעכם את קול השופר
יריעו כל העם תרועה גדולה
ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו
העם איש נגדו׃ ויקרא יהושע
בן נון אל הכהנים ויאמר
אלהם שאו את ארון הברית
ושבעה כהנים ישאו שבעה
שופרות יובלים לפני ארון יהוה׃
ויאמרו אל העם עברו וסבו את
העיר והחלוץ יעבר לפני ארון
יהוה׃ ויהי כאמר יהושע אל
העם ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות היובלים לפני
יהוה עברו ותקעו בשופרות וא
וארון ברית יהוה הלך אחריהם׃
והחלוץ הלך לפני הכהנים
תקעי השופרות והמאסף הלך
אחרי הארון הלוך ותקוע בשו
בשופרות׃ ואת העם צוה
יהושע לאמר לא תריעו ולא
תשמיעו את קולכם ולא
יצא מפיכם דבר עד יום אמרי
אליכם הריעו והריעתם׃ ויסב
ארון יהוה את העיר הקף
פעם אחת ויבאו המחנה וילינו

יהוש׳ את האיש הערח׳ נעלך ד׳ חס׳ בקרי׳ וסימניהון׳ של נעלך ונעלך החלוץ אם תשיב
משבת׳ הטבעו בכוין׳ וכל משנה תורה וכתו׳ רכו׳ חס׳ כמ״א מל׳ לרגליך יוצא ט׳ מל׳
וסימניהון המימה׳ הגינא׳ והעתרתי אל׳ בחשבת לילה אני יוצא׳ ויריחו סגרת׳ ויריהו
השמרים׳ אהבו את דוד׳ ובא המלך דוד קרמי׳ רפסו׳ ועתה קום צא׳ יוצא ברק׳ וכל כתו׳ רכו מל׳
בר מן חד חס׳ וסימניהון והוא כחתן יצא מחפתו׳ השמים מספרים׳

יב מלין כת ו כסו תיבה ולא קרי׳ וסימניהון ויאמר אל העם עברו ויאמרו איש ישראל אל
החוי משוה רגליו כאילות דשמואל היה ואגידה לך ויאמרו תנו הפסוק וישלחו ויקראו לו ויבאו
ויבא רחבעם ירושלים ויבא את אמציהו מלך יהודה ויאמר שמעוה וישמעוה

במחנה: וישכם
יהושע בבקר וישאו הכהנים
את ארון יהוה: ושבעה הכהנים
נשאים שבעה שופרות היבלים
לפני ארון יהוה הלכים הלוך
ותקעו בשופרות והחלוץ הלך
לפניהם והמאסף הלך אחרי
ארון יהוה הולך ותקוע בשופרות:
ויסבו את העיר ביום השני
פעם אחת וישבו המחנה כה
עשו ששת ימים: ויהי ביום
השביעי וישכמו בעלות השחר
ויסבו את העיר כמשפט הזה
שבע פעמים רק ביום ההוא
סבבו את העיר שבע פעמים:
ויהי בפעם השביעית תקעו
הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו כי נתן
יהוה לכם את העיר: והיתה
העיר חרם היא וכל אשר בה
ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא
וכל אשר אתה בבית כי
החבאתה את המלאכים אשר
שלחנו: ורק אתם שמרו מן
החרם פן תחרימו ולקחתם מן
החרם ושמתם את מחנה
ישראל לחרם ועכרתם אותו:
וכל כסף וזהב וכלי נחשת
וברזל קדש הוא ליהוה אוצר

יהוה יבוא: וירע העם ויתקעו
בשופרות ויהי כשמע העם את
קול השופר ויריעו העם
תרועה גדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם העירה איש
נגדו וילכדו את העיר: ויחרימו
את כל אשר בעיר מאיש ועד
אשה מנער ועד זקן ועד שור
ושה וחמור לפי חרב: ולשנים
האנשים המרגלים את הארץ
אמר יהושע באו בית האשה
הזונה והוציאו משם את
האשה ואת כל אשר לה כאשר
נשבעתם לה: ויבאו
הנערים המרגלים ויציאו את
רחב ואת אביה ואת אמה ואת
אחיה ואת כל אשר לה ואת
כל משפחותיה הוציאו ויניחום
מחוץ למחנה ישראל: והעיר
שרפו באש וכל אשר בה רק
הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל
נתנו אוצר בית יהוה:
ואת רחב הזונה ואת בית אביה
ואת כל אשר לה החיה יהושע
ותשב בקרב ישראל עד היום
הזה כי החביאה את המלאכים
אשר שלח יהושע לרגל את
יריחו: וישבע
יהושע בעת ההיא לאמר

וייטה המלך אחד הביא דרך שמה יבאו בהר רפסו ויעבירו ואת שער העין וחלופיהון
יח ס חס ו כסו תיבה וקרי וסימניהון ויצו את בנימין ויעלה עלה כליל פלשתים פן יעשו
ויזעקו אל יי ויאמר חטאנו וידבר אליו לאמר אם היום המלכים יקחו והיו סריסים ויתנהו
על יד עשי המלאכה ונשע גנות ואכלו את פריס חד בתול ושאל בנב למעלה המעצ

יען בטחך והלוה ונתתין ביד הזדים ויעל ויכינו המזבח על מכונתיו · שוי ומן בני אנשא
טריד · קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם · אחריו החזיק חנניה · אחריו החזיק מלכיה ·
וישתחו ויאמר שלום לעבדך לאבינו · וישתחו יעבדוך עמים · דכות רעני · הל׳ ב׳ בתר וקדמי איתן
בתר

ארור האיש לפני יהוה אשר
יקום ובנה את העיר הזאת ל
את יריחו בבכרו ייסדנה וביה
ובצעירו יציב דלתיה
ויהי יהוה את יהושע ויהי
שמעו בכל הארץ וימעלו בני ב
ישראל מעל בחרם ויקח עכן
בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה
יהודה מן החרם ויחר אף יהוה
בבני ישראל וישלח יהושע
אנשים מיריחו העי אשר
עם בית און מקדם לבית אל
ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו
את הארץ ויעלו האנשים
וירגלו את העי וישבו אל
יהושע ויאמרו אליו אל יעל
כל העם כאלפים איש או כש ב
כשלשת אלפים איש יעלו ויכו
את העי אל תיגע שמה את כל
העם כי מעט המה ויעלו מן
העם שמה כשלשת אלפים
איש וינסו לפני אנשי העי
ויכו מהם אנשי העי כשלשים ל
וששה איש וירדפום לפני
השער עד השברים ויכום במורד
וימס לבב העם ויהי למים
ויקרע יהושע שמלתיו ויפל
על פניו ארצה לפני ארון יהוה
עד הערב הוא וזקני ישראל

ויעלו עפר על ראשם ויאמר
יהושע אהה אדני יהוה למה
העברת העביר את העם הזה ל
את הירדן לתת אתנו ביד הא ומל
האמרי להאבידנו ולו הואלנו ה
ונשב בעבר הירדן בי אדני מה
אמר אחרי אשר הפך ישראל
ערף לפני איביו וישמעו ה
הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו ב
עלינו והכריתו את שמנו מן דפו
הארץ ומה תעשה לשמך
הגדול ויאמר יהוה אל
יהושע קם לך למה זה אתה
נפל על פניך חטא ישראל וגם
עברו את בריתי אשר צויתי
אתם וגם לקחו מן החרם וגם ו
גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם חס
ולא יכלו בני ישראל לקום כסיב
לפני איביהם ערף יפנו לפני
איביהם כי היו לחרם לא אוסיף
להיות עמכם אם לא תשמידו
החרם מקרבכם קם קדש את ט
העם ואמרת התקדשו למחר יא
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל בס
חרם בקרבך ישראל לא תוכל ב
לקום לפני איביך עד הסירכם מנהו
החרם מקרבכם ונקרבתם בבקר חס
לשבטיכם והיה השבט אשר
ילכדנו יהוה יקרב למשפחות ג
רג

עריין דין חד מן ה׳ח דלא כת׳ ו׳ כסו׳ ת׳ב׳ ולא קרי׳ · ואמרו על אשר עזבו המלכים · · וישבע
ר׳ כת׳ וסימניהון · יהושע · יוסף · יהוידע · עזרא · וישמעו ב׳ רפוי · וסימניהון וישמעו
הכנעני וישמעו ויאמרו אמת · למחר ה׳ וסימניהון · ושמתי פדת בין עמי ובין עמך · ויאמר
למחר ויאמר כדברך · כי בכיתם באזני ∴ לאמר · קום קדש את העם · וגם למחר אני קרוא לה עם
הלין ר׳ בתר וחד במטבים ·

ולשון ה' וסימניהון ואראה בשלל כן כת' ולבב נמהרים ולשון התוכות הכת' ולשון חכמים מרפא ולשון רכה תשבר גרם ודלגת' למעלה וללמדים ספר האהלה ז' וסימניהון ויאהר אברהם האהלה ויביאה יצחק האהלה ויהי כצאת משה האהלה ויצא משה

והמשפחה אשר ילכדנה יהוה
תקרב לבתים והבית אשר
ילכדנו יהוה יקרב לגברים
והיה הנלכד בחרם ישרף באש
אתו ואת כל אשר לו כי עבר
את ברית יהוה וכי עשה נבלה
בישראל וישכם יהושע בבקר
ויקרב את ישראל לשבטיו
וילכד שבט יהודה ויקרב את
משפחת יהודה וילכד את
משפחת הזרחי ויקרב את
משפחת הזרחי לגברים וילכד
זבדי ויקרב את ביתו לגברים
וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן
זרח למטה יהודה ויאמר
יהושע אל עכן בני שים נא
כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן
לו תודה והגד נא לי מה עשית
אל תכחד ממני ויען עכן את
יהושע ויאמר אמנה אנכי
חטאתי ליהוה אלהי ישראל
וכזאת וכזאת עשיתי וארא
בשלל אדרת שנער אחת
טובה ומאתים שקלים כסף
ולשון זהב אחד חמשים
שקלים משקלו ואחמדם וא
אקחם והנם טמונים בארץ
בתוך האהלי והכסף תחתיה
וישלח יהושע מלאכים וירצו

האהלה והנה טמונה באהלו
והכסף תחתיה ויקחום מתוך
האהל ויבאום אל יהושע ו
אל כל בני ישראל ויצקם לפני
יהוה ויקח יהושע את עכן בן
זרח ואת הכסף ואת האדרת
ואת לשון הזהב ואת בניו ואת
בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת
צאנו ואת אהלו ואת כל אשר
לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם
עמק עכור ויאמר יהושע מה
עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה
וירגמו אתו כל ישראל אבן
וישרפו אתם באש ויסקלו
אתם באבנים ויקימו עליו גל
אבנים גדול עד היום הזה וישב
יהוה מחרון אפו על כן קרא
שם המקום ההוא עמק עכור
עד היום הזה
ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא ואל תחת קח עמך את
כל עם המלחמה וקום עלה
העי ראה נתתי בידך את מלך
העי ואת עמו ואת עירו ואת
ארצו ועשית לעי ולמלכה
כאשר עשית ליריחו ולמלכה
רק שללה ובהמתה תבזו לכם
שים לך ארב לעיר מאחריה
ויקם יהושע וכל עם המלחמה

לקראת ולא יצאו וירוצו בשמיכה ויצאו ז' וסימניהון ויצאו ממנו מים ויצאו ילדיה ויצאו זקניך ויצאו אחרים ויצאו וראו כפגרי האנשים ויצאו והכו בעיר ויצאו יושבי עיר
כ' מלי' רכת' ה' בס' תיב' ולא קרי' וסימניהון ואראה ואטיאה אתם אל הארץ יארב במסתרים
ואהבי רעה ועשיתי הרעה באה שמשה וביאה והכה קוה המדה וקוה דויעש את הים ותראה
ויאמר אחרי עשתה נמינתה דואם לא השחוק הזאתה דונתה את חכי יעשה ה' עמכם אלה

וכל עמו ד׳ וסימניהון ויפנו ויעלו דרך הבשן ועגן ונעל׳ ויצא סיחון הוא וכל עמו למועד׳
ולא נשאר ד׳ וסימניהון ולא נשאר איש בעי׳ וישלח יהוה׳ ויעלו ביהודה ויבקעה ואני נשארתי
לבדי׳ ויצאו י״ח וסימניהון ברכוש גדול׳ על פיו יצאו בדרך אחד יצאו אליך ויאמ׳

לעלות העי ויבחר יהושע
שלשים אלף איש גבורי החיל
וישלחם לילה ויצו אתם
לאמר ראו אתם ארבים לעיר
מאחרי העיר אל תרחיקו מן
העיר מאד והייתם כלכם נכנים
ואני וכל העם אשר אתי נקרב
אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו
כאשר בראשנה ונסנו לפניהם
ויצאו אחרינו עד התיקנו
אותם מן העיר כי יאמרו נסים
לפנינו כאשר בראשנה ונסנו
לפניהם ואתם תקמו מהאורב
והורשתם את העיר ונתנה יהוה
אלהיכם בידכם והיה כתפשכם
את העיר תציתו את העיר
באש כדבר יהוה תעשו ראו
צויתי אתכם וישלחם יהושע
וילכו אל המארב וישבו בין
בית אל ובין העי מים לעי וילן
יהושע בלילה ההוא בתוך העם
וישכם יהושע בבקר ויפקד
את העם ויעל הוא וזקני
ישראל לפני העם העי וכל
העם המלחמה אשר אתו
עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו
מצפון לעי והגי בינו ובין העי בינו׳ ד׳
ויקח כחמשת אלפים איש
וישם אותם ארב בין בית אל

ל׳ קר׳ ובין העי מים לעיר וישימו
העם את כל המחנה אשר
מצפון לעיר ואת עקבו מים
לעיר וילך יהושע בלילה
ההוא בתוך העמק ויהי כראות
מלך העי וימהרו וישכימו
ויצאו אנשי העיר לקראת
ר׳ ישראל למלחמה הוא וכל י״ח
עמו למועד לפני הערבה בקר׳
והוא לא ידע כי אורב לו ו׳
ל׳ מאחרי העיר וינגעו יהושע רפי׳
וכל ישראל לפניהם וינסו דרך
המדבר ויזעקו כל העם אשר
בעי׳ ה׳ בעיר לרדף אחריהם וירדפו
אחרי יהושע וינתקו מן העיר
ר׳ ולא נשאר איש בעי ובית אל
אשר לא יצאו אחרי ישראל
ויעזבו את העיר פתוחה ד׳
וירדפו אחרי ישראל בטע׳ נס

ויאמר יהוה אל יהושע
נטה בכידון אשר בידך אל
העי כי בידך אתננה ויט
יהושע בכידון אשר בידו אל
ב׳ העיר והאורב קם מהרה
מ״ל ממקומו וירוצו כנטות ידו
בעני׳ ויבאו העיר וילכדוה וימהרו
ויציתו את העיר באש ויפנו
אנשי העי אחריהם ויראו
י״א והנה עלה עשן העיר השמימה

ויאני וכל העם׳ כי יצאו בנה שלה׳ כי יצאו מן העיר׳ אשר יצאו ממך׳ וחבי׳ יצאו מים חיים
מירושלים׳ הליך ועמדת בשער׳ שים לך שנים דרכים׳ יצאו מלאכים׳ בבאם הכהנים׳ בחליים׳
השמימה׳ י״א וסימניהון׳ הבט נא השמימה׳ ויגשו מגיע השמימה׳ וזרקו משה השמימה׳ ויזרק
אותו משה השמימה׳ ופן תשא עיניך השמימה׳ מי יעלה לנו השמימה׳ אנשי העי׳ את החלה׳ ויהי׳
כעלות הלהב השמימה׳ כי עשה שלמה כיור׳ ויזרקו עפר על ראשיהם׳

הנס ג׳ וסימניהון והעם הנס אל המדבר נהפך אל הרדף הנס מקול הפחת ילכד בפח׳ יחב׳ בתר הנס כת׳ משנה ד׳ קמצ׳ וסימניהון וכתב לו את משנה ׳ויכתב שם על האבנים׳ ושלמתי ראשונה ׳ואת אלקנה׳

ולא היה בהם ידים לנוס הנה
והנה והעם הנס המדבר
נהפך אל הרודף׃ ויהושע וכל
ישראל ראו כי לכד האורב את
העיר וכי עלה עשן העיר וישבו
ויכו את אנשי העי׃ ואלה
יצאו מן העיר לקראתם ויהיו
לישראל בתוך אלה מזה ואלה
מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר
להם שריד ופליט׃ ואת מלך
העי תפשו חי ויקרבו אתו אל
יהושע׃ ויהי ככלות ישראל
להרג את כל ישבי העי בשדה
במדבר אשר רדפום בו ויפלו
כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל
ישראל העי ויכו אתה לפי חרב׃
ויהי כל הנפלים ביום ההוא
מאיש ועד אשה שנים עשר
אלף כל אנשי העי׃ ויהושע
לא השיב ידו אשר נטה בכידון
עד אשר החרים את כל ישבי
העי׃ רק הבהמה ושלל העיר
ההיא בזזו להם ישראל כדבר
יהוה אשר צוה את יהושע׃
וישרף יהושע את העי וישימה
תל עולם שממה עד היום הזה׃
ואת מלך העי תלה על העץ
עד עת הערב וכבוא השמש
צוה יהושע ויורידו את נבלתו

מן העץ וישליכו אותה אל
פתח שער העיר ויקימו עליו
גל אבנים גדול עד היום הזה׃
אז יבנה יהושע מזבח
ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל
כאשר צוה משה עבד יהוה
את בני ישראל ככתוב בספר
תורת משה מזבח אבנים
שלמות אשר לא הניף עליהן
ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה
ויזבחו שלמים׃ ויכתב שם על
האבנים את משנה תורת
משה אשר כתב לפני בני
ישראל׃ וכל ישראל וזקניו
ושטרים ושפטיו עמדים מזה
ומזה לארון נגד הכהנים הלוים
נשאי ארון ברית יהוה כגר
כאזרח חציו אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר עיבל כאשר
צוה משה עבד יהוה לברך את
העם ישראל בראשנה׃ ואחרי
כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל הכתוב
בספר התורה׃ לא היה דבר מכל
אשר צוה משה אשר לא קרא
יהושע נגד כל קהל ישראל
והנשים והטף והגר ההלך
ט בקרבם׃ ויהי
כשמע כל המלכים אשר בעבר

בתוך ה׳ בקר׳ וסימניהון ויקח לו את כל אלה ׳ומדתם מחוץ׳ ואלה יצאו מן העיר ׳בין שני הזנבות׳ המתקדשים והמטהרים כגר כאזרח ג׳ דסמ׳ בקר׳ וסימ׳ כנקבו שם יומית׳ כגר כאזרח יהיה׳ וכל ישראל וזקניו העם ישראל ג׳ דסמ׳ וסימניהון וכל ישראל וזקניו או יחלק העם׳ לא נבדלו כה אחד ג׳ דסמ׳ בקר׳ וסימניהון ויתקבצו יחדו להלחם והמלאך אשר הלך ׳וחבירו

לחמוריהם ג׳ מ״ל בליש׳ וסימניהון ויקחו שקים בלים ׃ גם מספוא יש לחמורינו ׃ ואת חמוריכם
יקח׳ ושלמות ד׳ וסימניהון ושלמות בלים ׃ כנכסים רבים שוכו ׃ והמה מביאים ׃ והם מביאים ׃
ג׳ ויאמר קרי וכת׳ ויאמרו ׃ וסימ׳ אל העם עברו ׃ איש ישראל אל החוי ׃ לו דבר ׃

הַיַּרְדֵּן בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכֹל חוֹף
הַיָּם הַגָּדוֹל אֶל מוּל הַלְּבָנוֹן
הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי
הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי ׃ וַיִּתְקַבְּצוּ יַחְדָּו
לְהִלָּחֵם עִם יְהוֹשֻׁעַ וְעִם יִשְׂרָאֵל
פֶּה אֶחָד ׃
וְיֹשְׁבֵי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ
וְלָעָי ׃ וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵמָּה בְּעָרְמָה
וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיָּרוּ וַיִּקְחוּ שַׂקִּים
בָּלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן
בָּלִים וּמְבֻקָּעִים וּמְצֹרָרִים ׃
וּנְעָלוֹת בָּלוֹת וּמְטֻלָּאוֹת
בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׂלָמוֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם
וְכֹל לֶחֶם צֵידָם יָבֵשׁ הָיָה נִקֻּדִים ׃
וַיֵּלְכוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה
הַגִּלְגָּל ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאנוּ
וְעַתָּה כִּרְתוּ לָנוּ בְרִית ׃ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַחִוִּי אוּלַי
בְּקִרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֶכְרוֹת
לְךָ בְרִית ׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ
עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ ׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
מְאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי שָׁמַעְנוּ שָׁמְעוֹ וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם ׃ וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי מַלְכֵי

הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעַשְׁתָּרוֹת ׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלֵינוּ זְקֵינֵינוּ וְכָל יֹשְׁבֵי אַרְצֵנוּ
לֵאמֹר קְחוּ בְיֶדְכֶם צֵידָה לַדֶּרֶךְ
וּלְכוּ לִקְרָאתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם
עַבְדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ לָנוּ
בְרִית ׃ זֶה לַחְמֵנוּ חָם הִצְטַיַּדְנוּ
אֹתוֹ מִבָּתֵּינוּ בְּיוֹם צֵאתֵנוּ לָלֶכֶת
אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה
נִקֻּדִים ׃ וְאֵלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר
מִלֵּאנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקָּעוּ
וְאֵלֶּה שַׂלְמוֹתֵינוּ וּנְעָלֵינוּ בָּלוּ
מֵרֹב הַדֶּרֶךְ מְאֹד ׃ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
מִצֵּידָם וְאֶת פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ ׃
וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שָׁלוֹם וַיִּכְרֹת
לָהֶם בְּרִית לְחַיּוֹתָם וַיִּשָּׁבְעוּ
לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה ׃ וַיְהִי מִקְצֵה
שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּרְתוּ
לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי קְרֹבִים
הֵם אֵלָיו וּבְקִרְבּוֹ הֵם יֹשְׁבִים ׃
וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ אֶל עָרֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת
וְקִרְיַת יְעָרִים ׃ וְלֹא הִכּוּם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂיאֵי
הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלֹּנוּ כָל הָעֵדָה עַל הַנְּשִׂיאִים ׃
וַיֹּאמְרוּ כָל הַנְּשִׂיאִים אֶל כָּל

ויאמרו י״א כת׳ ו׳ נסו׳ הי״ב ול׳ קרי ׃ וסימ׳ ויאמרו איש ישראל ׃ ויאמרו אל העם עברו ׃ ויאמרו שמואל
אל שאול ׃ כשוה רגלין כאילות ׃ ויבאו ירבעם וכל ׃ ויבאו רחבעם ירושלים ׃ ואת אמציהו ויבאו
ויאמר שמשוהו ׃ ויעשהו המלך אחד ׃ ויצאו ובבוא עם הארץ ׃ שלון ואת שער העין ׃ שאלו
ג׳ וסימניהון ויקחו האנשים מצידם ׃ ההלכים לרחב ׃ נדרשתי ללא ׃ ובקרבו ג׳ וסימניהון ובקרבו
הם יושבים ׃ ובקרבו ישים ארבו ׃ ובקרבו ישים מרמה ׃

ומאין ה וסימ׳ מי אתה ומאין תבא׳ מה מלאכתך ומאין תבא׳ ומאין יבאו אליך וחבירו׳ לנגע׳
ג׳ וסימניהון׳ על כן לא נתניך לנגע׳ לא נוכל לנגוע בהם׳ מאנה לנגוע נפשי׳ אנך משמש׳
גברים׳ ז׳ חס׳ וסימניהון וכל אנשיה גברים׳ קשת גברים חתים׳ איך נפלו גברים׳ גברים המה ומרי נפש׳

העדה אנחנו נשבענו להם
ביהוה אלהי ישראל ועתה
לא נוכל לנגע בהם: זאת
נעשה להם והחיה אתם ולא
יהיה עלינו קצף על השבועה
אשר נשבענו להם: ויאמרו
אליהם הנשיאים יחיו ויהיו
חטבי עצים ושאבי מים לכל
העדה כאשר דברו להם הנ
הנשיאים: ויקרא להם יהושע
וידבר אליהם לאמר למה
רמיתם אתנו לאמר רחוקים
אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
ישבים: ועתה ארורים אתם
ולא יכרת מכם עבד וחטבי ע
עצים ושאבי מים לבית אלהי:
ויענו את יהושע ויאמרו כי
הגד הגד לעבדיך את אשר צוה
יהוה אלהיך את משה עבדו
לתת לכם את כל הארץ ולה
ולהשמיד את כל ישבי הארץ
מפניכם ונירא מאד לנפשתינו
מפניכם ונעשה את הדבר הזה:
ועתה הננו בידך כטוב וכישר
בעיניך לעשות לנו עשה:
ויעש להם כן ויצל אותם מיד
בני ישראל ולא הרגום: ויתנם
יהושע ביום ההוא חטבי עצים
ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה

עד היום הזה אל המקום אשר
יבחר: ויהי כשמע
אדני צדק מלך ירושלם כי
לכד יהושע את העי ויחרימה
כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי
ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את
ישראל ויהיו בקרבם: וייראו
מאד כי עיר גדולה גבעון כא
כאחת ערי הממלכה וכי היא
גדולה מן העי וכל אנשיה גברים:
וישלח אדני צדק מלך ירושלם
אל הוהם מלך חברון ואל
פראם מלך ירמות ואל יפיע
מלך לכיש ואל דביר מלך
עגלון לאמר: עלו אלי ועזרני
ונכה את גבעון כי השלימה
את יהושע ואת בני ישראל:
ויאספו ויעלו חמשת מלכי
האמרי מלך ירושלם מלך
חברון מלך ירמות מלך לכיש
מלך עגלון הם וכל מחניהם
ויחנו על גבעון וילחמו עליה:
וישלחו אנשי גבעון אל
יהושע אל המחנה הגלגלה
לאמר אל תרף ידיך מעבדיך
עלה אלינו מהרה והושיעה
לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו
כל מלכי האמרי ישבי ההר ויעל
יהושע מן הגלגל הוא וכל עם

כגברים כימים׳ עיר גברים עלה חכם׳ ששים גברים סביב לה׳ וכל הגברים כמו מל׳ וסימניהון ושמעי
ורעי׳ ואת נחן אסרו הסוסים׳ קראו ואת כושים ואלה עשו שלשת הגברים׳ קדמ׳ ואת כל צבא׳
ולהשמיד ד׳ בקרי׳ וסימניהון והיה כאשר שש׳ ויעש את יהושע׳ ויהי כדבר הזה׳ ויעמדו כנו עמון׳
הננו ד׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ועתה עמך אתנו׳ לפניך ה׳ יחיו ז׳ בקרי׳ וסימניהון׳ הנשיאים
מהים כל יחיו יחיו מתיך נבלתי׳ ה׳ עליהם יחיו׳ ומשפטים לא יחיו בהם׳ והנביאים הלעולם יחיו׳ מדוע
רשעים יחיו׳

בנסם ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנהון ויהי בנסם מפני ישראל׳ בנסם במלחמה׳ קדמ׳ חס
כיום י״א בקרי וסימנהון וירם כי את על׳ בן אפשיטנה את כרמיה׳ והפכתי חגיכם ויציא ה׳ ונל׳
הקשו לבבכם׳ כי אלה שנים בעיניך׳ ונח״ מובחן׳ תקרא כיום מועד׳

המלחמה עמו וכל גבורי החיל
ויאמר יהוה אל
יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים
לא יעמד איש מהם בפניך ויבא
אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה
מן הגלגל ויהמם יהוה לפני ישראל
ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם
דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה
ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורון
ויהוה השליך עליהם אבנים
גדלות מן השמים עד עזקה
וימתו רבים אשר מתו באבני
הברד מאשר הרגו בני ישראל
בחרב אז ידבר
יהושע ליהוה ביום תת יהוה
את האמרי לפני בני ישראל
ויאמר לעיני ישראל שמש
בגבעון דום וירח בעמק אילון
וידם השמש וירח עמד עד
יקם גוי איביו הלא היא כתובה
על ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אץ לבוא
כיום תמים ולא היה כיום
ההוא לפניו ואחריו לשמע
יהוה בקול איש כי יהוה נלחם
לישראל וישב
יהושע וכל ישראל עמו אל
המחנה הגלגלה וינסו חמשת
המלכים האלה ויחבאו במערה

במקדה ויגד ליהושע לאמר
נמצאו חמשת המלכים נחבאים
במערה במקדה ויאמר
יהושע גלו אבנים גדלות
אל פי המערה והפקידו עליה
אנשים לשמרם ואתם אל
תעמדו רדפו אחרי איביכם
וזנבתם אותם אל תתנום לבוא
אל עריהם כי נתנם יהוה
אלהיכם בידכם ויהי ככלות
יהושע ובני ישראל להכותם
מכה גדולה מאד עד תמם
והשרידים שרדו מהם ויבאו
אל ערי המבצר וישבו כל העם
אל המחנה אל יהושע מקדה
בשלום לא חרץ לבני ישראל
לאיש את לשנו ויאמר יהושע
פתחו את פי המערה והוציאו
אלי את חמשת המלכים האלה
מן המערה ויעשו כן ויציאו
אליו את חמשת המלכים האלה מן
המערה את מלך ירושלם את
מלך חברון את מלך ירמות
את מלך לכיש את מלך עגלון
ויהי כהוציאם את המלכים
האלה אל יהושע ויקרא יהושע
אל כל איש ישראל ויאמר
אל קציני אנשי המלחמה
ההלכוא אתו קרבו שימו את
רגליכם על צוארי המלכים
האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם

אל פי ה׳ דסמי׳ והפקידו לכלב והקרבנה לפני׳ מנחלתם חמורתי׳ ושאר עלפי׳
זה שיאט לויעה לכה״ב שייך נעבר לדה כי אין לי מסורת מזה הדה׳ הזקו ג׳ וסימנהון
חזקו ואמצו אל תיראו חזקו ואמצו כי כבה מפני מלך אשור׳ ויכה ג׳ וסימנהון
ואת מקדה לכד גם אתה דל כבה ויחן לכיש׳ סימן לכישה ויחן עליה וילחם בה
עגלונה ויחנו עליה וילחמו עליה חברונה וילחמו עליה׳ ליה חיסר לי מסורה בכל זה ביום באילוג שורות

חברונה ט מל ה מל וחד חס וסימניהון ויעל יהושע אנה אעלה ויבאו כל שבטי ושל אחריו ב
ויאסר לו המלך כשלום ויקבצו ושל אחרין כל אלה אנשי המלחמה אנשי החלוץ
כל הדין עג לא השאיר שריד ממא אז עלה הורם השאירלו שריד

אתו קרבו שימו את רגליכם על
צוארי המלכים האלה ויקרבו
וישימו את רגליהם על צואריהם
ויאמר אליהם יהושע אל
תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו
כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם
אשר אתם נלחמים אותם ויכם
יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם
על חמשה עצים ויהיו תלוים
על העצים עד הערב ויהי לעת
בוא השמש צוה יהושע וירידום
מעל העצים וישלכם אל
המערה אשר נחבאו שם וישמו
אבנים גדלות על פי המערה
עד עצם היום הזה
ואת מקדה לכד יהושע ביום
ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה
החרם אותם ואת כל הנפש אשר
בה לא השאיר שריד ויעש
למלך מקדה כאשר עשה
למלך יריחו ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו ממקדה לבנה
וילחם עם לבנה ויתן יהוה גם
אותה ביד ישראל ואת מלכה
ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר בה שריד
ויעש למלכה כאשר עשה למלך
יריחו ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו מלבנה לכישה

ויחן עליה וילחם בה ויתן יהוה
את לכיש ביד ישראל וילכדה
ביום השני ויכה לפי חרב ואת
כל הנפש אשר בה ככל אשר
עשה ללבנה אז עלה
הרם מלך גזר לעזר את לכיש
ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי
השאיר לו שריד ויעבר יהושע
וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה
ויחנו עליה וילחמו עליה
וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי
חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום
ההוא החרים ככל אשר עשה
ללכיש ויעל
יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה
חברונה וילחמו עליה וילכדוה
ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת
כל עריה ואת כל הנפש אשר
בה לא השאיר שריד ככל אשר
עשה לעגלון ויחרם אותה ואת
כל הנפש אשר בה וישב יהושע
וכל ישראל עמו דברה
וילחם עליה וילכדה ואת מלכה
ואת כל עריה ויכום לפי חרב
ויחרימו את כל נפש אשר בה
לא השאיר שריד כאשר עשה
לחברון כן עשה לדברה ולמלכה
וכאשר עשה ללבנה ולמלכה
ויכה יהושע את כל הארץ ההר

דברה לדבירה ג חס וסימניהון וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה ויכה ב בקר וסימנהון
ויכה יהושע את כל הארץ מכיהו הדבקים ויגלום אדרת אליהו כנו עזירה ממחנה אשור
ויעיר אתם בשחור וקבית
השמה ב דסמי וסימ כל הנשמה החרים כאשר צוה יי אלהי ישראל כל הנשמה הלל יה

ואת ארצם ג׳ וסימניהון ואת כל המלכים האלה ואת ארצם החריבו מלכי אשור ואת
ארצם והבירו רישעיה׳ כל יהושע המצבה׳ כמ״א המצפה ׳וכל קרי דכו המצפה ׳ כמ״ב
מצפה׳ וסימניהון ׳ על מצפה ׳ ויהודה בא על מצפה

הנגב והשפלה והאשדות ואת
כל מלכיהם לא השאיר שריד
ואת כל הנשמה החרים כאשר
צוה יהוה אלהי ישראל׃ ויכם
יהושע מקדש ברנע ועד עזה
ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃
ואת כל המלכים האלה ואת
ארצם לכד יהושע פעם אחת
כי יהוה אלהי ישראל נלחם
לישראל׃ וישב יהושע וכל
ישראל עמו אל המחנה הגלגלה׃
ויהי כשמע
יבין מלך חצור וישלח אל יובב
מלך מדון ואל מלך שמרון
ואל מלך אכשף׃ ואל המלכים
אשר מצפון בהר ובערבה נגב
כנרות ובשפלה ובנפות דור מים׃
הכנעני ממזרח ומים והאמרי
והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי
תחת חרמון בארץ המצפה׃
ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם
רב כחול אשר על שפת הים
לרב וסוס ורכב רב מאד׃ ויועדו
כל המלכים האלה ויבאו ויחנו
יחדו אל מי מרום להלחם עם
ישראל׃ ויאמר
יהוה אל יהושע אל תירא
מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי
נתן את כלם חללים לפני ישראל

את סוסיהם תעקר ואת
מרכבתיהם תשרף באש׃ ויבא
יהושע וכל עם המלחמה עמו
עליהם על מי מרום פתאם ויפלו
בהם׃ ויתנם יהוה ביד ישראל
ויכום וירדפום עד צידון רבה
ועד משרפות מים ועד בקעת
מצפה מזרחה ויכם עד בלתי
השאיר להם שריד׃ ויעש להם
יהושע כאשר אמר לו יהוה
את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם
שרף באש׃ וישב
יהושע בעת ההיא וילכד את
חצור ואת מלכה הכה בחרב כי
חצור לפנים היא ראש כל
הממלכות האלה׃ ויכו את כל
הנפש אשר בה לפי חרב החרם
לא נותר כל נשמה ואת חצור
שרף באש׃ ואת כל ערי המלכים
האלה ואת כל מלכיהם לכד
יהושע ויכם לפי חרב החרים
אותם כאשר צוה משה עבד
יהוה׃ רק כל הערים העמדות
על תלם לא שרפם ישראל
זולתי את חצור לבדה שרף
יהושע׃ וכל שלל הערים האלה
והבהמה בזזו להם בני ישראל
רק את כל האדם הכו לפי חרב
עד השמדם אותם לא השאירו

ויכום ׳ י״א וסימניהון ׳ ויכום ויכתום ויכום במורד ׳ וילכדה ׳ ויתן ה׳ ביד ׳ ב׳ בני ׳ ויתן ה׳ את הכנעני ׳
ואבימלך והראשים ׳ ויתן ה׳ רפסח ׳ ויאיש ישראל שבו ׳ ויצאו אנשי ישראל ׳ ויהי ככלותו לעשות העלה ׳
אל מי ג׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ ומחה אל מי המים המאררים ׳ ויועדו כל המלכים
האלה ׳ ועלה הגבול דבירה ׳ תשקה באש ׳ ג׳ דסמי׳ בקרי ׳ וסימניהון ׳ אל
אל מי המרים ׳ אל מי מחום ׳ אל מי עין כרמים ׳

ויכרת ב̇ ויכרת את הענקים ויכרתה מישראל · ב̇ פסו̇ וכל כל כל · וסימניהון · וכל
שלל הערים האלה · והפכתי הגבעם לאכל · ויאמר בעז לזקנים · לא ז̇ ר"פ בס̇ כס̇ · ·
וסימניהון · לא יתיצב איש בפניך כל ימי חייך · לא ימוש ספר התורה הזה · לא היה דבר ·

כל נשמה׃ כאשר צוה יהוה את
משה עבדו כן צוה משה את
יהושע וכן עשה יהושע לא
הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה
את משה׃ ויקח יהושע את
כל הארץ הזאת ההר ואת כל
הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת
השפלה ואת הערבה ואת הר
ישראל ושפלתה׃ מן ההר החלק
העולה שעיר ועד בעל גד בבקה
בבקעת הלבנון תחת הר חרמון
ואת כל מלכיהם לכד ויכם ויד
וימיתם׃ ימים רבים עשה יהושע
את כל המלכים האלה מלחמה׃
לא היתה עיר אשר השלימה
אל בני ישראל בלתי החוי ישבי
גבעון את הכל לקחו במלחמה׃
כי מאת יהוה היתה לחזק את
לבם לקראת המלחמה את
ישראל למען החרימם לבלתי
היות להם תחנה כי למען הש
השמידם כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויבא
יהושע בעת ההיא ויכרת את
הענקים מן ההר מן חברון מן
דבר מן ענב ומכל הר יהודה
ומכל הר ישראל עם עריהם
החרימם יהושע׃ לא נותר
ענקים בארץ בני ישראל רק

בעזה בגת ובאשדוד נשארו׃
ויקח יהושע את כל הארץ
ככל אשר דבר יהוה אל משה
ויתנה יהושע לנחלה לישראל
כמחלקתם לשבטיהם והארץ
שקטה ממלחמה׃
יב ואלה מלכי הארץ אשר הכו
בני ישראל וירשו את ארצם
בעבר הירדן מזרחה השמש
מנחל ארנון עד הר חרמון ו
וכל הערבה מזרחה׃ סיחון מלך
האמרי היושב בחשבון משל
מערוער אשר על שפת נחל
ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד
ועד יבק הנחל גבול בני עמון׃
והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים
הערבה ים המלח מזרחה דרך בית
הישימות ומתימן תחת אשדות
הפסגה׃ וגבול עוג מלך הבשן
מיתר הרפאים היושב בעשתרות
ובאדרעי׃ ומשל בהר חרמון
ובסלכה ובכל הבשן עד גבול
הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך חשבון׃ משה
עבד יהוה ובני ישראל הכום
ויתנה משה עבד יהוה ירשה
לראובני ולגדי ולחצי שבט ה
המנשה׃ ואלה מלכי הארץ
אשר הכה יהושע ובני ישראל

לא היתה עיר · לא נותר ענקים · לא נפל דבר · לא עזבתם את אחיכם · ובמדבר · ג̇
בקר̇ · וסימניהון · אשר עשיתי במצרים · ובמדבר אשר ראית · בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות
ובמדבר · ובני ישראל · ט̇ו̇ רס̇מ̇ בקר̇ · וסימ̇ · ויחזק לו · יען ישרי משה · כי בא
סוס פרעה · מכן עשרים שנה · הוציא את המכלל · אשר הכה · ויהי בכלות · משה עבד יי · אמח
נגוסה · קושה · לגבעונים · ונקדיש · ויגע החרש · וחבירו · וכל ר"א פסו̇ דכותיה ·

ויירשו ל' חס' וסימניהון ואלה מלכי הארץ ויצא גבול בן מהם ויבא מלך בבל
ויבאו ויירשו אתה ולא שמעו מזרחה ג' וסי' מניהון אז יבדיל משה שלש ערים
מזרחה שמש ואלה מלכי הנה חצי מנחל ר' וסימניהון ונחה בעת ההיא

בעבר הירדן ימה מבעל גד
בבקעת הלבנון ועד ההר החלק
העלה שעירה ויתנה יהושע
לשבטי ישראל ירשה
כמחלקתם בהר ובשפלה
ובערבה ובאשדות ובמדבר
ובנגב החתי האמרי והכנעני
הפרזי החוי והיבוסי

מלך	יריחו	אחד
מלך	העי	אחד
מלך	בית־אל	אחד
מלך	ירושלם	אחד
מלך	חברון	אחד
מלך	ירמות	אחד
מלך	לכיש	אחד
מלך	עגלון	אחד
מלך	גזר	אחד
מלך	דבר	אחד
מלך	גדר	אחד
מלך	חרמה	אחד
מלך	ערד	אחד
מלך	לבנה	אחד
מלך	עדלם	אחד
מלך	מקדה	אחד
מלך	בית־אל	אחד
מלך	תפוח	אחד
מלך	חפר	אחד
מלך	אפק	אחד
מלך	לשרון	אחד
מלך	מדון	אחד
מלך	חצור	אחד
מלך	שמרון מראון	אחד
מלך	אכשף	אחד
מלך	תענך	אחד
מלך	מגדו	אחד
מלך	קדש	אחד
מלך	יקנעם לכרמל	אחד
מלך	דור לנפת דור	אחד
מלך	גוים לגלגל	אחד
מלך	תרצה	אחד

כל מלכים שלשים ואחד

ויהושע זקן בא
בימים ויאמר יהוה אליו אתה
זקנתה באת בימים והארץ
נשארה הרבה מאד לרשתה
זאת הארץ הנשארת כל גלילות
הפלשתים וכל הגשורי מן
השיחור אשר על פני מצרים
ועד גבול עקרון צפונה לכנעני
תחשב חמשת סרני פלשתים
העזתי והאשדודי האשקלוני
הגתי והעקרוני והעוים מתימן
כל ארץ הכנעני ומערה אשר
לצידנים עד אפקה עד גבול
האמרי והארץ הגבלי וכל
הלבנון מזרח השמש מבעל
גד תחת הר חרמון עד לבוא
חמת כל ישבי ההר מן הלבנון

ואלה מלכי ולא הוסיף עוד מלך מצרים לצאת מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש
הישימות ר' וסימניהון ויחנו על הירדן מבית והערבה עד ים וכית פעור ואשדות הנני פתח
את כתף מואב סיכון אורית הישמות כתי יהושע הישמות כתי יחזקאל הישימות
כתי שעירה ג' וסימניהון ארבלה לאישי ושל אחרון ואלה מלכי
הארץ

זקנתי ב חד כל וחד חס׳ וסימניהון אתה זקנתה באת בימים׳ אתה זקנת ובניך׳
בתרא חס׳ ועד גבול ב׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון מן השיחור אשר על פני
מצרים ועד גבול עקרון׳ ושלמה היה מושל בכל׳

עד משרפת מים כל צידנים
אנכי אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה
כאשר צויתך ועתה חלק את
הארץ הזאת בנחלה לתשעת
השבטים וחצי שבט המנשה
עמו הראובני והגדי לקחו
נחלתם אשר נתן להם משה
בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן
להם משה עבד יהוה מערוער
אשר על שפת נחל ארנון וה
והעיר אשר בתוך הנחל וכל
המישר מידבא עד דיבון וכל
ערי סיחון מלך האמרי אשר
מלך בחשבון עד גבול בני
עמון והגלעד וגבול הגשורי
והמעכתי וכל הר חרמון וכל
הבשן עד סלכה כל ממלכות
עוג בבשן אשר מלך
בעשתרות ובאדרעי הוא
נשאר מיתר הרפאים ויכם
משה וירשם ולא הורישו בני
ישראל את הגשורי ואת
המעכתי וישב גשור ומעכת
בקרב ישראל עד היום הזה
רק לשבט הלוי לא נתן נחלה
אשי יהוה אלהי ישראל הוא
נחלתו כאשר דבר לו
ויתן משה למטה בני

ראובן למשפחתם ויהי להם
הגבול מערוער אשר על שפת
נחל ארנון והעיר אשר בתוך
הנחל וכל המישר על מידבא
חשבון וכל עריה אשר במישר
דיבון ובמות בעל ובית בעל
מעון ויהצה וקדמות ומפעת
וקריתים ושבמה וצרת השחר
בהר העמק ובית פעור ואשדת
הפסגה ובית הישימות וכל
ערי המישר וכל ממלכות סיחון
מלך האמרי אשר מלך
בחשבון אשר הכה משה אתו
ואת נשיאי מדין את אוי ואת
רקם ואת צור ואת חור ואת
רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ
ואת בלעם בן בעור הקוסם
הרגו בני ישראל בחרב אל
חלליהם ויהי גבול בני ראובן
הירדן וגבול זאת נחלת בני
ראובן למשפחתם הערים
וחצריהן ויתן
משה למטה גד לבני גד
למשפחתם ויהי להם הגבול
יעזר וכל ערי הגלעד וחצי
ארץ בני עמון עד ערוער
חצי הספר אשר על פני רבה וחשבון
עד רמת המצפה ובטנים
ומחנים עד גבול לדבר

לכנעני׳ וסימניהון לכנעני תחשב׳ וחקור נתנה לכנעני רמושלי׳ אשי ט׳ כת׳ יוד
וסימניהון והביאה אל בני אהרן הכהנים׳ ואת כל חלבה׳ בתרא׳ ידיו תביאינה׳ שוק
התרומה׳ קדשים יהיו לאלהיהם׳ כל אשר בו מום לא יהיה לכהנים׳ רק לשבט הלוי׳ ואתנה
לבית אביך׳ וכל מאשי רבו כת׳ יוד׳ ואת בלעם ג׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון
ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׳ ואת בלעם בן בעור הקוסם׳ ואת בלעם ואת מגרשיה׳

מחנים ג׳ וסימניהון מחנים כל ארץ הכנעני ותהיה חרבה מחנים אלוה מחנים כבא׳ הפלה
ז חס׳ בלישנהון וסימניהון ולנפל ירך יה הפלה לישראל ויפלו גורלות ויפל כאש יפלם
והיה הפלו אתה והפל פור הוא הגורל חד כתרה וש׳ בקר׳

ובעמק בית הרם ובית נמרה
וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון
מלך חשבון הירדן וגבל עד קצה
ים כנרת עבר הירדן מזרחה: זאת
נחלת בני גד למשפחתם הערים
וחצריהם: ויתן
משה לחצי שבט מנשה ויהי
לחצי מטה בני מנשה למשפחותם:
ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל
ממלכות עוג מלך הבשן וכל
חות יאיר אשר בבשן ששים עיר:
וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי
ערי ממלכות עוג בבשן לבני
מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר
למשפחותם: אלה אשר נחל
משה בערבות מואב מעבר
לירדן יריחו מזרחה: ולשבט הלוי
לא נתן משה נחלה יהוה אלהי
ישראל הוא נחלתם כאשר
דבר להם: ואלה
אשר נחלו בני ישראל בארץ
כנען אשר נחלו אותם אלעזר
הכהן ויהושע בן נון וראשי
אבות המטות לבני ישראל:
בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה
ביד משה לתשעת המטות וחצי
המטה: כי נתן משה נחלת שני
המטות וחצי המטה מעבר לירדן
וללוים לא נתן נחלה בתוכם: כי

היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא
נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים
לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם: כאשר צוה
יהוה את משה כן עשו בני
ישראל ויחלקו את הארץ:
ויגשו בני יהודה אל
יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב
בן יפנה הקנזי אתה ידעת את
הדבר אשר דבר יהוה אל משה
איש האלהים על אדותי ועל
אדותיך בקדש ברנע: בן ארבעים
שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה
אתי מקדש ברנע לרגל את
הארץ ואשב אתו דבר כאשר
עם לבבי: ואחי אשר עלו עמי
המסיו את לב העם ואנכי מלאתי
אחרי יהוה אלהי: וישבע משה
ביום ההוא לאמר אם לא הארץ
אשר דרכה רגלך בה לך תהיה
לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת
אחרי יהוה אלהי: ועתה הנה
החיה יהוה אותי כאשר דבר זה
ארבעים וחמש שנה מאז דבר
יהוה את הדבר הזה אל משה
אשר הלך ישראל במדבר
ועתה הנה אנכי היום בן חמש
ושמונים שנה: עודני היום חזק
כאשר ביום שלח אותי משה
ככחי אז וככחי עתה למלחמה

ואת בלעם ג׳ דסמי׳ בקר׳ וסימניהון ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב ואת בלעם בן בעור הקוסם
ואת בלעם ואת מגרשיה סימן כל יהושע וחצריהן במ״א וחצריהם זאת נחלת בני גד וכל אורית׳
וחצריהם וגבל ט׳ חס׳ בלישנהון וסימניהון היוצא מגבול האמרי מהר ההר
ויצא הגבול זפרונה וירד הגבול משפט ב׳ בפסוק ולראובני ולגדי נתתי והערבה
והירדן וגבל ובעמק בית חרם נשמרין מהתיצב אילין בכל הקרי אין יותר

עוג בבשן ד׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון כל ערי המישור וכל הבשן ששים עיר כל חבל ארגב כל
ממלכה שג וחיו הגלעד ועשתרות׳ אלה׳ ז׳ רא פסו׳ בנביא׳ וסימניהון אשר נחל משה
הנחלות הין ערי׳ עשה בניהו שמות הגבורים שרי הנצבים הדברים אשר העשו׳

ולצאת ולבוא ועתה תנה לי
את ההר הזה אשר דבר יהוה
ביום ההוא כי אתה שמעת
ביום ההוא כי ענקים שם וערים
גדלות בצרות אולי יהוה אותי
והורשתים כאשר דבר יהוה
ויברכהו יהושע ויתן את חברון
לכלב בן יפנה לנחלה על כן
היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי
לנחלה עד היום הזה יען אשר
מלא אחרי יהוה אלהי ישראל
ושם חברון לפנים קרית ארבע
האדם הגדול בענקים הוא וה
והארץ שקטה ממלחמה
ויהי הגורל למטה טו
בני יהודה למשפחתם אל גבול
אדום מדבר צן נגבה מקצה
תימן ויהי להם גבול נגב מקצה
ים המלח מן הלשן הפנה נגבה
ויצא אל מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב
לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה
אדרה ונסב הקרקעה ועבר
עצמונה ויצא נחל מצרים
והיה תצאות הגבול ימה זה
יהיה לכם גבול נגב וגבול קדמה
ים המלח עד קצה הירדן וגבול
לפאת צפונה מלשון הים מקצה
הירדן ועלה הגבול בית חגלה

ועבר מצפון לבית הערבה ועלה
הגבול אבן בהן בן ראובן ועלה
הגבול דברה מעמק עכור וצפונה
פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה
אדמים אשר מנגב לנחל ועבר
הגבול אל מי עין שמש והיו
תצאתיו אל עין רגל ועלה הגבול
גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב
היא ירושלם ועלה הגבול אל
ראש ההר אשר על פני גי הנם
ימה אשר בקצה עמק רפאים
צפנה ותאר הגבול מראש ההר
אל מעין מי נפתוח ויצא אל
ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה
היא קרית יערים ונסב הגבול
מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר
אל כתף הר יערים מצפונה היא
כסלון וירד בית שמש ועבר
תמנה ויצא הגבול אל כתף
עקרון צפונה ותאר הגבול
שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא
יבנאל והיו תצאות הגבול ימה
וגבול ים הימה הגדול וגבול זה
גבול בני יהודה סביב למשפחתם
ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני
יהודה אל פי יהוה ליהושע את
קרית ארבע אבי הענק היא
חברון וירש משם כלב את
שלושה בני הענק את ששי

ושם יב רא פס׳ וסימניהון גיחון פישון אליעזר זמרי כזבי אלימלך שרה קרית
הארבע׳ ויכבד אחינעם נבל אביעזר׳ לנחלה טו׳ סקו׳ וסימניהון ולבני לוי ונחה את
ארנם וישבע משה ויקח יהושע על כן היתה חברון ויברכהו יהושע ואת ענביות יוסף
השבע השבי׳ע זה המסרה נמחק פעמים והוא יפה המחק כי אעפי שהוא על המחק אינו
נראה כרבה וקשה לי מאד על המחק הזה ולא יכולתי עשות בענין אחר כי כך מצאתיהו׳

אורי כינרת גרלת יהושע כינרות גדולות ז והיה כת וקרי והין וסימניהון ונסב לכסה
ועבר עצמונה והאר הגבול והיה לכם הגבול ועבר הגבל צאן אברות ועשיתם אותם אל
פי ה דסמי בקרי וסימניהון ולכלב בן יפנה והקרבנה והפקידו עליה מנחלתם לחם חמודות לא
אכלתי

ואת אחימן ואת תלמי ילידי
הענק ויעל משם אל ישבי דבר
ושם דבר לפנים קרית ספר ויא
מר כלב אשר יכה את קרית
ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה
בתי לאשה וילכדה עתניאל בן
קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה
בתו לאשה ויהי בבואה ותסיתהו
לשאול מאת אביה שדה ותצנח
מעל החמור ויאמר לה כלב מה
לך ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ
הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים
ויתן לה כלב את גלת עליות ואת
גלת תחתיות׃ זאת
נחלת מטה בני יהודה למשפחתם׃
ויהיו הערים מקצה למטה בני
יהודה אל גבול אדום בנגבה
קבצאל ועדר ויגור׃ וקינה ודי
מונה ועדעדה׃ וקדש וחצור
ויתנן׃ זיף וטלם ובעלות׃ וחצור
חדתה וקריות חצרון היא חצור׃
אמם ושמע ומולדה׃ וחצר גדה
וחשמון ובית פלט׃ וחצר שועל
ובאר שבע ובזיותיה׃ בעלה
ועיים ועצם׃ ואלתולד וכסיל
וחרמה׃ וצקלג ומדמנה וסנסנה׃
ולבאות ושלחים ועין ורמון כל
ערים עשרים ותשע וחצריהן׃
בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה׃

וזנוח ועין גנים תפוח והעינם׃
ירמות ועדלם שוכה ועזקה׃
ושערים ועדיתים והגדרה וגד
רתים ערים ארבע עשרה
וחצריהן׃ צנן וחדשה ומגדל גד׃
ודלען והמצפה ויקתאל׃ לכיש
ובצקת ועגלון׃ וכבון ולחמס
וכתליש׃ וגדרות בית דגון ונעמה
ומקדה ערים שש עשרה
וחצריהן׃ לבנה ועתר ועשן׃ ויפ
תח ואשנה ונציב׃ וקעילה
ואכזיב ומראשה ערים תשע
וחצריהן׃ עקרון ובנתיה וחצריה׃
מעקרון וימה כל אשר על יד
אשדוד וחצריהן׃ אשדוד בנותיה
וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד
נחל מצרים והים הגבול וגבול׃
ובהר שמיר ויתיר ושוכה׃ ודנה
וקרית סנה היא דבר׃ וענב וא
אשתמה וענים׃ וגשן וחלן
וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן׃
ארב ורומה ואשען׃ וינים ובית
תפוח ואפקה׃ וחמטה וקרית
ארבע היא חברון וציער ערים
תשע וחצריהן׃ מעון כרמל
וזיף ויוטה׃ ויזרעאל ויקדעם
וזנוח׃ הקין גבעה ותמנה ערים
עשר וחצריהן׃ חלחול בית צור
וגדור׃ ומערת ובית ענות

הימה ז בסיפ וסימניהון וגבול ים הימה ויצא הגבול מתפוח וירד הגבול נחל קנה ופגע בכרמל
מחבל ואוציא את א בתיכם ותצנח ג וסימניהון והסיתהו וחשך ותתקע היתד בקרקו
ותצנח בארץ תחתיות ד וסימניהון גלת דיהושע הדיעו תחתיה ארץ והורדתיך
ארץ תחתיות נהה על המון שסעילם וכל שתני בבור תחתות קראתי שמך מבור תחתיות
יהושע ויפל משה שפטים וילך משה ומגדל ז וסימניהון ומגדל וראשו

ומגדל ד׳ וסימניהון ומגדל גד ומגדל עז היה ומגדל חננאל ומעל לשער אפרים׳ ב׳ בפסו׳
ובדוח׳ ב׳ וסימניהון לינגאכם׳ בית רצון קרמ׳ חס ויפתח ג׳ בג לישני וסימניהון ויפתח
ואשנה ויפתח הגלעדי ויפתח שפתיו ויצא ג׳ וסימניהון אחרי הפרד לוט מעמו

ואלתקן ערים שש וחצריהן׃
קרית בעל היא קרית יערים
והרבה ערים שתים וחצריהן׃
במדבר בית הערבה מדין וסככה׃
והנבשן ועיר המלח ועין גדי
ערים שש וחצריהן׃ ואת היבוסי
יושבי ירושלם לא יוכלו בני
יהודה להורישם וישב היבוסי
את בני יהודה בירושלם עד היום
הזה׃ ויצא הגורל
לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו
מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר
בית אל׃ ויצא מבית אל לוזה
ועבר אל גבול הארכי עטרות׃
וירד ימה אל גבול היפלטי עד
גבול בית חרון תחתון ועד גזר והיו
תוצאתו ימה׃ וינחלו בני יוסף
מנשה ואפרים׃ ויהי גבול בני
אפרים למשפחתם ויהי גבול
נחלתם מזרחה עטרות אדר עד
בית חרון עליון׃ ויצא הגבול
הימה המכמתת מצפון ונסב
הגבול מזרחה תאנת שלה
ועבר אותו ממזרח ינוחה׃ וירד
מינוחה עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן׃ מתפוח ילך
הגבול ימה נחל קנה והיו
תצאתיו הימה זאת נחלת מטה
בני אפרים למשפחתם׃ והערים
המבדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים
וחצריהן׃ ולא הורישו את
הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני
בקרב אפרים עד היום הזה ויהי
למס עבד׃ ויהי
הגורל למטה מנשה כי הוא
בכור יוסף למכיר בכור מנשה
אבי הגלעד כי הוא היה איש
מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן׃
ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר ולבני
חלק ולבני אשריאל ולבני שכם
ולבני חפר ולבני שמידע אלה
בני מנשה בן יוסף הזכרים
למשפחתם׃ ולצלפחד בן חפר
בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא
היו לו בנים כי אם בנות ואלה
שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה׃ ותקרבנה לפני
אלעזר הכהן ולפני יהושע בן
נון ולפני הנשיאים לאמר
יהוה צוה את משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל
פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן׃
ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד
מארץ הגלעד והבשן אשר
מעבר לירדן׃ כי בנות מנשה
נחלו נחלה בתוך בניו וארץ

מעבדהון ויבא ובהעיר הזתים מחצין מדין ג׳ בג לישני וסימניהון בית הערבה מדין וסככה
יושבי על מדין והולכי על דרך והשוה מדין לוזה ד׳ וסימניהון ויבא יעקב לוזה ויצא מבית אל
לוזה ועבר משם הגבול אל כתף לוזה ויגבונה ה׳ וסימניהון יהיה דרעך נגבה לאפרים עלה
ראש הפסגה פנה אל הימין ראיתי את האיל היושב ג׳ מל וסימניהון בהר אל המלך היושב
בכו׳ וכל שפטים רמ׳ במ״א ורכב כרול לכל׳

למס עובד ג׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון וירא מנחה כי טוב ולא הוריש יאת הכנעני בניהם אשר
נותרו אל פי׳ ד׳ דסמי׳ וסימניהון גלו אתכם ולכלב בן והקיננה ויהט בני לחם חמודות יד פס
על אל יאל בקרי׳ וסימניהון וירד יי׳ על הרסיני והיו הכרבים פורשי כנפים ויהיו הכרבים למען אשר

הגלעד היתה לבני מנשה הנו
הנותרים׃ ויהי גבול מנשה מ
מאשר המכמתת אשר על פני
שכם והלך הגבול אל הימין אל
ישבי עין תפוח׃ למנשה היתה
ארץ תפוח ותפוח אל גבול
מנשה לבני אפרים׃ וירד הגבול
נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה
לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול
מנשה מצפון לנחל ויהי תוצאתיו
הימה׃ נגבה לאפרים וצפונה
למנשה ויהי הים גבולו ובאשר
יפגעון מצפון וביששכר ממזרח׃
ויהי למנשה ביששכר ובאשר
בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה
ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי
עין דור ובנותיה וישבי תענך
ובנותיה וישבי מגדו ובנותיה
שלשה הנפת׃ ולא יכלו בני
מנשה להוריש את הערים
האלה ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת׃ ויהי כי חזקו בני
ישראל ויתנו את הכנעני למס
והורש לא הורישו׃
וידברו בני יוסף את יהושע לא
לאמר מדוע נתתה לי נחלה גו
גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב
עד אשר עד כה ברכני יהוה׃
ויאמר אליהם יהושע אם עם

רב אתה עלה לך היערה ובראת
לך שם בארץ הפרזי והרפאים
כי אץ לך הר אפרים׃ ויאמרו
בני יוסף לא ימצא לנו ההר
ורכב ברזל בכל הכנעני הישב
בארץ העמק לאשר בבית
שאן ובנותיה ולאשר בעמק
יזרעאל׃ ויאמר יהושע אל בית
יוסף לאפרים ולמנשה לאמר
עם רב אתה וכח גדול לך לא
יהיה לך גורל אחד׃ כי הר יהיה
לך כי יער הוא ובראתו והיה לך
תצאתיו כי תוריש את הכנעני
כי רכב ברזל לו כי חזק הוא׃
יח ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה
וישכינו שם את אהל מועד
והארץ נכבשה לפניהם׃ ויותרו
בבני ישראל אשר לא חלקו
את נחלתם שבעה שבטים׃
ויאמר יהושע אל בני ישראל
עד אנה אתם מתרפים לבוא
לרשת את הארץ אשר נתן
לכם יהוה אלהי אבותיכם׃ הבו
לכם שלשה אנשים לשבט ו
ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ
ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו
אלי׃ ויתחלקו אתה לשבעה
חלקים יהודה יעמד על גבולו
מנגב ובית יוסף יעמדו על

ויבואו ויעברו בארץ ויהי גבול מנשה המה מטיבים את לבם ויספר לו מלך יארוס וכלי גמא על פני
מים ולקחה מרמון ונבה ויבאו כמבוא וירדו שלשה דרה ויאמר דוד האעשה חסד דדה ויאמר
למלך אם על המלך טוב אל הר׳ ין דסמי׳ בקרי׳ וסי׳ ומשה היה רעה משרתו יוכל העם
והיה נכון ויפסל עלה יאלו עלה ויעל ונסב שלח בר במראות אלהים והלכו עמים רבים וחכירו
והביאתם העלים ואל אל הר הכרמל רכוה

נטויה ד' חס בנב' וסימניהון עזרון העגד דיהושע העגד דבלעם דשפטים ובנהיה בא
הירבנה וכל אורי וכתו דכו' חס בנוד מל' וסימניהון דוד ביתאל ושכה שוכה המנה
ויבאו ז' דכו' וסימניהון ויאהב הרס את מטך ואני הנני מחזק קום לך למסע הבו לכם

גבולם מצפון ואתם תכתבו את
הארץ שבעה חלקים והבאתם
אלי הנה וירית לכם גורל פה
לפני יהוה אלהינו כי אין חלק
ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה
נחלתו וגד וראובן וחצי שבט
המנשה לקחו נחלתם מעבר
לירדן מזרחה אשר נתן להם
משה עבד יהוה ויקמו האנשים
וילכו ויצו יהושע את ההלכים
לכתב את הארץ לאמר לכו
והתהלכו בארץ וכתבו אותה
ושובו אלי ופה אשליך לכם
גורל לפני יהוה בשלה וילכו ה
האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה
לערים לשבעה חלקים על ספר
ויבאו אל יהושע אל המחנה
שלה וישלך להם יהושע גורל
בשלה לפני יהוה ויחלק שם
יהושע את הארץ לבני ישראל
כמחלקתם
ויעל גורל מטה בני בנימן לכ
למשפחתם ויצא גבול גורלם
בין בני יהודה ובין בני יוסף ויהי
להם הגבול לפאת צפונה מן
הירדן ועלה הגבול אל כתף
יריחו מצפון ועלה בהר ימה
והיה תצאתיו מדברה בית און
ועבר משם הגבול לוזה אל

כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד
הגבול עטרות אדר על ההר אשר
מנגב לבית חרון תחתון ותאר
הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן
ההר אשר על פני בית חרון נגבה
והיה תוצאתיו אל קרית בעל
היא קרית יערים עיר בני יהודה
זאת פאת ים ופאת נגבה מקצה
קרית יערים ויצא הגבול ימה
ויצא אל מעין מי נפתוח וירד
הגבול אל קצה ההר אשר על
פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים
צפונה וירד גי הנם אל כתף
היבוסי נגבה וירד עין רגל ותאר
מצפון ויצא עין שמש ויצא
אל גלילות אשר נכח מעלה
אדמים וירד אבן בהן בן ראובן
ועבר אל כתף מול הערבה צפונה
וירד הערבתה ועבר הגבול אל
כתף בית חגלה צפונה והיה
תוצאות הגבול אל לשון ים המלח
צפונה אל קצה הירדן נגבה זה
גבול נגב והירדן יגבל אתו לפאת
קדמה זאת נחלת בני בנימן ל
לגבולתיה סביב למשפחתם והיו
הערים למטה בני בנימן לכ
למשפחותיהם יריחו ובית חגלה
ועמק קציץ ובית הערבה וצ
וצמרים ובית אל והעוים והפרה

הכו לכם שלשה אנשים על נשפה שיאו נס ויבאו יחדו מארץ יצפון ויבאו אליך במבוא עם
כתר מל' ... וסימניהון ...
ענוה כל כליו מסביב למשכן קרח מעל משכן קרח מלך ...
...
... טוב לשבת על פנת גג טוב שבת על פנת גג ארח לחיים ארח חיים לקח בגדו כי ערב

זר קח בגדו כי ערב זר׳ והייתי לרוח שקר והייתי רוח שקר׳ דמלכים׳ נתן ה׳ רוח שקר לאורים
ולתומים׳ לאורים ותומים׳ להתיו למיתני התיו מאני׳ שמאלו תחת לראשי׳ שמאלו תחת ראשי׳
כל ספר זאת נחלת מטה בני׳ בממ״ה זאת נחלת בני׳ וסימניהון׳ ראובן גד בנימין זבולן׳ יגב״ד
סימן

ועפרה: וכפר העמני והעפני
וגבע ערים שתים עשרה
וחצריהן: גבעון והרמה ובארות:
והמצפה והכפירה והמצה:
ורקם ויראפאל ותראלה: וצלע
האלף והיבוסי היא ירושלם
גבעת קרית ערים ארבע עשרה
וחצריהן זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם:
יט ויצא הגורל השני לשמעון
למטה בני שמעון למשפחתם
ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה:
ויהי להם בנחלתם באר שבע
ושבע ומולדה: וחצר שועל ובלה
ועצם: ואלתולד ובתול וחרמה:
וצקלג ובית המרכבות וחצר
סוסה: ובית לבאות ושרוחן ערים
שלש עשרה וחצריהן: עין
רמון ועתר ועשן ערים ארבע
וחצריהן: וכל החצרים אשר
סביבות הערים האלה עד בעלת
באר ראמת נגב זאת נחלת
מטה בני שמעון למשפחתם:
מחבל בני יהודה נחלת בני
שמעון כי היה חלק בני יהודה
רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך
נחלתם: ויעל
הגורל השלישי לבני זבולן
למשפחתם ויהי גבול נחלתם

עד שריד: ועלה גבולם לימה
ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל
הנחל אשר על פני יקנעם: ושב
משריד קדמה מזרח השמש על
גבול כסלת תבר ויצא אל
הדברת ועלה יפיע: ומשם עבר
קדמה מזרחה גתה חפר עתה
קצין ויצא רמון המתאר הנעה:
ונסב אתו הגבול מצפון חנתן
והיו תצאתיו גי יפתח אל: וקטת
ונהלל ושמרון ויראלה ובית
לחם ערים שתים עשרה וחצר
וחצריהן: זאת נחלת בני זבולן
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן: ליששכר
יצא הגורל הרביעי לבני יששכר
למשפחתם: ויהי גבולם יזרעאלה
והכסולת ושונם: וחפרים ושיאן
ואנחרת: והרבית וקשיון ואבץ:
ורמת ועין גנים ועין חדה ובית
פצץ: ופגע הגבול בתבור וש
שחצומה ובית שמש והיו תצאות
גבולם הירדן ערים שש
עשרה וחצריהן: זאת נחלת מטה
בני יששכר למשפחתם הערים
וחצריהן: ויצא
הגורל החמישי למטה בני אשר
למשפחתם: ויהי גבולם חלקת
וחלי ובטן ואכשף: ואלמלך

מחבל ב׳ בני יהודה מכזיבה׳ למשפחותם ח׳ מל׳ בת׳ ובנבי׳ וסימניהון ופקודי בני גרשון
ראובן קרמ׳ וירד משה לחיני׳ וחיני הגלעד שמעון קרמ׳ זבולן קדמ׳ יששכר מלר׳ אשר קרמ׳
וכל בני רכוהון׳ לבנת ב׳ בנ׳ לישני חד קמ׳ וחד פת׳ לבנת הספיר׳ ובשיחור לבנת׳
בכר קמ׳ האלה ג׳ בקרי׳ וסימ׳ ואת האלה ושבע מאות׳ ויגלע האלה׳ ככרמי שלי לפני׳ ב
על גבול ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון׳ בהר ההר וישמע בלק׳ כסלות׳ בחרב הפלו׳ והעור הנני

ועין ה' וסימניהון זבוח והנבכון דרמת בבו' ויקדש וארעי' ועין ימינו ועין עאף ועין אלההום'
חדה ה' וסימניהון' ועין גנם קחלך חרב' וישם פי כחרב' ולשונם כחרב' חדה כחרב פיפיות'
בזבלון ט' כה כן' וסימניהון' זבדני אלהים אתי' בכור יעקב' ובני זבלון סרד' ופגע בזבלון' וחבירו'

ועמעד ומשאל ופגע בכרמל
הימה ובשיחור לבנת. ושב מזרח
השמש בית דגן ופגע בזבלון
ובגי יפתח אל צפונה בית העמק
ונעיאל ויצא אל כבול משמאל.
ועברן ורחב וחמון וקנה עד
צידון רבה. ושב הגבול הרמה
ועד עיר מבצר צר ושב הגבול
חסה ויהיו תצאתיו הימה מחבל
אכזיבה. ועמה ואפק ורחב ערים
עשרים ושתים וחצריהן. זאת
נחלת מטה בני אשר למשפחתם
הערים האלה וחצריהן.
לבני נפתלי יצא הגורל
הששי לבני נפתלי למשפחתם.
ויהי גבולם מחלף מאלון
בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל
עד לקום ויהי תצאתיו הירדן.
ושב הגבול ימה אזנות תבור
ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון
מנגב ובאשר פגע מים וביהודה
הירדן מזרח השמש. וערי
מבצר הצדים צר וחמת רקת
וכנרת. ואדמה והרמה וחצור.
וקדש ואדרעי ועין חצור. ויראון
ומגדל אל חרם ובית ענת ובית
שמש ערים תשע עשרה
וחצריהן. זאת נחלת מטה בני
נפתלי למשפחתם הערים האלה
וחצריהן. למטה
בני דן למשפחתם יצא הגורל
השביעי. ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש.
ושעלבין ואילון ויתלה. ואילון
ותמנתה ועקרון. ואלתקה וגבתון
ובעלת. ויהד ובני ברק וגת רמון.
ומי הירקון והרקון עם הגבול
מול יפו. ויצא גבול בני דן מהם
ויעלו בני דן וילחמו עם לשם
וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב
וירשו אותה וישבו בה ויקראו
ללשם דן כשם דן אביהם. זאת
נחלת מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן. ויכלו
לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו
בני ישראל נחלה ליהושע בן
נון בתוכם. על פי יהוה נתנו לו
את העיר אשר שאל את תמנת
סרח בהר אפרים. ויבנה את העיר
וישב בה. אלה הנחלת אשר
נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון
וראשי האבות למטות בני
ישראל בגורל בשלה לפני יהוה
פתח אהל מועד. ויכלו מחלק
את הארץ.
וידבר יהוה אל יהושע לאמר.
דבר אל בני ישראל לאמר תנו
לכם את ערי המקלט אשר

והשלח והקריא לברק' ומלאכים שלח' עם חרף נפשו' הקל ארצה זבלון' וכל כתו' רפו' בנביא'
לזבלון ישמעיהו ומשם ה' בקרי' וסימניהון ומשם יפרד' ומשם הפיצם' ומשם בארה
יקחך' עבר שב שמרון השלישי' וחבירו' ויען השליש אשר למלך נשען' ויכלו ג' בקרי
וסימניהון ויכלו מחלק ויכלו לנחל' ויכלו בכל' לגבולותיה' ד' בקרי' וסימניהון'
ואת הארץ' זאת תהיה לכם הארץ' בני כנען' ויכלו לנחל' נראה לי דאילין ב' בתור' וב' בנביאים'

וכי · יד ר״א פס׳ בנביאים׳ וסימ׳ וכי ירדף גואל הדם · וכי יקים ה׳ להם · וכי ימצא איש את אויבו ·
וכי האמינון אלו · וכי יאמרו אליהם · וכי תאמר ילד · וכי תאמר בלבבך · וכי ישאלך העם · וכי ישמע
השרים · וכי אנחנו מקטרים · וכי יתן מהנה · וכי תאכלו · וכי תשגו · וכי תגישון עור · וכי יעשה הנשיא

דברתי אליכם ביד משה׃ לנוס
שמה רוצח מכה נפש בשגגה
בבלי דעת והיו לכם למקלט מג
גאל הדם׃ ונס אל אחת מהערים
האלה ועמד פתח שער העיר
ודבר באזני זקני העיר ההיא
את דבריו ואספו אתו העירה
אליהם ונתנו לו מקום וישב ע
עמם׃ וכי ירדף גאל הדם אחריו
ולא יסגרו את הרצח בידו כי
בבלי דעת הכה את רעהו ולא
שנא הוא לו מתמול שלשום׃
וישב בעיר ההיא עד עמדו
לפני העדה למשפט עד מות
הכהן הגדל אשר יהיה בימים
ההם אז ישוב הרוצח ובא אל
עירו ואל ביתו אל העיר אשר
נס משם׃ ויקדשו את קדש בגליל
בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים
ואת קרית ארבע היא חברון
בהר יהודה׃ ומעבר לירדן יריחו
מזרחה נתנו את בצר במדבר
במישר ממטה ראובן ואת
ראמת בגלעד ממטה גד ואת
גלון בבשן ממטה מנשה׃ אלה
היו ערי המועדה לכל בני
ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס
שמה כל מכה נפש בשגגה ולא
ימות ביד גאל הדם עד עמדו

כא לפני העדה׃ ויגשו ראשי אבות
הלוים אל אלעזר הכהן ואל
יהושע בן נון ואל ראשי אבות
המטות לבני ישראל׃ וידברו
אליהם בשלה בארץ כנען לא
לאמר יהוה צוה ביד משה לתת
לנו ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו׃ ויתנו בני ישראל
ללוים מנחלתם אל פי יהוה
את הערים האלה ואת מגרשיהן׃
ויצא הגורל למשפחת הקהתי
ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים
ממטה יהודה וממטה השמעני
וממטה בנימן בגורל ערים עש
שלש עשרה׃
ולבני קהת הנותרים ממשפחת
מטה אפרים וממטה דן ומחצי
מטה מנשה בגורל ערים עשר׃
ולבני גרשון מ
ממשפחות מטה יששכר
וממטה אשר וממטה נפתלי
ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל
ערים שלש עשרה׃
לבני מררי למשפחתם ממטה
ראובן וממטה גד וממטה זבולן
ערים שתים עשרה׃ ויתנו בני
ישראל ללוים את הערים הא
האלה ואת מגרשיהן כאשר
צוה יהוה ביד משה בגורל׃

שאל ג׳ קמצ׳ וסימניהון על פי ה׳ נתנו לו · נזמי הזהב אשר שאל · ויבא אלהים את אשר
שאל · עמדו ד׳ וסימ׳ והיו לכם הערים · וישב בעיר ההיא · אלה היו ערי המועדה · ויעמד המלך
על עמדו · ראשונה ג׳ וסימ׳ וישם את השפחות · זה יצא ראשונה · את אשר להטיא ראשונה
ראשונה ימעו · ויהי לבני אהרן בחרו לכם · הדבר האחד · ושלמה׳ ראשונה משנה · ראשונה
ראשונה אל חיים היושבים ראשונה במלכות · בשעל הזה ראשונה · בגורל ו׳ קרי · וסימ׳ משה

יצוה ה׳ . ביד משה ׳ד רפמ׳ בקר׳ ׳וסימ׳ כל איש ואשה אשר נדב לבו ׳ויעש את כל ׳אלה
המצות׳ בגורל נחלתם ׳וידברו אליהם ׳לנסות בם את ישראל ׳ומצותו ׳ואת שבת קדשך׳
ושאר אשר צוה ה׳ את משה׳ בנ״א אל
משה

ויתנו ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון את הערים
האלה אשר יקרא אתהן בשם:
ויהי לבני אהרן ממשפחות
הקהתי מבני לוי כי להם היה
הגורל ראישנה: ויתנו להם את
קרית ארבע אבי הענוק היא ל ומ״ל
חברון בהר יהודה ואת מגרשה
סביבתיה: ואת שדה העיר ואת
חצריה נתנו לכלב בן יפנה
באחזתו: ולבני אהרן הכהן נתנו
את עיר מקלט הרצח את
חברון ואת מגרשה ואת לבנה
ואת מגרשה: ואת יתר ואת
מגרשה ואת אשתמע ואת
מגרשה: ואת חלן ואת מגרשה ל רפמ׳
ואת דבר ואת מגרשה: ואת ל רפמ׳
עין ואת מגרשה ואת יטה ואת ל וחס
מגרשה ואת בית שמש ואת
מגרשה ערים תשע מאת שני
השבטים האלה: וממטה בנימן ״ז
את גבעון ואת מגרשה את כ״ל
גבע ואת מגרשה: את ענתות
ואת מגרשה ואת עלמון ואת
מגרשה ערים ארבע: כל ערי
בני אהרן הכהנים שלש עשרה
ערים ומגרשיהן: ולמשפחות
בני קהת הלוים הנותרים מבני
קהת ויהי ערי גורלם ממטה

אפרים: ויתנו להם את עיר
מקלט הרצח את שכם ואת
מגרשה בהר אפרים ואת גזר
ואת מגרשה: ואת קבצים ואת
מגרשה ואת בית חורן ואת
מגרשה ערים ארבע: וממטה
דן את אלתקא ואת מגרשה ל
את גבתון ואת מגרשה: את כה׳ ״א
אילון ואת מגרשה את גת
רמון ואת מגרשה ערים ארבע:
וממחצית מטה מנשה את
תענך ואת מגרשה ואת גת רמון
ואת מגרשה ערים שתים: כל
ערים עשר ומגרשיהן למשפחות
בני קהת הנותרים:
ולבני גרשון ממשפחת הלוים
מחצי מטה מנשה את עיר
מקלט הרצח את גלון בבשן ו
ואת מגרשה ואת בעשתרה ל
ואת מגרשה ערים שתים: ומ
וממטה יששכר את קשיון ואת ל
מגרשה את דברת ואת מגרשה:
את ירמות ואת מגרשה את עין
גנים ואת מגרשה ערים ארבע:
וממטה אשר את משאל ואת ל
מגרשה את עבדון ואת מגרשה: ל
את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת ל
מגרשה ערים ארבע: וממטה נפתלי
את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל

מן ויתנו בני ישראל עד ויתן לישראל בין ר״א פסו׳ בין מ״נ פסו׳ ׳ואת פלגות׳ בג״ר את
וסימניהון את קרית יערים ׳חברון ׳בית שמש ׳גבעון גבע ענתות ׳שכם ׳אלתקא ׳גבתון ׳
אילון גת רמון קדמ׳ ׳תענך ׳גולן קשיון ׳דברת ׳ירמות ׳עין גנים ׳משאל ׳עבדון ׳חלקת ׳קדש ׳
יקנעם ׳קרתה ׳נהלל רמות בגלעד׳ חשבון יעזר׳ סימן יהושע ויהי ערי גורלם
רה׳ ׳ויהי ערי גבולם׳

וינח ׳ו׳ בקר׳ וסימנהון בכל גבול מצרים ׳ ביום השביעי ׳ מסביב ׳ ויאמר ליהודה ׳ והשקט
מלכות יהושפט ׳ וישמחו כל יהודה ׳ וללכת ׳ ד׳ בקר׳ וסימנהון כי תשמר לעשות ׳ את ה׳
האמורה ׳ רק שמרו ׳ ואת זה לחברה ׳ ד׳ זע׳ כין בב׳ קרי׳ מפיק א׳ הנ׳ לא מפיק א׳ וסימנהון

ואת מגרשה ואת חמת דאר
ואת מגרשה ואת קרתן ואת
מגרשה ערים שלש׃ כל ערי
הגרשני למשפחתם שלש עשר
עשרה עיר ומגרשיהן׃
ולמשפחת בני מררי
הלוים הנותרים מאת מטה
זבולן את יקנעם ואת מגרשה
את קרתה ואת מגרשה׃ את
דמנה ואת מגרשה את נהלל
ואת מגרשה ערים ארבע׃
וממטה גד את עיר מקלט
הרצח את רמת בגלעד ואת
מגרשה ואת מחנים ואת
מגרשה׃ את חשבון ואת מגרשה
את יעזר ואת מגרשה כל ערים
ארבע׃ כל הערים לבני מררי
למשפחתם הנותרים ממשפחת
הלוים ויהי גורלם ערים שתים
עשרה׃ כל ערי הלוים בתוך
אחזת בני ישראל ערים ארבעים
ושמנה ומגרשיהן׃ תהיינה
הערים האלה עיר עיר ומגרשיה
סביבתיה כן לכל הערים האלה׃
ויתן יהוה לישראל את כל
הארץ אשר נשבע לתת
לאבותם וירשוה וישבו בה׃ וינח
יהוה להם מסביב ככל אשר
נשבע לאבותם ולא עמד איש

בפניהם מכל איביהם את כל
איביהם נתן יהוה בידם׃ לא נפל
דבר מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל הכל
בא׃ אז יקרא
יהושע לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה׃ ויאמר אליהם
אתם שמרתם את כל אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה ותשמעו
בקולי לכל אשר צויתי אתכם׃
לא עזבתם את אחיכם זה ימים
רבים עד היום הזה ושמרתם
את משמרת מצות יהוה
אלהיכם׃ ועתה הניח יהוה
אלהיכם לאחיכם כאשר דבר
להם ועתה פנו ולכו לכם ל
לאהליכם אל ארץ אחזתכם
אשר נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן׃ רק שמרו מאד
לעשות את המצוה ואת התורה
אשר צוה אתכם משה עבד
יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם
וללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו ולדבקה בו ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל
אהליהם׃
ולחצי שבט המנשה נתן משה
בבשן ולחציו נתן יהושע עם

את משאל ליהושע ׳ את משל דוד ׳ והדיהו אסון וקרהו אסון ׳ נהרי בארתי ׳ דשמואל הברתי ׳
דוד ׳ וירפאו את שבר בת עמי ׳ וירפו את שבר בת עמי ׳ על פי ה׳ ביד משה ׳ו׳ וסימני
וסימני ׳ ואלה פקודי משפחת הקהתי ׳ מררי ׳ פקד אותם ׳ שמרי ׳ ויסעו בראשונה ׳ אשר באחיו ׳
בכסף ט׳ו׳ רפי וסימנהון בכסף מלא יתננה לי ׳ בנכסים רבים ׳ כי קנה אקנה ׳ וחבירו הנה לי אהרן ׳
כרמך ׳ אשר כאן להלן ׳ ולא בכסף תגאלו ׳ מחרבך ׳ יחתמו ׳ ויוציאם בכסף ׳ מיכיין בכסף ׳ ונשאוהו אנשי

בכסף ובזהב ג׳ רסמי׳ וסימניהון בנכסים רבים ויפהן ונשיאהון אנשי מקומו׳ רבור
אתם ו׳ וסימניהון אם יש את נפשכם שכם בני חשקה נפשו בבתכם וידברו אתם וידבר
אתם השוה וידבר אתם המלך ויכל משה לדבר אתם כל נביאי וכתובי נשיאים כת׳ נמר

אחיהם מעבר הירדן ימה וגם
כי שלחם יהושע אל אהליהם
ויברכם ויאמר אליהם לאמר
בנכסים רבים שובו אל אהליכם
ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב
ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה
מאד חלקו שלל איביכם עם
אחיכם וישבו וילכו בני ראובן
ובני גד וחצי שבט המנשה
מאת בני ישראל משלה אשר
בארץ כנען ללכת אל ארץ
הגלעד אל ארץ אחזתם אשר
נאחזו בה על פי יהוה ביד משה
ויבאו אל גלילות הירדן אשר
בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה שם מזבח
על הירדן מזבח גדול למראה
וישמעו בני ישראל לאמר הנה
בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה את המזבח אל מול
ארץ כנען אל גלילות הירדן
אל עבר בני ישראל
וישמעו בני ישראל
ויקהלו כל עדת בני ישראל
שלה לעלות עליהם לצבא
וישלחו בני ישראל אל בני
ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט
מנשה אל ארץ הגלעד את
פינחס בן אלעזר הכהן ועשרה

נשיאם עמו נשיא אחד נשיא
אחד לבית אב לכל מטות
ישראל ואיש ראש בית אבותם
המה לאלפי ישראל ויבאו אל
בני ראובן ואל בני גד ואל חצי
שבט מנשה אל ארץ הגלעד
וידברו אתם לאמר כה אמרו
כל עדת יהוה מה המעל הזה
אשר מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה
בבנותכם לכם מזבח למרדכם
היום ביהוה המעט לנו את עון
פעור אשר לא הטהרנו ממנו
עד היום הזה ויהי הנגף בעדת
יהוה ואתם תשבו היום מאחרי
יהוה והיה אתם תמרדו היום
ביהוה ומחר אל כל עדת
ישראל יקצף ואך אם טמאה
ארץ אחזתכם עברו לכם אל
ארץ אחזת יהוה אשר שכן
שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו
וביהוה אל תמרדו ואתנו אל
תמרדו בבנתכם לכם מזבח
מבלעדי מזבח יהוה אלהינו
הלוא עכן בן זרח מעל מעל
בחרם ועל כל עדת ישראל
היה קצף והוא איש אחד לא
גוע בעונו ויענו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה וידברו

נשיאם נשיאם׳ וסימניהון ועשרה נשיאם אתו׳ ויעל נשיאם׳ מעלה נשיאם׳ ויעלה נשיאם׳ והנשאם
הביאו את אבני חס׳ רחס׳ ועדו אליך הנשיאים מל׳ רמל׳ רבע׳ יט׳ בקרי׳ וסימניהון אם מירד
יעקב מאומה׳ בטרם׳ בערם׳ המרד׳ אפוא׳ אתם׳ למה יבכה נפש׳ ברברים יכברו כבון׳ תבואהו
שואה׳ יעבר׳ איש בער׳ ונער נפשך׳ כי חסר שמיר מעה׳ ב׳ בו׳ כרגים׳ והסכל ירבה דברים
אל אלהים׳ ג׳ רסמי׳ וסימניהון הוא ירע ב׳ בו׳ דבר ויקרא הארץ ממזרח׳

ה̇ כס̇ ואם ואם · וסימניהון ואם בחקתי · ואם בבהמה · ואם לא יגאל · ואם יחכאו · ואם נביאים הכר
ובנה לנו בן יככר אב · ואם הרשהו יביאו לכם · ואם תבבהו השכחו · כל אורי · ויהושע
לעלות בגמ להעלות · וסימניהון · ואהה העיר את בני ישראל · ע את בני ישראל · ואם

את ראשי אלפי ישראל׃ אל
אלהים יהוה אל אלהים יהוה
הוא ידע וישראל הוא ידע אם
במרד ואם במעל ביהוה אל
תושיענו היום הזה׃ לבנות לנו
מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם
להעלות עליו עלה ומנחה ואם
לעשות עליו זבחי שלמים יהוה
הוא יבקש׃ ואם לא מדאגה
מדבר עשינו את זאת לאמר
מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר
מה לכם וליהוה אלהי ישראל׃
וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני
ראובן ובני גד את הירדן אין
לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם
את בנינו לבלתי ירא את יהוה׃
ונאמר נעשה נא לנו לבנות את
המזבח לא לעלה ולא לזבח׃
כי עד הוא בינינו וביניכם ובין
דרותינו אחרינו לעבד את
עבדת יהוה לפניו בעלותינו
ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו
בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק
ביהוה׃ ונאמר והיה כי יאמרו
אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו
ראו את תבנית מזבח יהוה
אשר עשו אבותינו לא לעולה
ולא לזבח כי עד הוא בינינו
וביניכם׃ חלילה לנו ממנו למרד

ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה
לבנות מזבח לעלה למנחה
ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו
אשר לפני משכנו׃
וישמע פינחס הכהן ונשיאי
העדה וראשי אלפי ישראל
אשר אתו את הדברים אשר
דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה
וייטב בעיניהם׃ ויאמר פינחס
בן אלעזר הכהן אל בני ראובן
ואל בני גד ואל בני מנשה היום
ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא
מעלתם ביהוה המעל הזה אז
הצלתם את בני ישראל מיד
יהוה׃ וישב פינחס בן אלעזר
הכהן והנשיאים מאת בני ראובן
ומאת בני גד מארץ הגלעד
אל ארץ כנען אל בני ישראל
וישבו אותם דבר׃ וייטב הדבר
בעיני בני ישראל ויברכו אלהים
בני ישראל ולא אמרו לעלות
עליהם לצבא לשחת את הארץ
אשר בני ראובן ובני גד ישבים
בה׃ ויקראו בני ראובן ובני גד
למזבח כי עד הוא בינתינו כי
יהוה האלהים׃
ויהי מימים רבים אחרי אשר
הניח יהוה לישראל מכל
איביהם מסביב ויהושע זקן בא

להעלות עליו עולה · ולא אמרו ד̇ דסמי̇ בקרי̇ וסימניהון · ולא אמרו לעלות עליהם · ולא אמרו יהיה
ג̇ · ולא יאמרו לבלכם · ולא אמרו ברכת העברים ברכה · ה̇ האלהים · ו̇ דסמי̇ בקרי̇
וסימניהון · עד הוא ביניהם כי ה̇ האלהים · כי יוכל לעמוד · ואם המעל ענני ה̇ · אתה הוא ה̇
האלהים · ואתנה את בני · עזרא מלבני · וקומו · זה הוא · כי ה̇ אלהיכם · ועזר ·

ג׳ הוא האלהים׳ ג׳ רסמ׳ בקר׳ וסימניהון׳ ויקראו בני דן׳ ויאמר אנשי בית שמש׳ על שה
הסעפים׳ עניני׳ ויאמר דוד הזה הוא׳ אהה הט לבככם ועיר דברו עברין׳ והרבה את
עמי׳ ויברך עזרא׳ אשר בחרת׳ באבותם והוצאתו מאור׳

בימים: ויקרא יהושע לכל
ישראל לזקניו ולראשיו ולש
ולשפטיו ולשטריו ויאמר
אלהם אני זקנתי באתי בימים: ב
ואתם ראיתם את כל אשר חס
עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים בס״פ
האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם רסמ׳
הוא הנלחם לכם: ראו הפלתי ג
לכם את הגוים הנשארים האלה רסמ׳
בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל
הגוים אשר הכרתי והים הגדול ל
מבוא השמש: ויהוה אלהיכם רסמ׳
הוא יהדפם מפניכם והוריש
אותם מלפניכם וירשתם את ז
ארצם כאשר דבר יהוה בס״פ
אלהיכם לכם: וחזקתם מאד
לשמר ולעשות את כל הכתוב טו
בספר תורת משה לבלתי סור בקר׳
ממנו ימין ושמאול: לבלתי
בוא בגוים האלה הנשארים יד ב״ל
האלה אתכם ובשם אלהיהם
לא תזכירו ולא תשביעו ולא ל ב
תעבדום ולא תשתחוו להם: כי בקר׳
אם ביהוה אלהיכם תדבקו
כאשר עשיתם עד היום הזה:
ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים
ועצומים ואתם לא עמד איש
בפניכם עד היום הזה: איש
אחד מכם ירדף אלף כי יהוה

אלהיכם הוא הנלחם לכם כא
כאשר דבר לכם: ונשמרתם ה
מאד לנפשתיכם לאהבה את בקר׳
יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו
ודבקתם ביתר הגוים האלה
הנשארים האלה אתכם והתח
והתחתנתם בהם ובאתם בהם ו ל
והם בכם: ידוע תדעו כי לא ל
יוסיף יהוה אלהיכם להוריש טו
את הגוים האלה מלפניכם והיו
לכם לפח ולמוקש ולשטט בצ ב ל
בצדיכם ולצננים בעיניכם עד בקר׳ ב
אבדכם מעל האדמה הטובה בקר׳ ל
הזאת אשר נתן לכם יהוה א
אלהיכם: והנה אנכי הולך היום ה
בדרך כל הארץ וידעתם בכל רסמ׳ בקר׳
לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל ב
דבר אחד מכל הדברים הטובים רסמ׳ בס״פ
אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם
הכל באו לכם לא נפל ממנו
דבר אחד: והיה כאשר בא
עליכם כל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אלהיכם עליכם כן
יביא יהוה עליכם את כל הדבר
הרע עד השמידו אותכם מעל ל ל
האדמה הטובה הזאת אשר
נתן לכם יהוה אלהיכם בעברכם ג בקר׳
את ברית יהוה אלהיכם אשר
צוה אתכם והלכתם ועבדתם

ולעשות׳ טו׳ וסימניהון׳ השמר ננגע הצרעת׳ ונהג ה׳ לראש׳ לשמה מאד׳ ולעשות כל
כולהנה׳ ומי כעמך כישראל׳ ועבדה העבדה׳ ולשלמה בני תן׳ ואהה אם הלך לפני׳ ויאמר ליהודה
לדרוש׳ ולעשות טוב בחיין׳ ולעשות את בקשתו׳ כי עזרא הכין לבו׳ וילכו כל העם לאכל׳ ויקשרו
כלם יחדו׳ מחזיקים על אחיהם׳ והנה אנכי ה׳ רסמ׳ בקר׳ וסימניהון׳ ושמרתיך הולך היום׳
בקינה הטחנה׳ ויורדת לפני׳ ממציא את האדם׳

יביא ׳יג׳ ה חס וח מל׳ וסימניהון אם כבש׳ ואת אשמו המקריב את זבח׳ ביום מלאת ימי
נזרו׳ והיה כאשר בא עליכם׳ יביא ה׳ עליך והבי אשר יביא׳ והיה כער יביא את הארץ וביום
השמיני יבא׳ והאותם יביא להם׳ איש יבא בפריו אלף כסף׳ יבא במשפט׳ וגם אלהים ה כתי
חס

אלהים אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר
נתן לכם׃

כד ויאסף יהושע את כל שבטי
ישראל שכמה ויקרא לזקני
ישראל ולראשיו ולשפטיו ול
שטריו ויתיצבו לפני האלהים׃
ויאמר יהושע אל כל העם כה
אמר יהוה אלהי ישראל בעבר
הנהר ישבו אבותיכם מעולם
תרח אבי אברהם ואבי נחור
ויעבדו אלהים אחרים׃ ואקח
את אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולך אתו בכל ארץ כנען
וארבה את זרעו ואתן לו את
יצחק׃ ואתן ליצחק את יעקב
ואת עשו ואתן לעשו את הר
שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו
ירדו מצרים׃ ואשלח את משה
ואת אהרן ואגף את מצרים
כאשר עשיתי בקרבו ואחר
הוצאתי אתכם׃ ואוציא את
אבותיכם ממצרים ותבאו הימה
וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
ברכב ובפרשים ים סוף׃ ויצעקו
אל יהוה וישם מאפל ביניכם
ובין המצרים ויבא עליו את
הים ויכסהו ותראינה עיניכם

את אשר עשיתי במצרים ות
ותשבו במדבר ימים רבים׃ וא
ואבאה אתכם אל ארץ האמרי
היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם
ואתן אותם בידכם ותירשו את
ארצם ואשמידם מפניכם׃ ויק
ויקם בלק בן צפור מלך מואב
וילחם בישראל וישלח ויקרא
לבלעם בן בעור לקלל אתכם׃
ולא אביתי לשמע לבלעם ויב
ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם
מידו׃ ותעברו את הירדן ותבאו
אל יריחו וילחמו בכם בעלי
יריחו האמרי והפרזי והכנעני
והחתי והגרגשי החוי והיבוסי
ואתן אותם בידכם׃ ואשלח
לפניכם את הצרעה ותגרש
אותם מפניכם שני מלכי האמרי
לא בחרבך ולא בקשתך׃ ואתן
לכם ארץ אשר לא יגעת בה
וערים אשר לא בניתם ותשבו
בהם כרמים וזיתים אשר לא
נטעתם אתם אכלים׃ ועתה
יראו את יהוה ועבדו אתו
בתמים ובאמת והסירו את
אלהים אשר עבדו אבותיכם
בעבר הנהר ובמצרים ועבדו
את יהוה׃ ואם רע בעיניכם
לעבד את יהוה בחרו לכם היום

מעל האדמה ׳ג׳ רסמ׳ בקר׳ וסימניהון׳ עד אבדכם׳ עד השמידו אותכם׳ כאשר יעד
הקנה׳ שכמה ׳ו׳ בקר׳ וסימניהון מעמיק חברון בתרא׳ וילך אבימלך׳ ויאסף יהושע את
כל שבטי ישראל׳ הנה חג ה׳ בשלה׳ וילך רחבעם רדה׳ ויצעקו ׳ז׳ בקר׳
וסימניהון׳ ויצעקו שטרי בני ישראל׳ והנה מצרים נסע׳ כאבל בניכם׳ רכב ברזל
ויעלם׳ ויצאם ויפט יהודה׳ ב׳ קדמאי׳ בתורה׳ ושאר בקר׳

לפני האלהים ו׳ רסמי׳ בקרי׳ · וסימניהון והשחת הארץ לפני האלהים · ויקח יתרו · ויאסף
יהושע ויבא העם ביתאל · ודוד וכל ישראל · ויקריבו עלות דרה׳ · וכל קהלת דכו׳
וסימניהון ויאסף יהושע כל העם · קנא קנאתי וחביח׳ · קנא ונקם · הל׳ן ג׳ מל׳ וב׳ חס׳ בספ׳ ב׳ קנא ד׳ בקרי׳
איימן

את מי תעבדון אם את אלהים
אשר עבדו אבותיכם אשר
בעבר הנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם ישבים בא
בארצם ואנכי וביתי נעבד את
יהוה׃ ויען העם
ויאמר חלילה לנו מעזב את
יהוה לעבד אלהים אחרים׃
כי יהוה אלהינו הוא המעלה
אתנו ואת אבותינו מארץ
מצרים מבית עבדים ואשר
עשה לעינינו את האתות
הגדלות האלה וישמרנו בכל
הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים
אשר עברנו בקרבם׃ ויגרש יה
יהוה את כל העמים ואת
האמרי ישב הארץ מפנינו
גם אנחנו נעבד את יהוה כי
הוא אלהינו׃ ויאמר יהושע
אל העם לא תוכלו לעבד את
יהוה כי אלהים קדשים הוא
אל קנוא הוא לא ישא
לפשעכם ולחטאותיכם׃ כי
תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי
נכר ושב והרע לכם וכלה
אתכם אחרי אשר היטיב לכם׃
ויאמר העם אל יהושע לא
כי את יהוה נעבד׃ ויאמר
יהושע אל העם עדים אתם

בכם כי אתם בחרתם לכם את
יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים׃
ועתה הסירו את אלהי הנכר
אשר בקרבכם והטו את לבבכם
אל יהוה אלהי ישראל׃ ויאמרו
העם אל יהושע את יהוה
אלהינו נעבד ובקולו נשמע׃
ויכרת יהושע ברית לעם ביום
ההוא וישם לו חק ומשפט בש
בשכם׃ ויכתב יהושע את הד
הדברים האלה בספר תורת
אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה
שם תחת האלה אשר במקדש
יהוה׃ ויאמר
יהושע אל כל העם הנה האבן
הזאת תהיה בנו לעדה כי היא
שמעה את כל אמרי יהוה אשר
דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן
תכחשון באלהיכם׃ וישלח
יהושע את העם איש לנחלתו׃
ויהי אחרי
הדברים האלה וימת יהושע בן
נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים׃ ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש׃ ויעבד ישראל
את יהוה כל ימי יהושע וכל
ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את

וכלה ו׳ וסימניהון · וכלה מכפר׳ לכסות׳ הרעב אתכם · סעיפיה · את מדות׳ · חק ומשפט׳
ג׳ רסמי׳ בקרי׳ · וסימניהון · שם שם לו חק ומשפט · וישם לו חק ומשפט · ללמד בישראל חק
ומשפט · במקדש ∴ ב׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון · ויקימה שם · אם יהרג במקדש ה׳ ·
ואת האמרי ד׳ רסמי׳ בקרי׳ · וסימניהון · ואת היבוסי דבראשית׳ וחבירו · דרה׳ · ויגרש ה׳ א׳
ואת הכנעני׳ · סימן · יהושע ויעבר ישראל · שפטים ויעבדו העם׳ · וסימ׳ ישראל לא ידע
ועמי׳

ויעבד ישראל ב׳ דסמי׳ וסימניהון ויעבד ישראל את ה׳ כל ימי יהושע ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר׳ ואלעזר בן אהרן ב׳ רא פסוק׳ וסימניהון ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו

כי מעשה יהוה אשר עשה
לישראל ואת עצמות יוסף
אשר העלו בני ישראל ממצ
ממצרים קברו בשכם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת
בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה
ואלעזר בן אהרן מת ויקברו
אתו בגבעת פנחס בנו אשר
נתן לו בהר אפרים:

ויהי

אחרי מות יהושע וישאלו בני
ישראל ביהוה לאמר מי יעלה
לנו אל הכנעני בתחלה להלחם
בו ויאמר יהוה יהודה יעלה
הנה נתתי את הארץ בידו ויאמ
ויאמר יהודה לשמעון אחיו
עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני
והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך
אתו שמעון ויעל יהודה ויתן
יהוה את הכנעני והפרזי בידם
ויכום בבזק עשרת אלפים איש
וימצאו את אדני בזק בבזק
וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת
הפרזי וינס אדני בזק וירדפו
אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את
בהנות ידיו ורגליו ויאמר אדני
בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם
ורגליהם מקצצים היו מלקטים
תחת שלחני כאשר עשיתי כן
שלם לי אלהים ויביאהו
ירושלם וימת שם:
וילחמו בני יהודה בירושלם
וילכדו אותה ויכוה לפי חרב
ואת העיר שלחו באש ואחר
ירדו בני יהודה להלחם בכנעני
יושב ההר והנגב והשפלה וילך
יהודה אל הכנעני היושב בחברון
ושם חברון לפנים קרית ארבע
ויכו את ששי ואת אחימן ואת
תלמי וילך משם אל יושבי דבר
ושם דבר לפנים קרית ספר ויא
ויאמר כלב אשר יכה את קרית
ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה
בתי לאשה וילכדה עתניאל
בן קנז אחי כלב הקטן ממנו

קשיטה ג׳ בקר׳ וסימניהון ויקן את חלקת איש קשיטה אחת ואת עצמות ונלחמה ה׳ בקר׳ וסימניהון ונלחמה בכנעני והלכתי ונלחמה יחד ונלחמה בבני עמון במישור [illegible]
[illegible]

שלחו ד רג׳ וסימניהון וילחמו בני יהודה בירושלים. גם כל הערים אשר שלחו חפשים. וגם כל
שלשה שלחו למלך דדמשק ותצנח ג׳ וסימניהון מעל החמור מעל החמור ותצנח באר
מהימנים ל׳ יאמינם ל׳ משכבים ל׳ מחיבים ל׳ חזק ה בת׳ וסימניהון וכל הארץ

ויתן לו את עכסה בתו לאשה
ויהי בבואה ותסיתהו לשאול
מאת אביה השדה ותצנח
מעל החמור ויאמר לה כלב
מה לך ותאמר לו הבה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי
גלת מים ויתן לה כלב את גלת
עלית ואת גלת תחתית
ובני קיני חתן משה
עלו מעיר התמרים את בני
יהודה מדבר יהודה אשר בנגב
ערד וילך וישב את העם וילך
יהודה את שמעון אחיו ויכו
את הכנעני יושב צפת ויחרימו
אותה ויקרא את שם העיר
חרמה וילכד יהודה את עזה
ואת גבולה ואת אשקלון ואת
גבולה ואת עקרון ואת גבולה
ויהי יהוה את
יהודה וירש את ההר כי לא
להוריש את ישבי העמק כי
רכב ברזל להם ויתנו לכלב את
חברון כאשר דבר משה ויורש
משם את שלשה בני הענק
ואת היבוסי ישב ירושלם לא
הורישו בני בנימן וישב היבוסי
את בני בנימן בירושלם עד
היום הזה
ויעלו בית יוסף גם הם בית אל

ויהוה עמם ויתירו בית יוסף
בבית אל ושם העיר לפנים לוז
ויראו השמרים איש יוצא מן
העיר ויאמרו לו הראנו נא את
מבוא העיר ועשינו עמך חסד
ויראם את מבוא העיר ויכו את
העיר לפי חרב ואת האיש ואת
כל משפחתו שלחו וילך האיש
ארץ החתים ויבן עיר ויקרא
שמה לוז הוא שמה עד היום
הזה ולא הוריש מנשה את בית
שאן ואת בנתיה ואת תענך
ואת בנתיה ואת יושב דור ואת
בנתיה ואת יושבי יבלעם ואת
בנתיה ואת יושבי מגדו ואת
בנתיה ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת ויהי כי חזק ישראל
וישם את הכנעני למס
והוריש לא הורישו
ואפרים לא הוריש את הכנעני
היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו
בגזר זבולן לא הוריש
את יושבי קטרון ואת יושבי
נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו
למס אשר לא
הוריש את ישבי עכו ואת יושבי
צידון ואת אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב
וישב האשרי בקרב הכנעני

ביאו ממצרימה ויתן יוסף את כל וירא מלך מואב ויהי כי חזק ישראל ורוב המלך
בסו׳ תיבה וקרי וסימניהון ולא הוריש מנשה ישבו אליך המלכים ויהוה ויסר את האפוד
הכסף המתכן והעוים עשון את נבחן כי לא דברתי כי כה אמר ה׳ הלא צבא לאנשי הוא אליהם
ידעתי כי יעשה ה׳ ידעתי מכל תוכל כי בימי דוד ואסף ואפרים ה בקרי וסימני
לא הוריש עגלה בכורי הויה להוציא וישראל וכל מנשה ואפרים רכו׳

ויקרא שמה ג׳ דסמ׳ בקרי׳ וסימניהון שמנה רחבות׳ עולה ח׳ בקרי׳ וסימניהון מלאכא לאהרהא׳
ראורנא אגן למכסיא׳ קטורתא ירושלם ׳ ואת יושבי ט׳ מל׳ דסמ׳ וסימניהון ויהי למנשה
לא הוריש ג׳ בו׳ זבולן אשר עבדו׳ ויושע׳ את חזקיהו

ישבי הארץ כי לא הורישו׃
נפתלי לא הוריש
את ישבי בית שמש ואת
ישבי בית ענת וישב בקרב הכ
הכנעני ישבי הארץ וישבי
בית שמש ובית ענת היו להם
למס׃ וילחצו
האמרי את בני דן ההרה כי לא
נתנו לרדת לעמק׃ ויואל האמרי
לשבת בהר חרס באילון ובשע
ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף
ויהיו למס׃ וגבול האמרי מ
ממעלה עקרבים מהסלע ומ
ומעלה׃ ויעל מלאך יהוה מן ב׳
הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה
אתכם ממצרים ואביא אתכם
אל הארץ אשר נשבעתי
לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי
אתכם לעולם׃ ואתם לא תכרתו
ברית ליושבי הארץ הזאת מ
מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם
בקלי מה זאת עשיתם׃ וגם
אמרתי לא אגרש אותם מ
מפניכם והיו לכם לצדים ו
ואלהיהם יהיו לכם למוקש׃
ויהי כדבר מלאך יהוה את
הדברים האלה אל כל בני
ישראל וישאו העם את קולם
ויבכו׃ ויקראו שם המקום ההוא

בכים ויזבחו שם ליהוה׃
וישלח יהושע את
העם וילכו בני ישראל איש
לנחלתו לרשת את הארץ׃ ויע
ויעבדו העם את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים אשר
האריכו ימים אחרי יהושע
אשר ראו את כל מעשה יהוה
הגדול אשר עשה לישראל׃
וימת יהושע בן נון עבד יהוה
בן מאה ועשר שנים׃ ויקברו
אתו בגבול נחלתו בתמנת חרס
בהר אפרים מצפון להר געש׃
וגם כל הדור ההוא נאספו אל
אבותיו ויקם דור אחר אחריהם
אשר לא ידעו את יהוה וגם
את המעשה אשר עשה
לישראל׃ ויעשו
בני ישראל את הרע בעיני יהוה
ויעבדו את הבעלים׃ ויעזבו
את יהוה אלהי אבותם המוציא
אותם מארץ מצרים וילכו א
אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיהם וי
וישתחוו להם ויכעסו את יהוה׃
ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל
ולעשתרות׃ ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים וי
וישסו אותם וימכרם ביד

נתנו׳ ה׳ וסימניהון ולא נתנו אלהים להרע׳ לרדת לעמק׳ אביה לבא׳ ויקחהו שאול׳ וישב דוד
במדבר׳ וחד ונתנו׳ אלהיך ׳ ויואל ז׳ ה׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימניהון ויואל משה׳ ולא יכלו בני
מנשה׳ ולא הוריש מנשה׳ לשבת בהר חרס׳ ויואל הלוי׳ שאול את העם׳ ויאל ללכת כי לא נסה׳
ב׳ בהר חס׳ ואת יושבי׳ ט׳ מל׳ דסמ׳ וסימניהון ויהי למנשה ולא הוריש ג׳ בו׳ זבולן אשר
עבדו׳ ויושע׳ את חזקיהו ׳ בעמקיה׳ ו׳ מל׳ בקרי׳ וסימניהון דור מגדו׳ כאשר ישנה׳ שוכו׳ המנה׳

אויביהם׳ ז מל׳ בקרי׳ וסימניהון ויחר אף ה׳ ולא יכלו עוד לקום׳ כשובבי אותם מן העמים׳ ולחיצם
אויביהם׳ כמעט אויביהם אכניע׳ ואת אויביהם כסה הים׳ וישובו כל איש יהודה לשוב כי שמרום
מאויביהם׃ והיה ׃ ו׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון נשכתי כשלום׳ והיה ׃ לדין׳ וכי הקים ׃ עמן׳

אויביהם מסביב ולא יכלו עוד
לעמד לפני אויביהם׃ בכל אשר
יצאו יד יהוה היתה בם לרעה
כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע
יהוה להם ויצר להם מאד׃
ויקם יהוה שפטים ויושיעום
מיד שסיהם׃ וגם אל שפטיהם
לא שמעו כי זנו אחרי אלהים
אחרים וישתחוו להם סרו מהר
מן הדרך אשר הלכו אבותם
לשמע מצות יהוה לא עשו כן׃
וכי הקים יהוה להם שפטים
והיה יהוה עם השפט והושיעם
מיד איביהם כל ימי השופט
כי ינחם יהוה מנאקתם מפני
לחציהם ודחקיהם׃ והיה במות
השופט ישבו והשחיתו מאבותם
ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם לא
הפילו ממעלליהם ומדרכם ד
הקשה׃ ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה
את בריתי אשר צויתי את
אבותם ולא שמעו לקולי׃ גם
אני לא אוסיף להוריש איש
מפניהם מן הגוים אשר עזב
יהושע וימת׃ למען נסות בם
את ישראל השמרים הם את
דרך יהוה ללכת בה כאשר

שמרו אבותם אם לא׃ וינח
יהוה את הגוים האלה לבלתי
הורישם מהר ולא נתנם ביד
יהושע׃ ואלה ג
הגוים אשר הניח יהוה לנסות
בם את ישראל את כל אשר
לא ידעו את כל מלחמות כנען׃
רק למען דעת דרות בני
ישראל ללמדם מלחמה רק
אשר לפנים לא ידעום׃ חמשת
סרני פלשתים וכל הכנעני והיד
והצידני והחוי ישב הר הלבנון
מהר בעל חרמון עד לבוא
חמת׃ ויהיו לנסות בם את ישר
ישראל לדעת הישמעו את
מצות יהוה אשר צוה את
אבותם ביד משה׃ ובני ישראל
ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי׃ ויקחו
את בנותיהם להם לנשים ואת
בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו
את אלהיהם׃
ויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה וישכחו את יהוה
אלהיהם ויעבדו את הבעלים
ואת האשרות׃ ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד כושן ד
רשעתים מלך ארם נהרים
ויעבדו בני ישראל את כושן׃

כרוך הגבר׳ והיה ׃ למלך׳ כל אבותיו שבקרי׳ חס׳ במ״ג מל׳ וסימניהון׳ וגם כל
הדור ההוא׳ כל לבבו הכין׳ תבוא עד חר אבותיו׳ נחם ר׳ וסימניהון׳ כשלח פרעה
נשבע ׃ ולא ינחם׳ לא ישקר׳ ויצר ג׳ וסימניהון׳ ויירא יעקב מאד ויצר לו׳
ויצר להם מאד׳ ויצר לאמנון להתחלות׳ וינח ז׳ בקרי׳ וסימניהון׳ משה
יהושע שאול שלמה׳ את נערו׳ את נבלתו׳ בהיכל׳ חד בתור ושאר בקרי׳

אם לא ז׳ סו׳ פסו׳ וסימניהון והאיש משתאה לה האתה זה בנו עשו הכתנת בנך היא הה נני
מטיר לכם לחם היקך בברי אם לא למען ענתך השמרים לנסות ג׳ וסימניהון
ואלה הגוים ויהיו לנסות בם ומלכא שבא גם אני ז׳ רא׳ פס׳ דסמי׳ וסימניהון גם אנו לא

רשעתים שמנה שנים ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה
מושיע לבני ישראל ויושיעם
את עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן יהוה בידו את
כושן רשעתים מלך ארם ותעז
ידו על כושן רשעתים ותשקט
הארץ ארבעים שנה וימת
עתניאל בן קנז׃
ויספו בני ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ויחזק יהוה את
עגלון מלך מואב על ישראל
על כי עשו את הרע בעיני יהוה׃
ויאסף אליו את בני עמון
ועמלק וילך ויך את ישראל
ויירשו את עיר התמרים׃ ויעבדו
בני ישראל את עגלון מלך
מואב שמונה עשרה שנה׃
ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויקם יהוה להם מושיע את
אהוד בן גרא בן הימיני איש
אטר יד ימינו וישלחו בני
ישראל בידו מנחה לעגלון מלך
מואב׃ ויעש לו אהוד חרב
ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר
אותה מתחת למדיו על ירך
ימינו׃ ויקרב את המנחה

לעגלון מלך מואב ועגלון איש
בריא מאד׃ ויהי כאשר כלה
להקריב את המנחה וישלח
את העם נשאי המנחה׃ והוא
שב מן הפסילים אשר את הגלגל
ויאמר דבר סתר לי אליך המלך
ויאמר הס ויצאו מעליו כל
העמדים עליו׃ ואהוד בא אליו
והוא ישב בעלית המקרה
אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר
אלהים לי אליך ויקם מעל
הכסא׃ וישלח אהוד את יד
שמאלו ויקח את החרב מעל
ירך ימינו ויתקעה בבטנו׃ ויבא
גם הנצב אחר הלהב ויסגר
החלב בעד הלהב כי לא שלף
החרב מבטנו ויצא הפרשדנה׃
ויצא אהוד המסדרונה ויסגר
דלתות העליה בעדו ונעל׃ והוא
יצא ועבדיו באו ויראו והנה
דלתות העליה נעלות ויאמרו
אך מסיך הוא את רגליו בחדר
המקרה׃ ויחילו עד בוש והנה
איננו פתח דלתות העליה
ויקחו את המפתח ויפתחו והנה
אדניהם נפל ארצה מת׃ ואהוד
נמלט עד התמהמהם והוא עבר
את הפסילים וימלט השעירתה׃
ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר

גם אני לא אסיף אבחר בתעלוליהם גם אנו לא אחשך פי גם אני נשאתי את ידי גם אני אותך
כלי ולה ג׳ קמ׳ בקרי׳ וסימניהון ולה שפחת מצרית ושמה הגר סוף פסו׳ ולה שני פיות גמד
ארכה ולה זבין ארבע רעה עליגבה הס ב׳ זק קמ׳ ויאמר הס ויצאו מעליו ואמר הס כי
לא להזכיר הפסילים ד׳ מל׳ בלישנהון וסימנהון והוא שב מן הפסילים עבר את
הפסילים וימלט ולכל הפסילים דאמון ותהלתי לפסילים ושיא פסלים כת׳

אלהם ׳ז חס וסימניהון ׳ רדפו אמתול ׳ אשאלה חקרו כזה וכזה ׳תרש נא ׳ המוני
׳ג מל׳ וסימניהון ׳ ומשכתי אליך והמונו יבחה ענמיא ׳ אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המוני
וברק ׳ג בקרי ׳ וסימניהון ׳ וברק רדף אחרי הרכב ׳ ותשר דבורה ׳ ממרדתו ׳

אפרים וירדו עמו בני ישראל
מן ההר והוא לפניהם ויאמר
אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה
את איביכם את מואב בידכם
וירדו אחריו וילכדו את מעברות
הירדן למואב ולא נתנו איש
לעבר ויכו את מואב בעת
ההיא כעשרת אלפים איש כל
שמן וכל איש חיל ולא נמלט
איש ותכנע מואב בעת ההיא
תחת יד ישראל ותשקט הארץ
שמונים שנה׃
ואחריו היה שמגר בן ענת ויך
את פלשתים שש מאות איש
במלמד הבקר ויושע גם הוא
את ישראל׃
ויספו בני ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ואהוד מת׃ וימכרם
יהוה ביד יבין מלך כנען אשר
מלך בחצור ושר צבאו סיסרא
והוא יושב בחרשת הגוים׃ וי
ויצעקו בני ישראל אל יהוה
כי תשע מאות רכב ברזל לו
והוא לחץ את בני ישראל
בחזקה עשרים שנה׃
ודבורה אשה נביאה
אשת לפידות היא שפטה את
ישראל בעת ההיא׃ והיא
יושבת תחת תמר דבורה בין ה

הרמה ובין בית אל בהר אפרים
ויעלו אליה בני ישראל למשפט׃
ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם
מקדש נפתלי ותאמר אליו ה
הלא צוה יהוה אלהי ישראל
לך ומשכת בהר תבור ולקחת
עמך עשרת אלפים איש מבני
נפתלי ומבני זבלון׃ ומשכתי
אליך אל נחל קישון את סיסרא
שר צבא יבין ואת רכבו ואת
המונו ונתתיהו בידך׃ ותאמר
אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי
ואם לא תלכי עמי לא אלך׃
ותאמר הלך אלך עמך אפס
כי לא תהיה תפארתך על הדרך
אשר אתה הולך כי ביד אשה
ימכר יהוה את סיסרא ותקם
דבורה ותלך עם ברק קדשה׃
ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי
קדשה ויעל ברגליו עשרת
אלפי איש ותעל עמו דבורה׃
וחבר הקיני נפרד מקין מבני
חבב חתן משה ויט אהלו עד
אלון בצענים אשר את קדש׃
ויגדו לסיסרא כי עלה ברק
בן אבינעם הר תבור׃ ויזעק
סיסרא את כל רכבו תשע מ
מאות רכב ברזל ואת כל העם
אשר אתו מחרשת הגוים אל

׳ו מלין חס ׳ג נמיע תיבה וסימניהון בעענטס ׳ יגבן לבן אם טוב ואם רע מפנים נהר דינר ׳
עגים ראה רעה ושבה ׳ ויזעק ׳ד בקרי ׳ וסימניהון ברק סיסרא אותו כגנזה ׳ דבר
אלהים ׳ג דסמי ׳ וסימניהון ׳ ויאמר אהוד דבר אלהים לי ׳ ואשמיעך ׳ ותביו ׳ שמן ׳ד וסימנה
ויכו את מואב בעת ההיא ׳ על כן יזבח לחרמו ׳ ומיצא מיעה שמן וטוב ׳ כמיעה טוב אריעה ׳ וחד
והיה רשן ושמן ׳ עפרר ׳ב ׳ וסימניהון ׳ וחבר הקיני נפרד להאוה יבקש ׳

בחזקה ׳ד׳ וסימניהון והוא לחץ את ישראל בחזקה לא לקחתי בחזקה ׳ויקראו אל אלהים בחזקה
וחד ובחזקה׳ ונתתיהו ׳ב׳ וסימניהון ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך ׳ ונתתיהון לפניהם
לריח ניחח׳ לפידות׳ ל׳ למוסרות׳ ל׳

נחל קישון ויאמר דבורה אל
ברק קום כי זה היום אשר נתן
יהוה את סיסרא בידך הלא
יהוה יצא לפניך וירד ברק
מהר תבור ועשרת אלפים איש
אחריו ויהם יהוה את סיסרא
ואת כל הרכב ואת כל המחנה
לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא
מעל המרכבה וינס ברגליו
וברק רדף אחרי הרכב ואחרי
המחנה עד חרשת הגוים ויפל
כל מחנה סיסרא לפי חרב לא
נשאר עד אחד וסיסרא נס
ברגליו אל אהל יעל אשת חבר
הקיני כי שלום בין יבין מלך
חצור ובין בית חבר הקיני ותצא
יעל לקראת סיסרא ותאמר
אליו סורה אדני סורה אלי אל
תירא ויסר אליה האהלה
ותכסהו בשמיכה ויאמר אליה
השקיני נא מעט מים כי צמאתי

ותפתח את נאוד החלב ותשקהו
ותכסהו ויאמר אליה עמד
פתח האהל והיה אם איש יבוא
ושאלך ואמר היש פה איש
ואמרת אין ותקח יעל אשת
חבר את יתד האהל ותשם את
המקבת בידה ותבוא אליו
בלאט ותתקע את היתד ברקתו
ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף
וימת והנה ברק רדף את
סיסרא ותצא יעל לקראתו
ותאמר לו לך ואראך את
האיש אשר אתה מבקש
ויבא אליה והנה סיסרא נפל
מת והיתד ברקתו ויכנע
אלהים ביום ההוא את יבין
מלך כנען לפני בני ישראל
ותלך יד בני ישראל הלוך
וקשה על יבין מלך כנען עד
אשר הכריתו את יבין מלך
כנען

ה ותשר דבורה וברק בן   אבינעם ביום ההוא לאמר
בפרע   פרעות בישראל בהתנדב   עם ברכו
יהוה שמעו מלכים האזינו   רזנים אנכי ליהוה אנכי
אשירה   אזמר ליהוה אלהי ישראל   יהוה
בצאתך משעיר בצעדך   משדה אדום ארץ רעשה
גם שמים   נטפו גם עבים נטפו מים הרים נזלו מפני   יהוה זה
סיני מפני יהוה אלהי   ישראל בימי שמגר בן

נרדם ׳ה׳ וסימניהון ׳ והקח יעל׳ ויקרב אליו רב החובל נרדם ורכב׳ בן מכיש׳ נרדם על בני ובני
אריה ואמרת ׳ג׳ וסימניהון ׳ ואמר היש פה איש ואמרת אין ׳ לכי ובאי אל ׳ ואמרת כלבבך
מי ילד לי את אלה ברכו ׳ ה׳ דסמי׳ וסימניהון ׳ בפרע פרעות
בישראל בהתנדב עם ׳ לבי לחקקי ישראל ׳ כל צבאיו ׳ ברכו ׳ כל מעשיו ׳ ברכו ׳ כל
מלאכיו גבורי כח ׳ עהלקות׳ ל׳ בכל הקרי יותר מן דין׳

על דרך ה̇ דסמי̇ בקרי̇ וסימניהון והסר בגדי אלמנותה מעליה׳ ויושרנה הפרות בנמר על דרך יהיענ
על דרך לא טוב׳ מדין ג̇ בקרי̇ וסימניהון ׳ יושבי על מדין להטות מדין דלים׳ מדין
וסבבה׳ צדקות ד̇ ג̇ מל וחד חס̇ וסימניהון שם יתנו צדקות יי̇ ב̇ בפסוק ואשפטה

ענת בימי יעל חדלו ארחות | והלכי נתיבות ילכו ארחות
עקלקלות | חדלו פרזון בישראל חדלו | עד
שקמתי דבורה שקמתי אם | בישראל: יבחר אלהים
חדשים | אז לחם שערים מגן אם | יראה
ורמח בארבעים אלף | בישראל: לבי לחוקקי ישראל
המתנדבים | בעם ברכו יהוה: רכבי אתנות | צחרות
ישבי על מדין והלכי על דרך | שיחו: מקול מחצצים בין מ
משאבים | שם יתנו צדקות יהוה צדקת | פרזונו
בישראל אז ירדו לשערים | עם יהוה: עורי עורי דבורה
עורי עורי | דברי שיר קום ברק ושבה | שביך
בן אבינעם: אז ירד שריד | לאדירים עם יהוה ירד לי
בגבורים: | מני אפרים שרשם בעמלק | אחריך
בנימין בעממיך מני מכיר | ירדו מחקקים ומזבולן משכים
בשבט | ספר: ושרי ביששכר עם ד | דברה
ויששכר כן ברק בעמק שלח | ברגליו בפלגות ראובן גדלים
חקקי | לב: למה ישבת בין המשפתים | לשמע
שרקות עדרים לפלגות ראובן | גדולים חקרי לב: גלעד בעבר
הירדן | שכן ודן למה יגור אניות | אשר
ישב לחוף ימים ועל מפרציו | ישכון: זבולן עם חרף נפשו ל
למות | ונפתלי על מרומי שדה: | באו
מלכים נלחמו אז נלחמו | מלכי כנען בתענך על מי
מגדו | בצע כסף לא לקחו: מן ש | שמים
נלחמו הכוכבים ממסלותם | נלחמו עם סיסרא: נחל קישון
גרפם | נחל קדומים נחל קישון ת | תדרכי
נפשי עז: אז הלמו עקבי | סוס מדהרות דהרות אביריו:
אורו | מרוז אמר מלאך יהוה ארו | ארור
ישביה כי לא באו לעזרת | יהוה לעזרת יהוה בגבורים:
תברך | מנשים יעל אשת חבר הקיני | מנשים
באהל תברך: מים שאל | חלב נתנה בספל אדירים

אתכם. למען דעת צדקות ה׳ — פרזונו בתר חס̇ מדין ׳ מחצצים ל̇ משכים ל̇
ופרצים ל̇ ׳ שלח ג̇ ב̇ בת̇ וחד קמ̇ וסימניהון בעמק שלח ברגליו ויבז נגים שלח׳ כי
שלח דרשה ברגליו׳ בשבט ו̇ רפי̇ בקרי̇ וסימניהון משכים בשבט סופר׳ בשבט …
בשבט פיו הרועם בשבט ברזל׳ ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים׳ אני הגבר ראה׳ וחד ובשבט
ושרי ב̇ רא̇ פס̇ ומל̇ לישני׳ וסימניהון ׳ ושרי אשת אדם׳ ושרי ביששכר עם דבורה

אויביך ׳ז מל׳ בקר׳ וסימנהון כן יאבדו כל אויביך ה׳ אויביך יהמיון ומשנאיך פורת חרפו ׳ ב
והיה ושל אחרין וחרב ׳ כב כת׳ יוד בה׳ ת״ב וקרי ׳ו וסימנהון ובאו וחנו ה׳ ופינחו
ואבדן נשית׳ וסורי והיה׳ ושבי׳ ולבשו והיה׳ וכשלו׳ וקפאון ׳ויעבר והוכא ׳ואשר׳ וחלל׳ ושירו׳
וביא׳ ושאל׳ ורם׳ ותמות׳

ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות
עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו׃
בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע
שם נפל שדוד בעד החלון נשקפה ותיבב
אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע
אחרו פעמי מרכבותיו חכמות שרותיה
תענינה אף היא תשיב אמריה לה הלא ימצאו יחלקו
שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים
שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל כן יאבדו כל
אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים
שנה׃

ויעשו בני ישראל הרע בעיני
יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע
שנים ותעז יד מדין על ישראל
מפני מדין עשו להם בני ישראל
את המנהרות אשר בהרים ואת
המערות ואת המצדות והיה
אם זרע ישראל ועלה מדין
ועמלק ובני קדם ועלו עליו ויח
נו עליהם וישחיתו את יבול
הארץ עד בואך עזה ולא
ישאירו מחיה בישראל ושה
ושור וחמור כי הם ומקניהם
יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה
לרב ולהם ולגמליהם אין מספר
ויבאו בארץ לשחתה וידל
ישראל מאד מפני מדין ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויהי כי
זעקו בני ישראל אל יהוה על
אדות מדין
וישלח יהוה איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי
העליתי אתכם ממצרים ואציא
אתכם מבית עבדים ואצל
אתכם מיד מצרים ומיד כל
לחציכם ואגרש אותם מפניכם
ואתנה לכם את ארצם ואמרה
לכם אני יהוה אלהיכם לא
תיראו את אלהי האמרי אשר
אתם יושבים בארצם ולא שמ
עתם בקולי׃
ויבא מלאך יהוה וישב תחת
האלה אשר בעפרה אשר
ליואש אבי העזרי וגדעון בנו
חבט חטים בגת להניס מפני
מדין וירא אליו מלאך יהוה

כצאת ׳ג וסימנהון והיה כצאת משה ׳ לא תצא כצאת העבדים ׳ ואהביו כצאת השמש
כגברתו ׳ תכרך ׳ג ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימנהון תכרך מנשים יעל ׳ב כן ׳ ואחריתה ׳
בשש ׳ב וסימנהון וירא העם כי בשש משה ׳ מדוע בשש רכבו לבא ׳ מצאתנו ׳ג ב׳ פת׳
וחד קמ׳ וסימנהון אתה ידעת את כל התלאה ׳ ויש ה׳ עמנו ולמה מצאתנו ׳ אל ימעט
לפניך כל התלאה ׳ חד בתור׳ חד בנב׳ חד בכתו׳

כמה ה׳ בקר׳ וסימנ׳ כמה ארע׳ כמה אושיע׳ כמה אפתנו׳ וחבירו׳ במה אקדם׳ אהנה׳
הוגעתם׳ וחד ובמה אכפר׳ הוצא ה׳ בקר׳ וסימ׳ לוט׳ הוציא את המקלל׳ מיטיבים
יואש׳ המלחמה׳ וחד והוציא׳ ויוציא ב׳ ה׳ בק׳ יג׳ חס׳ וסימ׳ דמל׳ החוצה׳ הערב׳

ויאמר אליו יהוה עמך גבור
החיל׃ ויאמר אליו גדעון בי אדני
ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו
כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר
ספרו לנו אבותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יהוה ועתה
נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין׃
ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך
זה והושעת את ישראל מכף
מדין הלא שלחתיך׃ ויאמר
אליו בי אדני במה אושיע את
ישראל הנה אלפי הדל במנשה
ואנכי הצעיר בבית אבי׃ ויאמר
אליו יהוה כי אהיה עמך והכית
את מדין כאיש אחד׃ ויאמר
אליו אם נא מצאתי חן בעיניך
ועשית לי אות שאתה מדבר
עמי׃ אל נא תמש מזה עד באי
אליך והצאתי את מנחתי והנחתי
לפניך ויאמר אנכי אשב עד
שובך׃ וגדעון בא ויעש גדי עזים
ואיפת קמח מצות הבשר שם
בסל והמרק שם בפרור ויוצא
אליו אל תחת האלה ויגש׃
ויאמר אליו
מלאך האלהים קח את הבשר
ואת המצות והנח אל הסלע
הלז ואת המרק שפך ויעש כן׃
וישלח מלאך יהוה את קצה

המשענת אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש מן הצור
ותאכל את הבשר ואת המצות
ומלאך יהוה הלך מעיניו׃ וירא
גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר
גדעון אהה אדני יהוה כי על כן
ראיתי מלאך יהוה פנים אל
פנים׃ ויאמר לו יהוה שלום לך
אל תירא לא תמות׃ ויבן שם
גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו
יהוה שלום עד היום הזה עודנו
בעפרת אבי העזרי׃
ויהי בלילה ההוא ויאמר
לו יהוה קח את פר השור אשר
לאביך ופר השני שבע שנים
והרסת את מזבח הבעל אשר
לאביך ואת האשרה אשר
עליו תכרת׃ ובנית מזבח ליהוה
אלהיך על ראש המעוז הזה
במערכה ולקחת את הפר השני
והעלית עולה בעצי האשרה
אשר תכרת׃
ויקח גדעון עשרה אנשים
מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו
יהוה ויהי כאשר ירא את בית
אביו ואת אנשי העיר מעשות
יומם ויעש לילה׃ וישכימו
אנשי העיר בבקר והנה נתץ
מזבח הבעל והאשרה אשר

שלום׳ יוסף׳ המנחה האלה׳ משם פתח תהו׳ וחבירו׳ והודיע מתוכם׳ ויהיו׳ חס׳ פרח׳ המעורר
בפלגשו׳ הדר עזר׳ משרתו׳ תמש׳ ג׳ בקר׳ וסימניהון׳ אל נא תמש מזה׳ תמוש
היתר ההקועה׳ לא תמוש רעה מביתו׳ קדמ׳ תמש׳ כה׳ מעיע׳ תמוש׳ כה׳ סבר׳ תמיש
פת׳ פנים אל פנים ה׳ דסמיכ׳ בקר׳ וסימניהון ויקרא יעקב שם המקום׳ ודבר יי׳ אל
משה׳ ולא קם נביא עוד בישראל כמשה׳ וירא גדעון׳ ונשפטתי אתו׳

העלית ג׳ וסימניהון והעלית עליו עלה · והעלית עלה בעצי האשרה אשר תכרת · והעלית
את ירמיה הנביא מן הבור · ורוח ה׳ ג׳ רפי׳ וסימניהון ורוח ה׳ לבשה את גדעון · ורוח
ה׳ סרה מעם שאול · ורוח ה׳ ישאך על אשר לא אדע

עליו כרתה ואת הפר השני
העלה על המזבח הבנוי ויאמרו
איש אל רעהו מי עשה הדבר
הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו
גדעון בן יואש עשה הדבר
הזה ויאמרו אנשי העיר אל
יואש הוצא את בנך וימת כי
נתץ את מזבח הבעל וכי כרת
האשרה אשר עליו ויאמר
יואש לכל אשר עמדו עליו
האתם תריבון לבעל אם אתם
תושיעון אותו אשר יריב לו י
יומת עד הבקר אם אלהים הוא
ירב לו כי נתץ את מזבחו ויקרא
לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב
בו הבעל כי נתץ את מזבחו
וכל מדין ועמלק
ובני קדם נאספו יחדו ויעברו
ויחנו בעמק יזרעאל ורוח יהוה
לבשה את גדעון ויתקע בשופר
ויזעק אביעזר אחריו ומלאכים
שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא
אחריו ומלאכים שלח באשר
ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם
ויאמר גדעון אל האלהים אם
ישך מושיע בידי את ישראל
כאשר דברת הנה אנכי מציג
את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה
על הגזה לבדה ועל כל הארץ

חרב וידעתי כי תושיע בידי את
ישראל כאשר דברת ויהי כן
וישכם ממחרת וזר את הגזה
וימץ טל מן הגזה מלוא הספל
מים ויאמר גדעון אל האלהים
אל יחר אפך בי ואדברה אך
הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה
יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל
כל הארץ יהיה טל
ויעש אלהים כן בלילה ההוא
ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל
כל הארץ היה טל וישכם ירב
ירבעל הוא גדעון וכל העם
אשר אתו ויחנו על עין חרד
ומחנה מדין היה לו מצפון מ
מגבעת המורה בעמק
ויאמר יהוה אל גדעון רב העם
אשר אתך מתתי את מדין בידם
פן יתפאר עלי ישראל לאמר
ידי הושיעה לי ועתה קרא
נא באזני העם לאמר מי ירא
וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד
וישב מן העם עשרים ושנים
אלף ועשרת אלפים נשארו
ויאמר יהוה אל
גדעון עוד העם רב הורד אותם
אל המים ואצרפנו לך שם והיה
אשר אמר אליך זה ילך אתך
הוא ילך אתך וכל אשר אמר

הוצא ח׳ וסימניהון · ויאמרו האנשים אל לוט · הוצא את המקלל הוצא אתו · הוצא את
האיש אשר בא אל ביתך ונדעו · הוצא לכוש לכל עבדי הבעל · וחד והוציא את עמי בני ישראל
ישב ה׳ וחס׳ וסימניהון בלשון תרגום · משכינא · אכלי · עבדיא בירושלם · ואתנחם · ב
מחר ג׳ בקרי׳ וסימניהון מחר אתה לאיש אחר · את מדין · את נחלת אבתיו
ויעש אלהים ד׳ רפי׳ בקרי׳ וסימניהון · ויעש אלהים הרקיע · המארת · חית הארץ · כן
בלילה

ומל בנ׳ ז דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון אהרן אלעזר יהושע ומדין שלמה רפאים ברזה האש׳
ויחץ ג׳ בקרי׳ וסימנהון את העם אשר אתו את הילדים את שלש המאות
בלשונו ז מל׳ בלשונו וסימנהון כל אשר ילק בלשונו ולשונו כאש אכלת ולשון המך

אליך זה לא ילך עמך הוא לא
ילך ויורד את העם אל המים
ויאמר יהוה אל גדעון
כל אשר ילק בלשונו מן המים
כאשר ילק הכלב תציג אותו
לבד וכל אשר יכרע על ברכיו
לשתות ויהי מספר המלקקים
בידם אל פיהם שלש מאות איש
וכל יתר העם כרעו על ברכיהם
לשתות מים ויאמר
יהוה אל גדעון בשלש מאות
האיש המלקקים אושיע אתכם
ונתתי את מדין בידך וכל העם
ילכו איש למקמו ויקחו את
צדה העם בידם ואת שופרתיהם
ואת כל איש ישראל שלח איש
לאהליו ובשלש מאות האיש
החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת
בעמק ויהי
בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה
קום רד במחנה כי נתתיו בידך
ואם ירא אתה לרדת רד אתה
ופרה נערך אל המחנה ושמעת
מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך
וירדת במחנה וירד הוא ופרה
נערו אל קצה החמשים אשר
במחנה ומדין
ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק
כארבה לרב ולגמליהם אין מספר

מספר כחול אשר על שפת הים
לרב ויבא גדעון והנה איש
מספר לרעהו חלום ויאמר הנה
חלום חלמתי והנה צליל לחם
שערים מתהפך במחנה מדין
ויבא עד האהל ויכהו ויפל
ויהפכהו למעלה ונפל האהל
ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי
אם חרב גדעון בן יואש איש
ישראל נתן האלהים בידו את
מדין ואת כל המחנה
ויהי כשמע גדעון את מספר
החלום ואת שברו וישתחו וישב
אל מחנה ישראל ויאמר קומו
כי נתן יהוה בידכם את מחנה
מדין ויחץ את שלש מאות
האיש שלשה ראשים ויתן
שופרות בידם כלם וכדים רקים
ולפדים בתוך הכדים ויאמר
אליהם ממני תראו וכן תעשו
והנה אנכי בא בקצה המחנה
והיה כאשר אעשה כן תעשון
ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר
אתי ותקעתם בשופרות גם אתם
סביבות כל המחנה ואמרתם
ליהוה ולגדעון
ויבא גדעון ומאה איש אשר
אתו בקצה המחנה ראש
האשמרת התיכונה אך הקם

תמך כפיהם תחת לשונו עמל ואון כי ידיך עקש לב שמר פיו ולשונו ומל נעגלה רבו׳ הירד׳
ג׳ וסימנהון הורד עדיך מעליך ואוגם אל המים כאהל עמים ירדך יא מל׳ ב
וסימנהון תביאמו ותטעמו שבעת ימים תחג כי הקער הניניך אל תרף ידיך מעבדיך ושמעת
מה ידברו תחת אצילות ידיך והכרתי בפליק מה המכות האלה בין ידיך למעשה ידיך ידיך
עצבוני ויעשוני אל תתן את פיך לחטיא את בשרך

יכלתי ג̇ וחס̇ וסימניהון עם אחת גם יכלתי̇ עשות ככם̇ ולא יכלתי לראות̇ הירדנה̇
ר̇ בקר̇ וסימניהון וירד הגבול הירדנה̇ גדעון̇ שלחנו הירדנה̇ וילך̇ רוסר̇ רוחם̇ ג̇ בקר̇
וסימניהון̇ רפתה אשר הלכים הוסת רוחם̇

הקימו את השמרים ויתקעו
בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם׃
ויתקעו שלשת הראשים בשופרות
וישברו הכדים ויחזיקו ביד
שמאולם בלפדים וביד ימינם
השופרות לתקוע ויקראו חרב
ליהוה ולגדעון׃ ויעמדו איש
תחתיו סביב למחנה וירץ כל
המחנה ויריעו וינוסו׃ ויתקעו
שלש מאות השופרות וישם
יהוה את חרב איש ברעהו ובכל
המחנה וינס המחנה עד בית
השטה צררתה עד שפת אבל
מחולה על טבת׃
ויצעק איש ישראל מנפתלי
ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו
אחרי מדין׃ ומלאכים שלח גד־
עון בכל הר אפרים לאמר רדו
לקראת מדין ולכדו להם את
המים עד בית ברה ואת הירדן
ויצעק כל איש אפרים וילכדו
את המים עד בית ברה ואת
הירדן׃ וילכדו שני שרי מדין
את ערב ואת זאב ויהרגו את
עורב בצור עורב ואת זאב הרגו
ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש
ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר
לירדן׃ ויאמרו אליו איש
אפרים מה הדבר הזה עשית

לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת
להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה׃
ויאמר אליהם מה עשיתי עתה
בכם הלוא טוב עללות אפרים
מבציר אביעזר׃ בידכם נתן
אלהים את שרי מדין את ערב
ואת זאב ומה יכלתי עשות
ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו
הדבר הזה׃ ויבא גדעון הירדנה
עבר הוא ושלש מאות האיש
אשר אתו עיפים ורדפים׃ ויא־
מר לאנשי סכות תנו נא
ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי
עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח
וצלמנע מלכי מדין׃ ויאמר
שרי סכות הכף זבח וצלמנע ע־
עתה בידך כי נתן לצבאך לחם׃
ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את
זבח ואת צלמנע בידי ודשתי
את בשרכם את קוצי המדבר
ואת הברקנים׃ ויעל משם פנו־
אל וידבר אליהם כזאת ויענו
אותו אנשי פנואל כאשר ענו
אנשי סכות׃ ויאמר גם לאנשי
פנואל לאמר בשובי בשלום א־
אתתץ את המגדל הזה׃
וזבח וצלמנע בקרקר
ומחניהם עמם כחמשת עשר
אלף כל הנותרים מכל מחנה בני

ויריעו ר̇ מל̇ וסימניהון ויריעו העם ויתקעו בשפרות ויעמדו איש תחתיו̇ ויריעו כל איש יהודה
ויריעו כל בני אלהים̇ ויצעק ג̇ וסימניהון̇ ויצעק איש ישראל מנפתלי̇ ויצעק כל איש
אפרים̇ ויצעק איש אפרים̇ וחד ויצעק שמואל̇ נתן ו̇ בקר̇ וסימניהון̇ ואת כנתינו ה̇
נתן להם̇ נתן לצבאך לחם̇ כי נתן לאנשיך̇ ויאמרו נתן נתן לא נתן להם̇ ואשר לא נתן̇ ואנחנו
נתן לך

וישאלהו ג׳ וסימנהון וימצאהו איש והנה תעה · וישאלהו המלך בכיתו · וילכדו נער
מאנשי סכות · וישאלהו · בכורו ג׳ מל׳ וסימנהון ויקח יהודה אשה לער בכורו · ויאמר
ליתר בכורו · ויהי בכורו אמנון · כמוהם ג׳ ומל׳ וסימנהון ויאמרו כמוך וכמוהם אחד

קדים והנפלים מאה ועשרים
אלף איש שלף חרב ויעל
גדעון דרך השכוני באהלים מ
מקדם לנבח ויגבהה ויך את ה
המחנה והמחנה היה בטח
וינוסו זבח וצלמנע וירדף את
אחריהם וילכד את שני מלכי
מדין את זבח ואת צלמנע וכל
המחנה החריד וישב גדעון בן
יואש מן המלחמה מלמעלה
החרס וילכד נער מאנשי סכות
וישאלהו ויכתב אליו את שרי
סכות ואת זקניה שבעים ושבעה
איש ויבא אל אנשי סכות
ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר
חרפתם אותי לאמר הכף זבח
וצלמנע עתה בידך כי נתן ל
לאנשיך היעפים לחם ויקח
את זקני העיר ואת קוצי המדבר
ואת הברקנים וידע בהם את
אנשי סכות ואת מגדל פנואל
נתץ ויהרג את אנשי העיר
ויאמר אל זבח ואל צלמנע א
איפה האנשים אשר הרגתם
בתבור ויאמרו כמוך כמהם
אחד כתאר בני המלך ויאמר
אחי בני אמי הם חי יהוה לו
החיתם אותם לא הרגתי אתכם
ויאמר ליתר בכורו קום הרג

אותם ולא שלף הנער חרבו כי
ירא כי עודנו נער ויאמר זבח
וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי
כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג
את זבח ואת צלמנע ויקח את
השהרנים אשר בצוארי גמליהם
ויאמרו איש ישראל
אל גדעון משל בנו גם אתה גם
בנך גם בן בנך כי הושעתנו
מיד מדין ויאמר אלהם גדעון
לא אמשל אני בכם ולא ימשל
בני בכם יהוה ימשל בכם ויאמר
אלהם גדעון אשאלה מכם ש
שאלה ותנו לי איש נזם שללו
כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים
הם ויאמרו נתון נתן ויפרשו את
השמלה וישליכו שמה איש
נזם שללו ויהי משקל נזמי ה
הזהב אשר שאל אלף ושבע
מאות זהב לבד מן השהרנים
והנטפות ובגדי הארגמן שעל
מלכי מדין ולבד מן הענקות
אשר בצוארי גמליהם ויעש
אותו גדעון לאפוד ויצג אותו
בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל
אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו
למוקש ויכנע מדין לפני בני
ישראל ולא יספו לשאת ראשם
ותשקט הארץ ארבעים שנה

וכמוהם אחד כמוהם יהיו עשיהם · וחבירו · והט לי ב׳ רסמ׳ · וסימנהון והט לי את
הנערה הזאת לאשה · והט לי את נזם שללו · הושעתנו ב׳ וסימנהון מיד מדין · מירע
הם · יב סו׳ פסו׳ · וסימנהון שלשת השרגים שלשת ימים הם · הסלים שלשת ימים הם · כבר בחון הוא
אשאלה כספר וגלמודה בן אדם חרשיא וחבירו · ואין לי מסורה למלאות שורה חמישית

בשיבה טובה ד׳ רסמ׳ וסימנהון ואתה תבא אל אבתיך אברהם גדעון דוד׳ ולא
ג׳ רסמ׳ וסימנהון בני ישראל ברית אחים וימאנו לשמוע ולא עשו ה׳ רסמ׳ נחר׳
וסימנהון כאשר דבר אליהן מלך מצרים חסד עם בית על אשר ליה. שמש אשר יעוד לעשות׳

בימי גדעון׃
וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו׃
ולגדעון היו שבעים בנים יצאי
ירכו כי נשים רבות היו לו׃
ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם
הוא בן וישם את שמו אבימלך׃
וימת גדעון בן יואש בשיבה
טובה ויקבר בקבר יואש אביו
בעפרה אבי העזרי׃
ויהי כאשר מת גדעון
וישובו בני ישראל ויזנו אחרי
הבעלים וישימו להם בעל ברית
לאלהים׃ ולא זכרו בני ישראל
את יהוה אלהיהם המציל אותם
מיד כל איביהם מסביב׃ ולא
עשו חסד עם בית ירבעל גדעון
ככל הטובה אשר עשה עם
ט׳ ישראל׃ וילך אבימלך
בן ירבעל שכמה אל אחי אמו
וידבר אליהם ואל כל משפחת
בית אבי אמו לאמר׃ דברו נא
באזני כל בעלי שכם מה טוב
לכם המשל בכם שבעים איש
כל בני ירבעל אם משל בכם
איש אחד וזכרתם כי עצמכם
ובשרכם אני׃ וידברו אחי אמו
עליו באזני כל בעלי שכם את
כל הדברים האלה ויט לבם
אחרי אבימלך כי אמרו אחינו

הוא׃ ויתנו לו שבעים כסף מבית
בעל ברית וישכר בהם אבימלך
אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו׃
ויבא בית אביו עפרתה
ויהרג את אחיו בני ירבעל
שבעים איש על אבן אחת
ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי
נחבא׃ ויאספו כל
בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו
וימליכו את אבימלך למלך
עם אלון מצב אשר בשכם׃ ויגדו
ליותם וילך ויעמד בראש
הר גרזים וישא קולו ויקרא
ויאמר להם שמעו אלי בעלי
שכם וישמע אליכם אלהים׃
הלוך הלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה
מלוכה עלינו׃ ויאמר להם הזית
החדלתי את דשני אשר בי
יכבדו אלהים ואנשים והלכתי
לנוע על העצים׃ ויאמרו העצים
העצים לתאנה לכי את מלכי
עלינו׃ ותאמר להם התאנה
החדלתי את מתקי ואת תנובתי
הטובה והלכתי לנוע על העצים׃
ויאמרו העצים לגפן לכי את
מלוכי עלינו׃ ותאמר להם הגפן
החדלתי את תירושי המשמח
אלהים ואנשים והלכתי לנוע

ולגדעון ג׳ וסימנהון חרב ליי ולגדעון ולגדעון ופחזי ולגדעון היו שבעים׳
וישמע ג׳ רפוי בקר׳ וסימנהון אליכם אלהים כי מי עמד בסוד מי בכם יאזין זאת׳ ויאסף
ו׳ בקר׳ וסימנהון ויאמר האטד ואם אין כבני המישך וחכירו פתח לבטן נלחם יב בק׳
ויאספו יב בקר׳ וסימנהון ויאספו אליו כל בני לוי חמשת מלכי האמרי כל בעלי שכם בני עמון
שמה ויאספו יחד ויאספו פלשתים מלחמה העם העם עם רב מגדל שכם המשררים

בלחם · ג כת וסימניהון חשבון אני הטוב טוב הדר עיר · וחבירו ירבעם · יואש · יהואש ובמלחמות
ויהפך פחד · ויחזק · לטע ד · וסימ׳ תלתא דהכא · כן אהבו לטע · כגמול · ב יחזקיהו עשיתם ·
אלון ב כת כן בנביא · וסימניהון ויהי גבולם עם אלון מיעב אשר · אלון מעננים · וחלפת משם ·
מחסוף

על העצים ויאמרו כל העצים
אל האטד לך אתה מלך עלינו
ויאמר האטד אל העצים אם
באמת אתם משחים אתי למלך
עליכם באו חסו בצלי ואם אין
תצא אש מן האטד ותאכל
את ארזי הלבנון ועתה אם
באמת ובתמים עשיתם ותמליכו
את אבימלך ואם טובה עשיתם
עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול
ידיו עשיתם לו אשר נלחם אבי
עליכם וישלך את נפשו מנגד
ויצל אתכם מיד מדין ואתם
קמתם על בית אבי היום ותהרגו
את בניו שבעים איש על אבן
אחת ותמליכו את אבימלך בן
אמתו על בעלי שכם כי אחיכם
הוא ואם באמת ובתמים עשי
עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום
הזה שמחו באבימלך וישמח
גם הוא בכם ואם אין תצא אש
מאבימלך ותאכל את בעלי
שכם ואת בית מלוא ותצא אש
מבעלי שכם ומבית מלוא
ותאכל את אבימלך וינס יותם
ויברח וילך בארה וישב שם
מפני אבימלך אחיו
וישר אבימלך על
ישראל שלש שנים וישלח

אלהים רוח רעה בין אבימלך
ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם
באבימלך לבוא חמס שבעים
בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך
אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי
שכם אשר חזקו את ידיו להרג
את אחיו וישימו לו בעלי שכם
מארבים על ראשי ההרים ויגזלו
את כל אשר יעבר עליהם בדרך
ויגד לאבימלך ויבא געל בן עבד
ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו
בעלי שכם ויצאו השדה ויבצרו
את כרמיהם וידרכו ויעשו הל
הלולים ויבאו בית אלהיהם ויא
ויאכלו וישתו ויקללו את
אבימלך ויאמר געל בן עבד
מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו
הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו
את אנשי חמור אבי שכם ומ
ומדוע נעבדנו אנחנו ומי יתן
את העם הזה בידי ואסירה את
אבימלך ויאמר לאבימלך רבה
צבאך וצאה וישמע זבל שר
העיר את דברי געל בן עבד ויחר
אפו וישלח מלאכים אל
אבימלך בתרמה לאמר הנה
געל בן עבד ואחיו באים שכמה
והנם צרים את העיר עליך
ועתה קום לילה אתה והעם אשר

וכל אורי רבו כת · במ״ב אילן כת · וסימניהון את ערה בת אילן ואת בשמות · ושאר אילון כת
וישמע ג רפו · וסימניהון שמעו אלי בעלי שכם · כי מי עמד · יקשיב וישמע לאחור · וישר ג כת
שין · וסימניהון וישר אבימלך על ישראל · וישר אל מלאך ויכל · וישר במגרה · ותאכל ו רפו
וסימניהון · ויאמר האטד אל העצים ואם אין תצא אש מבעל ב כו · ויענה אליהו · ויען אליה פתח
לבנון · בארה ד · וסימניהון · ומשם בארה היא הבאר · ויסע ישראל · וינס יותם ויברח בארה
בנו · וחד ובארה

ואסירה ג׳ בקר׳ וסימ׳ ואת אבימלך ואת ראשו כל בדילייך על העיר יז׳ רסמ׳ כאבנים רק
עץ בורח וחנה ויהי וישלח בכו ויבא ותבקע ועברו וראו ישבו וגם איש והבקע כינער ויואל כה עשו
וכל ע׳ עתי רכו במ״א וגעתי אל העיר הזאת דמלכים ומי יתן ב׳ וסימ׳ ומי יתן כל עם ומי יתן
העם הזה בידי

אתך וארב בשדה והיה בבקר
ל׳ כזרח השמש תשכים ופשטת
יז׳ ה׳ על העיר והנה הוא והעם אשר
רס׳ אתו יצאים אליך ועשית לו
כאשר תמצא ידך ויקם אבימלך
י״א וכל העם אשר עמו לילה ויארבו
על שכם ארבעה ראשים ויצא
געל בן עבד ויעמד פתח שער
העיר ויקם אבימלך והעם אשר
אתו מן המארב וירא געל את
י״ט העם ויאמר אל זבל הנה עם
יורד מראשי ההרים ויאמר
אליו זבל את צל ההרים אתה
ראה כאנשים ויסף עוד געל
י״ט לדבר ויאמר הנה עם יורדים מ
ל׳ י״א מעם טבור הארץ וראש אחד
בא מדרך אלון מעוננים ויאמר
אליו זבל איה אפוא פיך אשר
תאמר מי אבימלך כי נעבדנו
ל׳ הלא זה העם אשר מאסתה בו
צא נא עתה והלחם בו ויצא
געל לפני בעלי שכם וילחם בא
באבימלך וירדפהו אבימלך
וינס מפניו ויפלו חללים רבים
עד פתח השער וישב אבימלך
ל׳ בארומה ויגרש זבל את געל ל׳
ה׳ ואת אחיו משבת בשכם
רסמ׳ ויהי ממחרת ויצא
העם השדה ויגדו לאבימלך

ויקח את העם ויחצם לשלשה ו׳
ראשים ויארב בשדה וירא והנה
העם יצא מן העיר ויקם עליהם
ויכם ואבימלך והראשים אשר
עמו פשטו ויעמדו פתח שער
העיר ושני הראשים פשטו על
י״א כל אשר בשדה ויכום ואבימלך
זק׳ נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד
י״ב את העיר ואת העם אשר בה
רסמ׳ ל׳ הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלח
וישמעו כל
בעלי מגדל שכם ויבאו אל
צריח בית אל ברית ויגד ל
לאבימלך כי התקבצו כל בעלי
מגדל שכם ויעל אבימלך הר
צלמון הוא וכל העם אשר אתו
ל׳ ויקח אבימלך את הקרדמות
ל׳ ל׳ בידו ויכרת שוכת עצים וישאה
וישם על שכמו ויאמר אל
י״א העם אשר עמו מה ראיתם
רסמ׳ עשיתי מהרו עשו כמוני ויכרתו
גם כל העם איש שוכה וילכו
אחרי אבימלך וישימו על
הצריח ויציתו עליהם את הצריח
באש וימתו גם כל אנשי מגדל
ל׳ שכם כאלף איש ואשה
וילך אבימלך אל
ו׳ תבץ ויחן בתבץ וילכדה ומגדל
עז היה בתוך העיר וינסו שמה

חזקו ד׳ בקר׳ וסימניהון אשר חזקו ידיו לא חזקו הכהנים חזקו פניהם מסלע וכל סביבותיהם חזקו
בידיהם שכמה ו׳ בקר׳ וסימניהון וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה ויאסף יהושע וילך אבימלך
בן ירבעל שכמה בתרמה לאמר הנה חג״י בשלו וילך רחבעם דה״ה מהרו ד׳ בקר׳ וסימניהו
מהרו עשו כמני מהרו ועלו אל אבי מהרו ללכת פן ימהר מהרו את המן לעשות את דבר אסתר
ויזרעה ל׳ זירועיה ל׳ זירועים ל׳ יזרע ל׳ הזרעים ל׳ ואזורעם ל׳ זרענים ל׳

קללת ג בקרי וסימניהון כי קללת אלהים תלוי ותבא אליהם בן קללת עם
וסימניהון והשלך את הילד תחת ותשלך אשה אחת פלח רכב ותשלך דברי אחריך חד
בנבי א וחד
ותשלך ג בקרי
חד בכל חד
כתובים

כי האנשים והנשים וכל בעלי
העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג
המגדל ויבא אבימלך עד
המגדל וילחם בו ויגש עד פתח
המגדל לשרפו באש ותשלך
אשה אחת פלח רכב על ראש
אבימלך ותרץ את גלגלתו ויקרא
מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר
לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו
לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו
וימת ויראו איש ישראל כי
מת אבימלך וילכו איש למקמו
וישב אלהים את רעת אבימלך
אשר עשה לאביו להרג את
שבעים אחיו ואת כל רעת
אנשי שכם השיב אלהים בראש
ם ותבא אליהם קללת
יותם בן ירבעל
ויקם אחרי אבימלך להושיע
את ישראל תולע בן פואה בן
דודו איש יששכר והוא ישב
בשמיר בהר אפרים וישפט
את ישראל עשרים ושלש
שנה וימת ויקבר בשמיר
ויקם אחריו יאיר
הגלעדי וישפט את ישראל
עשרים ושתים שנה ויהי לו
שלשים בנים רכבים על שלשים
עירים ושלשים עירים להם

להם יקראו חות יאיר עד היום
הזה אשר בארץ הגלעד וימת
יאיר ויקבר בקמון
ויספו בני ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים
ואת העשתרות ואת אלהי ארם
ואת אלהי צידון ואת אלהי
מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה
ולא עבדוהו ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד פלשתים
וביד בני עמון וירעצו וירצצו
את בני ישראל בשנה ההיא
שמנה עשרה שנה את כל בני
ישראל אשר בעבר הירדן בארץ
האמרי אשר בגלעד ויעברו
בני עמון את הירדן להלחם גם
ביהודה ובבנימין ובבית אפרים
ותצר לישראל מאד
ויזעקו בני ישראל אל יהוה לא
מר חטאנו לך וכי עזבנו את
אלהינו ונעבד את הבעלים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממצרים ומן האמרי ומן
בני עמון ומן פלשתים וצידונים
ועמלק ומעון לחצו אתכם
ותצעקו אלי ואושיעה אתכם
מידם ואתם עזבתם אותי ות
עבדו אלהים אחרים לכן לא

וישב כה וסימניהון וישב את כל הרכש אבימלך וישבירו אל חיקו כי בא סוס ברעה וישב
משה את דברי העם אל ה' רעת הכסה הכסה ויותן לשקר צדוק בצדקי כנהן יואש
עליו ויקרא ישעיהו המקדש למלאך שפן בצדקתי את אזנם יעתר אל אלוה וירצהו מורה
ותקצר ד' וסימניהון ותקצר נפש העם בדרך ותקצר נפשו בעמל
ישראל ותקצר נפשי בהם ותקצר נפשו

ויזעקו ג׳ פס׳ וסימניהון לכו וזעקו אל האלהים · הילילו הרעים וזעקו · קראו שם קראן ·
ויפתח ׳ ג׳ וסימניהון ויפתח ואשתו ונציב · ויפתח הגלעדי · ויפתח שפתיו · חד לשון קרתה ·
וחד שום בר נש · וחד לשון פתיחה · בבית אבינו ב׳ · וסימ׳ העוד לנו חלק ונחלה · ויאמרו לו לא תנחל
בבית אבינו ·

אושיע אתכם׃ לכו וזעקו
אל האלהים אשר בחרתם
בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם׃
ויאמרו בני ישראל אל יהוה
חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב
בעיניך אך הצילנו נא היום הזה׃
ויסירו את אלהי הנכר מקרבם
ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו
בעמל ישראל׃ ויצעקו בני
עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני
ישראל ויחנו במצפה׃ ויאמרו
העם שרי גלעד איש אל רעהו
מי האיש אשר יחל להלחם
בבני עמון יהיה לראש לכל
ישבי גלעד׃
ויפתח הגלעדי היה גבור חיל
והוא בן אשה זונה ויולד גלעד
את יפתח׃ ותלד אשת גלעד לו
בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו
את יפתח ויאמרו לו לא תנחל
בבית אבינו כי בן אשה אחרת
אתה׃ ויברח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו אל
יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו׃
ויהי מימים
וילחמו בני עמון עם ישראל׃
ויהי כאשר נלחמו בני עמון
עם ישראל וילכו זקני גלעד
לקחת את יפתח מארץ טוב׃

ויאמרו ליפתח לכה והייתה
לנו לקצין ונלחמה בבני עמון׃
ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא
אתם שנאתם אותי ותגרשוני
מבית אבי ומדוע באתם אלי
עתה כאשר צר לכם׃ ויאמרו
זקני גלעד אל יפתח לכן עתה
שבנו אליך והלכת עמנו
ונלחמת בבני עמון והיית לנו
לראש לכל ישבי גלעד׃ ויאמר
יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם
בבני עמון ונתן יהוה אותם
לפני אנכי אהיה לכם לראש׃
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו אם
לא כדברך כן נעשה׃ וילך יפתח
עם זקני גלעד וישימו העם אותו
עליהם לראש ולקצין וידבר
יפתח את כל דבריו לפני יהוה
במצפה׃ וישלח
יפתח מלאכים אל מלך בני
עמון לאמר מה לי ולך כי באת
אלי להלחם בארצי׃ ויאמר
מלך בני עמון אל מלאכי יפתח
כי לקח ישראל את ארצי בעלותו
ממצרים מארנון ועד
היבק ועד הירדן ועתה השיבה
אתהן בשלום׃ ויוסף עוד יפתח

ככל הטוב ג׳ דסמי׳ · וסימניהון · עשה אתה לנו · מחר נצא אליכם · נרדה אחרי פלשתים ·
ויהי מימים · ג׳ דסמי׳ · וסימניהון · וילחמו בני עמון עם ישראל · ויהי מימים רבים · ויהי מימים ·
השיבה ג׳ · וסימניהון · ועתה השיבה נא אתהן בשלום · השיבה לי ששון ישעך ·
השיבה נפשי משאיהם · ויגדלו · ב׳ בקרי׳ · ויגדלו הנערים · ויגדלו בני האשה ·
קדשה · ב׳ · וסימניהון · ממדבר פארן קדשה · ויבא קדשה ·

ולא יוכל ג׳ רפי׳ וסימניהון ביצחק פי׳ אל ה׳ ומלאתי כל מלאכה גדולה אני עשה
ד׳ מל׳ בנב׳ וסימניהון והיה היוצא כל היוצא מהנה היוצא ונפל קדמ׳ מה הדבר היוצא היוצא
הרוב ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימניהון הרוב רב עם ישראל הרב דברים לא יענה הרב עם שדי יסור

וישלח מלאכים אל מלך בני
עמון ויאמר לו כה אמר יפתח
לא לקח ישראל את ארץ מ
מואב ואת ארץ בני עמון כי
בעלותם ממצרים וילך ישראל
במדבר עד ים סוף ויבא קדשה
וישלח ישראל מלאכים אל
מלך אדום לאמר אעברה נא
בארצך ולא שמע מלך אדום
וגם אל מלך מואב שלח ולא
אבה וישב ישראל בקדש
וילך במדבר ויסב את ארץ
אדום ואת ארץ מואב ויבא
ממזרח שמש לארץ מואב
ויחנון בעבר ארנון ולא באו
בגבול מואב כי ארנון גבול מואב
וישלח ישראל מלאכים אל
סיחון מלך האמרי מלך חשבון
ויאמר לו ישראל נעברה נא
בארצך עד מקומי ולא האמין
סיחון את ישראל עבר בגבלו
ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו
ביהצה וילחם עם ישראל ויתן
יהוה אלהי ישראל את סיחון
ואת כל עמו ביד ישראל ויכום
ויירש ישראל את כל ארץ
האמרי יושב הארץ ההיא
ויירשו את כל גבול האמרי
מארנון ועד היבק ומן המדבר

ועד הירדן ועתה יהוה אלהי
ישראל הוריש את האמרי מפני
עמו ישראל ואתה תירשנו
הלוא את אשר יורישך כמוש
אלהיך אותו תירש ואת כל אשר
הוריש יהוה אלהינו מפנינו
אותו נירש ועתה הטוב טוב אתה
מבלק בן צפור מלך מואב הרוב
רב עם ישראל אם נלחם נלחם
בם בשבת ישראל בחשבון ובב
ובבנותיה ובערעור ובבנותיה
ובכל הערים אשר על ידי ארנון
שלש מאות שנה ומדוע לא
הצלתם בעת ההיא ואנכי לא
חטאתי לך ואתה עשה אתי
רעה להלחם בי ישפט יהוה
השפט היום בין בני ישראל ובין
בני עמון ולא שמע מלך בני
עמון אל דברי יפתח אשר שלח
אליו   ותהי על
יפתח רוח יהוה ויעבר את
הגלעד ואת מנשה ויעבר את
מצפה גלעד וממצפה גלעד
עבר בני עמון וידר יפתח נדר
ליהוה ויאמר אם נתון תתן את
בני עמון בידי והיה היוצא אשר
יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי
בשלום מבני עמון והיה ליהוה
והעליתהו עלה ויעבר יפתח

ואנכי ט׳ ר״ה פס׳ וסימניהון ואנכי הסתר אסתיר פני כאיש ואנכי עמדתי בהר ארבעים יום
ואנכי לא חטאתי לך ואנכי היום זקן ומשוח מלך ואנכי ה׳ אלהיך רוגע הים ויהמו גליו ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם ואנכי תולעת ולא איש ואנכי נטעתיך שורק ואנכי אמרתי וכל הרי
עשר רכו׳   וידר ג׳ וסימניהון וידר יעקב נדר לאמר וידר
ישראל נדר לה׳ ויאמר וידר יפתח נדר לה׳ ויאמר

כפי בכפי ט׳ מלישנהו בקר׳ וסימניהון והסרותי את כפי וסכותי את כפי עליך ואשים ואשימה
אכה׳ ב׳ בו׳ על׳ בינעך ונפשי נפשי ו׳ סבירי ממנה וקרי ממנו והסימן בלשו תרגו אפריט
כעזרא דיפתח ולקט בארחא דמלכא ואת מנשה ב׳ דסמי׳ בקרי׳ ואת מנשה בשמאלו מימין ותהי על
יפתח רוח ה׳

אל בני עמון להלחם בם ויתנם
יהוה בידו ויכם מערוער ועד
בואך מנית עשרים עיר ועד
אבל כרמים מכה גדולה מאד
ויכנעו בני עמון מפני בני
ישראל ויבא
יפתח המצפה אל ביתו והנה
בתו יצאת לקראתו בתפים
ובמחלות ורק היא יחידה אין
לו ממנו בן או בת ויהי כראותו
אותה ויקרע את בגדיו ויאמר
אהה בתי הכרע הכרעתני ואת
היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל
יהוה ולא אוכל לשוב ותאמר
אליו אבי פציתה את פיך אל
יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך
אחרי אשר עשה לך יהוה
נקמות מאיביך מבני עמון
ותאמר אל אביה יעשה לי
הדבר הזה הרפה ממני שנים
חדשים ואלכה וירדתי על
ההרים ואבכה על בתולי אנכי
ורעיתי ויאמר לכי וישלח
אותה שנים חדשים ותלך היא
ורעותיה ותבך על בתוליה על
ההרים ויהי מקץ שנים חדשים
ותשב אל אביה ויעש לה את
נדרו אשר נדר והיא לא ידעה
איש ותהי חק בישראל מימים

ימימה תלכנה בנות ישראל
לתנות לבת יפתח הגלעדי
ארבעת ימים בשנה
יב ויצעק איש אפרים
ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח
מדוע עברת להלחם בבני עמון
ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך
נשרף עליך באש ויאמר
יפתח אליהם איש ריב הייתי
אני ועמי ובני עמון מאד
ואזעק אתכם ולא הושעתם
אותי מידם ואראה כי אינך
מושיע ואשימה נפשי בכפי
ואעברה אל בני עמון ויתנם
יהוה בידי ולמה עליתם אלי
היום הזה להלחם בי ויקבץ
יפתח את כל אנשי גלעד וילחם
את אפרים ויכו אנשי גלעד
את אפרים כי אמרו פליטי
אפרים אתם גלעד בתוך אפרים
בתוך מנשה וילכד גלעד את
מעברות הירדן לאפרים והיה
כי יאמרו פליטי אפרים אעברה
ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי
אתה ויאמר לא ויאמרו לו
אמר נא שבלת ויאמר סבלת
ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו
וישחטוהו אל מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים

ולנו ג׳ בקר׳ וסימניהון ולנו לא קראת להלחם ולנו הסגירו ביד המלך ולנו כשת הפנים וחך
לא לכם ולנו החוצה יו׳ בקר׳ וסימניהון ויוצא אתו החוצה ויהי כהוציאם אתם
החוצה ולרבקה אח ושמו לבן ותתפשהו בבגדו לאמר ויהי כהרימי קולי כשמעו ויהי כראותה כי
עזב בגדו ויוצא אליך העבוט כי ישבו אחים יחדו מדלתי ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ
הוא ושמואל משרתו ויאריכו וחבירו ראשי הברים אותנר
די׳ שייך מעבר ורו׳

יחל ה בקר ב קמ וג פת וסימניהון אשר יחל להושיע להלחם והוא יחל להושיע קמ ליא יחל
דכרן יחל ישר וחבירו וילדת ג בקר וסימניהון ישמעאל הנך הנך הזבלני ג וסימנ
אלה משפחות הזבולני וישפט אחריו את ישראל וימת אילון הזבולני ויקבר באילון

ארבעים ושנים אלף: וישפט
יפתח את ישראל שש שנים
וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי
גלעד: וישפט
אחריו את ישראל אבצן מבית
לחם: ויהי לו שלשים בנים ושל
ושלשים בנות שלח החוצה
ושלשים בנות הביא לבניו מן
החוץ וישפט את ישראל שבע
שנים: וימת אבצן ויקבר בבית
לחם: וישפט אחריו
את ישראל אילון הזבולני וישפט
את ישראל עשר שנים: וימת
אילון הזבולני ויקבר באילון
בארץ זבולן:
וישפט אחריו את ישראל
עבדון בן הלל הפרעתוני: ויהי
לו ארבעים בנים ושלשים בני
בנים רכבים על שבעים עירם
וישפט את ישראל שמנה
שנים: וימת עבדון בן הלל
הפרעתוני ויקבר בפרעתון בא
בארץ אפרים בהר העמלקי:
ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים
ארבעים שנה:
ויהי איש אחד מצרעה ממ
ממשפחת הדני ושמו מנוח

ואשתו עקרה ולא ילדה: וירא
מלאך יהוה אל האשה ויאמר
אליה הנה נא את עקרה ולא
ילדת והרית וילדת בן: ועתה
השמרי נא ואל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמא: כי הנך
הרה וילדת בן ומורה לא יעלה
על ראשו כי נזיר אלהים יהיה
הנער מן הבטן והוא יחל לה
להושיע את ישראל מיד פלש
פלשתים: ותבא האשה ותאמר
לאישה לאמר איש האלהים
בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא
ולא שאלתיהו אי מזה הוא
ואת שמו לא הגיד לי: ויאמר
לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל
תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל
טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער
מן הבטן עד יום מותו:
ויעתר מנוח אל יהוה
ויאמר בי אדוני איש האלהים
אשר שלחת יבוא נא עוד
אלינו ויורנו מה נעשה לנער
היולד: וישמע האלהים בקול
מנוח ויבא מלאך האלהים
עוד אל האשה והיא יושבת
בשדה ומנוח אישה אין עמה:
ותמהר האשה ותרץ ותגד

ויעתר ב ר״פ בפס וסימניהון ויעתר יצחק ליי לנכח אשתו ויעתר מנוח אל יי ויאמר אותך
ל מל בקר וסימניהון נערה נא אותך גרי שים הפליטך יריך בהתהלכך תנחה אותך וכל
האסף ולשון נכמה וסב יחזקאל רבו במו וסימניהון המורדים חזקו וכדברי
ושכבתך ונטשתיך דרמונים

ומעשהו ג׳ בקר׳ וסימנהון משפט׳ ואיש כמעון׳ פעל אלים ומעשהו השכילו ח׳ כת׳
דבריך וק׳ דברך׳ וסימנהון ויאמר מנוח׳ יאמן נא דברך׳ ויהי כעלות המנחה יהי נא
דבריך המלכים׳ נמצאו דבריך ואכלם תנ׳ רפסו׳ זכרתי בנשה ואשוע׳ שרים רדפוני חנם׳

לאישה ותאמר אליו הנה נראה
אלי האיש אשר בא ביום אלי
ויקם וילך מנוח אחרי אשתו
ויבא אל האיש ויאמר לו האתה
האיש אשר דברת אל
האשה ויאמר אני ויאמר
מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה
משפט הנער ומעשהו ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח מכל
אשר אמרתי אל האשה תשמר
מכל אשר יצא מגפן היין לא
תאכל ויין ושכר אל תשת וכל
טמאה אל תאכל כל אשר
צויתיה תשמר ויאמר מנוח
אל מלאך יהוה נעצרה נא
אותך ונעשה לפניך גדי עזים
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
אם תעצרני לא אכל בלחמך
ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה
כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה
הוא ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה מי שמך כי יבא דבריך
וכבדנוך ויאמר לו מלאך יהוה
למה זה תשאל לשמי והוא
פלאי ויקח מנוח את גדי העזים
ואת המנחה ויעל על הצור
ליהוה ומפלא לעשות ומנוח
ואשתו ראים ויהי בעלות הלהב
מעל המזבח השמימה ויעל

מלאך יהוה בלהב המזבח
ומנוח ואשתו ראים ויפלו על
פניהם ארצה ולא יסף עוד
מלאך יהוה להראה אל מנוח
ואל אשתו אז ידע מנוח כי
מלאך יהוה הוא ויאמר
מנוח אל אשתו מות נמות כי
אלהים ראינו ותאמר לו
אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו
לא לקח מידנו עלה ומנחה
ולא הראנו את כל אלה וכעת
לא השמיענו כזאת ותלד
האשה בן ותקרא את שמו
שמשון ויגדל הנער ויברכהו
יהוה ותחל רוח יהוה לפעמו
במחנה דן בין צרעה ובין
אשתאל

וירד
שמשון תמנתה וירא אשה
בתמנתה מבנות פלשתים ויעל
ויגד לאביו ולאמו ויאמר
אשה ראיתי בתמנתה מבנות
פלשתים ועתה קחו אותה לי
לאשה ויאמר לו אביו ואמו
האין בבנות אחיך ובכל עמי
אשה כי אתה הולך לקחת
אשה מפלשתים הערלים ויאמר
שמשון אל אביו אותה קח לי
כי היא ישרה בעיני ואביו ואמו
לא ידעו כי מיהוה היא

ויעט כל הקהל ויאמרו רעזרא׳ וכבדנוך ל׳ מכבוד ל׳ הכבודה ל׳
ותקרא את שמו י׳ רפי׳ בקר׳ וסימנהון שת׳ גד׳ אשר זבולן׳ יוסף׳ אונן׳ שלה
שמשון׳ שמואל׳ שלמה׳ בבנות׳ ב׳ וסימנהון לראות בבנות הארץ׳ האין בבנות
אחיך ובכל׳ ישרה׳ ב׳ וסימנהון כי היא ישרה בעיני׳ הנה עפלה לא

אביהוא ז׳ וסימנהון בלשון תרגום אתתא רגזת מן ביתא מלכא חזיה דהדרת כראשה
ולי ח׳ וסימנהון והבך אשת שמשון ויחר לשאול מאד ולי אני עבדך לי הכסף ולי הזהב לי
גלעד ולי מנשה [illegible] ולי מה יקרו רעיך [illegible]

כי תאנה הוא מבקש מפלשתים
ובעת ההיא פלשתים משלים
בישראל׃ וירד
שמשון ואביו ואמו תמנתה
ויבאו עד כרמי תמנתה והנה
כפיר אריות שאג לקראתו׃
ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו
כשסע הגדי ומאומה אין בידו
ולא הגיד לאביו ולאמו את
אשר עשה׃ וירד וידבר לאשה
ותישר בעיני שמשון׃ וישב מ
מימים לקחתה ויסר לראות את
מפלת האריה והנה עדת דבורים
בגוית האריה ודבש׃ וירדהו אל
כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל
אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו
ולא הגיד להם כי מגוית האריה
רדה הדבש׃ וירד אביהו אל
האשה ויעש שם שמשון מ
משתה כי כן יעשו הבחורים׃
ויהי כראותם אותו ויקחו ע
שלשים מרעים ויהיו אתו׃
ויאמר להם שמשון אחודה
נא לכם חידה אם הגד תגידו
אותה לי שבעת ימי המשתה
ומצאתם ונתתי לכם שלשים
סדינים ושלשים חלפת בגדים׃
ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם
אתם לי שלשים סדינים וש

ושלשים חליפות בגדים ויאמרו
לו חודה חידתך ונשמענה׃
ויאמר להם מהאכל יצא מאכל
ומעז יצא מתוק ולא יכלו
להגיד החידה שלשת ימים׃
ויהי ביום השביעי ויאמרו
לאשת שמשון פתי את אישך
ויגד לנו את החידה פן נשרף
אותך ואת בית אביך באש ה
הלירשנו קראתם לנו הלא׃ ותבך
אשת שמשון עליו ותאמר רק
שנאתני ולא אהבתני החידה
חדת לבני עמי ולי לא הגדתה
ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא
הגדתי ולך אגיד׃ ותבך עליו
שבעת הימים אשר היה להם
המשתה ויהי ביום השביעי ויגד
לה כי הציקתהו ותגד החידה
לבני עמה׃ ויאמרו לו אנשי
העיר ביום השביעי בטרם יבא
החרסה מה מתוק מדבש ומה
עז מארי ויאמר להם לולא
חרשתם בעגלתי לא מצאתם
חידתי׃ ותצלח עליו רוח יהוה
וירד אשקלון ויך מהם שלשים
איש ויקח את חליצותם ויתן
החליפות למגידי החידה ויחר
אפו ויעל בית אביהו׃ ותהי
אשת שמשון למרעהו אשר

[illegible]

חתן ד׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון כי חתן דמים אתה לי׳ חתן דמים למולת׳ שמשון חתן התמני׳ חתן
בית אחאב׳ וחד וחתן המלך ׳ נתנו ׳ ה׳ בקרי׳ וסימניהון ולא נתנו אלהים להרע עמדי׳ ולא
נתנו אביה לבוא׳ ויקחהו שאול׳ וישב דוד במדבר ׳ וחד ונתנו יי׳ אלהיך בידיך

טו רעה לו׃ ויהי
מימים בימי קציר חטים ויפקד
שמשון את אשתו בגדי עזים
ויאמר אבאה אל אשתי
החדרה ולא נתנו אביה לבוא׃
ויאמר אביה אמר אמרתי
כי שנא שנאתה ואתננה למרעך
הלא אחתה הקטנה טובה ממנה
תהי נא לך תחתיה׃ ויאמר להם
שמשון נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה׃ וילך
שמשון וילכד שלש מאות
שועלים ויקח לפדים ויפן זנב
אל זנב וישם לפיד אחד בין שני
הזנבות בתוך׃ ויבער אש בלפידים
וישלח בקמות פלשתים ויבער
מגדיש ועד קמה ועד כרם
זית׃ ויאמרו פלשתים מי עשה
זאת ויאמרו שמשון חתן
התמני כי לקח את אשתו ויתנה
למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו
אותה ואת אביה באש׃ ויאמר
להם שמשון אם תעשון כזאת
כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל׃
ויך אותם שוק על ירך מכה
גדולה וירד וישב בסעיף סלע
עיטם׃ ויעלו
פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו
בלחי׃ ויאמרו איש יהודה למה

עליתם עלינו ויאמרו לאסור
את שמשון עלינו לעשות לו
כאשר עשה לנו׃ וירדו שלשת
אלפים איש מיהודה אל סעיף
סלע עיטם ויאמרו לשמשון
הלא ידעת כי משלים בנו פלש
פלשתים ומה זאת עשית לנו
ויאמר להם כאשר עשו לי כן
עשיתי להם׃ ויאמרו לו לאסרך
ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר
להם שמשון השבעו לי פן ת
תפגעון בי אתם׃ ויאמרו לו
לאמר לא כי אסר נאסרך
ונתנוך בידם והמת לא נמיתך
ויאסרהו בשנים עבתים חדשים
ויעלוהו מן הסלע׃ הוא בא
עד לחי ופלשתים הריעו לקרא
לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה
ותהיינה העבתים אשר על
זרועותיו כפשתים אשר בערו
באש וימסו אסוריו מעל ידיו׃
וימצא לחי חמור טריה וישלח
ידו ויקחה ויך בה אלף איש׃
ויאמר שמשון בלחי החמור
חמור חמרתים בלחי החמור
הכיתי אלף איש׃ ויהי ככלתו
לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא
למקום ההוא רמת לחי׃ ויצמא
מאד ויקרא אל יהוה ויאמר

תעשון ׳יד בקרי׳ וסימניהון׳ והוריתי אתכם את אשר תעשון׳ לא תעשון אתי אלהי׳ אם תחלינו לפני
למלחמה׳ ואם לא תעשון כן הנה׳ ואינה אתכם בעת ההיא׳ לא תעשון כן ליי׳ אלהיכם׳ לא תעשון ככל
אשר אנחנו עשים פה׳ ושמרתם את דברי הברית׳ ויאמר אליהם ממני תראו׳ תני דפסוק׳ כי אם
נקמתי בכם׳ למה תעשון כדברים האלה׳ ויצום לאמר דמלכים׳ והזהרתם כה תעשון ביר ארכ
עלינו׳ ב׳ בקרי׳ וסימניהון ויהי כי עלינו אל עבדך אבי׳ לאסר את שמשון עלינו׳

בחצי הלילה ג׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימן בלשון תרגום קטל שמשון גבריא׳ ופירושיהו ויהי בחצי הלילה וי״י הכה כל בכור בארץ מצרים׳ וישכב שמשון עד חצי הלילה׳ ויחרד האיש וילפת חד בתו׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳ ויבקע ב׳ ויבקע אלהים את המכתש׳ יבקע צור ויזובו מים

אתה נתת ביד עבדך את
התשועה הגדלה הזאת ועתה
אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים׃
ויבקע אלהים את המכתש אשר
בלחי ויצאו ממנו מים וישת
ותשב רוחו ויחי על כן קרא
שמה עין הקורא אשר בלחי
עד היום הזה׃ וישפט את
ישראל בימי פלשתים עשרים
שנה׃ וילך
שמשון עזתה וירא שם אשה זונה
ויבא אליה׃ לעזתים לאמר בא
שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל
הלילה בשער העיר ויתחרשו כל
הלילה לאמר עד אור הבקר
והרגנהו׃ וישכב שמשון עד חצי
הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז
בדלתות שער העיר ובשתי
המזוזות ויסעם עם הבריח וישם
על כתפיו ויעלם אל ראש ההר
אשר על פני חברון׃
ויהי אחרי כן ויאהב אשה
בנחל שורק ושמה דלילה׃ ויעלו
אליה סרני פלשתים ויאמרו
לה פתי אותו וראי במה כחו
גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו
לענתו ואנחנו נתן לך איש
אלף ומאה כסף׃ ותאמר דלילה
אל שמשון הגידה נא לי במה

כחך גדול ובמה תאסר לענותך׃
ויאמר אליה שמשון אם
יאסרני בשבעה יתרים לחים
אשר לא חרבו וחליתי והייתי
כאחד האדם׃ ויעלו לה סרני
פלשתים שבעה יתרים לחים אשר
לא חרבו ותאסרהו בהם׃ והארב
ישב לה בחדר ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון וינתק את
היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת
בהריחו אש ולא נודע כחו׃
ותאמר דלילה אל שמשון הנה
התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה
הגידה לי במה תאסר׃ ויאמר
אליה אם אסור יאסרוני
בעבתים חדשים אשר לא
נעשה בהם מלאכה וחליתי
והייתי כאחד האדם׃ ותקח דלילה
עבתים חדשים ותאסרהו בהם
ותאמר אליו פלשתים עליך
שמשון והארב ישב בחדר
וינתקם מעל זרעתיו כחוט׃
ותאמר דלילה אל שמשון עד
הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים
הגידה לי במה תאסר ויאמר
אליה אם תארגי את שבע
מחלפות ראשי עם המסכת׃
ותתקע ביתד ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון וייקץ

קורא הקורא י׳ מל׳ בליש׳ וסימ׳ ויבקע אלהים את המכתש וינעו אמות הספים קול קורא במדבר פנו דרך י״י למען הרע׳ ואין קורא בשמך מתעורר׳ עשה כסיל וכימה׳ על הלחות׳ ושלום בן קורא בן אביסף׳ תהום אל תהום קורא׳ ינתק ג׳ בקרי׳ וסימניהן כאשר ינתק פתיל הנערת׳ ינתק מאהלו מבטחו׳ והחוט המשלש לא במהרה ינתק׳

נעשה ח̇ קמ' וסימניהון וכל נעשה במרחשת בעטרים חרשים לכל ממלכה לכל ממלכות
ולא נעשה כסף כי אם כשמנה עשרה כי לא נעשה כפסח הזה וכל המשת דכו במב וסימנהון
הורי זהב נעשה לה אחות לנו קטנה ושרים אין להם

משנתו ויסע את היתד הארג
ואת המסכת ותאמר אליו איך
תאמר אהבתיך ולבך אין אתי
זה שלש פעמים התלת בי ולא
הגדת לי במה כחך גדול ויהי כי
הציקה לו בדבריה כל הימים
ותאלצהו ותקצר נפשו למות
ויגד לה את כל לבו ויאמר לה
מורה לא עלה על ראשי כי
נזיר אלהים אני מבטן אמי אם
גלחתי וסר ממני כחי וחליתי
והייתי ככל האדם ותרא דלילה
כי הגיד לה את כל לבו ותשלח
ותקרא לסרני פלשתים לאמר
עלו הפעם כי הגיד לה את כל
לבו ועלו אליה סרני פלשתים
ויעלו הכסף בידם ותישנהו על
ברכיה ותקרא לאיש ותגלח
את שבע מחלפות ראשו ותחל
לענותו ויסר כחו מעליו ותאמר
פלשתים עליך שמשון ויקץ
משנתו ויאמר אצא כפעם
בפעם ואנער והוא לא ידע כי
יהוה סר מעליו ויאחזוהו
פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו
אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים
ויהי טוחן בבית האסירים ויחל
שער ראשו לצמח כאשר גלח
וסרני פלשתים

נאספו לזבח זבח גדול לדגון
אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן
אלהינו בידנו את שמשון
אויבנו ויראו אתו העם ויהללו
את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את אויבנו ואת מחריב
ארצנו ואשר הרבה את חללינו
ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו
לשמשון וישחק לנו ויקראו
לשמשון מבית האסירים ויצחק
לפניהם ויעמידו אותו בין הע
העמודים ויאמר שמשון אל
הנער המחזיק בידו הניחה אותי
והימשני את העמדים אשר
הבית נכון עליהם ואשען עליהם
והבית מלא האנשים והנשים
ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג
כשלשת אלפים איש ואשה
הראים בשחוק שמשון ויקרא
שמשון אל יהוה ויאמר אדני
יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה
האלהים ואנקמה נקם אחת
משתי עיני מפלשתים וילפת
שמשון את שני עמודי התוך אשר
הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד
בימינו ואחד בשמאלו ויאמר
שמשון תמות נפשי עם פלשתים
ויט בכח ויפל הבית על הסרנים
ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים

ולשמחה ג̇ וסימניהון לדגון אלהיהם ולשמחה · עם הרביעי · ויעם החמישי · לשחוק אמרתי מהולל
ח̇ כת' וקרי [illegible] · וסימניהון כי טוב מבן ימין לס רבה המשרה · ויענה מן המערה
מן הסערה מי אתו כחר כתיהם מן כת ציון כל הדרה כי עינים · התוך ב̇ · וילפת שמשון
נשער · כאחר יב בקר · וסימניהון הן האדם היה כאחד · שבטי ישר' · והליתי · והליתי · מכנוי
מהם היבים מכני · הנבלים · החלקים · וגברים · למיכיהו · ויהללו · ל̇ · יאל פרעה · את אלהיהם · עד
לשמחה · גם חיצע שערתי ·

אפרים ד׳ המינ׳ וסימניהון כלשון תרגום חנטריא דמיכיהו יעדור ומיהן ולאספה דכו׳ ביה
אלהים ה׳ דסמי׳ וסימניהון והאבן הזאת אשר שמתי מצבה אין זה כי אם בית אלהים
והאיש מיכה המוכר בית אלהים אלה אזכרה ואשפכה לערך ב׳ והערכו לערך וינח׳

אשר המית במותו רבים מאשר
המית בחייו: וירדו אחיו וכל בית
אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו
אותו בין צרעה ובין אשתאל
בקבר מנוח אביו והוא שפט
את ישראל עשרים שנה: יז
ויהי איש מהר אפרים
ושמו מיכיהו: ויאמר לאמו אלף
ומאה הכסף אשר לקח לך
ואתי אלית וגם אמרת באזני
הנה הכסף אתי אני לקחתיו
ותאמר אמו ברוך בני ליהוה:
וישב את אלף ומאה הכסף לאמו
ותאמר אמו הקדש הקדשתי את
הכסף ליהוה מידי לבני לעשות
פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך:
וישב את הכסף לאמו ותקח אמו
מאתים כסף ותתנהו לצורף
ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית
מיכיהו: והאיש מיכה לו בית
אלהים ויעש אפוד ותרפים וימ
וימלא את יד אחד מבניו ויהי
לו לכהן: בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיניו יע
יעשה: ויהי
נער מבית לחם יהודה ממשפחת
יהודה והוא לוי והוא גר שם:
וילך האיש מהעיר מבית לחם
יהודה לגור באשר ימצא ויבא
הר אפרים עד בית מיכה לעשות
דרכו: ויאמר לו מיכה מאין
תבוא ויאמר אליו לוי אנכי
מבית לחם יהודה ואנכי הלך
לגור באשר אמצא: ויאמר לו
מיכה שבה עמדי והיה לי לאב
ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף
לימים וערך בגדים ומחיתך
וילך הלוי: ויואל הלוי לשבת את
האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו:
וימלא מיכה את יד הלוי ויהי
לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה:
ויאמר מיכה עתה ידעתי כי
ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי
יח לכהן: בימים ההם אין מלך
בישראל ובימים ההם שבט הדני
מבקש לו נחלה לשבת כי לא
נפלה לו עד היום ההוא בתוך
שבטי ישראל בנחלה:
וישלחו בני דן ממשפחתם
חמשה אנשים מקצותם אנשים
בני חיל מצרעה ומאשתאל
לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו
הר אפרים עד בית מיכה וילינו
שם: המה עם בית מיכה והמה
הכירו את קול הנער הלוי ויסורו
שם ויאמרו לו מי הביאך הלם
ומה אתה עשה בזה ומה לך פה:

ולכהן ג׳ רפ׳ וסימניהון ולכהן מדין שבע בנות והיה לי לאב ולכהן והיה לנו לאב ולכהן לימים
ה׳ רג׳ וסימניהון עשרת כסף לימים וכצלחו את ראשו היעמד לבן אם על כן קראו לימים ובאתי
להכינך מיכיהו ד׳ בקרי׳ וסימניהון ויהי איש וישב את הכסף וישמע שמע ומן ב
ואלה המשרתים את המלך עד סיה דסיפ׳ דכו׳ במ״ב מיכה וסימניהון הנלך עברון דה״ה תריהון וכל
מלכים מיכיהו׳

הידעתם ג׳ וסימניהון הידעתם את לבן בן נחור. כי יש בבתים האלה אפוד. כי לנו רמות גלעד.
ושש ג׳ רא פס וסימניהון ושש שנים תזרע שדך ושש מאות איש חגרים ושש מעלות לכסא.
חד כת׳ חד כנב׳ חד כמה   כמשפט ו׳ בקרי׳ ה׳ כת׳ וב׳ הם׳ וסימניהון ואם לבנו ליעדנה את

ויאמר אלהם כזה וכזה עשה
לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן
ויאמרו לו שאל נא באלהים
ונדעה התצליח דרכנו אשר
אנחנו הלכים עליה ויאמר
להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה
דרככם אשר תלכו בה וילכו
חמשת האנשים ויבאו לישה
ויראו את העם אשר בקרבה
יושבת לבטח כמשפט צדנים
שקט ובטח ואין מכלים דבר
בארץ יורש עצר ורחוקים המה
מצדנים ודבר אין להם עם
אדם ויבאו אל אחיהם צרעה
ואשתאל ויאמרו להם אחיהם
מה אתם ויאמרו קומה ונעלה
עליהם כי ראינו את הארץ והנה
טובה מאד ואתם מחשים אל
תעצלו ללכת לבא לרשת את
הארץ כבאכם תבאו אל עם
בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה
אלהים בידכם מקום אשר אין
שם מחסור כל דבר אשר בארץ
ויסעו משם ממשפחת הדני
מצרעה ומאשתאל שש מאות
איש חגור כלי מלחמה ויעלו
ויחנו בקרית יערים ביהודה על
כן קראו למקום ההוא מחנה
דן עד היום הזה הנה אחרי

קרית יערים ויעברו משם הר
אפרים ויבאו עד בית מיכה ויענו
חמשת האנשים ההלכים לרגל
את הארץ ליש ויאמרו אל
אחיהם הידעתם כי יש בבתים
האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה
ועתה דעו מה תעשו ויסורו
שמה ויבאו אל בית הנער הלוי
בית מיכה וישאלו לו לשלום
ושש מאות איש חגורים כלי
מלחמתם נצבים פתח השער
אשר מבני דן ויעלו חמשת
האנשים ההלכים לרגל את
הארץ באו שמה לקחו את
הפסל ואת האפוד ואת התרפים
ואת המסכה והכהן נצב פתח
השער ושש מאות האיש החגור
כלי המלחמה ואלה באו בית
מיכה ויקחו את פסל האפד
ואת התרפים ואת המסכה
ויאמר אליהם הכהן מה אתם
עשים ויאמרו לו החרש שים
ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו
לאב ולכהן הטוב היותך כהן
לבית איש אחד או היותך כהן
לשבט ולמשפחה בישראל
וייטב לב הכהן ויקח את האפוד
ואת התרפים ואת הפסל ויבא
בקרב העם ויפנו וילכו וישימו

את יי׳ הין יראים הסטה ויעמד בנה עליהם   מחשים ד׳ וסימניהון ואתם מחשים אל
תעצלו וחכינו עד אור הבקר ואנחנו מחשים והלוים מחשים לכל העם   חגרים ג׳ בקרי׳ ב׳ מל׳
יחד חס׳ וסימניהון וכבה האמלו אתו חס׳ ונמצאו חגורים והדין כלל   ויסבו ג׳ בקרי׳ וסימניהון
ויקראו אל בני דן את ארון אלהי ישר׳ ויסבו פניהם ממשכן   חזקים ג׳ וסימניהון
כי חזקים המה ממנו הנה נתתי את פניך חזקים החזיקו עמו לשחקים כלהון בשוא הרי מן התל

חד מן ג׳ זוג׳ קדמ׳ ד׳ הב׳ ש׳ וסימניהון זכור את יום השבת׳ שמור את יום השבת׳ לוז שם העיר׳
ליש שם העיר׳ לא תזבח לא תשחט׳ וחלוה מן ג׳ זוג׳ קדמ׳ ש׳ תנ׳ ז׳ וסימניהון שלח יהוידע
שהחזק יהוידע׳ למה שכחתני למה זנחתני׳ אליך אשמרה אליך אזמרה׳
ק

את הטף ואת המקנה ואת
הכבודה לפניהם׃ המה הרחיקו
מבית מיכה והאנשים אשר
בבתים אשר עם בית מיכה
נזעקו וידביקו את בני דן׃
ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם
ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת׃
ויאמר את אלהי אשר עשיתי
לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה
לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה
לך׃ ויאמרו אליו בני דן אל
תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם
אנשים מרי נפש ואספתה
נפשך ונפש ביתך׃ וילכו בני דן
לדרכם וירא מיכה כי חזקים
המה ממנו ויפן וישב אל ביתו׃
והמה לקחו את אשר עשה
מיכה ואת הכהן אשר היה לו
ויבאו על ליש על עם שקט
ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת
העיר שרפו באש׃ ואין מציל
כי רחוקה היא מצידון ודבר אין
להם עם אדם והיא בעמק אשר
לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו
בה׃ ויקראו שם העיר דן בשם
דן אביהם אשר יולד לישראל
ואולם ליש שם העיר לראשנה׃
ויקימו להם בני דן את הפסל
ויהונתן בן גרשם בן מנשה

הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני
עד יום גלות הארץ׃ וישימו
להם את פסל מיכה אשר עשה
כל ימי היות בית האלהים בשלה׃
ויהי בימים
ההם ומלך אין בישראל ויהי
איש לוי גר בירכתי הר אפרים
ויקח לו אשה פילגש מבית לחם
יהודה׃ ותזנה עליו פילגשו ותלך
מאתו אל בית אביה אל בית
לחם יהודה ותהי שם ימים
ארבעה חדשים׃ ויקם אישה
וילך אחריה לדבר על לבה
להשיבו ונערו עמו וצמד
חמרים ותביאהו בית אביה
ויראהו אבי הנערה וישמח
לקראתו׃ ויחזק בו חתנו אבי
הנערה וישב אתו שלשת ימים
ויאכלו וישתו וילינו שם׃ ויהי
ביום הרביעי וישכימו בבקר
ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לבך פת לחם
ואחר תלכו׃ וישבו ויאכלו
שניהם יחדו וישתו ויאמר
אבי הנערה אל האיש הואל
נא ולין ויטב לבך׃ ויקם האיש
ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן
שם׃ וישכם בבקר ביום החמישי
ללכת ויאמר אבי הנערה סעד

ד׳ אותיות תלוים בקרי׳ וסימניהון בן גרשום בן מנשה׳ וכרסמנה חזיר מיער׳ וינערו רשעים
ממנה׳ וימנע מרשעים אורם׳ ויסבו ג׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ויקראו אל בני דן׳ את ארון אלהי
ישראל׳ ויסבו פניהם ממשכן כלהון חוץ מן התור׳ וישבו ויאכלו ב׳ ר״א פס כלשון אכילה׳ וישבו
לאכל לחם וישאו עיניהם׳ וישבו ויאכלו שניהם יחדו׳ והשכמתם ג׳ וסימניהון והשכמתם
והלכתם לדרככם לא הלך׳ יאור לכם ולכו׳ ויתמהמהו ל׳ וחתמחו ל׳

ויאין איש ד׳ דסמי׳ וסימניהון ויאין איש מאנשי הבית׳ מאסף אתי׳ מאסף אתם ולו היה כן׳
שם על לב׳ מדוע באתו ואין איש ויאריא ויאין איש׳ לך ג׳ חס בלשון הליכה וסימניהו׳
לך נא אתי׳ לך ונקרבה ואין פנים דלה׳ חד כתיב חד בנבי׳ חד בכתובי׳ ס׳

נא לבבך ויתמהמהו עד נטות
היום ויאכלו שניהם ויקם הא׳
האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו
ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נ׳
רפה היום לערוב לינו נא הנה
חנות היום לין פה וייטב לבבך
והשכמתם מחר לדרככם והלכת
לאהלך ולא אבה האיש ללון
ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס
היא ירושלם ועמו צמד חמורים
חבושים ופילגשו עמו הם עם
יבוס והיום רד מאד ויאמר
הנער אל אדניו לכה נא ונסורה
אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה׃
ויאמר אליו אדניו לא נסור אל
עיר נכרי אשר לא מבני ישר׳
ישראל הנה ועברנו עד גבעה׃
ויאמר לנערו לך ונקרבה באחת
המקמות ולנו בגבעה או ברמה׃
ויעברו וילכו ותבא להם השמש
אצל הגבעה אשר לבנימן׃ פ
ויסרו שם לבוא ללון בגבעה
ויבא וישב ברחוב העיר ואין
איש מאסף אותם הביתה ללון׃
והנה איש זקן בא מן מעשהו
מן השדה בערב והאיש מהר
אפרים והוא גר בגבעה ואנשי
המקום בני ימיני׃ וישא עיניו
וירא את האיש הארח ברחוב

העיר ויאמר האיש הזקן אנה
תלך ומאין תבוא׃ ויאמר אליו
עברים אנחנו מבית לחם יהודה
עד ירכתי הר אפרים משם
אנכי ואלך עד בית לחם יהודה
ואת בית יהוה אני הלך ואין
איש מאסף אותי הביתה׃ וגם
תבן גם מספוא יש לחמורינו
וגם לחם ויין יש לי ולאמתך
ולנער עם עבדיך אין מחסור
כל דבר׃ ויאמר האיש הזקן
שלום לך רק כל מחסורך עלי
רק ברחוב אל תלן׃ ויביאהו
לביתו ויבול לחמורים וירחצו
רגליהם ויאכלו וישתו׃ המה
מטיבים את לבם והנה אנשי
העיר אנשי בני בליעל נסבו את
הבית מתדפקים על הדלת
ויאמרו אל האיש בעל הבית
הזקן לאמר הוצא את האיש
אשר בא אל ביתך ונדענו׃ ויצא
אליהם האיש בעל הבית ויאמר
אלהם אל אחי אל תרעו נא
אחרי אשר בא האיש הזה
אל ביתי אל תעשו את הנבלה
הזאת׃ הנה בתי הבתולה ופי׳
ופילגשהו אוציאה נא אותם
וענו אותם ועשו להם הטוב
בעיניכם ולאיש הזה לא

וכל לשון לך ולך דכו׳ במ״ר מ״ל וסימניהון ולכה אפוא מה אעשה כו׳ ולכה יאין בשרה שמלה
לכה הבן ולכה לישעבה לנו׳ והמה׳ רא׳ פסו׳ והמה טרם לקחו מכיאים מהו ועשו אל
ידמיהו אם ישמש בארם לא ידע׳ עזרו לשואה׳ ויפער ל׳ בקר׳ וסימניהון
ברשני חדש לחזה ויפער כם מאד לא מצאתי יותר כהפסק טלי באלו ב׳ עמודים של מלאכי

המאכלת ג' וסימניהון ויקח בידו את האש ואת המאכלת וישלח אברהם את ידו ויבא אל ביתו
ויקח א' כת ב' וקרי ל' בקרי' וסימניהון בשמעכם בעלות בעלותי בשמעו
בשמעך דשמואל ויבו כה יבלו ימיהם בטוב יקרמ' כאמרים אלין עתו וזכור ברוך בן זכ'

תעשו דבר הנבלה הזאת ולא
אבו האנשים לשמע לו
ויחזק האיש בפילגשו ויצא
אליהם החוץ וידעו אותה
ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר
וישלחוה בעלות השחר ותבוא
האשה לפנות הבקר ותפל פתח
בית האיש אשר אדוניה שם
עד האור ויקם אדניה בבקר
ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת
לדרכו והנה האשה פילגשו
נפלת פתח הבית וידיה על
הסף ויאמר אליה קומי ונלכה
ואין ענה ויקחה על החמור
ויקם האיש וילך למקמו
ויבא אל ביתו ויקח את
המאכלת ויחזק בפילגשו
וינתחה לעצמיה לשנים עשר
נתחים וישלחה בכל גבול
ישראל והיה כל הראה ואמר
לא נהיתה ולא נראתה כזאת
למיום עלות בני ישראל
מארץ מצרים עד היום הזה
שימו לכם עליה עצו ודברו
ויצאו כל בני
ישראל ותקהל העדה כאיש
אחד למדן ועד באר שבע
וארץ הגלעד אל יהוה המצפה
ויתיצבו פנות כל העם כל

שבטי ישראל בקהל עם
האלהים ארבע מאות אלף
איש רגלי שלף חרב
וישמעו בני בנימן כי עלו
בני ישראל המצפה ויאמרו
בני ישראל דברו איכה נהיתה
הרעה הזאת ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר
הגבעתה אשר לבנימן באתי
אני ופילגשי ללון ויקמו עלי
בעלי הגבעה ויסבו עלי את
הבית לילה אותי דמו להרג
ואת פילגשי ענו ותמת ואחז
בפילגשי ואנתחה ואשלחה
בכל שדה נחלת ישראל כי
עשו זמה ונבלה בישראל הנה
כלכם בני ישראל הבו לכם דבר
ועצה הלם
ויקם כל העם כאיש אחד
לאמר לא נלך איש לאהלו
ולא נסור איש לביתו ועתה
הדבר אשר נעשה לגבעה
עליה בגורל ולקחנו עשרה
אנשים למאה לכל שבטי
ישראל ומאה לאלף ואלף
לרבבה לקחת צדה לעם לעשות
לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה
אשר עשה בישראל ויאסף כל
איש ישראל אל העיר כאיש

מן הערים ג' דסמי' וסימניהון ונס אל אחת מן הערים האל דאז יבדיל ויאספו בני בנימן מן
הערים אשר לכד כאיש ב' בקרי' וסימניהון והמתה את העם הזה כאיש אחד כי
אהיה ויצאו כל בני ישר' ויקח כל העם ויאסף עגיר בקר' ויט את לבב כגבור יצא תנחמו
קשת וכירון יחזיקו יחבירו מהערים ד' בקרי' וסימניהון ויתפקדו בני בנימן ואשר
מהערים ונס לכן הנני פתח

ויקומו ט׳ מל׳ בקר׳ וסימניהון ויקומו בבקר ויקומו שרי מואב קדמ׳ ויקומו בני ישראל בבקר
ויקומו וילכו זיפה ויקומו כל איש חיל וחבירו ויקומו ויבסו בנשא ויקומו ראשי האבות ויקומו
ויקומו על עבדים אטר ב׳ וסימניהון אהוד בן גרא איש בחור אטר

אחד חברים׃
וישלחו שבטי ישראל אנשים
בכל שבטי בנימן לאמר מה
הרעה הזאת אשר נהיתה בכם
ועתה תנו את האנשים בני
בליעל אשר בגבעה ונמיתם
ונבערה רעה מישראל ולא
אבו בנימן לשמע בקול
אחיהם בני ישראל ויאספו
בני בנימן מן הערים הגבעתה
לצאת למלחמה עם בני
ישראל ויתפקדו בני בנימן
ביום ההוא מהערים עשרים
וששה אלף איש שלף חרב
לבד מישבי הגבעה התפקדו
שבע מאות איש בחור מכל
העם הזה שבע מאות איש
בחור אטר יד ימינו כל זה קלע
באבן אל השערה ולא יחטא׃
ואיש ישראל
התפקדו לבד מבנימן ארבע
מאות אלף איש שלף חרב
כל זה איש מלחמה ויקמו
ויעלו בית אל וישאלו באלהים
ויאמרו בני ישראל מי יעלה
לנו בתחלה למלחמה עם בני
בנימן ויאמר יהוה יהודה
בתחלה ויקומו בני ישראל
בבקר ויחנו על הגבעה׃

ויצא איש ישראל
למלחמה עם בנימן ויערכו
אתם איש ישראל מלחמה
אל הגבעה ויצאו בני בנימן מן
הגבעה וישחיתו בישראל ביום
ההוא שנים ועשרים אלף איש
ארצה ויתחזק העם איש
ישראל ויספו לערך מלחמה
במקום אשר ערכו שם ביום
הראשון ויעלו בני ישראל
ויבכו לפני יהוה עד הערב וי
וישאלו ביהוה לאמר האוסיף
לגשת למלחמה עם בני בנימן
אחי ויאמר יהוה עלו אליו׃
ויקרבו בני ישראל
אל בני בנימן ביום השני ויצא
בנימן לקראתם מן הגבעה
ביום השני וישחיתו בבני ישראל
עוד שמנה עשר אלף איש
ארצה כל אלה שלפי חרב׃ ויע
ויעלו כל בני ישראל וכל העם
ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם
לפני יהוה ויצומו ביום ההוא
עד הערב ויעלו עלות ושלמים
לפני יהוה וישאלו בני ישראל
ביהוה ושם ארון ברית האלהים
בימים ההם ופינחס בן אלעזר
בן אהרן עמד לפניו בימים
ההם לאמר האוסף עוד לצאת

עשרה מלין בקרי קרי ולא כת׳ וסימניהון בני בית איש בן עבאות באים
חנבא לה אלי אלי בנו דשר אותר ויצומו ג׳ מל׳ וסימניהון
ויעלו כל בני ישראל ויבכו המצפה ויקומו כל איש חיל דדה ויצומו ג׳ מל׳
וסימניהון ויעלו כל בני ישראל ויבכו המצפה ויקומו כל איש חיל דדברי הימים

כבראשונה ה׳ וסימניהון נגפים הם לפנינו והשכיר המלך ואשיבה שפטיך וכנהים קול ששון וקול
שמחה והמלחמה ג׳ וסימניהון והמלחמה כבדה והמלחמה עברה את ביתאון
ונתקנהו ל׳ יחטיא ל׳ לגשת למלחמה ל׳ רסמי ל׳ הנתקו ל׳

למלחמה עם בני בנימן אחי
אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי
מחר אתננו בידך וישם ישראל
ארבים אל הגבעה סביב׃
ויעלו בני ישראל
אל בני בנימן ביום השלישי
ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם׃
ויצאו בני בנימן לקראת העם
הנתקו מן העיר ויחלו להכות
מהעם חללים כפעם בפעם
במסלות אשר אחת עלה
בית אל ואחת גבעתה בשדה
כשלשים איש בישראל׃
ויאמרו בני בנימן נגפים הם
לפנינו כבראשנה ובני ישראל
אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר
אל המסלות׃ וכל איש ישראל
קמו ממקומו ויערכו בבעל
תמר וארב ישראל מגיח
ממקמו ממערה גבע׃ ויבאו
מנגד לגבעה עשרת אלפים
איש בחור מכל ישראל
והמלחמה כבדה והם לא
ידעו כי נגעת עליהם הרעה׃
ויגף יהוה את בנימן לפני
ישראל וישחיתו בני ישראל
בבנימן ביום ההוא עשרים
וחמשה אלף ומאה איש כל
אלה שלף חרב׃ ויראו בני

בנימן כי נגפו ויתנו איש
ישראל מקום לבנימן כי בטחו
אל הארב אשר שמו אל
הגבעה׃ והארב החישו ויפשטו
אל הגבעה וימשך הארב ויך
את כל העיר לפי חרב׃ והמועד
היה לאיש ישראל עם הארב
הרב להעלותם משאת העשן
מן העיר׃ ויהפך איש ישראל
במלחמה ובנימן החל להכות
חללים באיש ישראל כשלשים
איש כי אמרו אך
נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה
הראשנה׃ והמשאת החלה
לעלות מן העיר עמוד עשן
ויפן בנימן אחריו והנה עלה
כליל העיר השמימה׃ ואיש
ישראל הפך ויבהל איש בנימן
כי ראה כי נגעה עליו הרעה׃
ויפנו לפני איש ישראל אל
דרך המדבר והמלחמה הדי
הדביקתהו ואשר מהערים
משחיתים אותו בתוכו׃ כתרו
את בנימן הרדיפהו מנוחה
הדריכהו עד נכח הגבעה ממ
ממזרח שמש׃ ויפלו מבנימן
שמנה עשר אלף איש את
כל אלה אנשי חיל׃ ויפנו וינסו
המדברה אל סלע הרמון ...

ובנימן ט׳ בקרי׳ וסימניהון ובנימן כבה על צוארו יששכר זבלון ובנימן החל ובנימן יאת הגלעד
ובני ישראל הוליד את לוי ובנימן ויעמד לפני אפרים ובנימן ומנשה לעלות יד׳ וסימניהון
והמשאת ובחור בלשונים הכמה המנחה במרכבה וחבירו הזאל לעם וסיפהו אך הבל את
השאה העיר הטה חסד וכל אורית דכו כמ״ג וסימניהון ע״א את בני ישראל וארח
תעה את בני ישראל לבעת תרי כאורו וחד נביאים

משאת ו̇ פת̇ וסימנהון והרב משאת עשן ממעון משאות להעלותם משאת העשן ותצא אחרון ויקרא המלך ויהב קול תכון תפלתי וחד ומשאת כר̇ מתם ד̇ וחס̇ וסימנהון מעיר מתם עד בהמה כי סללו מלאו נעלה מכף רגל ועד ראש אין בו מתם מפני זעמך

ויעללהו במסלות חמשת אל
אלפים איש וידבקו אחריו עד
גדעם ויכו ממנו אלפים איש
ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים
וחמשה אלף איש שלף חרב
ביום ההוא את כל אלה אנשי
חיל ויפנו וינסו המדברה אל
סלע הרמון שש מאות איש
וישבו בסלע רמון ארבעה
חדשים ואיש
ישראל שבו אל בני בנימן ויכום
לפי חרב מעיר מתם עד בהמה
עד כל הנמצא גם כל הערים
הנמצאות שלחו באש ואיש כא
ישראל נשבע במצפה לאמר
איש ממנו לא יתן בתו לבנימן
לאשה ויבא העם בית אל
וישבו שם עד הערב לפני ה
האלהים וישאו קולם ויבכו
בכי גדול ויאמרו למה יהוה
אלהי ישראל היתה זאת
בישראל להפקד היום מישראל
שבט אחד ויהי ממחרת
וישכימו העם ויבנו שם מזבח
ויעלו עלות ושלמים ויאמרו
בני ישראל מי אשר לא עלה
בקהל מכל שבטי ישראל אל
יהוה כי השבועה הגדולה היתה
לאשר לא עלה אל יהוה

המצפה לאמר מות יומת
וינחמו בני ישראל אל בנימן
אחיו ויאמרו נגדע היום שבט
אחד מישראל מה נעשה להם
לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו
ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו
לנשים ויאמרו מי אחד משבטי
ישראל אשר לא עלה אל יהוה
המצפה והנה לא בא איש אל
המחנה מיביש גלעד אל הקהל
ויתפקד העם והנה אין שם איש
מיושבי יבש גלעד וישלחו
שם העדה שנים עשר אלף
איש מבני החיל ויצוו אותם
לאמר לכו והכיתם את יושבי
יבש גלעד לפי חרב והנשים
והטף וזה הדבר אשר תעשו
כל זכר וכל אשה ידעת משכב
זכר תחרימו וימצאו מיושבי
יבש גלעד ארבע מאות נערה
בתולה אשר לא ידעה איש
למשכב זכר ויביאו אותם אל
המחנה שלה אשר בארץ כנען
וישלחו כל העדה
וידברו אל בני בנימן אשר בסלע
רמון ויקראו להם שלום וישב
בנימן בעת ההיא ויתנו להם
הנשים אשר חיו מנשי יבש
גלעד ולא מצאו להם כן והעם

וכל אשה ג̇ דסמי̇ וסימנהון וכל אשה חכמת לב וכל אשה ידעת איש למשכב זכר וכל אשה ידעת משכב זכר ידעת ג̇ וחס̇ וסימנהון וכל אשה ידעת איש וכל אשה ידעת תפשי ידעת מיאור חד בל̇ חד בנבי̇ חד כתו̇ בקהל ד̇ רג̇ בקרי̇ וסימנהון בלשון תרגום נסיק בגלי דסגן אתפקדת מנעתיע ד̇ מל̇ וסימנהון ואנחנו נשבענו להם ואנחנו לא נוכל והנה נכלו אנחנו כגלגיע בזוית וחטפתם ל̇ וארכתם ל̇

חג ב׳ ר׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון כי חג ב׳ לנ׳ ס׳ כסו חג יהוה חג ב׳ שבעת ימים הנה חג ב׳
בשלו ומה תעשו ליום מועד וליום חג ב׳ לריב ה׳ בקרי׳ וסימנהון והיה כי יבאו אבותם
או אחיהם ... לריב ... ועומד לדין והנה קרא לריב באש אם יחפץ לריב עמו אל

נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ
בשבטי ישראל ויאמרו זקני
העדה מה נעשה לנותרים
לנשים כי נשמדה מבנימן אשה
ויאמרו ירשת פליטה לבנימן
ולא ימחה שבט מישראל
ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים
מבנותינו כי נשבעו בני ישראל
לאמר ארור נתן אשה לבנימן
ויאמרו הנה חג יהוה בשלו
מימים ימימה אשר מצפונה
לבית אל מזרחה השמש
למסלה העלה מבית אל שכמה
ומנגב ללבונה ויצו את בני
בנימן לאמר לכו וארבתם
בכרמים וראיתם והנה אם יצאו
בנות שילו לחול במחלות
ויצאתם מן הכרמים וחטפתם
לכם איש אשתו מבנות שילו
והלכתם ארץ בנימן והיה כי
יבאו אבותם או אחיהם לרוב
אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם
כי לא לקחנו איש אשתו
במלחמה כי לא אתם נתתם להם
כעת תאשמו ויעשו כן בני
בנימן וישאו נשים למספרם
מן המחללות אשר גזלו וילכו
וישובו אל נחלתם ויבנו את
הערים וישבו בהם ויתהלכו
משם בני ישראל בעת ההיא
איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו
משם איש לנחלתו בימים ההם
אין מלך בישראל איש הישר
בעיניו יעשה

ויהי

איש אחד מן הרמתים צופים
מהר אפרים ושמו אלקנה בן
ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף
אפרתי ולו שתי נשים שם אחת
חנה ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה אין ילדים
ועלה האיש ההוא מעירו
מימים ימימה להשתחות
ולזבח ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני עלי חפני ופנחס
כהנים ליהוה ויהי היום ויזבח
אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל

אל תיגע לריב מהר ... למשפט ולריב ... אל נחלתם ג׳ דסמי׳ ... כי לא
... וישובו ... ה׳ ... בן ... בנות
... שילו והלכתם ... הבית ... שלה ...
... הכנסנה ... וכנסה ...

ז̇ פסו̇ יא̇ת בהו̇ ב̇ מלו̇ מיחד̇ קדמ̇ נסבה ו̇ ותנ̇ לא נסבה ו̇ · וסימניהון · ופקדת אלעזר בן
אהרן הכהן פקדת · ואיש את קדשו לו יהיו איש · וכן יעשה שנה בשנה מדי · ואולם הכסא
אשר ישפט שם · והרעמה אל כתה · ואני יי̇ ודין · רשע מלאת דין ·

בניה ובנותיה מנות׃ ולחנה יתן
מנה אחת אפים כי את חנה
אהב ויהוה סגר רחמה׃ וכעסתה
צרתה גם כעס בעבור הרעמה
כי סגר יהוה בעד רחמה׃ וכן
יעשה שנה בשנה מדי עלתה
בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה
ולא תאכל׃ ויאמר לה אלקנה
אישה חנה למה תבכי ולמה
לא תאכלי ולמה ירע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה
בנים׃ ותקם חנה אחרי אכלה
בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן
ישב על הכסא על מזוזת היכל
יהוה׃ והיא מרת נפש ותתפלל
על יהוה ובכה תבכה׃ ותדר נדר
ותאמר יהוה צבאות אם ראה
תראה בעני אמתך וזכרתני
ולא תשכח את אמתך ונתתה
לאמתך זרע אנשים ונתתיו
ליהוה כל ימי חייו ומורה לא
יעלה על ראשו׃ והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי שמר
את פיה׃ וחנה היא מדברת על
לבה רק שפתיה נעות וקולה
לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה׃
ויאמר אליה עלי עד מתי
תשתכרין הסירי את יינך
מעליך׃ ותען חנה ותאמר לא

אדני אשה קשת רוח אנכי ויין
ושכר לא שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה׃ אל תתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב
שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃
ויען עלי ויאמר לכי לשלום
ואלהי ישראל יתן את שלתך
אשר שאלת מעמו׃ ותאמר
תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך
האשה לדרכה ותאכל ופניה
לא היו לה עוד׃ וישכמו בבקר
וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו
אל ביתם הרמתה וידע אלקנה
את חנה אשתו ויזכרה יהוה׃
ויהי לתקפות הימים ותהר חנה
ותלד בן ותקרא את שמו שמואל
כי מיהוה שאלתיו׃ ויעל האיש
אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה
את זבח הימים ואת נדרו׃ וחנה
לא עלתה כי אמרה לאישה עד
יגמל הנער והבאתיו ונראה
את פני יהוה וישב שם עד עולם׃
ויאמר לה אלקנה אישה עשי
הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו
אך יקם יהוה את דברו ותשב
האשה ותינק את בנה עד
גמלה אתו׃ ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה ואיפה
אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית

אהב · ט̇ וסימניהון · לך נא אל הצאן · וילך ויקח ויבא לאמו · ולחנה יתן מנה אחת · בגדה יהודה
ותועבה · כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב · כי צדיק יי̇ צדקות אהב · יבחר לנו את נחלתינו
ויבחר את שבט יהודה · ועוז מלך משפט אהב · ראה · ר̇ ב̇ פת̇ · וג̇ כת̇ ה̇ · וסימניהון ·
ראה ראינו · שמוע שמענו · ראה ראיתי · אם ראה תראה · וחד שבתי וראה תחת השמש
ויחשבה · ג̇ · וסימניהון · בה̇ ויחשבה לו צדקה · ויראה יהודה ויחשבה לזונה · ויחשבה עלי לשכרה ·

ורשעים ד׳ וסימניהון רגלי חסידו ישמר ויתמו חטאים מן הארץ ורשעים מארץ יכרתו
צדיק לא יאונה לצדיק שחו רעים כי שבע יפול משפיל ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהון משפיל
את מרומים משפיל ואף מרים עדי ארץ ודי הוה צבא הוה משפיל כתר חס׳

יהוה שלו והנער נער וישחטו
את הפר ויבאו את הנער אל
עלי ותאמר בי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה
בזה להתפלל אל יהוה אל ה
הנער הזה התפללתי ויתן יהוה
לי את שאלתי אשר שאלתי
מעמו וגם אנכי השאלתהו
ליהוה כל הימים אשר היה הוא
שאול ליהוה וישתחו שם ליה
ליהוה ותתפלל חנה ותאמר ב
עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
רחב פי על אויבי כי שמחתי ב
בישועתך אין קדוש כיהוה כי
אין בלתך ואין צור כאלהינו
אל תרבו תדברו גבהה גבהה
יצא עתק מפיכם כי אל דעות
יהוה ולא נתכנו עללות קשת
גברים חתים ונכשלים אזרו
חיל שבעים בלחם נשכרו
ורעבים חדלו עד עקרה ילדה
שבעה ורבת בנים אמללה
יהוה ממית ומחיה מוריד
שאול ויעל יהוה מוריש ומ
ומעשיר משפיל אף מרומם
מקים מעפר דל מאשפת
ירים אביון להושיב עם נדיבים
וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל

רגלי חסידו ישמר ורשעים
בחשך ידמו כי לא בכח יגבר
איש יהוה יחתו מריבו עלו
בשמים ירעם יהוה ידין אפסי
ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן
משיחו
וילך אלקנה הרמתה על ביתו
והנער היה משרת את יהוה
את פני עלי הכהן ובני עלי בני
בליעל לא ידעו את יהוה
ומשפט הכהנים את העם כל
איש זבח זבח ובא נער הכהן
כבשל הבשר והמזלג שלש
השנים בידו והכה בכיור או
בדוד או בקלחת או בפרור כל
אשר יעלה המזלג יקח הכהן
בו ככה יעשו לכל ישראל
הבאים שם בשלה גם בטרם
יקטרון את החלב ובא נער
הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך
בשר מבשל כי אם חי
ויאמר אליו האיש קטר יקטי
יקטירון כיום החלב וקח לך
כאשר תאוה נפשך ואמר לו
כי עתה תתן ואם לא לקחתי
בחזקה ותהי חטאת הנערים
גדולה מאד את פני יהוה כי
נאצו האנשים את מנחת יהוה

ורשעים ד׳ וסימניהון מימים ימימה ה׳ רסמי׳ וסימניהון ושמרת את החקה הלכנה בנות
יפתח בשילה ועלה האיש ההוא והעלה לו מימים ימימה ולא יקח ג׳ רסמי׳ וסימניהון
אשר לא ישא בנים ולא יקח שחד ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי הנשיא מנחלת העם ב
וברך ג׳ וסימניהון ועבדתם את יי׳ אלהיכם וברך ואהבך וברכך והרבך וברך עלי את אלקנה
ואת אשתו בכת׳ וחד בנביא

יעשון ה׳ בקרי׳ וסימניהון׳ והזהרתה אתהם׳ ועלי זקן מאד׳ ושלח איזבל מלאך׳ וישלח בן הדד׳ הוכה אפרים שרשם יבש׳ הלוך וגדל׳ ג׳ רסמי׳ וסימניהון׳ יצחק שמואל יהושפט׳ והסימן ישי׳ וחילים יהו׳ הלוך וגדול׳ ג׳ וסימניהון׳ משה דוד מרדכי׳ והסימן׳ מרם׳

ושמואל משרת את פני יהוה
נער חגור אפוד בד׃ ומעיל קטן
תעשה לו אמו והעלתה לו
מימים ימימה בעלותה את
אישה לזבח את זבח הימים׃
וברך עלי את אלקנה ואת
אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע
מן האשה הזאת תחת השאלה
אשר שאל ליהוה והלכו למ
קומו׃ כי פקד יהוה את חנה
ותהר ותלד שלשה בנים ושתי
בנות ויגדל הנער שמואל עם
יהוה׃ ועלי זקן
מאד ושמע את כל אשר
יעשון בניו לכל ישראל ואת
אשר ישכבון את הנשים הצ
באות פתח אהל מועד׃
ויאמר להם למה תעשון כדברים
האלה אשר אנכי שמע את
דבריכם רעים מאת כל העם
אלה׃ אל בני כי לוא טובה
השמעה אשר אנכי שמע מ
עברים עם יהוה׃ אם יחטא
איש לאיש ופללו אלהים ואם
ליהוה יחטא איש מי יתפלל
לו ולא ישמעו לקול אביהם כי
חפץ יהוה להמיתם׃ והנער
שמואל הלך וגדל וטוב גם עם
יהוה וגם עם אנשים׃

ויבא איש אלהים אל עלי
ויאמר אליו כה אמר יהוה
הנגלה נגליתי אל בית אביך
בהיותם במצרים לבית פרעה׃
ובחר אתו מכל שבטי ישראל
לי לכהן לעלות על מזבחי לה
קטיר קטרת לשאת אפוד
לפני ואתנה לבית אביך את כל
אשי בני ישראל׃ למה תבעטו
בזבחי ובמנחתי אשר צויתי
מעון ותכבד את בניך ממני
להבריאכם מראשית כל מנחת
ישראל לעמי׃ לכן נאם יהוה
אלהי ישראל אמור אמרתי
ביתך ובית אביך יתהלכו לפני
עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה
לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו׃
הנה ימים באים וגדעתי את
זרעך ואת זרע בית אביך מהיות
זקן בביתך׃ והבטת צר מעון בכל
אשר ייטיב את ישראל ולא
יהיה זקן בביתך כל הימים׃ ואי
ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי
לכלות את עיניך ולאדיב את
נפשך וכל מרבית ביתך ימותו
אנשים׃ וזה לך האות אשר
יבא אל שני בניך חפני ופינחס
ביום אחד ימותו שניהם׃ והי
והקימתי לי כהן נאמן כאשר

וטוב׳ ה׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ויקח בן בקר רך וטוב׳ והנער שמואל׳ הוספת חכמה וטוב׳ וימצאו מרעה שמן וטוב׳ ולו היה בן ושמו שאול׳ ובחור ג׳ בקרי׳ וסימניהון׳ כי בטרם ידע׳ חמאה ודבש יאכל׳ והדק׳ מזבחי׳ ח׳ בקרי׳ וסימניהון׳ לא תעלה במעלות על מזבחי להקצו בערמה מעם מזבחי׳ ובחור אתו מכל שבטי ישר׳ אכרית׳ והביאתים קדשי׳ האירו מגשים׳ מעון ד׳ בקרי׳ דסימניהון׳ תבעטו׳ והבטת׳ לבא׳ למשה׳ וכל שום קרי׳ ושום בר נש׳ דכו׳ כג׳א

כלבבי ג' וסימניהון כאשר בלבבי ובנפשי · ככל אשר בלבבי · יען בלבבי יומם ·
ד' שמות מוכפלים · וסימניהון אברהם אברהם · יעקב יעקב · משה משה · שמואל שמואל
וכלהון פסקי · ומשה · טפחיה · ולמה ששמע מפי הדיבר כאספקלריא המאירה · על כן הוית
כטפחיה

כִּלְבָבִי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבָנִיתִי לוֹ
בַּיִת נֶאֱמָן וְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי מְשִׁיחִי
כָּל הַיָּמִים׃ וְהָיָה כָּל הַנּוֹתָר בְּבֵיתְךָ
יָבוֹא לְהִשְׁתַּחֲוֺת לוֹ לַאֲגוֹרַת כֶּסֶף
וְכִכַּר לָחֶם וְאָמַר סְפָחֵנִי נָא אֶל
אַחַת הַכְּהֻנּוֹת לֶאֱכֹל פַּת לָחֶם׃
וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל
מְשָׁרֵת אֶת יְהוָה לִפְנֵי עֵלִי
וּדְבַר יְהוָה הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם
אֵין חָזוֹן נִפְרָץ׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא
וְעֵלִי שֹׁכֵב בִּמְקוֹמוֹ וְעֵינָו הֵחֵלּוּ
כֵהוֹת לֹא יוּכַל לִרְאוֹת׃ וְנֵר
אֱלֹהִים טֶרֶם יִכְבֶּה וּשְׁמוּאֵל
שֹׁכֵב בְּהֵיכַל יְהוָה אֲשֶׁר שָׁם
אֲרוֹן אֱלֹהִים׃
וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי׃ וַיָּרָץ אֶל עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי
כִּי קָרָאתָ לִּי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי
שׁוּב שְׁכָב וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁכָּב׃ וַיֹּסֶף
יְהוָה קְרֹא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיָּקָם
שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ אֶל עֵלִי וַיֹּאמֶר
הִנְנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא
קָרָאתִי בְנִי שׁוּב שְׁכָב׃ וּשְׁמוּאֵל
טֶרֶם יָדַע אֶת יְהוָה וְטֶרֶם יִגָּלֶה
אֵלָיו דְּבַר יְהוָה׃ וַיֹּסֶף יְהוָה
קְרֹא שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִשִׁית וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אֶל עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי קָרָאתָ
לִי וַיָּבֶן עֵלִי כִּי יְהוָה קֹרֵא לַנָּעַר׃
וַיֹּאמֶר עֵלִי לִשְׁמוּאֵל לֵךְ שְׁכָב

וְהָיָה אִם יִקְרָא אֵלֶיךָ וְאָמַרְתָּ
דַּבֵּר יְהוָה כִּי שֹׁמֵעַ עַבְדֶּךָ וַיֵּלֶךְ
שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בִּמְקוֹמוֹ׃ וַיָּבֹא
יְהוָה וַיִּתְיַצַּב וַיִּקְרָא כְפַעַם
בְּפַעַם שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל דַּבֵּר כִּי שֹׁמֵעַ עַבְדֶּךָ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
שְׁמוּאֵל הִנֵּה אָנֹכִי עֹשֶׂה דָבָר
בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעוֹ
תְּצִלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו׃ בַּיּוֹם הַהוּא
אָקִים אֶל עֵלִי אֵת כָּל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֶל בֵּיתוֹ הָחֵל וְכַלֵּה׃
וְהִגַּדְתִּי לוֹ כִּי שֹׁפֵט אֲנִי אֶת בֵּיתוֹ
עַד עוֹלָם בַּעֲוֺן אֲשֶׁר יָדַע כִּי
מְקַלְלִים לָהֶם בָּנָיו וְלֹא כִהָה בָּם׃
וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עֵלִי אִם
יִתְכַּפֵּר עֲוֺן בֵּית עֵלִי בְּזֶבַח וּבְמִנְחָה
עַד עוֹלָם׃ וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד
הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת דַּלְתוֹת בֵּית
יְהוָה וּשְׁמוּאֵל יָרֵא מֵהַגִּיד אֶת
הַמַּרְאָה אֶל עֵלִי׃ וַיִּקְרָא עֵלִי
אֶת שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר מָה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אַל נָא
תְכַחֵד מִמֶּנִּי כֹּה יַעֲשֶׂה לְּךָ
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם תְּכַחֵד
מִמֶּנִּי דָּבָר מִכָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלֶיךָ׃ וַיַּגֶּד לוֹ שְׁמוּאֵל אֶת כָּל
הַדְּבָרִים וְלֹא כִחֵד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמַר

המראה · במראה ל' בקר · וסימניהון · ושמואל ירא · ואני נשארתי לבדי ·
במראה נהפכו צירי · ובראות אני דניאל לבדי · האמור ג' מל' וסימניהון מהתברתיאת
בני ישראל · האמור ואמרת · האמרים האמור למנהגי · ויבן ד' בקריאת
וסימניהון ויבן עלי כי יי' קורא לנער · דוד מכל בנין · וידבר עמו ·

הפלשתים ו בקרי וסימניהון ויראו הפלשתים וירדו לישרא כי מת גבורם ויכנעו הפלשתים
כי נתן יהון יאת הפלשתים וירדפו ברבר ה ה דסמי וסימניהון ויוסף להראה ויאישר
יאחד הוכשן חכמים גם ביהודה שמים נעשו וברוח פיו סימן הוא מעינ מסיפר

יהוה הוא הטוב בעינו יעשה
ויגדל שמואל
ויהוה היה עמו ולא הפיל
מכל דבריו ארצה וידע כל
ישראל מדן ועד באר שבע כי
נאמן שמואל לנביא ליהוה
ויסף יהוה
להראה בשלה כי נגלה יהוה
אל שמואל בשלו בדבר יהוה
ויהי דבר שמואל
לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה
ויחנו על האבן העזר ופלשתים
חנו באפק ויערכו פלשתים
לקראת ישראל ותטש המלחמה
וינגף ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה כארבעת
אלפים איש ויבא העם אל
המחנה ויאמרו זקני ישראל
למה נגפנו יהוה היום לפני
פלשתים נקחה אלינו משלה
את ארון ברית יהוה ויבא
בקרבנו וישענו מכף איבינו
וישלח העם שלה וישאו משם
את ארון ברית יהוה צבאות
ישב הכרבים ושם שני בני עלי
עם ארון ברית האלהים חפני
ופינחס ויהי כבוא ארון ברית
יהוה אל המחנה וירעו כל
ישראל תרועה גדולה ותהם
הארץ וישמעו פלשתים את
קול התרועה ויאמרו מה קול
התרועה הגדולה הזאת במחנה
העברים וידעו כי ארון יהוה
בא אל המחנה ויראו הפלש
הפלשתים כי אמרו בא אלהים
אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי
לא היתה כזאת אתמול שלשם
אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים
האדירים האלה אלה הם הא
האלהים המכים את מצרים
בכל מכה במדבר התחזקו והיו
לאנשים פלשתים פן תעבדו
לעברים כאשר עבדו לכם והי
והייתם לאנשים ונלחמתם
וילחמו פלשתים וינגף ישראל
וינסו איש לאהליו ותהי המכה
גדולה מאד ויפל מישראל
שלשים אלף רגלי וארון את
אלהים נלקח ושני בני עלי מתו
חפני ופינחס וירץ איש בנימן
מהמערכה ויבא שלה ביום
ההוא ומדיו קרעים ואדמה
על ראשו ויבוא והנה עלי ישב
על הכסא יך דרך מצפה כי היה
לבו חרד על ארון האלהים והא
והאיש בא להגיד בעיר ותזעק
כל העיר ויזעק עלי את קול

ומן והנה יאיש יאלהים בא מיהודה עד יאחר הדבר הזה לא שב ירבעם דכותהו כדבר ה
במיא כדבר ה וישמע הנביא יאשר השיבו להראה ב מעח בשלו
הפלשתים ו בקרי וסימניהון ויבש ו בקרי וסימניהון פי וירעו ו בקרי
וסימניהון כי ערמים הם ויתשללו בה עיני היציאן כי יארון ה כלהעם מדן ויפר
היאלהים יאת עצתם ותהם ג בקרי ותהם וסימניהון היארץ הקריה העיר

מה ומה ׳כ׳ר׳ וסימניהון ׃ כי בשש משה׳ קום עשה לנו׳ התרועה׳ ההמון׳ הדבר׳ קול׳ ומה גם
עתה׳ משפט׳ לעשות לך לעשות לה׳ על מה תבו׳ כי תגיד לעם הזה׳ וחכמת מה היה להם׳
מה לידידי בביתי׳ בנה אל הרמה׳ עד מה כבוד לכלימה׳ נאין ישע בר נדרי׳ וכל ∴

הצעקה ויאמר מה קול ההמון
הזה והאיש מהר ויבא ויגד
לעלי ׃ ועלי בן תשעים ושמנה
שנה ועיניו קמה ולא יכול
לראות ׃ ויאמר האיש אל עלי
אנכי הבא מן המערכה ואני
מן המערכה נסתי היום ויאמר
מה היה הדבר בני ׃ ויען המבשר
ויאמר נס ישראל לפני
פלשתים וגם מגפה גדולה היתה
בעם וגם שני בניך מתו חפני
ופינחס וארון האלהים נלקחה ׃
ויהי כהזכירו את
ארון האלהים ויפל מעל הכסא
אחרנית בעד יד השער ותשבר
מפרקתו וימת כי זקן האיש
וכבד והוא שפט את ישראל
ארבעים שנה ׃ וכלתו אשת
פינחס הרה ללת ותשמע את
השמעה אל הלקח ארון
האלהים ומת חמיה ואישה
ותכרע ותלד כי נהפכו עליה
ציריה ׃ וכעת מותה ותדברנה
הנצבות עליה אל תיראי כי בן
ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה ׃
ותקרא לנער אי כבוד לאמר
גלה כבוד מישראל אל הלקח
ארון האלהים ואל חמיה
ואישה ׃ ותאמר גלה כבוד
מישראל כי נלקח ארון
האלהים ׃
ה׳ ופלשתים לקחו את ארון
האלהים ויבאהו מאבן העזר
אשדודה ׃ ויקחו פלשתים את
ארון האלהים ויביאו אתו בית
דגון ויציגו אתו אצל דגון ׃
וישכמו אשדודים ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה
לפני ארון יהוה ויקחו את דגון
וישבו אתו למקומו ׃ וישכמו
בבקר ממחרת והנה דגון נפל
לפניו ארצה לפני ארון יהוה
וראש דגון ושתי כפות ידיו
כרתות אל המפתן רק דגון
נשאר עליו ׃ על כן לא ידרכו כהני
דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן
דגון באשדוד עד היום הזה ׃
ותכבד יד יהוה אל
האשדודים וישמם ויך אתם
בטחורים בעפלים את אשדוד ואת
גבוליה ׃ ויראו אנשי אשדוד כי
כן ואמרו לא ישב ארון אלהי
ישראל עמנו כי קשתה ידו
עלינו ועל דגון אלהינו ׃ וישלחו
ויאספו את כל סרני פלשתים
אליהם ויאמרו מה נעשה
לארון אלהי ישראל ויאמרו
גת יסב ארון אלהי ישראל

ל׳ה׳ בשי׳ מה הוה׳ ופניתי׳ שהיכלים׳ וכל דסמי׳ לה׳ע דכו׳ במ״ז׳ וסימניהון עמרי׳ חזאל׳
ואמירתם׳ חשחן׳ עברתי׳ מה חטאתי׳ חפצע׳ וישלחן׳ ר׳ בקרי׳ וסימניהון עקרון׳
לבשר בחבלים׳ וכל יאורית׳ דכו׳ במ״א׳ וישלחו האנשים את ירם׳ ויאספו׳ י׳ בקרי׳
וסימניהון כלשו הרע׳ סביא סלו שליח שלחן גרמיי׳ דמלכיא׳ ולאחיהון חמריא וכספא׳
תדברנה ג׳ בקרי׳ וסימניהון ׃ ובעת מותה׳ לפני המלך׳ אתם ונשיכם ותדברנה׳

בטחורים טחורים טחורי טחוריכם ז בקרי ה כת עפולים וכ כת וקורין וסימניהון
ויכה בשחין מצרים ובעפלים וישתרו להם עפלים הכו בעפלים חמשה עפלי וצלמי עפליכם
וחילופיהון ב כת כן וקרי כן וסימניהון ויאלה טחורי הזהב וצלמי טחוריכם

ויסבו את ארון אלהי ישראל
ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד
יהוה בעיר מהומה גדולה מאד
ויך את אנשי העיר מקטן ועד
גדול וישתרו להם עפלים
וישלחו את ארון האלהים
עקרון ויהי כבוא ארון האלהים
עקרון ויזעקו העקרנים לאמר
הסבו אלי את ארון אלהי
ישראל להמיתני ואת עמי
וישלחו ויאספו את כל סרני
פלשתים ויאמרו שלחו את
ארון אלהי ישראל וישב למקמו
ולא ימית אתי ואת
עמי כי היתה מהומת מות בכל
העיר כבדה מאד יד האלהים
שם והאנשים אשר לא מתו
הכו בעפלים ותעל שועת העיר
השמים ויהי
ארון יהוה בשדה פלשתים
שבעה חדשים ויקראו
פלשתים לכהנים ולקסמים
לאמר מה נעשה לארון יהוה
הודענו במה נשלחנו למקומו
ויאמרו אם משלחים את ארון
אלהי ישראל אל תשלחו אתו
ריקם כי השב תשיבו לו אשם
אז תרפאו ונודע לכם למה לא
תסור ידו מכם ויאמרו מה

האשם אשר נשיב לו ויאמרו
מספר סרני פלשתים חמשה
עפלי זהב וחמשה עכברי זהב
כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם
ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי
עכבריכם המשחיתים את הארץ
ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולי יקל את ידו מעליכם
ומעל אלהיכם ומעל ארצכם
ולמה תכבדו את לבבכם כאשר
כבדו מצרים ופרעה את לבם
הלוא כאשר התעלל בהם
וישלחום וילכו ועתה קחו
ועשו עגלה חדשה אחת ושתי
פרות עלות אשר לא עלה
עליהם על ואסרתם את הפרות
בעגלה והשבתם בניהם
מאחריהם הביתה ולקחתם
את ארון יהוה ונתתם אתו אל
העגלה ואת כלי הזהב אשר
השבתם לו אשם תשימו בארגז
מצדו ושלחתם אתו והלך
וראיתם אם דרך גבולו יעלה
בית שמש הוא עשה לנו את
הרעה הגדולה הזאת ואם לא
וידענו כי לא ידו נגעה בנו
מקרה הוא היה לנו
ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות
עלות ויאסרום בעגלה ואת

ולמה ה רא פס וסימניהון ולמה תנאון ולמה תכבדון ית לבבכם ולמה תשגה בלי עזרה
ולמה לא שמעה ולמה נרחם הוציאתנו ופרעה ו בקרי וסימניהון ויהי מקץ שנתים
ימים ופרעה הקריב כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הודיעני ל וחד הודיענו מה
נאמר לו עלות ה וסימניהון והצאן והבקר עלות עלי שתי פרות עלות וחכי
עלות ינהל מאחר עלות הביאו ואת עמי ד רסמי וסימ להמיתני ולא ימית ירדן
כין קדש ינאצון מהיות

עלות ה׳ וסימניהון והבקר העלו עלה עלי׳ שתי פרות עלות וחבירו עלות יעלו מאחד עלות
הכיאו הלך ד׳ חס׳ וסימניהון ועברה הלך הלכת׳ כי לא תהיה תפארתך׳ וישרנה הפרות
לך ופתחה השק׳ וכל ירמיה דכו׳ חס׳ במ׳ מל׳ וסימניהון וקנית לך אזור׳ ואמרת אל חנניה׳ הלוך

בניהם כלו בבית׃ וישמו את
ארון יהוה אל העגלה ואת
הארגז ואת עכברי הזהב ואת
צלמי טחריהם׃ וישרנה הפרות
בדרך על דרך בית שמש
במסלה אחת הלכו הלך וגעו
ולא סרו ימין ושמאול וסרני
פלשתים הלכים אחריהם עד
גבול בית שמש׃ ובית שמש
קצרים קציר חטים בעמק
וישאו את עיניהם ויראו את
הארון וישמחו לראות׃ והעגלה
באה אל שדה יהושע בית
השמשי ותעמד שם ושם אבן
גדולה ויבקעו את עצי העגלה
ואת הפרות העלו עלה ליהוה׃
והלוים הורידו
את ארון יהוה ואת הארגז
אשר אתו אשר בו כלי זהב
וישמו אל האבן הגדולה
ואנשי בית שמש העלו עלות
ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה׃
וחמשה סרני פלשתים ראו
וישבו עקרון ביום ההוא׃
ואלה טחרי הזהב
אשר השיבו פלשתים אשם
ליהוה לאשדוד אחד לעזה
אחד לאשקלון אחד לגת אחד
לעקרון אחד׃

ועכברי הזהב מספר כל ערי
פלשתים לחמשת הסרנים
מעיר מבצר ועד כפר הפרזי
ועד אבל הגדולה אשר הניחו
עליה את ארון יהוה עד היום
הזה בשדה יהושע בית השמשי׃
ויך באנשי בית שמש כי ראו
בארון יהוה ויך בעם שבעים
איש חמשים אלף איש
ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם
מכה גדולה׃ ויאמרו אנשי בית
שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה
האלהים הקדוש הזה ואל מי
יעלה מעלינו׃ וישלחו מלאכים
אל יושבי קרית יערים לאמר
השבו פלשתים את ארון יהוה
רדו העלו אתו אליכם׃ ויבאו
אנשי קרית יערים ויעלו את
ארון יהוה ויבאו אתו אל בית
אבינדב בגבעה ואת
אלעזר בנו קדשו לשמר את
ארון יהוה׃ ויהי
מיום שבת הארון בקרית יערים
וירבו הימים ויהיו עשרים שנה
וינהו כל בית ישראל אחרי
יהוה׃ ויאמר
שמואל אל כל בית ישראל
לאמר אם בכל לבבכם אתם
שבים אל יהוה הסירו את אלהי

הלך וגעו ישראל׳ הלוך אל בית הרכבים׳ ועבד מלך כושי׳ הלוך יבכו ילכו׳ הקדוש׳ ד׳ מל׳ וסימניהון׳
אשר יבחר הוא הקדוש׳ ואת הקדוש והקרב אליו׳ מי יוכל לעמוד׳ והאל הקדוש נקדש
האלהים׳ רסמי׳ וסימניהון ויראו בני ראובן׳ מי יוכל לעמוד על שתי הסעיפים׳ ענני
ויאהב את בנו׳ ויברך שרא את׳ אשר בחרת באברם׳ ויאמר דוד׳ עבה הנו לכנס׳ ועד הגרו עבדיו
ואת אלעזר׳ ב׳ רסמי׳ בקר׳ וסימניהון׳ הקריבו את אהרן׳ ואת אלעזר בנו קדשו

ואל מי ל רסמי' בקרי' וסימניהון יעלה · ואל מי הרמיון הרמיון · ואל מי מקדשים אפנה · מעלה
ח בה בקרי' וסימניהון · ויהי שמואל מעלה העולה · אסיה שינן צדיהון המאכיה וכיק סרכין בכל ·
וסבב ג' וסימניהון · והלך מדי שנה בשנה · וסבב לעבל וגבהה מאד · עיר קטנה ואנשים בה ·

הנכר מתוככם והעשתרות
והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו
לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים
ויסירו בני ישראל את הבעלים
ואת העשתרת ויעבדו את
יהוה לבדו
ויאמר שמואל קבצו את כל
ישראל המצפתה ואתפלל
בעדכם אל יהוה ויקבצו המ
המצפתה וישאבו מים וישפכו
לפני יהוה ויצומו ביום ההוא
ויאמרו שם חטאנו ליהוה
וישפט שמואל את בני ישראל
במצפה וישמעו פלשתים כי
התקבצו בני ישראל המצפתה
ויעלו סרני פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל ויראו
מפני פלשתים ויאמרו בני
ישראל אל שמואל אל תחרש
ממנו מזעק אל יהוה אלהינו
וישענו מיד פלשתים ויקח
שמואל טלה חלב אחד ויעלה
עולה כליל ליהוה ויזעק
שמואל אל יהוה בעד ישראל
ויענהו יהוה ויהי שמואל
מעלה העולה ופלשתים נגשו
למלחמה בישראל וירעם יהוה
בקול גדול ביום ההוא על
פלשתים ויהמם וינגפו לפני

ישראל ויצאו אנשי ישראל
מן המצפה וירדפו את פלשתים
ויכום עד מתחת לבית כר ויקח
שמואל אבן אחת וישם בין
המצפה ובין השן ויקרא את
שמה אבן העזר ויאמר עד
הנה עזרנו יהוה ויכנעו הפ
הפלשתים ולא יספו עוד לבוא
בגבול ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל
ותשבנה הערים אשר לקחו
פלשתים מאת ישראל לי
לישראל מעקרון ועד גת ואת
גבולן הציל ישראל מיד פל
פלשתים ויהי שלום בין ישראל
ובין האמרי וישפט שמואל
את ישראל כל ימי חייו והל
מדי שנה בשנה וסבב בית אל
והגלגל והמצפה ושפט את
ישראל את כל המקומות האלה
ותשבתו הרמתה כי שם ביתו
ושם שפט את ישראל ויבן שם
מזבח ליהוה
ויהי כאשר זקן שמואל וישם
את בניו שפטים לישראל
ויהי שם בנו הבכור יואל ושם
משנהו אביה שפטים בבאר
שבע ולא הלכו בניו בדרכו
ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד

הפטרת שפטים

אל ישראל ז' רסמי' וסימניהון ויאמר יהודה אל ישראל אביו · הקבצו ושמעו בני יעקב · והנה המתים תחת
אבתיכם · ויעלו סרני פלשתים · נסכלה · ואלה הדברים אשר דבר · משא דבר ה' אל ישראל ביד מלאכי ·
וכל משחתיך למלך דכו אל בר מן אחד על · ויאמר נתן אל דוד · דין הוא משפט משחתיך
יתילין בפסה רסב שמואל ואיתנמן · וסימניהון מימים ימימה · ויוסף ה' קרא שמואל בשלישית ·
ויאמר על לשמואל · שמואל שמואל · ויהי אחרי · ותשבנה הערים · טוב רבך · הפוך הדר ותצינה
השאר ·

כינה מחר · וירם הטבח · ויקח יעמד · ענו בי · ואדניה בן אחיטוב · ויאמר שאול נרדה · ויאמר העם
היונתן ימות · ושאול לכד · ויקח מקלו · ותעלה ·ב בו · דויהי ממחרת · ותהי רוח ·· כי אחקר את · קח נא
הנה היום ·ב בו · ולאביגיל · אל נא ישים · לפוקה ולמכשול · ותבא אביגיל · עד וה ישיב · ותרא האשה · ויהי ·

ויטו משפט׃
ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו
אל שמואל הרמתה ויאמרו
אליו הנה אתה זקנת ובניך לא
הלכו בדרכיך עתה שימה לנו
מלך לשפטנו ככל הגוים וירע
הדבר בעיני שמואל כאשר
אמרו תנה לנו מלך לשפטנו
ויתפלל שמואל אל יהוה׃
ויאמר יהוה אל
שמואל שמע בקול העם לכל
אשר יאמרו אליך כי לא אתך
מאסו כי אתי מאסו ממלך
עליהם׃ ככל המעשים אשר עשו
מיום העלתי אתם ממצרים
ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו
אלהים אחרים כן המה עשים
גם לך׃ ועתה שמע בקולם אך
כי העד תעיד בהם והגדת להם
משפט המלך אשר ימלך עליהם׃
ויאמר שמואל
את כל דברי יהוה אל העם
השאלים מאתו מלך׃ ויאמר
זה יהיה משפט המלך אשר
ימלך עליכם את בניכם יקח
ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו
לפני מרכבתו׃ ולשום לו שרי
אלפים ושרי חמשים ולחרש
חרישו ולקצר קצירו ולעשות

כלי מלחמתו וכלי רכבו׃ ואת
בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות
ולאפות׃ ואת שדותיכם ואת
כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח
ונתן לעבדיו׃ וזרעיכם וכרמיכם
יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו׃ ואת
עבדיכם ואת שפחותיכם
ואת בחוריכם הטובים ואת
חמוריכם יקח ועשה למלאכתו׃
צאנכם יעשר ואתם תהיו לו
לעבדים׃ וזעקתם ביום ההוא
מלפני מלככם אשר בחרתם
לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום
ההוא׃ וימאנו העם לשמע
בקול שמואל ויאמרו לא כי אם
מלך יהיה עלינו׃ והיינו גם אנחנו
ככל הגוים ושפטנו מלכנו
ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו׃
וישמע שמואל את כל דברי
העם וידברם באזני יהוה׃
ויאמר יהוה אל
שמואל שמע בקולם והמלכת
להם מלך ויאמר שמואל אל
אנשי ישראל לכו איש לעירו׃
ויהי איש מבנימין
ושמו קיש בן אביאל בן צרור
בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני
גבור חיל׃ ולו היה בן ושמו
שאול בחור וטוב ואין איש

אחריכן · אקומה ואלכה · והכונן לך את עמך · ויאמר אבנר · ויבא דוד · התבא לך ·ב בו · ויוסף · על עמו ·
ובלחו את ראשו · וישלח המלאך ·   ולעבדיו ·ב · וסימניהון · ונתן לסריסיו · יקרא שם אחד ·
ככל הגוים ·ד רסמ׳ · וסימניהון · אשימה עלי מלך · עתה שימה לנו מלך · והיינו גם אנחנו ככל הגוים ·
יען אמר מואב ·   ושם ·ח · וסימניהון ושם את המקלות לעיני הצאן · ושם לה
עלילות דברים · ושם בספר · ושם לו ···· במרכבתו · חטה שורה · בשר זרועו · כסים הודו · ושם דרך ·

אחד כה בה בקרי וסימניהון החת אחד השלשים על אחד ההרים אשר אמר משכמו ומעלה
אחד העם ואחד עשר כוכבים משתחוים ואת אחד עשר ילדיו או אל אחד מבנו הכהנים ולי
הרעה אחד מהם אחד עשר יום מחרב כי ישבו אחים יחדו והאיש מיכה לו בית אלהים ותאבדנה

משכמו ומעלה
גבה מכל העם: ותאבדנה
האתנות לקיש אבי
שאול ויאמר קיש אל שאול בנו
קח נא אתך את אחד מהנערים
וקום לך בקש את האתנות
ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ
שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ
שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני
ולא מצאו: המה באו בארץ
צוף ושאול אמר לנערו אשר
עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי
מן האתנות ודאג לנו: ויאמר
לו הנה נא איש אלהים בעיר
הזאת והאיש נכבד כל אשר
ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם
אולי יגיד לנו את דרכנו אשר
הלכנו עליה: ויאמר שאול
לנערו והנה נלך ומה נביא לא
לאיש כי הלחם אזל מכלינו
ותשורה אין להביא לאיש
האלהים מה אתנו: ויסף הנער
לענות את שאול ויאמר הנה
נמצא בידי רבע שקל כסף
ונתתי לאיש האלהים והגיד
לנו את דרכנו: לפנים בישראל
כה אמר האיש בלכתו לדרוש
אלהים לכו ונלכה עד הראה
כי לנביא היום יקרא לפנים

הראה: ויאמר שאול לנערו
טוב דברך לכה נלכה וילכו אל
העיר אשר שם איש האלהים
המה עלים במעלה העיר
והמה מצאו נערות יצאות
לשאב מים ויאמרו להן
היש בזה הראה: ותענינה אותם
ותאמרנה יש הנה לפניך מהר
עתה כי היום בא לעיר כי זבח
היום לעם בבמה: כבאכם העיר
כן תמצאון אתו בטרם יעלה
הבמתה לאכל כי לא יאכל
העם עד באו כי הוא יברך
הזבח אחרי כן יאכלו הקראים
ועתה עלו כי אתו כהיום תמצ
תמצאון אתו: ויעלו העיר המה
באים בתוך העיר והנה שמואל
יצא לקראתם לעלות הבמה:
ויהוה גלה את אזן שמואל
יום אחד לפני בוא שאול לא
לאמר כעת מחר אשלח אליך
איש מארץ בנימן ומשחתו
לנגיד על עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים כי ר
ראיתי את עמי כי באה צעקתו
אלי: ושמואל ראה את שאול
ויהוה ענהו הנה האיש אשר
אמרתי אליך זה יעצר בעמי
ויגש שאול את שמואל בתוך

ותאבדנה האתנות ומי כמוך בישראל וישב דוד לברך את ביתו לא נעדר בכל אשר התהלכתי וחכירו
יהי נא דברך דמלכים וצר ואיך תשב את פנו וחביתו ודבר חד את אחד ולנשיא מזה ומזה ותשלח
איזבל מלאך ושר מלכות פרס אותם ד מל כסף וסימניהון השכב אותם אריה על יבש
גלעד כל אנשי יבש לדרוש אלהים דרסמי וב מנהו מל וסימניהון בישראל העם דוד
בימי זכריהו כהיום ד בקרי וסימניהון לעשות לחיותו כהיום כבאכם לשאת וכל עזר רבה

וירם ח בקרי וסימניהון וירם משה את ידו הטבח במלך אדרת קרן ימין יאשיהו
וירם ח בקרי וסימניהון ויעשו בן משה ואהרן וירם משה את ידו וירם הטבח את השוק
וירבעם בן נבט אפרתי וירם את אדרת אליהו וירם יאשיהו וירם קרן לעמו וירם ימין

השער ויאמר הגידה נא לי אי
זה בית הראה ויען שמואל
את שאול ויאמר אנכי הראה
עלה לפני הבמה ואכלתם עמי
היום ושלחתיך בבקר וכל אשר
בלבבך אגיד לך ולאתנות
האבדות לך היום שלשת הימים
אל תשם את לבך להם כי נמ
נמצאו ולמי כל חמדת ישראל
הלוא לך ולכל בית אביך
ויען שאול ויאמר
הלוא בן ימיני אנכי מקטני
שבטי ישראל ומשפחתי הצערה
מכל משפחות שבטי בנימן
ולמה דברת אלי כדבר הזה
ויקח שמואל את
שאול ואת נערו ויביאם לשכתה
ויתן להם מקום בראש הקרואים
והמה כשלשים איש ויאמר
שמואל לטבח תנה את המנה
אשר נתתי לך אשר אמרתי
אליך שים אתה עמך וירם
הטבח את השוק והעליה וישם
לפני שאול ויאמר הנה הנשאר
שים לפניך אכל כי למועד
שמור לך לאמר העם קראתי
ויאכל שאול עם שמואל ביום
ההוא וירדו מהבמה העיר
וידבר עם שאול על הגג וישכ

וישכמו ויהי כעלות השחר
ויקרא שמואל אל שאול הגג
לאמר קומה ואשלחך ויקם
שאול ויצאו שניהם הוא
ושמואל החוצה המה יורדים
בקצה העיר ושמואל אמר
אל שאול אמר לנער ויעבר
לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום
ואשמיעך את דבר אלהים
ויקח שמואל את
פך השמן ויצק על ראשו וישק
הו ויאמר הלוא כי משחך
יהוה על נחלתו לנגיד בלכתך
היום מעמדי ומצאת שני
אנשים עם קברת רחל בגבול
בנימן בצלצח ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הלכת
לבקש והנה נטש אביך את דברי
האתנות ודאג לכם לאמר מה
אעשה לבני וחלפת משם והל
והלאה ובאת עד אלון תבור
ומצאוך שם שלשה אנשים
עלים אל האלהים בית אל אחד
נשא שלשה גדיים ואחד נשא
שלשת ככרות לחם ואחד נשא
נבל יין ושאלו לך לשלום ונת
לך שתי לחם ולקחת מידם
אחר כן תבוא גבעת האלהים
אשר שם נצבי פלשתים ויהי

ולמי ג בקרי חד בתורה חד בנבי חד בכתובים וסימניהון ולמי אלה לפניך ולמי כל
חמדת ישראל ולמי אני עמל שמור ב וסימניהון כי למועד שמור לך לאמר עשר
שמור לבעליו לרעתו ויעבר ג רפי וסימניהון ולא מעבר לים היא לאמר אמר לנער
ויעבר לפנינו ויעבר אחד מהנערים ויקחה ויעבר עלי מה ההגגה ב בקרי חד חס וחד
מל והיה העלתם הגגה לאמר קומה ואשלחך הגג כת

כי האלהים ׳ו דסמי׳ וסימניהון ועתה לא אתם שלחתם אתי׳ והיה כי תבואינה ׳כן כל׳ ויאמר נתן
ויזבחו ביום ההוא׳ אל תבהל על פיך׳ כי לא הרבתם׳ והודעתי׳ ב׳ והודעתי יהוה
חוקי האלהים׳ והודעתי לך את אשר תעשה׳ חד בתור וחד בנבי׳

כבאך שם העיר ופגעת חבל
נביאים ירדים מהבמה ולפניהם
נבל ותף וחליל וכנור והמה
מתנבאים ׃ וצלחה עליך רוח
יהוה והתנבית עמם ונהפכת
לאיש אחר ׃ והיה כי תבאינה
האתות האלה לך עשה לך
אשר תמצא ידך כי האלהים
עמך ׃ וירדת לפני הגלגל והנה
אנכי ירד אליך להעלות עלות
לזבח זבחי שלמים שבעת ימים
תוחל עד בואי אליך והודעתי
לך את אשר תעשה ׃ והיה
כהפנתו שכמו ללכת מעם
שמואל ויהפך לו אלהים לב
אחר ויבאו כל האתות האלה
ביום ההוא ׃
ויבאו שם הגבעתה והנה חבל
נבאים לקראתו ותצלח עליו
רוח אלהים ויתנבא בתוכם ׃
ויהי כל יודעו מאתמול שלשם
ויראו והנה עם נבאים נבא
ויאמר העם איש
אל רעהו מה זה היה לבן קיש
הגם שאול בנביאים ׃ ויען איש
משם ויאמר ומי אביהם על
כן היתה למשל הגם שאול
בנבאים ׃ ויכל מהתנבות ויבא
הבמה ׃ ויאמר דוד שאול

אליו ואל נערו אן הלכתם ויא
ויאמר לבקש את האתנות
ונראה כי אין ונבוא אל שמואל ׃
ויאמר דוד שאול הגידה נא לי
מה אמר לכם שמואל ׃ ויאמר
שאול אל דודו הגד הגיד לנו
כי נמצאו האתנות ואת דבר
המלוכה לא הגיד לו אשר
אמר שמואל ׃
ויצעק שמואל את העם אל
יהוה המצפה ׃ ויאמר אל בני
ישראל כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי העליתי את ישר
ישראל ממצרים ואציל אתכם
מיד מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם ׃ ואתם היום
מאסתם את אלהיכם אשר
הוא מושיע לכם מכל רעותיכם
וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך
תשים עלינו ועתה התיצבו
לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם ׃
ויקרב שמואל את כל שבטי
ישראל וילכד שבט בנימן ׃
ויקרב את שבט בנימן למש
למשפחתו ותלכד משפחת
המטרי וילכד שאול בן קיש
ויבקשהו ולא נמצא ׃ וישאלו
עוד ביהוה הבא עוד הלם איש
ויאמר יהוה הנה

רועי רועה רועה שלחוני שלחוני שלחים שלחים שמור שמור שמרים שמרים׳ תמרתי תמתי תומתי תומתי
אן ב׳ וסימניהון׳ ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו׳ עד אן תמלל אלה ורוח כביר׳ למשפחתו׳
ד׳ בקרי׳ וסימניהון כן חט לרגליהם וכן נסעו׳ וישמע משה את העם׳ ויקרב את שבט בנימין
למשפחתו׳ ויאחז למשפחתו׳ [illegible]

אל הכלים ׳ ב׳ רסמי׳ וסימניהון הנה הוא נחבא אל הכלים ׳ ויצאת והלכת אל הכלים ושתית מאשר
ישאבון ׳ בלבם ט׳ בקרי׳ וסימניהון אשר נגע אלהים בלבם ׳ למען תפש את בית ישראל בלבם ׳ נתתי
את תורתי בלבם אלו בלבם ׳ ויאמרו אלפי יהודה בלבם ׳ אמרו בלבם ׳ חרבם תבא בלבם ׳ גם את העלם

הנה הוא נחבא אל הכלים׃ וירצו
ויקחהו משם ויתיצב בתוך
העם ויגבה מכל העם משכמו
ומעלה׃ ויאמר שמואל אל כל
העם הראיתם אשר בחר בו יהוה
כי אין כמהו בכל העם וירעו כל
העם ויאמרו יחי המלך׃
וידבר שמואל אל העם
את משפט המלכה ויכתב בספר
וינח לפני יהוה וישלח שמואל
את כל העם איש לביתו׃ וגם
שאול הלך לביתו גבעתה וילכו
עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם׃
ובני בליעל אמרו מה ישענו זה
ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי
כמחריש׃ ויעל
נחש העמוני ויחן על יבש גלעד
ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש
כרת לנו ברית ונעבדך׃ ויאמר
אליהם נחש העמוני בזאת אכרת
לכם בנקור לכם כל עין ימין
ושמתיה חרפה על כל ישראל׃
ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו
שבעת ימים ונשלחה מלאכים
בכל גבול ישראל ואם אין מו
שיע אתנו ויצאנו אליך׃
ויבאו המלאכים גבעת שאול
וידברו הדברים באזני העם וישאו
כל העם את קולם ויבכו׃

והנה שאול בא אחרי הבקר מן
השדה ויאמר שאול מה לעם
כי יבכו ויספרו לו את דברי
אנשי יביש׃ ותצלח רוח אלהים
על שאול בשמעו את הדברים האלה
ויחר אפו מאד׃ ויקח צמד
בקר וינתחהו וישלח בכל גבול
ישראל ביד המלאכים לאמר
אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר
שמואל כה יעשה לבקרו ויפל
פחד יהוה על העם ויצאו
כאיש אחד׃ ויפקדם בבזק ויהיו
בני ישראל שלש מאות אלף
ואיש יהודה שלשים אלף׃
ויאמרו למלאכים הבאים כה
תאמרון לאיש יביש גלעד מחר
תהיה לכם תשועה בחם השמש
ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי
יביש וישמחו׃ ויאמרו אנשי
יביש מחר נצא אליכם ועשיתם
לנו ככל הטוב בעיניכם׃
ויהי ממחרת וישם שאול
את העם שלשה ראשים ויבאו
בתוך המחנה באשמרת הבקר
ויכו את עמון עד חם היום
ויהי הנשארים ויפצו ולא
נשארו בם שנים יחד׃ ויאמר
העם אל שמואל מי האמר
שאול ימלך עלינו תנו האנשים

הראיתם ׳ ג׳ רג׳ ׳ וסימניהון ׳ הראיתם אשר בחר בו יי׳ ׳ הראיתם האיש העלה ׳ כי שלח בן
ככל הטוב ׳ ג׳ רסמי׳ ׳ וסימניהון ׳ עשה אתה לנו ׳ מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ׳ ערדה
אחרי פלשתים ׳ וישמחו ׳ ג׳ וסימניהון ויגידו לאנשי יבש וישמחו ׳ ויהי כראות
כל העם ׳ ויזבחו ביום ההוא ׳ זבחים שלמים ׳ ב׳ רסמי׳ ׳ וסימניהו ליי׳ פרים ׳ לפני יי׳

כיום הזה ׳ו׳ רסמ׳ וסימניהון נבקעו כל מעינות תהום רבה ׳ ביום הזה באו מדבר סיני ׳ כאשר עשה כיום
הזה ׳ יכפר עליכם לטהר אתכם ׳ יעברך ״ כיום הזה ׳ לא יומת איש ביום הזה ׳ וחד וכיום הזה לא
אמרך ׳ וימלכו ׳ה׳ חס ׳ וסימניהון וילכו כל העם ׳ עמרי שר צבא ׳ בימיו ׳

עמיהם ויאמר שאול לא יומת
איש ביום הזה כי היום עשה
יהוה תשועה בישראל
ויאמר שמואל אל
העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש הפטרת ויקח קרח
שם המלוכה וילכו כל העם
הגלגל וימלכו שם את שאול
לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם ז
זבחים שלמים לפני יהוה וישמח
שם שאול וכל אנשי ישראל
עד מאד ויאמר יב
שמואל אל כל ישראל הנה
שמעתי בקלכם לכל אשר אמ
אמרתם לי ואמליך עליכם מלך
ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני הנם א
אתכם ואני התהלכתי לפניכם
מנערי עד היום הזה הנני ענו
בי נגד יהוה ונגד משיחו את
שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי
ואת מי עשקתי את מי רצותי
ומיד מי לקחתי כפר ואעלים
עיני בו ואשיב לכם ויאמרו לא
עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת
מיד איש מאומה ויאמר
אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו
היום הזה כי לא מצאתם בידי
מאומה ויאמר עד
ויאמר שמואל אל העם יהוה

אשר עשה את משה ואת
אהרן ואשר העלה את אבותיכם
מארץ מצרים ועתה התיצבו
ואשפטה אתכם לפני יהוה
את כל צדקות יהוה אשר עשה
אתכם ואת אבותיכם כאשר
בא יעקב מצרים ויזעקו אבו
אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה
את משה ואת אהרן ויוציאו את
אבותיכם ממצרים וישבום במ
במקום הזה וישכחו את יהוה
אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא
שר צבא חצור וביד פלשתים
וביד מלך מואב וילחמו בם
ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו
כי עזבנו את יהוה ונעבד את
הבעלים ואת העשתרות ועתה
הצילנו מיד איבינו ונעבדך
וישלח יהוה את ירבעל ואת
בדן ואת יפתח ואת שמואל
ויצל אתכם מיד איביכם מסביב
ותשבו בטח ותראו כי נחש
מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו
לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה
אלהיכם מלככם ועתה הנה
המלך אשר בחרתם אשר
שאלתם והנה נתן יהוה עליכם
מלך אם תיראו את יהוה ועבדתם
אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו

וישבו ׳ דרבה ׳ אבתו אמיתיהו ׳ ה׳ פס׳ ריא׳ בהון ב׳ מל׳ רעפין ופתרוניהון חד ׳ וסימניהון
ואני זקנתי ושבתי ׳ כי עשית משפטי ודיני ׳ הנה בשמים עדי ושהדי ׳ מי שלח פרא חפשי ומוסרות
ערוד ׳ ענמין אפיקי נחשה גרמין כמטיל ׳ בקלכם ׳ב׳ חס ותשבו ותבכו ׳ הנה שמעתי ׳
צדקות ׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳ ׳ וסימניהו׳ שם יתנו צדקות ״ ב׳ בו ׳ ההיגבן ׳ חס׳ למען דעת צדקות ״
ואת מי ׳ד׳ רסמ׳ בקר׳ וסימניהון ׳ ואת מי עשקתי ׳ יבן שמועה ׳ דאגת כמו אלהי ׳

בדן ׳ ד בקרי ׳ ב מנהון שום כי אנש ׳ וסימניהון וישלח יי ׳ וישם את האחד ׳ רק חטאי ׳ וכני
אוילם בדן ׳ גם עתה ׳ ג רסמי ׳ וסימניהון ׳ ואומר גם עתה כדבריכם ׳ גם עתה התיצבו ׳ גם
עתה הנה בשמים עדי ושהדי ׳ וחד וגם עתה נאם יי

את פי יהוה והיתם גם אתם
וגם המלך אשר מלך עליכם
אחר יהוה אלהיכם ׃ ואם לא
תשמעו בקול יהוה ומריתם
את פי יהוה והיתה יד יהוה
בכם ובאבתיכם ׃ גם עתה הת
התיצבו וראו את הדבר הגדול
הזה אשר יהוה עשה לעיניכם
הלוא קציר חטים היום אקרא
אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו
וראו כי רעתכם רבה אשר
עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם
מלך ׃ ויקרא
שמואל אל יהוה ויתן יהוה
קלת ומטר ביום ההוא ויירא
כל העם מאד את יהוה ואת
שמואל ׃ ויאמרו כל העם אל
שמואל התפלל בעד עבדיך אל
יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו
על כל חטאתינו רעה לשאל לנו
מלך ׃ ויאמר
שמואל אל העם אל תיראו
אתם עשיתם את כל הרעה
הזאת אך אל תסורו מאחרי
יהוה ועבדתם את יהוה בכל
לבבכם ׃ ולא תסורו כי אחרי
התהו אשר לא יועילו ולא
יצילו כי תהו המה ׃ כי לא יטש
יהוה את עמו בעבור שמו ס

הגדול כי הואיל יהוה לעשות
אתכם לו לעם ׃ גם אנכי חלילה
לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל
בעדכם והוריתי אתכם בדרך
הטובה והישרה ׃ אך יראו את
יהוה ועבדתם אתו באמת בכל
לבבכם כי ראו את אשר הגדל
עמכם ׃ ואם הרע תרעו גם אתם
גם מלככם תספו ׃
בן שנה שאול במלכו ושתי עי
שנים מלך על ישראל ׃ ויבחר
לו שאול שלשת אלפים מיער
מישראל ויהיו עם שאול
אלפים במכמש ובהר ביתאל
ואלף היו עם יונתן בגבעת
בנימין ויתר העם שלח איש
לאהליו ׃ ויך יונתן את נציב
פלשתים אשר בגבע וישמעו
פלשתים ושאול תקע בשופר
בכל הארץ לאמר ישמעו ס
העברים ׃ וכל ישראל שמעו
לאמר הכה שאול את נציב
פלשתים וגם נבאש ישראל
בפלשתים ויצעקו העם אחרי
שאול הגלגל ׃ ופלשתים נאספו
להלחם עם ישראל שלשים
אלף רכב וששת אלפים פרשים
ועם כחול אשר על שפת הים
לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת

יראו ׳ ג בקרי ׳ וסימניהון ׳ אך יראו את יי ׳ ועתה יראו את יי ׳ יראו את יי קדשיו ׳ גם עתה ׳ ג
רסמי ׳ וסימניהון ׳ לשאל ׳ ו חס ׳ וסימניהון ׳ והסיתהו לשאל מאת אביה דשפטים ׳ כי יספנו
על כל חטאתינו ׳ ולברכו דשמואל ׳ כי מי יחמל עליך ׳ וינסו אל מלבכם ׳ ולא נתתי לחטא חכי ׳
הואיל ׳ ג ומל ׳ וסימניהון הואיל משה באר את התורה ׳ כי הואיל יי לעשות אתכם ׳ כי הואיל הלך
אחרי צו ׳

מחטיא׳ ג̇ חד טא מל̇ וחד כת׳ טו׳ וחד כת̇ טוא׳ וסימניהון ואחטך גם אנכי אתך מחטו לי׳ גם
אנכי חלילה לי מחטיא לי׳ אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני׳ חד בתור וחד בנבי׳ וחד
בכתובי׳ . תספו ב̇ וסימניהון פן תספו בכל חטאתם׳ גם אתם

בית און ׃ ואיש ישראל ראו
כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו
העם במערות ובחוחים
ובסלעים ובצרחים ובברות׃
ועברים עברו את הירדן ארץ
גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל
וכל העם חרדו אחריו ׃ ויוחל — וייחל ק̇
שבעת ימים למועד אשר
שמואל ולא בא שמואל
הגלגל ויפץ העם מעליו ׃
ויאמר שאול הגשו אלי העלה
והשלמים ויעל העלה ׃ ויהי
ככלתו להעלות העלה והנה
שמואל בא ויצא שאול ל
לקראתו לברכו ׃ ויאמר שמ
שמואל מה עשית ויאמר
שאול כי ראיתי כי נפץ העם
מעלי ואתה לא באת למועד
הימים ופלשתים נאספים מ
מכמש ׃ ואמר עתה ירדו
פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה
לא חליתי ואתאפק ואעלה
העלה ׃ ויאמר
שמואל אל שאול נסכלת לא
שמרת את מצות יהוה אלהיך
אשר צוך כי עתה הכין יהוה
את ממלכתך אל ישראל עד
עולם ׃ ועתה ממלכתך לא
תקום בקש יהוה לו איש כלבבו

ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי
לא שמרת את אשר צוך יהוה׃
ויקם שמואל
ויעל מן הגלגל גבעת בנימן
ויפקד שאול את העם הנמ
הנמצאים עמו כשש מאות
איש ׃ ושאול ויונתן בנו והעם
הנמצא עמם ישבים בגבע
בנימן ופלשתים חנו במכמש׃
ויצא המשחית ממחנה פל
פלשתים שלשה ראשים ה
הראש אחד יפנה אל דרך
עפרה אל ארץ שועל ׃ והראש
אחד יפנה דרך בית חרון והראש
אחד יפנה דרך הגבול הנשקף
על גי הצבעים המדברה׃
וחרש לא ימצא
בכל ארץ ישראל כי אמרו
פלשתים פן יעשו העברים חרב
או חנית ׃ וירדו כל ישראל
הפלשתים ללטוש איש את
מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו
ואת מחרשתו ׃ והיתה הפצירה
פים למחרשת ולאתים ולש
ולשלש קלשון ולקרדמים
ולהציב הדרבן ׃ והיה ביום
מלחמת ולא נמצא חרב וחנית
ביד כל העם אשר את שאול
ואת יונתן ותמצא לשאול

ז̇ פסו̇ ראית כהו̇ ט̇ו מלו̇ ז̇ מכיא וז̇ מכיא ומלתא אחריתי במ̇י̇ג̇ קרי ולא כת̇ וכת̇ ולא קרי׃
וסימניהון׳ וחרש לא אמר׳ ומי ישמע לכם היורד׳ וטהרתים מכל לכלל׳ וחמשה ועשרים אלף׳ יהיה
ויעופפך׳ דממתים׳ יאשר הכיר ירבה כבוד׳ ויחי יאיוב ויראי׳ ויפ̇ץ ג̇ בקרי וסימניהון ויפץ
יהם משם׳ ויפץ העם בכל ארץ מצרים׳ ויפץ העם מעליו׳ למועד ו̇ רפו׳ וסימניהון
את חג המצות תשמר׳ וחכירו׳ ויאמר שמואל מה עשית׳ ויצא יהונתן השדה׳ הנבי מודיעך׳ מועדים׳

ולאביו ג׳ וסימניהון ולאביו שלח כזאת · לאמו ולאביו ולבנו ולבתו · ולאביו לא הגיד   במגרון ב׳
וסימניהון אשר במגרון · בא על עית · והיה כיום ה׳ דסמי · וסימניהון והיה ביום הנחילו את בני
והיה ביום מלחמה · והיה כיום צאתך ועברת · והיה כיום הצמח ה׳ לך · והיה כיום זכח

ויצא מצב פלשתים
אל מעבר מכמש׃
ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול
אל הנער נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב פלשתים אשר
מעבר הלז ולאביו לא
הגיד׃ ושאול יושב בקצה
הגבעה תחת הרמון אשר
במגרון והעם אשר עמו כשש
מאות איש׃ ואחיה בן אחטוב
אחי איכבוד בן פינחס בן עלי
כהן יהוה בשלו נשא אפוד
והעם לא ידע כי הלך יונתן׃
ובין המעברות אשר בקש יונתן
לעבר על מצב פלשתים שן
הסלע מהעבר מזה ושן הסלע
מהעבר מזה ושם האחד בוצץ
ושם האחד סנה׃ השן האחד
מצוק מצפון מול מכמש
והאחד מנגב מול גבע׃
ויאמר יהונתן אל
הנער נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב הערלים האלה אולי
יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה
מעצור להושיע ברב או במעט׃
ויאמר לו נשא כליו עשה כל
אשר בלבבך נטה לך הנני
עמך כלבבך׃
ויאמר יהונתן הנה אנחנו

עברים אל האנשים ונגלינו
אליהם׃ אם כה יאמרו אלינו
דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו
תחתינו ולא נעלה אליהם׃ ואם
כה יאמרו עלו עלינו ועלינו
כי נתנם יהוה בידנו וזה
לנו האות׃ ויגלו שניהם אל מצב
פלשתים ויאמרו פלשתים הנה
עברים יצאים מן החרים אשר
התחבאו שם׃ ויענו אנשי המצבה
את יונתן ואת נשא כליו
ויאמרו עלו אלינו ונודיעה
אתכם דבר ויאמר יונתן אל
נשא כליו עלה אחרי כי נתנם
יהוה ביד ישראל׃ ויעל יונתן על
ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו
ויפלו לפני יונתן ונשא כליו
ממותת אחריו׃ ותהי המכה
הראשנה אשר הכה יונתן ונשא
כליו כעשרים איש כבחצי
מענה צמד שדה׃ ותהי חרדה
במחנה בשדה ובכל העם המצב
והמשחית חרדו גם המה ותרגז
הארץ ותהי לחרדת אלהים׃
ויראו הצפים לשאול בגבעת
בנימן והנה ההמון נמוג וילך
והלם׃ ויאמר שאול
לעם אשר אתו פקדו נא וראו
מי הלך מעמנו ויפקדו והנה

כלבבך ב׳ נטה לך הנני עמך כלבבך · יתן לך כלבבך ·   ועלינו ב׳ הנה עלינו עלינו ועלינו
מן כיכן · מן ריש דשמואל עד ויהי כלותו לדבר אל שאול יונתן כה · כמב יהונתן וסימניהון
ויאמר ל׳ יהונתן אל הנער · הנה אנחנו עברים · ומן ויהי כלותו לדבר אל שאול עד סוף
ספרא כתי׳ יהונתן · במ״א יונתן · וידבר שאול אל יונתן בנו · והאחד ד׳ בקרי
וסימניהון והאחד יאיר · עלה · ושני תרים · והאחד מנגב מול גבע

ורב ה̇ קמ̇ בקר̇ וסימניהון הרה בעמי ואשמירם. ועצה ואמרה. וההמון אשר במחנה. ור ויהי— הקשר וישלח להם ולא שמע ה̇ רסמ̇ וסימניהון ויונתן לא שמע בהשביע. ויר ה̇ כל שר דמלכים. וכל ישראל דדה ונקמתי ג̇ בטע כל̇ וסי̇ ואיש ישראל. ונקמתי דמי̇ הבני רכאלה ריכד ונקמתי

אין יונתן ונשאי כליו ויאמר
שאול לאחיה הגישה ארון
האלהים כי היה ארון האלהים
ביום ההוא ובני ישראל ויהי
עד דבר שאול אל הכהן וההמון
אשר במחנה פלשתים וילך
הלוך ורב ויאמר שאול אל
הכהן אסף ידך
ויזעק שאול וכל העם אשר
אתו ויבאו עד המלחמה והנה
היתה חרב איש ברעהו מהומה
גדולה מאד והעברים היו
לפלשתים כאתמול שלשום
אשר עלו עמם במחנה סביב
וגם המה להיות עם ישראל
אשר עם שאול ויונתן וכל
איש ישראל המתחבאים בהר
אפרים שמעו כי נסו פלשתים
וידבקו גם המה אחריהם
במלחמה ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל
והמלחמה עברה את בית און
ואיש ישראל נגש ביום ההוא
ויאל שאול את העם לאמר
ארור האיש אשר יאכל לחם
עד הערב ונקמתי מאיבי ולא
טעם כל העם לחם וכל הארץ
באו ביער ויהי דבש על פני
השדה ויבא העם אל היער

והנה הלך דבש ואין משיג ידו
אל פיו כי ירא העם את השבעה
ויונתן לא שמע בהשביע אביו
את העם וישלח את קצה המטה
אשר בידו ויטבל אותה ביערת
הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה
עיניו ויען איש מהעם ויאמר
השבע השביע אביך את העם
לאמר ארור האיש אשר יאכל
לחם היום ויעף העם ויאמר
יונתן עכר אבי את הארץ ראו
נא כי ארו עיני כי טעמתי
מעט דבש הזה אף כי לו
אכל אכל היום העם משלל
איביו אשר מצא כי עתה לא
רבתה מכה בפלשתים ויכו ביום
ההוא בפלשתים ממכמש
אילנה ויעף העם מאד ויעט
העם אל שלל ויקחו צאן ובקר
ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל
העם על הדם ויגידו לשאול
לאמר הנה העם חטאים ליהוה
לאכל על הדם ויאמר בגדתם
גלו אלי היום אבן גדולה
ויאמר שאול פצו בעם
ואמרתם להם הגישו אלי איש
שורו ואיש שיהו ושחטתם
בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה
לאכל אל הדם ויגשו כל העם

ויזעק ג̇ בקרי̇ וסימניהון ואמעוד. וגם הוא. ויזעק שאול וכל העם. נדרה ג̇ בקרי̇ וסימניה הכה נדרה ונבלה שם שפכם. נדרה ועשברה לך אבל. נדרה אחרי פלשתים ונבזה. ויגישו ג̇ וחד יגשו ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסימניהון וישכמו ממחרת ויעלו עלות. ויגשו כל העם איש הלין ב̇ חס̇ יגשו ויגידו לנו את אשר הקרינה. ויגשו את שערי החטאת. הל̇ ב̇ מל̇ ארו̇ ג̇ וסימניהון יאורו מרוז אמר מלאך ה̇. כבו̇ ארו עיני כי טעמתי

עם אלהים ב׳ דסמי׳ בהד׳ כי שרית עם אלהים׳ כי עם אלהים עשה היום הזה׳ כריעתו
עם אלהים׳ חד כת׳ חד כנבי׳ חד בגמרו   ושם יב רא׳ פס׳ וסימניהון ושם הנהר
הנהר השלישי׳ ושם אחיו יובל׳ ושם האחד׳ ושם איש ישרא׳ ושם האשה המכה׳ ושם

איש שורו בידו הלילה וישחטו
שם ויבן שאול מזבח ליהוה
אתו החל לבנות מזבח ליהוה
ויאמר שאול
נרדה אחרי פלשתים לילה
ונבזה בהם עד אור הבקר
ולא נשאר בהם איש ויאמרו
כל הטוב בעיניך עשה ויאמר
הכהן נקרבה הלם אל האלהים
וישאל שאול באלהים הארד
אחרי פלשתים התתנם ביד
ישראל ולא ענהו ביום ההוא
ויאמר שאול גשו הלם כל פנות
העם ודעו וראו במה היתה
החטאת הזאת היום כי חי יהוה
המושיע את ישראל כי אם
ישנו ביונתן בני כי מות ימות
ואין ענהו מכל העם ויאמר
אל כל ישראל אתם תהיו לעבר
אחד ואני ויונתן בני נהיה
לעבר אחד ויאמרו העם אל
שאול הטוב בעיניך עשה
ויאמר שאול אל
יהוה אלהי ישראל הבה תמים
וילכד יונתן ושאול והעם יצאו
ויאמר שאול הפילו ביני
ובין יונתן בני וילכד יונתן
ויאמר שאול אל יונתן הגידה
לי מה עשיתה ויגד לו יונתן

ויאמר טעם טעמתי בקצה
המטה אשר בידי מעט דבש
הנני אמות
ויאמר שאול כה יעשה אלהים
וכה יוסף כי מות תמות יונתן
ויאמר העם אל שאול היונתן
ימות אשר עשה הישועה
הגדולה הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל משערת ראשו
ארצה כי עם אלהים עשה
היום הזה ויפדו העם את יונתן
ולא מת ויעל
שאול מאחרי פלשתים ופלש
ופלשתים הלכו למקומם ושאו
ושאול לכד המלוכה על ישראל
וילחם סביב בכל איביו במואב
ובבני עמון ובאדום ובמלכי
צובה ובפלשתים ובכל אשר
יפנה ירשיע ויעש חיל ויך
את עמלק ויצל את ישראל
מיד שסהו
ויהיו בני שאול יונתן וישוי
ומלכישוע ושם שתי בנתיו שם
הבכרה מרב ושם הקטנה מיכל
ושם אשת שאול אחינעם בת
אחימעץ ושם שר צבאו אבינר
בן נר דוד שאול וקיש אבי
שאול ונר אבי אבנר בן אביאל
ותהי המלחמה

ושם אשת עמרם׳ ושם בת אשר שרח׳ ושם אשת שאול׳ ושם חברון׳ ושם האיש נבל׳ ושם
אשת אבישור׳ ושם האיש אלימלך   במה ט׳ בקרי׳ וסימניהון׳ במה ארע כי׳ במה
אושיע היתה׳ אפתנו׳ וחכירו׳ במה אקדם׳ במה אהבתנו׳ במה הוגענום׳ וברכו׳
החטאים ב׳ וסימניהון׳ את מחתות החטאים האלה בנפשתם׳ את החטאים האלה

ערכת .ה. עשה

עתה כה ראה פס בקר׳ וסימניהון עתה ידעתי כי גדול עתה שמע בקולי איעצך עתה קומו ועברו לכם עתה לך והכית את עמלק עתה רוץ נא לקראתה עתה המבול ... הנה בחרתי ... עתה בוא כתבה עתה אקום עתה נבראו עתה הקץ עליך

חֲזָקָה עַל־פְּלִשְׁתִּים כֹּל יְמֵי
שָׁאוּל וְרָאָה שָׁאוּל כָּל־אִישׁ
גִּבּוֹר וְכָל־בֶּן־חַיִל וַיַּאַסְפֵהוּ אֵלָיו׃
טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל (הפטרת פרשת זכור)
אֶל־שָׁאוּל אֹתִי שָׁלַח יְהוָה
לִמְשָׁחֳךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דִּבְרֵי
יְהוָה׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי אֵת אֲשֶׁר־
עָשָׂה עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם׃
עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמָלֵק
וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא
תַחְמֹל עָלָיו וְהֵמַתָּה מֵאִישׁ עַד־
אִשָּׁה מֵעֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק מִשּׁוֹר
וְעַד־שֶׂה מִגָּמָל וְעַד־חֲמוֹר׃
וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל
אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים
מָאתַיִם אֶלֶף רַגְלִי וַעֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה׃ וַיָּבֹא
שָׁאוּל עַד־עִיר עֲמָלֵק וַיָּרֶב
בַּנָּחַל׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקֵּינִי
לְכוּ סֻּרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עֲמָלֵקִי פֶּן־
אֹסִפְךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָה
חֶסֶד עִם־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲלוֹתָם
מִמִּצְרָיִם וַיָּסַר קֵינִי מִתּוֹךְ
עֲמָלֵק׃ וַיַּךְ שָׁאוּל אֶת־עֲמָלֵק
מֵחֲוִילָה בּוֹאֲךָ שׁוּר אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי מִצְרָיִם׃ וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־אֲגַג

מֶלֶךְ־עֲמָלֵק חָי וְאֶת־כָּל־הָעָם
הֶחֱרִים לְפִי־חָרֶב׃ וַיַּחְמֹל שָׁאוּל
וְהָעָם עַל־אֲגָג וְעַל־מֵיטַב הַצֹּאן
וְהַבָּקָר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכָּרִים
וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם
וְכָל־הַמְּלָאכָה נְמִבְזָה וְנָמֵס
אֹתָהּ הֶחֱרִימוּ׃
וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל
לֵאמֹר׃ נִחַמְתִּי כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־
שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי
וְאֶת־דְּבָרַי לֹא הֵקִים וַיִּחַר
לִשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־
הַלָּיְלָה׃ וַיַּשְׁכֵּם שְׁמוּאֵל לִקְרַאת
שָׁאוּל בַּבֹּקֶר וַיֻּגַּד לִשְׁמוּאֵל
לֵאמֹר בָּא־שָׁאוּל הַכַּרְמֶלָה וְהִנֵּה
מַצִּיב לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד
הַגִּלְגָּל׃ וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל
וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאוּל בָּרוּךְ אַתָּה
לַיהוָה הֲקִימֹתִי אֶת־דְּבַר יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמֶה קוֹל־הַצֹּאן
הַזֶּה בְּאָזְנָי וְקוֹל הַבָּקָר אֲשֶׁר
אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
מֵעֲמָלֵקִי הֱבִיאוּם אֲשֶׁר חָמַל
הָעָם עַל־מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר
לְמַעַן זְבֹחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־
הַיּוֹתֵר הֶחֱרַמְנוּ׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל
הֶרֶף וְאַגִּידָה לְּךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֵלַי הַלָּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ

ועתה ירחיבו ... עתה מחריב עתה יחרדו האיים מיום ... עתה למה הריעי רע עתה ... עתה עיני ... עתה אלהי יהיו נא עיניך ... עתה חכמה ומדע ... עתה ידעתי כי הושיע ... היותר ... וסימניהון ... ואת היותר החרמנו ... מאה רבב ... כי מה יותר לחכם ... לעשות יקר יותר ממנו

זה שייך בעבר הדף למעלה · ית̇ פת̇ ו̇ כפו̇ תיבה ול̇ קרי̇ · וסימניהון ויאמר איש ישראל אל
... ויאמר אל העם ... ויאמר שמואל אל ... וישלחו ויקרא רחבעם
ויבאו רחבעם ירושלם · ויאמר שמעוני · ואת האמינה מלך יהודה · ויענו המלך · יאחד · כי נכחו יצאו

דבר׃ ויאמר
שמואל הלוא אם קטן אתה
בעיניך ראש שבטי ישראל
אתה וימשחך יהוה למלך
על ישראל׃ וישלחך יהוה
בדרך ויאמר לך והחרמתה
את החטאים את עמלק ו
ונלחמת בו עד כלותם אתם׃
ולמה לא שמעת בקול יהוה
ותעט אל השלל ותעש הרע
בעיני יהוה׃
ויאמר שאול אל שמואל
אשר שמעתי בקול יהוה ואלך
בדרך אשר שלחני יהוה וא
ואביא את אגג מלך עמלק
ואת עמלק החרמתי׃ ויקח
העם מהשלל צאן ובקר רא
ראשית החרם לזבח ליהוה
אלהיך בגלגל׃
ויאמר שמואל החפץ ליהוה
בעלות וזבחים כשמע בקול
יהוה הנה שמע מזבח טוב
להקשיב מחלב אילים׃ כי
חטאת קסם מרי ואון ותרפים
הפצר יען מאסת את דבר
יהוה וימאסך ממלך׃ ויאמר
שאול אל שמואל חטאתי
כי עברתי את פי יהוה ואת
דבריך כי יראתי את העם

ואשמע בקולם׃ ועתה שא
נא את חטאתי ושוב עמי ו
ואשתחוה ליהוה׃ ויאמר
שמואל אל שאול לא אשוב
עמך כי מאסתה את דבר יהוה
וימאסך יהוה מהיות מלך
על ישראל׃
ויסב שמואל ללכת ויחזק
בכנף מעילו ויקרע׃ ויאמר
אליו שמואל קרע יהוה את
ממלכות ישראל מעליך היום
ונתנה לרעך הטוב ממך׃ וגם
נצח ישראל לא ישקר ולא
ינחם כי לא אדם הוא להנחם׃
ויאמר חטאתי עתה כבדני
נא נגד זקני עמי ונגד ישראל
ושוב עמי והשתחויתי ליהוה
אלהיך׃ וישב שמואל אחרי
שאול וישתחו שאול ליהוה׃
ויאמר שמואל הגישו אלי
את אגג מלך עמלק וילך אליו
אגג מעדנת ויאמר אגג אכן
סר מר המות׃ ויאמר שמואל
כאשר שכלה נשים חרבך כן
תשכל מנשים אמך וישסף
שמואל את אגג לפני יהוה
בגלגל׃ וילך
שמואל הרמתה ושאול עלה
אל ביתו גבעת שאול׃ ו

אחרון החזיק שלון בן כל · חטאת · ז̇ פת̇ · וסימניהון הקהל · הקהל · הכפורים · דסם הנערים
כתובה · פימו וכל ב̇ דכו̇ · כמ̇א ראשית חטאת היא · החפץ ג̇ · וסימ̇ ויאמר שמואל החפץ ליהוה
החפץ לשדי כי תצדק · אל התמה על החפץ · ממלכות · ד̇ בקרי̇ · וסימניהון · קרע ה̇ · כי
האמיר היום ישיבו לי · והשכתי בראשית · וכל יהושע דכו̇ · אין שום מהם כתו̇ כולה כשא̇ קרי̇

עגלת בקר ג׳ רסמי׳ וסימניהון והיה העיר הקרובה אל החלל ויאמר שמואל איך אלך יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן לעינים ל׳ כ׳ פת׳ וכקמיצין וסימניהון האדם יראה לעינים
ומתוק האור וטוב לעינים הלין ב׳ פת׳ וב׳ קמ׳ חד מנהון חיצו קמ׳ וחיצו פת׳ וסימניהון כי

ראות שמואל את שאול עד יום מותו כי התאבל
שמואל אל שאול ויהוה נחם
כי המליך את שאול על
ישראל ויאמר
יהוה אל שמואל עד מתי
אתה מתאבל אל שאול ואני
מאסתיו ממלך על ישראל
מלא קרנך שמן ולך אשלחך
אל ישי בית הלחמי כי ראיתי
בבניו לי מלך ויאמר שמואל
איך אלך ושמע שאול והרגני
ויאמר יהוה עגלת בקר תקח
בידך ואמרת לזבח ליהוה
באתי וקראת לישי בזבח
ואנכי אודיעך את אשר
תעשה ומשחת לי את אשר
אמר אליך ויעש שמואל
את אשר דבר יהוה ויבא בית
לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו
ויאמר שלם בואך ויאמר
שלום לזבח ליהוה באתי הת
התקדשו ובאתם אתי בזבח
ויקדש את ישי ואת בניו ויק
ויקרא להם לזבח ויהי בבואם
וירא את אליאב ויאמר אך
נגד יהוה משיחו ויאמר יהוה
אל שמואל אל תבט אל
מראהו ואל גבה קומתו כי

מאסתיהו כי לא אשר יראה
האדם כי האדם יראה לעינים
ויהוה יראה ללבב ויקרא ישי
אל אבינדב ויעברהו לפני
שמואל ויאמר גם בזה לא
בחר יהוה ויעבר ישי שמה
ויאמר גם בזה לא בחר יהוה
ויעבר ישי שבעת בניו לפני
שמואל ויאמר שמואל אל
ישי לא בחר יהוה באלה ויא
ויאמר שמואל אל ישי התמו
הנערים ויאמר עוד שאר
הקטן והנה רעה בצאן ויאמר
שמואל אל ישי שלחה וקחנו
כי לא נסב עד באו פה וישלח
ויביאהו והוא אדמוני עם יפה
עינים וטוב ראי ויאמר יהוה
קום משחהו כי זה הוא ויקח
שמואל את קרן השמן וימשח
אתו בקרב אחיו ותצלח רוח
יהוה אל דוד מהיום ההוא
ומעלה ויקם שמואל וילך
הרמתה ורוח יהוה סרה מעם
שאול ובעתתו רוח רעה מאת
יהוה ויאמרו עבדי שאול
אליו הנה נא רוח אלהים רעה
מבעתך יאמר נא אדנינו
עבדיך לפניך יבקשו איש ידע
מנגן בכנור והיה בהיות עליך

כי תאוה הוא לעינים וחד כל המ׳ וכעשן לעינים לזבח ב׳ העשה על העלה והראת להם
ושוב לך ג׳ רסמי׳ וסימניהון ובערת דם הנקי מישראל ונתן בידו וטוב לך יצא כבוד כי האכל
חד פת׳ חד כנור חד כבוד קטן הקטן ה׳ מל׳ וסימניהון ויגד לרבקה עד שאר הקטן
ולמפיבשת בן קטן אחד למאה הקטן למגדול ועד קטן וכל אסף רכותיהון
אדמוני ב׳ בקרי׳ ומל׳ וסימניהון ויצא הראשון אדמוני וישלח ויביאהו והוא אדמוני

ואיש מלחמה ב׳ רסמ׳ וגבור חיל גבור ואיש ורוח ג׳ בלשנהון וסימניהון ורוח השימן בין
ערד ובין ערד ורוח לשאול וטוב לו רוח והצלה חד כתו׳ חד כתב׳ חד כתוב׳
כל לשון שמירה על בני אל וסימניהון ובלשתים ב׳ בו׳ וירץ דוד ויאמר אלהים המלך

רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב
לך׃ ויאמר שאול
אל עבדיו ראו נא לי איש מ
מיטיב לנגן והביאותם אלי׃ ויען
אחד מהנערים ויאמר הנה
ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע
נגן וגבור חיל ואיש מלחמה
ונבון דבר ואיש תאר ויהוה
עמו׃ וישלח שאול מלאכים
אל ישי ויאמר שלחה אלי
את דוד בנך אשר בצאן׃ ויקח
ישי חמור לחם ונאד יין וגדי
עזים אחד וישלח ביד דוד בנו
אל שאול׃ ויבא דוד אל שאול
ויעמד לפניו ויאהבהו מאד
ויהי לו נשא כלים׃ וישלח
שאול אל ישי לאמר יעמד
נא דוד לפני כי מצא חן בעיני׃
והיה בהיות רוח אלהים אל
שאול ולקח דוד את הכנור
ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו
וסרה מעליו רוח הרעה׃
ויאספו פלשתים את
מחניהם למלחמה ויאספו ש
שכה אשר ליהודה ויחנו בין
שוכה ובין עזקה באפס דמים׃
ושאול ואיש ישראל נאספו
ויחנו בעמק האלה ויערכו
מלחמה לקראת פלשתים׃

ופלשתים עמדים אל ההר
מזה וישראל עמדים אל ההר
מזה והגיא ביניהם׃ ויצא איש
הבנים ממחנות פלשתים גלית
שמו מגת גבהו שש אמות
וזרת׃ וכובע נחשת על ראשו
ושריון קשקשים הוא לבוש
ומשקל השריון חמשת אלפים
שקלים נחשת׃ ומצחת נחשת
על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו׃
וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת
חניתו שש מאות שקלים ברזל
ונשא הצנה הלך לפניו׃ ויעמד
ויקרא אל מערכת ישראל
ויאמר להם למה תצאו לערך
מלחמה הלוא אנכי הפלשתי
ואתם עבדים לשאול ברו לכם
איש וירד אלי׃ אם יוכל להלחם
אתי והכני והיינו לכם לעבדים
ואם אני אוכל לו והכיתיו והי
והייתם לנו לעבדים ועבדתם
אתנו׃ ויאמר הפלשתי אני
חרפתי את מערכות ישראל
היום הזה תנו לי איש ונלחמה
יחד׃ וישמע שאול וכל ישראל
את דברי הפלשתי האלה
ויחתו וייראו מאד׃
ודוד בן איש אפרתי הזה מבית
לחם יהודה ושמו ישי ולו

וירץ דוד ויאמר אלהים המלך וילך הנביא והוא בא כי עמד מלך בכל וידו מעל כסאות סד׳
ויען ויאמר והנה כדמות בני אדם ונלחמה ל׳ וסימניהון ויאמר
יהודה לשמעון אחי ויאמרו לשבח לכה והיתה לנו לקצין ויאמר הפלשתי אני חרפתי אתם
כמישור והכני ב׳ חד קמ׳ וחד פת׳ וסימניהון
פן יבא והכני אם על כנים אם יוכל להלחם אתי והכני ומצחת ל׳ ומטבחה ל׳

באנשים ג' חד פת' וב' קמי' וסימניהון ואם יראה איש כאנשים האלה' ויחלו באנשים הזקנים'
הלין ב' קמי' זקן בא באנשים פת' בראותם ג' בקרי' ב' חס וחד מל' וסימניהון בראותם
מלחמה כי יי' אלהין' הלין ב' חס' וכל איש ישראל בראותם מל'

שמנה בנים והאיש בימי שאול
זקן בא באנשים וילכו
שלשת בני ישי הגדלים הלכו
אחרי שאול למלחמה ושם
שלשת בניו אשר הלכו במל
חמה אליאב הבכור
ומשנהו אבינדב והשלשי
שמה ודוד הוא הקטן ושלשה
הגדלים הלכו אחרי שאול
ודוד הלך ושב
מעל שאול לרעות את צאן
אביו בית לחם ויגש הפלשתי
השכם והערב ויתיצב ארבעים
יום ויאמר ישי
לדוד בנו קח נא לאחיך איפה
הקליא הזה ועשרה לחם הזה
והרץ המחנה לאחיך ואת
עשרת חרצי החלב האלה תביא
לשר האלף ואת אחיך תפקד
לשלום ואת ערבתם תקח ושאול
ושאול והמה וכל איש ישראל
בעמק האלה נלחמים עם
פלשתים וישכם
דוד בבקר ויטש את הצאן על
שמר וישא וילך כאשר צוהו
ישי ויבא המעגלה והחיל
היצא אל המערכה והרעו ב
במלחמה ותערך ישראל
ופלשתים מערכה לקראת

מערכה ויטש דוד את הכלים
מעליו על יד שומר הכלים וירץ
המערכה ויבא וישאל לאחיו
לשלום והוא מדבר עמם והנה
איש הבנים עולה גלית הפלשתי
שמו מגת ממערות פלשתים
וידבר כדברים האלה וישמע
דוד וכל איש ישראל בראותם
את האיש וינסו מפניו וייראו
מאד ויאמר איש ישראל
הראיתם האיש העלה הזה כי
לחרף את ישראל עלה והיה
האיש אשר יכנו יעשרנו המלך
עשר גדול ואת בתו יתן
לו ואת בית אביו יעשה חפשי
בישראל ויאמר דוד אל הא
האנשים העמדים עמו לאמר
מה יעשה לאיש אשר יכה
את הפלשתי הלז והסיר חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים ויאמר לו העם
כדבר הזה לאמר כה יעשה
לאיש אשר יכנו וישמע א
אליאב אחיו הגדול בדברו אל
האנשים ויחר אף אליאב בד
בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל
מי נטשת מעט הצאן ההנה
במדבר אני ידעתי את זדנך

יב' רנסבי' א' בסו' תיב' ולא קרי' וסימניהון פלטי בן רפוא' ההלכוא אתו' איפת הקליא' ולא
אבוא שמוע' רפוא ושוב' ואחזיקיהוא' ועבד נגוא' ושיגיא בתה דנה' וכהרך הקוס מלט אחרי
ארעא מנך' אל ים יפוא' נקיא אל נא נאביהי' נקיא מצרים לשמה ועל מי יד
רסמי' בקרי' וסימניהון' ועל מי נטשת מעט ההנהן' ועל מי הרימות קול' וחבירו ועל מי
ליא יקום יאורהו

מנעריו ג בחס וחד מל וסימנהון כי יצר לב האדם רע מנעריו · והוא איש מלחמה מנעריו · שאנן מואב מנעריו · והצלני · ג ב קמ וחד פת · וסימנהון ויאמר דוד יהוה אשר הצילני · כי מכל צרה הצילני · ומכל מגורותי הצילני ·

ואת רע לבבך כי למען ראות
המלחמה ירדת ויאמר דוד
מה עשיתי עתה הלוא דבר
הוא ויסב מאצלו אל מול
אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו
העם דבר כדבר הראשון
וישמעו הדברים אשר דבר
דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו
ויאמר דוד אל שאול אל יפל
לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם
עם הפלשתי הזה ויאמר שאול
אל דוד לא תוכל ללכת אל
הפלשתי הזה להלחם עמו כי
נער אתה והוא איש מלחמה
מנעריו ויאמר
דוד אל שאול רעה היה עבדך
לאביו בצאן ובא הארי ואת
הדוב ונשא שה מהעדר
ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי
מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו
והכתיו והמיתיו גם את הארי
גם הדוב הכה עבדך והיה
הפלשתי הערל הזה כאחד
מהם כי חרף מערכת אלהים
חיים ויאמר דוד יהוה אשר
הצלני מיד הארי ומיד הדוב
הוא יצילני מיד הפלשתי
הזה ויאמר שאול אל דוד
לך ויהוה יהיה עמך וילבש

שאול את דוד מדיו ונתן קובע
נחשת על ראשו וילבש אתו
שריון ויחגר דוד את חרבו מעל
למדיו ויאל ללכת כי לא
נסה ויאמר דוד אל שאול
לא אוכל ללכת באלה כי לא
נסתי ויסרם דוד מעליו ויקח
מקלו בידו ויבחר לו חמשה
חלקי אבנים מן הנחל וישם
אתם בכלי הרעים אשר לו
ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל
הפלשתי וילך הפלשתי הלך
וקרב אל דוד והאיש נשא
הצנה לפניו ויבט הפלשתי
ויראה את דוד ויבזהו כי היה
נער ואדמני עם יפה מראה
ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב
אנכי כי אתה בא אלי במקלות
ויקלל הפלשתי את דוד באל
היו ויאמר הפלשתי אל
דוד לכה אלי ואתנה את בשרך
לעוף השמים ולבהמת השדה
ויאמר דוד אל
הפלשתי אתה בא אלי בחרב
ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך
בשם יהוה צבאות אלהי מער
כות ישראל אשר חרפת היום
הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך
והסרתי את ראשך מעליך ונתתי

בחרב · ח רפו · וסימנהון אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון · כי לא בחרב ובחנית יהושיע · ואתו הרגת בחרב · בני עמון · בחרב איביהם · ונפלו חלל · וירדו סוסים · בחרב לא איש · ונכשלו בחרב וכלהבה · והלעו ל · וסלעו ל · ברשעו ל · אלהים לישראל · ג רפי בקרי · וסימנהון ויאמר אלהים לישראל · היום הזה יסגרך · בידי · ויאמן ויגרל דוד

ולחית הארץ ׃ כלישנהון ׃ וסימניהון נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ׃ ויעש אלהים את חית הארץ ׃ ולכל חית הארץ ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ׃ ואת כל נפש החיה ׃ כ כו׳ היום הזה יסגרך ׳׳׳ בידי ׃ ונטשתיך הארץ ׃ ונטשתיך המדברה ׃ ולא יהיו ׃ ומחית הארץ אלהראי

מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים
היום הזה לעוף השמ
השמים ולחית הארץ וידעו כל
הארץ כי יש אלהים לישראל
וידעו כל הקהל הזה כי לא
בחרב ובחנית יושיע יהוה כי
ליהוה המלחמה ונתן אתכם
בידנו׃ והיה כי קם
הפלשתי וילך ויקרב לקראת
דוד וימהר דוד וירץ המערכה
לקראת הפלשתי׃
וישלח דוד את ידו אל הכלי
ויקח משם אבן ויקלע ויך את
הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן
במצחו ויפל על פניו ארצה׃ ויחזק
דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן
ויך את הפלשתי וימיתהו וחרב
אין ביד דוד׃ וירץ דוד ויעמד
אל הפלשתי ויקח את חרבו
וישלפה מתערה וימתתהו
ויכרת בה את ראשו ויראו ה
הפלשתים כי מת גבורם וינסו׃
ויקמו אנשי ישראל ויהודה
וירעו וירדפו את הפלשתים
עד בואך גיא ועד שערי עקרון
ויפלו חללי פלשתים בדרך
שערים ועד גת ועד עקרון׃ ויש
וישבו בני ישראל מדלק אחרי
פלשתים וישסו את מחניהם׃

ויקח דוד את ראש הפלשתי
ויבאהו ירושלם ואת כליו שם
באהלו׃ וכראות שאול את דוד
יצא לקראת הפלשתי אמר
אל אבנר שר הצבא בן מי זה
הנער אבנר ויאמר אבנר חי
נפשך המלך אם ידעתי׃ ויא
ויאמר המלך שאל אתה בן
מי זה העלם׃
וכשוב דוד מהכות את הפלשתי
ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני
שאול וראש הפלשתי בידו׃
ויאמר אליו שאול בן מי אתה
הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי
בית הלחמי׃ ויהי ככלתו לדבר
אל שאול ונפש יהונתן נקשרה
בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו׃
ויקחהו שאול ביום ההוא ולא
נתנו לשוב בית אביו׃ ויכרת
יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו
כנפשו׃ ויתפשט יהונתן את
המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד
ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד
חגרו׃ ויצא דוד בכל אשר
ישלחנו שאול ישכיל וישמהו
שאול על אנשי המלחמה
וייטב בעיני כל העם וגם בעיני
עבדי שאול׃
ויהי בבואם בשוב דוד מהכות

ויקרב ה׳ בקר׳ וסימניהון ׃ אהרן ׃ כי קם יואב ׃ מדמשק רב החיל ׃ הפלשתים ׃ו׳ כסב
וסימניהון ׃ ויראו הפלשתים ׃ ויכנעו נגן ׃ ויראו הפלשתים כי מת גבורם ׃ וירדפו את הפלשתים עד
בואך גיא ׃ וירעו ׃ גיא בקר׳ ׃ וסימניהון הארץ הקהל ׃ עבני ׃ ממלכות ׃ וחבירו ׃ יעץ
ויראו עבדי ׃ שמך מושל ירך ׃ לא מצאתי ׃ מסורת הנה למלאות ׃ אך בכל מקום של היה לי דיוכי
אם הנה ׃

אהבוך ג מל׳ וסימניהון וכל עבדיו אהבוך · על כן עלמות אהבוך · מישרים אהבוך ·
והבי · יד רפו · וסימניהון · הנה רבקה לפניך קח ולך · ואם שכב ישכב איש · מי מנה עפר
יעקב · ויאמר שאול ב כו · ויאמר שאול להשוה להשאות · והבי לו סוכנת עזה כוא כתב ·

את הפלשתי ותצאנה הנשים
מכל ערי ישראל לשור והמח
ולות לקראת שאול המלך
בתפים בשמחה ובשלשים
ותענינה הנשים המשחקות
ותאמרן הכה שאול באלפו
ודוד ברבבתיו ויחר לשאול
מאד וירע בעיניו הדבר הזה
ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי
נתנו האלפים ועוד לו אך
המלוכה ויהי שאול עון את
דוד מן היום ההוא והלאה
ויהי ממחרת
ותצלח רוח אלהים רעה אל
שאול ויתנבא בתוך הבית
ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית
ביד שאול ויטל שאול את
החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר
ויסב דוד מפניו פעמים ויירא
שאול מלפני דוד כי היה יהוה
עמו ומעם שאול סר ויסרהו
שאול מעמו וישמהו לו שר
אלף ויצא ויבא לפני העם
ויהי דוד לכל דרכו משכיל
ויהוה עמו וירא שאול אשר
הוא משכיל מאד ויגר מפניו
וכל ישראל ויהודה אהב את
דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם
ויאמר שאול

אל דוד הנה בתי הגדולה מרב
אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן
חיל והלחם מלחמות יהוה
ושאול אמר אל תהי ידי בו
ותהי בו יד פלשתים
ויאמר דוד אל שאול
מי אנכי ומי חיי משפחת אבי
בישראל כי אהיה חתן למלך
ויהי בעת תת את מרב בת
שאול לדוד והיא נתנה לעד
ריאל המחלתי לאשה
ותאהב מיכל בת שאול את
דוד ויגדו לשאול ויישר הדבר
בעיניו ויאמר שאול אתננה
לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד
פלשתים ויאמר שאול אל
דוד בשתים תתחתן בי היום
ויצו שאול את עבדו דברו אל
דוד בלט לאמר הנה חפץ בך
המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה
התחתן במלך וידברו עבדי
שאול באזני דוד את הדברים
האלה ויאמר דוד הנקלה
בעיניכם התחתן במלך ואנכי
איש רש ונקלה ויגדו עבדי
שאול לו לאמר כדברים האלה
דבר דוד
ויאמר שאול כה תאמרו לדוד
אין חפץ למלך במהר כי במאה

שמען שמוע גילה · מי יתן החרש הראשון · והבי עיר נחלתי · והבי משכרתך שלמה · והענינה
ב בקרי · וסימניהון · אותם · הנשים · וחד חכמות שרותיה תענינה · מי
אנכי · ד דסמי · וסימניהון · ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל בני ישראל · ב
ויאמר דוד מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל · ויבא המלך דוד · הלין חד כתר
יב בנביאים · ב כתרי בנביאים כתיבי · כתבת · גם הנה למלאות ·

איב ג חס בלישנהו וסימניהון איב את דוד כי חרב לאיב אם לוא הפגעתי בך בעת
וראיתי יב וסימניהון את הרס מה והגדתי לך והנה עליהם גדרים וראיתי לביתו שיש יתרון
לחכמה כי אין טוב את כל עמלו את כל מעשה כי איככה אוכל וראיתי ב בני אנו דניאל את

ערלות פלשתים להנקם באיבי
המלך ושאול חשב להפיל
את דוד ביד פלשתים ויגדו
עבדיו לדוד את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני דוד
להתחתן במלך ולא מלאו
הימים ויקם דוד וילך הוא
ואנשיו ויך בפלשתים מאתים
איש ויבא דוד את ערלתיהם
וימלאום למלך להתחתן במלך
ויתן לו שאול את מיכל בתו
לאשה וירא שאול וידע כי
יהוה עם דוד ומיכל בת שאול
אהבתהו ויאסף שאול לרא
מפני דוד עוד ויהי שאול איב
את דוד כל הימים ויצאו שרי
פלשתים ויהי מדי צאתם שכל
דוד מכל עבדי שאול וייקר
שמו מאד
וידבר שאול אל יונתן בנו יט
ואל כל עבדיו להמית את
דוד ויהונתן בן שאול חפץ
בדוד מאד ויגד יהונתן לדוד
לאמר מבקש שאול אבי
להמיתך ועתה השמר נא בבקר
וישבת בסתר ונחבאת ואני
אצא ועמדתי ליד אבי בשדה
אשר אתה שם ואני אדבר
בך אל אבי וראיתי מה והגדתי

לך וידבר יהונתן
בדוד טוב אל שאול אביו
ויאמר אליו אל יחטא המלך
בעבדו בדוד כי לוא חטא לך
וכי מעשיו טוב לך מאד וישם
את נפשו בכפו ויך את הפלשתי
ויעש יהוה תשועה גדולה לכל
ישראל ראית ותשמח ולמה
תחטא בדם נקי להמית את
דוד חנם וישמע שאול בקול
יהונתן וישבע שאול חי יהוה
אם יומת ויקרא יהונתן לדוד
ויגד לו יהונתן את כל הדברים
האלה ויבא יהונתן את דוד
אל שאול ויהי לפניו כאתמול
שלשום ותוסף
המלחמה להיות ויצא דוד
וילחם בפלשתים ויך בהם מכה
גדולה וינסו מפניו ותהי רוח
יהוה רעה אל שאול והוא
בביתו יושב וחניתו בידו ודוד
מנגן ביד ויבקש שאול להכות
בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני
שאול ויך את החנית בקיר
ודוד נס וימלט בלילה הוא
וישלח שאול
מלאכים אל בית דוד לשמרו
ולהמיתו בבקר ותגד לדוד
מיכל אשתו לאמר אם אינך

את המראה והנה שנים אחרים בלילה הוא ל רסמי וסימניהון בלשון הקדש טרה
ורמיך וקם וערק ותוסף ג מל וסימניהון ותוסף המלחמה להיות ותוסף אל הוצאה
ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ויפטר ל פטר ל ולשפור ל ממטר ל וממטר ומטר ל
הקטר ל מקטר ל מקטר כיומת ל בכבד ל ולהמיתו ל וכי מעשיו ל

ותשלחי ב׳ וסימניהון ותשלחי את איבי וימלט׳ ותשלחי ציריך עד מרחק׳ בשבו׳ ל׳ כותיהו׳
איפה י׳ כה׳ כן׳ בקר׳ וסימניהן׳ איפה הם רעים׳ איפה האנשים אשר׳ איפה שמואל
ודוד׳ ויאמר לו המלך איפה לא שגלת׳ ואיש אל ידע איפה אתם׳ אלה איפה הם׳ ואיפה

ימלט את נפשך הלילה מחר
אתה מומת ותרד מיכל את ד
וד בעד החלון וילך ויברח
וימלט ותקח מיכל את התרפים
ותשם אל המטה ואת כביר
העזים שמה מראשתיו ותכס
בבגד וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד ותאמר חלה
הוא וישלח שאול את המל
המלאכים לראות את דוד
לאמר העלו אתו במטה אלי
להמתו ויבאו המלאכים
והנה התרפים אל המטה וכביר
העזים מראשתיו׃
ויאמר שאול אל מיכל למה
ככה רמיתני ותשלחי את איבי
וימלט ותאמר מיכל אל שאול
הוא אמר אלי שלחני למה
אמיתך ודוד ברח וימלט ויבא
אל שמואל הרמתה ויגד לו את
כל אשר עשה לו שאול וילך
הוא ושמואל וישבו בנוית׃
ויגד לשאול לאמר הנה דוד
בנוית ברמה וישלח שאול
מלאכים לקחת את דוד וירא
את להקת הנביאים נבאים
ושמואל עמד נצב עליהם ותהי
על מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה ויגדו לשאול

וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו
גם המה ויסף שאול וישלח
מלאכים שלשים ויתנבאו גם
המה וילך גם הוא הרמתה
ויבא עד בור הגדול אשר
בשכו וישאל ויאמר איפה
שמואל ודוד ויאמר הנה
בנוית ברמה וילך שם אל נוית
ברמה ותהי עליו גם הוא רוח
אלהים וילך הלוך ויתנבא עד
באו בנוית ברמה ויפשט גם
הוא בגדיו ויתנבא גם הוא
לפני שמואל ויפל ערם כל היום
ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם
שאול בנביאם׃
ויברח דוד מנוית ברמה ויבא
ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי
מה עוני ומה חטאתי לפני
אביך כי מבקש את נפשי
ויאמר לו חלילה לא תמות
הנה לו עשה אבי דבר גדול
או דבר קטן ולא יגלה את
אזני ומדוע יסתיר אבי ממני
את הדבר הזה אין זאת
וישבע עוד דוד ויאמר ידע
ידע אביך כי מצאתי חן בע
בעיניך ויאמר אל ידע זאת
יהונתן פן יעצב ואולם חי
יהוה וחי נפשך כי כפשע בינ

איפה ישרים נכחדו׳ איפה הייה כיסרי ארץ׳ איפה לקטת היום׳ לרוץ ג׳ וסימניהן לרוץ
בית לחם עירו׳ ישיש כגבור לרוץ ארח׳ רגלים ממהרות לרוץ לרעה׳ בקר׳ ה׳ בקרי׳ וסימנה׳
יוסף אל אחיו׳ וישבע יוסף פקד יפקד׳ ויקח משה את עצמות יוסף׳ לאכול׳ ז׳ מל׳ וסימנהו
ישוב אשב עם המלך לאכול׳ ויסתר המשרה והלחם׳ ודבש ויצהו׳ ישליטם׳ וכל יב רנו נמ׳א
נקבר נמיטין ראש פרזין

יחרה ג' וסימניהון בן יחרה אף ... ויחר משה אף ... אם חרה יחרה לו
בברית ג' רפי' וסימניהון בלשון הקדש ... עבדך ...
פניך על עבדך ועשית חסד על עבדך ...

ובין המות ויאמר יהונתן אל
דוד מה תאמר נפשך ואעשה
לך ויאמר דוד
אל יהונתן הנה חדש מחר
ואנכי ישב אשב עם המלך
לאכול ושלחתני ונסתרתי
בשדה עד הערב השלשית
אם פקד יפקדני אביך ונאמרת
נשאל נשאל ממני דוד לרוץ
בית לחם עירו כי זבח הימים
שם לכל המשפחה אם כה
יאמר טוב שלום לעבדך ואם
חרה יחרה לו דע כי כלתה
הרעה מעמו ועשית חסד על
עבדך כי בברית יהוה הבאת
את עבדך עמך ואם יש בי
עון המיתני אתה ועד אביך
למה זה תביאני
ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם
ידע אדע כי כלתה הרעה מעם
אבי לבוא עליך ולא אתה
אגיד לך ויאמר דוד אל יהונתן
מי יגיד לי או מה יענך אביך
קשה ויאמר יהונתן אל דוד
לכה ונצא השדה ויצאו
שניהם השדה
ויאמר יהונתן אל דוד יהוה
אלהי ישראל כי אחקר את
אבי כעת מחר השלשית והנה

טוב אל דוד ולא אז אשלח
אליך וגליתי את אזנך כה
יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף
כי ייטב אל אבי את הרעה עליך
וגליתי את אזנך ושלחתיך
והלכת לשלום ויהי יהוה עמך
כאשר היה עם אבי ולא אם
עודני חי ולא תעשה עמדי חסד
יהוה ולא אמות ולא תכרית
את חסדך מעם ביתי עד עולם
ולא בהכרת יהוה את איבי דוד
איש מעל פני האדמה ויכרת
יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה
מיד איבי דוד ויוסף יהונתן
להשביע את דוד באהבתו אתו
כי אהבת נפשו אהבו
ויאמר לו יהונתן מחר
חדש ונפקדת כי יפקד מושבך
ושלשת תרד מאד ובאת אל
המקום אשר נסתרת שם ביום
המעשה וישבת אצל האבן
האזל ואני שלשת החצים
צדה אורה לשלח לי למטרה
והנה אשלח את הנער לך מצא
את החצים אם אמר אמר לנער
הנה החצים ממך והנה קחנו
ובאה כי שלום לך ואין דבר
חי יהוה ואם כה אמר לעלם
הנה החצים ממך והלאה לך כי

אהבו ל' בקרי' וסימניהון ויזכר הוא לבן לאמו ואבין אהבו כי אהבת נפשו אהבו ויקרא את שמו
ידידיה בעבור יהוה ... ואני שלשת החצים צדה אורה ...
... ט' פסו' ... כי אם עודני חי ...
... ולא ...
...

והדבר ג׳ וסימניהון והדבר אשר יצוה מכם הכהן אלי׳ והדבר אשר דברנו אני ואתה׳ והדבר הזה
לא אוכל לעשות׳ אני ואתה ג׳ ... וסימניהון ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה׳ והדבר
כי אני ואתה׳ לאכול ד׳ מל׳ וסימניהון ישב אשב עם המלך ׳ויסתר דוד בשדה המשנה

שלחך יהוה׃ והדבר אשר
דברנו אני ואתה הנה יהוה
ביני ובינך עד עולם׃
ויסתר דוד בשדה ויהי
החדש וישב המלך על הלחם
לאכול׃ וישב המלך על מ
מושבו כפעם בפעם אל מושב
הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר
מצד שאול ויפקד מקום דוד׃
ולא דבר שאול מאומה ביום
ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי
טהור הוא כי לא טהור׃
ויהי ממחרת החדש
השני ויפקד מקום דוד ויאמר
שאול אל יהונתן בנו מדוע
לא בא בן ישי גם תמול גם היום
אל הלחם׃ ויען יהונתן את
שאול נשאל דוד מ
מעמדי עד בית לחם׃ ויאמר
שלחני נא כי זבח משפחה לנו
בעיר והוא צוה לי אחי ועתה
אם מצאתי חן בעיניך אמלטה
נא ואראה את אחי על כן לא
בא אל שלחן המלך׃ ויחר אף
שאול ביהונתן ויאמר לו בן
נעות המרדות הלוא ידעתי כי
בחר אתה לבן ישי לבשתך
ולבשת ערות אמך׃ כי כל הימים
אשר בן ישי חי על האדמה

לא תכון אתה ומלכותך ועתה
שלח וקח אתו אלי כי בן מות
הוא׃ ויען יהונתן את שאול
אביו ויאמר אליו למה יומת
מה עשה׃ ויטל שאול את
החנית עליו להכתו וידע יהונתן
כי כלה היא מעם אביו להמית
את דוד׃ ויקם יהונתן מעם
השלחן בחרי אף ולא אכל
ביום החדש השני לחם כי
נעצב אל דוד כי הכלמו אביו׃
ויהי בבקר ויצא
יהונתן השדה למועד דוד
ונער קטן עמו׃ ויאמר לנערו
רץ מצא נא את החצים אשר
אנכי מורה הנער רץ והוא
ירה החצי להעברו׃ ויבא הנער
עד מקום החצי אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
הנער ויאמר הלוא החצי ממך
והלאה׃ ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה
חושה אל תעמד וילקט נער
יהונתן את החצי ויבא אל
אדניו׃ והנער לא ידע מאומה
אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר׃
ויתן יהונתן את כליו אל הנער
אשר לו ויאמר לו לך הביא
העיר׃ הנער בא ודוד קם מאצל

בלוג דרב נחמן

והלחם׳ ודבש׳ ויינהו׳ ושלישם וכל י״ב דכו׳ במלא נדבה כמשיו׳ ו׳ פסו׳ בהון ה׳ מלין דנספן מן כ״ב
אתון ׳וחד בלוג דרב נחמן׳ וסימניהון ויולד נח את שם את חם את׳ כי גם זה לך בן׳ כי יד על כס
יה׳ דין בלוג דרב נחמן׳ על כן לא בא אל שלחן׳ גם לי גם לך לא יהיה גזרו׳ אין זה כי אם רע לב׳
ולא אכל ד׳ רסמי׳ וסימניהון ויקם יהונתן מעם השלחן׳ ויבא אחאב אל ביתו׳ וזה ימות בנפש
מרה׳ ויאכל פתי לבדי ולא׳ גם תמול גם היום ב׳ רסמי׳ מדוע לא כלתם׳ מדוע לא בא בן
ישי׳

ואראה ה׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ארדה נא ואראה הכצעקתה׳ אסורה נא ואראה׳ ואראה הערים חיים
העבירה נא ואראה׳ שלחני נא ואראה׳ ואתה׳ ג׳ בקרי׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימניהון ועתה
לכה נכרתה ברית׳ והדבר אשר דברנו׳ הלא בקמ׳ כי זכר אני ואתה׳ פת׳

הנגב ויפל על אפיו ארצה וישתחו
שלש פעמים וישקו איש את רעהו
ויבכו איש את רעהו עד
דוד הגדיל ויאמר יהונתן לדוד
לך לשלום אשר נשבענו שנינו
אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה
יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין
זרעך עד עולם
ויקם וילך ויהונתן בא העיר
ויבא דוד נבה אל אחימלך כא
הכהן ויחרד אחימלך לקראת
דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך
ואיש אין אתך ויאמר דוד
לאחימלך הכהן המלך צוני
דבר ויאמר אלי איש אל ידע
מאומה את הדבר אשר אנכי
שלחך ואשר צויתך ואת הנערים
יודעתי אל מקום פלני אלמוני
ועתה מה יש תחת ידך חמשה
לחם תנה בידי או הנמצא ויען
הכהן את דוד ויאמר אין לחם
חל אל תחת ידי כי אם לחם
קדש יש אם נשמרו הנערים
אך מאשה
ויען דוד את הכהן ויאמר לו
כי אם אשה עצרה לנו כתמול
שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים
קדש והוא דרך חל ואף כי
היום יקדש בכלי ויתן לו הכהן

קדש כי לא היה שם לחם כי
אם לחם הפנים המוסרים
מלפני יהוה לשום לחם חם ביום
הלקחו ושם איש מעבדי
שאול ביום ההוא נעצר לפני
יהוה ושמו דאג האדמי אביר
הרעים אשר לשאול ויאמר
דוד לאחימלך ואין יש פה
תחת ידך חנית או חרב כי גם
חרבי וגם כלי לא לקחתי בידי
כי היה דבר המלך נחוץ
ויאמר הכהן חרב
גלית הפלשתי אשר הכית
בעמק האלה הנה היא לוטה
בשמלה אחרי האפוד אם אתה
תקח לך קח כי אין אחרת זולתה
בזה ויאמר דוד אין כמוה תנה
לי ויקם דוד ויברח ביום ההוא
מפני שאול ויבא אל אכיש
מלך גת ויאמרו עבדי אכיש
אליו הלוא זה דוד מלך הארץ
הלוא לזה יענו במחלות לאמר
הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו
וישם דוד את הדברים האלה
בלבבו וירא מאד מפני אכיש
מלך גת וישנו את טעמו
בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על
דלתות השער ויורד רירו אל
זקנו ויאמר אכיש

שנינו ג׳ ומל׳ וסימניהון׳ ויוכיחו בין שנינו׳ אשר נשבענו שנינו׳ ויוסף ישית ידו על שניהם
חד כתו׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳ לבדך ג׳ וסימניהון׳ מדוע אתה יושב לבדך׳ ויחרד אחימלך
לקראת׳ אתה הוא ה׳ לבדך׳ וכל אסח דכו׳ פלוני אלמוני׳ ג׳ דסמי׳ וסימניהון ואת
הנערים יודעתי׳ אל מקום פלוני אלמוני׳ סורה שבה פה פלוני אלמוני׳
בלבבו׳ ה׳ בקרי׳ וסימניהון והתברך׳ וישם דוד׳ כי להשמיד׳ לנסותו׳ לרעה׳ חד כתו׳ ושאר
בקרי׳

הבאתם ב̇ וסימניהון ולמה הבאתם את קהל· חסר משגעים אני ומחמרי הטעם הבאתם
להכליכם ... הזה ד רפי וסימניהן כל הרגז אחוכון עבדא מייתי כנפרא · ופירושו
הזה אחיכם הקטן הזה יבא אל ביתי הזה האיש מיגון הארץ · איזה יכשר הזה או זה

אל עבדיו הנה תראו איש כי
כי ישתגע למה תביאו אתו אלי
חסר משגעים אני כי הבאתם
את זה להשתגע עלי הזה יבוא
כב אל ביתי׃ וילך
דוד משם וימלט אל מערת
עדלם וישמעו אחיו וכל בית
אביו וירדו אליו שמה ויתקבצו
אליו כל איש מצוק וכל איש
אשר לו נשא וכל איש מר נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו
כארבע מאות איש׃
וילך דוד משם מצפה
מואב ויאמר אל מלך מואב
יצא נא אבי ואמי אתכם עד
אשר אדע מה יעשה לי
אלהים וינחם את פני מלך
מואב וישבו עמו כל ימי היות
דוד במצודה׃
ויאמר גד הנביא אל דוד לא
תשב במצודה לך ובאת לך אל
ארץ יהודה וילך דוד ויבא
יער חרת׃
וישמע שאול כי נודע דוד
ואנשים אשר אתו ושאול
יושב בגבעה תחת האשל
ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו
נצבים עליו׃ ויאמר שאול
לעבדיו הנצבים עליו שמעו

נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן
ישי שדות וכרמים לכלכם יש
ישים שרי אלפים ושרי מאות׃
כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה
את אזני בכרת בני עם בן ישי
ואין חלה מכם עלי וגלה את
אזני כי הקים בני את עבדי
עלי לארב כיום הזה׃
ויען דאג האדמי והוא
נצב על עבדי שאול ויאמר
ראיתי את בן ישי בא נבה אל
אחימלך בן אחטוב׃ וישאל
לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב
גלית הפלשתי נתן לו׃ וישלח
המלך לקרא את אחימלך בן
אחטוב הכהן ואת כל בית
אביו הכהנים אשר בנב ויבאו
כלם אל המלך׃ ויאמר שאול
שמע נא בן אחיטוב ויאמר
הנני אדני׃ ויאמר אליו שאול
למה קשרתם עלי אתה ובן
ישי בתתך לו לחם וחרב ושאול
לו באלהים לקום אלי לארב
כיום הזה׃ ויען
אחימלך את המלך ויאמר
ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן
המלך וסר אל משמעתך
ונכבד בביתך׃ היום החלתי
לשאול לו באלהים חלילה לי

וינחם ז̇ וסימניהון את פני מלך הרכב דמלכים בהלח· לבטח שוטח בעגן יוכים אלמחוז
גלה יד וחד יגלה וסימניהן כי קשרתם כלכם עלי ב̇ בנ׳ וגם גלה אתה למקומך עשרת אלפים
גלה סיר בתתך לו ב דסמי בקרי וסימניהון לא ירע לבבך בתתך לו לחם וחרב
ושאול לו אלו ג חס וסימניהון בלשון הרגום שאול הדט עברי

וימת ה׳ וסימניהון בלשון הרע׳ אבא ש דויג לגדליה וקטל עניה׳ החלתי ב
היום הזה החלותי רב לפניך החלותי לשאל לו באלהים סב ו׳ וחס׳ וסימניהון רב
לכם סב את ההר הזה היצב בה סב ופגע בכהנים סב אל אחרי וחכירן סב דמה לך דודי

אל־ישם המלך בעבדו דבר בכל
בית אבי כי לא ידע עבדך בכל
זאת דבר קטן או גדול ויאמר
המלך מות תמות אחימלך
אתה וכל בית אביך ויאמר
המלך לרצים הנצבים עליו סבו
והמיתו כהני יהוה כי גם ידם
עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא
ולא גלו את אזנו ולא אבו
עבדי המלך לשלח את ידם
לפגע בכהני יהוה ויאמר
המלך לדויג סב אתה ופגע בכ
בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע
הוא בכהנים וימת ביום ההוא
שמנים וחמשה איש נשא
אפוד בד ואת נב עיר הכהנים
הכה לפי חרב מאיש ועד אשה
מעולל ועד יונק ושור וחמור
ושה לפי חרב וימלט בן אחד
לאחימלך בן אחטוב ושמו
אביתר ויברח אחרי דוד ויגד
אביתר לדוד כי הרג שאול את
כהני יהוה ויאמר דוד לאביתר
ידעתי ביום ההוא כי שם דויג
האדמי כי הגד יגיד לשאול
אנכי סבתי בכל נפש בית אביך
שבה אתי אל תירא כי אשר
יבקש את נפשי יבקש את
נפשך כי משמרת אתה עמדי

כג ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים
נלחמים בקעילה והמה שסים
את הגרנות וישאל דוד ביהוה
לאמר האלך והכיתי בפלשתים
האלה ויאמר יהוה אל דוד לך
והכית בפלשתים והושעת את
קעילה ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה אנחנו פה ביהודה
יראים ואף כי נלך קעלה אל
מערכות פלשתים
ויוסף עוד דוד לשאול
ביהוה ויענהו יהוה ויאמר
קום רד קעילה כי אני נתן את
פלשתים בידך וילך דוד ואנשו
קעילה וילחם בפלשתים וינהג
את מקניהם ויך בהם מכה
גדולה וישע דוד את ישבי
קעילה ויהי בברח אביתר בן
אחימלך אל דוד קעילה אפוד
ירד בידו ויגד לשאול כי בא
דוד קעילה ויאמר שאול נכר
אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא
בעיר דלתים ובריח וישמע
שאול את כל העם למלחמה
לרדת קעילה לצור אל דוד
ואל אנשיו וידע דוד כי עליו
שאול מחריש הרעה ויאמר
אל אביתר הכהן הגישה האפוד
ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל

בן ד׳ במיקף וסימניהון והלד בן שני ליעקב וימלט בן אחד והוליד בן פרץ ולמפיבשת
בן קטן כדוד ג׳ וסימניהון עבדיך כדוד נאמן חשבו הנכשל וכל עשייה כדוד
עבדך ז׳ בקר׳ וסימניהון הסגירני בעלי קעילה חסד ולי אני עבדך ראיתי כי אתה
מורם הרעה וכל אכסה רבו טוב עשית עם עבדך ויחזק ט בקר׳
וסימניהון חדשה חרש עד המינות המלואה וכל רסני לאזכרה רבו

וישע ד׳ חס׳ בליש׳ וסימניהון וישע דוד את ישבי קעילה · בכל אשר הלך דשמואל · מחרב
נפיהם יהוה לו · וישע לך · וינהג ה׳ וסימניהון וינהג את כל מקנהו · וינהג את הצאן
אחר המדבר · וילך דוד ואנשיו קעילה · ואמציהו התחזק · לעת · תשוקה

שמע שמע עבדך כי מבקש
שאול לבוא אל קעילה לשחת
לעיר בעבורי היסגרני בעלי
קעילה בידו הירד שאול כאשר
שמע עבדך יהוה אלהי ישר
ישראל הגד נא לעבדך ויאמר
יהוה ירד ויאמר דוד היסגרו
בעלי קעילה אתי ואת אנשי
ביד שאול ויאמר יהוה יסגירו
ויקם דוד ואנשיו כשש מאות
איש ויצאו מקעלה ויתהלכו
באשר יתהלכו ולשאול הגד כי
נמלט דוד מקעילה ויחדל
לצאת וישב דוד במדבר
במצדות וישב בהר במדבר זיף
ויבקשהו שאול כל הימים ולא
נתנו אלהים בידו וירא דוד כי
יצא שאול לבקש את נפשו
ודוד במדבר זיף בחרשה
ויקם יהונתן בן
שאול וילך אל דוד חרשה
ויחזק את ידו באלהים ויאמר
אליו אל תירא כי לא תמצאך
יד שאול אבי ואתה תמלך על
ישראל ואנכי אהיה לך למשנה
וגם שאול אבי ידע כן ויכרתו
שניהם ברית לפני יהוה וישב
דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו
ויעלו זפים

אל שאול הגבעתה לאמר
הלוא דוד מסתתר עמנו במצ
במצדות בחרשה בגבעת החכילה
אשר מימין הישימון ועתה
לכל אות נפשך המלך לרדת
רד ולנו הסגירו ביד המלך ויא
ויאמר שאול ברוכים אתם לי
ליהוה כי חמלתם עלי לכו נא
הכינו עוד ודעו וראו את מקומו
אשר תהיה רגלו מי ראהו שם
כי אמר אלי ערום יערם הוא ו
ודעו וראו מכל המחבאים אשר
יתחבא שם ושבתם אלי אל
נכון והלכתי אתכם והיה אם
ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל
אלפי יהודה ויקומו וילכו זיפה
לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר
מעון בערבה אל ימין הישימון
וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו
לדוד וירד הסלע וישב במדבר
מעון וישמע שאול וירדף
אחרי דוד מדבר מעון וילך
שאול מצד ההר מזה ודוד
ואנשיו מצד ההר מזה ויהי
דוד נחפז ללכת מפני שאול
ושאול ואנשיו עטרים אל דוד
ואל אנשיו לתפשם ומלאך
בא אל שאול לאמר מהרה
ולכה כי פשטו פלשתים על

שמע ה׳ חס׳ וסימניהון שמע אשמע צעקתו · שמע בין אחיכם · והיה אם שמע תשמע
שמע שמע · והיה אם שמע תשמ׳ דירמי׳ · ישנו ד׳ וסימניהון כי את אשר ישנו פה
והיה אם ישנו בארץ · כי אם ישנו ביהונתן בני · ישנו עם אחד מפזר · במצדות ה׳ קמ׳ ב
בליש׳ וסימניהון כלשון תרגום מצודתא ודגיא במדברא מעמר מרום בכל אקש לחמות
ובירמ׳ כה׳ · מסתתר ד׳ וסימניהון ויעלו זפים · ויבאו הזיפים · הכן אתה לא מסתתר · בבוא הזיפים

ומלאך בא אל ב׳ רסמי׳ בקרי׳ ומלאך בא אל שאול לאמר ומלאך בא אל איוב ויאמר
איבך ז׳ וסימניהון כי הפגעו שר איבך ובשליתה היוצא מבין רגליה מהות לאחד מהם סגר
אלהים את איבך ויאמרו אנשי דוד לו את ראש איש בשת בנבל איבך אל תשמחי

הארץ וישב שאול מרדף
אחרי דוד וילך לקראת פלשתים
על כן קראו למקום ההוא
סלע המחלקות ויעל דוד
משם וישב במצדות עין גדי
ויהי כאשר שב שאול מאחרי
פלשתים ויגדו לו לאמר הנה
דוד במדבר עין גדי
ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מכל ישראל
וילך לבקש את דוד ואנשיו על
פני צורי היעלים ויבא אל
גדרות הצאן על הדרך ושם מ
מערה ויבא שאול להסך את
רגליו ודוד ואנשיו בירכתי ה
המערה ישבים ויאמרו אנשי
דוד אליו הנה היום אשר אמר
יהוה אליך הנה אנכי נתן את
איבך בידך ועשית לו כאשר
יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת
את כנף המעיל אשר לשאול
בלט ויהי אחרי כן ויך לב דוד
אתו על אשר כרת את כנף
אשר לשאול ויאמר לאנשיו
חלילה לי מיהוה אם אעשה
את הדבר הזה לאדני למשיח
יהוה לשלח ידי בו כי משיח
יהוה הוא וישסע דוד את
אנשיו בדברים ולא נתנם לקום

אל שאול ושאול קם מהמערה
וילך בדרך
ויקם דוד אחרי כן ויצא מן
המערה ויקרא אחרי שאול
לאמר אדני המלך ויבט שאול
אחריו ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו ויאמר דוד לשאול
למה תשמע את דברי אדם
לאמר הנה דוד מבקש רעתך
הנה היום הזה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס
עליך ואמר לא אשלח ידי
באדני כי משיח יהוה הוא
ואבי ראה גם ראה את כנף
מעילך בידי כי בכרתי את כנף
מעילך ולא הרגתיך דע וראה
כי אין בידי רעה ופשע ולא
חטאתי לך ואתה צדה את
נפשי לקחתה ישפט יהוה ביני
ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא
תהיה בך כאשר יאמר משל
הקדמני מרשעים יצא רשע
וידי לא תהיה בך אחרי מי
יצא מלך ישראל אחרי מי
אתה רדף אחרי כלב מת אחרי
פרעש אחד והיה יהוה לדין
ושפט ביני ובינך וירא וירב את
ריבי וישפטני מידך

וירא ג׳ רסמי׳ וסימניהון והיה י׳ לדין והיה לעד ביני ובינך כי מי עבד כסור ה׳ עד
ישקיף וירא י׳ רשע יז בקרי׳ וסימניהון מרשעים יצא רשע בהם חרעבות
רשע ולהבות כאגרות רשע החמס קם למטה חרטתם רשע האזכה במאזני רשע עד
האש לא יועלו כי לחמו והועבת שפתי רשע ונרקה הצל ממות עשות רשע
עם אנשי רשע ולרעת ימלט רשע חפין רשע אתה אהבת צדק ותשנא רשע מדור באהלי
רשע

ומעשהו ג' וסימניהון מה יהיה משפט הנער ומעשהו · ואיש במעון ומעשהו בכרמל · ויזרו
בעל אלהים ומעשהו · ו' פסו' ראית כהון ושם ושם · וס' סימניהון וימת בעל חנן בן עכבור
וחבירו · ויבן המערה אשר · ושם אשה שאול אחינעם בת · ושם האיש נבל · ומהר לקח

ויהי ככלות דוד לדבר את
הדברים האלה אל שאול ויאמר
שאול הקלך זה בני דוד וישא
שאול קלו ויבך ויאמר אל דוד
צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני
הטובה ואני גמלתיך הרעה ואת
הגדת היום את אשר עשיתה
אתי טובה את אשר סגרני יהוה
בידך ולא הרגתני וכי ימצא
איש את איבו ושלחו בדרך
טובה ויהוה ישלמך טובה תחת
היום הזה אשר עשיתה לי
ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך
וקמה בידך ממלכת ישראל
ועתה השבעה לי ביהוה אם
תכרית את זרעי אחרי ואם לא
תשמיד את שמי מבית אבי
וישבע דוד לשאול וילך שאול
אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על
המצודה
וימת שמואל ויקבצו כל ישראל כה
ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה
ויקם דוד וירד אל מדבר פארן
ואיש במעון
ומעשהו בכרמל והאיש גדול
מאד ולו צאן שלשת אלפים
ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו
בכרמל ושם האיש נבל ושם
אשתו אבגיל והאשה טובת

שכל ויפת תאר והאיש קשה
ורע מעללים והוא כלבו
וישמע דוד במדבר כי גזז נבל
את צאנו וישלח דוד עשרה
נערים ויאמר דוד לנערים עלו
כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם
לו בשמי לשלום ואמרתם כה
לחי ואתה שלום וביתך שלום
וכל אשר לך שלום ועתה
שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים
אשר לך היו עמנו לא הכלמנום
ולא נפקד להם מאומה כל ימי
היותם בכרמל שאל את נעריך
ויגידו לך וימצאו הנערים חן
בעיניך כי על יום טוב באנו תנה
נא את אשר תמצא ידך
לעבדיך ולבנך לדוד ויבאו נערי
דוד וידברו אל נבל ככל הדברים
האלה בשם דוד וינוחו ויען נבל
את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי
בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים
איש מפני אדניו
ולקחתי את לחמי ואת מימי
ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי
ונתתי לאנשים אשר לא
ידעתי אי מזה המה ויהפכו
נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו
ויגדו לו ככל הדברים האלה
ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש

לקח אשה לחפים ולשפים · וחד פסו' ראית כ' ושם ושם ושם · וסימ' ושם האיש אלימלך ·
שכל ה' בקרי בה' וסימניהון איתתא ענוה ויהבת לגברא ספרא · תמצא ידך · ג' דסמי'
בקרי · וסימניהון · הנה נא את אשר תמצא ידך · תמצא ידך לכל איביך · כל אשר תמצא ידך ·

טבים ה׳ חס׳ וסימניהון לך נא ואל העינן וקח לי משם והאנשים טבים לנו מאד
אשר פגע בשני אנשים וכתים טבים רבנה ובחמדי הטבים הבאתם ׳ ויעט ג׳
בקרי׳ וסימניהון לברך את אדנינו ויעט בהם ויעט העם אל השלל ויעט כמעיל
קנאה׳

ויחגרו איש את חרבו
ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו
אחרי דוד כארבע מאות איש
ומאתים ישבו על הכלים׃ ו
ולאביגיל אשת נבל הגיד נער
אחד מהנערים לאמר הנה שלח
דוד מלאכים מהמדבר לברך את
אדנינו ויעט בהם׃ והאנשים
טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא
פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו
אתם בהיותנו בשדה׃ חומה היו
עלינו גם לילה גם יומם כל ימי
היותנו עמם רעים הצאן׃ ועתה
דעי וראי מה תעשי כי כלתה
הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו
והוא בן בליעל מדבר אליו׃
ותמהר אבוגל ותקח
מאתים לחם ושנים נבלי יין וח
וחמש צאן עשוות וחמש סאים
קלי ומאה צמקים ומאתים
דבלים ותשם על החמורים׃
ותאמר לנעריה עברו לפני הנני
אחריכם באה ולאישה נבל לא
הגידה׃ והיה היא רכבת על
החמור וירדת בסתר ההר והנה
דוד ואנשיו ירדים לקראתה
ותפגש אתם׃ ודוד אמר אך
לשקר שמרתי את כל אשר לזה
במדבר ולא נפקד מכל

אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת
טובה׃ כה יעשה אלהים
לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר
מכל אשר לו עד הבקר משתין
בקיר׃ ותרא אביגיל את דוד
ותמהר ותרד מעל החמור ותפל
לאפי דוד על פניה ותשתחו
ארץ׃ ותפל על רגליו ותאמר בי
אני אדני העון ותדבר נא אמתך
באזניך ושמע את דברי אמתך׃
אל נא ישים אדני את לבו אל
איש הבליעל הזה על נבל כי
כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה
עמו ואני אמתך לא ראיתי
את נערי אדני אשר שלחת׃
ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך
אשר מנעך יהוה מבוא בדמים
והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל
איביך והמבקשים אל אדני
רעה׃ ועתה הברכה הזאת אשר
הביא שפחתך לאדני ונתנה
לנערים המתהלכים ברגלי אדני׃
שא נא לפשע אמתך כי עשה
יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי
מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה
לא תמצא בך מימיך׃ ויקם אדם
לרדפך ולבקש את נפשך
והיתה נפש אדני צרורה בצרור
החיים את יהוה אלהיך ואת נפש

לזה ג׳ וסימניהון הלא לזה יענו במחולות אך לשקר שמרתי גם שמש לא ראה ולא
ידע׳ כארבע ד׳ בקרי׳ וסימניהון ויהיו עמו ויעלו אחרי דוד ויהכין מלך ישראל רוחות
השמים ונהנה ג׳ בקרי׳ וסימ׳ מלא שבע זאת לנערים העיר הזאת ולבקש
ד׳ וסימניהון ויקם אדם לרדפך והלכו שבי אחת אל אחת ולבקש מלא אבלם ולבקש מלפניו על
עמיה ותדבר ג׳ רפי׳ וסימניהון אמהתא ריבקה בוכיה ובירושא ותדבר נא אמתך למה תאמר

וברוך ג̇ רא פס̇ וסימנהון וברוך אל עליון אשר מגן צריך וברוך
טעמך וברוכה את̇ וברוך שם כבודו לעולם̇ חד מתורה חד מכבי חד מכתו̇
לאבן ב̇ וסימניהון ויהי להם הלבנה לאבן לבו נהיבו והוא היה לאבן

נפשׁ איביך יקלענה בתוך כף
הקלע והיה כי יעשה יהוה
לאדני ככל אשר דבר את
הטובה עליך וצוך לנגיד על
ישראל ולא תהיה זאת לך
לפוקה ולמכשול לב לאדני
ולשפך דם חנם ולהושיע אדני
לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את
אמתך ויאמר
דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר שלחך היום הזה
לקראתי וברוך טעמך וברוכה
את אשר כלתני היום הזה מבוא
בדמים והשע ידי לי ואולם
חי יהוה אלהי ישראל אשר
מנעני מהרע אתך כי לולי
מהרת ותבאתי לקראתי כי אם
נותר לנבל עד אור הבקר משתין
בקיר ויקח דוד מידה את אשר
הביאה לו ולה אמר עלי לשלום
לביתך ראי שמעתי בקולך
ואשא פניך ותבא אביגל אל
נבל והנה לו משתה בביתו כמש
משתה המלך ולב נבל טוב
עליו והוא שכר עד מאד ולא
הגידה לו דבר קטן וגדול עד
אור הבקר ויהי בבקר בצאת
היין מנבל ותגד לו אשתו את
הדברים האלה וימת לבו בקרבו

והוא היה לאבן ויהי כעשרת
הימים ויגף יהוה את נבל וימת
וישמע דוד כי מת
נבל ויאמר ברוך יהוה אשר
רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת
עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל
השיב יהוה בראשו וישלח דוד
וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה
ויבאו עבדי דוד אל אביגיל
הכרמלה וידברו אליה לאמר
דוד שלחנו אליך לקחתך לו
לאשה ותקם ותשתחו אפים
ארצה ותאמר הנה אמתך
לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני
ותמהר ותקם אביגיל ותרכב
על החמור וחמש נערתיה
ההלכת לרגלה ותלך אחרי
מלאכי דוד ותהי לו לאשה ואת
אחינעם לקח דוד מיזרעאל
ותהיין גם שתיהן לו לנשים
ושאול נתן את מיכל בתו אשת
דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים
כו ויבאו הזפים אל
שאול הגבעתה לאמר הלוא
דוד מסתתר בגבעת החכילה
על פני הישימן ויקם שאול
וירד אל מדבר זיף ואתו
שלשת אלפים איש בחורי
ישראל לבקש את דוד במדבר

ולא תהיה ח̇ דסמי וסימניהון ולא תהיה זמה בתוככם ולא תהיה לכם תקומה ולא תהיה עוד
ולא תהיה למטרה ולא תהיה זאת לך לפוקה לא תקום ולא תהיה לאיש מוכיח ולהיה
ההיה כראשונה וכאחרונה לולא ד̇ בקרי וסימניהון כי לולא התמהמהנו
לולא חרשתם בעגלתי כי לולא מהרת לולא האמנתי לראות בטוב ה̇ הביאה ג̇ בקרי
וסימניהון ויקח דוד מידה והמלך שלמה ויאמר המן אף לא הביאה וחד והביאה את בו̇

רגלה לרגלה ג׳ וסימנהון ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה הרכה בך והענגה ההלכת לרגלה מראשותיו ה׳ מל וב׳ חס וסימנהון ויפגע במקום וילן שם כי וישכם יעקב בבקר והקח מיכל את התרפים ויבאו המלאכים והנה התרפים ויבא דוד

ויחן שאול בגבעת החכילה
אשר על פני הישימן על הדרך
ודוד ישב במדבר וירא כי בא
שאול אחריו המדברה וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא שאול
אל נכון ויקם דוד ויבא אל
המקום אשר חנה שם שאול
וירא דוד את המקום אשר
שכב שם שאול ואבנר בן נר
שר צבאו ושאול שכב במעגל
והעם חנים סביבתו ויען דוד
ויאמר אל אחימלך החתי ואל
אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר
מי ירד אתי אל שאול
אל המחנה ויאמר אבישי אני
ארד עמך ויבא דוד ואבישי
אל העם לילה והנה שאול שכב
ישן במעגל וחניתו מעוכה
בארץ מראשתו ואבנר והעם
שכבים סביבתו
ויאמר אבישי אל דוד סגר
אלהים היום את איבך בידך
ועתה אכנו נא בחנית ובארץ
פעם אחת ולא אשנה לו ויאמר
דוד אל אבישי אל תשחיתהו
כי מי שלח ידו במשיח יהוה
ונקה ויאמר דוד חי יהוה כי אם
יהוה יגפנו או יומו יבא ומת או
במלחמה ירד ונספה חלילה לי

מיהוה משלח ידי במשיח יהוה
ועתה קח נא את החנית אשר
מראשתו ואת צפחת המים ונלך
לנו ויקח דוד את החנית
ואת צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין ראה
ואין יודע ואין מקיץ כי כלם
ישנים כי תרדמת יהוה נפלה
עליהם ויעבר דוד העבר ויעמד
על ראש ההר מרחק רב המקום
ביניהם ויקרא דוד אל העם
ואל אבנר בן נר לאמר הלוא
תענה אבנר ויען אבנר ויאמר
מי אתה קראת אל המלך
ויאמר דוד אל אבנר הלוא
איש אתה ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת אל אדניך
המלך כי בא אחד העם להשחית
את המלך אדניך לא טוב הדבר
הזה אשר עשית חי יהוה כי
בני מות אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משיח יהוה
ועתה ראה אי חנית המלך
ואת צפחת המים אשר מראש׳
מראשתו ויכר
שאול את קול דוד ויאמר
הקולך זה בני דוד ויאמר דוד
קולי אדני המלך ויאמר למה
זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה

ויבא דוד ואבישי חלילה לי מיי׳ לא טוב הדבר הזה ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים
ג׳ פסו׳ ראית בהון ואין ואין ואין וסימנהון ויקח דוד את החנית ואין קול ואין ענה ואין קשב ונזה ג׳ ספי׳ וזרעתם הרבה והבא מעט וסימנהון
ונזה המכה רק שכבתו ונקה האיש מעון כי מי שלח ידו במשיח ונקה

ויעבר ג רפו בקרי וסימנהון ונגה המכה ונגה אמר לנער ויעבר אחד מהנערים ויקחה ויעבר על מה מרחק ז חס וכל יתיר וסימנהון ויעבר דוד העבר האלה מקרב עיבת מרחק ופליג ותשרי למלך אחכי ורעי אשת חיל

עשיתי ומה בידי רעה ועתה
ישמע נא אדני המלך את
דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי
ירח מנחה ואם בני האדם
ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני
היום מהסתפח בנחלת יהוה
לאמר לך עבד אלהים אחרים:
ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד
פני יהוה כי יצא מלך ישראל
לבקש את פרעש אחד כאשר
ירדף הקרא בהרים ויאמר
שאול חטאתי שוב בני דוד כי
לא ארע לך עוד תחת אשר
יקרה נפשי בעיניך היום הזה
הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד
ויען דוד ויאמר הנה החנית
המלך ויעבר אחד מהנערים
ויקחה ויהוה ישיב לאיש את
צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך
יהוה היום ביד ולא אביתי
לשלח ידי במשיח יהוה והנה
כאשר גדלה נפשך היום הזה
בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה
ויצלני מכל צרה ויאמר
שאול אל דוד ברוך אתה בני
דוד גם עשה תעשה וגם יכל
תוכל וילך דוד לדרכו ושאול
שב למקומו:
ויאמר דוד אל לבו עתה אספה

יום אחד ביד שאול אין לי טוב
כי המלט אמלט אל ארץ
פלשתים ונואש ממני שאול
לבקשני עוד בכל גבול ישראל
ונמלטתי מידו ויקם דוד
ויעבר הוא ושש מאות איש
אשר עמו אל אכיש בן מעוך
מלך גת וישב דוד עם אכיש
בגת הוא ואנשיו איש וביתו
דוד ושתי נשיו אחינעם
היזרעאלית ואביגיל אשת נבל
הכרמלית ויגד לשאול כי ברח
דוד גת ולא יוסף עוד לבקשו:
ויאמר דוד אל אכיש אם נא
מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום
באחת ערי השדה ואשבה שם
ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך ויתן לו אכיש ביום ההוא
את צקלג לכן היתה צקלג
למלכי יהודה עד היום הזה:
ויהי מספר הימים
אשר ישב דוד בשדה פלשתים
ימים וארבעה חדשים ויעלו
דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי
והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות
הארץ אשר מעולם בואך
שורה ועד ארץ מצרים והכה
דוד את הארץ ולא יחיה איש
ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים

ויקחה ג רפו וסימנהון לא בשמים היא לאמר לא מעבר לים היא ויעבר אחד מהנערים השכלתי ב חד כת ס וחד כת ש הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד מכל מלמדי השכלתי הקורא ב לש עוה וסימנהון ירדף הקרא יקרא דגר ...

יחיה ז בקרי וסימניהון ואיש ואשה והכה דוד שקים במתניו יחיה איש הוא את נפשו
ויואב יחיה את שאר העם לא יחיה רשע משפטו ו וסימניהון ואיש ואשה לא יחיה
דוד להביא וארמון על משפטו ישב איש ונורא הוא ממנו בקשו את כל שבי ארץ

וגמלים ובגדים וישב ויבא אל
אכיש ויאמר אכיש אל פשטתם
היום ויאמר דוד על נגב
יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל
נגב הקיני ואיש ואשה לא
יחיה דוד להביא גת לאמר פן
יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד
וכה משפטו כל הימים אשר
ישב בשדה פלשתים ויאמן
אכיש בדוד לאמר הבאש ה
הבאיש בעמו בישראל והיה
לי לעבד עולם

כח
ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים
את מחניהם לצבא להלחם
בישראל ויאמר אכיש אל דוד
ידע תדע כי אתי תצא במחנה
אתה ואנשיך ויאמר דוד אל
אכיש לכן אתה תדע את אשר
יעשה עבדך ויאמר אכיש אל
דוד לכן שמר לראשי אשימך
כל הימים

ושמואל מת ויספדו לו כל
ישראל ויקברהו ברמה ובעירו
ושאול הסיר האבות ואת היד
עונים מהארץ ויקבצו
פלשתים ויבאו ויחנו בשונם
ויקבץ שאול את כל ישראל
ויחנו בגלבע וירא שאול את
מחנה פלשתים ויירא ויחרד
לבו מאד וישאל שאול ביהוה
ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם
באורים גם בנביאם ויאמר
שאול לעבדיו בקשו לי אשת
בעלת אוב ואלכה אליה ואדר
ואדרשה בה ויאמרו עבדיו
אליו הנה אשת בעלת אוב בעין
דור ויתחפש שאול וילבש בג
דים אחרים וילך הוא ושני
אנשים עמו ויבאו אל האשה
לילה ויאמר קסומי נא לי באוב
והעלי לי את אשר אמר אליך
ותאמר האשה אליו הנה אתה
ידעת את אשר עשה שאול
אשר הכרית את האבות ואת
הידעני מן הארץ ולמה אתה
מתנקש בנפשי להמיתני וישבע
לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה
אם יקרך עון בדבר הזה ותאמר
האשה את מי אעלה לך ויאמר
את שמואל העלי לי ותרא
האשה את שמואל ותזעק בקול
גדול ותאמר האשה אל שאול
לאמר למה רמיתני ואתה
שאול ויאמר לה המלך אל
תיראי כי מה ראית ותאמר
האשה אל שאול אלהים ראיתי
עלים מן הארץ ויאמר לה מה
תארו ותאמר איש זקן עלה

ישב טו ויאמן אכיש בדוד ויאמן העם וישמעו ויאמן ב מקרי ימריך בהובה
וסימניהון אברם ישב בארץ כנען כב כפסו ויהי כשחת אלהים גלעד בעבר הירדן ודן ויהי מספר
הימים ואיש ואשה לא יחיה ויהי כי ישב וחביח וגם ישב שלמה ושלניה כי ששת חדשים
וירבעם ולא אמרו ולמורח מלך לראשי ד וסימניהון לכן שמר לראשי סות
חבוש לראשי סכותה לראשי שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני

ויאלהים ה כתרי · וסימניהון · כדר יפדר אתכם · ויאלהים סר מעלי ולא ענני · ואלהי לא ידע ·
אמר לכהלט · ויתן י"ג · רפי · וסימניהון · ויתן לך את ברכת אברהם · ויתן לך
האלהים את משרת המכפלה · ויתן עוד למלכו · ויתן קלות ומטר · ויתן יי גם את אמרי

והוא עטה מעיל וידע שאול כי
שמואל הוא ויקד אפים ארצה
וישתחו ויאמר שמואל אל
שאול למה הרגזתני להעלות
אתי ויאמר שאול צר לי מאד
ופלשתים נלחמים בי והאלהים
סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד
הנביאים גם בחלמות ואקראה
לך להודיעני מה אעשה
ויאמר שמואל ולמה
תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי
ערך ויעש יהוה לו כאשר דבר
בידי ויקרע יהוה את הממלכה
מידך ויתנה לרעך לדוד כאשר
לא שמעת בקול יהוה ולא
עשית חרון אפו בעמלק על
כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום
הזה ויתן יהוה גם את ישראל
עמך ביד פלשתים ומחר אתה
ובניך עמי גם את מחנה ישראל
יתן יהוה ביד פלשתים וימהר
שאול ויפל מלא קומתו ארצה
וירא מאד מדברי שמואל גם
כח לא היה בו כי לא אכל לחם
כל היום וכל הלילה ותבוא הא
האשה אל שאול ותרא כי נבהל
מאד ותאמר אליו הנה שמעה
שפחתך בקולך ואשים נפשי
בכפי ואשמע את דבריך אשר

דברת אלי ועתה שמע נא גם
אתה בקול שפחתך ואשמה
לפניך פת לחם ואכול ויהי בך
כח כי תלך בדרך וימאן ויאמר
לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם
האשה וישמע לקלם ויקם מן
הארץ וישב אל המטה ולא
ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר
ותזבחהו ותקח קמח ותלש ר
ותפהו מצות ותגש לפני שאול
ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו
בלילה ההוא
כט ויקבצו פלשתים את כל מחניהם
אפקה וישראל חנים בעין אשר
ביזרעאל וסרני פלשתים עברים
למאות ולאלפים ודוד ואנשיו
עברים באחרנה עם אכיש
ויאמרו שרי פלשתים מה הע
העברים האלה ויאמר אכיש
אל שרי פלשתים הלוא זה דוד
עבד שאול מלך ישראל אשר
היה אתי זה ימים או זה שנים
ולא מצאתי בו מאומה מיום
נפלו עד היום הזה ויקצפו ע
עליו שרי פלשתים ויאמרו לו
שרי פלשתים השב את האיש
וישב אל מקומו אשר הפקדתו
שם ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן במלחמה

אמרי נא לשלמה · ויתן את ישראל בגלל · ויקבץ מלך ישראל וחבירו · ויתן לו נזהב שבא · והעבד על
על יי יסר בנך וינחך · ולא מצאתי · ה רפי · וסימניהון ואקרב אליה מיום נפלו עד
היום הזה · ויאבק ט מהם · ולמנחמים · אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי ·
להלם ג חס · וסימניהון · אכל ישראל · וימיכן ויאהה המנה לך חיל

וטוב ד׳ וסימניהון ויצמח ה׳ אלהים לא תחוס עינך עליו בכל הדרך והוא ארמני ויאמר
נא ארבע ורוח לשאול ויקרא אכיש ערוב מרדכי ויבחנו ועמוס הלוים יגיע כפיך כי תאכל
כל ימי עני רעים האות אדם חסדו ויצא המן ביום ההוא ומתוק האור לא יהיה וטוב משנים

ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם׃ הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו׃

ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה׃ ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים׃ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך׃ ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה׃ ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו׃ וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל׃

ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש׃ וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם׃ ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו׃ וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות׃ ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו׃ ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפוד ויגש אביתר את האפד אל דוד׃ וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל׃ וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו׃ וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור׃

ולא תעשה ב׳ דסמי׳ וסימניהון ולא תעשה כמעשיהם לא תעשה רע בעיני ולא תעשה
ולא אם עדני חי נשבו ה׳ בקרי וסימניהון ויבא דוד ואנשיו ושתי נשי דוד נשבו את
לכם דמל׳ וחבירו דדה׳ וזכרו פליטיכם ובניהם ובנתיהם ב׳ דסמי׳ בקרי וסימניהון
ובניהם ובנתיהם נשבו יהיו משלכים ולהחיותם דדה׳ והצל ב׳ בחד
וסימניהון והצל לא הצלת את עמך כי אם השג תשיג והצל תציל סוף פסוק

ויאת שתי ו רסכני בקרי ׳ וסימניהון ויאת שתי כנחיר הנמיצאת ׳ ויקח יאת שתי נש״ ייאת שתי חיטיר והכירו ויאת שתי נשיו היציל דוד ׳ ויאת שתי היאריצות׳ וכל כליות רכותי מהנשף ׳ ל׳ מהבאר ׳ל ׳ מהסלע ׳ל מהאש ׳ל ׳ מהשמים ׳ ל

וימצאו איש מצרי בשדה
ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם
ויאכל וישקהו מים ויתנו לו
פלח דבלה ושני צמקים ויאכל
ותשב רוחו אליו כי לא אכל
לחם ולא שתה מים שלשה
ימים ושלשה לילות ויאמר
לו דוד למי אתה ואי מזה אתה
ויאמר נער מצרי אנכי עבד
לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי
חליתי היום שלשה אנחנו
פשטנו נגב הכרתי ועל אשר
ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג
שרפנו באש ויאמר אליו דוד
התורדני אל הגדוד הזה ויאמר
השבעה לי באלהים אם תמיתני
ואם תסגרני ביד אדני ואורדך
אל הגדוד הזה וירדהו והנה
נטשים על פני כל הארץ
אכלים ושתים וחגגים בכל
השלל הגדול אשר לקחו מא
מארץ פלשתים ומארץ יהודה
ויכם דוד מהנשף ועד הערב
למחרתם ולא נמלט מהם איש
כי אם ארבע מאות איש נער
אשר רכבו על הגמלים וינסו
ויצל דוד את כל אשר לקחו
עמלק ואת שתי נשיו הציל
דוד ולא נעדר להם מן הקטן

ועד הגדול ועד בנים ובנות ומ
ומשלל ועד כל אשר לקחו להם
הכל השיב דוד ויקח דוד את
כל הצאן והבקר נהגו לפני
המקנה ההוא ויאמרו זה של
דוד ויבא דוד אל מאתים
האנשים אשר פגרו מלכת
אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור
ויצאו לקראת דוד ולקראת
העם אשר אתו ויגש דוד את
העם וישאל להם לשלום
ויען כל איש רע
ובליעל מהאנשים אשר הלכו
עם דוד ויאמרו יען אשר לא
הלכו עמי לא נתן להם מהשלל
אשר הצלנו כי אם איש את
אשתו ואת בניו וינהגו וילכו
ויאמר דוד לא
תעשו כן אחי את אשר נתן
יהוה לנו וישמר אתנו ויתן
את הגדוד הבא עלינו בידנו
ומי ישמע לכם לדבר הזה כי
כחלק היורד במלחמה וכחלק
הישב על הכלים יחדו יחלקו
ויהי מהיום ההוא ומעלה
וישמה לחק ולמשפט לישראל
עד היום הזה
ויבא דוד אל צקלג וישלח
מהשלל לזקני יהודה לרעהו

כחלק ׳ ב וסימניהון ׳ חלק כחלק יאכלו ׳ כי כחלק היורד במלחמה היורד בן מתי ׳ וחד וכחלק
וילכו ׳ב יתו ׳בקרי ׳ וסימניהון וינהגו וילכו ׳ההשלח בחקים וילכו ׳ ובליעל ב ׳ ויען כל
יאיש רע ובליעל ׳ ובליעל בקרון מונד כלהם ושתים ׳ו בקרי ׳ וסימניהון יאכלים ושתים וחגגים
בכל השלל ׳ והנה יאכלים ושתים ׳ יהודה וישראל ׳ ויהין שם ׳ ויהי היום ׳ עד זה מדבר ׳
בשעיר ׳ ערער ׳ החס בקרי ׳ וסימניהון ׳ וליאשר ׳ עזובות ׳ מן הירדן ׳ וכל יאורית רכותיהו חס

ל ל ל ל ל ל ל ל
בשפמות · ומהומות · ובהרדומות · הקרדמות · יצנמות · לעימות · ואחימות · ומהלומות
כהן · ג בה · וסימניהון · ויבאו פלשתים וישבו בהן · ולכל כהן · רוחי · אשר ישרתו בהן · :
יבאו ג מל · וסימניהון · פן יבאו הערלים האלה דשמואל · ומה יבאו מלכי אשור ·

לאמר הנה לכם ברכה משלל
איבי יהוה
לאשר בבית אל
ולאשר ברמות נגב
ולאשר ביתר
ולאשר בערער
ולאשר בשפמות
ולאשר באשתמע
ולאשר ברכל
ולאשר בערי הירחמאלי
ולאשר בערי הקיני
ולאשר בחרמה
ולאשר בבור עשן
ולאשר בעתך
ולאשר בחברון
ולכל המקמות אשר התהלך
שם דוד הוא ואנשיו
לא ופלשתים נלחמים
בישראל וינסו אנשי ישראל
מפני פלשתים ויפלו חללים
בהר הגלבע וידבקו פלשתים
את שאול ואת בניו ויכו
פלשתים את יהונתן ואת אבינדב
ואת מלכישוע בני שאול
ותכבד המלחמה אל שאול
וימצאהו המורים אנשים בקשת
ויחל מאד מהמורים ויאמר
שאול לנשא כליו שלף חרבך
ודקרני בה פן יבואו הערלים
האלה ודקרני והתעללו בי ולא
אבה נשא כליו כי ירא מאד
ויקח שאול את החרב ויפל
עליה וירא נשא כליו כי מת
שאול ויפל גם הוא על חרבו
וימת עמו וימת שאול ושלשת
בניו ונשא כליו גם כל אנשיו
ביום ההוא יחדו
ויראו אנשי ישראל אשר
בעבר העמק ואשר בעבר הירדן
כי נסו אנשי ישראל וכי מתו
שאול ובניו ויעזבו את הערים
וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו
את שאול ואת שלשת בניו
נפלים בהר הגלבע ויכרתו את
ראשו ויפשטו את כליו וישלחו
בארץ פלשתים סביב לבשר
בית עצביהם ואת העם וישמו
את כליו בית עשתרות ואת
גויתו תקעו בחומת בית שן
וישמעו אליו ישבי יבש גלעד
את אשר עשו פלשתים לשאול
ויקומו כל איש חיל וילכו כל
הלילה ויקחו את גוית שאול
ואת גוית בניו מחומת בית שן
ויבאו יבשה וישרפו אתם שם
ויקחו את עצמתיהם ויקברו

כל גוים אשר עשית יבאו · ויפשטו · ב בקרי · וסימניהון · ויפשטו את
יוסף את כתנתו · ויפשטו את כליו וישלחו · מהמורים · ל · מה מערכה · ל ·
המורים · ד בקרי · וסימניהון שמעו נא המורים המן הסלע הזה · וימיתיאהו · וחביריו ·
ויורו המורים · המינהרפים ל · למליאות יאלו שורות כדי שיהין יותר החפין נאה הייתי

ובגדיו ׳ד׳ בקרי׳ וסימנהון והוא ובגדיו יהת ראשו לא יפרע והנה איש בא מן המחנה המחנה איש כבהלים ובגדיו ואמר ׳ד׳ כתי׳ ויאמר וקרי׳ ואמר וסימנהון עמלקי אנכי לא טוב הדבר יפתחו שערי ירושלים ראיתי מנרת זהב כלה וגלה על

תחת האשל ביבשה ויצמו
שבעת ימים׃
ויהי אחרי מות שאול ודוד שב
מהכות את העמלק וישב דוד
בצקלג ימים שנים׃ ויהי ביום
השלישי והנה איש בא מן המח
המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל
דוד ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר
לו דוד אי מזה תבוא ויאמר
אליו ממחנה ישראל נמלטתי׃
ויאמר אליו דוד מה היה הדבר
הגד נא לי ויאמר אשר נס העם
מן המלחמה וגם הרבה נפל מן
העם וימתו וגם שאול ויהונתן
בנו מתו׃ ויאמר דוד אל הנער
המגיד לו איך ידעת כי מת שאול
ויהונתן בנו׃ ויאמר הנער המגיד
לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה
שאול נשען על חניתו והנה ה
רכב ובעלי הפרשים הדבקהו׃
ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי
ואמר הנני׃ ויאמר לי מי אתה
ויאמר אליו עמלקי אנכי׃
ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני
כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי
בי׃ ואעמד עליו ואמתתהו כי
ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו
ואקח הנזר אשר על ראשו וא

ואצעדה אשר על זרעו וא
ואביאם אל אדני הנה׃ ויחזק
דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים
אשר אתו׃ ויספדו ויבכו ויצמו
עד הערב על שאול ועל יהונתן
בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל
כי נפלו בחרב׃
ויאמר דוד אל הנער המגיד לו
אי מזה אתה ויאמר בן איש גר
עמלקי אנכי׃ ויאמר אליו דוד
איך לא יראת לשלח ידך
לשחת את משיח יהוה׃
ויקרא דוד לאחד
מהנערים ויאמר גש פגע בו
ויכהו וימת׃ ויאמר אליו דוד
דמיך על ראשך כי פיך ענה בך
לאמר אנכי מתתי את משיח
יהוה׃ ויקנן דוד
את הקינה הזאת על שאול ועל
יהונתן בנו׃ ויאמר ללמד בני
יהודה קשת הנה כתובה על ספר
הישר׃ הצבי ישראל על במותיך
חלל איך נפלו גבורים׃ אל תגידו
בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים פן
תעלזנה בנות הערלים׃ הרי
בגלבע אל טל ואל מטר עליכם
ושדי תרומת כי שם נגעל מגן
גבורים מגן שאול בלי משיח

נקריתי ׳ב׳ בב׳ לישני וסימ׳ נקרא נקריתי בהר הגלבע ואני לא נקראתי לבא אל המלך כהר כבא על שאול ׳ה׳ דסמי׳ וסימ׳ והצלח רוח אלהים ויספדו ויבכו ויקונן דוד את הקינה ותמנשה והככר המלחמה ושדי ׳ב׳ חד כתיב וחד כת׳ ה׳ וסימניהון ושדי מגבע עריהם ושדי תרומות ׳ג׳ ב׳ חס וחד מל וסימנהון כל תרומות הקדשים הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ואיש תרומות חד כתיה חד כנבי הרכבת נבלהה ל׳

על כית ועל בית יג רסמי בקרי וסימי ויגשו למשפחתיו קמתם ויענו וימשחו מספר
ההקועית בפריעות אסתר ותקטן וירהם פקדת אסתר וכל משרת רכו כמיא וסימניהון הגלגל
וילכו וחכירו פרה ההמתי קרמי הרככים החנות הכליא הויצאתיה ב כרי הביאו ויהין ז

בשמן ׃ מדם חללים מחלב גבורים
קשת יהונתן לא נשוג
אחור וחרב שאול לא תשוב
ריקם ׃ שאול ויהונתן הנאהבים
והנעימם בחייהם ובמותם לא
נפרדו מנשרים קלו מאריות
גברו ׃ בנות ישראל אל שאול
בכינה המלבשכם שני עם ע
דנים המעלה עדי זהב על
לבושכן ׃ איך נפלו גבורים בתוך
המלחמה יהונתן על במותיך
חלל ׃ צר לי עליך אחי יהונתן
נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך
לי מאהבת נשים ׃ איך
נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה ׃
ויהי אחרי כן ב
וישאל דוד ביהוה לאמר הא
אעלה באחת ערי יהודה ויא
מר יהוה אליו עלה ויאמר
דוד אנה אעלה ויאמר חברנה ׃
ויעל שם דוד וגם שתי נשיו א
חינעם היזרעלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי ׃ ואנשיו א
שר עמו העלה דוד איש וב
יתו וישבו בערי חברון ׃ ויבאו
אנשי יהודה וימשחו שם את
דוד למלך על בית יהודה ויגדו
לדוד לאמר אנשי יבש גלעד
אשר קברו את שאול ׃

וישלח דוד מלאכים
אל אנשי יביש גלעד ויאמר
אלהם ברכים אתם ליהוה אשר
עשיתם החסד הזה עם אדניכם
עם שאול ותקברו אתו ׃ ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת
וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם הדבר הזה ׃
ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני
חיל כי מת אדניכם שאול וגם
אתי משחו בית יהודה למלך
עליהם ׃ ואבנר בן נר שר צבא
אשר לשאול לקח את איש ב
שת בן שאול ויעברהו מחנים ׃
וימלכהו אל הגלעד ואל הא
שורי ואל יזרעאל ועל
אפרים ועל בנימן ועל ישראל
כלה ׃ בן ארבעים
שנה איש בשת בן שאול במלכו
על ישראל ושתים שנים מלך
אך בית יהודה היו אחרי דוד ׃
ויהי מספר הימים
אשר היה דוד מלך בחברון על
בית יהודה שבע שנים וששה
חדשים ׃ ויצא
אבנר בן נר ועבדי איש בשת
בן שאול ממחנים גבענה ׃
ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו
ויפגשום על ברכת גבעון יחדו

ברכים ג ב מל וחד חס וסימניהון ויאמר שאול ברכים וישלח דוד חס עשה שמים וארץ וכיתו
ז וסימניהון ואלה שמות בני ישראל וישב דוד והאנשין אשר עמו אשר ישב שם וחנה שרותי
ועם האלהים בן ארבעים שנה ב רא פס וסימניהון בן ארבעים שנה אנכי היום בשלח כן
ארבעים שנה איש משה ויקבן ג בקרי ב חס וחד מל וסימ ויקבן דוד ויקבן המלך הלין בחס
ויקבן ירמיהו מל יהין ז בקרי וסימניהון החזקנה והחזקן התחזקן וחזקים והקימו עזבו נדו מתוך
בבל

ולאיש ג׳ בקרי׳ וסימניהון לאיש אשר ישכב עם טמאה׳ ולאיש בשת בן שאול׳ ולאיש שתים מכסות את ערותיהם׳ האתה זה ד׳ בקרי׳ רסמי׳ וסימניהון׳
האתה זה בני עשו יאס ליה׳ האתה זה עשהאל ויאמר אנכי׳ האתה זה אדני אליהו׳ עכר ישראל׳

[illegible]
עשר מעבדי דוד ויחזקו איש
בראש רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
חלקת הצרים אשר בגבעון
ותהי המלחמה קשה עד מאד
ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי
ישראל לפני עבדי דוד ויהיו
שם שלשה בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל
קל ברגליו כאחד הצבים אשר
בשדה וירדף עשהאל אחרי
אבנר ולא נטה ללכת על הימין
ועל השמאול מאחרי אבנר
ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
זה עשהאל ויאמר אנכי
ויאמר לו אבנר נטה לך על
ימינך או על שמאלך ואחז
לך אחד מהנערים וקח לך את
חלצתו ולא אבה עשהאל לסור
מאחריו ויסף עוד אבנר לאמור
אל עשהאל סור לך מאחרי
למה אככה ארצה ואיך אשא

[illegible]
עד גבעת אמה אשר על פני גיח
דרך מדבר גבעון ויתקבצו
בני בנימן אחרי אבנר ויהיו
לאגדה אחת ויעמדו על ראש
גבעה אחת ויקרא אבנר אל
יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב
הלוא ידעתה כי מרה תהיה
באחרנה ועד מתי לא תאמר
לעם לשוב מאחרי אחיהם
ויאמר יואב חי האלהים כי
לולא דברת כי אז מהבקר נעלה
העם איש מאחרי אחיו ויתקע
יואב בשופר ויעמדו כל העם
ולא ירדפו עוד אחרי ישראל
ולא יספו עוד להלחם ואבנר
ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה
ההוא ויעברו את הירדן וילכו
כל הבתרון ויבאו מחנים ויואב
שב מאחרי אבנר ויקבץ את
כל העם ויפקדו מעבדי דוד
תשעה עשר איש ועשהאל

כל קרי׳ אחיך׳ במ״א אלה כסה לאחיך׳ וכל שמואל דכו׳ אחיך׳ כמ״א ואיך אשא פני אל יואב אחיך׳ לולא ר׳ כת׳ א׳ בקרי׳ וסימניהון כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׳ לולא חרשתם בעגלתי׳ כי לולא דברי׳ לולא האמנתי לראות בטוב ה׳ בארץ החיים׳ בכורו ג׳ מל׳ וסימניהון׳ ויקח יהודה אשה לער בכורו׳ ויהי פטור המשן׳ ליתר בכורו׳
ב׳ בתור׳ ושא׳ בנביא׳

ארכה ג̇ וחס̇ וסימניהון והוי המלחמה ארכה כי על כן ארכה וחזק ב̇ בקרי וסימניהו
ויהי קול השופר ויהי דוד הולך וחזק ובית שאול הולכים והשלשי ג̇ חס וסימניהון כ...י
ביום השלשי והשלשי שמה והשלשי אבשלום בן מעכה וכל דברי הימים דכותיהו מ...

[illegible]

[illegible]

חס̇ במ̇ו מל̇ וסימניהון אחרח יחזיאל לחרם יחדיאל ולמשלמיהו שר הצבא השלישי ב̇ כו
במאה ה̇ בקרי וסימניהון במאה קשיטה במאה קשיטה ערלות עלות וישמ מישראל
ארניה ה̇ חס בקרי וסימניהון והרביעי ארניה בן חגית וחבי וארניה בן חגית מתנשא ויעזרו
ועתה והשמעה באה אל יואב ועמדם הלוים כ̇ בו̇ הרה ד̇ חס̇ וסימניהון ויבוא אבנר וישלח
אבנר השיב יי עליך הרה שחחו עדרי רהב ולהקים ל̇ במזרקים ל̇ ומרעקים ל̇ מחקים

ולדעת ה בקרי וסימניהון ידעת את אבנר בן נר כי שמך נקרא וחכית רשע כסל והסכלות
אקומה ג כקרי ופסימניהון ויאמר אבנר אל דוד אקומה אקומה וירבו בי
אקומה נא ואסבבה בעיר וחד ואקומה וארדפה אחרי דוד

עם זקני ישראל לאמר גם תמול
גם שלשם הייתם מבקשים את
דוד למלך עליכם ועתה עשו כי
יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד
עבדי הושיע את עמי ישראל
מיד פלשתים ומיד כל איביהם
וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך
גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון
את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני
כל בית בנימן ויבא אבנר אל דוד
חברון ואתו עשרים אנשים
ויעש דוד לאבנר ולאנשים
אשר אתו משתה ויאמר אבנר
אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה
אל אדני המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך וישלח דוד
את אבנר וילך בשלום והנה
עבדי דוד ויואב בא מהגדוד
ושלל רב עמם הביאו ואבנר
איננו עם דוד בחברון כי שלחו
וילך בשלום ויואב וכל הצבא
אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר
בא אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום ויבא
יואב אל המלך ויאמר מה
עשיתה הנה בא אבנר אליך
למה זה שלחתו וילך הלוך
ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך

בא ולדעת את מוצאך ואת מ
בואך ולדעת את כל אשר
אתה עשה ויצא יואב מעם
דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר
וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא
ידע וישב אבנר חברון ויטהו
יואב אל תוך השער לדבר אתו
בשלי ויכהו שם החמש וימת
בדם עשהאל אחיו וישמע דוד
מאחרי כן ויאמר נקי אנכי
וממלכתי מעם יהוה עד עולם
מדמי אבנר בן נר יחלו על ראש
יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת
מבית יואב זב ומצרע ומחזיק
בפלך ונפל בחרב וחסר לחם ויואב
ואבישי אחיו הרגו לאבנר על
אשר המית את עשהאל אחיהם
בגבעון במלחמה

ויאמר דוד אל יואב ואל כל
העם אשר אתו קרעו בגדיכם
וחגרו שקים וספדו לפני אבנר
והמלך דוד הלך אחרי המטה
ויקברו את אבנר בחברון וישא
המלך את קולו ויבך אל קבר
אבנר ויבכו כל העם

ויקנן המלך אל אבנר ויאמר
הכמות נבל ימות אבנר ידיך לא
אסרות ורגליך לא לנחשתים
הגשו כנפול לפני בני עולה נפלת

ואלכה ב בקרי וסימניהון ויאמר אבנר אל דוד הנה את נשי ואת ילדי וחד ואלכה אני אמרתי
בדמי ימי אלכה ממעם ט רסמי בקרי וסימניהון בכל אשר שאלת מעם ה אשר לבכו
פנה היום נקי אנכי וממלכתי מעם שאל לך אות מעם ה הנה אנכי והילדים אשר נתן לי גם
זאת מעם צבאות יצאה ישלם פעלך ותהי משכרתך שלמה עזרי מעם ה ומן רא דמלכי
עד וירא כל ישראל כותי כל לשון נביא על קריאתם במנ אל ופסי בנת ישראל שאול ויבך
אל קבר אבנר ונעל ממלכתי ל

יתחיהם ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהן על אבימלך אחיהם ׳את עשהאל אחיהם ׳בבית אחיהם הבכור׳ וחבירו
וחד ואחיהם שלום׳ כל לשון קינה על בכמ׳ ויקנן ׳שא קינה אל נשיאי ׳ שא קינה אל מלך
ערי׳ ויביאו ׳לו׳ בקרי׳ וסימניהן ׳וישלחו האנשים את ירם׳ ויעברו אנשים מדינים׳

ויספו כל העם לבכות עליו ויבא
כל העם להברות את דוד לחם בע
בעוד היום וישבע דוד לאמר
כה יעשה לי אלהים וכה יסיף
כי אם לפני בוא השמש אטעם
לחם או כל מאומה וכל העם
הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר
עשה המלך בעיני כל העם טוב
וידעו כל העם וכל ישראל ביום
ההוא כי לא היתה מהמלך
להמית את אבנר בן נר
ויאמר המלך אל עבדיו
הלוא תדעו כי שר וגדול נפל
היום הזה בישראל ואנכי היום
רך ומשוח מלך והאנשים האלה
בני צרויה קשים ממני ישלם
יהוה לעשה הרעה כרעתו
וישמע בן שאול כי ד
מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל
ישראל נבהלו ושני אנשים שרי
גדודים היו בן שאול שם האחד
בענה ושם השני רכב בני רמון
הבארתי מבני בנימן כי גם בארות
תחשב על בנימן ויברחו הב
בארתים גתימה ויהיו שם גרים
עד היום הזה וליהונתן בן שאול
בן נכה רגלים בן חמש שנים היה
בבא שמעת שאול ויהונתן מי
יזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס

ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח
ושמו מפיבשת וילכו בני רמון
הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם
היום אל בית איש בשת והוא שכב
את משכב הצהרים והנה באו
עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו
אל החמש ורכב ובענה אחיו
נמלטו ויבאו הבית והוא שכב
על מטתו בחדר משכבו ויכהו
וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו
את ראשו וילכו דרך הערבה כל
הלילה ויבאו את ראש איש
בשת אל דוד חברון ויאמרו אל
המלך הנה ראש איש בשת בן
שאול איבך אשר בקש את
נפשך ויתן יהוה לאדני המלך
נקמות היום הזה משאול ומזרעו
ויען דוד את רכב
ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי
ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את
נפשי מכל צרה כי המגיד לי
לאמר הנה מת שאול והוא היה
כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהר
ואהרגהו בציקלג אשר לתתי
לו בשרה אף כי אנשים רשעים
הרגו את איש צדיק בביתו על
משכבו ועתה הלוא אבקש את
דמו מידכם ובערתי אתכם מן
הארץ ויצו דוד את הנערים

וישלחן את כתנת׳ ויביא יוסף הביתה׳ ויביאו את מקניהם אל יוסף׳ ויתפרקו כל העם ׳וכל אשה
חכמת לב׳ את המשכן׳ ויקב בן האשה ׳ויביאו את קרבנם ׳אל משה ׳ויקח משה ואלעזר ויביאהו׳
ויקח את הפר וישחטו את הפר׳ ויקחו פלשתים ׳אנשי קרית יערים׳ ׳איגל רצן׳ ויבקשו את ראש
איש בשת׳ ויבקשו נערה יפה בכל גבול׳ קחו לי חרב ׳ויביאו הכהנים׳ ויבאו אופירה׳ וישמחו כל
השרים ׳את ארון׳ ויבקשו ויביאו הכהנים׳ ויביאו אופירה ׳ויניחו העם׳ ביד אלהים׳ וישבו בני ישראל׳ ויניחהו

זה שייר למעלה בעבר לירה · להתי ב׳ וסימניהון מיגאן ·· להתי להלך עמכם אשר להתי לו משרה ·
ואת ראש ב׳ שר האפים איש בשת · ג׳ מלין קדמי נסי מן תני וסימניהון גם אתמול גם
שלשום בהיות · ידעתה שחר מקומו · ומרחת הלשכות · וחילופי ב׳ תני נסב מן קדמי · וסימניהון

ויהרגם ויקצצו את ידיהם ואת
רגליהם ויתלו על הברכה בחברון
ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו
בקבר אבנר בחברון׃
ויבאו כל שבטי
ישראל אל דוד חברונה ויאמרו
לאמר הננו עצמך ובשרך
אנחנו גם אתמול גם שלשום
בהיות שאול מלך עלינו אתה
הייתה מוציא והמבי את
ישראל ויאמר יהוה לך אתה
תרעה את עמי את ישראל
ואתה תהיה לנגיד על ישראל׃
ויבאו כל זקני ישראל אל
המלך חברונה ויכרת להם המלך
דוד ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דוד למלך על
ישראל׃ בן שלשים
שנה דוד במלכו ארבעים שנה
מלך׃ בחברון מלך על יהודה
שבע שנים וששה חדשים ובר
ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנה על כל ישראל ויהודה׃
וילך המלך ואנשיו ירושלם
אל היבסי יושב הארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבוא הנה כי
אם הסירך העורים והפסחים
לאמר לא יבוא דוד הנה וילכד
דוד את מצדת ציון היא עיר

דוד ויאמר דוד ביום ההוא כל
מכה יבסי ויגע בצנור ואת
הפסחים ואת העורים שנאו
נפש דוד על כן יאמרו עור
ופסח לא יבוא אל הבית׃ וישב
דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד
ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה׃
וילך דוד הלוך וגדול ויהוה
אלהי צבאות עמו׃
וישלח חירם מלך צר
מלאכים אל דוד ועצי ארזים
וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו
בית לדוד׃ וידע דוד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל וכי נשא
ממלכתו בעבור עמו ישראל׃
ויקח דוד עוד
פלגשים ונשים מירושלם אחרי
באו מחברון ויולדו עוד לדוד
בנים ובנות׃ ואלה שמות הילדים
לו בירושלם שמוע ושובב ונתן
ושלמה׃ ויבחר ואלישוע ונפג
ויפיע׃ ואלישמע ואלידע
ואליפלט׃ וישמעו
פלשתים כי משחו את דוד
למלך על ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את דוד וישמע
דוד וירד אל המצודה ופלשתים
באו וינטשו בעמק רפאים׃ ויו
וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה

וסימניהון אשר הלים שם הפלשתים · ושורי אשכלו אשיא יחיטו · הלוך וגדול · ג׳ רסמי · :
וסימניהון משה דוד מרדכי · וגדול · ח׳ ומל׳ · וסימניהון והבא אביגיל אל נבל · ויאמר המלך
אל עבדיו · מיגאן כמוך ·· גדול יהרה · קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי · וילך דוד הולך וגדול · וחבירו כי
גדול מרדכי בבית המלך · כי מרדכי היהודי · דוד · ר׳ רסמי · בקרי · וסימניהון · ויקח דוד עוד
פלגשים ונשים · ומה יוסיף עוד דוד · ויקח דוד עוד נשים בירושלם · בכוי דברי הימים · ב׳

פרצים ה וסימניהון ויבא דוד בבעל פרצים ב בו וחבירו ב בו כי כהר פרצים וחד ופרצים
הצאנה וישאהו ר וחס וסימנהון וישאהו כמוט בשנים מכיה יאכיגרכ וחבירו
על הסוסים הילודים ג בקרי ב חס וחד מל וסימניהון וכל העם הילדים במדבר ואלה

[illegible]

[illegible]

ואלה שמות הילדים על הבנים הילודים כתר מל על עיר ד רסמי בקרי וסימנהון ולא
אנה דוד והמטרתי על עיר ב בו שבעים שבעים נחתך על עמו ועל עיר קדשך שם שם
ב רסמי וסימנהון ואלה הולדה שם שם כן מאת שנה אשר נקרא שם שם ה צבאות
ובמנענעים ל בנוינים ל נטעים ל נטועים ל בכוכבים ל הרעים ל עוניים ל

אמהות ג זק פת וסימניהון יעלוהו אקח אמשי ובלג פלגש שגול וכל חמשת דכו במא נקי
יהיה לבדו שנה וסימניהון חמשת חזה מדה שנה ותוה למערב ג בקרי וסימנה
ויתקעו בלבא הכיתוא דשמואל חד בת חד בנבי חד בכתו

ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃
ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה
ודוד חגור אפוד בד׃ ודוד וכל בית
ישראל מעלים את ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר׃ והיה ארון
יהוה בא עיר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא
את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני
יהוה ותבז לו בלבה׃ ויבאו את ארון
יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך
האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד
עלות לפני יהוה ושלמים׃ ויכל
דוד מהעלות העולה והשלמים
ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃
ויחלק לכל העם לכל המון יש
ישראל למאיש ועד אשה לאיש
לאיש חלת לחם אחת ואשפר
אחד ואשישה אחת וילך כל
העם איש לביתו׃ וישב דוד לברך
את ביתו ותצא מיכל בת שאול
לקראת דוד ותאמר מה נכבד
היום מלך ישראל אשר נגלה
היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים׃ ויאמר דוד
אל מיכל לפני יהוה אשר בחר
בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי
נגיד על עם יהוה על ישראל
ושחקתי לפני יהוה׃ ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם

האמהות אשר אמרת עמם א
אכבדה׃ ולמיכל בת שאול לא
היה לה ילד עד יום מותה׃
ויהי כי ישב המלך
בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל
איביו׃ ויאמר המלך אל
נתן הנביא ראה נא אנכי יושב
בבית ארזים וארון האלהים
ישב בתוך היריעה׃ ויאמר נתן
אל המלך כל אשר בלבבך לך
עשה כי יהוה עמך׃
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה
אל נתן לאמר׃ לך ואמרת אל
עבדי אל דוד כה אמר יהוה
האתה תבנה לי בית לשבתי׃ כי
לא ישבתי בבית למיום העלתי
את בני ישראל ממצרים ועד
היום הזה ואהיה מתהלך באהל
ובמשכן׃ בכל אשר התהלכתי
בכל בני ישראל הדבר דברתי
את אחד שבטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי את
ישראל לאמר למה לא בניתם
לי בית ארזים׃ ועתה כה תאמר
לעבדי לדוד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתיך מן הנוה
מאחר הצאן להיות נגיד על
עמי על ישראל׃ ואהיה עמך
בכל אשר הלכת ואכרתה את

בבית ו רפי וסימניהון בבית אחד יאבל ישבות בבית אח ומבנה הוי מצעני בתבביות כי לא
ישבתי בבית וחבית והיה אם יובדו האמהות ב חד חס וחד מל בקרי
וסימניהון ויבא יעקב באהל לבן ובאהל לאה ועם האמהות אשר אמרת
לך ואמרת ג רפי בקרי וסימניהון לך ואמרת אל עבדי דוד וחבירו שמע שמוע

וככל ה בקר׳ · וסימניהון ככל חקותיו וככל משפטיו · וככל החזון הזה · וככל החזון הזה ·
העצים · וככל כת׳ · בראשנה · ה מל בקר׳ · וסימניהון · ידך תהיה בו בראשנה · בנב
עולה לענתו · לבלתו · כי לכו נא אל מקומי אשר בשלו · כל מכה יבוסי · ב בו · נחלה מבהלה

את כל איביך מפניך ועשתי לך
שם גדול כשם הגדלים אשר
בארץ ושמתי מקום לעמי ישר
ישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא
ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה
לענותו כאשר בראשונה ולמן
היום אשר צויתי שפטים על
עמי ישראל והניחתי לך מכל
איביך והגיד לך יהוה כי בית יע
יעשה לך יהוה כי ימלאו ימיך
ושכבת את אבתיך והקימתי
את זרעך אחריך אשר יצא
ממעיך והכינתי את ממלכתו
הוא יבנה בית לשמי וכננתי את
כסא ממלכתו עד עולם אני
אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן
אשר בהעותו והכחתיו בשבט
אנשים ובנגעי בני אדם וחסדי
לא יסור ממנו כאשר הסרתי
מעם שאול אשר הסרתי
מלפניך ונאמן ביתך וממלכתך
עד עולם לפניך כסאך יהיה
נכון עד עולם ככל הדברים
האלה וככל החזיון הזה כן דבר
נתן אל דוד

ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה
ויאמר מי אנכי ארני יהוה ומי
ביתי כי הביאתני עד הלם ותקטן
עוד זאת בעיניך ארני יהוה

ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק
וזאת תורת האדם ארני יהוה
ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך
ואתה ידעת את עבדך ארני
יהוה בעבור דברך וכלבך עשית
את כל הגדולה הזאת להודיע
את עבדך על כן גדלת יהוה
אלהים כי אין כמוך ואין אלהים
זולתך בכל אשר שמענו באזנינו
ומי כעמך כישראל גוי אחד
בארץ אשר הלכו אלהים לפדות
לו לעם ולשום לו שם ולעשות
לכם הגדולה ונראות לארצך
מפני עמך אשר פדית לך
ממצרים גוים ואלהיו ותכונן
לך את עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה היית להם
לאלהים ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על עבדך ועל
ביתו הקם עד עולם ועשה כ
כאשר דברת ויגדל שמך עד
עולם לאמר יהוה צבאות
אלהים על ישראל ובית עבדך
דוד יהיה נכון לפניך כי אתה
יהוה צבאות אלהי ישראל
גליתה את אזן עבדך לאמר
בית אבנה לך על כן מצא עבדך
את לבו להתפלל אליך את
התפלה הזאת ועתה ארני יהוה

כראשונה · ואמינא ספר היחש העלים בראשונה · ונאמן ב פת · ונאמן ביתך · ונאמן רוח
יברך · ל ב קמ וב פת · וסימניהון ומברכיך יברך · טוב עין הוא יברך · כן יברך · דור ישרים יברך
וברך ג בקר׳ · וסימניהון · השקיפה ממעון קדשך · ועתה הואל וברך · הושיעה את עמך · חד בתורה
חד בנבי · חד בכתו · ה מל ״ אלהים בנב״א · וסימניהון · על כן גדלת · ועתה ״ אלהים הדבר
ו״ אלהים אמת הוא · ועתה ״ אלהינו הושיענו נא · וימן ״ אלהים קיקיון · כול בנבי׳ ישראל
ארני ״

ועל ביתו ג̇ רסמי̇ וסימניהון ועתה יי̇ אלהים וחבירו ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו ויכל בתו
נלחם יב̇ פת̇ וסימניהון כי חשבון עיר ועתה הטוב טוב אשר נלחם אבי וישלח העי̇ וחבירו ויתר
דברי ירבעם הרמ̇ ויתר דברי יואש ויתר דברי יהואש ובמלחמות הנטפה ויהפך להם לאויב ויהי בחד

אתה הוא האלהים ודבריך יהיו
אמת ותדבר אל עבדך את
הטובה הזאת׃ ועתה הואל וברך
את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך את בית עבדך
לעולם׃ ויהי ח
אחרי כן ויך דוד את פלשתים
ויכניעם ויקח דוד את מתג
האמה מיד פלשתים׃ ויך את
מואב וימדדם בחבל השכב א
אותם ארצה וימדד שני חבלים
להמית ומלא החבל להחיות ותהי
מואב לדוד לעבדים נשאי
מנחה׃ ויך דוד את הדדעזר בן
רחב מלך צבה בלכתו להשיב
ידו בנהר׃ וילכד דוד ממנו
אלף ושבע מאות פרשים
ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דוד את כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב׃ ותבא ארם דמשק
לעזר להדדעזר מלך צובה
ויך דוד בארם עשרים ושנים
אלף איש׃ וישם דוד נצבים
בארם דמשק ותהי ארם לדוד
לעבדים נושאי מנחה ויושע
יהוה את דוד בכל אשר הלך׃
ויקח דוד את שלטי הזהב א
אשר היו אל עבדי הדדעזר

ויבאם ירושלם׃ ומבטח ומברתי
ערי הדדעזר לקח המלך דוד
נחשת הרבה מאד׃
וישמע תעי מלך חמת כי הכה
דוד את כל חיל הדדעזר׃ וישלח
תעי את יורם בנו אל המלך דוד
לשאל לו לשלום ולברכו על
אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעי היה הדדעזר
ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי
נחשת׃ גם אתם הקדיש המלך
דוד ליהוה עם הכסף והזהב א
אשר הקדיש מכל הגוים אשר
כבש׃ מארם וממואב ומבני
עמון ומפלשתים ומעמלק
ומשלל הדדעזר בן רחב מלך
צבה׃ ויעש דוד שם בשבו מ
מהכותו את ארם בגיא מלח
שמונה עשר אלף׃ וישם באדום
נצבים בכל אדום שם נצבים
ויהי כל אדום עבדים לדוד
ויושע יהוה את דוד בכל אשר
הלך׃ וימלך דוד על כל ישראל
ויהי דוד עשה משפט וצדקה
לכל עמו׃ ויואב בן צרויה על
הצבא ויהושפט בן אחילוד
מזכיר׃ וצדוק בן אחיטוב וא
ואחימלך בן אביתר כהנים וש
ושריה סופר׃ ובניהו בן יהוידע

אלהים והוא נלחם עם מלך את כל שרה כ̇ רסמי̇ וסימניהון ויכו את כל שרה
העמלקי את כל שרה שאול אביך ולבית ג̇ מנהו̇ רא̇ פס̇ וסימניהון ויפקד ופקודי
בני גרשון כל הפקודים ולבית שאול עבד מספר לבית יי̇ ולבית מסלות ולבית מלך יהודה
ולבית הרכבים והיה לאב הרא כגרון אל החשך

הכי ה בקר׳ ׳ וסימניהון הכי יאחי חנם ועבדתני חנם ׳ הכי קרא שמו יעקב ׳ הכי נככר
הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ׳ הכי אמרתי ׳ דבר ׳ג קמ׳ ׳ וסימניהון בלו דבר׳
מלו דבר ׳מליא דבר

והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים
היו ׃ ויאמר דוד
הכי יש עוד אשר נותר לבית
שאול ואעשה עמו חסד בעבור
יהונתן ׃ ולבית שאול עבד ושמו
ציבא ויקראו לו אל דוד
ויאמר המלך אליו האתה ציבא
ויאמר עבדך ׃ ויאמר המלך
האפס עוד איש לבית שאול
ואעשה עמו חסד אלהים ויא
ויאמר ציבא אל המלך עוד בן
ליהונתן נכה רגלים ׃ ויאמר לו
המלך איפה הוא ׃ ויאמר ציבא
אל המלך הנה הוא בית מכיר
בן עמיאל בלו דבר ׃ וישלח
המלך דוד ויקחהו מבית מכיר
בן עמיאל מלו דבר ׃ ויבא מ
מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל
דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר
דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך
ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה
אעשה עמך חסד בעבור יהונתן
אביך והשבתי לך את כל שדה
שאול אביך ואתה תאכל לחם
על שלחני תמיד ׃ וישתחו ויאמר
מה עבדך כי פנית אל הכלב המת
אשר כמוני ׃ ויקרא המלך אל
ציבא נער שאול ויאמר אליו
כל אשר היה לשאול ולכל ביתו

נתתי לבן אדניך ׃ ועבדת לו את
האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן אדניך לחם ויא
ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל
תמיד לחם על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים עב
עבדים ׃ ויאמר ציבא אל המלך
ככל אשר יצוה אדני המלך את
עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת
אכל על שלחני כאחד מבני
המלך ׃ ולמפיבשת בן קטן ושמו
מיכא וכל מושב בית ציבא
עבדים למפיבשת ׃ ומפיבשת
ישב בירושלם כי על שלחן
המלך תמיד הוא אכל והוא
פסח שתי רגליו ׃
ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון
וימלך חנון בנו תחתיו ׃ ויאמר
דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש
כאשר עשה אביו עמדי חסד
וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו
אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ
בני עמון ׃ ויאמרו שרי בני
עמון אל חנון אדניהם המכבד
דוד את אביך בעיניך כי שלח
לך מנחמים הלוא בעבור חקר
את העיר ולרגלה ולהפכה שלח
דוד את עבדיו אליך ׃ ויקח חנון
את עבדי דוד ויגלח את חצי

הקטן הקטן ה קמ׳ ׳ וסימניהון ויגד לרבקה את דברי עשו ׳ עוד שאר ׳ ולמפיבשת בן קטן׳
ואר למיהה ׳ למגדול ועד הקטן משתה ׳ וכל אסף רמ׳ ׳ כאחד ׳יב פת׳ וסימניהון הן ב
האדם היה כאחד ממנו ׳ דן ידין עמו כאחד שבטי ׳ וחליתי והייתי כאחד ׳ וחבירו ויאהלוי
לשבת את האיש ׳ גם את הארי ׳ כאחד הצבים אשר בשדה ׳ כאחד מבני המלך ׳
כאחד הנבלים ׳ כאחד החלקים ׳ ביום עמדך למיכיהו ׳ וחד וכאחד השרים תפלו ׳ ב

ויצא ·יג̇ חס̇ ·וסימניהון ויצא קרח ויצץ ציץ ·ויצא משה את כל המעות ·ויחזק האיש בפלגשו
וישלח הדר עזר ·ועליה כתנת פסים ·ויצא למרחב אתי ·ויצא מנחם את הכסף ·ויצא אתך
האשרה ·לאשר על המלתחה ·ויצא פשחור ·ויהי כשלשים ·ויצא אפא כסה רוח·

זקנם ויכרת את מדויהם בחצי
עד שתותיהם וישלחם ויגדו
לדוד וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד ויאמר
המלך שבו בירחו עד יצמח
זקנכם ושבתם ויראו בני עמון
כי נבאשו בדוד וישלחו בני
עמון וישכרו את ארם בית רחוב
ואת ארם צובא עשרים אלף
רגלי ואת מלך מעכה אלף איש
ואיש טוב שנים עשר אלף איש
וישמע דוד וישלח את יואב
ואת כל הצבא הגברים ויצאו
בני עמון ויערכו מלחמה פתח
השער וארם צובא ורחוב ואיש
טוב ומעכה לבדם בשדה וירא
יואב כי היתה אליו פני המלחמה
מפנים ומאחור ויבחר מכל
בחורי בישראל ויערך לקראת
ארם ואת יתר העם נתן ביד
אבשי אחיו ויערך לקראת
בני עמון ויאמר אם תחזק ארם
ממני והיית לי לישועה
ואם בני עמון יחזקו ממך
והלכתי להושיע לך חזק ונתחזק
בעד עמנו ובעד ערי אלהינו
ויהוה יעשה הטוב בעיניו ויגש
יואב והעם אשר עמו למלחמה
בארם וינסו מפניו ובני עמון

ראו כי נס ארם וינסו מפני
אבישי ויבאו העיר וישב יואב
מעל בני עמון ויבא ירושלם
וירא ארם כי נגף לפני ישראל
ויאספו יחד וישלח הדדעזר
ויצא את ארם אשר מעבר
הנהר ויבאו חילם ושובך שר
צבא הדדעזר לפניהם ויגד
לדוד ויאסף את כל ישראל
ויעבר את הירדן ויבא חלאמה
ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו
עמו וינס ארם מפני
ישראל ויהרג דוד מארם שבע
מאות רכב וארבעים אלף
פרשים ואת שובך שר צבאו
הכה וימת שם ויראו כל
המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו
לפני ישראל וישלמו את ישראל
ויעבדום ויראו ארם להושיע
עוד את בני עמון
יא ויהי לתשובת השנה לעת צאת
המלאכים וישלח דוד את יואב
ואת עבדיו עמו ואת כל
ישראל וישחתו את בני עמון
ויצרו על רבה ודוד יושב
בירושלם ויהי
לעת הערב ויקם דוד מעל
משכבו ויתהלך על גג בית
המלך וירא אשה רחצת מעל

מגלה עמוקות מני חשך ·לסבר אכישי ·כמ̇א אבשי ·ר̇ מל̇ יתיר̇ ב̇ כרא̇ תיב̇ ·וסימניהון :
המפקדים בבית ה̇ ·בחורי בישראל בבית הפקדות ובהרכית· ·לאשה ·ה̇ בקר̇ ·וסימניהון
ויאמר ה̇ אלהים לאשה ·ויאמר הכהן לאשה וירד ויתבר לאשה ·וישלח דוד וידרש לאשה·
וישאל המלך לאשה ·וחד ולאשה עגל מרבק ·לסים הלין ר̇ שורות אחרות דין בעטו...

ו בס ריאית בהון ג אל על אל׳ וסימניהון ולא מצאה היונה ׳וירד הגבול אל קינה׳ ויאמר
האיש אל יואב ׳ויאמר אוריה אל דוד ׳פתח היצע התיכונה׳ וינוסו הנערים אפקה ׳יורדים
אל הגלילה׳ הלין חד כת׳ ושאר כשאר קרי׳

הגג והאשה טובת מראה מאד
וישלח דוד וידרש לאשה
ויאמר הלוא זאת בת שבע בת
אליעם אשת אוריה החתי
וישלח דוד מלאכים ויקחה
ותבוא אליו וישכב עמה והיא
מתקדשת מטמאתה ותשב
אל ביתה ותהר האשה ותשלח
ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי
וישלח דוד אל יואב שלח אלי
את אוריה החתי וישלח יואב
את אוריה אל דוד ויבא אוריה
אליו וישאל דוד לשלום יואב
ולשלום העם ולשלום המלחמה
ויאמר דוד לאוריה רד לביתך
ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית
המלך ותצא אחריו משאת
המלך וישכב אוריה פתח
בית המלך את כל עבדי אדניו
ולא ירד אל ביתו ויגדו לדוד
לאמר לא ירד אוריה אל ביתו
ויאמר דוד אל אוריה הלוא
מדרך אתה בא מדוע לא
ירדת אל ביתך ויאמר אוריה
אל דוד הארון וישראל ויהודה
ישבים בסכות ואדני יואב
ועבדי אדני על פני השדה
חנים ואני אבוא אל ביתי
לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי

חיך וחי נפשך אם אעשה את
הדבר הזה ויאמר דוד אל
אוריה שב בזה גם היום ומחר
אשלחך וישב אוריה בירושלם
ביום ההוא וממחרת ויקרא
לו דוד ויאכל לפניו וישת
וישכרהו ויצא בערב לשכב
במשכבו עם עבדי אדניו ואל
ביתו לא ירד ויהי בבקר ויכתב
דוד ספר אל יואב וישלח ביד
אוריה ויכתב בספר לאמר הבו
את אוריה אל מול פני
המלחמה החזקה ושבתם
מאחריו ונכה ומת ויהי בשמור
יואב אל העיר ויתן את אוריה
אל המקום אשר ידע כי אנשי
חיל שם ויצאו אנשי העיר
וילחמו את יואב ויפל מן העם
מעבדי דוד וימת גם אוריה
החתי וישלח יואב ויגד לדוד
את כל דברי המלחמה ויצו
את המלאך לאמר ככלותך
את כל דברי המלחמה לדבר
אל המלך והיה אם תעלה
חמת המלך ואמר לך מדוע
נגשתם אל העיר להלחם הלוא
ידעתם את אשר ירו מעל
החומה מי הכה את אבימלך
בן ירבשת הלוא אשה השליכה

וממחרת׳ ג׳ וסימניהון׳ ביום הקריבו את זבחו יאכל׳ ביום זבחכם יאכל׳ וישב אוריה
בירושלים׳ ומחר ו בקר׳ וסימניהון׳ וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלותם׳ אל כל עדת ישראל׳ ומחר אשלחך׳ ומחר אתה ובניך עמי׳ ומחר
אתן ויש אתך׳ ומחר אעשה כדבר המלך׳ הלין ב כתו׳ ושארהון בקר׳

וחזקהו ב׳ וסימניהון · ואת יהושע וחזקהו ואמצהו · החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו
לעשיר ב׳ וסימניהון · לעשיר היה צאן ובקר · נתן לעשיר אך למחסור · ונהיה ב׳
וסימניהון · ונהיה עליהם עד פתח השער · ונשכב בפתח ונהיה

עליו פלח רכב מעל החומה וי
מת בתבץ למה נגשתם אל
החומה ואמרת גם עבדך אוריה
החתי מת וילך המלאך ויבא
ויגד לדוד את כל אשר שלחו
יואב ויאמר המלאך אל דוד
כי גברו עלינו האנשים ויצאו
אלינו השדה ונהיה עליהם עד
פתח השער ויראו המוראים
אל עבדיך מעל החומה וימותו
מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
החתי מת ויאמר דוד אל
המלאך כה תאמר אל יואב
אל ירע בעיניך את הדבר הזה
כי כזה וכזה תאכל החרב החזק
מלחמתך אל העיר והרסה
וחזקהו ותשמע אשת אוריה
כי מת אוריה אישה ותספד על
בעלה ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו
לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
אשר עשה דוד בעיני יהוה

וישלח יהוה את
נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר
לו שני אנשים היו בעיר אחת
אחד עשיר ואחד ראש לעשיר
היה צאן ובקר הרבה מאד ולרש
אין כל כי אם כבשה אחת קטנה
אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם
בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו

תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו
כבת ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לארח הבא לו ויקח
את כבשת האיש הראש ויעשה
לאיש הבא אליו ויחר אף דוד
באיש מאד ויאמר אל נתן חי
יהוה כי בן מות האיש העשה
זאת ואת הכבשה ישלם ארבעתים
עקב אשר עשה את הדבר הזה
ועל אשר לא חמל

ויאמר נתן אל דוד
אתה האיש כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי משחתיך למלך
על ישראל ואנכי הצלתיך מיד
שאול ואתנה לך את בית אדניך
ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה
לך את בית ישראל ויהודה ואם
מעט ואספה לך כהנה וכהנה
מדוע בזית את דבר יהוה
לעשות הרע בעינו את אוריה
החתי הכית בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתו הרגת
בחרב בני עמון ועתה לא תסור
חרב מביתך עד עולם עקב כי
בזתני ותקח את אשת אוריה

ויעשה ב׳ וסימניהון ויקרב את העלה ויעשה · ויקח את כבשת · ראש ב׳ פת׳ א׳ וסימנ׳
אחד עשיר ואחד ראש · ראש עשה · וחר האיש הראש · מעט ז׳ קמ׳
וסימניהון · ונשארתם במתי מעט · ואם מעט ואוסיפה לך כהנה וכהנה · גם כי יתנו בגוים
עתה אקבצם · זרעתם הרבה והבא מעט · פנה אל הרבה · וקינה גדול ואני קינה על הגוים
רק לכהנים היו למעט · וכל יאסף רכו · ואוסיפה ל׳ · בזתני ל׳ וחס

ויכן ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהון על דוד ויפרץ דניאל ׳ ואבכה ׳ג׳ בקרי׳ וסימ׳ בעוד הילד חי
בעוס נפשי׳ ושכתי ואבכה ויאתאבלה׳ בדבר הזה ׳ח׳ רסמי׳ וסימניהון אל תוסף דבר
אלי׳ אם יהיך עון בדבר הזה׳ למה חפץ בדבר הזה׳ כי נאץ נאצת את איבי ׳ה׳ לחטאת

לאשה׃ כה אמר
יהוה הנני מקים עליך רעה
מביתך ולקחתי את נשיך
לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם
נשיך לעיני השמש הזאת׃
כי אתה עשית בסתר ואני
אעשה את הדבר הזה נגד כל
ישראל ונגד השמש׃
ויאמר דוד אל נתן
חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל
דוד גם יהוה העביר חטאתך
לא תמות׃ אפס כי נאץ נאצת
את איבי יהוה בדבר הזה גם
הבן הילוד לך מות ימות׃ וילך
נתן אל ביתו ויגף יהוה את
הילד אשר ילדה אשת אוריה
לדוד ויאנש׃ ויבקש דוד את
האלהים בעד הנער ויצם דוד
צום ובא ולן ושכב ארצה׃
ויקמו זקני ביתו עליו להקימו
מן הארץ ולא אבה ולא ברא
אתם לחם׃ ויהי ביום השביעי
וימת הילד ויראו עבדי דוד
להגיד לו כי מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו
ולא שמע בקולנו ואיך נאמר
אליו מת הילד ועשה רעה׃
וירא דוד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דוד כי מת הילד ויאמר

דוד אל עבדיו המת הילד
ויאמרו מת׃ ויקם דוד מהארץ
וירחץ ויסך ויחלף שמלתו
ויבא בית יהוה וישתחו ויבא
אל ביתו וישאל וישימו לו לחם
ויאכל׃ ויאמרו עבדיו אליו
מה הדבר הזה אשר עשיתה
בעבור הילד חי צמת ותבך
וכאשר מת הילד קמת ותאכל
לחם׃ ויאמר בעוד הילד חי
צמתי כי אמרתי מי יודע יחנני
יהוה וחי הילד׃ ועתה מת למה
זה אני צם האוכל להשיבו עוד
אני הלך אליו והוא לא ישוב
אלי׃ וינחם דוד את בת שבע
אשתו ויבא אליה וישכב עמה
ותלד בן ויקרא את שמו
שלמה ויהוה אהבו׃ וישלח ביד
נתן הנביא ויקרא את שמו
ידידיה בעבור יהוה׃
וילחם יואב ברבת בני
עמון וילכד את עיר המלוכה׃
וישלח יואב מלאכים אל דוד
ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי
את עיר המים׃ ועתה אסף
את יתר העם וחנה על העיר
ולכדה פן אלכד אני את העיר
ונקרא שמי עליה׃ ויאסף דוד
את כל העם וילך רבתה וילחם

לחטאת בית ירבעם׳ יען מאספם בדבר הזה׳ סלח ׳ה׳ לעבדך׳ כי הרבו לפשע מדבר הזה
הילוד׳ היארה השלכהו׳ הילוד לך מות ימות׳ ויקרא את שמו ׳ו׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימנ׳
וידע אדם עוד את אשתו ותלד ותאמר לאה בגד׳ ותאמר לאה באשרי׳ זכרני אלהים
אתי׳ ותקרא את שמו יוסף לאמר׳ אונן׳ ותקרא את שמו שלה׳ ותקרא את שמו ׳ה׳
שמשון שמואל שלמה׳

חר מן יא דקרי ה ולא כתבי וסימניהון והקרא את שמו ידידיה דויאת הכרתי ויואב אל כל הצבא ואלה שמות הגבורים והעלה את כל ירושלם שמונה עשרה אמה המתהרשים והמטהרים התלה דאיך לא עזבה קומה דהעמודים שנים לבבתיו כאחד בן ירימות ירחק חבל הכסף

בה וילכדה ׃ ויקח את עטרת
מלכם מעל ראשו ומשקלה
ככר זהב ואבן יקרה ותהי על
ראש דוד ושלל העיר הוציא
הרבה מאד ׃ ואת העם אשר
בה הוציא וישם במגרה ובחרצי
הברזל והעביר אותם במלכן וכן ובמגזרת הברזל
יעשה לכל ערי בני עמון וישב
דוד וכל העם ירושלם ׃
ויהי אחרי כן ולאבשלום
בן דוד אחות יפה ושמה תמר
ויאהבה אמנון בן דוד ׃ ויצר
לאמנון להתחלות בעבור תמר
אחתו כי בתולה היא ויפלא
בעיני אמנון לעשות לה מאומה ׃
ולאמנון רע ושמו יונדב בן
שמעה אחי דוד ויונדב איש
חכם מאד ׃ ויאמר לו מדוע
אתה ככה דל בן המלך בבקר
בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו
אמנון את תמר אחות אבשלם
אחי אני אהב ׃ ויאמר לו יהונדב
שכב על משכבך והתחל ובא
אביך לראותך ואמרת אליו תבא
נא תמר אחותי ותברני לחם
ועשתה לעיני את הבריה למען
אשר אראה ואכלתי מידה ׃
וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך
לראותו ויאמר אמנון אל המלך

תבוא נא תמר אחותי ותלבב
לעיני שתי לבבות ואברה מידה ׃
וישלח דוד אל תמר הביתה
לאמר לכי נא בית אמנון אחיך
ועשי לו הבריה ׃ ותלך תמר בית
אמנון אחיה והוא שכב ותקח
את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו
ותבשל את הלבבות ׃ ותקח את
המשרת ותצק לפניו וימאן
לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל
איש מעלי ויצאו כל איש מעליו ׃
ויאמר אמנון אל תמר הביאי
הבריה החדר ואברה מידך ותקח
תמר את הלבבות אשר עשתה
ותבא לאמנון אחיה החדרה ׃
ותגש אליו לאכל ויחזק בה
ויאמר לה בואי שכבי עמי
אחותי ׃ ותאמר לו אל אחי אל
תענני כי לא יעשה כן בישראל
אל תעשה את הנבלה הזאת ׃
ואני אנה אוליך את חרפתי
ואתה תהיה כאחד הנבלים
בישראל ועתה דבר נא אל המ
המלך כי לא ימנעני ממך ׃ ולא
אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה
ויענה וישכב אתה ׃ וישנאה
אמנון שנאה גדולה מאד כי
גדולה השנאה אשר שנאה
מאהבה אשר אהבה ויאמר לה

אחות ג וסימניהון ולאבשלום בן דוד אחות תמר יפה הוי אחי והוי אחות אחות לנו קטנה ושדים אין לה ויצר ג וסימ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויצר לאמנון להתחלות ויצר לישראל וסימ יעקב אשתבע לאמנון ויאהבה ב ויכיאיה יצחק האהלה שרה אמו ויאהבה אמנון בן דוד וישנאה ב חד רא פס וחד סו פסו וסימ את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד

תעשה יד קמ׳ וסימניהון אם תעשה עמנו רעה ׳ ומה תעשה לשמך הגדול ׳ אל תעשה את
הנבלה הזאת ׳ אל ישמעאל ׳ ועליה ׳ ג׳ וסימניהון ׳ ועליה
כתנת פסים כי כן תלבשנה ׳ ועליה למרום שובה ׳ ועליה ירעון אחרין ׳

אמנון קומי לכי ותאמר לו אל
אודות הרעה הגדולה הזאת מ
מאחרת אשר עשית עמי ל
לשלחני ולא אבה לשמע לה
ויקרא את נערו משרתו ויאמר
שלחו נא את זאת מעלי החוצה
ונעל הדלת אחריה ועליה כתנת
פסים כי כן תלבשן בנות המלך
הבתולת מעילים ויצא אותה
משרתו החוץ ונעל הדלת א
אחריה ותקח תמר אפר על
ראשה וכתנת הפסים אשר עליה
קרעה ותשם ידה על ראשה
ותלך הלוך וזעקה ויאמר אליה
אבשלום אחיה האמינון אחיך
היה עמך ועתה אחותי החרישי
אחיך הוא אל תשיתי את לבך
לדבר הזה ותשב תמר ושממה
בית אבשלום אחיה והמלך
דוד שמע את כל הדברים האלה
ויחר לו מאד ולא דבר אבשלום
עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמנון על דבר
אשר ענה את תמר אחתו
ויהי לשנתים ימים
ויהיו גזזים לאבשלום בבעל
חצור אשר עם אפרים ויקרא
אבשלום לכל בני המלך ויבא
אבשלום אל המלך ויאמר הנה

נא גזזים לעבדך ילך נא המלך
ועבדיו עם עבדך ויאמר המלך
אל אבשלום אל בני אל נא
נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ
בו ולא אבה ללכת ויברכהו ויא
ויאמר אבשלום ולא ילך נא
אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך
למה ילך עמך ויפרץ בו אבשלום
אבשלום וישלח אתו את אמנון
ואת כל בני המלך ויצו אבשלום
את נעריו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי אליכם
הכו את אמנון והמתם אתו אל
תיראו הלוא כי אנכי צויתי
אתכם חזקו והיו לבני חיל ויעשו
נערי אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקמו כל בני
המלך וירכבו איש על פרדו
וינסו ויהי המה בדרך והשמעה
באה אל דוד לאמר הכה
אבשלום את כל בני המלך ולא
נותר מהם אחד ויקם המלך
ויקרע את בגדיו וישכב ארצה
וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים
ויען יונדב בן
שמעה אחי דוד ויאמר אל
יאמר אדני את כל הנערים בני
המלך המיתו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום היתה

רל יב פת כל׳ בקרי׳ וסימ׳ העשיר לא ירבה ׳ ואבדל הוא׳ אלפי׳ ככה אתה רל׳ כבור ׳ ישראל
שפתי תקוה מאנוש הוא׳ עשיר׳ מבין עשתה׳ ה׳ בקרי׳ וסימניהון המטעמים׳ הלביבות
ואת כל אלה ׳ אסתר ושתי שנא ׳ ה׳ וסימניהון ולא תקים לך מצבה׳ כי כל תועבת׳ כי שנא
אבשלום׳ כי שנא׳ שלח׳ שש הנה שנא ׳ ויהין ז׳ וסימניהון ׳ ועבה תחזקנה ידיכם
התחזקו והיו לאנשים׳ חזקו והיו לבני חיל׳ ותקפהם על המלך׳ והקימו הלוים׳ עזבו ערים ושכנו בסלע׳ נדו
מתוך בבל׳

ותכל ב׳ וירא בם׳ וסימניהון והכל לאשקותו׳ ותכל דוד המלך׳ וחד ודבר הלוכם מעל׳
אבשלם׳ יב חס׳ וסימן׳ את תמר אחותו׳ וישר הדבר בעיני׳ לא תהיה לנו כלותה׳ ויאמר אחיתפל
כל עצת אחיתפל יהיה טובה׳ אחרי אבשלם ויאמר חושי אל אבשלם וירא אתם נער׳ ויגד

שימה מיום ענתו את תמר
אחתו: ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם אמנון
לבדו מת: ויברח
אבשלום וישא הנער הצפה
את עיניו וירא והנה עם רב
הלכים מדרך אחריו מצד ההר:
ויאמר יונדב אל המלך הנה
בני המלך באו כדבר עבדך כן
היה: ויהי ככלתו לדבר והנה בני
המלך באו וישאו קולם ויבכו
וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי
גדול מאד: ואבשלום ברח וילך
אל תלמי בן עמיחור מלך
גשור ויתאבל על בנו כל הימים:
ואבשלום ברח וילך גשור ויהי
שם שלש שנים: ותכל דוד
המלך לצאת אל אבשלום כי
נחם על אמנון כי מת: וידע
יואב בן צרויה כי לב המלך על
אבשלום: וישלח יואב תקועה
ויקח משם אשה חכמה ויאמר
אליה התאבלי נא ולבשי נא
בגדי אבל ואל תסוכי שמן וה
והיית כאשה זה ימים רבים
מתאבלת על מת: ובאת אל
המלך ודברת אליו כדבר הזה
וישם יואב את הדברים בפיה:

ותאמר האשה התקעית אל המלך
ותפל על אפיה ארצה ותשתחו
ותאמר הושעה המלך: ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר אבל
אשה אלמנה אני וימת אישי:
ולשפחתך שני
בנים וינצו שניהם בשדה ואין
מציל ביניהם ויכו האחד את
האחד וימת אתו: והנה קמה כל
המשפחה על שפחתך ויאמרו
תני את מכה אחיו ונמתהו
בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה
גם את היורש וכבו את גחלתי
אשר נשארה לבלתי שום ל
לאישי שם ושארית על פני
האדמה: ויאמר
המלך אל האשה לכי לביתך
ואני אצוה עליך: ותאמר ה
האשה התקועית אל המלך
עלי אדני המלך העון ועל בית
אבי והמלך וכסאו נקי:
ויאמר המלך המדבר
אליך והבאתו אלי ולא יסיף
עוד לגעת בך: ותאמר יזכר נא
המלך את יהוה אלהיך מהרבית
גאל הדם לשחת ולא ישמידו
את בני ויאמר חי יהוה אם יפל
משערת בנך ארצה: ותאמר
האשה תדבר נא שפחתך אל

ואת עמשיא שם׳ הנה ראיתי זאת׳ ואבשלם לקח׳ ויחן ישראל ואבשלם׳ ונית ה׳ וסימניהון
כלשון תרגום אכיאש דואג לגדליה וקטל טביה׳ וינעו ב׳ וינעו כמחנה׳ וינעו שנה הם׳
המדבר ז׳ בקרי׳ וסימניהון והנה עיניכם רואות ועיני אחי׳ ויאמר המלך המדבר
אליך׳ כי אנו הוא המדבר׳ לפלמוני המדבר׳ ולא יסיף ג׳ כת׳ כן וסימניהון ולא יסיף
עוד לגעת בך׳ הלעולמים יזנח ה׳ ולא יסיף׳ ברכת ה׳ היא העשיר׳ ולה׳ כנב׳ וכבתו

היר ב׳ · היר ל׳ הקיצר היר יואב יהלך   את האש ב׳ חס׳ · וסימניהון רשיעא עבד׳
מלאך האלהים · ח׳ רסמי׳ בקרי׳ · וסימניהון · ויפע מלאך האלהים · מלאך האלהים בחלם
יעקב קח את הבשר ואת המצות והנח · ומראהו כמראה מלאך האלהים · בקול מנוח

[illegible]
ותאמר שפחתך יהי נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך
האלהים כן אדני המלך לשמע
הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי
עמך
[illegible]

[illegible]
יואב את הדבר
הזה ואדני חכם כחכמת מלאך
[illegible]
את הנער את אבשלום
[illegible]
דבר עבדך ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את אבשלום
ירושלם
[illegible]

לבעבור סבב את פני הדבר · כי כמלאך האלהים · וירגל בעבדך אל אדני המלך   באבן ג׳ מרי׳
וסימניהון · באבן אשר בארגז · או באבן יד אשר ימות בה הכהו · מאתים שקלים באבן המלך ·
אחר ובאבן יקרה ·   יפה ה׳ בת׳ · וסימניהון · ובאבשלום לא היה איש יפה · יפה
עשיתיו · הנך יפה דודי · את נעים · את הכל עשה יפה בעתו ·   לימים ה׳ רק׳ · וסימניהון
וערך נבדים ומהלך · ובגלחו את ראשו · היעמר לכך · על כן קראו לימים · ובאת
ה

ולמשפט · טו̇ רב̇ · וסימנהון · עד עמדו לפני העדה · כי יפלא ממך דבר למשפט · וע̇ וישב
כעיר ההוא עד עמדו · והיא ישבת תחת תמר · עד · יד חס בקרי · וסימניהון עד כל
ימי הארץ · עד מי לך פה · כאב לי עד · הנה עד שלשה · ולכן עד אריך אתכם · אחריכה ·

ויולדו לאבשלום שלושה בנים
ובת אחת ושמה תמר היא
היתה אשה יפת מראה׃
וישב אבשלום בירו
בירושלם שנתים ימים ופני
המלך לא ראה וישלח אבשלום
אל יואב לשלח אתו אל המלך
ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד
שנית ולא אבה לבוא ויאמר
אל עבדיו ראו חלקת יואב אל
ידי ולו שם שערים לכו והוציתיה
באש ויצתו עבדי אבשלום
את החלקה באש׃
ויקם יואב ויבא אל אבשלום
הביתה ויאמר אליו למה הציתו
עבדיך את החלקה אשר לי
באש ויאמר אבשלום אל יואב
הנה שלחתי אליך לאמר בא
הנה ואשלחה אתך אל המלך
לאמר למה באתי מגשור טוב
לי עד אני שם ועתה אראה
פני המלך ואם יש בי עון והמ
והמתני׃ ויבא יואב אל המלך
ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא
אל המלך וישתחו לו על אפיו
ארצה לפני המלך וישק המלך
לאבשלום׃ ויהי
מאחרי כן ויעש לו אבשלום
מרכבה וססים וחמשים איש

רצים לפניו׃ והשכים אבשלום
ועמד על יד דרך השער ויהי
כל האיש אשר יהיה לו ריב
לבוא אל המלך למשפט ויקרא
אבשלום אליו ויאמר אי מזה
עיר אתה ויאמר מאחד שבטי
ישראל עבדך׃ ויאמר אליו
אבשלום ראה דבריך טובים ונ
ונכחים ושמע אין לך מאת
המלך׃ ויאמר אבשלום מי י
ישמני שפט בארץ ועלי יבוא
כל איש אשר יהיה לו ריב ומ
ומשפט והצדקתיו׃ והיה בקרב
איש להשתחות לו ושלח את
ידו והחזיק לו ונשק לו׃ ויעש
אבשלום כדבר הזה לכל ישראל
אשר יבאו למשפט אל המלך
ויגנב אבשלום את לב אנשי
ישראל׃ ויהי
מקץ ארבעים שנה ויאמר
אבשלום אל המלך אלכה נא
ואשלם את נדרי אשר נדרתי
ליהוה בחברון׃ כי נדר נדר עבדך
בשבתי בגשור בארם לאמר אם
ישיב ישיבני יהוה ירושלם
ועבדתי את יהוה׃ ויאמר לו
המלך לך בשלום ויקם וילך
חברונה׃ וישלח אבשלום מר
מרגלים בכל שבטי ישראל

אחרי מותי עד · עד העברנה היען · עד רד · עד יאוש יבך · עד היורש · עד אשר יבאו · עד ישכו
כעד יאמללה יולדה בעד רשע לנגד · למשפט · טו̇ רב̇ וסימ̇ · כ̇ל̇א̇ כהנהים לעו̇ כולהון
וזה השאר · והיא יושבת תחת תמר דבורה · והשכים אבשלום · ויעש אבשלום כדבר הזה נחמיה
כדכים כולנו · ויסרו למשפט יאהין יורנו · כל כלי יוצר עליך לא יצלח · החרישו אלי איים
ויסרך למשפט · וחבירו · וקרבתי אליכם למשפט · וי̇ לשלום ישב כונן למשפט · בקום למשפט
אלהים׃

ולא ידעו ג׳ בקר׳ וסימניהון ויאת אבשלום כי ראותם עשות נבוחה ולהארץ ה׳
רסמ׳ בקר׳ וסימניהון ולהארץ כאו מירימה׳ זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך׳ כאו ביער
טכים מבקשים׳ והשב׳ ר׳ בקר׳ וסימניהון לו ישטמנו יוסף והשב׳ טוב והשביאה׳ והשב

לאמר כשמעכם את קול
השפר ואמרתם מלך אבשלום
בחברון: ואת אבשלום הלכו
מאתים איש מירושלם קראים
והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר:
וישלח אבשלום את אחיתפל
הגילני יועץ דוד מעירו מגלה
בזבחו את הזבחים ויהי הקשר
אמץ והעם הולך ורב את
אבשלום: ויבא המגיד אל דוד
לאמר היה לב איש ישראל
אחרי אבשלום: ויאמר דוד לכל
עבדיו אשר אתו בירושלם קומו
ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה
מפני אבשלום מהרו ללכת פן
ימהר והשגנו והדיח עלינו את
הרעה והכה העיר לפי חרב: וי
ויאמרו עבדי המלך אל המלך
ככל אשר יבחר אדני המלך
הנה עבדיך: ויצא המלך וכל
ביתו ברגליו ויעזב המלך את
עשר נשים פלגשים לשמר
הבית: ויצא המלך וכל העם
ברגליו ויעמדו בית המרחק:
וכל עבדיו עברים על ידו וכל
הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים
שש מאות איש אשר באו
ברגלו מגת עברים על פני המלך:
ויאמר המלך אל אתי הגתי

למה תלך גם אתה אתנו שוב
ושב עם המלך כי נכרי אתה
וגם גלה אתה למקומך: תמול
בואך והיום אנועך עמנו ללכת
ואני הולך על אשר אני הולך
שוב והשב את אחיך עמך
חסד ואמת: ויען אתי את
המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני
המלך כי אם במקום אשר
יהיה שם אדני המלך אם למות
אם לחיים כי שם יהיה עבדך:
ויאמר דוד אל אתי לך ועבר
ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו וכל
הטף אשר אתו: וכל הארץ
בוכים קול גדול וכל העם עברים
והמלך עבר בנחל קדרון וכל
העם עברים על פני דרך את
המדבר: והנה גם צדוק וכל הלוים
אתו נשאים את ארון ברית
האלהים ויצקו את ארון
האלהים ויעל אביתר עד תם
כל העם לעבור מן העיר:
ויאמר המלך
לצדוק השב את ארון האלהים
העיר אם אמצא חן בעיני יהוה
והשבני והראני אתו ואת נוהו:
ואם כה יאמר לא חפצתי בך
הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו:
ויאמר המלך אל

את אחיך עמך׳ והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם׳ והשב חרבכם׳ מהרו ג׳ בקר׳
וסימניהון מהרו ועלו אל אבי׳ מהרו עשו כמוני׳ מהרו ללכת פן ימהר והשיגנו׳ מהרו את המן
לעשות את דבר אסתר׳ ימהר׳ ג׳ בקר׳ וסימניהון׳ מהר
ללכת פן ימהר והשיגנו׳ האמרים ימהר יחישה מעשהו׳ אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר

למשא ג׳ וסימניהון והיית עלי למשא ולמה יהיה עבדך למשא׳ למה שמתני למפגע לך׳ כול בר מן התר
כל קרי מַבְּלַכַּה בר מן ד׳ וסימניהון ישיבו לי בית ישראל׳ בראשיה קדמי ממלכות והשבתי ממלכות
בית ישראל׳ יודע יי את ממלכות וכל ספר יהושע דכותיהון׳

צדוק הכהן הרואה אתה שבה
העיר בשלום ואחימעץ בנך
ויהונתן בן אביתר שני בניכם
אתכם ראו אנכי מתמהמה
בעברות המדבר עד בוא דבר
מעמכם להגיד לי וישב צדוק
ואביתר את ארון האלהים ירו
ירושלם וישבו שם ודוד עלה
במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש
לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם
אשר אתו חפו איש ראשו ועלו
עלה ובכה ודוד הגיד לאמר
אחיתפל בקשרים עם אבשלום
ויאמר דוד סכל נא את עצת
אחיתפל יהוה ויהי דוד בא עד
הראש אשר ישתחוה שם לא
לאלהים והנה לקראתו חושי
הארכי קרוע כתנתו ואדמה על
ראשו ויאמר לו דוד אם עברת
אתי והיית עלי למשא ואם הע
העיר תשוב ואמרת לאבשלום
עבדך אני המלך אהיה עבד
אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך
והפרתה לי את עצת אחיתפל
והלוא עמך שם צדוק ואביתר
הכהנים והיה כל הדבר אשר
תשמע מבית המלך תגיד לצדוק
ולאביתר הכהנים הנה שם עמם
שני בניהם אחימעץ לצדוק

ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם
אלי כל דבר אשר תשמעו
ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום
יבוא ירושלם

ודוד עבר מעט מהראש
והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו
וצמד חמרים חבשים ועליהם
מאתים לחם ומאה צמוקים
ומאה קיץ ונבל יין
ויאמר המלך אל ציבא מה
אלה לך ויאמר ציבא החמורים
לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ
לאכול הנערים והיין לשתות
היעף במדבר ויאמר המלך
ואיה בן אדניך ויאמר ציבא
אל המלך הנה יושב ב
בירושלם כי אמר היום ישיבו
לי בית ישראל את ממלכות אבי
ויאמר המלך לצבא הנה לך כל
אשר למפיבשת ויאמר ציבא
השתחויתי אמצא חן בעיניך
אדני המלך ובא המלך דוד
עד בחורים והנה משם איש יוצא
ממשפחת בית שאול
ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא
ומקלל ויסקל באבנים את דוד
ואת כל עבדי המלך דוד וכל
העם וכל הגברים מימינו ומ
ומשמאלו וכה אמר שמעי בקללו

ישתחוה ג׳ וסימניהון ויהי דוד בא עד הראש׳ ולפניהם ישתחוה׳ ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה
וחד וישתחוה לו עלה ג׳ כה ה׳ וסימניהון ואנכי אעלך גם עלה׳ עלה נעלה וירשנו
אורה׳ ועלו עלה ובכה׳ ד׳ יתירי ל׳ כאמינה ב׳ וסימניהון׳ ולהלחם והקיץ׳ בארון עלין ארין
עלין׳ עללת׳ וחד חלות ק׳ ולית כה׳ בניהו בן יהוידע׳ וכה׳ ב׳ רא׳ בפס׳ וסימניהון
וכה העשה להם לטהרם וכה אמר שמעי בן

ה פסו' דאית בהון כל וכל וכל · וסימניהון · ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה · וישלחו מן המחנה עד יגיע וכל זב · ויהכיע אלין כל איש · ויסקל באבנים את דוד · דרכי אספא · המלך אחז · לכן כל אכליך יאכלו · ויענו כל האנשים הרעים

בקללו צא צא איש הדמים
ואיש הבליעל: השיב עליך
יהוה כל דמי בית שאול אשר
מלכת תחתו ויתן יהוה את
המלוכה ביד אבשלום בנך והנך
ברעתך כי איש דמים אתה:
ויאמר אבישי בן צרויה אל
המלך למה יקלל הכלב המת
הזה את אדני המלך אעברה
נא ואסירה את ראשו:
ויאמר המלך מה לי
ולכם בני צרויה כי יקלל וכי יהוה
אמר לו קלל את דוד ומי יאמר
מדוע עשיתה כן: ויאמר דוד
אל אבישי ואל כל עבדיו הנה
בני אשר יצא ממעי מבקש את
נפשי ואף כי עתה בן הימיני
הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה:
אולי יראה יהוה בעוני והשיב
יהוה לי טובה תחת קללתו היום
הזה: וילך דוד ואנשיו בדרך
ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו
הלוך ויקלל ויסקל באבנים
לעמתו ועפר בעפר:
ויבא המלך וכל העם
אשר אתו עיפים וינפשו שם:
ואבשלום וכל העם איש ישראל
באו ירושלם ואחיתפל אתו:
ויהי כאשר בא חושי הארכי

רעה דוד אל אבשלום ויאמר
חושי אל אבשלום יחי המלך
יחי המלך: ויאמר אבשלום אל
חושי זה חסדך את רעך למה לא
הלכת את רעך: ויאמר חושי אל
אבשלום לא כי אשר בחר יהוה
והעם הזה וכל איש ישראל לא
אהיה ואתו אשב: והשנית למי
אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר
עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך:
ויאמר אבשלום
אל אחיתפל הבו לכם עצה מה
נעשה: ויאמר אחיתפל אל
אבשלום בוא אל פלגשי אביך
אשר הניח לשמור הבית ושמע
כל ישראל כי נבאשת את אביך
וחזקו ידי כל אשר אתך: ויטו ל
אבשלום האהל על הגג ויבא
אבשלום אל פלגשי אביו לעיני
כל ישראל: ועצת אחיתפל אשר
יעץ בימים ההם כאשר ישאל
בדבר האלהים כן כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם:
ויאמר אחיתפל אל אבשלם
אבחרה נא שנים עשר אלף
איש ואקומה וארדפה אחרי
דוד הלילה: ואבוא עליו והוא
יגע ורפה ידים והחרדתי אתו
ונס כל העם אשר אתו והכיתי את

תחתו · ד חס · וסימניהון · אשר מלכה תחתו · וישלח אבנר מלאכים · עשהאל · תחת שחתו ::
עזרי רהב · ו מלין דכתבי יוד בסו' תיבו' וקרי' ה' · וסימניהון · וכפר העמוני · ויהושע · כי יקלל
וכי אמר לו · ויפתח על הלחות ומסגרותיה · וראתה דמלכים · ויקיצן המלך אחז · והעש · יונדב בן
שמעי ואבשי אחי יואב · ומתי גר ולא יראוני · וכמראי עינך · וחר בילוג · ואין נביאכם ·
אבחרה · ב · וסימניהון · אבחרה נא שנים עשר אלף איש · אבחרה דברי עמו · ונשמעה ל'

ואשיבה ר בקרי וסימניהון ואשיבה כל העם אליך · ואשיבה ידי עליך · ואשיבה שפטיך כבראשונה ואשיבה חרפי דבר
אם אין ר רפמי בקרי וסימניהון היש כה כתיב אם אין היש כה עץ אם אין והתחזקתם · הנעשה את דברו · אם אין אתה שמעתי

המלך לבדו: ואשיבה כל העם
אליך כשוב הכל האיש אשר
אתה מבקש כל העם יהיה שלום:
ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני
כל זקני ישראל:
ויאמר אבשלום קרא נא גם
לחושי הארכי ונשמעה מה
בפיו גם הוא: ויבא חושי אל
אבשלום ויאמר אבשלום אליו
לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל
הנעשה את דברו אם אין אתה
דבר: ויאמר חושי אל אבשלם
לא טובה העצה אשר יעץ
אחיתפל בפעם הזאת: ויאמר
חושי אתה ידעת את אביך
ואת אנשיו כי גברים המה ומרי
נפש המה כדב שכול בשדה
ואביך איש מלחמה ולא ילין
את העם: הנה עתה הוא נחבא
באחת הפחתים או באחד
המקומות והיה כנפל בהם
בתחלה ושמע השמע ואמר
היתה מגפה בעם אשר אחרי
אבשלם: והוא גם בן חיל אשר
לבו כלב האריה המס ימס כי
ידע כל ישראל כי גבור אביך
ובני חיל אשר אתו: כי יעצתי
האסף יאסף עליך כל ישראל
מדן ועד באר שבע כחול אשר

על הים לרב ופניך הלכים בקרב:
ובאנו אליו באחת המקומות
אשר נמצא שם ונחנו עליו
כאשר יפל הטל על האדמה
ולא נותר בו ובכל האנשים
אשר אתו גם אחד: ואם אל
עיר יאסף והשיאו כל ישראל
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו
אתו עד הנחל עד אשר לא
נמצא שם גם צרור:
ויאמר אבשלום וכל
איש ישראל טובה עצת חושי
הארכי מעצת אחיתפל ויהוה
צוה להפר את עצת אחיתפל
הטובה לבעבור הביא יהוה אל
אבשלום את הרעה:
ויאמר חושי אל צדוק
ואל אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל את
אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת
וכזאת יעצתי אני: ועתה
שלחו מהרה והגידו לדוד
לאמר אל תלן הלילה בערבות
המדבר וגם עבור תעבור פן
יבלע למלך ולכל העם אשר
אתו: ויהונתן ואחימעץ עמדים
בעין רגל והלכה השפחה והגידה
להם והם ילכו והגידו למלך דוד
כי לא יוכלו להראות לבוא

לבעבור ג וסימניהון · כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים · לבעבור סבב · לבעבור הביא יהוה אל
ונחנו ג בקרי וסימניהון ונחנו מה כי תלונו עלינו · ונחנו לא עלינו תלונתיכם כי על יהוה · ונחנו עליו כאשר יפול הטל
והשיאו ב ומל וסימניהון והשיאו אותם עון אשמה · והשיאו כל ישראל
יבלע ב בקרי חד בה וחד חס · וסימניהון פן יבלע למלך · אם אמר איש
להראות ל בקרי וסימניהון כי לא יוכלו להראות · בהגלות פשעיכם · וחד וכיום הראות בו בשר חי

העירה · ט מקר · וסימניהון ויקרעו שלמותם · וירע העם ויתקעו בשופרות · ונס אל אחת מהערים ·
ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין · ואת קומי לכי לביתך · וישלח מלאכים דברי חזקיהו · וכנו עמון ריתו
דדה · העירה והקיצה · ה לשו קריה · וחד לשו עירה · בתרא לשון עירהויא

העירה וירא אתם נער ויגד
לאבשלום וילכו שניהם מהרה
ויבאו אל בית איש בבחורים
ולו באר בחצרו וירדו שם ותקח
האשה ותפרש את המסך על
פני הבאר ותשטח עליו הרפות
ולא נודע דבר ויבאו עבדי
אבשלום אל האשה הביתה
ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן
ותאמר להם האשה עברו מיכל
המים ויבקשו ולא מצאו וישבו
ירושלם׃ ויהי
אחרי לכתם ויעלו מהבאר
וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו
אל דוד קומו ועברו מהרה את
המים כי ככה יעץ עליכם
אחיתפל׃ ויקם דוד וכל העם
אשר אתו ויעברו את הירדן
עד אור הבקר עד אחד לא
נעדר אשר לא עבר את הירדן׃
ואחיתפל ראה כי לא נעשתה
עצתו ויחבש את החמור ויקם
וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל
ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר
אביו׃ ודוד בא
מחנימה ואבשלם עבר את
הירדן הוא וכל איש ישראל
עמו׃ ואת עמשא שם אבשלם
תחת יואב על הצבא ועמשא

בן איש ושמו יתרא הישראלי
אשר בא אל אביגל בת נחש
אחות צרויה אם יואב׃ ויחן
ישראל ואבשלם ארץ הגלעד׃
ויהי כבוא דוד
מחנימה ושבי בן נחש מרבת
בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא
דבר וברזלי הגלעדי מרגלים׃
משכב וספות וכלי יוצר וחטים
ושערים וקמח וקלי ופול ועד
ועדשים וקלי׃ ודבש וחמאה
וצאן ושפות בקר הגישו לדוד
ולעם אשר אתו לאכול כי
אמרו העם רעב ועיף וצמא
במדבר׃ ויפקד דוד את העם
אשר אתו וישם עליהם שרי
אלפים ושרי מאות׃ וישלח
דוד את העם השלשית ביד
יואב והשלשית ביד אבישי בן
צרויה אחי יואב והשלשית
ביד אתי הגתי ויאמר המלך
אל העם יצא אצא גם אני
עמכם׃ ויאמר העם לא תצא
כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו
לב ואם ימתו חצינו לא ישימו
אלינו לב כי עתה כמנו עשרה
אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו
מעיר לעזיר׃
ויאמר אליהם המלך אשר

יוכלו לא מקר · וסימניהון · ולא יוכלו בני ישראל לקום · אמחצם ולא יוכלו קום ויהונתן ואחימעץ
עמדים · עירים כלם לא ידעו · ונלחמו אליך ולא יוכלו קום · וחכירו · על מי מרכבה ואעיה · הנני מביא
אליהם · זבח עליך שמרון חרה · נטע עירים בחוצות נגיאלו · מים רבים לא יוכלו לכבות · אביגל ל
כי עתה לא רסמי כנביא · וסימ · ויאמר אליו האיש קטר · ויאמר שמואל אל שאול ונכלת · כי
עתה לא יתנה מכה בפלשתים · ויאמר דוד אל אבישי ואל כל · כי עתה כמנו עשרה אלפים · כי חרבתיך

והלי ג׳ בתרי · וסימניהון ולחם והלי וכרמל משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים · כמנ״ד
ג׳ חס׳ וחד מל׳ · אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר כמנו ויחי · כי עתה כמנו עשרה אלפים · חליתי
הלוי ג׳ בתרי · וסימניהון · כי הללה אלהים הלוי · ראיתי את אבשלום הלוי באלה · אלה המקן הלוי עליו

ייטב בעיניכם אעשה ויעמד
המלך אל יד השער וכל העם
יצאו למאות ולאלפים: ויצו
המלך את יואב ואת אבישי
ואת אתי לאמר לאט לי לנער
לאבשלום וכל העם שמעו
בצות המלך את כל השרים
על דבר אבשלום: ויצא העם
השדה לקראת ישראל ותהי
המלחמה ביער אפרים: וינגפו
שם עם ישראל לפני עבדי דוד
ותהי שם המגפה גדולה ביום
ההוא עשרים אלף: ותהי שם
המלחמה נפצית על פני כל
הארץ וירב היער לאכל בעם
מאשר אכלה החרב ביום ההוא:
ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
ואבשלום רכב על הפרד ויבא
הפרד תחת שובך האלה הגדולה
ויחזק ראשו באלה ויתן בין הש
השמים ובין הארץ והפרד אשר
תחתיו עבר: וירא איש אחד ויגד
ליואב ויאמר הנה ראיתי את
אבשלום תלוי באלה: ויאמר
יואב לאיש המגיד לו והנה
ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה
ועלי לתת לך עשרה כסף
וחגרה אחת: ויאמר האיש אל
יואב ולא אנכי שקל על כפי

אלף כסף לא אשלח ידי אל
בן המלך כי באזנינו צוה המלך
אתך ואת אבישי ואת אתי
לאמר שמרו מי בנער באבשלום:
או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר
לא יכחד מן המלך ואתה
תתיצב מנגד: ויאמר יואב לא
כן אחילה לפניך ויקח שלשה
שבטים בכפו ויתקעם בלב
אבשלום עודנו חי בלב האלה:
ויסבו עשרה נערים נשאי כלי
יואב ויכו את אבשלום וימיתהו:
ויתקע יואב בשפר וישב העם
מרדף אחרי ישראל כי חשך
יואב את העם: ויקחו את אבש
אבשלום וישליכו אתו ביער אל
הפחת הגדול ויצבו עליו גל
אבנים גדול מאד וכל ישראל
נסו איש לאהלו:
ואבשלם לקח ויצב לו בחיו
את מצבת אשר בעמק המלך
כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר
שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא
לה יד אבשלם עד היום הזה:
ואחימעץ בן צדוק אמר
ארוצה נא ואבשרה את המלך
כי שפטו יהוה מיד איביו: ויאמר
לו יואב לא איש בשרה אתה
היום הזה ובשרת ביום אחר

חשך · ז׳ וסימניהון · ולא חשך ממני מאומה · כי חשך יואב את העם · ואת עבדו חשך מעצה
את נעמן · מרדה בלי חשך · ובהתפנות חשך היום לא חשך ממות נפשם · וירב ב׳ וירב היער
לאכל בעם · וירב בבת יהודה · ויקרא ה׳ בקרי · וסימניהון · ויקרא אבשלום · ואבשלום
לקח ויצב לו בחיו · ... הכמה אשר אתם · ומכנו הכהנים ויחבית · זה שייך למעלה ...
שאנו רוצים לכתוב · ג׳ ליש לשן מחלה ... לשן מחלה ...
תפלה

ראיתה ב׳ ומל׳ בת׳ ובנביא׳ בליש׳ · וראיתה אתה ונאספת אל עמיך · הגד למלך אשר ראיתה
וכל כתו רכו׳ מל׳ במה חס׳ · וסימנהון · אשר ראית את עני · אם ראית גנב · הראית עמך קשה ·
ראית איש חכם בעיניו · האיל אשר ראית וחד ראתה יאתה · וזה למלאות השורה

והיום הזה לא תבשר כי על כן
בן המלך מת ויאמר יואב
לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה
וישתחו כושי ליואב וירץ
ויסף עוד אחימעץ בן
צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה
ארצה נא גם אני אחרי הכושי
ויאמר יואב למה זה אתה רץ
בני ולכה אין בשורה מצאת
ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ
וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר
את הכושי ודוד יושב בין שני
השערים וילך הצפה אל גג
השער אל החומה וישא את
עיניו וירא והנה איש רץ לבדו
ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר
המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך
הלוך וקרב וירא הצפה
איש אחר רץ ויקרא הצפה
אל השער ויאמר הנה איש רץ
לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר
ויאמר הצפה אני ראה את
מרוצת הראשון כמרצת
אחימעץ בן צדוק ויאמר
המלך איש טוב זה ואל בשורה
טובה יבוא ויקרא אחימעץ
ויאמר אל המלך שלום וישתחו
למלך לאפיו ארצה ויאמר
ברוך יהוה אלהיך אשר סגר

את האנשים אשר נשאו את
ידם באדני המלך ויאמר המלך
שלום לנער לאבשלום ויאמר
אחימעץ ראיתי ההמון הגדול
לשלח את עבד המלך יואב ואת
עבדך ולא ידעתי מה
ויאמר המלך סב התיצב כה
ויסב ויעמד והנה הכושי בא
ויאמר הכושי יתבשר אדני
המלך כי שפטך יהוה היום מיד
כל הקמים עליך ויאמר המלך
אל הכושי השלום לנער לא
אבשלום ויאמר הכושי יהיו
כנער איבי אדני המלך וכל
אשר קמו עליך לרעה

וירגז המלך ויעל על
עלית השער ויבך וכה אמר
בלכתו בני אבשלום בני בני
אבשלום מי יתן מותי אני
תחתיך אבשלום בני בני ויגד
ליואב הנה המלך בכה ויתאבל
על אבשלום ותהי התשעה
ביום ההוא לאבל לכל העם כי
שמע העם ביום ההוא לאמר
נעצב המלך על בנו ויתגנב
העם ביום ההוא לבוא העיר
כאשר יתגנב העם הנכלמים
בנוסם במלחמה והמלך לאט
את פניו ויזעק המלך קול גדול

ולא ידעתי ה׳ רסמי׳ · וסימנהון והקח האשה · ואת עבדך ולא ידעתי מה · ואני ככבש אלופי
הסירו ולא ידעתי · וכיגלעי · ולכה ד׳ מל׳ · וסימנהון ולכה אפוא מה אעשה בני · ולכה אין בשורה
מצאת · שמלה לכה · ולכה לישועתה לנו · וכל לשון הליכה רכו׳ כמ׳ג · וסימנהון לך ונהיכה · לך
נא ונשורה לך נראה פנים · עבדך ז׳ · וסימ׳ למה הרעת לעבדך · ועשית חסד על עבדך
הסגרו׳ בעלי קעילה בידו · ויאמר המלך שלום לאבשלום · ולי אני עבדך ולצדוק · כי אתה הכרלתם לך

עד עתה ׳ד׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון ואחר עד עתה כי לא כאתם. עד עתה יום צא
ודבר על לב עבדיך ויחן ... את וירחמם ... ואת נפש ׳ד׳ דסמי בקרי׳ וסימנהון
יקלענה בתוך הממלטים את נפשך ומלטו ואת נפש עבדיך

בני אבשלום בני בני׃
ויבא יואב אל
המלך הבית ויאמר הבשת היום
את פני כל עבדיך הממלטים
את נפשך היום ואת נפש בניך
ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך׃
לאהבה את שנאיך ולשנא
את אהביך כי הגדת היום כי אין
לך שרים ועבדים כי ידעתי היום
כי לוא אבשלום חי וכלנו היום
מתים כי אז ישר בעיניך׃ ועתה
קום צא ודבר על לב עבדיך
כי ביהוה נשבעתי כי אינך
יוצא אם ילין איש אתך הלילה
ורעה לך זאת מכל הרעה אשר
באה עליך מנעריך עד עתה׃
ויקם המלך וישב בשער ולכל
העם הגידו לאמר הנה המלך
יושב בשער ויבא כל העם לפני
המלך וישראל נס איש
לאהליו׃ ויהי
כל העם נדון בכל שבטי ישראל
לאמר המלך הצילנו מכף
איבינו והוא מלטנו מכף
פלשתים ועתה ברח מן הארץ
מעל אבשלום׃ ואבשלום אשר
משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרשים להשיב
את המלך׃ והמלך דוד

שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים
לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר
למה תהיו אחרנים להשיב את
המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל
המלך אל ביתו׃ אחי אתם עצמי ובשרי
אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך׃
ולעמשא תאמרו הלוא עצמי ובשרי אתה
כה יעשה לי אלהים וכה יסיף
אם לא שר צבא תהיה לפני
כל הימים תחת יואב׃ ויט את
לבב כל איש יהודה כאיש אחד
וישלחו אל המלך שוב אתה
וכל עבדיך׃ וישב המלך ויבא
עד הירדן ויהודה בא הגלגלה
ללכת לקראת המלך להעביר
את המלך את הירדן׃ וימהר
שמעי בן גרא בן הימיני אשר
מבחורים וירד עם איש יהודה
לקראת המלך דוד׃ ואלף איש
עמו מבנימן וציבא נער בית
שאול וחמשת עשר בניו
ועשרים עבדיו אתו וצלחו
הירדן לפני המלך׃ ועברה
העברה לעביר את בית המלך
ולעשות הטוב בעינו ושמעי
בן גרא נפל לפני המלך בעברו
בירדן׃ ויאמר אל המלך אל
יחשב לי אדני עון ואל תזכר
את אשר העוה עבדך ביום

ורעה ׳ט׳ בקרי׳ וסימנהון ורעה עינך באחיך האביון ורעה לא תמצא כך ורעה לך זאת
... אל תמשכני עם רשעים ועם ... ושוכבתי ישראל ועמד ורעה ... את עבדי דוד ...
זה הבל ורעה רבה ... ׳ג׳ חס׳ וסימנהון ולעמשא תאמרו ... לאמר אשר ...
... בקרי׳ וסימנהון ... אלהים ... אשר ... כי ההחת ...
וזה לא יוכר שמעי

טו נקודות בקרי · מנהון · כתר · ור בנביא · וחד בכת · דא שכבתו היא לעי · ולתחת · ושאר כבי
אם לעי · וסימ · ביני ובינך · ויאמרו אלין איה שרה · ובקומיה יקדל של בכירה · וישקהו · דין
רעשו נשק ויעקב · לרעוה את צאן אביהם · אשר פקד משה ואהרן · או בדרך רחקה · אשר עד מיתא

אשר יצא אדני המלך מירוש
מירושלם לשום המלך אל
לבו׃ כי ידע עבדך כי אני חטאתי
והנה באתי היום ראשון לכל
בית יוסף לרדת לקראת אדני
המלך׃ ויען
אבישי בן צרויה ויאמר התחת
זאת לא יומת שמעי כי קלל
את משיח יהוה׃
ויאמר דוד מה לי ולכם בני
צרויה כי תהיו לי היום לשטן ה
היום יומת איש בישראל כי
הלוא ידעתי כי היום אני מלך
על ישראל׃ ויאמר המלך אל
שמעי לא תמות וישבע לו
המלך׃ ומפבשת
בן שאול ירד לקראת המלך
ולא עשה רגליו ולא עשה
שפמו ואת בגדיו לא כבס למן
היום לכת המלך עד היום אשר
בא בשלום׃
ויהי כי בא ירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המלך למה
לא הלכת עמי מפיבשת׃ ויא
ויאמר אדני המלך עבדי רמני
כי אמר עבדך אחבשה לי הח
החמור וארכב עליה ואלך את
המלך כי פסח עבדך׃ וירגל
בעבדך אל אדני המלך ואדני

המלך כמלאך האלהים ועשה
הטוב בעיניך׃ כי לא היה כל בית
אבי כי אם אנשי מות לאדני
המלך ותשת את עבדך באכלי
שלחנך ומה יש לי עוד צדקה
ולזעק עוד אל המלך׃
ויאמר לו המלך למה
תדבר עוד דבריך אמרתי אתה
וציבא תחלקו את השדה׃
ויאמר מפיבשת אל המלך גם
את הכל יקח אחרי אשר בא
אדני המלך בשלום אל ביתו׃
וברזלי הגלעדי
ירד מרגלים ויעבר את המלך
הירדן לשלחו את בירדן׃ וברזלי
זקן מאד בן שמנים שנה והוא
כלכל את המלך בשיבתו במחנים
כי איש גדול הוא מאד׃ ויאמר
המלך אל ברזלי אתה עבר אתי
וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃
ויאמר ברזלי אל המלך כמה
ימי שני חיי כי אעלה את המלך
ירושלם׃ בן שמנים שנה אנכי
היום האדע בין טוב לרע אם
יטעם עבדך את אשר אכל
ואת אשר אשתה אם אשמע
עוד בקול שרים ושרות ולמה
יהיה עבדך עוד למשא אל
אדני המלך׃ כמעט יעבר עבדך

ועשרון רחב הסכות · והנגלות לנו ולבנינו עד · הלין דאורי · ואילין · בנב · יצא ההיכל המה מהקיעשות
לולא · דין כתו ונקוד למטה ולמעלה · כבס · ב כבס בין לכשו · ואת בגדין לא כבס · רמני · ל
ולא עשה · ה דסמי מקרי · וסימניהון · ומפבשת בן שאול ירד · בבו · בן עשרים שנה ראחד · ב
רמלכים · וחבי רדה · ויריא הסוס · וכלכלתי · ב · וכלכלתי אתך שם כי עוד · וכלכלתי אתך
עמדי בירושלם · ולזעק · ל · הזעק · ל · מזעק · ל · ויזעקוך · ל ·

ולמה זה ג׳ דסמי׳ וסימניהון ולמה זה לי בכרה׃ ולמה זה חרה לך׃ ולמה זה הבל תהבלו
חד בתורה חד בנביא׳
נשאת ו׳ בקרי׳ ... וסימניהון והאלהים נסה את אברהם׃ כי לא נסה באלה׃ חד בכתוב׃

את הירדן את המלך ולמה
יגמלני המלך הגמולה הזאת׃
ישב נא עבדך ואמת בעירי עם
קבר אבי ואמי והנה עבדך
כמהם יעבר עם אדני המלך
ועשה לו את אשר טוב בעיניך׃
ויאמר המלך
אתי יעבר כמהם ואני אעשה
לו את הטוב בעיניך וכל אשר
תבחר עלי אעשה לך׃ ויעבר כל
העם את הירדן והמלך עבר
וישק המלך לברזלי ויברכהו
וישב למקמו׃ ויעבר המלך
הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם
יהודה ויעבירו את המלך וגם
חצי עם ישראל׃ והנה כל איש
ישראל באים אל המלך ויאמרו
אל המלך מדוע גנבוך אחינו
איש יהודה ויעברו את המלך
ואת ביתו את הירדן וכל אנשי
דוד עמו׃ ויען
כל איש יהודה על איש ישראל
כי קרוב המלך אלי ולמה זה
חרה לך על הדבר הזה האכול
אכלנו מן המלך אם נשאת
נשא לנו׃ ויען איש ישראל
את איש יהודה ויאמר
עשר ידות לי במלך
וגם בדוד אני ממך ומדוע הק

הקלתני ולא היה דברי ראשון
לי להשיב את מלכי ויקש דבר
איש יהודה מדבר איש ישראל׃
ושם נקרא איש בליעל ושמו
שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע
בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי איש
לאהליו ישראל׃ ויעל כל איש
ישראל מאחרי דוד אחרי שבע
בן בכרי ואיש יהודה דבקו במ
במלכם מן הירדן ועד ירושלם׃
ויבא דוד אל ביתו ירושלם
ויקח המלך את עשר נשים
פלגשים אשר הניח לשמור
הבית ויתנם בית משמרת
ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה
צררות עד יום מתן אלמנות
חיות׃ ויאמר
המלך אל עמשא הזעק לי את
איש יהודה שלשת ימים ואתה
פה עמד׃ וילך עמשא להזעיק
את יהודה וייחר מן המועד
אשר יעדו׃ ויאמר דוד אל
אבישי עתה ירע לנו שבע בן
בכרי מן אבשלום אתה קח
את עבדי אדניך ורדף אחריו
פן מצא לו ערים בצרות והציל
עינינו׃ ויצאו אחריו אנשי יואב
והכרתי והפלתי וכל הגברים

אם נשאת נשא לנו׃ ... נשא נשא לבבנו אל כפים׃ ועל כל נשא ונשגב
ב׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ואם אשמע עוד בקול שרים׃ עשיתי לי שרים ושרות׃
ג׳ וסימניהון והציל מאשור׃ והציל עינינו׃ והציל פסוח והמליט׃
הכהן מרו כד׳ ויואב חנור׃ והנה כל׃ ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסי׳ מגיהון׃ איש ישראל בחבזם
הכנה׃ הנשים ההרסים׃ במלכם ג׳ בקרי׳ וסימניהון׃ ואיש יהודה׃ והשתבעם׃ בני ציון יגילו במלכם

ושם ה ראבס · וסימניהון ושם אתנו נער עברי · ושם ראינו את הנפילים · ושם נקרא איש
בליעל ושמו שבע בן · ושם היה נביא · מעברי שאול · לבשו · ג חס בקרי · וסימניהון ככס
מין לבשו · ויואב חגר מדו לבשו · בשומי ענן לבשו · חד בת · חד בנבי · חד בכתובים ·

ויצאו מירושלם לרדף אחרי
שבע בן בכרי הם עם האבן
הגדולה אשר בגבעון ועמשא
בא לפניהם ויואב חגור מדו
לבשו ועלו חגור חרב מצמדת
על מתניו בתערה והוא יצא
ותפל ויאמר
יואב לעמשא השלום אתה
אחי ותחז יד ימין יואב בזקן
עמשא לנשק לו ועמשא לא
נשמר בחרב אשר ביד יואב
ויכהו בה אל החמש וישפך
מעיו ארצה ולא שנה לו וימת
ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי
שבע בן בכרי ואיש עמד עליו
מנערי יואב ויאמר מי אשר
חפץ ביואב ומי אשר לדוד
אחרי יואב ועמשא מתגלל
בדם בתוך המסלה וירא האיש
כי עמד כל העם ויסב את
עמשא מן המסלה השדה
וישלך עליו בגד כאשר ראה
כל הבא עליו ועמד כאשר
הגה מן המסלה עבר כל איש
אחרי יואב לרדף אחרי שבע
בן בכרי ויעבר בכל שבטי
ישראל אבלה ובית מעכה וכל
הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו
ויבאו ויצרו עליו באבלה בית

המעכה וישפכו סללה אל
העיר ותעמד בחל וכל העם אשר
את יואב משחיתם להפיל
החומה ותקרא אשה חכמה
מן העיר שמעו שמעו אמרו
נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה
אליך ויקרב אליה ותאמר
האשה האתה יואב ויאמר אני
ותאמר לו שמע דברי אמתך
ויאמר שמע אנכי ותאמר
לאמר דבר ידברו בראשנה
לאמר שאל ישאלו באבל וכן
התמו אנכי שלמי אמוני
ישראל אתה מבקש להמית
עיר ואם בישראל למה תבלע
נחלת יהוה ויען
יואב ויאמר חלילה חלילה לי
אם אבלע ואם אשחית לא כן
הדבר כי איש מהר אפרים שבע
בן בכרי שמו נשא ידו במלך
בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל
העיר ותאמר האשה אל יואב
הנה ראשו משלך אליך בעד
החומה ותבוא האשה אל כל
העם בחכמתה ויכרתו את ראש
שבע בן בכרי וישלכו אל יואב
ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר
איש לאהליו ויואב שב ירושלם
אל המלך ויואב אל כל הצבא

הוגה · ג רפו · וסימניהון כאשר הגה מן המסילה · כי אם הגה וריחם · אשר הוגה · וחד כי
הוגה על רוב פשעיה · ויקרב · ה פת · וסימניהון · ויקרב אהרן אל המזבח · ויהי כי קם
הפלשתי · ויקרב אליה · מדמשק · ויקרב אלין רב החובל · שאול · ב · וסימ · ויאמרו שאול
שאל האיש לנו · שאול ישאלו באבל וכן התמו · וחד ושאול לו באלהים · בחל · ד חס בקרי
וסימניהון · והעמיד בחל · ויחת איזבל · וגלות החל הזה · ויאבל חל וחומה

וגם ל רא פסו בסב וסימנהון וגם אנכי השאלתיהו וגם שאול הלך לדרכו וגם נצח ישראל
לא ישקר וגם עירא היארי וכני ישראל טו רסמי בקרי וסימנהון ויחזק יי את
לב פרעה אז ישיר משה כי בא סוס פרעה מבן עשרים שנה ויו יצאו את המחלל הכה בעבר

ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל
הפלתי ואדרם על המס ויהושפט בן
אחילוד המזכיר ושיא ספר וצדוק ואביתר
כהנים וגם עירא היארי היה כהן לדוד

כא
ויהי רעב בימי דוד שלש
שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד
את פני יהוה ויאמר יהוה אל
שאול ואל בית הדמים על אשר
המית את הגבענים ויקרא
המלך לגבענים ויאמר אליהם
והגבענים לא מבני ישראל
המה כי אם מיתר האמרי ובני
ישראל נשבעו להם ויבקש
שאול להכתם בקנאתו לבני
ישראל ויהודה ויאמר דוד אל
הגבענים מה אעשה לכם ובמה
אכפר וברכו את נחלת יהוה ויאמרו
לו הגבענים אין לי כסף וזהב
עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש
להמית בישראל ויאמר מה אתם
אמרים אעשה לכם ויאמרו אל
המלך האיש אשר כלנו ואשר
דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל
גבול ישראל ינתן לנו שבעה
אנשים מבניו והוקענום ליהוה
בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר
המלך אני אתן ויחמל המלך
על מפיבשת בן יהונתן בן שאול
על שבעת יהוה אשר בינתם

בין דוד ובין יהונתן בן שאול
ויקח המלך את שני בני רצפה
בת איה אשר ילדה לשאול
את ארמני ואת מפבשת ואת
חמשת בני מיכל בת שאול אשר
ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי
ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר
לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד
והם המתו בימי קציר בראשנים
תחלת קציר שערים ותקח רצפה
בת איה את השק ותטהו לה אל
הצור מתחלת קציר עד נתך מים
עליהם מן השמים ולא נתנה
עוף השמים לנוח עליהם יומם
ואת חית השדה לילה ויגד לדוד
את אשר עשתה רצפה בת איה
פלגש שאול וילך דוד ויקח את
עצמות שאול ואת עצמות
יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד
אשר גנבו אתם מרחב בית שן
אשר תלום שם הפלשתים ביום
הכות פלשתים את שאול בגלבע
ויעל משם את עצמות שאול
ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו
את עצמות המוקעים ויקברו
את עצמות שאול ויהונתן בנו
בארץ בנימן בצלע בקבר קיש
אביו ויעשו כל אשר צוה המלך
ויעתר אלהים לארץ אחרי כן

וכל מלכי הארץ ויהי ככלות יהושע משה עבד יי נגשה הגישה האפוד לגבענים ונקבינו
ויגע החרש וחכי וכל רא פס רכו ינתן כתי יתן קרי ו בקרי דיתירי ג ולא קרי
וסימנהון ינתן לנו בר הקמח עד יום תתן יי לב נכון יבדש ופני גם הבין קרי הנס ויקחו
לו רחבעם בן בר קרי ויינא מן בת ינין ויקם דוד מן המדבר וחילופי ו רסמי ם בסו הינה
ולא קרי שבעה ה בקרי וסימנהון בין שניהם כל נדר וכל שבעת ויחמל המלך ליה

יאל היער ג׳ בליש׳ וסימניהון והטהו לה׳ יאל יער יע׳ יאל יער חעברים׳ כל לשו׳ עיר היער ונגל
כמ״ג אל׳ וסימניהון ותקח רצפה השיר יהיה לכם שמעו אלי רדפי צדק׳ ואת עצמות
ו׳ וסימניהון ואת עצמות יוסף׳ יהונתן יהונתן בעת ההיא נאם ר׳ כפסוקיא׳

ותהי עוד מלחמה
לפלשתים את ישראל וירד דוד
ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים
ויעף דוד וישבו בנב אשר בילדי
הרפה ומשקל קינו שלש מאות
משקל נחשת והוא חגור חדשה
ויאמר להכות את דוד ויעזר
לו אבישי בן צרויה ויך את
הפלשתי וימיתהו אז נשבעו
אנשי דוד לו לאמר לא תצא
עוד אתנו למלחמה ולא תכבה
את נר ישראל
ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה
בגב עם פלשתים אז הכה סבכי

החשתי את סף אשר בילדי
הרפה ותהי עוד
המלחמה בגוב עם פלשתים ויך
אלחנן בן יערי ארגים בית הל
הלחמי את גלית הגתי ועץ חנ
חניתו כמנור ארגים
ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש
מדין ואצבעת ידיו ואצבעת
רגליו שש ושש עשרים וארבע
מספר וגם הוא ילד להרפה ויחר
ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן
בן שמעי אחי דוד את ארבעת
אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד
דוד וביד עבדיו

הפטרת לשביעי של פסח

כ״ב וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל
יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי אלהי צורי
אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי
משעי מחמס תשעני מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע
כי אפפני משברי מות נחלי בליעל
יבעתני חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות בצר לי
אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע
מהיכלו קולי ושועתי באזניו ותגעש ותרעש הארץ מוסדות
השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו עלה
עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו ויט שמים
וירד וערפל תחת רגליו וירכב על כרוב
ויעף וירא על כנפי רוח וישת חשך סביבתיו סכות חשרת
מים עבי שחקים מנגה נגדו בערו גחלי אש

וגם הוא ד׳ רסמי׳ וסימניהון הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל׳ וגם הוא ערי אכר׳ וגם הוא ילד
להרפה וחכירו׳ וגם הוא טוב תאר מאד׳ וגם הוא חכם ויביא רע׳ וגם הוא ברחת לנחת
מהלל ג׳ וחס׳ בקרי׳ וסימניהון ומן איבי אושע דתילים׳ וכיאויבי דשמואל׳ ממזרח שמש עד מבאו
ויתגעשו ג׳ וסימניהון ויתגעשו כי חרה לו׳ וחכירו׳ ויתגעשו מימיו ולא יכלו׳ וחר כנהרות יתגעשו מים׳

וירד ג ובתח בקרי וסימניהון ויש שנים וירד דשמואל וחבירו דתהלים מי עלה שמים
וירד ויהמם ולא שהם על יתיהן לכן ישיב כד בקרי לו ישטמנו יוסף כמל הכור
ישלם ויהם מעט כשנים לפיכן ישיב ולא ירבה לו נשים ולא ישיב הרננו גוים עמו לה"ש יגמלני

ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו וישלח חצים ויפיצם
ברק ויהמם ויראו אפקי ים יגלו מסדות
תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים יצילני מאיבי עז משנאי
כי אמצו ממני יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי
ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי יגמלני
יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי כי כל משפטו לנגדי
וחקתיו לא אסור ממנה ואהיה תמים לו ואשתמרה
מעוני וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד
עיני עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם עם נבר
תתבר ועם עקש תתפל ואת עם עני
תושיע ועיניך על רמים תשפיל כי אתה נירי יהוה ויהוה
יגיה חשכי כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג
שור האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החסים בו כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור
מבלעדי אלהינו האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו משוה
רגליו כאילות ועל במותי יעמדני מלמד
ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי ותתן לי מגן ישעך
וענתך תרבני תרחיב צעדי תחתני ולא
מעדו קרסלי ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד
כלותם ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
תחת רגלי ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני ואיבי תתה
לי ערף משנאי ואצמיתם ישעו ואין משיע
אל יהוה ולא ענם ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם
ארקעם ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש
גוים עם לא ידעתי יעבדני בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן
ישמעו לי בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם חי יהוה
וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי האל הנתן נקמת לי

יגמלני ג כצדקתי וחבי ויאמרו הבונה יונה כנשך עני חכלי וריבלי אפרים הרע אלוהי
האמין מענה רך מפרי כענה שלג לא יום ולכד בכה ג מל בלי וסימניהון וככה
ובעבדיך וכעמך וכל עבדיך כי בכה ארוץ גדוד דשמואל בכה חסיתי אל תער נפשי חד כתיב
חד כנבי חד בכתו ארוץ ג מל וחד חס וסימניהון ויהי מה ארוץ כי בכה ארוץ גדוד
וחבירו דתהלים כי תרחיב לבי ונ ג רסמי בקרי וסימניהון כי אתה נרי

ומוריד עמים תחתני ומוציאי
מאיבי ומקמי תרוממני מאיש
חמסים תצילני: על כן אודך
יהוה בגוים ולשמך אזמרה:
מגדיל ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו לדוד ולזרעו
עד עולם:

כג ואלה דברי דוד האחרנים נאם
דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על
משיח אלהי יעקב ונעים זמרות
ישראל: רוח יהוה דבר בי ומלתו
על לשוני: אמר אלהי ישראל
לי דבר צור ישראל מושל באדם
צדיק מושל יראת אלהים: וכאור
בקר יזרח שמש בקר לא עבות
מנגה ממטר דשא מארץ: כי
לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם
שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל
ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח:
ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא
ביד יקחו: ואיש יגע בהם ימלא
ברזל ועץ חנית ובאש שרוף
ישרפו בשבת:
אלה שמות הגברים אשר
לדוד ישב בשבת תחכמני ראש
השלשי הוא עדינו העצני על
שמנה מאות חלל בפעם אחד:
ואחרו אלעזר בן
דדי בן אחחי בשלשה גברים

עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו
שם למלחמה ויעלו איש ישראל:
הוא קם ויך בפלשתים עד כי
יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב
ויעש יהוה תשועה גדולה ביום
ההוא והעם ישבו אחריו אך
לפשט: ואחריו שמא
בן אגא הררי ויאספו פלשתים
לחיה ותהי שם חלקת השדה
מלאה עדשים והעם נס מפני
פלשתים: ויתיצב בתוך החלקה
ויצילה ויך את פלשתים ויעש
יהוה תשועה גדולה: וירדו שלשים
מהשלשים ראש ויבאו אל קציר
אל דוד אל מערת עדלם וחית
פלשתים חנה בעמק רפאים:
ודוד אז במצודה ומצב פלשתים
אז בית לחם: ויתאוה דוד ויאמר
מי ישקני מים מבאר בית לחם
אשר בשער: ויבקעו שלשת
הגברים במחנה פלשתים וישאבו
מים מבאר בית לחם
אשר בשער וישאו ויבאו אל
דוד ולא אבה לשתותם ויסך
אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי
מיהוה מעשתי זאת הדם האנשים
ההלכים בנפשותם
ולא אבה לשתותם אלה עשו
שלשת הגברים:

אלה ז׳ ראש בס׳ בנביאים · וסימניהון אלה יאשר נחל משה · אלה הנחלות אשר · אלה היו עד המועצה · אלה עשה בניהו בן יהוידע · אלה שמות הגברים · אלה שרי הנצבים · אלה הדברים אשר העשו · ויאמר יצא ועל ויען ויוסף ראיוב דוג׳

ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
ראש השלשי והוא עורר את
חניתו על שלש מאות חלל ולא
שם בשלשה: מן השלשה הכי
נכבד ויהי להם לשר ועד הש
השלשה לא בא:
ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב
פעלים מקבצאל הוא הכה את
שני אראל מואב והוא ירד והכה
את הארי בתוך הבאר ביום הש
השלג: והוא הכה את איש מצרי
אשר מראה וביד המצרי חנית
וירד אליו בשבט ויגזל את החנית
מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: א
אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו
שם בשלשה הגברים: מן השלשים
נכבד ואל השלשה לא בא
וישמהו דוד אל משמעתו:
עשהאל אחי יואב
בשלשים אלחנן בן דדו בית
לחם: שמה החרדי אליקא
החרדי: חלץ הפלטי עירא
בן עקש התקעי: אביעזר
הענתתי מבני החשתי: צלמון
האחחי מהרי הנטפתי: חלב בן
בענה הנטפתי אתי בן ריבי מ
מגבעת בני בנימן: בניהו פר
פרעתני הדי מנחלי געש:
אבי עלבון הערבתי עזמות

הברחמי: אליחבא השעלבני
בני ישן יהונתן: שמה ההררי
אחיאם בן שרר האררי:
אליפלט בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל הגלני:
חצרי הכרמלי פערי הארבי:
יגאל בן נתן מצבה בני הגדי:
צלק העמוני נחרי הבארתי נשא
כלי יואב בן צרויה: עירא היתרי
גרב היתרי: אוריה החתי כל
שלשים ושבעה:
כד ויסף אף יהוה לחרות בישראל
ויסת את דוד בהם לאמר לך
מנה את ישראל ואת יהודה:
ויאמר המלך אל יואב שר
החיל אשר אתו שוט נא בכל
שבטי ישראל מדן ועד באר
שבע ופקדו את העם וידעתי
את מספר העם:
ויאמר יואב אל המלך ויוסף
יהוה אלהיך אל העם כהם
וכהם מאה פעמים ועיני אדני
המלך ראות ואדני המלך למה
חפץ בדבר הזה: ויחזק דבר המ
המלך אל יואב ועל שרי החיל
ויצא יואב ושרי החיל לפני
המלך לפקד את העם את
ישראל: ויעברו את הירדן ויחנו
בערוער ימין העיר אשר בתוך

ואת יהודה ג׳ דסמי׳ כהד׳ · וסימנהון ואת יהודה שלח לפניו · לך מנה את ישראל ואת יהודה · ואת יהודה בירושלים כעורה · דויסף · ט׳ שם כד נש׳ · וחד לשון תוספת בנבי׳ · וסימניהון ויסף ויוסף הורד מצרימה · ויוסף בן שלשים שנה · ויוסף הוא השליט על הארץ · ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדוף · ויוסף ישית ידו על עיניך · ויוסף היה במצרים · אלה יעמדו לברך את העם לבני אסף וזכר · גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה · הלין שום כרנש׳ · ודין לשון תוספת · ויוסף ה׳ אלהיך

רשמו

וסביב ב̇ וסביב למשכן יחנו · וסביב אל צידון · וחד עיר וסביב הארץ והורד · יד פסוק
ראי בהו לך לך · וסימנהון חלילה לך מעשות · עם אשר תמצא יקח · ויאמר עשו · והיה כי יביאך
ושמעה יתרא · לא תטמא · ומכבת עליהן · למען הקים יאתך · בחר לך אחת · וחבירו · לכן כה

הנחל הגד ואל יעזר ויבאו
הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי
ויבאו דנה יען וסביב אל צידון
ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי
והכנעני ויצאו אל נגב יהודה
באר שבע וישטו בכל הארץ
ויבאו מקצה תשעה חדשים
ועשרים יום ירושלם ויתן יואב
את מספר מפקד העם אל
המלך ותהי ישראל שמנה
מאות אלף איש חיל שלף
חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש ויך לב דוד אתו
אחרי כן ספר את העם ויאמר
דוד אל יהוה חטאתי מאד
אשר עשיתי ועתה יהוה העבר
נא את עון עבדך כי נסכלתי
מאד ויקם דוד
בבקר ודבר יהוה היה אל גד
הנביא חזה דוד לאמר הלוך
ודברת אל דוד כה אמר יהוה
שלש אנכי נוטל עליך בחר לך
אחת מהם ואעשה לך ויבא
גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו
התבוא לך שבע שנים רעב בא
בארצך ואם שלשה חדשים
נסך לפני צריך והוא רדפך ואם
היות שלשת ימים דבר בארצך
עתה דע וראה מה אשיב שלחי

דבר ויאמר דוד
אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד
יהוה כי רבים רחמו וביד אדם
אל אפלה ויתן יהוה דבר
בישראל מהבקר ועד עת מועד
וימת מן העם מדן ועד באר
שבע שבעים אלף איש וישלח
ידו המלאך ירושלם לשחתה
וינחם יהוה אל הרעה ויאמר
למלאך המשחית בעם רב עתה
הרף ידך ומלאך יהוה היה עם
גרן האורנה היבסי
ויאמר דוד אל יהוה בראתו את
המלאך המכה בעם ויאמר הנה
אנכי חטאתי ואנכי העויתי
ואלה הצאן מה עשו תהי נא
ידך בי ובבית אבי ויבא גד אל
דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה
הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה
היבסי ויעל דוד כדבר גד כאשר
צוה יהוה וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עברים
עליו ויצא ארונה וישתחו למלך
אפיו ארצה ויאמר ארונה
מדוע בא אדני המלך אל עבדו
ויאמר דוד לקנות מעמך את
הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר
המגפה מעל העם ויאמר
ארונה אל דוד יקח ויעל אדני

ועלה לכן כה אעשה לך · אם גנבים באו · שודדי לך אם שודדי · מה יתן לך · כל הארץ ישתחוו ·
ואת יהודה ג̇ רסמי · וסימניהון · שלח לפנו לך מנה את ישראל דרך השים לבא חרב · ואיש
יהודה · ו̇ רסמי · בקרי · וסימניהון · שלשים אלף רכבו מגלכם · חמש מאות אלף · שפטו נא שמעו ועיו
ויושבי ירושלם · וישקף · ד̇ בקרי · וסימניהון · וישקף אבימלך · וישקף על פני סדם ·
וישקף אל מחנה מצרים · וישקף ארונה וירא את המלך

ריו שיך מעבר לדה למעלה ויעל ז רפו · וסימניהון · נטה ידך על ארץ מצרים בארבה · ויאמר ארונה אל דוד · רנזר מאחרי ויעל גלולך ויאמר ה׳ מי יפתה את אחאב ויפל · דמלכים · וחבירו · דדה כה אמר כורש מלך פרס · דדה · וחבירו דעזרא · עד כאן · לעולה · ה׳ בקרי · וסימניהון זאת

המלך הטוב בעינו ראה הבקר
לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים
הכל נתן ארונה המלך למלך
ויאמר ארונה אל המלך יהוה
אלהיך ירצך ויאמר המלך אל
ארונה לא כי קנו אקנה מאותך
במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי
עלות חנם ויקן דוד את הגרן
ואת הבקר בכסף שקלים
חמשים ויבן שם דוד מזבח
ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויעתר יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל ישראל

והמלך

דוד זקן בא בימים ויכסהו
בבגדים ולא יחם לו ויאמרו לו
עבדיו יבקשו לאדני המלך
נערה בתולה ועמדה לפני המלך

ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך
וחם לאדני המלך ויבקשו נערה
יפה בכל גבול ישראל וימצאו
את אבישג השונמית ויבאו אתה
אל המלך והנערה יפה עד
מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו
והמלך לא ידעה ואדניה
בן חגית מתנשא לאמר
אני אמלך ויעש לו רכב
ופרשים וחמשים איש רצים
לפניו ולא עצבו אביו מימיו
לאמר מדוע ככה עשית וגם
הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה
אחרי אבשלום ויהיו דבריו עם
יואב בן צרויה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחרי אדניה
וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע
ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים
אשר לדוד לא היו עם אדניהו
ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא
עם אבן הזחלת אשר אצל עין
רגל ויקרא את כל אחיו בני
המלך ולכל אנשי יהודה עבדי
המלך ואת נתן הנביא ובניהו
ואת הגבורים ואת שלמה אחיו
לא קרא ויאמר נתן אל בת
שבע אם שלמה לאמר הלוא
שמעת כי מלך אדניהו בן חגית
ואדנינו דוד לא ידע ועתה לכי

MVSEVM BRITANNICVM

התורה לעלה ולמנחה · כל הבקר לעלה · וארבעה שלחנות · וגם עלה לרב · ויאמר ארונה · וחם ג׳ בת בקרי · וסימניהון בלשון הרגום שכב מלכא בשמשיא · ובחשו גם אם ישכבו השנים וחם להם וחם לאדני המלך · וחם השמש ונמס · חד בת חד בנבי חד בכתו · ארניה ואדניה ח וסימ׳ הרכיעו ארניה בן חגית · וחבירו · ואדניה בן חגית מתנשא · ויעזרו אחרי אדניה · ועתה הנה אדניה מלך ועתה · והשמועה באה עד יואב · ועמהם הלוים שמעיהו ומתניהו · ב כו · אדניה בגוי ·

לא ידעה ב׳ והנערה טובה מראה מאד בתולה והמלך לא ידעה׳ ובאי ד׳ בקרי׳ וסימניהון
לכי ובאי אל המלך דוד׳ ובאי שבבי עמו׳ שבי דומם ובאי בחשך׳ עורי צבון ובאי תימן
ולשלמה ה׳ בקרי׳ וסימניהון ולשלמה עבדך לא קרא׳ ולי אני עבדך׳ ולשלמה שנים עשר נצבים

ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את
נפשך ואת נפש בנך שלמה׃
לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת
אליו הלא אתה אדני המלך
נשבעת לאמתך לאמר כי
שלמה בנך ימלך אחרי והוא
ישב על כסאי ומדוע מלך
אדניהו׃ הנה עודך מדברת שם
עם המלך ואני אבוא אחריך
ומלאתי את דבריך׃ ותבא בת
שבע אל המלך החדרה והמלך
זקן מאד ואבישג השונמית
משרת את המלך׃ ותקד בת
שבע ותשתחו למלך ויאמר
המלך מה לך׃ ותאמר לו אדני
אתה נשבעת ביהוה אלהיך
לאמתך כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי׃
ועתה הנה אדניה מלך ואתה
אדני המלך לא ידעת׃ ויזבח
שור ומריא וצאן לרב ויקרא
לכל בני המלך ולאביתר הכהן
וליאב שר הצבא ולשלמה
עבדך לא קרא׃ ואתה אדני
המלך עיני כל ישראל עליך
להגיד להם מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו׃ והיה כשכב
אדני המלך עם אבתיו והייתי
אני ובני שלמה חטאים׃ והנה

עודנה מדברת עם המלך ונתן
הנביא בא׃ ויגידו למלך לאמר
הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך
וישתחו למלך על אפיו ארצה׃
ויאמר נתן אדני המלך אתה
אמרת אדניהו ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי׃ כי ירד היום
ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולשרי
הצבא ולאביתר הכהן והנם
אכלים ושתים לפניו ויאמרו
יחי המלך אדניהו׃ ולי אני עבדך
ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע
ולשלמה עבדך לא קרא׃ אם
מאת אדני המלך נהיה הדבר
הזה ולא הודעת את עבדיך מי
ישב על כסא אדני המלך אחריו׃
ויען המלך דוד ויאמר קראו
לי לבת שבע ותבא לפני המלך
ותעמד לפני המלך׃ וישבע
המלך ויאמר חי יהוה אשר
פדה את נפשי מכל צרה׃ כי
כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי
ישראל לאמר כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
תחתי כי כן אעשה היום הזה׃
ותקד בת שבע אפים ארץ ות
ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעלם׃

נצבים׳ הן לכבשלם וביום עשרים דרה׳ שמעת ד׳ בקרי׳ וסימניהון׳ כי מלך אדניהו בן
חגית׳ ויאמר בעז אל רות הלא שמעת ואמרת ב׳
בקרי׳ וסימניהון עמד פתח האהל׳ ובאי אל המלך׳ ואמרת לאמך מי ילד לי׳ ולי ה׳ בקרי׳
וסימניהון שמשון ולי נתנו הילדים׳ ולי אני עבדך׳ לי גלעד ולי מנשה׳ ולי הכסף ולי הזהב׳
לי יהושע׳ ולי מה יקרו הדבר׳

לעלם יח חס בקר׳ וסימניהון ואכל וחי לעלם לא ידון רוחי באדם לעלם זה שמי לעלם
וזה זכרי יי ימלך לעלם ועד אזנו כמרצע ועבדו לעלם אות היא לעלם כי ששת ימים ארץ לזרעכם
ונחלו לעלם והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם ואמרתי חי אנכי לעלם למען ייטב להם ולבניהם׳

ויאמר המלך דוד קראו לי
לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו
בן יהוידע ויבאו לפני המלך
ויאמר להם המלך קחו עמכם
את עבדי אדניכם והרכבתם את
שלמה בני על הפרדה אשר לי
והורדתם אתו אל גחון ומשח
אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא
למלך על ישראל ותקעתם
בשופר ואמרתם יחי המלך
שלמה ועליתם אחריו ובא
וישב על כסאי והוא ימלך תחתי
ואתו צויתי להיות נגיד על
ישראל ועל יהודה ויען בניהו
בן יהוידע את המלך ויאמר
אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני
המלך כאשר היה יהוה עם
אדני המלך כן יהי עם שלמה
ויגדל את כסאו מכסא אדני
המלך דוד וירד צדוק הכהן
ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי וירכבו את
שלמה על פרדת המלך דוד
וילכו אתו על גחון ויקח צדוק
הכהן את קרן השמן מן האהל
וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם יחי
המלך שלמה ויעלו כל העם
אחריו והעם מחללים בחללים

ושמחים שמחה גדולה ותבקע
הארץ בקולם וישמע אדניהו
וכל הקראים אשר אתו והם כלו
לאכל וישמע יואב את קול
השופר ויאמר מדוע קול הקריה
הומה עודנו מדבר והנה יונתן
בן אביתר הכהן בא ויאמר
אדניהו בא כי איש חיל אתה
וטוב תבשר ויען יונתן ויאמר
לאדניהו אבל אדנינו המלך
דוד המליך את שלמה וישלח
אתו המלך את צדוק הכהן ואת
נתן הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי וירכבו אתו על
פרדת המלך וימשחו אתו צדוק
הכהן ונתן הנביא למלך בגחון
ויעלו משם שמחים ותהם הקריה
הוא הקול אשר שמעתם וגם
ישב שלמה על כסא המלוכה
וגם באו עבדי המלך לברך את
אדנינו המלך דוד לאמר ייטב
אלהיך את שם שלמה משמך
ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו
המלך על המשכב וגם ככה
אמר המלך ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר נתן היום ישב על
כסאי ועיני ראות ויחרדו
ויקמו כל הקראים אשר
לאדניהו וילכו איש לדרכו

יחי אדני המלך דוד לעלם ושכו דמיהם בראש יואב והקימתי את כסאך יהי יי אלהיך ברוך
המלכים אזכירה שמך בכל דור ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי מאסתי לא לעלם אחיה ואתה
מרום לעלם יי ותבקע ה רסמי בקר׳ וסימניהון הארץ ותבקע האדמה
אשר תחתיהם ותבקע העיר בקולם העיר וכל אנשי המלחמה מחללים
ומחללים ג׳ בקר׳ וסימניהון והעם מחללים בחללים ואתם מחללים אתי באמרכם ומחללים את יום

אחד ג̇ וסימניהון חיל אחד יושבי פלשת · והנה אחד בקרנות המזבח · שמואל כעשתו ולא אחד ·
וחר ואחד בערפי ויפנפיעני · ימית · ה̇ בקרי · וסימניהון ואל הרם ימית את הרעיה
בפגעו בו · בפגעו בו הוא ימיתנו · וישלח ויאספו את כל סרני פלשתים · ויגד לשלמה לאמר

ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם
וילך ויחזק בקרנות המזבח ויגד
לשלמה לאמר הנה אדניהו
ירא את המלך שלמה והנה
אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע
לי כיום המלך שלמה אם
ימית את עבדו בחרב ויאמר
שלמה אם יהיה לבן חיל לא
יפל משערתו ארצה ואם רעה
תמצא בו ומת וישלח המלך
שלמה וירדהו מעל המזבח
ויבא וישתחו למלך שלמה
ויאמר לו שלמה לך לביתך

ויקרבו ימי דוד
למות ויצו את שלמה בנו לאמר
אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת
והיית לאיש ושמרת את
משמרת יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו
ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת
משה למען תשכיל את כל
אשר תעשה ואת כל אשר תפנה
שם למען יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו
בניך את דרכם ללכת
לפני באמת בכל לבבם ובכל
נפשם לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל וגם אתה
ידעת את אשר עשה לי יואב
בן צרויה אשר עשה לשני שרי
צבאות ישראל לאבנר בן נר
ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם
דמי מלחמה בשלם ויתן דמי
מלחמה בחגרתו אשר במתניו
ובנעלו אשר ברגליו ועשית
כחכמתך ולא תורד שיבתו
בשלם שאל

ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד
והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו
אלי בברחי מפני אבשלום אחיך
והנה עמך שמעי בן גרא בן הי
הימיני מבחרים והוא קללני
קללה נמרצת ביום לכתי מחנים
והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע
לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב ועתה אל תנקהו כי איש
חכם אתה וידעת את אשר
תעשה לו והורדת את שיבתו
בדם שאול וישכב דוד עם
אבתיו ויקבר בעיר דוד והימים
אשר מלך דוד על ישראל
ארבעים שנה בחברון מלך
שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים

ושלמה ישב על כסא
דוד אביו ותכן מלכתו מאד
ויבא אדניהו בן חגית אל בת
שבע אם שלמה ותאמר

עד הנה

וברוח שפתיו ימית רשע · והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא · ב̇ בו · אם שוט
ימית פתאם · ויקרבו ימי ב̇ רסמי · ויקרבו ימי ישראל למות · ויקרבו ימי דוד למות
צבאות ג̇ בקרי · וסימניהון · בלשון תרגום · דברי א̇ דישראל נפקו · ובירושלים א̇ בברתן ·
ויהיו כל צבאות · לשני שרי צבאות ישראל · נחלת צבי צבאות גוים · וגם אתה ג̇
רסמי בקרי · וסימ̇ · גם אתה לא הבדלת · וגם אתה ידעת את אשר עשה לי · וגם אתה הרן את
ביתי

עלי ה׳ בקרי׳ וסימנהון יבא כל איש להת לך עשרה כסף שמו כל ישראל אני לחדי והטה חסד
כיאתך ה׳ בקרי׳ וסימנהון והיה הקשית שאלה שאלה שתים ותשב ׳ב׳ בקרי׳ וסימנהון
והלך ׳ב׳ בו׳ והשימים תמיד ותשב בית אביה התמנעה כי ראתה ותשב באיתן קשתו

ויאמר שלום
ויאמר דבר לי אליך ותאמר
דבר ויאמר את ידעת כי לי
היתה המלוכה ועלי שמו כל
ישראל פניהם למלך ותסב
המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה
היתה לו ועתה שאלה אחת
אנכי שאל מאתך אל תשבי
את פני ותאמר אליו דבר ויאמר
אמרי נא לשלמה המלך כי לא
ישיב את פניך ויתן לי את
אבישג השנמית לאשה
ותאמר בת שבע טוב אנכי
אדבר עליך אל המלך ותבא
בת שבע אל המלך שלמה
לדבר לו על אדניהו ויקם המלך
לקראתה וישתחו לה וישב על
כסאו וישם כסא לאם המלך
ותשב לימינו ותאמר שאלה
אחת קטנה אנכי שאלת מאתך
אל תשב את פני ויאמר לה
המלך שאלי אמי כי לא אשיב
את פניך ותאמר יתן את אבישג
השנמית לאדניהו אחיך לאשה
ויען המלך שלמה ויאמר
לאמו ולמה את שאלת את
אבישג השנמית לאדניהו ושאלי
לו את המלוכה כי הוא
אחי הגדול ממני ולו ולאביתר

הכהן ולו ליואב בן צרויה וישבע
המלך שלמה ביהוה לאמר
כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי
בנפשו דבר אדניהו את הדבר
הזה ועתה חי יהוה אשר הכינני
ויושיבני על כסא דוד אבי
ואשר עשה לי בית כאשר דבר
כי היום יומת אדניהו
וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן
יהוידע ויפגע בו וימת
ולאביתר הכהן אמר
המלך ענתת לך על שדיך כי
איש מות אתה וביום הזה לא
אמיתך כי נשאת את ארון אדני
יהוה לפני דוד אבי וכי התענית
בכל אשר התענה אבי ויגרש
שלמה את אביתר מהיות כהן
ליהוה למלא את דבר יהוה
אשר דבר על בית עלי בשלה
והשמעה באה עד
יואב כי יואב נטה אחרי אדניה
ואחרי אבשלום לא נטה וינס
יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות
המזבח ויגד למלך שלמה כי נס
יואב אל אהל יהוה והנה אצל
המזבח וישלח שלמה את בניהו
בן יהוידע לאמר לך פגע בו
ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר
אליו כה אמר המלך צא ויאמר

למלך ׳ג׳ וחס וסימנהון ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך למלך שלמה על כל ישראל כי מכית
הסורים כיאתך ה׳ בקרי׳ וסימנהון שאלה אחת קטנה ועברה שאלה אחת אם הראה
אתי והיה אני יאלך שתים שאלתי מלכתו ׳ג׳ חס בקרי׳ וסימנהון וירם מאוד מלכו
ותנשא מלכתו והכן מלכתו מאוד נשיא אויל מרדך דירמיה השנמית
׳ג׳ חס ו׳ וסימנהון ותאמר יתן את אבישג השנמית לאדניהו אחיך ולמה את שאלת את ואל
יאל בתו ונשוו

ולא תצא ג בקרי דסמי וסימנהון ולא תביא משם אנה ואנה עבורים חלאהה
בנביאים ... ואשר עשה ג דסמי בהרי וסימנהון ואשר עשה לחיל מצרים
לסוסיו ולרכבו ואשר עשה לכם במדבר עד באכם ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב

לא כי פה אמות וישב בניהו את
המלך דבר לאמר כה דבר יואב
וכה ענני ויאמר לו המלך עשה
כאשר דבר ופגע בו וקברתו וה
והסירת דמי חנם אשר שפך
יואב מעלי ומעל בית אבי
והשיב יהוה את דמו על ראשו
אשר פגע בשני אנשים צדקים
וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי
דוד לא ידע את אבנר בן נר שר
צבא ישראל ואת עמשא בן
יתר שר צבא יהודה ושבו דמי
דמיהם בראש יואב ובראש
זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו
ולכסאו יהיה שלום עד עולם
מעם יהוה ויעל בניהו בן יהוידע
ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו
במדבר ויתן המלך את בניהו
בן יהוידע תחתיו על הצבא
ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת
אביתר וישלח המלך ויקרא
לשמעי ויאמר לו בנה לך בית
בירושלם וישבת שם ולא תצא
משם אנה ואנה והיה ביום
צאתך ועברת את נחל קדרון
ידע תדע כי מות תמות דמך
יהיה בראשך ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר דבר
אדני המלך כן יעשה עבדך וישב

שמעי בירושלם ימים רבים
ויהי מקץ שלש
שנים ויברחו שני עבדים לשמעי
אל אכיש בן מעכה מלך גת
ויגידו לשמעי לאמר הנה
עבדיך בגת ויקם שמעי ויחבש
את חמרו וילך גתה אל אכיש
לבקש את עבדיו וילך שמעי
ויבא את עבדיו מגת
ויגד לשלמה כי הלך שמעי מ
מירושלם גת וישב וישלח המלך
ויקרא לשמעי ויאמר אליו הל
הלוא השבעתיך ביהוה ואעד
בך לאמר ביום צאתך והלכת
אנה ואנה ידע תדע כי מות
תמות ותאמר אלי טוב הדבר
שמעתי ומדוע לא שמרת
את שבעת יהוה ואת המצוה
אשר צויתי עליך ויאמר
המלך אל שמעי אתה ידעת
את כל הרעה אשר ידע לבבך
אשר עשית לדוד אבי והשיב
יהוה את רעתך בראשך והמלך
שלמה ברוך וכסא דוד יהיה
נכון לפני יהוה עד עולם ויצו
המלך את בניהו בן יהוידע
ויצא ויפגע בו וימת והממלכה
נכונה ביד שלמה
ויתחתן שלמה את פרעה מלך

ואשר עשה לעיניו ועברה חי אשר הכיבני במשא יחזקיהו העגינה ל
צדקים ג חס ... בנביאי וסימנהון אשר פגע בשני אנשים ויהי בבקר ויצא ויעמד
כי ישרים דרכי ... וטבים ה חס בקרי וסימנהון לך נא אל הצאן וקח לי משם שני
בן האהל ושבעה וסתים טבים והאנשים טבים לנו מאד אשר פגע בשני אנשים צדקים
וטבים ומספרי הטבים הבאתם להיכלכם ואבי ב ואבי דוד לא ידע ואבי יאחז

מיובר
ירת

שבעה · ה̇ בקרי · ר̇ חס̇ וחד מל̇ · וסימניהון · שבעת ·· תהיה בין שניהם · ויחמל המלך על
מפיבשת בן יהונתן · ומדוע לא שמרת · כל נדר וכל שבעת אסר · ועל דברת שבעת אלהים · וחד
ושבועת שקר אל תאהבו · ויביאה ר̇ ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ · וסימניהון · ויביאה אל האדם

מצרים ויקח את בת פרעה
ויביאה אל עיר דוד עד כלתו
לבנות את ביתו ואת בית יהוה
ואת חומת ירושלם סביב · רק
העם מזבחים בבמות כי לא
נבנה בית לשם יהוה עד הימים
ההם ׃ ויאהב
שלמה את יהוה ללכת בחקות
דוד אביו רק בבמות הוא מזבח
ומקטיר ׃ וילך המלך גבענה
לזבח שם כי היא הבמה הגדולה
אלף עלות יעלה שלמה על
המזבח ההוא ׃
בגבעון נראה יהוה אל שלמה
בחלום הלילה ויאמר אלהים
שאל מה אתן לך ׃ ויאמר
שלמה אתה עשית עם עבדך
דוד אבי חסד גדול כאשר הלך
לפניך באמת ובצדקה ובישרת
לבב עמך ותשמר לו את החסד
הגדול הזה ותתן לו בן ישב על
כסאו כיום הזה ׃ ועתה יהוה
אלהי אתה המלכת את עבדך
תחת דוד אבי ואנכי נער קטן ׃
לא אדע צאת ובא ׃ ועבדך בתוך
עמך אשר בחרת עם רב אשר
לא ימנה ולא יספר מרב ׃ ונתת
לעבדך לב שמע לשפט את
עמך להבין בין טוב לרע כי מי

יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ׃
וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל
שלמה את הדבר הזה ׃ ויאמר
אלהים אליו יען אשר שאלת
את הדבר הזה ולא שאלת לך
ימים רבים ולא שאלת לך עשר
ולא שאלת נפש איביך ושאלת
לך הבין לשמע משפט ׃ הנה
עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב
חכם ונבון אשר כמוך לא היה
לפניך ואחריך לא יקום כמוך ׃
וגם אשר לא שאלת נתתי לך
גם עשר גם כבוד אשר לא היה
כמוך איש במלכים כל ימיך ׃
ואם תלך בדרכי לשמר חקי
ומצותי כאשר הלך דויד אביך
והארכתי את ימיך ׃
ויקץ שלמה והנה חלום
ויבוא ירושלם ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש
שלמים ויעש משתה לכל עבדיו ׃
אז תבאנה שתים
נשים זנות אל המלך ותעמדנה
לפניו ׃ ותאמר האשה האחת
בי אדני אני והאשה הזאת
ישבת בבית אחד ואלד עמה
בבית ׃ ויהי ביום השלישי ללדתי
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו
יחדו אין זר אתנו בבית זולתי

ויביאה · ינחק האהלה · ויחתן שלמה · וישקר ·· על הרעה · אלהי · ח̇ דק̇ קמ̇ · וסימניהו̇
לא אוכל לעבר את פי ·· אלהי · ככל אשר שאלת מעם ·· אלהי · ולא אכלתי באני ממנו
ועתה ·· אלהי אתה המלכת את עבדך תחת · ויתמודד על הילד שלש פעמים · ויקרא אל
·· ויאמר הרעה · שפטני כצדקך ·· אלהי · הנה אני בונה בית לשם ·· אלהי · וכל אספת
רבו קמיו · כמב פת̇ · וסימניהון הושע עבדך אתה אלהי · בחרתי הסתופף בבית אלהי · מדור
באהלי רשע

הכין ה קמיצין בקרי · וסימניהון בלשו תרגם · הווין בלבא שאלן חכמתא לסוסיא ·
ויהי ט כטע כסב כנרשים · וסימניהון ויהי כיום השלישי ללדתי · ויהי כשמע חרם · ויהי כשמע
ירבעם · ויהי כשמע כל ישראל · ויהי כראות זמרי · ויהי הם הקרים · ויהי כשמע אלישע · ויהי

שתים אנחנו בבית׃ וימת בן
האשה הזאת לילה אשר
שכבה עליו׃ ותקם בתוך הלילה
ותקח את בני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה
המת השכיבה בחיקי׃ ואקם בבקר
להיניק את בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא היה בני
אשר ילדתי׃ ותאמר האשה
האחרת לא כי בני החי ובנך המת
וזאת אמרת לא כי בנך המת
ובני החי ותדברנה לפני המלך׃
ויאמר המלך זאת אמרת זה
בני החי ובנך המת וזאת אמרת
לא כי בנך המת ובני החי׃
ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו
החרב לפני המלך׃ ויאמר המלך
גזרו את הילד החי
לשנים ותנו את החצי לאחת
ואת החצי לאחת׃ ותאמר
האשה אשר בנה החי אל
המלך כי נכמרו רחמיה על
בנה ותאמר בי אדני תנו לה את
הילוד החי והמת אל תמיתהו
וזאת אמרת גם לי גם לך לא
יהיה גזרו׃ ויען המלך ויאמר
תנו לה את הילוד החי והמת
לא תמיתהו היא אמו׃ וישמעו
כל ישראל את ה

המשפט אשר שפט המלך
ויראו מפני המלך כי ראו כי
חכמת אלהים בקרבו לעשות
משפט׃ ויהי
המלך שלמה מלך על כל
ישראל׃ ואלה השרים אשר
לו עזריהו בן צדוק הכהן׃
אליחרף ואחיה בני שישא
ספרים יהושפט בן אחילוד
המזכיר׃ ובניהו בן יהוידע על
הצבא וצדוק ואביתר כהנים׃
ועזריהו בן נתן על הנצבים
וזבוד בן נתן כהן רעה המלך׃
ואחישר על הבית ואדנירם בן
עבדא על המס׃
ולשלמה שנים עשר נצבים
על כל ישראל וכלכלו את
המלך ואת ביתו חדש בשנה
יהיה על אחד לכלכל׃ ואלה
שמותם בן חור בהר אפרים׃
בן דקר במקץ ובשעלבים
ובית שמש ואילון בית חנן׃
בן חסד בארבות לו שכה
וכל ארץ חפר׃ בן אבינדב
כל נפת דאר טפת בת שלמה
היתה לו לאשה׃ בענא בן
אחילוד תענך ומגדו וכל בית
שאן אשר אצל צרתנה מתחת
ליזרעאל מבית שאן עד אבל

בב יאהין וחד מנהון בלוגב · ררב נחמן

ויהי כבלותו לעשות · ויהי כשנה הרביעית · ויקץ ג חס בקרי · וסימניהון ויקץ שמשון
רואנער · ויקץ שלמה ויקץ כישן · ט זוגי · מן בב כפסו · קדמי את ותני ואת · וסימניהון
ויעש אלהים את שני המאורת הגדלים · אך כדה הבדה · ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי
ואתנפל לפני ∴ כראשנה את יתרת המשכן · ויאמר המלך גזרו את הילד · ביום ההוא ישליך
הארם את מקום כסאי ואת מקום · ויאמרו השרים · וב חילות · קדמ ואת תני את · וסימניהון וגם אדם

ראויה ד׳ בה א׳ בקרי׳ וסימניהון וממעה נפתלי׳ ויהי למנשה בן אבינדב׳ נשמרו כעין ראו...
ולשלמה ה׳ בקרי׳ וסימניהון ולשלמה עבדך לא קרא׳ ולי אני עבדך׳ ולשלמה שנים עשר
נצבים׳ ולשלמה בני הן לבב שלם׳ וביום עשרים דדה׳ ושתים׳ ו׳ מקרי׳ וסימניהון

מחולה עד מעבר ליקמעם:
בן גבר ברמת גלעד לו חות
יאיר בן מנשה אשר בגלעד
לו חבל ארגב אשר בבשן ששים
ערים גדלות חומה ובריח נחש׳
נחשת: אחינדב בן עדא
מחנימה: אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בשמת בת
שלמה לאשה: בענא בן
חושי באשר ובעלות:
יהושפט בן פרוח ביששכר:
שמעי בן אלא בבנימן:
גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ
סיחון מלך האמרי ועג מלך
הבשן ונציב אחד אשר בארץ:
יהודה וישראל רבים כחול
אשר על הים לרב אכלים
ושתים ושמחים:
ושלמה היה מושל בכל הממ
הממלכות מן הנהר ארץ
פלשתים ועד גבול מצרים
מגשים מנחה ועבדים את
שלמה כל ימי חייו:
ויהי לחם שלמה ליום
אחד שלשים כר סלת וששים
כר קמח: עשרה בקר בראים
ועשרים בקר רעי ומאה צאן
לבד מאיל וצבי ויחמור וב
וברברים אבוסים: כי הוא רדה

בכל עבר הנהר מתפסח ועד
עזה בכל מלכי עבר הנהר ושל
ושלום היה לו מכל עבריו מס
מסביב: וישב יהודה וישראל
לבטח איש תחת גפנו ותחת
תאנתו מדן ועד באר שבע כל
ימי שלמה:
ויהי לשלמה ארבעים אלף
ארות סוסים למרכבו ושנים
עשר אלף פרשים: וכלכלו הה
הנצבים האלה את המלך
שלמה ואת כל הקרב אל ש
שלחן המלך שלמה איש חד
חדשו לא יעדרו דבר: והשערים
והתבן לסוסים ולרכש יבאו
אל המקום אשר יהיה שם
איש כמשפטו:
ויתן אלהים חכמה לשלמה
ותבונה הרבה מאד ורחב לב
כחול אשר על שפת הים: ותרב
חכמת שלמה מחכמת כל בני
קדם ומכל חכמת מצרים: ויח
ויחכם מכל האדם מאיתן
האזרחי והימן וכלכל ודרדע
בני מחול ויהי שמו בכל הגוים
סביב: וידבר שלשת אלפים
משל ויהי שירו חמשה ואלף:
וידבר על העצים מן הארז
אשר בלבנון ועד האזוב אשר

והנה נטושים׳ כי ירד הים׳ יהודה וישראל רבים׳ ויהין שם׳ ויהי הים וכנין וכנתין׳ עד זה מדבר וזה
בא ויאמר׳ ושלום ה׳ וסימניהון׳ כי הוא רדה בכל עבר הנהר הנה בן נולד לך׳ ורוח
לכשה את עגישה׳ ושלום יוסיפו לך׳ יברך ושלום נשקו׳ מגשים ג׳ ב׳ מל ורין חס׳ וסימנה
ושלמה היה מושל׳ הם מגשים אליה והיא מייניה׳ מגשים על מזבחי׳ עבריו ב׳ ומכל
עבריו׳ ושלום היה׳ הקרב ז׳ וסימ׳ והזר הקרב׳ והכירין ראיתן ד׳ כל הקרב הקרב׳ ב׳ בפסוק ויאת

יביאו ט' בקרי' וסימנהון והיה ביום הששי והכינו' ושפטו את העם בכל עת' שוק התרומה
וחזה התנופה' למען אשר יביאו' כל אשר בארנם' והשערים והתבן' וחד והביאו את כל אחיכם'
יביאו לבוש מלכות' כי אל הלשכה' והרב ב' והרב מטואה כנימן' חכמה שלמה ה'

וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש ועל
הדגים ויבאו מכל העמים
לשמע את חכמת שלמה
מאת כל מלכי הארץ אשר
שמעו את חכמתו
וישלח חירם מלך צור את
עבדיו אל שלמה כי שמע כי
ל אתו משחו למלך תחת אביהו
כי אהב היה חירם לדוד כל
הימים: וישלח
יב שלמה אל חירם לאמר אתה
רא ידעת את דוד אבי כי לא יכל
פס לבנות בית לשם יהוה אלהיו
כת מפני המלחמה אשר סבבהו
יכנב עד תת יהוה אתם תחת כפות
רגלו: ועתה הניח יהוה אלהי
לי מסביב אין שטן ואין פגע רע
ג והנני אמר לבנות בית לשם
יהוה אלהי כאשר דבר יהוה
אל דוד אבי לאמר בנך אשר
אתן תחתיך על כסאך הוא
ג יבנה הבית לשמי: ועתה צוה
ויכרתו לי ארזים מן הלבנון
ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר
עבדיך אתן לך ככל אשר תא
ב מר כי אתה ידעת כי אין בנו
איש ידע לכרת עצים כצדנים
ט ויהי כשמע חירם את דברי
כתע
כסף

שלמה וישמח מאד ויאמר
ברוך יהוה היום אשר נתן
ה לדוד בן חכם על העם הרב הזה:
וישלח חירם אל שלמה לאמר
שמעתי את אשר שלחת אלי
אני אעשה את כל חפצך בעצי
ארזים ובעצי ברושים: עבדי
ירדו מן הלבנון ימה ואני א
ו ב שימם דברות בים עד המקום
וחד אשר תשלח אלי ונפצתים
ואשימם שם ואתה תשא ואתה תעשה
כרושים את חפצי לתת לחם ביתי: ויהי
ו חירום נתן לשלמה עצי ארזים
מל ועצי ברושים כל חפצו: ו
כסף שלמה נתן לחירם עשרים א
ל לף כר חטים מכלת לביתו
ועשרים כר שמן כתית כה יתן
שלמה לחירם שנה בשנה:
ד ויהוה נתן חכמה
בטע לשלמה כאשר דבר לו ויהי
ה שלם בין חירם ובין שלמה ויכ
חס רתו ברית שניהם:
בל ויעל המלך שלמה מס מכל
ישראל ויהי המס שלשים א
לף איש: וישלחם לבנונה
עשרת אלפים בחדש חליפות
חדש יהיו בלבנון שנים חדשים
בביתו ואדנירם על המס:
ויהי לשלמה שבעים

הפטרת ויקהל תרומה

ויאלף ב' שש מאות ואלף ויאלף' ויהי שירו חמשה' והנני ג' וסימנהון והנני משחיתם את
הארץ' והנני אמר לבנות בית' והנני מקושש עצים' ונפצתים ב' שם' ואיש ישראל
אחיו' חירום ג' מל בקרי' וסימנהון' ויהי חירום נתן לשלמה' ויפסלו בוני חירום ובוני
שלמה והגבלים' ויעש חירום את הכירות' וכל רה רבו מל' דברות ב' בקרי' כן בעת
לעבור דברו' ואני ואשימם דברות בים' וחד הדברות על ירדן עתה' האמר ב' ואמרה האמר

לצאת ג׳ וסימניהון בלשון תרגום בירחא סלק ובנה ובירושלם בחדש השלישי לצאת ויעל
אהרן הכהן ויהי בשמונים שנה דמלכים למלך ג׳ וחס׳ וסימניהון כי על שמן כל ישראל
הוא החדש השני למלך שלמה כי מבית הסורים יצא למלך הבית לבית ד׳ קמ׳ וסימניהון

אלף נשא סבל ושמנים אלף
חצב בהר לבד משרי הנצבים
לשלמה אשר על המלאכה
שלשת אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים במלאכה
ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות
אבנים יקרות ליסד הבית אבני
גזית ויפסלו בני שלמה ובני
חירום והגבלים ויכינו העצים
והאבנים לבנות הבית
ויהי בשמונים שנה
וארבע מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים בשנה
הרביעית בחדש זו הוא החדש
השני למלך שלמה על ישראל
ויבן הבית ליהוה והבית אשר
בנה המלך שלמה ליהוה ששים
אמה ארכו ועשרים רחבו ו
ושלשים אמה קומתו והאולם
על פני היכל הבית עשרים אמה
ארכו על פני רחב הבית עשר
באמה רחבו על פני הבית
ויעש לבית
חלוני שקפים אטמים ויבן על
קיר הבית יציע סביב את קירות
הבית סביב להיכל ולדביר ויעש
צלעות סביב היצוע התחתנה
חמש באמה רחבה והתיכנה
שש באמה רחבה והשלשית
שבע באמה רחבה כי מגרעות
נתן לבית סביב חוצה לבלתי
אחז בקירות הבית והבית
בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה
ומקבות והגרזן כל כלי ברזל
לא נשמע בבית בהבנתו פתח
הצלע התיכנה אל כתף הבית
הימנית ובלולים יעלו על התיכנה
ומן התיכנה אל השלשים ויבן
את הבית ויכלהו ויספן את הבית
גבים ושדרת בארזים ויבן את
היצוע על כל הבית חמש אמות
קומתו ויאחז את הבית בעצי
ארזים ויהי דבר
יהוה אל שלמה לאמר הבית
הזה אשר אתה בנה אם תלך
בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת
בהם והקמתי את דברי אתך
אשר דברתי אל דוד אביך
ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזב את עמי ישראל
ויבן שלמה את הבית
ויכלהו ויבן את קירות הבית
מביתה בצלעות ארזים מקרקע
הבית עד קירות הספן צפה עץ
מבית ויצף את קרקע הבית
בצלעות ברושים ויבן את עשרים
אמה מירכותי הבית בצלעות

ובן שמונה ימים וכל יאשי ביתו ליד ביתו ויצו המלך ויסעו ויעש לבית חלוני וכל יאסף דבותיהו
דברי ג׳ בקרי וסימניהון היקלך דברי ולא היה דברי הבית הזה אשר אתה טל ומטר כי אם לפי דברי
כן יהיה דברי וחרד על דברי כי שקד אני על דברי הנביא אשר אתו חלום כ׳ כו׳ וכמטיש יפוצץ כי
לפי מלאת לבבל הלא זה דברי עד היותי אחרי דברי לא ישנו והגרזן ד׳ כלי וסימניהון
ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ לא יעלה עליו גרזן ומקבות והגרזן היתפאר הגרזן על החצב וכל חד וחד
מנהון לכוה

חקתי · ט̇ חס̇ כליש̇ · וסימניהון · הבית הזה · אם שוב תשובן · קרע אקרע את הממלכה · וישתחוו
לעשתרת · ולא אקח את כל הממלכה · מידו כי · למען מחקתי · ועל ריב המה יעמדו · לא רבאו עד היום הזה ·
אם חקתי · יחללו · וכל אורית̇ רבו̇ חס̇ במ̇א̇ מ̇ל̇ עקב אשר שמע אברהם בקלי ·

ארזים מן הקרקע עד הקירות
ויבן לו מבית לדביר לקדש
הקדשים וארבעים באמה היה
הבית הוא היכל לפני וארז אל
הבית פנימה מקלעת פקעים ו
ופטורי צצים הכל ארז אין אבן
נראה ודביר בתוך הבית מפנימה
הכין לתתן שם את ארון ברית
יהוה ולפני הדביר עשרים אמה
ארך ועשרים אמה רחב ועשרים
אמה קומתו ויצפהו זהב סגור
ויצף מזבח ארז ויצף שלמה
את הבית מפנימה זהב סגור
ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר
ויצפהו זהב ואת כל הבית צפה
זהב עד תם כל הבית וכל המזבח
אשר לדביר צפה זהב ויעש
בדביר שני כרבים עצי שמן עשר
אמות קומתו וחמש אמות כנף
הכרוב האחת וחמש אמות כנף
הכרוב השנית עשר אמות מקצות
כנפיו ועד קצות כנפיו ועשר
באמה הכרוב השני מדה אחת
וקצב אחד לשני הכרבים קומת
הכרוב האחד עשר באמה וכן
הכרוב השני ויתן את הכרבים
בתוך הבית הפנימי ויפרשו את
כנפי הכרבים ותגע כנף האחד
בקיר וכנף הכרוב השני נגעת

בקיר השני וכנפיהם אל תוך
הבית נגעת כנף אל כנף ויצף
את הכרבים זהב ואת כל קירות
הבית מסב קלע פתוחי מקלעות
כרובים ותמרת ופטורי צצים
מלפנים ולחיצון ואת קרקע הבית
צפה זהב לפנימה ולחיצון ואת
פתח הדביר עשה דלתות עצי
שמן האיל מזזות חמשית
ושתי דלתות עצי שמן וקלע
עליהם מקלעות כרובים ותמרות
ופטורי צצים וצפה זהב וירד
על הכרבים ועל התמרות את
הזהב וכן עשה לפתח ההיכל
מזוזות עצי שמן מאת רבעית
ושתי דלתות עצי ברושים שני
צלעים הדלת האחת גלילים
ושני קלעים הדלת השנית גל
גלילים וקלע כרובים ותמרות
ופטרי צצים וצפה זהב מישר
על המחקה ויבן את החצר
הפנימית שלשה טורי גזית וטור
כרתת ארזים בשנה הרביעית
יסד בית יהוה בירח זו ובשנה
האחת עשרה בירח בול הוא
החדש השמיני כלה הבית לכל
דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע
שנים ואת ביתו בנה שלמה
שלש עשרה שנה ויכל את

ברתיקות · ורתקות · מעבתות · נשיקות · הדקות · והרקות · מוצקות · ירקרקת · מחוקת · והרקת
את הזהב · ו̇ רסמ̇י̇ בקר̇י̇ · וסימניהון · והם יקחו את הזהב · אך את הזהב · ואת הכסף · ויקח משה ואלעזר ·
וחבירו · ושתי דלתות · וכתנתים · ואת ביתו · ו̇ רסמ̇י̇ · וסימניהון · ויגגע ·· כי ירעביו אשר יעטה
גגביך ולשלגיה · שלמה · החכם · ויהי · מקין דדה · טורי · ג̇ ומל̇ · וסימניהון · ויכליהו בו · ויבן
את החצר · ויבן את בית יער · ויעבר ל̇ · והדבר ל̇ · וחובר ומדבר ל̇ · ידבר ל̇ · וידבר ל̇

יסד׳ ד׳ בקרי׳ וסימניהן בשנה הרביעית׳ שימו נא לבבכם׳ החזקנה ידיכם׳ מיום אחד לחדש הרביעי׳
ואולם׳ ה׳ רא׳ בס׳ וסימניהן׳ ואולם בעבור זאת העמדתיך׳ ואולם חי אני וימלא כבוד יי׳ כי לולא מהרת
ותבואת׳ ואולם הכסא אשר ישפט שם׳ ואולם אנכי מלאתי׳ וכל איוב דכו׳ בכת׳ וסימניהן

כל ביתו׃ ויבן את בית יער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמשים אמה
רחבו ושלשים אמה קומתו על
ארבעה טורי עמודי ארזים וכר
וכרתות ארזים על העמודים׃
וספן בארז ממעל על הצלעת
אשר על העמודים ארבעים
וחמשה חמשה עשר הטור׃
ושקפים שלשה טורים ומחזה
אל מחזה שלש פעמים׃ וכל
הפתחים והמזוזות רבעים שקף
ומול מחזה אל מחזה שלש ר
פעמים׃ ואת אולם העמודים
עשה חמשים אמה ארכו ושי
ושלשים אמה רחבו ואולם על
פניהם ועמדים ועב על פניהם׃
ואולם הכסא אשר ישפט שם
אלם המשפט עשה וספון בארז
מהקרקע עד הקרקע׃ וביתו
אשר ישב שם חצר האחרת
מבית לאולם כמעשה הזה היה
ובית יעשה לבת פרעה אשר
לקח שלמה כאולם הזה׃ כל
אלה אבנים יקרת כמדת גזית
מגררות במגרה מבית ומחוץ
וממסד עד הטפחות ומחוץ עד
החצר הגדולה׃ ומיסד אבנים
יקרות אבנים גדלות אבני עשר
אמות ואבני שמנה אמות׃

ומלמעלה אבנים יקרות כמדות
גזית וארז׃ וחצר הגדולה סביב
שלשה טורים גזית וטור כרתת
ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית
ולאלם הבית׃
וישלח המלך שלמה ויקח את
חירם מצר׃ בן אשה אלמנה
הוא ממטה נפתלי ואביו איש
צרי חרש נחשת וימלא את
החכמה ואת התבונה ואת
הדעת לעשות כל מלאכה בנח
בנחשת ויבוא אל המלך שלמה
ויעש את כל מלאכתו׃ ויצר את
שני העמודים נחשת שמנה
עשרה אמה קומת העמוד
האחד וחוט שתים עשרה אמה
יסב את העמוד השני׃ ושתי
כתרת עשה לתת על ראשי הע
העמודים מצק נחשת חמש
אמות קומת הכתרת האחת
וחמש אמות קומת הכתרת
השנית׃ שבכים מעשה שבכה
גדלים מעשה שרשרות לכתרת
אשר על ראש העמודים ע
שבעה לכתרת האחת ושבעה
לכתרת השנית׃ ויעש את הע
העמודים ושני טורים סביב על
השבכה האחת לכסות את הכ
הכתרת אשר על ראש העמודים

האחת וימלא׳ ג׳ בקרי׳ וסימניהן׳ חמשים ללאות תעשה׳ חמשים ללאות עשה׳ ויעש את העמודים׳ וכל
תפשת דכו׳ קמ׳ בר מן א׳ בה׳ קח צנצנת אחת׳ ויסבו סבר יי׳ ויחלק לכל העם׳ גזרו את הילד׳ והנה כנר
ויעש עשרה כיורות׳ המחלקת׳ וכל חמשת דכו׳ פת׳ במ״א נקי יהיה לביתו׳ ופירוש א׳ חמשת חקה
נדה שנה הורה וימלא׳ ו׳ בקרי׳ וסימניהן וימלא את החכמה׳ וימלא הבית׳ בית
הבעל׳ וימלא המן על מרדכי׳ וחביח
כלהון בשא׳ קרי

שושן ב׳ פת׳ בקר׳ · וסימניהון · מעשה שושן באולם · למנצח על שושן עדות · וכל שושן הבירה
יכו׳ פת׳ · ויקרא את שמו ׳ רסמי בקר׳ · וסימניהון · אתש שת׳ נח · ישראל · גרשם · שלמה
ידידיה · בריעה · יכין · בעז · ופקעים ל׳ הפקעים ל׳ · מהלעים · ל׳ הקלעים
ל׳

וכן עשה לכתרת השנית: וכתרת
אשר על ראש העמודים מעשה
שושן באולם ארבע אמות: וכתר
ות על שני העמודים גם מ
ממעל מלעמת הבטן אשר
לעבר שבכה והרמונים מאתים
טרים סביב על הכתרת השנית:
ויקם את העמדים לאלם ה
היכל ויקם את העמוד הימני
ויקרא את שמו יכין ויקם את
העמוד השמאלי ויקרא את
שמו בעז: ועל ראש העמודים
מעשה שושן ותתם מלאכת
העמודים: ויעש
את הים מוצק עשר באמה
משפתו עד שפתו עגל סביב וח
וחמש באמה קומתו וקוה של
שלשים באמה יסב אתו סביב:
ופקעים מתחת לשפתו סביב ס
סבבים אתו עשר באמה מקפים
את הים סביב שני טורים הפקעים
יצקים ביצקתו: עמד על שני
עשר בקר שלשה פנים צפונה
ושלשה פנים ימה ושלשה פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה והים
עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ביתה: ועביו טפח ושפתו כמעשה
שפת כוס פרח שושן אלפים בת
יכיל: ויעש את

המכנות עשר נחשת ארבע במ
באמה ארך המכונה האחת וא
וארבע באמה רחבה ושלש במ
באמה קומתה: וזה מעשה
המכונה מסגרת להם ומסגרת
בין השלבים: ועל המסגרות
אשר בין השלבים אריות בקר
וכרובים ועל השלבים כן ממעל
ומתחת לאריות ולבקר ליות
מעשה מורד: וארבעה אופני
נחשת למכונה האחת וסרני
נחשת וארבעה פעמתיו כתפת
להם מתחת לכיר הכתפת יצקות
מעבר איש ליות: ופיהו מבית
לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל
מעשה כן אמה וחצי האמה
וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם
מרבעות לא עגלות: וארבעת
האופנים למתחת למסגרות
וידות האופנים במכונה וקומת
האופן האחד אמה וחצי האמה:
ומעשה האופנים כמעשה אופן
המרכבה ידתם וגביהם וחשקיהם
וחשריהם הכל מוצק: וארבע
כתפות אל ארבע פנות המכנה
האחת מן המכנה כתפיה: ובר
ובראש המכונה חצי האמה
קומה עגל סביב ועל ראש המ
המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה:

ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳
כשועים · נטועים · נטעים · הרעים · שעים · צבעים · היצבעים · הזירעים · הזורעים · גדועים
כשובעים ל׳ · למשמיעים ל׳ · צעצעים ל׳ · משגעים ל׳ · והרשעים ל׳ · ולרשעים ל׳ · וממתקעים ל׳
וכמנענעים ל׳ · הולעים ל׳ · בקיעים ל׳ · ורגם · ב׳ בקר׳ · ותתם השנה ההיא · ותתם מלאכת
העמודים · ועביו · ג׳ בקר׳ · וסימניהון · טפח ושפתו · וחבירו · ועביו טפח · ארבע אצבעות נביא
המכונה · ד׳ חס בליש · וסימניהון · וארבע כתפות ב׳ בו׳ · ועל ראש · ובמצקלב · ובמכנה ·

על כתת ה' דסמי' בקרי' · וסימניהן · ומחה על כתת · ויתן על המכונה · כבו · ועל רבעת גמלים ·
וירא אני אל חיצר · והשלם · ג' בקוי · וסימניהן · והשלם החוכה · והשלם כל המלאכה · וחבירו
דדה · יא כת' ו' בריא · תוב ולא קרי · וסימניהן · כי יהללוכי · ומסגרתיה · וראתה המלכים ·

ויפתח על הלחת ידתיה ועל
ומסגרותיה כרבים אריות ותמרת
כמער איש וליות סביב׃ כזאת
עשה את עשר המכנות מוצק
אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה׃
ויעש עשרה
כירות נחשת ארבעים בת יכיל
הכיור האחד ארבע באמה הכיור
האחד כיור אחד על המכונה
האחת לעשר המכנות׃ ויתן את
המכנות חמש על כתף הבית מ
מימין וחמש על כתף הבית מ
משמאלו ואת הים נתן מכתף
הבית הימנית קדמה ממול נגב׃
ויעש חירום את
הכירות ואת היעים ואת המזרקות
ויכל חירם לעשות את כל המלאכה
אשר עשה למלך שלמה בית יהוה׃
עמדים שנים וגלת הכתרת אשר
על ראש העמדים שתים והשבכות
שתים לכסות את שתי גלת הכתרת
אשר על ראש העמודים׃ ואת
הרמנים ארבע מאות לשתי הש
השבכות שני טורים רמנים לשב
לשבכה האחת לכסות את שתי
גלת הכתרת אשר על פני הע
העמודים׃ ואת המכנות עשר
ואת הכירות עשרה על המכנות׃
ואת הים האחד ואת הבקר שנים

עשר תחת הים׃ ואת הסירות ואת
היעים ואת המזרקות ואת כל
הכלים האהל אשר עשה חירם
למלך שלמה בית יהוה נחשת
ממרט׃ בככר הירדן יצקם המלך
במעבה האדמה בין סכות ובין
צרתן׃ וינח שלמה את כל הכלים
מרב מאד מאד לא נחקר משקל
הנחשת׃ ויעש שלמה את כל
הכלים אשר בית יהוה את מזבח
הזהב ואת השלחן אשר על
לחם הפנים זהב׃ ואת המנרות
חמש מימין וחמש משמאול
לפני הדביר זהב סגור והפרח
והנרת והמלקחים זהב׃ והספות
והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור והפתות
לדלתות הבית הפנימי לקדש הק
הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב׃
ותשלם כל
המלאכה אשר עשה המלך
שלמה בית יהוה ויבא שלמה
את קדשי דוד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן ב
באצרות בית יהוה׃
ח
אז יקהל שלמה את זקני ישראל
ואת כל ראשי המטות נשיאי
האבות לבני ישראל אל המלך
שלמה ירושלם להעלות את

ואת הכיר · והקדש · ויורה ומלקוש · וירעיאו · וכל יושבי תבל · והרשעה ומרדע · ורב וחסר · וישמח בו
ויפתח · ב' · ויפתח הגבלים · ויפתח על הלחות ידתיה · והשלם · ב' · וסימניהן · מאד מאד ·
ו' דסמי' · וסימניהן · והמים גברו מאד מאד · ויפרץ האיש מאד מאד · טובה הארץ מאד מאד · ויבחר
שלמה · ויראו מאד מאד · והנביאי · לכלהנה · ל' · בתוכהנה · ל' ·
ואת הכלים · ב' דסמי' · וסימניהן · ותשלם כל המלאכה · וחבירו · בית אוצר יהוה · והתורה · ל' כות'

ואת אהל ה׳ רסמי׳ בקרי׳ וס׳מניהון ׳ונשאו את יריעת המשכן ׳וכלה מכפר ׳וכפר על הקדש׳ ויעלו׳
ויעלו׳ כאהל׳ ו׳ בקרי׳ וסימניהון ׳אִיה שרה אשתך ׳כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
וירא ה׳ באהל ׳הברך מנשים יעל׳ ויעלו את הארך ה׳ וחבירו ׳ וכל עדת ׳ג׳ רסמי׳ בקרי׳

ארון ברית יהוה מעיר דוד היא
ציון ויקהלו אל המלך שלמה
כל איש ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי ויבאו
כל זקני ישראל וישאו הכהנים
את הארון ויעלו את ארון יהוה
ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל ויעלו אתם
הכהנים והלוים והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנועדים עליו
אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
מרב ויבאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דביר
הבית אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים כי הכרבים
פרשים כנפים אל מקום הארון
ויסכו הכרבים על הארון ועל
בדיו מלמעלה ויארכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה אין בא
בארון רק שני לחות האבנים
אשר הנח שם משה בחרב אשר
כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם
מארץ מצרים ויהי בצאת הכ
הכהנים מן הקדש והענן מלא
את בית יהוה ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי מלא

כבוד יהוה את בית יהוה
אז אמר שלמה יהוה
אמר לשכן בערפל בנה בניתי
בית זבל לך מכון לשבתך עולמים
ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל ישראל
עמד ויאמר ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר דבר בפיו את דוד
אבי ובידו מלא לאמר מן היום
אשר הוצאתי את עמי את יש
ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ואבחר בדוד
להיות על עמי ישראל ויהי עם
לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל ויאמר יהוה אל
דוד אבי יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטיבת כי היה
עם לבבך רק אתה לא תבנה
הבית כי אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי ויקם יהוה
את דברו אשר דבר ואקם תחת
דוד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי ישראל ואשם
שם מקום לארון אשר שם ברית
יהוה אשר כרת עם אבתינו בהו
בהוציאו אתם מארץ מצרים
ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה

וסימניהון ׳איה שרה אשתך ׳כל הבא אל ויעש משה ואהרן׳ והמלך שלמה ׳וחבירו׳ לשבתך׳
ג׳ בקרי׳ וסימניהון ׳בעלת ה׳ מקדש ה׳ כנו ׳בנה בניתי׳ ואני בניתי׳ לשכן ׳ג׳ בקרי׳ וחס ׳וסימניהון
בהאריך השכן ׳בערפל׳ וחבי׳ דלה׳ ׳ ויאשם ׳ה׳ חס׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ויאשם הנזם על אפה׳ ויאשם
את הלחות בארון ויאשם שם מקום למלכים׳ ויאשם דברי בפיו׳ ויאשם על פתני׳ ׳ ויאשב׳ ה׳
בקרי׳ וסימניהון ׳בעלתי ההיה לקחת׳ ויקם ה׳ את דברו אשר דבר ׳וחבירו׳ ואבוא אל הגולה תל אביב׳
ב׳ בו׳

ח כת׳ דבריך וקרי׳ דברך ׳ וסימניהון ויאמר מנוח אל מלאך ה׳ ׳ ועתה אלהי ישראל ׳ ויהי בעלות המנחה׳
והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו ׳ נמצאו דבריך ׳ ואכלם הני רפסו׳ קדמתי בנשת והשוע׳ שרים רדפוני
חנם ׳ ויענו כל הקהל׳ הנה השמים ׳ל׳ רסמי׳ הנה שמים ׳ל׳ רסמי׳ ׳ כימי השמים ׳ל׳ כימי שמים ׳ל׳

נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו
השמים ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך אלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת שמר
הברית והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם אשר שמרת
לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום
הזה ועתה יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דוד אבי את אשר
דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני כאשר הלכת לפני
ועתה אלהי ישראל יאמן נא
דבריך אשר דברת לעבדך דוד
אבי כי האמנם ישב אלהים על
הארץ הנה השמים ושמי השמים
לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר
בניתי ופנית אל תפלת עבדך ואל
תחנתו יהוה אלהי לשמע אל
הרנה ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום להיות עינך
פתחות אל הבית הזה לילה ויום
אל המקום אשר אמרת יהיה
שמי שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום
הזה ושמעת אל תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל

המקום הזה ואתה תשמע אל
מקום שבתך אל השמים ושמ
עת וסלחת את אשר יחטא
איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך
בבית הזה ואתה תשמע השמים
ועשית ושפטת את עבדיך
להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו
בהנגף עמך ישר
אל לפני אויב אשר יחטאו
לך ושבו אליך והודו את שמך
והתפללו והתחננו אליך בבית
הזה ואתה תשמע השמים וס
לחת לחטאת עמך ישראל
והשבתם אל האדמה אשר
נתת לאבותם
בהעצר שמים ולא יהיה מטר
כי יחטאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את שמך
ומחטאתם ישובון כי תענם
ואתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתתה מטר על ארצך
אשר נתתה לעמך לנחלה
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה
חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו

ועל הארץ מתחת ׳ג׳ רסמי׳ וסימניהון וידעת היום והשבת׳ ונשמע וימס לבבנו ׳ ויאמר ה׳ אלהי ישראל
אין כמוך ׳ דמלכים׳ האמנם ׳ד׳ וסימניהון ׳ כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ ׳ וחבירו דדה׳
האמנם לא אוכל כבדך ׳ האמנם אלם צדק׳ ׳ השמים ושמי השמים ׳ג׳ רסמי׳ וסימניהון הן לה׳ אלהיך
כי האמנם ישב אלהים׳ ומי יעצר כח ׳ חד כת׳ חד בכתו׳ חד בנבי׳ וחד השמים ושמי השמים וכל צבאם׳
וחד הנה שמים ושמי השמים דדה׳ ׳ ואת ירד ׳ב׳ רסמי׳ אתה החלות להראות ׳ כי ישמעון דמלכ׳

ין · ל׳ בקרי · וסימניהון · בהעצר השמים ולא יהיה מטר · וחבירו בהעצר שמים · ופרוי · ה׳ ישבון ·
טי חרב · לכן יתנם עד עת · הסתיר פניך יבהלון · ועל אזנם למוסר · גבול שמת בל יעברון · כל באיה
שבין ה׳ בפס ראיה בהון ואתה אתה · וסימניהון · ואתה את בריתי תשמר

בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃
כל תפלה כל תחנה אשר תהיה
לכל האדם לכל עמך ישראל
אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע
השמים מכון שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה
ידעת לבדך את לבב כל בני האדם׃
למען יראוך כל הימים אשר
הם חיים על פני האדמה אשר
נתתה לאבתינו׃
וגם אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך׃ כי ישמעון את
שמך הגדול ואת ידך החזקה
וזרעך הנטויה ובא והתפלל
אל הבית הזה׃ אתה תשמע ה׳
השמים מכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך הנכרי
למען ידעון כל עמי הארץ את
שמך ליראה אתך כעמך ישראל
ולדעת כי שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי׃
כי יצא עמך למלחמה על איבו
בדרך אשר תשלחם והתפללו
אל ה׳ דרך העיר אשר בחרת
בה והבית אשר בנתי לשמך׃
ושמעת השמים את תפלתם

ואת תחנתם ועשית משפטם׃
כי יחטאו לך כי אין אדם אשר
לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני
אויב ושבום שביהם אל ארץ
האויב רחוקה או קרובה׃ והשיבו
אל לבם בארץ אשר נשבו שם
ושבו והתחננו אליך בארץ
שביהם לאמר חטאנו והעוינו
רשענו׃ ושבו אליך בכל לבבם
ובכל נפשם בארץ איביהם אשר
שבו אתם והתפללו אליך דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם העיר
אשר בחרת והבית אשר בנית
לשמך׃ ושמעת השמים מכון
שבתך את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם׃ וסלחת לעמך
אשר חטאו לך ולכל פשעיהם
אשר פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמום׃ כי עמך
ונחלתך הם אשר הוצאת ממצ
רים מתוך כור הברזל׃ להיות
עיניך פתחת אל תחנת עבדך ואל
תחנת עמך ישראל לשמע
אליהם בכל קראם אליך׃ כי אתה
הבדלתם לך לנחלה מכל עמי
הארץ כאשר דברת ביד משה
עבדך בהוציאך את אבתינו ממ
צרים אדני יהוה׃
ויהי ככלות שלמה להתפלל

בכלי חרש ·
האעלה
על דרה ·

תשמע השמים דמלכים · דרכב · מן השמים דדה · ואתה בשחור · בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם · יקחלך
חטין ושערים · ד׳ מנהון ריא בפס · ידעון · ד׳ · וסימניהון · היום הזה אחל תת · כל תפלה כל תחנה · ואתה
תשמע דמלכים · שפתי צדיק · האויב · ה׳ מל · וסימניהון · ושבום שוביהם · וחבירו · אם לא הפגעתי בך ·
לעזר למלך על האויב · האויב תמו חרבות לנצח · ד׳ מנהון מל וחד חס · יב מל · דלא כה · ובו תיבה
ולא הדי · וסימניהון · ויטב דוד ליהושע · בנית דמלכים · ושבו אליך · האפר מעל עיניו · על יד עשה המלאכה דמלטם · ונהגם · ו הכ׳ · וסימניהון

זכיחה לפני יי ד בקרי וסימניהון ושור ויהי לשלמים וילט כל העם והמלך וכל ישראל עמו וחכירו
כיום השמיני ג רא פס וסימניהון כיום השמיני נשיא לבני אפרים כיום השמיני עצרת תהיה לכם

אל יהוה את כל התפלה והתחנה
הזאת קם מלפני מזבח יהוה
מכרע על ברכיו וכפיו פרשות
השמים ויעמד ויברך את כל
קהל ישראל קול גדול לאמר
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לע
לעמו ישראל ככל אשר דבר לא
נפל דבר אחד מכל דברו הטוב
אשר דבר ביד משה עבדו יהי
יהוה אלהינו עמנו כאשר היה
עם אבתינו אל יעזבנו ואל
יטשנו להטות לבבנו אליו ללכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבתינו
ויהיו דברי אלה אשר התחננתי
לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישר
ישראל דבר יום ביומו למען
דעת כל עמי הארץ כי יהוה
הוא האלהים אין עוד והיה
לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו
כיום הזה והמלך וכל ישראל
עמו זבחים זבח לפני יהוה
ויזבח שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
אלף ויחנכו את בית יהוה המלך

וכל בני ישראל ביום ההוא
קדש המלך את תוך החצר
אשר לפני בית יהוה כי עשה
שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה קטן מ
מהכיל את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים ויעש
שלמה בעת ההיא את החג וכל
ישראל עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים לפני יהוה
אלהינו שבעת ימים ושבעת
ימים ארבעה עשר יום ביום
השמיני שלח את העם ויברכו
את המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב על כל הטובה
אשר עשה יהוה לדוד עבדו
ולישראל עמו
ט ויהי ככלות שלמה לבנות את
בית יהוה ואת בית המלך ואת
כל חשק שלמה אשר חפץ לע
לעשות וירא
יהוה אל שלמה שנית כאשר
נראה אליו בגבעון ויאמר יהוה
אליו שמעתי את תפלתך ואת
תחנתך אשר התחננתה לפני
הקדשתי את הבית הזה אשר
בנתה לשום שמי שם עד עולם
והיו עיני ולבי שם כל הימים

וכל מ״ג פס רכו ביום בט״ב וביום וסימנהון כאספכם את תבואת הארץ ויקרא בספר תורת אלהים
ויהיו י״א רפו וסימניהון ויהיו דם ויהיו תואמים משכנה קרמ לאות ויהיו על מדין ויהיו דברי
אלה מכשלים האנשים נדרים חיים ויהיו נא שריך ויהיו כמוני ולישראל ג בקרי וסימניהון
וירא יי אל אברם כי תשעים ביאלוני ממרא אל הר המוריה וירא יי אליו בלילה וירא יי אל
יעקב ויאסר וירא יי אליו בלבת אש ויבא באהל ויבא ויקהל בקהל באהל מלאך מלאך וירכב אל שלמה

ואת הבית ה' דסמי' וסימניהו' ואת הבית יקדשנו' הקדשתי' והבית אשר אמרתי' הגדול' כל העם ג'
דסמי' בקרי' ר"א פס' וסימניהון העתר' והבית הגדולה' ולשנינה ג' וסימניהון והיית לשמה
למשל ולשנינה' והכרתי את ישראל' ונתשתים מעל האדמה' חד מתור' חד בנבי' חד בכתובי'

ואתה אם תלך לפני כאשר הלך
דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות
ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי
תשמר והקמתי את כסא
ממלכתך על ישראל לעלם
כאשר דברתי על דוד אביך
לאמר לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל אם שוב תשבון
אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו
מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם והכרתי את
ישראל מעל פני האדמה
אשר נתתי להם ואת הבית אשר
הקדשתי לשמי אשלח מעל
פני והיה ישראל למשל ולשנינה
בכל העמים והבית הזה יהיה
עליון כל עבר עליו ישם ושרק
ואמרו על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה ואמרו
על אשר עזבו את יהוה אלהיהם
אשר הוציא את אבתם מארץ
מצרים ויחזקו באלהים אחרים
וישתחו להם ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל הרעה הזאת

ויהי מקץ
עשרים שנה אשר בנה שלמה
את שני הבתים את בית יהוה
ואת בית המלך חירם מלך צר
נשא את שלמה בעצי ארזים
ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז
יתן המלך שלמה לחירם עשרים
עיר בארץ הגליל ויצא חירם מצר
לראות את הערים אשר נתן לו
שלמה ולא ישרו בעיניו ויאמר
מה הערים האלה אשר נתתה לי
אחי ויקרא להם ארץ כבול עד
היום הזה

וישלח חירם למלך מאה ועשרים
ככר זהב וזה דבר המס אשר
העלה המלך שלמה לבנות את
בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא
ואת חומת ירושלם ואת חצר
ואת מגדו ואת גזר פרעה מלך
מצרים עלה וילכד את גזר
וישרפה באש ואת הכנעני הישב
בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו
אשת שלמה ויבן שלמה את
גזר ואת בית חרן תחתון ואת
בעלת ואת תמר במדבר בארץ
ואת כל ערי המסכנות אשר היו
לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי
הפרשים ואת חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו כל העם
הנותר מן האמרי החתי הפרזי
החוי והיבוסי אשר לא מבני
ישראל המה בניהם אשר נתרו

על דוד ה' דסמי' וסימניהון הקמתי את כסא ממלכתך' ואלה ראשי' ודוד מכרבל [illegible] וממנשה נפלו
על דוד כי לעת יום ביום' מינות חקתי ג' וסימניהון עקב אשר שמע אברהם בקלי' אם שוב
תשבון אתם [illegible] בישראל' וזה דבר ג' דסמי' ור"א פס' וסימניהון וזה דבר הרוצח' וזה דבר
השמטה' וזה דבר המס' פרעה ב' ר"א פס' קינה על עברין מלך מצרים' ואת ערי ז' דסמי'
וסימניהון ואת כל ערי המסכנות דמלכים ב' בו' ואת בעלת [illegible] ואת ירושלם [illegible]

ובכל ארץ ה' רסמי' בקרי' וסימניהון' ובכל ארץ מצרים היה לחם' ובכל ארץ אחוזתכם' ושחת הארץ מפני
הערב' ובכל ארץ ממשלתו' וחבירו' ושלם ג' בקרי' וסימניהון' ושלם אתו בראשון' ושלם את הבית' ושלם
נוה צדק' חד בכ' חד בנב' חד בכתו' וחד בן שלם לי אלהים' שמעת' ה' פת' וסימניהון' ותורה שמעת'

אחריהם בארץ אשר לא־יכלו
בני ישראל להחרימם ויעלם
שלמה למס עבד עד היום הזה׃
ומבני ישראל לא נתן שלמה
עבד כי הם אנשי המלחמה ו
עבדיו ושריו ושלשיו ושרי
רכבו ופרשיו׃
אלה שרי הנצבים אשר על
המלאכה לשלמה חמשים וחמש
מאות הרדים בעם העשים במ
לאכה׃ אך בת פרעה עלתה
מעיר דוד אל ביתה אשר בנה
לה אז בנה את המלוא׃ והעלה
שלמה שלש פעמים בשנה
עלות ושלמים על המזבח אשר
בנה ליהוה והקטיר אתו אשר
לפני יהוה ושלם את הבית׃ ואני
עשה המלך שלמה בעציון גבר
אשר את אילת על שפת ים סוף
בארץ אדום׃ וישלח חירם באני
את עבדיו אנשי אניות ידעי הים
עם עבדי שלמה׃ ויבאו אופירה
ויקחו משם זהב ארבע מאות
ועשרים ככר ויבאו אל המלך
שלמה׃ ומלכת
שבא שמעת את שמע שלמה
לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות׃
ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד
גמלים נשאים בשמים וזהב רב

מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה
ותדבר אליו את כל אשר היה
עם לבבה׃ ויגד לה שלמה את
כל דבריה לא היה דבר נעלם
מן המלך אשר לא הגיד לה׃
ותרא מלכת שבא את כל חכמת
שלמה והבית אשר בנה׃ ומאכל
שלחנו ומושב עבדיו ומעמד
משרתו ומלבשיהם ומשקיו
ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא
היה בה עוד רוח׃ ותאמר אל
המלך אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על דבריך ועל
חכמתך׃ ולא האמנתי לדברים
עד אשר באתי ותראינה עיני
והנה לא הגד לי החצי הוספת
חכמה וטוב אל השמועה אשר
שמעתי׃ אשרי אנשיך אשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך
תמיד השמעים את חכמתך׃
יהי יהוה אלהיך ברוך אשר
חפץ בך לתתך על כסא ישראל
באהבת יהוה את ישראל לעלם
וישימך למלך לעשות משפט
וצדקה׃ ותתן למלך מאה
ועשרים ככר זהב ובשמים הר
בה מאד ואבן יקרה לא בא
כבשם ההוא עוד לרב אשר
נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃

ודבקה שמעת' ומלכת שבא שמעת' למלכים' יתזן שמעה תבהלו' חיים' יאזן שמעת ועין ראה' וחד
קנו' כוזיה חכם ומאכל ד' פת' וסימניהון' מכל מאכל פרעה' ומאכל שלחנו וחבירו' וזהמתו
חיתו לחם' הדרים ג' וסימניהון' כנעם כעם מעם וטוב ה' וסימניהון בלשון תרגו' עליא
בחירא פרא ויאכבה חכלה התרים ג' וסימניהון' ויהושע בן נון וכלב לבד מאנשי ההרים וחבירו'
ובירושא מן וטוב' רך וטוב והנער שמואל' ולו היה בן הוספה' וימיטו לרעה'

כיד המלך׳ ג׳ רסמי׳ וסימניהון והמלך שלמה נתן למלכת שבא׳ והשקות בכלי זהב׳ ויתן מיטאת
כיד המלך׳ סימן מלכים׳ אלמגים׳ ה׳ אלגומים׳ מל׳ מאנשי׳ ד׳ בקרי׳ וסימניהון ויאין
ואיש מאנשי תבית׳ וילכד נער מאנשי סכות׳ לבד מאנשי התרים׳ והכירו׳

וגם אני חירם אשר נשא זהב
מאופיר הביא מאפר עצי
אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה
ויעש המלך את עצי האלמגים
מסעד לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן
עצי אלמגים ולא נראה עד היום
הזה והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר שאלה
מלבד אשר נתן לה כיד המלך
שלמה ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה׃ ויהי
משקל הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש מאות ששים
ושש ככר זהב׃ לבד מאנשי הת
רים ומסחר הרכלים וכל
מלכי הערב ופחות הארץ׃ ויעש
המלך שלמה מאתים צנה זהב
שחוט שש מאות זהב יעלה על
הצנה האחת׃ ושלש מאות
מגנים זהב שחוט שלשת מנים
זהב יעלה על המגן האחת ויתנם
המלך בית יער הלבנון׃
ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב מופז׃ שש מעלות
לכסה וראש עגל לכסה מאחריו
וידת מזה ומזה אל מקום השבת
ושנים אריות עמדים אצל הידות׃

ושנים עשר אריים עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה לא נעשה
כן לכל ממלכות׃ וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית
יער הלבנון זהב סגור אין כסף
לא נחשב בימי שלמה למאומה׃
כי אני תרשיש למלך בים עם
אני חירם אחת לשלש שנים
תבוא אני תרשיש נשאת זהב
וכסף שנהבים וקפים ותכיים׃
ויגדל המלך שלמה מכל מלכי
הארץ לעשר ולחכמה׃ וכל
הארץ מבקשים את פני שלמה
לשמע את חכמתו אשר נתן
אלהים בלבו׃ והמה מביאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב
ושלמות ונשק ובשמים סוסים
ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויאסף שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף וארבע
מאות רכב ושנים עשר אלף
פרשים וינחם בערי הרכב ועם
המלך בירושלם׃ ויתן המלך
את הכסף בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב׃ ומוצא הסוסים
אשר לשלמה ממצרים ומקוא
סחרי המלך יקחו מקוא
במחיר׃ ותעלה ותצא מרכבה

לכסה׳ ג׳ כה ה׳ וסימניהון שש מעלות לכסה׳ ב׳ כו׳ מאחז פני כסה נתן אלהים׳ ה׳ וסימניהון
לרשתך את הארץ מבריך׳ נתן אלהים שכרי׳ נתן אלהים בזה׳ בירכם׳ וכל הארץ למלכים׳ ועדים עשה
לו׳ עינן דע׳ ביאותי את העינן׳ וכל הארץ ה׳ רסמי׳ וסימניהון וכל הארץ באו מצרימה׳
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי׳ וכל הארץ בוכים בקול גדול׳ וכל הארץ מבקשים׳
וינחם ד׳ את פני מלך מואב׳ בערי הרכב׳ במלח ובתבר׳ בעמק זמים׳ וינחם לבטח׳ ואל מחוז חפצם׳ שטח

אהב ד׳ בקרי׳ וסימניהון בלשון תרגום׳ בחר מלכא באחוי דיוסף׳ ופירושא וישראל אהב
את יוסף׳ ויראו אחיו כי אתו׳ ותחת כי אהב׳ והמלך שלמה אהב׳ ונשק ד׳ בליש׳ וסימנ׳
והמה מכיאים׳ והם מביאים׳ יברח מנשק ברזל׳ כל קרי׳ בעלות במה בעלות׳ וסימניהון בעלות

ממצרים בשש מאות כסף וסוס
בחמשים ומאה וכן לכל מלכי
החתים ולמלכי ארם בידם יצאו׃
והמלך שלמה יא
אהב נשים נכריות רבות ואת בת
פרעה מואביות עמניות אדמית ל ל ל חס חס חס
צדנית חתית׃ מן הגוים אשר ל ל ו ו ו
אמר יהוה אל בני ישראל לא חס חס
תבאו בהם והם לא יבאו בכם ו ו
אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם יח ה
בהם דבק שלמה לאהבה׃ ויהי
לו נשים שרות שבע מאות וי ב
ופילגשים שלש מאות ויטו נשיו
את לבו׃ ויהי לעת זקנת שלמה
נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים
אחרים ולא היה לבבו שלם עם כו
יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ וילך ה
שלמה אחרי עשתרת אלהי כ״ל
צדנים ואחרי מלכם שקץ
עמנים׃ ויעש שלמה הרע בעיני
יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
אביו׃ אז יבנה
שלמה במה לכמוש שקץ מואב
בהר אשר על פני ירושלם ולמלך
שקץ בני עמון׃ וכן עשה
לכל נשיו הנכריות מקטירות ומז ל
ומזבחות לאלהיהן׃ ויתאנף ה
יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם
יהוה אלהי ישראל הנראה ב ב
רסמי׳

אליו פעמים׃ וצוה אליו על
הדבר הזה לבלתי לכת אחרי
אלהים אחרים ולא שמר את
אמירה אשר צוה יהוה׃ ויאמר יהוה
ה לשלמה יען אשר היתה זאת
ללמד עמך ולא שמרת בריתי וחקתי
חד אשר צויתי עליך קרע אקרע
מן את הממלכה מעליך ונתתיה
ד לעבדך׃ אך בימיך לא אעשנה
למען דוד אביך מיד בנך
ל אקרענה׃ רק את כל הממלכה
לא אקרע שבט אחד אתן לבנך
למען דוד עבדי ולמען ירושלם
אשר בחרתי׃
ויקם יהוה שטן לשלמה את
הדד האדמי מזרע המלך הוא
באדום׃ ויהי בהיות דוד את
ה אדום בעלות יואב שר הצבא
לקבר את החללים ויך כל זכר
ט׳ באדום׃ כי ששת חדשים ישב
פת׳ לישן שם יואב וכל ישראל עד הכרית
ומל ל כל זכר באדום׃ ויברח אדד הוא
רא׳ ואנשים אדמיים מעבדי אביו
בס״ל רכו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן׃
ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו
אנשים עמם מפארן ויבאו מ
מצרים אל פרעה מלך מצרים
ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ
נתן לו׃ וימצא הדד חן בעיני

הלהב׳ בעלות יואב שר׳ בעלות המנחה׳ בעלות נבכד נער׳ וימן אלהים תולעת בעלות׳ ואת בת׳
ה׳ רסמי׳ וסימניהון׳ ואת בת היענה׳ וחבירו׳ ערות אשה ובתה׳ והמלך שלמה׳ העלה שלמה׳ ושאר׳
ואת בת כת׳ אמירה ה׳ ללמד חד מן ד׳ וסימניהון ויאמר ה׳ לנח׳ ויאמר ה׳ לשלמה׳ דישן׳
דמלכים׳ ויאמר ה׳ לדג׳ אל נדנה׳ ושאל אל פלוני כת׳ ויאמר לו פרעה ב׳ רסמי׳ בקרי׳
ורא׳ בס׳ וסימניהון׳ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף׳ כי מה אתה חסר עמי׳

וזה הדבר ד' ר"א פס' וסימנהון וזה הדבר אשר תעשה להם: אשר מל יהושע. אשר תעשה אשר
הרים יד במלך שלמה. ויקץ ב' וסימנהון ויקץ מאכ מבני העם מאד כי רב הוא. ויקץ בישראל
עשה מלאכה ד' רסמי' וסימנהון והאיש ירבעם. עשי מלאכה במים רבים. ועמך לרב עשה מלאכה

וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את
אחות אשתו אחות תחפניס הג
הגבירה ותלד לו אחות תחפנס את
גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית
פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני
פרעה והדד שמע במצרים כי שכב דוד
עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא
ויאמר הדד אל פרעה שלחני
ואלך אל ארצי ויאמר לו פרעה
כי מה אתה חסר עמי והנך מב
מבקש ללכת אל ארצך ויאמר
לא כי שלח תשלחני ויקם אלהים
לו שטן את רזון בן אלידע אשר
ברח מאת הדדעזר מלך צובה
אדניו ויקבץ עליו אנשים ויהי
שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו
דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק
ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה
ואת הרעה אשר הדד ויקץ ב
בישראל וימלך על ארם
וירבעם בן נבט
אפרתי מן הצרדה ושם אמו צר
צרועה אשה אלמנה עבד
לשלמה וירם יד במלך
וזה הדבר אשר הרים יד במלך
שלמה בנה את המלוא סגר את
פרץ עיר דוד אביו והאיש ירבעם
גבור חיל וירא שלמה את הנער
כי עשה מלאכה הוא

ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף
ויהי בעת ההיא
וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו
אחיה השילני הנביא בדרך והוא
מתכסה בשלמה חדשה ושניהם
לבדם בשדה ויתפש אחיה בש
בשלמה החדשה אשר עליו ויק
ויקרעה שנים עשר קרעים ויא
ויאמר לירבעם קח לך עשרה
קרעים כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני קרע את הממלכה
מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
השבטים והשבט האחד יהיה
לו למען עבדי דוד ולמען ירוש
ירושלם העיר אשר בחרתי בה
מכל שבטי ישראל יען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי
צדנין לכמוש אלהי מואב ול
ולמלכם אלהי בני עמון ולא
הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני
וחקתי ומשפטי כדוד אביו ולא
אקח את כל הממלכה מידו כי
נשיא אשתנו כל ימי חייו למען
דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר
שמר מצותי וחקתי ולקחתי
המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את
עשרת השבטים ולבנו אתן שבט
אחד למען היות ניר לדויד עבדי
כל הימים לפני בירושלם העיר

ועל הסבלים. ושאר בת דויד לדויד ה' מל' וסימנהון והארכתי את ימיך. לעת זקנת שלמה: וכל יב ורה ועזר דרכו מל'. ויהי
ולבנו אתן שבט אחד. והקימתי דיחזקאל. כמגדל דויד צוארך.
בעת ההיא ג' רסמי'. וסימנהון וירד יהודה מאת אחיו. ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו. וירבעם
יצא מירושלם. ויקרעה ל'. יקרעה ל'. יעבנה ל'. גדודיה ל'.

נועצים ה׳ וסימניהון איך אתם נועצים · מה אתם נועצים · דמלכים · וחבירו דדה׳ · ואת נועצים חכמה ·
ועבדתם ·ד׳ קמצין · וסימניהון ואם יפנה לבבך ולא תשמע · והיה אם שכח תשכח · ופן תשא עיניך
השמימה · ועניתם ודברת אליהם · אתה עתה ·ג׳ רסמ׳ · וסימניהון אתה עתה ברוך ה׳ · אתה עתה

אשר בחרתי לי לשום שמי שם׃
ואתך אקח ומלכת בכל אשר
תאוה נפשך והיית מלך על
ישראל׃
והיה
אם תשמע את כל אשר אצוך
והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני
לשמור חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והייתי עמך
ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי
לדוד ונתתי לך את ישראל׃ ואענה
את זרע דוד למען זאת אך לא
כל הימים׃ ויבקש שלמה להמית
את ירבעם ויקם ירבעם ויברח
מצרים אל שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד מות שלמה׃
ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה
וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר
דברי שלמה׃ והימים אשר מלך
שלמה בירושלם על כל ישראל
ארבעים שנה׃ וישכב שלמה עם
אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימ
וימלך רחבעם בנו תחתיו׃
יב וילך רחבעם שכם כי
שכם בא כל ישראל להמליך
אתו׃ ויהי כשמע ירבעם בן נבט
והוא עודנו במצרים אשר ברח
מפני המלך שלמה וישב ירבעם
במצרים׃ וישלחו ויקראו לו ויבאו
ירבעם וכל קהל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר׃ אביך הקשה
את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד אשר
נתן עלינו ונעבדך׃
ויאמר אליהם לכו עד שלשה
ימים ושובו אלי וילכו העם׃ ויו
ויועץ המלך רחבעם את הזקנים
אשר היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את העם הזה
דבר׃ וידבר אליו לאמר אם היום
תהיה עבד לעם הזה ועבדתם
ועניתם ודברת אליהם דברים
טובים והיו לך עבדים כל הימים׃
ויעזב את עצת הזקנים אשר
יעצהו ויועץ את הילדים אשר
גדלו אתו אשר העמדים לפניו׃
ויאמר אליהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר את העם הזה אשר
דברו אלי לאמר הקל מן העל
אשר נתן אביך עלינו׃ וידברו
אליו הילדים אשר גדלו אתו
לאמר כה תאמר לעם הזה אשר
דברו אליך לאמר אביך הכביד
את עלנו ואתה הקל מעלינו כה
תדבר אליהם קטני עבה ממתני
אבי׃ ועתה אבי העמיס עליכם
על כבד ואני אסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשוטים ואני אסר

אתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה · אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל · · לא שמע
ה׳ רסמ׳ בקר׳ · וסימניהון ויונתן לא שמע · וירא כל ישר׳ · דמלכים · וכל ישראל׳ דדה׳ · בן חכם · כפר
נפש איש עשרו · לעלות · יד׳ · וסימניהון והמשאת החלה · ובחור אותו · ויסיפו עוד פלשתים · הבמה׳
המנחה · המרכבה דמלכים · וחכח דדה׳ · אז יעלה חזאל · שמעתי ותרגז בטני · ויסיתהו · אך הכלי אל
תשאך הלילה · העיר האלהים · ועלי הטה חסד · וכל אורי ויהושע כותי · בכמ״ג להעלות · וסימ׳

ויאמר בלוני בלבו׳ ג רסמי׳ וסימניהון עשו הרשע׳ ירבעם החטית׳ המן הלוי׳ חד בת׳ חד
בנבי׳ חד בכתו׳ אורי׳ אלה אלהיך ישר׳ אשר העליך ממצרים׳ מלכים הנה אלהיך ישר׳ אשר
העליך מארץ מצרים׳ עזרא זה אלהך אשר העלך ממצרים׳ והקצי׳ ב חד מל׳ וחד חס׳

אתכם בעקרבים ויבו ירבעם
וכל העם אל רחבעם ביום
השלישי כאשר דבר המלך
לאמר שובו אלי ביום השלישי׃
ויען המלך את העם קשה ויעזב
את עצת הזקנים אשר יעצהו׃
וידבר אליהם כעצת הילדים
לאמר אבי הכביד את עלכם
ואני אסיף על עלכם אבי יסר
אתכם בשוטים ואני איסר
אתכם בעקרבים׃ ולא שמע המ
המלך אל העם כי היתה סבה
מעם יהוה למען הקים את דברו
אשר דבר יהוה ביד אחיה השי
השילני אל ירבעם בן נבט׃ וירא
כל ישראל כי לא שמע המלך
אליהם וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו חלק בדוד
ולא נחלה בבן ישי לאהליך
ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך
ישראל לאהליו׃ ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וימלך
עליהם רחבעם׃ וישלח המלך
רחבעם את אדרם אשר על
המס וירגמו כל ישראל בו אבן
וימת והמלך רחבעם התאמץ
לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃
ויפשעו ישראל בבית דוד עד
היום הזה׃ ויהי

ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם
וישלחו ויקראו אתו אל העדה
וימליכו אתו על כל ישראל לא
היה אחרי בית דוד זולתי שבט
יהודה לבדו׃ ויבאו רחבעם יר
ירושלם ויקהל את כל בית יהודה
ואת שבט בנימן מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלחמה להלחם
עם בית ישראל להשיב את המל
המלוכה לרחבעם בן שלמה׃
ויהי דבר האלהים
אל שמעיה איש האלהים לאמר׃
אמר אל רחבעם בן שלמה מלך
יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין
ויתר העם לאמר׃ כה אמר יהוה
לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם
בני ישראל שובו איש לביתו כי
מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו
את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר
יהוה׃ ויבן ירבעם
את שכם בהר אפרים וישב בה
ויצא משם ויבן את פנואל׃
ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב
הממלכה לבית דוד׃ אם יעלה
העם הזה לעשות זבחים בבית
יהוה בירושלם ושב לב העם הזה
אל אדניהם אל רחבעם מלך
יהודה והרגני ושבו אל רחבעם
מלך יהודה׃ ויועץ המלך ויעש

העליך ג׳ וסימניהון עשו להם׳ וחבירו׳ ויועץ המלך
וסימניהון דאברהם מל׳ דירבעם חס׳ ולא יכול להשיבה אלין׳ נלאה להשיבה אל פיו׳
להשיבה׳ ג׳ וסימניהון לדבר על לבה להשיבה כת׳ והאיש נכבד׳ כא מיהודה׳ ויענה אליהו׳
איש אלהים׳ ו רסמי׳ וסימניהון ויבא איש אלהים אל עלי׳ ויהי ט בטע׳ בספ׳ וסימניהון השלישי׳ חורם׳ כשמע׳
קדוש הוא עבר עלינו׳ ודבר ה׳ בפיך׳ אתה עתה׳ ג רסמי׳ ברוך ה׳ הקל מעברתך
כשמע׳ זמרי׳ קברים׳ אלישע׳ בכלותו׳ יחזקיהו

וישבו ג׳ מלר׳ ג׳ מנהו׳ חס׳ וסימניהון ויראום ׃ ויקחו כרם ׃ וישב פינחס ׃ אשדודים ׃ ויעצ יואב העברים ׃
אספר ׃ וחכירו להלך ׃ וחכירו דלה ׃ לית שמע ׃ ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ׃ ויותן לא שמע ׃
לית שמע המלך ׃ וחכירו ׃ וירש לא שמע ׃ געבה ׃ בן חכם ׃ אבא ׃ ה׳ חס׳ בקרי׳ בליש׳ וסימניהון

שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב
לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים וישם את האחד בבית אל
ואת האחד נתן בדן ויהי הדבר
הזה לחטאת וילכו העם לפני
האחד עד דן ויעש את בית
במות ויעש כהנים מקצות העם
אשר לא היו מבני לוי ויעש
ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה
עשר יום לחדש כחג
אשר ביהודה ויעל על המזבח
כן עשה בבית אל לזבח לעגלים
אשר עשה והעמיד בבית אל
את כהני הבמות אשר עשה
ויעל על המזבח אשר עשה
בבית אל בחמשה עשר יום
בחדש השמיני בחדש אשר
בדא מלבד ויעש חג לבני
ישראל ויעל על המזבח להקטיר

והנה איש אלהים
בא מיהודה בדבר יהוה אל
בית אל וירבעם עמד על המזבח
להקטיר ויקרא על המזבח
בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח
כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית
דוד יאשיהו שמו וזבח עליך
את כהני הבמות המקטרים
עליך ועצמות אדם ישרפו
עליך ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר דבר יהוה
הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן
אשר עליו ויהי כשמע המלך
את דבר איש האלהים אשר קרא
על המזבח בבית אל וישלח ירבעם
את ידו מעל המזבח לאמר
תפשהו ותיבש ידו אשר שלח
עליו ולא יכל להשיבה אליו
והמזבח נקרע וישפך הדשן מן
המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה ויען המלך
ויאמר אל איש האלהים חל נא
את פני יהוה אלהיך והתפלל
בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש
האלהים את פני יהוה ותשב יד
המלך אליו ותהי כבראשנה
וידבר המלך אל איש האלהים
באה אתי הביתה וסעדה ואתנה
לך מתת ויאמר איש האלהים
אל המלך אם תתן לי את חצי
ביתך לא אבא עמך ולא אכל
לחם ולא אשתה מים במקום
הזה כי כן צוה אתי בדבר יהוה
לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה
מים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת וילך בדרך אחר ולא שב
בדרך אשר בא בה אל בית אל
ונביא אחד זקן

ותבכה היום ואל הענין ׃ עד אשר אבא אל ארבע שעירה ׃ לא אבא עמך ׃ פתחו לי שערי צדק ׃ אם
אבא באהל ביתי ׃ ולא שב ׃ ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ׃ בדרך אשר בא בא ׃ רכב הסוס ׃
והמנהג כמנהג ׃ כי הזהרתה רשע ׃ וחכירו ׃ ונביא ׃ ז׳ וסימניהון ׃ ונביא אחד זקן ׃ גבור
ואיש מלחמה ׃ ונביא מורה שקר ׃ וגם אלה ׃ בין טוב ובין רע ׃ אם יהיה בכם נביא ׃ שבעים
שבעים ׃ ונביא לבב חכמה ׃ אל השלחן ל׳ דסמי׳ ׃ השיבהו ׃ ל׳ חס׳

ויאכל ה רפו בקרי וסימניהן יקום אבי ויאכל מציד בנו ויאכל את עשב הארץ יקראן לו ויאכל לחם
ויאמר לו גם אני נביא כמוך עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני אתך ה בקרי וסימניהן ישלח
מלאכו אתך וחבירו ככאבם הויא ילך אתך לא אכל וכל לשו נדבה וכל אספת רבותי

ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו
את כל המעשה אשר עשה איש
האלהים היום בבית אל את הדברים
אשר דבר אל המלך ויספרום
לאביהם וידבר אליהם אביהם
אי זה הדרך הלך ויראו בניו את
הדרך אשר הלך איש האלהים
אשר בא מיהודה ויאמר אל בניו
חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור
וירכב עליו וילך אחרי איש
האלהים וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו האתה איש
האלהים אשר באת מיהודה
ויאמר אני ויאמר אליו לך
אתי הביתה ואכל לחם ויאמר
לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך
ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים
במקום הזה כי דבר אלי בדבר
יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה
שם מים לא תשוב ללכת בדרך
אשר הלכת בה ויאמר לו גם אני
נביא כמוך ומלאך דבר אלי
בדבר יהוה לאמר השבהו אתך
אל ביתך ויאכל לחם וישת מים
כחש לו וישב אתו ויאכל לחם
בביתו וישת מים ויהי הם ישבים
אל השלחן ויהי
דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו
ויקרא אל איש האלהים אשר

בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה
יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת
את המצוה אשר צוך יהוה
אלהיך ותשב ותאכל לחם ותשת
מים במקום אשר דבר אליך אל
תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא
נבלתך אל קבר אבתיך
ויהי אחרי אכלו
לחם ואחרי שתותו ויחבש לו
החמור לנביא אשר השיבו וי
ילך וימצאהו אריה בדרך
וימיתהו ותהי נבלתו משלכת
בדרך והחמור עמד אצלה
והאריה עמד אצל הנבלה והנה
אנשים עברים ויראו את הנבלה
משלכת בדרך ואת האריה עמד
אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר
אשר הנביא הזקן ישב בה וישמע
הנביא אשר השיבו מן
הדרך ויאמר איש האלהים הוא
אשר מרה את פי יהוה ויתנהו
יהוה לאריה וישברהו וימתהו
כדבר יהוה אשר דבר לו וידבר
אל בניו לאמר חבשו לי את
החמור ויחבשו וילך וימצא את
נבלתו משלכת בדרך והחמור
והאריה עמדים אצל הנבלה לא
אכל האריה את הנבלה ולא
שבר את החמור וישא הנביא

נגלה אל שמואל בא מיהודה והשרים שמים נעשו מאסו ב
בדבר ה רסמי בקרי וסימניהון נגלה אל שמואל בא מיהודה
וחכמת מה ומן והנה איש האלהים ועד אחר הדבר הזה לא שב ירבעם בדבר כתי במיא וימיתהו
מדבר איש האלהים יא רסמי בקרי וסימניהן נקרא איש האלהים משה
אלקנה שמואל דוד שמעיהו מיכה אמון אליהו אלישע עדו יגדליהו חנן בן יגדליהו

זה שיך מעבר לדת׳ לד׳ פס׳ ראית בהו׳ לא ולא ולא וסימניהון לא תשתחוה ׳לא תגנבו ולא תבחשו׳ לא
יאיש אל ויכזב׳ לא אכלתי באני׳ לא יגעו ולא ישא׳ לא ירעבו ולא יצמאו׳ לא רכאו עד היום הזה׳ לא יעשר
ולא יקום׳ לא שלותי ׳יוכל היא שנר׳ אמר להם לא תעלו׳ כי אל רחום ׳גברית ומלח׳ ואת העם ׳ינה יהושע

את נבלת איש האלהים וינחהו
אל החמור וישיבהו ויבא אל
עיר הנביא הזקן לספד ולקברו
ויניח את נבלתו בקברו ויספדו
עליו הוי אחי ויהי אחרי קברו
אתו ויאמר אל בניו לאמר
במותי וקברתם אתי בקבר אשר
איש האלהים קבור בו אצל
עצמתיו הניחו את עצמתי
כי היה יהיה הדבר אשר קרא
בדבר יהוה על המזבח אשר
בבית אל ועל כל בתי הבמות
אשר בערי שמרון
אחר הדבר הזה לא שב ירבעם
מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות
העם כהני במות החפץ ימלא
את ידו ויהי כהני במות ויהי
בדבר הזה לחטאת בית ירבעם
ולהכחיד ולהשמיד מעל פני
האדמה בעת יד
ההיא חלה אביה בן ירבעם ויא
ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא
והשתנית ולא ידעו כי את
אשת ירבעם והלכת שלה הנה
שם אחיה הנביא הוא דבר עלי
למלך על העם הזה ולקחת
בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק
דבש ובאת אליו הוא יגיד לך
מה יהיה לנער ותעש כן אשת
ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא
בית אחיה ואחיהו לא יכל
לראות כי קמו עיניו משיבו
ויהוה אמר אל
אחיהו הנה אשת ירבעם באה
לדרש דבר מעמך אל בנה כי
חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה
ויהי כבאה והיא מתנכרה ויהי
כשמע אחיהו את קול רגליה
באה בפתח ויאמר באי אשת
ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי
שלוח אליך קשה לכי אמרי
לירבעם כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרימתיך מתוך
העם ואתנך נגיד על עמי ישראל
ואקרע את הממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד
אשר שמר מצותי ואשר הלך
אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר
בעיני ותרע לעשות מכל אשר
היו לפניך ותלך ותעשה לך
אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
ואתי השלכת אחרי גוך
לכן הנני מביא רעה אל
בית ירבעם והכרתי לירבעם מ
משתין בקיר עצור ועזוב ביש
בישראל ובערתי אחרי בית
ירבעם כאשר יבער הגלל עד
תמו המת לירבעם בעיר יאכלו

ויאמרו לא עשקתנו׳ כי כן צוה אתי׳ אם התן לי חיי ביתך׳ ויאמרו לא אוכל לשוב אתך׳ על אשר לא
שמעו בקול ה׳ ׃ מכף רגל ועד ראש׳ בשי צירן כי׳ ויעל כנק לפנין ובשרשי׳ ונפצים איש אל אחיו והיו
חללי ה׳ ׃ ובנו את במות הבעל׳ ואמרתי לא אזכרנו׳ אלי שקר׳ ואחר׳ לא אוכל לשוב אתך ויאחר כן נאום
ה׳ ׃ אתן׳ לא אפרע׳ גם אני אעשה׳ לא יגבהו׳ לשון תרמית׳ כי לא כזה׳ שיר המעלות ׃ לא גבה לבי ולא׳
ואחיהו ה׳ ׳וסימ׳ כי קמו עיניו משיבו ׳וה׳ אמר אל אחיהו׳ ויהי כשמע אחיהו׳ ויספרו לו כל ישראל׳ ולא שמע
המלך וכו׳

על העם ה̇ רסמ̇ וסימניהון ויבחר משה אנשי חיל ותחזק מצרים על העם ויקח משה את הדם
ויקח אהרן כאשר ויקח יעזר בקר וינחהו ויהי כשמע חירם ויאמר ירבעם לאשתו ויתן שרי מלחמות
וכל עזר רכו שלוח ה̇ וסימניהון כלשון תרגו מלכא אתקשי במילוי וכחל עיני

הכלבים והמת בשדה יאכלו
עוף השמים כי יהוה דבר ואת
קומי לכי לביתך בבאה רגליך
העירה ומת הילד וספדו לו כל
ישראל וקברו אתו כי זה לבדו
יבא לירבעם אל קבר יען נמ
נמצא בו דבר טוב אל יהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם
והקים יהוה לו מלך על ישראל
אשר יכרית את בית ירבעם זה
היום ומה גם עתה והכה יהוה
את ישראל כאשר ינוד הקנה
במים ונתש את ישראל מעל
האדמה הטובה הזאת אשר
נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר
יען אשר עשו את אשריהם
מכעיסים את יהוה ויתן את
ישראל בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא את
ישראל ותקם אשת ירבעם
ותלך ותבא תרצתה היא באה
בסף הבית והנער מת ויקברו
אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר
יהוה אשר דבר ביד עבדו
אחיהו הנביא ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל והימים אשר
מלך ירבעם עשרים ושתים

שנה וישכב עם אבתיו וימלך
נדב בנו תחתיו
ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה
בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר יהוה
לשום את שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה העמנית
ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו מכל אשר עשו א
אבתם בחטאתם אשר חטאו
ויבנו גם המה להם במות ומצבות
ואשרים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן וגם קדש
היה בארץ עשו ככל התועבת
הגוים אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל
ויהי בשנה החמישית למלך
רחבעם עלה שישק מלך מצרים
על ירושלם ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך ואת הכל לקח ויקח את
כל מגני הזהב אשר עשה שלמה
ויעש המלך רחבעם תחתם מגני
נחשת והפקיד על יד שרי הרצים
השמרים פתח בית המלך ויהי
מדי בא המלך בית יהוה ישאום
הרצים והשבום אל תא הרצים
ויתר דברי רחבעם וכל אשר

להכעיסני ו̇ כת כן וסימניהון ירבעם בעשא תחת וחבירו הזמורה גדלי ושארא הכעיסני כת̇
הקים ל̇ ענן ל̇ שמי ל̇ ברא ל̇ המינך ל̇ יש ל̇ מלך ל̇ זרוע ל̇ נרע ו̇
והקים ל̇ וענן ל̇ ושמי ל̇ ובוא ל̇ והמינך ל̇ ויש ל̇ ומלך ל̇ וזרוע ל̇ ונרע ו̇
יגער ל̇ הושיע ל̇ חטאו ג̇ וסימניהון בחטאתם אשר חטאו והיצרת לארם יגלו כימי
ויגער ל̇ והושיע ל̇ שלג שאול חטאו והשיבום ב̇ אל תא הרצים וחניתי כל אילין ל̇ רכות

החמישית ה׳ וסימניהו האכלו את פריו עלה שישק מלך מצרים וחכירו לגלות המלך יויכין ויהי בשנה החמישית׳ סימן׳ דאורית החמישת כת׳ דירמיה החמשית כת׳ ושאר החמישית כת׳
ולהעמיד ב׳ וסימניהון ולהעמיד את ירושלם ולהעמיד את חרבתיו וחד להעמיד   אוצרות יא׳

עשה הלא הם כתובים על כו׳
ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין
ירבעם כל הימים׃ וישכב רחבעם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד ושם אמו נעמה העמנית
וימלך אבים בנו תחתיו׃
ובשנת שמנה עשרה טו׳
למלך ירבעם בן נבט מלך אבים
על יהודה׃ שלש שנים מלך בי
בירושלם ושם אמו מעכה בת
אבישלום׃ וילך בכל חטאות אביו ב׳
אשר עשה לפניו ולא היה לבבו כו׳ וכל
שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד
אביו׃ כי למען דוד נתן יהוה א
אלהיו לו ניר בירושלם להקים ח׳
את בנו אחריו ולהעמיד את ב׳
ירושלם׃ אשר עשה דוד את
הישר בעיני יהוה ולא סר מכל ד׳
אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר ל׳
אוריה החתי׃ ומלחמה היתה בין
רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו׃
ויתר דברי אבים וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ומלחמה
היתה בין אבים ובין ירבעם׃ וי
וישכב אבים עם אבתיו ויקברו
אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו
תחתיו׃ ובשנה ט׳
רא׳ פס׳

עשרים לירבעם מלך ישראל
מלך אסא מלך יהודה׃ וארבעים
ל׳ ואחת שנה מלך בירושלם ושם
וסמי׳ ב׳ וכל אמו מעכה בת אבישלום׃ ויעש
אסא הישר בעיני יהוה כדוד
ט׳ אביו׃ ויעבר הקדשים מן הארץ
ויסר את כל הגללים אשר עשו
אבתיו׃ וגם את מעכה אמו וי
ויסרה מגבירה אשר עשתה
ל׳ מפלצת לאשרה ויכרת אסא
ב׳ את מפלצתה וישרף בנחל קדרון׃
והבמות לא סרו רק לבב אסא
נא׳ היה שלם עם יהוה כל ימיו׃ ויבא
את קדשי אביו וקדשו בית יהוה (וקדשי ק׳)
כסף וזהב וכלים׃ ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם׃ ויעל בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את
ב׳ הרמה לבלתי תת יצא ובא
לאסא מלך יהודה׃ ויקח אסא
את כל הכסף והזהב הנותרים
יא׳ יא׳ באוצרות בית יהוה ואת אוצרות
כל׳ כל׳ בית מלך ויתנם ביד עבדיו וי (המלך ק׳)
ד׳ וישלחם המלך אסא אל בן
ל׳ ל׳ וחס׳ שום הדד בן טברמן בן חזיון מלך
בר׳ נש׳ ארם הישב בדמשק לאמר׃
ברית ביני ובינך בין אבי ובין
אביך הנה שלחתי לך שחד כסף
וזהב לך הפרה את בריתך את

וסימ׳ כתר דמגני׳ ויקח אסא׳ ב׳ כו׳ ויצא משם׳ ב׳ כו׳ חסן ויקר חסך כרד ליא יועילו והלוים וכל
הזהב   ובשנת ׳ ט׳ מנהו רא׳ פס׳ וסימניהון לירבעם מלך ישראל׳ שמנה עשרה למלך ירבעם
בן נבט׳ חמש ליורם בן אחאב׳ אחת עשרה דיורם לטהר דיאשיהו׳ לשרין דיהושפט׳ לכורש׳ וחביח׳
ובשנת שתים למלכות נבוכד נצר׳ וחד מיג׳ פס׳ ובשנת בערת ליא יראב׳   ויעבר ט׳ וסימ׳ ויזבר׳
ויקחם׳ ישי שמה׳ הקדשים׳ שבעת׳ ובשמע׳ ובשנת אחת׳ וחכירן׳ ובשנת אחת׳ ויגע הדבר אל מלך׳

ול״א סר ד׳ רסמי׳ ופיל׳ דוד׳ יאשיהו׳ יהושפט׳ יאשיהו׳ · הל״א המה ד׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון בעבר
הירדן׳ רחבעם׳ אסא׳ אחזיהו׳ בעיר דוד אביו ד׳ רסמי׳ וסימנהון שלמה׳ אסא׳ יהושפט׳ יותם
הל״א המה ד׳ רסמי׳ וסימניהון הל״א המה בעבר הירדן׳ רחבעם׳ אסא׳ אחזיהו׳ כלהו דמלכי׳ הל״א המה

בעשא מלך ישראל ויעלה
מעלי וישמע בן הדד אל המ
המלך אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי ישראל
ויך את עיון ואת דן ואת אבל
בית מעכה ואת כל כנרות על
כל ארץ נפתלי ויהי כשמע
בעשא ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה והמלך אסא
השמיע את כל יהודה אין נקי
וישאו את אבני הרמה ואת
עציה אשר בנה בעשא ויבן
בם המלך אסא את גבע בנימן
ואת המצפה ויתר כל דברי אסא
וכל גבורתו וכל אשר עשה
והערים אשר בנה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה רק לעת זקנתו
חלה את רגליו וישכב אסא עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו
ונדב בן ירבעם מלך
על ישראל בשנת שתים לאסא
מלך יהודה וימלך על ישראל
שנתים ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל ויקשר
עליו בעשא בן אחיה לבית
יששכר ויכהו בעשא בגבתון

אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל
צרים על גבתון וימתהו בעשא
בשנת שלש לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו ויהי כמלכו הכה
את כל בית ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד השמדו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו
אחיה השילני על חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל בכעסו אשר הכעיס
את יהוה אלהי ישראל ויתר
דברי נדב וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל
כל ימיהם בשנת
שלש לאסא מלך יהודה מלך
בעשא בן אחיה על כל ישראל
בתרצה עשרים וארבע שנה
ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר החטיא
את ישראל ויהי
דבר יהוה אל יהוא בן חנני על
בעשא לאמר יען אשר הרימתיך
מן העפר ואתנך נגיד
על עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי ישראל
להכעיסני בחטאתם הנני מבעיר
אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי

ושאר הל״א המה · כדבר ה׳ ד׳ בטע׳ כספ׳ זקת׳ וסימניהון אחיה׳ יהושע׳ אליהו׳ עבדיו הנביאים׳ כמלכו ל׳
המקום ל׳ כמנוחה ל׳ כמלחמה ל׳ כמיסוס ל׳ · אלפא בית מן חד וחד ול׳ דכו׳ אאר ל׳ אבנר ל׳ אגורה ל׳
אדד ל׳ אהודנו ל׳ אוילי אולנת אהלי אהשון ל׳ איכה ל׳ אכה ל׳ אלמן ל׳ אמן ל׳ אנסה ל׳
הספה ל׳ העופה ל׳ הפידון ל׳ איתים ל׳ אקנט ל׳ ארינה ל׳ אשת ל׳ אתנה אשכם ל׳ אשקך ל׳
אשקך א׳ ל׳ אשלטו ל׳ אשתך ל׳ אשיא ל׳ על בעשא ל׳ על זמרי ל׳ על ירבעם

כל ספרא אל כל ואל כל בר מן ו על כל ועל כל וסימניהון רחבעם בן שלמה ויאמר אחאב אל עבדיהו
ב כו ויגש אליהו חטאת בעשא ויהי בבקר ועל אשר ל׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ליהודה
ל״א חמל אשר הכה אותו ועל אשר הטיא כשבתו ב בקרי ויהי במלכו כשבתו על כסא ממלכתו

את ביתך כבית ירבעם בן נבט׃
המת לבעשא בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו בשדה יאכלו
עוף השמים׃ ויתר דברי בעשא
ואשר עשה וגבורתו הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ וישכב בעשא
עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך
אלה בנו תחתיו׃ וגם ביד יהוא
בן חנני הנביא דבר יהוה היה
אל בעשא ואל ביתו ועל כל
הרעה אשר עשה בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיו להיות
כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו׃ ל
בשנת עשרים
ושש שנה לאסא מלך יהודה
מלך אלה בן בעשא על ישראל
בתרצה שנתים׃ ויקשר עליו
עבדו זמרי שר מחצית הרכב
והוא בתרצה שתה שכור בית
ארצא אשר על הבית בתרצה׃ ו
ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בשנת בטע ח וכת
עשרים ושבע לאסא מלך מל א
יהודה וימלך תחתיו׃ ויהי
במלכו כשבתו על כסאו הכה ב
את כל בית בעשא לא השאיר
לו משתין בקיר וגאליו ורעהו׃
וישמד זמרי את כל בית בעשא
כדבר יהוה אשר דבר אל

בעשא ביד יהוא הנביא׃ אל
כל חטאות בעשא וחטאות אלה ו
בנו אשר חטאו ואשר החטיאו כה
את ישראל להכעיס את יהוה
אלהי ישראל בהבליהם׃ ויתר
דברי אלה וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃
בשנת עשרים ושבע שנה לאסא
מלך יהודה מלך זמרי שבעת
ימים בתרצה והעם חנים על
גבתון אשר לפלשתים׃ וישמע
העם החנים לאמר קשר זמרי
וגם הכה את המלך וימלכו כל ה
ישראל את עמרי שר צבא על חס ל
ישראל ביום ההוא במחנה׃
ויעלה עמרי וכל ישראל עמו ג ג
מגבתון ויצרו על תרצה׃ ויהי ל
כראות זמרי כי נלכדה העיר
ויבא אל ארמון בית המלך
וישרף עליו את בית מלך באש
וימת׃ על חטאתו אשר חטא
לעשות הרע בעיני יהוה ללכת
בדרך ירבעם ובחטאתו אשר
עשה להחטיא את ישראל׃
ויתר דברי זמרי וקשרו אשר
קשר הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃
אז יחלק העם יש ג ג

העם ישראל ג׳ דסמי׳ וסימניהון לברך את העם ישראל בראשונה אז יחלק העם ישראל לחצי ל
נבחלו העם ישראל שר צבא ד׳ דסמי׳ בקרי׳ ואבנר בן נר שר צבא ולעמשא תומרו קשר
זמרי וגם הכה את המלך ושר צבא למלך יואב דדה מגבתון ל חנתון ל בפרעתון ל
אשתון ל ויאשתון ל חזיתון ל עקלתון ל לאתון ל לחצי ל והחצי ל ויחיתם ל
ויעלה ג׳ בקרי׳ וסימניהון ויעלה עמרי וכל ישראל עמו אחאב ויעלה נשיאים קדמ׳ דספר

שם · ו׳ פת׳ · וסימניהון אברם · אברהם · בוכרא · נער הרתא דריא · מאת · ל׳ כטע׳ החיצונה · ל׳ כטע׳
התחתונה ל׳ כטע׳ מלע׳ · ו׳ ית׳ · באמיעע תיב ול הר׳ · וסימניהון · וילך בכל דרך ירבעם בן
נבט · ולא מחה את דבריו · דתילים · דבריו דדניאל · עט מכל רגליו דיוסת · שפתיו ראיש בליעל · גב

ישראל לחצי חצי העם היה
אחרי תבני בן גינת להמליכו
וחציו אחרי עמרי ויחזק העם
אשר אחרי עמרי את העם
אשר אחרי תבני בן גינת וימת
תבני וימלך עמרי
בשנת שלשים ואחת שנה לא
לאסא מלך יהודה מלך עמרי
על ישראל שתים עשרה שנה
בתרצה מלך שש שנים ויקן
את ההר שמרון מאת שמר
בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא
את שם העיר אשר בנה על
שם שמר אדני ההר שמרון
ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה
וירע מכל אשר לפניו וילך בכל
דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו
אשר החטיא את ישראל לה
להכעיס את יהוה אלהי ישראל
בהבליהם ויתר דברי עמרי אשר
עשה וגבורתו אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב עמרי
עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך
אחאב בנו תחתיו
ואחאב בן עמרי מלך על
ישראל בשנת שלשים ושמנה
שנה לאסא מלך יהודה וימלך
אחאב בן עמרי על ישראל

בשמרון עשרים ושתים שנה
ויעש אחאב בן עמרי הרע בע
בעיני יהוה מכל אשר לפניו
ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם
בן נבט ויקח אשה את איזבל
בת אתבעל מלך צידנים וילך
ויעבד את הבעל וישתחו לו
ויקם מזבח לבעל בית הבעל
אשר בנה בשמרון ויעש אחאב
את האשרה ויוסף אחאב לע
לעשות להכעיס את יהוה אלהי
ישראל מכל מלכי ישראל אשר
היו לפניו בימיו
בנה חיאל בית האלי את יריחה
באבירם בכרו יסדה ובשגיב צע
צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה
אשר דבר ביד יהושע בן נון
ויאמר אליהו
התשבי מתשבי גלעד אל אחאב
חי יהוה אלהי ישראל אשר
עמדתי לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם לפי דברי
ויהי דבר יהוה אליו
לאמר לך מזה ופנית לך קדמה
ונסתרת בנחל כרית אשר על
פני הירדן והיה מהנחל תשתה
ואת הערבים צויתי לכלכלך
שם וילך ויעש כדבר יהוה וילך
וישב בנחל כרית אשר על פני

עינו לא תשבע עשר · ארני ד׳ בקר׳ · וסימניהון · ויקח ארני יוסף · דבר האיש ארני הארץ · דבר
האיש אתנו · ויאמר אלינו · עׂנׂשׂ על שם · וחד ויארני הארנים · ויקן ג׳ ריא פס׳ בקר׳
וסימניהון · ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלה · ויקן יוסף את · ויקן את ההר שמרון מאת
על רחבעם ל׳ · על יהורם ל׳ · על יואב ל׳ · על נניה ל׳ · על יואב ל׳ · על יומו ל׳ · על הרים

תכלה ג̇ ב̇ כת̇ ה חד כת̇ א וסימניהון כד הקמח לא תכלה׃ לכל תכלה ראיתי קץ הלין ב̇ כת̇ ה
וחד כת̇ א אתה יי לא תכלא רחמיך ממני תחסר ג̇ וסימניהון ארץ אשר במסכנות תאכל

הירדן והערבים מביאים לו לחם
ובשר בבקר ולחם ובשר בערב
ומן הנחל ישתה ויהי מקץ ימים
וייבש הנחל כי לא היה גשם
בארץ׃ ויהי דבר
יהוה אליו לאמר קום לך צרפתה
אשר לצידון וישבת שם הנה
צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך׃
ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח
העיר והנה שם אשה אלמנה
מקששת עצים ויקרא אליה
ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי
ואשתה׃ ותלך לקחת ויקרא
אליה ויאמר לקחי נא לי פת
לחם בידך׃ ותאמר חי יהוה
אלהיך אם יש לי מעוג כי אם
מלא כף קמח בכד ומעט שמן
בצפחת והנני מקששת שנים
עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני
ואכלנהו ומתנו׃ ויאמר אליה
אליהו אל תיראי באי עשי
כדברך אך עשי לי משם עגה
קטנה בראשנה והוצאת לי ולך
ולבנך תעשי באחרנה׃
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד הקמח לא תכלה
וצפחת השמן לא תחסר עד יום
תתן יהוה גשם על פני האדמה׃
ותלך ותעשה כדבר אליהו

ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃
כד הקמח לא כלתה וצפחת
השמן לא חסר כדבר יהוה אשר
דבר ביד אליהו׃
ויהי אחר הדברים האלה חלה
בן האשה בעלת הבית ויהי חליו
חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה׃
ותאמר אל אליהו מה לי ולך
איש האלהים באת אלי להזכיר
את עוני ולהמית את בני׃ ויאמר
אליה תני לי את בנך ויקחהו
מחיקה ויעלהו אל העליה
אשר הוא ישב שם וישכבהו
על מטתו׃ ויקרא אל יהוה ויאמר
יהוה אלהי הגם על האלמנה
אשר אני מתגורר עמה הרעות
להמית את בנה׃ ויתמדד על
הילד שלש פעמים ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא
נפש הילד הזה על קרבו׃ וישמע
יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד
על קרבו ויחי׃ ויקח אליהו את
הילד וירדהו מן העליה הביתה
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי
חי בנך׃ ותאמר האשה אל
אליהו עתה זה ידעתי כי איש
אלהים אתה ודבר יהוה בפיך
אמת׃ ויהי ימים
רבים ודבר יהוה היה אל אליהו

תאכל בה לחם׃ כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר׃ ובטן רשעים תחסר׃ קדמ̇ פת̇ ובתר̇ קמ̇
מעוג ב̇ בב לישנ̇ וסימניהון אם יש לי מעוג׃ בחנפי לעגי מעוג והוא ב̇ וסימניהון
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא׃ ותאכל היא והוא וביתה ימים חסר ד̇ בקרי̇ וסימניהון
מה אתה חסר עמי׃ וצפחת השמן לא חסר׃ ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה׃ וגם בדרך כשהסכל
הלך לבו חסר׃

והרגני ג׳ בקרי וסימניהון ושמע שאול ורוח ה׳ ישאך לך אמר לאדניך הנה אליהו והלכלם
ג׳ והמשילם ל׳ בעמלם ל׳ להראות ג׳ וסימניהון כי לא יוכלו להראות לבא העירה
וילך אליהו להראות חטאתיכם
וחד וכיום הראות כו בשר חי יטמא

בשנה השלישית לאמר לך
הראה אל אחאב ואתנה מטר
על פני האדמה וילך אליהו
להראות אל אחאב והרעב חזק
בשמרון ויקרא אחאב אל
עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו
היה ירא את יהוה מאד ויהי
בהכרית איזבל את נביאי יהוה
ויקח עבדיהו מאה נביאים ויח
ויחביאם חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים ויאמר אחאב
אל עבדיהו לך בארץ אל כל
מעיני המים ואל כל הנחלים
אולי נמצא חציר ונחיה סוס
ופרד ולוא נכרית מהבהמה ויח
ויחלקו להם את הארץ לעבר בה
אחאב הלך בדרך אחד לבדו
ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו
ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויפל על פניו
ויאמר האתה זה אדני אליהו
ויאמר לו אני לך אמר לאדניך
הנה אליהו ויאמר מה חטאתי
כי אתה נתן את עבדך ביד
אחאב להמיתני חי יהוה אלהיך
אם יש גוי וממלכה אשר לא
שלח אדני שם לבקשך ואמרו
אין והשביע את הממלכה ואת
הגוי כי לא ימצאכה ועתה

אתה אמר לך אמר לאדניך
הנה אליהו והיה אני אלך מ
מאתך ורוח יהוה ישאך על
אשר לא אדע ובאתי להגיד
לאחאב ולא ימצאך והרגני
ועבדך ירא את יהוה מנערי
הלא הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג איזבל את נביאי
יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה
איש חמשים חמשים איש במ
במערה ואכלכלם לחם ומים ועת
ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך
הנה אליהו והרגני

ויאמר אליהו חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו כי היום א
אראה אליו וילך עבדיהו לקראת
אחאב ויגד לו וילך אחאב לקר
לקראת אליהו ויהי כראות את
אחאב את אליהו ויאמר אחאב
אליו האתה זה עכר ישראל
ויאמר לא עכרתי את ישראל
כי אם אתה ובית אביך בעזבכם
את מצות יהוה ותלך אחרי
הבעלים ועתה שלח קבץ אלי
את כל ישראל אל הר הכרמל
ואת נביאי הבעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי האשרה ארבע
מאות אכלי שלחן איזבל
וישלח אחאב בכל

הפטרת

הרעות ג׳ כקרי ומשני בכתיב וסימניהון וישב משה אל ה׳ הרעתה כת׳ ולמה לא מצאתי חן בעיניך
הרעות כת׳ מתגרר עמה הרעת׳ כת ונחית ג׳ בקרי וסימניהון ונחית מאכינו זרע׳ וחכירו
ונחיה סוס ופרד אראה ב׳ סחרי כי בענן אראה על הכפרת כי היום אראה אליו וחד ואראה
פני אלהים ויכרהו ד׳ חס כליש וסימני וירא יוסף את אחיו ויכרם והם לא הכרהו ויכרהו ויפל
על פניו וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכרהו האתה זה ד׳ רסמ׳ וסימני׳ האתה זה בני עשו

וישימו ׳ג רפי וסימניהון וישימו על העצים ׳ וישימו וישכילו ׳ וישימו באלהים כסלם ׳ ׳ כעבר
ב׳ חד חס וחד מל׳ כעבר הצהרים ׳כעבור סופה ואין רשע ׳ ׳ ג׳ פסו׳ ראי בהו׳ ואין ואין ואין
וסימניהון ויקח דוד את החנית ׳ ויהי כעבר הצהרים ׳ זרעתם הרבה והבא מעט ׳

בני ישראל ויקבץ את הנבאים
אל הר הכרמל ויגש אליהו אל
כל העם ויאמר עד מתי אתם
פסחים על שתי הסעפים אם יהוה
האלהים לכו אחריו ואם הבעל
לכו אחריו ולא ענו העם אתו
דבר ויאמר אליהו אל העם
אני נותרתי נביא ליהוה לבדי
ונביאי הבעל ארבע מאות וחמ
וחמשים איש ויתנו לנו שנים
פרים ויבחרו להם הפר האחד
וינתחהו וישימו על העצים וא
ואש לא ישימו ואני אעשה
את הפר האחד ונתתי על העצים
ואש לא אשים וקראתם בשם
אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה
והיה האלהים אשר יענה באש
הוא האלהים ויען כל העם ויא
ויאמרו טוב הדבר ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו לכם הפר
האחד ועשו ראשנה כי אתם
הרבים וקראו בשם אלהיכם
ואש לא תשימו ויקחו את הפר
אשר נתן להם ויעשו ויקראו
בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים
לאמר הבעל עננו ואין קול
ואין ענה ויפסחו על המזבח
אשר עשה ויהי בצהרים ויהתל
בהם אליהו ויאמר קראו בקול

גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי
סיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא
ויקץ ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים עד
שפך דם עליהם ויהי כעבר
הצהרים ויתנבאו עד לעלות
המנחה ואין קול ואין ענה
ואין קשב ויאמר אליהו לכל
העם גשו אלי ויגשו כל העם
אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרוס ויקח אליהו שתים עשר
עשרה אבנים כמספר שבטי בני
יעקב אשר היה דבר יהוה אליו
לאמר ישראל יהיה שמך ויבנה
את האבנים מזבח בשם יהוה
ויעש תעלה כבית סאתים זרע
סביב למזבח ויערך את העצים
וינתח את הפר וישם על העצים
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים
ויצקו על העלה ועל העצים
ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו
וישלשו וילכו המים סביב למז
למזבח וגם את התעלה מלא
מים ויהי בעלות המנחה ויגש
אליהו הנביא ויאמר יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל
היום יודע כי אתה אלהים בי
בישראל ואני עבדך ובדבריך
עשיתי את כל הדברים האלה

שיח ׳ה בקרי׳ וסימניהון ׳ וכל שיח השדה טרם יהיה ׳ כי שיח וכי שיג ׳ הקטפים מלוח עלי שיח ׳ אז
שיח לארץ ותורך ׳ למי מדינים למי שיח ׳ אברהם יצחק וישראל ׳ ד׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימנ׳
זכר לאברהם ליצחק ולישראל ׳ ויהי כעלות המנחה ∴ אלהי אברהם ׳ וילכו הרגים באגרות׳
ויבנה ׳ ג׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ ויבנו לו את האבנים ׳ ערים ׳ וחד ויבנה עדי יהודה ׳ וישימו ׳ג
רפי בקרי׳ וסימניהון וישימו על העצים ׳ למען יראו ׳ וישימו באלהים כסלם

וישחטם ג׳ וסימנהון וישחטם במדבר · וישחטם אל נחל קישון · שמעאל בן נתניה [illegible]

[illegible]

ענני יהוה ענני וידעו העם הזה
כי אתה יהוה האלהים ואתה
הסבת את לבם אחרנית ותפל
אש יהוה ותאכל את העלה
ואת העצים ואת האבנים ואת
העפר ואת המים אשר בתעלה
לחכה וירא כל העם ויפלו על
פניהם ויאמרו יהוה הוא הא־
להים יהוה הוא האלהים:
ויאמר אליהו להם תפשו את
נביאי הבעל איש אל ימלט
מהם ויתפשום ויורדם אליהו
אל נחל קישון וישחטם שם:
ויאמר אליהו לאחאב עלה
אכל ושתה כי קול המון הגשם:
ויעלה אחאב לאכל ולשתות
ואליהו עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו:
ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך
ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים ויהי
בשבעית ויאמר הנה עב קטנה
ככף איש עלה מים ויאמר עלה
אמר אל אחאב אסר ורד ולא
יעצרכה הגשם ויהי עד כה ועד
כה והשמים התקדרו עבים ורוח
ויהי גשם גדול וירכב אחאב
וילך יזרעאלה ויד יהוה היתה
אל אליהו וישנס מתניו וירץ

לפני אחאב עד באכה יזרעאלה
ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר
עשה אליהו ואת כל אשר הרג
את כל הנביאים בחרב: ותשלח
איזבל מלאך אל אליהו לאמר
כה יעשון אלהים וכה יוספון כי
כעת מחר אשים את נפשך
כנפש אחד מהם: וירא ויקם וילך
אל נפשו ויבא באר שבע אשר
ליהודה וינח את נערו שם: והוא
הלך במדבר דרך יום ויבא וישב
תחת רתם אחת וישאל את
נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה
קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי:
וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה
זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום
אכול: ויבט והנה מראשתיו עגת
רצפים וצפחת מים ויאכל וישת
וישכב: וישב מלאך יהוה
שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי
רב ממך הדרך: ויקם ויאכל וישתה
וילך בכח האכילה ההיא ארבעים
יום וארבעים לילה עד הר הא־
להים חרב: ויבא שם אל ה־
מערה וילן שם והנה דבר יהוה
אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו:
ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל
את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך

[illegible]

הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה ויאמר צא
ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה
עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים
ומשבר סלעים לפני יהוה לא
ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא
ברעש יהוה ואחר הרעש אש
לא באש יהוה ואחר האש קול
דממה דקה ויהי כשמע אליהו
וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד
פתח המערה והנה אליו קול
ויאמר מה לך פה אליהו ויאמר
קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו
בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה ויאמר יהוה
אליו לך שוב לדרכך מדברה
דמשק ובאת ומשחת את חזאל
למלך על ארם ואת יהוא בן
נמשי תמשח למלך על ישראל
ואת אלישע בן שפט מאבל מ
חולה תמשח לנביא תחתיך
והיה הנמלט מחרב חזאל ימית
יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית
אלישע והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל הברכים אשר
לא כרעו לבעל וכל הפה אשר
לא נשק לו וילך משם וימצא
את אלישע בן שפט והוא חרש
שנים עשר צמדים לפניו והוא
בשנים העשר ויעבר אליהו א
אליו וישלך אדרתו אליו ויעזב
את הבקר וירץ אחרי אליהו
ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי
ואלכה אחריך ויאמר לו לך
שוב כי מה עשיתי לך וישב מ
מאחריו ויקח את צמד הבקר
ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר
ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליהו וישרתהו

ובן הדד מלך ארם קבץ
את כל חילו ושלשים ושנים מלך
אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על
שמרון וילחם בה וישלח מלא
כים אל אחאב מלך
ישראל העירה ויאמר לו כה
אמר בן הדד כספך וזהבך לי
הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם
ויען מלך ישראל ויאמר כדבר
אדני המלך לך אני וכל אשר לי
וישבו המלאכים ויאמרו כה
אמר בן הדד לאמר כי שלחתי
אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך
ובניך לי תתן כי אם כעת מחר
אשלח את עבדי אליך וחפשו
את ביתך ואת בתי עבדיך והיה
כל מחמד עיניך ישימו בידם

העירה ט בקרי וסימניהון ויקרעו שמלתם וירע העם ויתקע בשופרות ונס אל אחת מהערים ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל ואת הומי לכי לביתך וישלח מלאכים אל ויתר דברי חזקיהו ובני עמון יאו דלה העירה והקריה למשפט דין לשו עזרו והרבר ג וסימניהון אשר

ולקחו ויקרא מלך ישראל לכל
זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו
כי רעה זה מבקש כי שלח אלי
לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא
מנעתי ממנו ויאמרו אליו כל
הזקנים וכל העם אל תשמע
ולוא תאבה ויאמר למלאכי
בן הדד אמרו לאדני המלך כל
אשר שלחת אל עבדך בראשנה
אעשה והדבר הזה לא אוכל
לעשות וילכו המלאכים וישבהו
דבר וישלח אליו בן הדד ויאמר
כה יעשון לי אלהים וכה יוספו
אם ישפק עפר שמרון לשעלים
לכל העם אשר ברגלי ויען מלך
ישראל ויאמר דברו אל יתהלל
חגר כמפתח ויהי כשמע את
הדבר הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ויאמר אל
עבדיו שימו וישימו על העיר
והנה נביא אחד נגש אל אחאב
מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה הראית את כל ההמון
הגדול הזה הנני נתנו בידך היום
וידעת כי אני יהוה ויאמר אח
אחאב במי ויאמר כה אמר
יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר
מי יאסר המלחמה ויאמר אתה
ויפקד את נערי שרי המדינות

ויהיו מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל העם כל
בני ישראל שבעת אלפים ויצאו
בצהרים ובן הדד שתה שכור
בסכות הוא והמלכים שלשים
ושנים מלך עזר אתו ויצאו נערי
שרי המדינות בראשנה וישלח
בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים
יצאו משמרון ויאמר אם לשלום
לשלום יצאו תפשום חיים ואם
למלחמה יצאו חיים תפשום
ואלה יצאו מן העיר נערי שרי
המדינות והחיל אשר אחריהם
ויכו איש אישו וינסו ארם וירד
וירדפם ישראל וימלט בן הדד
מלך ארם על סוס ופרשים ויצ
ויצא מלך ישראל ויך את הסוס
ואת הרכב והכה בארם מכה גד
גדולה ויגש הנביא אל מלך
ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע
וראה את אשר תעשה כי ל
לתשובת השנה מלך ארם עלה
עליך ועבדי מלך
ארם אמרו אליו אלהי הרים א
אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם
נלחם אתם במישור אם לא נחזק
מהם ואת הדבר הזה עשה ה
הסר המלכים איש ממקמו וש
ושים פחות תחתיהם ואתה

אשר יקשה אשר דברנו והדבר הזה לא ישפק ד כל וכת ש וסימניהון ויספק את
כפיו אם ישפק עפר שמרון בינינו ישפק ורב אמרין ישפק עלימו כפימו כל ספיקה בסמך במג
בש אם ישפק עפר שמרון ובילדי נכרים ישפיק כינוי ישפק וכל ספיקה דאיוב בשין במג בסמך
ישפק עלימו תחת רשעים ספקם בן יסיתך כספק כפס בהון ד ויאמר ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אחאב בני ויאמר כה אמר ה

במישור ׳ מל׳ בקרי ׳ וסימנהון ועבר מלך ארם אמרו ושל אחרין ׳ ושפט במישור דלים ׳ כל גיא ינשא ׳
והולכתי עורים ׳ תורת אמת היתה בפיהו ׳ רגלי עמדה במישור ׳ ונחני בארח מישור ׳ רוחך טובה תנחני ׳ ויכן
... ׳ איש ׳ ל׳ וקירותי ׳ ל׳ מקדשו ׳ ל׳ וירשו ׳ ל׳ כחיל ׳ ל׳ וחד כחיל תמורתו ולא יעלם ׳

תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך
וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה
אותם במישור אם לא נחזק
מהם וישמע לקלם ויעש כן
ויהי לתשובת השנה
ויפקד בן הדד את ארם ויעל
אפקה למלחמה עם ישראל
ובני ישראל התפקדו וכלכלו
וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל
נגדם כשני חשפי עזים וארם
מלאו את הארץ ויגש איש
האלהים ויאמר אל מלך ישראל
ויאמר כה אמר יהוה יען אשר
אמרו ארם אלהי הרים יהוה
ולא אלהי עמקים הוא ונתתי
את כל ההמון הגדול הזה בידך
וידעתם כי אני יהוה ויחנו אלה
נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום
השביעי ותקרב המלחמה ויכו
בני ישראל את ארם מאה אלף
רגלי ביום אחד וינסו הנותרים
אפקה אל העיר ותפל החומה
על עשרים ושבעה אלף איש
הנותרים ובן הדד נס ויבא אל
העיר חדר בחדר ויאמרו אליו
עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי
בית ישראל כי מלכי חסד הם
נשימה נא שקים במתנינו
וחבלים בראשנו ונצא אל

מלך ישראל אולי יחיה את
נפשך ויחגרו שקים במתניהם
וחבלים בראשיהם ויבאו אל
מלך ישראל ויאמרו עבדך בן
הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר
העודנו חי אחי הוא והאנשים
ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו
ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר
באו קחהו ויצא אליו בן הדד
ויעלהו על המרכבה ויאמר
אליו הערים אשר לקח אבי
מאת אביך אשיב וחוצות
תשים לך בדמשק כאשר שם
אבי בשמרון ואני בברית
אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו
ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו בדבר
יהוה הכיני נא וימאן האיש
להכתו ויאמר לו יען אשר לא
שמעת בקול יהוה הנך הולך
מאתי והכך האריה וילך מאצלו
וימצאהו האריה ויכהו וימצא
איש אחר ויאמר הכיני נא
ויכהו האיש הכה ופצע וילך
הנביא ויעמד למלך על הדרך
ויתחפש באפר על עיניו ויהי
המלך עבר והוא צעק אל המלך
ויאמר עבדך יצא בקרב
המלחמה והנה איש סר ויבא

ויחלטו הממנו ל׳ ל׳

תחי ׳ ב׳ עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ׳ תחי נפשי והללך ׳ וחד ותחי רוח יעקב אביהם ׳ ויחלטו
ל׳ שוטטו ל׳ וימלטו ל׳ אתיעטו ל׳ מריטו ל׳ ישרטו ל׳ ושרטו ל׳ ישרטו ל׳ שטמטו ל׳ ויתלקטו ל׳
ותלוקטו ל׳ שטו ל׳ מעטו ל׳ יחיטו ל׳ וימלטו ל׳ תכבעטו ל׳ והטו ל׳ בברית ׳ ה׳ דג׳ וס׳ ומנהון ואני
בברית אשלחך ׳ ויעמד כל העם בברית ׳ ויבאו בברית ׳ וישמעו כל השרים ׳ ובשנה השביעית יהוידע ׳ חוצות ׳
ב׳ חס׳ וס׳ ומנהון וילך בלעם עם בלק ׳ וחוצות תשים לך בדמשק ׳ וכל ירמיה דכו׳ כמ״א ׳ וחוצות תשים לך
בדמשק ׳ וכל ש״א קרי כל

משפטך ה׳ חס׳ וסימנהון׃ כן משפטך אתה חרצת׃ והוציא כאור צדקך ומשפטך׃ ואל תינל מפי
קולי שמעה כחסדך תחי נפשי ותהלך כל אורי׳ ויהושע ושפטים ושמואל ומלכים
וכתו׳ שלחת שלחתי ושלחתי כל דפין כמ״ג וסימנהון והבאתי עליכם עליכם חרב נקמת כה אמר

אלי איש ויאמר שמר את־
האיש הזה אם־הפקד יפקד
והיתה נפשך תחת נפשו או ככר
כסף תשקול׃ ויהי עבדך עשה
הנה והנה והוא איננו ויאמר
אליו מלך־ישראל כן משפטך
אתה חרצת׃ וימהר ויסר את־
האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך
ישראל כי מהנביאים הוא׃ ויא
ויאמר אליו כה אמר יהוה יען
שלחת את־איש־חרמי מיד
והיתה נפשך תחת נפשו ועמך
תחת עמו׃ וילך מלך־ישראל
על־ביתו סר וזעף ויבא שמרונה׃
כא ויהי אחר הדברים
האלה כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון׃
וידבר אחאב אל־נבות
לאמר תנה־לי את־כרמך ויהי־
לי לגן־ירק כי הוא קרוב אצל
ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב
ממנו אם טוב בעיניך אתנה־
לך כסף מחיר זה׃ ויאמר נבות
אל־אחאב חלילה לי מיהוה
מתתי את־נחלת אבתי לך׃ ויבא
אחאב אל־ביתו סר וזעף על־
הדבר אשר־דבר אליו נבות
היזרעאלי ויאמר לא־אתן לך

את־נחלת אבותי וישכב על־מטתו
ויסב את־פניו ולא־אכל לחם׃ ותבא
אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה
זה רוחך סרה ואינך אכל לחם׃
וידבר אליה כי־אדבר אל־נבות
היזרעאלי ואמר לו תנה־לי את־
כרמך בכסף או אם־חפץ אתה
אתנה־לך כרם תחתיו ויאמר לא
אתן לך את־כרמי׃ ותאמר אליו
איזבל אשתו אתה עתה תעשה
מלוכה על־ישראל קום אכל־לחם
ויטב לבך אני אתן לך את־כרם
נבות היזרעאלי׃ ותכתב ספרים
בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשל
ותשלח הספרים אל־הזקנים ואל־
החרים אשר בעירו הישבים את־
נבות׃ ותכתב בספרים לאמר קראו־
צום והושיבו את־נבות בראש העם׃
והושיבו שנים אנשים בני־בליעל
נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים
ומלך והוציאהו וסקלהו וימת׃
ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים
אשר הישבים בעירו כאשר
שלחה אליהם איזבל כאשר
כתוב בספרים אשר שלחה א
אליהם קראו צום והשיבו את־
נבות בראש העם׃ ויבאו שני
האנשים בני־בליעל וישבו נגדו
ויעדהו אנשי הבליעל את־נבות

יען שלחת׳ אלמנות שלחת ריקם׃ וכל שא נבי רבו׳ רב׳ כמ״ג רפו׳ וסימנהון לא שלחתי את הנביאים
תחת אשר לא שמעו׳ אשר שלחת בשלמה׃ ולא יאכל ל׳ וסימנהון׃ ולא אכל ביום החדש השני לחם
ויסב את פניו ולא אכל לחם׃ ולא אכל לחם ולא אכל בטובה ולא אכל שני האנשים ל׳ רפי׳ וסימנהון
ועמדו שני האנשים׃ ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו׃ וירדו מהר׃ ויעידהו שני האנשים
ימלך ה׳ וסימנהון ברך אלהים נבות ומלך׃ ומלך והארע ואחז

ודברת אליו ד׳ דסמי׳ וסימנהון בא אל פרעה׳ ושמת את הדברים בפיו׳ הרצחת וגם ירשת׳ ׳ב׳ בכסף׳
בכסף ׳יו׳ רפו׳ וסימנהון ויתן לי את מערת׳ בכסף וזהב ייפהו׳ שקלים׳ כרמך קום רש׳ חנם נמכרתם ולא
בכסף׳ בכסף ובזהב׳ ברזל ראשיה בכסף יקסמון׳ ביקנה אקנה׳ מלא׳ ישעיהו אנשי מקמו׳ מימינו

נגד העם לאמר ברך נבות אלהים
ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסק
ויסקלהו באבנים וימת וישלחו
אל איזבל לאמר סקל נבות וימת
ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות
וימת ותאמר איזבל אל אחאב
קום רש את כרם נבות היזרעאלי
אשר מאן לתת לך בכסף כי אין
נבות חי כי מת ויהי כשמע אח
אחאב כי מת נבות ויקם אחאב
לרדת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו ׃ ויהי דבר
יהוה אל אליהו התשבי לאמר ׃
קום רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה בכרם
נבות אשר ירד שם לרשתו ׃ ודב
ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה במקום
אשר לקקו הכלבים את דם נבות
ילקו הכלבים את דמך גם אתה ׃
ויאמר אחאב אל אליהו המ
המצאתני איבי ויאמר מצאתי
יען התמכרך לעשות הרע בעיני
יהוה ׃ הנני מבי אליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל ׃ ונתתי את ביתך כבית
ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן

אחיה אל הכעס אשר הכעסת
ותחטא את ישראל ׃ וגם ל
לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל יזרעאל ׃
המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו עוף השמים ׃
רק לא היה כאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בעיני יהוה אשר
הסתה אתו איזבל אשתו ׃ ויתעב
מאד ללכת אחרי הגללים ככל
אשר עשו האמרי אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל ׃
ויהי כשמע אחאב את
הדברים האלה ויקרע בגדיו
וישם שק על בשרו ויצום וישכב
בשק ויהלך אט ׃
ויהי דבר יהוה אל אליהו הת
התשבי לאמר ׃ הראית כי נכנע
אחאב מלפני יען כי נכנע מ
מפני לא אבי הרעה בימיו בימי
בנו אביא הרעה על ביתו ׃ וישבו
שלש שנים אין מלחמה בין
ארם ובין ישראל ׃
ויהי בשנה השלישית וירד
יהושפט מלך יהודה אל מלך
ישראל ׃ ויאמר מלך ישראל
אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת
גלעד ואנחנו מחשים מקחת
אתה מיד מלך ארם ׃ ויאמר

מימינו בכסף שתים׳ ויוציאם בכסף ובזהב׳ ולאלוה מעזים לגל כו יכבד׳ הנה צרפתיך ולא בכסף
הידעתם ׳ג׳ וסימנהון׳ הידעתם את לבן בן נחור׳ הידעתם כי יש בבתים האלה׳ הידעתם כי לנו רמת גלעד
על ביתו׳ ח׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון׳ ויפקדהו על ביתו׳ וירא יוסף אתם את בנימן׳ ויצו את
אשר על ביתו׳ ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף׳ וילך אלקנה הרמתה׳ הראית כי נכנע אחאב׳ ישעיא׳
וילך מלך
מלך

כל קרי בחלק יזרעאל במ״א בחל יזרעאל · כל קרי ויקרע את קרין במ״ב ויקרע קריו · וסימנהון ויהי
בקרא מלך ישראל · ויהי כשמע אחאב · סימן דמלכים האלך אם אחדל · הנלך אם נחדל · הה הנלך אם
אחדל · הנלך אם אחדל · וסימ׳ א״א נ״נ נ״א נ״

אל יהושפט התלך אתי למלח
מה רמת גלעד ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל כמוני
כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך ׃
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
דרש נא כיום את דבר יהוה ׃ ויק
ויקבץ מלך ישראל את הנביאים
כארבע מאות איש ויאמר אלהם
האלך על רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמרו עלה ויתן
אדני ביד המלך ׃ ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה עוד ונד
ונדרשה מאתו ׃ ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט עוד איש
אחד לדרש את יהוה מאתו
ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי
טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה
ויאמר יהושפט אל יאמר
המלך כן ׃ ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר מהרה
מיכיהו בן ימלה ׃ ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה ישבים א
איש על כסאו מלבשים בגדים
בגרן פתח שער שמרון וכל הנ
הנביאים מתנבאים לפניהם ׃
ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני
ברזל ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד כלתם ׃
וכל הנבאים נבאים כן לאמר

עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה
ביד המלך ׃ והמלאך אשר הלך
לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר
הנה נא דברי הנביאים פה אחד
טוב אל המלך יהי נא דברך
כדבר אחד מהם ודברת טוב ׃ ויא
ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את
אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר ׃
ויבוא אל המלך ויאמר המלך
אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד
למלחמה אם נחדל ויאמר אליו
עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך ׃
ויאמר אליו המלך עד כמה
פעמים אני משבעך אשר
לא תדבר אלי רק אמת בשם
יהוה ׃ ויאמר ראיתי את כל
ישראל נפצים אל ההרים כצאן
אשר אין להם רעה ויאמר
יהוה לא אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום ׃ ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט הלוא א
אמרתי אליך לוא יתנבא עלי
טוב כי אם רע ׃ ויאמר לכן שמע
דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב
על כסאו וכל צבא השמים עמד
עליו מימינו ומשמאלו ׃ ויאמר
יהוה מי יפתה את אחאב ויעל
ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה
וזה אמר בכה ׃ ויצא הרוח ויעמד

לאלה ה׳ בקר׳ · וסימנהון · אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו · לאלה תחלק הארץ · ראיתי את כל
ישר׳ וחבירו · אל תטפו יטפון · אל ההרים ב׳ רסמ׳ · וסימניהון נפצים אל ההרים דמלכים ·
שיר למעלות וכל יחזקאל דכו׳ במ״ב · על ההרים לא אכל · תנ׳ רסב׳ · דמותך · יפתה ד׳ בקר׳ וסימנהון
וכי יפתה איש בתולה · מי יפתה את אחאב וחבירו · איש חמס יפתה את רעהו · כמה ג׳ בקר׳ ·
וסימניהון עד כמה פעמים אני משבעך פעמים שנים ·

אפתנו ב׳ · ויכה ג׳ · וסימניהון · ויכה יהושע · ויגש צדקיה · בין הדבקים · אדרתו ויגלם · ויקח את אדרת
אליהו ב׳ בו · ויעבר יהורם · דמלכים · ויצא מלאך ה׳ דישעיה · ויכה איש מלך בבל דירמי · ויכה פשחור
צדקיה ו׳ בקר׳ וסימניהון כנענה · ענאריכם · עזור · ונמריה · עילם · יהויקים ·

לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר
יהוה אליו במה ויאמר
אצא והייתי רוח שקר בפי כל
נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה
דבר עליך רעה ויגש צדקיהו בן
כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי
ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי
לדבר אותך ויאמר מיכיהו הנך
ראה ביום ההוא אשר תבא חדר
בחדר להחבה ויאמר מלך ישר
ישראל קח את מיכיהו והשיבהו
אל אמן שר העיר ואל יואש
בן המלך ואמרת כה אמר המלך
שימו את זה בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים לחץ עד באי בש
בשלום ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה בי
ויאמר שמעו עמים כלם
ויעל מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובא במלחמה ואתה
לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל
ויבוא במלחמה ומלך ארם צוה
את שרי הרכב אשר לו שלשים
ושנים לאמר לא תלחמו את קטן
ואת גדול כי אם את מלך

ישראל לבדו ויהי כראות שרי
הרכב את יהושפט והמה אמרו
אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו
להלחם ויזעק יהושפט ויהי
כראות שרי הרכב כי לא מלך
ישראל הוא וישובו מאחריו
ואיש משך בקשת לתמו ויכה
את מלך ישראל בין הדבקים
ובין השרין ויאמר לרכבו הפך
ידך והוציאני מן המחנה כי ה
החליתי ותעלה המלחמה ביום
ההוא והמלך היה מעמד
במרכבה נכח ארם וימת בערב
ויצק דם המכה אל חיק הרכב
ויעבר הרנה במחנה כבא השמש
לאמר איש אל עירו ואיש אל
ארצו וימת המלך ויבוא שמרון
ויקברו את המלך בשמרון ויש
וישטף את הרכב על ברכת שמרון
וילקו הכלבים את דמו והזנות
רחצו כדבר יהוה אשר דבר ויתר
דברי אחאב וכל אשר עשה ובית
השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב אחאב עם
אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו
ויהושפט בן אסא
מלך על יהודה בשנת ארבע ל
לאחאב מלך ישראל יהושפט

כל ריבור יהו׳ אתך יאתם רג׳ · במ׳ט רפו וסימניהון · בן לזקניו למוטר׳ בערבות מואב · צדקיה בן
כנענה · וחבי ודברתי משפטי · רוח מלא מאלה יבא לי · הלכה לי יגל הגדולים · צדיק אתה ה׳ · הלוך אל
בית הרכבים · וכל דבור דיחזקא׳ דכו׳ רפ׳ במ״א · לכן דבר אתם מעגיך ב׳ טבע מלכא
במה ח׳ בקר׳ · וסימניהון · במה אדע כי אירשנה · במה יאושיע את ישראל · במה היתה בכה אפתנו ·
במה אקדם · במה אהבתי · במה הוגעתם · וחבירו ·

ה̇ סבי׳ ממנה וקרי׳ ממנו וסימניהון בלשון תרגו׳ יאפרש כעירא דיפתח ולקט בארחיא דמלכיא
וישלם׳ וחד מי הקשה אליו וישלם באניות ד̇ וסימניהון והשתי׳ ∴ מינים באנות ילכו
עברי עם עבדיך׳ וכשרים באניות׳ יורדי הים באנות׳ וחד ובאניות׳

בן שלשים וחמש שנה במלכו
ועשרים וחמש שנה מלך ביר
בירושלם ושם אמו עזובה בת
שלחי וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות וישלם יהושפט עם מלך
ישראל ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ויתר הקדש
אשר נשאר בימי אסא אביו בער
מן הארץ ומלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשר אניות תרשיש
ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי
נשברו אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב אל
יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך
באניות ולא אבה יהושפט
וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
יהורם בנו תחתיו אחזיהו
בן אחאב מלך על ישראל בשמרון
בשמרון בשנת שבע עשרה
ליהושפט מלך יהודה וימלך על
ישראל שנתים ויעש הרע בעיני
יהוה וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר

החטיא את ישראל ויעבד את
הבעל וישתחוה לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל ככל אשר
א עשה אביו ויפשע מואב בישראל
אחרי מות אחאב ויפל אחזיה
בעד השבכה בעליתו אשר בש
בשמרון ויחל וישלח מלאכים
ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה
ומלאך יהוה דבר
אל אליה התשבי קום עלה לקראת
מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם
המבלי אין אלהים בישראל אתם
הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון ולכן כה אמר יהוה המטה
אשר עלית שם לא תרד ממנה כי
מות תמות וילך אליה וישובו
המלאכים אליו ויאמר אליהם
מה זה שבתם ויאמרו אליו איש
עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו
שובו אל המלך אשר שלח אתכם
ודברתם אליו כה אמר יהוה המ
המבלי אין אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי מות תמות
וידבר אלהם מה משפט האיש
אשר עלה לקראתכם וידבר
אליכם את הדברים האלה ויאמרו

חלק שני

ולא הלך ג̇ רסמי׳ וסימניהון׳ וירא בלעם כי טוב בעיני ∴ לברך את ישראל כי נשברה אניות
יהושפט׳ ויעזב ראמין׳ ובדרך ד̇ בקרי׳ וסימניהון והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא
היה׳ וילך בדרך אביו ובדרך אמו ב̇ בו׳ ובדרך חטאים לא עמד אליה׳ ה̇׳ וסימניהון
ומלאך ∴ דבר׳ ולכן כה אמר ∴ המטה׳ איש בעל שער ואזור עור ויען אליה וידבר אליהם הנה
אנכי שלח׳ ויעשיה ואליה וזכרי׳ ירין ואליה וכל עזרא רט׳ ולכן ה̇ ולכן נשבעתי לבית עלי׳ ולכן הנה

ואם איש ג רפמ׳ וסימנהון ואם איש עני הוא ויענה אליהו וידבר ואם איש שפתים ימין
חד כת׳ חד כנבי׳ חד בכתו׳ החמשים ח׳ וסימנהון וקדשתם את שנת החמשים יובל היא שנת
החמשים ותפתח הארץ וממחצית בני ישראל ויקח משה את האחז ויענה אליהו וישב וישלח תנ׳

אליו איש בעל שער ואזור עור
אזור במתניו ויאמר אליה התשבי
הוא׃ וישלח אליו שר חמשים
וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על
ראש ההר וידבר אליו איש הא
האלהים המלך דבר רדה׃ ויענה
אליהו וידבר אל שר החמשים
ואם איש אלהים אני תרד אש
מן השמים ותאכל אתך ואת
חמשיך ותרד אש מן השמים
ותאכל אתו ואת חמשיו׃ וישב
וישלח אליו שר חמשים אחר
וחמשיו ויען וידבר אליו איש
האלהים כה אמר המלך מהרה
רדה׃ ויען אליה וידבר אליהם
אם איש האלהים אני תרד אש
מן השמים ותאכל אתך ואת
חמשיך ותרד אש אלהים מן הש
השמים ותאכל אתו ואת חמשיו׃
וישב וישלח שר חמשים שלשים
וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים
השלישי ויכרע על ברכיו לנגד
אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו
איש האלהים תיקר נא נפשי
ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך׃
הנה ירדה אש מן השמים ותאכל
את שני שרי החמשים הראשנים
ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי
בעיניך׃ וידבר

מלאך יהוה אל אליהו רד אותו
אל תירא מפניו ויקם וירד אותו
אל המלך׃ וידבר אליו כה אמר
יהוה יען אשר שלחת מלאכים
לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון
המבלי אין אלהים בישראל
לדרש בדברו לכן המטה אשר
עלית שם לא תרד ממנה כי מות
תמות׃ וימת כדבר יהוה אשר
דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כי לא היה לו בן׃ ויתר
דברי אחזיהו אשר עשה הלוא
המה כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃

ויהי בהעלות יהוה את אליהו
בסערה השמים וילך אליהו
ואלישע מן הגלגל׃ ויאמר
אליהו אל אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני עד בית אל ויאמר
אלישע חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך וירדו בית אל׃ ויצאו בני
הנביאים אשר בית אל אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה
לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר
גם אני ידעתי החשו׃ ויאמר לו
אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו׃

רפסוק הנה ירדה אש ותאכל ו רפו וסימנהון את אבימלך בכוי ארז ויענה ויען פתח לכנן ב
בהעלות ג בקרי וסימנהון ויהי בה העלות את אליהו בהעלות עליך את ההם ואחר הכינה
להם וחד ובהעלות אהרן את הנרות לקח ה בקרי וסימנהון לעבד את הארמה
אשב לקח משם אלת ומאה כסף אם תראה אתי מעצר וממשפט לקח כי לקח עמי חנם וחר
ולקח הלוה
מהב

מאתך ה̇ וסימניהון שאלה אחת קטנה · שאלה אחת · והיה אני אלך מאתך · אם תראה אתי לקח
מאתך · שתים שאלתי מאתך · וישלכהו ג̇ מלר̇ · וסימניהון · ויהי לנחש · וינס משה · באחד
ההרים · וישלכהו ארצה וירמסהו · חד מל̇ · חד כתי̇ · חד במת̇ · · וירם ח̇ בקר̇ · וסימניהון

ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו
אל אלישע ויאמרו אליו הידעת
כי היום יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
החשו ויאמר לו אליהו שב נא פה
כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו
שניהם וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מנגד
מרחוק ושניהם עמדו על הירדן
ויקח אליהו את אדרתו ויגלם
ויכה את המים ויחצו הנה והנה
ויעברו שניהם בחרבה ויהי
כעברם ואליהו אמר אל אלישע
שאל מה אעשה לך בטרם אלקח
מעמך ויאמר אלישע ויהי נא
פי שנים ברוחך אלי ויאמר הקש
הקשית לשאול אם תראה אתי
לקח מאתך יהי לך כן ואם אין
לא יהיה ויהי המה הלכים הלוך
ודבר והנה רכב אש וסוסי אש
ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו
בסערה השמים ואלישע ראה
והוא מצעק אבי אבי רכב
ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד
ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים
קרעים וירם את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו וישב ויעמד
על שפת הירדן ויקח את אדרת

אליהו אשר נפלה מעליו ויכה
את המים ויאמר איה יהוה אלהי
אליהו אף הוא ויכה את
המים ויחצו הנה והנה ויעבר
אלישע ויראהו בני הנביאים
אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה
רוח אליהו על אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו לו ארצה
ויאמרו אליו הנה נא יש את
עבדיך חמשים אנשים בני חיל
ילכו נא ויבקשו את אדניך פן
נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד
ההרים או באחת הגיאות ויאמר
לא תשלחו ויפצרו בו עד בש
ויאמר שלחו וישלחו חמשים
איש ויבקשו שלשה ימים ולא
מצאהו וישבו אליו והוא ישב
ביריחו ויאמר אלהם הלוא
אמרתי אליכם אל תלכו ויאמרו
אנשי העיר אל אלישע הנה
נא מושב העיר טוב כאשר אדני
ראה והמים רעים והארץ משכלת
ויאמר קחו לי צלחית חדשה
ושימו שם מלח ויקחו אליו
ויצא אל מוצא המים וישלך
שם מלח ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה לא יהיה
משם עוד מות ומשכלת וירפו
המים עד היום הזה כדבר אלישע

וסימניהון · ויעשו כן משה ואהרן · וירם הטבח את השוק · ויתבעם בן נבט אפרתי ·
וירם את אדרת אליהו · וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו · וירם יאשיהו · וירם ימינו ושמאלו ·
ויבקשו ג̇ רפ̇ · בקר̇ · וסימניהון · ויבקשו את אדניך · ובנע עמי · מלא פניהם קלון ·
הירדנה ד̇ בקר̇ · וסימניהון · וירד הגבול · וירד הגבול · כי יי׳ שלחני הירדנה · וילך אתם ·
נחה ג̇ בטעמ̇ בקר̇ · וסימניהון · נחה רוח אליהו על אלישע · שקטה · בני הנביאים · נחה אתם ·

כמות ג׳ בקרי׳ וסימניהון · אם כמות כל אדם ימתון אלה · ויהי כמות אחאב · כמות זה כן מות זה ·
חד בתו׳ חד בנביא׳ חד בכתוב׳ · למים ח׳ דג בקרי׳ וסימניהון · ויצא שם העם למים
רפאתי למים האלה · הוי כל צמא לכו למים · ואדיריהם שלחו צעיריהם · לא רעב ללחם

אשר דבר ויעל
משם בית־אל והוא עלה בדרך
ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח
עלה קרח ויפן אחריו ויראם
ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים
דבים מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושני ילדים וילך משם
אל הר הכרמל ומשם שב שמרון
ויהורם בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון בשנת
שמנה עשרה ליהושפט מלך
יהודה וימלך שתים עשרה שנה
ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא
כאביו וכאמו ויסר את מצבת
הבעל אשר עשה אביו רק
בחטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל דבק לא סר
ממנה ומישע מלך
מואב היה נקד והשיב למלך
ישראל מאה אלף כרים ומאה
אלף אילים צמר ויהי כמות
אחאב ויפשע מלך מואב במלך
ישראל ויצא המלך יהורם ביום
ההוא משמרון ויפקד את כל
ישראל וילך וישלח אל יהושפט
מלך יהודה לאמר מלך מואב
פשע בי התלך אתי אל מואב
למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך

כעמי כעמך כסוסי כסוסיך
ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר
דרך מדבר אדום וילך מלך ישראל
ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו
דרך שבעת ימים ולא היה מים
למחנה ולבהמה אשר ברגליהם
ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא
יהוה לשלשת המלכים האלה
לתת אותם ביד מואב ויאמר
יהושפט האין פה נביא ליהוה
ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל ויאמר פה
אלישע בן שפט אשר יצק מים
על ידי אליהו ויאמר יהושפט
יש אותו דבר יהוה וירדו אליו
מלך ישראל ויהושפט ומלך
אדום ויאמר אלישע אל מלך
ישראל מה לי ולך לך אל נביאי
אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו
מלך ישראל אל כי קרא יהוה
לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב ויאמר אלישע
חי יהוה צבאות אשר עמדתי
לפניו כי לולי פני יהושפט מלך
יהודה אני נשא אם אביט אליך
ואם אראך ועתה קחו לי מנגן
והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד
יהוה ויאמר כה אמר יהוה עשה
הנחל הזה גבים גבים כי כה אמר

ומשם ח׳ בקרי׳ וסימניהון · ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים · ומשם הפיצם ה׳ על פני כל הארץ · ומשם
בארה היא הבאר אשר אמר ה׳ · משם יקבצך ה׳ אלהיך ומשם יקחך · ומשם עבר הרמה · ומשם שב
שמרון · ומשם לא האבל · וחבירו · ותצאנה · ג׳ בקרי׳ וסימניהון ותצאנה כל הנשים אחריה
בתפים ובמחולות · ותצאנה הנשים המשחקות · ותצאנה שתים דבים מן היער · דבק · ב׳ בקרי׳
רק בחטאות · ויהי אהב · ולחכמה · ג׳ בקרי׳ וסימניהון וכל דם לא תאכלו ולא היה מים · עצבים לחיה

על המים ׳ד׳ רפסי׳ וסימניהון׳ כה אמר ה׳ בזאת תדעו כי אני ה׳ ׳ויבאו אילמה ושם שתים עשרה את הנפוה החיה ׳והשמש זרחה על המים ׳וכל הלים דכו׳ זרחה ד׳ בקרי׳ וסימניהון אם זרחה השמש עליו ׳וישכימו בבקר והשמש זרחה ׳מנזריך כארכה ועפסריך ׳ויזעת עיהו ׳וחד וזרחה לכם׳

יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם
והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם
אתם ומקניכם ובהמתכם ונקל
זאת בעיני יהוה ונתן את מואב
בידכם והכיתם כל עיר מבצר וכל
עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו
וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה
הטובה תכאבו באבנים ויהי בבקר
כעלות המנחה והנה מים באים
מדרך אדום ותמלא הארץ את
המים וכל מואב שמעו כי עלו
המלכים להלחם בם ויצעקו מכל
חגר חגרה ומעלה ויעמדו על
הגבול וישכימו בבקר והשמש
זרחה על המים ויראו מואב מ
נגד את המים אדמים כדם׃
ויאמרו דם זה החרב נחרבו המ
לכים ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב ויבאו אל
מחנה ישראל ויקמו ישראל
ויכו את מואב וינסו מפניהם
ויבו בה והכות את מואב והערים
יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו
איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים
יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד
השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו
הקלעים ויכוה וירא מלך
מואב כי חזק ממנו המלחמה
ויקח אותו שבע מאות איש

שלף חרב להבקיע אל מלך
אדום ולא יכלו ויקח את בנו
הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו
עלה על החמה ויהי קצף גדול
על ישראל ויסעו מעליו וישבו
לארץ׃ ואשה אחת
מנשי בני הנביאים צעקה אל
אלישע לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה ירא
את יהוה והנשה בא לקחת את
שני ילדי לו לעבדים ויאמר
אליה אלישע מה אעשה לך
הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר
אין לשפחתך כל בבית כי אם
אסוך שמן ויאמר לכי שאלי
לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי
כלים רקים אל תמעיטי ובאת
וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך
ויצקת על כל הכלים האלה
והמלא תסיעי ותלך מאתו ות
ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה
הם מגישים אליה והיא מיצקת
ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל
בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר
אליה אין עוד כלי ויעמד השמן
ותבא ותגד לאיש האלהים ויא
ויאמר לכי מכרי את השמן וש
ושלמי את נשיכי ואת בניכי
תחיי בנותר׃ ויהי

׳יא כת׳ ב׳ וקרי׳ ב׳ וסימניהון שמעכם יהיה כמשך כהן ה׳ ׳כעלות הכהנים ׳ולא אבו האנשים ׳ויאמר למלאכים הבאים ׳ותעלח רוח אלהים על׳ ׳ויהי כשמעך את קול דשמואל׳ ׳ויכו בה והכות׳ יכלו בטוב יכייהם קדמ׳ ׳ויהי כאמרם אלין יום יום ׳וכינו בנין עותי וזכור ׳ זכי דאחרין החרה החזיק׳ וכל עץ ה׳ רפסי׳ בקרי׳ ׳ וסימניהון ׳והכיתם ׳רע שמים ׳ויראו כל גבעה ׳ואכלה בך ׳והערים יהרסו׳ ולא יכלו ג׳ רפסי׳ בקרי׳ ׳ וסימניהון ׳להוציא את הכנם ולא יכלו ׳וירא מלך מואב ׳ויחרו האנשים׳

כ״ג כת׳ י׳ בסו׳ תיבה ולא קרי׳ וסימניהון והבאתי׳ לקראתי׳ נשיאי׳ עלק העמני נחי׳ מה יש
לכי׳ בבית׳ מאת כל שכניכי׳ ושלמי את נשיכי׳ ואת ובניכי׳ תחיי בנותר׳ מדוע אתי הולכת כני בני׳
הנם ועמיא את הכסת׳ ואת למרתי׳ קראתי לי את׳ ריצו מישי אהולה כת׳ אשפי מארץ כנענך

היום ויעבר אלישע אל שונם ושם
אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם
ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל
לחם ותאמר אל אישה הנה נא
ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא
עבר עלינו תמיד נעשה נא עלית
קיר קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו
אלינו יסור שמה ויהי היום ויבא
שמה ויסר אל העליה וישכב
שמה ויאמר אל גיחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה
ותעמד לפניו ויאמר לו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו את
כל החרדה הזאת מה לעשות לך
היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי ישבת ויאמר ומה לעשות
לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה
ואישה זקן ויאמר קרא לה ויק
רא לה ותעמד בפתח ויאמר
למועד הזה כעת חיה אתי חבקת
בן ותאמר אל אדני איש האלהים
אל תכזב בשפחתך ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה כעת חיה
אשר דבר אליה אלישע ויגדל
הילד ויהי היום ויצא אל אביו
אל הקצרים ויאמר אל אביו
ראשי ראשי ויאמר אל הנער

שאהו אל אמו וישאהו ויביאהו
אל אמו וישב על ברכיה עד
הצהרים וימת ותעל ותשכבהו
על מטת איש האלהים ותסגר
בעדו ותצא ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד מן
הנערים ואחת האתנות וארוצה
ואריצה עד איש האלהים
ואשובה ויאמר מדוע את הלכתי
אליו היום לא חדש ולא שבת
ותאמר שלום ותחבש האתון
ותאמר אל נערה נהג ולך אל
תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך
ותלך ותבוא אל איש האלהים
אל הר הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אתה מנגד ויאמר אל
גיחזי נערו הנה השונמית הלז
עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה
השלום לך השלום לאישך
השלום לילד ותאמר שלום ותבא
אל איש האלהים אל ההר ותחזק
ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר
איש האלהים הרפה לה כי נפשה
מרה לה ויהוה העלים ממני ולא
הגיד לי ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמרתי לא
תשלה אתי ויאמר לגיחזי חגר
מתניך וקח משענתי בידך ולך
כי תמצא איש לא תברכנו וכי

ישבתי׳ בלבנון׳ מקננתי׳ בארזים׳ כ׳ בפסוק׳ הרביתי׳ רפואתי׳ שכנתי׳ על מים רבים׳ היצבי לך ציונים׳
ותעדי זהבי׳ כסת׳ ככנותי׳ ויהי בשכבו ויאמר בעז נגיד חסרי׳ שישי ושמחי׳ ב׳ בנפשו׳ יען אשר
לא זכרתי׳ ב׳ בפסו׳ בגדי רקמתך׳ ואת כל תועבתך׳ ולא כדרכיהן הלכתי׳ וכתועבותיהן׳ וטמוין כחוצי
חטאתיך׳ ואכרת לעיר הכה אפרים׳ ורחיצה וסכה׳ ויהי בשכבו ויאמר בעז׳ קומי לכי תני דפסוק
כי מוצאי׳ ואת אלית׳ וגם והשכנית׳ הולכתי׳ יאלין חבאתי׳ הגורי׳ שדוד אכלת׳

שאהו ב׳ כי האמר אלי שאהו מחיקך׳ ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׳ ב׳ בשום מונח ופסק׳ ויאמר
אליהם ראובן הנה חררת אליו׳ ויביאהו ה׳ מל׳ וסימניהון ויביאהו אל כהו ויספר ללבן
ויביאהו לביתו׳ וישלח ויביאהו׳ וישאהו ויביאהו׳ אל ארץ כנען כשרימה׳ וכל כתו דכו כמא׳ לתשובת
השנה׳

יברכך איש לא תעננו ושמת
משענתי על פני הנער ותאמר
אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה וגחזי
עבר לפניהם וישם את המשענת
על פני הנער ואין קול ואין קשב
וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא
הקיץ הנער ויבא אלישע הביתה
והנה הנער מת משכב על מטתו
ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם
ויתפלל אל יהוה ויעל וישכב
על הילד וישם פיו על פיו ועיניו
על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד וישב וילך בבית
אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר
עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים
ויפקח הנער את עיניו ויקרא
אל גחזי ויאמר קרא אל השנמית
הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר
שאי בנך ותבא ותפל על רגליו
ותשתחו ארצה ותשא את בנה
ותצא ׃ ואלישע ׃
שב הגלגלה והרעב בארץ ובני
הנביאים ישבים לפניו ויאמר
לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל
נזיד לבני הנביאים ויצא אחד
אל השדה ללקט ארת וימצא
גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה
מלא בגדו ויבא ויפלח אל

סיר הנזיד כי לא ידעו ויצקו לא
לאנשים לאכול ויהי כאכלם מן
מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות
בסיר איש האלהים ולא יכלו
לאכל ויאמר וקחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו
ולא היה דבר רע בסיר ׃
ואיש בא מבעל שלשה
ויבא לאיש האלהים לחם בכורים
עשרים לחם שעורים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו
ויאמר משרתו מה אתן זה לפני
מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו
כי כה אמר יהוה אכל והותר ויתן
לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה ׃
ונעמן שר צבא
מלך ארם היה איש גדול לפני
אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה גבור
חיל מצרע ׃ וארם יצאו גדודים
וישבו מארץ ישראל נערה קטנה
ותהי לפני אשת נעמן ותאמר
אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא
אשר בשמרון אז יאסף אתו מ
מצרעתו ׃ ויבא ויגד לאדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה אשר
מארץ ישראל ׃ ויאמר מלך ארם
לך בא ואשלחה ספר אל מלך
ישראל וילך ויקח בידו עשר

שלחה ׳ י״ד׳ וסימניהון שלחה הנער׳ שלחה והחצ׳ וישלח שאול׳ שלחה נא לי אחד מהנערים׳ מים
ודליהו ההוס רוממתהו׳ מעוזה מנעורה׳ ולך ה׳ וסימניהון הנה אשתך קח ולך׳ הנה רבקה לפניך קח
ולך׳ ותאמר אל נערה נהג ולך׳ וקח משענתי בידך ולך׳ קחנה בידך ולך׳ וקח י״ג׳ וסימנ׳ וקח לך
משם אשה׳ לך נא אל הינאן׳ עד אחיש הנר׳ וקח אזוב מזקני ישראל׳ וקח מאותם׳ קטר יקטירון כיום׳ בן
ישי׳ וקח לך את חלייתו׳ וקח משענתי בידך׳ בך השכן׳ את האזור קח ועשיכם דברים׳ ויתן לך שנות חיים׳

גבירה ד בהרי וסימניהון ותקל גברתה בעיניה ותאמר אל גברתה בעיני שפחה אל יד גברתה ושפחה
כי תירש גברתה וחד כשפחה כגבירתה והותר ג ומל וסימניהון והמלאכה היתה דים ויאמר משה
מה אתן זה לפני מאה איש אכול ושבוע והותר דלה דבר רע ה דסמי וסימניהון ונשמרת מכל דבר

ככרי כסף וששת אלפים זהב
ועשר חליפות בגדים ויבא הספר
אל מלך ישראל לאמר ועתה
כבוא הספר הזה אליך הנה
שלחתי אליך את נעמן עבדי
ואספתו מצרעתו ויהי כקרא
מלך ישראל את הספר ויקרע
בגדיו ויאמר האלהים אני ל
המית ולהחיות כי זה שלח אלי
לאסף איש מצרעתו כי אך דעו
נא וראו כי מתאנה הוא לי ויהי
כשמע אלישע איש האלהים כי
קרע מלך ישראל את בגדיו
וישלח אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע
כי יש נביא בישראל ויבא נעמן
בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית
לאלישע וישלח אליו אלישע
מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך לך
וטהר ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא
ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו
והניף ידו אל המקום ואסף
המצרע הלוא טוב אבנה ופרפר
נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן
וילך בחמה ויגשו עבדיו וידברו
אליו ויאמרו אבי דבר גדול

הנביא דבר אליך הלוא תעשה
ואף כי אמר אליך רחץ וטהר
וירד ויטבל בירדן שבע פעמים
כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער קטן ויטהר וישב אל
איש האלהים הוא וכל מחנהו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא
ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה
מאת עבדך ויאמר חי יהוה אשר
עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו
לקחת וימאן ויאמר נעמן ולא
יתן נא לעבדך משא צמד פרדים
אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך
עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם
ליהוה לדבר הזה יסלח נא יהוה
לעבדך בבוא אדני בית רמון לה
השתחות שמה והוא נשען על
ידי והשתחויתי בית רמן
בהשתחויתי בית רמן יסלח נא
אדני לעבדך בדבר הזה ויאמר לו
לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ
ויאמר גחזי נער אלישע איש
האלהים הנה חשך אדני את
נעמן הארמי הזה מקחת מידו
את אשר הביא חי יהוה כי אם
רצתי אחריו ולקחתי מאתו
מאומה וירדף גחזי אחרי נעמן
ויראה נעמן רץ אחריו ויפל

וכי יהיה בו מום ולא היה דבר רע כסיר יחזקו למו דבר רע שמר מצוה לא ידע דבר רע ואספתו
ב וסימניהון ואספתו אל ותך ביתך ואספתו מצרעתו כבשר ב כבשר נער קטן ויטהר
כבשר אחינו בשרנו אמנה ג וסימניהון הלא טוב אמנה ופרפר תשורי מראש אמנה
ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים וחד ואמנה על המשררים וירע ג רפו וסימנ כי יש
נביא בישראל ישלם אליו וירע ישקלו כמאזני ירק וירע נהרות ג נהרות דמשק נהרות איתן נהרות
בכל

לקראתך ל' וסימניהון וגם הנה הוא יוצא לקראתך · פן בחרב אצא לקראתך · מעל מרכבתו לקראתך
על כן יצאתי לקראתך · מלפנו ח' וסימניהון · וצרעת נעמן תדבק בך · ואלישע ישב בביתו · חילו
מלפנו דרה · והאלהים עשה שיראו מלפנו · אשר יהיה טוב לירא האלהים · דבר מלכות מלפנו · ולבקש

מעל המרכבה לקראתו ויאמר
השלום ויאמר שלום אדני
שלחני לאמר הנה עתה זה באו
אלי שני נערים מהר אפרים מבני
הנביאים תנה נא להם ככר כסף
ושתי חלפות בגדים ויאמר נעמן
הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר
ככרים כסף בשני חרטים ושתי
חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו
וישאו לפניו ויבא אל העפל ויקח
מידם ויפקד בבית וישלח את
האנשים וילכו והוא בא ויעמד
אל אדניו ויאמר אליו אלישע
מאן גחזי ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה ויאמר אליו לא לבי
הלך כאשר הפך איש מעל מר
מרכבתו לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת בגדים וזיתים
וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפ
ושפחות וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצ
מצרע כשלג׃

ויאמרו בני הנביאים אל אלישע
הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים
שם לפניך צר ממנו נלכה נא עד הירדן
ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה
לנו שם מקום לשבת שם ויאמר
לכו ויאמר האחד הואל נא ולך
את עבדיך ויאמר אני אלך וילך
אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים׃
ויהי האחד מפיל הקורה ואת
הברזל נפל אל המים ויצעק ויא
ויאמר אהה אדני והוא שאול׃
ויאמר איש האלהים אנה נפל
ויראהו את המקום ויקצב עץ
וישלך שמה ויצף הברזל ויאמר
הרם לך וישלח ידו ויקחהו׃

ומלך ארם היה נלחם
בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר
אל מקום פלני אלמני תחנתי׃
וישלח איש האלהים אל מלך
ישראל לאמר השמר מעבר
המקום הזה כי שם ארם נחתים׃
וישלח מלך ישראל אל המקום
אשר אמר לו איש האלהים ו
והזהירה ונשמר שם לא אחת
ולא שתים׃ ויסער לב מלך ארם
על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו
ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי
משלנו אל מלך ישראל׃ ויאמר
אחד מעבדיו לוא אדני המלך
כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר משכבך׃ ויאמר
לכו וראו איכה הוא ואשלח וא
ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן׃
וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד
ויבאו לילה ויקפו על העיר׃ וישכם

ולבקש מלפנו · וחמת השטן · ולקחת ד' רבו וסימניהון · יבוחי דיוסף לבושין דרעיא · ופירושא
דוראי אתוי בצרים ריגן · ויגד כ"ב וסימניהון ויגד לאברהם · ויגד לרבקה ויגד ללבן · ויגד להביר ויגד
ליהודה · ויגד למלך מצרים · ויגד ליהושע · ויגד לאבימלך כי הרה כ"נ · וישכם שמואל · ויגד לשאול לאמר
כי בא דוד · כי ברח · למלך דוד לאמר · לדוד ויאמר לאמר · ויאסף יואב הנה המלך · את אשר עשתה רצפה · ויגד לשלמה
כי הלך · ויגד לשלמה לאמר · ויגד למלך שלמה · ויאמר לכו וראו איכה הוא · ויבא אלישע דמשק · ויגד לביה
דוד לאמר הנה עזים

ארמיה יא בקרי וסימניהון והוסף מזבח יצמיד ולשארית חרשי אלהיא שורר שמאה הזקני אהב
והחרש ... ארמיה וידע ג רפו בקרי וסימניהון יבא נא אלי שלם אלו וידע אלוה תמרו
מכה ה פה וסימניהון בלשון הדיוט עבראי בחוטרא לא תמחי עממין בעברא מחה וכל יאכה הואל

משרת איש האלהים לקום ויצא
והנה חיל סובב את העיר וסוס
ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני
איכה נעשה ויאמר אל תירא
כי רבים אשר אתנו מאשר אותם
ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח
נא את עיניו ויראה ויפקח יהוה
את עיני הנער וירא והנה ההר
מלא סוסים ורכב אש סביבת
אלישע וירדו אליו ויתפלל
אלישע אל יהוה ויאמר הך נא
את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים
כדבר אלישע ויאמר אליהם
אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר
לכו אחרי ואוליכה אתכם אל הא
האיש אשר תבקשון וילך אותם
שמרונה ויהי כבאם שמרון ויא
ויאמר אלישע יהוה פקח את
עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את
עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון
ויאמר מלך ישראל אל אלישע
כראתו אותם האכה אכה אבי
ויאמר לא תכה האשר שבית
בחרבך ובקשתך אתה מכה שים
לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם ויכרה להם כרה
גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וי
וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד
גדודי ארם לבוא בארץ ישראל

ויהי אחרי כן ויקבץ
בן הדד מלך ארם את כל מחנהו
ויעל ויצר על שמרון ויהי רעב
גדול בשמרון והנה צרים עליה
עד היות ראש חמור בשמנים כסף
ורבע הקב חריונים בחמשה כסף
ויהי מלך ישראל עבר על החומה
ואשה צעקה אליו לאמר
הושיעה אדני המלך ויאמר אל
יושעך יהוה מאין אושיעך המן
הגרן או מן היקב ויאמר לה המ
המלך מה לך ותאמר האשה
הזאת אמרה אלי תני את בנך
ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר
ונבשל את בני ונאכלהו ואמר א
אליה ביום האחר תני את בנך
ונאכלנו ותחבא את בנה ויהי
כשמע המלך את דברי האשה
ויקרע את בגדיו והוא עבר על
החמה וירא העם והנה השק על
בשרו מבית ויאמר כה יעשה לי
אלהים וכה יסיף אם יעמד
ראש אלישע בן שפט עליו היום
ואלישע ישב בביתו והזקנים יש
ישבים אתו וישלח איש מלפניו
בטרם יבא המלאך אליו והוא
אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח
בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו
כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם

המן ג בקרי וסימניהון המן העץ אשר יש ירוך המן הסלע הזה נוציא לכם מים המן הגרן או מן
בסנורים ג וסימניהון ואת האנשים אשר פתח הבית וירדו אליו ויתפלל אלישע כ כו
ויאכלו ב רפו וסימניהון ויאמר ליה הכה כפרי דרכם ויראו ג רפו בקרי וסימניהון פקח
עיני אלה ויראו ויראו צדיקים ויראו ויראו שונאי ויבושו כי אתה עזרתני ונחמתני

ומתנו ח̇ בקר׳ וסימניהון אם יוספים אנחנו׳ ואכלנהו ומתנו׳ אם אמרנו נבא העיר והרעב בעיר׳ ג̇ בפסו׳ ד̇ קמ׳ וחד בפ׳ החתים ה̇ בקר׳ וסימניהון כל ארץ החתים׳ ארץ החתים׳ וכל מלכי החתים׳ וחבירו׳ הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי׳ הראיתם ב̇ וסימניהון הראיתם

אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו
אחריו׃ עודנו מדבר עמם והנה
המלאך ירד אליו ויאמר הנה
זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל
ליהוה עוד׃ ויאמר
אלישע שמעו דבר יהוה כה
אמר יהוה כעת מחר סאה סלת
בשקל וסאתים שערים בשקל בשער
שמרון׃ ויען השליש אשר למלך
נשען על ידו את איש האלהים
ויאמר הנה יהוה עשה ארבות
בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר
הנכה ראה בעיניך ומשם לא
תאכל׃ וארבעה
אנשים היו מצרעים פתח השער
ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו
ישבים פה עד מתנו׃ אם אמרנו
נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו
שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה
לכו ונפלה אל מחנה ארם אם
יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו׃
ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם
ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה
אין שם איש׃ ואדני השמיע
את מחנה ארם קול רכב קול סוס
קול חיל גדול ויאמרו איש אל
אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל
את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו׃ ויקומו וינוסו

בנשף ויעזבו את אהליהם ואת
סוסיהם ואת חמריהם המחנה
כאשר היא וינסו אל נפשם׃ ויבאו
המצרעים האלה עד קצה המחנה
ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו
וישאו משם כסף וזהב ובגדים
וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל
אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃
ויאמרו איש אל רעהו לא כן
אנחנו עשים היום הזה יום בשרה
הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד
אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו
ונבאה ונגידה בית המלך׃ ויבאו
ויקראו אל שער העיר ויגידו להם
לאמר באנו אל מחנה ארם והנה
אין שם איש וקול אדם כי אם
הסוס אסור והחמור אסור ואהלים
כאשר המה׃ ויקרא השערים
ויגידו בית המלך פנימה׃
ויקם המלך לילה ויאמר אל
עבדיו אגידה נא לכם את אשר
עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו
ויצאו מן המחנה להחבה בהשדה
לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם
חיים ואל העיר נבא׃ ויען אחד
מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה
מן הסוסים הנשארים אשר נשארו
בה הנם ככל [illegible] ישראל אשר
נשארו בה הנם ככל המון ישראל

ויהיו ה̇ בר״א ה̇ ב̇ ולית׳ הר׳ הראיתם האיש העולה׳ הראיתם בן המרצח הזה׳ הראיתם האיש אשר בחר בו׳ פנימה ה̇ בקר׳ וסימניהון לא הובא את דמה אל הקדש פנימה׳ ויאחז ... הבית פנימה׳ ויקרא השערים׳ ויבאו אל יחזקיהו פנימה׳ כל כבודה בת מלך ... חמשה מן הסוסים׳ ... ב̇ כמ׳ ... בכרמלא׳

ברדת ד׳ בקר׳ וסימניהון ברדת משה מן ההר · ברדת המלך אליו · וכרד ברדת הי״ער · וכל העם ראים ברדת
דה׳ · וחד וברדת הטל׳ [illegible] והנה יי׳ [illegible] וסימניהון והנה יי׳ [illegible] ויאמר ויען השליש
את איש הב׳ רפסו · ויאמר [illegible] על חומת אנך [illegible] תבואת ז׳ בקר׳ [illegible]

אשר תמו ונשלחה ונראה ויקחו
שני רכב סוסים וישלח המלך
אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו
וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל
הדרך מלאה בגדים וכלים אשר
השליכו ארם בהחפזם וישבו
המלאכים ויגדו למלך ויצא
העם ויבזו את מחנה ארם ויהי
סאה סלת בשקל וסאתים שערים
בשקל כדבר יהוה והמלך הפקיד
את השליש אשר נשען על
ידו על השער וירמסהו העם
בשער וימת כאשר דבר איש
האלהים אשר דבר ברדת המלך
אליו ויהי כדבר איש האלהים
אל המלך לאמר סאתים שערים
בשקל וסאה סלת בשקל יהיה
כעת מחר בשער שמרון ויען
השליש את איש האלהים ויאמר
והנה יהוה עשה ארבות בשמים
היהיה הדבר הזה ויאמר הנך ראה
בעיניך ומשם לא תאכל ויהי לו כן
וירמסו אתו העם בשער וימת
ואלישע דבר אל
האשה אשר החיה את בנה לאמר
קומי ולכי את וביתך וגורי באשר
תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא
אל הארץ שבע שנים ותקם האשה
ותעש כדבר איש האלהים ותלך

היא וביתה ותגר בארץ פלשתים
שבע שנים ויהי מקצה שבע שנים
ותשב האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל המלך אל ביתה
ואל שדה והמלך מדבר אל גחזי
נער איש האלהים לאמר ספרה
נא לי את כל הגדלות אשר עשה
אלישע ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת והנה
האשה אשר החיה את בנה צעקת
אל המלך על ביתה ועל שדה
ויאמר גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלישע
וישאל המלך לאשה ותספר לו
ויתן לה המלך סריס אחד לאמר
השיב את כל אשר לה ואת כל
תבואת השדה מיום עזבה את
הארץ ועד עתה
ויבא אלישע דמשק ובן הדד
מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא
איש האלהים עד הנה ויאמר
המלך אל חזהאל קח בידך מנחה
ולך לקראת איש האלהים ודרשת
את יהוה מאותו לאמר האחיה
מחלי זה וילך חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב דמשק משא
ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו
ויאמר בנך בן הדד מלך ארם
שלחני אליך לאמר האחיה מחלי

וסימניהון והיה בתבואת · כי מספר תבואת · כמספר שני תבואות · וממגד תבואת שמש · וישאל המלך לאשה
ורב תבואות · מרב תבואה [illegible] חזהאל ו׳ כל בקר׳ · וסימניהון ויאמר המלך · כי מה עבדך · וימלך
חזאל תחתיו · למלחמה עם · בהלחמו עם · וחביבו דדה׳ · בהלחמו עם · ושאר חזהאל חס
השלח ה׳ בקר׳ · וסימניהון השלח הרגו יאבלמן כהש · מבעריהם · שלח השלח · השלח קיצרה · ריוך

ה' דלא כה מ' בסו' ר"ב וחד' וסימניהון עד עברנו כה' את החיה' דויקרא יהונתן' שנה ליורם בן אחאב'
אלהי יטב' נלחם בה' ויעמד ד' בקר' וסימניהון ויעמד אותם סביבת האהל' ויעמד ארך
בנו וישם עד' ויאמר ויעמד רום סערה' ויעמד אחרים החתם' וכל דה רכו' בכתו' וסימניהון

ויאמר אליו אלישע לך א
מר לא חיה תחיה והראני יהוה
כי מות ימות ויעמד את פניו וישם
עד בש ויבך איש האלהים ויאמר
חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי
ידעתי את אשר תעשה לבני יש
ישראל רעה מבצריהם תשלח באש
ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם
תרטש והרתיהם תבקע ויאמר
חזאל כי מה עבדך הכלב כי יע
יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר
אלישע הראני יהוה אתך מלך
על ארם וילך מאת אלישע ויבא
אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך
אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה
ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל
במים ויפרש על פניו וימת וימלך
חזאל תחתיו

ובשנת חמש ליורם בן אחאב מ
מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו
ושמנה שנה מלך בירושלם וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר עשו
בית אחאב כי בת אחאב היתה לו
לאשה ויעש הרע בעיני יהוה
ולא אבה יהוה להשחית את יהודה
למען דוד עבדו כאשר אמר לו
לתת לו ניר לבניו כל הימים בימיו
פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו
עליהם מלך ויעבר יורם צעירה
וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה
ויכה את אדום הסביב אליו ואת
שרי הרכב וינס העם לאהליו ויפ
ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד
היום הזה אז תפשע לבנה בעת
ההיא ויתר דברי יורם וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה וישכב
יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו

בשנת שתים עשרה
שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה
בן עשרים ושתים שנה אחזיהו
במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך
ישראל וילך בדרך בית אחאב
ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב
כי חתן בית אחאב הוא וילך את
יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל
מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים
את יורם וישב יורם המלך להתרפא
ביזרעאל מן המכים אשר יכהו
ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך
ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה
ירד לראות את יורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא

ויעמד שטן ויעמיד שלמה' כי עשה ויצא הרוח' ויעביר יהושפט' ורוח אלהים לבשה את זכריה' ויעמד
המלך על עמדו' חתר ד' בקר' וסימניהון ויואב חתר חנב' ואלישע הנביא' ויאמר לגחזי
חתר הרכב על ירך גבור' וחד חתר נתנה לכנעני' חרן ד' בקר' וסימניהון' כי חרן רמים
אתה לי' חרן רמים למולות' חרן הימים בית אחאב' וחד וחרן המלך' ב' מנהון כה' וב' כשא קרי'

ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח
פך השמן הזה בידך ולך רמת
גלעד ובאת שמה וראה שם יהוא
בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו
מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר
ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו
ואמרת כה אמר יהוה משחתיך
למלך אל ישראל ופתחת הדלת
ונסתה ולא תחכה וילך הנער הנער
הנביא רמת גלעד ויבא והנה שרי
החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך
השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו
ויאמר אליך השר ויקם ויבא
הביתה ויצק השמן אל ראשו
ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי
ישראל משחתיך למלך אל עם
יהוה אל ישראל והכיתה את בית
אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי
הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזבל ואבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל ונתתי את בית אחאב
כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה ואת איזבל יאכלו הכלבים
בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח
הדלת וינס ויהוא יצא אל עבדי
אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא
המשגע הזה אליך ויאמר אליהם
אתם ידעתם את האיש ואת
שיחו ויאמרו שקר הגד נא לנו
ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי
לאמר כה אמר יהוה משחתיך
למלך אל ישראל וימהרו ויקחו
איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם
המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו
מלך יהוא ויתקשר יהוא בן
יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם
היה שמר ברמת גלעד הוא וכל
ישראל מפני חזאל מלך ארם
וישב יהורם המלך להתרפא
ביזרעאל מן המכים אשר יכהו
ארמים בהלחמו את חזהאל מלך
ארם ויאמר יהוא אם יש את
נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת
לגיד ביזרעאל וירכב יהוא וילך
יזרעאלה כי יורם שכב שמה
ואחזיה מלך יהודה ירד לראות
את יורם והצפה עמד על המגדל
ביזרעאל וירא את שפעת יהוא
בבאו ויאמר שפעת אני ראה
ויאמר יהורם קח רכב ושלח
לקראתם ויאמר השלום וילך
רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר
המלך השלום ויאמר יהוא מה
לך ולשלום סב אל אחרי ויגד
הצפה לאמר בא המלאך עד הם
ולא שב וישלח רכב סוס שני

אל יצא ב̇ רפסי' בקרי' · וסימניהון אל יצא איש ממקומו · כאן הכוס · אל יצא פליט מן העיר ·
קבר ב̇ חד חס וחד מל' · וסימניהון ואת איזבל · סבבת ירושלים ואין · אחזיה ואחזיה
ד̇ וסימניהון · וירכב יהוא וילך יזרעאלה · בית הגן · אתחבר יהושפט · ויפל אחזיה · ויהפך יהורם ידיו
תנ' רפסו' ולשנת אחת עשרה · והקח יהושבע · תנ' רפסו' · שיחו ב̇ אתם ידעתם · את
האיש · ולפני יי ישפך שיחו · אל ראשו ב̇ רפסי' בקרי' · ויחרו יהון תמים · ויצק השמן

סב ו׳ חס׳ וסימ׳ רב לכם סב בהר הזה סב התיצב כה סב אתה ופגע סב אל אחרי וחבירו
סב רמיה לך דורי לצבי אם לא ח׳ ר״א פס׳ וסימניהון אם לא אל בית אבי תלך אם לא
ימצא הגנב ונקרב אם לא תשמרי אם לא את דמי נבות אם לא תשמעו אם לא ישוב חרבו ילטוש

ויבא אליהם ויאמר כה אמר
המלך שלום ויאמר יהוא מה לך
ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה
לאמר בא עד אליהם ולא
שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי
כי בשגעון ינהג ויאמר יהורם
אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם
מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה
איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא
וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי
ויהי כראות יהורם את יהוא
ויאמר השלום יהוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה
הרבים ויהפך יהורם ידיו וינס
ויאמר אל אחזיהו מרמה
אחזיהו ויהוא מלא ידו בקשת
ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי
מלבו ויכרע ברכבו ויאמר
אל בדקר שלשה שא השלכהו
בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי
זכר אני ואתה את רכבים צמדים
אחרי אחאב אביו ויהוה נשא
עליו את המשא הזה אם לא את
דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי
אמש נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה
שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה
ואחזיהו מלך יהודה ראה וינס
דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא

ויאמר גם אתו הכהו אל המרכבה
במעלה גור אשר את יבלעם וינס
מגדו וימת שם וירכבו אתו עבדיו
ירושלמה ויקברו אתו בקברתו
עם אבתיו בעיר דוד
ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב
מלך אחזיה על יהודה
ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה
ותשקף בעד החלון והוא בא
בשער ותאמר השלום זמרי הרג
אדניו וישא פניו אל החלון ויאמר
מי אתי מי וישקיפו אליו שנים
שלשה סריסים ויאמר שמטהו
וישמטוה ויז מדמה אל הקיר ואל
הסוסים וירמסנה ויבא ויאכל
וישת ויאמר פקדו נא את הארורה
הזאת וקברוה כי בת מלך היא
וילכו לקברה ולא מצאו בה כי
אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים
וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה
הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו
הכלבים את בשר איזבל והיתה נבלת
איזבל כדמן על פני השדה בחלק
יזרעאל אשר לא יאמרו זאת
איזבל ולאחאב שבעים
בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים
וישלח שמרון אל שרי יזרעאל

אם לא שויתי ודוממתי אם לא הרעי לך וכל ר״א פס׳ ראיוב רבו בכ״ב ואם לא וסימניהו ואם לא אפוא
ואם לא ישמעו מרמה ו׳ בקרי וסימניהון והביא הרמנג ולקח הכהן מרמה ולקח אלעזר
הכהן ב׳ בו ואשר יזה מדמה אל הבגד ויז מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה וכפות
ג׳ בקרי וסימניהון וילכו לקברה והעלות וכפות והנעני על ברכי בת מלך ג׳ דסמי
בקרי וסימניהון פקדו נא את הארורה הזאת כל כבודה בת מלך פנימה ובת מלך הנגב

כבא ג׳ חס בסיפרי וסימניהון והיה כבא משה האהלה· כבא ארון יי׳ ויעבר הרנה במחנה כבא· והמלאך הספר
ותכירו הטוב והישר ד׳ רסמי׳ וסימניהון כי תעשה הטוב והישר· ראה אנכי וראיתם· הטוב והישר
ויעש אסא דהה· ויעש כזאת דחזקיהו· וארבע ג׳ וסימניהון ואתכם יהיו ועתה כבא הספר ב׳ בו׳

הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר
ועתה כבא הספר הזה אליכם ו
ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב
והסוסים ועיר מבצר והנשק
וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם
ושמתם על כסא אביו והלחמו על
בית אדניכם ויראו מאד מאד
ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנחנו וישלח
אשר על הבית ואשר על העיר
והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר
אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב
בעיניך עשה ויכתב אליהם ספר
שנית לאמר אם לי אתם ולקלי
אתם שמעים קחו את ראשי אנשי
בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר
יזרעאלה ובני המלך שבעים איש
את גדלי העיר מגדלים אותם
ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את
בני המלך וישחטו שבעים איש
וישימו את ראשיהם בדודים וי
וישלחו אליו יזרעאלה ויבא
המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי
בני המלך ויאמר שימו אתם שני
צברים פתח השער עד הבקר ויהי
בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל
העם צדקים אתם הנה אני קשרתי
על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל

אלה דעו אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארצה אשר דבר יהוה על
בית אחאב ויהוה עשה את אשר
דבר ביד עבדו אליהו ויך יהוא
את כל הנשארים לבית אחאב
ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו
עד בלתי השאיר לו שריד ויקם
ויבא וילך שמרון הוא בית עקד
הרעים בדרך ויהוא מצא את
אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר
מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו
אנחנו ונרד לשלום בני המלך
ובני הגבירה ויאמר תפשום חיים
ויתפשום חיים וישחטום אל בור
בית עקד ארבעים ושנים איש
ולא השאיר איש מהם
וילך משם וימצא את
יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו
ויאמר אליו היש את לבבך ישר
כאשר לבבי עם לבבך ויאמר
יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן
ידו ויעלהו אליו אל המרכבה
ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי
ליהוה וירכבו אתו ברכבו ויבא
שמרון ויך את כל הנשארים לא
לאחאב בשמרון עד השמידו
כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו
ויקבץ יהוא את כל
העם ויאמר אלהם אחאב עבד

כל שמיעה בקול בכ״ט לקול· וסימניהון ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך· וישמע אלהים לקול שרי·
ושמעו לקלך· ולא ישמעו לקולי· ולא ישמעון לקלך· השמע לקול יי׳· וישמע משה לקול חתנו· ויאמר יען
אשר עברו ופללו אלהים· ועתה שמע נא גם· וימאן ויאמר לא אכל· ויאהבה המנה לך אם לי אתם
ולקולי· ושמע לקול ריבי· שמעתי ותרגז בטני· אשר לא ישמע לקול מלחשים· ולא שמע עמי לקולי· ים
הישבת בגנים חברים· אילו מע אותם בעבור פסוק אחד דפלגו עלי׳· ולא שמעתי לקול מורי· מערבאי קורי בקול

ואהרגהו ב׳ ואהרגהו כי נהלך. קשרתי על אדני ואהרגהו ׃ ולא נשאר ד׳ דסמי׳ בקר׳ וסימניהון
ולא נשאר איש בעיר ובית אל ... וישלח יהוא בכל ישרא׳ ויעלו מיהודה ... ואני נשארתי לבדי
בסו בקר׳ ראי בהו כל כל וכל כל וסימניהון כל החיה כל הרמש וכל העוף ועבדה כל נביאי הבעל

את הבעל מעט יהוא יעבדנו
הרבה ועתה כל נביאי הבעל כל
עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש
אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל
אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה
בעקבה למען האביד את עבדי
הבעל ויאמר יהוא קדשו עצרה
לבעל ויקראו וישלח יהוא בכל
ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא
נשאר איש אשר לא בא ויבאו
בית הבעל וימלא בית הבעל פה
לפה ויאמר לאשר על המלתחה
הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא
להם המלבוש ויבא יהוא ויהונדב
בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי
הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם
מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל
לבדם ויבאו לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש
ויאמר האיש אשר ימלט מן
האנשים אשר אני מביא על
ידיכם נפשו תחת נפשו ויהי
ככלתו לעשות העלה ויאמר
יהוא לרצים ולשלשים באו הכום
איש אל יצא ויכום לפי חרב ויש
לכו הרצים והשלשים וילכו
עד עיר בית הבעל ויצאו את
מצבות בית הבעל וישרפוה ויתצו
את מצבת הבעל ויתצו

את בית הבעל וישמהו למחראות
עד היום וישמד יהוא את הבעל
מישראל רק חטאי ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל לא סר
יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר
בית אל ואשר בדן
ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר
הטיבת לעשות הישר בעיני ככל
אשר בלבבי עשית לבית אחאב
בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל
ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה
אלהי ישראל בכל לבבו לא סר
מעל חטאות ירבעם אשר החטיא
את ישראל בימים ההם החל יר
יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל
בכל גבול ישראל מן הירדן מז
מזרח השמש את כל ארץ הגלעד
הגדי והראובני והמנשי מערער
אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן
ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה
וכל גבורתו הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל
וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו
אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו
תחתיו והימים אשר מלך יהוא
על ישראל עשרים ושמנה שנה
בשמרון ועתליה אם
אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם
ותאבד את כל זרע הממלכה

וראשית כל בכורי כל. כל קבל דנא ׃ מצבות ג׳ וסימניהון אפיהו שמשא על ארעא ׃ זבחים
ועלות ב׳ דסמי׳ בקר׳ גם אתה בידנו זבחים ועלות ויבאו לעשות זבחים ועלות ׃ ז׳ כת׳ ה׳ קרי ולא
קרי ... ואתה בן אדם ...
... דין פירוש ... עפר הבלושה
וסימניהון ... ונפשו ... ככל אשר ... ויבאו ושבר ...

מעתך ישבו ב׳ בקרי ופימניהון ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו ארץ מצרים לא ישבו בארץ בסכות
ירה תשבו רק נשיכם כי ישבו אחים יחדו ומת אחד נשיכם טבכם כפעמיהון הנע לכן ישבו ערים כי ימים
ומעלה רבים בארץ ה׳ וקנים וזקנות רביעים רביעים וישכן ערים נכחרות כי ישחו ישבו ישרים את פניך

ותקח יהושבע בת המלך יורם
אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה
ויגנב אתו מתוך בני המלך
הממותים אתו ואת מינקתו בחדר
המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו
ולא הומת ויהי אתה בית יהוה
מתחבא שש שנים ועתליה מלכת
על הארץ ובשנה
השביעית שלח יהוידע ויקח את
שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא
אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית
וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את
בן המלך ויצום לאמר זה הדבר אשר
תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי
משמרת בית המלך והשלשית בשער סור
והשלשית בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת הבית מסח
ושתי הידות בכם כל יצאי השבת
ושמרו את משמרת בית יהוה אל
המלך והקפתם על המלך סביב
איש וכליו בידו והבא אל השדרות
יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו
ויעשו שרי המאיות ככל אשר
צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את
אנשיו באי השבת עם יצאי
השבת ויבאו אל יהוידע הכהן
ויתן הכהן לשרי המאיות את
החנית ואת השלטים אשר למלך
דוד אשר בבית יהוה ויעמדו

הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית השמאלית
למזבח ולבית על המלך סביב
ויוצא את בן המלך ויתן עליו את
הנזר ואת העדות וימלכו אתו
וימשחו ויכו כף ויאמרו יחי
המלך ותשמע עתליה
את קול הרצין העם ותבא אל העם
בית יהוה ותרא והנה המלך עמד
על העמוד כמשפט והשרים
והחצצרות אל המלך וכל עם
הארץ שמח ותקע בחצצרות
ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא
קשר קשר ויצו
יהוידע הכהן את שרי המאיות
פקודי החיל ויאמר אליהם
הוציאו אתה אל מבית לשדרות
והבא אחריה המת בחרב כי אמר
הכהן אל תומת בית יהוה וישמו
לה ידים ותבא דרך מבוא הסוסים
בית המלך ותומת שם
ויכרת יהוידע את הברית
בין יהוה ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין
העם ויבאו כל עם הארץ בית
הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת
צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן
הבעל הרגו לפני המזבחות וישם
הכהן פקדת על בית יהוה ויקח

יתם ישמרו וימינאו כתוב לארץ ירמין וכבאו ג׳ וסימניהון והיו את המלך בצאתו ומאלהים
היתה הטסת אחזיהו ובבאו גבעתי על המלך ח׳ בסמי בקרי וסימניהון ויך
עם הארץ ותכירו ויכו ועמדו הרצים והכריה ויעמד את כל העם ואת יתר העם והקפתם על המלך
המלכים והרא דרה ויאמר ממוכן וכל על המלך טוב רעות במג׳ והאמר בת שבע
והמלאך אשר הלך וחבירו ויוצא ד׳ בקרי וסימניהון ואתכם בן המלך ומלכים עמו כששון
גדלים

ערכו ׳ג בקר׳ וסימניהון׳ ונערכה ערכו׳ איש כסף נפשות ערכו׳ ורכב גבורה ויתן ערכו׳ חד
בתו חד כנכי׳ חד ככתו׳ וחד איש כערכו׳ ויבואו ׳ג מל׳ וסימניהון׳ ויבואו דרך שער
הרצים ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה׳ ויבואו יאל המלך׳ יובא ה׳ בקרי וסימניהון׳ וכל חטאת אשר

את שרי המאות ואת הכרי ואת
הרצים ואת כל עם הארץ וירדו
את המלך מבית יהוה ויבואו דרך
שער הרצים בית המלך וישב על
כסא המלכים׃ וישמח כל עם הא
ארץ והעיר שקטה ואת עתליהו
המיתו בחרב בית מלך׃
בן שבע שנים יהואש במלכו׃
בשנת שבע ליהוא מלך יהואש
וארבעים שנה מלך בירושלם ושם
אמו צביה מבאר שבע׃ ויעש יה
יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו
אשר הורהו יהוידע הכהן׃ רק הב
הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות׃ ויאמר יהואש
אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר
יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף
נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה
על לב איש להביא בית יהוה׃ יקחו
להם הכהנים איש מאת מכרו והם
יחזקו את בדק הבית לכל אשר
ימצא שם בדק׃
ויהי בשנת עשרים ושלש שנה
למלך יהואש לא חזקו הכהנים
את בדק הבית׃ ויקרא המלך
יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אלהם מדוע אינכם מ
מחזקים את בדק הבית ועתה אל
תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק

הבית תתנהו׃ ויאתו הכהנים לבלתי
קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק
את בדק הבית׃ ויקח יהוידע הכהן
ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו
אצל המזבח בימין בבוא איש בית
יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי
הסף את כל הכסף המובא בית
יהוה׃ ויהי כראותם כי רב הכסף
בארון ויעל ספר המלך והכהן
הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנ
הנמצא בית יהוה׃ ונתנו את הכסף
המתכן על ידי עשי המלאכה
הפקדים בית יהוה ויוציאהו לח
לחרשי העץ ולבנים העשים בית
יהוה׃ ולגדרים ולחצבי האבן ול
ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את
בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על
הבית לחזקה׃ אך לא יעשה בית
יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות
חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן
הכסף המובא בית יהוה׃ כי לעשי
המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית
יהוה׃ ולא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על ידם לתת
לעשי המלאכה כי באמנה הם עש
עשים׃ כסף אשם וכסף חטאות
לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו׃
אז יעלה חזאל מלך
ארם וילחם על גת וילכדה וישם

אשר יובא מרמה׳ במים יובא׳ ויאמר יהואש׳ כסף אשם וכסף חטאות׳ כסף מרובע מתרשיש יובא׳
ויאתו ׳ל׳ יאתו ׳ל׳ יהועדה ׳ל׳ ויהועדה ׳ל׳ ׳ו כת׳ ב כרס הב׳ וקרי מ׳ וסימניהון באדם העיר
מעבר את׳ המזבח בימין במלך ירושלם׳ אלכנה ותחתר׳ וישב מנו לאיים׳ ויחילו חד כהמה
וקרי ב׳ ולחיו שבט מנשה נבן משה בכשן׳ והכהן הגדול ׳ב׳ דסמי׳ בקרי
וסימניהון׳ והכהן הגדול כיאחיו׳ ויעל ספר המלך׳ ויקב ב׳ בכ׳ ליש׳ ויקב בן האשה׳ ויקב חור
ברלתו׳

קדשין ב׳ בקרי וסימנהון ואיש את קדשיו ויקח יהואש מלך יהודה את הקדשים ויבא את
קדשין ויחל ד׳ בקרי וסימנהון ויחל משה את פני ויחל איש האלהים ויחל יהואחז
סלא ב׳ חד כך א וחד כך ה׳ היורד סלא סלה לי אבירי
עמיד ה׳

חזאל פניו לעלות על ירושלם ויקח
יהואש מלך יהודה את כל הקדשים
אשר הקדישו יהושפט ויהורם ו
ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב הנמצא
באצרות בית יהוה ובית המלך
וישלח לחזאל מלך ארם ויעל
מעל ירושלם ויתר דברי יואש וכל
אשר עשה הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה
ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את
יואש בית מלא היורד סלא ויוזבד
בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו
הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו
בשנת עשרים ושלש
שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה
מלך יהואחז בן יהוא על ישראל
בשמרון שבע עשרה שנה ויעש
הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר ממנה ויחר אף
יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל
מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל
כל הימים ויחל יהואחז את פני
יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה
את לחץ ישראל כי לחץ אתם
מלך ארם ויתן יהוה לישראל
מושיע ויצאו מתחת יד ארם

וישבו בני ישראל באהליהם כת
מול שלשום אך לא סרו מחטאת
בית ירבעם אשר החטי
את ישראל בה הלך וגם האשרה
עמדה בשמרון כי לא השאיר
ליהואחז עם כי אם חמשים פ
פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים
רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם
כעפר לדש ויתר דברי יהואחז
וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב יהואחז עם
אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך
יואש בנו תחתיו
בשנת שלשים ושבע שנה ליואש
מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז
על ישראל בשמרון שש עשרה
שנה ויעשה הרע בעיני יהוה לא
סר מכל חטאות ירבעם בן נבט א
אשר החטיא את ישראל בה הלך
ויתר דברי יואש וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל
וישכב יואש עם אבתיו וירבעם
ישב על כסאו ויקבר יואש בשמ
בשמרון עם מלכי ישראל
ואלישע חלה את חליו
אשר ימות בו וירד אליו יואש

ד׳ וסימנהון והראלאה כי עמדה מלרת וגם האשרה עמדה בשמרון וגלי עמידה במישור את
חכמתי עמדה לי וחד ועמדה לפני המלך ויעשה ב׳ בקרי וסימנהון עמדו
יהורם יואש הסמוך לאלישע לדש ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנהון וישמם כעפר לדש
ואפרים עגלה מלמדה
בקרי וסימנהון וכל חטאת

והכית ה׳ בטע מלר׳ וסימניהון והכית את כל זכורה והכית את מדין לך והכית את עמלק
את בית אחאב אדנך והכית את ארם ויעקב יו״ד וסימניהון איש תם יושב אהלים ויעקב
נתן לעשו ויעקב ראה את פני לבן ויעקב הלך לדרכו ויעקב נסע סכתה

מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר
אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים
ויקח אליו קשת וחצים ויאמר
למלך ישראל הרכב ידך על הקשת
וירכב ידו וישם אלישע ידיו על
ידי המלך ויאמר פתח החלון
קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה
ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה
וחץ תשועה בארם והכית את
ארם באפק עד כלה ויאמר קח
החצים ויקח ויאמר למלך ישראל
הך ארצה ויך שלש פעמים ויע
ויעמד ויקצף עליו איש האלהים
ויאמר להכות חמש או שש פע
פעמים אז הכית את ארם עד כלה
ועתה שלש פעמים תכה את ארם
וימת אלישע ויקברהו
וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה
ויהי הם קברים איש והנה ראו את
הגדוד וישליכו את האיש בקבר
אלישע וילך ויגע האיש בעצמות
אלישע ויחי ויקם על רגליו וחזאל
מלך ארם לחץ את ישראל כל
ימי יהואחז ויחן יהוה אתם וי
וירחמם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב ולא
אבה השחיתם ולא השליכם מעל
פניו עד עתה וימת חזאל מלך

ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו
וישב יהואש בן יהואחז ויקח
את הערים מיד בן הדד בן חזאל
אשר לקח מיד יהואחז אביו ב
במלחמה שלש פעמים הכהו
יואש וישב את ערי ישראל
בשנת שתים ליואש
בן יואחז מלך ישראל מלך אמצ
אמציהו בן יואש מלך יהודה
בן עשרים וחמש שנה היה במלכו
ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מן ירושלים
ויעש הישר בעיני יהוה רק לא
כדוד אביו ככל אשר עשה יואש
אביו עשה רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות
ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו
ויך את עבדיו המכים את המלך
אביו ואת בני המכים לא המית
ככתוב בספר תורת משה אשר
צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו על אבות
כי אם איש בחטאו יומת הוא
הכה את אדום בגיא המלח עשרת
אלפים ותפש את הסלע במלחמה
ויקרא את שמה יקתאל עד היום
הזה אז שלח אמציה
מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר לך

כספר תורת משה ג׳ רסמי בקרי וסימניהון כאשר צוה משה וחזקהם מאד ואת בני המכים לא המית
[illegible]

אחרי מות ג׳ דסמי׳ בטע׳ וסימניהון אחרי מות שני בני אהרן ׀ ויחי אמציהו בן יואש דמלכים
וחביריו דדה׳ ׀ ואת בני ב׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ׀ והוא נצר את בני בלהה ואת
בני זלפה ׀ עלו אלי ועזרני ׀ ואת בני המכים ׀ ואת בני התערבות ׀ וחביריו עזריהו דמלכים

ונתראה פנים וישלח יהואש מלך
ישראל אל אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בלבנון שלח
אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה
את בתך לבני לאשה ותעבר חית
השדה אשר בלבנון ותרמס את
החוח׃ הכה הכית את אדום ונשאך
לבך הכבד ושב בביתך ולמה
תתגרה ברעה ונפלתה אתה
ויהודה עמך׃ ולא שמע אמציהו
ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמציהו מלך יהודה
בבית שמש אשר ליהודה׃ וינגף
יהודה לפני ישראל וינסו איש
לאהלו׃ ואת אמציהו מלך יהודה
בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש
מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם
ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים
עד שער הפנה ארבע מאות אמה׃ ולקח
את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בית יהוה ובאצרות
בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרונה׃ ויתר דברי יהואש
אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם
עם אמציהו מלך יהודה הלוא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ וישכב יהואש
עם אבתיו ויקבר בשמרון עם
מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו

תחתיו׃ ויחי אמציהו
בן יואש מלך יהודה אחרי מות
יהואש בן יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה׃ ויתר דברי
אמציהו הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימתהו שם׃ וישאו אתו על
הסוסים ויקבר בירושלם עם
אבתיו בעיר דוד׃ ויקחו כל עם
יהודה את עזריה והוא בן שש
עשרה שנה וימלכו אתו תחת
אביו אמציהו׃ הוא בנה את
אילת וישבה ליהודה אחרי שכב
המלך עם אבתיו׃
בשנת חמש עשרה שנה
לאמציהו בן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל
בשמרון ארבעים ואחת שנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל׃ הוא השיב
את גבול ישראל מלבוא חמת עד
ים הערבה כדבר יהוה אלהי
ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה
בן אמתי הנביא אשר מגת החפר׃
כי ראה יהוה את עני ישראל
מרה מאד ואפס עצור ואפס

אריב אתכם נאם יי׳ את ארום את רמה׃ ויחי איש בארץ זאת׃ שמרונה ג׳ מל בקרי׳
וסימניהון מלך ישראל וילך אתם ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ וימלכו ה׳ חס
וסימניהון וילכו כל העם עמרי שר צבא׃ כימין בטע׳ ויוציאו דדה׳ וימלכו אתו תחת אביו
אמציהו סימן מלכים בבית החפשית׃ דה׳ בית החפשית׃ ואפס עננים הראות
את אשר עשה׃ בכתוב׳ ל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור

זכריהו ב בקרי וסימניהון בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו ויעמידהו לי עדים נאמנים וכל דה
רכו כל זכריהו וזכריהו כמן זכריה וזכריה וסימניהון זכריה בן משלמיה אסת הראש ומשנהו
וגדור ואחיו וזכריה וזכריה ועזיאל ובשנת שלש שלח ורוח לכשה את זכריה והאנשים עשים

עזוב ואין עזר לישראל ולא
דבר יהוה למחות את שם ישראל
מתחת השמים ויושיעם ביד
ירבעם בן יואש ויתר דברי ירבעם
וכל אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם ואשר השיב את דמשק
ואת חמת ליהודה בישראל הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב ירבעם
עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך
זכריה בנו תחתיו

בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם
מלך ישראל מלך עזריה בן אמ
אמציה מלך יהודה בן שש ע
עשרה שנה היה במלכו וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם ושם
אמו יכליהו מירושלם ויעש ה
הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
אמציהו אביו רק הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות וינגע יהוה את המלך
ויהי מצרע עד יום מתו וישב
בבית החפשית ויותם בן
המלך על הבית שפט את עם
הארץ ויתר דברי עזריהו
וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה
וישכב עזריה עם אבתיו

ויקברו אתו עם אבתיו בעיר
דוד וימלך יותם בנו תחתיו
בשנת שלשים
ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה
מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל
בשמרון ששה חדשים ויעש הרע
בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא
סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל ויקשר עליו
שלם בן יבש ויכהו קבלעם וימיתהו
וימלך תחתיו ויתר דברי זכריה
הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל הוא דבר יהוה
אשר דבר אל יהוא לאמר בני
רביעים ישבו לך על כסא ישראל
ויהי כן שלום בן יבש מלך בשנת
שלשים ותשע שנה לעזיה מלך
יהודה וימלך ירח ימים בשמרון
ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא
שמרון ויך את שלום בן יבש
בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו
ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר
הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל אז יכה מנחם את
תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה
מתרצה כי לא פתח ויך את כל
ההרותיה בקע בשנת
שלשים ותשע שנה לעזריה מלך
יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל

עשים באמונה וימיתהו ח מל וסימניהון וילך וימיתהו ויבא זמרי כ כוי ויכהו קבלעם ויקשר קשר
כמגדו דמלכים ויהי עד ולא דרש ב וושיעם ד בקרי וסימניהון וישיעם דעתניאל
בן כה ויושיעם ביד ירבעם בן יואש למען שמו מיד שונא וזה עזיה שאני רוצה לכתוב שייך
מעבר לדף עזיה ד בקרי ג כת ה וחד כת א וסימניהון שלם בן יבש ויקשר קשר עזיה בנו
עזיא העשתרתי וכל יב רכו כת ה וכת כת א ומדילמלאות דין ה שורות כתבתיו הנה לימות סד

סימן עמרי ויואש יהורם ויעשה הרע יהוא מנחם מעל חטאת יואש ירבעם מכל חטאת זכריה
פקחיה מחטאת פקח מן חטאת הנם כתובים ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון שלם פקח פקחיה
זכריה ירבעם קרי׳ ולא עמד ג׳ דסמי׳ וסימניהון בהדר ע׳ יוסף ולא עמד איש בפניהם שם בארץ

עשר שנים בשמרון ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מעל חטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל כל ימיו בא פול מלך
אשור על הארץ ויתן מנחם לפול
אלף ככר כסף להיות ידיו אתו
להחזיק הממלכה בידו ויצא מנחם
את הכסף על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור חמשים
שקלים כסף לאיש אחד וישב
מלך אשור ולא עמד שם בארץ
ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל וישכב
מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה
בנו תחתיו בשנת
חמשים שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בן מנחם על ישראל
בשמרון שנתים ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל ויקשר עליו פקח בן
רמליהו שלישו ויכהו בשמרון
בארמון בית מלך את ארגב ואת
האריה ועמו חמשים איש
מבני גלעדים וימתהו וימלך
תחתיו ויתר דברי פקחיה וכל
אשר עשה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל

בשנת חמשים ושתים
שנה לעזריה מלך יהודה מלך
פקח בן רמליהו על ישראל
בשמרון עשרים שנה ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מן חטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל בימי פקח מלך ישראל
בא תגלת פלאסר מלך אשור
ויקח את עיון ואת אבל בית
מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת
חצור ואת הגלעד ואת הגלילה
כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה
ויקשר קשר הושע בן אלה
על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו
וימלך תחתיו בשנת עשרים
ליותם בן עזיה ויתר דברי פקח
וכל אשר עשה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל
בשנת שתים לפקח
בן רמליהו מלך ישראל מלך
יותם בן עזיהו מלך יהודה בן
עשרים וחמש שנה היה במלכו
ושש עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו ירושא בת צדוק
ויעש הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה עזיהו אביו עשה רק
הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות הוא
בנה את שער בית יהוה העליון

ולערים ל׳ מיהודים ל׳ סופרים ל׳ הסופרים ל׳ העבירים ל׳ לאחדים ל׳ מרעידים מועדים ל׳ למועדים
ל׳ והרדידים ל׳ והשרירים ל׳ ובשרירים ל׳ ומהדרים ל׳ ובפרדים ל׳ כלמורים ל׳ למורים ל׳
הנחמרים ל׳ הנצמרים ל׳ ב׳ ל׳ מיסרים ל׳ שעמרים ל׳ מעבירים ל׳ האורים ל׳ ובכברים ל׳
ענרים ל׳ כחורים ל׳ פחרים ל׳ וכהדרים ל׳ בעקרים ל׳ מרורים ל׳ נדורים ל׳ המולירים ל׳
וחילופיהון המנחים ל׳ והקרים ל׳ ערים ל׳ להשליח ל׳ משליח ל׳ יגיח ל׳ מגיח ל׳

ז׳ פסו׳ בק׳ אית בהו ז׳ מלי׳ קדמ׳ קרחה ושא׳ נסב ו׳ · וסימנהון ויקח עשו את כשו · קח את אהרן ואקח את החלב ואת האליה · אשר לא הוריש · וזה דבר המס · בימי פקח מלך ישראל · ופלשתים פשטו בערי השפלה · ר׳ כת׳ ד׳ בקרי׳ וקרי׳ ד׳ וסימנהון יאל תלמי בן עמיהוד · וארמים באו אילת ·

ויתר דברי יותם אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ בימים ההם
החל יהוה להשליח ביהודה רצין
מלך ארם ואת פקח בן רמליהו׃
וישכב יותם עם אבתיו בעיר דוד
אביו וימלך אחז בנו תחתיו׃

בשנת שבע עשרה
שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז
בן יותם מלך יהודה׃ בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד
אביו׃ וילך בדרך מלכי ישראל
וגם את בנו העביר באש כתעבות
הגוים אשר הוריש יהוה אתם
מפני בני ישראל׃ ויזבח ויקטר
בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן׃ אז יעלה רצין מלך ארם
ופקח בן רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה ויצרו על אחז
ולא יכלו להלחם׃ בעת ההיא
השיב רצין מלך ארם את אילת
לארם וינשל את היהודים מ
מאילות וארמים באו אילת
וישבו שם עד היום הזה׃ וישלח
אחז מלאכים אל תגלת פלסר
מלך אשור לאמר עבדך ובנך
אני עלה והושעני מכף מלך
ארם ומכף מלך ישראל הקומים
עלי׃ ויקח אחז את הכסף ואת
הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות
בית המלך וישלח למלך אשור
שחד׃ וישמע אליו מלך אשור
ויעל מלך אשור אל דמשק
ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין
המית׃ וילך המלך אחז לקראת
תגלת פלאסר מלך אשור דומשק
וירא את המזבח אשר בדמשק
וישלח המלך אחז אל אוריה
הכהן את דמות המזבח ואת
תבניתו לכל מעשהו׃ ויבן אוריה
הכהן את המזבח ככל אשר שלח
המלך אחז מדמשק כן עשה
אוריה הכהן עד בוא המלך אחז
מדמשק׃ ויבא המלך מדמשק
וירא המלך את המזבח ויקרב
המלך על המזבח ויעל עליו׃
ויקטר את עלתו ואת מנחתו
ויסך את נסכו ויזרק את דם
השלמים אשר לו על המזבח׃
ואת המזבח הנחשת אשר לפני
יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין
המזבח ובין בית יהוה ויתן אתו
על ירך המזבח צפונה׃ ויצוהו
המלך אחז את אוריה הכהן
לאמר על המזבח הגדול הקטר
את עלת הבקר ואת מנחת

וכל השרמות · גדל חמה נשא ענש · ויקרב ה׳ בקרי · וסימנהון · ויקרב אהרן אל המזבח · ויקרב אליה יואב · ויקרב המלך על המזבח · ויקרב אליו רב החובל · כי קם הפלשתי · ולא עשה ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון · וכמכשות · ב׳ בו׳ בן עשרים שנה דאחז דמלכים · וחבירו דד״ה · וינחם האלהים · דנינוה · ויסך ג׳ בקרי׳ וסימנהון · ויסך עליה נסך · ויסך את נסכו · ויסך יהתם לו · וכל דם ד׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון · חקת עולם לא תאכלו · ויצוה המלך ב׳ בו׳

מאת פני ה׳ רסמי׳ וסימניהון מאת פני יצחק אבו מאת פני פרעה קדו שאו את אחיכם ואר
מזבח הנחשת ויצא השטן מאת פני ׃ וישב כה׳ וסימניהון כל הרכוש ויקח אבימלך
שר המשקים השב ידך כי בא סוס פרעה ויען כל העם יחדו ויאמרו את רעת את הכסת אלה

הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו
ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם
ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח
עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה
לי לבקר ויעש אוריה הכהן ככל
אשר צוה המלך אחז ויקצץ ה
המלך אחז את המסגרות המכנות
ויסר מעליהם ואת הכיר ואת ה
הים הורד מעל הבקר הנחשת
אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת
אבנים ואת מיסך השבת אשר
בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה
הסב בית יהוה מפני מלך אשור
ויתר דברי אחז אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה וישכב אחז עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
וימלך חזקיהו בנו תחתיו
בשנת שתים עשרה
לאחז מלך יהודה מלך הושע
בן אלה בשמרון על ישראל
תשע שנים ויעש הרע בעיני
יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר
היו לפניו עליו עלה שלמנאסר
מלך אשור ויהי לו הושע עבד
וישב לו מנחה וימצא מלך
אשור בהושע קשר אשר שלח
מלאכים אל סוא מלך מצרים
ולא העלה מנחה למלך אשור

כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור
ויאסרהו בית כלא ויעל מלך
אשור בכל הארץ ויעל שמרון
ויצר עליה שלש שנים בשנת
התשיעית להושע לכד מלך
אשור את שמרון ויגל את ישראל
אשורה וישב אתם בחלח ובחבור
נהר גוזן וערי מדי
ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה
אלהיהם המעלה אתם מארץ
מצרים מתחת יד פרעה מלך
מצרים וייראו אלהים אחרים
וילכו בחקות הגוים אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל ומלכי
ישראל אשר עשו ויחפאו בני
ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות
בכל עריהם ממגדל נוצרים עד
עיר מבצר ויצבו להם מצבות
ואשרים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן ויקטרו שם
בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה
מפניהם ויעשו דברים רעים לה
להכעיס את יהוה ויעבדו הג
הגלולים אשר אמר יהוה להם
לא תעשו את הדבר הזה ויעד
יהוה בישראל וביהודה ביד כל
נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם
הרעים ושמרו מצותי חקתי

תלת ומאה הכסה ויונקן לא שמע אך לשקר נדוק ואבתר בעקי׳ בניהן יואש שלמנאסר
ישעיהו שפן המקדש למלאך שפן בעיקתי אונם יעתר מזרה וישב ד בקי׳ וסימניהון
והערים ויושב אותם בחלח ובחבור בערי שמרון ויושב שם העבים וחד טעמי׳ מלך ויושב
יוסף את אביו מעתי חקתי ג׳ רסמי׳ וסימניהון עקב אשר שמע אם שוב תשובון ויעד

את כל מצות ה׳ ג׳ רסמי׳ בקר׳ וסימניהון והיה לכם לציצית · וישמרו את כל מצות · מחזיקים על
אחיהם · חד בתר חד בנבי׳ חד בכתו׳ · אמר ה׳ להם ד׳ רסמי׳ בקר׳ וסימניהון הוא אהרן ומשה אשר
אמר ה׳ להם מות ימתו במדבר · ויעברו הגלוים · לא השמידו את העמים אשר ·

ככל התורה אשר צויתי את
אבתיכם ואשר שלחתי אליכם
ביד עבדי הנביאים ולא שמעו
ויקשו את ערפם כערף אבותם
אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם
וימאסו את חקיו ואת בריתו
אשר כרת את אבותם ואת עדותיו
אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל
ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם
אשר צוה יהוה אתם לבלתי
עשות כהם ויעזבו את כל מצות
יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה
שנים עגלים ויעשו אשירה
וישתחוו לכל צבא השמים
ויעבדו את הבעל ויעבירו את
בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו
קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו
ויתאנף יהוה מאד בישראל
ויסרם מעל פניו לא נשאר רק
שבט יהודה לבדו גם יהודה לא
שמר את מצות יהוה אלהיהם
וילכו בחקות ישראל אשר עשו
וימאס יהוה בכל זרע ישראל
ויענם ויתנם ביד שסים עד
אשר השליכם מפניו כי קרע
ישראל מעל בית דוד וימליכו
את ירבעם בן נבט וידא ירבעם
את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם

והחטיאם חטאה גדולה וילכו
בני ישראל בכל חטאות ירבעם
אשר עשה לא סרו ממנה עד
אשר הסיר יהוה את ישראל
מעל פניו כאשר דבר ביד כל
עבדיו הנביאים ויגל ישראל
מעל אדמתו אשורה עד היום
הזה ויבא מלך
אשור מבבל ומכותה ומעוא ו
ומחמת וספרוים וישב בערי
שמרון תחת בני ישראל וירשו
את שמרון וישבו בעריה ויהי
בתחלת שבתם שם לא יראו את
יהוה וישלח יהוה בהם את
האריות ויהיו הרגים בהם
ויאמרו למלך אשור לאמר
הגוים אשר הגלית ותושב בערי
שמרון לא ידעו את משפט
אלהי הארץ וישלח בם את
האריות והנם ממיתים אותם
כאשר אינם ידעים את משפט
אלהי הארץ ויצו מלך אשור
לאמר הליכו שמה אחד
מהכהנים אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וירם את משפט
אלהי הארץ ויבא אחד
מהכהנים אשר הגלו משמרון
וישב בבית אל ויהי מורה אתם
איך ייראו את יהוה ויהיו

ויגל ד׳ בקר׳ וסימניהון מעל אדמתו מעל אדמתו יהודה ויגל אזנם למוסר · שסים ·ב׳ ואת
הבעתי ויבוסו אתם · וישבו ד׳ רפו׳ וסימניהון האנשים האלה שלמים הם אתנו מקנהם וקנינם
וכל בהמתם · ויצו מלך אשור ויבאו אליך כמטא עם · מהכהנים ד׳ בקר׳ וסימניהון ויצו מלך
אשור לאמר · ויבא אחד מהכהנים · להדרש מהכהנים · ורבים מהכהנים והלוים ·

ואנשי ד̇ רא̇ בס̇ בקרי׳ וסימניהון׳ ואנשי סדם רעים וחטאים׳ ואנשי קדש תהיון לי׳ ואנשי בבל עשו את סכות בנות׳ ואנשי תמיד יבדילו׳ ואת החקים ד̇ רסמי׳ בהרי׳ וסימניהון ושמרתם

עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית
הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי
בעריהם אשר הם ישבים שם׃
ואנשי בבל עשו את סכות בנות
ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי
חמת עשו את אשימא׃ והעוים
עשו נבחז ואת תרתק והספרוים
שרפים את בניהם באש לאדרמלך
וענמלך אלה ספרים׃ ויהיו
יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם
כהני במות ויהיו עשים להם ב
בבית הבמות׃ את יהוה היו יר
יראים ואת אלהיהם היו עבדים
כמשפט הגוים אשר הגלו אתם
משם׃ עד היום הזה הם עשים
כמשפטים הראשנים אינם יראים
את יהוה ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר
צוה יהוה את בני יעקב אשר שם
שמו ישראל׃ ויכרת יהוה אתם
ברית ויצום לאמר לא תיראו
אלהים אחרים ולא תשתחוו להם
ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃
כי אם את יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בכח גדול
ובזרע נטויה אתו תיראו ולו
תשתחוו ולו תזבחו׃ ואת החקים
ואת המשפטים והתורה והמצוה
אשר כתב לכם תשמרון לעשות

כל הימים ולא תיראו אלהים
אחרים׃ והברית אשר כרתי
אתכם לא תשכחו ולא תיראו
אלהים אחרים׃ כי אם את יהוה
אלהיכם תיראו והוא יציל
אתכם מיד כל איביכם׃ ולא
שמעו כי אם כמשפטם הראשון
הם עשים׃ ויהיו הגוים האלה
יראים את יהוה ואת פסיליהם
היו עבדים גם בניהם ובני בניהם
כאשר עשו אבתם הם עשים
עד היום הזה׃
ויהי בשנת שלש להושע בן
אלה מלך ישראל מלך חזקיה
בן אחז מלך יהודה׃ בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם
אמו אבי בת זכריה׃ ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד
אביו׃ הוא הסיר את הבמות
ושבר את המצבת וכרת את
האשרה וכתת נחש הנחשת
אשר עשה משה כי עד הימים
ההמה היו בני ישראל מקטרים
לו ויקרא לו נחשתן׃ ביהוה אלהי
ישראל בטח ואחריו לא היה
כמהו בכל מלכי יהודה ואשר
היו לפניו׃ וידבק ביהוה לא סר
מאחריו וישמר מצותיו אשר

ושמרת את המצוה ואת החקים׳ והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו׳ והתורה והמצוה אשר כתב לכם׳ דמלכים׳ חבל חבלנו לך׳ ויצום ד̇ וסימניהון׳ ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום אל בני ישראל׳ ויכרת יי אתם ברית׳ זה הדבר אשר תעשון׳ והיה יי ד̇ רסמי׳ בהרי׳ וסימניהון׳ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יי לי׳ וכי הקים׳ לדין והיה יי עמו בכל אשר יצא ישכיל׳ ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא

ובארבע עשרה שנה ׳ב׳ ר״א פס׳ ובארבע עשרה שנה בא כדר לעמר׳ ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה׳ נחש ׳ב׳ בקר׳ וסימניהון ויעש משה נחש׳ ׳ב׳ בו׳ וכתת נחש הנחשת אשר׳ וילכדה ׳ה׳ ׳ב׳ מל וב׳ חס׳ וסימניהון וילכו בני מכיר בן מנשה׳ והאויב קם מהרה׳ ויעבר יהושע

עשה יהוה את משה והיה יהוה
עמו בכל אשר יצא ישכיל
וימרד במלך אשור ולא עבדו
הוא הכה את פלשתים עד עזה
ואת גבוליה ממגדל נוצרים ועד
עיר מבצר׃ ויהי
בשנה הרביעית למלך חזקיהו
היא השנה השביעית להושע בן
אלה מלך ישראל עלה
שלמנאסר מלך אשור על שמרון
ויצר עליה׃ וילכדה מקצה שלש
שנים בשנת שש לחזקיה היא
שנת תשע להושע מלך ישראל
נלכדה שמרון׃ ויגל מלך אשור
את ישראל אשורה וינחם בחלח
ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ על
אשר לא שמעו בקול יהוה
אלהיהם ויעברו את בריתו את
כל אשר צוה משה עבד יהוה
ולא שמעו ולא עשו׃
ובארבע עשרה שנה
למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם׃ וישלח חזקיה מלך
יהודה אל מלך אשור לכישה
לאמר חטאתי שוב מעלי את
אשר תתן עלי אשא וישם מלך
אשור על חזקיה מלך יהודה
שלש מאות ככר כסף ושלשים

ככר זהב׃ ויתן חזקיה את כל הכסף
הנמצא בית יהוה ובאצרות בית
המלך׃ בעת ההיא קצץ חזקיה
את דלתות היכל יהוה ואת
האמנות אשר צפה חזקיה מלך
יהודה ויתנם למלך אשור׃
וישלח מלך אשור את
תרתן ואת רב סריס ואת רב שקה
מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל
כבד ירושלם ויעלו ויבאו
ויעמדו בתעלת הברכה העליונה
אשר במסלת שדה כובס׃ ויקראו
אל המלך ויצא אלהם אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית ושבנה
הספר ויואח בן אסף המזכיר׃
ויאמר אליהם רב שקה אמרו
נא אל חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת׃ אמרת אך
דבר שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה על מי בטחת כי
מרדת בי׃ עתה הנה בטחת לך
על משענת הקנה הרצוץ הזה
על מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה
מלך מצרים לכל הבטחים עליו׃
וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלוא הוא אשר הסיר
חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו

יהושע המלכים׳ ויעל יהושע מעשרנה׳ וילכדה מקינה בלשכם׳ חרמי וכחד חס׳ סימן מן וירד
בשנת שלש להושע בן אלה עד וישלח מלך אשור את תרתן׳ חזקיה בכ״ב חזקיהו ויהי בשנה
הרביעית למלך חזקיהו׳ עתה כה רא פס בקר׳ וסימ׳ עתה ידעתי כי גדול ה׳ מכל האלהים׳
עתה שמע בקולי איעצך׳ עתה קמו ועברו לכם׳ עתה לך והכית את עמלק׳ עתה רוץ נא לקראתה׳ עתה
המלבערי ה׳ המלכים׳ עתה הנה בטחת לך למלכים׳ עתה בוא כתבה על לוח עתה אקום יאמר ה׳ עתה נבראו עתה

ולירושלם ח בקרי וסימנהון וכי תאמרון אלי וחבירו רישעיהו מבשר אתן נר לכם ניר אתן השאת
השאת רוח ינח שפתים כי הזנחם ירכנם וכנו מכהן הלא הוא יחזקיהו הסיר את במותיו דדה
על האנשים ה רסמי בקרי וסימניהון הכבד העבדה על האנשים העל אדנך ואלך וחבירו הרפאים

ויאמר ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו בירושלם
ועתה התערב נא את אדני את
מלך אשור ואתנה לך אלפים ה
סוסים אם תוכל לתת לך רכבים
עליהם ואיך תשיב את פני פחת
אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח
לך על מצרים לרכב ולפרשים
ועתה המבלעדי יהוה עליתי על
המקום הזה להשחיתו יהוה אמר
אלי עלה אל הארץ הזאת והש
והשחיתה ויאמר אליקים בן חל
חלקיהו ושבנא ויואח אל רבש
רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית
כי שמעים אנחנו ואל תדבר ע
עלינו יהודית באזני העם אשר
על החומה ויאמר אליהם רבש
רבשקה האל אדניך ואליך
שלחני אדני לדבר את הדברים
האלה הלא על האנשים הישבים
על החמה לאכל את חריהם ולש
ולשתות את מימי שניהם עמכם
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו ד
דברי המלך הגדול מלך אשור
כה אמר המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם
מידי ואל יבטח אתכם חזקיהו
את יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה

ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך
אשור אל תשמעו אל חזקיהו כי כה
אמר המלך אשור עשו אתי ברכה
וצאו אלי ואכלו איש גפנו וא
ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו
עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ
לחם וכרמים ארץ זית יצהר
ודבש וחיו ולא תמתו ואל תש
תשמעו אל חזקיהו כי יסית א
אתכם לאמר יהוה יצילנו ההצ
ההציל הצילו אלהי הגוים איש
את ארצו מיד מלך אשור איה
אלהי חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע ועוה כי הצילו את
שמרון מידי מי בכל אלהי הא
הארצות אשר הצילו את ארצם
מידי כי יציל יהוה את ירושלם
מידי ויחרישו העם ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו ויבא אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית וש
ושבנא הספר ויואח בן אסף ה
המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים
ויגידו לו דברי רבשקה ויהי כש
כשמע המלך חזקיהו ויקרע את
בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה
וישלח את אליקים אשר על
הבית ושבנא הספר ואת זקני

על שמריהם דוד תשיב ה בקרי ויאמר אליו אברהם השב תשיב לו את הערבוט חכמות שרותיה
ויאיך תשיב וחבירו אם תשיב משכת את תשיב יער חרבו למה תשיב ידך כי תשיב להם גמול
יהודית ז בקרי וסימניהון ויקח אשה את יהודית בת בארי ויאמר אליקים ושבנא ויעמד רב שקה
המלכים ויאמר אליקים רב שקה רישעיה ויקראו בקול גדול דרה ובניהם חי׳ני מדבר ישא
ה ג חס וב מל וסימניהון אל ישא לכם חזקיהו המלכים ורישעי ישא כת ודרה אויב בו מל ישיא כת

קרועי ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימניהון מגלחי זקן וקרועי בגדים · וכל עבדיו חס׳ וחביריו · רבשקה · וחב׳ מל׳
עדן ד׳ בקרי׳ וסימניהון ההצילו ההצילו ושברתי · חרן וכנה ועדן · איו ואיו ה׳ בקרי׳ וסימניהון
ויאמר אל כנעין ואיו · איו מלך חמת · ותרא אוימה · ויורע ארם ואיו · כגללו לנצח יאבד ·

הכהנים מתכסים בשקים אל ישע
ישעיהו הנביא בן אמוץ ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו יום צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו
בנים עד משבר וכח אין ללדה
אולי ישמע יהוה אלהיך את דב
דברי רבשקה אשר שלחו מלך
אשור אדניו לחרף אלהים חי וה
והוכיח בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד הש
השארית הנמצאה ויבאו עבדי
המלך חזקיהו אל ישעיהו ויאמר
להם ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה אל תירא
מפני הדברים אשר שמעת אשר
גדפו נערי מלך אשור אתי הנני
נותן בו רוח ושמע שמועה ושב
לארצו והפלתיו בחרב בארצו
וישב רבשקה וימצא את מלך
אשור נלחם על לבנה כי שמע כי
נסע מלכיש וישמע אל תרהקה
מלך כוש לאמר יצא להלחם
אתך וישמע וישלח מלאכים אל
חזקיהו לאמר כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר אל
ישאך אלהיך אשר אתה בוטח
בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד
מלך אשור הנה אתה שמעת
את אשר עשו מלכי אשור לכל

הארצות להחרימם ואתה תנצל
ההצילו אתם אלהי הגוים אשר
שחתו אבותי את גוזן ואת חרן
ורצף ובני עדן אשר בתלשר
איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך
לעיר ספרוים הנע ועוה ויקח
חזקיהו את הספרים מיד המלאכים
ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה

ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר
יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים
אתה הוא האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה עשית את
השמים ואת הארץ הטה יהוה
אזנך ושמע פקח יהוה עינך
וראה ושמע את דברי סנחריב
אשר שלחו לחרף אלהים חי
אמנם יהוה החריבו מלכי אשור
את הגוים ואת ארצם ונתנו את
אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה ידי אדם עץ
ואבן ויאבדום ועתה יהוה אלהינו
הושיענו נא מידו וידעו כל
ממלכות הארץ כי אתה יהוה
אלהים לבדך

וישלח ישעיהו בן אמוץ אל
חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור שמעתי זה

תאמרון ט׳ בקרי׳ וסימניהון · כה תאמרון לאדני לעשו · ויאמרו למלאכים הבאים · וכי תאמרון יאלי רמלכים ·
ויאמר להם ישעיהו · וחביריו · אל ישאך · וחביריו · לא תאמרון קשר · ויאמר ירמיהו אלהם ·
ושמע · ה׳ קמ׳ בקרי׳ · וסימניהון קום בלק ושמע · קרב אתה ושמע · הטה אלהי אזנך ושמע
וחבירין הטה · הטה · אל תרהקה ל׳ · על תרהקה ל׳ · אל תורת ל׳ · על תורת ל׳ · אל שבק ל׳ · על
שבק ל׳

ועל מי ד׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ועל מי נטשת מעט הצאן ועל מי הרימות קול וחבירו ועל מי לא
יקים אותו׳ בזה ח׳ בקרי׳ וסימניהון כיתר בזה׳ בזה לך לעגה לך וחבירו אם לא אלתי׳
וחבירו כי לא בזה ולא שקץ ואת אשירו לא בזה׳ ולא בזה את תפילתם וחד ובזה אלה׳
דבר

זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה
לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך
ראש הניעה בת ירושלם את מי
חרפת וגדפת ועל מי הרימות
קול ותשא מרום עיניך על קדוש
ישראל ביד מלאכיך חרפת
אדני ותאמר ברכב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ו
ואכרת קומת ארזיו מבחור ברו
ברשיו ואבואה מלון קצה יער
כרמלו אני קרתי ושתיתי מים
זרים ואחרב בכף פעמי כל
יארי מצור הלא שמעת למרחוק
אתה עשיתי למימי קדם ויצה
ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי
להשות גלים נצים ערים בצרות:
וישביהן קצרי יד חתו ויבשו ו
היו עשב שדה וירק דשא חציר
גגות ושדפה לפני קמה: ושבתך
וצאתך ובאך ידעתי ואת
התרגזך אלי: יען התרגזך אלי
ושאננך עלה באזני ושמתי חחי
באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך
בדרך אשר באת בה: וזה לך
האות אכול השנה ספיח ובשנה
השנית סחיש ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים וא
ואכלו פרים: ויספה פליטת בית
יהודה הנשארה שרש למטה

ועשה פרי למעלה: כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון
קנאת יהוה
תעשה זאת: (צבאות ק׳ ולא כת׳)
לכן כה אמר יהוה אל
מלך אשור לא יבא אל העיר
הזאת ולא יורה שם חץ ולא
יקדמנה מגן ולא ישפך עליה
סללה: בדרך אשר יבא בה ישוב
ואל העיר הזאת לא יבא נאם
אל יהוה: וגנותי על העיר הזאת
להושיעה למעני ולמען דוד
עבדי: ויהי בלילה
ההוא ויצא מלאך יהוה ויך
במחנה אשור מאה שמונים
וחמשה אלף וישכימו בבקר
והנה כלם פגרים מתים: ויסע ו
וילך וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה: ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך
ושראצר הכהו בחרב והמה (בניו ק׳ ולא כת׳)
נמלטו ארץ אררט וימלך
אסר חדן בנו תחתיו:
בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו בן
אמוץ הנביא ויאמר אליו כה
אמר יהוה צו לביתך כי מת
אתה ולא תחיה: ויסב את
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה
לאמר: אנה יהוה זכר נא את

דבר ה׳ עליו ב׳ וסימניהון על אבדתם׳ זה הדבר וחבירו׳ והשיבתיך ב׳ בקרי׳ וסימניהון
והשיבתיך אל האדמה׳ באת בה׳ וחבירו׳ בדרך אשר באת בה ד׳ זוגי׳ מן בלל קדמ׳ לא מפי׳ א׳ תנ...
מפיק א׳ וסימניהון תומים תאומים׳ ובזה ובזאה׳ והזרני ותאזרני׳ להשות להשאות׳
סחיש ל׳ בושים ל׳ וישבו ל׳ ישור ל׳ הפירים ל׳ בשירים ל׳ הסובב ל׳ מסתולל ל׳
שחיס ל׳ בוסים ל׳ ויבכו ל׳ יסור ל׳ השירים ל׳ כפירים ל׳ הסובב ל׳ מטולל ל׳

יופר ל׳ ויוצר ל׳ לרום לראש ל׳ בכפ במם ל׳ בפש ל׳ ונסב ל׳ ונשב ל׳ והטוב ל׳
וסימניהון ועשית הישר והטוב והטוב בעיניך עשיתי וחבירו רישעיה מבי עליון לא תצא הרעות
והוספתי ל׳ וסימניהון והספתי על ימיך חמש והנה אנכי מוסיף אוחל והוספתי הלין מלך וגדלתי והוספתי

אשר התהלכתי לפניך באמת
ובלבב שלם והטוב בעיניך
עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול
ויהי ישעיהו
לא יצא העיר התיכנה ודבר
יהוה היה אליו לאמר שוב
ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי
כה אמר יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את תפלתך ראיתי את
דמעתך הנני רפא לך ביום הש
השלישי תעלה בית יהוה וה
והספתי על ימיך חמש עשרה
שנה ומכף מלך אשור אציל
אצילך ואת העיר הזאת וגנותי
על העיר הזאת למעני ולמען
דוד עבדי ויאמר ישעיהו
קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו
על השחין ויחי ויאמר חזקיהו
אל ישעיהו מה אות כי ירפא
יהוה לי ועליתי ביום השלישי
בית יהוה ויאמר ישעיהו זה
לך האות מאת יהוה כי יעשה
יהוה את הדבר אשר דבר הלך
הצל עשר מעלות אם ישוב
עשר מעלות ויאמר יחזקיהו
נקל לצל לנטות עשר מעלות
לא כי ישוב הצל אחרנית עשר
מעלות ויקרא ישעיהו הנביא
אל יהוה וישב את הצל במע

במעלות אשר ירדה במעלות
אחז אחרנית עשר מעלות
בעת ההיא שלח
מראדך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו
כי שמע כי חלה חזקיהו וישמע
עליהם חזקיהו ויראם את כל
בית נכתה את הכסף ואת ה
הזהב ואת הבשמים ואת ה
שמן הטוב ואת בית כליו
ואת כל אשר נמצא באוצרתיו
לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו
ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאין יבאו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל ויאמר מה
ראו בביתך ויאמר חזקיהו את
כל אשר בביתי ראו לא היה
דבר אשר לא הראיתם באוצרתי
ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יהוה הנה ימים בא
באים ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד היום
הזה בבלה לא יותר דבר אמר
יהוה ומבניך אשר יצאו ממ
ממך אשר תוליד יקח והיו
סריסים בהיכל מלך בבל

הגדלתי והוספתי מלעי׳ ארצו ל׳ ג׳ מנהון קמ׳ וסימניהון והנה התבה בחדש ותמה בגלינו ארצו ב׳
ארצו וחבי כל ממלכות מני ואשנן סימן מלכים וישמע עליהם חזקיהו ישעי׳ וישמח עליהם
חזקיהו ויאכם שמענה והשמח ינון יח חס ו׳ בסו׳ ת״כ קרי וסימניהון ויתן את כמכן ויעלה ויאמר
ופלשתים ויאמר וידבר יקח ויתנה ואל ישעיה יחרו וחלה ישעיה שוין והכל׳ ואחרון אחרון
וישתחו קרמ׳ רפסו ויקרו וישתחו על אשר עשו המלכים וישתחו כה

עבדי משה ב׳ ולא כן עבדי משה אשר צוה אותם וחד ויתעם לא יראתם לדבר בעבדי משה
הרע ד׳ בקרי וסימנהון ויאמר אל פרעה לדבר כמוך יען אשר עשה מנשה כל הרע אוי
בקרש ושרי הרע לי וחד ושב והרע לכם ולא אסית ד׳ בקרי וסימנהון ולא אסית עוד

ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
טוב דבר יהוה אשר דברת ויא
ויאמר הלוא אם שלום ואמת
יהיה בימי ויתר דברי חזקיהו
וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ויבא את
המים העירה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב חזקיהו עם
אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו
בן שתים עשרה
שנה מנשה במלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו חפצי בה ויעש
הרע בעיני יהוה כתועבת
הגוים אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל וישב ויבן את
הבמות אשר אבד חזקיהו
אביו ויקם מזבחת לבעל ויע
ויעש אשרה כאשר עשה
אחאב מלך ישראל וישתחו
לכל צבא השמים ויעבד
אתם ובנה מזבחת בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם
אשים את שמי ויבן מזבחות
לכל צבא השמים בשתי חצ
חצרות בית יהוה והעביר את
בנו באש ועונן ונחש ועשה
אוב וידענים הרבה לעשות

הרע בעיני יהוה להכעיס ויש
וישם את פסל האשרה אשר
עשה בבית אשר אמר יהוה
אל דוד ואל שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים את
שמי לעולם ולא אסיף להניד
רגל ישראל מן האדמה אשר
נתתי לאבותם רק אם ישמרו
לעשות ככל אשר צויתים
ולכל התורה אשר צוה אתם
עבדי משה ולא שמעו ויתעם
מנשה לעשות את הרע מן
הגוים אשר השמיד יהוה מפני
בני ישראל וידבר יהוה ביד
עבדיו הנביאים לאמר יען
אשר עשה מנשה מלך יהודה
התעבות האלה הרע מכל
אשר עשו האמרי אשר לפניו
ויחטא גם את יהודה בגלוליו
לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מביא
רעה על ירושלם ויהודה אשר
כל שמעיו תצלנה שתי אזניו
ונטיתי על ירושלם את קו
שמרון ואת משקלת בית אחאב
ומחיתי את ירושלם כאשר
ימחה את הצלחת מחה והפך
על פניה ונטשתי את שארית

אסית עוד להכות את כל חי להניד רגל ישראל להסיר רגל ישראל אחת דברתי ולא אענה ושתים
ומחיתי ב׳ ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי ומחיתי את ירושלם וחד מחיתי כעב פשעיך
הצלחת ל׳ בצלחת ל׳ הנחת ל׳ לבחת ל׳ ומנחה ל׳ ובמנחה ל׳ שחת ל׳ ברחת ל׳
לרחה ל׳ ומטבחת ל׳ נחת ל׳ למנחת ל׳ ובאחת ל׳ פחת ל׳ גבחת ל׳

למשקולת ל׳ משקולת ל׳ מכולה ל׳ הזוחלה ל׳ הקהלת ל׳ וסלת ל׳ הנאכלת ושחרית ל׳
גחלת לסכולת ל׳ יבלת ל׳ מחכינלת ל׳ ויקבר אותו ב׳ רסמי׳ בתרי ויקבר אותו
בגי בארץ מואב ויקבר אתו בקברתו בגן עזא׳ ויתנו ג׳ רפו׳ וסימנהון ויתנו לנו שנים

נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו
לבז ולמשסה לכל איביהם׃
יען אשר עשו את הרע בעיני
ויהיו מכעסים אתי מן היום
אשר יצאו אבותם ממצרים
ועד היום הזה׃ וגם דם נקי
שפך מנשה הרבה מאד עד
אשר מלא את ירושלם פה
לפה לבד מחטאתו אשר
החטיא את יהודה לעשות
הרע בעיני יהוה׃ ויתר דברי
מנשה וכל אשר עשה וחטאתו
אשר חטא הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ וישכב מנשה עם
אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן
עזא וימלך אמון בנו תחתיו׃
בן עשרים
ושתים שנה אמון במלכו
ושתים שנים מלך בירושלם
ושם אמו משלמת בת חרוץ
מן יטבה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה כאשר עשה מנשה
אביו׃ וילך בכל הדרך אשר
הלך אביו ויעבד את הגלולים
אשר עבד אביו וישתחו להם׃
ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה׃ ויקשרו
עבדי אמון עליו וימיתו את

המלך בביתו׃ ויך עם הארץ
את כל הקשרים על המלך
אמון וימליכו עם הארץ את
יאשיהו בנו תחתיו׃ ויתר דברי
אמון אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ויקבר אתו
בקברתו בגן עזא וימלך
יאשיהו בנו תחתיו׃
בן שמנה שנה יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת שנה
מלך בירושלם ושם אמו ידידה
בת עדיה מבצקת׃ ויעש הישר
בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד
אביו ולא סר ימין ושמאול׃
ויהי בשמנה
עשרה שנה למלך יאשיהו
שלח המלך את שפן בן
אצליהו בן משלם הספר בית
יהוה לאמר׃ עלה אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתם את הכסף
המובא בית יהוה אשר אספו
שמרי הסף מאת העם׃ ויתנה
על יד עשי המלאכה המפקדים
בבית יהוה ויתנו אתו לעשי
המלאכה אשר בבית יהוה
לחזק בדק הבית׃ לחרשים
ולבנים ולגדרים ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק את הבית׃

ויתנהו ד׳ בקרי׳ ומים׳ ונאכלה הזרועים מן לנו ויתנו׳ המלאכה לעשי אתו ויתנו׳ פרים שנים לנו
וסימניהון התיכו עבדיך ויתיכו ויתנהו בסופר ויעשו הנבן ל׳ ונבן ל׳ נחשבן ל׳ החזן ל׳ ויתן ל׳
ולא הלך ג׳ רסמי׳ וסימניהון וירא כלעם כי טוב בעיני לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם
ויעזב את אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהושפט עשה וזה למלאות השורה

מיכיה ה בליש · וסימניהון · ויצו המלך את חלקיה דמלכים · שלש שנים מלך בירושלים · שלח לשרין ·
והכהנים · וזקני הכהנים · ערותין · ה בקרי · וסימניהון · ושמתי · וימאסו · ויענד המלך · וחבירו ·
אשר הערתם · כל לשון · אסיפה · אל · כמג עלי · וסימניהון · אוסיפך על אבתיך דמלכים · האספו אל

אך לא יחשב אתם הכסף הנתן
על ידם כי באמונה הם עשים
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על
שפן הספר ספר התורה מצאתי
בבית יהוה ויתן חלקיהו את
הספר אל שפן ויקראהו ויבא
שפן הספר אל המלך וישב את המלך
דבר ויאמר התיכו עבדיך את
הכסף הנמצא בבית ויתנהו על
יד עשי המלאכה המפקדים
בית יהוה ויגד שפן הספר למלך
לאמר ספר נתן לי חלקיהו
הכהן ויקראהו שפן לפני המ
המלך ויהי כשמע המלך את
דברי ספר התורה ויקרע את
בגדיו ויצו המלך את חלקיה
הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת
עכבור בן מיכיה ואת שפן הס
הספר ואת עשיה עבד המלך
לאמר לכו דרשו את יהוה
בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה
על דברי הספר הנמצא הזה
כי גדולה חמת יהוה אשר היא
נצתה בנו על אשר לא שמעו
אבתינו על דברי הספר הזה
לעשות ככל הכתוב עלינו וילך
חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור
ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחס

שמר הבגדים והיא ישבת
בירושלם במשנה וידברו
אליה ותאמר אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל א
אמרו לאיש אשר שלח את
אתכם אלי כה אמר יהוה הנני
מביא רעה אל המקום הזה
ועל ישביו את כל דברי הספר
אשר קרא מלך יהודה תחת
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים למען הכעיסני בכל
מעשה ידיהם ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה ואל
מלך יהודה השלח אתכם לד
לדרש את יהוה כה תאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת
יען רך לבבך ותכנע מפני יהוה
בשמעך אשר דברתי על המק
המקום הזה ועל ישביו להיות
לשמה ולקללה ותקרע את
בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי ש
שמעתי נאם יהוה לכן הנני
אספך על אבתיך ונאספת
אל קברתיך בשלום ולא תראינה
עיניך בכל הרעה אשר אני
מביא על המקום הזה וישיבו
את המלך דבר וישלח המלך
ויאספו אליו את כל זקני יהודה

בגדיך · ויאספו · אספה · וגם אנכי · ה רפוי · וסימניהון לא שמעתי · כלתי היום · וגם אנכי השאלתיהו ·
העשה אתכם · ותקרע בגדיך דמלכים · מנעתי מכם · ונאספת · ג בקרי · וסימניהון · וראיתה
וראיתה אתה ונאספת אל עמיך · לכן הנני אספך דמלכים · וחבירו דדה · על המקום הזה
ג רפוי בקרי · וסימניהון · עתה המכלתי · לכן הנני אספך דמלכים · תמלנה דירמיה · וכל ועל
יושבין רכו · במ״א כה אמר ·· הנני מביא רעה דמלכים ·

עדותיו ה׳ וסימניהון ושמרת את משמרת׳ וימאסו את חקיו׳ ויעמד המלך על העמוד דמלכים׳ על
עמדו דה״י מפני אשר קטרתם ויאספו י׳ בקרי׳ וסימניהון סבי טלין שלחו שלחו בלשראי׳
גרמאי דמלתא ולאחיהון חמרא וכספא לעפר ג׳ בקרי׳ וסימניהון ער אשר דק׳ וירק׳ הדק׳

וירושלם ויעל המלך בית יהוה
וכל איש יהודה וכל ישבי
ירושלם אתו והכהנים והנביאים
וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר
הברית הנמצא בבית יהוה
ויעמד המלך על העמוד ויכרת
את הברית לפני יהוה ללכת
אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת
עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל
נפש להקים את דברי הברית
הזאת הכתבים על הספר הזה
ויעמד כל העם בברית ויצו המ
המלך את חלקיהו הכהן הגדול
ואת כהני המשנה ואת שמרי
הסף להוציא מהיכל יהוה את
כל הכלים העשוים לבעל ולא
ולאשרה ולכל צבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות
קדרון ונשא את עפרם בית אל
והשבית את הכמרים אשר
נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות
בערי יהודה ומסבי ירושלם
ואת המקטרים לבעל לשמש ול
ולירח ולמזלות ולכל צבא הש
השמים ויצא את האשרה
מבית יהוה מחוץ לירושלם אל
אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל
קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה

על קבר בני העם ויתץ
את בתי הקדשים אשר בבית
יהוה אשר הנשים ארגות שם
בתים לאשרה ויבא את כל
הכהנים מערי יהודה ויטמא
את הבמות אשר קטרו שמה
הכהנים מגבע עד באר שבע
ונתץ את במות השערים אשר
פתח שער יהושע שר העיר
אשר על שמאול איש בשער
העיר אך לא יעלו כהני הבמ
הבמות אל מזבח יהוה בירוש
בירושלם כי אם אכלו מצות
בתוך אחיהם וטמא את
התפת אשר בגי בני הנם לבלתי
להעביר איש את בנו ואת בתו
באש למלך וישבת את הסו
הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש מבא בית יהוה אל
לשכת נתן מלך הסריס אשר
בפרורים ואת מרכבות השמש
שרף באש ואת המזבחות
אשר על הגג עלית אחז אשר
עשו מלכי יהודה ואת המז
המזבחות אשר עשה מנשה
בשתי חצרות בית יהוה נתץ
המלך וירץ משם והשליך
את עפרם אל נחל קדרון ואת
הבמות אשר על פני ירושלם

מרכבות ד׳ בקרי׳ חד חס׳ וג׳ מל׳ וסימניהון מרכבות פרעה וחילו׳ ואת מרכבות השמש׳ ושמה
מרכבות כבודך׳ מרכבות עמי נדיב׳ אל מזבח ב׳ רסמי׳ וסימניהון אך לא יעלו כהני הבמות
ואנואה אל מזבח אלהים׳ ואת כהו ב׳ רסמי׳ וסימניהון יעשהו המלך עשר גדול׳ וטמא את
את התפת׳ בפרורים ל׳ ואת הבמות ל׳ ינע ל׳ וימלטו ל׳ מבא ל׳ חס׳ נתן מלך ל׳ וחד נתן

ד׳ פס׳ ראית כהן וגם גם׳ וסימניהון ואיש לא יעלה עמך׳ וגם את המזבח אשר בבית אל׳ ודברת
אליו ראחאב מבחר היצאן לקיח וגם׳ השפטים ד׳ וסימניהון׳ ודרשו השפטים היטב׳ מימי
השפטים אשר שפטו׳ ויאמר אל השפטים׳ ויהי בימי שפוט השפטים׳ וחד לפני הכהנים והשפטים׳

אשר מימין להר המשחית
אשר בנה שלמה מלך ישראל
לעשתרת שקוץ צידנים ולכמש
ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם
ד׳ תועבת בני עמון טמא המלך
ושבר את המצבות ויכרת את
ט׳ האשרים וימלא את מקומם
ד׳ עצמות אדם וגם את המזבח
פס׳ אשר בבית אל הבמה אשר עשה
ראי׳ ירבעם בן נבט אשר החטיא
כהו׳ את ישראל גם את המזבח
וגם ההוא ואת הבמה נתץ וישרף
גם את הבמה הדק לעפר ושרף
ל ג אשרה ויפן יאשיהו וירא
את הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצמות מן
ל׳ הקברים וישרף על המזבח
ויטמאהו כדבר יהוה אשר
קרא איש האלהים אשר קרא
ל׳ את הדברים האלה ויאמר
וחד מה הציון הלז אשר אני ראה
ובנא ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר
ירעלן איש האלהים אשר בא מ
עצון יהודה ויקרא את הדברים
ב האלה אשר עשית על המזבח
בית אל ויאמר הניחו לו איש
ל ל אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו
עם עצמות הנביא אשר
אשר בא משמרון וגם את כל

בתי הבמות אשר בערי שמרון
אשר עשו מלכי ישראל
להכעיס הסיר יאשיהו ויעש
להם ככל המעשים אשר עשה
בבית אל ויזבח את כל כהני
הבמות אשר שם על המזבחות
וישרף את עצמות אדם עליהם
וישב ירושלם ויצו המלך
את כל העם לאמר עשו פסח
ליהוה אלהיכם ככתוב על
ח ספר הברית הזה כי לא נעשה
ל׳ כפסח הזה מימי השפטים
אשר שפטו את ישראל וכל
ג׳ ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה
כי אם בשמנה עשרה שנה
ח׳ למלך יאשיהו נעשה הפסח
הזה ליהוה בירושלם וגם את
האבות ואת הידענים ואת
התרפים ואת הגללים ואת
ד׳ כל השקצים אשר נראו בא
גם ג׳ בארץ יהודה ובירושלם בער
רפי׳ יאשיהו למען הקים את דברי
ז׳ התורה הכתבים על הספר
חס אשר מצא חלקיהו הכהן
כז׳ בית יהוה וכמהו לא היה לפניו
פסו׳ מלך אשר שב אל יהוה בכל
ריש׳ לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו
וסופ׳ ככל תורת משה ואחריו לא
מלא
חרא
ל׳ קם כמהו אך לא שב יהוה
רפי׳

נעשה ח׳ קמ׳ וסימניהון וכל נעשה במרחשת׳ בעבותים חדשים׳ לכל ממלכה׳ לכל ממלכות׳ ולא
נעשה פסח׳ כפסח הזה׳ הפסח הזה׳ כפסח הזה וכל חמוץ מגלות רכות׳ במ״ב נעשה פה׳ וסימנהו
תורי זהב נעשה לך׳ מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה׳ יצון ל׳ היצון ל׳ החיון ל׳ הרוגין ל׳
נראו ל׳ בקר׳ וסימניהון נראו ראשי ההרים לא נראו כהם׳ וגם את האבות ואת הידענים
הנצנים נראו בארץ׳

וימלך ה׳ בקרו׳ וסימניהון וימלך שלמה׳ מתניה׳ פרעה נכה׳ אליקים׳ צדקיהו׳ ואת הכיור
ה׳ רסמי׳ וסימניהון ואת הבמה יקציע מבית סביב׳ ואת הבית חפה׳ ואת הבית אשר הקדשתי׳ וחבירו׳
ומאסתי את העיר השקיצים׳ ג׳ חס׳ בליש׳ וסימניהון׳ ואת כל השקוצים אשר ראתו׳

מחרון אפו הגדול אשר חרה
אפו ביהודה על כל הכעסים
אשר הכעיסו מנשה ויאמר
יהוה גם את יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסרתי את
ישראל ומאסתי את העיר
הזאת אשר בחרתי את
ירושלם ואת הבית אשר
אמרתי יהיה שמי שם ויתר
דברי יאשיהו וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימיו עלה פרעה
נכה מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך
המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראתו אתו
וירכבהו עבדיו מת ממגדו
ויבאהו ירושלם ויקברהו
בקברתו ויקח עם הארץ את
יהואחז בן יאשיהו וימשחו
אתו וימליכו אתו תחת אביו
בן עשרים
ושלש שנה יהואחז במלכו
ושלשה חדשים מלך בירושלם
ושם אמו חמוטל בת ירמיהו
מלבנה ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבתיו
ויאסרהו פרעה נכה ברבלה

בארץ חמת ממלך בירושלם
ויתן ענש על הארץ מאה
ככר כסף וככר זהב וימלך
פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת יאשיהו אביו
ויסב את שמו יהויקים ואת
יהואחז לקח ויבא מצרים
וימת שם והכסף והזהב נתן
יהויקים לפרעה אך העריך
את הארץ לתת את הכסף
על פי פרעה איש כערכו נגש
את הכסף ואת הזהב את
עם הארץ לתת לפרעה נכה
בן עשרים
וחמש שנה יהויקים במלכו
ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו זבידה
בת פדיה מן רומה ויעש הרע
בעיני יהוה ככל אשר עשו
אבתיו בימיו עלה נבכדנאצר
מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד
שלש שנים וישב וימרד בו
וישלח יהוה בו את גדודי
כשדים ואת גדודי ארם ואת
גדודי מואב ואת גדודי בני
עמון וישלחם ביהודה להאבידו
כדבר יהוה אשר דבר ביד
עבדיו הנביאים אך על פי
יהוה היתה ביהודה להסיר

והשלכתי עליך שקוצים׳ ושקוציו מכין שט׳ ונשאר גם הוא׳ חטאת כחטאת ה׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳ מלזה
כי יעשו מכל חטאות האדם׳ מחטאת ריהואחז׳ כחטאת מנשה׳ יבקש את עון׳ והנה הוליד בן׳ שין
ח׳ פס׳ בהן חטאה ועשיה׳ וסימניהון והורו חטאתם אשר עשו׳ ואת חטאתם׳ ורזמרי׳ ודאביה׳ מעבר
וילך בכל חטאת אביו׳ וילכו בני ישרא׳ והנה הוליד בן׳ והרשע כי ישוב׳ אך על פי׳ ב׳ לרת

דם הנקי ג̇ דסמי̇ וסימניהו̇ ובערת דם הנקי׳ וגם דם הנקי׳ ועל דם הנקי׳ וחד ואתה תבער הדם הנקי׳
עלה ח̇ בקרי̇ וסימניהון קברת בנ עם בן ישי ב̇ בני̇ וגם עלה אתה למהומך עלה סוד הולך רכיל̇
חד מנהון ועלה ׳ על מלך ט̇ דסניי̇ וסימניהון במין עלה פרעה ויקח אתם נבוזר אדן̇

מעל פניו בחטאת מנשה ככל
אשר עשה וגם דם הנקי אשר
שפך וימלא את ירושלם דם
נקי ולא אבה יהוה לסלח׃
ויתר דברי יהויקים וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ וישכב יהויקים עם
אבתיו וימלך יהויכין בנו
תחתיו׃ ולא הסיף עוד מלך
מצרים לצאת מארצו כי לקח
מלך בבל מנחל מצרים עד
נהר פרת כל אשר היתה למלך
מצרים׃ בן
שמנה עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמו נחשתא
בת אלנתן מירושלם׃ ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשה אביו׃ בעת ההיא עלה
עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירוש
ירושלם ותבא העיר במצור׃
ויבא נבכדנאצר מלך בבל על
העיר ועבדיו צרים עליה׃
ויצא יהויכין מלך יהודה על
מלך בבל הוא ואמו ועבדיו
ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך
בבל בשנת שמנה למלכו׃ ויוצא
משם את כל אוצרות

בית יהוה ואוצרות בית המלך
ויקצץ את כל כלי הזהב אשר
עשה שלמה מלך ישראל
בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה׃
והגלה את כל ירושלם ואת
כל השרים ואת כל גבורי החיל
עשרה אלפים גולה וכל
החרש והמסגר לא נשאר
זולת דלת עם הארץ׃ ויגל
את יהויכין בבלה ואת אם
המלך ואת נשי המלך ואת
סריסיו ואת אולי הארץ הוליך
גולה מירושלם בבלה׃
ואת כל אנשי החיל שבעת
אלפים והחרש והמסגר אלף
הכל גבורים עשי מלחמה ויב
ויביאם מלך בבל גולה בבלה׃
וימלך מלך בבל את מתניה
דדו תחתיו ויסב את שמו צד
צדקיהו׃ בן
עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו חמ
חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשה יהויקים׃ כי על
אף יהוה היתה בירושלם
וביהודה עד השלכו אתם
מעל פניו וימרד צדקיהו

דמלכים׳ ויצא יהויכין מלך יהודה דמלכים׳ ונשאת המשל הזה׳ והיה כמלאת שבעים בן אדם שא קינה׳
נהשענך׳ ויעצר כחו ולכמו יכעסים ההם רבים יעמדו מנחל ד̇ וסימניהון יתרנן ארנן
מצרים׳ מנחל ברוך ישרה׳ ובירודה ה̇ בקרי̇ וסימניהון ישב הגבול ימה׳ ויעד ∴ בישרא
וביהודה׳ עד השלכו דמלכים והיה כל סיר בירושלים׳ לכו דרשו את ∴ דדה׳ זולת ל̇ דלת ל̇

על העיר ׳ה׳ רסמ׳ בקר׳ ׳ וסימניהון כהיותם כאבים ׳ ובנית מצור על העיר ׳ ויהי בבקר כזרח השמש ׳
והנה על העיר ׳ ויהי כשמעו ׳ וישלח שמה ׳ וישלח אשר על הב׳ ויבא נבכדנצר ׳ ותבקע העיר ׳ ועברו
גוים רבים ׳ ושבו הכשדים ׳ ובאו הכשדים ׳ וגם איש היה ׳ ותבקע העיר ׳ ביתה ׳ ויואל כה עשו ׳ וכל ובנותי

במלך בבל׃
ויהי בשנת התשיעית למלכו
בחדש העשירי בעשור לח
לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלם ויחן
עליה ויבנו עליה דיק סביב׃
ותבא העיר במצור עד עשתי
עשרה שנה למלך צדקיהו׃
בתשעה לחדש ויחזק הרעב
בעיר ולא היה לחם לעם הא
הארץ׃ ותבקע העיר וכל
אנשי המלחמה הלילה דרך
שער בין החמתים אשר על
גן המלך וכשדים על העיר
סביב וילך דרך הערבה׃ וירד
וירדפו חיל כשדים אחר
המלך וישגו אתו בערבת
ירחו וכל חילו נפצו מעליו׃
ויתפשו את המלך ויעלו אתו
אל מלך בבל רבלתה וידברו
אתו משפט׃ ואת בני צדקיהו
שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים ויב
ויבאהו בבל׃
ובחדש החמישי בשבעה
לחדש היא שנת תשע עשרה
שנה למלך נבכדנאצר מלך
בבל בא נבוזראדן רב טבחים
עבד מלך בבל ירושלם׃ ויש
וישרף את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל בתי ירושלם
ואת כל בית גדול שרף באש׃
ואת חומת ירושלם סביב נת
נתצו כל חיל כשדים אשר
את רב טבחים׃ ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו על המלך בבל
ואת יתר ההמון הגלה נבוזר
נבוזראדן רב טבחים׃ ומדלת
הארץ השאיר רב טבחים
לכרמים וליגבים׃ ואת עמודי
הנחשת אשר בית יהוה ואת
המכנות ואת ים הנחשת אשר
בבית יהוה שברו כשדים ויש
וישאו את נחשתם בבלה׃ ואת
הסירות ואת היעים ואת המ
המזמרות ואת הכפות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בם
לקחו׃ ואת המחתות ואת המ
המזרקות אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב טבחים׃ הע
העמודים שנים הים האחד
והמכנות אשר עשה שלמה
לבית יהוה לא היה משקל
לנחשת כל הכלים האלה׃
שמנה עשרה אמה קומת
העמוד האחד וכתרת עליו נ
נחשת וקומת הכתרת שלש

ויגנותי על העיר רכן ׳ במ״א ונגזרו אל העיר ׳ המלכים ׳ שריתה בם ׳ג בקר׳ וסימניהון ולקחו את
כל כלי השרת ׳ ואת הסירות דמלכים ׳ אשר המה משרתים בם ׳ חומת ח׳ בקר׳ וסימניהון ביום
ההוא יושר השר הזה ׳ ואת חומת ׳ ונתצו חומת צר ׳ ויבן את בית חורון דה״א ׳ היטיבה ברצנך את ציון ׳
כי עלתה ארכה לחומת ירושלים ׳ ואצאה בשער הגי לילה ׳ ונה ארני מרבחן ׳ וכל ירמי׳ רבו חומות ׳ במג
חומת ׳ וסימניהון בלשון תרגום ׳ שורא דדמשק נפל ׳ סימן מלכים וידברו אתו משפט ׳ ירמי׳ וידבר אתו
משפטים ׳

אמה ושבכה ורמנים על הכתרת
סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד
השני על השבכה ויקח רב
טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניהו כהן המשנה ואת
שלשת שמרי הסף ומן העיר
לקח סריס אחד אשר הוא
פקיד על אנשי המלחמה וחמ
וחמשה אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת הספר
שר הצבא המצבא את עם
הארץ וששים איש מעם הארץ
הנמצאים בעיר ויקח אתם
נבוזראדן רב טבחים וילך אתם
על מלך בבל רבלתה ויך אתם
מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ
חמת ויגל יהודה מעל אדמתו
והעם הנשאר בארץ יהודה
אשר השאיר נבוכדנאצר מלך
בבל ויפקד עליהם את גדליהו
בן אחיקם בן שפן וישמעו כל
שרי החילים המה והאנשים כי
הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו
אל גדליהו המצפה וישמעאל
בן נתניה ויוחנן בן קרח
ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן
המעכתי המה ואנשיהם וישבע
להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר
להם אל תיראו מעבדי הכשדים

שבו בארץ ועבדו את מלך בבל
וייטב לכם

ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל
בן נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ועשרה אנשים אתו
ויכו את גדליהו וימת ואת
היהודים ואת הכשדים אשר
היו אתו במצפה ויקמו כל
העם מקטן ועד גדול ושרי
החילים ויבאו מצרים כי יראו
מפני כשדים

ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
יהויכין מלך יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים ושבעה לחדש
נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
מלכו את ראש יהויכין מלך
יהודה מבית כלא וידבר אתו
טבות ויתן את כסאו מעל
כסא המלכים אשר אתו בבבל
ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם
תמיד לפניו כל ימי חייו וארחתו
ארחת תמיד נתנה לו מאת
המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו

MVSEVM
BRITAN
NICVM

HARL. 5710.

M. E. C c

147.6.2
5711.

18 die Januarij A.D. 1723/4.

חזון

ישעיהו בן אמוץ אשר חזה
על יהודה וירושלם בימי עזיהו
יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה׃
שמעו שמים והאזיני ארץ כי
יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי
והם פשעו בי׃ ידע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל לא
ידע עמי לא התבונן׃ הוי גוי
חטא עם כבד עון זרע מרעים
בנים משחיתים עזבו את יהוה
נאצו את קדוש ישראל נזרו
אחור׃ על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל לבב
דוי׃ מכף רגל ועד ראש אין בו
מתם פצע וחבורה ומכה טריה
לא זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן׃ ארצכם שממה עריכם
שרפות אש אדמתכם לנגדכם
זרים אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים׃ ונותרה בת ציון
כסכה בכרם כמלונה במקשה
כעיר נצורה׃ לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט כסדם
היינו לעמרה דמינו׃

שמעו דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם
עמרה׃ למה לי רב זבחיכם
יאמר יהוה שבעתי עלות
אילים וחלב מריאים ודם פרים
וכבשים ועתודים לא חפצתי׃
כי תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי׃ לא
תוסיפו הביא מנחת שוא
קטרת תועבה היא לי חדש
ושבת קרא מקרא לא אוכל
און ועצרה׃ חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא׃ ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו
תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו׃ רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע׃ למדו היטב דרשו משפט
אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו
אלמנה׃ [illegible] לכו נא
ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו
חטאיכם כשנים כשלג ילבינו
אם יאדימו כתולע כצמר יהיו׃
אם תאבו ושמעתם טוב הארץ
תאכלו׃ ואם תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר׃
איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי משפט

MVSEVM
BRITAN
NICVM

ואשיבה יד׳ בקרי׳ וסימניהון ואשיבה כל ידי עליך ׳ ואשיבה שפטיך כבראשונה ׳ ואשיבה חרפי
דברי׳ ואנקמה ׳ב׳ וסימניהון נקם אחת משתי עיניו ׳ הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי׳
וחטאים ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ ואנשי סדם רעים וחטאים ׳ ושבר פשעים וחטאים ׳ בשרה יעקים ׳ אליך
ישובו׳

צדק ילין בה ועתה מרצחים׃
כספך היה לסיגים סבאך מהול
במים׃ שריך סוררים וחברי
גנבים כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא ישפטו
וריב אלמנה לא יבוא אליהם׃
לכן נאם האדון
יהוה צבאות אביר ישראל
הוי אנחם מצרי ואנקמה
מאויבי׃ ואשיבה ידי עליך
ואצרף כבר סגיך ואסירה
כל בדיליך׃ ואשיבה שפטיך
כבראשנה ויעציך כבתחלה
אחרי כן יקרא לך עיר הצדק
קריה נאמנה׃ ציון במשפט
תפדה ושביה בצדקה׃ ושבר
פשעים וחטאים יחדו ועזבי
יהוה יכלו׃ כי יבשו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מהגנות
אשר בחרתם׃ כי תהיו כאלה
נבלת עלה וכגנה אשר מים
אין לה׃ והיה החסן לנערת
ופעלו לניצוץ ובערו שניהם
יחדו ואין מכבה׃
הדבר אשר חזה ישעיהו בן
אמוץ על יהודה וירושלם׃
והיה באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה בראש ה
הרים ונשא מגבעות ונהרו

אליו כל הגוים׃ והלכו עמים
רבים ואמרו לכו ונעלה אל
הר יהוה אל בית אלהי יעקב
וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר
יהוה מירושלם׃ ושפט בין
הגוים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאתים ו
וחניתותיהם למזמרות לא
ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה׃
בית יעקב לכו ונלכה
באור יהוה׃ כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדם
ועננים כפלשתים ובילדי
נכרים ישפיקו׃ ותמלא ארצו
כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו
ותמלא ארצו סוסים ואין
קצה למרכבתיו׃ ותמלא
ארצו אלילים למעשה ידיו
ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו׃
וישח אדם וישפל איש
ואל תשא להם׃ בוא בצור
והטמן בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו׃ עיני גבהות אדם
שפל ושח רום אנשים ונשגב
יהוה לבדו ביום ההוא׃
כי יום ליהוה צבאות על
כל גאה ורם ועל כל נשא

ונשא ׳ב׳ בקרי׳ וסימניהון ונשא כם ... ׳ וחבירו יאל טוב ... וסימניהון נהיה באחרית
... מגבעות ׳ וחבירו ׳ בגבהות על כסא ׳ הנה ישכיל עבדי ׳ ומין גבוה ׳ כי פה
... וריב אלמנה לא ... ריב לא ... כי ראיתי חמס ... עם יהודה ... וסימניהון
... כער יהטכן מגבי ... במים ... בעזר ... וסימניהון ... חד כברו

ויורדו ג׳ ופיטמנהון מה נעשה לנגד הילד ומלכו נערים רבים ומביאו בבלטריהם [illegible]
והתחתנים ל׳ גמולים ל׳ [illegible] ופיטמנהון ישא ה׳ מבוא ילך [illegible]
הבוא יוצא ברכה [illegible] ירדו [illegible]

ועל כל ארזי הלבנון
הרמים והנשאים ועל כל
אלוני הבשן ועל כל ההרים
הרמים ועל כל הגבעות
הנשאות ועל כל מגדל גבה
ועל כל חומה בצורה ועל כל
אניות תרשיש ועל כל שכיות
החמדה ושח גבהות האדם
ושפל רום אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא והאלילים
כליל יחלף ובאו במערות
צרים ובמחלות עפר מפני
פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ ביום ההוא
ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו אשר
עשו לו להשתחות לחפר פרות
ולעטלפים לבוא בנקרות
הצרים ובסעפי הסלעים מפני
פחד יהוה ומהדר גאונו בקמו
לערץ הארץ חדלו
לכם מן האדם אשר נשמה
באפו כי במה נחשב הוא
כי הנה האדון
יהוה צבאות מסיר מירושלם
ומיהודה משען ומשענה
כל משען לחם וכל משען
מים גבור ואיש מלחמה
שופט ונביא וקסם וזקן שר

חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם
חרשים ונבון לחש ונתתי
נערים שריהם ותעלולים
ימשלו בם ונגש העם איש
באיש ואיש ברעהו ירהבו
הנער בזקן והנקלה בנכבד
כי יתפש איש באחיו בית אביו
שמלה לכה קצין תהיה לנו
והמכשלה הזאת תחת ידך
ישא ביום ההוא לאמר לא
אהיה חבש ובביתי אין לחם
ואין שמלה לא תשימני קצין
עם כי כשלה ירושלם
ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה למרות
עני כבודו הכרת פניהם ענתה
בם וחטאתם כסדם הגידו לא
כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם
רעה אמרו צדיק כי טוב כי
פרי מעלליהם יאכלו אוי
לרשע רע כי גמול ידיו יעשה
לו עמי נגשיו מעולל ונשים
משלו בו עמי מאשריך מתעים
ודרך ארחתיך בלעו
נצב לריב יהוה ועמד לדין
עמים יהוה במשפט יבוא
עם זקני עמו ושריו ואתם
בערתם הכרם גזלת העני
בבתיכם מלכם תדכאו עמי ופני

ומשען [illegible] רבה [illegible] ולא פנה [illegible]
ונתתי [illegible] והכם [illegible] ויהוה [illegible]
ירהבו [illegible] והם [illegible] ונביא והכרת
יאכלו [illegible] ונשוא [illegible] שר חמשים [illegible]
ונשוא פנים [illegible]

מעשה ׳ ׳ בה׳ ׳וסימנהון ׳ ויקח משה ׳ואלעזר הכהן ׳והיה החת׳ כטוס ׳הפככם אם כחמר היוצר
מיקחים במרקחת מעשה׳ להסיר אדם מעשה ׳את כל זה ראיתי ונתון ׳כל אשר תמצא ידך ׳׳כי את
כל מעשה ׳ולא יהיה למצרים מעשה ׳ומכל מעשה אשר החל׳

עניים תטחנו נאם אדני יהוה
צבאות׃ ויאמר
יהוה יען כי גבהו בנות ציון
ותלכנה נטוות גרון ומשקרות
עינים הלוך וטפוף תלכנה
וברגליהם תעכסנה׃ ושפח
אדני קדקד בנות ציון ויהוה
פתהן יערה׃ ביום
ההוא יסיר אדני את תפארת
העכסים והשביסים והשהרנים׃
הנטפות והשרות והרעלות׃
הפארים והצעדות והקשרים
ובתי הנפש והלחשים׃ הטבעות
ונזמי האף׃ המחלצות וה
והמעטפות והמטפחות וה
והחריטים׃ והגלינים והסדינים
והצניפות והרדידים׃ והיה
תחת בשם מק יהיה ותחת
חגורה נקפה ותחת מעשה
מקשה קרחה ותחת פתיגיל
מחגרת שק כי תחת יפי׃ מ
מתיך בחרב יפלו וגבורתך
במלחמה׃ ואנו ואבלו פתחיה
ונקתה לארץ תשב׃ והחזיקו
שבע נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נאכל
ושמלתנו נלבש רק יקרא
שמך עלינו אסף חרפתנו׃
ביום ההוא יהיה

צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי
הארץ לגאון ולתפארת
לפליטת ישראל׃ והיה הנש
הנשאר בציון והנותר בירו
בירושלם קדוש יאמר לו כל
הכתוב לחיים בירושלם׃ אם
רחץ אדני את צאת בנות ציון
ואת דמי ירושלם ידיח מ
מקרבה ברוח משפט וברוח
בער׃ וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראה ענן
יומם ועשן ונגה אש להבה
לילה כי על כל כבוד חפה׃
וסכה תהיה לצל יומם מחרב
ולמחסה ולמסתור מזרם
וממטר׃ אשירה
נא לידידי שירת דודי לכרמו
כרם היה לידידי בקרן בן שמן׃
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק
ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב
בו ויקו לעשות ענבים ויעש
באשים׃ ועתה יושב ירושלם
ואיש יהודה שפטו נא ביני
ובין כרמי׃ מה לעשות עוד
לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש
באשים׃ ועתה אודיעה נא
אתכם את אשר אני עשה
לכרמי הסר משוכתו והיה

נאכל ׳ג׳ ׳ב׳ כה׳ ׳א׳ לשו׳ אכילה ׳וחד סב׳ ׳נ׳ לשו׳ נפילה ׳ וסימנהון מכל עץ הגן ׳לחמנו נאכל ׳וארור
נוכל ׳בה׳ כה׳ ׳ו׳ ׳ וברוח ׳ד׳ ׳וסימנהון ׳וברוח אפיך נערמו מים ׳ברוח משפט וברוח בער ׳וברוח שפתיו
ימית רשע׳ וברוח פיו כל צבאם׳ ׳ ברא ׳׳ ׳ג׳ רסמי׳ ׳ וסימנהון ואם בריאה יברא ׳׳ וברא
׳׳ על כל מכון הר ציון ׳כי ברא ׳׳ חדשה בארץ אילין בפסקא רסב׳ וכן כה׳ ׳וסימנהון
ישא׳ ׳ימהר׳ ׳יחישה׳ ׳ וברא ׳׳ על׳ שרפים עמדים ׳וקרא זה אל זה ׳והמצא כהן ׳יוסיף ׳׳ שנית׳

הבוגד בוגד ב̇ כו̇ והנה הרוגי מקרי פני הלוט הלוט ויער סמוך אולי ושמעבר עבריך הטה ה̇ הלא
ידעת כה יאמר האל ה̇ בורא נכ חסרי ה̇ הנה עברי והביאו את כל אחיכם ונשמתי בהם אות
ושלחתי מהם פליטים מואחיהם ג̇ וסימניהון והיה כנור ונבל תף וחליל בחמס אשית

לבער פרץ גדרו והיה למרמס:
ואשיתהו בתה לא יזמר ולא
יעדר ועלה שמיר ושית ועל
העבים אצוה מהמטיר עליו
מטר: כי כרם יהוה צבאות בית
ישראל ואיש יהודה נטע
שעשועיו ויקו למשפט והנה
משפח לצדקה והנה צעקה:
הוי מגיעי בית בבית
שדה בשדה יקריבו עד אפס
מקום והושבתם לבדכם בקרב
הארץ: באזני יהוה צבאות אם
לא בתים רבים לשמה יהיו
גדלים וטובים מאין יושב:
כי עשרת צמדי כרם יעשו בת
אחת וזרע חמר יעשה איפה:
הוי משכימי
בבקר שכר ירדפו מאחרי
בנשף יין ידליקם: והיה כנור
ונבל תף וחליל ויין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו
ומעשה ידיו לא ראו: לכן גלה
עמי מבלי דעת וכבודו מתי
רעב והמונו צחה צמא: לכן
הרחיבה שאול נפשה ופערה
פיה לבלי חק וירד הדרה
והמונה ושאונה ועלז בה:
וישח אדם וישפל איש
ועיני גבהים תשפלנה: ויגבה
יהוה צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה: ורעו
כבשים כדברם וחרבות מחים
גרים יאכלו: הוי
משכי העון בחבלי השוא
וכעבות העגלה חטאה:
האמרים ימהר יחישה
מעשהו למען נראה ותקרב
ותבואה עצת קדוש ישראל
ונדעה: הוי האמרים
לרע טוב ולטוב רע שמים
חשך לאור ואור לחשך
שמים מר למתוק ומתוק למר
הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבנים: הוי גבורים
לשתות יין ואנשי חיל למסך
שכר: מצדיקי רשע עקב שחד
וצדקת צדיקים יסירו ממנו:
לכן כאכל קש
לשון אש וחשש להבה ירפה
שרשם כמק יהיה ופרחם
כאבק יעלה כי מאסו את
תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו: על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט ידו
עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי
נבלתם כסוחה בקרב חוצות
בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה: ונשא נס לגוים

בחמס אשית את משתיהם ויהי המלצר נשא את פת בגם במשפט ח̇ רג̇ וסימניהון לא
תעשו עול במשפט וחבי לא הכירו פנים במשפט ויגבה ה̇ צבאות במשפט על כן לא יקומו
רשעים במשפט ידרך ענוים במשפט שאת פני רשע לא טוב שמח בחור בילדותיך וכל אותו
דע כמא יה ואתי תביא במשפט עליך ומעשה י̇ בקרי וסימניהון כתר אשור
החמר בת האופנים מעמדם מספרם למנים ויהי בכן

ולא ינום ולא יישן ב׳ רסמי׳ וסימניהון אין עיף ואין כושל בו׳ הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׳ ואור
ב׳ צר ואור הולך ואור ... לא בטע בקרי׳ ירבב לפני פשטיא במקום שומר מהפך ׳וסימניהון
ידו בנבלה׳ את סיחון׳ את הרלה׳ כל מעבר׳ איש אחר׳ איש יושב׳ שקר הנביאים׳ די כל

מירחוק ושרק לו מקצה הארץ
והנה מהרה קל יבוא׃ אין
עיף ואין כושל בו לא ינום
ולא יישן ולא נפתח אזור
חלציו ולא נתק שרוך נעליו׃
אשר חציו שנונים וכל קשתיו
דרכות פרסות סוסיו
כצר נחשבו וגלגליו כסופה׃
שאגה לו כלביא ושאג ככ
ככפירים וינהם ויאחז טרף
ויפליט ואין מציל׃ וינהם עליו
ביום ההוא כנהמת ים ונבט
לארץ והנה חשך צר ואור
חשך בעריפיה׃
בשנת מות המלך עזיהו וא
ואראה את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים
את ההיכל׃ שרפים עמדים
ממעל לו שש כנפים שש
כנפים לאחד בשתים יכסה
פניו ובשתים יכסה רגליו וב
ובשתים יעופף׃ וקרא זה אל
זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ
כבודו׃ וינעו אמות הספים
מקול הקורא והבית ימלא
עשן׃ ואמר אוי לי כי נדמיתי
כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי

יושב כי את המלך יהוה צבאות
ראו עיני׃ ויעף אלי אחד מן
השרפים ובידו רצפה במלקחים
לקח מעל המזבח׃ ויגע על
פי ויאמר הנה נגע זה על
שפתיך וסר עונך וחטאתך
תכפר׃ ואשמע את קול אדני
אמר את מי אשלח ומי ילך
לנו ואמר הנני שלחני׃ ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמוע ואל תבינו וראו ראו
ואל תדעו׃ השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו השע
פן יראה בעיניו ובאזניו ישמ
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא
לו׃ ואמר עד מתי אדני ויאמר
עד אשר אם שאו ערים מ
מאין יושב ובתים מאין אדם
והאדמה תשאה שממה׃
ורחק יהוה את האדם ורבה
העזובה בקרב הארץ׃ ועוד
בה עשיריה ושבה והיתה
לבער כאלה וכאלון אשר
בשלכת מצבת בם זרע קדש
מצבתה׃
ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו
מלך יהודה עלה רצין מלך
ארם ופקח בן רמליהו מלך
ישראל ירושלם למלחמה

כל מלך׳ די מלכות׳ די מרה׳ כל חרל׳ ... וינעו׳ ב׳ וירא העם וינעו ויעמדו׳ וינעו אמות
הספים ... עיף ו׳ בקרי׳ וסימניהון ויבא עשו מן השדה והוא עיף׳ כי עיף אנכי׳ ואתה עיף ויגע
ולא ירא אלהים׳ והאין והנה אין עיף לאמים ... חשך ד׳ בקרי׳ וסימניהון השמש׳
חשך משחור תארם׳ בהלו׳ צר ואור חשך בעריפיה׳ ... טמא ד׳ בקרי׳ וסימניהון
והנגע בכל טמא נפש׳ ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש׳ ב׳ בו׳ ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל

ורבה ד׳ וסימניהון׳ ורבה עליך חית השדה׳ ורבה העזובה בקרב הארץ׳ על רב עונך ורבה משטמה
ורבה היא על הארץ ובתים ד׳ וסימניהון ובתים מלאים כל טוב יתשר לא מלאת׳ ובתים טובים
הבנה וישבת׳ ובתים מיגון יארס והבירו שדות וגזלו

עליה ולא יכל להלחם עליה
ויגד לבית דוד לאמר נחה
ארם על אפרים וינע לבבו ולבב
עמו כנוע עצי יער מפני רוח
ויאמר יהוה אל ישעיהו
צא נא לקראת אחז אתה ושאר
ישוב בנך אל קצה תעלת
הברכה העליונה אל מסלת
שדה כובס ואמרת אליו
השמר והשקט אל תירא
ולבבך אל ירך משני זנבות
האודים העשנים האלה בחרי
אף רצין וארם ובן רמליהו
יען כי יעץ עליך ארם רעה
אפרים ובן רמליהו לאמר
נעלה ביהודה ונקיצנה ונבה
ונבקיענה אלינו ונמליך מלך
בתוכה את בן טבאל
כה אמר אדני יהוה לא
תקום ולא תהיה כי ראש
ארם דמשק וראש דמשק
רצין ובעוד ששים וחמש
שנה יחת אפרים מעם וראש
אפרים שמרון וראש שמרון
בן רמליהו אם לא תאמינו כי
לא תאמנו ויוסף
יהוה דבר אל אחז לאמר
שאל לך אות מעם יהוה
אלהיך העמק שאלה או

הגבה למעלה ויאמר אחז לא
אשאל ולא אנסה את יהוה
ויאמר שמעו נא בית דוד המעט
מכם הלאות אנשים כי
תלאו גם את אלהי לכן יתן
אדני הוא לכם אות הנה העלמה
הרה וילדת בן וקראת שמו ע
עמנו אל חמאה ודבש יאכל
לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב
כי בטרם ידע הנער מאוס ברע
ובחור בטוב תעזב האדמה
אשר אתה קץ מפני שני מלכיה
יביא יהוה עליך ועל עמך ועל
בית אביך ימים אשר לא באו
למיום סור אפרים מעל יהודה
את מלך אשור
והיה ביום ההוא ישרק יהוה
לזבוב אשר בקצה יארי מצרים
ולדבורה אשר בארץ אשור
ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות
ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצ
הנעצוצים ובכל הנהללים
ביום ההוא יגלח אדני בתער
השכירה בעברי נהר במלך
אשור את הראש ושער
הרגלים וגם את הזקן תספה
והיה ביום ההוא יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן והיה
מרב עשות חלב יאכל חמאה

ירך ג׳ וסימניהון׳ אתם קרבים היום למלחמה׳ השמר והשקט אל תירא׳ וכן ירך לבבכם׳ וראש
יא׳ בקרי׳ וסימניהון׳ וראש פתנים אכזר׳ וראש עורב וזאב׳ וראש אחר בא׳ וראש יתן ושתי׳
וראש הפלשתי בידו׳ וראש לו חבוי׳ וראש עגול לכסא׳ וראש אפרים כ׳ב׳ וראש דמשק רצין
וראש עפרות תבל מאוס ג׳ בקרי׳ וסימניהון ... כי בטרם ידע הנער כי אם מאס

למהר ג׳ בקרי׳ וסימניהון והחזק מצרים על העם למהר לשלחם׳ למהר שלל חש בז׳ וכי נבאים על ההרים למהר׳ זכריהו ב׳ בקרי׳ וסימניהון בשנת שלש ושמנה שנה לעזריהו׳

כי חמאה ודבש יאכל כל
הנותר בקרב הארץ׃
והיה ביום ההוא יהיה כל מקום
אשר יהיה שם אלף גפן באלף
כסף לשמיר ולשית יהיה׃ בחצים
ובקשת יבוא שמה כי שמיר
ושית תהיה כל הארץ׃ וכל
ההרים אשר במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת שמיר ושית
והיה למשלח שור ולמרמס
שה׃ ויאמר
יהוה אלי קח לך גליון גדול
וכתב עליו בחרט אנוש למהר
שלל חש בז׃ ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן ואת
זכריהו בן יברכיהו׃ ואקרב אל
הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר
יהוה אלי קרא שמו מהר
שלל חש בז׃ כי בטרם ידע הנער
קרא אבי ואמי ישא את חיל
דמשק ואת שלל שמרון לפני
מלך אשור׃
ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר׃
יען כי מאס העם הזה את מי השלח
ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן
רמליהו׃ ולכן הנה אדני מעלה עליהם
את מי הנהר העצומים והרבים את
מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל
אפיקיו והלך על כל גדותיו׃ וחלף ביהודה

שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות
כנפיו מלא רחב ארצך עמנו אל׃
רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ
התאזרו וחתו התאזרו וחתו׃ עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי
עמנו אל׃ כי כה
אמר יהוה אלי כחזקת היד
ויסרני מלכת בדרך העם הזה
לאמר׃ לא תאמרון קשר לכל
אשר יאמר העם הזה קשר ואת
מוראו לא תיראו ולא
תעריצו׃ את יהוה צבאות אתו
תקדישו והוא מוראכם והוא
מעריצכם׃ והיה למקדש ולאבן
נגף ולצור מכשול לשני
בתי ישראל לפח ולמוקש ל
יושב ירושלם׃ וכשלו בם
רבים ונפלו ונשברו ונוקשו
ונלכדו׃ צור
תעודה חתום תורה בלמדי׃
וחכיתי ליהוה המסתיר פניו
מבית יעקב וקויתי לו׃ הנה
אנכי והילדים אשר נתן לי
יהוה לאתות ולמופתים
בישראל מעם יהוה צבאות
השכן בהר ציון׃ וכי יאמרו
אליכם דרשו אל האבות ואל
הידענים המצפצפים והמהגים
הלוא עם אל אלהיו ידרש
בעד החיים אל המתים׃

ואעידה לי עדים נאמנים׳ וכל ד״ה דכות׳ זכריהו וזכריה׳ ככ״ז׳ וסימניהון זכריה בן משלמיה׳ יאסף הראש׳ ובדוד ויאחין ויעזיאל וזכריה׳ ובשנת שלש למלכו׳ ורוח ה׳ לבשה׳ והאנשים עשום׳ ולכן ה׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ולכן נשבעתי לבית עלי׳ הנה ה׳ מעלה׳ המטה יאשר עליה שם׳ יחכה ה׳ לחננכם׳ ב׳ בם׳ ה׳ מלי׳ בב׳ טעמי׳ וסימניהון לירמיהם להחלין׳ וקויתי לו׳ מיכוע טהרים׳ והאשה אולי׳ אילין ב׳ טע בכל מלוק ה׳ בקרי׳

והילדים ג׳ בקר׳ וסימניהון הנה אנכי והילדים · והילדים האלה ארבעתם · וגם הנשים והילדים
שמחון   והיה ביום ההוא · יג רסמי׳ בספ׳ וסימניהון והיה ביום ההוא ישקה · והיה ביום
לא יוסיף · יוסיף ·· יסור · שורש ישי · והכהניה ייזל כבור יעקב וקראי לעברי ונגלכח ער׳

לתורה ולתעודה אם לא יאמרו
כדבר הזה אשר אין לו
שחר: ועבר בה נקשה ורעב והיה
כי ירעב והתקצף וקלל במלכו
ובאלהיו ופנה למעלה: ואל
ארץ יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה מנדח:
כי לא מועף לאשר מוצק לה
כעת הראשון הקל ארצה זבלון
וארצה נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן גליל הג
גוים: העם ההלכים בחשך ראו
אור גדול ישבי בארץ צלמות
אור נגה עליהם: הרבית הגוי
לא הגדלת השמחה שמחו
לפניך כשמחת בקציר כאשר
יגילו בחלקם שלל: כי את על
סבלו ואת מטה שכמו שבט
הנגש בו החתת כיום מדין: כי
כל סאון סאן ברעש ושמלה
מגוללה בדמים והיתה לשרפה
מאכלת אש: כי ילד ילד לנו
בן נתן לנו ותהי המשרה על
שכמו ויקרא שמו פלא יועץ
אל גבור אביעד שר שלום:
לםרבה המשרה ולשלום אין
קץ על כסא דוד ועל ממלכתו
להכין אתה ולסעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד עולם

קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:
דבר שלח אדני ביעקב
ונפל בישראל: וידעו העם כלו
אפרים ויושב שמרון בגאוה
ובגדל לבב לאמר: לבנים נפלו
וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים
נחליף: וישגב יהוה את צרי
רצין עליו ואת איביו יסכסך:
ארם מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה: והעם לא שב עד המכהו
ואת יהוה צבאות לא דרשו:
ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב
כפה ואגמון יום אחד: זקן
ונשוא פנים הוא הראש ונביא
מורה שקר הוא הזנב: ויהיו
מאשרי העם הזה מתעים ומ
ומאשריו מבלעים: על כן
בחוריו לא ישמח אדני ואת
יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם
כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר
נבלה בכל זאת לא שב אפו ו
ועוד ידו נטויה: כי בערה כאש
רשעה שמיר ושית תאכל ותצת
בסבכי היער ויתאבכו גאות
עשן: בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת
אש איש אל אחיו לא יחמלו:

יפקד ·· יחבטו ··   השמחה ב׳ וסימניהון הרבית הגוי · ושבחתי אני את השמחה ואין העם
מכירים קול   לבנים ג׳ וסימניהון והכן לבנים ההבה · הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה לבנים
נפלו וגזית נבנה · וחד ולבנים אמרים לנו עשו   וישגב ב׳ וישגב ·· את צרי רצין עליו
וישגב אביון מעוני   ושמלה ב׳ ואהב גר · מגוללה   יתומיו ב׳ ואת יתמיו ואת אלמנתיו
אלמנותיו ואל יהי חונן ליתומיו   ונשוא פנים ב׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון שר חמשים ונשוא

מרע ומרע ׳ ב בה ׳ וסימנהון כי כלו חנף ומרע ׳ מרע מקשיבי ׳ לא ישמח ׳ל וחד ולא ישמח אבי ׳
ישלח ׳יב בקרי ׳ וסימנהון בלכתך לשוב מצרימה ׳ ושלחתי את ידי ׳ בשלחן כלה ׳ וגם את הערבה ׳ אתה
המהומה ׳ במשמניו רזון ׳ לאמר הן ישלח איש את אשתו ׳ ועל יוכל ישלח שרשיו ׳ הילמלא כתע איש

ויגזר על ימין ורעב ויאכל על
שמאול ולא שבעו איש בשר
זרועו יאכלו: מנשה את אפרים
ואפרים את מנשה יחדו המה
על יהודה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה:
הוי החקקים חקקי און
ומכתבים עמל כתבו: להטות
מדין דלים ולגזל משפט עניי
עמי להיות אלמנות שללם
ואת יתומים יבזו: ומה תעשו
ליום פקדה ולשואה ממרחק
תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם: בלתי כרע תחת
אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל
זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה: הוי אשור
שבט אפי ומטה הוא בידם
זעמי: בגוי חנף אשלחנו ועל
עם עברתי אצונו לשלל שלל
ולבז בז ולשימו מרמס כחמר
חוצות: והוא לא כן ידמה
ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד
בלבבו ולהכרית גוים לא מעט:
כי יאמר הלא שרי יחדו
מלכים: הלא ככרכמיש כלנו
אם לא כארפד חמת אם לא
כדמשק שמרון: כאשר מצאה ידי
לממלכת האליל ופסיליהם

ופסיליהם מירושלם ומשמרון:
הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה
כן אעשה לירושלם ולעצביה:
והיה כי יבצע אדני
את כל מעשהו בהר ציון
ובירושלם אפקד על פרי גדל
לבב מלך אשור ועל תפארת
רום עיניו: כי אמר בכח ידי
עשיתי ובחכמתי כי נבנותי
ואסיר גבולת עמים ועתידותיהם
שושתי ואוריד כאביר יושבים:
ותמצא כקן ידי לחיל העמים
וכאסף ביצים עזבות כל הארץ
אני אספתי ולא היה נדד כנף
ופצה פה ומצפצף: היתפאר
הגרזן על החצב בו אם יתגדל
המשור על מניפו כהניף שבט
ואת מרימיו כהרים מטה לא
עץ: לכן ישלח האדון
אדני צבאות במשמניו רזון
ותחת כבדו יקד יקד כיקוד
אש: והיה אור ישראל לאש
וקדושו ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום אחד: וכבוד
יערו וכרמלו מנפש ועד
בשר יכלה והיה כמסס נסס:
ושאר עץ יערו מספר יהיו
ונער יכתבם:
והיה ביום ההוא לא יוסיף

תיש ההפוכות ׳ ישלח בם חרון ׳ בהם עריב ׳ וחד וישלח את בני ישראל ׳ הגרזן ד בליש בקרי ׳ וכל חד וחד
ל רבו ׳ וסימנהון ׳ ונדחה ידו בגרזן ׳ לנדח עליו גרזן ׳ ומקבות והגרזן ׳ היתפאר הגרזן ׳ והיה ח בטע
בפס לגרמי ׳ וסימנהון והיה באחרית הימים ׳ והיה הנשאר בציון ׳ והיה ביום ההוא ישרק ׳ה יוסיף
ה שנית ידו ׳ לא יוסיף עוד שאר ׳ יסיר סבלו מעל שכמך ועלו ׳ והיה ביום ההוא יתקע ׳ והיה על כל
הרגבוה ׳ הלא ׳ וחס בפס ׳ וסימ׳ כי יאמר הלא ככרכמיש ׳ הלא כאשר עשיתי ׳ הלא על היאנש

ולבבו ה׳ בקר׳ וסימנהון׳ והוא לא כן ידמה׳ והתברך בלבבו לא נכיר שלום יהיה לי׳ כי להשמיד בלבבו׳ ולנפתלי׳ וישם דוד
ודבר אמת בלבבו׳ והלבנון ה׳ בקר׳ וסימניהון ויאיתן ד׳ מל וחד חס׳ אעברה נא ואראה

עַל יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת׃
שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל אֵל
גִּבּוֹר׃ כִּי אִם יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כִּלָּיוֹן
חָרוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָה׃
כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה
אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה
בְּקֶרֶב כָּל הָאָרֶץ׃
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
אַל תִּירָא עַמִּי יֹשֵׁב צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר
בַּשֵּׁבֶט יַכֶּכָּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ
בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ כִּי עוֹד מְעַט מִזְעָר
וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל תַּבְלִיתָם׃
וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט
כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ
עַל הַיָּם וּנְשָׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבֳּלוֹ מֵעַל
שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְחֻבַּל
עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן׃ בָּא עַל עַיַּת עָבַר
בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד כֵּלָיו׃
עָבְרוּ מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ
חָרְדָה הָרָמָה גִּבְעַת שָׁאוּל נָסָה׃
צַהֲלִי קוֹלֵךְ בַּת גַּלִּים הַקְשִׁיבִי
לַיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃ נָדְדָה מַדְמֵנָה
יֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעִיזוּ׃ עוֹד
הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יְנֹפֵף יָדוֹ הַר
בֵּית צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלִָם׃
הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת

מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי
הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ׃
וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן
בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃
וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר
מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃ וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה
וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה׃
וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא לְמַרְאֵה
עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנָיו
יוֹכִיחַ׃ וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ
בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ
בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית
רָשָׁע׃ וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו
וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃ וְגָר זְאֵב
עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל
וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן
נֹהֵג בָּם׃ וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחְדָּו
יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל
תֶּבֶן׃ וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל חֻר פָּתֶן
וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ
הָדָה׃ לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל
הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה
אֶת יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ
יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו
גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ
כָּבוֹד׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת

ואראה את הארץ חס׳ ההר הטוב הזה והלבנון׳ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה׳ ומשנה
תורה׳ מהמדבר והלבנון הזה ועד׳ והלבנון באדיר יפול׳ פאורה ג׳ בקרי׳ וסימנהון׳ הנה
האדון ה׳ צבאות מסעף פארה׳ פורה דרכתי לבדי׳ לחשוף המשים באורה׳ ישוב ה׳ וחסר׳
וסימנהון בלשון תרגום׳ יאכל מסכינא׳ בעברתה׳ דירושלם׳ ואתנחם׳ מעברה ל׳ דג׳ וחד מעביר
וחד להעביר את כל המלך ל׳ כורזהו׳ ונהת ל׳ סבכי ל׳ יפרה ל׳ והאמונה ל׳ והבר ל׳

בשבט פיו ז רפו סה׳ וסימנהון ומזבולן משכים בשבט ספר והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם והכה הארץ בשבט פיו הרעם בשבט ברזל ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים אני הגבר ראה עני וחד ובשבט אפרים לא בחר וממצרים ב בקר׳ מאשור וכראו׳

את שאר עמו אשר ישאר
מאשור וממצרים ומפתרוס
ומכוש ומעילם ומשנער
ומחמת ומאיי הים ונשא נס
לגוים ואסף נדחי ישראל
ונפצות יהודה יקבץ מארבע
כנפות הארץ וסרה קנאת
אפרים וצררי יהודה יכרתו
אפרים לא יקנא את יהודה
ויהודה לא יצר את אפרים
ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו
יבזו את בני קדם אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון
משמעתם והחרים יהוה את
לשון ים מצרים והניף ידו על
הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה
נחלים והדריך בנעלים והיתה
מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה
לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים ואמרת ביום ההוא אודך
יהוה כי אנפת בי ישב אפך
ותנחמני הנה אל ישועתי
אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת
יה יהוה ויהי לי לישועה
ושאבתם מים בששון ממעיני
הישועה ואמרתם ביום ההוא
הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילתיו הזכירו כי

נשגב שמו זמרו יהוה כי גאות
עשה מודעת זאת בכל הארץ
צהלי ורני יושבת ציון כי גדול
בקרבך קדוש ישראל
משא בבל אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ על הר
נשפה שאו נס הרימו קול
להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים
אני צויתי למקדשי גם קראתי
גבורי לאפי עליזי גאותי קול
המון בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות מפקד צבא
מלחמה באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי
זעמו לחבל כל הארץ הילילו
כי קרוב יום יהוה כשד משדי
יבוא על כן כל ידים תרפינה
וכל לבב אנוש ימס ונבהלו
צירים וחבלים יאחזון כיולדה
יחילון איש אל רעהו יתמהו
פני להבים פניהם הנה יום יהוה
בא אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה וחטאיה
ישמיד ממנה כי כוכבי
השמים וכסיליהם לא יהלו
אורם חשך השמש בצאתו
וירח לא יגיה אורו ופקדתי
על תבל רעה ועל רשעים עונם

למראה ג בקר׳ ב בת׳ וב׳ הכ׳ וסימנהון ויצמח ה׳ אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה הלין פתח׳ והריחו ביראת ה׳ ולא למראה עיניו והעבירה עליהם הלין ב קמ׳ ויראת ה׳ ב רסמ׳ רוח דעת ויראת ה׳ סו פסו׳ תחת כי שנאו דעת עזי וזמרת ג רסמ׳ בקר׳ וסימנהון זה אלי ואנוהו הנה אל ישועתי אבטח ותהלים חד בכת׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳ ויבאו ז רפו׳ וסימנהון ואתה הוא את מצרך ואני הנני מחזק את לב מצרים קום לך למסע לפני העם הבו לכם שלשה

בנעלים ב׳ · והדריך בנעלים · מה יפו פעמיך · להבים ג׳ · וסימניהון · ומצרים ילד יהוה לודים
ואת ענמים · וחכירו · פני להבים פניהם · חד כת׳ חד בבבי חד בכתו · וקרוב ד׳ בקרי וסימניהו
וקרוב לבא עתה וימיה · כי קרוב יום · הורינו וקרוב שמך · וקרוב לשמע מתת הכסילים ·

והשבתי גאון זדים וגאות עריצים
אשפיל׃ אוקיר אנוש מפז וא
אדם מכתם אופיר׃ על כן שמים
ארגיז ותרעש הארץ ממקומה
בעברת יהוה צבאות וביום חרון
אפו׃ והיה כצבי מדח וכצאן
ואין מקבץ איש אל עמו יפנו
ואיש אל ארצו ינוסו׃ כל
הנמצא ידקר וכל הנספה יפול
בחרב׃ ועלליהם ירטשו
לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם
תשגלנה׃ הנני מעיר עליהם את
מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב
לא יחפצו בו׃ וקשתות נערים
תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו
על בנים לא תחוס עינם׃ והיתה
בבל צבי ממלכות תפארת גאון
כשדים כמהפכת אלהים את
סדם ואת עמרה׃ לא תשב
לנצח ולא תשכן עד דור ודור
ולא יהל שם ערבי ורעים לא
ירבצו שם׃ ורבצו שם ציים
ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם
בנות יענה ושעירים ירקדו שם׃
וענה איים באלמנותיו ותנים
בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה
וימיה לא ימשכו׃ כי ירחם
יהוה את יעקב ובחר עוד בי
בישראל והניחם על אדמתם

ונלוה הגר עליהם ונספחו על
בית יעקב׃ ולקחום עמים וה
והביאום אל מקומם והתנחלום
בית ישראל על אדמת יהוה
לעבדים ולשפחות והיו שבים
לשביהם ורדו בנגשיהם׃
והיה ביום הניח יהוה
לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה
הקשה אשר עבד בך׃ ונשאת
המשל הזה על מלך בבל ואמ
ואמרת איך שבת נגש שבתה
מדהבה׃ שבר יהוה מטה
רשעים שבט משלים׃ מכה
עמים בעברה מכת בלתי סרה
רדה באף גוים מרדף בלי חשך׃
נחה שקטה כל הארץ פצחו
רנה׃ גם ברושים שמחו לך
ארזי לבנון מאז שכבת לא
יעלה הכרת עלינו׃ שאול
מתחת רגזה לך לקראת בואך
עורר לך רפאים כל עתודי ארץ
הקים מכסאותם כל מלכי גוים׃
כלם יענו ויאמרו אליך גם
אתה חלית כמונו אלינו
נמשלת׃ הורד שאול גאונך
המית נבליך תחתיך יצע רמה
ומכסך תולעה׃ איך נפלת
משמים הילל בן שחר נגדעת
לארץ חולש על גוים׃ ואתה

אורם ג׳ ומל׳ · וסימניהון כי כוכבי השמים וכסיליהם · ואל השמים ואין אורם · וימנע מרשעים
אורם · מכה ה׳ פת׳ · וסימניהון · בלטו תרגו׳ עבראי כחוטריא לא המחי · עממין בעברא ·· מחא ·
וכל אכה הכה רכו · כמונו ד׳ ג׳ חס׳ · וחד מל׳ · וסימניהון אם תהיו כמנו · כימי כל בשרי · כי
עתה כמונו עשרה אלפים · חלית כמונו אליך נמשלת · עבד ב׳ · וסימניהון · אשר לא
עבד בה · ומן העבדה הקשה אשר עבד בך · יצע ב׳ שק ואפר יצע לרבים · תחתיך יצע ·

ימנע ב׳ הזה ד׳ רפי׳ וסימניהון אחוכון גבריא יתי כיעבריא׳ ופירושא׳ הזה אחיכם הקטן׳ הזה
האיש מרגיז הארץ׳ הזה יבא אל ביתי׳ בבקר רע היתה ד׳ וסימניהון אם לא כאשר דמיתי
כן היתה׳ ציון מדבר היתה׳ ומלחמה לא היתה׳ על כן לנדה היתה ופריו ב׳ מתוק לחכי׳ שרף מעופף׳

אמרת בלבבך השמים אעלה
ממעל לכוכבי אל ארים כסאי
ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃
אעלה על במתי עב אדמה
לעליון׃ אך אל שאול תורד
אל ירכתי בור׃ ראיך אליך
ישגיחו אליך יתבוננו הזה
האיש מרגיז הארץ מרעיש
ממלכות׃ שם תבל כמדבר
ועריו הרס אסיריו לא פתח
ביתה׃ כל מלכי גוים כלם שכבו
בכבוד איש בביתו׃ ואתה השלכת
מקברך כנצר נתעב לבש הרגים
מטעני חרב יורדי אל אבני בור
כפגר מובס׃ לא תחד אתם
בקבורה כי ארצך שחת עמך
הרגת לא יקרא לעולם זרע
מרעים׃ הכינו לבניו מטבח
בעון אבותם בל יקמו וירשו
ארץ ומלאו פני תבל ערים׃
וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר ונין
ונכד נאם יהוה׃ ושמתיה
למורש קפד ואגמי מים וט
וטאטאתיה במטאטא השמד
נאם יהוה צבאות׃
נשבע יהוה צבאות לאמר אם
לא כאשר דמיתי כן היתה
וכאשר יעצתי היא תקום׃

לשבר אשור בארצי ועל הרי
אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו
מעל שכמו יסור׃ זאת העצה
היעוצה על כל הארץ וזאת
היד הנטויה על כל הגוים׃ כי
יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו
הנטויה ומי ישיבנה׃
בשנת מות המלך אחז היה
המשא הזה׃ אל תשמחי
פלשת כלך כי נשבר שבט מכך
כי משרש נחש יצא צפע ו
ופריו שרף מעופף׃ ורעו בכורי
דלים ואביונים לבטח ירבצו
והמתי ברעב שרשך ושאריתך
יהרג׃ הילילי שער זעקי עיר
נמוג פלשת כלך כי מצפון ע
עשן בא ואין בודד במועדיו׃
ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה
יסד ציון ובה יחסו עניי עמו׃
משא מואב כי בליל שדד ער
מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב
נדמה׃ עלה הבית ודיבן הבמות לבכי
על נבו ועל מידבא מואב
ייליל בכל ראשיו קרחה כל
זקן גרועה׃ בחוצתיו חגרו שק
על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל
ירד בבכי׃ ותזעק חשבון וא
ואלעלה עד יהץ נשמע קולם
על כן חלצי מואב יריעו נפשו

היתה ד׳ וסימניהון אם לא כאשר דמיתי כן היתה׳ ציון מדבר היתה׳ ומלחמה לא היתה׳ על כן לנדה
היתה׳ וידו ג׳ וסימניהון וידו אחזת בעקב עשו׳ וידו חלקתה להם בקו׳ וידו הנטויה ומי ישיבנה׳
ובה ג׳ וסימניהון ובה ארע כי עשית חסר עם אדני׳ ובה יחסו עניי עמו׳ ובה אבן יקרה
בודד ג׳ וסימניהון ואין בודד במועדיו׳ פרא בודד לו אפרים׳ כצפור בודד על גג׳ יתרא ב׳
ימרא הישראלי עשה׳ יסד ד׳ וסימ׳ ומה יענה מלאכי גוי׳ הנני יסד בציון׳ כלם הברורים׳ כי כן יסד
המלך׳

ודרש ג חס וסימניהן ודרש אל המתים שפט ודרש משפט ודרש רעה תבאנו חד בג חד כנביא
חד בכתו כלה ג בה ה וסימניהון ועל ישראל כלה ייליל יורד בבכי למואב כלה ייליל וכל ימני
ויחזקאל ויב דכו במג מקטבס ועד גדולם כלה בוצע בצע כלה עשה שקר בכוי הצני כלו

נפשו ירעה לו לבי למואב יזעק
בריחה עד צער עגלת שלשיה
כי מעלה הלוחית בבכי יעלה
בו כי דרך חורנים זעקת
שבר יעערו כי מי נמרים
משמות יהיו כי יבש חציר
כלה דשא ירק לא היה על כן
יתרה עשה ופקדתם על נחל
הערבים ישאום כי הקיפה
הזעקה את גבול מואב עד
אגלים יללתה ובאר אילים
יללתה כי מי דימון מלאו דם
כי אשית על דימון נוספות
לפליטת מואב אריה ולשארית
אדמה שלחו כר מושל ארץ
מסלע מדברה אל הר בת ציון
והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה
בנות מואב מעברת לארנון
הביאו עצה עשו פלילה שיתי
כליל צלך בתוך צהרים סתרי
נדחים נדד אל תגלי יגורו בך
נדחי מואב הוי סתר למו מפני
שודד כי אפס המץ כלה שד
תמו רמס מן הארץ
והוכן בחסד כסא וישב
עליו באמת באהל דוד שפט
ודרש משפט ומהר צדק
שמענו גאון מואב גא מאד
גאותו וגאונו ועברתו לא כן

בדיו לכן ייליל מואב למואב
כלה ייליל לאשישי קיר חרשת
תהגו אך נכאים כי שדמות חשבון
אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר
שלחותיה נטשו עברו ים על כן
אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי
חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל
ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים
לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא
ידרך הדרך הידד השבתי על כן מעי
למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר
חרש והיה כי נראה כי נלאה
מואב על הבמה ובא אל
מקדשו להתפלל ולא יוכל
זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב מאז ועתה
דבר יהוה לאמר בשלש שנים
כשני שכיר ונקלה כבוד מואב
בכל ההמון הרב ושאר מעט
מזער לוא כביר
משא דמשק הנה דמשק מוסר
מעיר והיתה מעי מפלה
עזבות ערי ערער לעדרים
תהיינה ורבצו ואין מחריד
ונשבת מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד
בני ישראל יהיו נאם יהוה

ירעע ג חס בלי וסימניהון וביקבים לא ירנן ולא ירעע רעה התרעעה הארץ איש רעים להתרעע
נלאה ב בקרי וסימניהון והיה כי נראה כי נלאה מואב נלאה להשיבה אל פיו וחד נחלתך ונלאה
אתה כוננתה על נבו ל רספי כל זקן ל רספי יעערו ל כעברות ל פליטה ל המץ ל
גאמאד ל רספי על נכאים ל רספי שלוחתיה ל אריוך ל ירנן ל כבנור ל בשלש ל

גמא ג׳ חס בליש וסימניהון ויקח לו תבת גמא ובכלי גמא על פני מים היגאה גמא בלי ביצה חד
בת חד בבבל ובבקר ו׳ בקר׳ וסימניהון ובבקר תשגשגי לחם ובבקר היתה שכבת הטל
ובבקר ובערב תפריחון בערב היא באה ובבקר היא שבה ובבקר אמר לבילך ובבקר תפלתי תקדמך

נבאות׃ והיה
ביום ההוא ידל כבוד יעקב
ומשמן בשרו ירזה׃ והיה כא
כאסף קציר קמה וזרעו שבלים
יקצור והיה כמלקט שבלים
בעמק רפאים׃ ונשאר בו
עוללות כנקף זית שנים שלשה
גרגרים בראש אמיר ארבעה
חמשה בסעפיה פריה נאם
יהוה אלהי ישראל׃
ביום ההוא ישעה האדם על
עשהו ועיניו אל קדוש ישראל
תראינה׃ ולא ישעה אל המזבח
המזבחות מעשה ידיו ואשר
עשו אצבעתיו לא יראה וה
והאשרים והחמנים׃
ביום ההוא יהיו ערי מעזו
כעזובת החרש והאמיר אשר
עזבו מפני בני ישראל והיתה
שממה׃ כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על כן
תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר
תזרענו׃ ביום נטעך תשגשגי
ובבקר זרעך תפריחי נד קציר
ביום נחלה וכאב אנוש׃
הוי המון עמים רבים
כהמות ימים יהמיון ושאון
לאמים כשאון מים כבירים
ישאון׃ לאמים כשאון מים

רבים ישאון וגער בו ונס ממר
ממרחק ורדף כמץ הרים לפני
רוח וכגלגל לפני סופה׃ לעת
ערב והנה בלהה בטרם בקר
איננו זה חלק שוסינו וגורל
לבזזינו׃ הוי
ארץ צלצל כנפים אשר מעבר
לנהרי כוש׃ השלח בים צירים
ובכלי גמא על פני מים לכו
מלאכים קלים אל גוי ממשך
ומורט אל עם נורא מן הוא
והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר
בזאו נהרים ארצו׃ כל ישבי
תבל ושכני ארץ כנשא נס
הרים תראו וכתקע שופר
תשמעו׃ כי כה
אמר יהוה אלי אשקוטה
ואביטה במכוני כחם צח עלי
אור כעב טל בחם קציר׃ כי לפני
קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה
נצה וכרת הזלזלים במזמרות
ואת הנטישות הסיר התז׃ יעזבו
יחדו לעיט הרים ולבהמת
הארץ וקץ עליו העיט וכל
בהמת הארץ עליו תחרף׃ בעת
ההיא יובל שי ליהוה צבאות
עם ממשך ומורט ומעם נורא
מן הוא והלאה גוי קו קו
ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו

העיט ד׳ ב׳ קמ׳ וב׳ פת׳ וסימניהון וירד העיט על הפגרים וקץ עליו העיט העיט צבוע נחלתי לבמו
ולא ו׳ ראה פת׳ בספ וסימניהון ולא ישעה אל המזבחות ולא יהיה למצרים תשועה ולא ישוב אל לבו
ולא אתי קראת׃ המון ג׳ בקר׳ וסימניהון הוי המון עמים רבים אך הבל כי הנה אויביך
המון וגורל ב׳ בקר׳ וסימניהון גורל אחד ליי וגורל אחד חלק שוסנו וגורל לבוזזינו

קשה הקשה ה׳ וסימניהון בלשו׳ תרג׳ מרעת׳ סברית לגבריא דמילוי עדיכן נרת׳ ה׳ וסימניהון
ודית אתם קול עלה נרה׳ יבש נרת ואיננו׳ כקש נרף קשתו׳ העלה נרת הערוץ׳ בכל נרת מנקשי מות׳
עד׳ ∴ ה׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ושבת עד ∴ ושבו עד ∴ שובה ישראל עד לך׳ נחפשה דרכינו ונחקורה׳

אל מקום שם יהוה צבאות
הר ציון משא
מצרים הנה יהוה רכב על עב
קל ובא מצרים ונעו אלילי
מצרים מפניו ולבב מצרים ימס
בקרבו: וסכסכתי מצרים במצרים
ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו
עיר בעיר ממלכה בממלכה: ונבקה
רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל
האלילים ואל האטים ואל
האבות ואל הידענים: וסכרתי
את מצרים ביד אדנים קשה ומלך
עז ימשל בם נאם האדון
יהוה צבאות: ונשתו מים מהים
ונהר יחרב ויבש: והאזניחו
נהרות דללו וחרבו יארי מצור
קנה וסוף קמלו: ערות על יאור
על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש
נדף ואיננו: ואנו הדיגים ואבלו
כל משליכי ביאור חכה ופרשי
מכמרת על פני מים אמללו:
ובשו עבדי פשתים שריקות
וארגים חורי: והיו שתתיה מד
כאים כל עשי שכר אגמי
נפש: אך אולים שרי צען
חכמי יעצי פרעה עצה נבערה
איך תאמרו אל פרעה בן חכמים
אני בן מלכי קדם: אים אפוא

חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה
יעץ יהוה צבאות על מצרים:
נואלו שרי צען נשאו שרי נף
התעו את מצרים פנת שבטיה:
יהוה מסך בקרבה רוח עועים
והתעו את מצרים בכל מעשהו
כהתעות שכור בקיאו: ולא יהיה
למצרים מעשה אשר
יעשה ראש וזנב כפה ואגמון:
ביום ההוא יהיה מצרים כנשים
וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה
צבאות אשר הוא מניף עליו:
והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא
כל אשר יזכיר אתה אליו
יפחד מפני עצת יהוה צבאות
אשר הוא יועץ עליו:
ביום ההוא יהיו חמש
ערים בארץ מצרים מדברות
שפת כנען ונשבעות ליהוה
צבאות עיר ההרס יאמר
לאחת: ביום ההוא יהיה מזבח
ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה
אצל גבולה ליהוה: והיה
לאות ולעד ליהוה צבאות
בארץ מצרים כי יצעקו אל
יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע
ורב והצילם: ונודע יהוה
למצרים וידעו מצרים את
יהוה ביום ההוא ועבדו זבח

וידעו׳ י״א בקרי׳ וסימ׳ יסגרך ה׳ כי לא בחרב ובחנית׳ עננבי ∴ עננבי׳ כל ממלכות הארץ׳ וחבירו׳ מה יעץ׳
למען יראו וידעו׳ וידעו עבדתי׳ כי אלהים משל ביעקב׳ כי ידך׳ ויגידו׳ ד׳ רפי׳ וסימניהון שאל אבי
ונערך׳ אם איפוא חכמיך׳ יבאו ויגידו לנו׳ יבאו ויגידו׳ נדר ונדר לנדר ה׳ בלישנ׳ וסימניהון
בלשון תרגו׳ כל נדרא דארמלתא שלם עבדא ולא אתקבל׳ ופירוש׳ כל נדר וכל שבעת אסר׳ ולנדרילא
יריבה׳ כי נדר נדר עבדך׳ ונדר אלמנה וגרושה׳ ונדרו נדר ליי׳ ושלמו

יעעקו · ג בקר · וסימניהון · כי יעעקו אל · מפני לוחצים · שם יזעקו ולא יענה · ובעת צרתם
יזעקו אליך · ברכו · ד בקר · וסימניהון · כרוח שדה אשר ברכו ה · וישטם עשו ליעקב · אשר ברכו ה

ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו:
ונגף יהוה את מצרים נגף
ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר
להם ורפאם: ביום ההוא תהיה
מסלה ממצרים אשורה ובא
אשור במצרים ומצרים באשור
ועבדו מצרים את אשור:
ביום ההוא יהיה ישראל
שלישיה למצרים ולאשור
ברכה בקרב הארץ: אשר ברכו
יהוה צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל:
בשנת בא תרתן אשדודה
בשלח אתו סרגון מלך אשור
וילחם באשדוד וילכדה:
בעת ההיא דבר יהוה
ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר
לך ופתחת השק מעל מתניך
ונעלך תחלץ מעל רגלך ויעש
כן הלך ערום ויחף:
ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי
ישעיהו ערום ויחף שלש שנים
אות ומופת על מצרים
ועל כוש: כן ינהג מלך אשור
את שבי מצרים ואת גלות
כוש נערים וזקנים ערום ויחף
וחשופי שת ערות מצרים: וחתו
ובשו מכוש מבטם ומן

מצרים תפארתם: ואמר ישב
האי הזה ביום ההוא הנה כה
מבטנו אשר נסנו שם לעזרה
להנצל מפני מלך אשור ואיך
נמלט אנחנו:
משא מדבר ים כסופות בנגב
לחלוף ממדבר בא מארץ
נוראה: חזות קשה הגד לי הבוגד
בוגד והשודד שודד עלי
עילם צורי מדי כל אנחתה
השבתי: על כן מלאו מתני
חלחלה צירים אחזוני כצירי
יולדה נעויתי משמע נבהלתי
מראות: תעה לבבי פלצות
בעתתני את נשף חשקי שם
לי לחרדה: ערך השלחן צפה
הצפית אכול שתה קומו השרים
משחו מגן:
כי כה אמר אלי אדני לך הע
העמד המצפה אשר יראה
יגיד: וראה רכב צמד פרשים
רכב חמור רכב גמל והקשיב
קשב רב קשב: ויקרא אריה
על מצפה אדני אנכי עמד
תמיד יומם ועל משמרתי אנכי
נצב כל הלילות: והנה זה
בא רכב איש צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה נפלה בבל
וכל פסילי אלהיה שבר לארץ:

נביאות · פעלת השמיני · ונחלתי · ג · וסימניהון · ומעשה ידי אשור · ונחלתי שמתם לתועבה · עמי ונחלתי ישראל אשר בזרו בגוים · בלחמיו · ג בקר · וסימניהון · ויליד כיתו הם יאספו בלחמיו · בלחמיו קרניו נידי · נשחיתה עץ בלחמו · תשואות · ד בקר · וסימניהון · מלאה עיר הומיה · תשואות חן חן לה · תשואות נוגש לא ישמע · תשואות סכתו ·
תשואות

עליה ג׳ בקרי וסימניהון מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות גם שם עלית לזבח זבח ואת עליה על
כולנה יאלין כה פסוקיא דספ ופסוקיהון ישעו יחבר יחישה יבריא ה׳ על שרפים עמדים
והרא זה אל זה ותמינה פנן ויספח ה׳ שנות הבוגד בוגד ב׳ בכו יהנה הרוג בקר פנו הלוט הלוט

מְדֻשָׁתִי וּבֶן גָּרְנִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי
מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִגַּדְתִּי לָכֶם׃
מַשָּׂא דּוּמָה אֵלַי קֹרֵא מִשֵּׂעִיר
שֹׁמֵר מַה מִּלַּיְלָה שֹׁמֵר מַה
מִּלֵּיל׃ אָמַר שֹׁמֵר אָתָא בֹקֶר
וְגַם לָיְלָה אִם תִּבְעָיוּן בְּעָיוּ שֻׁבוּ
אֵתָיוּ׃ מַשָּׂא
בַּעְרָב בַּיַּעַר בַּעְרַב תָּלִינוּ אֹרְחוֹת
דְּדָנִים׃ לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ מָיִם
יֹשְׁבֵי אֶרֶץ תֵּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ
נֹדֵד׃ כִּי מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדָדוּ מִפְּנֵי
חֶרֶב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה
וּמִפְּנֵי כֹּבֶד מִלְחָמָה׃
כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלָי בְּעוֹד
שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלָה כָּל כְּבוֹד
קֵדָר׃ וּשְׁאָר מִסְפַּר קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי
בְנֵי קֵדָר יִמְעָטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל דִּבֵּר׃
מַשָּׂא גֵּיא חִזָּיוֹן מַה לָּךְ אֵפוֹא
כִּי עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת׃ תְּשֻׁאוֹת
מְלֵאָה עִיר הוֹמִיָּה קִרְיָה עַלִּיזָה
חֲלָלַיִךְ לֹא חַלְלֵי חֶרֶב
וְלֹא מֵתֵי מִלְחָמָה׃ כָּל קְצִינַיִךְ
נָדְדוּ יַחַד מִקֶּשֶׁת אֻסָּרוּ כָּל
נִמְצָאַיִךְ אֻסְּרוּ יַחְדָּו מֵרָחוֹק
בָּרָחוּ׃ עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי
אֲמָרֵר בַּבֶּכִי אַל תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי
עַל שֹׁד בַּת עַמִּי׃ כִּי יוֹם מְהוּמָה

וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה לַאדֹנָי יְהוִה
צְבָאוֹת בְּגֵי חִזָּיוֹן מְקַרְקַר קִר
וְשׁוֹעַ אֶל הָהָר׃ וְעֵילָם נָשָׂא
אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקִיר
עֵרָה מָגֵן׃ וַיְהִי מִבְחַר עֲמָקַיִךְ
מָלְאוּ רָכֶב וְהַפָּרָשִׁים שֹׁת שָׁתוּ
הַשָּׁעְרָה׃ וַיְגַל אֵת מָסַךְ יְהוּדָה
וַתַּבֵּט בַּיּוֹם הַהוּא אֶל נֶשֶׁק בֵּית
הַיָּעַר׃ וְאֵת בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד
רְאִיתֶם כִּי רָבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת מֵי
הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה׃ וְאֶת בָּתֵּי
יְרוּשָׁלִַם סְפַרְתֶּם וַתִּתְצוּ הַבָּתִּים
לְבַצֵּר הַחוֹמָה׃ וּמִקְוָה עֲשִׂיתֶם
בֵּין הַחֹמֹתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה
וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל עֹשֶׂיהָ וְיֹצְרָהּ
מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם׃ וַיִּקְרָא
אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא
לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגֹר
שָׂק׃ וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג
בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אָכֹל בָּשָׂר
וְשָׁתוֹת יָיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר
נָמוּת׃ וְנִגְלָה בְאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת
אִם יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד
תְּמֻתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה צְבָאוֹת לֶךְ בֹּא אֶל הַסֹּכֵן
הַזֶּה עַל שֶׁבְנָא אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת׃
מַה לְּךָ פֹה וּמִי לְךָ פֹה כִּי חָצַבְתָּ
לְּךָ פֹּה קָבֶר חֹצְבִי מָרוֹם קִבְרוֹ

יוצר סמוך יאולי ישמע ביד עבדיך הטה ה׳ הלא ידעתי כה אמר האל ה׳ בורא ניב חסדי ה׳ הנה עבדי
והביאו את כל אחיכם ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים הומיה ד׳ וסימ׳ תשאות מלאה עיר
הומיה היא וסררת אשת כסילות הומיה השערה ב׳ וסימ׳ את בתולי הנער
ועלה במתו השערה אל הזקנים ... שתו השערה ויגל ב׳ ורא פס ... ויגל ה׳ את
ענו ... ויגל את מסך יהודה אשפה ב׳ בקרי וסימ׳ ועילם נשא ... אשפה

יכפר ד׳ בקרי׳ וסימניהון ולארץ לא יכפר אם יכפר העון בזאת יכפר עון בחסד ואמת׳ הזאת
ה׳ בקרי׳ וסימניהון הזאת לכם עליזה מימי קדם הזאת ידעתי הזאת נעמי הזאת חשבתי הזאת
העיר שיאמרו

חצבי בסלע משכן לו׃ הנה יהוה
מטלטלך טלטלה גבר ועטך
עטה׃ צנוף יצנפך צנפה כדור
אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושמה מרכבות כבודך
קלון בית אדניך׃ והדפתיך
ממצבך וממעמדך יהרסך׃
והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי
לאליקים בן חלקיהו׃ והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו והיה
לאב ליושב ירושלם ולבית
יהודה׃ ונתתי מפתח בית דוד
על שכמו ופתח ואין סגר וסגר
ואין פתח׃ ותקעתיו יתד במקום
נאמן והיה לכסא כבוד לבית
אביו׃ ותלו עליו כל כבוד בית
אביו הצאצאים והצפעות
כל כלי הקטן מכלי האגנות
ועד כל כלי הנבלים׃ ביום
ההוא נאם יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום נאמן׃
ונגדעה ונפלה ונכרת המשא
אשר עליה כי יהוה דבר׃
משא צר הילילו
אניות תרשיש כי שדד מבית
מבוא מארץ כתים נגלה למו׃
דמו ישבי אי סחר צידון עבר
ים מלאוך׃ ובמים רבים זרע

שחר קציר יאור תבואתה ותהי
סחר גוים׃ בושי צידון כי אמר
ים מעוז הים לאמר לא חלתי
ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים
רוממתי בתולות׃ כאשר שמע
למצרים יחילו כשמע צר׃
עברו תרשישה הילילו ישבי אי׃
הזאת לכם עליזה מימי קדם
קדמתה יבלוה רגליה מרחוק
לגור׃ מי יעץ זאת על צר
המעטירה אשר סחריה שרים
כנעניה נכבדי ארץ׃ יהוה
צבאות יעצה לחלל גאון כל
צבי להקל כל נכבדי ארץ׃ עברי
ארצך כיאר בת תרשיש אין
מזח עוד׃ ידו נטה על הים
הרגיז ממלכות יהוה צוה אל
כנען לשמד מעזניה׃ ויאמר
לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה
כתים ק בתולת בת צידון כתיים קומי
עברי גם שם לא ינוח לך׃ הן
ארץ כשדים זה העם לא היה
אשור יסדה לציים הקימו בח
בחוניו ק בחיניו עררו ארמנותיה שמה
למפלה׃ הילילו אניות תרשיש
כי שדד מעזכן׃
והיה ביום ההוא ונשכחת צר
שבעים שנה כימי מלך אחד
מקץ שבעים שנה יהיה לצר

מרכבות ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהון מרכבות פרעה וחילו מרכבות כבודך מרכבות עמי נדיב׳
מרכבות השמש וממשלתך ב׳ בקרי׳ והלבשתיו כתנתך ואבנטך וממשלתך בכל דור ודור׳
כשמע ב׳ יחילו כשמע צר לעדהם יסדה ד׳ בקרי׳ וסימניהון אשור יסדה לציים׳
ויגברו על ארץ יסדה׳ כי הוא על ימים יסדה׳ כארץ עז׳ יסדה לעולם׳ וזה למלאות השורה

בשיר ב׳ בקר׳ וסימניהון לא ישתו יין משרתים כל אלה על ידי אבותם ... סחרה ד׳ וסימניהון
והיה סחרה ואתננה ב׳ בו׳ כי טוב סחרה מסחר כסף טוב טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה
כת׳ ... נכברי ג׳ וסימניהון אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ באין תהומות חוללתי

כשירת הזונה: קחי כנור סבי עיר
זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי
שיר למען תזכרי: והיה מקץ
שבעים שנה יפקד יהוה את צר
ושבה לאתננה וזנתה את כל
ממלכות הארץ על פני הא
האדמה: והיה סחרה ואתננה
קדש ליהוה לא יאצר ולא
יחסן כי לישבים לפני יהוה יהיה
סחרה לאכל לשבעה ולמכסה
עתיק: הנה
יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה
פניה והפיץ ישביה: והיה כעם
ככהן כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר כמלוה
כלוה כנשה כאשר נשא בו:
הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי
יהוה דבר את הדבר הזה: אבלה
נבלה הארץ אמללה נבלה תבל
אמללו מרום עם הארץ: והארץ
חנפה תחת ישביה כי עברו תורת
חלפו חק הפרו ברית עולם: על
כן אלה אכלה ארץ ויאשמו יד
ישבי בה על כן חרו ישבי ארץ
ונשאר אנוש מזער: אבל תירוש
אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב:
שבת משוש תפים חדל שאון עליזים
שבת משוש כנור: בשיר לא
ישתו יין ימר שכר לשתיו:

נשברה קרית תהו סגר כל בית
מבוא: צוחה על היין בחוצות
ערבה כל שמחה גלה משוש
הארץ: נשאר בעיר שמה ו
ושאיה יכת שער: כי כה יהיה
בקרב הארץ בתוך העמים כנקף
זית כעוללת אם כלה בציר: המה
ישאו קולם ירנו בגאון יהוה
צהלו מים: על כן בארים כבדו
יהוה באיי הים שם יהוה אלהי
ישראל: מכנף
הארץ זמרת שמענו צבי לצ
דיק ואמר רזי לי רזי לי אוי
לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו:
פחד ופחת ופח עליך יושב הא
הארץ: והיה הנס מקול הפחד
יפל אל הפחת והעולה מתוך
הפחת ילכד בפח כי ארבות מר
מרום נפתחו וירעשו מוסדי
ארץ: רעה התרעעה הארץ פור
התפוררה ארץ מוט התמוטטה
ארץ: נוע תנוע ארץ כשכור
והתנודדה כמלונה וכבד עליה
פשעה ונפלה ולא תסיף קום:
והיה ביום ההוא
יפקד יהוה על צבא המרום במ
במרום ועל מלכי האדמה על
האדמה: ואספו אספה אסיר
על בור וסגרו על מסגר ומסגר

ג כפו׳ בקר׳ סום הארץ ודבר׳ והארץ בראשית ברא אלהים את השמים אבלה נבלה הארץ
אמללה נבלה תבל אשנה נאום ׳׳ אענה את ... צוחה ב׳ בקר׳ צוחה על היין בחוצות אין ...
ויין יורנאה וארץ צוחה והארץ ח׳ ... בקר׳ וסימניהון והארץ היתה תהו ובהו והארץ
לא תמכר לצמיתת והארץ אשר אתם באים שמה לרשתה והארץ ... ואת שבתותיה
והארץ הגבלי והארץ חנפה והארץ הנשמה והארץ העפה וחד הארץ אשר הכה ...

ארוממך ג׳ ומל בקרי׳ וסימניהון ה׳ אלהים אתה ארוממך אודה שמך כי עשית׳ ארוממך ה׳ כי דליתני
ולא שמחת׳ ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׳ וחד אלהי ארוממך׳ וסגרו ב׳
וסימניהון וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו׳ וסגרו דלתים בשוק׳ מזוקקים ל׳ ממוחים ל׳

ימים יפקדו׃ וחפרה הלבנה
ובושה החמה כי מלך יהוה
צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד׃ יהוה
אלהי אתה ארוממך אודה
שמך כי עשית פלא עצות
מרחוק אמונה אמן׃ כי שמת
מעיר לגל קריה בצורה למפלה
ארמון זרים מעיר לעולם לא
יבנה׃ על כן יכבדוך עם עז קרית
גוים עריצים ייראוך׃ כי היית
מעוז לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח
עריצים כזרם קיר׃ כחרב בציון
שאון זרים תכניע חרב בצל
עב זמיר עריצים יענה׃
ועשה יהוה צבאות לכל
העמים בהר הזה משתה שמנים
משתה שמרים שמנים ממחים
שמרים מזקקים׃ ובלע בהר הזה
פני הלוט הלוט על כל העמים
והמסכה הנסוכה על כל הגוים׃
בלע המות לנצח ומחה אדני
יהוה דמעה מעל כל פנים וח
וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ
כי יהוה דבר׃
ואמר ביום ההוא הנה אלהינו
זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה
קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃

כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש
מואב תחתיו כהדוש מתבן במי
מדמנה׃ ופרש ידיו בקרבו כאשר
יפרש השחה לשחות והשפיל
גאותו עם ארבות ידיו׃ ומבצר
משגב חומתיך השח השפיל
הגיע לארץ עד עפר׃
ביום ההוא יושר השיר
הזה בארץ יהודה עיר עז לנו
ישועה ישית חומות וחל׃ פתחו
שערים ויבא גוי צדיק שמר
אמנים׃ יצר סמוך תצר שלום
שלום כי בך בטוח׃ בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים׃
כי השח ישבי מרום קריה נש
נשגבה ישפילנה ישפילה עד
ארץ יגיענה עד עפר׃ תרמסנה
רגל רגלי עני פעמי דלים׃ ארח
לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק
תפלס׃ אף ארח משפטיך יהוה
קוינוך לשמך ולזכרך תאות
נפש׃ נפשי אויתיך בלילה אף
רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר
משפטיך לארץ צדק למדו
ישבי תבל׃ יחן רשע בל למד
צדק בארץ נכחות יעול ובל
יראה גאות יהוה׃
יהוה רמה ידך בל יחזיון יחזו
ויבשו קנאת עם אף אש צריך

ונשמחה ד׳ בקרי׳ וסימניהון ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו׳ ונרננה ונשמחה בכל ימינו׳ נגילה
ונשמחה בו׳ הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה׳ וחד [illegible] נשמחה בו׳ ומחה ד׳ וסימנ׳
ומחה את כל היקום [illegible] ומחה ה׳ אלהים דמעה מעל כל פנים׳
ישבת ג׳ בקרי׳ וסימניהון [illegible]
ב׳ [illegible] סמוך [illegible]

ונשמחה · ל׳ בקר׳ · וסימנהון · ויאמר ביום ההוא · שכינו נבאר · זה היום יהוה קוינו · וחד שום נש
עד ׳ ד׳ הל׳ בקר׳ · וסימניהון יתר טהרה וחד עד ׳ ארור אפם כי עז · יתגלע מאריכי עד׳ וחבירו ·
יכבדוך עם עז׳ הנמלצ׳ שר · הנמלים עם לא עז · וחד עיר עז לנו ·

יהוה תשפת שלום לנו
כי גם כל מעשינו פעלת לנו
יהוה אלהינו בעלונו אדנים
זולתך לבד בך נזכיר שמך מתים
בל יחיו רפאים בל יקמו לכן
פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר
למו יספת לגוי יהוה יספת לגוי
נכבדת רחקת כל קצוי ארץ
יהוה בצר פקדוך
צקון לחש מוסרך למו כמו
הרה תקריב ללדת תחיל תזעק
בחבליה כן היינו מפניך יהוה
הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת
בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי
תבל יחיו מתיך נבלתי יקומון
הקיצו ורננו שכני עפר כי טל
אורת טלך וארץ רפאים תפיל
לך עמי בא בחדריך
וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע
עד יעבור זעם כי הנה יהוה יצא
ממקומו לפקד עון ישב הארץ
עליו וגלתה הארץ את דמיה
ולא תכסה עוד על הרגיה
ביום ההוא יפקד יהוה
בחרבו הקשה והגדולה והחזקה
על לויתן נחש ברח ועל לויתן
נחש עקלתון והרג את התנין
אשר בים ביום
ההוא כרם חמר ענו לה אני

יהוה נצרה לרגעים אשקנה
פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה
חמה אין לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה בה
אציתנה יחד או יחזק במעזי
יעשה שלום לי שלום יעשה
לי הבאים ישרש יעקב
יציץ ופרח ישראל ומלאו
פני תבל תנובה הכמכת
מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג
בסאסאה בשלחה תריבנה הגה
ברוחו הקשה ביום קדים לכן
בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי
הסר חטאתו בשומו כל אבני
מזבח כאבני גר מנפצות לא
יקמו אשרים וחמנים כי עיר
בצורה בדד נוה משלח ונעזב
כמדבר שם ירעה עגל ושם
ירבץ וכלה סעפיה ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות
אותה כי לא עם בינות הוא על
כן לא ירחמנו עשהו ויצרו
לא יחננו והיה
ביום ההוא יחבט יהוה משבלת
הנהר עד נחל מצרים ואתם
תלקטו לאחד אחד בני ישראל
והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ובאו האבדים
בארץ אשור והנדחים בארץ

השיר · ל׳ וסימנהון · ביום ההוא יושר השיר · השיר יהיה לכם · והיה כאחד · והמשררים בכלי השירי [illegible]
וישהו על נבל השיר · וחד והשיר משורר · ישיע ז׳ · וסימנהון · ויירא יונה כי ישית · אנכי אוד
עשיך בעל האשה ונבן בכלילים · ישועה ישעת חומות וחל׳ · מירון ובא ישית · ובקרנו ישית פרמה ·
רמיה ג׳ · וסימנהון ונהרה ממקור דנית · ויביא גלותה את · בקיר רמיה · ולהבה הארץ את חיה ·
וארץ ג׳ · הל׳ בקר׳ · וסימנהון · וארץ רפאים · הבל שמים והרשים וארץ חדשה · שמים לרום וארץ לעמק

מריך ׳ד̇ ב̇ חס׳ וחד מל׳ וסימניהון ׳ במבחר קברינו קבר את מריך ב̇ בני לעיני בני עמי נתתיה לך ׳יחיו ב̇
מריך בתר׳ מל׳ ואי׳ לשון האחרים ׳וקדמ׳ חס׳ ואינון לשון מתים ׳ וכלה ׳ו̇ וסימניהון׳ בקר׳
וכלה הרעב את הארץ ׳וכלה מכפר את הקדש ׳וכלה יאהרן וכבנו ׳וכלה סעפיה׳ ושב והרעלכם ׳וכלה את
מהר׳

מצרים והשתחוו ליהוה בהר
הקדש בירושלם:
הוי עטרת גאות שכרי אפרים
וציץ נבל צבי תפארתו אשר
על ראש גיא שמנים הלומי
יין: הנה חזק ואמץ לאדני
כזרם ברד שער קטב כזרם מים
כבירים שטפים הניח לארץ
ביד: ברגלים תרמסנה עטרת
גאות שכורי אפרים: והיתה
ציצת נבל צבי תפארתו אשר
על ראש גיא שמנים כבכורה
בטרם קיץ אשר יראה הראה
אותה בעודה בכפו יבלענה:
ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי ול
ולצפירת תפארה לשאר עמו:
ולרוח משפט ליושב על המשפט
ולגבורה משיבי מלחמה שערה:
וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן
ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן
השכר שגו בראה פקו פליליה:
כי כל שלחנות מלאו קיא צאה
בלי מקום:
את מי יורה דעה ואת מי יבין
שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים: כי צו לצו צו לצו קו
לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם:
כי בלעגי שפה ובלשון אחרת

ידבר אל העם הזה: אשר אמר
אליהם זאת המנוחה הניחו
לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא
שמוע: והיה להם דבר יהוה צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר
שם זעיר שם למען ילכו וכשלו
אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו:
לכן שמעו דבר יהוה
אנשי לצון משלי העם הזה
אשר בירושלם: כי אמרתם כר
כרתנו ברית את מות ועם שאול
עשינו חזה שוט שוטף כי יעבר
לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו
ובשקר נסתרנו:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת
מוסד מוסד המאמין לא יחיש:
ושמתי משפט לקו וצדקה
למשקלת ויעה ברד מחסה
כזב וסתר מים ישטפו: וכפר
בריתכם את מות וחזותכם את
שאול לא תקום שוט שוטף כי
יעבר והייתם לו למרמס: מדי
עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר
יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה
הבין שמועה: כי קצר המצע
מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס:
כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק
בגבעון ירגז לעשות מעשהו

לאחד ולאחר ׳ו̇ בה̇ ׳ וסימניהון מרת לאחד מהם ׳ואלישע הנביא ׳מהגברים ׳יחבש ׳וכי יתן מרתה׳
ואכתה את צאן ההרגה ׳ב̇ בני׳ קצירה ׳ב̇ ׳ וסימניהון וקצרתם את קצירה ׳כבש קצירה
השברתה ואמץ ׳ב̇ חס׳ וסימנהון ׳ויהי הקשר אמץ ׳הנה חזק ואמץ ממרבר ׳ו̇ ב̇
בקר׳ וסימניהון ׳ משלח׳ שם הבל׳ על מה אבדה ׳פן אמשיטנה׳ פרשתי
F

ממעשהו ולעבד עבדתו נכריה
עבדתו: ועתה אל תתלוצצו פן
יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה
שמעתי מאת אדני יהוה צבאות
על כל הארץ: האזינו
ושמעו קולי הקשיבו ושמעו
אמרתי: הכל היום יחרש החרש
לזרע יפתח וישדד אדמתו:
הלוא אם שוה פניה והפיץ קצח
וכמן יזרק ושם חטה שורה
ושעורה נסמן וכסמת גבלתו:
ויסרו למשפט אלהיו יורנו: כי
לא בחרוץ יודש קצח ואופן
עגלה על כמן יוסב כי במטה
יחבט קצח וכמן בשבט: לחם
יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו
והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא
ידקנו: גם זאת מעם יהוה צבאות
יצאה הפליא עצה הגדיל
תושיה: הוי אריאל
אריאל קרית חנה דוד ספו שנה
על שנה חגים ינקפו: והציקותי
לאריאל והיתה תאניה ואניה
והיתה לי כאריאל: וחניתי כדור
עליך וצרתי עליך מצב והקימתי
עליך מצרת: ושפלת מארץ
תדברי ומעפר תשח אמרתך
והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
אמרתך תצפצף: והיה כאבק

דק המון זריך וכמץ עבר המון
עריצים והיה לפתע פתאם:
מעם יהוה צבאות תפקד ברעם
וברעש וקול גדול סופה וסערה
ולהב אש אוכלה: והיה כחלום
חזון לילה המון כל הגוים
הצבאים על אריאל וכל צביה
ומצדתה והמציקים לה: והיה
כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ והנה
עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון
כל הגוים הצבאים על הר ציון:
התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכרו ולא
יין נעו ולא שכר: כי נסך עליכם
יהוה רוח תרדמה ויעצם את
עיניכם את הנביאים ואת
ראשיכם החזים כסה: ותהי לכם
חזות הכל כדברי הספר החתום
אשר יתנו אתו אל יודע הספר
לאמר קרא נא זה ואמר לא
אוכל כי חתום הוא: ונתן הספר
על אשר לא ידע ספר לאמר
קרא נא זה ואמר לא ידעתי
ספר: ויאמר
אדני יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני
ותהי יראתם אתי מצות אנשים

כחלום ג בקרי וסימניהון והיה כחלום חזון לילה · כחלום מהקיץ · כחלום יעוף · מלמדה ב ·
ויראתם אתי · מצות אנשים מלמדה · ונבשו ח וסימניהון ונבשו קשוחה הנבשת ואתיון
ונבשו לה חוי · וזהבכם חירש לחם · ונבשו יאורה ויבש · אך משון עלין יכאב · אותה נשמע תהום ילך

מלמדה׃ לכן הנני יוסף להפליא
את העם הזה הפלא ופלא
ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו
תסתתר׃ הוי
המעמיקים מיהוה לסתר עצה
והיה במחשך מעשיהם ויאמרו
מי ראנו ומי יודענו׃ הפככם אם
כחמר היצר יחשב כי יאמר
מעשה לעשהו לא עשני ויצר
אמר ליצרו לא הבין׃ הלא עוד
מעט מזער ושב לבנון לכרמל
והכרמל ליער יחשב׃ ושמעו
ביום ההוא החרשים דברי ספר
ומאפל ומחשך עיני עורים
תראינה׃ ויספו ענוים ביהוה
שמחה ואביוני אדם בקדוש
ישראל יגילו׃ כי אפס עריץ
וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און׃
מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח
בשער יקשון ויטו בתהו צדיק׃
לכן כה אמר יהוה
אל בית יעקב אשר פדה את
אברהם לא עתה יבוש יעקב
ולא עתה פניו יחורו׃ כי בראותו
ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו
שמי והקדישו את קדוש יעקב
ואת אלהי ישראל יעריצו׃
וידעו תעי רוח בינה ורוגנים
ילמדו לקח׃

הוי בנים סוררים נאם יהוה
לעשות עצה ולא מני ולנסך
מסכה ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת׃ ההלכים
לרדת מצרים ופי לא שאלו
לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל
מצרים׃ והיה לכם מעוז פרעה
לבשת והחסות בצל מצרים
לכלמה׃ כי היו בצען שריו ומ
מלאכיו חנס יגיעו׃ כל הבאיש
על עם לא יועילו למו לא לעזר
ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה׃
משא בהמות נגב
בארץ צרה וצוקה לביא וליש
מהם אפעה ושרף מעופף ישאו
על כתף עירים חילהם ועל
דבשת גמלים אוצרתם על עם
לא יועילו׃ ומצרים הבל וריק
יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם
שבת׃ עתה בוא כתבה על לוח
אתם ועל ספר חקה ותהי ליום
אחרון לעד עד עולם׃ כי עם מרי
הוא בנים כחשים בנים לא אבו
שמוע תורת יהוה׃ אשר אמרו
לראים לא תראו ולחזים לא
תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות
חזו מהתלות׃ סורו מני דרך הטו
מני ארח השביתו מפנינו את
קדוש ישראל׃

הבין ג בקרי וסימניהון · ויצר אמר ליצרו לא הבין · אלהים הבין דרכה · ודניאל הבין בכל חזון וחלומות ·
תעי ב בקרי · עם תעי לבב · וידעו תעי רוח · ילדיו ג בקרי וסימניהון · אית אחר עשר ילדיו ·
כי בראותו ילדיו · מי יכין לערב צידו · הרבה ועד כנגד חד מנהון · בתהו ב ויטו בתהו · ויאבדו ·
יגיעו ב ס׳ פסו ומל הרא · וסימניהון כי לבשת וגם לחרפה · וגם מרעה הבינה וגם חקרה · ספות ·
ב למען ספות הרוה · ספות חטאת על · ומל מקף ג רפוי · וסימניהון וירד הגבול ויהן יתה

לכן כה אמר קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה ותבטחו
בעשק ונלוז ותשענו עליו:
לכן יהיה לכם העון
הזה כפרץ נפל נבעה בחומה
נשגבה אשר פתאם לפתע יבוא
שברה: ושברה כשבר נבל יוצרים
כתות לא יחמל ולא ימצא
במכתתו חרש לחתות אש מיקוד
ולחשף מים מגבא:
כי כה אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת תושעון
בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם
ולא אביתם: ותאמרו לא כי על
סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל
נרכב על כן יקלו רדפיכם: אלף
אחד מפני גערת אחד מפני
גערת חמשה תנסו עד אם
נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס
על הגבעה: ולכן יחכה יהוה
לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי
אלהי משפט יהוה אשרי כל
חוכי לו: כי עם
בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה
חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו
ענך: ונתן לכם אדני לחם צר
ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך
והיו עיניך ראות את מוריך:
ואזניך תשמענה דבר מאחריך

לאמר זה הדרך לכו בו כי
תאמינו וכי תשמאילו: וטמאתם
את צפוי פסילי כספך ואת
אפדת מסכת זהבך תזרם כמו
דוה צא תאמר לו: ונתן מטר
זרעך אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה והיה
דשן ושמן ירעה מקניך ביום
ההוא כר נרחב: והאלפים
והעירים עבדי האדמה בליל
חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת
ובמזרה: והיה על כל הר גבה
ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי
מים ביום הרג רב בנפל מגדלים:
והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום חבש
יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו
ירפא: הנה שם
יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד
משאה שפתיו מלאו זעם
ולשונו כאש אכלת: ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה להנפה
גוים בנפת שוא ורסן מתעה על
לחיי עמים: השיר יהיה לכם
כליל התקדש חג ושמחת לבב
כהולך בחליל לבוא בהר יהוה
אל צור ישראל: והשמיע יהוה
את הוד קולו ונחת זרועו יראה

בהר ג׳ דסמי בקרי וסימניהון אשר יאמר היום בהר יי יראה ושמחת לבב כהולך בחליל מי יעלה בהר
ה׳ חד בלב חד בנבי׳ חד בכתו׳ ויאת ין׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון לא דרשו הוי היורדים מצרים
לא ... ויאמר אליהם עברי בימים ההמה ילכו ג׳ כת׳ הוא וקרי׳

בזעף אף ולהב אש אוכלה
נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי מקול
יהוה יחת אשור בשבט יכה׃
והיה כל מעבר מטה מוסדה
אשר יניח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה
נלחם בה׃ כי ערוך מאתמול
תפתה גם הוא למלך הוכן ה
העמיק הרחב מדרתה אש וע
ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל
גפרית בערה בה׃
הוי הירדים מצרים לעזרה
על סוסים ישענו ויבטחו על
רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו
מאד ולא שעו על קדוש יש
ישראל ואת יהוה לא דרשו׃
וגם הוא חכם ויבא רע ואת
דבריו לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פעלי און׃
ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם
בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו
וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו
כלם יכליון׃
כי כה אמר יהוה אלי כאשר
יהגה האריה והכפיר על טרפו
אשר יקרא עליו מלא רעים
מקולם לא יחת ומהמונם לא
יענה כן ירד יהוה צבאות
לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃

כצפרים עפות כן יגן יהוה
צבאות על ירושלם גנון והציל
פסח והמליט׃ שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל׃ כי
ביום ההוא ימאסון איש א
אלילי כספו ואלילי זהבו אשר
עשו לכם ידיכם חטא׃ ונפל
אשור בחרב לא איש וחרב
לא אדם תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס יהיו׃ וסלעו
ממגור יעבור וחתו מנס שריו
נאם יהוה אשר אור לו בציון
ותנור לו בירושלם׃
הן לצדק ימלך מלך ולשרים
למשפט ישרו׃ והיה איש כ
כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי
מים בציון כצל סלע כבד בארץ
עיפה׃ ולא תשעינה עיני ראים
ואזני שמעים תקשבנה׃ ולבב
נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות׃ לא יקרא
עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר
שוע׃ כי נבל נבלה ידבר ולבו יע
יעשה און לעשות חנף ולדבר
אל יהוה תועה להריק נפש ר
רעב ומשקה צמא יחסיר׃ וכלי
כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל
ענוים באמרי שקר ובדבר אביון
משפט׃ ונדיב נדיבות יעץ והוא

וסימניהון והאכל הוא והיא כי ערוך מאתמול תפתה כי הוא זמה וחילופי׳ ה׳ כת׳ היא וקרי׳
הוא וסימניהון עמל׳ בכלי פלילי וביתה יהכינה ג׳ פסו׳ בהון ז׳ מלי׳ ג׳ מכא וג׳ מכא והוא
באמצע׳ וסימניהון מאשר שמנה לחמו ונדיב נדיבות יעץ אלהים הבין דרכה חד בת׳ חד בנב׳
חד בכתו׳ יעבור ז׳ מל׳ וסימניהון וסלעו ממגור יעבור לך עמי בא בחדריך למה תאמר
יעקב ירדפם יעבור שלום חק נתן ולא יעבור ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור קימו וקבלו
היהודים

שדי · ז̇ כת̇ יוד בקרי · וסימניהון הרי בגלבע · אל על · על שדים ספדים · ולבני אהרן הכהן · מי נאשה כשרי · יער · אל הסך · גבול עולם · ויפקד בים ההוא · וכל רוח · רכו במ̇ב · וסימ̇ כי שמעה כשרי מואב מכרה · משוש יד̇ בקרי · וסימניהון · כי על כל בתי · ועניה משוש · שישו אתה משוש · משוש לכל הארץ

על נדיבות יקום׃
נשים שאננות קמנה שמענה
קולי בנות בטחות האזנה אמר
אמרתי׃ ימים על שנה תרגזנה
בטחות כי כלה בציר אסף בלי
יבוא׃ חרדו שאננות רגזה בטחות
פשטה וערה וחגורה על חלצים׃
על שדים ספדים על שדי חמד
על גפן פוריה׃ על אדמת עמי
קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי
משוש קריה עליזה׃ כי ארמון
נטש המון עיר עזב עפל ובחן
היה בעד מערות עד עולם מ
משוש פראים מרעה עדרים׃
עד יערה עלינו רוח ממרום והיה
מדבר לכרמל וכרמל ליער
יחשב׃ ושכן במדבר משפט וצ
וצדקה בכרמל תשב׃ והיה
מעשה הצדקה שלום ועבודת
הצדקה השקט ובטח עד עולם׃
וישב עמי בנוה שלום ובמש
ובמשכנות מבטחים ובמנוחת
שאננות׃ וברד ברדת היער
ובשפלה תשפל העיר׃ אשריכם
זרעי על כל מים משלחי רגל
השור והחמור׃
הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד
ולא בגדו בו כהתמך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדו בך׃

יהוה חננו לך קוינו היה זרעם
לבקרים אף ישועתנו בעת צ
צרה׃ מקול המון נדדו עמים
מרוממתך נפצו גוים׃ ואסף
שללכם אסף החסיל כמשק
גבים שקק בו׃ נשגב יהוה כי שכן
מרום מלא ציון משפט וצדקה׃
והיה אמונת עתיך חסן ישועת
חכמת ודעת יראת יהוה היא
אוצרו׃ הן אראלם
צעקו חצה מלאכי שלום מר
יבכיון׃ נשמו מסלות שבת עבר
ארח הפר ברית מאס ערים לא
חשב אנוש׃ אבל אמללה ארץ
החפיר לבנון קמל היה השרון
כערבה ונער בשן וכרמל׃ עתה
אקום יאמר יהוה עתה ארומם
עתה אנשא׃ תהרו חשש תלדו
קש רוחכם אש תאכלכם׃ והיו
עמים משרפות שיד קוצים
כסוחים באש יצתו׃
שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו
קרובים גברתי׃ פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו
אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי
עולם׃ הולך צדקות ודבר מישרים
מאס בבצע מעשקות נער כפיו
מתמך בשחד אטם אזנו משמע
דמים ועצם עיניו מראות ברע׃

חננו ג̇ בקרי · וסימניהון ∴ חננו לך קוינו · חננו ∴ חננו ב̇ בו̇ · עתיך ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ וסימניהון · והיה אמונת עתיך · ולמה תמות בלא עתך · לבקרים יד̇ רג̇ וסימניהון ∴ חננו לך קוינו היה זרועם · ותוכחתי לבקרים · לבקרים אצמית כל רשעי · חדשים לבקרים · ותפקדנו לבקרים · וחד ודבר ה̇ חס̇ בקרי · וסימניהון הלך צדקות ודבר מישרים · הלך תמים · ודבר ישרים · ודבר שלום לכל זרעו

מרומים ג מל' וסימניהון הוא מרומים ישכון הללוהו במרומים נתן הסכל במרומים רבים
צדקות ד' וסימניהון הולך צדקות ודבר מישרים ל' אמר צדקות ועון כי צדיק צדקות אהב עשה
צדקות ומשפטים

הוא מרומים ישכן מצדות
סלעים משגבו לחמו נתן מימיו
נאמנים: מלך ביפיו תחזינה
עיניך תראינה ארץ מרחקים:
לבך יהגה אימה איה ספר
איה שקל איה ספר את
המגדלים: את עם נועז לא
תראה עם עמקי שפה משמע
נלעג לשון אין בינה: חזה ציון
קרית מועדנו עיניך תראינה
ירושלם נוה שאנן אהל בל
יצען בל יסע יתדתיו לנצח
וכל חבליו בל ינתקו: כי אם שם
אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל תלך בו
אני שיט ואני אדיר לא יעברנו:
כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו
יהוה מלכנו הוא יושיענו: נ
נטשו חבליך בל יחזקו כן תרנם
בל פרשו נס אז חלק עד שלל
מרבה פסחים בזזו בז: ובל
יאמר שכן חליתי העם הישב
בה נשא עון:
קרבו גוים לשמע ולאמים
הקשיבו תשמע הארץ ומלאה
תבל וכל צאצאיה: כי
קצף ליהוה על כל הגוים
וחמה על כל צבאם החרימם
נתנם לטבח: וחלליהם ישלכו

ופגריהם יעלה באשם ונמסו
הרים מדמם: ונמקו כל צבא
השמים ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יבול כנבל עלה מגפן
וכנבלת מתאנה: כי רותה
בשמים חרבי הנה על אדום
תרד ועל עם חרמי למשפט: חרב
ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב
מדם כרים ועתודים מחלב כליות
אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום: וירדו
ראמים עמם ופרים עם אבירים
ורותה ארצם מדם ועפרם
מחלב ידשן: כי יום נקם ליהוה
שנת שלומים לריב ציון: ונהפכו
נחליה לזפת ועפרה לגפרית
והיתה ארצה לזפת בערה: לילה
ויומם לא תכבה לעולם יעלה
עשנה מדור לדור תחרב לנצח
נצחים אין עבר בה: וירשוה
קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו
בה ונטה עליה קו תהו ואבני
בהו: חריה ואין שם מלוכה
יקראו וכל שריה יהיו אפס:
ועלתה ארמנתיה סירים קמוש
וחוח במבצריה והיתה נוה תנים
חציר לבנות יענה: ופגשו ציים
את איים ושעיר על רעהו יקרא
אך שם הרגיעה לילית ומצאה

א חצי הספר

וכל צבאם ד' וסימניהון ויכלו השמים ונגלו כספר השמים אני ידי נטו שמים אתה הוא לבדך
לא תכבה ו' רסמי' בקר' וסימניהון והאש על המזבח תוקד בו אש תמיד תוקד לילה ויומם לא תכבה
בן העולם הנה מינה כן אש ראמים ל' וסימניהון וירדו ראמים לבנון ושריון
כמו בן ראמים ופרים ב' פרות ארבעים ופרים עשרה ופרים עם אבירים ועתה ה' קרי
וסימניהון דבר נא באזני העם שמה קננה הקפוז ותמלט דרשו מעל ספר ולמרגה בנעכם והנה אחד

ואזני ג׳ בקר׳ וסימנהון ואזני חרשים תפתחנה ואזני כל העם ולא תשעינה׳ וידו ג׳ בקר׳
וסימנהון וידו אחזת בעקב עשו וידו חלקתה להם בקו וידו הנטויה׳ והשרון ל׳ כותרון ל׳
מהנה ה׳ בקר׳ וסימנהון מאחת ישרת ושמרון והלשכות נשברה בחר לך דרה

לה מנוח׃ שמה קננה קפוז ות
ותמלט ובקעה ודגרה בצלה
אך שם נקבצו דיות אשה
רעותה׃ דרשו מעל ספר יהוה
וקראו אחת מהנה לא נעדרה
אשה רעותה לא פקדו כי פי
הוא צוה ורוחו הוא קבצן׃ והוא
הפיל להן גורל וידו חלקתה
להם בקו עד עולם יירשוה לדור
ודור ישכנו בה׃
ישושום מדבר וציה ותגל ערבה
ותפרח כחבצלת׃ פרח תפרח
ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון
נתן לה הדר הכרמל והשרון
המה יראו כבוד יהוה הדר
אלהינו׃ חזקו
ידים רפות וברכים כשלות א
אמצו׃ אמרו לנמהרי לב חזקו
אל תיראו הנה אלהיכם נקם
יבוא גמול אלהים הוא יבוא
וישעכם׃ אז תפקחנה עיני עורים
ואזני חרשים תפתחנה׃ אז ידלג
כאיל פסח ותרן לשון אלם כי
נבקעו במדבר מים ונחלים
בערבה׃ והיה השרב לאגם וצ
וצמאון למבועי מים בנוה תנים
רבצה חציר לקנה וגמא׃ והיה
שם מסלול ודרך ודרך הקדש
יקרא לה לא יעברנו טמא והוא

למו הלך דרך ואוילים לא
יתעו׃ לא יהיה שם אריה
ופריץ חיות בל יעלנה לא
תמצא שם והלכו גאולים׃
ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון
ואנחה׃
ויהי בארבע עשרה שנה
למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם׃ וישלח מלך אשור
את רבשקה מלכיש ירושלמה
אל המלך חזקיהו בחיל כבד
ויעמד בתעלת הברכה העליונה
במסלת שדה כובס׃ ויצא אליו
אליקים בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הספר ויואח בן
אסף המזכיר׃ ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיהו
כה אמר המלך הגדול מלך
אשור מה הבטחון הזה אשר
בטחת׃ אמרתי אך דבר שפ
שפתים עצה וגבורה למלחמה
עתה על מי בטחת כי מרדת בי
הנה בטחת על משענת הקנה
הרצוץ הזה על מצרים אשר
יסמך איש עליו ובא בכפו
ונקבה כן פרעה מלך מצרים

יקרא כ״א בקר׳ וסימנהון עצם מעצמי זאת שמך אברם כי ביצחק יקרא לך זרע לא יקרא שמך
עוד יעקב קן צפור לפניך ארץ רפאים תחשב אולי יקרא לקראתי ל׳ כת׳ ה׳ כי לנביא היום
ישיבה שבטיך והחזיהו שבע נשים לא תחר אתם על טרפי לנבל נדיב ודרך הקדש כי במלך
כי ביתי בית תפלה חפציבה ולך יקרא דרושה התפת לחכם לב נזל החצר הפנימית אשר לא יקרא

ראשם יד בהרי ׃ וסימניהון אך את מטה לוי לא תפקד ׃ ויתרע יהושע ׃ ויכנעו מדין לפני בני ישראל ׃ ופרוי ב ישבון ׃ וחכירו בשו אכרים וחפו ראשם ׃ ואדירהם שלחו צעני ׃ ויהי קול מעל לרקיע אשר ומעל לרקיע אשר על ראשם ׃ פארי פשתים ׃ יראו ינשון ראשם ׃ העלו עפר ׃ ספקו עליך כפים שמע אלהים ׃

לכל הבטחים עליו ׃ וכי תאמר
אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו
את במתיו ואת מזבחתיו
ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו ׃
ועתה התערב נא את אדני
המלך אשור ואתנה לך אלפים
סוסים אם תוכל לתת לך רכבים
עליהם ׃ ואיך תשיב את פני
פחת אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב
ולפרשים ׃ ועתה המבלעדי יהוה
עליתי על הארץ הזאת
להשחיתה יהוה אמר אלי עלה
אל הארץ הזאת והשחיתה ׃
ויאמר אליקים ושבנא ויואח
אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל
תדבר אלינו יהודית באזני העם
אשר על החומה ׃ ויאמר
רבשקה ההאל אדניך ואליך
שלחני אדני לדבר את הדברים
האלה הלא על האנשים
הישבים על החומה לאכל את
חראיהם ולשתות את מימי
שיניהם עמכם ׃ ויעמד רבשקה
ויקרא בקול גדול יהודית
ויאמר שמעו את דברי המלך

הגדול מלך אשור ׃ כה אמר
המלך אל ישא לכם חזקיהו
כי לא יוכל להציל אתכם ׃ ואל
יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה
לאמר הצל יצילנו יהוה לא
תנתן העיר הזאת ביד מלך
אשור ׃ אל תשמעו אל חזקיהו
כי כה אמר המלך אשור עשו
אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו
איש מי בורו ׃ עד באי ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם ארץ
דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ׃
פן יסית אתכם חזקיהו לאמר
יהוה יצילנו ההצילו אלהי
הגוים איש את ארצו מיד מלך
אשור ׃ איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים וכי הצילו
את שמרון מידי ׃ מי בכל אלהי
הארצות האלה אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל יהוה
את ירושלם מידי ׃ ויחרישו ולא
ענו אתו דבר כי מצות המלך
היא לאמר לא תענהו ׃ ויבא
אליקים בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הספר ויואח בן
אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי
בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה ׃
ויהי כשמע המלך חזקיהו

ירושלמה ה בהרי ׃ ד פת ׃ וחד קמ ׃ ד חס ׃ וחד פת ׃ וסימניהון ׃ והביא ירושלמה בחיל ׃ וישלח מלך אשור את ׃ וישלח הבבית ׃ יד ויקחני ׃ ויריכבו את עבדין ׃ אחר זה שלח סנחריב ׃ ואיך ג ׃ רא פס וסימני ואיך תשיב ׃ וחכירו ׃ ואיך תנחמוני הבל ׃ ישיא ה חס בהרי ׃ וסימניהון יאל ישיא לכם חזקיהו ׃ דמלכים ודישעיה חס ׃ ודהי ישיא כת ׃ לא ישיא אויב בו ׃ ב מל ׃ ישי מות עלימו ׃ כן כת ׃ ה דסמי בהרי ׃ וסיל ׃ הכבד העבדה ׃ הישבים על החומה ׃ וחבירו והכפאים על טמריהם ׃ ויגידו לדוד לאמר ׃

ויקרע את בגדיו ויתכס בשק
ויבא בית יהוה וישלח את
אליקים אשר על הבית ואת
שבנא הסופר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו
בן אמוץ הנביא ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו בנים
עד משבר וכח אין ללדה אולי
ישמע יהוה אלהיך את דברי
רבשקה אשר שלחו מלך
אשור אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת תפלה
בעד השארית הנמצאה ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו
ויאמר
אליהם ישעיהו כה תאמרון
אל אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי מלך
אשור אתי הנני נותן בו רוח
ושמע שמועה ושב אל ארצו
והפלתיו בחרב בארצו וישב
רבשקה וימצא את מלך אשור
נלחם על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש וישמע על תרהקה
מלך כוש לאמר יצא להלחם
אתך וישמע וישלח מלאכים

אל חזקיהו לאמר כה תאמרון
אל חזקיהו מלך יהודה לאמר
אל ישאך אלהיך אשר אתה
בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם
ביד מלך אשור הנה אתה
שמעת אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרימם ואתה
תנצל ההצילו אתם אלהי
הגוים אשר השחיתו אבותי את
גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן
אשר בתלשר איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים
הנע ועוה ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקראהו
ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו
לפני יהוה ויתפלל חזקיהו אל
יהוה לאמר יהוה צבאות
אלהי ישראל ישב הכרבים
אתה הוא האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה עשית
את השמים ואת הארץ הטה
יהוה אזנך ושמע פקח יהוה
עינך וראה ושמע את כל דברי
סנחריב אשר שלח לחרף אלהים
חי אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את כל הארצות ואת
ארצם ונתן את אלהיהם באש
כי לא אלהים המה כי אם
מעשה ידי אדם עץ ואבן ויא

ושמעי׳ ה׳ בקרי׳ וסימניהון׳ וירכב אתו במרכבת המשנה׳ ונבון את אלהים רשעי׳ ונתון לו ככר לחם ליום׳ ונתון אהבן לזעוה׳ אכל זה ראוי׳ ונבון המסקירון׳ ונבון הלבוש הסוס׳ ערך׳ ד׳ פת בקרי׳ וסימניהון ורעה והכירו שברתי יחרן וכנה וערך כזה ה׳ בקרי׳ וסימניהון כי דבר ה׳ בזה׳

ויאבדום׃ ועתה יהוה אלהינו
הושיענו מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה
לבדך׃ וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו
לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור׃ זה הדבר
אשר דבר יהוה עליו בזה לך
לעגה לך בתולת בת ציון אחריך
ראש הניעה בת ירושלם׃ את
מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה
קול ותשא מרום עיניך אל
קדוש ישראל׃ ביד עבדיך חרפת
אדני ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת קומת ארזיו מבחר
ברושיו ואבוא מרום קצו יער
כרמלו׃ אני קרתי ושתיתי מים
ואחרב בכף פעמי כל יארי
מצור׃ הלוא שמעת למרחוק
אותה עשיתי מימי קדם
ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי
להשאות גלים נצים ערים
בצרות׃ וישביהן קצרי יד חתו
ובשו היו עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדמה לפני קמה׃
ושבתך וצאתך ובואך ידעתי
ואת התרגזך אלי׃ יען התרגזך

אלי ושאננך עלה באזני ושמתי
חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשיבתיך בדרך אשר באת בה׃
וזה לך האות אכול השנה ספיח
ובשנה השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו
כרמים ואכול פרים׃ ויספה פליטת
בית יהודה הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה׃ כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבוא אל
העיר הזאת ולא יורה שם חץ
ולא יקדמנה מגן ולא ישפך
עליה סללה׃ בדרך אשר בא בה
ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא
נאם אדני׃ וגנותי על העיר הזאת
להושיעה למעני ולמען דוד
עבדי׃ ויצא
מלאך יהוה ויכה במחנה אשור
מאה ושמנים וחמשה אלף׃
וישכימו בבקר והנה כלם פגרים
מתים׃ ויסע וילך וישב סנחריב
מלך אשור וישב בנינוה׃ ויהי
הוא משתחוה בית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר בניו הכהו
בחרב והמה נמלטו ארץ אררט
וימלך אסרחדון בנו תחתיו׃

לעגה לך׳ וחב׳ אם לא אלהי׳ וחב׳ כי לא בזה׳ וזאת אסירן לא בזה כי לא בזה את תפלתם׳ וחד ובזה אלה׳ למרחוק׳ ה׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ותקטן זאת עוד בעינך דשמואל׳ וחב׳ רבה הלא שמעת למרחוק׳ וחברון׳ ויעש בירושלם חשבונות׳ אשא נס לגוים מרחוק למרחוק עיניו יביטו נשמע עד למרחוק׳ נצים׳ ג׳ וסימניהון והנה שני אנשים עברים נצים להשות להשאות׳ הטוב ד׳ וסימניהון ועשית הישר והטוב׳ זכר נא את אשר התהלכתי׳ וחב׳ מפי עליון לא תצא׳

אנה ׳ד כת׳ ה׳ בקרי׳ וסימניהון ויאמר אנה ה׳ זכרנא׳ וחבירו׳ יונה ׳ב בו׳ אנה ה׳ כי אני עבדך׳
מלטה נפשי׳ והטוב ׳ד בקרי׳ וסימניהון ועשית הישר והטוב׳ אנה ה׳ זכר נא וחבירו מיכשי׳
עדין לא מצא הרעה והטוב׳ ׳ד פס׳ ... ופסוק ארבעה׳ וסימניהון ה׳ אלהיך הוית

בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא
אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר
אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי
מת אתה ולא תחיה׃ ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃ ויאמר
אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלב שלם והטוב
בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי
גדול׃ ויהי דבר יהוה
אל ישעיהו לאמר׃ הלוך וא
מרת אל חזקיהו כה אמר
יהוה אלהי דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את דמעתך
הנני יוסף על ימיך חמש עשרה
שנה׃ ומכף מלך אשור אצילך
ואת העיר הזאת וגנותי על העיר
הזאת׃ וזה לך האות מאת יהוה
אשר יעשה יהוה את הדבר
הזה אשר דבר׃ הנני משיב את
צל המעלות אשר ירדה במע
במעלות אחז בשמש אחרנית
עשר מעלות ותשב השמש עשר
מעלות במעלות אשר
ירדה׃ מכתב
לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי
מחליו׃ אני אמרתי בדמי ימי
אלכה בשערי שאול פקדתי
יתר שנותי׃ אמרתי לא אראה

יה יה בארץ החיים לא אביט
אדם עוד עם יושבי חדל׃ דורי
נסע ונגלה מני כאהל רעי קפד
תי כארג חיי מדלה יבצעני
מיום עד לילה תשלימני׃ שוי
תי עד בקר כארי כן ישבר
כל עצמותי מיום עד לילה
תשלימני׃ כסוס עגור כן אצפ
צף אהגה כיונה דלו עיני
למרום אדני עשקה לי ערבני׃
מה אדבר ואמר לי והוא עשה
אדדה כל שנותי על מר נפשי׃
אדני עליהם יחיו ולכל בהן
חיי רוחי ותחלימני והחיני׃ הנה
לשלום מר לי מר ואתה חשקת
נפשי משחת בלי כי השלכת
אחרי גוך כל חטאי׃ כי לא
שאול תודך מות יהללך לא
ישברו יורדי בור אל אמתך׃
חי חי הוא יודך כמוני היום אב
לבנים יודיע אל אמתך׃ יהוה
להושיעני ונגנותי ננגן כל ימי
חיינו על בית יהוה׃ ויאמר
ישעיהו ישאו דבלת תאנים
וימרחו על השחין ויחי׃ ויאמר
חזקיהו מה אות כי אעלה
בית יהוה׃
בעת ההיא שלח מרדך בלאדן
בן בלאדן מלך בבל ספרים

ה׳ אלהיך הוא׳ וה׳ ישיב לאיש׳ ה׳ להושיעני ונגנותי ננגן׳ רעי ׳ה׳ וסימניהון דורי נסע ונגלה
מני האמר לכרש רעי׳ הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב שרי על רעי׳ ה׳ רעי לא יחסר׳
בארץ החיים ׳ג׳ רסמי׳ וסימניהון אמרתי לא אראה יה׳ חלקי בארץ החיים׳ ולא תמצא בארץ החיים
חי חי ׳ל׳ רסמי׳ ואל אמתך ׳ל׳ רסמי׳ חשקה ׳ל׳ גוך ׳ל׳ חשקת ׳ל׳ יבצעני ׳ל׳ עשקה ׳ל׳ ואת העיר ׳ל׳

ושמונים ׳ז מל׳ וסימניהון מינע׳ דמתושלח ׳הבה החיה ׳ה׳ ... ותשקט הארץ ׳ויהי בשמונים שנה ׳ויהי בלילה ההוא ׳ישעי׳ ואם בגבורות שמונים ׳שמונים ומאה יום דאסתר׳ וכל דה דכו׳ במא נעש מהם׳ סימן מלכים בלבב ישעי׳ ובלב

ומנחה אל חזקיהו וישמע כי
חלה ויחזק׃ וישמח עליהם
חזקיהו ויראם את בית נכתה
את הכסף ואת הזהב ואת
הבשמים ואת השמן הטוב
ואת כל בית כליו ואת כל אשר
נמצא באצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו בביתו
ובכל ממשלתו׃ ויבא ישעיהו
הנביא אל המלך חזקיהו ויא
ויאמר אליו מה אמרו הא
האנשים האלה ומאין יבאו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל׃ ויאמר
מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו
את כל אשר בביתי ראו לא היה
דבר אשר לא הראיתים באוצ
באצרתי׃ ויאמר ישעיהו אל
חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות׃
הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך ואשר
אצרו אבתיך עד היום הזה בבל
לא יותר דבר אמר יהוה׃ ומבניך
אשר יצאו ממך אשר תוליד
יקחו והיו סריסים בהיכל מלך
בבל׃ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
טוב דבר יהוה אשר דברת
ויאמר כי יהיה שלום ואמת
בימי׃

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃
דברו על לב ירושלם וקראו
אליה כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים
בכל חטאתיה׃
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה
ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃
כל גיא ינשא וכל הר וגבעה
ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה׃ ונגלה כבוד
יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי
יהוה דבר׃ קול
אמר קרא ואמר מה אקרא
כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ
השדה׃ יבש חציר נבל ציץ כי
רוח יהוה נשבה בו אכן חציר
העם׃ יבש חציר נבל ציץ ודבר
אלהינו יקום לעולם׃
על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלם הרימי אל
תיראי אמרי לערי יהודה הנה
אלהיכם׃ הנה אדני יהוה בחזק
יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ כרעה עדרו
ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו
ישא עלות ינהל׃
מי מדד בשעלו מים
ושמים בזרת תכן וכל בשלש

כי ׳נרצה ׳ג׳ וסימניהון הליה הוא כמוס עמדי ׳אשר לא הראיתים ׳וחכי׳ כפלים ׳ב׳ כי לקחה לתושיה׳ ואת כל בית ׳ט׳ רפי׳ וסימניהון ויקרא יוסף את שם הבכור׳ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ... וישמח עליהם חזקיהו ... ככח ׳ד׳ רפ׳ וסימניהון ... [illegible] ... וישמע עליהם חזקיהו ... ואפס שמעה ות שמה ימין׳

די ז בקרי וסימניהון ואם לא המינא ידה די ואם לא תגיע ואם לא מניאה ידי מחסרו
ולבנון אין די בבני וחד ודי חלב עזים ושמים ד בקרי וסימניהון ביום עשות יי
אלהים ושמים כזרת תכן הודו על ארץ ושמים לא זכו כענינו ירקענו ל ורקע ל מרקע
ל

עפר הארץ ושקל בפלס הרים
וגבעות במאזנים: מי תכן את
רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו:
את מי נועץ ויבינהו וילמדהו
בארח משפט וילמדהו דעת
ודרך תבונות יודיענו:
הן גוים כמר מדלי וכש
וכשחק מאזנים נחשבו הן איים
כדק יטול: ולבנון אין די בער
וחיתו אין די עולה: כל הגוים
כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו
לו: ואל מי תדמיון אל ומה
דמות תערכו לו: הפסל נסך
חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות
כסף צורף: המסכן תרומה עץ
לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש
לו להכין פסל לא ימוט: הלוא
תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד
מראש לכם הלוא הבינתם מ
מוסדות הארץ: הישב על חוג
הארץ וישביה כחגבים הנוטה
כדק שמים וימתחם כאהל ל
לשבת: הנותן רוזנים לאין
שפטי ארץ כתהו עשה: אף
בל נטעו אף בל זרעו אף בל
שרש בארץ גזעם וגם נשף
בהם ויבשו וסערה כקש תשאם:
ואל מי תדמיוני
ואשוה יאמר קדוש: שאו

מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה המוציא במספר צבאם
לכלם בשם יקרא מרב אונים
ואמיץ כח איש לא נעדר:
למה תאמר יעקב
ותדבר ישראל נסתרה דרכי
מיהוה ומאלהי משפטי יעבור:
הלוא ידעת אם לא שמעת
אלהי עולם יהוה בורא קצות
הארץ לא ייעף ולא ייגע אין
חקר לתבונתו: נתן ליעף כח
ולאין אונים עצמה ירבה:
ויעפו נערים ויגעו ובחורים
כשול יכשלו: וקוי יהוה יחליפו
כח יעלו אבר כנשרים ירוצו
ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:
החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח יגשו אז
ידברו יחדו למשפט נקרבה: מי
העיר ממזרח צדק יקראהו
לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים
ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף
קשתו: ירדפם יעבור שלום
ארח ברגליו לא יבוא: מי פעל
ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אני הוא: ראו איים וייראו
קצות הארץ יחרדו קרבו ויא
ויאתיון: איש את רעהו יעזרו

עלות ה בקרי וסימניהון והצאן והבקר עלות עלי פרות מאחר עלות ברעה ערדן
ירעה ושמים ד בקרי וסימניהון ושמים לא זכו מענינו ביום עשות יי אלהים ארץ ושמי
ושמים בזרת תכן הודו על ארץ ושמים וייראו ז בקרי וסימניהו וכלהעם
ישמעו וייראו והנשארים ישמעו וייראו ותראוהו כל אנשי עירו ראו איים יראו רבים ויראו צדיקים

ואלהי ד וסימניהן ואל מי יעלה מעלינו · ואל מי תדמיון אל · ואל מי תדמיוני · ואל מי מקדושים
התבנה · העיר ה · וסימניהן · מי העיר ממזרח · הברו החנים כולאו · ובעשק שלט · והכירו
לכל העיר האלהים · רווחים · ב מל · וסימניהון תטרף חרסם לאין · ורוזנים עפסו יחד · ולרוזנים
אי שופי ·

ולאחיו יאמר חזק ויחזק
חרש את צרף מחליק פטיש
את הולם פעם אמר לדבק
טוב הוא ויחזקהו במסמרים
לא ימוט׃
ואתה ישראל עבדי יעקב
אשר בחרתיך זרע אברהם
אהבי׃ אשר החזקתיך מקצות
הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה בחרתיך
ולא מאסתיך׃ אל תירא כי
עמך אני אל תשתע כי אני
אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי׃
הן יבשו ויכלמו כל הנחרים
בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׃ תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס
אנשי מלחמתך׃ כי אני יהוה
אלהיך מחזיק ימינך האמר
לך אל תירא אני עזרתיך׃
אל תיראי תולעת
יעקב מתי ישראל אני עזרתיך
נאם יהוה וגאלך קדוש
ישראל׃ הנה שמתיך למורג
חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש
הרים ותדק וגבעות כמץ תשים׃
תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה

בקדוש ישראל תתהלל׃
העניים והאביונים
מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה אענם
אלהי ישראל לא אעזבם׃
אפתח על שפיים נהרות ובתוך
בקעות מעינות אשים מדבר
לאגם מים וארץ ציה למוצאי
מים׃ אתן במדבר ארז שטה
והדס ועץ שמן אשים בערבה
ברוש תדהר ותאשור יחדו׃
למען יראו וידעו וישימו וישכילו
וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה
זאת וקדוש ישראל בראה׃
קרבו ריבכם יאמר
יהוה הגישו עצמותיכם יאמר
מלך יעקב׃ יגישו ויגידו לנו
את אשר תקרינה הראשנות
מה הנה הגידו ונשימה לבנו
ונדעה אחריתן או הבאות
השמיענו׃ הגידו האתיות
לאחור ונדעה כי אלהים אתם
אף תיטיבו ותרעו ונשתעה
ונראה יחדו׃ הן אתם מאין
ופעלכם מאפע תועבה יבחר
בכם׃ העירותי
מצפון ויאת ממזרח שמש
יקרא בשמי ויבא סגנים כמו
חמר וכמו יוצר ירמס טיט׃

ויחזק ה וסימניהן וילך אל דוד חרשה · ויחזק חרש את צרף · ויחזק את המלוא · המצעות · עזר בן
ישוע · וכל רסמי לארכרא רכו · מחליק ב מחליק פטיש את הלם פעם · גבר מחליק ·
ותהלל ב · ואתה תגיל בה · שקר החן והבל היופי · וישיבו ג רפו · וסימניהון והרכון אלי כלכם ·
תירא ואין איש · כי בחשו אכלנו · חד מל וחד חסר · חד כמט · ונראה ד וסימניהון ונראה מה
יהיו חלומותיו · ונשלחה ונראה · ונשתעה ונראה יחדו · ונראה משמחתכם · וחד ונראה כי אין ·

ויגידו ד' רפי' וסימניהון שאל את אביך ויגדך יגישו ויגידו לנו אם איפא חכמיך יבאו ויגידו ישקתו' לפסילים ד' מל' בל' כהו' וסימניהון והוא שב מן הפסילים ויהוד נמלט עד ולכל הפסילים ראמין הרמ' ותהלתי לפסילים ממסגר ב' להוציא ממסגר אסיר הוציאה

מי הגיד מראש ונדעה ומל
פנים ונאמר צדיק אף
אין מגיד אף אין משמיע אף
אין שמע אמריכם: ר
ראשון לציון הנה הנם ולירושלם
מבשר אתן: וארא ואין איש
ומאלה ואין יועץ ואשאלם
וישיבו דבר: הן כלם און אפס
מעשיהם רוח ותהו נסכיהם:
הן עבדי אתמך בו
בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים יוציא: לא
יצעק ולא ישא ולא ישמיע
בחוץ קולו: קנה רצוץ לא ישבור
ופשתה כהה לא יכבנה לאמת
יוציא משפט: לא יכהה ולא
ירוץ עד ישים בארץ משפט
ולתורתו איים ייחלו:
כה אמר האל יהוה בורא
השמים ונוטיהם רקע הארץ
וצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה: אני
יהוה קראתיך בצדק ואחזק
בידך ואצרך ואתנך לברית עם
לאור גוים: לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר מבית
כלא ישבי חשך:
אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים:

הראשנות הנה באו וחדשות
אני מגיד בטרם תצמחנה
אשמיע אתכם:
שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
מקצה הארץ יורדי הים ומלאו
איים וישביהם: ישאו מדבר
ועריו חצרים תשב קדר ירנו
ישבי סלע מראש הרים יצוחו:
ישימו ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגידו: יהוה כגבור יצא
כאיש מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על איביו יתגבר:
החשיתי מעולם
אחריש אתאפק כיולדה אפעה
אשם ואשאף יחד: אחריב הרים
וגבעות וכל עשבם אוביש וש
ושמתי נהרות לאיים ואגמים
אוביש: והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא ידעו א
אדריכם אשים מחשך לפניהם
לאור ומעקשים למישור אלה
הדברים עשיתם ולא עזבתים:
נסגו אחור יבשו בשת הב
הבטחים בפסל האמרים למ
למסכה אתם אלהינו:
החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות: מי עור כי אם
עבדי וחרש כמלאכי אשלח
מי עור כמשלם ועור כעבד

ומאלה ג' בקר' וסימניהון שלשה אלה בני נח' ומאלה נפרדו הגוים וארא ואין איש [illegible] ולא שמע ד' בקר' וסימניהון ולא ישמע אלכם פרעה ויסרו אתו ולא ישמע אליהם כל איש אשר ימרה ראוה רבות ולא תשמר' לאור ז' קמ' בקר' וסימניהון ויקרא אלהים לאור יום אשים מחשך לאור קוה לאור והנה חשך משפטו יתן לאור ויוצאו לאור תעלומה מגלה עמוקות מני חשך יהו לאור ואין

למסכה ב׳ האמרים למסכה אתם אלהינו ׳ וישתחוו למסכה ׳ וממערב ג׳ בקרי וסימנהון
וממערב אקבצך כי לא ממוצא וממערב ׳ ומארצות קבצם ׳ ומים ג׳ רפו וסימנהון
עזים נתיבה לא רחיצ׳ ... עדיהם ל׳ ... ויצדקו ל׳

יהוה׃ ראות רבות ולא תשמר
פקח אזנים ולא ישמע׃ יהוה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר׃ והוא עם בזוז ושסוי
הפח בחורים כלם ובבתי כלאים
החבאו היו לבז ואין מציל
משסה ואין אמר השב׃ מי
בכם יאזין זאת יקשב וישמע
לאחור׃ מי נתן למשוסה יעקב
וישראל לבזזים הלוא יהוה זו
חטאנו לו ולא אבו בדרכיו
הלוך ולא שמעו בתורתו׃ וישפך
עליו חמה אפו ועזוז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע
ותבער בו ולא ישים על לב׃
ועתה כה אמר יהוה
בראך יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך לי אתה׃ כי תעבר במים
אתך אני ובנהרות לא ישטפוך
כי תלך במו אש לא תכוה
ולהבה לא תבער בך׃ כי אני
יהוה אלהיך קדוש ישראל
מושיעך נתתי כפרך מצרים
כוש וסבא תחתיך׃ מאשר
יקרת בעיני נכבדת ואני
אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך׃ אל תירא
כי אתך אני ממזרח אביא זרעך

וממערב אקבצך׃ אמר לצפון
תני ולתימן אל תכלאי הביאי
בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃
כל הנקרא בשמי ולכבודי ברא
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃
הוציא עם עור ועינים יש וחרש
וחרשים ואזנים למו׃ כל הגוים
נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי
בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו
ויאמרו אמת׃ אתם עדי נאם
יהוה ועבדי אשר בחרתי למען
תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני
הוא לפני לא נוצר אל ואחרי
לא יהיה׃ אנכי
אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע׃
אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי
ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה
ואני אל׃ גם מיום אני הוא ואין
מידי מציל אפעל ומי ישיבנה׃
כה אמר יהוה
גאלכם קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי בריחים
כלם וכשדים באניות רנתם׃ אני
יהוה קדושכם בורא ישראל
מלככם׃ כה אמר
יהוה הנותן בים דרך ובמים
עזים נתיבה׃ המוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו׃

אנכי אנכי ג׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימנהון אנכי אנכי ... ואין מבלעדי אנכי אנכי מחה פשעך
אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ׳ אתם ד׳ ר״א בפ׳ בקרי׳ וסימנהון אתם ראיתם כי מן
אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו ׳ אתם נצבים היום כלכם ׳ אתם עדי נאום ... ועבדי אשר בחרתי
ויאמרו ט׳ רפו׳ וסימנהון ... ויאמרו לך ... בין האולם ... כלם יענו ויאמרו ...
הנביא ישישו ... ויאמרו ... ירננו וישמחו השמים בדקים

וישראל לג̇ מהרי · וסימניהן · וישראל אהב את יוסף · וישראל עשה חיל · וישראל הוא ירע · עמרים
קנים כעין אשר בירעאל · ישבים בסכות · יהודה וישראל רבים · יהודה וישראל לבטח · ה׳ אלהי אברהם ·
שכם · הושע יהודה וישראל · מי נתן למשיסה · לגדופים · ועתה שמע יעקב עבדי · זכר אלה יעקב · עבדי ·

דעכו כפשתה כבו: אל תזכרו
ראשנות וקדמניות אל תתבננו:
הנני עשה חדשה עתה תצמח
הלוא תדעוה אף אשים במדבר
דרך בישימון נהרות: תכבדני חית
השדה תנים ובנות יענה כי נתתי
במדבר מים נהרות בישימון לה
להשקות עמי בחירי: עם זו יצרתי
לי תהלתי יספרו:
ולא אתי קראת יעקב כי יגעת
בי ישראל: לא הביאת לי שה
עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא
העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך
בלבונה: לא קנית לי בכסף קנה
וחלב זבחיך לא הרויתני אך
העבדתני בחטאותיך הוגעתני
בעונתיך: אנכי אנכי
הוא מחה פשעיך למעני וחט
וחטאתיך לא אזכר: הזכירני
נשפטה יחד ספר אתה למען ת
תצדק: אביך הראשון חטא
ומליציך פשעו בי: ואחלל שרי
קדש ואתנה לחרם יעקב ויש
וישראל לגדופים:
ועתה שמע יעקב עבדי ויש
וישראל בחרתי בו: כה אמר
יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך
אל תירא עבדי יעקב וישרון
בחרתי בו: כי אצק מים על

צמא ונזלים על יבשה אצק
רוחי על זרעך וברכתי על צא
צאצאיך: וצמחו בבין חציר
כערבים על יבלי מים: זה יאמר
ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
וזה יכתב ידו ליהוה ובשם יש
ישראל יכנה:
כה אמר יהוה מלך ישראל
וגאלו יהוה צבאות אני ראשון
ואני אחרון ומבלעדי אין אל
אלהים: ומי כמוני יקרא ויגידה
ויערכה לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאנה יגידו
למו: אל תפחדו ואל תרהו הלא
מאז השמעתיך והגדתי ואתם
עדי היש אלוה מבלעדי ואין
צור בל ידעתי: יצרי פסל כלם
תהו וחמודיהם בל יועילו וע
ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו
למען יבשו: מי יצר אל ופסל
נסך לבלתי הועיל: הן כל חבריו
יבשו וחרשים המה מאדם
יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו
יחד: חרש ברזל מעצד ופעל
בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו
בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא
שתה מים ויעף: חרש עצים
נטה קו יתארהו בשרד יעשהו
במקצעות ובמחוגה יתארהו

וישראל לא יאספת · לא יכירנו · וישראל מקראי · וישראל ואפרים יכשלו · וישראל גלה יגלה · וחכירו · וישראל
לא אבה לי · עשו וישראל · שמרה · ולא נעשה פסח · זאת לעולם · אסא · אמציהו · וישראל לא אבה · אחז ·
סובו · יחזקיהו · הנשארת · חרש · ג̇ פת̇ בקרי · וסימניהון · מעשה חרש אבן · חרש ברזל · חרש
עצים נטה קו · ויתפלל · ג̇ · בקרי · וסימניהן · ועתה הטב · את האיש · יסגד לו וישתחו ·
ובערו תמיד · חד בנ̇ חד בנבי̇ · חד במט · ויערכה ל̇ · ואותיות ל̇ · וחמודיהם ל̇ · כבררים ל̇ ·

ולא יבינו ג׳ רסמי׳ בתרי׳ וסימניהון כי טח עיניהם מראות׳ כחשכה יתהלכו׳ יתברין ׳ טו נקודות
בתרי׳ מינהון ׳׃ בתו׳ וד׳ בנבי׳ וחד בכתובי׳ הלה שבכתובים׳ נקוד מלמעלה ולמטה ׳ ושאר נקודן
למעלה׳ וסימניהון ׳ ישבע ׳׃ ביני וביניך׳ נקוד על יוד בתר׳ ויאמרו אליו איה שרה׳ נקוד על יאלי׳

ויעשהו כתבנית איש כתפארת
אדם לשבת בית: לכרת לו ארזים
ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו
בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל:
והיה לאדם לבער ויקח
מהם ויחם אף ישיק ואפה
לחם אף יפעל אל וישתחו
עשהו פסל ויסגד למו: חציו
שרף במו אש על חציו בשר
יאכל יצלה צלי וישבע אף
יחם ויאמר האח חמותי ראיתי
אור: ושאריתו לאל עשה
לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל
אליו ויאמר הצילני כי אלי
אתה: לא ידעו ולא יבינו כי
טח מראות עיניהם מהשכיל
לבתם: ולא ישיב אל לבו ולא
דעת ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי במו אש ואף אפיתי
על גחליו לחם אצלה בשר ואכל
ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ
אסגוד: רעה אפר לב הותל
הטהו ולא יציל את נפשו ולא
יאמר הלוא שקר בימיני:
זכר אלה יעקב וישראל כי
עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה
ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיך
וכענן חטאותיך שובה אלי כי
גאלתיך: רנו שמים כי עשה

יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל
יהוה יעקב ובישראל יתפאר:
כה אמר יהוה
גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה
עשה כל נטה שמים לבדי רקע
הארץ מי אתי: מפר אתות
בדים וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם יסכל:
מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו
ישלים האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה
אקומם: האמר לצולה חרבי
ונהרתיך אוביש: האמר לכורש
רעי וכל חפצי ישלם ולאמר
לירושלם תבנה והיכל תוסד:
כה אמר יהוה
למשיחו לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים ומתני
מלכים אפתח לפתח לפניו דל
דלתים ושערים לא יסגרו: אני
לפניך אלך והדורים אושר
דלתות נחושה אשבר ובריחי
ברזל אגדע: ונתתי לך אוצרות
חשך ומטמני מסתרים למען
תדע כי אני יהוה הקורא בשמך
אלהי ישראל: למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא לך
בשמך אכנך ולא ידעתני: אני

נקוד על אליו ׳ בשכבה ובקומה רבכירה׳ נקוד על ו׳ תנ׳ וישקהו ויבכו רעשו נקוד על כלו ׳ לרעות ארם
זקאן׳ נקוד על אהר׳ כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן נקוד על ואהרן כלו רחקה׳ נקוד על ה ׳
ונשים עד נפח אשר׳ נקוד על ריש ׳ ועשרון של יום טוב הראשון מחג הסכות׳ נקוד על ויו ׳ לנו
ולבנינו עד ׳ נקוד על כולהו לבר הד׳
שמים׳ נהה על המין׳ שם עילם׳ והורדתיך׳ שתני כבור׳ קראתי שמך ׳׃ מבור תחתיות׳ תחתיות ז׳ ׳ וסימניהון גלוה עליות ריהושע רבו

ה כת ב מלין יתיר מלה חדא · וסימניהון ויהי כי טוב לבם · ויהי איש מימין לכרבה המשיחה · וייגא כן המערה · יקוע הארץ כי אתה · בחרבותם · וייבא כן בת ציון · כי ענים במדבר · יהללו · ג ומל · וסימניהון מפר אותות בדים · ושבטים · כי העשק יהולל חכם

יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים
אאזרך ולא ידעתני למען
ידעו ממזרח שמש וממערבה כי
אפס בלעדי אני יהוה ואין
עוד יוצר אור ובורא חשך עשה
שלום ובורא רע אני יהוה עשה
כל אלה הרעיפו
שמים ממעל ושחקים יזלו צדק
תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה בראתיו
הוי רב את יצרו
חרש את חרשי אדמה היאמר
חמר ליצרו מה תעשה ופעלך
אין ידים לו הוי אמר לאב מה
תוליד ולאשה מה תחילין
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות שאלוני
על בני ועל פעל ידי תצוני אנכי
עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי
אני ידי נטו שמים וכל צבאם
צויתי אנכי העירתהו בצדק
וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי
וגלותי ישלח לא במחיר ולא
בשחד אמר יהוה צבאות
כה אמר יהוה יגיע
מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו ולך יהיו
אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך
ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל

ואין עוד אפס אלהים אכן
אתה אל מסתתר אלהי ישראל
מושיע בושו וגם נכלמו כלם
יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים
ישראל נושע ביהוה תשועת
עולמים לא תבשו ולא תכלמו
עד עולמי עד
כי כה אמר יהוה בורא השמים
הוא האלהים יצר הארץ ועשה
הוא כוננה לא תהו בראה לשבת
יצרה אני יהוה ואין עוד לא
בסתר דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב תהו
בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד
מישרים הקבצו ובאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם ומתפללים
אל אל לא יושיע הגידו והגישו
אף יועצו יחדו מי השמיע זאת
מקדם מאז הגידה הלא אני
יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי
אל צדיק ומושיע אין זולתי
פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ
כי אני אל ואין עוד בי נשבעתי
יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב
כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון אך ביהוה לי אמר
צדקות ועז עדיו יבוא ויבשו
כל הנחרים בו ביהוה יצדקו ו

ישע ה פת · וסימניהון הרעיפו שמים ממעל · שוש אשיש ב׳׳ · וכהנה אלביש ישע · לשום שפלים למרום · ירחקו כנו מישע · ידעו · יב בהרי · וסימניהון למען ידעו דורותיכם · ויאמר ירבעם · יירעו · בסל · למען ידעו ממזרח שמש · ולא ילמדו עוד · ואטמא אותם · באו ימי הפקדה · שיהה ה׳ מורה להם · למען ידעו דור · ויאמרו ערים · כל הבלה וכל החנה · ולא ישוב · ל רסמי בהרי · וסימניהון בלשון הרטם · [illegible] אשתבע · ונפל אריא · אדבר ואחיך · ופירוש · שורך · שכבתי · הלל ליש · וידבר ישחק

ידי ב̇ ב̇ וסימניהון ויפן וירד מן ההר ואתפש בשני הלחות · יגמלני ה' כצדקי · מלמד ידי למלחמה · אשר
ברכו · כי כראות ילדיו · האותיות שיאלוני · נטו שמים ועבק · פרשתי למתפרחת · יגבלני · מלמד ויטר
כי סבבוני · שמע קול · פרשתי המלמד · ובניתי נגעה · מיראים · וחד וידי נטפו מר ואצבעתי מר ·

זרע ישראל׃ כרע בל קרס נבו
היו עצביהם לחיה ולבהמה
נשאתיכם עמוסות משא
לעיפה׃ קרסו כרעו יחדו לא יכלו
מלט משא ונפשם בשבי הלכה׃
שמעו אלי בית
יעקב וכל שארית בית ישראל
העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם׃ ועד זקנה אני הוא
ועד שיבה אני אסבל אני
עשיתי ואני אשא ואני אסבל
ואמלט׃ למי
תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה׃
הזלים זהב מכיס וכסף בקנה
ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל
יסגדו אף ישתחוו׃ ישאהו על
כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו
ויעמד ממקומו לא ימיש אף
יצעק אליו ולא יענה מצרתו
לא יושיענו׃
זכרו זאת והתאששו השיבו
פושעים על לב׃ זכרו ראשנות
מעולם כי אנכי אל ואין עוד
אלהים ואפס כמוני׃ מגיד
מראשית אחרית ומקדם אשר
לא נעשו אמר עצתי תקום וכל
חפצי אעשה׃ קרא ממזרח עיט
מארץ מרחק איש עצתו אף
דברתי אף אביאנה יצרתי אף

אעשנה׃ שמעו
אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי
לא תאחר ונתתי בציון תשועה
לישראל תפארתי׃
רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל
שבי לארץ אין כסא בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך רכה
וענגה׃ קחי רחים וטחני קמח גלי
צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי
נהרות׃ תגל ערותך גם תראה
חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם׃
גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש
ישראל׃ שבי דומם ובאי בחשך
בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו
לך גברת ממלכות׃ קצפתי על
עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך
לא שמת להם רחמים על זקן
הכבדת עלך מאד׃ ותאמרי
לעולם אהיה גברת עד לא שמת
אלה על לבך לא זכרת אחריתה׃
ועתה שמעי זאת עדינה היושבת
לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי
עוד לא אשב אלמנה ולא אדע
שכול׃ ותבאנה לך שתי אלה
רגע ביום אחד שכול ואלמון
כתמם באו עליך ברב כשפיך
בעצמת חבריך מאד׃ ותבטחי
ברעתך אמרת אין ראני חכמתך

רחם · ה̇ בקרי · וסימניהון · הלא ימינאו יחלהו שלל · הנשאים מני רחם · מהעביר להם · הוליד · שיאול · וחד
ברכות שדים ורחם · ולבהמה י̇ג̇ · וסימניהון · וכל דם לא תאכלו · ולא היה מים למחנה · היו עצביהם
לחיה ולבהמה · מראשית ה̇ · וסימניהון · ולקחת מראשית כל פרי האדמה · מרשית השנה חס̇ א̇ ·
מראשית עריסתיכם · להכריאכם · מגיד · וחד · ומראשית כל תבואתך · תאחר ד̇ בקרי · וסימנהון
מלאתך ודמעך לא תאחר · כי תדר נדר לי' אלהיך · קרבתי צדקתי לא תרחק · כי תדר דההלתי ·

ובאי׳ ד׳ · וסימניהון · נשקע · יין גם הלילה · לכי וכיהי׳ אל המלך דוד · שני רומים וכאי׳ בחשך · עיר ·
יצפון וכאי׳ הימן · ד׳ מל בליש בקר׳ · וסימניהון · אולי העריצי · בערוץ · נחלים לשכון · כי
אעזרין המון רבה · העלה נדת העריון · אהבו ד׳ · וסימניהון · ויותר הוא לבדו לאמון · ויקרא את שמו

ברעתך היא שובבתך והאמרי
בלבך אני ואפסי עוד׃ ובא
עליך רעה לא תדעי שחרה
ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה
ותבא עליך פתאם שאה לא
תדעי׃ עמדי נא בחבריך וברב
כשפיך באשר יגעת מנעוריך
אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי׃
נלאית ברב עצתיך יעמדו נא
ויושיעך הברו שמים החוזים
בכוכבים מודיעים לחדשים מאשר
יבאו עליך׃ הנה היו כקש
אש שרפתם לא יצילו את נפשם
מיד להבה אין גחלת לחמם אור
לשבת נגדו׃ כן היו לך אשר
יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו
תעו אין מושיעך׃

שמעו זאת בית
יעקב הנקראים בשם ישראל
וממי יהודה יצאו הנשבעים
בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו
לא באמת ולא בצדקה׃
כי מעיר הקדש נקראו ועל
אלהי ישראל נסמכו יהוה
צבאות שמו׃
הראשנות מאז הגדתי ומפי
יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה׃ מדעתי כי קשה אתה
וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה׃

ואגיד לך מאז בטרם תבוא
השמעתיך פן תאמר עצבי
עשם ופסלי ונסכי צום׃ שמעת
חזה כלה ואתם הלוא תגידו
השמעתיך חדשות מעתה
ונצרות ולא ידעתם׃ עתה נבראו
ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם
פן תאמר הנה ידעתין׃ גם לא
שמעת גם לא ידעת גם מאז לא
פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד
ופשע מבטן קרא לך׃ למען
שמי אאריך אפי ותהלתי אח
טם לך לבלתי הכריתך׃ הנה
צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור
עני׃ למעני למעני אעשה כי
איך יחל וכבודי לאחר לא אתן׃
שמע אלי יעקב
וישראל מקראי אני הוא אני
ראשון אף אני אחרון׃ אף ידי
יסדה ארץ וימיני טפחה שמים
קרא אני אליהם יעמדו יחדו׃
הקבצו כלכם ושמעו מי בהם
הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה
חפצו בבבל וזרעו כשדים׃ אני
אני דברתי אף קראתיו הביאתיו
והצליח דרכו׃ קרבו אלי שמעו
זאת לא מראש בסתר דברתי
מעת היותה שם אני ועתה אדני
יהוה שלחני ורוחו׃

שאהבת נפשו · ה׳ אהבו · יעשה חפצו · והבאנה ה׳ בקר׳ וסימניהון · והבאנה אלקתנה · והבאנה אל
רעואל אביהן · והבאנה ותדלינה · פתאם עשיתי · נערות אסתר · ידעתם · ד׳ קמ׳ · וסימניהון · וכאת
האות והמופת · שמעת חזה כלה · קרא אלי ואענך · והכעסתי לב עמים רבים · ולא ארע ·
ג׳ רסמי׳ בקר׳ וסימניהון · לא אשב אלמנה ולא ארע · בוגני בער ולא ארע · נפלאות ממנו ·

חדה · ה בקרי · וסימניהון ועץ חדה · וישם פי · תער הגלבים · שניהם חנית וחנים · חדה כחרב פיות ·
הוציאוה ·ג ומל בקרי · וסימניהון · ויאמר יהוה הוציאוה · עד קצה הארץ · אל מכות לשררות · חד
בת חד בנב · חד בכתג · והבל ·ג בקרי · וסימניהון והבל הביא גם הוא להו והבל כחי כליתי

כה אמר יהוה גאלך קדוש יש
ישראל אני יהוה אלהיך מ
מלמדך להועיל מדריכך בדרך
תלך לוא הקשבת למצותי ויהי
כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים
ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעתיו לא יכרת ולא ישמד
שמו מלפני
צאו מבבל ברחו מכשדים בקול
רנה הגידו השמיעו זאת הוצי
הוציאוה עד קצה הארץ אמרו
גאל יהוה עבדו יעקב ולא
צמאו בחרבות הוליכם מים
מצור הזיל למו ויבקע צור
ויזבו מים אין שלום אמר
יהוה לרשעים
שמעו איים אלי והקשיבו
לאמים מרחוק יהוה מבטן
קראני ממעי אמי הזכיר שמי
וישם פי כחרב חדה בצל ידו
החביאני וישימני לחץ ברור
באשפתו הסתירני ויאמר לי
עבדי אתה ישראל אשר בך
אתפאר ואני אמרתי לריק
יגעתי לתהו והבל כחי כליתי
אכן משפטי את יהוה ופעלתי
את אלהי
ועתה אמר יהוה יצרי מבטן
לעבד לו לשובב יעקב אליו

וישראל לא יאסף ואכבד בעיני
יהוה ואלהי היה עזי ויאמר נקל
מהיותך לי עבד להקים את שבטי
יעקב ונצירי ישראל להשיב ונ
ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ
כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו
לבזה נפש למתעב גוי לעבד
משלים מלכים יראו וקמו שרים
וישתחוו למען יהוה אשר נאמן
קדש ישראל ויבחרך
כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה עזרתיך
ואצרך ואתנך לברית עם להקים
ארץ להנחיל נחלות שממות
לאמר לאסורים צאו לאשר
בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל
שפיים מרעיתם לא ירעבו ולא
יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי
מרחמם ינהגם ועל מבועי מים
ינהלם ושמתי כל הרי לדרך
ומסלתי ירמון הנה אלה מרחוק
יבאו והנה אלה מצפון ומים
ואלה מארץ סינים רנו שמים
וגילי ארץ יפצחו הרים רנה כי
נחם יהוה עמו ועניו ירחם
ותאמר ציון
עזבני יהוה ואדני שכחני התשכח
אשה עולה מרחם בן בטנה גם

שקר החן והבל היופי · חד בת חד בנב · חד בכת · צאו ·ג בקרי · וסימניהון לאמר
לאסורים צאו · ומארץ כשדים · חללים · וישתחוו ז רפו בקרי · וסימניהון · יעבדוך עמים
וישתחוו לך לאומים · ב בו · יראו וקמו שרים וישתחוו מלכי · רזה · יזכרו וישבו · מלכים יראו וקמו ·
וישתחוו לפניך כל משפחות גוים · ושאר קרי · רג וישתחוו · מרחמם ל · ינהגם · ל ·

מהרו ג׳ בקרי׳ וסימניהון בלשון תרגם׳ אינשא ליויא בניהון׳ ופירושא׳ מהרו בניך מהרסיך׳
ולא מהרו הלוים׳ מהרו שכחו מעשיו׳ המ׳ל בל׳ בקרי׳ בב׳ יורין׳ וסימניהון גמלים מיניקות׳
להיניק את בני׳ היניקה בנים שרה׳ ומיניקתיך׳ היניקו גוריהן׳ הן אני ר׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון

אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך
הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי
תמיד: מהרו בניך מהרסיך
ומחרביך ממך יצאו: שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך
חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי
תלבשי ותקשרים ככלה: כי חרבתיך
ושממתיך וארץ הרסתך כי עתה
תצרי מיושב ורחקו מבלעיך:
עוד יאמרו באזניך בני שכליך
צר לי המקום גשה לי ואשבה:
ואמרת בלבבך מי ילד לי את
אלה ואני שכולה וגלמודה גלה
וסורה ואלה מי גדל הן אני
נשארתי לבדי אלה איפה הם:
כה אמר אדני יהוה
הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים
ארים נסי והביאו בניך
בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה:
והיו מלכים אמניך ושרותיהם
מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני
יהוה אשר לא יבשו קוי:
היקח מגבור מלקוח
אם שבי צדיק ימלט: כי כה אמר
יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח
עריץ ימלט ואת יריבך אנכי
אריב ואת בניך אנכי אושיע:
והאכלתי את מוניך את בשרם

וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל
בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב:
כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות
אמכם אשר שלחתיה או מי
מנושי אשר מכרתי אתכם לו
הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם: מדוע באתי ואין
איש קראתי ואין עונה הקצור
קצרה ידי מפדות ואם אין בי
כח להציל הן בגערתי אחריב ים
אשים נהרות מדבר תבאש דגתם
מאין מים ותמת בצמא: אלביש
שמים קדרות ושק אשים כסותם:
אדני יהוה נתן לי
לשון למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר
לי אזן לשמע כלמודים: אדני
יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מרי
תי אחור לא נסוגתי: גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני לא
הסתרתי מכלמות ורק: ואדני
יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי
על כן שמתי פני כחלמיש ואדע
כי לא אבוש: קרוב מצדיקי
מי יריב אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי יגש אלי: הן אדני
יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני
הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם:

הן אני ערל שפתים׳ הן אני נשארתי לבדי׳ ויאל יאמר הסריס׳ הן אני כפיך לא מחמיר׳ יקח ג׳ חד
פת׳ וכ׳ הנ׳ וסימניהון יקח נא מעט מים׳ גם שבי גבור׳ ברזל מעפר יקח׳ חד בב׳ חד בנב׳ חד בכתובי׳
יעיר ח׳ בקרי׳ וסימניהון כנשר יעיר קנו׳ … כגבור יעיר כאיש מלחמות׳ נתן לי לשון למודים׳ בבו׳
והוא רחום׳ אלחנן בן יעיר׳ אם זך׳ מלכות׳ ימלט ג׳ בקרי׳ וסימניהון בלשון תרגום
… לגברא דשבה שבא׳ יצדקיה חמיא … ירפשט יתה באתרא חכימתא ושקיות בכיכאל׳

יתלת בית · מן חד וחד משמש · יא יב יג · וסות המלה נון · ול כותי · וסימניהן · יאספון ל · יבהלון ל ·
יבשון ל · ידרכון ל · יהלומון ל · ידחקון ל · יובילון ל · יזידון ל · יחילון ל · יטיבון ל · ייחלון · יכרתון
ל · ילמדון ל · ימאסון ל · ימלאון ל · יעבון ל · ינחמון · ישברון ל · יעדרון · יפילון ל · ייניקון ל · יקימון

מי בכם ירא יהוה
שמע בקול עבדו אשר הלך
חשכים ואין נגה לו יבטח בשם
יהוה וישען באלהיו׃ הן כלכם
קדחי אש מאזרי זיקות לכו
באור אשכם ובזיקות בערתם
מידי היתה זאת לכם למעצבה
תשכבון׃ שמעו
אלי רדפי צדק מבקשי יהוה
הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת
מקבת בור נקרתם׃ הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה תחולל
תחוללכם כי אחד קראתיו ואבר
ואברכהו וארבהו׃ כי נחם יהוה
ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול
זמרה׃ הקשיבו
אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי
תורה מאתי תצא ומשפטי לאור
עמים ארגיע׃ קרוב צדקי יצא ישעי
וזרעי עמים ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרעי ייחלון׃ שאו לשמ
לשמים עיניכם והביטו אל הארץ
מתחת כי שמים כעשן נמלחו
והארץ כבגד תבלה וישביה כמו
כן ימותון וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחת׃
שמעו אלי ידעי צדק עם תורתי
בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומ
ומגדפתם אל תחתו׃ כי כבגד י
יאכלם עש וכצמר יאכלם סס ו
וצדקתי לעולם תהיה וישועתי
לדור דורים׃
עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי
כימי קדם דורות עולמים הלוא
את היא המחצבת רהב מחוללת
תנין׃ הלוא את היא המחרבת ים
מי תהום רבה השמה מעמקי
ים דרך לעבר גאולים׃ ופדויי
יהוה ישובון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם ששון
ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה׃
אנכי אנכי
הוא מנחמכם מי את ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם חציר
ינתן׃ ותשכח יהוה עשך נוטה
שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד
כל היום מפני חמת המציק כאשר
כונן להשחית ואיה חמת המציק׃
מהר צעה להפתח ולא ימות
לשחת ולא יחסר לחמו׃ ואנכי
יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גל
גליו יהוה צבאות שמו׃ ואשם
דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים וליסד ארץ ולא
ולאמר לציון עמי אתה׃
התעוררי התעוררי קומי

ירומון ל · ירזמון ל · ישתקעון ל · יתמלאון ל · משפטי · ג׳ נקרי · למה תאמר יעקב · ואני
אמרתי · קרוב מצדיקי · הקשיבו אלי · ועבדה את כבדי · זעק · אשא · לכן חכו לי נאם · העירה
והקיצה · מלפניך משפטי · יצא · כי עשית ראית · עותתי · חי אל הסיר משפטי · צדק לבשתי · כי
אמר איוב · האת תפר · אכזב · ואשם ה׳ חס וסימניהן · ואשם הנזם על אפה · ואשם
את הלחות · ואשם שם מקום דמלכים · ואשם דברי בפיך · על מתני ·

תנין ה' בליש' וסימניהון כי ידבר אלכם פרעה' וישלך אהרן את מטהו' מחוללת תנין' הים אני אם
תנין' ולא יצוה כשעיר הציא' והרג את התנין אשר בים' בלעני כתנין' ורמס כפיר ותנין' אדניך
ב' וסימ' כה אמר אדניך ∴ ויראו את ולאמר ג' בקרי' וסימ' לירושלם ולאמר לציון' ולאמר
עליו

ירושלם אשר שתית מיד יהוה
את כוס חמתו את קבעת כוס
התרעלה שתית מצית: אין מנהל
לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלה: שתים
הנה קראתיך מי ינוד לך השד
והשבר והרעב והחרב מי אנחמך:
בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות
כתוא מכמר המלאים חמת יהוה
גערת אלהיך: לכן שמעי נא
זאת עניה ושכרת ולא מיין:
כה אמר אדניך
יהוה ואלהיך יריב עמו הנה
לקחתי מידך את כוס התרעלה
את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי
לשתותה עוד: ושמתיה ביד מוגיך
אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה
ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים:
עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף
יבא בך עוד ערל וטמא: התנערי
מעפר קומי שבי ירושלם
התפתחו מוסרי צוארך שביה
בת ציון: כי כה
אמר יהוה חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו: כי כה אמר אדני
יהוה מצרים ירד עמי בראשנה
לגור שם ואשור באפס עשקו:

ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח
עמי חנם משלו יהילילו נאם
יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ:
לכן ידע עמי שמי לכן ביום
ההוא כי אני הוא המדבר הנני:
מה נאוו על
ההרים רגלי מבשר משמיע
שלום מבשר טוב משמיע
ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
קול צפיך נשאו
קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו
בשוב יהוה ציון: פצחו רננו
יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה
עמו גאל ירושלם: חשף יהוה
את זרוע קדשו לעיני כל הגוים
וראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו: סורו סורו
צאו משם טמא אל תגעו צאו
מתוכה הברו נשאי כלי יהוה:
כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה
לא תלכון כי הלך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל:
הנה ישכיל עבדי
ירום ונשא וגבה מאד: כאשר
שממו עליך רבים כן משחת
מאיש מראהו ותארו מבני
אדם: כן יזה גוים רבים עליו
יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא שמעו

עש ה' בקרי' וסימניהון כי כבגד יאכלו עש' עשה עש' והוא כרקב יבלה' הן ארני ∴ את שכבי בתי חמר'
עשקו ל' כיעזו ל' ויחו ל' כעדקו ל' כעדקו ערקו ל' חזקו ל' המדבר ד' בקרי'
וסימניהון כי פי המדבר אליכם' ולא יוסיף עוד לבוא בך' כי אני הוא המדבר הנני' ולפלמוני
המדבר ישועת ה' בקרי' פת' וסימניהון התיצבו וראו את ישועת ∴ חשף
את זרוע קדשו לא לכם להלחם' כי יהן נסיון ישועת ישראל' קדמו' זכר חסדו ואמונתו'

אישים ג בקרי וסימניהון נבזה וחדל אישים · את אישים · אליכם אישים אקרא · ל
לקח ה׳ וסימניהון וישלחהו · אלהים · ויאמר לאמו ועתה מה לי פה · מעצר וממשפט לקח · אם
הבאה אחרי · ויד נלקח · לרבים ד׳ וסימניהון

התבוננו׃ מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ ויעל
כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר ונראהו
ולא מראה ונחמדהו׃ נבזה
וחדל אישים איש מכאבות
וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו
נבזה ולא חשבנהו׃ אכן חלינו
הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנ
ואנחנו חשבנהו נגוע מכה א
אלהים ומענה׃ והוא מחלל
מפשעינו מדכא מעונתינו
מוסר שלומנו עליו ובחברתו
נרפא לנו׃ כלנו כצאן תעינו איש
לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את
עון כלנו׃ נגש והוא נענה ולא
יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל
לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח
פיו׃ מעצר וממשפט לקח
ואת דורו מי ישוחח כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי נגע
למו׃ ויתן את רשעים קברו
ואת עשיר במתיו על לא חמס
עשה ולא מרמה בפיו׃ ויהוה
חפץ דכאו החלי אם תשים
אשם נפשו יראה זרע יאריך
ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃
מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו
יצדיק צדיק עבדי לרבים וע

ועונתם הוא יסבל׃ לכן אחלק
לו ברבים ואת עצומים יחלק
שלל תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה והוא
חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע׃
רני עקרה לא
ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה
אמר יהוה׃ הרחיבי מקום אהלך
ויריעות משכנותיך יטו אל
תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך
חזקי׃ כי ימין ושמאול תפרצי
וזרעך גוים יירש וערים נשמות
יושיבו׃ אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת
עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך
לא תזכרי עוד׃ כי בעליך עשיך
יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃
כי כאשה עזובה ועצובת רוח
קראך יהוה ואשת נעורים כי
תמאס אמר אלהיך׃ ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך׃
בשצף קצף הסתרתי פני רגע מ
ממך ובחסד עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה׃
כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי
מעבר מי נח עוד על הארץ כן
נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃

לרבים ד בקרי וסימניהון מעמל נפשו יראה · עד יאמר · והגביר ברית לרבים · ומשכילי
עם יבינו · הערה ג בקרי וסימניהון · את מקורה הערה · כי את שארו הערה · תחת אשר
הערה למות נפשו · ויריעות ה׳ מל בלי וסימניהון הרחיבי מקום אהלך · יהודה ויריעות אהל
את עזבה אשה ואת יריעות · וארון ברית · תחת יריעות · כאהלי קדר כיריעות שלמה ·

כספירים ב׳ מל׳ בקרי׳ ויסדתיך בספירים ׳מעלתר ספירים ׳׳ ימושו ג׳ בקרי׳ וסימנהון כי
ההרים ימושו׳ לא ימושו מפיך׳ אם ימשו החקים האלה ׳בתר חס׳ שלום ׳ בקרי׳ וסימנהון
לך נא ראה את שלום אחיך׳ ב׳ בו׳ אלהים יענה את שלום פרעה׳ ורב שלום בניך׳ כי שלום אמת׳

כי ההרים ימושו והגבעות תמו
טינה וחסדי מאתך לא ימוש ובר
ית שלומי לא תמוט אמר מרח
מך יהוה׃
עניה סערה לא נחמה הנה
אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך
בספירים׃ ושמתי כדכד שמשת
יך ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ׃ וכל בניך
למודי יהוה ורב שלום בניך׃
בצדקה תכונני רחקי מעשק כי
לא תיראי וממחתה כי לא תקרב
אליך׃ הן גור יגור אפס מאותי
מי גר אתך עליך יפול׃ הן
אנכי בראתי חרש נפח באש פחם
ומוציא כלי למעשהו ואנכי
בראתי משחית לחבל׃ כל כלי
יוצר עליך לא יצלח וכל לשון
תקום אתך למשפט תרשיעי ז
זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם
מאתי נאם יהוה׃
הוי כל צמא לכו למים ואשר
אין לו כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב׃ למה תשקלו
כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא
לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו
טוב ותתענג בדשן נפשכם׃ הטו
אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי

נפשכם ואכרתה לכם ברית עו
עולם חסדי דוד הנאמנים׃ הן
עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה
לאמים׃ הן גוי לא תדע תקרא
וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למ
למען יהוה אלהיך ולקדוש י
ישראל כי פארך׃
דרשו יהוה בהמצאו קראהו
בהיותו קרוב׃ יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבתיו וישב
אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו
כי ירבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי
נאם יהוה׃ כי גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחש
ומחשבתי ממחשבתיכם׃ כי
כאשר ירד הגשם והשלג מן
השמים ושמה לא ישוב כי א
אם הרוה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם
לאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא
מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם
עשה את אשר חפצתי והצליח
אשר שלחתיו׃ כי בשמחה תצ
תצאו ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה
וכל עצי השדה ימחאו כף׃ תחת
הנעצוץ יעלה ברוש ותחת
הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה

ודרשו את שלום העיר׳ ירע וישמחו בך כל׳ כי קנאתי בהללים׳ שאלו שלום ירושלם׳ לדעת את שלום
אסתר׳ וחלב ג׳ בקרי׳ וסימנהון ויקח חמאה וחלב׳ ובלוא מחיר יין וחלב׳ רבש וחלב תחת
לשונך׳ חד בת׳ חד בנב׳ חד בכתו׳ וישב ׳טו בקרי׳ וסימנהון והוקעו׳ ארם ליי׳ נגד השמש׳
ומי האיש אשר בנה׳ אשר נטע כרם׳ אשר ארש אשה׳ מי האיש הירא ורך הלבב׳ ויחנו עליו
שרי פלשתים׳ וישלחו ויאספו׳ וישב בשוך בכשר׳ וישב עלינו דרכו׳ ערב עם לבבי׳ אל תהשו עימם׳ א

ובן אדם ׳ה׳ דסמי׳ בקרי׳ ׳ וסימניהון ליה איש אל ויכזב ובן אדם ׳אשרי אנוש יעשה זאת׳ מה
אנוש כי תזכרנו ובן אדם ׳ויוכח לגבר עם אלוה את כי אנוש ומה ׳ על ׳׳ ׳לב דסמי׳ סמי׳
וסימניהון ׳ובהר וראיתם את כבוד ה׳ ׳בתת ה׳ לכם ׳לכן אתה וכל עדתך ׳אבינו מת במדבר ׳ויוכח לגבר

לשם לאות עולם לא יכרת׃
כה אמר יהוה
שמרו משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות׃ אשרי אנוש יעשה
זאת ובן אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו מעשות
כל רע׃ ואל יאמר בן הנכר
הנלוה אל יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃
כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את
שבתותי ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי׃ ונתתי להם
בביתי ובחומתי יד ושם טוב
מבנים ומבנות שם עולם אתן
לו אשר לא יכרת׃
ובני הנכר הנלוים על יהוה
לשרתו ולאהבה את שם יהוה
להיות לו לעבדים כל שמר
שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃
והביאותים אל הר קדשי ו
ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם
וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי
בית תפלה יקרא לכל העמים׃
נאם אדני יהוה מקבץ נדחי
ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃
כל חיתו שדי אתיו לאכל כל

חיתו ביער׃ צפו
עורים כלם לא ידעו כלם כלבים
אלמים לא יוכלו לנבח הזים
שכבים אהבי לנום׃ והכלבים עזי
נפש לא ידעו שבעה והמה
רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם
פנו איש לבצעו מקצהו׃ אתיו
אקחה יין ונסבאה שכר והיה
כזה יום מחר גדול יתר מאד׃ הצ
הצדיק אבד ואין איש שם על
לב ואנשי חסד נאספים באין
מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃
יבוא שלום ינוחו על משכבותם
הלך נכחו׃ ואתם
קרבו הנה בני עננה זרע מנאף
ותזנה׃ על מי תתענגו על מי
תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא
אתם ילדי פשע זרע שקר׃ הנ
הנחמים באלים תחת כל עץ
רענן שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים׃ בחלקי
נחל חלקך הם הם גורלך גם להם
שפכת נסך העלית מנחה העל
אלה אנחם׃ על הר גבה ונשא
שמת משכבך גם שם עלית
לזבח זבח׃ ואחר הדלת והמזוזה
שמת זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי הרחבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם יד חזית׃

עם אלוה ׳את כי אנוש ומה ׳ובני אליאב ׳והנביא ההוא ׳והיא מרת׳ ויחפאו בני ישראל׳ ונשען
על ה׳ ׳ובני הנכר הנלוים על ה׳ ׳אז תתענג על ה׳ ׳ולא יראה בטוב ׳השכרהו ונשמר מואב מעם ׳ממך
יצא ׳הלא המשים ׳בא חנב ׳ויכנע ׳וישב בעיר לו ׳כי בשון ׳ועיר רכה עבדין ׳ית ׳יבו ׳ישו ׳ויתענג
אל ׳השלך על ה׳ ׳שברו ׳להתיצב ׳וחכירו ׳כ בו׳ רחב נפש ׳ול ׳ועל ה׳ ריאשיה׳ משכבתם ד׳
וסימניהון ׳יבא שלום ינוחו ׳הוי חשבי און ׳כי ילילו על משכבתם׳ ירננו על משכבותם רמות ת ׳ל

הכין ה׳ וסימנהון כלשון תרגום · הוין כלביא שאלין חכמתא לסוסיא · עלית ג׳ וסימנהון
מה לך אפוא גם שם עלית על מנה · יוכלו · יא בקרי · וסימנהון · תמחיעם ולא יוכלו
קום · ויהודה יעופין · ונלחמו · ונלחמו · אדמה · זנח מכ א · נצו מים רבים

ותשרי למלך בשמן ותרבי רק
חיך ותשלחי ציריך עד מר
חוק ותשפילי עד שאול:
ברב דרכך יגעת לא אמרת נואש
חית ידך מצאת על כן לא חלית:
ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי
ואותי לא זכרת לא שמת על
לבך הלא אני מחשה ומעלם
ואותי לא תיראי: אני אגיד
צדקתך ואת מעשיך ולא יוו
עילוך: בזעקך יצילך קבוציך
ואת כלם ישא רוח יקח הבל
והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר
קדשי: ואמר
סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול
מדרך עמי: כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל
רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
לב נדכאים: כי לא לעולם אריב
ולא לנצח אקצוף כי רוח מל
פני יעטוף ונשמות אני
עשיתי: בעון בצעו קצפתי
ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב
בדרך לבו: דרכיו ראיתי וארפאהו
ואנחהו ואשלם נחמים לו
ולאבליו: בורא ניב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו: והרשעים כים נגרש

כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו
רפש וטיט: אין שלום אמר
אלהי לרשעים:
קרא בגרון אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם: ואותי
יום יום ידרשון ודעת דרכי יח
פצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב ישא
לוני משפטי צדק קרבת
אלהים יחפצון: למה צמנו ולא
ראית ענינו נפשנו ולא תדע
הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל
עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה
תצומו ולהכות באגרף רשע
לא תצומו כיום להשמיע במרום
קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו
יום ענות אדם נפשו הלכף
כאגמן ראשו ושק ואפר יציע
הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה:
הלוא זה צום אבחרהו פתח חר
צבות רשע התר אגדות
מוטה ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו: הלוא פרס
לרעב לחמך ועניים מרודים
תביא בית כי תראה ערם וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע
כשחר אורך וארכתך מהרה
תצמח והלך לפניך צדקך כבוד

כאלם ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנהון · מי כמכה באלם · הנחמים באלים · והשלחי ב׳ יהתיאוני
יעיריך · דכא ג׳ וסימנהון · לא יבא פצוע דכא · ואתם צוע דכא · ושפל רוח · תשב אנוש עד
דכא · חד מל חד בנבי׳ חד בכת׳ · ונשא יב׳ וסימנהון · ונשאכם את השלחן · ונשא
מגבעות · הנה ישכיל · בשנת מות · כי כה אמר רם · על הר גבה · ונשא · הנה ימים באים · וחברו
רפאע את בבל · ואחריתבן בשיתו ההמון דדניאל · באגרת ב׳ והכה איש את רעהו רשע

וזרח ג' בקר' וסימניהון וזרח בחשך ארך · וזרח השמש ובא השמש · חד
בה חד כנגד חד בכתו' · השיב ו' בקר' וסימניהון השמר לך פן תשיב את בני שמה · את
העבוט · חכמות שרותיה · ואיך תשיב · וחבירו · אם תשיב משבת · למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך

יהוה יאספך אז תקרא ויהוה
יענה תשוע ויאמר הנני אם
תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע
ודבר און ותפק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע וזרח בחשך
אורך ואפלתך כצהרים ונחך
יהוה תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמתיך יחליץ והיית
כגן רוה וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו ובנו ממך חרבות
עולם מוסדי דור ודור תקומם
וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
לשבת אם תשיב משבת רגלך
עשות חפציך ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה מכ
מכבד וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר אז
תתענג על יהוה והרכבתיך על
במותי ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יהוה דבר

הן לא קצרה יד
יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו
משמוע כי אם עונתיכם היו
מבדלים בינכם לבין אלהיכם
וחטאותיכם הסתירו פנים מכם
משמוע כי כפיכם נגאלו בדם
ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו שקר לשונכם עולה תהגה
אין קרא בצדק ואין נשפט בא

באמונה בטוח על תהו ודבר שוא
הרו עמל והוליד און ביצי צפעוני
בקעו וקורי עכביש יארגו האכל
מביציהם ימות והזורה תבקע
אפעה קוריהם לא יהיו לבגד
ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם
מעשי און ופעל חמס בכפיהם
רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך
דם נקי מחשבותיהם מחשבות
און שד ושבר במסלותם דרך
שלום לא ידעו ואין משפט ב
במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם
כל דרך בה לא ידע שלום על כן
רחק משפט ממנו ולא תשיגנו
צדקה נקוה לאור והנה חשך
לנגהות באפלות נהלך נגששה
כעורים קיר וכאין עינים נגששה
כשלנו בצהרים כנשף באשמנים
כמתים נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט ואין
לישועה רחקה ממנו כי רבו
פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום פשע וכחש ביהוה ונסוג
מאחר אלהינו דבר עשק וסרה
הרו והגו מלב דברי שקר והסג
אחור משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב אמת
ונכחה לא תוכל לבוא ותהי

עיר חרבו · כי תשיב אל אל רוחך · השיב להם גמול · חפציך ב' עשות חפציך ביום קדשי וכל
חפציך לא ישוו בה · כמותו · ג' בה ו' בקר' ולא קרי · וסימניהון ידכאהו והרכבתיך וירך וירך
לרע · ז' בה' · וסימניהון לא יבחר בין טוב לרע · הוי האמרים לרע טוב · רגליהם לרע ירוצו · וחבירו ·
וסר מרע · ה' דסמי' בקר' · וסימניהון · ותהי האמת נעדרת · חכם ירא וסר מרע · איש היה
בארץ עוץ · השמת לבך אל עבדי איוב · וחבירו · בקוע' ל' וקור' ל'

משתולל ל בשירים ל השירים ל השביעני ל והשבי ל ונשוב ל יושר ל כבש ל
מסתולל ל כפירים ל הסירים ל השבעני ל ולשבי ל ונסוב ל יוסר ל כבס ל
שכין ל סכין ל ויסכו ל נשאו ל ונשאו ל נשף ל כרכס ל

ותהי האמת נעדרת וסר מרע
משתולל וירא יהוה וירע בעיני
כי אין משפט וירא כי אין איש
וישתומם כי אין מפגיע ותושע
לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו
וילבש צדקה כשרין וכובע
ישועה בראשו וילבש בגדי נקם
תלבשת ויעט כמעיל קנאה
כעל גמלות כעל ישלם חמה
לצריו גמול לאיביו לאיים גמול
ישלם וייראו ממערב את שם
יהוה וממזרח שמש את כבודו
כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה
בו ובא לציון גואל ולשבי פשע
ביעקב נאם יהוה ואני זאת
בריתי אותם אמר יהוה רוחי
אשר עליך ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו מפיך ומפי זר
זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה
מעתה ועד עולם

קומי אורי כי בא אורך וכבוד
יהוה עליך זרח כי הנה החשך
יכסה ארץ וערפל לאמים ועד
ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך
יראה והלכו גוים לאורך ומלכים
לנגה זרחך שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך
בניך מרחוק יבאו ובנתיך על צד
תאמנה אז תראי ונהרת ופחד
ורחב לבבך כי יהפך עליך המון
ים חיל גוים יבאו לך שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה
כלם משבא יבאו זהב ולבונה
ישאו ותהלות יהוה יבשרו כל
צאן קדר יקבצו לך אילי נביות
ישרתונך יעלו על רצון מזבחי
ובית תפארתי אפאר מי אלה
כעב תעופינה וכיונים אל
ארבתיהם כי לי איים יקוו
ואניות תרשיש בראשנה להביא
בניך מרחוק כספם וזהבם אתם
לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישר
ישראל כי פארך ובנו בני נכר
חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך
ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים כי הגוי והממ
והממלכה אשר לא יעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו כבוד
הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר
ותאשור יחדו לפאר מקום מק
מקדשי ומקום רגלי אכבד
והלכו אליך שחוח בני מעניך
והשתחוו על כפות רגליך כל
מנאציך וקראו לך עיר יהוה
ציון קדוש ישראל תחת היותך
עזובה ושנואה ואין עובר

BRITISH MUSEUM

וייראו ה׳ בקרי ר׳ כל ואחר חס וסימניהון בלשון תרגום עביא ממערבא יסחרון אומיא ויברכון
יראה יג׳ סבירי וסימניהון כתר יראה מיעוט יאכל ב׳ כו׳ שלש שלש שלוש פעמים בשנה ב׳ כו׳
מן יום יראה והמה עליהם יראה כי הנה החשך יכסה ארץ אל אלהים ביציון אל עורך בעליך
גואל ג׳ מל ולית וסימניהון ובא לציון גואל הגואל משחה חיינו גואל על רחמך
אהין ד׳ דסמיכי כנבי וסימניהון כי לי איים הלא ואת הכסף רעבך וקרא אחיכי עניי אלהיך בקרבך גבור

ומקום ג׳ בקרי וסימניהון ומקום רגלי אכבד ומקום משכן כבודך ומקום היער שמה הרשע
וחד וממקום קדוש יהלכו מנאציך ל׳ רקוחיך ל׳ וקבציך ל׳ מהרסיך ל׳ מחריביך ל׳

ושמתיך לגאון עולם משוש
דור ודור וינקת חלב גוים ושד
מלכים תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך וגאלך אביר
יעקב תחת הנחשת אביא זהב
ותחת הברזל אביא כסף ותחת
העצים נחשת ותחת האבנים
ברזל ושמתי פקדתך שלום
ונגשיך צדקה לא ישמע עוד
חמס בארצך שד ושבר בגבוליך
וקראת ישועה חומתיך ו
ושעריך תהלה לא יהיה לך
עוד השמש לאור יומם ולנגה
הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה
לאור עולם ואלהיך לתפארתך
לא יבוא עוד שמשך וירחך לא
יאסף כי יהוה יהיה לך לאור
עולם ושלמו ימי אבלך ועמך
כלם צדיקים לעולם יירשו
ארץ נצר מטעו מעשה ידי
להתפאר הקטן יהיה לאלף
והצעיר לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה
רוח אדני יהוה עלי יען משח
יהוה אתי לבשר ענוים שלחני
לחבש לנשברי לב לקרא לשבוים
דרור ולאסורים פקח קוח לקרא
לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם
לאלהינו לנחם כל אבלים לשום

לאבלי ציון לתת להם פאר תחת
אפר שמן ששון תחת אבל
מעטה תהלה תחת רוח כהה
וקרא להם אילי הצדק מטע
יהוה להתפאר ובנו חרבות עולם
שממות ראשנים יקוממו וחדשו
ערי חרב שממות דור ודור ועמדו
זרים ורעו צאנכם ובני נכר
אכריכם וכרמיכם ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי אלהינו
יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכ
בכבודם תתימרו תחת בשתכם
משנה וכלמה ירנו חלקם לכן
בארצם משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם כי אני יהוה
אהב משפט שנא גזל בעולה
ונתתי פעלתם באמת וברית עולם
אכרות להם ונודע בגוים זרעם
וצאצאיהם בתוך העמים כל
ראיהם יכירום כי הם זרע ברך
יהוה׃ שוש
אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי
כי הלבישני בגדי ישע מעיל
צדקה יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה כי כארץ
תוציא צמחה וכגנה זרועיה
תצמיח כן אדני יהוה יצמיח
צדקה ותהלה נגד כל הגוים למען
ציון לא אחשה ולמען ירושלם

ומחריביך ל׳ משפטיך ל׳ וכפיריך ל׳ אלמנותיך ל׳ חלב ב׳ וינקת חלב גוים חלב עזים וחד
חמאת וחלב יצאן ראשנים ה׳ חס׳ וסימניהון וזכרתי להם ברית ראשונים לא הס׳ ג׳ בכול
רעינך אשר גבלו ראשונים שממות ראשונים אל תזכר לנו עונת ראשונים כי שאל נא לימי ראשונים
לגוי עצום ג׳ רסמי׳ בקרי וסימניהון כי כארץ תוציא צמחה על ערגות צמחה כל ערפי צמחה
כרכבים המוגנגה והורא ל׳ וסימ׳ וראו גוים צדקך ובנו ממך חרבות לשום לאבלי ציון
גם ליה שמעה נדרשתי לאופנים וכל ושו׳ כן
רכו׳

לגי׳ ענוים ג׳ רסמי׳ וסימניהון הורת ממני׳ והנהלרה לגוי עצום והצעיר לגוי עצום׳ ישיש
ד׳ מקרי וסימניהון כן ישיש ה׳ עליכם ישיש עליך בשמחה ישיש בגבור וחד וישיש בכח׳
דמי ג׳ מקרי וסימניהון המזכירים אלהים אל דמי אל תתנו דמי׳ מבצרה ג׳ מקרי וסימניהון

לא אשקוט עד יצא כנגה
צדקה וישועתה כלפיד יבער׃
וראו גוים צדקך וכל מלכים
כבודך וקרא לך שם חדש אשר
פי יהוה יקבנו׃ והיית עטרת
תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה
בכף אלהיך׃ לא יאמר לך עוד
עזובה ולארצך לא יאמר עוד
שממה כי לך יקרא חפצי בה
ולארצך בעולה כי חפץ יהוה
בך וארצך תבעל׃ כי יבעל בחור
בתולה יבעלוך בניך ומשוש
חתן על כלה ישיש עליך
אלהיך׃ על חומתיך
ירושלם הפקדתי שמרים כל
היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
המזכירים את יהוה אל דמי
לכם׃ ואל תתנו דמי לו עד יכונן
ועד ישים את ירושלם תהלה
בארץ׃ נשבע יהוה בימינו ובזרוע
עזו אם אתן את דגנך
עוד מאכל לאיביך ואם ישתו
בני נכר תירושך אשר יגעת בו׃
כי מאספיו יאכלהו והללו את
יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות
קדשי׃ עברו
עברו בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו מאבן
הרימו נס על העמים׃ הנה יהוה

השמיע אל קצה הארץ אמרו
לבת ציון הנה ישעך בא הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ וקראו
להם עם הקדש גאולי יהוה ולך
יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃
מי זה בא מאדום
חמוץ בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר
בצדקה רב להושיע׃ מדוע אדם
ללבושך ובגדיך כדרך בגת׃
פורה דרכתי לבדי ומעמים אין
איש אתי ואדרכם באפי וא
וארמסם בחמתי ויז נצחם על
בגדי וכל מלבושי אגאלתי׃ כי
יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃
ואביט ואין עזר ואשתומם
ואין סומך ותושע לי זרעי וח
וחמתי היא סמכתני׃ ואבוס
עמים באפי ואשכרם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם׃
חסדי יהוה אזכיר תהלת
יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה
ורב טוב לבית ישראל אשר
גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃
ויאמר אך עמי המה בנים לא
ישקרו ויהי להם למושיע׃
בכל צרתם לא צר ומלאך פניו
הושיעם באהבתו ובחמלתו
הוא גאלם וינטלם וינשאם

יוכב בן זרח׳ וחבירו חמוץ בגדים מבצרה׳ יאכלוהו ד׳ בקרי׳ וחס וסימניהון על מצות
ומרורים יאכלהו וחבירו אהרן ובניו כי מאספיו יאכלהו׳ תהלות ד׳ מל׳ בקרי׳ וסימניהו
נורא תהלות עשה פלא חסרי׳ ה׳ אזכיר תהלות ואתה קדוש יושב מספרים וחד ותהלות ה׳
ומליאך ב׳ פת׳ וסימניהון אפוי דקימיה׳ דין סימניא בלשן ותרגום וכל רסמי׳ לארכרא רכו פת׳

וגבורותיך ג׳ בלישנהו בקר׳ וסימניהן אשר יעשה כמעשיך יהיה קנאתך וגבורתך דור לדור
ישבח מעשיך חד בל׳ חד כנבי׳ חד כתו׳ · לו כב׳ וסימניהון מלשו הרג ישמעאל מיתא
לבן סטימא יסופן בארעא ובמדברא בלעם חכימא יהושע קטליה אחוהי פטגבית בזותיה

כל ימי עולם והמה מרו ועצבו
את רוח קדשו ויהפך להם
לאויב הוא נלחם בם ויזכר ימי
עולם משה עמו איה המעלם
מים את רעה צאנו איה השם
בקרבו את רוח קדשו מוליך
לימין משה זרוע תפארתו בוקע
מים מפניהם לעשות לו שם
עולם מוליכם בתהמות כסוס
במדבר לא יכשלו כבהמה בבקעה
תרד רוח יהוה תניחנו
כן נהגת עמך לעשות לך שם
תפארת הבט משמים וראה
מזבל קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך המון מעיך
ורחמיך אלי התאפקו כי אתה
אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה יהוה
אבינו גאלנו מעולם שמך למה
תתענו יהוה מדרכיך תקשיח
לבנו מיראתך שוב למען
עבדיך שבטי נחלתך למצער
ירשו עם קדשך צרינו בוססו
מקדשך היינו מעולם לא
משלת בם לא נקרא שמך
עליהם לוא קרעת שמים ירדת
מפניך הרים נזלו כקדח אש
המסים מים תבעה אש להודיע
שמך לצריך מפניך גוים

ירגזו בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו
ומעולם לא שמעו לא האזינו
עין לא ראתה אלהים זולתך
יעשה למחכה לו פגעת את
שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך
הן אתה קצפת ונחטא בהם
עולם ונושע ונהי כטמא כלנו
וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל
כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו
ואין קורא בשמך מתעורר
להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו
ותמוגנו ביד עוננו ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר ואתה
יצרנו ומעשה ידך כלנו אל
תקצף יהוה עד מאד ואל לעד
תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו
ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר
היתה ירושלם שממה בית
קדשנו ותפארתנו אשר הללוך
אבתינו היה לשרפת אש וכל
מחמדינו היה לחרבה העל
אלה תתאפק יהוה תחשה
ותעננו עד מאד

נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי
ללא בקשני אמרתי הנני הנני
אל גוי לא קרא בשמי פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר ההלכים
הדרך לא טוב אחר מחשבתיהם

יתקטל אבשלום בזכותיה לא שלטה ביה חרבא
גברא רישמע לא מתעכסיא נפשיה
ללוא יא בקר׳ ׳ חס וחד מל׳ וסימניהון נדרשתי ללוא שאלו ל מל ללא בקשוני וזרעהיה לו
השמחים ללא וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן וללא תורה ג׳ בו הלא הרחתם מהעזה
הקשיח בניה ללא לה׳ · שש׳ ה בקר׳ ר כת שין וחד כת׳ סמך · וסימניהון ׳
והיה כאשר שש עלאכתיך פגעת את שש ושש אנכי על אמרתך כי עמר יאכלם סס וחד
וראיתם ושש לבכם׳

ידי כב בקר׳ וסימניהון ואפן וארד מן ההר ׳ ואתפש בשני הלחות ׳ וגלגי ל׳ בידכי ׳ וחביו
המלמד ידי למלחמה ׳ ברכו ׳ כרעתו ׳ איגלו ׳ ועל פעלגעו ׳ בנער ׳ פרשתי ׳ וחבירו ׳ כארי כנשאי ׳
ופניו ׳ והנה יד ביראים המר ׳ ויטב ל׳ מלמד ידי למלחמה ׳ וחבירו ׳

העם המכעיסים אותי על פני תמיד
זבחים בגנות ומקטרים על
הלבנים היושבים בקברים
ובנצורים ילינו האכלים בשר
החזיר ופרק פגלים כליהם
האמרים קרב אליך אל תגש בי
כי קדשתיך אלה עשן באפי
אש יקדת כל היום הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם שלמתי
ושלמתי על חיקם עונתיכם
ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה
אשר קטרו על ההרים ועל
הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם
ראשנה אל חיקם:
כה אמר יהוה כאשר
ימצא התירש באשכול ואמר
אל תשחיתהו כי ברכה בו כן
אעשה למען עבדי לבלתי
השחית הכל והוצאתי מיעקב
זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה
בחירי ועבדי ישכנו שמה והיה
השרון לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני
ואתם עזבי יהוה השכחים את
הר קדשי הערכים לגד שלחן
והממלאים למני ממסך ומני
ומניתי אתכם לחרב וכלכם לט
לטבח תכרעו יען קראתי ולא
עניתם דברתי ולא שמעתם

ותעשו הרע בעיני ובאשר לא
חפצתי בחרתם:
לכן כה אמר אדני יהוה הנה
עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה
עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה
עבדי ישמחו ואתם תבשו הנה
עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר רוח
תילילו והנחתם שמכם לשבועה
לבחירי והמיתך אדני יהוה
ולעבדיו יקרא שם אחר אשר
המתברך בארץ יתברך באלהי
אמן והנשבע בארץ ישבע
באלהי אמן כי נשכחו הצרות
הראשנות וכי נסתרו מעיני:
כי הנני בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלינה על לב
כי אם שישו וגילו עדי עד
אשר אני בורא כי הנני בורא
את ירושלם גילה ועמה משוש
וגלתי בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול בכי
וקול זעקה לא יהיה משם עוד
עול ימים וזקן אשר לא ימלא
את ימיו כי הנער בן מאה שנה
ימות והחוטא בן מאה שנה
יקלל ובנו בתים וישבו ונטעו
כרמים ואכלו פרים לא יבנו

ומעולם ב׳ חד חס וחד מל ׳ וסימניהון הלא אני מחשה ומעולם ׳ ומעולם לא שמעו ׳ ומעולם
ועד עולם אתה אל ׳ וירשוה ד׳ בקר׳ וסימניהון היא והיבוס בחורי ׳ אשר נהרו ׳ וישבו שם ׳
ממסך ב׳ למני ממסך ׳ לחמור ממסך ׳ וכאשר יד בקר׳ וסימניהון וכאשר לא חפצתי בחרתם
וכאשר לא חפצתי בחרו וכאשר הללים שם הוא וכאשר הלוי אלין מעיני ד׳ וסימ׳ והדר
שונו מעיני ׳ וכי נסתרו מעיני ׳ וחם יסתר מעיני ׳ ויסתר עכל מעיני ׳ ודרשוני ל׳ וחד דרשוני ב׳

כאחד · ו̇ בקרי · וסימניהון · זאב וטלה ירעו כאחד · כל הקהל כאחד · וחבירו · כי הטהו · ויעמיד
יהושע · ויהי כאחד למחצצרים · כבקר זרע · ט̇ זוגי בקרי דמי להדדי חד
יאית ביה ו̇ ברי תיבו · וחד כמיע · ולי̇ כו · וסימניהון · וליתם · ל̇ חס · ליתום ל̇ מל · ולמשל · ל̇
חס

ואחר ישב לא יטעו ואחר
יאכל כי כימי העץ ימי עמי ו
ומעשה ידיהם יבלו בחירי׃
לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה
כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצ
וצאצאיהם אתם׃ והיה טרם
יקראו ואני אענה עוד הם
מדברים ואני אשמע׃ זאב
וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר
יאכל תבן ונחש עפר לחמו ל
לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי אמר יהוה׃

כה אמר יהוה השמים
כסאי והארץ הדם רגלי אי זה
בית אשר תבנו לי ואי זה
מקום מנוחתי׃ ואת כל אלה
ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם
יהוה ואל זה אביט אל עני
ונכה רוח וחרד על דברי׃ שוחט
השור מכה איש זובח השה
עורף כלב מעלה מנחה דם
חזיר מזכיר לבנה מברך און
גם המה בחרו בדרכיהם ובש
ובשקוציהם נפשם חפצה׃ גם
אני אבחר בתעלליהם ומגורתם
אביא להם יען קראתי ואין
עונה דברתי ולא שמעו ויע
ויעשו הרע בעיני ובאשר לא
חפצתי בחרו׃

שמעו דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם שנאיכם
מנדיכם למען שמי יכבד יהוה
ונראה בשמחתכם והם יבשו׃
קול שאון מעיר קול מהיכל
קול יהוה משלם גמול לאיביו׃
בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא
חבל לה והמליטה זכר׃ מי שמע
כזאת מי ראה כאלה היוחל
ארץ ביום אחד אם יולד גוי
פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון
את בניה׃ האני אשביר ולא
אוליד יאמר יהוה אם אני
המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃
שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו אתה
משוש כל המתאבלים עליה׃
למען תינקו ושבעתם משד
תנחמיה למען תמצו והתענגתם
מזיז כבודה׃
כי כה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו
ועל ברכים תשעשעו׃ כאיש
אשר אמו תנחמנו כן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנחמו׃
וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם
כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו׃ כי

למשול · ל̇ מל · והכה · ל̇ חס · הוכה · ל̇ מל · וכחרב · ל̇ חס · חרב · ל̇ מל · וזובח · ל̇ חס · זובח
מל · ולזבוח · ל̇ חס · לזבוח · ל̇ מל · ושבעת · ל̇ חס · שבועת · ל̇ מל · וחם · ל̇ חס · חום · ל̇ מל
לית בקרי · · וסימניהון · אי הבל אחיך · אי מזה באת · אי אלהימו · ולא שאלתיהו · אי
הראה · חנית · למי אתה · המגד · והשכים · בן כנענה · וחבירו · נגלה · הלך · כריתי · השמים · ב̇ בו ·
עמרו · אי לזאת · מה ארצך · והחכמה · וחבירו · השטן · וחבירו · יחלק · ישכן · ב̇ בו · הרה · יכשר
אחשורש · למואל ·

לא תכבה · ו֗ בקר׳ · וסימניהון · ושמתי בהם אות · ויבאו · בהגלותי · השללים · שפוך חמתך אל הגוים · ה֗ דסמי בקר׳ · וסימניהון ולקחו אבנים אחרות · ותדעה החטאת · והביאו כנך אל הגוים · והביאו ד֗ בקר׳ · וסימניהון יתהך כחיגן · והביאו את כל אחיכם · ד֗ ספרים נגמרין בפסוק שלמעלן

הנה יהוה באש יבוא וכסופה
מרכבתיו להשיב בחמה אפו
וגערתו בלהבי אש: כי באש
יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר
ורבו חללי יהוה: המתקדשים
והמטהרים אל הגנות אחר
אחד בתוך אכלי בשר החזיר
והשקץ והעכבר יחדו יספו נא
נאם יהוה: ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם באה לקבץ את
כל הגוים והלשנות ובאו וראו
את כבודי: ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פליטים אל
הגוים תרשיש פול ולוד משכי
קשת תבל ויון האיים הרחקים
אשר לא שמעו את שמעי
ולא ראו את כבודי והגידו את
כבודי בגוים: והביאו את כל
אחיכם מכל הגוים מנחה
ליהוה בסוסים וברכב ובצבים
ובפרדים ובכרכרות על הר
קדשי ירושלם אמר יהוה
כאשר יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בית יהוה:
וגם מהם אקח לכהנים ללוים
אמר יהוה: כי כאשר השמים
החדשים והארץ החדשה
אשר אני עשה עמדים לפני
נאם יהוה כן יעמד זרעכם

ושמכם: והיה מדי חדש בחד
בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר
יהוה: ויצאו וראו בפגרי
האנשים הפשעים בי כי תו
תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל בשר

והיה מדי

תתקא סימן

מנין פסוקיא דספר ישעיה אלף
ומאתים ושמונים ותשעה

דברי
ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתות בארץ בנימן:
אשר היה דבר יהוה אליו בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה
בשלש עשרה שנה למלכו:
ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות

לא תכבה · ו֗ בקר׳ · וסימניהון · והאש על המזבח תוקד בו · אש תמיד תוקד על המזבח · ואשם לא תכבה · מינות בערתיה · ויהי בימי · ה֗ דסמי · וסימניהון ויהי בימי אמרפל · ויהי בימי אחז · ויהי בימי יהויקים · ויהי בימי שפט השפטים · ויהי בימי אחשורוש · ותולעתם · ל֗ · מתולעים · בבטן · ג֗ בקר׳ · וסימניהון · בטרם אצרך בבטן · בכטן כנקב את אחיו · הלא בבטן עשני עשהו · ובטרם · ג֗ בקר׳ · וסימניהון · ובטרם תצא מרחם · ותעגבו · יקרב · האיים הרחקים ל֗

להצלך ד׳ חס׳ בל׳ בקרי׳ וסימניהון אשר מינאתם בדרך וישמע ראובן ויצלהו מידם ויצלני מחרב
פרעה ׃ אשר הצלני ויצלני מכל צרה כי אתך אני להצלך קדמ׳ משויב ומיניל׳ לעשתו
ה׳ חס׳ בקרי׳ וסימניהון ואז יקרב לעשתו בפיך ובלבבך כי שקד אני על דברי לעשתו ומיהר האלהים
כי לא יוכלו׳

ירושלם בחדש החמישי׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בטרם אצורך בבטן ידע
ידעתיך ובטרם תצא מרחם הק
הקדשתיך נביא לגוים נתתיך׃
ואמר אהה אדני יהוה הנה לא
ידעתי דבר כי נער אנכי׃ ויאמר
יהוה אלי אל תאמר נער אנכי
כי על כל אשר אשלחך תלך
ואת כל אשר אצוך תדבר׃ אל
תירא מפניהם כי אתך אני לה
להצלך נאם יהוה׃ וישלח יהוה
את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה
אלי הנה נתתי דברי בפיך׃ ראה
הפקדתיך היום הזה על הגוים
ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ
ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר מה אתה ראה ירמ
ירמיהו ואמר מקל שקד אני
ראה׃ ויאמר יהוה אלי היטבת
לראות כי שקד אני על דברי
לעשתו׃ ויהי
דבר יהוה אלי שנית לאמר מה
אתה ראה ואמר סיר נפוח אני
ראה ופניו מפני צפונה׃ ויאמר
יהוה אלי מצפון תפתח הרעה
על כל ישבי הארץ׃ כי הנני קרא
לכל משפחות ממלכות צפונה

נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו
פתח שערי ירושלם ועל כל
חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה׃
ודברתי משפטי אותם על כל
רעתם אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים וישתחוו למעשי
ידיהם׃ ואתה תאזר מתניך וקמת
ודברת אליהם את כל אשר אנכי
אצוך אל תחת מפניהם פן א
אחתך לפניהם׃ ואני הנה נתתיך
היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל
ולחמות נחשת על כל הארץ
למלכי יהודה לשריה לכהניה
ולעם הארץ׃ ונלחמו אליך ולא
יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה
להצילך׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ הלך וקר
וקראת באזני ירושלם לאמר
כה אמר יהוה זכרתי לך חסד
נעוריך אהבת כלולתיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא זרועה׃
קדש ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל אכליו יאשמו רעה
תבא אליהם נאם יהוה׃
שמעו דבר יהוה בית
יעקב וכל משפחות בית ישראל׃
כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם
בי עול כי רחקו מעלי וילכו א
אחרי ההבל ויהבלו ולא אמרו

BRITISH MUSEUM

ולהרוס ג׳ מל׳ כל׳ וסימניהון ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע המה יבנו ואני אהרוס הן יהרוס ולא
יבנה ׃ ופניו ג׳ בקרי׳ וסימניהון ופניו מפני צפונה למלחמה כמראה ברק ׃ לעיר ד׳
וסימניהון לעיר מבצר ולעמוד ברזל שפטים ושרים חיצונה ׃ דברי יג׳ בקרי׳ וסימניהון
היקך דברי הקלותי הכית התשבי בן יהיה עשתה הטבת הלא כה הנביא כ׳ בני מלאת ויהבלו
ישבו ׃ ולא אמרו ד׳ דסמי׳ וסימניהון וייטב הדבר יאהב׳ ולא אמרו בלבבם העברים מיבת׳

ראשית כח בקרי׳ וסימניהון ותהי ראשית ממלכתו׳ ראשית בכורי אדמתך׳ וחביח׳ קרבן ראשי
ראשית עריסתיכם׳ ראשית גוים עמלק׳ ראשית דגנך הנה הבאתי׳ וירא ראשית לו כי שם
כי הוא ראשית אנו׳ והבאתם את עמר׳ ראשית החרם׳ קדש ישראל ליי׳ הנני שבר את קשת

איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה
וצלמות בארץ לא עבר בה איש
ולא ישב אדם שם: ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל לאכל
פריה וטובה ותבאו ותטמאו את
ארצי ונחלתי שמתם לתועבה:
הכהנים לא אמרו איה יהוה
ותפשי התורה לא ידעוני והרעים
פשעו בי והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא יועלו הלכו: לכן עד
אריב אתכם נאם יהוה ואת בני
בניכם אריב: כי עברו איי כתיים
וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד
וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי
אלהים והמה לא אלהים ועמי
המיר כבודו בלוא יועיל: שמו ש
שמים על זאת ושערו חרבו
מאד נאם יהוה: כי שתים רעות
עשה עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות בארת
נשברים אשר לא יכלו המים:
העבד ישראל אם יליד בית
הוא מדוע היה לבז: עליו ישא
ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו
ארצו לשמה עריו נצתה מבלי
ישב: גם בני נף ותחפנס ירעוך
קדקד: הלא זאת תעשה לך

עזבך את יהוה אלהיך בעת
מוליכך בדרך: ועתה מה לך
לדרך מצרים לשתות מי שחור
ומה לך לדרך אשור לשתות מי
נהר: תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע ומר
עזבך את יהוה אלהיך ולא
פחדתי אליך נאם אדני יהוה
צבאות: כי מעולם שברתי עלך
נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא
אעבוד כי על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן את צעה
זנה: ואנכי נטעתיך שורק כלה
זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי
הגפן נכריה: כי אם תכבסי בנתר
ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני
נאם אדני יהוה: איך תאמרי
לא נטמאתי אחרי הבעלים
לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי
מה עשית בכרה קלה משרכת
דרכיה: פרה למד מדבר באות
נפשו שאפה רוח תאנתה מי
ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו
בחדשה ימצאונה: מנעי רגלך
מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי
נואש לוא כי אהבתי זרים ואחרי
ואחריהם אלך: כבשת גנב כי
ימצא כן הבישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם וכהניהם

קשת עילם׳ ואת ראשית משאותיכם׳ ולא ימכרו ממנו׳ הם המרכבה הוי השאננים בציון׳
וכפרץ הדבר באהלי חם׳ לכל אונם׳ ראשית חכמה יראת יי׳ דרכי אל ירא׳ ראשית דעת ידעני
הנה חכמה׳ פוטר מים׳ ואת ראשית עריסתנו׳ העזרא׳ הכהנים ג׳ רא׳ פס בקרי׳ וסימנ׳
לא אמרו׳ בני ידעני׳ וחכירו׳ לדרך ג׳ ימו בקרי׳ וסימנהון׳ ועתה מה לך לדרך׳ בכו׳
וישם לדרך פעמיו׳ יעצה ל׳ פעה ל׳ זרועה ל׳ בשמועה ל׳ משמועה ל׳ רכותה

פרה ו׳ ה׳ כת׳ א׳ וחד כת׳ ה׳ וסימניהון והוא יהיה פרא אדם · פרה למוד מדבר · הינהק פרא עלי
דשא · מי שלח פרא חפשי · ועיר פרא · בודד לו · ואיה ג׳ רא פס׳ וסימניהון · ואיה אלהיך
ואיה נביאכם · ואין כת׳ ויאיה איפה תדותי · לעץ ג׳ וסימניהון · אומרים לעץ · הוי אמר
כי יש לעץ תקוה ·

ונביאיהם: אמרים לעץ אבי
אתה ולאבן את ילדתני כי פנו
אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם
יאמרו קומה והושיענו: ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקומו
אם יושיעוך בעת רעתך כי מס
מספר עריך היו אלהיך יהודה:
למה תריבו אלי כלכם פשעתם
בי נאם יהוה: לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו אכלה
חרבכם נביאיכם כאריה משחית:
הדור אתם ראו דבר יהוה
המדבר הייתי לישראל אם ארץ
מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו
לוא נבוא עוד אליך: התשכח
בתולה עדיה כלה קשריה ועמי
שכחוני ימים אין מספר: מה
תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן
גם את הרעות למדתי את דרכיך:
גם בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא במחתרת
מצאתים כי על כל אלה:
ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו
ממני הנני נשפט אותך על
אמרך לא חטאתי: מה תזלי
מאד לשנות את דרכך גם ממ
ממצרים תבושי כאשר בשת
מאשור: גם מאת זה תצאי
וידיך על ראשך כי מאס יהוה

במבטחיך ולא תצליחי להם:
לאמר הן ישלח איש את אשתו
והלכה מאתו והיתה לאיש אחר
הישוב אליה עוד הלוא חנוף
תחנף הארץ ההיא ואת זנית
רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה:
שאי עיניך על שפים וראי איפה
לא שגלת על דרכים ישבת להם
כערבי במדבר ותחניפי ארץ
בזנותיך וברעתך: וימנעו רבבים
ומלקוש לוא היה ומצח אשה
זונה היה לך מאנת הכלם: הלוא
מעתה קראתי לי אבי אלוף
נעורי אתה: הינטר לעולם אם
ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי
הרעות ותוכל:
ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה
משבה ישראל הלכה היא על
כל הר גבה ואל תחת כל עץ
רענן ותזני שם: ואמר אחרי
עשותה את כל אלה אלי תשוב
ולא שבה ותראה בגודה אחותה
יהודה: וארא כי על כל אדות
אשר נאפה משבה ישראל
שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה
אליה ולא יראה בגדה יהודה
אחותה ותלך ותזן גם היא: והיה
מקל זנותה ותחנף את הארץ

מדוע ו׳ כת׳ וסימניהון ויאמר יפרח · לא בא בן ישי · מדוע בזית את דבר · הדור אתם ראו · לא
ידעו פני · מדוע אתם לכם · רעים ה׳ בקרי · וסימניהון בלשון הרגום · שלח חולקה דגבריא
ודאהיא ויהוסף · ופירושא הן ישלח · וחלק יצר · איש רעים · הון יוסיף · אלין רעים שוו ·
במחתרת ב׳ אם במחתרת ימצא הגנב · לא במחתרת מצאתים ·
מאד זה · כי עתה · טוב בתי כי הינוני · הקל מקל ו׳ חס׳ וסי׳ הקל הול ישבו · והקל נשמע והיה אם לא
מבאו ג׳ וסימניהון גם

לאמר ׳ ט׳ ר״א פס בקרי ׳ וסימניהון ׳ הן ישלח איש ׳ שובו נא לא כי ארץ מצרים ׳ לאסורים יצאו ׳ מהר ׳
יעבר החרש ׳ אל המהבים ׳ אלהים עזבו ׳ ארץ ירוה ׳ וחכי רתולים ׳ ישלח יב׳ בקרי ׳ וסימ׳ כלכרן
לשוב ׳ והכירו ׳ הירעה ׳ כלה ׳ המארה ׳ כזון הן ישלח איש אשתו ׳ ועליונו ישלח ׳ למליג ׳ תהפוכות ׳

ותנאף את האבן ואת העץ׃
וגם בכל זאת לא שבה אלי
בגודה אחותה יהודה בכל לבה
כי אם בשקר נאם יהוה׃
ויאמר יהוה אלי
צדקה נפשה משבה ישראל
מבגדה יהודה׃ הלך וקראת
את הדברים האלה צפונה
ואמרת שובה משבה ישראל
נאם יהוה לוא אפיל פני בכם
כי חסיד אני נאם יהוה לא
אטור לעולם׃ אך דעי עונך כי
ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי
את דרכיך לזרים תחת כל עץ
רענן ובקולי לא שמעתם נאם
יהוה׃ שובו
בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי
בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה והבאתי
אתכם ציון׃ ונתתי לכם רעים
כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל׃
והיה כי תרבו ופריתם בארץ
בימים ההמה נאם יהוה לא
יאמרו עוד ארון ברית יהוה
ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו
ולא יפקדו ולא יעשה עוד׃
בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא יהוה
ונקוו אליה כל הגוים לשם

יהוה לירושלם ולא ילכו עוד
אחרי שררות לבם הרע׃
בימים ההמה ילכו בית
יהודה על בית ישראל ויבאו
יחדו מארץ צפון על הארץ
אשר הנחלתי את אבותיכם׃
ואנכי אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמר אבי
תקראו לי ומאחרי לא תשובו׃
אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם
בי בית ישראל נאם יהוה׃
קול על שפיים נשמע
בכי תחנוני בני ישראל כי העוו
את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃
שובו בנים שובבים ארפה משו
בתיכם הננו אתנו לך כי אתה
יהוה אלהינו׃ אכן לשקר מה
גבעות המון הרים אכן ביהוה
אלהינו תשועת ישראל׃ והבשת
אכלה את יגיע אבותינו מנע
ורינו את צאנם ואת בקרם
את בניהם ואת בנותיהם׃ נשכבה
בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי
ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה
ולא שמענו בקול יהוה אלהינו׃
אם תשוב ישראל
נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר

ישלח בם בהם ערוב ויאשלם ׳ בימים ההמה ׳ח׳ רפמי׳ וסימ׳ חרבו ילכו ׳ אעשה ׳ ובאו ׳ העברים
כי הנה ׳ יחזיקו ׳ ררכים ׳ ׳ג׳ פס׳ ראית בהון לא ולא ולא ולא ולא׳ וסימניהון לא יום אחד
האכלון ׳ לא תאבה לו ולא תשמע אליו׳ והיה כי תרבו ופריתם בארץ׳ ולא יעלה ׳ג׳ רפמי׳ בקר׳
וסימניהון ׳ וגפרית ומלח שרפה כל ארצה׳ והיה כי תרבו ופריתם בארץ ׳ ולא יעלה עליה סר
עמיר כשרתם מנעורינו ׳ג׳ ׳ ואמרתם אנשי מקנה׳ והבשת אכלה את יגיע׳ נשכבה בבשתנו׳

גי אלהינו · ט רפמי בקרי · וסימניהון ושמעו לקלך · אלהי העברים · לא נכון לעשות כן · רקד
שלשת ימים · גם אתה תתן בידינו · הנסתרות ליי אלהינו · נשכבה בבשתנו · והיה כי הגיד ·
הרחמים והסליחות · צבאות ג בקרי · וסימניהון מלשון תרגום ירביא דישל נפקו ·

שקוציך מפני ולא תנוד
ונשבעת חי יהוה באמת במשפט
ובצדקה והתברכו בו גוים ובו
יתהללו כי כה
אמר יהוה לאיש יהודה ול
ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו
אל קצים המלו ליהוה והסרו
ערלות לבבכם איש יהודה וישבי
ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מ
מעלליכם הגידו ביהודה ובירו
ובירושלם השמיעו ואמרו
ותקעו שופר בארץ קראו מלאו
ואמרו האספו ונבואה אל ערי
המבצר שאו נס ציונה העיזו
אל תעמדו כי רעה אנכי מביא
מצפון ושבר גדול עלה אריה
מסבכו ומשחית גוים נסע יצא
ממקמו לשום ארצך לשמה
עריך תצינה מאין יושב על
זאת חגרו שקים ספדו והילילו
כי לא שב חרון אף יהוה ממנו
והיה ביום ההוא
נאם יהוה יאבד לב המלך ולב
השרים ונשמו הכהנים והנבאים
יתמהו ואמר אהה אדני יהוה
אכן השא השאת לעם הזה
ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד הנפש

בעת ההיא יאמר
לעם הזה ולירושלם רוח צח
שפיים במדבר דרך בת עמי
לוא לזרות ולוא להבר רוח מלא
מאלה יבוא לי עתה גם אני
אדבר משפטים אותם הנה
כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו
קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי
שדדנו כבסי מרעה לבך
ירושלם למען תושעי עד מתי
תלין בקרבך מחשבות אונך כי
קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים הזכירו לגוים הנה
השמיעו על ירושלם נצרים
באים מארץ המרחק ויתנו על
ערי יהודה קולם כשמרי שדי
היו עליה מסביב כי אתי מרתה
נאם יהוה דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי מר כי
נגע עד לבך
מעי מעי אוחילה קירות לבי
המה לי לבי לא אחריש כי קול
שופר שמעתי נפשי תרועת
מלחמה שבר על שבר נקרא
כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו
אהלי רגע יריעתי עד
מתי אראה נס אשמעה קול
שופר כי אויל עמי אותי לא
ידעו בנים סכלים המה ולא

כי כה ו בטע בספ · וסימניהון נירו לכם ניר · הבנים · מרזח · גלעד · המלך · רנו · מסבכו · אוחילה
ג בקרי · בג ליש · וסימניהון · לא כן · אוחילה לפניך · מעי מעי · ואני בי אנפה · חד לשון החלה · וחד
לשון מחלה · וחד לשון הפלה · מרתה · ב כב ליש · וסימניהון ויבאו מרתה ולא יכלו · כי אות
מרתה · וחד האשם שמרון כי מרתה באלהיה · אשמעה · ב · עד מתי אראה נס · אשמעה מה ידבר
האל יי ·

אורם · ג ומל · וסימניהון · כי כוכבי השמים · ואל השמים ואין אורם · וימנע מרשעים אורם · ע
תלוי תרויהון · ולא אשוב · ל דסמי בקרי · וסימניהון ארפה אויבי ואשגם · ארדפה
אויבי · על כי דברתי זמותי · בטרם אלך ולא אשוב · יאמרו · ג בקרי וסימניהון ·

נבונים המה חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו ראיתי
את הארץ והנה תהו ובהו ואל
השמים ואין אורם ראיתי
ההרים והנה רעשים וכל הגבעות
התקלקלו ראיתי והנה אין
האדם וכל עוף השמים נדדו
ראיתי והנה הכרמל המדבר
וכל עריו נתצו מפני יהוה ומפני
חרון אפו
כי כה אמר יהוה שממה תהיה
כל הארץ וכלה לא אעשה
על זאת תאבל הארץ וקדרו
השמים ממעל על כי דברתי
זמתי ולא נחמתי ולא אשוב
ממנה מקול פרש ורמה קשת
ברחת כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר עזובה
ואין יושב בהן איש ואתי
שדוד מה תעשי כי תלבשי שני
כי תעדי עדי זהב כי תקרעי
בפוך עיניך לשוא תתיפי מ
מאסו בך עגבים נפשך יבקשו
כי קול כחולה שמעתי צרה
כמבכירה קול בת ציון תתיפח
תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה
נפשי להרגים
שוטטו בחוצות ירושלם וראו
נא ודעו ובקשו ברחובותיה

אם תמצאו איש אם יש עשה
משפט מבקש אמונה ואסלח
לה ואם חי יהוה יאמרו לכן
לשקר ישבעו יהוה עיניך הלוא
לאמונה הכיתה אתם ולא חלו
כליתם מאנו קחת מוסר חזקו
פניהם מסלע מאנו לשוב ואני
אמרתי אך דלים הם נואלו כי
לא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אלכה לי אל הגדלים
ואדברה אותם כי המה ידעו
דרך יהוה משפט אלהיהם אך
המה יחדו שברו על נתקו מוסרות
על כן הכם אריה מיער זאב
ערבות ישדדם נמר שקד על
עריהם כל היוצא מהנה יטרף
כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם
אי לזאת אסלוח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא אלהים
ואשבע אותם וינאפו ובית זונה
יתגדדו סוסים מיזנים משכים
היו איש אל אשת רעהו יצהלו
העל אלה לוא אפקד נאם יהוה
ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי עלו
בשרותיה ושחתו וכלה אל
תעשו הסירו נטישותיה כי לוא
ליהוה המה כי בגוד בגדו בי בית
ישראל ובית יהודה נאם יהוה

וסימניהון · ואם חי יי יאמרו · ועזוז גראותיך יאמרו · כבוד מלכותך יאמרו · ברחת · ב מבנ
שדי גברתי · מקול פרש ורומי קשת · חזקו · ד בקרי · וסימניהון אבימלך · את בדק · חזקו
פניהם מסלע מאנו לשוב · וכל סביבתיהם · ולא השמע · ד דסמי · וסימניהון · לא תאבה לו ולא
תשמע · ואם יפנה לבבך · הנני מביא עליכם גוי · עד אנה יי שועתי · · ובקשו · ל בקרי · ·

ולא תבוא ג׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ביומן תמן שכרו׳ כחשו ב׳׳ ויאמרו לא הוא ולא תבוא
רמעתך׳ רמיתי ב׳ הנה לקראת מרכר אחר ורמיתי סמך׳ אשפתו ג׳ בקרי׳ וסימניהון
כקבר פתוח׳ אשרי הגבר הביא כליותי׳ בהנה ג׳ בקרי׳ וסימניהון אשר יעשה אותם׳

כחשו ביהוה ויאמרו לוא הוא
ולא תבוא עלינו רעה וחרב
ורעב לוא נראה׃ והנביאים יהיו
לרוח והדבר אין בהם כה יעשה
להם׃ לכן כה אמר
יהוה אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך
לאש והעם הזה עצים ואכלתם׃
הנני מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה גוי איתן
הוא גוי מעולם הוא גוי לא
תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר׃
אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים׃
ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך
ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי
מבצריך אשר אתה בוטח בהנה
בחרב׃ וגם בימים ההמה נאם
יהוה לא אעשה אתכם כלה׃
והיה כי תאמרו תחת מה עשה
יהוה אלהינו לנו את כל אלה
ואמרת אליהם כאשר עזבתם
אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם
כן תעבדו זרים בארץ לא לכם׃
הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה
ביהודה לאמר׃ שמעו נא זאת
עם סכל ואין לב עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא ישמעו׃
האותי לא תיראו נאם יהוה אם

מפני לא תחילו אשר שמתי
חול גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו
והמו גליו ולא יעברנהו׃ ולעם
הזה היה לב סורר ומורה סרו
וילכו׃ ולא אמרו בלבבם נירא
נא את יהוה אלהינו הנתן גשם
ויורה ומלקוש בעתו שבעת
חקות קציר ישמר לנו׃ עונותיכם
הטו אלה וחטאותיכם מנעו
הטוב מכם׃ כי נמצאו בעמי
רשעים ישור כשך יקושים
הציבו משחית אנשים ילכדו׃
ככלוב מלא עוף כן בתיהם
מלאים מרמה על כן גדלו
ויעשירו׃ שמנו עשתו גם עברו
דברי רע דין לא דנו דין יתום
ויצליחו ומשפט אביונים לא
שפטו׃ העל אלה לא אפקד
נאם יהוה אם בגוי אשר כזה
לא תתנקם נפשי׃
שמה ושערורה נהיתה בארץ׃
הנביאים נבאו בשקר והכהנים
ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן
ומה תעשו לאחריתה׃
העזו בני בנימן מקרב
ירושלם ובתקוע תקעו שופר
ועל בית הכרם שאו משאת כי
רעה נשקפה מצפון ושבר גדול׃

אשר יעשה האדם׳ אשר הוא יושב׳ אשר אתה בטח׳ ולא תשמע ד׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון
לא תאכה לו׳ ואם יפנה לבבך׳ הנני מביא עליכם גוי׳ עד אנה שועתי׳ בלבבם ט׳ בקרי׳
וסימניהון׳ והבאתי מרך בלבבם׳ ולוא אמרו בלבבם׳ ואת יראתי אתן בלבבם׳ הקפאים על שמריהם׳
דברי שלום עם רעיהם׳ אשרי אדם עוז לו בך׳ וינסו אל בלבבם׳ וברכו אלהים בלבבם׳ והוללות
בלבבם בחייהם ככלוב ל׳ שמנו עשתו ל׳ דסמי׳ בקרי׳

ואעידה ה׳ וסימניהון ואעידה בם את השמים ערים נאמנים על מי אדברה ואעידה שמעה
עמי ואדברה שמע עמי ואעידה חקות ט׳ בקרי׳ וסימניהון נירא נא׳ העמים נתן שמש׳
אם לא בריתי חקות המזבח תורתיו ומנחה הנעשה חקות עמדי הירעת׳ וכל אן דאמ׳ חזה בחקות
מחקות דכו

הנוה והמענגה דמיתי בת ציון׃
אליה יבאו רעים ועדריהם תק
תקעו עליה אהלים סביב רעו
איש את ידו׃ קדשו עליה מל
מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי
ערב׃ קומו ונעלה בלילה ונש
ונשחיתה ארמנותיה׃
כי כה אמר יהוה צבאות
כרתו עצה ושפכו על ירושלם
סללה היא העיר הפקד כלה
עשק בקרבה׃ כהקיר בור מימיה
כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע
בה על פני תמיד חלי ומכה׃ הוסרי
ירושלם פן תקע נפשי ממך פן
אשימך שממה ארץ לוא נושבה׃
כה אמר יהוה צבאות
עולל יעוללו כגפן שארית
ישראל השב ידך כבוצר על
סלסלות׃ על מי אדברה ואעידה
וישמעו הנה ערלה אזנם ולא
יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה
היה להם לחרפה לא יחפצו בו׃
ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל שפך על עולל בחוץ ועל
סוד בחורים יחדו כי גם איש עם
אשה ילכדו זקן עם מלא ימים׃
ונסבו בתיהם לאחרים שדות
ונשים יחדו כי אטה את ידי

על ישבי הארץ נאם יהוה׃ כי
מקטנם ועד גדולם כלו בוצע
בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה
שקר׃ וירפאו את שבר עמי
על נקלה לאמר שלום שלום
ואין שלום׃ הובשו כי תועבה
עשו גם בוש לא יבושו גם הכלם
לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יכשלו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה עמדו
על דרכים וראו ושאלו לנתבות
עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה
ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו
לא נלך׃ והקמתי עליכם צפים
הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא
נקשיב׃ לכן שמעו הגוים ודעי
עדה את אשר בם׃ שמעי הא
הארץ הנה אנכי מביא רעה
אל העם הזה פרי מחשבותם כי
על דברי לא הקשיבו ותורתי
וימאסו בה׃
למה זה לי לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ מרחק
עלתיכם לא לרצון וזבחיכם לא
ערבו לי׃ לכן כה אמר יהוה הנני
נתן אל העם הזה מכשלים
וכשלו בם אבות ובנים יחדו
שכן ורעו יאבדו׃
כה אמר יהוה הנה עם בא

על יושבי ועל יושבי׳ חרסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ונסבו בתיהם ודברים ועתה אמר נא׳ ופקדתי עליו
כאשר נרך אפי ויעמדו בני עמון כי לא אחמול עוד ובמלכות אחשורוש׳ אטה ב׳ בקרי׳
כי אטה את ידי׳ אטה למשל אזני׳ לכן ל״א בטע כספ׳ וסימ׳ הובישו כי תועבה התפשה על
הנביאים אל יהויקים שמע עצת וחבירו נתבת השוב שמעיה כל אכליך ונתתי לו ינעם
פסיליה׳
מלאתי׳ ג׳ בקרי׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ ואת חמת׳ ואולם אגבר כי מלתי מלים חס

ורעים ·ג בקרי · וסימניהון · מעט ורעים היו ימי שני חיי · גדולים ורעים במיניהם · לשוא צרפ צרוף ורעים לא נתקו · · משחיתים ·ח ד מנהון מל דמל · וסימניהון משחיתים אתם ותכו · משחיתים להפיל החומה · זרע מרעים בנים משחיתים · כא רק לא בא אל היכל ·.· · וב משחתים ·כי משחתים

מארץ צפון וגוי גדול יעור
מירכתי ארץ קשת וכידון
יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש למלחמה
עליך בת ציון שמענו את
שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו
חיל כיולדה אל תצאי השדה
ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב
מגור מסביב בת עמי חגרי שק
והתפלשי באפר אבל יחיד
עשי לך מספד תמרורים כי
פתאם יבא השדד עלינו בחון
נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת
את דרכם כלם סרי סוררים הלכי
רכיל נחשת וברזל כלם
משחיתים המה נחר מפח
מאשתם עפרת לשוא צרף
צרוף ורעים לא נתקו כסף
נמאס קראו להם כי מאס יהוה
בהם הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר עמד בשער בית
יהוה וקראת שם את הדבר
הזה ואמרת שמעו דבר יהוה
כל יהודה הבאים בשערים
האלה להשתחות ליהוה
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל היטיבו

דרכיכם ומעלליכם ואשכנה
אתכם במקום הזה אל תבטחו
לכם אל דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה
המה כי אם היטב תיטיבו את
דרכיכם ואת מעלליכם אם
עשו תעשו משפט בין איש ובין
רעהו גר יתום ואלמנה לא
תעשקו ודם נקי אל תשפכו
במקום הזה ואחרי אלהים
אחרים לא תלכו לרע לכם ו
ושכנתי אתכם במקום הזה
בארץ אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם הנה אתם
בטחים לכם על דברי השקר
לבלתי הועיל הגנב רצח ונאף
והשבע לשקר וקטר לבעל
והלך אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ובאתם וע
ועמדתם לפני בבית הזה אשר
נקרא שמי עליו ואמרתם
נצלנו למען עשות את כל
התועבת האלה המערת
פרצים היה הבית הזה אשר
נקרא שמי עליו בעיניכם גם
אנכי הנה ראיתי נאם יהוה
כי לכו נא אל
מקומי אשר בשילו אשר
שכנתי שמי שם בראשונה

כי משחתים אנחנו · והרשתי עליך משחתים · וכ כה משחיתם · ערוני טחריכם · כלם משחיתם המה · שק ר קמ בקרי וסימניהון · יפל בחלותם לבושי שק · בת עמי · והעליתי על כל · וכל בשק רכו קמ ואין שלום ה בקרי · וסימניהון · וירפאו · וירפו · חרדה · נביאי ישראל · היתע את עמי · זר ·ג ריאת פס בקרי · וסימניהון · גר ותושב עמכם · גר יתום ואלמנה · גר אנכי בארץ · חד בת חד בנביאי חד בכתו · בשילו ·ג מל בקרי · כליש · וסימניהון · והיה אם יצאו בנות שילו ·ב כו · כי לכו נא אל מקומי ·

בראשונה ח' כ"ל בקרי · וסימנהון · כי הרג תהרגנו · לענתו לכלותו · כי לכו נא אל מקומי · כל מכה
יבוסי · כבו · נחלה מנחלת · ואמצא ספר · תמה עשים ה' רסמי' בקרי · וסימנהון · ויבאו כל
החכמים · מכל המעשים · האינך ראה מה המה עשים · עוד תשוב · עגבים בפיהם · האינך ל'

וראו את אשר עשיתי לו מפני
רעת עמי ישראל ועתה יען
עשותכם את כל המעשים האלה
נאם יהוה ואדבר אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם ואקרא
אתכם ולא עניתם ועשיתי לבית
אשר נקרא שמי עליו אשר
אתם בטחים בו ולמקום אשר
נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו והשלכתי אתכם
מעל פני כאשר השלכתי את
כל אחיכם את כל זרע אפרים
ואתה אל תתפלל
בעד העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך האינך ראה
מה המה עשים בערי יהודה
ובחצות ירושלם הבנים מלקטים
עצים והאבות מבערים את
האש והנשים לשות בצק ל
לעשות כונים למלכת השמים
והסך נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני האתי הם
מכעסים נאם יהוה הלוא
אתם למען בשת פניהם
לכן כה אמר אדני
יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל
המקום הזה על האדם ועל
הבהמה ועל עץ השדה ועל

פרי האדמה ובערה ולא תכבה
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עלותיכם
ספו על זבחיכם ואכלו בשר כי
לא דברתי את אבותיכם ולא
צויתים ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים על דברי עולה וזבח
כי אם את הדבר הזה צויתי
אותם לאמר שמעו בקולי והייתי
לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם
והלכתם בכל הדרך אשר אצוה
אתכם למען ייטב לכם ולא
שמעו ולא הטו את אזנם וילכו
במעצות בשררות לבם הרע
ויהיו לאחור ולא לפנים למן
היום אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים
יום השכם ושלח ולוא שמעו
אלי ולא הטו את אזנם ויקשו
את ערפם הרעו מאבותם ודב
ודברת אליהם את כל הדברים
האלה ולא ישמעו אליך וקה
וקראת אליהם ולא יענוכה
ואמרת אליהם זה הגוי אשר
לוא שמעו בקול יהוה אלהיו
ולא לקחו מוסר אבדה האמונה
ונכרתה מפיהם
גזי נזרך והשליכי ושאי על

לשלו · ז' כת' ו' חס בקרי · וסימנהון לחיל · מקומו · יבא · והביאהו · ואחיה · להראה · ועשיתי לבית
אשר נקרא שמי עליו · בכית · מסכת · ויטש משכן שלו · ולא שמעו ד' רסמי' בקרי · וסימנהון להול
האות הראשון · והיה אם לא יאמינו · לקול אביהם · ודברת אליהם · הנביאים ז' מל' בספ' · וסימנהו
והנביאים יהיו לרוח · למן היום אשר יצאו · ויוציאו את עצמות מלכי יהודה · הנני ממלא · ויהי ככלות
ירמיהו · ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ויאמרו השרים וכל העם · על דברי · י' רסמי' וסימנהון

שפים קינה כי מאס יהוה ויטש
את דור עברתו ׃ כי עשו בני יהודה
הרע בעיני נאם יהוה שמו ע
שקוציהם בבית אשר נקרא
שמי עליו לטמאו ׃ ובנו במות
התפת אשר בגיא בן הנם לשרף
את בניהם ואת בנתיהם באש
אשר לא צויתי ולא עלתה על
לבי ׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ולא י
יאמר עוד התפת וגיא בן הנם
כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת
מאין מקום ׃ והיתה נבלת העם
הזה למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד ׃
והשבתי מערי יהודה ומחצות
ירושלם קול ששון וקול ע
שמחה קול חתן וקול כלה כי
לחרבה תהיה הארץ ׃
בעת ההיא נאם יהוה
ויוציאו את עצמות מלכי
יהודה ואת עצמות שריו ואת
עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי
ירושלם מקבריהם ׃ ושטחום
לשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר אהבום ואשר
עבדום ואשר הלכו אחריהם
ואשר דרשום ואשר השתחוו

להם לא יאספו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו ׃ ונבחר
מות מחיים לכל השארית
הנשארים מן המשפחה הרעה
הזאת בכל המקמות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם יהוה
צבאות ׃ ואמרת
אליהם כה אמר יהוה היפלו
ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב ׃
מדוע שובבה העם הזה ירושלם
משבה נצחת החזיקו בתרמית
מאנו לשוב ׃ הקשבתי ואשמע
לוא כן ידברו אין איש נחם על
רעתו לאמר מה עשיתי כלה
שב במרצותם כסוס שוטף
במלחמה ׃ גם חסידה בשמים
ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור
שמרו את עת באנה ועמי לא
ידעו את משפט יהוה ׃ איכה
תאמרו חכמים אנחנו ותורת
יהוה אתנו אכן הנה לשקר
עשה עט שקר ספרים ׃ הבשו
חכמים חתו וילכדו הנה בדבר
יהוה מאסו וחכמת מה להם ׃
לכן אתן את נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים כי מקטן
ועד גדול כלה בצע בצע כ
מנביא ועד כהן כלה עשה
שקר ׃ וירפו את שבר בת עמי

במרוצתם ק

ויסיס ק

ירושלים ח׳ קמ׳ כתי׳ וסימנהון ויוציאו את עצמות הנני ממלא שפכו דמם כמים בחוצות בית יי ברוך
יי מציון שוכן ירושלים אם אשכחך ירושלם אשכח וזכור יי לבני אדום את יום ירושלם ... הכל הרגלים
ומכרי כל ממכר וכל יאספה רכו קמ׳ במ״א פתח תדבק לשוני לחכי אם לא אעלה

על נקלה לאמר שלום שלום
ואין שלום׃ הבישו כי תועבה
עשו גם בוש לא יבשו והכלם
לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתם יכשלו אמר יהוה׃
אסף אסיפם נאם
יהוה אין ענבים בגפן ואין ת
תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן
להם יעברום׃ על מה אנחנו
ישבים האספו ונבוא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי יהוה
אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש
כי חטאנו ליהוה׃ קוה לשלום
ואין טוב לעת מרפה והנה
בעתה׃ מדן נשמע נחרת סוסיו
מקול מצהלות אביריו רעשה
כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה׃ כי הנני
משלח בכם נחשים צפענים
אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה׃
מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי׃
הנה קול שועת בת עמי מארץ
מרחקים היהוה אין בציון אם
מלכה אין בה מדוע הכעסוני
בפסליהם בהבלי נכר׃ עבר
קציר כלה קיץ ואנחנו לוא
נושענו׃ על שבר בת עמי ה
השברתי קדרתי שמה החזקתני׃

הצרי אין בגלעד אם רפא אין
שם כי מדוע לא עלתה ארכת
בת עמי׃ מי יתן
ראשי מים ועיני מקור דמעה
ואבכה יומם ולילה את חללי
בת עמי׃ מי יתנני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את עמי וא
ואלכה מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים׃ וידרכו את לשונם
קשתם שקר ולא לאמונה גברו
בארץ כי מרעה אל רעה יצאו
ואתי לא ידעו נאם יהוה׃ איש
מרעהו השמרו ועל כל אח
אל תבטחו כי כל אח עקוב יע
יעקוב וכל רע רכיל יהלך׃ ואיש
ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר שקר העוה
נלאו׃ שבתך בתוך מרמה
במרמה מאנו דעת אותי נאם
יהוה׃ לכן כה
אמר יהוה צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה מפני
בת עמי׃ חץ שוחט לשונם מר
מרמה דבר בפיו שלום את רע
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו׃
העל אלה לא אפקד בם נאם
יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי׃
על ההרים אשא בכי ונהי ועל

ויבאו ג׳ מל׳ בקרי וסימנהון ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה ויבאו בעצה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך
איכה יח׳ בקרי וסימנהון איכה אשא לבדי איכה יעברו הגוים איכה אוכל להורישם איכה נדע את הדבר
איכה ידיה יחד אלה איכה ... איכה היתה לזונה ...
...

לוא ולא מל בקרי · וסימניהון להום מפנך · אם לוא יברי · כי לוא טובה השמועה · כי לוא חטא · ולא תאבה ·
כי לוא יעשה · עיר עברך · ולא הנבא עלי טוב · לוא ארני המלך · מגמי יהלך מיחה הדור אתם ראו · וימנעו
רבבים והדמ ולא אפיל · לוא לזרות ולא להבר הפסל · עלו בשרוריה והדמ וכהר · ויבחנו כי לוא

נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי
איש עבר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה נדדו
הלכו ׃ ונתתי את ירושלם לגלים
מעון תנים ואת ערי יהודה
אתן שממה מבלי יושב ׃
מי האיש החכם ויבן
את זאת ואשר דבר פי יהוה
אליו ויגדה על מה אבדה הארץ
נצתה כמדבר מבלי עבר ׃
ויאמר יהוה על עזבם
את תורתי אשר נתתי לפניהם
ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה ׃
וילכו אחרי שררות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום אבותם ׃
לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני
מאכילם את העם הזה לענה
והשקיתים מי ראש ׃ והפצותים
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אותם ׃
כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקוננות
ותבואינה ואל החכמות שלחו
ותבואנה ׃ ותמהרנה ותשנה עלינו
נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפ
עפינו יזלו מים ׃ כי קול נהי
נשמע מציון איך שדדנו בשנו

מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו
משכנותינו ׃ כי שמענה נשים
דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו
ולמדנה בנתיכם נהי ואשה
רעותה קינה ׃ כי עלה מות בחלונינו
בא בארמנותינו ׃ להכרית
עולל מחוץ בחורים מרחבות ׃
דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת
האדם כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקצר ואין
מאסף ׃ כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו ׃ כי אם
בזאת יתהלל המתהלל השכל
וידע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי
באלה חפצתי נאם יהוה ׃
הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על כל מול
בערלה ׃ על מצרים ועל יהודה
ועל אדום ועל בני עמון ועל
מואב ועל כל קצוצי פאה
הישבים במדבר כי כל הגוים
ערלים וכל בית ישראל ערלי
לב ׃ שמעו את הדבר אשר
דבר יהוה עליכם בית ישראל ׃
כה אמר יהוה
אל דרך הגוים אל תלמדו

ולא אמרו בלבבם נירא נא · הוסרי ירושלם · ולוא שמעו ויקשו את ערפם והדמ · רזה הגוי אשר לא שמעו
הקשבו ואשמע · עבר הקציר · במסמרות ובמקבות · יאזרם אם לוא הפטנתי · וינאפו נשי רעיהם · ואם לוא
השחוק · אם לוא יסחבם · סרס אחוך · ולוא הבא רמעיק · כי עד לוא ככלו · ולוא נבריות להבהמה
לוא יתליכם שאלו · ארין לד קל בקרי · וסימניהון · ירכבהו על במותי ארין · שאול מחתה רגזה
הכינו לבנו ניטבח · אבל אומללה ארין · רנו שמים וגילי ארץ · רנו עמים כי עשה · ואשם דברי בפיך · תאה ·

אותי · י"א כל כס · וסימניהון ונתתי להם לב לדעת אותי · כי אויל עמי · עזבתם אותי · שמעו כהנים
מרמה במרמה · השכל וידע אותי · ואשמנהו · טכחה · עזבו · ואי אותי · הבעיסו · כי כלם ידעו אותי כי נתתם
ויחד באותי לא תיראו נאם ה' · מוסר · ל"ג פת בקרי · וסימניהון · מחולל · ובאחת · פתח

ומאתות השמים אל תחתו כי
יחתו הגוים מהמה כי חקות
העמים הבל הוא כי עץ מיער
כרתו מעשה ידי חרש במעצד
בכסף ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא יפיק
כתמר מקשה המה ולא ידברו
נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל
תיראו מהם כי לא ירעו וגם
היטב אין אותם
מאין כמוך יהוה גדול אתה
וגדול שמך בגבורה מי לא
יראך מלך הגוים כי לך יאתה
כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם
מאין כמוך ובאחת יבערו
ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא
כסף מרקע מתרשיש יובא
וזהב מאופז מעשה חרש וידי
צורף תכלת וארגמן לבושם
מעשה חכמים כלם ויהוה
אלהים אמת הוא אלהים חיים
ומלך עולם מקצפו תרעש הא
הארץ ולא יכלו גוים זעמו
כדנה תאמרון להום
אלהיא די שמיא וארקא
לא עבדו יאבדו מארעא ומן
תחות שמיא אלה
עשה ארץ בכחו מכין תבל
בחכמתו ובתבונתו נטה שמים

לקול תתו המון מים בשמים ו
ויעלה נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו נבער כל אדם מדעת
הביש כל צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם הבל המה
מעשה תעתעים בעת פקדתם
יאבדו לא כאלה חלק יעקב
כי יוצר הכל הוא וישראל שבט
נחלתו יהוה צבאות שמו אספי
מארץ כנעתך ישבתי במצור
כי כה אמר יהוה
הנני קולע את יושבי הארץ
בפעם הזאת והצרותי להם למען
ימצאו אוי לי
על שברי נחלה מכתי ואני
אמרתי אך זה חלי ואשאנו
אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני
יצאני ואינם אין נטה עוד
אהלי ומקים יריעותי כי נבערו
הרעים ואת יהוה לא דרשו
על כן לא השכילו וכל מרעיתם
נפוצה קול שמועה
הנה באה ורעש גדול מארץ
צפון לשום את ערי יהודה
שממה מעון תנים ידעתי יהוה
כי לא לאדם דרכו לא לאיש
הלך והכין את צעדו יסרני
יהוה אך במשפט אל באפך

כל מאהבך שכחוך והוא מהלל מבשע · מוסר מלכים פתח · כלמתי אשמע לקחת מוסר השכל · שמע
בני מוסר אביך · שמעו בנים · בן חכם מוסר אב · אויל ינאץ אביו · הולך אחריה · יראה ∴ מוסר חכמה
וכל רפאני לאוכרה רכו בה · לאבם ה' בקרי הכ' · וסימניהון · מי שם פה לאדם או מי ישו
ידעתי ∴ כי לא לאדם · והערתי לאדם · ויאמר לאדם · כמים הפנים · וכל הלה רכו · במא · כי לאדם ·
כה אמר · ז' כתע בספ · וסי' · עולל הבוש וקראו למקוננות · יוצאה · נשלח קשת · עלם · עשוקים · ידי · ר' בקרי · וסי'

ואכלהו ג׳ וחס׳ וסימניהון והיתה לאהרן ולבניו׳ כי אכלו את יעקב ואכלהו איביכם׳ ואת נוהו ג׳ בקר׳
וסימניהון והשיבני השמו׳ וחבירו׳ סימן ירמי׳ ועל משפחות אשר בשמך לא קראו׳ תהלי׳ ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו׳ ואפס כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה׳

פי תמעיטני׃ שפך חמתך על
הגוים אשר לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך לא
קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו
ויכלהו ואת נוהו השמו׃
הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
שמעו את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה ועל
ישבי ירושלם׃ ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
ארור האיש אשר לא ישמע
את דברי הברית הזאת׃ אשר
צויתי את אבותיכם ביום הו
הוציאי אותם מארץ מצרים
מכור הברזל לאמר שמעו
בקולי ועשיתם אותם ככל
אשר אצוה אתכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃
למען הקים את השבועה
אשר נשבעתי לאבותיכם לתת
להם ארץ זבת חלב ודבש כיום
הזה ואען ואמר אמן יהוה׃
ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדברים
האלה בערי יהודה ובחוצות
ירושלם לאמר שמעו את
דברי הברית הזאת ועשיתם
אותם׃ כי העד העדתי

באבותיכם ביום העלותי אותם
מארץ מצרים ועד היום הזה
השכם והעד לאמר שמעו
בקולי׃ ולא שמעו ולא הטו
את אזנם וילכו איש בשרירות
לבם הרע ואביא עליהם את
כל דברי הברית הזאת אשר
צויתי לעשות ולא עשו׃
ויאמר יהוה אלי
נמצא קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם׃ שבו על עונת
אבותם הראשנים אשר מאנו
לשמוע את דברי והמה הלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם
הפרו בית ישראל ובית יהודה
את בריתי אשר כרתי את
אבותם׃ לכן כה
אמר יהוה הנני מביא עליהם
רעה אשר לא יוכלו לצאת
ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
אליהם׃ והלכו ערי
יהודה וישבי ירושלם וזעקו
אל האלהים אשר הם מ
מקטרים להם והושע לא
יושיעו להם בעת רעתם׃ כי
מספר עריך היו אלהיך
יהודה ומספר חצות ירושלם
שמתם מזבחות לבשת
מזבחות לקטר לבעל׃

ולא עשו ה׳ דסמי׳ וסימניהון והיראן המילדת את האלהים ולא עשו׳ על בית ישראל׳ על אשר לא
הטו את אזנם שרפה׳ ומספר ה׳ ר״פ וחד קמ׳ וסימניהון מי מנה עפר יעקב ומספר רובע׳
חוצות ירושלם׳ נצבעו לעריו׳ מה חפים בבתיו ימיך רבים לשמוע ד׳ מל׳ וסימניהון כנ נבר׳
ישמעאל שבו על עונו אבתם׳ העם הזה הרע׳ להיות עינך פתחות הלה׳

לידידי ג̇ בקרי ׳ וסימניהון ׳ אשירה נא לידידי ׳ בבו׳ מה לידידי בביתי עשותה ׳ ולב ד̇ בקרי ׳
וסימניהון ׳ וי̇י̇ צבאות שפט צדק ׳ בחן צדיק ׳ ולעדר בלא לב ולב ׳ שפת חלקות בלב ולב יחבון ׳

ואתה אל תתפלל
בעד העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה כי אינני שמע בעת
קראם אלי בעד רעתם:
מה לידידי בביתי עשותה
המזמתה הרבים ובשר קדש
יעברו מעליך כי רעתכי אז
תעלזי: זית רענן יפה פרי תאר
קרא יהוה שמך לקול המולה
גדלה הצית אש עליה ורעו
דליותיו: ויהוה צבאות הנוטע
אותך דבר עליך רעה בגלל
רעת בית ישראל ובית יהודה
אשר עשו להם להכעסני לקטר
לבעל:
ויהוה הודיעני ואדעה אז
הראיתני מעלליהם: ואני ככבש
אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי
כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה
עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים
ושמו לא יזכר עוד:
ויהוה צבאות שפט צדק בחן
כליות ולב אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את ריבי:
לכן כה אמר יהוה על
אנשי ענתות המבקשים את
נפשך לאמר לא תנבא בשם
יהוה ולא תמות בידנו:
לכן כה אמר יהוה

צבאות הנני פקד עליהם הבחורים
ימתו בחרב בניהם ובנותיהם
ימתו ברעב: ושארית
לא תהיה להם כי אביא רעה
אל אנשי ענתות שנת פקדתם:
צדיק אתה יהוה
כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך רשעים
צלחה שלו כל בגדי בגד: נטעתם
גם שרשו ילכו גם עשו פרי
קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם: ואתה יהוה ידעתני
תראני ובחנת לבי אתך התקם
כצאן לטבחה והקדשם ליום
הרגה: עד מתי
תאבל הארץ ועשב כל השדה
ייבש מרעת ישבי בה ספתה
בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו: כי את
רגלים רצתה וילאוך ואיך
תתחרה את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן: כי גם אחיך ובית
אביך גם המה בגדו בך גם המה
קראו אחריך מלא אל תאמן
בם כי ידברו אליך טובות:
עזבתי את ביתי
נטשתי את נחלתי נתתי את
ידדות נפשי בכף איביה:

שלו ׳ ו̇ בקרי ׳ וסימניהון ׳ כל בגדי בגד ׳ היו צריה לראש איביה שלו ׳ די יאמר שלה כת̇
וכל שלו ושחיתה וזהירין הוו ׳ יום ביום רילא ׳ בלחמו ׳ ג̇ בקרי ׳ וסימניהון ׳ ויליד
ביתו הם יאכלו בלחמו ׳ בלחמו קדמו נודד ׳ נשחיתה עץ בלחמו ׳ ב̇ מנהון ב̇ ה̇ ׳ ו̇ חד מנהון
בתורה וב̇ בשיא̇ קרי בנביאי ׳ תראני ב̇ בקרי ׳ וסימניהון ׳ ובחנת לבי אתך ׳ אגוע ׳

העיט ׳ ר׳ ב׳ קמ׳ וב׳ פת׳ ׳ וסימניהון וירד העיט על הפגרים ׳ וקרץ עליו העיט העיט צבוע נחלתי ׳ כ׳ בו׳
אכלה ׳ ה׳ ׳ וסימניהון ׳ כי יי׳ אלהיך ׳ וחכירו ׳ כי יי׳ אלהיך ׳ כי ירחיב יי׳ אלהיך את גבולך ׳ על כל שפיים
במרכבי כקול מרכבות על ראשי ׳ וחד הגישה לי ויאכלה מציד בני בעבור תברכני ׳ וחד ויאכלה ותהי׳

היתה לי נחלתי כאריה ביער
נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה
העיט צבוע נחלתי לי העיט
סביב עליה לכו אספו כל חית
השדה התיו לאכלה: רעים רבים
שחתו כרמי בססו את חלקתי
נתנו את חלקת חמדתי למדבר
שממה: שמה לשממה אבלה
עלי שממה נשמה כל הארץ
כי אין איש שם על לב: על כל
שפים במדבר באו שדדים כי
חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ
ועד קצה הארץ אין שלום לכל
בשר:
זרעו חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועלו ובשו מתבואתיכם
מחרון אף יהוה:
כה אמר יהוה על כל שכני הרעים
הנגעים בנחלה אשר הנחלתי
את עמי את ישראל הנני נתשם
מעל אדמתם ואת בית
יהודה אתוש מתוכם: והיה
אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים
והשבתים איש לנחלתו
ואיש לארצו: והיה אם למד ילמדו
את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה
כאשר למדו את עמי להשבע בבעל
ונבנו בתוך עמי: ואם לא ישמעו
ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם
יהוה: כה אמר
יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור
פשתים ושמתו על מתניך וב
מים לא תבאהו: ואקנה את
האזור כדבר יהוה ואשם על
מתני: ויהי דבר
יהוה אלי שנית לאמר: קח את
האזור אשר קנית אשר על
מתניך וקום לך פרתה וטמנהו
שם בנקיק הסלע: ואלך ואט
מנהו בפרת כאשר צוה
יהוה אותי: ויהי מקץ ימים
רבים ויאמר יהוה אלי קום
לך פרתה וקח משם את האזור
אשר צויתיך לטמנו שם: ואלך
פרתה ואחפר ואקח את
האזור מן המקום אשר
טמנתיו שמה והנה נשחת
האזור לא יצלח לכל:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: כה אמר יהוה ככה
אשחית את גאון יהודה ואת
גאון ירושלם הרב: העם הזה
הרע המאנים לשמוע את דברי
ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ויהי כאזור הזה אשר
לא יצלח לכל: כי כאשר ידבק
האזור אל מתני איש כן הדבקתי

בפי כדבש למתוק ׳ וחד ויאכלה מציד בני ׳ וחד אחרי אכלה בשלה ׳ ולשם ד׳ בקרי׳ וסימניהון
ולשם ילד גם הוא ׳ ולהתק עליון ׳ כי כאשר ידבק האזור ׳ הנני עשה את כלמעניך ׳ לכל ׳ י״א דגשי׳
בקרי׳ וסימניהון והנה נשחת האזור ׳ ויהי כאזור הזה ׳ התיחשם לכל ׳ ובידך לגדל ולחזק לכל ׳ טוב יי׳ לכל׳
לכל זמן ורוח אחד לכל ׳ הכל כאשר לכל ׳ זה רע בכל אשר נעשה ׳ וגם בדרך כשהסכל הולך ויאמר
לכל ׳ במספר במשקל לכל ׳ הירדע ׳ ג׳ בקרי׳ וסימניהון כי יאמר הורירו ׳ כי כל נבל ׳ כי בעלים׳

והכנים ג' בקרי וסימניהון הכנת כנתי והכנים כנ' והאבות והבנים יחדו והבנים קשי פנים
ואפיצם ב' בקרי וסימניהון אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל ואפיצם כקש עבר לרוח מדבר

איש כן הדבקתי אלי את כל
בית ישראל ואת כל בית יהודה
נאם יהוה להיות לי לעם ולשם
ולתהלה ולתפארת ולא שמעו
ואמרת אליהם את הדבר הזה
כה אמר יהוה אלהי
ישראל כל נבל ימלא יין
ואמרו אליך הידע לא נדע
כי כל נבל ימלא יין ואמרת
אליהם כה אמר יהוה הנני
ממלא את כל ישבי הארץ
הזאת ואת המלכים הישבים ל
דוד על כסאו ואת הכהנים
ואת הנביאים ואת כל ישבי
ירושלם שכרון ונפצתים איש
אל אחיו והאבות והבנים יחדו
נאם יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מהשחיתם

שמעו והאזינו
אל תגבהו כי יהוה דבר תנו
ליהוה אלהיכם כבוד בטרם
יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם
על הרי נשף וקויתם לאור
ושמה לצלמות ישית לערפל
ואם לא תשמעוה במסתרים
תבכה נפשי מפני גוה ודמע
תדמע ותרד עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה
אמר למלך ולגבירה השפילו

שבו כי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם ערי הנגב סגרו
ואין פתח הגלת יהודה כלה
הגלת שלומים שאי עיניכם
וראי הבאים מצפון איה
העדר נתן לך צאן תפארתך
מה תאמרי כי יפקד עליך ואת
למדת אתם עליך אלפים לר
אש הלוא חבלים יאחזוך
כמו אשת לדה וכי תאמרי
בלבבך מדוע קראני אלה ברב
עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך
היהפך כושי עורו ונמר
חברברתיו גם אתם תוכלו לה
היטיב למדי הרע ואפיצם
כקש עובר לרוח מדבר זה
גורלך מנת מדיך מאתי נאם
יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי
בשקר וגם אני חשפתי שוליך
על פניך ונראה קלונך נאפיך
ומצהלותיך זמת זנותך על
גבעות בשדה ראיתי שקוציך
אוי לך ירושלם לא תטהרי
אחרי מתי עד

אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
על דברי הבצרות אבלה יהודה
ושעריה אמללו קדרו לארץ
וצוחת ירושלם עלתה ואדיריהם
שלחו צעיריהם למים באו על

נשבה ג' בקרי וסימניהון וישמע אברם כי נשבה אחיו ונלה יאו נשבר יאו נשבה אין ראה כי
נשבה עדר ה'
במסתרים ג' רפו בקרי וסימניהון ואם לא תשמעוה במסתרים וככפיר
ישב במסתרים רוב ארבך הוא לי
אמר למלך ג' וסימניהון אמר למלך ולגבירה אמרי
למלך ואדיריהם ב' בקרי חד מל וחד חס וסימניהון ואדיריהם שלחו צעיריהם
ואדיריהם לא הביאו יערים וחד מחזקים על ואדיריהם ...

אילת ג בקרי ופימ כי גם אילת בשדה למנצח על אילת השחר אילת אהבים ויעלת חן
יא כתע בקרי וסימניהון אן בנבלת את פיחן את תורל כל מעבל איש אחד איש יושב
שקר הנבאים די כל מלך די מלכות די מרל כל חרל בחרי

לפים באו על גבים לא מצאו
מים שבו כליהם ריקם בשו ו
והכלמו וחפו ראשם בעבור
האדמה חתה כי לא היה גשם
בארץ בשו אכרים חפו ראשם
כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב
כי לא היה דשא ופראים עמדו
על שפים שאפו רוח כתנים כלו
עיניהם כי אין עשב אם עונינו
ענו בנו יהוה עשה למען שמך
כי רבו משובתינו לך חטאנו
מקוה ישראל מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ
וכארח נטה ללון למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא יוכל
להושיע ואתה בקרבנו יהוה
ושמך עלינו נקרא אל תנחנו
כה אמר יהוה
לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם
לא חשכו ויהוה לא רצם עתה
יזכר עונם ויפקד חטאתם
ויאמר יהוה אלי
אל תתפלל בעד העם הזה
לטובה כי יצמו אינני שמע
אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה
אינני רצם כי בחרב וברעב
ובדבר אנכי מכלה אותם ויא
ואמר אהה אדני יהוה הנה
הנבאים אמרים להם לא

תראו חרב ורעב לא יהיה לכם
כי שלום אמת אתן לכם במקום
הזה ויאמר יהוה
אלי שקר הנבאים נבאים בשמי
לא שלחתים ולא צויתים ולא
דברתי אליהם חזון שקר וקסם
ואלול ותרמות לבם המה מ
מתנבאים לכם
לכן כה אמר יהוה על הנבאים
הנבאים בשמי ואני לא
שלחתים והמה אמרים חרב
ורעב לא יהיה בארץ הזאת
בחרב וברעב יתמו הנבאים
ההמה והעם אשר המה נבאים
להם יהיו משלכים בחוצות
ירושלם מפני הרעב והחרב
ואין מקבר להמה המה נשיהם
ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם
את רעתם ואמרת אליהם
את הדבר הזה תרדנה עיני
דמעה לילה ויומם ואל תדמינה
כי שבר גדול נשברה בתולת בת
עמי מכה נחלה מאד אם
יצאתי השדה והנה חללי חרב
ואם באתי העיר והנה תחלואי
רעב כי גם נביא גם כהן סחרו
אל ארץ ולא ידעו
המאס מאסת את יהודה אם
בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו

ובניהם ובנתיהם ג רסמי בקרי וסימניהון נשכו יהיו משלכים בחוצות ירושלם להתיחש ולא
ידעו ב בקרי וסימניהון סחרו אל ארץ המעתיק סחרו ל להמה ל
ויצאו ל ויעליחו ל ויציעו ל ויצכרו ל ויצהו ל ויתמהו ל ויתודו ל וישכנו ל
ויצאו ל ויעליחו ל ויציעו ל ויעברו ל וינקו ל ויתמהו ל ויתודו ל וישכנו ל
ויסגו ל ויסגו ל ויחין ל ויחיו ל וירעשו ל וירעשו ל ויסגו ל ויסגו ל
וינעו ל וינעו ל

האיב · איב לאיב · ג׳ חס בליש׳ · וסימניהון · כי חרב לאיב מגור מסביב · אם לא הפגעתי בך · איב
את דוד כל הימים · לשלם · ח׳ חס · ויטש שמואל · ולא תוריד שיבתו בשלם שאל · וישם
דמי מלחמה בשלם · ויי נתן חכמה לשלמה · ומי יסור לשאל לשלם לך · נביאי ישראל הנבאים · בבב

ואין לנו מרפא קוה לשלום
ואין טוב ולעת מרפא והנה
בעתה ידענו יהוה רשענו עון
אבותינו כי חטאנו לך אל
תנאץ למען שמך אל תנבל
כסא כבודך זכר אל תפר בריתך
אתנו היש בהבלי הגוים מ
מגשמים ואם השמים יתנו
רבבים הלא אתה הוא יהוה
אלהינו ונקוה לך כי אתה
עשית את כל אלה
ויאמר יהוה אלי אם
יעמד משה ושמואל לפני
אין נפשי אל העם הזה שלח
מעל פני ויצאו והיה כי יאמרו
אליך אנה נצא ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אשר למות
למות ואשר לחרב לחרב ואשר
לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי
ופקדתי עליהם ארבע משפחות
נאם יהוה את החרב להרג
ואת הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת הארץ
לאכל ולהשחית ונתתים לזועה
לכל ממלכות הארץ בגלל
מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה
על אשר עשה בירושלם כי
מי יחמל עליך ירושלם ומי
ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם

לך את נטשת אתי נאם
יהוה אחור תלכי ואט את ידי
עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם
ואזרם במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם
לוא שבו עצמו לי אלמנותו
מחול ימים הבאתי להם על
אם בחור שדד בצהרים הפלתי
עליה פתאם עיר ובהלות
אמללה ילדת השבעה נפחה
נפשה באה שמשה בעד יומם
בושה וחפרה ושאריתם לחרב
אתן לפני איביהם נאם יהוה
אוי לי אמי כי יל
ילדתני איש ריב ואיש מדון
לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו
בי כלה מקללוני אמר יהוה אם
לא שריתיך לטוב אם לוא
הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה
את האיב הירע ברזל בר
מצפון ונחשת חילך ואוצרותיך
לבז אתן לא במחיר ובכל חט
חטאותיך ובכל גבוליך והעברתי
את איביך בארץ לא ידעת
כי אש קדחה באפי עליכם
תוקד אתה
ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם
לי מרדפי אל לארך אפך
תקחני דע שאתי עליך חרפה

שאתי · ב׳ · וסימניהון נמצאו דבריך ואכלם · בחיקי · אב חת בסו׳ תיבה וכל חד וחד
ל׳ רכו׳ · וסימניהון · הצלחת ל׳ · הלחת · ל׳ כקלחת · ל׳ · ומטבחת ל׳ הנחת · ל׳ יפנחת · ל׳
לפחת · ל׳ · ומינחת · ל׳ · ולמנחת · ל׳ וכמנחת ל׳ וכאחת · ל׳ · אב לת בסו׳ תיבה וכל חד וחד ל׳ רש׳
וסימניהון · למשקולת · ל׳ משוקולת · ל׳ · מכולת · ל׳ · הזוחלת · ל׳ · הקהלת · ל׳ · וסלת · ל׳ · הנאכלת · ל׳
ושחלת · ל׳ · נחלת · ל׳ · שבולת · ל׳ · סכולת · ל׳ · יבלת · ל׳ · כחבצלת · ל׳ · בחבצלת · ל׳ ·

ספידה ג׳ מל׳ בקרי׳ בליש׳ · ופסימניהון ואל תלך לספוד · כי יעמתם וספוד בהמישי · עת ספוד ועת רקוד · הילודים ג׳ בקרי׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ · וסימניהון וכל העם הילדים במדבר · ואלה שמות הילדים לו · חס׳ · הילודים במקום · מל׳

נמצאו דבריך ואכלם ויהי
דבריך לי לששון ולשמחת
לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה
אלהי צבאות׃
לא ישבתי בסוד משחקים ואע
ואעלז מפני ידך בדד ישבתי
כי זעם מלאתני׃ למה היה כאבי
נצח ומכתי אנושה מאנה
הרפא היו תהיה לי כמו אכזב
מים לא נאמנו׃
לכן כה אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא
יקר מזולל כפי תהיה
ישבו המה אליך ואתה לא
תשוב אליהם׃ ונתתיך לעם הזה
לחומת נחשת בצורה ונלחמו
אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני
להושיעך ולהצילך נאם יהוה׃
והצלתיך מיד רעים ופדתיך
מכף עריצים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ לא
תקח לך אשה ולא יהיו לך
בנים ובנות במקום הזה׃ כי כה
אמר יהוה על הבנים ועל
הבנות הילודים במקום הזה ועל
אמותם הילדות אותם ועל
אבותם המולדים אותם בארץ
הזאת׃ ממותי תחלאים ימתו
לא יספדו ולא יקברו לדמן על

פני האדמה יהיו ובחרב וברעב
יכלו והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ׃
כי כה אמר יהוה
אל תבוא בית מרזח ואל תלך
לספוד ואל תנד להם כי אספתי
את שלומי מאת העם הזה נאם
יהוה את החסד ואת הרחמים׃
ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת
לא יקברו ולא יספדו להם ולא
יתגדד ולא יקרח להם׃ ולא
יפרסו להם על אבל לנחמו על
מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים
על אביו ועל אמו׃ ובית משתה
לא תבוא לשבת אותם לאכל
ולשתות׃ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
משבית מן המקום הזה לעיניכם
ובימיכם קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה׃ והיה כי תגיד
לעם הזה את כל הדברים האלה
ואמרו אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה הגדולה
הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו
אשר חטאנו ליהוה אלהינו׃
ואמרת אליהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו
אחרי אלהים אחרים ויעבדום
וישתחוו להם ואתי עזבו ואת

ישקו ג׳ בקרי׳ · וסימניהון · כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים · ולא ישקו אותם · ישקו כל חיתו שדי · חד כת׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳ · על הבנים ב׳ רסמי׳ בקרי׳ · לא תקח האם על הבנים · על הבנים ועל הבנות · לחומת ג׳ פת׳ בספ׳ · וסימניהון בלשן תרגם׳ שורא דדמשק נפל · ויאמרו ע׳ רפו׳ בקרי׳ · וסימניהון · נחלו · חוסה · כלם יעצו ויאמרו · יתנו עדיהם ויצדקו · ישיטו וישמעו בך ויאמרו · ירעו כצים · השתלח זקניך ויאמרו לך · יתגדד · ל׳ · יפרסו · ל׳ כת׳ם

משנה ג' בקרי וסימנהון והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו ויכתב שם על האבנים
ושלמתי ראשונה משנה עונם ויהקן זמרי גבור אפרים נחלו ג' בקרי וסימנהון כי
בנות מנשה ואלה אשר נחלו בני ישראל אך שקר נחלו נחלו בהאים ואלה וחד ונחלו לעלם

הפטרת בהר סיני

ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: ואתם הרעתם
לעשות מאבותיכם והנכם הלכים
איש אחרי שררות לבו הרע
לבלתי שמע אלי: והטלתי
אתכם מעל הארץ הזאת על
הארץ אשר לא ידעתם אתם
ואבותיכם ועבדתם שם את
אלהים אחרים יומם ולילה
אשר לא אתן לכם חנינה:
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר עוד חי
יהוה אשר העלה את בני
ישראל מארץ מצרים: כי אם
חי יהוה אשר העלה את בני
ישראל מארץ צפון ומכל
הארצות אשר הדיחם שמה
והשבתים על אדמתם אשר
נתתי לאבותם:
הנני שלח לדוגים רבים נאם
יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח
לרבים צידים וצדום מעל כל
הר ומעל כל גבעה ומנקיקי
הסלעים: כי עיני על כל דרכיהם
לא נסתרו מלפני ולא נצפן
עונם מנגד עיני: ושלמתי
ראשונה משנה עונם וחטאתם
על חללם את ארצי בנבלת
שקוציהם ותועבותיהם מלאו
את נחלתי:

יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום
צרה אליך גוים יבאו מאפסי
ארץ ויאמרו אך שקר נחלו
אבותינו הבל ואין בם מועיל:
היעשה לו אדם אלהים והמה
לא אלהים: לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את ידי
ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה:
חטאת יהודה
כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר
חרושה על לוח לבם ולקרנות
מזבחותיכם: כזכר בניהם מזבחותם
ואשריהם על עץ רענן על
גבעות הגבהות: הררי בשדה
חילך כל אוצרותיך לבז אתן
במתיך בחטאת בכל גבוליך:
ושמטתה ובך מנחלתך אשר
נתתי לך והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש
קדחתם באפי עד עולם תוקד:
כה אמר יהוה
ארור הגבר אשר יבטח באדם
ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור
לבו: והיה כערער בערבה ולא
יראה כי יבוא טוב ושכן חררים
במדבר ארץ מלחה ולא תשב:
ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו:
והיה כעץ שתול על מים ועל

ולא יראה כי יבא חום׳ שמעיה הנחלמי׳ מי גבר יחיה ולא יראה מות׳ עבים סתר לו׳
חטאת׳ ו׳ פת׳ וסימניהון׳ וכפר אהרן׳ שעיר עזים ותני׳ תפסו׳ חטאת הקהל הוא׳ כי חטאת
קסם מרי ואון ותרפים הפצר׳ ... חטאת הנערים׳ חטאת יהודה כתובה בעט ברזל׳ סימן׳

יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי
יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת
בצרת לא ידאג ולא ימיש מ
מעשות פרי׃ עקב הלב מכל
ואנש הוא מי ידענו׃ אני יהוה
חקר לב בחן כליות ולתת לאיש
כדרכו כפרי מעלליו׃
קרא דגר ולא ילד עשה עשר
ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו
ובאחריתו יהיה נבל׃ כסא כבוד
מרום מראשון מקום מקדשנו׃
מקוה ישראל יהוה כל עזביך
יבשו יסורי בארץ יכתבו כי
עזבו מקור מים חיים את יהוה׃
רפאני יהוה וא
וארפא הושיעני ואושעה כי
תהלתי אתה׃ הנה המה אמרים
אלי איה דבר יהוה יבא נא׃
ואני לא אצתי מרעה אחריך
ויום אנוש לא התאויתי אתה
ידעת מוצא שפתי נכח פניך
היה׃ אל תהיה לי למחתה מח
מחסי אתה ביום רעה׃ יבשו
רדפי ואל אבשה אני יחתו
המה ואל אחתה אני הביא
עליהם יום רעה ומשנה שברון
שברם׃ כה אמר
יהוה אלי הלך ועמדת בשער
בני העם אשר יבאו בו מלכי

יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי
ירושלם׃ ואמרת אליהם שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
וכל ישבי ירושלם הבאים בשע
בשערים האלה׃
כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם
ואל תשאו משא ביום השבת
והבאתם בשערי ירושלם׃ ולא
תוציאו משא מבתיכם ביום
השבת וכל מלאכה לא תעשו
וקדשתם את יום השבת כאשר
צויתי את אבותיכם׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו את
ערפם לבלתי שומע ולבלתי
קחת מוסר׃ והיה אם שמע ת
תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי
הביא משא בשערי העיר הזאת
ביום השבת ולקדש את יום
השבת לבלתי עשות בה כל
מלאכה׃ ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים ישבים על
כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים
המה ושריהם איש יהודה וי
וישבי ירושלם וישבה העיר
הזאת לעולם׃ ובאו מערי יהודה
ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן
ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב
מביאים עלה וזבח ומנחה
ולבונה ומביאי תודה בית יהוה׃

וכל יב רכו פת׳ בממא קמ׳ ראשית חטאת היא׳ יכתבו׳ ד׳ בקר׳ וסימניהון וסורי בארץ
יכתבו׳ ומכתב בית ישראל׳ ועם צדיקים אל יכתבו׳ ועל ספרך כלם יכתבו׳
כי ידעתיו למען אשר יצוה׳ ... הביא ח׳ בקר׳ וסימניהו׳
ועפיהו הביא׳ יבשו רדפי ואל אבשה ... לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת׳ ... להבא
שאתי׳ הבי המטפחת אשר עליך׳ מרעה ב׳ ואני לא אצתי׳ נתנו מרעה אחר׳

תשמעון ׳ ו׳ בקרי ׳ וסימניהון ׳ והיה עקב תשמעון ׳ כגוים אשר ה׳ ׳ והיה אם שמוע ׳ וחבירו ׳ בערגה ׳
בערגה ׳ אותו ׳ כ״ד מל ׳ וסימניהון ועבדתם אותו ׳ ועבר אותו מיזרח ׳ לרשת אותו ׳ לעבר
אותו ׳ ויקח אותו שבע מאות ׳ ויאמר המלך אל חזאל ׳ דראותו ב׳ בפס׳ ׳ אשר יצק מים על ידי ׳

ואם לא תשמעו אלי לקדש
את יום השבת ולבלתי שאת
משא ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי אש בש־
בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם
ולא תכבה׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר קום וירדת
בית היוצר ושמה אשמיעך
את דברי׃ וארד בית היוצר
והנהו עשה מלאכה על האבנים׃
ונשחת הכלי אשר הוא עשה
בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו
כלי אחר כאשר ישר בעיני
היוצר לעשות׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמור׃
הכיוצר הזה לא אוכל לעשות
לכם בית ישראל נאם יהוה
הנה כחמר ביד היוצר כן אתם
בידי בית ישראל׃
רגע אדבר על גוי ועל ממלכה
לנתוש ולנתוץ ולהאביד׃ ושב
הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי
עליו ונחמתי על הרעה אשר
חשבתי לעשות לו׃
ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה
לבנות ולנטע׃ ועשה הרעה
בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי
על הטובה אשר אמרתי להיטיב

אותו׃ ועתה אמר
נא אל איש יהודה ועל יושבי
ירושלם לאמר כה אמר יהוה
הנה אנכי יוצר עליכם רעה
וחשב עליכם מחשבה שובו נא
איש מדרכו הרעה והיטיבו ד־
דרכיכם ומעלליכם׃ ואמרו
נואש כי אחרי מחשבותינו נלך
ואיש שררות לבו הרע נעשה׃
לכן כה אמר יהוה
שאלו נא בגוים מי שמע כאלה
שערורת עשתה מאד בתולת
ישראל׃ היעזב מצור שדי שלג
לבנון אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים׃ כי שכחני עמי לשוא
יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי
עולם ללכת נתיבות דרך לא סו־
סלולה׃ לשום ארצם לשמה
שריקות עולם כל עובר עליה
ישם ויניד בראשו׃ כרוח קדים
אפיצם לפני אויב ערף ולא
פנים אראם ביום אידם׃
ויאמרו לכו ונחשבה
על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד
תורה מכהן ועצה מחכם ודבר
מנביא לכו ונכהו בלשון ואל
נקשיבה אל כל דבריו׃ הקשיבה
יהוה אלי ושמע לקול יריבי׃
הישלם תחת טובה רעה כי כרו

על ידי אליהו ׳ ונחמתי על הטובה ׳ ויקימני השרים ויעלהו אל ׳ ולא בחיל גדול וכעם ׳ וחטאת אותו ׳
סו׳ פס׳ ׳ גם אותו לאשר יובל ׳ ואתם מחללים אותו ׳ והמחתם אותו ׳ זכרו תורת משה ׳ ביום היציל ה׳ אותו ׳
באחז אותו פלשתים כנגד סו׳ פס׳ ׳ מלשני בסתר רעהו ׳ וברכנו אלהים וייראו אותו ׳ ויורד אלינו ׳
גם אותו החבאו ׳ ישר ׳ ג׳ בה׳ שין ׳ וסימניהון כלהו תרגם יהיבה פחרותא בהלא ׳

מלפניך י׳ וסימניהון ושלחתי את הרעה מלפניך · תני דפסוק · בהדה ·:· אלהיך · תני דפסו׳ · שורך
טבוח לעיניך · תני דפסו׳ · ישמיד · תני דפסו׳ · מעם שאול · והעשר והכבוד מלפניך · וחטאתם מלפניך אל
תמחי · יהל המנחה · משפטי · אל תשליכני מלפניך · ירבי · ב׳ חד קמ׳ וחד פת׳ · וסימניהון ·

שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך
לדבר עליהם טובה להשיב את
חמתך מהם׃
לכן תן את בניהם לרעב והגרם
על ידי חרב ותהינה נשיהם
שכלות ואלמנות ואנשיהם
יהיו הרגי מות בחוריהם מכי
חרב במלחמה׃ תשמע זעקה
מבתיהם כי תביא עליהם גדוד
פתאם כי כרו שוחה ללכדני
ופחים טמנו לרגלי׃
ואתה יהוה ידעת את כל עצתם
עלי למות אל תכפר על עונם
וחטאתם מלפניך אל תמחי
והיו מכשלים לפניך בעת אפך
עשה בהם׃
כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק
יוצר חרש ומזקני העם ומזקני
הכהנים׃ ויצאת אל גיא בן הנם
אשר פתח שער החרסות וקראת
שם את הדברים אשר אדבר
אליך׃ ואמרת שמעו דבר יהוה
מלכי יהודה וישבי ירושלם
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מביא רעה על
המקום הזה אשר כל שמעה
תצלנה אזניו׃ יען אשר עזבני
וינכרו את המקום הזה ויקטרו
בו לאלהים אחרים אשר לא

ידעום המה ואבותיהם ומלכי
יהודה ומלאו את המקום הזה
דם נקים׃ ובנו את במות הבעל
לשרף את בניהם באש עלות
לבעל אשר לא צויתי ולא
דברתי ולא עלתה על לבי׃
לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יקרא
למקום הזה עוד התפת וגיא בן
הנם כי אם גיא ההרגה׃ ובקתי
את עצת יהודה וירושלם
במקום הזה והפלתים בחרב
לפני איביהם וביד מבקשי נפשם
ונתתי את נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ׃
ושמתי את העיר הזאת לשמה
ולשרקה כל עבר עליה ישם
וישרק על כל מכתה׃ והאכלתים
את בשר בניהם ואת בשר
בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו
במצור ובמצוק אשר יציקו
להם איביהם ומבקשי נפשם׃
ושברת הבקבק לעיני האנשים
ההלכים אותך׃ ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות ככה
אשבר את העם הזה ואת
העיר הזאת כאשר ישבר את
כלי היוצר אשר לא יוכל
להרפה עוד ובתפת יקברו

ח׳ פס׳ כהו׳ ב׳ מל׳ דמי להדדי וחד מנהון היא לג׳ מל׳ בסו׳ פס׳ · וסימניהון ומן הרמנים ומן התאנים
ומעל אלהיכם ומעל אדניכם · והוא לוי והוא גר שם · והוא מוראכם והוא מעריצכם · ומכל חטאתך וכבר
נבלך · ומזקני העם ומזקני הכהנים · דורש ואין מבקש · ושכר כסיל ושכר · מכי · ב׳ בקרי · חד
כת׳ ה׳ וחד כת׳ יוד · וסימניהון מכה אלהים ומענה · מכי חרב במלחמה · על המקום · ג׳ דסמי׳ בקרי׳
וסימ׳ · המכלע ·:· אספר דמלכים · ונעלגה אזנו דירמיה · וכל ועל יושביו דרנ׳ · במ״א · הנני מביא רעה
דמלכים ·

תביא ׳ג קמ׳ וסימניהון ומכל החי מכל בשר ׳ראשית בכורי אדמתך תביא ׳וחביריו ׳וכמלאת
ימי טהרה לבן או לבת׳ לא תביא אתנן זונה ׳לא תביא תועבה ׳ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר
ויעו את יהושע ׳ואת עשרת׳ התשיע ועבת ׳ועשים מרדים תביא בית׳ ואותי תביא במשפט׳ ממרחק׳

מאין מקום לקבור כן אעשה
למקום הזה נאם יהוה ולישביו
ולתת את העיר הזאת כתפת
והיו בתי ירושלם ובתי מלכי
יהודה כמקום התפת הטמאים
לכל הבתים אשר קטרו על
גגתיהם לכל צבא השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים׃
ויבא ירמיהו מה
מהתפת אשר שלחו יהוה שם
להנבא ויעמד בחצר בית יהוה
ויאמר אל כל העם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מבי אל העיר הזאת ועל
כל עריה את כל הרעה אשר
דברתי עליה כי הקשו את
ערפם לבלתי שמוע את דברי׃
וישמע פשחור בן אמר הכהן
והוא פקיד נגיד בבית יהוה את
ירמיהו נבא את הדברים האלה׃
ויכה פשחור את ירמיהו הנביא
ויתן אתו על המהפכת אשר
בשער בנימן העליון אשר
בבית יהוה׃ ויהי ממחרת ויצא
פשחור את ירמיהו מן המהפכת
ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור
קרא יהוה שמך כי אם מגור
מסביב׃ כי כה אמר
יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל

ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות
ואת כל יהודה אתן ביד מלך
בבל והגלם בבלה
והכם בחרב ונתתי את כל חסן
העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת
כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי
יהודה אתן ביד איביהם ובזזום
ולקחום והביאום בבלה ואתה
פשחור וכל ישבי ביתך תלכו
בשבי ובבל תבוא ושם תמות
ושם תקבר אתה וכל אהביך
אשר נבאת להם בשקר׃
פתיתני יהוה ואפת
חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל
היום כלה לעג לי׃ כי מדי אדבר
אזעק חמס ושד אקרא כי היה
דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל
היום׃ ואמרתי לא אזכרנו ולא
אדבר עוד בשמו והיה בלבי
כאש בערת עצר בעצמתי
ונלאיתי כלכל ולא אוכל׃ כי
שמעתי דבת רבים מגור מסביב
הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי
שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה
לו ונקחה נקמתנו ממנו׃ ויהוה
אותי כגבור עריץ על כן רדפי
יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי
לא השכילו כלמת עולם לא
תשכח׃ ויהוה צבאות בחן צדיק

ולתת ׳ח ׳וסימניהון ולתת להם ערה לרקך ׳ולתת איביך לפניך ׳ולתת עליכם היום ברכה ׳ולתת המקום
הזה כתפת ׳אנו ∴ חקר לב׳ ולתת שקוץ שומם ׳ולתת לנו יתד ׳ולתת לנו גדר ׳ והאכלתים ׳ל והחרמתי
ל׳ ונתשתים ׳ל ׳ יגיעה ׳ב כתי׳ וסימניהון ואת כל יגיעה ׳ לריק יגיעה בלי פחד ׳ ראות
ז בקרי׳ וסימניהון ׳והנה עיניכם ראות ׳ועיני אחי בנימן ׳ בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ׳ויוסף ∴
אלהיך ׳עם ככה אמר המלך׳ והיו עיניך ראות את מוריך ׳הנני נתנך למגור ׳ויאמרו אל ירמיהו ׳ו

ותופל ג בקרי וסימניהון כי שרית עם אלהים ועם אנשים פתיתני יאפתי ותעשי הרעת ותוכל
ניכלה ב בקרי וסימניהון יפתה ג בקרי וסימניהון והנביא כי יפתה אולי יפתה ונכלה לו
כאוך אפים יפתה קצין שמח ב בקרי שמחהו נפש עבדך ורחמה ל הרת ל

ראה כליות ולב אראה נקמתך
מהם כי אליך גליתי את ריבי
שירו ליהוה הללו
את יהוה כי הציל את נפש
אביון מיד מרעים
ארור היום אשר ילדתי בו יום
אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך
ארור האיש אשר בשר את
אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח
שמחהו והיה האיש ההוא
כערים אשר הפך יהוה ולא
נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה
בעת צהרים אשר לא מותתני
מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה
הרת עולם למה זה
מרחם יצאתי לראות עמל
ויגון ויכלו בבשת ימי
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה בשלח
אליו המלך צדקיהו את פשחור
בן מלכיה ואת צפניה
בן מעשיה הכהן לאמר דרש
נא בעדנו את יהוה כי
נבוכדראצר מלך בבל נלחם על
עלינו אולי יעשה יהוה אותנו
ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו
ויאמר ירמיהו
אליהם כה תאמרן אל צדקיהו
כה אמר יהוה אלהי ישראל

הנני מסב את כלי המלחמה
אשר בידכם אשר אתם נלחמים
בם את מלך בבל
ואת הכשדים הצרים עליכם
מחוץ לחומה ואספתי אותם
אל תוך העיר הזאת ונלחמתי
אני אתכם ביד נטויה ובזרוע
חזקה ובאף ובחמה ובקצף
גדול והכיתי את יושבי העיר
הזאת ואת האדם ואת הבהמה
בדבר גדול ימתו ואחרי כן נאם
יהוה אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו ואת העם
ואת הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן הרעב
ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד
איביהם וביד מבקשי נפשם
והכם לפי חרב לא יחוס עליהם
ולא יחמל ולא ירחם ואל העם
הזה תאמר כה אמר יהוה הנני
נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות הישב בעיר
הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר
והיוצא ונפל על הכשדים
הצרים עליכם יחיה והיתה לו
נפשו לשלל כי שמתי פני בעיר
הזאת לרעה ולא לטובה נאם
יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה
באש

ולבית מלך

ויכלו ג בקרי וסימניהון ויכלו המים מן החמת ויכלו בבשת ימי ויכלו באפס תקוה חד בת חד כנב
חד בסת אותנו ג כל וסימניהון ואותנו הוציא משם אולי יעשה אותנו כי כלם מיר איש
אותנו חד בת חד כנב חד בסת ובאת ב ובאה ובחימה ובאף ישטמוני
בקרי בית דוד וירכא עשק הדבר ה כתע בספר עשק ב מל
ונבוכד נצר אחרי בימי יהויקים וסימניהון בשלח אליו המלך צדקיהו ביד נטויה ל רפני
ובזרוע חזקה ל רפני

ר פס ראש כהון מן מן ומן בקר׳ · וסימניהן · וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרת · אם כבר ·
יקריב מכם קרבן · וממחצית בני ישראל · ואחריכן נאם ·:· ולא יחמל ר רסמ׳ בקר׳ · וסימניהון
ואחריכן נאם ·:· וישלך עליו יסבו עלי רבין · כי קנאה חמת גבר · ילדתי · ל · ילדתם · ל ·

יהודה שמעו דבר יהוה: בית
דוד כה אמר יהוה דינו לבקר
משפט והצילו גזול מיד עושק
פן תצא כאש חמתי ובערה
ואין מכבה מפני רע מעלליהם:
הנני אליך ישבת העמק צור
המישר נאם יהוה האמרים
מי יחת עלינו ומי יבוא במעונ
במעונותינו: ופקדתי עליכם
כפרי מעלליכם נאם יהוה והצ
והצתי אש ביערה ואכלה כל
סביביה: כה אמר
יהוה רד בית מלך יהודה ודברת
שם את הדבר הזה: ואמרת שמע
שמע דבר יהוה מלך יהודה
הישב על כסא דוד אתה ועבדיך
ועמך הבאים בשערים האלה:
כה אמר יהוה
עשו משפט וצדקה והצילו
גזול מיד עשוק וגר יתום וא
ואלמנה אל תנו אל תחמסו
ודם נקי אל תשפכו במקום
הזה: כי אם עשו תעשו את
הדבר הזה ובאו בשערי הבית
הזה מלכים ישבים לדוד על
כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא
ועבדו ועמו: ואם לא תשמעו
את הדברים האלה בי נשבעתי
נאם יהוה כי לחרבה יהיה

הבית הזה: כי כה
אמר יהוה על בית מלך יהודה
גלעד אתה לי ראש הלבנון
אם לא אשיתך מדבר ערים
לא נושבה: וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וכרתו
מבחר ארזיך והפילו על האש:
ועברו גוים רבים על העיר
הזאת ואמרו איש אל רעהו
על מה עשה יהוה ככה לעיר
הגדולה הזאת: ואמרו על אשר
עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום: אל
תבכו למת ואל תנדו לו בכו
בכו להלך כי לא ישוב עוד
וראה את ארץ מולדתו:
כי כה אמר יהוה אל
שלם בן יאשיהו מלך יהודה
המלך תחת יאשיהו אביו אשר
אשר יצא מן המקום הזה
לא ישוב שם עוד: כי במקום
אשר הגלו אתו שם ימות
ואת הארץ הזאת לא יראה
עוד: הוי בנה
ביתו בלא צדק ועליותיו בלא
משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו
לא יתן לו: האמר אבנה לי בית
מדות ועליות מרווחים וקרע

בכו ה כת׳ ו בקר׳ · וסימניהון · כי עם בציון ישב · אל תבכו למת · הלך ובכו ילכו · בכה אל תגידו
בכו תבכה בלילה · ואת הארץ ה רסמ׳ בקר׳ · וסימניהון ואת הארץ תסחרו · ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם · ואת הארץ כי נעמה · ואת הארץ הזאת ירשנו · לא יראה עוד · וכל יאת
השמים ואת הארץ רבו · המלך ב בקר׳ · המלך תחת יאשיהו אבין · הוא אחשורוש המלך
מהדו ועד כוש · עשוק · ל · ור עשוק · ופעלו ב בקר׳ · ופעלו לנעוץ · לא יתן לו · תנו לחם

שמעת ד׳ בקרי׳ וסימנהון כי מלך ארמנהו כי קול שופר שמעת דברתי אליך בשלותך הלא שמעת
כתי׳ התמלך ל׳ ונחנת ל׳ וזרעו ו׳ בקרי׳ וסימנהון וזרעו יהיה מלא הגוים וזרעו
וירשנה וזרעו במים רבים הושלו וזרעו לזרעם וזרעו ירש ארץ וזרעו מבקש לחם

לי חלוני וספון בארז ומשוח
בששר התמלך כי אתה מתחרה
בארז אביך הלוא אכל ושתה
ועשה משפט וצדקה אז טוב
לו דן דין עני ואביון אז טוב
הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה
כי אין עיניך ולבך כי אם על
בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל
העשק ועל המרוצה לעשות
לכן כה אמר יהוה
אל יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לא יספדו לו הוי אחי
והוי אחות לא יספדו לו הוי
אדון והוי הדה קבורת חמור
יקבר סחוב והשלך מהלאה
לשערי ירושלם
עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני
קולך וצעקי מעברים כי נשברו
כל מאהביך דברתי אליך
בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא
שמעת בקולי כל רעיך תרעה
רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז
תבשי ונכלמת מכל רעתך
ישבתי בלבנון מקננתי בארזים
מה נחנת בבא לך חבלים חיל
כילדה חי אני נאם יהוה כי
אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך
יהודה חותם על יד ימיני

כי משם אתקנך ונתתיך ביד
מבקשי נפשך וביד אשר
אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד הכשדים והטלתי
אתך ואת אמך אשר ילדתך על
הארץ אחרת אשר לא ילדתם
שם ושם תמותו
ועל הארץ אשר הם מנשאים
את נפשם לשוב שם שמה לא
ישובו
העצב
נבזה נפוץ האיש הזה כניהו
אם כלי אין חפץ בו מדוע הו
הוטלו הוא וזרעו והשלכו על
הארץ אשר לא ידעו
ארץ ארץ ארץ שמעי
דבר יהוה כה אמר יהוה כתבו
את האיש הזה ערירי גבר לא
יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו
איש ישב על כסא דוד ומשל
עוד ביהודה
הוי רעים מאבדים ומפצים
את צאן מרעיתי נאם יהוה
לכן כה אמר יהוה אלהי ישר
ישראל על הרעים הרעים את
עמי אתם הפצתם את צאני
ותדחום ולא פקדתם אתכם
הנני פקד עליכם את רע
מעלליכם נאם יהוה ואנכי
אקבץ את שארית צאני

כניהו ג׳ בקרי׳ וסימנהון חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו
וימלך מלך הלוא היא ג׳ רפוי׳ בקרי׳ וסימנהון
כתובה על ספר הישר הרעה אתו ולכן ה׳ וסימנהון הלוא היא מרבת בני עמון הלוא היא
ולכן ידבר התבונות השיגת לרעהו ולכן אל יעקב איך תאמרי אהבתיך כי אין עיניך
ואדונך ל׳ מרעהם ל׳ ומאהביך ל׳

ארץ יג ר״א פס וסימנהון ארץ מצרים לפניך היא · ארץ חטה ושערה · ארץ אשר לא במסכנת
ארץ אשר ה׳ אלהיך דרש אתה · ארץ רפאים תחשב · פרי למלחה · ארץ ארץ ארץ · ארץ נחנה
יבלה · ארץ רעשה · ארץ אל תכסי דמי · ארץ ממנה יצא לחם · ארץ נתנה כיר רטע · ארץ עיפתה
כמו אפל ·

הארצות אשר הדחתי אתם
שם והשבתי אתהן על נויהן
ופרו ורבו והקמתי עליהם
רעים ורעום ולא ייראו עוד
ולא יחתו ולא יפקדו נאם
יהוה׃ הנה ימים
באים נאם יהוה והקמתי לדוד
צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ׃
בימיו תושע יהודה וישראל
ישכן לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה צדקנו׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה
אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים כי אם חי יהוה
אשר העלה ואשר הביא את
זרע בית ישראל מארץ צפונה
ומכל הארצות אשר הדחתים
שם וישבו על אדמתם׃
לנביאים נשבר לבי
בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי
כאיש שכור וכגבר עברו יין
מפני יהוה ומפני דברי קדשו׃
כי מנאפים מלאה הארץ כי
מפני אלה אבלה הארץ יבשו
נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן׃ כי גם
נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי

רעתם נאם יהוה׃ לכן יהיה
דרכם להם כחלקלקות באפלה
ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שנת פקדתם נאם יהוה׃
ובנביאי שמרון ראיתי תפלה
הנבאו בבעל ויתעו את עמי
את ישראל׃ ובנביאי ירושלם
ראיתי שערורה נאוף והלך
בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי
שבו איש מרעתו היו לי כלם
כסדם וישביה כעמרה׃
לכן כה אמר יהוה צבאות
על הנבאים הנני מאכיל אותם
לענה והשקתים מי ראש כי
מאת נביאי ירושלם יצאה
חנפה לכל הארץ׃ כה אמר
יהוה צבאות אל תשמעו על
דברי הנבאים הנבאים לכם
מהבלים המה אתכם חזון לבם
ידברו לא מפי יהוה׃ אמרים
אמור למנאצי דבר יהוה שלום
יהיה לכם וכל הלך בשררות
לבו אמרו לא תבוא עליכם
רעה׃ כי מי עמד בסוד יהוה
וירא וישמע את דברו מי הקשיב
דברו וישמע׃ הנה סערת יהוה
חמה יצאה וסער מתחולל על
ראש רשעים יחול׃ לא
ישוב אף יהוה עד עשתו

וירא ג׳ בקרי רפי · וסימנהון · וירא את ריבי · וירא וישמע את דברו · עד יעקב וירא · משכניה
וישביה בקרי ה׳ · וסימנהון · ושכניה כחגבים · כלם כסדם וישביה כעמרה · היא וישביה
לשורקה · לא כן · ה׳ בקרי · וסימנהון · לא כן לנו גא הגברים · לא כן עברי מעבר ·
האיים · אוחילה · הדבר · בירת · אזנם · ויתמהו · הקשבתי · אמלה בדין · בנו · ירמיה · בנו · עברתי · שמעו ·
הרשעים אדברה · חכמים · מתחולל · ב׳ בקרי · בב׳ לישי · כל ימי רשע · וסער מתחולל ·

במסתרים ג̇ בקר̇י וסימניהון אם יסתר איש במסתרים · ישב במארב חצרים · לירות במסתרים ·
על רעהו · ד̇ רפי̇ בקר̇י · וסימניהון · וכי יזיד איש על רעהו · ולנערה לא תעשה דבר · ונגשו
תאמרו · גבר ·   מרחק ח̇ס̇ · וסימניהון · כל אוריתא · ויעבר דוד העבר ·

ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה בינה׃ לא
שלחתי את הנבאים והם רצו
לא דברתי אליהם והם נבאו׃
ואם עמדו בסודי וישמעו
דברי את עמי וישבום מדרכם
הרע ומרע מעלליהם׃
האלהי מקרב אני נאם
יהוה ולא אלהי מרחק׃ אם
יסתר איש במסתרים ואני לא
אראנו נאם יהוה הלוא את
השמים ואת הארץ אני מלא
נאם יהוה׃ שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים בשמי
שקר לאמר חלמתי חלמתי׃
עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונביאי תרמית לבם׃
החשבים להשכיח את עמי
שמי בחלומתם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר שכחו
אבותם את שמי בבעל׃ הנביא
אשר אתו חלום יספר חלום
ואשר דברי אתו ידבר דברי
אמת מה לתבן את הבר נאם
יהוה׃ הלוא כה דברי כאש נאם
יהוה וכפטיש יפצץ סלע׃ לכן
הנני על הנבאים נאם יהוה
מגנבי דברי איש מאת רעהו׃
הנני על הנבאים נאם יהוה

הלקחים לשונם וינאמו נאם׃
הנני על נבאי
חלמות שקר נאם יהוה ויספרום
ויתעו את עמי
בשקריהם ובפחזותם ואנכי
לא שלחתים ולא צויתים
והועיל לא יועילו לעם הזה
נאם יהוה׃ וכי ישאלך העם
הזה או הנביא או כהן לאמר
מה משא יהוה ואמרת
אליהם את מה משא ונטשתי
אתכם נאם יהוה׃ והנביא
והכהן והעם אשר יאמר משא
יהוה ופקדתי על האיש ההוא
ועל ביתו׃ כה תאמרו איש על
רעהו ואיש אל אחיו מה ענה
יהוה ומה דבר יהוה׃ ומשא
יהוה לא תזכרו עוד כי המשא
יהיה לאיש דברו והפכתם את
דברי אלהים חיים יהוה צבאות
אלהינו׃ כה
תאמר אל הנביא מה ענך
יהוה ומה דבר יהוה׃ ואם
משא יהוה תאמרו לכן כה
אמר יהוה יען אמרכם את
הדבר הזה משא יהוה ואשלח
אליכם לאמר לא תאמרו
משא יהוה׃ לכן הנני ונשיתי
אתכם נשא ונטשתי אתכם

האלהי מקרוב אני · עצות מרחק אמונה אמן · ופליט · והשרי למלך בשמן · אהבי ורעי מנגד נגעי ·
יעמדו · ורחק מפנינים מכרה ·   לתבן ב̇ בקר̇י ·   לקשש קש לתבן · מה לתבן את הבר ·
והנביא ג̇ רא̇ פס̇ וסימניהון · והנביא ההוא או חלם החלום ההוא · והנביא והכהן והעם · והנביא
כי יפתה ודבר דבר · מגנבי ל̇ ·   ענך ב̇ בקר̇י · כשמעבן ענך · מה ענך ·· ומה דבר ·

ואת העיר יח רסמיכ בקרי · וסימניהון וילחמו בני יהודה · והמה לקחו · ואת כל נשיך ובניך · ונתתי את
הבית הזה · ואמרת אליהם ככה · לכן הנני ונשיתי אתכם · והספתו על ימיך רמלכים · ומכת מלך
אשורי · ומשא ל · ושלח ל · ושכ ל · והוריש ל · והסיר ל · וכבלח ל ·

ואת העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני ונתתי
עליכם חרפת עולם וכלמות
עולם אשר לא תשכח

הראני יהוה והנה
שני דודאי תאנים מועדים
לפני היכל יהוה אחרי הגלות
נבוכדראצר מלך בבל את
יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת שרי יהודה ואת החרש
ואת המסגר מירושלם ויבאם
בבל ׃ הדוד אחד תאנים
טבות מאד כתאני הבכרות
והדוד אחד תאנים רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע ׃
ויאמר יהוה
אלי מה אתה ראה ירמיהו
ואמר תאנים התאנים הטבות
טבות מאד והרעות רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע ׃

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ׃ כה אמר יהוה אלהי
ישראל כתאנים הטבות האלה
כן אכיר את גלות יהודה אשר
שלחתי מן המקום הזה ארץ
כשדים לטובה ׃ ושמתי עיני
עליהם לטובה והשבתים על
הארץ הזאת ובניתים ולא
אהרס ונטעתים ולא אתוש ׃

ונתתי להם לב לדעת אתי כי
אני יהוה והיו לי לעם ואנכי
אהיה להם לאלהים כי ישבו
אלי בכל לבם ׃
וכתאנים הרעות אשר לא
תאכלנה מרע כי כה אמר
יהוה כן אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ מצרים ׃
ונתתים לזועה לרעה לכל
ממלכות הארץ לחרפה ולמשל
לשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם שם ׃
ושלחתי בם את החרב את
הרעב ואת הדבר עד תמם
מעל האדמה אשר נתתי להם
ולאבותיהם ׃

הדבר אשר היה על ירמיהו
על כל עם יהודה בשנה הרבעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדראצר מלך בבל ׃ אשר
דבר ירמיהו הנביא על כל עם
יהודה ואל כל ישבי ירושלם
לאמר ׃ מן שלש עשרה שנה
ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
ועד היום הזה זה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה

והפיץ ל · ועבר ל · ודבר ל · ולמה ל · והכה ל · ועזבוה ל · והלותי ל ·
ותרת ל · ונחם ל · ונקם ל · ואמת ל · ואיבי ל · וחסד ל · וממשק ל ·
והראני ל · ועזבי · לאבותיהם ד מל בנביאים · וסימניהון והכה יי את ישראל
יען אשר עזבני ל חס · ושלחתי בם את החרב · כל מונאיהם אכלום · מן שלש ל׳ וסמי׳

לאמר ט׳ רא פס׳ וסימניהון לאמר לאסירים צאו · תן ישלח איש · שובו נא · עד מתי יעבר החדש · כל
ארץ מצרים · אל הכהנים · לאמר אחים עזבו · לך אתן את ארץ כנען · והבירו · והיושבים ג׳
בקרי · וסימניהון · והיושבים בארץ מצרים · וביהודה · הראשונים · ועל הגוי ל׳

אלי ואדבר אליכם השכים
ודבר ולא שמעתם ושלח יהוה
אליכם את כל עבדיו הנבאים
השכם ושלח ולא שמעתם
ולא הטיתם את אזנכם לשמע
לאמר שובו נא איש מדרכו
הרעה ומרע מעלליכם ושבו
על האדמה אשר נתן יהוה
לכם ולאבותיכם למן עולם ועד
עולם ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ולא תכעיסו אותי במעשה
ידיכם ולא ארע לכם ולא
שמעתם אלי נאם יהוה למען
הכעסוני במעשה ידיכם לרע
לכם   לכן כה
אמר יהוה צבאות יען אשר
לא שמעתם את דברי הנני
שלח ולקחתי את כל משפחות
צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר
מלך בבל עבדי והבאתים על
הארץ הזאת ועל ישביה ועל
כל הגוים האלה סביב והחרמתים
ושמתים לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם והאבדתי מהם
את קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול רחים ואור
נר והיתה כל הארץ הזאת
לחרבה לשמה ועבדו הגוים

האלה את מלך בבל שבעים
שנה והיה כמלאות שבעים
שנה אפקד על מלך בבל
ועל הגוי ההוא נאם יהוה
את עונם ועל ארץ כשדים
ושמתי אתו לשממות עולם
והבאותי על הארץ ההיא
את כל דברי אשר דברתי
עליה את כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על כל הגוים
כי עבדו בם גם המה גוים רבים
ומלכים גדולים ושלמתי להם
כפעלם וכמעשה ידיהם
כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל אלי קח את
כוס היין החמה הזאת מידי
והשקיתה אתו את כל הגוים
אשר אנכי שלח אותך אליהם
ושתו והתגעשו והתהללו מפני
החרב אשר אנכי שלח בינתם
ואקח את הכוס
מיד יהוה ואשקה את כל
הגוים אשר שלחני יהוה
אליהם   את ירושלם
ואת ערי יהודה ואת מלכיה
ואת שריה לתת אתם לחרבה
לשמה לשרקה ולקללה כיום
הזה   את פרעה מלך מצרים
ואת עבדיו ואת שריו ואת כל

אשכים ג׳ כת׳ כן בליש בקרי · וסימניהון מן שלש עשרה · ואשלח אליכם השכם ושלוח · מברך רעהו
בקול גדול בבקר השכים · השכם קרי · ועד עולם · ה׳ דסמי׳ בקרי · וסימניהון למרבה לאת
ימינו · לאמר ושבעו אתכם · ושמרתי · ויברך דוד · ואנחנו נברך יה · יהישם · מברך · וחסד · מעולם ·
יחל ישראל · מעולם · ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם   בעתם ג׳ חס׳ ו׳ וסימניהון והם
לא ידעו כי שמע יוסף · על שכבת · אשר בעתם · ושתו והתגעשו והתהללו   והתגעשו ל׳

גדולים ו׳ כל בקרי׳ וסימניהון בבלוגה ראובן גדולים כי עבדו בם גם המה כנגד הגדולים דלה
כי כדבעא ינח חטאים גדולים וזבחו כיום ההוא זכריאל בן הגדולים׳ את שריה ל׳ רסמי׳
כל והבאתי כן כתי׳ בגב׳ וסימניהון ושפכם אשר אמרתם ותביאתי כה על הארץ ההיא והבאותי

כל עמו׃ ואת כל הערב ואת כל
מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי
ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת
עזה ואת עקרון ואת שא
רית אשדוד׃ את אדום
ואת מואב ואת בני עמון׃ ואת
כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון
ואת מלכי האי אשר בעבר
הים׃ ואת דדן ואת תימא ואת
בוז ואת כל קצוצי פאה׃ ואת
כל מלכי ערב ואת כל מלכי
הערב השכנים במדבר׃ ואת
כל מלכי זמרי ואת כל מלכי
עילם ואת כל מלכי מדי׃ ואת
כל מלכי הצפון הקרבים והרח
קים איש אל אחיו ואת
כל הממלכות הארץ אשר על
פני האדמה ומלך ששך ישתה
אחריהם׃ ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישר
אל שתו ושכרו וקיו ונפלו
ולא תקומו מפני החרב אשר
אנכי שלח ביניכם׃ והיה כי ימ
אנו לקחת הכוס מידך
לשתות ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות שתו תשתו׃ כי הנה
בעיר אשר נקרא שמי עליה
אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אני קרא על

כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות׃
ואתה תנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת אליהם
יהוה ממרום ישאג וממעון
קדשו יתן קולו שאג ישאג על
נוהו הידד כדרכים יענה אל כל
ישבי הארץ׃ בא שאון עד קצה
הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט
הוא לכל בשר הרשעים נתנם
לחרב נאם יהוה׃
כה אמר יהוה צבאות הנה רעה
יצאת מגוי אל גוי וסער גדול
יעור מירכתי ארץ׃ והיו חללי
יהוה ביום ההוא מקצה הארץ
ועד קצה הארץ לא יספדו
ולא יאספו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו׃ הילילו
הרעים וזעקו והתפלשו אדירי
הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה׃
ואבד מנוס מן הרעים ופליטה
מאדירי הצאן׃ קול צעקת
הרעים ויללת אדירי הצאן כי
שדד יהוה את מרעיתם׃ ונדמו
נאות השלום מפני חרון אף
יהוה׃ עזב ככפיר סכו כי היתה
ארצם לשמה מפני חרון היונה
ומפני חרון אפו׃
בראשית ממלכות יהויקים בן

נשפט ה׳ וסימניהון אין קורא בצדק כי באש ה׳ נשפט בא שאון עד קצה הנני נשפט איש חכם
נשפט את איש יגאל׳ לכל בשר ז׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון יפקד ה׳ אלהי הרוחת לכל בשר
וחביח כלפתר רחם לכל בשר והיו דראון לכל בשר׳ נשפט הוא לכל בשר אין שלום לכל בשר
לחם לכל בשר׳ יוצאת ד׳ חס בקרי׳ וסימניהון והנה רבקה יוצאת וחבירו והנה
והראיו׳ הנה רעה יוצאת מגוי אל גוי׳
והתפלשו ל׳ ...

ככפיר ג׳ רג׳ בקרי׳ וסימניהון׳ עוב ככפיר סכו׳ נהם ככפיר זעת מלך׳ אימת מלך׳ וחד וכפיר לבית
יהודה׳ וחד רפ׳ וככפיר יושב במסתרים׳ לטבוח ל׳ וסימניהון׳ ואני ככבש אלוף
יובל לטבח׳ כי מלאו ימיכם לטבוח׳ אורירם ככרים לטבוח׳ להביל עני ואביון׳ ודין ל׳

יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה מאת יהוה לאמר כה אמר
יהוה עמד בחצר בית יהוה ודב
ודברת על כל ערי יהודה הבאים
להשתחות בית יהוה את כל
הדברים אשר צויתיך לדבר
אליהם אל תגרע דבר אולי
ישמעו וישבו איש מדרכו
הרעה ונחמתי אל הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם מפני
רע מעלליהם ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אם לא תשמעו
אלי ללכת בתורתי אשר נתתי
לפניכם לשמע על דברי עבדי
הנבאים אשר אנכי שלח
אליכם והשכם ושלח ולא
שמעתם ונתתי את הבית הזה
כשלה ואת העיר הזאתה אתן
לקללה לכל גויי הארץ

וישמעו הכהנים
והנבאים וכל העם את ירמיהו
מדבר את הדברים האלה בבית
יהוה ויהי ככלות ירמיהו לדבר
את כל אשר צוה יהוה לדבר
אל כל העם ויתפשו אתו הכ
הכהנים והנבאים וכל העם
לאמר מות תמות מדוע נבית
בשם יהוה לאמר כשלו יהיה
הבית הזה והעיר הזאת תחרב
מאין יושב ויקהל כל העם אל
ירמיהו בבית יהוה וישמעו
שרי יהודה את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית יהוה
וישבו בפתח שער יהוה החדש

ויאמרו הכהנים
והנבאים אל השרים ואל כל
העם לאמר משפט מות
לאיש הזה כי נבא אל העיר
הזאת כאשר שמעתם באזניכם
ויאמר ירמיהו אל כל השרים
ואל כל העם לאמר יהוה
שלחני להנבא אל הבית הזה
ואל העיר הזאת את כל הדברים
אשר שמעתם ועתה היטיבו
דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול
יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל
הרעה אשר דבר עליכם ואני
הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר
בעיניכם אך ידע תדעו כי
אם ממתים אתם אתי כי דם
נקי אתם נתנים עליכם ואל
העיר הזאת ואל ישביה כי
באמת שלחני יהוה עליכם
לדבר באזניכם את כל הדברים
האלה ויאמרו
השרים וכל העם אל הכהנים
ואל הנביאים אין לאיש הזה
משפט מות כי בשם יהוה

והתבלשו ל׳ והתאוששו ל׳ ויתגעשו ל׳ עבטו ל׳ נפשו ל׳ עושו ל׳ וינחשו ל׳
וינחשון ל׳ וישלשו ל׳ שלשו ל׳
לאיש ל״ב בקרי׳ וחד ולאיש׳ וסימניהון
קחו מזמרת הארץ בכליכם׳ למה הרעתם לי להגיד לאיש׳ לכלם נתן לאיש׳ דם יחשב לאיש׳ וחשב
את קנהו משנת׳ ואם אין לאיש גאל׳ ואמר אבי הנערה אל הזקנים׳ ונגשה יבמתו אליו׳ והשנהו
על ברכה גם בערם׳ והנה נלך׳ ויאמר דוד׳ כדבר הזה׳ ואו ישיב לאיש׳ ויבא הלך׳ למעלה מכתבי השאר

המגיד לו ׳ ואתה השמע השמים ׳ וחבירו ׳ והאמר להם כה יאמר ה׳ ׳ וחבירו ׳ ויאמרו הכהנים והנביאים ׳
ויאמרו השרים וכל ׳ יכרת ה׳ לאיש אשר יעשנה ׳ שמחה לאיש במענה פיו ׳ כבוד לאיש שבת׳ ערב
לאיש לחם שקר ואחר ׳ אל תאמר כאשר ׳ השטן ׳ ורחצת׳ לכוש הברים ׳ ונתון הלבוש ׳ ויקח המן ׳

אלהינו דבר אלינו ׃ ויקמו
אנשים מזקני הארץ ויאמרו
אל כל קהל העם לאמר ׃ מיכה
המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר
אל כל עם יהודה לאמר כה
אמר יהוה צבאות ציון שדה
תחרש וירושלים עיים תהיה
והר הבית לבמות יער ׃ ההמת
המתהו חזקיהו מלך יהודה
וכל יהודה הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה
אל הרעה אשר דבר עליהם
ואנחנו עשים רעה גדולה על
נפשותינו ׃ וגם איש היה מתנבא
בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו
מקרית היערים וינבא על
העיר הזאת ועל הארץ הזאת
ככל דברי ירמיהו ׃ וישמע
המלך יהויקים וכל גבוריו וכל
השרים את דבריו ויבקש
המלך המיתו וישמע אוריהו
וירא ויברח ויבא מצרים ׃
וישלח המלך יהויקים אנשים
מצרים את אלנתן בן עכבור
ואנשים אתו אל מצרים ׃
ויוציאו את אוריהו ממצרים
ויבאהו אל המלך יהויקים
ויכהו בחרב וישלך את נבלתו

אל קברי בני העם ׃ אך יד
אחיקם בן שפן היתה את
ירמיהו לבלתי תת אתו ביד
העם להמיתו ׃
בראשית ממלכת יהויקם בן
יאושיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיה מאת יהוה
לאמר ׃ כה אמר יהוה אלי עשה
לך מוסרות ומטות ונתתם על
צוארך ׃ ושלחתם אל מלך
אדום ואל מלך מואב ואל מלך
בני עמון ואל מלך צר ואל מלך
צידון ביד מלאכים הבאים
ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה ׃
וצוית אתם אל אדניהם לאמר
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל כה תאמרו אל אדניכם ׃
אנכי עשיתי את הארץ את
האדם ואת הבהמה אשר על
פני הארץ בכחי הגדול
ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר
ישר בעיני ׃ ועתה אנכי נתתי
את כל הארצות האלה ביד
נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם
את חית השדה נתתי לו לעבדו ׃
ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו
ואת בן בנו עד בא עת ארצו
גם הוא ועבדו בו גוים רבים
ומלכים גדולים ׃ והיה הגוי

ויוציאו ׳ יב בקר׳ ׳ וסימנהון ׳ ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ׳ ויוציאו דבת הארץ ׳ כת
הנערים המרגלים ׳ ויוציאו אליו את חמשת ׳ כאשר בא יעקב מצרים ׳ את מצבות הבעל ׳ את אוריהו ׳
וירא אדם כי נגפו ׳ ויבאו הכהנים ויוציאו ממצרים ׳ בן המלך דדה ׳ שמעיהו ׳ה׳ בקרי ׳
וסימנהון ואל שמעיהו הנחלמי ׳ וגם איש היה מתנבא ׳ וירד בית המלך ׳ וחברו דדה ׳ ועמהם הלוים
שמעיהו ׳ וכל ושמעיהו ׳ דהו׳ ׳ וכל עזרא דכו׳ ׳ ואת שרוול׳ ׳ גבורין ׳ ל׳ ׳ ואת בן בנו ׳ ל׳ דסמי׳

וכל השרים ׳ג׳ דסמי ׳וסימנהון ׳ וישמע המלך וירד בית המלך וכל הגבורים ׳ ירושלם ה מל בקר׳
בל׳ ׳וסימנהון מיכה המורשתי ׳ ואלה עלדו לו בירושלים ׳ ושם אמו יהועדן מירושלם לאמיהו ודברי
הימים ׳ אחרי זה שלח סנחרב ׳ אשר הגלה מירושלים עם הגלה ׳ בראשית ה׳ ג׳ מנהון ריש

והממלכה אשר לא יעבדו אתו
את נבוכדנצר מלך בבל ואת
אשר לא יתן את צוארו בעל
מלך בבל בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה
עד תמי אתם בידו ואתם אל
תשמעו אל נביאכם ואל קסמיכם
ואל חלמתיכם ואל ענניכם
ואל כשפיכם אשר הם אמרים
אליכם לאמר לא תעבדו את
מלך בבל כי שקר הם נבאים
לכם למען הרחיק אתכם מעל
אדמתכם והדחתי אתכם וא
ואבדתם והגוי אשר יביא את
צוארו בעל מלך בבל ועבדו
והנחתיו על אדמתו נאם יהוה
ועבדה וישב בה ואל צדקיה
מלך יהודה דברתי ככל הדברים
האלה לאמר הביאו את צו
צואריכם בעל מלך בבל ועבדו
אתו ועמו וחיו למה תמותו
אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר
כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר
לא יעבד את מלך בבל ואל
תשמעו אל דברי הנבאים ה
האמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים בשמי

לשקר למען הדיחי אתכם וא
ואבדתם אתם והנבאים הנב
הנבאים לכם ואל הכהנים ואל
כל העם הזה דברתי לאמר כה
אמר יהוה אל תשמעו אל
דברי נביאיכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי בית יהוה
מושבים מבבלה עתה מהרה
כי שקר המה נבאים לכם אל
תשמעו אליהם עבדו את מלך
בבל וחיו למה תהיה העיר
הזאת חרבה ואם נבאים הם
ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו
נא ביהוה צבאות לבלתי באו
הכלים הנותרים בבית יהוה ובית
מלך יהודה ובירושלם בבלה
כי כה אמר יהוה
צבאות אל העמדים ועל הים
ועל המכנות ועל יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת אשר
לא לקחם נבוכדראצר מלך בבל
בגלותו את יכוניה בן יהויקים
מלך יהודה מירושלם בבלה
ואת כל חרי יהודה וירושלם
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל על
הכלים הנותרים בית יהוה ובית
מלך יהודה וירושלם בבלה
יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי

ג׳ מנהון ריש פסו׳ ׳ וסימ׳ רישא דאוריתא ׳ בראשית ממלכת יהויקים ׳ בראשית ממלכת׳ אנכי
נתתי ׳ב׳ וסימנהון ותאמר שרי אל אברם ׳ ועתה אנכי נתתי את כל ׳ והיא לא ידעה כי אנכי נתתי
לה ׳ צוארו ה׳ בליש׳ ׳ וסימנהון וישם רבד הזהב על צוארו ׳ והיה הגוי והממלכה ׳ והגוי אשר יביא
בצוארו ׳ לין עז׳ התלביש צוארו ׳ הביאו ג׳ בקרי׳ ׳ וסימנהון ׳ ואתם לכן הביאו שבר ׳ הביאו
את צואריכם ׳ הביאו את כל המעשר׳ ׳ ואת בנו ׳ ב׳ ושור או שה ׳ ועבדו

אתם נאם יהוה והעליתים
והשיבתים אל המקום הזה

ויהי בשנה ההיא
בראשית ממלכת צדקיה מלך
יהודה בשנת הרבעית בחדש
החמישי אמר אלי חנניה בן
עזור הנביא אשר מגבעון בבית
יהוה לעיני הכהנים וכל העם
לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר שברתי
את על מלך בבל בעוד שנתים
ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יהוה אשר
לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן
המקום הזה ויביאם בבל ואת
יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה הבאים
בבלה אני משיב אל המקום
הזה נאם יהוה כי אשבר את
על מלך בבל ויאמר ירמיה
הנביא אל חנניה הנביא לעיני
הכהנים ולעיני כל העם הע
העמדים בבית יהוה ויאמר
ירמיה הנביא אמן כן יעשה
יהוה יקם יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית יהוה
וכל הגולה מבבל אל המקום
הזה אך שמע נא את הדבר
הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם הנביאים אשר
היו לפני ולפניך מן העולם
ויתנבאו אל ארצות רבות ועל
ממלכות גדלות למלחמה ולרעה
ולדבר הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע הנביא
אשר שלחו יהוה באמת ויקח
חנניה הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא וישברהו
ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה ככה
אשבר את על נבכדנאצר מלך
בבל בעוד שנתים ימים מעל
צואר כל הגוים וילך ירמיה
הנביא לדרכו

ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי
שבור חנניה הנביא את המוטה
מעל צואר ירמיה הנביא
לאמר הלוך ואמרת אל חנניה
לאמר כה אמר יהוה מוטת
עץ שברת ועשית תחתיהן
מטות ברזל כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל על ברזל
נתתי על צואר כל הגוים האלה
לעבד את נבכדנאצר מלך בבל
ועבדהו וגם את חית השדה
נתתי לו ויאמר ירמיה הנביא
אל חנניה שמע נא חנניה לא
שלחך יהוה ואתה הבטחת

חצי הספר

את העם הזה על שקר לכן כה
אמר יהוה הנני משלחך מעל
פני האדמה השנה אתה מת
כי סרה דברת אל יהוה וימת
חנניה הנביא בשנה ההיא
בחדש השביעי׃
ואלה דברי הספר אשר שלח
ירמיה הנביא מירושלם אל
יתר זקני הגולה ואל הכהנים
ואל הנביאים ואל כל העם
אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם
בבלה׃ אחרי צאת יכניה המלך
והגבירה והסריסים שרי יהודה
וירושלם והחרש והמסגר
מירושלם׃ ביד אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה אשר שלח
צדקיה מלך יהודה אל נבוכד
נאצר מלך בבל בבלה לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לכל הגולה אשר
הגליתי מירושלם בבלה׃ בנו
בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו
את פרין׃ קחו נשים והולידו
בנים ובנות וקחו לבניכם נשים
ואת בנותיכם תנו לאנשים ות
ולדנה בנים ובנות ורבו שם
ואל תמעטו׃ ודרשו את שלום
העיר אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה כי

בשלומה יהיה לכם שלום׃
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל
ישיאו לכם נביאיכם אשר
בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו
אל חלמתיכם אשר אתם מ
חלמים׃ כי בשקר הם נבאים
לכם בשמי לא שלחתים נאם
יהוה׃ כי כה אמר
יהוה כי לפי מלאת לבבל שב
עים שנה אפקד אתכם
והקמתי עליכם את דברי הד
הטוב להשיב אתכם אל המקום
הזה׃ כי אנכי ידעתי את המח
המחשבת אשר אנכי חשב
עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם
אחרית ותקוה׃ וקראתם אתי
והלכתם והתפללתם אלי ושמ
ושמעתי אליכם׃ ובקשתם
אתי ומצאתם כי תדרשני בכל
לבבכם׃ ונמצאתי לכם נאם
יהוה ושבתי את שביתכם
וקבצתי אתכם מכל הגוים
ומכל המקומות אשר הדחתי
אתכם שם נאם יהוה והשבתי
אתכם אל המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ כי אמרתם הקים
לנו יהוה נבאים בבלה׃

משלח ל׳ בקרי׳ וסימנהון · אם ישך משלח את · ואם אינך משלח · כי אם אינך משלח את עמי · אל
הטמאו בכל אלה · ולא הלכו כחדות הגוי · נחשים · הנני משלח בכם · וחד ומשלח מדנים בין אחים
וחד והמשלח את השעיר לעזאזל · יעמד חי · וחד המשלח מעינים בנחלים בין הרים

כי כה אמר יהוה אל
המלך היושב אל כסא דוד
ואל כל העם היושב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם
בגולה: כה אמר יהוה צבאות
הנני משלח בם את החרב את
הרעב ואת הדבר ונתתי אותם
כתאנים השערים אשר לא
תאכלנה מרע: ורדפתי אחר
אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל ממלכות
הארץ לאלה ולשמה ולשרקה
ולחרפה בכל הגוים אשר
הדחתים שם: תחת אשר לא
שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את
עבדי הנבאים השכם ושלח
ולא שמעתם נאם יהוה: ואתם
שמעו דבר יהוה כל הגולה
אשר שלחתי מירושלם בבלה:
כה אמר יהוה צ
צבאות אלהי ישראל אל
אחאב בן קוליה ואל צדקיהו
בן מעשיה הנבאים לכם בש
בשמי שקר הנני נתן אתם ביד
נבוכדראצר מלך בבל והכם
לעיניכם: ולקח מהם קללה
לכל גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו

וכאחב אשר קלם מלך בבל
באש: יען אשר עשו נבלה
בישראל וינאפו את נשי רעי
רעיהם וידברו דבר בשמי שקר
אשר לוא צויתם ואנכי הוידע
ועד נאם יהוה:
ואל שמעיהו הנחלמי תאמר
לאמר: כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר יען אשר
אתה שלחת בשמכה ספרים
אל כל העם אשר בירושלם
ואל צפניה בן מעשיה הכהן
ואל כל הכהנים לאמר: יהוה
נתנך כהן תחת יהוידע הכהן
להיות פקדים בית יהוה לכל
איש משגע ומתנבא ונתתה
אתו אל המהפכת ואל הצינק:
ועתה למה לא גערת בירמיהו
הענתתי המתנבא לכם: כי על
כן שלח אלינו בבל לאמר
ארכה היא בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את פריהן:
ויקרא צפניה הכהן את הספר
הזה באזני ירמיהו הנביא:
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר: שלח על כל
הגולה לאמר כה אמר יהוה
אל שמעיה הנחלמי יען א
אשר נבא לכם שמעיה ואני

ולקח ל׳ · והגד ל׳ · והסג ל׳ · ושכן ל׳ · וחלק ל׳ · וכמר ל׳ · ואכל ל׳ · ורדת ל׳ ·
וחבר ל׳ · והסק ל׳ · דכותהו · ארכה ג׳ · וחס בקרי׳ · וסימנהון · ותהי המלחמה ארכה ·
כי על כן שלח אלינו · ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים ·
וחד חס · וסימנהון · ויעשה ברעה ויפקד פקידים · פקידים ל׳ בקרי׳ · ג׳ מל׳ ·
בית ה׳ · חס מיר כהנהו · מל׳ · ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו · מל׳ · פריהן ל׳

נטוב ט בק בקרי וסימניהון הנה אדני לפניך כטוב בעיניך שב עמך ישב בקרבך כטוב לו לית
חמאה ורבש כי בטחם על שמעיה הנחלמי ונא חישן יכלו יכלו וחסידיך יתנו כטוב המשביע בטוב
עדיך ויבטח ל עליו לב רסמי בקרי

לא שלחתיו ויבטח אתכם על
שקר: לכן כה אמר יהוה הנני
פקד על שמעיה הנחלמי ועל
זרעו לא יהיה לו איש יושב
בתוך העם הזה ולא יראה בטוב
אשר אני עשה לעמי נאם
יהוה כי סרה דבר על יהוה:
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר
כתב לך את כל הדברים אשר
דברתי אליך אל ספר: כי הנה
ימים באים נאם יהוה ושבתי
את שבות עמי ישראל ויהודה
אמר יהוה והשבתים אל הארץ
אשר נתתי לאבתם וירשוה:
ואלה הדברים
אשר דבר יהוה אל ישראל ואל
יהודה: כי כה אמר יהוה קול
חרדה שמענו פחד ואין שלום:
שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על
חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים
לירקון: הוי כי גדול היום ההוא
מאין כמהו ועת צרה היא
ליעקב וממנה יושע:
והיה ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אשבר עלו מעל
צוארך ומוסרותיך אנתק ולא

יעבדו בו עוד זרים: ועבדו את
יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם
אשר אקים להם:
ואתה אל תירא עבדי יעקב
נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין
מחריד: כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפצותיך שם אך
אתך לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך:
כי כה אמר יהוה
אנוש לשברך נחלה מכתך:
אין דן דינך למזור רפאות
תעלה אין לך: כל מאהביך
שכחוך אותך לא ידרשו כי
מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו חטאתיך:
מה תזעק על שברך אנוש מכ
מכאבך על רב עונך עצמו
חטאתיך עשיתי אלה לך:
לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך
כלם בשבי ילכו והיו שאסיך
למשסה וכל בזזיך אתן לבז:
כי אעלה ארכה לך וממכותיך
ארפאך נאם יהוה כי נדחה
קראו לך ציון היא דרש אין
לה: כה אמר יהוה

אקים ו בקרי וסימניהון ואת בריתי אקים את יצחק אשר הלך לך שרה נביא אקים להם
מקרב אחיהם כמוך אקים אל עלי אקים להם סכות דויד ב בפסו וחד ואקים חטאתיך
ה בקרי חס בלישנהון וסימניהון כל מאהביך שכחוך ודכותיה נשמרון כחצי חטאתיך
אשר פללה תם עונך בת ציון ילך ב חס בקרי וסימניהון שאלו נא וראו ילד בסכל

לירקון ל׳ הירקון ל׳ והרקון ל׳ ואלהיהן ואכלו ב׳ בקרי׳ וסימניהון וכל שרין

הנני שב שבות אהלי יעקוב
ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר
על תלה וארמון על משפטו
ישב ויצא מהם תודה וקול
משחקים והרבתים ולא ימעטו
והכבדתים ולא יצערו והיו
בניו כקדם ועדתו לפני תכון ו
ופקדתי על כל לחציו והיה
אדירו ממנו ומשלו מקרבו
יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי
הוא זה ערב את לבו לגשת אלי
נאם יהוה והייתם לי לעם וא
ואנכי אהיה לכם לאלהים
הנה סערת יהוה
חמה יצאה סער מתגורר על
ראש רשעים יחול לא ישוב
חרון אף יהוה עד עשתו ועד
הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה בעת ההיא
נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה יהיו
לי לעם   כה אמר
יהוה מצא חן במדבר עם ש
שרידי חרב הלוך להרגיעו י
ישראל מרחוק יהוה נראה לי
ואהבת עולם אהבתיך על כן
משכתיך חסד עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל עוד
תעדי תפיך ויצאת במחול מ

משחקים עוד תטעי כרמים
בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו
כי יש יום קראו נצרים בהר
אפרים קומו ונעלה ציון אל
יהוה אלהינו
כי כה אמר יהוה רנו ליעקב
שמחה וצהלו בראש הגוים
השמיעו הללו ואמרו הושע
יהוה את עמך את שארית
ישראל הנני מביא אותם
מארץ צפון וקבצתים מירכתי
ארץ בם עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה בבכי
יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם
אל נחלי מים בדרך ישר לא
יכשלו בה כי הייתי לישראל
לאב ואפרים בכרי הוא
שמעו דבר יהוה
גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו
ושמרו כרעה עדרו כי פדה
יהוה את יעקב וגאלו מיד
חזק ממנו ובאו ורננו במרום
ציון ונהרו אל טוב יהוה על
דגן ועל תירש ועל יצהר ועל
בני צאן ובקר והיתה נפשם
כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה
עוד אז תשמח בתולה במחול
ובחורים וזקנים יחדו והפכתי

משפטו ו׳ בקרי׳ וסימניהון וארמון על משפטו ישב ...

טוב כטוב מטוב ל̇ט כל̇יש̇ וסימנהון ויקח העבד עשרה גמלים · וקחו את אביכם ועיניכם
אל תחס על כליכם · ולאביו שלח כזאת · וכתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת · בשמחה
ובטוב לבב מרב כל · וילך חזאל · אם האבו · חסדי ה׳ אזכיר · הנה עבדי ירנו · ובאו ורננו ·

אבלם לששון ונחמתים
ושמחתים מיגונם ורויתי נפש
הכהנים דשן ועמי את טובי
ישבעו נאם יהוה כה אמר
יהוה קול ברמה נשמע נהי
בכי תמרורים רחל מבכה על
בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו כה אמר
יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך
מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאם יהוה ושבו מארץ אויב
ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה
ושבו בנים לגבולם שמוע
שמעתי אפרים מתנודד
יסרתני ואוסר כעגל לא למד
השיבני ואשובה כי אתה
יהוה אלהי כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי
על ירך בשתי וגם נכלמתי
כי נשאתי חרפת נעורי הבן
יקיר לי אפרים אם ילד
שעשעים כי מדי דברי בו זכר
אזכרנו עוד על כן המו מעי
לו רחם ארחמנו נאם יהוה
הציבי לך ציונים
שמי לך תמרורים שתי לבך
למסלה דרך הלכתי שובי
בתולת ישראל שבי אל עריך
אלה עד מתי תתחמקין הבת

השובבה כי ברא יהוה חדשה
בארץ נקבה תסובב גבר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יאמרו את
הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו
בשובי את שבותם יברכך יהוה
נוה צדק הר הקדש וישבו בה
יהודה וכל עריו יחדו אכרים
ונסעו בעדר כי הרויתי נפש
עיפה וכל נפש דאבה מלאתי
על זאת הקיצתי ואראה ושנתי
ערבה לי הנה
ימים באים נאם יהוה וזרעתי
את בית ישראל ואת בית יהודה
זרע אדם וזרע בהמה והיה
כאשר שקדתי עליהם לנתוש
ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע
כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע
נאם יהוה
בימים ההם לא יאמרו עוד
אבות אכלו בסר ושני בנים
תקהינה כי אם איש בעונו ימות
כל האדם האכל הבסר
תקהינה שניו
הנה ימים באים נאם יהוה
וכרתי את בית ישראל ואת
בית יהודה ברית חדשה לא
כברית אשר כרתי את אבותם
ביום החזיקי בידם להוציאם

בבכי ה׳ בקרי · וסימנהון · על כן אבכה · הלחית · והכירו · בבכי יבאו ובתחנונים אובילם · להרע
ג כל̇יש̇ · וסימנהון · להאביד ולהרע · אל תתחר אך להרע · מהטוב להרע · ויהי הסוס ל̇ט טוב
כטוב מטוב שלמעלה · עגלה מלומדה · ועתה בנתים · וילכדו ערים בצרות · כטוב צדיקים · לולא האמנתי ·
אשרי תבחר ותקרב · טוב טעם ודעת למדני · יברכך ה׳ מציון וראה · טוב · ב׳ אני אעביר · ועמי

יברכך ג׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון יברכך ... וסמרך׳ יברכך טה יצדק׳ והנה בעז בא מבית לחם
חד מל חד כתבי חד כתבו בראה ב׳ ג רסמי בקרי׳ וסימניהון ואם בריאה יברא
וברא על כל מכון הר ציון כי ברא חדשה בארץ ראבה ב׳ וכל נפש ... ראבה

מארץ מצרים אשר המה
הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
בם נאם יהוה׃
כי זאת הברית אשר אכרת את
בית ישראל אחרי הימים ההם
נאם יהוה נתתי את תורתי ב
בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי
להם לאלהים והמה יהיו לי ל
לעם׃ ולא ילמדו עוד איש את
רעהו ואיש את אחיו לאמר
דעו את יהוה כי כולם ידעו
אותי למקטנם ועד גדולם נאם
יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם
לא אזכר עוד׃
כה אמר יהוה נתן שמש לאור
יומם חקת ירח וכוכבים לאור
לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו׃ אם ימשו החקים
האלה מלפני נאם יהוה גם
זרע ישראל ישבתו מהיות גוי
לפני כל הימים׃
כה אמר יהוה אם ימדו שמים
מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס בכל
זרע ישראל על כל אשר עשו
נאם יהוה׃ הנה ימים נאם
יהוה ונבנתה העיר ליהוה
ממגדל חננאל שער הפנה׃
ויצא עוד קו המדה נגדו על

גבעת גרב ונסב געתה׃ וכל העמק
הפגרים והדשן וכל השרמות
עד נחל קדרון עד פנת שער
הסוסים מזרחה קדש ליהוה
לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם׃

הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יהוה בשנת
העשרית לצדקיהו מלך
יהודה היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדראצר׃ ואז חיל
מלך בבל צרים על ירושלם וי
וירמיהו הנביא היה כלוא
בחצר המטרה אשר בית מלך
יהודה׃ אשר כלאו צדקיהו
מלך יהודה לאמר מדוע אתה
נבא לאמר כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד
מלך בבל ולכדה׃ וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד הכשדים
כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר
פיו עם פיו ועיניו את עיניו ת
תראינה׃ ובבל יולך את צדקיהו
ושם יהיה עד פקדי אתו נאם
יהוה כי תלחמו את הכשדים
לא תצליחו׃ ויאמר ירמיהו
היה דבר יהוה אלי לאמר׃
הנה חנמאל בן שלם דדך
בא אליך לאמר קנה לך את
שדי אשר בענתות כי לך

יומם ל׳ ... הבן ל׳ הכנים ל׳ הבת ל׳ דברי ג׳ בקרי וסימניהון עורי עורי
דברי שיר כי מדי דברי בו זכור אזכרנו ואחר דברי הלעג
על זאת הקיצתי אני שכבתי ואישנה הקיצתי ועור עמך הקיצתי ג׳ בקרי וסימניהון
וכוכבים ג׳ בקרי וסימניהון אספו וחבריו חקות ירח וכוכבים לאור לילה לא זכר כוננתה ירח וכוכבים לממשלות בלילה ואז ל׳
בקרי וסימניהון ואז ירבה לעשותו ואז ירעו עונם ואז השכיל ואז חיל מלך בבל

ר כת ר וקרי ר׳ וסימניהון עמיהוד ואבשלום ברח׳ ואדמים באו אילת וכל השרמות גדל חימה
נשא עונש׳ וככל ד בקרי׳ וסימניהון ואתה פשחור ופיהו את פיך ידבר׳ וככל יוליך את
יוליך את צדקיהו׳ אוכיר רהב ובכל ליודעי הכתבים ל׳ הספר המקנה ל רסמי׳ בקרי׳

משפט הגאלה לקנות ויבא
אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה
אל חצר המטרה ויאמר אלי
קנה נא את שדי אשר בענתות
אשר בארץ בנימין כי לך
משפט הירשה ולך הגאלה קנה
לך ואדע כי דבר יהוה הוא
ואקנה את השדה מאת חנמ
חנמאל בן דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף שבעה
שקלים ועשרה הכסף ואכתב
בספר ואחתם ואעד עדים
ואשקל הכסף במאזנים וא
ואקח את ספר המקנה את
החתום המצוה והחקים ואת
הגלוי ואתן את הספר המקנה
אל ברוך בן נריה בן מחסיה
לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה לעיני
כל היהודים הישבים בחצר
המטרה ואצוה את ברוך
לעיניהם לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה את
ספר המקנה הזה ואת החתום
ואת ספר הגלוי הזה ונתתם
בכלי חרש למען יעמדו ימים
רבים כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל

עוד יקנו בתים ושדות וכרמים
בארץ הזאת
ואתפלל אל יהוה אחרי תתי
את ספר המקנה אל ברוך בן
נריה לאמר אהה אדני יהוה
הנה אתה עשית את השמים
ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך
הנטויה לא יפלא ממך כל
דבר עשה חסד לאלפים ומש
ומשלם עון אבות אל חיק
בניהם אחריהם האל הגדול
הגבור יהוה צבאות שמו גדל
העצה ורב העליליה אשר
עיניך פקחות על כל דרכי בני
אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי
מעלליו אשר שמת אתות
ומפתים בארץ מצרים עד
היום הזה ובישראל ובאדם
ותעשה לך שם כיום הזה ות
ותצא את עמך ישראל מארץ
מצרים באתות ובמופתים וביד
חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול ותתן להם את הארץ
הזאת אשר נשבעת לאבותם
לתת להם ארץ זבת חלב ודבש
ויבאו וירשו אתה ולא שמעו
בקולך ובתרותך לא הלכו את
כל אשר צוית להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם את כל

ואשקלה ג׳ בקרי׳ ב׳ חס׳ ופת׳ וחד מל׳ והכ׳ וסימניהון ואשקלה לו את הכסף ואשקלה על
ידם כסף ואשקולה להם׳ לקוח ד׳ חד חס׳ וג׳ מל׳ וסימניהון לקוח את ספר התורה לקוח את
הספרים מבחר הצאן לקוח מאת הגולה ותוצא ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהון ותוצא
הארץ ותוצא את עמך את ישראל ותוצא ותרץ לה את אשר הותירה׳ חד בת׳ חד בנב׳ חד בכתו׳
ומשלם ג׳ וסימ׳ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו ומשלם עון אבות ומשלם על יתר חד בת׳ חד
בנב׳ חד בכתו׳

יעיתה ׳ר מ״ל ׳ופימיהון ׳ ומשלם לשנאו אל פנו ומשלם עון אבות ויעיתה ארו לעיניהם׳
ויבאו וירשו אותה ׳ אשר יעיתה פיקורד ׳אשר יעיתה לא יבאו בקהל לך ׳ י״ט זוגין בעני חר
קרמ׳ נסי׳ ו ותני לא נסי׳ ו ופימיהין ׳ והאחר אינינו ׳והנה האחר את אביו ׳ ושרופת קרישי׳

הרעה הזאת׃ הנה הסללות
באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה
מפני החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך ראה׃
ואתה אמרת אלי אדני יהוה
קנה לך השדה בכסף והעד
עדים והעיר נתנה ביד הכשדים׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר׃ הנה אני
יהוה אלהי כל בשר הממני
יפלא כל דבר׃ לכן כה אמר
יהוה הנני נתן את העיר הזאת
ביד הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה׃ ובאו הכשדים
הנלחמים על העיר הזאת
והציתו את העיר הזאת באש
ושרפוה ואת הבתים אשר
קטרו על גגותיהם לבעל והסכו
נסכים לאלהים אחרים למען
הכעסני׃ כי היו בני ישראל
ובני יהודה אך עשים הרע
בעיני מנעריתיהם כי בני ישראל
אך מכעסים אתי במעשה
ידיהם נאם יהוה׃ כי על אפי
ועל חמתי היתה לי העיר
הזאת למן היום אשר בנו
אותה ועד היום הזה להסירה
מעל פני׃ על כל רעת בני

ישראל ובני יהודה אשר עשו
להכעסני המה מלכיהם שריהם
כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה
וישבי ירושלם׃ ויפנו אלי ערף
ולא פנים ולמד אתם השכם
ולמד ואינם שמעים לקחת
מוסר׃ וישימו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃
ויבנו את במות הבעל אשר
בגיא בן הנם להעביר את בניהם
ואת בנותיהם למלך אשר לא
צויתים ולא עלתה על לבי
לעשות התועבה הזאת למען
החטי את יהודה׃
ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל אל העיר הזאת אשר
אתם אמרים נתנה ביד מלך
בבל בחרב וברעב ובדבר׃ הנני
מקבצם מכל הארצות אשר
הדחתים שם באפי ובחמתי
ובקצף גדול והשבתים אל
המקום הזה והשבתים לבטח׃
והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ונתתי להם לב אחד
ודרך אחד ליראה אותי כל
הימים לטוב להם ולבניהם
אחריהם׃ וכרתי להם ברית
עולם אשר לא אשוב מאחריהם
מאחריהם להיטיבי אותם ואת

שרופת קרים׳ ולא ישמע אלכם ׳לא ישמע אלכם ׳תרשיש ושהם ׳תרשיש שהם ׳וחבר חבר ׳חבר
חבר׳ ובתבונה ובדעת. בתבונה ובדעת׳ ובאשם ׳באשם ואלה ׳אלה ׳ ולא יעבר ׳ועברה לא יעבר׳
ובתך ׳בתוך׳ ולא נשתה ׳לא נשתה ׳ ובלק׳ בלק׳ ושבע שבע׳ ושבעה ׳שבעה׳ והנשים ׳הנשים׳
ואתו ׳אתו׳ ועברך שש שנים ׳עברך שש שנים ׳ וכהניהם ׳כהניהם ׳ומנביא ׳מנביא׳ מנעריהם ל׳

הרעה הגדולה הזאת ׳ו רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ׳אינגו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ׳אם דרך גבולו ׳עלה הוא׳
אל אורחת הרעה הגדולה ׳כאשר הבאתי אל׳ והיה כי תגיד ׳ולכם הנשמע׳ ׳מהעיר ׳ג׳ וסימניהון בלשן
תרגום וגברא נפק וכסי׳ ׳ופירוש׳ ׳איש ׳ואשר הסתרתי ׳ז כס ראית בהו׳ ט׳ו מלו׳ ׳ומלין מכא׳

יראתי אתן בלבבם לבלתי סור
מעלי׃ וששתי עליהם להיטיב
אותם ונטעתים בארץ הזאת
באמת בכל לבי ובכל נפשי׃
כי כה אמר יהוה כא
כאשר הבאתי אל העם הזה
את כל הרעה הגדולה הזאת כן
אנכי מביא עליהם את כל הטובה
אשר אנכי דבר עליהם׃ ונקנה
השדה בארץ הזאת אשר אתם
אמרים שממה היא מאין אדם
ובהמה נתנה ביד הכשדים׃ ש
שדות בכסף יקנו וכתוב בספר
וחתום והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה
ובערי ההר ובערי השפלה
ובערי הנגב כי אשיב את שבותם
נאם יהוה׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית
והוא עודנו עצור בחצר המטרה
לאמר׃ כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה יהוה
שמו׃ קרא אלי ואענך ואגידה
לך גדלות ובצרות לא ידעתם׃
כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל על בתי העיר
הזאת ועל בתי מלכי יהודה
הנתצים אל הסללות ואל החרב׃
באים להלחם את הכשדים

ולמלאם את פגרי האדם אשר
הכיתי באפי ובחמתי ואשר
הסתרתי פני מהעיר הזאת על
כל רעתם׃ הנני מעלה לה ארוכה
ומרפא ורפאתים וגליתי להם
עתרת שלום ואמת׃ והשבתי
את שבות יהודה ואת שבות
ישראל ובנתים כבראשנה׃ ט
וטהרתים מכל עונם אשר חטאו
לי וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר פשעו בי׃
והיתה לי לשם ששון לתהלה
ולתפארת לכל גויי הארץ אשר
ישמעו את כל הטובה אשר
אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו
על כל הטובה ועל כל השלום
אשר אנכי עשה לה׃
כה אמר יהוה עוד
ישמע במקום הזה אשר אתם
אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה
ובחצות ירושלם הנשמות מאין
אדם ומאין יושב ומאין בהמה׃
קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב
יהוה כי לעולם חסדו מבאים
תודה בית יהוה כי אשיב את
שבות הארץ כבראשנה אמר

ח׳ מלין מכא ומלתא אחריתא מיגעא מתבה ׳ וסימניהון וחרש לא ימצא בכל׳ ׳ומי ישמע לכם לדבר׳
וטהרתים מכל עונם ׳ וחמשה ועשרים אלף ׳ממתים ידך׳ ׳ ועשה לכיבורי מע׳ ׳ויהי איוב אחרי זאת׳
ידעתם ׳ד׳ בקרי׳ ׳ וסימניהון ׳ובא האות׳ שניעת חזה כלה׳ קרא אלי ואענך ׳ והכעסתו לב עמים כמסד׳
ארוכה ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהון הנני מעלה לה ארוכה ומרפא ׳אעלה ארוכה ׳ותעל ארוכה ׳כי עלתה ארוכה׳

ישחק ד׳ בת׳ שין בקרי׳ וסימניהון גם זרע יעקב ולא תשחק ונתנו במות ושבעתי לשחקו עמידה
ד׳ פס׳ בקרי׳ אית בהון שם קודשא בריך הוא ד׳ פעמים וסימניהון ... ואם משא ... לית
... קול ששון וקול שמחה ויקרא אסא אל ... ויאמר ... ועמר ...

יהודה׃ כה אמר
יהוה צבאות עוד יהיה במקום
הזה החרב מאין אדם ועד בהמה
ובכל עריו נוה רעים מרבצים
צאן׃ בערי ההר בערי השפלה
ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסבי
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה
עד תעברנה הצאן על ידי מונה
אמר יהוה׃
הנה ימים באים נאם יהוה והקמ
והקמתי את הדבר הטוב אשר
דברתי אל בית ישראל ועל בית
יהודה׃ בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה
ועשה משפט וצדקה בארץ׃
בימים ההם תושע יהודה וירושל
וירושלם תשכון לבטח וזה אשר
יקרא לה יהוה צדקנו׃ כי כה
אמר יהוה לא יכרת לדוד איש
ישב על כסא בית ישראל׃ ולה
ולכהנים הלוים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה ומקטיר
מנחה ועשה זבח כל הימים׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמור׃ כה אמר יהוה
אם תפרו את בריתי היום ואת
בריתי הלילה ולבלתי היות יומם
ולילה בעתם׃ גם בריתי תפר
את דוד עבדי מהיות לו בן מלך

על כסאו ואת הלוים הכהנים
משרתי׃ אשר לא יספר צבא
השמים ולא ימד חול הים כן
ארבה את זרע דוד עבדי ואת
הלוים משרתי אתי׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמור׃ הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמור שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם וימאסם
ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי
לפניהם׃ כה אמר
יהוה אם לא בריתי יומם ולילה
חקות שמים וארץ לא שמתי׃
גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס
מקחת מזרעו משלים אל זרע
אברהם ישחק ויעקב כי אשוב
את שבותם ורחמתים׃
הדבר אשר היה אל ירמי
ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר
מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות
ארץ ממשלת ידו וכל העמים
נלחמים על ירושלם ועל כל
עריה לאמור׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך ואמרת אל
צדקיהו מלך יהודה ואמרת
אליו כה אמר יהוה הנני נתן את
העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפ
ושרפה באש׃ ואתה לא תמלט
מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן

השלום ד׳ דגשי׳ בקרי׳ וסימניהון ויהי כראות יהורם ונדמו נאות ופחדו ורגזו על כל הטובה כי זרע
זרע השלום מעלה ה׳ פת׳ וסימניהון בלשו׳ תרגום שמואל אפיא ... המואביה ונביא
ברקין בבבל ולכהנים ה׳ בקרי׳ וסימניהון ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים הלוים
לא יכרת איש ויאחר הכינו להם ולכהנים ב׳ בנו וליהודים ולכהנים ולה מונה ב׳ ומל׳ בקרי׳ וסימ׳
העברנה הצאן על ידי מונה מספר

ואת הלוים ׳ד׳ וסימניהון ׳ ואת הלוים הכהנים משרתי ׳ משרתי אותי ׳ הכהנים ׳ ויאסף חד׳ ואת בריתי
ב׳ דסמי׳ ׳ אקים את יצחק הלילה׳ יעקוב ה׳ מל׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ וזכרתי את בריתי יעקוב׳ הנני
שב את שבות יעקב ׳ גם זרע יעקוב ׳ ושב יעקוב ושקט ושאנן ׳ תנו ׳ לא כאלה חלק׳

ועיניך את עיני מלך בבל תראינה
ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא
אך שמע דבר יהוה צדקיהו
מלך יהודה כה אמר יהוה עליך
לא תמות בחרב בשלום תמות
וכמשרפות אבותיך המלכים
הראשנים אשר היו לפניך כן
ישרפו לך והוי אדון יספדו לך
כי דבר אני דברתי נאם יהוה
וידבר ירמיהו הנביא אל צד
קיהו מלך יהודה את כל
הדברים האלה בירושלם וחיל
מלך בבל נלחמים על ירושלם
ועל כל ערי יהודה הנותרות אל
לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו
בערי יהודה ערי מבצר

הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת
המלך צדקיהו ברית את כל
העם אשר בירושלם לקרא
להם דרור לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו העברי
והעבריה חפשים לבלתי עבד
בם ביהודי אחיהו איש
וישמעו כל השרים וכל העם
אשר באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש שפחתו חפשים
לבלתי עבד בם עוד וישמעו
וישלחו וישובו אחרי כן וישבו
את העבדים ואת השפחות
אשר שלחו חפשים ויכבישום
לעבדים ולשפחות

ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
כרתי ברית את אבותיכם ביום
הוצאי אותם מארץ מצרים
מבית עבדים לאמר מקץ שבע
שנים תשלחו איש את אחיו
העברי אשר ימכר לך ועבדך
שש שנים ושלחתו חפשי מע
מעמך ולא שמעו אבותיכם
אלי ולא הטו את אזנם ותשבו
אתם היום ותעשו את הישר
בעיני לקרא דרור איש לרעהו
ותכרתו ברית לפני בבית אשר
נקרא שמי עליו ותשבו ותחללו
את שמי ותשבו איש את עבדו
ואיש את שפחתו אשר שלחתם
חפשים לנפשם ותכבשו אתם
להיות לכם לעבדים ולשפחות

לכן כה אמר
יהוה אתם לא שמעתם אלי
לקרא דרור איש לאחיו ואיש
לרעהו הנני קרא לכם דרור
נאם יהוה אל החרב אל הדבר
ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה
לכל ממלכות הארץ ונתתי את

אבותיך ג׳ מל׳ בקרי׳ ׳ וסימניהון ׳ שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתיך ׳ ובמשרפות אבותיך ׳ אל תסג גבול
עולם אשר עשו אבותיך ׳ חד׳ כת׳ חד׳ בנביׄ חד׳ בכתו׳
ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות ׳ והשב לו הכהן ׳ הנ׳ ב׳ חס׳ ׳ וחיל מלך בבל מל׳ ׳ הנותרות ׳ ג׳ בקרי׳ ׳ ב׳ חס׳ וחד׳ מל׳ ׳ וסימניהון
וסימניהון ׳ וכל הערים הנמצאות׳ ואת העיר ׳ חפשים ׳ וכל שללם ׳ שלחו ד׳ בקרי׳
ביהודי אחיהו איש ׳ איש את אחיהו יעזרו חרס ׳ ושמעי אחיהו ׳ איש באחיהו ידבקו ׳ אחיהו ׳ ד׳ בקרי׳ ׳ וסימנ׳

בברית ׳ח רג בקרי ׳ וסימניהן ׳ ואני בברית יאשכחך ׳ ויעמד כל העם ׳ וישמעו כל השרים
ובשנה השביעת רדה ׳ הקימו והקימו ה מלי ׳ וסימניהן אך הקם יקימו הקימו כחובו
העברים את בריתי ׳ בני יהונדב ׳ והקימו את המשכן ׳ ט רפ רסמי לדיבור וסימניהן

האנשים העברים את בריתי אשר
לא הקימו את דברי הברית
אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו
לשנים ויעברו בין בתריו שרי
יהודה ושרי ירושלם הסריסים
והכהנים וכל עם הארץ העברים
בין בתרי העגל ונתתי אותם ביד
איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה
נבלתם למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואת צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו אתן ביד
איביהם וביד מבקשי נפשם
וביד חיל מלך בבל העלים מ
מעליכם הנני מצוה נאם יהוה
והשבתים אל העיר הזאת
ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה
באש ואת ערי יהודה אתן ש
שממה מאין ישב

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לאמר
הלוך אל בית הרכבים ודברת
אותם והבאותם בית יהוה אל
אחת הלשכות והשקית אותם
יין ואקח את יאזניה בן ירמיהו
בן חבצניה ואת אחיו ואת כל
בניו ואת כל בית הרכבים ואבא
אתם בית יהוה אל לשכת בני
חנן בן יגדליהו איש האלהים
אשר אצל לשכת השרים אשר
ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם
שמר הסף ואתן לפני בני בית
הרכבים גבעים מלאים יין וכ
וכסות ואמר אליהם שתו יין
ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב
בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר
לא תשתו יין אתם ובניכם עד
עולם ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה
לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם
למען תחיו ימים רבים על פני
האדמה אשר אתם גרים שם
ונשמע בקול יהונדב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו לבלתי
שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו
בנינו ובנתינו ולבלתי בנות בתים
לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא
יהיה לנו ונשב באהלים ונשמע
ונעש ככל אשר צונו יונדב א
אבינו ויהי בעלות נבוכדראצר
מלך בבל אל הארץ ונאמר
באו ונבוא ירושלם מפני חיל
הכשדים ומפני חיל ארם ונשב
בירושלם

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הלך ואמרת לאיש
יהודה ולישבי ירושלם הלוא

וסימניהון והדר והלר שרה ׳ וידבר משה אתם בערבות מואב ׳ ויגש צדקיה ׳ וחבירו ׳ דברתי משפטי ׳ רוח
מלא אלכה לי ׳ ברית אתה ׳׳ הלוך אל בית הרכבים ׳ וכל דיבור דיחזקאל רס רפ ׳ במא לכן דבר
אתם ׳ החין ׳ג בקרי ׳ וסימניהון ועתה ישראל שמע ׳ כי באהלים תשבו כל ימיכם
טוב ואל רע ׳ ב מנהון בשאר קרי ׳ וחד באוריתא ׳ באהלים ד בקרי א
וסימניהון דרך השכוני באהלים ׳ וכרם לא תטעו ׳ ונשב באהלים ׳ וחד אושיבך באהלים ׳

ינוע׳ ה׳ וסימניהון׳ וצדקה תהיה לנו כי נשמר׳ ונשמע בקול יהונדב׳ ונשב באהלים׳ המלך
כרש מלך פרס׳ והחגרו איש׳ יונדב ג׳ וסימניהון לא נשתה יין׳ ונשב באהלים׳ לא יכרת איש׳
וכל שמואל דכו׳ יונדב במ׳א יהונדב׳ ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל׳

תקחו מוסר לשמע אל דברי
נאם יהוה׃ הוקם את דברי יהונדב
בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי
שתות יין ולא שתו עד היום הזה
כי שמעו את מצות אביהם ואנכי
דברתי אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם אלי׃ ואשלח אליכם
את כל עבדי הנביאים השכם
ושלח לאמר שבו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו מעלליכם ואל
תלכו אחרי אלהים אחרים לע
לעבדם ושבו אל האדמה אשר
נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם
את אזנכם ולא שמעתם אלי׃
כי הקימו בני יהונדב בן רכב את
מצות אביהם אשר צום והעם
הזה לא שמעו אלי׃ לכן כה
אמר יהוה אלהי צבאות אלהי
ישראל הנני מביא אל יהודה
ואל כל יושבי ירושלם את כל
הרעה אשר דברתי עליהם
יען דברתי אליהם ולא שמעו
ואקרא להם ולא ענו׃ ולבית
הרכבים אמר ירמיהו כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על מצות
יהונדב אביכם ותשמרו את כל
מצותיו ותעשו ככל אשר צוה
אתכם׃ לכן כה אמר יהוה

צבאות אלהי ישראל לא יכרת
איש ליונדב בן רכב עמד לפני
כל הימים׃
ויהי בשנה הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה
הדבר הזה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ קח לך מגלת ספר
וכתבת אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על ישראל
ועל יהודה ועל כל הגוים מיום
דברתי אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה׃ אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם למען ישובו
איש מדרכו הרעה וסלחתי
לעונם ולחטאתם׃
ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה
ויכתב ברוך מפי ירמיהו את
כל דברי יהוה אשר דבר אליו
על מגלת ספר׃ ויצוה ירמיהו
את ברוך לאמר אני עצור לא
אוכל לבוא בית יהוה׃ ובאת
אתה וקראת במגלה אשר
כתבת מפי את דברי יהוה באזני
העם בית יהוה ביום צום וגם בא
באזני כל יהודה הבאים מעריהם
תקראם׃ אולי תפל תחנתם לפני
יהוה וישבו איש מדרכו הרעה
כי גדול האף והחמה אשר דבר

יעם ג׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ויעשו בניו לו כן׳ כן האמר עזבו עשם׳ כי הקימו בני יהונדב בן רכב׳
אל האדמה׳ ו׳ רסמ׳ וסימניהון עד שובך אל האדמה׳ והשיבתיך אל האדמה׳ כי אביאנו׳ והשכותם
רמל׳ וחב׳ דרה׳ ואשלח אליכם דאריך׳ ולבית ג׳ רא׳ פסו בקרי׳ וסימניהון ולבית שאול עברי׳
ולבית מלך יהודה׳ ולבית הרכבים אמר ירמיהו׳ ובאת ז׳ בטע בת״ו וסימניהון ובאת אל
הבבה׳ ושמעו להולך׳ ובאת אל הכהנים׳ ובאת אל הכהן׳ ושלשת תרד׳ וקראת במגילה׳ לקוח כאת
קמ״א׳

דלתות ג׳ בקרי׳ וסימניהון ויהי כקרא יהודי שלש דלתות ודלתות לעזרה לא העמידו ומל
יחזקאל דכו׳ בממ׳ נשברה ועשיה וישבו ה׳ רפי׳ וסימניהון וישבו ויחנו
לפני פי החירת וישבו המים על מצרים אולי תפל תחנתם אולי ישמעו ויהבסו שקים

יהוה על העם הזה׃ ויעש בר
ברוך בן נריה ככל אשר צוהו
ירמיהו הנביא לקרא בספר
דברי יהוה בית יהוה׃
ויהי בשנה החמישית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה בחדש התשעי קראו
צום לפני יהוה כל העם בירושלם
וכל העם הבאים מערי יהודה
בירושלם׃ ויקרא ברוך בספר
את דברי ירמיהו בית יהוה בל
בלשכת גמריהו בן שפן הספר
בחצר העליון פתח שער בית
יהוה החדש באזני כל העם׃
וישמע מכיהו בן גמריהו בן
שפן את כל דברי יהוה מעל
הספר׃ וירד בית המלך על
לשכת הספר והנה שם כל
השרים יושבים אלישמע
הספר ודליהו בן שמעיהו וא
ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן
שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל
השרים׃ ויגד להם מכיהו את
כל הדברים אשר שמע בקרא
ברוך בספר באזני העם׃ ויש
וישלחו כל השרים אל ברוך
את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה אשר
קראת בה באזני העם קחנה

בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו
את המגלה בידו ויבא אליהם׃
ויאמרו אליו שב נא וקראנה
באזנינו ויקרא ברוך באזניהם׃
ויהי כשמעם
את כל הדברים פחדו איש אל
רעהו ויאמרו אל ברוך הגד
נגיד למלך את כל הדברים הא
האלה׃ ואת ברוך שאלו הגד
נא לנו איך כתבת את כל הדברים
האלה מפיו׃ ויאמר להם ברוך
מפיו יקרא אלי את כל הדברים
האלה ואני כתב על הספר בדיו׃
ויאמרו השרים אל ברוך לך
הסתר אתה וירמיהו ואיש אל
ידע איפה אתם׃
ויבאו אל המלך חצרה ואת
המגלה הפקדו בלשכת אלישמע
הספר ויגידו באזני המלך את
כל הדברים׃ וישלח המלך את
יהודי לקחת את המגלה ויקחה
מלשכת אלישמע הספר
ויקראה יהודי באזני המלך
ובאזני כל השרים העמדים
מעל המלך׃ והמלך יושב בית
החרף בחדש התשיעי ואת האח
לפניו מבערת׃ ויהי כקרוא יהודי
שלש דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל האש

ויכנעו עמי יזכו וישכו אל ה׳ וישבו לערב יתני׳ הזאת ג׳ בקרי׳ וסימניהון כי יגרתי מפני
האת והחימה׃ מה חרי האף הגדול הזה׃ כי גדול הזאת הגד׳ ג׳ מל׳ בלישנהו בקר
וסימניהון והגיד לבני ישראל הגד נגיד למלך ומעל הכנפים יגיד דבר׳ חד כת׳ חד בנבי׳ חד
בכתוב׳ את כל הדברים ג׳ דסמי׳ וסימניהון את כל הדברים אשר תעשון ויעשו
הכהן ויספר העבד ליצחק ויגד הכהן ויגד לו שמואל ונגיד בחינר ביתו ה׳ שלחני הנביא

כתב לך · וכתבת אליה · ויגד להם מיכיהו · ויהי כשמעם · ויבא אל המלך חצרה · שוב יחלך מגלה
אחרת · ועל עבדיו ג׳ · רסמי׳ בקרי׳ · וסימניהון · מ׳ ירין ∴ עונו ועל עבדיו יתנם ·
והבירו רההלים · כ׳ ידין ∴ ופקדתי עליו ועל זרעו · וחד פרעה היום על עבדיו

אשר אל האח עד תם כל
המגלה על האש אשר על האח׃
ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם
המלך וכל עבדיו השמעים את
כל הדברים האלה׃ וגם אלנתן
ודליהו וגמריהו הפגעו במלך
לבלתי שרף את המגלה ולא
שמע אליהם׃ ויצוה המלך את
ירחמאל בן המלך ואת שריהו
בן עזריאל ואת שלמיהו בן
עבדאל לקחת את ברוך הספר
ואת ירמיהו הנביא ויסתרם
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו אחרי שרף
המלך את המגלה ואת הדברים
אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר׃ שוב קח לך מגלה אחרת
וכתב עליה את כל הדברים
הראשנים אשר היו על המגלה
הראשנה אשר שרף יהויקים
מלך יהודה׃ ועל יהויקים מלך
יהודה תאמר כה אמר יהוה
אתה שרפת את המגלה הזאת
לאמר מדוע כתבת עליה לאמר
בא יבוא מלך בבל והשחית
את הארץ הזאת והשבית
ממנה אדם ובהמה׃
לכן כה אמר יהוה על
יהויקים מלך יהודה לא יהיה

לו יושב על כסא דוד ונבלתו
תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח
בלילה׃ ופקדתי עליו ועל
זרעו ועל עבדיו את עונם
והבאתי עליהם ועל ישבי
ירושלם ואל איש יהודה את
כל הרעה אשר דברתי אליהם
ולא שמעו׃
וירמיהו לקח מגלה אחרת
ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו את
כל דברי הספר אשר שרף
יהויקים מלך יהודה באש
ועוד נוסף עליהם דברים רבים
כהמה׃ וימלך
מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת
כניהו בן יהויקים אשר המליך
נבוכדראצר מלך בבל בארץ
יהודה׃ ולא שמע הוא ועבדיו
ועם הארץ אל דברי יהוה
אשר דבר ביד ירמיהו הנביא׃
וישלח המלך צדקיהו את
יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו
בן מעשיה הכהן אל ירמיהו
הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו׃ וירמיהו
בא ויצא בתוך העם ולא נתנו
אתו בית הכליא׃ וחיל פרעה
יצא ממצרים וישמעו הכשדים

ועל יהויקים ל׳ · ועל יחזקיהו ל׳ · ועל בנימן ל׳ · ועל המשפט ל׳ · ועל המשקות ל׳
על יהויקים ל׳ · על יחזקיהו ל׳ · על בנימן ל׳ · על המשפט ל׳ · על המשקות ל׳
אל יהויקים ל׳ · אל יחזקיהו ל׳ · אל בנימן ל׳ · אל המשפט ל׳ · אל המשקות ל׳
ועל הגוי ל׳ · על הגוי ל׳ · אל הגוי ל׳ · ויעלו · ב׳ · מעל משכן
קרח · ויעלו מעל ירושלם · וימלך מלך ל׳ רסמי׳ בקרי׳ · וחד הן לצדק ימלך מלך ·

נריהו ג׳ מל׳ ׀ וסימניהון ויקח ברוך בן נריהו את׳ וירמיהו לקח מגלה׳ את ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו ׀ וישאלהו ג׳ בקרי׳ וסימניהון וימינאהו איש והנה העם בשדה וישאלהו וילכו מעל׳ וישלח המלך׳ ׀ ולעבדיך ג׳ בקרי׳ וסימניהון למי אעתיר׳ ארץ כנען היא׳ מה חטאתי לך׳

הצרים על ירושלם את שמעם
ויעלו מעל ירושלם ׃ ס ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר ׃ כה אמר יהוה אלהי
ישראל כה תאמרו אל מלך
יהודה השלח אתכם אלי לדרשני
הנה חיל פרעה היצא לכם
לעזרה שב לארצו מצרים ׃
ושבו הכשדים ונלחמו על העיר
הזאת ולכדה ושרפה באש ׃ כה
אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם
לאמר הלך ילכו מעלינו
הכשדים כי לא ילכו ׃ כי אם
הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים
מדקרים איש באהלו יקומו
ושרפו את העיר הזאת באש ׃
והיה בהעלות חיל הכשדים
מעל ירושלם מפני חיל פרעה ׃
ויצא ירמיהו
מירושלם ללכת ארץ בנימן
לחלק משם בתוך העם ׃ ויהי
הוא בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראיה בן שלמיה
בן חנניה ויתפש את ירמיהו
הנביא לאמר אל הכשדים
אתה נפל ׃ ויאמר ירמיהו שקר
אינני נפל על הכשדים ולא
שמע אליו ויתפש יראיה

בירמיהו ויבאהו אל השרים ׃
ויקצפו השרים על ירמיהו
והכו אתו ונתנו אותו בית האסור
בית יהונתן הספר כי אתו עשו
לבית הכלא ׃ כי בא ירמיהו אל
בית הבור ואל החנות וישב שם
ירמיהו ימים רבים ׃
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המלך בביתו
בסתר ויאמר היש דבר מאת
יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר
ביד מלך בבל תנתן ׃
ויאמר ירמיהו אל המלך
צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך
ולעם הזה כי נתתם אותי אל
בית הכלא ׃ ואיו נביאיכם אשר
נבאו לכם לאמר לא יבא מלך
בבל עליכם ועל הארץ הזאת ׃
ועתה שמע נא אדני המלך
תפל נא תחנתי לפניך ואל
תשבני בית יהונתן הספר ולא
אמות שם ׃ ויצוה המלך
צדקיהו ויפקדו את ירמיהו
בחצר המטרה ונתן לו ככר
לחם ליום מחוץ האפים עד
תם כל הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה ׃ וישמע
שפטיה בן מתן וגדליהו בן
פשחור ויוכל בן שלמיהו ופש

החנות ל׳ מלכיות ל׳ ׀ מדקרים ב׳ בקרי׳ ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו שהם יזובו מדקרים ׀ וחד ומדקרים נחרבים ׀ בהעלות ג׳ בקרי׳ וסימניהון ויהי בהעלות את אליהו׳ בהעלות חיל כשדים׳ בהעלותך את הנרות׳ וחד ובהעלות אהרן את הנרות׳ ׀ מרפה ל׳ להרפה ל׳ מרפה ל׳ ׀ שלמיהו ד׳ בקרי׳ וסימניהון וישלחו כל השרים אל ברוך׳ וישמע שפטיה בן מתן׳ ויצוה המלך׳ וחד ושלמיהו עזריהו

ויאיה ג׳ ר״פ בס בהר׳ וסימניהון ויאיה אלהיך אשר עשית לך ויאיה נביאכם אשר נבאו ואין כתי׳
ויאיה איפה תקותי׳ בטיט ב׳ בקר׳ ויטבע בטיט באי בטיט והעלית ג׳ בקר׳
וסימניהון אבנים שלמות תבנה על המעין את ירמיהו וחד והעלית את וחד העליה

ופשחור בן מלכיה את הדברים
אשר ירמיהו מדבר אל כל העם
לאמר׃ כה אמר יהוה הישב
בעיר הזאת ימות בחרב ברעב
ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה
והיתה לו נפשו לשלל וחי׃
כה אמר יהוה הנתן
תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך
בבל ולכדה׃ ויאמרו השרים
אל המלך יומת נא את האיש
הזה כי על כן הוא מרפא את ידי
אנשי המלחמה הנשארים
בעיר הזאת ואת ידי כל העם
לדבר אליהם כדברים האלה
כי האיש הזה איננו דרש לשלום
לעם הזה כי אם לרעה׃ ויאמר
המלך צדקיהו הנה הוא בידכם
כי אין המלך יוכל אתכם דבר׃
ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו
אל הבור מלכיהו בן המלך
אשר בחצר המטרה וישלחו
את ירמיהו בחבלים ובבור אין
מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו
בטיט׃ וישמע עבד מלך הכושי
איש סריס והוא בבית המלך
כי נתנו את ירמיהו אל הבור
והמלך יושב בשער בנימן׃
ויצא עבד מלך מבית המלך
וידבר אל המלך לאמר׃ אדני

המלך הרעו האנשים האלה
את כל אשר עשו לירמיהו
הנביא את אשר השליכו אל
הבור וימת תחתיו מפני הרעב
כי אין הלחם עוד בעיר׃ ויצוה
המלך את עבד מלך הכושי לא
לאמר קח בידך מזה שלשים
אנשים והעלית את ירמיהו
הנביא מן הבור בטרם ימות׃
ויקח עבד מלך את האנשים
בידו ויבא בית המלך אל תחת
האוצר ויקח משם בלוי הסחבות
ובלוי מלחים וישלחם אל
ירמיהו אל הבור בחבלים׃ ויא
ויאמר עבד מלך הכושי אל
ירמיהו שים נא בלואי הסחבות
והמלחים תחת אצלות ידיך
מתחת לחבלים ויעש ירמיהו
כן׃ וימשכו את ירמיהו בחבלים
ויעלו אתו מן הבור וישב ירמ
ירמיהו בחצר המטרה׃
וישלח המלך צדקיהו
ויקח את ירמיהו הנביא אליו
אל מבוא השלישי אשר בבית
יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
שאל אני אתך דבר אל תכחד
ממני דבר׃ ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת
תמיתני וכי איעצך לא תשמע

ח׳ מלו׳ כת׳ ולא קרי׳ וסימניהון נא את ידרך חמש דנגב אמנון במקום כאשר גאל
ז׳ כת׳ ה׳ כרא׳ ת״כ ולא קרי׳ בהר׳ וסימניהון החנית ויען דוד ויאמרו המון ויען אחד מעבדיו
ה׳ מלח הוא הכה את אדום ה׳ ספר ותהי לכם הספרים תנ׳ והכתב ספרים בשם אחאב הסחבות
ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי המלחים הכנפים ובעל הכנפים יגיד דבר והמלחים ל׳ אצילות

תשרת באש · ג׳ רסמי בקרי · וסימניהון · ואת התר זאת ערן · מרכבותיהם הצער · ואת העיר הזאת
ויחרשו · ז׳ חס בלשונה בקרי · וסימניהון והחרש יעקב עד באס
תשרף באש ·

אל ׃ וישבע המלך צדקיהו אל
ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה
את אשר עשה לנו את הנפש
הזאת אם אמיתך ואם אתנך
ביד האנשים האלה אשר מ
מבקשים את נפשך ׃
ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אם יצא תצא
אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך
והעיר הזאת לא תשרף באש
וחיתה אתה וביתך ׃ ואם לא
תצא אל שרי מלך בבל ונתנה
העיר הזאת ביד הכשדים ושרפה
באש ואתה לא תמלט מידם ׃
ויאמר המלך
צדקיהו אל ירמיהו אני דאג
את היהודים אשר נפלו אל
הכשדים פן יתנו אתי בידם וה
והתעללו בי ׃ ויאמר ירמיהו לא
יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר
אני דבר אליך וייטב לך ותחי
נפשך ׃ ואם מאן אתה לצאת
זה הדבר אשר הראני יהוה ׃
והנה כל הנשים אשר נשארו
בבית מלך יהודה מוצאות אל
שרי מלך בבל והנה אמרת
הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך
הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור ׃

ואת כל נשיך ואת בניך
מוצאים אל הכשדים ואתה
לא תמלט מידם כי ביד מלך
בבל תתפש ואת העיר הזאת
תשרף באש ׃
ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש
אל ידע בדברים האלה ולא
תמות ׃ וכי ישמעו השרים כי
דברתי אתך ובאו אליך ואמרו
אליך הגידה נא לנו מה דברת
אל המלך אל תכחד ממנו ולא
נמיתך ומה דבר אליך המלך ׃
ואמרת אליהם מפיל אני
תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני
בית יהונתן למות שם ׃
ויבאו כל השרים אל
ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם
ככל הדברים האלה אשר צוה
המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע
הדבר ׃ וישב ירמיהו בחצר
המטרה עד יום אשר נלכדה
ירושלם   והיה כאשר
נלכדה ירושלם ׃ בשנה התשעית
לצדקיהו מלך יהודה בחדש
העשרי בא נבוכדראצר מלך
בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו
עליה ׃ בעשתי עשרה שנה
לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה
לחדש הבקעה העיר ׃ ויבאו

ואתם החרשון · והחרש לה · תנ׳ כי החרש לה ביום שמעו · מחרשים להשיב · המה לי לבי ל
יתחרש · ויחרשו ממנו · ונתנה׳ ג׳ בקרי · מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת
לנערים · ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים · בעשתי ג׳ בקרי · וסימניהון · ויהי בארבע עשר
שנה בעשתי עשרה · בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי · ויהי בעשתי ד׳ פלגיה ד׳ יחזקאל

ראם ׳ב בקרי ׳ויאמר יעקב כאשר ראם ׳ויהי כאשר ראם צדקיהו ׳ לביא ׳ב בקרי לביא יצאו
בבלה׳ כחמל החרומה׳ וכל לשון אחרי רמו׳ ג טעין וערין בקרי׳ וסימניהן נשע אונך וגשם יביל
ונבושזבן ׳ ונרגל מרמיך ׳ וחד ל בספר להוציאהו ל

כל שרי מלך בבל וישבו בשער
התוך נרגל שראצר סמגר נבו
שרסכים רב סריס נרגל שראצר
רב מג וכל שארית שרי מלך
בבל׃ ויהי כאשר ראם צדקיהו
מלך יהודה וכל אנשי המלחמה
ויברחו ויצאו לילה מן העיר
דרך גן המלך בשער בין החמ
החמתים ויצא דרך הערבה׃
וירדפו חיל כשדים אחריהם
וישגו את צדקיהו בערבות ירחו
ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר
מלך בבל רבלתה בארץ חמת
וידבר אתו משפטים׃ וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה
לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט
מלך בבל׃ ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים לביא
אתו בבלה׃ ואת בית המלך
ואת בית העם שרפו הכשדים
באש ואת חמות ירושלם נתצו׃
ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו עליו
ואת יתר העם הנשארים הגלה
נבוזראדן רב טבחים בבל׃ ומן
העם הדלים אשר אין להם
מאומה השאיר נבוזראדן רב
טבחים בארץ יהודה ויתן להם
כרמים ויגבים ביום ההוא׃ ויצו

נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו
ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר׃
קחנו ועיניך שים עליו ואל
תעש לו מאומה רע כי כאשר
ידבר אליך כן עשה עמו׃
וישלח נבוזראדן רב טבחים
ונבושזבן רב סריס ונרגל שראצר
רב מג וכל רבי מלך בבל׃ וישלחו
ויקחו את ירמיהו מחצר
המטרה ויתנו אתו אל גדליהו
בן אחיקם בן שפן להוצאהו
אל הבית וישב בתוך העם׃
ואל ירמיהו היה
דבר יהוה בהיתו עצור בחצר
המטרה לאמר׃ הלוך ואמרת
לעבד מלך הכושי לאמר כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא לטובה
והיו לפניך ביום ההוא׃ והצלתיך
ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן
ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם׃ כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך
לשלל כי בטחת בי נאם יהוה׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחר שלח
אתו נבוזראדן רב טבחים מן
הרמה בקחתו אתו והוא אסור

אל ירושלם ׳יג בקרי וסימניהון בשנה התשיעית לצדקיהו ׳נביאי ישראל ׳ארבעת שפטי ׳אל
מקדשים ׳סמך מלך בבל׳ ואספתי את כל׳ והיה אשר לא יעלה׳ ויקהל דויד וחביאו׳ אז יקהל שלמה׳
וישובו כל איש ׳ויסבו ביהודה׳ ושמעיה הנביא׳ וכל עזרא רבו׳ במ״א ואצוה את חנני
הדבר ׳ ד בטע בקרי׳ וסימניהון הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת׳ הרביעית׳ העשירית׳

גדליה · ויבא אל גדליה · ויבא ירמיהו אל גדליה · ושבה אל גדליה · ר̇ חס̇ ו̇ בקרי̇ וסימנהון · ויבאו · וישלחו · וסימניהון · ה̇ בקרי̇ · נתניהו · מלא החמשי · =
אחר הכה את גדליהו · קחנו ועיניך שים עליו · ואל תעש לו מאומה ב̇ בקרי̇ ואל תשלח ידך אל הנער ·
ועמהם ·

באזקים בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה ויקח
רב טבחים לירמיהו ויאמר
אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה
הזאת אל המקום הזה
ויבא ויעש יהוה כאשר דבר
כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם
בקולו והיה לכם הדבר הזה
ועתה הנה פתחתיך היום מן
האזקים אשר על ידך אם טוב
בעיניך לבוא אתי בבל בא
ואשים את עיני עליך ואם רע
בעיניך לבוא אתי בבל חדל
ראה כל הארץ לפניך אל טוב
ואל הישר בעיניך ללכת שמה
לך ועודנו לא ישוב ושבה
אל גדליה בן אחיקם בן שפן
אשר הפקיד מלך בבל בערי
יהודה ושב אתו בתוך העם
או אל כל הישר בעיניך ללכת
לך ויתן לו רב טבחים ארחה
ומשאת וישלחהו ויבא ירמיהו
אל גדליה בן אחיקם המצפתה
וישב אתו בתוך העם הנשארים
בארץ וישמעו
כל שרי החילים אשר בשדה
המה ואנשיהם כי הפקיד מלך
בבל את גדליהו בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו אנשים
ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר
לא הגלו בבלה ויבאו אל גדליה
המצפתה וישמעאל בן נתניהו
ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן
תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו
בן המעכתי המה ואנשיהם
וישבע להם גדליהו בן אחיקם
בן שפן ולאנשיהם לאמר אל
תיראו מעבוד הכשדים שבו
בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב
לכם ואני הנני ישב במצפה
לעמד לפני הכשדים אשר יבאו
אלינו ואתם אספו יין וקיץ וש
ושמן ושמו בכליכם ושבו בער
בעריכם אשר תפשתם וגם כל
היהודים אשר במואב ובבני
עמון ובאדום ואשר בכל הארצות
שמעו כי נתן מלך בבל שארית
ליהודה וכי הפקיד עליהם את
גדליהו בן אחיקם בן שפן וישבו
כל היהודים מכל המקמות אשר
נדחו שם ויבאו ארץ יהודה
אל גדליהו המצפתה ויאספו
יין וקיץ הרבה מאד ויוחנן בן
קרח וכל שרי החילים אשר
בשדה באו אל גדליהו המצפתה
ויאמרו אליו הידע
תדע כי בעליס מלך בני עמון
שלח את ישמעאל בן נתניה

פתחתיך ל̇ · הקדשתיך ל̇ · ובלבלתיך ל̇ · ירשתיך ל̇ · והאכלתיך ל̇ · והעברתיך ל̇ · שברתיך ל̇
והצמתיך ל̇ · הושעתיך ל̇ · ילדתיך ל̇ · וישלחהו ד̇ בקרי̇ · וסימניהון · וישלחהו · אלהים
מעדן · ויאסב וכל הצבא · ועתה השים לך בדמשק · ארחה ומשאת וישלחהו · ב̇ כתר̇ ס̇ו̇ כסו
וחד משנה · וישלחהו · ובבני ד̇ בקרי̇ וסימניהון · עמון ובארום דשמואל · וגם כל
היהודים ובבני אבי כי רנה · ובבני שרי קדש · וזר ל̇ · ורחם ל̇ · ונקה ל̇ · ויש ל̇ · ואר ל̇ · ונד ל̇ · וגמל ·

ויאספו ׳ בקרי׳ וסימניהון בלשון תרגום׳ סבי סבי שלין׳ שלחן׳ שלחן׳ פלשתאי׳ גרמיי׳ למלכא
ולאחוהון חמרא וכספא . משאת ומשאת והמשאת ה בליש וסימניהון העזו בני בנימן
ממועד׳ והנחה למדינות עשה׳ ארחה ומשאת׳ והמשאת החלה׳ תעשה ׳ר קמ׳ מקר׳

להכתך נפש ולא האמין להם
גדליהו בן אחיקם ׃ ויוחנן בן קרח
אמר אל גדליהו בסתר במצפה
לאמר אלכה נא ואכה את ישמ
ישמעאל בן נתניה ואיש לא
ידע למה יככה נפש ונפצו כל
יהודה הנקבצים אליך ואבדה
שארית יהודה ׃ ויאמר גדליהו
בן אחיקם אל יוחנן בן קרח
אל תעש את הדבר הזה כי שקר
אתה דבר אל ישמעאל ׃
ויהי בחדש השביעי
בא ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה ורבי
המלך ועשרה אנשים אתו
אל גדליהו בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו במצפה ׃
ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת
האנשים אשר היו אתו ויכו את
גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב
וימת אתו אשר הפקיד מלך
בבל בארץ ׃ ואת כל היהודים
אשר היו אתו את גדליהו במצ
במצפה ואת הכשדים אשר
נמצאו שם את אנשי המלחמה
הכה ישמעאל ׃ ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש לא
ידע ׃ ויבאו אנשים משכם מש
משלו ומשמרון שמנים איש

מגלחי זקן וקרעי בגדים ומת
ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם
להביא בית יהוה ׃ ויצא ישמ
ישמעאל בן נתניה לקראתם
מן המצפה הלך הלך ובכה
ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם
באו אל גדליהו בן אחיקם ׃
ויהי כבואם אל תוך העיר ויש
וישחטם ישמעאל בן נתניה
אל תוך הבור הוא והאנשים
אשר אתו ׃ ועשרה אנשים נמ
נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל
אל תמיתנו כי יש לנו מטמנים
בשדה חטים ושערים ושמן
ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך
אחיהם ׃ והבור אשר השליך
שם ישמעאל את כל פגרי
האנשים אשר הכה ביד גדליהו
הוא אשר עשה המלך אסא
מפני בעשא מלך ישראל אתו
מלא ישמעאל בן נתניהו חללים ׃
וישב ישמעאל את כל שארית
העם אשר במצפה את בנות
המלך ואת כל העם הנשארים
במצפה אשר הפקיד נבוזראדן
רב טבחים את גדליהו בן אחיקם
וישבם ישמעאל בן נתניה וילך
לעבר אל בני עמון ׃
וישמע יוחנן בן קרח וכל

אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך׳ ומה תעשה לשמך הגדול׳ אל תעשה רתמרי׳ ויאמר גדליהו
בן אחיקם אל יוחנן בן קרח משלו ח׳ כה ו׳ בקרי׳ בל׳ וסימניהון הנה חג׳ והבאהן בית׳ כי נגלה
ואחיה בן אחיטוב׳ כאשר עשיתי׳ ויבאו אנשים׳ מדוע נבית בשם ׃ ויטש משכן שלו׳
וישחטם ׳ג׳ בקרי׳ וסימניהון וישחטם במדבר׳ ויורידם אליהו׳ ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור׳
אהלת ב׳ יה׳ משמש ונאונב׳ וכל חד וחד לדכו׳ בקרי׳ וסימניהון ונאוה ונבזה ונגלו ונדמה ונהה ונוה׳

ונסכיה ל׳ ונגוה ל׳ ונניקו ל׳ ונלוה ל׳ ונבכר ל׳ וניבו ל׳ ונעמתם ל׳ ונחה ל׳ ונזמי ל׳ ונות ל׳
ונעתק ל׳ ונשרו ל׳ ונריצה ל׳ ונהלתי ל׳ ונהל ל׳ ונירק ל׳ ונמערי ל׳ ונבינה ל׳ ונענפה ל׳
מיחרים ל׳ שעמדים ל׳ ונבירים ל׳ גלעדים ל׳ העקירים ל׳ מתיהדים ל׳ ומתעדרים ל׳

שרי החילים אשר אתו את כל
הרעה אשר עשה ישמעאל
בן נתניה ׃ ויקחו את כל האנשים
וילכו להלחם עם ישמעאל בן
נתניה וימצאו אתו אל מים
רבים אשר בגבעון ׃ ויהי כראות
כל העם אשר את ישמעאל
את יוחנן בן קרח ואת כל שרי
החילים אשר אתו וישמחו ׃
ויסבו כל העם אשר שבה
ישמעאל מן המצפה וישבו
וילכו אל יוחנן בן קרח ׃ וישמ
וישמעאל בן נתניה נמלט ב
בשמנה אנשים מפני יוחנן
וילך אל בני עמון ׃
ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים אשר אתו את
כל שארית העם אשר השיב
מאת ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את גדליה
בן אחיקם גברים אנשי המל
חמה ונשים וטף וסרסים
אשר השיב מגבעון ׃ וילכו
וישבו בגרות כמוהם אשר
אצל בית לחם ללכת לבוא
מצרים ׃ מפני הכשדים כי יראו
מפניהם כי הכה ישמעאל בן
נתניה את גדליהו בן אחיקם
אשר הפקיד מלך בבל בארץ ׃

ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן
הושעיה וכל העם מקטן ועד
גדול ׃ ויאמרו אל ירמיהו הנביא
תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך בעד
כל השארית הזאת כי נשארנו
מעט מהרבה כאשר עיניך
ראות אתנו ׃ ויגד לנו יהוה
אלהיך את הדרך אשר נלך בה
ואת הדבר אשר נעשה ׃ ויאמר
אלהם ירמיהו הנביא שמעתי
הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם
כדבריכם והיה כל הדבר אשר
יענה יהוה אתכם אגיד לכם
לא אמנע מכם דבר ׃ והמה
אמרו אל ירמיהו יהי יהוה
בנו לעד אמת ונאמן אם לא
ככל הדבר אשר ישלחך יהוה
אלהיך אלינו כן נעשה ׃ אם
טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו
אשר אנו שלחים אתך אליו
נשמע למען אשר ייטב לנו
כי נשמע בקול יהוה אלהינו ׃
ויהי מקץ עשרת
ימים ויהי דבר יהוה אל ירמי
ירמיהו ׃ ויקרא אל יוחנן בן
קרח ואל כל שרי החילים אשר
אתו ולכל העם למקטן ועד

ירעיש ו׳ בת ויג קמ׳ א׳ אלהים א׳ אלהים ויוחנן בן קרח תבאהו שאה איש בער
יכבדו בנין ומנר נפשך הוא ירע הלין ו׳ קמ׳ בן יענב ויאמר דוד לאחימלך כי בטרם ירע
וחבירו לכן ירע עמי שמי ויאיש אל ירע איפה בדברים יעבר כי חסר שמר מיעה ב׳ בו׳
כדנים והסכל ירבה ויבת ה׳ בקרי וסימניהון מלשו הרגם אבאט דואג לגדליה
וקטל עניה יככה ב׳ בשבט ויוחנן השמטו
הנקבנים ל׳ ומקבינן ל׳ הבוינך ל׳

וישחטם ג בקר וסימניהון וישחטם במדבר וירדם אל בור בית וישחטם ישמעאל בן נתניה
וכל שרי ו וסימניהון וישב אליו וישמע יוחנן ויקח יוחנן והכירו ולא שמע יוחנן ויוחנן בן קרח וכל שרי
המרעה וישב ב וישב ממע שבי וישב ישמעאל בן נתניה אלמים ג וסימניהון אשר

ויאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו
אם שוב תשבו בארץ הזאת
ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי
אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל
הרעה אשר עשיתי לכם אל
תיראו מפני מלך בבל אשר
אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו
נאם יהוה כי אתכם אני להושיע
אתכם ולהציל אתכם מידו ואתן
לכם רחמים ורחם אתכם והשיב
אתכם אל אדמתכם ואם אמרים
אתם לא נשב בארץ
הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
אלהיכם לאמר לא כי ארץ
מצרים נבוא אשר לא נראה
מלחמה וקול שופר לא נשמע
וללחם לא נרעב ושם נשב ועתה
לכן שמעו דבר יהוה שארית
יהודה כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אם אתם שום
תשימון פניכם לבא מצרים
ובאתם לגור שם והיתה החרב
אשר אתם יראים ממנה שם
תשיג אתכם בארץ מצרים והר
הרעב אשר אתם דאגים ממנו
שם ידבק אחריכם מצרים ושם
תמתו ויהיו כל האנשים אשר

שמו את פניהם לבוא מצרים לגור
שם ימותו בחרב ברעב ובדבר
ולא יהיה להם שריד ופליט מפני
הרעה אשר אני מביא
עליהם כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כאשר נתך אפי
וחמתי על ישבי ירושלם כן תתך
חמתי עליכם בבאכם מצרים
והייתם לאלה ולשמה ולקללה
ולחרפה ולא תראו עוד את
המקום הזה דבר יהוה עליכם
שארית יהודה אל תבאו מצרים
ידע תדעו כי העידתי בכם היום
כי התעתים בנפשותיכם כי אתם
שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם
לאמר התפלל בעדנו אל יהוה
אלהינו וככל אשר יאמר יהוה
אלהינו כן הגד לנו ועשינו ואגד
לכם היום ולא שמעתם בקול
יהוה אלהיכם ולכל אשר
שלחני אליכם ועתה ידע תדעו
כי בחרב ברעב ובדבר תמותו
במקום אשר חפצתם לבוא לגור
שם ויהי ככלות
ירמיהו לדבר אל כל העם את
כל דברי יהוה אלהיהם אשר
שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה ויאמר
עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח

אשר כגבעון אל שדה טוב כי היה שרשו סימ' ימטעו ויגשו כל שרי החילים וכל העם מקטן ועד
גדול ויקרא אל יוחנן ולכל העם למקטן ועד גדול והסימן כר מכיך למר תלי בקול יי' אלהינו ד רסמי'
בקרי וסימניהון נשכבה בבשתינו אם טוב ואם רע בקול ב בו ליי' אלהינו הרחמים כדבריכם
ג וסימניהון גם עתה כדבריכם כן הוא ותאמר כדבריכם הנני מתפלל הושעיה ב וסימניהון
ויאמר עזריה ויגשו וילך אחריהם תשמון ג ב מל וחד חסר וסימניהון לא תשימון

עלין נשך · אם שום תשמון · תשימון קנצי למלין · חד כתו׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳ · ויהיו י״א ופו׳
וסימניהון ויהיו דם · ויהיו תואמים · ויהיו לאות · ויהיו על מרין · ויהיו דברי אלה · ויהיו מכשולים · ויהיו האנשים
ויהיו נדרים · ויהיו נא שריך · ויהיו כמוני · ויהיו חיים לנפשך · שום · כ׳ בקר׳ · וסימניהון · שום תשים

[illegible]
ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה:
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית
יהודה אשר שבו מכל הגוים
אשר נדחו שם לגור בארץ יה
ודה: את הגברים ואת הנשים
ואת הטף ואת בנות המלך ואת
כל הנפש אשר הניח נבוזר אדן
רב טבחים את גדליהו בן אחיקם
בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת
ברוך בן נריהו: ויבאו ארץ מצרים
כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו
עד תחפנחס:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
בתחפנחס לאמר: קח בידך
אבנים גדלות וטמנתם במלט
במלבן אשר בפתח בית פרעה
בתחפנחס לעיני אנשים יהודים:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי

את נבוכדראצר מלך בב
ל עבדי ושמתי כסאו ממעל ל
אבנים האלה אשר טמנתי ונ
טה את שפרירו עליהם: ובא
והכה את ארץ מצרים אשר
למות למות ואשר לשבי לשבי
ואשר לחרב לחרב: והצתי אש
בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם
ועטה את ארץ מצרים כאשר
יעטה הרעה את בגדו ויצא מ
שם בשלום: ושבר את מצבות
בית שמש אשר בארץ מצרים
ואת בתי אלהי מצרים ישרף
באש: הדבר אשר
היה אל ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים הישבים
במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ
פתרוס לאמר: כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אתם ר
איתם את כל הרעה אשר הבאתי
על ירושלם ועל כל ערי יהודה
והנם חרבה היום הזה ואין בהם
יושב: מפני רעתם אשר עשו
להכעסני ללכת לקטר לעבד
לאלהים אחרים אשר לא ידעום
המה אתם ואבתיכם: ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים
השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את
דבר התעבה הזאת אשר שנאתי:

עליך מלך · אם שום תשימון · וחד ושום שכל · וככל ה׳ בקר׳ וסימניהון · ככל חקותיו וככל משפטיו ·
וככל החזיון הזה · החזון הזה · כי העידתם · וככל כחי הכינותי · נריהו ג׳ בקר׳ · וסימניהון · וישלחן כל
השרים · וירמיהו לקח מגלה אחרת · את הגברים · וטמנתם ל׳ · ותטמנם · ויטמנהו ל׳ · וטמנהו ל׳ · ב
ממטמטם ל׳ · וכמטמנים ל׳ · מטמנים ל׳ · בטמן ל׳ · טמונה ל׳ · ויטמן ל׳ · מטמן ל׳ · טמוני ל׳ · טמנם ל׳ · טמנו
ל׳ · והעלות ל׳ · ולמולות ל׳ · וכהעלות ל׳ · מלולות ל׳ · הלילות ל׳ · כאשכלות ל׳ · למולות ל׳ · העלות ל׳ · ומים ומבשלו
ל׳

יעטה ׳ד בקרי׳ וסימניהון והיגרוע אשר כו הזב׳ כאשר יעטה הרעה גם ברכות יעטה מורה׳ והי לו
כבגד יעטה ולמזה מעבות׳ ג׳ בקרי׳ וסימניהון׳ אפיקו שמשא על ארעא׳ שפריון ׳ל׳
כהזכירו ׳ל׳ ובעברו ׳ל׳ ומבשרו ׳ל׳ משערו ׳ל׳ הזירו ׳ל׳ ועטה ׳ל׳ ותשך ׳ל׳ עטה ׳ל׳ מעטה ׳ל׳ ועטו ׳ל׳

ולא שמעו ולא הטו את אזנם
לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים
אחרים ותתך חמתי ואפי ותבער
בערי יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשממה כיום
הזה׃ ועתה כה אמר
יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל
למה אתם עשים רעה גדולה
אל נפשתכם להכרית לכם איש
ואשה עולל ויונק מתוך יהודה
לבלתי הותיר לכם שארית׃ למה
להכעסני במעשי ידיכם לקטר
לאלהים אחרים בארץ מצרים
אשר אתם באים לגור שם למען
הכרית לכם ולמען היותכם לקללה
ולחרפה בכל גויי הארץ׃
השכחתם את רעות אבותיכם
ואת רעות מלכי יהודה ואת
רעות נשיו ואת רעתכם ואת
רעת נשיכם אשר עשו בארץ
יהודה ובחצות ירושלם׃ לא
דכאו עד היום הזה ולא יראו
ולא הלכו בתורתי ובחקתי אשר
נתתי לפניכם ולפני אבותיכם׃
לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני שם
פני בכם לרעה ולהכרית את כל
יהודה׃ ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לבוא

ארץ מצרים לגור שם ותמו כל
בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב
יתמו מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ימתו והיו לאלה לשמה
ולקללה ולחרפה׃ ופקדתי על
היושבים בארץ מצרים כאשר
פקדתי על ירושלם בחרב ברעב
ובדבר׃ ולא יהיה פליט ושריד
לשארית יהודה הבאים לגור
שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר המה מנשאים
את נפשם לשוב לשבת שם כי
לא ישובו כי אם פלטים׃
ויענו את ירמיהו כל
האנשים הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים וכל
הנשים העמדות קהל גדול וכל
העם הישבים בארץ מצרים
בפתרוס לאמר׃ הדבר אשר
דברת אלינו בשם יהוה איננו
שמעים אליך׃ כי עשה נעשה
את כל הדבר אשר יצא מפינו
לקטר למלכת השמים והסיך
לה נסכים כאשר עשינו אנחנו
ואבתינו מלכינו ושרינו בערי
יהודה ובחצות ירושלם ונשבע
לחם ונהיה טובים ורעה לא
ראינו׃ ומן אז חדלנו לקטר
למלכת השמים והסך לה נסכים

מעשי ׳יא כת׳ יוד בקרי׳ וסימניהון קוריהם׳ משפטי להכעסני במעשי ידיכם׳ ויקטרו תמשילהו ב
במעשי ידיך׳ שמחתני׳ המה ראו גדולים׳ נאמנים לא אמות׳ יגבר בערי׳ וכל הנשים ׳ג׳ רסמי׳ בקרי׳
וסימניהון וכל הנשים אשר נשאלכן׳ וכל הנשים העמדות׳ וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן׳ חד כתו׳ חד
בנבי׳ חד בכתו׳ בחרב ברעב ׳ח׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון למה תמותו׳ ורדפתי אחריהם׳ כה
אמר ה׳ הישב תנ׳ תפס׳ ויהיו כל האנשים׳ ועבה ידיע תדעו׳ ולקחתי את שארית׳ קדמ׳ תפס׳ ופקדתי על

כהיום הזה ׳ ד׳ רסמי׳ בקרי׳ · מכות החלאים · וכן אז חללנו׳ וסימ׳ וכן אז חללנו ׳ ב׳ ובחרב וברעב׳ ורקע כרגלך׳
ובל נעזר רבותי׳ עוד׳ ולא יוכל ׳ לעשות׳ כבאכם העיר׳ ויגעו׳ ׳ ויהי כהיום הזה ובא הביתה׳ וסימניהון
ולא יוכל לרדת׳ לשאת ׳ עוד ׳ ובא אל מקדשו׳ וכסה את עין הארץ׳ וסימניהון׳ ד׳ בקרי׳ ולא יוכל׳

חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו׃
וכי אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נסכים המ
המבלעדי אנשינו עשינו לה
כונים להעצבה והסך לה נסכים׃
ויאמר ירמיהו
אל כל העם על הגברים ועל
הנשים ועל כל העם הענים אתו
דבר לאמר׃ הלוא את הקטר
אשר קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם
מלכיכם ושריכם ועם הארץ
אתם זכר יהוה ותעלה על לבו׃
ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני
רע מעלליכם מפני התועבת
אשר עשיתם ותהי ארצכם
לחרבה ולשמה ולקללה מאין
יושב כהיום הזה׃ מפני אשר
קטרתם ואשר חטאתם ליהוה
ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו
ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם
על כן קראת אתכם הרעה הזאת
כיום הזה׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל כל
הנשים שמעו דבר יהוה כל
יהודה אשר בארץ מצרים׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר אתם ונשיכם
ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם

לאמר עשה נעשה את נדרינו
אשר נדרנו לקטר למלכת השמים
ולהסך לה נסכים הקים תקימנה
את נדריכם ועשה תעשינה את
נדריכם׃ לכן
שמעו דבר יהוה כל יהודה
הישבים בארץ מצרים הנני
נשבעתי בשמי הגדול אמר
יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר חי
אדני יהוה בכל ארץ מצרים׃
הנני שקד עליהם לרעה ולא
לטובה ותמו כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב וברעב עד
כלותם׃ ופליטי חרב ישבון מן
ארץ מצרים ארץ יהודה מתי
מספר וידעו כל שארית יהודה
הבאים לארץ מצרים לגור שם
דבר מי יקום ממני ומהם׃ וזאת
לכם האות נאם יהוה כי פקד אני
עליכם במקום הזה למען תדעו
כי קום יקומו דברי עליכם לרעה׃
כה אמר יהוה הנני
נתן את פרעה חפרע מלך מצרים
ביד איביו וביד מבקשי נפשו
כאשר נתתי את צדקיהו מלך
יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל
איבו ומבקש נפשו׃
הדבר אשר דבר ירמיהו

ואחיהו לא יכל לראות׳ אתה ידעת את דוד אבי׳ ויירא כי לא יכל לו׳ וסימניהון׳ ׳׳ במ״ר רכו׳ וכל לא יוכל
מתי מספר ה׳ רסמי׳ ויקדש שלמה דה״ה
והפיץ ׳ אתכם׳ והטנו׳ וסימניהון ונאספו עלי׳ בהיותכם מתי מספר׳ בהיותם מתי מספר׳ ופליטי חרב׳
יסף ו׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ולא יסף עוד לרעה׳ קול גדול ולא יסף ׳ ולא יסף עוד מלאך ׳ שמואל׳ לבקשו ׳ אמרת אוי נא לי׳
ומהם׳ ו׳ וסימ׳ דבר מי יקום׳ ומהם עוד הקח׳ מן בני שמעון ממנים על הכלים על פי העברה
ויאמרו נשיב׳

איבו׳ ד׳ בקרי׳ וסימניהון ׳וכי ימצא איש ׳כי ימצא ׳כי יצר לו׳ ׳כי יצא עמך דרה׳ ׳הנני נתן את פרעה חפרע׳
תני׳ ׳ישכון ׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ בהעזר ׳וחכי׳ ׳ופדויי ה׳ ישכון׳ וחכי׳ ופליטי חרב׳ ׳ולדה ׳יעבדון
הסתיר ׳ויגל ׳כל באיה לא ישכון ׳ומנוס ׳ג׳ וסימניהון וגבוריהם יוכתו ומנוס נסו׳ ׳יצר לי׳ ׳ומנוס
אבד מנהם׳

הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את
הדברים האלה על ספר מפי
ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לאמר:
כה אמר יהוה אלהי ישראל — למדינחאי כשנה כת׳ ולמערבאי כשנה כת׳
עליך ברוך: אמרת אוי נא לי כי
יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי
באנחתי ומנוחה לא מצאתי:
כה תאמר אליו כה אמר יהוה
הנה אשר בניתי אני הרס ואת
אשר נטעתי אני נתש ואת כל
הארץ היא: ואתה תבקש לך
גדלות אל תבקש כי הנני מביא
רעה על כל בשר נאם יהוה
ונתתי לך את נפשך לשלל על
כל המקמות אשר תלך שם:
אשר היה דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא על הגוים: ל
למצרים על חיל פרעה נכו מלך
מצרים אשר היה על נהר פרת
בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר
מלך בבל בשנת הרביעית ליהו
יקים בן יאשיהו מלך יהודה:
ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה:
אסרו הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים
לבשו הסרינת: מדוע ראיתי — סוס׳ הסרינית
המה חתים נסגים אחור וגבוריהם
יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור

מסביב נאם יהוה: אל ינוס הקל
ואל ימלט הגבור צפונה על יד
נהר פרת כשלו ונפלו: מי זה כיאר
יעלה כנהרות יתגעשו מימיו:
מצרים כיאר יעלה
וכנהרות יתגעשו מים ויאמר
אעלה אכסה ארץ אבידה עיר
וישבי בה: עלו הסוסים וה
התהללו הרכב ויצאו הגבורים
כוש ופוט תפשי מגן ולודים
תפשי דרכי קשת: והיום ההוא
לאדני יהוה צבאות יום נקמה
להנקם מצריו ואכלה חרב ו
ושבעה ורותה מדמם כי זבח
לאדני יהוה צבאות בארץ
צפון אל נהר פרת: עלי גלעד
וקחי צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרביתי רפאות תעלה
אין לך: שמעו גוים קלונך
וצוחתך מלאה הארץ כי גבור
בגבור כשלו יחדו נפלו שניהם:
הדבר אשר דבר
יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא
נבוכדראצר מלך בבל להכות
את ארץ מצרים: הגידו במצרים
והשמיעו במגדל והשמיעו
בנף ובתחפנחס אמרו התיצב
והכן לך כי אכלה חרב סביביך:
מדוע נסחף אביריך לא עמד

נסגים ל׳ ׳הנסכים ל׳ ׳לדיגים ל׳ ׳דוגים ל׳ ׳וחגגים ל׳ ׳נמוגים ל׳ ׳עלעים ל׳ ׳נהוגים ל׳ ׳השרגים ל׳ ׳שרגים ל׳ ׳להרגים ל׳
מלעגים׳ ל׳ ׳ימלט ׳יג׳ בקרי׳ וסימניהון בלשון תרגם ׳הפש לגברא דשבה שביה ׳נריקם
חמה ׳ועבק יפשם ידה באתבא חכימתא ושקרת במיכאל׳ ׳אסרו ׳ב׳ בקרי׳ ׳אסרו הסוסים ועלו
הפרשים׳ ׳אסרו חג בעבתים׳ ׳ואין להם ׳ג׳ בקרי׳ דסמי׳ וסימניהון׳
וארא דמעת העשוקים ואין להם מנחם ׳ב׳ בו׳ ׳כי רגו מארבה׳ ׳יפה פיה׳ ל׳ ׳היהריה׳ ל׳ ׳והאניה׳ ל׳

ונשובה ז̇ בקר̇ ו̇ כמ̇ל וחד חס̇ וסימניהון ונשתחוה ונשובה אליכם · נתנה ראש ונשובה
מצרימה · ונשבו אשר עבן לכה ונשובה · קומה ונשובה אל עמינו · לכו ונשובה אל יי · כי הויא טרת ·
נחמשה · רכנו ונחקרה · השיבנו יי אליך · נחש ב̇ בקר̇ · קולה כנחש ילך · ילחכו ·

מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה
הדפו הרבה כושל גם נפל איש
אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה
אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני
חרב היונה קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון העביר המועד חי אני
נאם המלך יהוה צבאות שמו
כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא
כלי גולה עשי לך יושבת בת
מצרים כי נף לשמה תהיה
ונצתה מאין יושב
עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון
בא בא גם שכריה בקרבה כעגלי
מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו
לא עמדו כי יום אידם בא עליהם
עת פקדתם קולה כנחש ילך כי
בחיל ילכו ובקרדמות באו לה
כחטבי עצים כרתו יערה נאם
יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה
ואין להם מספר הבישה בת
מצרים נתנה ביד עם צפון אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
פוקד אל אמון מנא ועל פרעה
ועל מצרים ועל אלהיה ועל
מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים
בו ונתתים ביד מבקשי נפשם
וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו
ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם
יהוה ואתה אל תירא עבדי יעקב

ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך
מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד אתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני
כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הדחתיך שמה ואתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא
אנקך אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל
פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה
כה אמר יהוה הנה מים עלים
מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו
ארץ ומלואה עיר וישבי בה
וזעקו האדם והילל כל יושב
הארץ מקול שעטת פרסות
אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו
לא הפנו אבות אל בנים מרפיון
ידים על היום הבא לשדוד את
כל פלשתים להכרית לצר ולצידון
כל שריד עזר כי שדד יהוה את
פלשתים שארית אי כפתור
באה קרחה אל עזה נדמתה
אשקלון שארית עמקם עד מתי
תתגודדי הוי חרב ליהוה עד
אנה לא תשקטי האספי אל
תערך הרגעי ודמי איך תשקטי
ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל
חוף הים שם יעדה

מרפיון ל̇ · נהיין ל̇ כרשיין ל̇ ומליין ל̇ יצפון ל̇ ובנהיין ל̇ שגיון ל̇ · הריין ל̇ ומהריין ל̇ · וחילופיהו יבליין ל̇ ·
תוגיון ל̇ · מרבק ד̇ בקר̇ וסימניהון · ולאשה עגל מרבק · גם שכריה · ועגלים מתוך · ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק · יעדה ג̇ בקר̇ וסימניהון · אשר לא יעדה והפדה · ואל חות הים
שם יעדה · שמע מטה ומי יעדה · ומלואה ד̇ מל̇ בקר̇ · וסימניהון · ויבאו
ויאכלו ארץ ומלואה · וישטפו ארץ ומלואה · ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה · וישא חס̇ ·

טעמו ד׳ בקר׳ וסימנהון והיה טעמו כטעם וישנו את טעמו על כן עמד טעמו בו בשנותו
את טעמו וחד וטעמו כצפיחת בדבש׳ ויבא י״א ר״פ בקר׳ וסימנהון ויבא העם ויבא שודד
הערתי מצפון ויאת׳ פתחו שערים ונעשה נדרפה כמה נר רשעים ידעך ויבא מלך הצפון ויתבונן

למואב כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הוי אל נבו כי
שדדה הובישה נלכדה קריתים
הבישה המשגב וחתה אין עוד
תהלת מואב בחשבון חשבו עליה
רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן
תדמי אחריך תלך חרב קול
צעקה מחורנים שד ושבר גדול
נשברה מואב השמיעו זעקה
צעוריה כי מעלה הלחות בבכי
יעלה בכי כי במורד חורנים צרי
צעקת שבר שמעו נסו מלטו
נפשכם ותהיינה כערוער במדבר
כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך
גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה
כהניו ושריו יחד ויבא שדד אל
כל עיר ועיר לא תמלט ואבד
העמק ונשמד המישר אשר
אמר יהוה תנו ציץ למואב כי
נצא תצא ועריה לשמה תהיינה
מאין יושב בהן ארור עשה
מלאכת יהוה רמיה וארור מנע
חרבו מדם שאנן מואב מנעוריו
ושקט הוא אל שמריו ולא
הורק מכלי אל כלי ובגולה לא
הלך על כן עמד טעמו בו וריחו
לא נמר לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ושלחתי
לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונב

ונבליהם ינפצו ובש מואב מ
מכמוש כאשר בשו בית ישראל
מבית אל מבטחם איך תאמרו
גבורים אנחנו ואנשי חיל למ
למלחמה שדד מואב ועריה
עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח
נאם המלך יהוה צבאות שמו
קרוב איד מואב לבוא ורעתו
מהרה מאד נדו לו כל סביביו וכל
ידעי שמו אמרו איכה נשבר
מטה עז מקל תפארה רדי מ
מכבוד ישבי בצמא ישבת בת
דיבון כי שדד מואב עלה בך
שחת מבצריך אל דרך עמדי
וצפי יושבת ערוער שאלי נס ו
ונמלטה אמרי מה נהיתה
הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי
הגידו בארנון כי שדד מואב ו
ומשפט בא אל ארץ המישר
אל חלון ואל יהצה ועל מופעת
ועל דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים ועל קריתים ועל בית
גמול ועל בית מעון ועל קריות
ועל בצרה ועל כל ערי ארץ
מואב הרחקות והקרבות נ
נגדעה קרן מואב וזרעו
נשברה נאם יהוה השכירהו
כי על יהוה הגדיל וספק מואב
בקיאו והיה לשחק גם הוא

ועמד מניעה שרשיה ב׳ כפסו׳ שאו שערים ראשיכם והבירו ב׳ מנהון מל׳ גמול ב׳ בקר׳
וסימנהון ועל בית גמול ועל בית מעון גמול ידו הדה ושכר ג׳ בקר׳ וסימנהון
רגליהם לרע ירוצו לא ישמע עוד חמס קול צעקה מנעריו ג׳ בקר׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנהון
כי יצר לב האדם רע מנעריו והוא איש מלחמה שאנן מואב מנעוריו ושוקט הוא בתר׳ מל׳

מזעקת ג׳ וסימניהון מזעקת חשבון עד אלעלא אטם אזנו מזעקת דל. מזעקת מואב
בכסילים השכירהו ע׳ ולמואב ל׳ ונאספה שמחה ל׳ רסמ׳ נטישתיך ל׳ יתרת ל׳

ואם לוא השחוק היה לך ישראל אם בגנבים נמצאה כי
מדי דבריך בו תתנודד׃ עזבו
ערים ושכנו בסלע ישבי מואב
והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת׃
שמענו גאון מואב גאה מאד
גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו׃
אני ידעתי נאם יהוה עברתו
ולא כן בדיו לא כן עשו׃ על כן
על מואב איליל ולמואב כלה
אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה׃
מבכי יעזר אבכה לך הגפן
שבמה נטישתיך עברו ים עד
ים יעזר נגעו על קיצך ועל
בצירך שדד נפל׃ ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ
מואב ויין מיקבים השבתי לא
ידרך הידד הידד לא הידד׃
מזעקת חשבון עד אלעלה
עד יהץ נתנו קולם מצער עד
חרנים עגלת שלשיה כי גם
מי נמרים למשמות יהיו׃ והשבתי
למואב נאם יהוה
מעלה במה ומקטיר לאלהיו׃
על כן לבי למואב כחללים יהמה
ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים
יהמה על כן יתרת
עשה אבדו׃ כי כל ראש קרחה
וכל זקן גרעה על כל ידים גדדת

ועל מתנים שק׃ על כל גגות
מואב וברחבתיה כלה מספד כי
שברתי את מואב ככלי אין חפץ
בו נאם יהוה׃ איך חתה הילילו׃
איך הפנה ערף מואב בוש והיה
מואב לשחק ולמחתה לכל
סביביו׃ כי כה אמר
יהוה הנה כנשר ידאה ופרש
כנפיו אל מואב׃ נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה לב גבורי
מואב ביום ההוא כלב אשה
מצרה׃ ונשמד מואב מעם כי
על יהוה הגדיל׃ פחד ופחת ופח
עליך יושב מואב נאם יהוה׃
הניס מפני הפחד יפל אל הפחת
והעלה מן הפחת ילכד בפח כי
אביא אליה אל מואב שנת
פקדתם נאם יהוה׃ בצל חשבון
עמדו מכח נסים כי אש יצא
מחשבון ולהבה מבין סיחון
ותאכל פאת מואב וקדקד בני
שאון׃ אוי לך מואב אבד עם
כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך
בשביה׃ ושבתי שבות מואב
באחרית הימים נאם יהוה עד
הנה משפט מואב׃
לבני עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל אם יורש
אין לו מדוע ירש מלכם את

יתרת ל׳ ואנחרת ל׳ כשרת ל׳ מרת מר ל׳ מרת ל׳ מרת ל׳ וכל זקן ל׳ וסמ׳ בקר׳
גגות ד׳ ומל׳ וסימניהון היו עשב השדה׳ וחביה על כל גגות מאב׳ יהין כחציר גגות שקדמת שלה
והמצדות ח׳ חס׳ בל׳ וסימניהון בלשן הרגום מעשה׳ דגריה׳ במרכבא׳ מטמר׳ מרום בבל׳ אקשה
לחמותא ויהון ד׳ בקר׳ וסימניהון התחזקנה׳ ההחזקו׳ חזקו׳ והקבצם׳ והקיפו׳ שבו ערים עדו

ישב ה׳ קמצ׳ וסימניהון בלשון תרג׳ אבל מסכינא יצפריתא בירושלם ואתנחס ופיוש עבדך
הבנים אין לישראל אפך בעננת רשעים למבול ישב והתשוטטנה ל׳ משוטטים ל׳
משוטטות ל׳ ויטטון ל׳ שטטו ל׳ שטו ל׳ ולשוטט ל׳ הבטחה ל׳ נסרחה ל׳

גד ועמו בעריו ישב לכן הנה
ימים באים נאם יהוה והשמעתי
אל רבת בני עמון תרועת מלחמה
והיתה לתל שממה ובנתיה באש
תצתנה וירש ישראל את ירשיו
אמר יהוה הילילי חשבון כי
שדדה עי צעקנה בנות רבה
חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו
ושריו יחדו מה תתהללי בעמקים
זב עמקך הבת השובבה הבטחה
באצרתיה מי יבוא אלי הנני
מביא עליך פחד נאם אדני
יהוה צבאות מכל סביביך
ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ
לנדד ואחרי כן אשיב את שבות
בני עמון נאם יהוה

לאדום כה אמר יהוה
צבאות האין עוד חכמה בתימן
אבדה עצה מבנים נסרחה
חכמתם נסו הפנו העמיקו
לשבת ישבי דדן כי איד עשו
הבאתי עליו עת פקדתיו אם
בצרים באו לך לא ישאירו
עוללות אם גנבים בלילה
השחיתו דים כי אני חשפתי
את עשו גליתי את מסתריו
ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו
ושכניו ואיננו עזבה יתמיך אני
אחיה ואלמנותיך עלי תבטחו
כי כה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשתות הכוס שתו
ישתו ואתה הוא נקה תנקה
לא תנקה כי שתה תשתה
כי בי נשבעתי נאם יהוה כי
לשמה לחרפה לחרב ולקללה
תהיה בצרה וכל עריה תהיינה
לחרבות עולם שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגוים שלוח
התקבצו ובאו עליה וקומו
למלחמה כי הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי באדם תפלצתך
השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי
הסלע תפשי מרום גבעה כי
תגביה כנשר קנך משם אורידך
נאם יהוה והיתה אדום לשמה
כל עבר עליה ישם וישרק על
כל מכותה כמהפכת סדם ועמרה
ושכניה אמר יהוה לא ישב שם
איש ולא יגור בה בן אדם הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן אל
נוה איתן כי ארגיעה אריצנו
מעליה ומי בחור אליה אפקד
כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה
רעה אשר יעמד לפני

לכן שמעו עצת יהוה
אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו
אשר חשב אל ישבי תימן אם

ג׳ סבי׳ ינאה וקרי׳ ינא׳ וסימ׳ השמע יצא על הארץ כיעל חשבון עמדו מכח ומן האחות מהם חד כתו׳
חד כתבי׳ חד כתב׳ לנדד ל׳ לעדר ל׳ יעדד ישודד ל׳ מעודד ל׳ ותמודד ל׳ לקחה ל׳ לקחו ל׳
ולקח ל׳ לקחים ל׳ הלקחים ל׳ יב פס בקרי׳ ריש׳ ומ״ע אם וסימנהון אם בגבו יבא בגבו
אם זרחה השמש עליו אם לית ימינת הגנב אם בעלון עמו אם ענה תענה אותו אם אתם תבאו אל
הארץ אם בצרים באו לך אם יתקע שופר בעיר אם תחנה עלי מחנה אם אבא באהל ביתי הרבנה

שכני ׳ל׳ בקרי׳ וסימניהון ורעון שכני סנה ׳ שכני בחגוי סלע׳ בחגוי הסלע׳ שכני לבדד׳ ואיננו ׳יב׳
בקרי׳ וסימניהון ׳ ויתהלך חנך את האלהים ואיננו׳ בשטת ואיננו׳ ויתחין ושכנו ואיננו׳ יבקש עון ישראל ואיננו
כי רוח עברה בו ואיננו ׳והתבוננת על מקומו ואיננו׳ רומו מעט ואיננו׳ המחכים למות ואיננו׳ הן קדם אהלך׳

לא יסחבום צעירי הצאן אם
לא ישים עליהם נוהם: מקול
נפלם רעשה הארץ צעקה בים
סוף נשמע קולה: הנה כנשר
יעלה וידאה ויפרש כנפיו על
בצרה והיה לב גבורי אדום ביום
ההוא כלב אשה מצרה:
לדמשק בושה חמת
וארפד כי שמעה רעה שמעו
נמגו בים דאגה השקט לא יוכל:
רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט
החזיקה צרה וחבלים אחזתה
כיולדה: איך לא עזבה עיר תהלה
קרית משושי: לכן יפלו בחוריה
ברחבתיה וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה
צבאות: והצתי אש בחומת
דמשק ואכלה ארמנות בן הדד:
לקדר ולממלכות
חצור אשר הכה נבוכדראצר
מלך בבל כה אמר יהוה קומו
עלו אל קדר ושדדו את בני קדם:
אהליהם וצאנם יקחו
יריעותיהם וכל כליהם
וגמליהם ישאו להם וקראו
עליהם מגור מסביב: נסו
נדו מאד העמיקו לשבת ישבי
חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם
נבוכדראצר מלך בבל עצה
וחשב עליכם מחשבה: קומו

עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאם
יהוה לא דלתים ולא בריח לו
בדד ישכנו: והיו גמליהם לבז והמון
מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח
קצוצי פאה ומכל עבריו אביא
את אידם נאם יהוה: והיתה
חצור למעון תנים שממה עד
עולם לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם:
אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא אל עילם בראשית מלכות
צדקיה מלך יהודה לאמר: כה
אמר יהוה צבאות הנני שבר
את קשת עילם ראשית גבורתם:
והבאתי אל עילם ארבע רוחות
מארבע קצות השמים וזרתים
לכל הרחות האלה ולא יהיה
הגוי אשר לא יבוא שם נדחי
עולם: והחתתי את עילם לפני
איביהם ולפני מבקשי נפשם
והבאתי עליהם רעה את חרון
אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי אותם: ושמ
ושמתי כסאי בעילם והאבדתי
משם מלך ושרים נאם יהוה:
והיה באחרית הימים אשוב
את שבית עילם נאם יהוה:
הדבר אשר דבר
יהוה אל בבל אל ארץ כשדים

פקח ואיננו׳ התענית עינך בו ואיננו׳ ואיננו חס לנפשו׳ ושכניו ואיננו׳ יואל כל שכניו׳ חרפה לשכיננו׳
נבכד נ̇צר ׳ז׳ רבתי׳ וסימניהון ושבעה עדנין יחלפון עלוהי׳ נבוכד ראצר נבוכד נאצר נבוכד נאצור
יאצור׳ נבוכד נצר׳ ונבי׳ כותי׳ נבוכד נאצר נבכד נצר נבכד נצר׳ נבוכד נצר׳ יאשה דדניאל נאצר׳
נשנת שלש למלכות וכל דה רבו׳ ונבי׳ כותי׳ ב׳ מל׳ וסימניהון לקדר ולממלכות חצור ראצר כה׳ ואלה
בני המדינה קדמ׳ נצר כת׳ ׳ משושי ׳ל׳ ישושו ׳ל׳ אחזתה ׳ל׳ כותי׳

נדקיה׳ ז׳ בקרי׳ וסימניהן׳ וישאלו צדקיה בן כנענה קרני ברזל דמלכים׳ ואל צדקיה מלך יהודה׳ ויהי
בשנה ההיא בראשית׳ וגמריה בן אלעשה בן שפן׳ אשר היה דבר ∴ וכני יהויקים ועל ההרמים׳
נמגו׳ ד׳ בקרי׳ וסימניהון נמגו כל יושבי כנען׳ וגם נמגו׳ וכי נמגו׳ לדמשק בושה חמת׳ אחיה ל׳

ביד ירמיהו הנביא הגידו
בגוים והשמיעו ושאו נס
השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הביש בל חת מרדך
הבישו עצביה חתו גלוליה
כי עלה עליה גוי מצפון הוא
ישית את ארצה לשמה ולא
יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה
נדו הלכו בימים ההמה ובעת
ההיא נאם יהוה יבאו בני
ישראל המה ובני יהודה יחדו
הלוך ובכו ילכו ואת יהוה את
אלהיהם יבקשו ציון ישאלו
דרך הנה פניהם באו ונלוו אל
יהוה ברית עולם לא תשכח
צאן אבדות היה
עמי רעיהם התעום הרים
שובבים מהר אל גבעה הלכו
שכחו רבצם כל מוצאיהם
אכלום וצריהם אמרו לא
נאשם תחת אשר חטאו ליהוה
נוה צדק ומקוה אבותיהם יהוה
נדו מתוך בבל ומארץ כשדים
יצאו והיו כעתודים לפני צאן
כי הנה אנכי מעיר ומעלה על
בבל קהל גוים גדלים מארץ
צפון וערכו לה משם תלכד
חציו כגבור משכיל לא ישוב
ריקם והיתה כשדים לשלל כל

שלליה ישבעו נאם יהוה כי
תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי
כי תפושי כעגלה דשא ותצהלי
כאברים בושה אמכם מאד
חפרה יולדתכם הנה אחרית
גוים מדבר ציה וערבה מקצף
יהוה לא תשב והיתה שממה
כלה כל עבר על בבל ישם וישרק
על כל מכותיה ערכו על בבל
סביב כל דרכי קשת ידו אליה
אל תחמלו אל חץ כי ליהוה
חטאה הריעו עליה סביב נתנה
ידה נפלו אשויתיה נהרסו
חומותיה כי נקמת יהוה היא
הנקמו בה כאשר עשתה עשו
לה כרתו זורע מבבל ותפש
מגל בעת קציר מפני חרב היונה
איש אל עמו יפנו ואיש לארצו
ינסו שה פזורה
ישראל אריות הדיחו הראשון
אכלו מלך אשור וזה האחרון
עצמו נבוכדראצר מלך בבל
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני פקד אל מלך בבל
ואל ארצו כאשר פקדתי אל
מלך אשור ושבבתי את ישראל
אל נוהו ורעה הכרמל והבשן
ובהר אפרים והגלעד תשבע
נפשו בימים ההם ובעת ההיא

ישית׳ ז׳ בקרי׳ וסימניהון ויוסף ישית ידו על עיניך׳ וירא יוסף כי ישית אבין׳ ישועה ישית׳ גוי מישן׳
וכי ימנו אנשים׳ ובקרבו ישית ארבו׳ ובא ישית בגאון גליך׳ י״א פס׳ בקרי׳ ריש׳ וסופ׳ נן
וסימניהון׳ נגע נרעת כי תהיה׳ נחנו נעבר חלוצים לפני׳ ∴ נביא מקרבך מאחיך כמני׳ נדו מתוך בבל׳
נשקי קשת מימינים ומשמאלים׳ נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים׳ נגד אבותם עשה פלא׳ נחית כצאן
עמך ביד משה׳ נפתו משכבי מר׳ נפת תטפנה שפתותיך כלה׳ נר השם נשמת אדם חופש

ו׳ בקרי׳ כה׳ שבית׳ וקרי׳ שבות׳ וסימניהון שבית יעקב וה׳ שב את שבית איוב׳ ותשוב את
שבית עילם׳ שבית סדום ב׳ בו וחילופ׳ רינית׳ משכיל ב׳ רחם משכיל׳ כבבור משכיל
לא ישוב׳ ככל אשר יעשהו ד׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ואת שמן המשחה ׳ואתה אם

נאם יהוה יבקש את עון ישר
ישראל ואיננו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאנה כי אסלח
לאשר אשאיר׃
על הארץ מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד חרב והחרם
אחריהם נאם יהוה ועשה ככל
אשר צויתיך׃ קול מלחמה
בארץ ושבר גדול׃ איך נגדע
וישבר פטיש כל הארץ איך
היתה לשמה בבל בגוים׃ יקשתי
לך וגם נלכדת בבל ואת לא
ידעת נמצאת וגם נתפשת כי
ביהוה התגרית׃ פתח יהוה את
אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי
מלאכה היא לאדני יהוה צבאות
בארץ כשדים׃ באו לה מקץ
פתחו מאבסיה סלוה כמו ער
ערמים והחרימוה אל תהי לה
שארית׃ חרבו כל פריה ירדו
לטבח הוי עליהם כי בא יומם
עת פקדתם׃ קול נסים ופליטם
מארץ בבל להגיד בציון את
נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו׃
השמיעו אל בבל רבים כל דרכי
קשת חנו עליה סביב אל יהי
פליטה שלמו לה כפעלה ככל
אשר עשתה עשו לה כי אל
יהוה זדה אל קדוש ישראל׃

לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל
אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא
נאם יהוה׃ הנני אליך זדון נאם
אדני יהוה צבאות כי בא יומך
עת פקדתיך׃ וכשל זדון ונפל
ואין לו מקים והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביביו׃
כה אמר יהוה צבאות
עשוקים בני ישראל ובני יהודה
יחדו וכל שביהם החזיקו בם
מאנו שלחם׃ גאלם חזק יהוה
צבאות שמו ריב יריב את ריבם
למען הרגיע את הארץ והרגיז
לישבי בבל׃ חרב על כשדים
נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל
שריה ואל חכמיה׃ חרב אל
הבדים ונאלו חרב אל גבוריה
וחתו׃ חרב אל סוסיו ואל רכבו
ואל כל הערב אשר בתוכה
והיו לנשים חרב אל אוצרתיה
ובזזו׃ חרב אל מימיה ויבשו
כי ארץ פסלים היא ובאימים
יתהללו׃ לכן ישבו ציים את
איים וישבו בה בנות יענה
ולא תשב עוד לנצח ולא תש
תשכון עד דור ודור׃ כמהפכת
אלהים את סדום ואת עמרה
ואת שכניה נאם יהוה לא ישב
שם איש ולא יגור בה בן אדם׃

ימס תלך ברחוב׳ וחבירו דרה על הארץ מתום׳ ט׳ פס ראית כהו וגם וגם׳ וסימניהון וישב
את כל היקום׳ ויאמר אבימלך לא ידעתי והמהר והרך כהה׳ וגם כל הדור ההוא נאספו רשפים וישן
המכשר ויאמר׳ הגד נא לי׳ יקשתי לך וגם נלכדת׳ וגם אני אגרע ולא תחום ונתתי לך מהלכים׳ וחד
פס ראית כי וגם וגם וגם שמתי וראה׳ ירדו ה׳ בקרי׳ וסימניהון ואמר עבה׳ יטו׳ מוה עליו פרר
ועלו שמים׳ יעלו הרים ירדו ולא תשב ד׳ וסימ׳ אשה תארש׳ ותהי כנער׳ לכן ישבו יניים לא העברנה׃

כל לשו' סוסים סוסיו על קריאתהם בכתב אל וסימניהון ואל הסוסים וירכבנה' חרב אל סוסיו
ואל רכבו' וישא עלי' חנו יב' ואהם חפו מהרו למחנה' השמיעו אל בבל רבים' גאלם'
ב' חד רא' פס וחד סו' פס' גאלם חזק' ולא עליון גאלם' וכו' ר' בקרי' וסימניהון כימל כרת

הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה
הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל
נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי
בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יעדני ומי זה
רעה אשר יעמד לפני לכן
שמעו עצת יהוה אשר יעץ
אל בבל ומחשבותיו אשר חשב
אל ארץ כשדים אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם לא
ישים עליהם נוה מקול נתפשה
בבל נרעשה הארץ וזעקה
בגוים נשמע
כה אמר יהוה הנני מעיר על
בבל ואל ישבי לב קמי רוח
משחית ושלחתי לבבל זרים
וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו
עליה מסביב ביום רעה אל
ידרך ידרך הדרך קשתו ואל
יתעל בסרינו ואל תחמלו אל
בחוריה החרימו כל צבאה

ונפלו חללים בארץ כשדים
ומדקרים בחוצותיה כי לא
אלמן ישראל ויהודה מאלהיו
מיהוה צבאות כי ארצם מלאה
אשם מקדוש ישראל נסו
מתוך בבל ומלטו איש נפשו
אל תדמו בעונה כי עת נקמה
היא ליהוה גמול הוא משלם לה
כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת
כל הארץ מיינה שתו גוים על
כן יתהללו גוים פתאם נפלה
בבל ותשבר הילילו עליה קחו
צרי למכאובה אולי תרפא
רפינו את בבל ולא נרפתה
עזבוה ונלך איש לארצו כי
נגע אל השמים משפטה ונשא
עד שחקים הוציא יהוה את
צדקתינו באו ונספרה בציון את
מעשה יהוה אלהינו הברו
החצים מלאו השלטים העיר
יהוה את רוח מלכי מדי כי על
בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת
יהוה היא נקמת היכלו אל
חומת בבל שאו נס החזיקו
המשמר הקימו שמרים הכינו
הארבים כי גם זמם יהוה גם
עשה את אשר דבר אל ישבי
בבל שכנתי על מים רבים רבת
אוצרת בא קצך אמת בצעך

וגוי קדוש' וחבירו' וגוי לא ידעך' וגוי גדול ומלכים רבים' כים ד' רג' בקרי' וסימניהון'
והרשעים כים נגרש' קולם כים יהמה' וחבי' כי גדול כים שברך מי ירפא לך' ארגיעה ב' במל
וחד חס' וסימניהון כי ארגיעה ארוצם' ארגיעה לשון שקר' יבאה ב' כי מלאה יבאה'
החרימו' וכידן ב' חס' בליבנהו' קשת וכידן יחזיקו' ויבאו עד גרן כידן' ויבקקו ל'
בקקים ל' בקקים ל' ובקתי ל' הבוק ל' הבוקה ל'
לבקמי בגימטרי' כשדים כאת בש'

צדקתינו ג' וחס' וסימניהון וכבגד עדים כל צדקתינו הוציא יי את צדקתינו כי לא על צדקתינו
אנחנו מפילים. יעקוב ה' מל' וסימניהון הנה שב שבית גם זרע יעקוב ודוד ושב יעקוב
על מים ח' רסמ' בקרי וסימניהון ויטה הכהן ושחט את
חג' לא כאלה חלק יעקוב

נשבע יהוה צבאות בנפשו כי
אם מלאתיך אדם כילק וענו
עליך הידד עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים לקול תתו המון מים
בשמים ויעלה נשאים מקצה
ארץ ברקים למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו נבער כל אדם
מדעת הביש כל צורף מפסל
כי שקר נסכו ולא רוח בם הבל
המה מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו לא כאלה חלק
יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו
מפץ אתה לי כלי
מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות ונפצתי בך סוס
ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו
ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי
בך זקן ונער ונפצתי בך בחור
ובתולה ונפצתי בך רעה ועדרו
ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי
בך פחות וסגנים ושלמתי לבבל
ולכל יושבי כשדים את כל רעתם
אשר עשו בציון לעיניכם נאם
יהוה הנני אליך הר
המשחית נאם יהוה המשחית את
כל הארץ ונטיתי את ידי עליך
וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה

ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן
למוסדות כי שממות עולם תהיה
נאם יהוה שאו נס בארץ תקעו
שופר בגוים קדשו עליה גוים
השמיעו עליה ממלכות אררט
מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלו סוס כילק סמר קדשו
עליה גוים את מלכי מדי את
פחותיה ואת כל סגניה ואת כל
ארץ ממשלתו ותרעש הארץ
ותחל כי קמה על בבל מחשבות
יהוה לשום את ארץ בבל לשמה
מאין יושב חדלו גבורי בבל
להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם
היו לנשים הציתו משכנתיה
נשברו בריחיה רץ לקראת רץ
ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד
למלך בבל כי נלכדה
עירו מקצה והמעברות נתפשו
ואת האגמים שרפו באש
ואנשי המלחמה נבהלו
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל בת בבל
כגרן עת הדריכה עוד מעט
ובאה עת הקציר לה אכלנו
הממנו נבוכדראצר מלך בבל
הציגנו כלי ריק בלענו כתנין
מלא כרשו מעדני הדיחנו
חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון

את היאור והיה כעץ שתול על ויובלו שכנתי על מים רב' ויקח כזורע אמך כנגן
כאלה ג' וסימניהון לא כאלה חלק יעקוב וחבינו מל' שמעה כאלה רבות מנחמי
ל' בנהמת ל' מנהמת ל' מגמגת ל' אמת ל' באמת
סמר מחקך כתורי מקימה ב' בקרי כל העם מקימה כי נלכדה סמר ב' חד פו פס וחד רא פס העלו סוס כילק סמר
ארצו ד' ב' מנהו
קמ' וחד פת' וסימניהון והנה הרבה בחדש והמה נמלצו הרץ ארצה וחבינו ממלכות אררט מני ואשכנז
כתר פת'

כריחיה ׳ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהון ׳הניתו משכנתיה׳ אבד ושכר כריחיה ׳לקינבי הרים ירדתו ׳בריחה
עד ינגב עולה׳ ופן ה׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ופן תשא עיניך השמימה׳ ופן יסורו מלבבך׳ ופן תדרש
לאלהיהם׳ ופן ירך לבבכם׳ ופן אורש וגנבתי יתל ספר ׳ג׳ רסמי בקרי׳ וסימניהון ׳כתב

ציון ודמי אל ישבי כשדים תא
תאמר ירושלם׃
לכן כה אמר יהוה הנני רב את
ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי
את ימה והובשתי את מקורה׃
והיתה בבל לגלים מעון תנים
שמה ושרקה מאין יושב׃ יחדו
ככפרים ישאגו נערו כגורי א
אריות׃ בחמם אשית את משת
משתיהם והשכרתים למען יע
יעלזו וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה׃ אורידם ככרים
לטבוח כאילים עם עתודים׃ איך
נלכדה ששך ותתפש תהלת כל
הארץ איך היתה לשמה בבל
בגוים׃ עלה על בבל הים בהמון
גליו נכסתה׃ היו עריה לשמה
ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב
בהן כל איש ולא יעבר בהן בן
אדם׃ ופקדתי על בל בבבל וה
והצאתי את בלעו מפיו ולא
ינהרו אליו עוד גוים גם חומת
בבל נפלה׃ צאו מתוכה עמי ו
ומלטו איש את נפשו מחרון
אף יהוה׃ ופן ירך לבבכם ותיראו
בשמועה הנשמעת בארץ ובא
בשנה השמועה ואחריו בשנה
השמועה וחמס בארץ משל
על משל׃ לכן

הנה ימים באים ופקדתי על
פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל
חלליה יפלו בתוכה׃ ורננו על
בבל שמים וארץ וכל אשר בהם
כי מצפון יבוא לה השודדים
נאם יהוה׃ גם בבל לנפל חללי
ישראל גם לבבל נפלו חללי כל
הארץ׃ פלטים מחרב הלכו אל
תעמדו זכרו מרחוק את יהוה
וירושלם תעלה על לבבכם׃ בשנו
כי שמענו חרפה כסתה כלמה
פנינו כי באו זרים על מקדשי בית
יהוה׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי על
פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל׃
כי תעלה בבל השמים וכי תבצר
מרום עזה מאתי יבאו שודדים
לה נאם יהוה׃ קול זעקה מבבל
ושבר גדול מארץ כשדים׃ כי
שדד יהוה את בבל ואבד ממנה
קול גדול והמו גליהם כמים רבים
נתן שאון קולם׃ כי בא עליה על
בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות יהוה
שלם ישלם׃ והשכרתי שריה
וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה
וישנו שנת עולם ולא יקיצו
נאם המלך יהוה צבאות שמו׃
כה אמר יהוה

לך את כל הדברים׃ ויכתב ירמיהו ׳ויאזנו כל העם׳ ופן ה׳ בקרי׳ לנבל ׳ד׳ וחס בקרי׳ וסימניהון
ולכה ׳׳ מכיא אותנו ׳גם בבל לנפל ׳רחה רחיתני לנבל׳ אשר החלות לנפל לפניו׳ ורננו ׳ב׳ בקרי׳ במחס
ציון ׳על בבל׳ משתיהם ׳ג׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ושת וחליל ויין משתיהם ׳בחמם אשית את משתיהם׳
ויהי המליצר נשא׳ לגלים ׳ג׳ בקרי׳ וסימניהון ׳את ירושלם לגלים ׳ בבל התעררו ׳

שנת ה' בליש העמ' וסימניהון וישע שנה עולם · והכירו אם אתן שנה לעיני · מתוקה שנת העבר'
נדרה שנת המלך · אל בבל ו' וסמ' בקר' וסימניהון · השמישו הדבר' ענני' · ויכתב ירמיהו'
ב' בכסו · ויגל השארית · ינער ל' וסער ל' · כמים ג' רפו וסימניהון והמו גליהם ·

צבאות חמות בבל הרחבה
ערער תתערער ושעריה הגב
הגבהים באש יצתו ויגעו עמים
בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו׃
הדבר אשר צוה
ירמיהו הנביא את שריה בן
נריה בן מחסיה בלכתו את צד
צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת
הרביעית למלכו ושריה שר מנוחה׃
ויכתב ירמיהו את כל הרעה
אשר תבוא אל בבל אל ספר
אחד את כל הדברים האלה
הכתבים אל בבל׃ ויאמר ירמיהו
אל שריה כבאך בבל וראית
וקראת את כל הדברים האלה׃
ואמרת יהוה אתה דברת אל
המקום הזה להכריתו לבלתי
היות בו יושב למאדם ועד
בהמה כי שממות עולם תהיה׃
והיה ככלתך לקרא את הספר
הזה תקשר עליו אבן והשלכתו
אל תוך פרת׃ ואמרת ככה
תשקע בבל ולא תקום מפני
הרעה אשר אנכי מביא עליה
ויעפו עד הנה דברי ירמיהו׃

בן עשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו חמיטל בת ירמיהו

מלבנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשה יהויקים׃ כי על
אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
ויהודה עד השליכו אותם מעל
פניו וימרד צדקיהו במלך בבל׃
ויהי בשנה התשיעית למלכו
בחדש העשירי בעשור לחדש
בא נבוכדראצר מלך בבל הוא
וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה
ויבנו עליה דיק סביב׃ ותבא
העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו׃ בחדש הר
הרביעי בתשעה לחדש ויחזק
הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ׃ ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו מהעיר
לילה דרך שער בין החמתים
אשר על גן המלך וכשדים על
העיר סביב וילכו דרך הערבה׃
וירדפו חיל כשדים אחרי המלך
וישיגו את צדקיהו בערבת
ירחו וכל חילו נפצו מעליו׃
ויתפשו את המלך ויעלו אתו
אל מלך בבל רבלתה בארץ
חמת וידבר אתו משפטים׃
וישחט מלך בבל את בני צד
צדקיהו לעיניו וגם את כל
שרי יהודה שחט ברבלתה׃ ואת
עיני צדקיהו עור ויאסרהו

כמים מורים במורד · כמים עברו הזמר · עוער ל' · וישתער ל' · ויגער ל' · תשקע ל' · והשקע ל'
מהקיהע ל' הבקע ל' והקע ל' לרקע ל' מרקע ל' הקעקע ל' בקע ל' · בחדש ז' רא' פס' וסימניהון
בחדש השלישי לצאת בני ישרא' הראשון לויקרא' השני דחמוקה הרביעי דירמיה' השמיני דזכריה'
החלו השמות ליסוד דרה' הוא חדש ניסן · וילכו דרך ג' בקר' וסימניהון · וילכו דרך
שלשת ימים במדבר איתם · הערבה · וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה · והשלכתו ל'

ר יתו׳ ב׳ כרא תוכ ול חרי׳ ופימניהון מכל בחורי בישראל׳ רטמואל׳ בבית הפקדות׳ דירמיה׳ ויתנהו על
יד עשי המלאכה׳ ומלכים׳ מרבה הון נשך ותרבית׳ כל ותרבית ה׳ ית דקרי ה׳ וליח
כתו׳ וסימניהון ונחם דוד׳ ויקרא הכרתי׳ ויואב אל כל הצבא׳ ואלה שמות הגברים׳ עשרת אלפים

בנחשתים ויבאהו מלך בבל
בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד
יום מותו ובחדש
החמישי בעשור לחדש היא
שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא
נבוזראדן רב טבחים עמד לפני
מלך בבל בירושלם וישרף
את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת כל
בית הגדול שרף באש ואת כל
חמות ירושלם סביב נתצו כל
חיל כשדים אשר את רב
טבחים ומדלות העם ואת
יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל
מלך בבל ואת יתר האמון הגלה
נבוזראדן רב טבחים ומדלות
הארץ השאיר נבוזראדן רב
טבחים לכרמים וליגבים ואת
עמודי הנחשת אשר לבית
יהוה ואת המכנות ואת ים
הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את כל
נחשתם בבלה ואת הסירות
ואת היעים ואת המזמרות
ואת המזרקות ואת הכפות
ואת כל כלי הנחשת אשר
ישרתו בהם לקחו ואת הספים

ואת המחתות ואת המזרקות
ואת הסירות ואת המנרות
ואת הכפות ואת המנקיות
אשר זהב זהב ואשר כסף
כסף לקח רב טבחים העמודים
שנים הים אחד והבקר שנים
עשר נחשת אשר תחת
המכנות אשר עשה המלך
שלמה לבית יהוה לא היה
משקל לנחשתם כל הכלים
האלה והעמודים שמנה ע
עשרה אמה קומה העמד
האחד וחוט שתים עשרה
אמה יסבנו ועביו ארבע
אצבעות נבוב וכתרת עליו
נחשת וקומת הכתרת האחת
חמש אמות ושבכה ורמנים
על הכתרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני ורמנים
ויהיו הרמנים תשעים וששה
רוחה כל הרמונים מאה על
השבכה סביב ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש ואת
צפניה כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הסף ומן העיר לקח
סריס אחד אשר היה פקיד
על אנשי המלחמה ושבעה
אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת ספר

גולה׳ שמנה עשרה אמה׳ המתקדשים והמטהרים׳ איך לא עזובה עיר תהלה׳ והעמדים דירמיה׳
ויהי לו רחב עם לכהני׳ אחת כלה׳ עד אשר לא ירחק כה׳ מה עיר ג׳ בקרי הלך האיש ואשר
הפרתו פני באים להלחם את הכשדים׳ ועביו ב׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ועביו ארבע אצבעות נבוב
נפתח׳ וחבירו׳ נבוב ב׳ ועביו ארבע אצבעות נבוב׳ ואיש נבוב ילבב׳ מלכות ג׳ חס בקרי׳
וסימניהון יזל מים מדליו וזרעו׳ ושלמה ישב על כסא ה׳ אויל מרודך בשנת מלכתו׳ דירמיה׳

סימן מלכים ואשר הוא פקיד על אנשי המלחמה ירמיה אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ואפס היא
היה גבור ציד לפני לכסא ו׳ ת׳ וסימנהון לכסא המלכים דירמיה ותקעתיו יתד במקום
עבר הנהר ישבת לכסא ישבו אשרי חין ד׳ חס בקרי וסימנהון ואבשלום לקח וארחתו

עשר הצבא המצבא את עם
הארץ וששים איש מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר ויקח
אותם נבוזראדן רב טבחים וילך
אותם אל מלך בבל רבלתה ויכה
אותם מלך בבל וימיתם ברבלה
בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו זה העם אשר
הגלה נבוכדראצר בשנת שבע
יהודים שלשת אלפים ועשרים
ושלשה בשנת שמונה עשרה
לנבוכדראצר מירושלם נפש
שמנה מאות שלשים ושנים
בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר
הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים
נפש שבע מאות ארבעים
וחמשה כל נפש ארבעת
אלפים ושש מאות

ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים
עשר חדש בעשרים וחמשה
לחדש נשא אויל מרדך מלך
בבל בשנת מלכתו את ראש
יהויכן מלך יהודה ויצא אותו
מבית הכליא וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו ממעל לכסא
מלכים אשר אתו בבבל
ושנה את בגדי כלאו ואכל
לחם לפניו תמיד כל ימי חייו

וארחתו ארחת תמיד נתנה לו
מאת מלך בבל דבר יום ביומו
עד יום מותו כל ימי חייו

בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחדש ואני בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים ואראה
מראות אלהים: בחמשה לחדש
היא השנה החמישית לגלות
המלך יויכין היה היה דבר
יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן
בארץ כשדים על נהר כבר
ותהי עליו שם יד יהוה: וארא
והנה רוח סערה באה מן הצפון
ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש: ומתוכה
דמות ארבע חיות וזה מראיהן

וארוחתו דמלכים ושנה את בגדי כלאו דירמיה הנה אשר ראיתי אני מראיהן ומראיהן ד׳
בקרי וסימנהון ומראיהן שפל מן הקיר ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקן וזה מראיהן דמות ארבע
מראיהן כלפידים וארא ה׳ בטע נספ׳ וסימנהון וארא והנה רוח סערה החיות חשמל
חשמלה מלא נפתחו ג׳ בקרי וסימנהון נפתחו השמים פתח נפתחו שערי ארצך

להנה ד בקרי וסימניהון ומתוכה דמות ארבע חיות ותחת הרקיע כבואו להנה וחד ולהנה כנפים
לארבעתן ד בק׳ טן וסימניהון שור נשר מראה ומעשיהן ותחת ב רא פס ותחת כי אהבה את
אבותיך ותחת הרקיע. כקול ג בקרי וסימניהון ואשמע את קול כנפיהם ג בו וקול כנפ

דמות אדם להנה וארבעה פנים
לאחת וארבע כנפים לאחת להם
ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם
ככף רגל עגל ונצצים כעין נח
נחשת קלל וידו אדם מתחת
כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם חברת אשה
אל אחותה כנפיהם לא יסבו
בלכתן איש אל עבר פניו ילכו
ודמות פניהם פני אדם ופני
אריה אל הימין לארבעתם ופני
שור מהשמאול לארבעתן ופני
נשר לארבעתן ופניהם וכנפיהם
פרדות מלמעלה לאיש שתים
חברות איש ושתים מכסות את
גויתיהנה ואיש אל עבר פניו
ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו לא יסבו בלכתן ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בער
בערות כמראה הלפדים היא
מתהלכת בין החיות ונגה לאש
ומן האש יוצא ברק והחיות
רצוא ושוב כמראה הבזק
וארא החיות והנה אופן אחד
בארץ אצל החיות לארבעת
פניו מראה האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך

האופן על ארבעת רבעיהן
בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן
וגביהן וגבה להם ויראה להם
וגבתם מלאת עינים סביב לא
לארבעתן ובלכת החיות ילכו
האופנים אצלם ובהנשא החיות
מעל הארץ ינשאו האופנים
על אשר יהיה שם הרוח ללכת
ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים
ינשאו לעמתם כי רוח החיה
באופנים בלכתם ילכו ובעמדם
יעמדו ובהנשאם מעל הארץ
ינשאו האופנים לעמתם כי רוח
החיה באופנים ודמות על
ראשי החיה רקיע כעין הקרח
הנורא נטוי על ראשיהם מ
מלמעלה ותחת הרקיע כנפיהם
ישרות אשה אל אחותה לאיש
שתים מכסות להנה ולאיש ש
שתים מכסות להנה את גויתיהם
ואשמע את קול כנפיהם כקול
מים רבים כקול שדי בלכתם
קול המלה כקול מחנה בעמדם
תרפינה כנפיהן ויהי קול מעל
לרקיע אשר על ראשם בעמדם
תרפינה כנפיהן וממעל לרקיע
אשר על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם עליו

BRITISH MUSEUM

הכרבים והנה כבוד אלהי ישראל קול מרכבות ב בו והעב גלתה כי כקול הסירים וגוית כתרשיש
ולאיש ג בקרי וסימניהון והדוה בנדתה והזב את זובו ולאיש בטח בן טהול ולאיש שתים מכסות
להנה יאל יתאר ה רסמי בקרי וסימניהון לך נחה והתנחלתם אתם הרוח הלך וקרבו הלכו
אלך וכאשר הליכ אלין ושוב ג בקרי וסימניהון הלוך ושוב יצוא ושוב רצוא ושוב

מִלְמָעְלָה׃ וָאֵרֶא כְּעֵין חַשְׁמַל
כְּמַרְאֵה אֵשׁ בֵּית לָהּ סָבִיב מִמ
מַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמָעְלָה וּמִמ
וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי
כְּמַרְאֵה אֵשׁ וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃ כְּמַר
כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה
בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ
סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד
יְהוָה וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל פָּנַי וָאֶשְׁמַע
וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃
וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן אָדָם עֲמֹד עַל
רַגְלֶיךָ וַאֲדַבֵּר אֹתָךְ׃ וַתָּבֹא בִי
רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי
עַל רַגְלָי וָאֶשְׁמַע אֵת מִדַּבֵּר
אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן אָדָם שׁוֹלֵחַ אֲנִי אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר
מָרְדוּ בִי הֵמָּה וַאֲבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד
עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַבָּנִים קְשֵׁי פָנִים וְחִזְקֵי
לֵב אֲנִי שׁוֹלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְהֵמָּה אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יֶחְדָּלוּ
כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא
הָיָה בְתוֹכָם׃
וְאַתָּה בֶן אָדָם אַל תִּירָא מֵהֶם
וּמִדִּבְרֵיהֶם אַל תִּירָא כִּי סָרָבִים
וְסַלּוֹנִים אוֹתָךְ וְאֶל עַקְרַבִּים
אַתָּה יוֹשֵׁב מִדִּבְרֵיהֶם אַל תִּירָא
וּמִפְּנֵיהֶם אַל תֵּחָת כִּי בֵּית מְרִי

הֵמָּה׃ וְדִבַּרְתָּ אֶת דְּבָרַי אֲלֵיהֶם
אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי
הֵמָּה׃ וְאַתָּה בֶן
אָדָם שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר
אֵלֶיךָ אַל תְּהִי מֶרִי כְּבֵית הַמֶּרִי
פְּצֵה פִיךָ וֶאֱכֹל אֵת אֲשֶׁר אֲנִי
נֹתֵן אֵלֶיךָ׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה יָד
שְׁלוּחָה אֵלָי וְהִנֵּה בוֹ מְגִלַּת סֵפֶר׃
וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לְפָנַי וְהִיא כְתוּבָה
פָּנִים וְאָחוֹר וְכָתוּב אֵלֶיהָ קִנִים
וָהֶגֶה וָהִי׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי בֶּן אָדָם אֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא
אֱכוֹל אֱכוֹל אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת
וְלֵךְ דַּבֵּר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶפְתַּח
אֶת פִּי וַיַּאֲכִלֵנִי אֵת הַמְּגִלָּה
הַזֹּאת׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי בֶּן אָדָם בִּטְנְךָ תַאֲכֵל וּמֵ
וּמֵעֶיךָ תְמַלֵּא אֵת הַמְּגִלָּה
הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ
וָאֹכְלָה וַתְּהִי בְּפִי כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק׃
וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶּן
אָדָם לֶךְ בֹּא אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְדִבַּרְתָּ בִדְבָרַי אֲלֵיהֶם׃ כִּי לֹא
אֶל עַם עִמְקֵי שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן
אַתָּה שָׁלוּחַ אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
לֹא אֶל עַמִּים רַבִּים עִמְקֵי שָׂפָה
וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע
דִּבְרֵיהֶם אִם לֹא אֲלֵיהֶם שְׁלַחְתִּיךָ
הֵמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ׃ וּבֵית יִשְׂרָאֵל

ולך ־ית בקר׳ וסימניהון אך שמע בקלי ולך קחלי׳ ולך לך אל ארץ המוריה׳ ויאמרו לו החרש שים ידך
על׳ מלא קרנך שמן ולך׳ ועתה שוב ולך השב את הנער את אבשלום׳ ולך רמות גלעד׳ הואל נא ולך את עבדיך׳
אל הגולה׳ ולך דבר׳ אל חזהאל׳ וכל המ׳ בט׳׳א בסגול׳ אל ארץ המוריה׳ כן ארם ל׳ח כטע׳ בספ׳

לא יאבו לשמע אליך כי אינם
אבים לשמע אלי כי כל בית
ישראל חזקי מצח וקשי לב
המה׃ הנה נתתי את פניך חזקים
לעמת פניהם ואת מצחך חזק
לעמת מצחם׃ כשמיר חזק מצר
נתתי מצחך לא תירא אותם
ולא תחת מפניהם כי בית מרי
המה׃ ויאמר
אלי בן אדם את כל דברי אשר
אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך
שמע׃ ולך בא אל הגולה אל
בני עמך ודברת אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה
אם ישמעו ואם יחדלו׃ ותשאני
רוח ואשמע אחרי
קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה
ממקומו׃ וקול כנפי החיות
משיקות אשה אל אחותה וקול
האופנים לעמתם וקול רעש
גדול׃ ורוח נשאתני ותקחני
ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה
עלי חזקה׃ ואבוא אל הגולה
תל אביב הישבים אל נהר כבר
ואשר המה יושבים שם ואשב
שם שבעת ימים משמימים בתוכם׃
ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם צפה נתתיך

לבית ישראל ושמעת מפי דבר
והזהרת אותם ממני׃ באמרי
לרשע מות תמות ולא הזהרתו
ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו
ימות ודמו מידך אבקש׃ ואתה
כי הזהרת רשע ולא שב
מרשעו ומדרכו הרשעה הוא
בעונו ימות ואתה את נפשך
הצלת׃ ובשוב
צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי
מכשול לפניו הוא ימות כי לא
הזהרתו בחטאתו ימות ולא
תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו
מידך אבקש׃ ואתה כי הזהרתו
צדיק לבלתי חטא צדיק והוא
לא חטא חיו יחיה כי נזהר
ואתה את נפשך הצלת׃
ותהי עלי שם יד
יהוה ויאמר אלי קום צא אל
הבקעה ושם אדבר אותך׃
ואקום ואצא אל הבקעה והנה
שם כבוד יהוה עמד ככבוד
אשר ראיתי על נהר כבר ואפל
על פני׃ ותבא בי רוח ותעמדני
על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי
בא הסגר בתוך ביתך׃
ואתה בן אדם הנה נתנו
עליך עבותים ואסרוך בהם ולא

ל׳ח כטע׳ בספ׳ וסימניהון המצא׳ דברי׳ צפה׳ שים׳ קדמ׳ עינך׳ הרואה׳ אלה׳ כתוך׳ הלא׳ לחמך׳ הנבא׳
הגפן׳ הורע׳ חור׳ והנבא׳ והך׳ והורעה׳ לסיג מטהרה׳ עד׳ השפט׳ לוקח׳ קחתי מהם׳ בני עמון׳ חותם׳ צירון׳
זרוע׳ פרעה׳ נהה׳ הילילו׳ הזהתה׳ אצל׳ לרועים׳ שעיר׳ שמעו׳ התחיינה׳ העצמות׳ לא תירא ו׳
רסמ׳ סקו׳ וסימניהון זכור תזכור את אשר עשה׳ כי תצא למלחמה על אויביך קדמ׳ וי׳׳י הוא ההלך לפניך׳
כשמיר חזק מצר נתתי מצחך׳ לא תירא מפחד לילה׳ לא תירא לביתה׳ כשמיר ל׳ כת׳ משיקות ל׳ כות׳

ויאשב
חזקים ג בקרי וסימניהון ויירא מיכה הנה נתתיך את פניך חזקים · הרקיע עננו ושחקים ·
ה בקרי · וסימניהון · בשלתי ההיה לקחה לוחת האבנים לוחת · ויאשב על כסא ישראל · וחבירו · ואבא אל הגולה
תל אביב · ב כפסו · אביב ג בקרי · וסימניהון · כי השערה אביב והפשתה · אביב קלוי באש וגרש כרמל ·

תצא בתוכם ולשונך אדביק
אל חכך ונאלמת ולא תהיה
להם לאיש מוכיח כי בית מרי
המה ובדברי אותך אפתח את
פיך ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה השמע ישמע והח
והחדל יחדל כי בית מרי המה
ואתה בן אדם
קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך
וחקות עליה עיר את ירושלם
ונתתה עליה מצור ובנית עליה
דיק ושפכת עליה סללה ונתתה
עליה מחנות ושים עליה כרים
סביב ואתה קח לך מחבת ברזל
ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין
העיר והכינתה את פניך אליה
והיתה במצור וצרת עליה אות
היא לבית ישראל
ואתה שכב על צדך השמאלי
ושמת את עון בית ישראל
עליו מספר הימים אשר תשכב
עליו תשא את עונם ואני נתתי
לך את שני עונם למספר ימים
שלש מאות ותשעים יום ונש
ונשאת עון בית ישראל וכלית
את אלה ושכבת על צדך הימיני
שנית ונשאת את עון בית יהודה
ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
נתתיו לך ואל מצור ירושלם

תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת
עליה והנה נתתי עליך עבותים
ולא תהפך מצדך אל צדך עד
כלותך ימי מצורך
ואתה קח לך חטין ושערים
ופול ועדשים ודחן וכסמים
ונתתה אותם בכלי אחד ועשית
אותם לך ללחם מספר הימים
אשר אתה שוכב על צדך שלש
מאות ותשעים יום תאכלנו
ומאכלך אשר תאכלנו במשקול
עשרים שקל ליום מעת עד עת
תאכלנו ומים במשורה תשתה
ששית ההין מעת עד עת
תשתה ועגת שערים תאכלנה
והיא בגללי צאת האדם תעגנה
לעיניהם ויאמר
יהוה ככה יאכלו בני ישראל את
לחמם טמא בגוים אשר אדיחם
שם ואמר אהה אדני יהוה
הנה נפשי לא מטמאה ונבלה
וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד
עתה ולא בא בפי בשר פגול
ויאמר אלי ראה
נתתי לך את צפועי הבקר תחת
גללי האדם ועשית את לחמך
עליהם ויאמר אלי בן אדם
הנני שבר מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל ובדאגה

ואבא אל הגולה · ויהי מקצה · ה דסמי בקרי · וסימניהון ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר ·
ויהי מקצה המלכים · אחרי אשר כרתו · ותשב האשה · ויהי מקצה שבעת ימים · ולא תהיה ה דסמי ·
בקרי · וסימניהון ולא תהיה זמה בתככם · ולא תהיה לכם תקומה · ולא תהיה עוד ∴ כנען · למעה · לפוקה ·
לאיש מוכיח · לא תקום ולא תהיה כראשונה ·
עמך ונחלך · וידעתי את זרעך · כי ישמעון המלכים · אהה אדני ··· ואל מצור ירושלם · וזרעך · ה חס בליש · וסימניהון והם · ובדברי · ל

אילין פסקת דבספר יחזקאל והן כ״ג וסימניהן וכדברי השמע וישמע והחדל יחדל ביבנית יראשי
שפטי הרעים ואמרתם וירדו כל ... פרים יאני נאיצותך מגרשה הספים והחלונים ב׳ כו׳ ובהפילכם והיה
כל נפש חיה ועל הנחל יעלה ב׳ בו׳ חכית כרוחה והיה גבול ואלה שמות והעיר לנשיא מזה/ומזה ג׳ בו׳ סביב

ומים במשורה ובשממון ישתו׃
למען יחסרו לחם ומים ונשמו
איש ואחיו ונמקו בעונם׃
ואתה בן אדם קח לך
חרב חדה תער הגלבים תקחנה
לך והעברת על ראשך ועל
זקנך ולקחת לך מאזני משקל
וחלקתם׃ שלשית באור תבעיר
בתוך העיר כמלאת ימי המצור
ולקחת את השלשית תכה בחרב
סביבותיה והשלשית תזרה לרוח
וחרב אריק אחריהם׃ ולקחת
משם מעט במספר וצרת אותם
בכנפיך׃ ומהם עוד תקח והשלכת
אותם אל תוך האש ושרפת
אתם באש ממנו תצא אש אל
כל בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה זאת ירושל
ירושלם בתוך הגוים שמתיה
וסביבותיה ארצות׃ ותמר את
משפטי לרשעה מן הגוים ואת
חקותי מן הארצות אשר
סביבותיה כי במשפטי מאסו ו
וחקותי לא הלכו בהם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
יען המנכם מן הגוים אשר
סביבותיכם בחקותי לא הלכתם
ואת משפטי לא עשיתם
וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם
לא עשיתם׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך
גם אני ועשיתי בתוכך משפטים
לעיני הגוים׃ ועשיתי בך את
אשר לא עשיתי ואת אשר לא
אעשה כמהו עוד יען כל תועב
תועבתיך׃ לכן אבות יאכלו בנים
בתוכך ובנים יאכלו אבותם וע
ועשיתי בך שפטים וזריתי את
כל שאריתך לכל רוח׃
לכן חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען את מקדשי
טמאת בכל שקוציך ובכל תוע
תועבתיך וגם אני אגרע ולא
תחוס עיני וגם אני לא אחמול׃
שלשתיך בדבר ימותו וברעב
יכלו בתוכך והשלשית בחרב
יפלו סביבותיך והשלשית לכל
רוח אזרה וחרב אריק אחריהם׃
וכלה אפי והנחותי חמתי בם
והנחמתי וידעו כי אני יהוה
דברתי בקנאתי בכלותי חמתי
בם׃ ואתנך לחרבה ולחרפה
בגוים אשר סביבותיך לעיני כל
עובר׃ והיתה חרפה וגדופה
מוסר ומשמה לגוים אשר
סביבותיך בעשותי בך שפטים
באף ובחמה ובתכחות חמה
אני יהוה דברתי׃ בשלחי את

סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום ׃ ושמה ככלי יח כליש וסימניהן ויבאו האנשים
על האנשים וכל כלי פתוח לא יהיה כלי גבר ויקח מקלו בידו והביא בה בנערו בשלם הבשר כפות כסת
מזמרות ב׳ בו׳ הן אנכי בראתי חרש והביאו את כל אחיכם שאין מאס מנערין ונשחת הכלי אשר
הוא עושה הציגני כלי ריק ואתה קח לך חטין ושערים ופול ואיש כלי משחתו כלי מפצו בידו
ותבוררתה כלי פז יש זהב ורב פנינים וכל יוצר יוצר חרש חפץ חמדה דכו כלי בכ״א כלי ויהי לחזקיהו

עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות׳ וכל הורה כהנים׳ ומן ויצאו משה ואלעזר הכהן׳ עד סו ספר רכו׳ כלי
וכל יב ותהלי רכו כלי במ״ב כלי׳ הפרטים על פי הנבל׳ ולו הכין כלי מות׳ לרוח ג׳ בקרי וסימנ׳
והשלישית תזרה לרוח׳ שיעמל לרוח׳ לעשות. לרוח׳ כמליתת ג׳ בקרי וסימנהון ויהי כמלאת

חצי הרעב הרעים בהם אשר
היו למשחית אשר אשלח
אותם לשחתכם ורעב אסף
עליכם ושברתי לכם מטה לחם׃
ושלחתי עליכם רעב וחיה
רעה ושכלך ודבר ודם יעבר
בך וחרב אביא עליך אני יהוה
דברתי׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שים
פניך אל הרי ישראל והנבא
אליהם׃ ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות הנני אני
מביא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם׃ ונשמו מזבחותיכם
ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם
לפני גלוליכם׃ ונתתי את פגרי
בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי
את עצמותיכם סביבות מזבח
מזבחותיכם׃ בכל מושבותיכם
הערים תחרבנה והבמות תי
תישמנה למען יחרבו ויאשמו
מזבחותיכם ונשברו ונשבתו
גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו
מעשיכם׃ ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי אני יהוה׃ והותרתי
בהיות לכם פליטי חרב בגוים
בהזרותיכם בארצות׃ וזכרו

פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו
שם אשר נשברתי את לבם הזונה
אשר סר מעלי ואת עיניהם
הזנות אחרי גלוליהם ונקטו ב
בפניהם אל הרעות אשר עשו
לכל תועבתיהם׃ וידעו כי אני
יהוה לא אל חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת׃
כה אמר אדני יהוה הכה בכפך
ורקע ברגלך ואמר אח אל כל
תועבות רעות בית ישראל
אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו׃
הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב
יפול והנשאר והנצור ברעב
ימות וכליתי חמתי בם׃ וידעתם
כי אני יהוה בהיות חלליהם
בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם
אל כל גבעה רמה בכל ראשי
ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת
כל אלה עבתה מקום אשר נתנו
שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃
ונטיתי את ידי עליהם ונתתי
את הארץ שממה ומשמה
ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
ואתה בן אדם כה אמר אדני
יהוה לאדמת ישראל קץ בא
הקץ על ארבע כנפות הארץ׃

הכלים׳ ויהי כמלאת שבעים׳ ימי המיער׳ ולא בא ג׳ רסמי׳ וסימנהון ויחל שבעת ימים ויאמר
אהה אדני ה׳ ויבוא יחזקיהו לכן יא׳ כתע׳ בספר׳ וסימנהון המנכם׳ השבתי׳ המשך׳ כסתותיכנה׳
שובו׳ אלהי׳ ודמו׳ הבדיך׳ לך׳ למעשבם׳ פרעה׳ לכן כב׳ כתע׳ בספ׳ וסימנהון בתוכך׳ אתה׳ חלליכם׳
דברכם׳ ובהעתו׳ שוא׳ הגבן׳ הזכרכם׳ לסיג׳ שכחת׳ הגדיל׳ אדום׳ פלשתים׳ צר׳ זרים׳ חרב׳ לנבוכד ראצר׳
נריה׳ נשאתי׳ אדם׳ אשיב׳ אסף ג׳ בקרי וסימנהון לשמע ורעב אסף׳ לא אסף אהבתכם׳

תסת ב וסימניהון בכל אשר שאלת · בשלחי את חצי הרעב · כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים · אשלח
ט וחד ואשלח · וסימניהון · ויאמר אנכי אשלח גדי עזים · ויאמר פרעה אנכי אשלח יהי כן יי עמכם
את אימתי אשלח לפניך · מזי רעב ולחמי רשף · והכרתי את ישראל · בשלחי את חצי הרעב · או דבר אשלח

עתה הקץ עליך ושלחתי אפי
בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך
את כל תועבתיך ולא תחוס עיני
עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך תהיין ויד
וידעתם כי אני יהוה׃
כה אמר אדני יהוה רעה
אחת רעה הנה באה׃ קץ בא בא
הקץ הקיץ אליך הנה באה׃ באה
הצפירה אליך יושב הארץ בא
העת קרוב היום מהומה ולא הד
הרים׃ עתה מקרוב אשפוך חמתי
עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את כל תוע
תועבותיך׃ ולא תחוס עיני ולא
אחמול כדרכיך עליך אתן ותוע
ותועבתיך בתוכך תהיין וידעתם
כי אני יהוה מכה׃ הנה היום
הנה באה יצאה הצפרה צץ ה
המטה פרח הזדון׃ החמס קם
למטה רשע לא מהם ולא
מהמונם ולא מהמהם ולא
נה בהם׃ בא העת הגיע היום
הקונה אל ישמח והמוכר אל
יתאבל כי חרון אל כל המונה׃
כי המוכר אל הממכר לא ישוב
ועוד בחיים חיתם כי חזון אל
כל המונה לא ישוב ואיש בעונו
חיתו לא יתחזקו׃ תקעו בתקוע

והכין הכל ואין הלך למלחמה
כי חרוני אל כל המונה׃ החרב
בחוץ והדבר והרעב מבית אשר
בשדה בחרב ימות ואשר בעיר
רעב ודבר יאכלנו׃ ופלטו פליטיהם
והיו אל ההרים כיוני הגאיות
כלם המות איש בעונו׃ כל
הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה
מים׃ וחגרו שקים וכסתה אותם
פלצות ואל כל פנים בושה ובכל
ראשיהם קרחה׃ כספם בחוצות
ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם
וזהבם לא יוכל להצילם ביום
עברת יהוה נפשם לא ישבעו
ומעיהם לא ימלאו כי מכשול
עונם היה׃ וצבי עדיו לגאון
שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם
עשו בו על כן נתתיו להם לנדה׃
ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי
הארץ לשלל וחללוה׃ והסבותי (וחללוהו ק)
פני מהם וחללו את צפוני ובאו
בה פריצים וחללוה׃
עשה הרתוק כי הארץ מלאה
משפט דמים והעיר מלאה
חמס׃ והבאתי רעי גוים וירשו
את בתיהם והשבתי גאון עזים
ונחלו מקדשיהם׃ קפדה
בא ובקשו שלום ואין׃
הוה על הוה תבוא ושמעה אל

הן אעצר שמים · ואשלח את כל האדם · איש ברעהו · מזבחותיהם · ל בספ וכל קרי רכו · במא
ולקתה מזבחתיכם · נשבו · ה בקרי · וסימניהון · ובנותיהם ובנתיהם נשבו · והשיבו אל לבבם
ומלכים · וחבירו דדה · ושתי נשי דוד נשבו · וזכרו פליטיכם · והקרוב · ב חד מל וחד חס · הרחוק
בדבר ימות · והקרב אלין כרשנא · הקונה כקונה · קונה · ד בקרי בלי ומל · וסימניהון כקונה כמוכר ·
הקונה אל ישמח · קונה לב · רע רע יאמר הקונה · עדין · ג וסימ ולא טרע · וצבי עדיו · במתן ורסן

מכה ה̇ פת בקר̇ וסימניהון עברא בחוטרא לא תגיחי עממין כעברא ∴ מחא וכל המכה אכה הבה
רכו̇ ולא החוס ה רסמ̇ בקר̇ וסימניהון לא תאבה לו ולא החוס עינך חס לכן חי אני
ולא החוס עיני עליך ולא החוס עיני חרון ג̇ בקר̇ וסימניהון בא העב הגיע היום כמוחי

שמועה תהיה ובקשו חזון
מנביא ותורה תאבד מכהן
ועצה מזקנים המלך יתאבל
ונשיא ילבש שממה וידי עם
הארץ תבהלנה מדרכם אעשה
אותם ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי בשנה הששית בששי
בחמשה לחדש אני יושב בביתי
וזקני יהודה יושבים לפני ותפל
עלי שם יד אדני יהוה ואראה
והנה דמות כמראה אש ממ-
מראה מתניו ולמטה אש
וממתניו ולמעלה כמראה זה-
זהר כעין החשמלה וישלח
תבנית יד ויקחני בציצת ראשי
ותשא אתי רוח בין הארץ ובין
השמים ותבא אתי ירושלמה
במראות אלהים אל פתח
שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה
המקנה והנה שם כבוד אלהי
ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה ויאמר אלי בן אדם
שא נא עיניך דרך צפונה
ואשא עיני דרך צפונה והנה
מצפון לשער המזבח סמל
הקנאה הזה בבאה ויאמר
אלי בן אדם הראה אתה מהם

עשים תועבות גדלות אשר בית
ישראל עשים פה לרחקה מעל
מקדשי ועוד תשוב תראה
תועבות גדלות׃
ויבא אתי אל פתח החצר
ואראה והנה חר אחד בקיר׃
ויאמר אלי בן אדם חתר נא
בקיר ואחתר בקיר והנה פתח
אחד ויאמר אלי בא וראה
את התועבות הרעות אשר הם
עשים פה ואבוא ואראה והנה
כל תבנית רמש ובהמה שקץ
וכל גלולי בית ישראל מחקה
על הקיר סביב סביב ושבעים
איש מזקני בית ישראל ויאזניהו
בן שפן עמד בתוכם עמדים
לפניהם ואיש מקטרתו בידו
ועתר ענן הקטרת עלה׃
ויאמר אלי הראית
בן אדם אשר זקני בית ישראל
עשים בחשך איש בחדרי
משכיתו כי אמרים אין יהוה
ראה אתנו עזב יהוה את הארץ׃
ויאמר אלי עוד תשוב תראה
תועבות גדלות אשר המה עשים׃
ויבא אתי אל
פתח שער בית יהוה אשר אל
הצפונה והנה שם הנשים ישבות
מבכות את התמוז׃ ויא

כמו חי כמו חכון ישעגע̇ מוסיפים חרון̇ הקונה ב̇ מל̇ הקונה אל ישמח רע רע יאמר הקונה̇
ויאמר אלי הראית בן אדם ד̇ רסמ̇ בקר̇ וסימניהון אשר זקני בית̇ עוד תשוב תראה̇ הנהל לבית
יהודה ויוליכני̇ ויאמר אלי ג̇ בטע בקר̇ וסימניהון זקני בית̇ הנהל לבית יהוה̇ אמרים
ותורה ה̇ בקר̇ וסימניהון הוה על הוה תבא̇ כי שפתי כהן ישמרו דעת̇ ויקם עדות ביעקב̇ ואחר
שבת קדשך כי נר מצוה̇ ביציצת יציצת ליציצת̇ ד̇ וכל כן ועשו להם ציצת̇ ב̇ בספו̇ והיה לכם לציצ

ענן ד׳ בקרי וחד ועתן. וסימנהון כי ענן ה׳ על המשכן. וכסה ענן הקטרת. ויפ״ן ענן אורו. וחד ועתן ה׳ עליהם
המה עשים ה׳ רסמי בקרי. וסימנהון איש איש ממלאכתו. ככל המעשים. האינך רואה. עוד תשוב
תראה. כי עבים בבירם   חד ב׳ בקרי. ויקב חר בדלת. והנה חר אחד בקיר. משכיתו ל׳

ויאמר אלי הראית בן אדם עוד
תשוב תראה תועבות גדלות
מאלה: ויבא
אתי אל חצר בית יהוה הפנימית
והנה פתח היכל יהוה בין האולם
ובין המזבח כעשרים וחמשה
איש אחריהם אל היכל יהוה
ופניהם קדמה והמה משתחויתם
קדמה לשמש: ויאמר אלי
הראית בן אדם הנקל לבית יהודה
מעשות את התעבות אשר
עשו פה כי מלאו את הארץ
חמס וישבו להכעיסני והנם
שלחים את הזמורה אל אפם:
וגם אני אעשה בחמה לא תחוס
עיני ולא אחמל וקראו באזני
קול גדול ולא אשמע אותם:
ויקרא באזני קול גדול לאמר
קרבו פקדות העיר ואיש כלי
משחתו בידו: והנה ששה
אנשים באים מדרך שער
העליון אשר מפנה צפונה ואיש
כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
לבש בדים וקסת הספר במתניו
ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת:
וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל
הכרוב אשר היה עליו אל מפתן
הבית ויקרא אל האיש הלבש
הבדים אשר קסת הספר במתניו:

ויאמר יהוה אלו
עבר בתוך העיר בתוך ירושלם
והתוית תו על מצחות האנשים
הנאנחים והנאנקים על כל
התעבות הנעשות בתוכה: ולאלה
אמר באזני עברו בעיר אחריו
והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו
זקן בחור ובתולה וטף ונשים
תהרגו למשחית ועל כל איש
אשר עליו התו אל תגשו
וממקדשי תחלו ויחלו באנשים
הזקנים אשר לפני הבית: ויאמר
אליהם טמאו את הבית ומלאו
את החצרות חללים צאו ויצאו
והכו בעיר: ויהי כהכותם ונאשאר
אני ואפלה על פני ואזעק ואמר
אהה אדני יהוה המשחית אתה
את כל שארית ישראל בשפכך
את חמתך על ירושלם:
ויאמר אלי עון בית
ישראל ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ דמים
והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב
יהוה את הארץ ואין יהוה ראה:
וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל
דרכם בראשם נתתי: והנה האיש
לבש הבדים אשר הקסת במתניו
משיב דבר לאמר עשיתי
כ אשר צויתני: ויראה והנה

אחריהם ג׳ וחס בקרי. וסימנהון עומד על שב עשר בקר. וחבירו אחריהם אל היכל. ופניהם קדמה.
באזני יב׳ וסימנהון באשר דברתם באזני. ויאמר לאמו אלה. ויאמר שמואל. יען התרגזך אלי. וזכי
אם לא בתים רבים. אם יכפר העון הזה. וקראו באזני. ויקרא באזני. ולאלה אמר באזני. לאזפט להם
אך אמרת באזני.   ולאלה ג׳ בקרי רא פס. וסימנהון ולאלה תטמאו. ולאלה אמר באזני. ולאלה
תהיה תרומת הקדש.   הנאנחים ל׳   והנאנקים ל׳

באנשים ׳ג׳ בקמ׳ וחד פת׳ בקרי׳ וסימניהון׳ אם יראה איש באנשים האלה׳ זקן
בא באנשים׳ ויחלו באנשים הזקנים׳ כמאד מאד ׳ו׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון׳ וארבה אותך
במאד מאד׳ ולישמעאל שמעתיך׳ והפרתי אתך במאד מאד׳ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו׳

אל הרקיע אשר על ראש הכרבים
כאבן ספיר כמראה דמות כסא
נראה עליהם ׃ ויאמר אל האיש
לבש הבדים ויאמר בא אל בינות
לגלגל אל תחת לכרוב ומלא
חפניך גחלי אש מבינות לכרבים
וזרק על העיר ויבא לעיני ׃ וה
והכרבים עמדים מימין לבית
בבאו האיש והענן מלא את
החצר הפנימית ׃ וירם כבוד יהוה
מעל הכרוב על מפתן הבית וימ
וימלא הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה ׃
וקול כנפי הכרובים נשמע עד
החצר החיצנה כקול אל שדי
בדברו ׃ ויהי בצותו את האיש
לבש הבדים לאמר קח אש מבינות
לגלגל מבינות לכרבים ויבא ויע
ויעמד אצל האופן ׃ וישלח
הכרוב את ידו מבינות לכרובים
אל האש אשר בינות הכרבים
וישא ויתן אל חפני לבש הבדים
ויקח ויצא ׃ וירא לכרבים תבנית
יד אדם תחת כנפיהם ׃ ואראה
והנה ארבעה אופנים אצל
הכרובים אופן אחד אצל הכרוב
אחד ואופן אחד אצל הכרוב
אחד ומראה האופנים כעין
אבן תרשיש ׃ ומראיהם דמות

אחד לארבעתם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן ׃ בלכתם אל
ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו
בלכתן כי המקום אשר יפנה
הראש אחריו ילכו לא יסבו
בלכתם ׃ וכל בשרם וגביהם וידיהם
וכנפיהם והאופנים מלאים עינים
עינים סביב לארבעתם אופניהם ׃
לאופנים להם קורא הגלגל באזני ׃
וארבעה פנים לאחד פני האחד
פני הכרוב ופני השני פני אדם
והשלישי פני אריה והרביעי פני
נשר ׃ וירמו הכרובים היא החיה
אשר ראיתי בנהר כבר ׃ ובלכת
הכרובים ילכו האופנים אצלם
ובשאת הכרובים את כנפיהם
לרום מעל הארץ לא יסבו הא
האופנים גם הם מאצלם ׃ בעמדם
יעמדו וברומם ירומו אותם כי
רוח החיה בהם ׃ ויצא כבוד יהוה
מעל מפתן הבית ויעמד על
הכרובים ׃ וישאו הכרובים את
כנפיהם וירומו מן הארץ לעיני
בצאתם והאופנים לעמתם ׃
ויעמד פתח שער בית יהוה
הקדמוני וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה ׃ היא החיה
אשר ראיתי תחת אלהי
ישראל בנהר כבר ואדע כי כרבים

עון בית ישראל ויהודה׳ ותשפי במאד מאד׳
עשיתי משיב דבר לאמר׳ אשר עשיתי ׳ב׳ רסמי׳ בקרי׳ ככל מצותך אשר
נגע׳ בן יהיה׳ ומראה ׳ו׳ בקרי׳ וסימנהון׳ ומראה כבוד ה׳ כאש אוכלת׳ ומראה הנגע׳
כי לא אבוש׳ כי דבר ה׳ הוא׳ ומראה האופנים כעין אבן תרשיש׳ הילדים הערב׳
גוים צדקך׳ ובני ממך חרבות׳ ואדע כי כרבים המה ואדע ׳ג׳ בקרי׳ וסימניהון
קורא ׳ו׳ בקרי׳ וסימניהון׳ וראו
לשום לאבלי ציון׳ גם לא שמעתי׳ נדרשתי ללא שאלו׳ לאופנים׳ וכל לשו
עץ רכו׳

י״א בטע׳ מאילא משרא לאתנחתא׳ וסימניהון ויינא נח כשבעתיכם׳ מאפליה׳ הפדה בא׳ ובאו שמה׳ ובאת שמה׳ לאופנים׳ וישבו בה׳ ותאגרנה לה׳ לכלא בה׳ וחבירו׳ לרום ב׳ בקרי׳ וסימניהון ומשאת הכרבים את כנפיהם׳ שמים לרום וארץ לעמק׳ ארבעה ארבעה ל׳ רסמי׳ אחיך אחיך ל׳ רסמי׳ ב

המה ׃ ארבעה ארבעה פנים
לאחד וארבע כנפים לאחד
ודמות ידי אדם תחת כנפיהם ׃
ודמות פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר כבר מר
איהם ואותם איש אל
עבר פניו ילכו ׃ ותשא אתי רוח
ותבא אתי אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדימה והנה
בפתח השער עשרים וחמשה
איש ואראה בתוכם את יאזניה
בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו
שרי העם ׃ ויאמר
אלי בן אדם אלה האנשים
החשבים און והיעצים עצת
רע בעיר הזאת ׃ האמרים לא
בקרוב בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר ׃ לכן הנבא עליהם
הנבא בן אדם ׃ ותפל עלי רוח
יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר
יהוה כן אמרתם בית ישראל
ומעלות רוחכם אני ידעתיה ׃
הרביתם חלליכם בעיר הזאת
ומלאתם חוצתיה חלל ׃
לכן כה אמר אדני
יהוה חלליכם אשר שמתם
בתוכה המה הבשר והיא הסיר
ואתכם הוציא מתוכה ׃ חרב יראתם
וחרב אביא עליכם נאם אדני

יהוה ׃ והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי
בכם שפטים ׃ בחרב תפלו על
גבול ישראל אשפוט אתכם
וידעתם כי אני יהוה ׃ היא
לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו ב
תוכה לבשר אל גבול ישראל
אשפט אתכם ׃ וידעתם כי אני
יהוה אשר בחקי לא הלכתם
ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי
הגוים אשר סביבותיכם עשיתם ׃
ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה
מת ואפל על פני ואזעק קול
גדול ואמר אהה אדני יהוה
כלה אתה עשה את שארית
ישראל ׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר ׃ בן אדם אחיך
אחיך אנשי גאלתך וכל בית
ישראל כלה אשר אמרו להם
ישבי ירושלם רחקו מעל יהוה
לנו היא נתנה הארץ למורשה ׃
לכן אמר כה אמר
אדני יהוה כי הרחקתים בגוים
וכי הפיצותים בארצות ואהי
להם למקדש מעט בארצות
אשר באו שם ׃
לכן אמר כה אמר אדני יהוה
וקבצתי אתכם מן העמים
ואספתי אתכם מן הארצות

ואותם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ בקרי׳ וסימניהון׳ והעמיד הכהן המטהר׳ המה הפנים אשר ראיתי׳ ושמעו את דבריך׳ יראתם ג׳ בקרי׳ וסימניהון בלשו׳ הרגו׳ חרבא דמטה אשתית׳ ופירוש׳ חרב יראתם וחרב אביא׳ ומדוע לא יראתם לדבר׳ כי יראתם מפני האש׳ היא ג׳ רא׳ פס׳ בקרי׳ וסימניהון׳ היא מעיצת והיא שלחה׳ היא החיה אשר ראיתי׳ היא לא תהיה לכם לסיר׳ פלטיהו ל׳ בניה׳ ז׳ בקרי׳ וסימניהון׳ יואב כהנבאי׳ ואלין עני׳ מן קבצאל׳ אתו עשיתי׳ עשר׳ ויחזקאל׳

אחיך אחיך · בארה בארה · גבים גבים · רבחן רבחן · הנער הנער · ועשהאל ועשהאל · חי חי · חנני חנני
חלמתי חלמתי · ל ארבע ארבע ל · על גבול · ה רסמי בקרי · וסימניהון על גבול ארץ אדום ·
וישמע בלק כי בא בלעם · על גבול בסלה הכר · בחרב הפלו · והנותר לנשיא תנ רפסו · ואל לב · ל רסמי

אשר נפצותם בהם ונתתי לכם
את אדמת ישראל ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה ואת כל
תועבותיה ממנה ונתתי להם לב
אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסירתי לב האבן מבשרם ונתתי
להם לב בשר למען בחקתי ילכו
ואת משפטי ישמרו ועשו א
אתם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים ואל לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם הלך דרכם בר
בראשם נתתי נאם אדני יהוה
וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה ויעל
כבוד יהוה מעל תוך העיר
ויעמד על ההר אשר מקדם
לעיר ורוח נשאתני ותבאני
כשדימה אל הגולה במראה
ברוח אלהים ויעל מעלי
המראה אשר ראיתי ואדבר
אל הגולה את כל דברי יהוה
אשר הראני

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם בתוך בית המרי אתה ישב
אשר עינים להם לראות ולא
ראו אזנים להם לשמע ולא
שמעו כי בית מרי הם

ואתה בן אדם עשה
לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם
וגלית ממקומך אל מקום אחר
לעיניהם אולי יראו כי בית
מרי המה והוצאת כליך ככלי
גולה יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצאי גולה
לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת
בו לעיניהם על כתף תשא
בעלטה תוציא פניך תכסה
ולא תראה את הארץ כי
מופת נתתיך לבית ישראל
ואעש כן כאשר צויתי כלי
הוצאתי ככלי גולה יומם וב
ובערב חתרתי לי בקיר ביד
בעלטה הוצאתי על כתף נש
נשאתי לעיניהם

ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר
בן אדם הלא אמרו אליך בית
ישראל בית המרי מה אתה
עשה אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא הזה
בירושלם וכל בית ישראל אשר
המה בתוכם אמר אני מופתכם
כאשר עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו והנשיא
אשר בתוכם אל כתף ישא
בעלטה ויצא בקיר יחתרו
להוציא בו פניו יכסה יען אשר
לא יראה לעין הוא את הארץ

יב בטע בסב כה אמר · וסימניהון כה אמר יי חלליכם אשר שמתם בתוכה · הרחקתים והביאתי · המיש ל
מחרי · הזכרכם · ההליבמה · מקדשי · באש · פותח · לוקח · וחבירו לוקח · על גבול ה רסמי בקרי ·
וסימניהון בהר · בלק · כבלות · בחרב הפלו · והנותר תנ רפסו · וזה טעותי · כי מדברים למעלה · על
ההר ד רסמי בקרי · וסימניהון העברון את האלהים וענן כבד על ההר · ועבר משם · ויעמד על ההר אשר
ובערב · ר בקרי · וסימנ · יהיה על המשכן · בבקר האמר · חתרתי לי בקיר · ומקטירים ליי עלות בבקר ·

כשרימה ג̇ בקר׳ וסימנהון ודוח ותרבי ותשלח׳ אל ארמת ה רסמי וסימנהון ואמרת אל עם׳
ובזות והיתה ידי׳ שים פניך יען מחאך׳ הנני פרחת הם יב סו פס וסימנהון שלשת השרים׳
שלשת הפלים׳ ישפוטו הם׳ אשר כפר בהם׳ כל הולך על גחון׳ אלה קרואי העדה׳ אשאלה מכם שאלה׳

ופרשתי את רשתי עליו ונתפש
במצודתי והבאתי אתו בבלה
ארץ כשדים ואותה לא יראה
ושם ימות׃ וכל אשר סביבתו
עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח
וחרב אריק אחריהם׃ וידעו כי
אני יהוה בהפיצי אותם בגוים
וזריתי אותם בארצות׃ והותרתי
מהם אנשי מספר מחרב מרעב
ומדבר למען יספרו את כל
תועבותיהם בגוים אשר באו שם
וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם לחמך ברעש תאכל
ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה׃
ואמרת אל עם הארץ כה אמר
אדני יהוה ליושבי ירושלם אל
אדמת ישראל לחמם בדאגה
יאכלו ומימיהם בשממון ישתו
למען תשם ארצה ממלאה
מחמס כל הישבים בה׃ והערים
הנושבות תחרבנה והארץ שממה
תהיה וידעתם כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם מה המשל הזה
לכם על אדמת ישראל לאמר
יארכו הימים ואבד כל חזון׃
לכן אמר אליהם כה
אמר אדני יהוה השבתי את

המשל הזה ולא ימשלו אתו
עוד בישראל כי אם דבר אליהם
קרבו הימים ודבר כל חזון׃ כי לא
יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם
חלק בתוך בית ישראל׃ כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר
דבר ויעשה לא תמשך עוד
כי בימיכם בית המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם הנה בית ישראל
אמרים החזון אשר הוא חזה
לימים רבים ולעתים רחוקות
הוא נבא׃ לכן אמר אליהם כה
אמר אדני יהוה לא תמשך
עוד כל דברי אשר אדבר דבר
ויעשה נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם הנבא אל נביאי
ישראל הנבאים ואמרת לנביאי
מלבם שמעו דבר יהוה׃ כה
אמר אדני יהוה הוי על הנביאים
הנבלים אשר הלכים אחר רוחם
ולבלתי ראו׃ כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו׃ לא עליתם
בפרצות ותגדרו גדר על בית
ישראל לעמד במלחמה ביום
יהוה׃ חזו שוא וקסם כזב האמרים
נאם יהוה ויהוה לא שלחם

כספך וזהבך׳ שכולה וגלמודה׳ בתוך בית המרי׳ מהל מלח הל חרשיא׳ וחבירו חלק ג̇ קמ̇ בקרי׳
וסימניהון הן עשו אחי איש שעיר׳ ומקסם חלק׳ ופה חלק׳ וחד וחלק משמן חכה׳ חד כתו׳ חד כנבי׳ חד
בכתובי׳ אזרה ג̇ בקרי׳ וסימנהון׳ ואתכם אזרה בגוים׳ לכל רוח׳ לכל רוח׳
אל ירושלם יג̇ רסמי׳ בקרי׳ וסימנהון הנביאים׳ שפטו׳ והטף סמך׳ ואספתי׳ יעלה׳ ויקהל׳ ויקהל׳
אז יקהל׳ וישבו׳ ויסבו׳ ושמעה׳ וכל עירא רבו׳ אל ירושלים׳ בבאו על ירושלם׳ ואביאה׳

האכל יז׳ וסימנהו׳ ויענו ה׳ אלהים על הארם לאמר׳ ובת כהן כי תהיה׳ וחבירו׳ ומכהן׳ ועשית
עולתיך רק את רמון׳ כי היער אל עיר׳ עלה עשן באפו׳ וחבירו׳ ויען השליש׳ וחבירו׳ כי כבערה כאש׳
ולחמך ברעש האכל׳ האנק דם מתים׳ כי אש היא עד אבדון׳ ועפה הילכות בידה סה׳ יבא אלהינו

ויחלו לקים דבר ׃ המחזה
שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם
ואמרים נאם יהוה ואני לא
דברתי ׃ לכן
כה אמר אדני יהוה יען דברכם
שוא וחזיתם כזב לכן הנני
אליכם נאם אדני יהוה ׃ והיתה
ידי אל הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד עמי לא
יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו
ואל אדמת ישראל לא יבאו
וידעתם כי אני אדני יהוה ׃ יען
וביען התעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא בנה חיץ
והנם טחים אתו תפל ׃ אמר
אל טחי תפל ויפל היה גשם
שוטף ואתנה אבני אלגביש
תפלנה ורוח סערות תבקע ׃ והנה
נפל הקיר הלוא יאמר אליכם
איה הטיח אשר טחתם ׃
לכן כה אמר אדני יהוה
ובקעתי רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה ׃ והרסתי
את הקיר אשר טחתם תפל
והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו
ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם
כי אני יהוה ׃ וכליתי
את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר

לכם אין הקיר ואין הטחים אתו ׃
נביאי ישראל הנבאים אל
ירושלם והחזים לה חזון שלם
ואין שלם נאם אדני יהוה ׃
ואתה בן אדם שים
פניך אל בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן ׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות
כסתות על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש כל קומה
לצודד נפשות הנפשות תצודדנה
לעמי ונפשות לכנה תחיינה ׃
ותחללנה אתי אל עמי בשעלי
שערים ובפתותי לחם להמית
נפשות אשר לא תמותנה ולחיות
נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם
לעמי שמעי כזב ׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל
כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות
שם את הנפשות לפרחות וקרעתי
אתם מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם מצדדות
את נפשים לפרחת ׃ וקרעתי את
מספחתיכם והצלתי את עמי
מידכן ולא יהיו עוד בידכן
למצודה וידעתן כי אני יהוה ׃
יען הכאות לב צדיק שקר
ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי
רשע לבלתי שוב מדרכו הרע

על בית ועל בית יג׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ויגשו אל האיש אשר על׳ איש למשפחתו על׳ והנה
הכהנים׳ ויספדו ויבכו׳ ויבאו אנשי יהודה וימשחו׳ ויהי מספר הימים׳ האשה התקועית׳ לא עליהם׳
ולא אספיר עוד׳ והקטן זאת בעיניך׳ דה׳ ויהי עזיהו המלך׳ וישם יהוידע פקדת׳ ויסר המלך
וכל מלכים וישעיה וירמיה׳ ויב׳ דכו על בית ועל בית׳ כמ״א׳ אל בית׳ ויאל בית׳ וסימנ׳ יאל בית
ירבעם׳ והלכו גוים רבים׳ והלכו עמים רבים׳ אשר פדה את אברהם׳ והקימתי׳ קרמ׳ רפסו׳ מעבר לדה
תביאנו השאר׳

הלוך אל בית הרכבים · ואל החנויות · ויאמר ירמיהו אל המלך · הוצאתיה נאם יי · נבאת ובאה · ב במפק
הביאו את כל · עליהן ז כה ז בקרי · וסימנהון והנו כהן אש ושימו עליהן · וכתבה עליהן את כל
מזבח אבנים שלמות · ויהושע · ורגמו עליך · שים פניך אל בנות עמך · אשר הקנהו יהיה ולא יאשמו · ב

להחיתו׃ לכן שוא לא תחזינה
וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי
את עמי מידכן וידעתן כי אני
יהוה׃ ויבוא אלי אנשים מזקני
ישראל וישבו לפני׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם האנשים האלה העלו
גלוליהם על לבם ומכשול עונם
נתנו נכח פניהם האדרש אדרש
להם׃ לכן דבר אותם
ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה איש איש מבית ישראל
אשר יעלה את גלוליו אל לבו
ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא
אל הנביא אני יהוה נעניתי לו
בה ברב גלוליו׃ למען תפש את
בית ישראל בלבם אשר נזרו
מעלי בגלוליהם כלם׃
לכן אמר אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה שובו והשיבו
מעל גלוליכם ומעל כל תועבתיכם
השיבו פניכם׃ כי איש איש מבית
ישראל ומהגר אשר יגור
בישראל וינזר מאחרי ויעל
גלוליו אל לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו ובא אל הנביא
לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי׃
ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו
לאות ולמשלים והכרתיו מתוך

עמי וידעתם כי אני יהוה׃
והנביא כי יפתה
ודבר דבר אני יהוה פתיתי את
הנביא ההוא ונטיתי את ידי
עליו והשמדתיו מתוך עמי
ישראל׃ ונשאו עונם כעון
הדרש כעון הנביא יהיה׃ למען
לא יתעו עוד בית ישראל
מאחרי ולא יטמאו עוד בכל
פשעיהם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם ארץ כי
תחטא לי למעל מעל ונטיתי
ידי עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה
אדם ובהמה׃ והיו שלשת הא
האנשים האלה בתוכה נח דניאל
ואיוב המה בצדקתם ינצלו
נפשם נאם אדני יהוה׃ לו חיה
רעה אעביר בארץ ושכלתה
והיתה שממה מבלי עובר מפני
החיה׃ שלשת האנשים האלה
בתוכה חי אני נאם אדני יהוה
אם בנים ואם בנות יצילו המה
לבדם ינצלו והארץ תהיה
שממה׃ או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ
והכרתי ממנה אדם ובהמה׃

כבאנה בית לחם והדס כל העיר · וכל שתי הכליות · דכו · אגילו ל אגילו ל איגלה ל איגלות ל
ואיגלתי ל איגלהו ל נאגלו ל · אל עמי ד רסמי · בקרי · וסימנהון אבו נאספה אל עמי תהללנה
אתו אל עמי · לך הנבא אל עמי ישראל · בא הקץ אל עמי ישראל · והד ואל עמי ידו גורל · מבית
ישראל ו רסמי בקרי · וסימנהון · אשר ישחט שור או כשב · אשר יאכל · ואליהם תאמר · דבר אל אהרן
לכן דבר אתם · הכאבתיו ל · נפשים ל · למיתותי ל · מבזבכם ל

ונטיתי ידי ׳ י׳ חס׳ את כלו׳ . וסימניהון רס׳ ארכה ׳ חשך ׳ והארכתם מהרה ׳ ארץ כי תחטא לי ׳ ואגרע חוקך ׳
ונטיתי ידי על ארום ׳ נטה ידי על פלשתים ׳ אליך הר שעיר ׳ ויט ידו עליו ויכהו ׳ וי׳ נטה ידו ׳ ידו נטה על הים ׳
ויט ידו על צפון ׳ ונטיתי ידי על יהודה ׳ כי נטה אל אל ידו ׳ יען קרא ׳ והמיתי ׳ לו חיה ׳ ל׳ רסמי׳ בקר׳

ושלשת האנשים האלה בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו
בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו׃
או דבר אשלח אל הארץ ההיא
ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית
ממנה אדם ובהמה׃ ונח דנאל
ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה אם בן אם בת יצילו המה
בצדקתם יצילו נפשם׃
כי כה אמר אדני יהוה
אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר
שלחתי אל ירושלם להכרית
ממנה אדם ובהמה׃ והנה נותרה
בה פלטה המוצאים בנים ובנ
ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם
את דרכם ואת עלילותם ונחמתם
על הרעה אשר הבאתי על
ירושלם את כל אשר הבאתי
עליה׃ ונחמו אתכם כי תראו
את דרכם ואת עלילותם וידעתם
כי לא חנם עשיתי את כל
אשר עשיתי בה נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם מה
יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה
אשר היה בעצי היער׃ היקח
ממנו עץ לעשות למלאכה
אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו

כל כלי׃ הנה לאש נתן לאכלה
את שני קצותיו אכלה האש
ותוכו נחר היצלח למלאכה׃
הנה בהיותו תמים לא יעשה
למלאכה אף כי אש אכלתהו
ויחר ונעשה עוד למלאכה׃
לכן כה אמר אדני
יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער
אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי
את ישבי ירושלם׃ ונתתי את
פני בהם מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי אני יהוה
בשומי את פני בהם׃ ונתתי את
הארץ שממה יען מעלו מעל
נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם הודע את ירושלם את
תועבתיה׃ ואמרת כה אמר
אדני יהוה לירושלם מכרתיך
ומלדתיך מארץ הכנעני אביך
האמרי ואמך חתית׃ ומולדותיך
ביום הולדת אותך לא כרת שרך
ובמים לא רחצת למשעי והמ
והמלח לא המלחת והחתל לא
חתלת׃ לא חסה עליך עין לע
לעשות לך אחת מאלה לחמלה
עליך ותשלכי אל פני השדה
בגעל נפשך ביום הלדת אתך׃
ואעבר עליך ואראך מתבוססת

BRITISH MUSEUM

אשלח ׳ ט׳ בקר׳ ׳ וסימניהון אנכי אשלח גדי עזים ׳ יהי כן ה׳ עמכם כאשר אשלח ׳ את איביתי אשלח ׳ מוי׳
רעב ולחמי רשת ׳ והכרתי ׳ דבר אשלח ׳ הן אעצר השמים ולא יהיה מטר ׳ כי לאכני הימים
למלאכה רג׳ כמב׳ יפו׳ . ואיוב ד׳ וסימניהון ׳ ונח דנאל ואיוב ׳ וחכרו ׳ ואיוב הכל יפצה פיהו ׳ ואיוב עברי ׳ כל קר׳
ונח ׳ג׳ רא׳ פס׳ וסימניהון ׳ ונח מצא חן ׳ ונח בן שש מאות ׳ ונח דנאל ואיוב . והאש ׳ג׳ בקר׳ ׳ וסימניהון
והאש על המזבח ׳ והאש מהאש יצאו ׳ ירדה מהשמים ׳ חד כת׳ חד בנע׳ חד בכתוב׳ ׳ ונחמתם ׳ ל׳

פליטה ב חס בליט בקרי וסימניהון ואכל את יתר הפלטה והנה נותרה בה פלטה ויכו את שארית
הפלטה חד בת חד בנבי חד בכתו אכלתהו ד בקרי וסימניהון חיה רעה אכלתהו טרף טרף לכו והיגנו
כי אש אכלתהו ותחש בהמה בשוממי ב בשוממי ענן לנשו את פני רבבה ד בקרי וסימניהון

בדמיך ואמר לך בדמיך חיי וא
ואמר לך בדמיך חיי׃ רבבה
כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגד
ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שד
שדים נכנו ושערך צמח ואת
ערם ועריה׃ ואעבר עליך ואראך
והנה עתך עת דדים ואפרש
כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית אתך
נאם אדני יהוה ותהיי לי׃ וא
וארחצך במים ואשטף דמיך
מעליך ואסכך בשמן׃ ואלבישך
רקמה ואנעלך תחש ואחבשך
בשש ואכסך משי׃ ואעדך עדי
ואתנה צמידים על ידיך ורביד
על גרונך׃ ואתן נזם על אפך
ועגילים על אזניך ועטרת
תפארת בראשך׃ ותעדי זהב
וכסף ומלבושך שש ומשי ו
ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי
ותיפי במאד מאד ותצלחי
למלוכה׃ ויצא לך שם בגוים
ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר
שמתי עליך נאם אדני יהוה׃
ותבטחי ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך על כל
עובר לו יהי׃ ותקחי מבגדיך
ותעשי לך במות טלאות ותזני
עליהם לא באות ולא יהיה׃

ותקחי כלי תפארתך מזהבי
ומכספי אשר נתתי לך ותעשי
לך צלמי זכר ותזני בם׃ ותקחי את
בגדי רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם׃ ולחמי
אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש
האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח
ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ ותקחי
את בניך ואת בנותיך אשר
ילדת לי ותזבחים להם לאכול
המעט מתזנותך׃ ותשחטי את
בני ותתנים בהעביר אותם להם׃
ואת כל תועבתיך ותזנתיך לא
זכרתי את ימי נעוריך בהיותך
ערם ועריה מתבוססת בדמך
היית׃ ויהי אחרי כל רעתך אוי
אוי לך נאם אדני יהוה׃ ותבני
לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב׃
אל כל ראש דרך בנית רמתך
ותתעבי את יפיך ותפשקי את
רגליך לכל עובר ותרבי את
תזנותך׃ ותזני אל בני מצרים
שכניך גדלי בשר ותרבי את
תזנתך להכעיסני׃ והנה נטיתי
ידי עליך ואגרע חקך ואתנך
בנפש שנאותיך בנות פלשתים
הנכלמות מדרכך זמה׃ ותזני
אל בני אשור מבלתי שבעתך
ותזנים וגם לא שבעת׃ ותרבי

וסימניהון את היי לאלפי רבבה ורבותיכם חמשה איכה ירדף אחד אלף כצמח השדה נתתיך וחד ורבבה
מימינך דדים ד בקרי ב חס וחד מל וסימניהון ואעבר עליך ושכבו למשכב דדים לכה נרוה
דודים ושמן ו בקרי וסימניהון ותעדי ולחמי בחכי איש מחסור ושלא כסת אל פני ט
רסמי בקרי וסימניהון שלש פעמים קודם המנחה ויקחו את המנחה ושלח את אשר
יבא משה ויקהילו משה לא חסה ויצאה בשער הגיא ומן בעשרים וחמש שנה

וגם · יג לב מלי מסו פס · וסימניהון וגם הגמלים השקתה · וגם בעליו יומת · וגם שמו בכליהם · וגם עם
אנשים · וגם אני אליך · וגם לא שבעת · וגם משרי ישראל · וגם במכתב לאמר · וחכי רעזר · וגם בהמות
עורי · וגם ילדתי בנים · וגם זה הכל רבקול הסירים · וגם נגיד כריתי · וחילות · ג · וגם סו פס ומל חד · וסימני

תזנותיך אל ארץ כנען כש
דימה וגם בזאת לא שבעת
מה אמלה לבתך נאם אדני
יהוה בעשותך את כל אלה
מעשה אשה זונה שלטת
בבנותיך גבך בראש כל דרך
ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא
הייתי כזונה לקלס אתנן
האשה המנאפת תחת אישה תקח את
זרים לכל זנות יתנו נדה ואת
נתת את נדניך לכל מאהביך
ותשחדי אותם לבוא אליך
מסביב בתזנותיך ויהי בך הפך
מן הנשים בתזנותיך ואחריך
לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא
נתן לך ותהי להפך לכן זונה
שמעי דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה יען השפך
נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך
על מאהביך ועל כל גלולי תוע
בותיך וכדמי בניך אשר
נתת להם לכן הנני מקבץ את
כל מאהביך אשר ערבת עליהם
ואת כל אשר אהבת על כל
אשר שנאת וקבצתי אתם
עליך מסביב וגליתי ערותך
אליהם וראו את כל ערותך
ושפטתיך משפטי נאפות וש
פכת דם ונתתיך דם חמה

וקנאה ונתתי אותך בידם והרסו
גבך ונתצו רמתיך והפשיטו
אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירם ועריה והעלו
עליך קהל ורגמו אותך באבן
ובתקוך בחרבותם ושרפו בתיך
באש ועשו בך שפטים לעיני
נשים רבות והשבתיך מזונה וגם
אתנן לא תתני עוד והנחתי
חמתי בך וסרה קנאתי ממך
ושקטתי ולא אכעס עוד יען
אשר לא זכרתי את ימי נעוריך
ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא
דרכך בראש נתתי נאם אדני
יהוה ולא עשיתי את הזמה על
כל תועבתיך הנה כל המשל
עליך ימשל לאמר כאמה בתה
בת אמך את געלת אישה ובניה
ואחות אחותך את אשר געלו
אנשיהן ובניהן אמכן חתית
ואביכן אמרי ואחותך הגדולה
שמרון היא ובנותיה היושבת על
שמאולך ואחותך הקטנה ממך
היושבת מימינך סדם ובנותיה
ולא בדרכיהן הלכתי ובתועבותיהן
עשיתי כמעט קט ותשחתי
מהן בכל דרכיך חי אני נאם
אדני יהוה אם עשתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר

וגם לחרפה · וגם מרוטה · וגם יקרה ·
ותשלח מלאכים · ר כת עשיתי · וקרי עשית · כשדימה · ג סבירי · וסימניהון ורוח נשאתני · אל ארץ כנען
כה אמר · ח כתע כסם · וסימניהון הכה מכפך · השפך · והאבדתי · כסיתי · הנני · האתה · רב לכם · הנשיאת · וסימניהון בבנותך גבך · יען · ולא מדרכיהן · ושמרון
לריח · יו סבירי · וסימ · ולקחת הכבש · קרבן ראשית · והקטירם · ואת כל חלבה · ואת הקרב · מעל פניהם · וזרק
הכהן את הדם · והיה אם מעיני העדה · אך בכור שור · עלת תמיד · בכורים · ראש השנה · עלת החדש · ולחמי אשר נתתי לך ·

אותך ׳ג׳ מל בנקבות ׳ וסימנהון ׳ כי אם אתך ׳ יען ׳ה׳ אותך ׳ פן נשקת ׳ נשפט ׳ הנטע ׳ מכת אויב ׳ הלרת
קרמ ׳ והפשיטו ׳ ורבת ׳ השאטות ורבת ׳ העמר ורבת ׳ בחמה ׳ בשנאה ׳ ונרן כ״א בקר ׳ וסימניהון ׳
והפרה לא נפרחה ׳ פקדיהם ׳ ואלעזר בן אהרן ׳ סרני פלשתים ׳ והדי המשרה ׳ ונרן הספר ׳ פרוח הפרח ׳ שאו עיניכם ׳

כאשר עשית את ובנותיך הנה זה
היה עון סדם אחותך גאון שבעת
לחם ושלות השקט היה לה ולבנ
ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה
ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני
ואסיר אתהן כאשר ראיתי
ושמרון כחצי חטאתיך
לא חטאה ותרבי את תועבותיך
מהנה ותצדקי את אחותך בכל
תועבתיך אשר עשיתי גם את
שאי כלמתך אשר פללת לאחותך
בחטאתיך אשר התעבת מהן
תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי
כלמתך בצדקתך אחותך ושבתי
את שביתהן את שבית סדם ובנ
ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה
ושבית שביתיך בתוכהנה למען
תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר
עשית בנחמך אתן ואחותך סדם ובנותיה
תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן
לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן
ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך
ביום גאוניך בטרם תגלה רעתך כמו עת
חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות
פלשתים השאטות אותך מסביב
את זמתך ואת תועבותיך אתי
נשאתים נאם אדני יהוה
כי כה אמר אדני יהוה
ועשית אותך כאשר עשית

אשר בזית אלה להפר ברית
וזכרתי אני את בריתי אותך
בימי נעוריך והקמותי לך ברית
עולם וזכרת את דרכיך ונכלמת
בקחתך את אחותיך הגדלות ממך
אל הקטנות ממך ונתתי אתהן
לך לבנות ולא מבריתך והקימותי
אני את בריתי אתך וידעת כי
אני יהוה למען תזכרי ובשת
ולא יהיה לך עוד פתחון פה
מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר
עשית נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם חוד חידה
ומשל משל אל בית ישראל
ואמרת כה אמר אדני יהוה
הנשר הגדול גדול הכנפים ארך
האבר מלא הנוצה אשר לו
הרקמה בא אל הלבנון ויקח
את צמרת הארז את ראש
יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ
כנען בעיר רכלים שמו ויקח
מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע
קח על מים רבים צפצפה שמו
ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת
קומה לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן
ותעש בדים ותשלח פארות
ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים

כי שרד׳ ׳ הנה לאש נתן לאכלה ׳ וכתרך אהרן ׳ התיהם ׳ ויביא שמן ׳ ויהמירמר ׳ נרן הסל ׳ פתשגן ׳ יביאו הן
אין נרן ׳ מרומים ׳ ישכן ׳ ישכב ׳ ויהנהו ׳ ׳ג׳ מל ׳ בקר ׳ מן ״א אתהן ׳ וסימניהון ׳ וכתועבותיהן עשית ׳
וכעל ׳ לוהיכם השחתה ׳ והאח שרפתם והפחות ׳ הא ׳ ׳ג׳ בקר ׳ וסימניהון הא כרי פרזלא ׳ וגם אני הא ׳
האלכם זרע ׳ גאון ׳ג׳ בקר ׳ וסימנ ׳ שבעה לחם ׳ עדה נא גאון ׳ לפני שבר גאון ׳ אחותך ׳ג׳ בקר ׳ וסימ ׳
שמרון ׳ ארכות ׳ לסריס ׳ תגלה ׳ ׳ג׳ וסימ ׳ לא תעלה במעלות ׳ בטרם תגלה ׳ תגלה רעתו ׳ וחד ותגלה רעתו ׳

חטאה ב׳ בקר׳ כי לה׳ ושמרון · צמחה ד׳ בקרי׳ וסימניהון כי כארץ תוציא צמחה · כל טרפי
על ערוגת׳ תלמיה רוה נחת גדודיה כרכיבים׳ · לבנת׳ ד׳ בקר׳ וסימניהון · ואיש או אשה כי יהיה׳
ב׳ כו׳ והנה מעד כטרם בהות בהות׳ לבנת׳ וליה מבריתיך כתר׳ לשון בנתי׳ · והקימתי ו׳ כה כן וסימנ׳

ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה
שרשיה עליו ודליותיו שלחה
לו להשקות אותה מערגות מטעה
אל שדה טוב אל מים רבים
היא שתולה לעשות ענף ולשאת
פרי להיות לגפן אדרת
אמר כה אמר אדני יהוה תצלח
הלוא את שרשיה ינתק ואת
פריה יקוסס ויבש כל טרפי
צמחה תיבש ולא בזרע גדולה
ובעם רב למשאות אותה
משרשיה והנה שתולה התצלח
הלא כגעת בה רוח הקדים
תיבש יבש על ערגת צמחה
תיבש׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ אמר נא לבית
המרי הלא ידעתם מה אלה
אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת שריה
ויבא אותם אליו בבלה׃ ויקח
מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית
ויבא אתו באלה ואת אילי
הארץ לקח׃ להיות ממלכה
שפלה לבלתי התנשא לשמר
את בריתו לעמדה׃ וימרד בו
לשלח מלאכיו מצרים לתת לו
סוסים ועם רב היצלח הימלט
העשה אלה והפר ברית ונמלט׃
חי אני נאם אדני יהוה אם לא

במקום המלך הממליך אתו
אשר בזה את אלתו ואשר
הפר את בריתו אתו בתוך בבל
ימות׃ ולא בחיל גדול ובקהל
רב יעשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק להכרית
נפשות רבות׃ ובזה אלה להפר
ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה
לא ימלט׃ לכן כה
אמר אדני יהוה חי אני אם לא
אלתי אשר בזה ובריתי אשר
הפיר ונתתיו בראשו׃ ופרשתי
עליו רשתי ונתפש במצודתי
והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו
שם מעלו אשר מעל בי׃ ואת
כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו
והנשארים לכל רוח יפרשו
וידעתם כי אני יהוה דברתי׃
כה אמר אדני יהוה
ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך
אקטף ושתלתי אני על הר גבה
ותלול׃ בהר מרום ישראל אשתלנו
ונשא ענף ועשה פרי
והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו
כל צפור כל כנף בצל דליותיו
תשכנה׃ וידעו כל עצי השדה כי
אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי
עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי

הפטרה

ופניתי אליכם והקימותי לי כהן נאמן הקימתי את דבר ה׳ עליך את זרעך דשמואל׳ אני את בריתי יהנ׳
דיחזקאל׳ ו׳ מל׳ רמל׳ וסימניהון בימי נעוריך והקימתי לך׳ זרעך מלכותך׳ קח ב׳ קמ׳ אם אתה
תקח לך על מים׳ בראשו יד׳ בקר׳ וסימניהון ושלם אתו בראשו כראשו נגעו׳ והשיב את אשמו
בראשו דמו בראשו ויאנחו בהיים ואת רעה נבל השיב׳ להצדיק צדיק׳ וחכינו וכובע ישועה בראשו׳ ישוב
ויגיד בראשו׳ דירמיה׳ ונתתו בראשו׳ ושמע השמע׳ ישוב עמלו׳ המכס ענין בראשו׳ ואשר נתן כתר׳

יהלך ג̇ בקרי וסימניהון בחקתי יהלך צדיק לפניו יהלך אם יהלך איש על הגבלים פריץ ב̇ וסימניהון
אתו שמרתי ודין ישיב כ̇ד בקרי וסימניהון לו ישטמנו בעל הכור אם עיר רבות ואם מעט
רק לא ירבה הרגיעו וי̇ו̇ ישיב לאישו יגמלנו וחבירו אמרי נא לשלמה ולא ישיב אל לבו בנשך עני ואביון

עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ מה לכם אתם מ־
משלים את המשל הזה על
אדמת ישראל לאמר אבות
יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה׃
חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה
בישראל׃ הן כל הנפשות לי הנה
כנפש האב וכנפש הבן לי הנה
הנפש החטאת היא תמות׃
ואיש כי יהיה צדיק
ועשה משפט וצדקה׃ אל ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא אל
גלולי בית ישראל ואת אשת
רעהו לא טמא ואל אשה נדה
לא יקרב׃ ואיש לא יונה חבלתו
חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו ל
לרעב יתן ועירום יכסה בגד׃ בנשך
לא יתן ותרבית לא יקח מעול
ישיב ידו משפט אמת יעשה
בין איש לאיש׃ בחקותי יהלך
ומשפטי שמר לעשות אמת
צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני
יהוה׃ והוליד בן פריץ שפך דם
ועשה אח מאחד מאלה׃ והוא
את כל אלה לא עשה כי גם אל
ההרים אכל ואת אשת רעהו
טמא׃ עני ואביון הונה גזלות

גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים
נשא עיניו תועבה עשה׃ בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה
את כל התועבות האלה עשה
מות יומת דמיו בו יהיה׃ והנה
הוליד בן וירא את כל חטאת
אביו אשר עשה ויראה ולא
יעשה כהן׃ על ההרים לא אכל
ועיניו לא נשא אל גלולי בית
ישראל את אשת רעהו לא
טמא׃ ואיש לא הונה חבל לא
חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב
נתן ועירום כסה בגד׃ מעני השיב
ידו נשך ותרבית לא לקח מ־
משפטי עשה בחקותי הלך הוא
לא ימות בעון אביו חיה יחיה׃
אביו כי עשק עשק גזל גזל אח
ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו
והנה מת בעונו׃ ואמרתם מדע
לא נשא הבן בעון האב והבן
משפט וצדקה עשה את כל
חקותי שמר ויעשה אתם חיה
יחיה׃ הנפש החטאת היא תמות
בן לא ישא בעון האב ואב לא
ישא בעון הבן צדקת הצדיק
עליו תהיה ורשעת רשע עליו
תהיה׃ והרשע כי ישוב מכל
חטאתו אשר עשה ושמר את
כל חקותי ועשה משפט וצדקה

ואיש לא יונה חבל ישיב וריב לו̇ הכעיס אפרים ישוב הרע אלוה לא ישיב האמין מענה מפרי
כענה פנוי על ההרים ב̇ רסמי בקרי וסימניהון על ההרים לא אכל תני רסף דמותך וכל
שאר קרי רכו כמה נביאים ומלכים שיר למעלות יחיה יח בקרי וסימניהון לו ישמע
יחיה לפניך עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה לא הגעת ידכי אני מי יחיה ויטנך וירעבך ויאכלך
ב̇ כו ואמתהו בעקבה בנשך פשעו וכתוב ישרץ מי גבר יחיה ולא יראה עבר ביתו ויאמר למלך

הנה עפלה לא ישרה׳ אם יולד איש מאה׳ כי אם שנים הרבה יחיה׳ וכל חין יחיה רבו׳ ויתהלך ׳ד
רא פס׳ וסימנהון ויתהלך חנך׳ וחכירו יחטן׳ ויתהלך בתוך אריות׳ ויתנהו ׳ד בקרי׳ וסימנהון
בסוגר׳ בחחים׳ ההיכו עבריך׳ ויתכו׳ ויעשו׳ ישמע׳ ׳ מקרי׳ וסימנהון׳ וככל יאטר אמרתי אליכם

חיה יחיה לא ימות׃ כל פשעיו
אשר עשה לא יזכרו לו
בצדקתו אשר עשה יחיה׃
החפץ אחפץ מות רשע נאם
אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו
וחיה׃ ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ככל
התועבת אשר עשה הרשע
יעשה וחי כל צדקתו אשר
עשה לא תזכרנה במעלו אשר
מעל ובחטאתו אשר חטא
בם ימות׃ ואמרתם לא יתכן דרך
אדני שמעו נא בית ישראל
הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם
לא יתכנו׃ בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת עליהם בעולו
אשר עשה ימות׃
ובשוב רשע מרשעתו אשר
עשה ויעש משפט וצדקה הוא
את נפשו יחיה׃ ויראה וישוב
מכל פשעיו אשר עשה חיו
יחיה לא ימות׃ ואמרו בית
ישראל לא יתכן דרך אדני
הדרכי לא יתכנו בית ישראל
הלא דרכיכם לא יתכן׃ לכן איש
כדרכיו אשפט אתכם בית
ישראל נאם אדני יהוה שובו
והשיבו מכל פשעיכם ולא
יהיה לכם למכשול עון׃ השליכו

מעליכם את כל פשעיכם אשר
פשעתם בם ועשו לכם לב חדש
ורוח חדשה ולמה תמתו בית
ישראל׃ כי לא אחפץ במות
המת נאם אדני יהוה והשיבו
וחיו׃ ואתה שא
קינה אל נשיאי ישראל׃
ואמרת מה אמך לביא בין
אריות רבצה בתוך כפרים רבתה
גוריה׃ ותעל אחד מגוריה כפיר
היה וילמד לטרף טרף אדם
אכל׃ וישמעו אליו גוים
בשחתם נתפש ויבאהו בחחים
אל ארץ מצרים׃ ותרא כי נוחלה
אבדה תקותה ותקח אחד מגוריה
כפיר שמתהו׃ ויתהלך בתוך
אריות כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אכל׃ וידע אלמנותיו
ועריהם החריב ותשם ארץ
ומלאה מקול שאגתו׃ ויתנו
עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם בשחתם
נתפש׃ ויתנהו בסוגר בחחים
ויבאהו אל מלך בבל יבאהו
במצדות למען לא ישמע קולו
עוד אל הרי ישראל׃
אמך כגפן בדמך על מים
שתולה פריה וענפה היתה
ממים רבים׃ ויהי לה מטות עז

אליכם תשמרו׳ לא ישמע עוד חמס בארצך׳ וגלתי בירושלם׳ כהקיר ביר מימיה׳ עוד ישמע במקום
הזה׳ ויתנהו בסוגר בחחים׳ והשבתי המון שיריך׳ קול מלאכבה׳ ולא יעזבם׳ וגם נביאים העמדת׳ וחד
וישמע ויקמו הכהנים׳ ויביאהו ׳ז חס׳ וסימנהון׳ אדני׳ בזק׳ אוריהו׳ וירכיבהו׳ פלשתים׳
וישמע׳ בסוגר׳ אחזיהו׳ במצדות׳ ׳ח בקרי׳ וסימנהון בלשון תרגום׳
חלמת׳ חמרתה׳ סגיאת דקיהא׳ שבועתא׳ אתביעת׳ טנא׳ מרוריא׳ הדרכי ׳ל׳ הדרכי ׳ל׳ לביא ׳ל

התפרקו׳ ל׳ · התפרקו׳ ל׳ ויתפרקו׳ ל׳ פרקו׳ ל׳ ויפרקנו׳ ל׳ מפרקתו׳ ל׳ מפרק׳ ל׳ הפרק׳ ל׳ פרק׳ ל׳
בחרי׳ ו׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ויצא משה מעם פרעה בחרי אף׳ ויחן ואדם ובן רמליהו׳ זרע בחרי אף׳ ויקם יהונתן
מעם השלחן׳ ויברילם אמיניהו׳ בישראל׳ ורוח הקדים׳ ב׳ ורוח הקדים נשא את הארבה׳

אל שבטי משלים ותגבה קומתו
על בין עבתים וירא בגבהו ברב
דליותיו ׃ ותתש בחמה לארץ
השלכה ורוח הקדים הוביש פריה
התפרקו ויבשו מטה עזה אש
אכלתהו ׃ ועתה שתולה במדבר
בארץ ציה וצמא ׃ ותצא אש
ממטה בדיה פריה אכלה ולא
היה בה מטה עז שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה ׃
ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש באו
אנשים מזקני ישראל לדרש
את יהוה וישבו לפני ׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ׃ בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה הלדרש אתי אתם
באים חי אני אם אדרש לכם נאם
אדני יהוה ׃ התשפט אתם הת
התשפוט בן אדם את תועבות
אבותם הודיעם ׃ ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה ביום בחרי
בישראל ואשא ידי לזרע בית
יעקב ואודע להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני יהוה
אלהיכם ׃ ביום ההוא נשאתי ידי
להם להוציאם מארץ מצרים
אל ארץ אשר תרתי להם זבת

הפטרה
חדשים
יהיו

חלב ודבש צבי היא לכל הארצות ׃
ואמר אליהם איש שקוצי
עיניו השליכו ובגלולי מצרים
אל תטמאו אני יהוה אלהיכם ׃
וימרו בי ולא אבו לשמע אלי
איש את שקוצי עיניהם לא
השליכו ואת גלולי מצרים לא
עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצ
מצרים ׃ ואעש למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם מארץ מצר
מצרים ׃ ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר ׃ ואתן להם
את חקותי ואת משפטי הודעתי
אותם אשר יעשה אתם האדם
וחי בהם ׃ וגם את שבתותי נתתי
להם להיות לאות ביני וביניהם
לדעת כי אני יהוה מקדשם ׃
וימרו בי בית ישראל במדבר
בחקותי לא הלכו ואת משפטי
מאסו אשר יעשה אתם האדם
וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד
ואמר לשפך חמתי עליהם
במדבר לכלותם ׃ ואעשה למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתים לעיניהם ׃ וגם
אני נשאתי ידי להם במדבר

ורוח הקדים הוביש את פריה׳ תרתי׳ ב׳ · תרתי להם ארץ׳ תרתי בלבי׳ · אפי בהם׳ ב׳ דסמי׳
בקרי׳ וסימניהון׳ ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם׳ לכלות אפי בהם׳ תטמאו׳ ג׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ג׳
ולאלה תטמאו׳ ובגלוליהם אל תטמאו׳ ובגלולי מצרים׳ הביא׳ ח׳ בקרי׳ וסימניהון כי ידעתיו למען
אשר יצוה את בניו׳ ואותנו הוציא משם׳ לבעבור׳ לא תוסיפו׳ יכונן׳ תשמעו׳ וגם אני נשאתי ידי
המשפחה אשר׳ אל בניהם׳ ל׳ דסמי׳ הוצאתים׳ ל׳
על בניהם׳ ל׳ דסמי׳

כי אני יי מקדשם ׳ל רסמי׳ וסימנהון והשיאו אתם עון אשמה׳ אך אל הפרכת׳ ושמרו את
משמרתי׳ וגם את שבתתי׳ ואעשה ׳ב בקרי׳ ואעשה למען שמי׳ ואעשה את מלאכת
המלך׳ ותחס ׳ב בקרי׳ ואמר להרגך׳ ותחס עיני׳ ריח ניחחיהם ׳ל ויסכו ׳ל

לבלתי הביא אותם אל הארץ
אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי
היא לכל הארצות: יען במשפטי
מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם
ואת שבתותי חללו כי אחרי
גלוליהם לבם הלך: ותחס עיני
עליהם משחתם ולא עשיתי
אותם כלה במדבר: ואמר אל
בניהם במדבר בחוקי אבותיכם
אל תלכו ואת משפטיהם אל
תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו:
אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו
ואת משפטי שמרו ועשו אותם:
ואת שבתותי קדשו והיו לאות
ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה
אלהיכם: וימרו בי הבנים בחקותי
לא הלכו ואת משפטי לא שמרו
לעשות אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות
אפי בם במדבר: והשבתי את
ידי ואעש למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתי
אותם לעיניהם: וגם אני נשאתי
את ידי להם במדבר להפיץ אתם
בגוים ולזרות אותם בארצות:
יען משפטי לא עשו וחקותי
מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי
גלולי אבותם היו עיניהם: וגם אני

נתתי להם חקים לא טובים ומ
ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא
אותם במתנותם בהעביר כל פטר
רחם למען אשמם למען אשר
ידעו אשר אני יהוה:
לכן דבר אל בית ישראל
בן אדם ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי
אבותיכם במעלם בי מעל: ואביאם
אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אותה להם ויראו כל גבעה
רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את
זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם
וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסכו
שם את נסכיהם: ואמר אליהם
מה הבמה אשר אתם הבאים
שם ויקרא שמה במה עד היום
הזה: לכן אמר אל
בית ישראל כה אמר אדני יהוה
הבדרך אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם זנים:
ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם
באש אתם נטמאים לכל גלוליכם
עד היום ואני אדרש לכם בית
ישראל חי אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם: והעלה על
רוחכם היו לא תהיה אשר
אתם אמרים נהיה כגוים כמ
כמשפחות הארצות לשרת עץ

יחיו ׳ז בקרי׳ וסימנהון האנשים׳ מתים׳ יחיו מתיך נבלתי׳ אדני עליהם׳ ומשפטים׳ אבתיכם יחיה הם׳
ועקיו גם גברו חיל׳ ׳ו פס בקרי׳ ראית בהון למען למען׳ וסימנהון כי ידעתין למען אשר ייטה
כי מאתי יי היתה זאת׳ למען דעת כל עמי הארץ׳ ואטמא אתם׳ למען תנקו׳ הוחרה׳
וסימנהון הלא ימינאו יחלקו שלל׳ ואטמא אתם במתנתם׳ העמוסים מני רחם׳ ושמע הוליך׳ שאול ועצר
רחם׳ ׳ה בקרי׳ וחד ברכת שדים ורחם׳
אשמם ׳ל ולזרות׳ ׳ל אתם הבאים ׳ל רסמי׳ בקרי׳

וכל עץ ה' רסמי' וסימניהון וכל עץ טוב יפלון וחבירו ועץ שמים כי עשה ה' ליער הנגב ואביאם אל הארץ
אמלוך ג' מל בקרי בליש וסימנהון כי מלך המלך והמה בירך ממלכת ובחמה שפוכה אמלוך עליכם והא
עבר כי ימלוך ארדוש ג' מל בליש וסימנהון ושם אדרוש את תרומתיכם ואחר כל ירוק ידרוש כי

ואכן חי אני נאם אדני יהוה
אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה אמלוך עליכם
והוצאתי אתכם מן העמים וק
וקבצתי אתכם מן הארצות א
אשר נפוצותם בם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
והבאתי אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים אל
פנים כאשר נשפטתי את א
אבותיכם במדבר ארץ מצרים
כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה
והעברתי אתכם תחת השבט ו
והבאתי אתכם במסרת הברית
וברותי מכם המרדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא אתם
ואל אדמת ישראל לא יבוא
וידעתם כי אני יהוה ואתם בית
ישראל כה אמר אדני יהוה
איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם
אינכם שמעים אלי ואת שם
קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם כי בהר קדשי בהר
מרום ישראל נאם אדני יהוה
שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם א
אדרוש את תרומתיכם ואת
ראשית משאותיכם בכל קדשיכם
בריח ניחח ארצה אתכם בה

בהוציאי אתכם מן העמים
וקבצתי אתכם מן הארצות
אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם
לעיני הגוים וידעתם כי אני
יהוה בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל אל הארץ אשר נש
נשאתי את ידי לתת אותה
לאבותיכם וזכרתם שם את
דרכיכם ואת כל עלילותיכם
אשר נטמאתם בם ונקטתם בפ
בפניכם בכל רעותיכם אשר
עשיתם וידעתם כי אני יהוה
בעשותי אתכם למען שמי לא
כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם
הנשחתות בית ישראל נאם
אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם שים פניך דרך תימנה
והטף אל דרום והנבא אל יער
השדה נגב ואמרת ליער הנגב
שמע דבר יהוה כה אמר אדני
יהוה הנני מצית בך אש ואכלה
בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא
תכבה להבת שלהבת ונצרבו
בה כל פנים מנגב צפונה וראו
כל בשר כי אני יהוה בערתיה
לא תכבה ואמר אהה אדני
יהוה המה אמרים לי הלא
ממשל משלים הוא

בכם נדרוש לאלהיכם פנים אל פנים ה' רסמי' בקרי' וסימניהון ויקרא יעקב שם המקום פניאל
ודבר ה' אל משה פנים אל פנים ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וגדעון ונשפטתי אתכם שם פנים אל
פנים וחד כמים הפנים לפנים ו' סבירי לשו רבים וקרי לשו יחיד וסימנהון בנגב ערך אל הרים
כבוא ובוא' אנשים בהוציאי ג' בקרי וסימנהון למען יראו את הלחם אשר האכלתי כי בספות
בריח ניחח במסרת ל' אשפט ל' ונשפטו ל' וברותי ל' משאותיכם ל' כוהיר

לא תכבה ל׳ דסמי׳ בקר׳ וסימניהון אש תמיד תוקד על המזבח׃ והאש על המזבח תוקד בו׃ ויצאו
וראו בפגרי האנשים׃ לילה ויומם לא תכבה׃ ואמרת ליער הנגב׃ בערתה׃ ורשע ה׳ בקר׳׃
וסימניהון והכרתי ממך צדיק ורשע׃ ורשע ואהב חמס׃ תם ורשע הוא מכלה׃ יבאוש ויחפיר׃

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים פניך אל
ירושלם והטף אל מקדשים
והנבא אל אדמת ישראל׃ ו
ואמרת לאדמת ישראל כה
אמר יהוה הנני אליך והוצאתי
חרבי מתערה והכרתי ממך
צדיק ורשע׃ יען אשר הכרתי
ממך צדיק ורשע לכן תצא
חרבי מתערה אל כל בשר מנגב
צפון׃ וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה לא תש
תשוב עוד׃
ואתה בן אדם האנח בשברון
מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם׃
והיה כי יאמרו אליך על מה
אתה נאנח ואמרת אל שמועה
כי באה ונמס כל לב ורפו כל
ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים
תלכנה מים הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם הנבא ואמרת כה אמר
אדני אמר חרב חרב הוחדה
וגם מרוטה׃ למען טבח טבח
הוחדה למען היה לה ברק
מרטה או נשיש שבט בני מ
מאסת כל עץ׃ ויתן אתה
למרטה לתפש בכף היא הוחדה

חרב והיא מרטה לתת אותה
ביד הורג׃ זעק והילל בן אדם
כי היא היתה בעמי היא בכל
נשיאי ישראל מגורי אל חרב
היו את עמי לכן ספק אל ירך׃
כי בחן ומה אם גם שבט מאסה
לא יהיה נאם אדני יהוה׃
ואתה בן אדם הנבא
והך כף אל כף ותכפל חרב ש
שלישתה חרב חללים היא חרב
חלל הגדול החדרת להם׃ למען
למוג לב והרבה המכשלים על
כל שעריהם נתתי אבחת חרב
אח עשויה לברק מעטה לטבח׃
התאחדי הימיני השימי הע
השמילי אנה פניך מעדות׃
וגם אני אכה כפי אל כפי וה
והנחתי חמתי אני יהוה דברתי׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ ואתה בן אדם
שים לך שנים דרכים לבוא
חרב מלך בבל מארץ אחד
יצאו שניהם ויד ברא בראש
דרך עיר ברא׃ דרך תשים לבוא
חרב את רבת בני עמון ואת
יהודה בירושלם בצורה׃ כי ע
עמד מלך בבל אל אם הדרך
בראש שני הדרכים לקסם
קסם קלקל בחצים שאל

אל ירושלם ג׳ דסמי׳ בקר׳ וסימניהון כשנה השביעית׃ נבאי ישראל הנבאים׃ את כי ארבעת׃ והטף
אל מקדשים׃ סמך מלך בבל׃ ואספתי את כל הגוים אל ירושלם׃ והיה אשר לא יעלה׃ ויקהל דויד את כל ישראל
וחכיו׃ ויקהל דויד׃ אז יקהל שלמה׃ וישובו כל׃ וייסבו ביהוה׃ ושמעה הנביא׃ וכל עזרא רט במוא׃ ואצר׃
הוחדה ג׳ בקר׳ וסימניהון חרב חרב הוחדה׃ טבח טבח הוחדה׃ היא הוחדה חרב׃ כה אמר ה׳ ד׳ דסמי׳
בספ׳ וסימניהון ואמרת אל אדמת ישראל׃ ונפל על רוח׃ ה׳ חרב חרב הוחדה׃ ונבלו סוסמי מצרים׃

ניצרי ׳ב׳ בקר׳ וישב יעקב בארץ מגורי מגורי אל חרב׳ וזאת יהודה ׳ג׳ רסמי בקר׳ וסימניהון ויהוד
יהודה שלח לפניו אל יוסף לך כנה את ישראל׃ בירושלם ביצרה וקר ב וקר את עבר הארץ ויקד כת
אל כה׃ הלהל ׳ב׳ בחיניס׃ אם חהה הברזל׃ ב פס׳ ראית בהון ג מלין מותאמין וסימניהון קרוט

בתרפים ראה בכבד׃ בימינו היה
הקסם ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח להרים קול
בתרועה לשום כרים על שערים
לשפך סללה לבנות דיק׃ והיה
להם כקסום שוא בעיניהם שבעי
שבעות להם והוא מזכיר עון
להתפש׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען הזכרכם
עונכם בהגלות פשעיכם להראות
חטאותיכם בכל עלילותיכם יען
הזכרכם בכף תתפשו׃ ואתה
חלל רשע נשיא ישראל אשר
בא יומו בעת עון קץ׃
כה אמר אדני יהוה
הסיר המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת השפלה הגבה
והגבה השפיל׃ עוה עוה עוה
אשימנה גם זאת לא היה עד
בא אשר לו המשפט ונתתיו׃
ואתה בן אדם
הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה אל בני עמון ואל חרפתם
ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח
מרוטה להכיל למען ברק׃
בחזות לך שוא בקסם לך כזב
לתת אותך אל צוארי חללי
רשעים אשר בא יומם בעת
עון קץ׃ השב אל תערה במקום

אשר נבראת בארץ מכרותיך
אשפט אתך׃ ושפכתי עליך
זעמי באש עברתי אפיח עליך
ונתתיך ביד אנשים בערים
חרשי משחית׃ לאש תהיה
לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ ואתה בן אדם
התשפט התשפט את עיר
הדמים והודעתה את כל תוע
תועבותיה׃ ואמרת כה אמר
אדני יהוה עיר שפכת דם
בתוכה לבא עתה ועשתה
גלולים עליה לטמאה׃ בדמך
אשר שפכת אשמת ובגלוליך
אשר עשית טמאת ותקריבי
ימיך ותבוא עד שנותיך על כן
נתתיך חרפה לגוים וקלסה
לכל הארצות׃ הקרבות והרחקות
ממך יתקלסו בך טמאת השם
רבת המהומה׃ הנה נשיאי
ישראל איש לזרעו היו בך
למען שפך דם׃ אב ואם הקלו
בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום
ואלמנה הונו בך׃ קדשי בזית
ואת שבתתי חללת׃ אנשי רכיל
היו בך למען שפך דם ואל
ההרים אכלו בך זמה עשו

קרוט קרוט ׳ארץ ארץ ארץ׳ עוה עוה עוה׳ וחד היכל היכל היכל׃ כה אמר
יד בטע כסף׃ וסימניהון חלליכם יען הזכרכם כי הרחקתם השבתי את המשל ביום בחרי לכן
אהליבה בקביני׃ באש קנאתי׃ הנני פתח את קברותיכם לקח את עץ יוסף לקח את ישראל ערל לב
בראשון באחד לחדש׃ שער החצר הפ׳ עתה ׳ב׳ בקר׳ וקרוב׳ עיר שפכת׳ וחד בעתה אחישנה׃

נשך ותרבית ב׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון אל תקח מאתו נשך ותרבית שחד לקחו בך׳ אב ואם
ב׳ רסמי׳ בקרי׳ אב ואם הקלו בך׳ כי אין לה אב ואם לימים ה׳ רב׳ בקרי׳ וסימניהון
וערך בגדים ומחיתך׳ וכגלחו את ראשו׳ היעמד לבך׳ על כן קראו לימים׳ וביאתי להבינך׳ יתהלכו ל׳

בתוכך ערות אב גלה בך טמאת
הנדה ענו בך ואיש את אשת
רעהו עשה תועבה ואיש את
כלתו טמא בזמה ואיש את
אחתו בת אביו ענה בך שחד
לקחו בך למען שפך דם נשך ל
ותרבית לקחת ותבצעי רעיך ל
בעשק ואתי שכחת נאם אדני
יהוה והנה הכיתי כפי אל בצעך ט
אשר עשית ועל דמך אשר
היו בתוכך היעמד לבך אם ל
תחזקנה ידיך לימים אשר אני ה
עשה אותך אני יהוה דברתי רב
ועשיתי והפיצותי אותך בגוים ג
וזריתיך בארצות והתמתי ל מל
טמאתך ממך ונחלת בך לעיני ל נחת נחכה ל
גוים וידעת כי אני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם היו לי בית ישראל לסיג ל
לסוג כלם נחשת ובדיל
וברזל ועופרת בתוך כור סגים
כסף היו לכן
כה אמר אדני יהוה יען היות
כלכם לסגים לכן הנני קבץ
אתכם אל תוך ירושלם קבצת ל
כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל
אל תוך כור לפחת עליו אש ל
להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי ל
והנחתי והתכתי אתכם ונפחתי ג ל ל

אתכם ונפחתי עליכם באש עב ב
עברתי ונתכתם בתוכה כהתוך ל ל
כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה ל
וידעתם כי אני יהוה שפכתי
חמתי עליכם

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן לז
אדם אמר לה את ארץ לא כתע
מטהרה היא לא גשמה ביום כסף
זעם קשר נביאיה בתוכה כארי ל ל
שואג טרף טרף נפש אכלו חסן וכימ
ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה ב
כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי ב ואם
בין קדש לחול לא הבדילו ובין יכל
הטמא לטהור לא הודיעו ומש לטו
ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל ירמיה
בתוכם שריה בקרבה כזאבים כות
טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות ל ל
למען בצע בצע ונביאיה טחו
להם תפל חזים שוא וקסמים
להם כזב אמרים כה אמר אדני
יהוה ויהוה לא דבר עם הארץ
עשקו עשק וגזלו גזל ועני וא ב
ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא רסמי
משפט ואבקש מהם איש גדר רסמי
גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ וחד
לבלתי שחתה ולא מצאתי ב יאהבהם
ואשפך עליהם זעמי באש עב ה יאר
עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי תגב
נאם אדני יהוה כתו מעבר ה ליה

טרף ד׳ בקרי׳ וסימניהון קשר נביאיה׳ אריה טרף׳ כפי גורין׳ פיע עלי פיהם׳ טרף נפשו באפו׳
אלפ׳ בית׳ מפיק ה בסו תיב׳ וכל חד וחד ל׳ בותי׳ וסימניהון אוה בזה גאמה׳ דורה׳ הטה׳ והשקה׳ ומרה׳ ב׳
חכה׳ שבחה׳ ימה׳ כבכורה׳ לחנק׳ מכרה׳ נינה׳ שימה׳ עצה׳ פנה׳ צדה׳ קנה׳ ראה׳ שביה׳ תלה׳
בראשם ה׳ בקרי׳ וסימניהון ולא יקרחה קרחה בראשם׳ ואתמל ועת אנשי שכם׳ דרכם ג
בראשם נתתי וחבירין׳ ויעבר מלכם בראשם׳ ומהם מן בני שמעון׳ והושפט׳ להניק ל׳ והשמתי ל׳

ולא מצאתי ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון ׳ ויקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים כיום נפלו ׳ ואבקשו מהם
ולמנחמים ולא מצאתי ׳ אשר עוד מבקשה נפשי ׳ ותוסף ג׳ בחרי וסימנהון ׳ ותוסף המלחמה ׳
ותוסף הזנותיה ׳ ותוסף אסתר ׳ דדים ל׳ בקרי׳ ג׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנהון למשכב ׳ עש׳ דדים ׳ לכה נרוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃ בן
אדם שתים נשים בנות אם אחת
היו ׃ ותזנינה במצרים בנעוריהן
זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו
דדי בתוליהן ׃ ושמותן אהלה
הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה
לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן
שמרון אהלה וירושלם אהליבה ׃
ותזן אהלה תחתי ותעגב על
מאהביה אל אשור קרובים ׃
לבושי תכלת פחות וסגנים בחורי
חמד כלם פרשים רכבי סוסים ׃
ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני
אשור כלם ובכל אשר עגבה
בכל גלוליהם נטמאה ׃ ואת
תזנותיה ממצרים לא עזבה
כי אותה שכבו בנעוריה והמה
עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם
עליה ׃ לכן נתתיה ביד מאהביה
ביד בני אשור אשר עגבה על
עליהם ׃ המה גלו ערותה בניה
ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים עשו
בה ׃ ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה ממנה
ואת תזנותיה מזנוני אחותה ׃
אל בני אשור עגבה פחות
וסגנים קרבים לבשי מכלול
פרשים רכבי סוסים בחורי

חמד כלם ׃ וארא כי נטמאה
דרך אחד לשתיהן ׃ ותוסף אל
תזנותיה ותרא אנשי מחקה
על הקיר צלמי כשדים חקקים
בששר ׃ חגורי אזור במתניהם
סרוחי טבולים בראשיהם מראה
שלשים כלם דמות בני בבל
כשדים ארץ מולדתם ׃ ותעגב
עליהם למראה עיניה ותשלח
מלאכים אליהם כשדימה ׃
ויבאו אליה בני בבל למשכב
דדים ויטמאו אותה בתזנותם
ותטמא בם ותקע נפשה מהם ׃
ותגל תזנותיה ותגל את ערותה
ותקע נפשי מעליה כאשר
נקעה נפשי מעל אחותה ׃ ותרבה
את תזנותיה לזכר את ימי
נעוריה אשר זנתה בארץ
מצרים ׃ ותעגבה על פלגשיהם
אשר בשר חמורים בשרם וזר
וזרמת סוסים זרמתם ׃ ותפקדי
את זמת נעוריך בעשות ממצרים
דדיך למען שדי
נעוריך ׃ לכן
אהליבה כה אמר אדני יהוה
הנני מעיר את מאהביך עליך
את אשר נקעה נפשך מהם
והבאתים עליך מסביב ׃ בני בבל
וכל כשדים פקוד ושוע וקוע

שתו ושכרו דודים ׳ מל׳ מל׳ ׳ זרמתם ל׳ וזרמת ל׳ זרמו ל׳ וחד כעת ידרו נעמתי ׳
האכל ׳ ט׳ בקרי׳ וסימנהון והעתרת ׳ ממנה יאכלו ׳ כליל תהיה לא תאכל ׳ המחטא אתה ׳ וכל חטאת
להבדיל ׳ ואחריתך יוריסנה ׳ גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ׳ לכן חכו לי נאם ה׳ ׳ וכל
אשר ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון ׳ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ׳ ובכל אשר תרמש האדמה ׳ ובכל ל׳
אשר תשאלך נפשך ׳ ושאול לכד ׳ אשר עגבה בכל גלוליהם ׳ ושפוטים ׳ ל׳ ׳ פלגשיהם ל׳ חס׳

טמאו ׳ג׳ בקרי׳ וסימניהון אשר טמאו אותם׳ טמאו את מקדשי׳ טמאו את היכל קדשך׳ חד
בתו׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳ ׳חד וטמאו והשבתי ׳יג׳ בקרי׳ וסימניהן׳ והשבתי חיה רעה מן
הארץ׳ והשבתי גאון זדים׳ מערי יהודה׳ למואב נאם יי׳ ונחלו מקדשיהם׳ ומלך ממך׳ זמה מן הארץ׳

בני אשור אותם בחורי חמד
פחות וסגנים כלם שלישים ו
וקרואים רכבי סוסים כלם ובאו
עליך הצן רכב וגלגל ובקהל
עמים צנה ומגן וקובע ישימו
עליך סביב ונתתי לפניהם מ
משפט ושפטוך במשפטיהם
ונתתי קנאתי בך ועשו אותך
בחמה אפך ואזנך יסירו וא
ואחריתך בחרב תפול המה בניך
ובנתיך יקחו ואחריתך תאכל
באש והפשיטוך את בגדיך
ולקחו כלי תפארתך והשבתי
זמתך ממך ואת זנותך מארץ
מצרים ולא תשאי עיניך
אליהם ומצרים לא תזכרי עוד
כי כה אמר אדני
יהוה הנני נתנך ביד אשר
שנאת ביד אשר נקעה נפשך
מהם ועשו אותך בשנאה
ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם
ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך
ותזנותיך עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר נטמאת
בגלוליהם בדרך אחותך הלכת
ונתתי כוסה בידך
כה אמר אדני יהוה כוס אחותך
תשתי העמקה והרחבה תהיה
לצחק וללעג מרבה להכיל

שכרון ויגון תמלאי כוס שמה
ושממה כוס אחותך שמרון
ושתית אותה ומצית ואת
חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי
כי אני דברתי נאם אדני יהוה
לכן כה אמר אדני
יהוה יען שכחת אותי ותשליכי
אותי אחרי גוך וגם את שאי
זמתך ואת תזנותיך
ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט
את אהלה ואת אהליבה והגד להן
את תועבותיהן כי נאפו ודם
בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם
את בניהן אשר ילדו לי העבירו
להן לאכלה עוד זאת עשו לי
טמאו את מקדשי ביום ההוא
ואת שבתותי חללו ובשחטם
את בניהם לגלוליהם ויבאו
אל מקדשי ביום ההוא לחללו
והנה כה עשו בתוך ביתי ואף
כי תשלחנה לאנשים באים ממ
מרחק אשר מלאך שלוח
אליהם והנה באו לאשר רחצת
כחלת עיניך ועדית עדי וישבת
על מטה כבודה ושלחן ערוך
לפניה וקטרתי ושמני שמת
עליה וקול המון שלו בה ואל
אנשים מרב אדם מובאים
סובאים ממדבר ויתנו צמידים

המון מצרים׳ אלילים מנות׳ וישע כיערים׳ המון שיריך׳ ממלכות בית ישראל׳ והשבתי כל משושה׳
תרגמי ל׳ יגרם ל׳ שלוח ה׳ ומל׳ בקרי׳ וסימניהן בלשון תרגם׳ שלוחהון דמלכא אתקש׳
בסילו׳ וכחל עיני ופירושא׳ ואת ו׳ ר״א פס׳ בקרי׳ וסימניהן׳ ואת גם זאת בהיותם׳
כי תשלחנה לאנשים׳ כי היין בגד׳ ואת אלהים עלה בהם׳ ואת אמנם שגיתי׳ ואת הסיתך מפי צר׳
וכל עזר׳ רבותי ואת׳ במ״א את כי עשו להם עגל מסכה׳ כבדה ב׳ וישבת על מטה כבדה׳
כל כבדה בת מלך׳

מל ה׳ רג בקרי׳ וסימניהון ׳מלא את המחתה האנשים אכל׳ מלא שבע זאת׳ מלא קרנך שמן׳ מבחר
עצמים מל ׳מלא בניהם קלון ׳וחד ומלא חפנך׳ חבש׳ ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימניהון ביום חבש
את שכר עמון ׳פארך חבש עליך ׳פניהם חבוש בטמון׳ רם ׳ג׳ בקרי׳ ב׳ מל וחד חס׳ וסימניהון שמש

אל ידיהן ועטרת תפארת על
ראשיהן ויאמר לבלה נאופים
עת יזנה תזנותה והיא ויבוא
אליה כבוא אל אשה זונה כן
באו אל אהלה ואל אהליבה
אשת הזמה ואנשים צדיקים
המה ישפטו אותהם משפט
נאפות ומשפט שפכות דם כי
נאפת הנה ודם בידיהן
כי כה אמר אדני יהוה
העלה עליהם קהל ונתן אתהן
לזעוה ולבז ורגמו עליהן אבן
קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם
ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש יש
ישרפו והשבתי זמה מן הארץ
ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה
כזמתכנה ונתנו זמתכנה עליכן
וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם
כי אני אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשי
התשיעית בחדש העשירי בע
בעשור לחדש לאמר בן אדם
כתוב לך את שם היום את עצם
היום הזה סמך מלך בבל אל
ירושלם בעצם היום הזה ומשל
אל בית המרי משל ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה שפת
הסיר שפת וגם יצק בו מים
אסף נתחיה אליה כל נתח טוב

ירך וכתף מבחר עצמים מלא
מבחר הצאן לקוח וגם דור
העצמים תחתיה רתח רתחיה
גם בשלו עצמיה בתוכה
לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר
חלאתה בה וחלאתה לא יצאה
ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא
נפל עליה גורל כי דמה בתוכה היה
על צחיח סלע שמתהו לא
שפכתהו על הארץ לכסות עליו
עפר להעלות חמה לנקום נקם
נתתי את דמה על צחיח סלע
לבלתי הכסות
לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר
הדמים גם אני אגדיל המדורה
הרבה העצים הדלק האש התם
הבשר והרקח המרקחה והעצמות
יחרו והעמידה על גחליה רקה
למען תחם וחרה נחשתה ונתכה
בתוכה טמאתה תתם חלאתה
תאנים הלאת ולא תצא ממנה
רבת חלאתה באש חלאתה בטמ
בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא
טהרת מטמאתך לא תטהרי עוד
עד הניחי את חמתי בך אני יהוה
דברתי באה ועשיתי לא אפרע
ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם אדני

שמש בגבשון דם׳ דום ליי׳ והתחולל לו׳ האנק דם מתים׳ לנתחיה׳ ר׳ בקרי׳ וסימניהון והפשיט
את העלה׳ ואת העלה המיצאן יהלין׳ אוי עיר הדמים ׳ב׳ ברי׳ הכלים ׳כה׳ וסימניהון ויבא הפליט
ויגד׳ כיא אלי הפליט׳ לפני בא הפליט׳ ביום ההוא יבא הפליט׳ יפתח פיך את הפ׳ שפת ׳ג׳ בקרי׳
וחס׳ וסימניהון שפת הסיר׳ הסיר הגדלה׳ שפת הסיר שפת׳ וחד מל׳ יצאן ושפה בקר׳
ודבר׳ ג׳ רפ׳ בקרי׳ וסימניהון בלשו תבא׳ אמהתא ריעקב פומיה׳

ראשיכם ז׳ בקרי׳ וסימניהון ראשיכם אל הפרש׳ אתם נצבים היום כלכם׳ ואת ראשיכם החזים כסה׳
ופאריכם על ראשיכם׳ שאו שערים ראשיכם׳ וחכיתו׳ ב׳ מל׳ וב׳ בנבי׳ וב׳ בכתוב׳

יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם הנני
לקח ממך את מחמד עיניך
במגפה ולא תספד ולא תבכה
ולוא תבוא דמעתך׃ האנק דם
מתים אבל לא תעשה פארך
חבוש עליך ונעליך תשים בר
גליך ולא תעטה על שפם
ולחם אנשים לא תאכל׃ ואדבר
אל העם בבקר ותמת אשתי
בערב ואעש בבקר כאשר צויתי׃
ויאמרו אלי העם הלא תגיד
לנו מה אלה לנו כי אתה עשה׃
ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי
לאמר׃ אמר לבית ישראל כה
אמר אדני יהוה הנני מחלל
את מקדשי גאון עזכם מחמד
עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם
ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו׃
ועשיתם כאשר עשיתי על
שפם לא תעטו ולחם אנשים
לא תאכלו׃ ופארכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא תספדו
ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם
ונהמתם איש אל אחיו׃
והיה יחזקאל לכם למ
ופת ככל אשר עשה תעשו
בבאה וידעתם כי אני אדני
יהוה׃ ואתה בן אדם

חזקי
הספר

הלוא ביום קחתי מהם את מעזם
משוש תפארתם את מחמד
עיניהם ואת משא נפשם בניהם
ובנותיהם׃ ביום ההוא יבוא הפליט
אליך להשמעות אזנים׃ ביום
ההוא יפתח פיך את הפליט ות
תדבר ולא תאלם עוד והיית
להם למופת וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים פניך אל
בני עמון והנבא עליהם׃ ואמרת
לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה יען אמרך
האח אל מקדשי כי נחל ואל
אדמת ישראל כי נשמה ואל
בית יהודה כי הלכו בגולה׃ לכן
הנני נתנך לבני קדם למורשה
וישבו טירותיהם בך ונתנו בך
משכניהם המה יאכלו פריך
והמה ישתו חלבך׃ ונתתי את רבה
לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה׃
כי כה אמר אדני יהוה
יען מחאך יד ורקעך ברגל ות
תשמחי בכל שאטך בנפש אל
אדמת ישראל׃ לכן הנני נטיתי
את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים
והכרתיך מן העמים והאבדתיך
מן הארצות אשמידך וידעת כי

ככל הגוים ד׳ רסמ׳ בקרי׳ וסימניהון ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים׳
והיית גם אנחנו ככל הגוים׳ יען אמר מואב ושעיר׳ עתה שימה לנו מלך׳
וסימניהון וישבו טירותיהם בך ונתנו בך׳ ומכשלות׳ ואלה מושבותם׳
עירותיהם ג׳ מל׳ בלי׳ בקרי׳
בקרי׳ וסימניהון ונתתיך משסה לבן ג׳
השממות׳

לכן ג׳ בקר׳ וסימניהון ונתתיך משטח השוממות׃ חומות ה׳ בקר׳ וסימניהון נתצו צר ושחתו
שכר ארוכה היטיבה בית חורון ונח וכל ירמיה דכו׳ במג׳ וסימניהון בעירה דמשק נפלה הישמות
ל׳ וסימניהון ויסע על הירדן והערבה עד ים כנרות מזרחה ובית ... לכן הנני פתח את ... סימן דאוריתא

אני יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה יען אמור מואב וש
שעיר הנה ככל הגוים בית יהודה׃
לכן הנני פתח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ
בית הישימות בעל מעון וקריתמה׃
לבני קדם על בני עמון ונתתיה
למורשה למען לא תזכר בני
עמון בגוים׃ ובמואב אעשה
שפטים וידעו כי אני יהוה׃
כה אמר אדני יהוה
יען עשות אדום בנקם נקם לבית
יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם׃
לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי
ידי על אדום והכרתי ממנה אדם
ובהמה ונתתיה חרבה מתימן וד
ודדנה בחרב יפלו׃ ונתתי את
נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו
את נקמתי נאם אדני יהוה׃
כה אמר אדני יהוה
יען עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למ
משחית איבת עולם׃ לכן כה
אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי
על פלשתים והכרתי את כרתים
והאבדתי את שארית חוף הים׃
ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות
חמה וידעו כי אני יהוה בתתי

את נקמתי בם׃
ויהי בעשתי עשרה שנה באחד
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם יען אשר אמרה צר
על ירושלם האח נשברה דלתות
העמים נסבה אלי אמלאה
החרבה׃ לכן כה
אמר אדני יהוה הנני עליך צר
והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו׃ ושחתו חמות צר
והרסו מגדליה וסחיתי עפרה מ
ממנה ונתתי אותה לצחיח סלע׃
משטח חרמים תהיה בתוך הים
כי אני דברתי נאם אדני יהוה
והיתה לבז לגוים׃ ובנותיה אשר
בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי
אני יהוה׃ כי כה
אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר
נבוכדראצר מלך בבל מצפון מ
מלך מלכים בסוס וברכב וב
ובפרשים וקהל ועם רב׃ בנותיך
בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק
ושפך עליך סללה והקים עליך
צנה׃ ומחי קבלו יתן בחמותיך
ומגדלתיך יתץ בחרבותיו׃ משפעת
סוסיו יכסך אבקם מקול פרש
וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך
בבאו בשעריך כמבואי עיר
מבקעה׃ בפרסות סוסיו ירמס

הישמות כט׳ יהושע הישמות כט׳ יחזקאל הישימות כט׳ בעשתי ג׳ וסימניהון ויהי בארבעים שנה
בעשתי דצדקיהו בעשתי דפלג דיחזקאל מגדליה ב׳ וסימניהון חמות צר סבו ציון והקיפוה
הרק ב׳ ... עמך ה׳ וסימניהון ... בפרסות סוסיו ירמס ...
עמך ... ותאמר רות ... ועמך כלם צדיקים ... לרגמים
ר׳ וסימניהון ושמתו עליך ... והפקדנו לבקרים ולרגעים

אלישה ׳ג׳ בקרי׳ וסימנהון ובני יון אלישה׳ וחכריו׳ שש ברקמה ממצרים׳ חד בה׳ חד בנבי׳ חד בכתו׳
ישבו ׳ב׳ בקרי׳ וסימנהון חרדות ילבשו ׳חילם׳ בשפל ׳וחד וישבו׳ וירדו ׳ז׳ בקרי׳ וסימנהון כל עברי׳
חיים ראמים׳ כסאותם ׳מאנותיהם׳ הערכה ׳והפכתי׳ ׳צור׳ לצור ׳י׳ מל׳ וסימנהון ׳וישלח חירם׳

את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג
ומצבות עזך לארץ תרד: ושללו
חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך
ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך
ועפרך בתוך מים ישימו: והש
והשבתי המון שיריך וקול
כנוריך לא ישמע עוד: ונתתיך
לצחיח סלע משטח חרמים תהיה
לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי
נאם אדני יהוה:
כה אמר אדני יהוה לצור הלא
מקול מפלתך באנק חלל בהרג
הרג בתוכך ירעשו האיים: וירדו
מעל כסאותם כל נשיאי הים
והסירו את מעיליהם ואת בגדי
רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על
הארץ ישבו וחרדו לרגעים וש
ושממו עליך: ונשאו עליך קינה
ואמרו לך איך אבדת נושבת
מימים העיר ההללה אשר
היתה חזקה בים היא וישביה
אשר נתנו חתיתם לכל יושביה:
עתה יחרדו האין יום מפלתך
ונבהלו האיים אשר בים מצאתך:
כי כה אמר אדני
יהוה בתתי אתך עיר נחרבת
כערים אשר לא נושבו בהעלות
עליך את תהום וכסוך המים
הרבים: והורדתיך את יורדי בור

אל עם עולם והושבתיך בארץ
תחתיות כחרבות מעולם את
יורדי בור למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים: בלהות אתנך
ואינך ותבקשי ולא תמצאי
עוד לעולם נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: ואתה בן אדם שא על
צר קינה: ואמרת לצור הישבתי
על מבואת ים רכלת העמים
אל איים רבים כה אמר אדני
יהוה צור את אמרת אני כלילת
יפי: בלב ימים גבוליך בניך כללו
יפיך: ברושים משניר בנו לך
את כל לחתים ארז מלבנון לקחו
לעשות תרן עליך: אלונים מ
מבשן עשו משוטיך קרשך
עשו שן בת אשרים מאיי כתים:
שש ברקמה ממצרים היה מ
מפרשך להיות לך לנס תכלת וא
וארגמן מאיי אלישה היה מ
מכסך: ישבי צידון וארוד היו
שטים לך חכמיך צור היו בך המה
חבליך: זקני גבל וחכמיה היו בך
מחזיקי בדקך כל אניות הים ומ
ומלחיהם היו בך לערב מערבך:
פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי
מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך: בני ארוד וחילך על

מלך צור׳ את עבדיו המלכים׳ באנק חלל׳ ואמרת לצור׳ ב׳ בפסו׳ חכמיך צור׳ מי כצור כדמה בתוך הים׳
בן אדם שא קינה על מלך צור׳ צור הנערה׳ כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה׳ גבל ועמון ועמלק׳

ואדומים ל׳ הזוים ל׳ חזוים ל׳ שנאחזים ל׳ מאחזים ל׳ בחרוזים ל׳ לבוזזים ל׳ ובוזים ל׳ =
ולחזים ל׳ תבל ו׳ בת׳ וסימנהון ויגלה גם היא בבל ושמת בהם אות יון תבל שם משך ורקמות

חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב
המה כללו יפיך ׃ תרשיש סחרתך
מרב כל הון בכסף ברזל בדיל
ועופרת נתנו עזבוניך ׃ יון תבל ומ
ומשך המה רכליך בנפש אדם
וכלי נחשת נתנו מערבך ׃ מבית
תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים
נתנו עזבוניך ׃ בני דדן רכליך איים
רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים
השיבו אשכרך ׃ ארם סחרתך
מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה
ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך ׃
יהודה וארץ ישראל המה רכליך
בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי
נתנו מערבך ׃ דמשק סחרתך
ברב מעשיך מרב כל הון ביין
חלבון וצמר צחר ׃ ודן ויון מאוזל
בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה
וקנה במערבך היה ׃ דדן רכלתך
בבגדי חפש לרכבה ׃ ערב וכל
נשיאי קדר המה סחרי ידך
בכרים ואילים ועתודים בם סחר
סחריך ׃ רכלי שבא ורעמה המה
רכליך בראש כל בשם ובכל אבן
יקרה וזהב נתנו עזבוניך ׃ חרן
וכנה ועדן רכלי שבא אשור
כלמד רכלתך ׃ המה רכליך במכ
במכללים בגלומי תכלת ורקמה

ובגנזי ברמים בחבלים חבשים
וארזים במרכלתך ׃ אניות תרשיש
שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי
מאד בלב ימים ׃ במים רבים הב
הביאוך השטים אתך רוח
הקדים שברך בלב ימים ׃ הונך
ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך
מחזיקי בדקך וערבי מערבך
וכל אנשי מלחמתך אשר בך
ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב
ימים ביום מפלתך ׃ לקול זעקת
חבליך ירעשו מגרשות ׃ וירדו
מאניותיהם כל תפשי משוט מ
מלחים כל חבלי הים על הארץ
יעמדו ׃ והשמיעו עליך בקולם
ויזעקו מרה ויעלו עפר על
ראשיהם באפר יתפלשו ׃ והקריחו
אליך קרחה וחגרו שקים ובכו
אליך במר נפש מספד מר ׃ ונש
ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו
עליך מי כצור כדמה בתוך הים ׃
בצאת עזבוניך מימים השבעת
עמים רבים ברב הוניך ומערביך
העשרת מלכי ארץ ׃ עת נשברת
מימים במעמקי מים מערבך
וכל קהלך בתוכך נפלו ׃ כל ישבי
האיים שממו עליך ומלכיהם
שערו שער רעמו פנים ׃ סחרים
בעמים שרקו עליך בלהות היית

וירדו ז׳ בקרי וסימנהון והשתחוו לי לאמר צא וירדו מעל בסאותם וירדו מאניותיהם וירדו ואמים
עמים וירדו חיים שאלה וירדו דרך הערבה והכבתי בסא ממלכות נתנו ג׳ חד ונתנו וסימנהון
וקן ויין משלך נתנו לך מיגרים נתגגיר וחד ונתנו את בתחינו בציין ל׳ חלבון ל׳ מאוזל ל׳ לרכבה
ל׳ בכרים במכללים ל׳ בגלומי ל׳ ברומים ל׳ וארוזים ל׳ שרותיך ל׳ והכבדי ל׳ השאטים ל׳ מגרשות ל׳

במים ז דסו׳ וסימניהון נשטפת ברוחץ וכי יטהר הזב יזל מים מדליו במים רבים הבאוץ ושבילך במים
רבים יורדי הים באניות והים בקעת לפניהם   גבה ה בקרי וסימניהון יען גבה לבבך
ותאמר אל גבה לבך ביפיך ולא כגמל עליו וכחזקתו גבה ∴ לא גבה לבי וחד ירום ונשא וגבה

ואינך עד עולם:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם אמר לנגיד צר כה אמר
אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר
אל אני מושב אלהים ישבתי
בלב ימים ואתה אדם ולא אל
ותתן לבך כלב אלהים: הנה חכם
אתה מדנאל כל סתום לא עממוך:
בחכמתך ובתבונתך עשית
לך חיל ותעש זהב וכסף
באוצרותיך: ברב חכמתך ברכלתך
הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך:
לכן כה אמר אדני
יהוה יען תתך את לבבך כלב
אלהים: לכן הנני מביא עליך
זרים עריצי גוים והריקו חרבותם
על יפי חכמתך וחללו יפעתך:
לשחת יורדוך ומתה ממותי
חלל בלב ימים: האמר תאמר
אלהים אני לפני הרגך ואתה
אדם ולא אל ביד מחלליך:
מותי ערלים תמות ביד זרים כי
אני דברתי נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שא קינה על
מלך צר ואמרת לו כה אמר
אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכליל יפי: בעדן
גן אלהים היית כל אבן יקרה

מסכתך אדם פטדה ויהלם תר
תרשיש שהם וישפה ספיר נפך
וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך
בך ביום הבראך כוננו: את כרוב
ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש
אלהים היית בתוך אבני אש ה
התהלכת: תמים אתה בדרכיך מי
מיום הבראך עד נמצא עולתה
בך: ברב רכלתך מלו תוכך חמס
ותחטא ואחללך מהר אלהים
ואבדך כרוב הסוכך מתוך אבני
אש: גבה לבך ביפיך שחת
חכמתך על יפעתך על ארץ
השלכתיך לפני מלכים נתתיך
לראוה בך: מרב עוניך בעול
רכלתך חללת מקדשיך ואוצא
אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
לאפר על הארץ לעיני כל ראיך:
כל יודעיך בעמים שממו עליך
בלהות היית ואינך עד עולם:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פניך אל
צידון והנבא עליה: ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך צידון
ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני
יהוה בעשותי בה שפטים ונקד
ונקדשתי בה: ושלחתי בה דבר
ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה
בחרב עליה מסביב וידעו כי אני

זעקת ג בקרי וסימניהון זעקת סדום ועמורה כי רבה זעקת שבר יעערו לקול זעקת חבליך
מחלליך ל מחללך ל מגעליך ל
ואת הדבר אלינו את כתוב ממשה ויהלם ג בקרי לשון זכר וסימניהון ואם ככה את עשה לי
אלהים   עולתה ג בקרי וסימניהון עד נמצא עולתה בך והטור השלישי [illegible]
יעוד וחד בעולתה ובקרת וזהב ל רסמי תפיך ל ונקביך ל הכראך ל הבראך ל

כה אמר ד׳ בטעמ׳ בספ׳ וסימנהון בקבצי בן נכר בראשון שער׳ ויזין ג׳ בקרי׳ וסימנהון יחזין
ודרדר תצמיח׳ וקוץ מכאיב מכל סביבתם׳ וקוץ הוליד׳ בתר׳ ל׳ שם כרנש מהר אלהים ז׳ רסמי׳ בקר׳
וסימניהון וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׳ אשר הוא חנה שם הר האלהים׳ וינהג את הצאן אחר

הפטרת וארא

יהוה ולא יהיה עוד לבית ישראל
סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל
סביבתם השאטים אותם וידעו
כי אני יהוה׃ כה
אמר אדני יהוה בקבצי את בית
ישראל מן העמים אשר נפצו
בם ונקדשתי בם לעיני הגוים
וישבו על אדמתם אשר נתתי
לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה לבטח
ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים בכל
השאטים אתם מסביבותם וידעו
כי אני יהוה אלהיהם׃
בשנה העשרית בעשרי
בשנים עשר לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שים
פניך על פרעה מלך מצרים והנ
והנבא עליו ועל מצרים כלה׃
דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה
הנני עליך פרעה מלך מצרים
התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו
אשר אמר לי יארי ואני עשיתני׃
ונתתי חחים בלחייך והדבקתי
דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך
מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך
בקשקשתיך תדבק׃ ונטשתיך
המדברה אותך ואת כל דגת
יאריך על פני השדה תפול לא
תאסף ולא תקבץ לחית הארץ

ולעוף השמים נתתיך לאכלה׃
וידעו כל ישבי מצרים כי אני
יהוה יען היותם משענת קנה
לבית ישראל׃ בתפשם בך בכפך
תרוץ ובקעת להם כל כתף ובה
ובהשענם עליך תשבר והעמדת
להם כל מתנים׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
מביא עליך חרב והכרתי ממך
אדם ובהמה׃ והיתה ארץ מצרים
לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה
יען אמר יאר לי ואני עשיתי׃
לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי
את ארץ מצרים לחרבות חרב
שממה ממגדל סונה ועד גבול
כוש׃ לא תעבר בה רגל אדם ורגל
בהמה לא תעבר בה ולא תשב
ארבעים שנה׃ ונתתי את ארץ
מצרים שממה בתוך ארצות
נשמות ועריה בתוך ערים
מחרבות תהיין שממה ארבעים
שנה והפצתי את מצרים בגוים
וזריתים בארצות׃
כי כה אמר אדני יהוה מקץ
ארבעים שנה אקבץ את מצרים
מן העמים אשר נפצו שמה׃
ושבתי את שבות מצרים והשבתי
אתם ארץ פתרוס על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃

ויקם משה ויהושע משרתו׳ בכח האכילה׳ ויהלך מהר אלהים הר יאלהים הר׳ ועד גבול ד׳ רסמי׳ בקר׳
וסימנהון מן השיתור היה מושל וחבירו סונה׳ המדברה יב׳ בקרי׳ וסימנהון ויאמר אל יאהרן
לך לקראת משה׳ וסמך אהרן את שתי ידיו והשעיר אשר עלה עליו׳ ולא נתן סיחן את ישראל׳ ויסע מפני
החירת׳ ואתם פנו לכם וסעו המדברה׳ ונפן ונסע המדברה׳ ויפנו ויעבר וינפן המדברה׳ וחבירו׳ והראש אחר
יפנה׳ ויחן שאול׳ ונגשתיך׳ ל׳ מחרבות׳ ל׳ נחרבות ל׳

חית הארץ ׳ רסמי׳ בליש בקרי׳ וסימניהון׳ ויאמר אלהים נעשה ארם׳ ויעש אלהים את חית הארץ
ולכל חית הארץ ולכל׳ ומוראכם וחתכם יהיה על כל׳ ואת כל נפש החיה אשר בבו׳ היום הזה יסגרך
ונטשתיך בארץ׳ ונטשתיך המדברה׳ ולא יהיו עוד בז לגוים׳ ומחית הארץ אל תירא׳ ובהשענם ל׳

מן הממלכות תהיה שפלה ולא
תתנשא עוד על הגוים והמעטתים
לבלתי רדות בגוים: ולא יהיה
עוד לבית ישראל למבטח מזכיר
עון בפנתם אחריהם וידעו כי אני
אדני יהוה:
ויהי בעשרים ושבע שנה בר
בראשון באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם
נבוכדראצר מלך בבל העביד את
חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה ושכר
לא היה לו ולחילו מצר על
העבדה אשר עבד עליה:
לכן כה אמר אדני
אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר
מלך בבל את ארץ מצרים ונשא
המנה ושלל שללה ובזז בזה
והיתה שכר לחילו: פעלתו אשר
עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים
אשר עשו לי נאם אדני יהוה: ביום
ביום ההוא אצמיח קרן לבית
ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה הילילו הה ליום: כי קרוב
יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת
גוים יהיה: ובאה חרב במצרים

והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל
במצרים ולקחו המונה ונהרסו
יסודתיה: כוש ופוט ולוד וכל
הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם
בחרב יפלו: כה
אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים
וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב
יפלו בה נאם אדני יהוה: ונשמו
בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך
ערים נחרבות תהיינה: וידעו כי
אני יהוה בתתי אש במצרים ו
ונשברו כל עזריה: ביום ההוא
יצאו מלאכים מלפני בצים
להחריד את כוש בטח והיתה
חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה
באה: [illegible] כה אמר אדני
יהוה והשבתי את המון מצרים
ביד נבוכדראצר מלך בבל: הוא
ועמו אתו עריצי גוים מובאים
לשחת הארץ והריקו חרבותם על
מצרים ומלאו את הארץ חלל:
ונתתי יארים חרבה ומכרתי את
הארץ ביד רעים והשמתי ארץ
ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי:
כה אמר אדני
יהוה והאבדתי גלולים והשבתי
אלילים מנף ונשיא מארץ
מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים: והשמתי את

כה אמר ׳ח בטע בספ׳ וסימניהון רבה המון׳ מואב׳ והיה׳ שממה׳
וסימניהון הבה׳ השפך׳ והאבדתי׳ פסיתי׳ הנני׳ האתה׳ רב לכם׳ הנשיא׳ ולא השב׳ ד רסמי׳ וסימניהון
אשה תארש׳ לכן ישבו יעים׳ לא תעבר׳ והיה כערער׳ כה אמר ׳ח בטע בספ
ראה הפקדתיך על הגוים׳ שפך חמתך׳ דירמיה׳ אשר היה דבר׳ וקינה גדול׳ ולא התנשא׳ על הגוים ׳ה רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון׳
ד וסימ׳ וקרוב לבוא עתה׳ כי קרוב יום אידם וקרוב׳ הורינו וקרוב שניך׳ וקרוב לשמע מתת הכסילים׳ וקרוב

בראשון ה׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהן ויהי באחת ושש מאות שנה׳ בראשון בארבעה עשר׳ חס׳ ויעשו
את הפסח׳ ויהי בעשרים׳ ויהי באחת עשרה שנה׳ כה אמר׳ ושל אחרין׳ בערת הבית׳ דיחזקאל׳ ויורד לכם
גשם׳ וחד וישחטהו ויחטאהו בראשון תתנשא׳ ל׳ והמתנשא׳ ל׳ וינשא׳ ל׳

פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי
שפטים בנא ושפכתי חמתי על
סין מעוז מצרים והכרתי את
המון נא ונתתי אש במצרים
חול תחיל סין ונא תהיה להבקע
ונף צרי יומם בחורי און ופיבסת
בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה
ובתחפנחס חשך היום בשברי
שם את מטות מצרים ונשבת בה
גאון עזה היא ענן יכסנה
ובנתיה בשבי תלכנה ועשיתי
שפטים במצרים וידעו כי אני
יהוה ויהי באחת
עשרה שנה בראשון בשבעה
לחדש היה דבר יהוה אלי לא
לאמר בן אדם את זרוע פרעה
מלך מצרים שברתי והנה לא
חבשה לתת רפאות לשום חתול
לחבשה לחזקה לתפש בחרב
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים
ושברתי את זרעתיו את החזקה
ואת הנשברת והפלתי את החרב
מידו והפצותי את מצרים ב
בגוים וזריתם בארצות וחזקתי
את זרעות מלך בבל ונתתי את
חרבי בידו ושברתי את זרעות
פרעה ונאק נאקות חלל לפניו
והחזקתי את זרעות מלך בבל

וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי
אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך
בבל ונטה אתה אל ארץ מצרים
והפצותי את מצרים בגוים
וזריתי אותם בארצות וידעו כי
אני יהוה
ויהי באחת עשרה שנה בשלישי
באחד לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם אמר אל
פרעה מלך מצרים ואל המונו
אל מי דמית בגדלך הנה אשור
ארז בלבנון יפה ענף וחרש מ
מצל וגבה קומה ובין עבתים
היתה צמרתו מים גדלוהו תהום
רוממתהו את נהרתיה הלך
סביבות מטעה ואת תעלתיה
שלחה אל כל עצי השדה על
כן גבהא קמתו מכל עצי השדה
ותרבינה סרעפתיו ותארכנה
פארתו ממים רבים בשלחו
בסעפתיו קננו כל עוף השמים
ותחת פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים
וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה
שרשו אל מים רבים ארזים
לא עממהו בגן אלהים ברושים
לא דמו אל סעפתיו וערמנים
לא היו כפארתיו כל עץ בגן
אלהים לא דמה אליו ביפיו

יצאו ׳יד׳ בקרי׳ וסימניהן׳ וגם את הגוי אשר יעבדו׳ ולפני אלעזר הכהן׳ יען ׃ את איביך׳ ואני וכל
העם אשר אתי׳ אם יצאו בנה שלו׳ ומבניך אשר׳ וחבירו׳ ויקם המלך׳ בשער׳ שים לך׳ מלאכים
מלפני בצים׳ ויצאו מים חיים׳ בבאם הכהנים׳ ואתה בחליים׳ עלו הסוסים ׳ מלין כה׳ א
בסו׳ היב׳ ול׳ כותיה׳ וסימ׳ לזרא׳ לכה׳ א׳ אלעלה׳ ל׳ כה׳ א׳ מן גבעא׳ ל׳ כה׳ א׳ בן יהליא׳ גבהא׳
עזיא העשרתי׳ שנא׳ וייצא׳ בחמיא׳ במטרא׳ ופא ישית בגאון גליך׳ ולמא די תעבדון׳ כלחד וחד ל׳ כה׳ א׳

והנה ג בקרי וסימניהון והנה כאן והנה אמרות והנה בשבי הלכנה ... המונ ג מל בקרי
וסימניהון מלך מצרים חרב פרעה את גוג ואת כל המונ יפה ה בקרי וסימניהון וכאבשלו
לא היה איש יפה עש יהון את הכל עשה יפה בעתו טוב אשר יפה הנך יפה דודי

עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו
כל עצי עדן אשר בגן האלהים:
לכן כה אמר אדני
יהוה יען אשר גבהת בקומה
ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם
לבבו בגבהו: ואתנהו ביד איל
גוים עשו יעשה לו כרשעו
גרשתהו: ויכרתהו זרים עריצי
גוים ויטשהו אל ההרים ובכל
גאיות נפלו דליותיו ותשברנה
פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו
מצלו כל עמי הארץ ויטשהו:
על מפלתו ישכנו כל עוף השמים
ואל פארתיו היו כל חית השדה:
למען אשר לא יגבהו בקומתם
כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם
אל בין עבתים ולא
יעמדו אליהם בגבהם כל שתי
מים כי כלם נתנו למות אל
ארץ תחתית בתוך בני אדם אל
יורדי בור: כה
אמר אדני יהוה ביום רדתו
שאולה האבלתי כסתי עליו
את תהום ואמנע נהרותיה
ויכלאו מים רבים ואקדר עליו
לבנון וכל עצי השדה עליו ע
עלפה: מקול מפלתו הרעשתי
גוים בהורדי אתו שאולה את
יורדי בור וינחמו בארץ תחתית

כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל
שתי מים: גם הם אתו ירדו ש
שאולה אל חללי חרב וזרעו יש
ישבו בצלו בתוך גוים: אל מי ד
דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי
עדן והורדת את עצי עדן אל
ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב
את חללי חרב הוא פרעה וכל
המונה נאם אדני יהוה:
ויהי בשתי עשרה שנה
בשני עשר חדש באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם שא קינה על פרעה מלך
מצרים ואמרת אליו כפיר
גוים נדמית ואתה כתנים בימים
ותגח בנהרותיך ותדלח מים בר
ברגליך ותרפס נהרותם:
כה אמר אדני יהוה ופ
ופרשתי עליך את רשתי בקהל
עמים רבים והעלוך בחרמי: ונ
ונטשתיך בארץ על פני השדה
אטילך והשכנתי עליך כל עוף
השמים והשבעתי ממך חית כל
הארץ: ונתתי את בשרך על
ההרים ומלאתי הגאיות רמותך:
והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל
ההרים ואפקים ימלאון ממך:
וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי
את כוכביהם שמש בענן אכסנו

בארץ ג חס בקרי וסימניהון בארץ ירושת האהל וית גדלו בארץ דליותו בארץ אבים יפרח קוצן חד כתו
חד בנביאים חד בכתו רפאות ג בקרי וסימניהון תעלה יתן לך לשון הרבית רפאות והנה לא חבשה
וחזקתי ב רא פסו בקרי וסימניהון וחזקתי את לב פרעה וחזקתי את זרעות שאולה
ט בקרי וסימניהון כי ארד אל בני וקרהו אסון ולקחתם גם את זה מעם פני והיה כראותו כי אין הנער
ואם בריאה יברא יי וירדו הם וכל אשר להם ביום רדתו מקול מפלתו גם הם וחד ישובו רשעים לשאולה

ועוב . יו֗ בקרי׳ וסימניהון׳ ויזבח יי׳ אלהים׳ לא תחרס׳ למען תחינן׳ והוא אדמוני׳ ויאמר נא אדני
ורוח לשאול׳ ויקרא אכיש׳ והנה יונתן׳ מקול מפלתו׳ ועמהם הלוים׳ יגיע כפיך׳ כל ימי עני רעים׳
תאות אדם חסדו׳ ויצא המן ביום ההוא׳ ונתוק האור וטוב לעינים׳ וטוב לא יהיה׳ משניהם

וירח לא יאיר אורו כל מאורי
אור בשמים אקדירם עליך ונתתי
חשך על ארצך נאם אדני יהוה
והכעסתי לב עמים רבים בהביאי
שברך בגוים על ארצות אשר
לא ידעתם והשמותי עליך עמים
רבים ומלכיהם ישערו עליך שער
בעופפי חרבי על פניהם וחרדו
לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך
כי כה אמר אדני
יהוה חרב מלך בבל תבואך
בחרבות גבורים אפיל המונך
עריצי גוים כלם ושדדו את
גאון מצרים ונשמד כל המונה
והאבדתי את כל בהמתה מעל
מים רבים ולא תדלחם רגל אדם
עוד ופרסות בהמה לא תדלחם
אז אשקיע מימיהם ונהרותם
כשמן אוליך נאם אדני יהוה
בתתי את ארץ מצרים שממה
ונשמה ארץ ממלאה בהכותי
את כל יושבי בה וידעו כי אני
יהוה קינה היא וקוננוה בנות הגוים
תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה
תקוננה אותה נאם אדני יהוה
ויהי בשתי עשרה
שנה בחמשה עשר לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
נהה על המון מצרים והורדהו

אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ
תחתיות את יורדי בור ממי
נעמת רדה והשכבה את ערלים
בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה
משכו אותה וכל המוניה ידברו
לו אלי גבורים מתוך שאול
את עזריו ירדו שכבו הערלים
חללי חרב שם אשור וכל קהלה
סביבותיו קברתיו כלם חללים
הנפלים בחרב אשר נתנו קברתיה
בירכתי בור ויהי קהלה
סביבות קברתה כלם חללים נפלים
בחרב אשר נתנו חתית
בארץ חיים שם עילם וכל
המונה סביבות קברתה כלם
חללים הנפלים בחרב אשר ירדו
ערלים אל ארץ תחתיות אשר
נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור בתוך
חללים נתנו משכב לה בכל
המונה סביבותיו קברתה כלם
ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם
בארץ חיים וישאו כלמתם את
יורדי בור בתוך חללים נתן שם
משך תבל וכל המונה סביבותיו
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ חיים ולא
ישכבו את גבורים נפלים מערלים
אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם

במים ׳ה רג֗ בקרי׳ וסימניהון׳ ומלאו את המים בימים׳ פנביר והשקשת׳ וחבירו׳ ואתה כתנים
בימים׳ בימים וכל התומות׳ סביבותיו ׳ד מל בקרי׳ וסימניהון שם אשור׳ בתוך חללים נתנו׳ ורכת
סבתו׳ נתנו ׳ו רג֗ בקרי׳ וסימניהון׳ כי חקק יחק כנך׳ למות׳ אדום׳ שממון׳ קברותיה׳ דברי חכמים
אלה בית משמש ותא ותב׳ וסימניהו והאליהו ל׳ והבאת ל׳ והקח ל׳ ותדלח ל׳ והלך ל׳
ותרירם ל׳ ותזן ל׳ ותחי ל׳ והשכב ע׳ ל׳ והיטב ל׳ והבה ל׳ והלהטהו ל׳ והמר ל׳ ותנח ל׳ והסתב ל׳

סכיבותיו ׳ד מל׳ וסימניהון שם אשור וכל קהלה׳ בתוך חללים נתן סוף כפו׳ שם משך תבל וכל המונה׳
ישת חשך סתרו תהלים׳ תחתות׳ ז בקרי׳ וסימניהון תנה לי ברכה דיהושע רע שמים כי עשה
׃׳ והורדתיך את יורדי בור׳ נהה על המון מצרים והורדהו׳ שם עילם וכל המונה׳ שתני בבור תחתיות׃

ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונתם על עצמותם כי
חתית גבורים בארץ חיים ואתה
בתוך ערלים תשבר ותשכב את
חללי חרב שמה אדום מלכיה
וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם
את חללי חרב המה את ערלים
ישכבו ואת ירדי בור שמה נסיכי
צפון כלם וכל צדני אשר ירדו
את חללים בחתיתם מגבורתם
בושים וישכבו ערלים את חללי
חרב וישאו כלמתם את יורדי
בור אותם יראה פרעה ונחם
על כל המונה חללי חרב פרעה
וכל חילו נאם אדני יהוה כי נתתי
את חתיתו בארץ חיים והשכב
בתוך ערלים את חללי חרב פרעה
וכל המונה נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם דבר אל
בני עמך ואמרת אליהם ארץ
כי אביא עליה חרב ולקחו עם
הארץ איש אחד מקציהם ונתנו
אתו להם לצפה וראה את
החרב באה על הארץ ותקע
בשופר והזהיר את העם ושמע
השמע את קול השופר ולא
נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו
בראשו יהיה את קול השופר
שמע ולא נזהר דמו בו יהיה
והוא נזהר נפשו מלט והצפה
כי יראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא נזהר
ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא
בעונו נלקח ודמו מיד הצפה
אדרש ואתה
בן אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת
אתם ממני באמרי לרשע רשע
מות תמות ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו הוא רשע בעונו
ימות ודמו מידך אבקש ואתה
כי הזהרת רשע מדרכו לשוב
ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת

ואתה בן אדם אמר אל
בית ישראל כן אמרתם לאמר
כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם
אנחנו נמקים ואיך נחיה אמר
אליהם חי אני נאם אדני יהוה
אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה שובו
שובו מדרכיכם הרעים ולמה
תמותו בית ישראל
ואתה בן אדם אמר אל בני
עמך צדקת הצדיק לא תצילנו
ביום פשעו ורשעת הרשע לא
יכשל בה ביום שובו מרשעו

קראתי שמך ׃ וב בתחתות ארץ׳ בתחתיות הארץ׳ וחד ואעמיד מתחתיות למקוס
בקרי׳ וסימניהון׳ טרם ישכבו ואנשי העיר׳ המה את ערלים ישכבו׳ יחד על עפר ישכבו׳ ישכבו ׳ג
נבי׳ חד בכת׳ ירדי ׳ג חס׳ וסימניהון לא המתים יהללויה׳ שמה אדום מלכיה׳ חד בת׳ חד
והשכב ׳ל ותשכב ׳ל משכב ׳ל ונחם׳ ו׳ פת בקרי׳ וסימניהון אמנון פרעה׳ זאת זאת׳ ונמשלתי
האלהים׳ ושב מחרון׳ ציון וכל ישר׳ רכו׳
לרשע רשע ׳ל רסמי׳ ואתה נפשך ׳ל רסמי׳

וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום
חטאתו׃ באמרי לצדיק חיה יחיה
והוא בטח על צדקתו ועשה עול
כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו
אשר עשה בו ימות׃ ובאמרי
לרשע מות תמות ושב מחטאתו
ועשה משפט וצדקה׃ חבל ישיב
רשע גזלה ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה
לא ימות׃ כל חטאתו אשר
חטא לא תזכרנה לו משפט וצד
וצדקה עשה חיו יחיה׃ ואמרו
בני עמך לא יתכן דרך אדני
והמה דרכם לא יתכן׃ בשוב צ
צדיק מצדקתו ועשה עול ומת
בהם׃ ובשוב רשע מרשעתו
ועשה משפט וצדקה עליהם
הוא יחיה׃ ואמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל׃
ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי
בחמשה לחדש לגלותנו בא
אלי הפליט מירושלם לאמר
הכתה העיר׃ ויד יהוה היתה אלי
בערב לפני בוא הפליט ויפתח את
פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי
ולא נאלמתי עוד׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם ישבי החרבות האלה על

אדמת ישראל אמרים לאמר
אחד היה אברהם ויירש את
הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה
הארץ למורשה׃ לכן אמר
אלהם כה אמר אדני יהוה על
הדם תאכלו ועינכם תשאו אל
גלוליכם ודם תשפכו והארץ
תירשו׃ עמדתם על חרבכם
עשיתן תועבה ואיש את אשת
רעהו טמאתם והארץ תירשו׃
כה תאמר אלהם כה אמר אדני
יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות
בחרב יפלו ואשר על פני השדה
לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצ
במצדות ובמערות בדבר ימותו׃
ונתתי את הארץ שממה ומשמה
ונשבת גאון עזה ושממו הרי
ישראל מאין עובר׃ וידעו כי
אני יהוה בתתי את הארץ ש
שממה ומשמה על כל תועבתם
אשר עשו׃
ואתה בן אדם בני עמך הנדברים
בך אצל הקירות ובפתחי הבתים
ודבר חד את אחד איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו מה
הדבר היוצא מאת יהוה׃
ויבואו אליך כמבוא עם וישבו
לפניך עמי ושמעו את דבריך
ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם

עם יט קמ בקרי וסימניהון הן עם לבדד ישכן הן עם כלביא יקום השמע עם ויהי כיתרון מלך
ויירא ראשית לו ויירא גאל ויוסף עוד גאל ומי כעמך כישראל כי לא השאיר ליהואחז לבריה עם
כמבוא עם אספו עם בטחו בו ישפט עניי עם ברב עם רגע יכיותו ומשכילי עם רבתי עם שותה כמים
עם וכל יאסף רבו

המה עשים אחרי בצעם לבם
הלך והנך להם כשיר עגבים
יפה קול ומטב נגן ושמעו את
דבריך ועשים אינם אותם
ובבאה הנה באה וידעו כי נביא
היה בתוכם
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הנבא על רועי ישראל
הנבא ואמרת אליהם לרעים
כה אמר אדני יהוה הוי רעי
ישראל אשר היו רעים אותם
הלא הצאן ירעו הרעים את
החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו
הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו
את הנחלות לא חזקתם ואת
החולה לא רפאתם ולנשברת
לא חבשתם ואת הנדחת לא
השבתם ואת האבדת לא בק
שתם ובחזקה רדיתם אתם
ובפרך ותפוצינה מבלי רעה
ותהיינה לאכלה לכל חית השדה
ותפוצינה ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל כל פני
הארץ נפצו צאני ואין דורש
ואין מבקש לכן רעים שמעו
את דבר יהוה חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל
חית השדה מאין רעה ולא

דרשו רעי את צאני וירעו הרעים
אותם ואת צאני לא רעו לכן
הרעים שמעו דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה
הנני אל הרעים ודרשתי את צאני
מידם והשבתים מרעות צאן ולא
ירעו עוד הרעים אותם והצלתי
צאני מפיהם ולא תהיין להם
לאכלה כי כה
אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי
את צאני ובקרתים כבקרת רעה
עדרו ביום היותו בתוך צאנו
נפרשות כן אבקר את צאני וה
והצלתי אתהם מכל המקומת
אשר נפצו שם ביום ענן וערפל
והוצאתים מן העמים וקבצתים
מן הארצות והביאתים אל
אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל
באפיקים ובכל מושבי הארץ
במרעה טוב ארעה אתם ובהרי
מרום ישראל יהיה נוהם שם
תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל אני
ארעה צאני ואני ארביצם נאם
אדני יהוה את האבדת אבקש
ואת הנדחת אשיב ולנשברת
אחבש ואת החולה אחזק ואת
השמנה ואת החזקה אשמיד
ארענה במשפט ואתנה צאני

אתהם ה וסימניהון וישם לבן כבקר והזהרת אתהם ויחרם אתהם כבקרת רעה עדרו ויתן בגורל
רדה ואתנה ד בקרי וסימניהון ואתנה ירעון הנני אל כסתותיכנה ואתנה אכני אלגביש
ואתנה צאני דורש ד מל בקרי וסימניהון ישגו צאני בכל ההרים ומה ה דורש ממך כי
כל לכבות דורש ואין דורש לנפשי שמן ד בקרי וסימניהון ויכו את מואב ביום
ההוא במרעה טוב ארעה אותם על כן יזבח לחרמו וימצאו מרעה שמן וטוב וחד והיה רשן ושמן

דויד · ה מל בקרי · וסימניהון · אם תלך בדרכי · ויהי לעת זקנת שלמה · ולבט אתן שבט אחד
והקימתי · דיחזקאל · כמגדל דויד · וכל יב רבו · וכל תרי עשר ודהועזרא דכו · וסימ תרע · כי
אני ·· אלהים · ה דסמי בקרי · וסימניהון לשבט בחכם · ב בו · וישם עליה לבטח · וידע כי אני ·· אלהיהם

כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין
שה לשה לאילים ולעתודים׃
המעט מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם
ומשקע מים תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון׃ וצאני מרמס
רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם
תשתינה׃ לכן כה
אמר אדני יהוה אליהם הנני
אני ושפטתי בין שה בריה ובין
שה רזה׃ יען בצד ובכתף תהדפו
ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד
אשר הפיצותם אותנה אל ה
החוצה׃ והושעתי לצאני ולא
תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה
לשה׃ והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דויד הוא
ירעה אתם והוא יהיה להן לר
לרעה׃ ואני יהוה אהיה להם
לאלהים ועבדי דוד נשיא
בתוכם אני יהוה דברתי׃ וכרתי
להם ברית שלום והשבתי חיה
רעה מן הארץ וישבו במדבר
לבטח וישנו ביערים׃ ונתתי אותם — כיערים ק
וסביבות גבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו׃
ונתן עץ השדה את פריו והארץ
תתן יבולה והיו על אדמתם ל
לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי

את מטות עלם והצלתים מיד
העבדים בהם׃ ולא יהיו עוד בז
לגוים וחית הארץ לא תאכלם
וישבו לבטח ואין מחריד׃ והקמ
והקמתי להם מטע לשם ולא
יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא
ישאו עוד כלמת הגוים׃ וידעו
כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה
עמי בית ישראל נאם אדני יהוה׃
ואתן צאני צאן מרעיתי אדם
אתם אני אלהיכם נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך
על הר שעיר והנבא עליו׃ ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך
הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך
שממה ומשמה׃ עריך חרבה
אשים ואתה שממה תהיה ויד
וידעת כי אני יהוה׃ יען היות לך
איבת עולם ותגר את בני ישראל
על ידי חרב בעת אידם בעת עון
קץ׃ לכן חי אני נאם אדני יהוה
כי לדם אעשך ודם ירדפך אם
לא דם שנאת ודם ירדפך׃ ונתתי
את הר שעיר לשממה ושממה
והכרתי ממנו עבר ושב׃ ומלאתי
את הריו חלליו גבעותיך וגאותיך
וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם׃
שממות עולם אתנך ועריך לא

וידעו כי אני ·· אלהיהם אתם והמה עמי · מן היום ההוא והלאה · ואת גם זאת בהיותם · בהגלותי
אתם אל הגוים · וגברתי את בית יהודה · ורעה ·ט· בקרי · וסימניהון ורעה עינך באחיך האביון
לא המציא לך זאת · מפניו · אל תמשכני רבה · ושוכבתי · ועמיך · ורעה אתהך את עבדי דויד ·
גבעתיך · ל · וגאותיך · ל · משנאתיך · ל · נאצותיך · ל · מדברותיך · ל · בגרותיך · ל · ולעדותיך · ל · ובצרותיך ·
ל · בשפטותיך · ל · ביהדותיך · ל · הליכותיך · ל · מלאכותיך · ל · במעגלותיך · ל · ממכלאותיך · ל ·

ואת שתי ו׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ואת שתי קינות שתי העבותת׳ וחבירו׳ ויקם בלילה הוא׳ ואת
שתי בתיך הנמצאות׳ נשי דוד׳ הארצות׳ וכל כליות׳ דכו׳ ושב ג׳ בקרי וסימניהון ודור הולך
ושב׳ ושב ורפא לו׳ והכרתי ממנו עובר ושב׳ ותגר ל׳ ויגר ל׳ והגרתי ל׳ הנגרים ל׳ מגרים ל׳

תשבנה וידעתם כי אני יהוה׃ תשובנה
יען אמרך את שני הגוים ואת
שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה
ויהוה שם היה׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה וע
ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר
עשיתה משנאתיך בם ונודעתי
בם כאשר אשפטך׃ וידעת כי
אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך
אשר אמרת על הרי ישראל
לאמר שממו לנו נתנו לאכלה׃ שממו
ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם
עלי דבריכם אני שמעתי׃
כה אמר אדני יהוה
כשמח כל הארץ שממה אע
אעשה לך׃ כשמחתך לנחלת
בית ישראל על אשר שממה
כן אעשה לך שממה תהיה הר
שעיר וכל אדום כלה וידעו כי
אני יהוה׃ ואתה
בן אדם הנבא אל הרי ישראל
ואמרת הרי ישראל שמעו דבר
יהוה׃ כה אמר אדני יהוה יען
אמר האויב עליכם האח ובמות
עולם למורשה היתה לנו׃ לכן
הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה יען ביען שמות ושאף
אתכם מסביב להיותכם מורשה
לשארית הגוים ותעלו על שפת

לשון ודבת עם׃ לכן הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות ולחרבות
השממות ולערים הנעזבות
אשר היו לבז וללעג לשארית
הגוים אשר מסביב׃
לכן כה אמר אדני יהוה אם לא
באש קנאתי דברתי על שארית
הגוים ועל אדום כלא אשר
נתנו את ארצי להם למורשה
בשמחת כל לבב בשאט נפש
למען מגרשה לבז׃ לכן הנבא
על אדמת ישראל ואמרת
להרים ולגבעות לאפיקים ולגא
ולגאיות כה אמר אדני יהוה
הנני בקנאתי ובחמתי דברתי
יען כלמת גוים נשאתם׃ לכן כה
אמר אדני יהוה אני נשאתי
את ידי אם לא הגוים אשר לכם
מסביב המה כלמתם ישאו׃ ויא
ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו
ופריכם תשאו לעמי ישראל
כי קרבו לבוא׃ כי הנני אליכם
ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם׃
והרביתי עליכם אדם כל בית ישר
ישראל כלה ונשבו הערים וה
והחרבות תבנינה׃ והרביתי עליכם
אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי

כשמח׳ כשמחתך שמחה׳ המשמח׳ שמחתכם׳ בשמחתכם׳ וישמח׳ ל׳ ושמח׳ ל׳ ושמח׳ ושמחי׳
ואתם ד׳ ראפס׳ בטע בקרי׳ וסימניהון בלשון תרגום׳ קמין ישראל׳ וכהנין בשכתא׳
האויב ה׳ בקרי׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהון ושבום שוביהם בארץ האויב׳ וחבירו׳ אם לא הפגעתי בך׳ יען
אמר האויב עליכם האח׳ דין חס׳ לעזר למלך על האויב׳ ׳ ונעבדתם׳ ל׳ ונזרעתם ל׳

לשון ל״א בליש׳ וסימניהון וכבד לשון ׳ בלעג לשון ׳ התענגו ׳ כי נשבעתי ׳ כל כלי ׳ עמדי ׳ עמיר ׳ והעלו ׳ יכרת ה׳ מה
יתן לך ׳ כשוט לשון ׳ איש לשון ׳ מרפא לשון ׳ מות וחיים ביד לשון ׳ ממחליק ׳ מחלחת ׳ מעדכי ׳ לב ׳ כי בלעג
שפה ׳ לכו ונחשבה על ירמיהו ׳ מלשון רמיה ׳ ולשון רכה תשבר ׳ כקדמותיכם ל׳ והטיבתי ל׳

אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני
יהוה והולכתי עליכם אדם את
עמי ישראל וירשוך והיית להם
לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם ׃
כה אמר אדני
יהוה יען אמרים לכם אכלת
אדם את ומשכלת גויך היית
לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך
לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה
ולא אשמיע אליך עוד כלמת
הגוים וחרפת עמים לא תשאי
עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם
אדני יהוה ׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׃ בן אדם
בית ישראל ישבים על אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם לפני
ואשפך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם
טמאוה ׃ ואפיץ אתם בגוים
ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם
שפטתים ׃ ויבוא אל הגוים אשר
באו שם ויחללו את שם קדשי
באמר להם עם יהוה אלה ומא
מארצו יצאו ׃ ואחמל על שם
קדשי אשר חללהו בית ישראל
בגוים אשר באו שמה ׃
לכן אמר לבית ישראל

כה אמר אדני יהוה לא למענכם
אני עשה בית ישראל כי אם
לשם קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם ׃ וקדשתי את
שמי הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי
בכם לעיניהם ׃ ולקחתי אתכם מן
הגוים וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם אל
אדמתכם ׃ וזרקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם ׃ ונתתי
לכם לב חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר ׃
ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי
את אשר בחקי תלכו ומשפטי
תשמרו ועשיתם ׃ וישבתם בארץ
אשר נתתי לאבתיכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ׃
והושעתי אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי אתו
ולא אתן עליכם רעב ׃ והרביתי
את פרי העץ ותנובת השדה
למען אשר לא תקחו עוד חרפת
רעב בגוים ׃ וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר לא
טובים ונקטתם בפניכם על

באמר ג׳ בקר׳ וסימניהון באמר ה׳ אלי הקהל לי ׳ באמר להם עם ה׳ אלה ׳ באמר אלי כל היום איה אלהיך
חד בת חד בנב׳ חד בכתו׳ ויבא ה׳ דקר׳ לשו׳ חד וסב׳ לשו׳ סג׳ וסימנ׳ ויעלו בנגב ויבא עד
חברון ׳ ויבא אליה אנשים ויבא אליה כבוץ ׳ והנה עבדי דוד ויואב בא׳ ...
על כבל ... טהורים ב׳
בקר׳ ומל׳ וסימניהון וזרקתי עליכם מים טהורים ׳ כי טהרו הכהנים ׳ וחד וטהורים אמר טעם

ויאמר אלי ׳ט׳ בטע׳ כסף׳ וסימניהון שא נא׳ ראה׳ הראה׳ תמיניא׳ הראה׳ בקדי׳ הנבא׳ הרוח׳ התחיינה׳ המקום׳
כל קרי׳ ואני אהיה לכם לאלהים׳ כמ״א ואנכי אהיה לכם לאלהים׳ וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם׳ לעלם
וזרקתי עליכם מים טהורים׳ וכל ירמי׳ רכו׳ ואנכי כמ״א ואני אהיה׳ ופיגעהו והזו לי לעם ואני אהיה לעלם

הנני
כיקבצם׳

עונתיכם ועל תועבותיכם׃ לא
למענכם אני עשה נאם אדני
יהוה יודע לכם בושו והכלמו
מדרכיכם בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה ביום
טהרי אתכם מכל עונותיכם וה
והושבתי את הערים ונבנו הח
החרבות׃ והארץ הנשמה תעבד
תחת אשר היתה שממה לעיני
כל עובר׃ ואמרו הארץ הלזו ה
הנשמה היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות
בצורות ישבו׃ וידעו הגוים א
אשר ישארו סביבותיכם כי אני
יהוה בניתי הנהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי׃
כה אמר אדני
יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כצאן
אדם׃ כצאן קדשים כצאן יר
ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות צאן
אדם וידעו כי אני יהוה׃
היתה עלי יד יהוה
ויוצאני ברוח יהוה ויניחני
בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות׃ והעבירני עליהם סביב
סביב והנה רבות מאד על פני
הבקעה והנה יבשות מאד׃

ויאמר אלי בן אדם התחיינה
העצמות האלה ואמר אדני
יהוה אתה ידעת׃ ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה וא
ואמרת אליהם העצמות
היבשות שמעו דבר יהוה׃ כה
אמר אדני יהוה לעצמות האלה
הנה אני מביא בכם רוח וחייתם׃
ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני
יהוה׃ ונבאתי כאשר צויתי ויהי
קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו
עצמות עצם אל עצמו׃ וראיתי
והנה עליהם גדים ובשר עלה
ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם׃ ויאמר אלי הנבא
אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
אל הרוח כה אמר אדני יהוה
מארבע רוחות באי הרוח ופחי
בהרוגים האלה ויחיו׃ והנבאתי
כאשר צוני ותבוא בהם הרוח
ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל
גדול מאד מאד׃ ויאמר אלי בן
אדם העצמות האלה כל בית
ישראל המה הנה אמרים יבשו
עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו
לנו׃ לכן הנבא
ואמרת אליהם כה אמר אדני

הקריאה בחול המועד של פסח

בושו ׳ג׳ מל בקרי׳ וסימניהון והכלמו׳ נכלמו׳ כך בטחו׳ ובשר ח בקרי׳ וסימניהון׳ ובשר מבשרי לזאת יקרא
ובשר בשרה טרפה׳ ובשר כי יהיה בו בערו׳ והערבים מביאים לו ׳ב׳ בו׳ עור ובשר תלבישני׳ לחם חמורות
כצאן ׳ז׳ רפו בקרי׳ וסימניהון התקם כצאן לטבחה ׳ב׳ בו׳ כצאן קדשים ׳ב׳ בו׳ והושיעם ה׳ אלהיהם׳ נחשבנו
כצאן טבחה׳ תתעו כצאן מאכל׳ והר וכצאן ואין מקבץ׳ מלאות ׳ב׳ מל בליש׳ וסימניהון והבלענה השבלים
הריקות׳ מלאות צאן אדם׳ במועדיה ל׳ מועדיה ל׳ למועדה ל׳ ולמועדים ל׳

היתה ה ר״א פס בקר׳ וסימנהון היתה עלי יד ה׳ ויניחני היתה לי נחלתי כאריה ביער היתה לי דמעתי לחם
היתה יהודה לקדשו היתה כאמנות סחר עיניתי ה בקר׳ וסימנהון ואלהים אתה ברדש ופרח אהל
מועד ואעש כן ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול ופחי ל׳ פחי ל׳ שחי ל׳ ולחיי ל׳

יהוה הנה אני פתח את קברותיכם
והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל אדמת
ישראל וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי ונתתי
רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם
על אדמתכם וידעתם כי אני
יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה׃ עד הנה
ויהי דבר יהוה הפטרה ויגש אליו
אלי לאמר ואתה בן אדם קח
לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה
ולבני ישראל חברו ולקח עץ
אחד וכתוב עליו ליוסף עץ
אפרים וכל בית ישראל חברו׃
וקרב אתם אחד אל אחד לך
לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
וכאשר יאמרו אליך בני עמך
לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה
לך דבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף
אשר ביד אפרים ושבטי ישראל
חברו ונתתי אותם עליו את עץ
יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו
אחד בידי והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידך לעיניהם׃
ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכו שם וק

וקבצתי אתם מסביב והבאתי
אותם אל אדמתם ועשיתי אתם
לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם למלך
ולא יהיה עוד לשני גוים ולא
יחצו עוד לשתי ממלכות עוד׃
ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל מושבתיהם
אשר חטאו בהם וטהרתי אותם
והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ועבדי דוד מלך עליהם
ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי
ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם׃
וישבו על הארץ אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר ישבו בה
אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם
ודוד עבדי נשיא להם לעולם׃
וכרתי להם ברית שלום ברית
עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי
אותם ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם׃ והיה משכני עליהם
והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם׃ וידעו הגוים כי אני
יהוה מקדש את ישראל בהיות
מקדשי בתוכם לעולם׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים פניך אל

וראיתי יב בקר׳ וסימנהון והיה הדם לכם לאות וראיתי כה והגדתי לך והנה עליהם גידים ובשר וראיתי
לבית גבה כי יש יתרון לחכמה כי אין טוב בם וראיתי אני את כל עמלי את כל מעשה האלהים כי
יאכלה אוכל וראיתי ב׳ בו׳ וראיתי אני תיאל והנה שנים חברו ר׳ בקר׳ וסימנהון קח לך
עץ אחד ב׳ בו׳ ושבטי ישראל חברו הן כל חבריו יבשו דין חבירין ושבטי חברין כל יהיה לך חבריו
חברו כל וכאשר ב ר״א פס וכאשר יעש אותו וכאשר יאמרו אליך ועשיתם ל׳

ויקח ח̇ ר״א פס̇ בקרי׳ וסימניהון אם לקח יעקב אשה׳ ארור לקח שחד׳ את מחמד עינך במגפה׳ הנה
אני לוקח את עץ יוסף׳ הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים׳ יסר לץ׳ לוקח את ארנך מעל ראשך׳
והכינו׳ וחד ולוקח נפשות חכם׳ משכבי ג̇ בקרי׳ וסימניהון והזרתם את בני ישראל מטמאתם

גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך
ותבל והנבא עליו ואמרת
כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותבל
ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל חילך
סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם
קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות
כלם פרס כוש ופוט אתם כלם
מגן וכובע גמר וכל אגפיה בית
תוגרמה ירכתי צפון ואת כל
אגפיו עמים רבים אתך הכן
והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים
עליך והיית להם למשמר
מימים רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמים רבים
על הרי ישראל אשר היו לחרבה
תמיד והיא מעמים הוצאה
וישבו לבטח כלם ועלית כשאה
תבוא כענן לכסות הארץ תהיה
אתה וכל אגפיך ועמים רבים
אותך כה אמר
אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו
דברים על לבבך וחשבת
מחשבת רעה ואמרת אעלה
על ארץ פרזות אבוא השקטים
ישבי לבטח כלם ישבים באין
חומה ובריח ודלתים אין להם

לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך
על חרבות נושבת ואל עם מאסף
מגוים עשה מקנה וקנין ישבי
על טבור הארץ שבא ודדן וסחרי
תרשיש וכל כפריה יאמרו לך
הלשלל שלל אתה בא הלבז בז
הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב
לקחת מקנה וקנין לשלל שלל
גדול לכן הנבא בן
אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני
יהוה הלוא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח תדע ובאת
ממקומך מירכתי צפון אתה
ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב ועלית על
עמי ישראל כענן לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה והבאותיך
על ארצי למען דעת הגוים אתי
בהקדשי בך לעיניהם גוג
כה אמר אדני יהוה
האתה הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים להביא
אתך עליהם והיה
ביום ההוא ביום בוא גוג על
אדמת ישראל נאם אדני יהוה
תעלה חמתי באפי ובקנאתי
באש עברתי דברתי אם לא ביום
ההוא יהיה רעש גדול על

כהיות משכני והיה משכני׳ מקבצת׳ נפוצת׳ נחרצת׳ נמרצת׳
והיה ביום ההוא ה̇ לך׳ פשה לך מוסרותי כי אגיד לך׳ הכון והכן לך׳ שבא ודדן׳ משליך חבל׳ לו׳ ואיש הולך׳ לך׳ ז̇ זק̇ כנבי׳ ובסט׳ וסימניה
רוח׳ כלי רעה אולי׳ את הראשון בכתב אמתי׳ ויהי כיתך כבית פרץ׳ וכל שמואל וכל נתינה רמלכים זקב̇ במה
אלקנה׳ חטא לא חטאתי׳ וגם אשר לא שאלת׳ השקטים ל̇ אבנטים ל̇ והחטים ל̇ וחטים ל̇ ומטים׳
ל̇ והמטים ל̇ הפרטים ל̇ משוטטים ל̇ החנטים ל̇ ובריח ודלתים ל̇ רסמי׳ מאסת מגנים ל̇ רסמי׳

על הארץ ·ט רסמי· וסימניהון על ארץ מכורתם· השלכתיך ·אעלה על ארץ פרזות· הטנה בשמים
מעליהון· להמטיר על ארץ לא איש· עזוב ביהושת שמן· ירדן בנים מל גוים· ככולות שבעים שנה ·הירדן
על ארץ ושמים· וכל על ארץ מצרים דאור הכל· ואת שם ·ל רסמי בקר· וסימניהון ·ואת שם

אדמת ישראל ורעשו מפני דגי
הים ועוף השמים וחית השדה
וכל הרמש הרמש על האדמה
וכל האדם אשר על פני האדמה
ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות
וכל חומה לארץ תפול וקראתי
עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה ונשפטתי
אתו בדבר ובדם וגשם שוטף
ואבני אלגביש אש וגפרית
אמטיר עליו ועל אגפיו ועל
עמים רבים אשר אתו והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים
רבים וידעו כי אני יהוה
ואתה בן אדם הנבא
על גוג ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש
משך ותבל ושבבתיך וששאתיך
והעליתיך מירכתי צפון והביא
והביאותך על הרי ישראל והכיתי
קשתך מיד שמאולך וחציך מיד
ימינך אפיל על הרי ישראל
תפול אתה וכל אגפיך ועמים
רבים אשר אתך לעיט צפור
כל כנף וחית השדה נתתיך לא
לאכלה על פני השדה תפול כי
אני דברתי נאם אדני יהוה ו
ושלחתי אש במגוג ובישבי ה
האיים לבטח וידעו כי אני יהוה

ואת שם קדשי אודיע בתוך
עמי ישראל ולא אחל את שם
קדשי עוד וידעו הגוים כי אני
יהוה קדוש בישראל הנה באה
ונהיתה נאם אדני יהוה הוא
היום אשר דברתי ויצאו ישבי
ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק
ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל
יד וברמח ובערו בהם אש שבע
שנים ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן היערים
כי בנשק יבערו אש ושללו את
שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם
אדני יהוה והיה
ביום ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גי העברים קדמת
הים וחסמת היא את העברים
וקברו שם את גוג ואת כל המונה
וקראו גיא המון גוג וקברום בית
ישראל למען טהר את הארץ
שבעה חדשים וקברו כל עם
הארץ והיה להם לשם יום הכבדי
נאם אדני יהוה ואנשי תמיד
יבדילו עברים בארץ מקברים
את העברים את הנותרים על
פני הארץ לטהרה מקצה שבעה
חדשים יחקרו ועברו העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה
אצלו ציון עד קברו אתו המקברים

ואת שם השנו קרא אפרים ·ואת שם אהרן הכהן· ואת שם קדשי אודיע· הקדשים· תפול ז מל
וסימניהון· ונתתי· ונטשתיך· על פני השדה· על הרי ישראל· וכל חומה לארץ· מפני משכמה· כי נפול
תפול· וחד כשתפול עליהם· אחל ג ב דמ וחד פל· וסימניהון היום הזה אחל תת בחרך· אחל גדל
ולא אחל את שם קדשי· בתר פת· ירמישה על האדמה ב בקרי· מן הבהמה הטהרה· ורעשו מפני דג
הים· והבדלתי ל· והתקדשתי ל· ממלכות ל· ציון ל· העצים ל· עצמים ל· ענבעים ל· היום
ל

שם ג̇ פת̇ בקר̇ וסימניהון אברם אבריהם נטמ̇א נטר קרת̇א דבריה ׳ ואנשי ר̇ רא̇ פס̇ בקר̇
וסימניהון ואנשי סדם רעים וחטאים ׳ ואנשי קדש תהיון לי ׳ ואנשי כות עשו את סכות ׳ ואנשי המיך
יברילן ׳ מקברים המקברים ג̇ בקר̇ וסימניהון ומעדים מקברים ׳ עברים בארץ מקברים

המקברים אתה אל גיא המון גוג׃
וגם שם עיר המונה וטהרו
הארץ׃ ואתה בן
אדם כה אמר אדני יהוה אמר
לצפור כל כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו מסביב על
זבחי אשר אני זבח לכם זבח
גדול על הרי ישראל ואכלתם
בשר ושתיתם דם׃ בשר גבורים
תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו
אילים כרים ועתודים פרים
מריאי בשן כלם׃ ואכלתם חלב
לשבעה ושתיתם דם לשכרון
מזבחי אשר זבחתי לכם׃ ושבעתם
על שלחני סוס ורכב גבור וכל
איש מלחמה נאם אדני יהוה׃
ונתתי את כבודי בגוים וראו כל
הגוים את משפטי אשר עשיתי
ואת ידי אשר שמתי בהם׃ וידעו
בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם
מן היום ההוא והלאה׃ וידעו
הגוים כי בעונם גלו בית ישראל
על אשר מעלו בי ואסתר פני
מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו
בחרב כלם׃ כטמאתם וכפשעיהם
עשיתי אתם ואסתר פני מהם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבית
יעקב ורחמתי כל בית ישראל

וקנאתי לשם קדשי׃ ונשו את
כלמתם ואת כל מעלם אשר
מעלו בי בשבתם על אדמתם
לבטח ואין מחריד׃ בשובבי אתם
מן העמים וקבצתי אתם
מארצות איביהם ונקדשתי בם
לעיני הגוים רבים׃ וידעו כי אני
יהוה אלהיהם בהגלותי אתם
אל הגוים וכנסתים על אדמתם
ולא אותיר עוד מהם שם׃ ולא
אסתיר עוד פני מהם אשר
שפכתי את רוחי על בית ישראל
נאם אדני יהוה׃
בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור לחדש
בארבע עשרה שנה אחר אשר
הכתה העיר בעצם היום הזה
היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה׃ במראות אלהים הביאני
אל ארץ ישראל ויניחני אל הר
גבה מאד ועליו כמבנה עיר
מנגב׃ ויביא אותי שמה והנה
איש מראהו כמראה נחשת
ופתיל פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער׃ וידבר אלי
האיש בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך לכל
אשר אני מראה אותך כי למען
הראותכה הבאתה הנה הגד את

עד קברו אתו המקברים ׳ ו̇ כת̇ שבית וקר̇ שבות בקר̇ וסימניהון עתה אשיב את שבות יעקב̇
את שבות איוב ׳ עילם ׳ ושבתי את שבותהן ג̇ בו ׳ וחילו̇ חד כת̇ שבות וקר̇ שבית ירעת ה̇ ארצך̇
במראות ד̇ בקר̇ ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ בקר̇ וסימניהון ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ׳ במראות
הצבאות במראות אלהים הביאני ׳ הביאני במראות אלהים ׳
הביאני ד̇ בקר̇ וסימנה̇
בערקת הביאני ה̇ במראות אלהים הביאני ׳ הביאני המלך חדריו ׳ הביאני אל בית היין ׳ הראותכה̇ ל̇
מל̇

גגו׳ ד׳ בקרי׳ ופיפיתהון׳ ויגב ית אותו זהב טהור׳ ויצף אתו׳ מגג התא לגגו׳ איש על גגו ובחצרותם׳
והרצפה ל׳ מרצפת ל׳ רצפת ל׳ פב מלי׳ דכתב׳ מוקדם ומאוחר׳ וסימניהון הולך האחרון גלון
ויהושע גלון דרה׳ והימשנו ותראינה׳ והגרזי מביאך נפעות והויצריה ויקלהו בעברית האורנה האהל

כל אשר אתה ראה לבית ישראל
ישראל והנה חומה מחוץ לבית
סביב סביב וביד האיש קנה
המדה שש אמות באמה וטפח
וימד את רחב הבנין קנה אחד
וקומה קנה אחד ויבוא אל טו׳ כל׳
שער אשר פניו דרך הקדימה
ויעל במעלותו וימד את סף במעלותיו ק׳
השער קנה אחד רחב ואת סף
אחד קנה אחד רחב והתא
קנה אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמש אמות וסף
השער מאצל אולם השער
מהבית קנה אחד וימד את
אלם השער מהבית קנה אחד
וימד את אלם השער שמנה
אמות ואילו שתים אמות ואלם ויאליו ק׳
השער מהבית ותאי השער
דרך הקדים שלשה מפה ושלשה
מפה מדה אחת לשלשתם ומדה
אחת לאילם מפו ומפו
וימד את רחב פתח השער
עשר אמות ארך השער שלוש ל׳ כל׳
עשרה אמות וגבול לפני התאות
אמה אחת ואמה אחת גבול
מפה והתא שש אמות מפו
ושש אמות מפו וימד את
השער מגג התא לגגו רחב
עשרים וחמש אמות פתח נגד

פתח ויעש את אילים ששים
אמה ואל איל החצר השער
סביב סביב ועל פני השער
היאתון על לפני אלם השער
הפנימי חמשים אמה וחלונות
אטמות אל התאים ואל
אליהמה לפנימה לשער סביב
סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמרים
ויביאני אל החצר החיצונה
והנה לשכות ורצפה עשוי
לחצר סביב סביב שלשים לשכות
אל הרצפה והרצפה אל כתף
השערים לעמת ארך השערים
הרצפה התחתונה וימד רחב
מלפני השער התחתונה לפני
החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדים והצפון והשער אשר
פניו דרך הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו שלושה
מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו
היה כמדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה וחלונו ואלמו
ותמרו כמדת השער אשר
פניו דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואילמו לפניהם
ושער לחצר הפנימי נגד השער
לצפון ולקדים וימד משער
אל שער מאה אמה ויוליכני

המכיתהים ומות המלכים׳ ואכלל פרים׳ דישעיה׳ וגרנך מיצאאהי׳ במרוצתם׳ חץ שוחט׳ לבלתי שומע׳
הודע ועד׳ ומתוך כי הותרתים׳ אשויתיה׳ אמות הקדים׳ תבשלי׳ עד דרמא׳ שער היאתון׳ והאראיל
ובהאראיל׳ עיות הודיוהו׳ שלכי׳ ושמרי מות׳ נשוי׳ פלאיה׳ ובלוכך׳ בשאוה׳ הלוך׳ ובית הרצנה׳ ועף
הילכות׳ ובתיכנתו׳ יבחר׳ ובמלואת׳ מומך׳ שמלי׳ ומכלהים׳ ואוצאה׳ מנצחים׳ למלוכי׳ ירדון׳ הוכל׳ וכל
לזועה׳ והימנכא׳ ז׳ בטעו׳ בנית׳ ד׳ בטעו׳
לגליתע׳ ב׳ בקרי׳ וחס׳ בא יאלי הפליט בעשרים וחמש׳

דרך הצפון ו רסמי בקרי ופימניהון והשער אשר פניו ומחוצה לשער והלשכה אשר פניה ופתח הצלע ויביאני אל החצר החיצונה ודרך לפניהם כמראה מן כעשרים וחמש שנה לגלותנו ער סו רסבב אל פני ואל פני כמ׳ ער פני ועל פני וסימניהן שער האיתון כי ארך הלשכות וחמשת אלפים הנותרים

דרך הדרום והנה שער דרך הדרום
ומדד אילו ואילמו כמדות האלה׃
וחלונים לו ולאילמו סביב סביב
כהחלנות האלה חמשים אמה
ארך ורחב חמש ועשרים אמה׃
ומעלות שבעה עלותו ואילמו
לפניהם ותמרים לו אחד מפו וא
ואחד מפו אל אילו׃ ושער לחצר
הפנימי דרך הדרום וימד משער
אל השער דרך הדרום מאה
אמות׃ ויביאני אל חצר הפנימי
בשער הדרום וימד את השער
הדרום כמדות האלה׃ ותאו
ואילו ואלמו כמדות האלה
וחלונות לו ולאלמו סביב סביב
חמשים אמה ארך ורחב עשר
עשרים וחמש אמות׃ ואלמות
סביב סביב ארך חמש ועשרים
אמה ורחב חמש אמות׃ ואלמו
אל חצר החצנה ותמרים אל
אילו ומעלות שמונה מעלו׃
ויביאני אל החצר הפנימי דרך
הקדים וימד את השער כמדות
האלה׃ ותאו ואלו ואלמו כמדות
האלה וחלונות לו ולאלמו סביב
סביב ארך חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה׃ ואלמו ל
לחצר החיצונה ותמרים אל אלו
מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו׃

ויביאני אל שער הצפון ומדד
כמדות האלה׃ תאו אלו ואלמו
וחלונות לו סביב סביב ארך
חמשים אמה ורחב חמש ועש
ועשרים אמה׃ ואילו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו מפו
ומפו ושמנה מעלות מעלו׃
ולשכה ופתחה באילים השערים
שם ידיחו את העלה׃ ובאלם
השער שנים שלחנות מפו ועד
ושנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העלה והחטאת והאשם׃
ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח
השער הצפונה שנים שלחנות
ואל הכתף האחרת אשר לאלם
השער שנים שלחנות׃ ארבעה
שלחנות מפו וארבעה שלחנות
מפו לכתף השער שמונה
שלחנות אליהם ישחטו׃ ויא
וארבעה שלחנות לעולה אבני
גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב
אמה אחת וחצי וגבה אמה
אחת אליהם ויניחו את הכלים
אשר ישחטו את העלה בם וה
והזבח׃ והשפתים טפח אחד
מוכנים בבית סביב סביב ואל
השלחנות בשר הקרבן׃ ומחוצה
לשער הפנימי לשכות שרים
בחצר הפנימי אשר אל כתף

והנותר לנשיא מזה ומזה ותני רפסו לעולה ה׳ בקרי וסימנהון כל הבקר לעולה זאת התורה לעולה וארבעה שלחנות לעולה וגם עלה לרב ויאמר ארונה שרים ח׳ בליש וסימניהון אם השמע ער ושרות ונבלים לשרים והכיח ומחוצה לשער הפנימי בקינותיהם על יאשיהו קרינו שרים אחר ושרים כחללים עשיתי לי שרים ושרות את כל לשחוט אליהם העלה והחטאת והאשם לשחט ב׳ חד חס וחד מל בקרי לשחט והשפתים ל׳ מוכנים ל׳ שפתים ל׳ בקרי

שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אל כתף שער הקדים פני
דרך הצפן וידבר אלי זה הלשי
הלשכה אשר פניה דרך הדרום
לכהנים שמרי משמרת הבית
והלשכה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח
המה בני צדוק הקרבים מבני
לוי אל יהוה לשרתו וימד את
החצר ארך מאה אמה ורחב
מאה אמה מרבעת והמזבח
לפני הבית ויבאני אל אלם הבית
וימד אל אלם חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה ורחב השער
שלש אמות מפו ושלש אמות
מפו ארך האלם עשרים אמה
ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמדים אל
האילים אחד מפה ואחד מפה
ויביאני אל ההיכל וימד את
האילים שש אמות רחב מפו
ושש אמות רחב מפו רחב האהל
ורחב הפתח עשר אמות וכתפות
הפתח חמש אמות מפו וחמש
אמות מפו וימד ארכו ארבעים
אמה ורחב עשרים אמה ובא
לפנימה וימד איל הפתח שתים
אמות והפתח שש אמות ורחב
הפתח שבע אמות וימד את

ארכו עשרים אמה ורחב עשרים
אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי
זה קדש הקדשים וימד קיר הבית
שש אמות ורחב הצלע ארבע
אמות סביב סביב לבית סביב
והצלעות צלע אל צלע שלוש
ושלשים פעמים ובאות בקיר
אשר לבית לצלעות סביב סביב
להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים
בקיר הבית ורחבה ונסבה למע
למעלה למעלה לצלעות כי מוסב
הבית למעלה סביב סביב לבית
על כן רחב לבית למעלה וכן ה
התחתונה יעלה על העליונה
לתיכונה וראיתי לבית גבה סביב
סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה
שש אמות אצילה ורחב הקיר
אשר לצלע אל החוץ חמש א
אמות ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית ובין הלשכות רחב
עשרים אמה סביב לבית סביב
סביב ופתח הצלע למנח פתח
אחד דרך הצפון ופתח אחד
לדרום ורחב מקום המנח חמש
אמות סביב סביב והבנין אשר
אל פני הגזרה פאת דרך הים
רחב שבעים אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב סביב סביב וא
וארכו תשעים אמה ומדד את

ופני ׳ון בקרי ׳ וסימניהון ופני ה׳ לא חליתי ׳ ויסב אבשלום ׳ וישב אבשלום ׳ ופני עבים הטחנו ׳ ודמות פניהם ׳ג׳ בו ׳ ופני הכרבים ׳ ופני אדם אל התמרה ׳ב׳ בו ׳ ופני המזבח כמראה ׳ ופני אריה ׳ קדמאה באחור ׳ ופני רשעים ׳ ופני הלוט ׳ ופני המן חפו ׳ והגזרה והבניה ׳ל׳ דסמי׳ בקרי׳

הבית ארך מאה אמה והגזרה ו
והבניה וקירותיה ארך מאה אמה
ורחב פני הבית והגזרה לקדים
מאה אמה ומדד ארך הבנין
אל פני הגזרה אשר על אחריה
ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה
וההיכל הפנימי ואלמי החצר
הספים והחלונים האטמות
והאתיקים סביב לשלשתם נגד
הסף שחיף עץ סביב סביב והא
והארץ עד החלנות והחלנות
מכסות על מעל הפתח ועד
הבית הפנימי ולחוץ ואל כל
הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון
מדות ועשוי כרובים ותמרים
ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים
פנים לכרוב ופני אדם אל התמ
התמרה מפו ופני כפיר אל
התמרה מפו עשוי אל כל הבית
סביב סביב מהארץ עד מעל
הפתח הכרבים והתמרים עשו
עשוים וקיר ההיכל ההיכל
מזוזת רבעה ופני הקדש המראה
כמראה המזבח עץ שלוש אמות
גבה וארכו שתים אמות ומקצ
מקצעותיו לו וארכו וקירתיו
עץ וידבר אלי זה השלחן אשר
לפני יהוה ושתים דלתות להיכל ולקדש
ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות

דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת
ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל
כרובים ותמרים כאשר עשוים
לקירות ועב עץ אל פני האולם
מהחוץ וחלנים אטמות ותמרים
מפו ומפו אל כתפות האולם וצ
וצלעות הבית והעבים ויוצאני
אל החצר החיצנה הדרך דרך
הצפון ויבאני אל הלשכה אשר
נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל
הצפון אל פני ארך אמות המא
המאה פתח הצפון והרחב חמ
חמשים אמות נגד העשרים
אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה
אשר לחצר החיצנה אתיק אל
פני אתיק בשלשים ולפני הל
הלשכות מהלך עשר אמות רחב
אל הפנימית דרך אמה אחת
ופתחיהם לצפון והלשכות
העליונת קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתכנות
בנין כי משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות על כן
נאצל מהתחתנות ומהתיכנות
מהארץ וגדר אשר לחוץ לעמת
הלשכות דרך החצר החיצנה
אל פני הלשכות ארכו חמשים
אמה כי ארך הלשכות אשר
לחצר החיצנה חמשים אמה

כמראה ׳ה׳ בקרי׳ וסימניהון וזה מעשה המנרה ׳ והנה שם כבוד ה׳ ׳ ההיכל מזוזת רבועה ׳ וכמראה ה׳ ב׳ בו ׳ אליהן ׳ה׳ ל׳ מל וחד מס׳ בקרי ׳ וסימניהון ותיראן המילדות את האלהים ׳ והאמרן המילדות ׳ ותתנהו אלי בלכם ׳ ועשויה אליהן ׳ והאמר אליהן ׳ שלוש ׳ה׳ מל בת׳ וכנב׳ ׳ וסימניהון הכירו יהיה יאתנך זה שלוש רגלים ׳ שלוש פעמים בתבר ׳ שלוש ערים ׳ ירמ׳ ׳ והצלעות צלע אל צלע ׳ המזבח עץ שלוש אמות ׳ וכל כתו רבו מל ׳ האטמות ׳ל׳ והאתיקים ׳ל׳ ׳ על מעל ׳ל׳ דסמי׳

העשרים ׳ג׳ בקרי׳ וסי׳ מניהון בעבור העשרים ׃ נגד העשרים ׃ ליחזקאל העשרים חד בתו׳ חד כנב׳
חד בכתו׳ ׃ מהארץ ׳ה׳ בקרי׳ וסימניהון ושמו ׳ל׳ מת׳ וימין ויאמר לא אמ׳ ויקם דוד מה ארץ׳
עד מעל השער ׳כי משלשות הנה ואין להן ׃ אל אשר ׳ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ׃ ועתה לך נחה

והנה על פני ההיכל מאה אמה׃
ומתחתה לשכות האלה המביא
מהקדים בבאו להנה מהחצר
החצנה׃ ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה ואל פני
הבנין לשכות׃ ודרך לפניהם כמר
כמראה הלשכות אשר דרך
הצפון כארכן כן רחבן וכל מ
מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן׃
וכפתחי הלשכות אשר דרך
הדרום פתח בראש דרך דרך בפני
הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן׃
ויאמר אלי לשכות הצפון לשכ
לשכות הדרום אשר אל פני
הגזרה הנה לשכות הקדש אשר
יאכלו שם הכהנים אשר קרובים
ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו
קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
והחטאת והאשם כי המקום
קדש׃ בבאם הכהנים ולא יצאו
מהקדש אל החצר החיצונה
ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו
בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים
אחרים וקרבו אל אשר לעם׃
וכלה את מדות הבית הפנימי
והוציאני דרך השער אשר
פניו דרך הקדים ומדדו סביב
סביב׃ מדד רוח הקדים בקנה
המדה חמש אמות קנים בקנה

המדה סביב׃ מדד רוח הצפון
חמש מאות קנים בקנה המדה
סביב׃ את רוח הדרום מדד
חמש מאות קנים בקנה המדה׃
סבב אל רוח הים מדד חמש
מאות קנים בקנה המדה׃ לארבע
רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך
חמש מאות ורחב חמש מאות
להבדיל בין הקדש לחל׃ ויולכני
אל השער שער אשר פנה דרך
הקדים׃ והנה כבוד אלהי ישראל
בא מדרך הקדים וקולו כקול
מים רבים והארץ האירה מ
מכבדו׃ וכמראה המראה אשר
ראיתי כמראה אשר ראיתי
בבאי לשחת את העיר ומראות
כמראה אשר ראיתי אל נהר
כבר ואפל אל פני׃ וכבוד יהוה
בא אל הבית דרך שער אשר
פניו דרך הקדים׃ ותשאני רוח
ותבאני אל החצר הפנימי והנה
מלא כבוד יהוה הבית׃ ואשמע
מדבר אלי מהבית ואיש היה
עמד אצלי׃
ויאמר אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות רגלי
אשר אשכן שם בתוך בני
ישראל לעולם ולא יטמאו עוד
בית ישראל שם קדשי המ

נחה את העם ׃ והתנחלתם את הארץ ׃ אל אשר יהיה שמה קדמ׳ ׃ וקרבו אל אשר לעם׳ כי אל אשר
הלכי ׃ קדש ׳ל׳ג׳ חס׳ ׃ ובשלת בחצר ׃ הכהן המחטיא ׃ ואשר יזה מדמה ׃ אשה זנה וחללה וקדשתו׳
ואכלהו ׃ כל ימי נדרו ׃ העיר לא יעבר ׃ ולתוך עליון לשכות הקדש ׃ ויאמר נחמיה ׃ והלוים מחשים
לכל העם ׃ פנה ׳ג׳ חס׳ בקרי׳ וסימניהון ׃ אשר לבבו פנה היום ׃ ויפנה׳ ויוליכני אל השער׳
מדבר ׳ט׳ בקרי׳ וסימניהון השמר לך ׃ וישמע את הקול ׃ ויכל משה ׃ והוא בן בליעל׳ ואשמע׳ ואשמע׳ שקר׳

על ראש ההר ׳ה׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון והיה נבון לסקר ׳ ויעבר דוד העברי׳ וישלח אלין שר חמשים׳
אלף אחר מפני געגרת׳ זאת תורת הבית׳ ח׳ פס׳ רמי׳ אית בהון ד׳ מלי׳ תלית משני׳ וסימנהו׳
שבע פרות הטבת׳ ובמדבר אשר ראית׳ ויעבר בארץ׳ ערמתי אתה מתאבל׳ והאמרו לא על כי סוס

ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם
במותם: בתתם ספם את ספי ומ
זוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני
וביניהם וטמאו את שם קדשי
בתועבותם אשר עשו ואכל
אתם באפי: עתה ירחקו את
זנותם ופגרי מלכיהם ממני וש
ושכנתי בתוכם לעולם:
אתה בן אדם הגד את
בית ישראל את הבית ויכלמו
מעונותיהם ומדדו את תכנית:
ואם נכלמו מכל אשר עשו צ
צורת הבית ותכונתו ומוצאיו
ומובאיו וכל צורתו ואת כל — צורתיו ק
חקתיו וכל צורתו וכל תורתו — צורתיו תורתיו ק ק
הודע אותם וכתב לעיניהם וי
וישמרו את כל צורתו ואת כל
חקתיו ועשו אותם: זאת תורת
הבית על ראש ההר כל גבלו
סביב סביב קדש קדשים הנה
זאת תורת הבית: ואלה מדות
המזבח באמות אמה אמה
וטפח וחיק האמה ואמה רחב
וגבולה אל שפתה סביב זרת
האחד וזה גב המזבח: ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה
שתים אמות ורחב אמה אחת
ומהעזרה הקטנה עד העזרה
הגדולה ארבע אמות ורחב

האמה: וההראל ארבע אמות
ומהאראיל ולמעלה הקרנות — ומהאריאל ק
ארבע: והאריאל שתים עשרה — והאריאל ק
ארך בשתים עשרה רחב רבוע
אל ארבעת רבעיו: והעזרה
ארבע עשרה ארך בארבע ע
עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אותה חצי האמה
והחיק לה אמה סביב ומעלתהו
פנות קדים:
ויאמר אלי בן אדם כה אמר
אדני יהוה אלה חקות המזבח
ביום העשותו להעלות עליו
עולה ולזרק עליו דם: ונתתה אל
הכהנים הלוים אשר הם מזרע
צדוק הקרבים אלי נאם אדני
יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת:
ולקחת מדמו ונתתה אל ארבע
קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה
ואל הגבול סביב וחטאת אותו
וכפרתהו: ולקחת את הפר
החטאת ושרפו במפקד הבית
מחוץ למקדש: וביום השני
תקריב שעיר עזים תמים לח
לחטאת וחטאו את המזבח
כאשר חטאו בפר: בכלותך מ
מחטא תקריב פר בן בקר תמים
ואיל מן הצאן תמים: והקרבתם
לפני יהוה והשליכו הכהנים

על סוס נגעס׳ ואלה מדות המזבח באמות׳ ואת חילן ואת מגרשיה׳ ואשלחה לאליעזר לאריאל׳ ב׳
ומהעזרה׳ ל׳ ברורה׳ ל׳ תירהין ב׳ בקרי׳ וסימניהון׳ והודעתי את חקי האלהים׳ ואם נכלמו׳ לכל חקות
בית׳ וחד ותורתו יעירו׳ חקות ט׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ולא אמרו בלבבם׳ כי חקות העמים׳ נגן שמש׳
לאור יומם חקות ירח׳ אם לא בריתי יומם ולילה חקות׳ אלה חקות המזבח ביום׳ ביה׳ מנחה חקות׳
וישתמר חקות עמרי׳ הירעת׳ יפתח ה׳ וסימ׳ השער הזה׳ וביום השבת׳ ב׳ בו׳ יסגר על האיש הנה
בענני׳

ליום ב' דג' בקרי' וסימ' והיו נכונים ליום ופר חטאת תעשה ליום וזה אשר תעשה על המזבח נשיאים אחד ליום ב' כו' ואמרת להם זה האשה כאלה עשו ליום ויצוה המלך צדקיהו ומאכלך הילולה ליום שבעת ימים ושבעת ימי החג ב' כו' וכבש בן שנתו אחד ליום ואני לו למזרח פתשגן המכתב וחבירו

עליהם מלח והעלו אותם עלה
ליהוה׃ שבעת ימים תעשה
שעיר חטאת ליום ופר בן בקר
ואיל מן הצאן תמימים יעשו׃
שבעת ימים יכפרו את המזבח
וטהרו אתו ומלאו ידו׃ ויכלו
את הימים והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים על
המזבח את עולותיכם ואת
שלמיכם ורציתי אתכם נאם
אדני יהוה׃
וישב אתי דרך שער המקדש
החיצון הפנה קדים והוא סגור׃
ויאמר אלי יהוה השער הזה
סגור יהיה לא יפתח ואיש לא
יבוא בו כי יהוה אלהי ישראל
בא בו והיה סגור׃ את הנשיא
נשיא הוא ישב בו לאכול לחם
לפני יהוה מדרך אולם השער
יבוא ומדרכו יצא׃ ויביאני דרך
שער הצפון אל פני הבית וא
וארא והנה מלא כבוד יהוה
את בית יהוה ואפל אל פני׃
ויאמר אלי יהוה בן אדם שים
לבך וראה בעיניך ובאזניך
שמע את כל אשר אני מדבר
אתך לכל חקות בית יהוה ולכל
תורתו ושמת לבך למבוא
הבית בכל מוצאי המקדש׃

ואמרת אל מרי אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה רב לכם
מכל תועבותיכם בית ישראל׃
בהביאכם בני נכר ערלי לב
וערלי בשר להיות במקדשי
לחללו את ביתי בהקריבכם את
לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי
אל כל תועבותיכם׃ ולא שמרתם
משמרת קדשי ותשימון לשמרי
משמרתי במקדשי לכם׃
כה אמר אדני יהוה
כל בן נכר ערל לב וערל בשר
לא יבוא אל מקדשי לכל בן
נכר אשר בתוך בני ישראל׃ כי
אם הלוים אשר רחקו מעלי
בתעות ישראל אשר תעו מעלי
אחרי גלוליהם ונשאו עונם׃
והיו במקדשי משרתים פקדות
אל שערי הבית ומשרתים את
הבית המה ישחטו את העלה
ואת הזבח לעם והמה יעמדו
לפניהם לשרתם׃ יען אשר
ישרתו אותם לפני גלוליהם
והיו לבית ישראל למכשול עון
על כן נשאתי ידי עליהם נאם
אדני יהוה ונשאו עונם׃ ולא
יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל
קדשי אל קדשי הקדשים
ונשאו כלמתם ותועבותם אשר

ה' מלין כל טעמ' בקרי' וסימניהון בכל מושבתיכם ההרותה בדע' מבליגיתי על יגון גלוליכם מכל תועבותכם כראשנה לא ונבזביתך שהם הרהבום וסימניהון מהם גלולו מהקריבכם ב' וביום הבכורים בהקריבכם בהביאכם בני נכר וחטאת ג' בקרי' וסימניהון ופר חטאת וכפרתם המקדש בהביאכם ל' ערל לב ל' דסמי' ערלי לב ל' דסמי' ותשימון ל' פקודות אל ל' דסמי'

כני ישראל ט׳ בסכ׳ וסימניהון בן אדם שולח אני אותך ככה יאכלו בני ישראל ונתתי את פגרי
יען היות לך איבת עולם ודבר אליהם כה אמר יהוה בן אדם מקום כסאי כל בן נכר והכהנים הלוים
בני צדוק אשר לכהנים המקדש בגשתם ל׳ במרחשת ולגשת ל׳ ערל ל׳ וערל ל׳

עשו ונתתי אותם שמרי משמרת
הבית לכל עבדתו ולכל אשר
יעשה בו והכהנים הלוים בני
צדוק אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני ישראל מעלי
המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו
לפני להקריב לי חלב ודם נאם
אדני יהוה המה יבאו אל מקדשי
והמה יקרבו אל שלחני
לשרתני ושמרו את משמרתי
והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו
ולא יעלה עליהם צמר בשרתם
בשערי החצר הפנימית וביתה
פארי פשתים יהיו על ראשם
ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם
לא יחגרו ביזע ובצאתם אל
החצר החיצונה אל החצר
החיצונה אל העם יפשטו את
בגדיהם אשר המה משרתם
בם והניחו אותם בלשכת הקדש
ולבשו בגדים אחרים ולא יק
דשו את העם בבגדיהם
וראשם לא יגלחו ופרע לא
ישלחו כסום יכסמו את ראשי
ראשיהם ויין לא ישתו כל כהן
בבואם אל החצר הפנימית
ואלמנה וגרושה לא יקחו להם
לנשים כי אם בתולת מזרע בית

ישראל והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו ואת עמי
יורו בין קדש לחל ובין טמא
לטהור יודעם ועל ריב המה
יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו
ואת תורתי ואת חקתי בכל
מועדי ישמרו ואת שבתותי
יקדשו ואל מת אדם לא יבוא
לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן
ולבת לאח ולאחות אשר לא
היתה לאיש יטמאו ואחרי
טהרתו שבעת ימים יספרו לו
וביום באו אל הקדש אל החצר
הפנימית לשרת בקדש יקריב
חטאתו נאם אדני יהוה והיתה
להם לנחלה אני נחלתם ואחזה
לא תתנו להם בישראל אני
אחזתם המנחה והחטאת והאשם
המה יאכלום וכל חרם בישראל
להם יהיה וראשית כל בכורי
כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם
לכהנים יהיה וראשית עריסותיכם
תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך
כל נבלה וטרפה מן העוף ומן
הבהמה לא יאכלו הכהנים
ובהפילכם את
הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה
קדש מן הארץ ארך
חמשה ועשרים אלף ארך

והכהנים הלוים ג׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון הסכת ושמע ישראל כראתכם בני צדוק פארי ב׳ בקרי׳
פארי המגבעות פארי פשתים והניחו ד׳ בקרי׳ וסימניהון ועברי וכינאתם ההפכים ממונים
ואת עמי ד׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון וישלחו וישלחו הלא ראית יורו ולא יעלה ג׳ רסמי׳ בקרי׳
וסימניהון ולא יעלה בה כל עשב והיה כי תרבו ופריתם בארץ ולא יעלה עליהם צמר בשרתם

והניחו ׳ ר׳ בקרי׳ וסימניהון ועברי הזהב ׳ וכצאתם ׳ ההפכים ללענה משפט ׳ ישבעו בנים והניחו יתרם ׳ וחד
וחד הניחו את רוחי ׳ ר׳ פסו׳ דמי׳ בקרי׳ אית מהון כל כל וכל וכל כל ׳ וסימניהון כל החיה כל הרמש וכל
השף ׳ ועתה כל נביאי הבעל׳ וראשית כל בכורי כל ׳ כלקבל דנה ׳ וחד חילות ׳ וראשית וכל כל וכל וכל

ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל
גבולה סביב: יהיה מזה אל הקדש
חמש מאות בחמש מאות מרבע
סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב:
ומן המדה הזאת תמוד ארך
חמש ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים ובו יהיה המקדש קדש
קדשים: קדש מן הארץ הוא
לכהנים משרתי המקדש יהיה
הקרבים לשרת את יהוה והיה
להם מקום לבתים ומקדש
למקדש: וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים רחב יהיה
ללוים משרתי הבית להם לאחזה
עשרים לשכת: ואחזת העיר תתנו
חמשת אלפים רחב וארך חמשה
ועשרים אלף לעמת תרומת
הקדש לכל בית ישראל יהיה:
ולנשיא מזה ומזה לתרומת
הקדש ולאחזת העיר אל פני
תרומת הקדש ואל פני אחזת
העיר מפאת ים ימה ומפאת
קדמה קדימה וארך לעמות א
אחד החלקים מגבול ים אל גבול
קדימה: לארץ יהיה לו לאחזה
בישראל ולא יונו עוד נשיאי
את עמי והארץ יתנו לבית
ישראל לשבטיהם:
כה אמר אדני יהוה רב

לכם נשיאי ישראל חמס ושד
הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו
גרשתיכם מעל עמי נאם אדני
יהוה: מאזני צדק ואיפת צדק
ובת צדק יהי לכם: האיפה והבת
תכן אחד יהיה לשאת מעשר
החמר הבת ועשירת החמר האיפה
אל החמר יהיה מתכנתו: והשקל
עשרים גרה עשרים שקלים
חמשה ועשרים שקלים עשרה
וחמשה שקל המנה יהיה לכם:
זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה מחמר החטים
וששיתם האיפה מחמר השערים:
וחק השמן הבת השמן מעשר
הבת מן הכר עשרת הבתים חמר
כי עשרת הבתים חמר: ושה
אחת מן הצאן מן המאתים מ
משקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם
אדני יהוה: כל העם הארץ יהיו
אל התרומה הזאת לנשיא ב
בישראל: ועל הנשיא יהיה הע
העולות והמנחה והנסך בחגים
ובחדשים ובשבתות בכל מועד
בית ישראל הוא יעשה את
החטאת ואת המנחה ואת
העולה ואת השלמים לכפר
בעד בית ישראל:

וסימניהון ואם נבלבו מכל אשר עשו ׳ וחילו חד פסו׳ כל וכל וכל וכל ׳ וסי׳ והכיתם כל עיר מבצר וכל
ע״ץ מכחור ׳ יאכלום ל׳ האכלום ל׳ ויאכילום ל׳ יהיה ב׳ מטע׳ בהון להכהנים יהיה בכר בקיץ ובחרת
יהיה׳ ׳ וראשית ׳ו בקרי׳ וסימניהון ראובן בכורי אתה ׳ ראשית הגנך ׳ וראשית כל בכורי כל ׳ ב׳ בו השתים
כמזרקי יין ׳ כב עמון כל נביאי וכתו׳ עשרית העשרית כל ׳ כמ״א ועשירת חמר האיפה
וכל אורית דכות׳ במ״א והעמר עשרית האיפה הוא ׳ וחד מל׳ ועשירית האיפה סלת ׳ ויתו׳ ל׳ הוע׳ ל׳

כל העם ג' ר"א פס בקרי' וסימנהון הטהר' הטהר' העם' הארץ' ושאר וכל העם · ואת העלה ג' בקרי' רסמי'
וסימניהון · ואת העלה המיני או יאלו אלין לנחה' והעלה' ועל הנשיא יהיה' · ואת המנחה ח' בקרי' וסימנהו
ואת מזבח העלה' והעלה הפך' ויהי מנחה' חדש הכהן' ב' בו' המלך בבו' ועל הנשיא' · ועשו את הכבש' וירדך
שלמה' דלה'

כה אמר אדני יהוה בראשון
באחד לחדש תקח פר בן בקר
תמים וחטאת את המקדש ולקח
הכהן מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל ארבע פנות
העזרה למזבח ועל מזוזת שער
החצר הפנימית׃ וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי
וכפרתם את הבית׃ בראשון
בארבעה עשר יום לחדש יהיה
לכם הפסח חג שבעות ימים
מצות יאכל׃ ועשה הנשיא ביום
ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ
פר חטאת׃ ושבעת ימי החג
יעשה עולה ליהוה שבעת פרים
ושבעת אילים תמימים ליום
שבעת הימים וחטאת שעיר
עזים ליום׃ ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה ושמן הין
לאיפה׃ בשביעי בחמשה עשר
יום לחדש בחג יעשה כאלה
שבעת הימים כחטאת כעלה
וכמנחה וכשמן׃
כה אמר אדני יהוה שער החצר
הפנימית הפנה קדים יהיה סגור
ששת ימי המעשה וביום השבת
יפתח וביום החדש יפתח׃ ובא
הנשיא דרך אולם השער מחוץ
ועמד על מזוזת השער ועשו

הכהנים את עולתו ואת שלמיו
והשתחוה על מפתן השער ויצא
והשער לא יסגר עד הערב
והשתחוו עם הארץ פתח השער
ההוא בשבתות ובחדשים לפני
יהוה׃ והעלה אשר יקרב הנשיא
ליהוה ביום השבת ששה כבשים
תמימם ואיל תמים׃ ומנחה
איפה לאיל ולכבשים מנחה
מתת ידו ושמן הין לאיפה׃
וביום החדש פר בן
בקר תמים וששת כבשים ואיל
תמימם יהיו׃ ואיפה לפר ואיפה
לאיל יעשה מנחה ולכבשים
כאשר תשיג ידו ושמן הין
לאיפה׃ ובבוא הנשיא דרך אולם
השער יבוא ובדרכו יצא׃ ובבוא
עם הארץ לפני יהוה במועדים
הבא דרך שער צפון להשתחוות
יצא דרך שער נגב והבא דרך
שער נגב יצא דרך שער צפונה
לא ישוב דרך השער אשר בא בו
כי נכחו יצאו׃ והנשיא בתוכם
בבואם יבוא ובצאתם יצאו׃ ובחגים
ובמועדים תהיה המנחה איפה
לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת
ידו ושמן הין לאיפה׃
וכי יעשה הנשיא נדבה
עולה או שלמים נדבה ליהוה

סימן כל מעשר · חטת בליא חטת פת' במ"א חטת פת' והיה הכהן בן אהרן עם הלוים · דסופיה דעזרא'
וכל מעשר המעשר דכו' חטה פת' במ"א במעשר הלוים · וחטאת ג' בקרי' וסימ' וחטאת את המזבח'
וחטאת את המקדש וחטאת אתו וכפרתהו · שבעת הימים ח' רסמי' בקרי' וסימניהון מיצרים'
יאס את שבעת הימים' והיה אור הלבנה כאור החמה' ותכך עלין שבעת הימים' ושבעת ימי החג' בשביעי'
בחמשה' וידבר יחזקיהו' ויהי לשבעת הימים' ואחיהם בחצריהם' · וכפרתם ל' והשתחוה ל' וששים ל'

העולות ב מל וסימניהון ועל הנשיא האחרמנו בעולות וכל סכו עלות כתי כמוב עולת כתי וסימניהון את
כלב עולת תמע יחפטו עולת וחד מל רגל אבוא כיתך בעולות וכל יאורי עלת כת חס במא עולת כה אבנים
שלמות הבמה עולת תמיד ד רסמי בקרי וסימניהון עולת תמיד העשיה בהר סיני לדורותיכם יעשו את

ופתח לו את השער הפנה קדים
ועשה את עלתו ואת שלמיו
כאשר יעשה ביום השבת ויצא
וסגר את השער אחרי צאתו
וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה
ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה
אתו ומנחה תעשה עליו בבקר
בבקר ששית האיפה ושמן שלי
שלישית ההין לרס את הסלת
מנחה ליהוה חקות עולם תמיד
ועשו את הכבש ואת המנחה
ואת השמן בבקר בבקר עולת
תמיד כה אמר אדני יהוה כי
יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו
נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם
היא בנחלה
וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד
מעבדיו והיתה לו עד שנת
הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו
בניו להם תהיה ולא יקח הנשיא
מנחלת העם להונתם מאחזתם
מאחזתו ינחל את בניו למען
אשר לא יפצו עמי איש מ
מאחזתו   ויביאני ב
במבוא אשר על כתף השער
אל הלשכות הקדש אל הכהנים
הפנות צפונה והנה שם מקום
בירכתם ימה ויאמר אלי זה
המקום אשר יבשלו שם הכהנים

את האשם ואת החטאת אשר
יאפו את המנחה לבלתי הוציא
אל החצר החיצונה לקדש את
העם ויוציאני אל החצר
החיצנה ויעבירני אל ארבעת
מקצועי החצר והנה חצר
במקצע החצר חצר במקצע
החצר בארבעת מקצעות החצר
חצרות קטרות ארבעים ארך
ושלשים רחב מדה אחת
לארבעתם מהקצעות וטור
סביב בהם סביב לארבעתם ומב
מבשלות עשוי מתחת הטירות
סביב ויאמר אלי אלה בית
המבשלים אשר יבשלו שם מ
משרתי הבית את זבח העם
וישבני אל פתח
הבית והנה מים יצאים מתחת
מפתן הבית קדימה כי פני הבית
קדים והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית מנגב למז
למזבח ויוצאני דרך שער
צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער
החוץ דרך הפונה קדים והנה
מים מפכים מן הכתף הימנית
בצאת האיש קדים וקו בידו
וימד אלף באמה ויעברני במים
מי אפסים וימד אלף ויעברני
במים מים ברכים וימד אלף

יעשו את הכבש ואחריכן עולת תמיד ולחדשים בבקר בבקר יג רסמי וסימניהון וילקטו את
בבקר בבקר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים והם הביאו אליו עוד נדבה והאש על המזבח תוקד בו מדוע ככה
דל בן המלך העיר בבקר בבקר משפטו יתן לאור מדי עבדן יקח אתכם וכבש בן שנתו ושל אחרון ושל
אחריו ולעמד ומהעדים לו ולא יקח ג רסמי בקרי וסימניהון ולא יקח שחד ולא יקח ממך כש
מכשל הנשיא וכי יתן ל רסמי וכי יגח ל רסמי וכי יאמרו ל רסמי וכי ישאלך ל רסמי לרוס ל

רבה מאד ׳ה׳ רסמי׳ בקר׳ וסימניהון ׳הכשר עורש בין שיניהם ׳והיה הדגה רבה מאד ׳למינה תהיה דגתם׳
ומשבחה ונימון ויהי מקנהו׳ כל לשון ירירה אל הראיתם ׳בכ״ח על׳ וסימניהון ויורד העיט ע
והמהר והורד כדה ׳ והרד בת פרעה לרחץ ׳ויעמדו המים ׳ותאמר אל אביה׳ והרד בית המלך ׳המים האלה׳

ויעברני מי מתנים וימד אלף
נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו
המים מי שחו נחל אשר לא יעבר:
ויאמר אלי הראית בן אדם
ויולכני וישבני שפת הנחל: בשו
בשובני והנה אל שפת הנחל עץ
רב מאד מזה ומזה:
ויאמר אלי המים האלה
יוצאים אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה ובאו הימה
אל הימה המוצאים ונרפאו
המים: והיה כל נפש חיה אשר
ישרץ אל כל אשר יבוא שם נח
נחלים יחיה והיה הדגה רבה מ
מאד כי באו שמה המים האלה
וירפאו וחי כל אשר יבא שמה
הנחל: והיה יעמדו עליו דוגים
מעין גדי ועד עין עגלים משטוח
לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם
כדגת הים הגדול רבה מאד: בצאתו
וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו:
ועל הנחל יעלה על שפתו מזה
ומזה כל עץ מאכל לא יבול
עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר
כי מימיו מן המקדש המה יוצאים
והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה:
כה אמר אדני
יהוה גה גבול אשר תתנחלו את
הארץ לשני עשר שבטי ישראל

יוסף חבלים: ונחלתם אותה איש
כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה
לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת
לכם בנחלה: וזה גבול הארץ
לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך
חתלן לבוא צדדה: חמת ברותה
סברים אשר בין גבול דמשק ובין
גבול חמת חצר התיכון אשר
אל גבול חורן: והיה גבול מן הים
חצר עינון גבול דמשק וצפון צ
צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון:
ופאת קדים מבין חורן ומבין דמ
דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ
ישראל הירדן מגבול על הים
הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה:
ופאת נגב תימנה מתמר עד מי
מריבות קדש נחלה אל הים הגדול
ואת פאת תימנה נגבה: ופאת ים
הים הגדול מגבול עד נכח לבוא
חמת זאת פאת ים: וחלקתם את
הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל:
והיה תפלו אותה בנחלה לכם
ולהגרים הגרים בתוככם אשר
הולדו בנים בתוככם והיו לכם
כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו
בנחלה בתוך שבטי ישראל: והיה
בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו
נחלתו נאם אדני יהוה:
ואלה שמות השבטים

וירדו שלשה מהשלשים ׳יוצאים ׳ל מל׳ בקר׳ וסימניהון בלשון תרגו׳ אילין גליליא׳ ואשתירון מיה׳
כאזרח ׳ג׳ הכ׳ וחד פת׳ וסימניהון ׳המול לו כל זכר׳ כאזרח מכם יהיה לכם ׳תפלו אתה ׳ויעבר׳
עשר ׳שני עשר ׳בשנו עשר ׳ו׳ כליש׳ בקר׳ וסימניהון ׳ושנה לכם שני עשר איש ׳עומד על שני עשר בקר׳ לשני
גה גבול אשר תתנחלו את הארץ ׳ הרים ׳ד׳ בעני׳ וסימ׳ ראו׳ דן אפרים ראובן יהודה׳ ושא קדימה׳
לפאת צפונה ׳ג׳ רסמי׳ וסימ׳ וגבול הרמה ׳ויהי להם הגבול ׳וזה גבול הארץ׳ איש כאחיו ׳ב׳ וכל מנחה׳ ונחלתם׳

תפלו ׳ג חס׳ בליש׳ וסימניהון ולנפל ירך רק הפלה לישראל׳ והיה תפלו יאתה בנחלה׳ ויפלו גורלות׳ כאש
יפלם׳ והפל פור׳ ועלהו ב׳ ועלהו לתרופה׳ ועלהו לא יבול׳ לתתה ׳ב׳ ואם מאן ימאן אביה לתתה לו
לתתה לאבתיכם׳ הרומיה׳ ל׳ היהוריה׳ ל׳ שביה ל׳ פליליה׳ ל׳ עשיריה ל׳ שעבוריה׳ ל׳ צפיה ל׳ והשהיה ל׳

מקצה צפונה אל יד דרך חתלן
לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק
צפונה אל יד חמת והיו לו פאת
קדים הים דן אחד ועל גבול דן
מפאת קדים עד פאת ימה אשר
אחד ועל גבול אשר מפאת קדימה
ועד פאת ימה נפתלי אחד ועל
גבול נפתלי מפאת קדמה עד
פאת ימה מנשה אחד ועל גבול
מנשה מפאת קדמה עד פאת
ימה אפרים אחד ועל גבול אפרים
מפאת קדים ועד פאת ימה ראו
ראובן אחד ועל גבול ראובן מ
מפאת קדים עד פאת ימה יהודה
אחד ועל גבול יהודה מפאת קדים
עד פאת ימה תהיה התרומה אשר
תרימו חמשה ועשרים אלף רחב
וארך כאחד החלקים מפאת
קדימה עד פאת ימה והיה המקדש
בתוכו והתרומה אשר תרימו ליהוה
ארך חמשה ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ולאלה תהיה תרומת
הקדש לכהנים צפונה חמשה
ועשרים אלף וימה רחב עשרת
אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים
ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף
והיה מקדש יהוה בתוכו לכהנים
המקדש מבני צדוק אשר שמרו
משמרתי אשר לא תעו בתעות

בני ישראל כאשר תעו הלוים
והיתה להם תרומיה מתרומת
הארץ קדש קדשים אל גבול
הלוים והלוים לעמת גבול הכהנים
חמשה ועשרים אלף ארך ורחב
עשרת אלפים כל ארך חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים
ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא
יעבור ראשית הארץ כי קדש
ליהוה והחמשת אלפים הנותר ברחב
על פני חמשה ועשרים אלף חל
הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה
העיר בתוכה

ואלה תוצאתיה פאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים ופאת
נגב חמש חמש מאות וארבעת
אלפים ומפאת קדים חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת ימה חמש
מאות וארבעת אלפים והיה
מגרש לעיר צפונה חמשים ומ
ומאתים ונגבה חמשים ומאתים
וקדימה חמשים ומאתים וימה
חמשים ומאתים והנותר בארך
לעמת תרומת הקדש עשרת
אלפים קדימה ועשרת אלפים
ימה והיה לעמת תרומת הקדש
והיתה תבואתה ללחם לעבדי
העיר והעבד העיר יעבדוהו מכל
שבטי ישראל כל התרומה חמשה

העונה ל׳ והעוניה ל׳ והארמיה ל׳ והאניה ל׳ לגויה ל׳ ליחזקיה ל׳ והדיה ל׳ בכהליה ל׳ גבריא ל׳
ס״ת ולאלה ה׳ מלי׳ בכ טע׳ וסימניהון ס״ת זה ינחמנו ס״ת דרכו שיאו ס״ת שובו ס״ת ולאלה ס״ת זאת העיר העליזה קורי הטעם
הראשון זה והשני זה אך גם חזקי שיש להטעים תחלה התלית גדולה כי היא בכחומה ומלך ויאטם שהגרשים
הוא מלך כמו כן אינה במיק ומה במה התלית על כן יש להטעימה תחילה וחד פס סימ׳ מאילו הנגינות כבי
תכלה לעשר׳ על גבול ה׳ וסימ׳ בהר ההר על גבול וישמע בלק כי בא בלעם כסלות תבר בחרב תפלו
והנותר לנשיא יתני
רפסו

כאחר · יב כה בקר' וסימנהון · הן הארם היה כאחר ממע · דן ידין עמו · וחליתי והייתי כאחד הארם · וחכו
ויואל הלוי לטפר' גם את הארי' כאחר העבים · ומסיבשת' ואני אנה אוליך · ועל גבול יהודה' ביום עמדך
מנגד' והמלאך דדה · וחר וכאחר השרים הפלו · יו פור רוכא · ומכנם אותו הנהרנם יצרפהם קרני
פרה '

ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף
רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת
העיר: והנותר לנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני
חמשה ועשרים אלף תרומה עד
גבול קדימה וימה על פני חמשה
ועשרים אלף על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה תרומת
הקדש ומקדש הבית בתוכה: ומ
ומאחזת הלוים ומאחזת העיר
בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול
יהודה ובין גבול בנימן לנשיא
יהיה: ויתר השבטים מפאת
קדימה עד פאת ימה בנימן אחד:
ועל גבול בנימן מפאת קדימה
עד פאת ימה שמעון אחד: ועל
גבול שמעון מפאת קדימה עד
פאת ימה יששכר אחד: ועל
גבול יששכר מפאת קדימה עד
פאת ימה זבולן אחד: ועל גבול
זבולן מפאת קדמה עד פאת
ימה גד אחד: ועל גבול גד אל
פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר
מי מריבת קדש נחלה על הים
הגדול: זאת הארץ אשר תפילו
מנחלה לשבטי ישראל ואלה
מחלקותם נאם אדני יהוה:
ואלה תוצאת העיר
מפאת צפון חמש מאות וא

וארבעת אלפים מדה: ושערי
העיר על שמות שבטי ישראל
שערים שלושה צפונה שער
ראובן אחד שער יהודה אחד
שער לוי אחד: ואל פאת קדימה
חמש מאות וארבעת אלפים וש
ושערים שלשה ושער יוסף אחד
שער בנימן אחד שער דן אחד:
ופאת נגבה חמש מאות וארבעה
אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער יששכר
אחד שער זבולן אחד: פאת ימה
חמש מאות וארבעת אלפים
שעריהם שלשה שער גד אחד
שער אשר אחד שער נפתלי
אחד: סביב שמנה עשר אלף
ושם העיר מיום יהוה שמה:

מנין פסוקיא דבספר יחזקאל אלף
ומאתים ושבעים ותלתה

יהוה אשר היה אל הושע בן

וסימניהון ומרתם מחוץ לעיר · אלה הנחלות · ושני אנשים שרי גדודים · וישלח אשר על הבית · הנני ממליט ·
וכי ישמעו · והנותר לנשיא מזה ומזה · ויהל רויך · ויקבין את הכהנים · וירם · יאשיהו · ומה חשחן · והי נא · גם
חיני נערתי · ויעש לו סכה · ועמסים · גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי · סביב · ג רא פס · וסימניהו
סביב שמנה עשר אלף · סביב רשעים יתהלכון · סביב בעתהו כלהון · ג מטע בהון וכטע · וסימניהון
והר עד ריהודה · את הענק · ושער יוסף
פאת · ל רא פס בקר · סביב שמנה · ל רא פס

בארי ב׳ בת בארי החתי · הושע בן בארי · תחלת ג׳ רא׳ פס׳ בקרי׳ וסימנהן בלשון תרגום · פומא
ממלל חכמתא · ופירוש החלת דברי פיהו · תחלת דבר יי׳ · תחלת חכמה יראת יי׳ · ממלכות יד בקרי׳ וסימ׳
כי אמר היום ישיבו לי · ידעו יי׳ אתה · בראשית ממלכות · והשבתי ממלכות · וכל יהושע רבו׳ · ולאחתיכם ל׳.

בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל: תחלת דבר יהוה
בהושע ויאמר יהוה אל
הושע לך קח לך אשת זנונים
וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ
מאחרי יהוה: וילך ויקח את גמר
בת דבלים ותהר ותלד לו בן: ויאמר
יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי
עוד מעט ופקדתי את דמי
יזרעאל על בית יהוא והשבתי
ממלכות בית ישראל: והיה ביום
ההוא ושברתי את קשת ישראל
בעמק יזרעאל: ותהר עוד ותלד
בת ויאמר לו קרא שמה לא
רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם
את בית ישראל כי נשא אשא
להם: ואת בית יהודה ארחם וה
והושעתים ביהוה אלהיהם ולא
אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים: ותגמל את
לא רחמה ותהר ותלד בן: ויאמר
קרא שמו לא עמי כי אתם לא
עמי ואנכי לא אהיה לכם:
והיה מספר בני
ישראל כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה במקום אשר
יאמר להם לא עמי אתם יאמר
להם בני אל חי: ונקבצו בני יהודה

ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש
אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום
יזרעאל: אמרו לאחיכם עמי
ולאחותיכם רחמה: ריבו באמכם
ריבו כי היא לא אשתי ואנכי
לא אישה ותסר זנוניה מפניה
ונאפופיה מבין שדיה: פן
אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום
הולדה ושמתיה כמדבר ושתה
כארץ ציה והמתיה בצמא: ואת
בניה לא ארחם כי בני זנונים המה:
כי זנתה אמם הובישה הורתם כי
אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני
לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקויי: לכן הנני שך
את דרכך בסירים וגדרתי את
גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ורדפה
את מאהביה ולא תשיג אתם
ובקשתם ולא תמצא ואמרה
אלכה ואשובה אל אישי הרא
הראשון כי טוב לי אז מעתה:
והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה
הדגן והתירוש והיצהר וכסף
הרביתי לה וזהב עשו לבעל: לכן
אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי
במועדו והצלתי צמרי ופשתי
לכסות את ערותה: ועתה אגלה
את נבלתה לעיני מאהביה ואיש
לא יצילנה מידי: והשבתי כל

הפטרה במדבר סיני

ובמלחמה ג׳ רפו׳ וסימ׳ או הנסה אלהים לבא לקחת · ולא אושיעם בקשת׳ ובמלחמה מידי חרב · חד
בת׳ חד בנבי׳ חד בכת׳ · בארץ ה׳ בקרי׳ וסימניהון · וישא לוט את עינו · כי הארץ אשר אתה רואה ·
פן אפשיטנה ערמה · ויבן כמו רמים מקדשו · פרשתי ידי · גדרה ל׳ · לטהרה ל׳ · ושברה ל׳ · מחירה ל׳ ·
ושערה ל׳ · ויוצרה ל׳ · חקרה ל׳ · ולחקרה ל׳ · שארה ל׳ · ארדה ל׳ · ג׳ פסו׳ כלמיליהון מפקי׳ ה׳ וסימניהון אם
אחרת יקח לו · והשבתי כל משושה · אז ראה ויספרה הק׳ · חד בת׳ חד בנביאי׳ חד בכתובי׳ · הורתם ל׳

והאנפה נגלתה הכעסה כה קשתה בעשתה כסופה להזנתה והבאתה מחיצתה
ומחיצתה ל מינאהה ל ומינאתה ל ובשליה ל והבאתה ל בראשיתה ל וחלתה ל בחמותה ל ומיערתה ל
לזכרה ל וישועה ל לרעה ל ומלכתה ל מכונתה ל בחכמתה ל זולתה ל היותה ל להעתה ל

משושה חגה חדשה ושבתה וכל
מועדה והשמתי גפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה המה לי אשר
נתנו לי מאהבי ושמתים ליער
ואכלתם חית השדה ופקדתי
עליה את ימי הבעלים אשר
תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה
ותלך אחרי מאהביה ואתי
שכחה נאם יהוה
לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה
המדבר ודברתי על לבה ונתתי
לה את כרמיה משם ואת עמק
עכור לפתח תקוה וענתה שמה
כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ
מצרים והיה ביום
ההוא נאם יהוה תקראי אישי
ולא תקראי לי עוד בעלי והסרתי
את שמות הבעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמם וכרתי להם
ברית ביום ההוא עם חית השדה
ועם עוף השמים ורמש האדמה
וקשת וחרב ומלחמה אשבור
מן הארץ והשכבתים לבטח
וארשתיך לי לעולם וארשתיך
לי בצדק ובמשפט ובחסד וב
ברחמים וארשתיך לי באמונה
וידעת את יהוה
והיה ביום ההוא אענה נאם
יהוה אענה את השמים והם

יענו את הארץ והארץ תענה
את הדגן ואת התירוש ואת היצהר
והם יענו את יזרעאל וזרעתיה
לי בארץ ורחמתי את לא רחמה
ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא
יאמר אלהי
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב
אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת
יהוה את בני ישראל והם פנים
אל אלהים אחרים ואהבי אשישי
ענבים ואכרה לי בחמשה עשר
כסף וחמר שערים ולתך שערים
ואמר אליה ימים רבים תשבי
לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם
אני אליך כי ימים רבים ישבו
בני ישראל אין מלך ואין שר
ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד
ותרפים אחר ישבו בני ישראל
ובקשו את יהוה אלהיהם ואת
דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל
טובו באחרית הימים
שמעו דבר יהוה בני ישראל כי
ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי
אין אמת ואין חסד ואין דעת
אלהים בארץ אלה וכחש ורצח
וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים
נגעו על כן תאבל הארץ ואמלל
כל יושב בה בחית השדה ובעוף
השמים וגם דגי הים יאספו

מועדה ל ולמועדה ל לעמדה ל ולמרה ל וילמדה ל ויגדה ל דודה ל והעמדה ל
ומנאפת ל מנאפת ל המנאפת ל מרעפת ל והנאפת ל מרחפת ל והיצפת ל מעלפת ל
כתפת ל נחרפת ל העיפת ל ובופת ל מהפכת ל השחפת ל בשחפת ל ומינבפת ל ויפת ל ליפת ל
תהיי ל ותהי ל פרוי ל היי ל כמריבי ל שובי ל למדבה ל
רסמי כדרי וסימניהון ותאמר שרי אל אברם ועבה אנכי נתתי והיא לא ידעה וכרחמים ב גדולים ובחסד

ועם ג׳ קמ׳ בקרי׳ וסימניהון ׳ופלשתים נאספו ׳לא אפהר על עונתיכם ׳אם יתקע שופר בעיר ועם
לא יחרדו ׳ וכל אספת רכו ׳ כי עתה ׳יא כנכי׳ ׳וסימניהון ויאמר האיש אלי קטר ׳ויאמר שמואל
אל שאול נסכלת ׳אף כי לוא אכל ׳ויאמר דוד אל אבישי ׳כי עתה כמונו ׳כי עתה הערי מיושב ׳ כי

איש אל ירב ואל יוכח איש
ועמך כמריבי כהן׃ וכשלת היום
וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי
אמך׃ נדמו עמי מבלי הדעת
כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך
אשכח בניך גם אני׃ כרבם כן חטאו
חטאו לי כבודם בקלון אמיר׃
חטאת עמי יאכלו ואל עונם
ישאו נפשו׃ והיה כעם ככהן
ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו
אשיב לו׃ ואכלו ולא ישבעו הזנו
ולא יפרצו כי את יהוה עזבו
לשמר׃ זנות ויין ותירוש יקח לב׃
עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד
לו כי רוח זנונים התעה ויזנו
מתחת אלהיהם׃ על ראשי ההרים
יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת
אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה
על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם
תנאפנה׃ לא אפקוד על בנותיכם
כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה
כי הם עם הזנות יפרדו ועם הק
הקדשות יזבחו ועם לא יבין יל
ילבט׃ אם זנה אתה ישראל אל
יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל
ואל תעלו בית און ואל תשבעו
חי יהוה׃ כי כפרה סררה סרר
ישראל עתה ירעם יהוה ככבש

במרחב׃ חבור עצבים אפרים הנח
לו׃ סר סבאם הזנה הזנו אהבו
הבו קלון מגניה׃ צרר רוח אותה
בכנפיה ויבשו מזבחותם׃

שמעו זאת הכהנים

והקשיבו בית ישראל ובית המלך
האזינו כי לכם המשפט כי פח
הייתם למצפה ורשת פרושה
על תבור׃ ושחטה שטים העמיקו
ואני מוסר לכלם׃ אני ידעתי
אפרים וישראל לא נכחד ממני
כי עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל׃ לא יתנו מעלליהם לש
לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים
בקרבם ואת יהוה לא ידעו׃ ו
וענה גאון ישראל בפניו וישראל
ואפרים יכשלו בעונם כשל גם
יהודה עמם׃ בצאנם ובבקרם
ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו
חלץ מהם׃ ביהוה בגדו כי בנים
זרים ילדו עתה יאכלם חדש את
חלקיהם׃ תקעו
שופר בגבעה חצצרה ברמה
הריעו בית און אחריך בנימין׃
אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה
בשבטי ישראל הודעתי נאמנה׃
היו שרי יהודה כמסיגי גבול
עליהם אשפוך כמים עברתי׃
עשוק אפרים רצוץ משפט כי

כי עתה הזנית אפרים ׳כי עתה יאמרו אין מלך לנו ׳ חולי ׳ונחי כת ׳עין ׳וישבו כי עתה יגדל ׳וחנותי לביתי
מיצבה ׳ל׳ סת׳ ה׳ ואפרים ׳ה׳ בקרי׳ ׳וסימניהון לא הוריש ׳מלמדה ׳בכורי הוא ׳להוציא ׳וישראל׳
וכל דסמיך למנשה רכו ׳ ונשובה ׳ד׳ בקרי׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ ׳ וסימניהון ׳ונשתחוה ונשובה אליכם׳
נתנה ראש ונשובה מצרימה׳ לנערי אשר עמו ׳הרבה כושל גם נפל׳ לכו ונשובה אל יי׳ ׳נחפשה דרכנו
ונחקורה׳ השיבנו יי׳ אליך ונשובה ׳ ישחרנני ׳ב׳ בצר להם ישחרנני ׳ישחרנני ולא ימצאנני

שת ד׳ קמץ בקרי׳ וסימניהן כי שת לי אלהים זרע אחר׳ ויפן פרעה ויבא אל ביתו׳ גם יהודה שת
קציר לך׳ מי שת בטחות חכמה׳ עשוק ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימניהן עשוק ורצוץ כל׳ עשוק
וגזול׳ עשוק אפרים רצוץ׳ אדם עשק בדם נפש׳ וחד והצלו גזול מיד עשוק׳ ל׳ בחולם בקרי׳

הואיל הלך אחרי צו ואני כעש
לאפרים וכרקב לבית יהודה
וירא אפרים את חליו ויהודה
את מזורו וילך אפרים אל אשור
וישלח אל מלך ירב והוא לא
יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם
מזור כי אנכי כשחל לאפרים
וככפיר לבית יהודה אני אני א
אטרף ואלך אשא ואין מציל
אלך אשובה אל מקומי עד
אשר יאשמו ובקשו פני בצר
להם ישחרנני לכו ונשובה אל
יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך
ויחבשנו יחינו מימים ביום הש
השלישי יקמנו ונחיה לפניו ונ
ונדעה נרדפה לדעת את יהוה
כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם
לנו כמלקוש יורה ארץ מה א
אעשה לך אפרים מה אעשה
לך יהודה וחסדכם כענן בקר
וכטל משכים הלך על כן חצבתי
בנביאים הרגתים באמרי פי ומ
ומשפטיך אור יצא כי חסד
חפצתי ולא זבח ודעת אלהים
מעלות והמה כאדם עברו
ברית שם בגדו בי גלעד קרית
פעלי און עקבה מדם וכחכי א
איש גדודים חבר כהנים דרך
ירצחו שכמה כי זמה עשו ב

בבית ישראל ראיתי שעריריה (שערוריה)
שם זנות לאפרים נטמא ישראל
גם יהודה שת קציר לך בשובי ש
שבות עמי   כרפאי
לישראל ונגלה עון אפרים ורעות
שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא
פשט גדוד בחוץ ובל יאמרו ל
ללבבם כל רעתם זכרתי עתה
סבבום מעלליהם נגד פני היו ב
ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם
שרים כלם מנאפים כמו תנור
בערה מאפה ישבות מעיר מ
מלוש בצק עד חמצתו יום מ
מלכנו החלו שרים חמת מיין מ
משך ידו את לצצים כי קרבו
כתנור לבם בארבם כל הלילה
ישן אפהם בקר הוא בער כאש
להבה כלם יחמו כתנור ואכלו
את שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קרא בהם אלי אפרים בע
בעמים הוא יתבולל אפרים היה
עגה בלי הפוכה אכלו זרים כחו
והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו
והוא לא ידע וענה גאון ישראל
בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם
ולא בקשהו בכל זאת ויהי א
אפרים כיונה פותה אין לב מצרים
קראו אשור הלכו כאשר ילכו
אפרוש עליהם רשתי כעוף

כארם ג׳ בקרי׳ וסימניהון והמה כאדם׳ אם כסיתי כאדם פשעי׳ אכן כאדם תמותון׳ כא פם בקרי׳
ראית כהון על על׳ ומל חדא ביניהון׳ וסימניהון ישרצו המים׳ או מצא אבדה וכחש בה׳ עז את
אהרן ואת בנו׳ והמה לקחו את׳ ויוסיפו בני ישראל לעשות׳ ויאמר לכי וישלח׳ ותקם חנה׳ לא שמרתם
על אדניכם׳ וענה כה האמר׳ ויוצא מנחם את הכסף׳ על כן קדמתי לברוח תרשישה׳ והמלך הפקיד
ערות׳ על יאור׳ על כ על בחורין ולמואב׳ ואמרתם על מה׳ משנה הראשנה׳ גבה לבך ביופיך ולא ושבו אל׳ לא לט׳

ורעה׳ ג׳ בקרי׳ וסימנהון דלוה ורעות תאר׳ כרפאי לישראל׳ אשר הראיתנו צרות׳ חד כת חד בנבי׳ חד
בכתו׳ ואלי ג׳ בקרי׳ וסימנהון ואלי יחשבו רע׳ סו פס ואלי דבר יגנב׳ ואלי יאספו כל׳ ג
ישמחו ב׳ בקרי׳ וסימנהון ברעתם ישמחו מלך נהר פלגיו ישמחו עיר זנח ג׳ בקרי׳ וסימנהון

השמים אורידם איסרם כשמע
לעדתם: אוי להם
כי נדדו ממני שד להם כי פשעו
בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי
כזבים: ולא זעקו אלי בלבם כי
ייליליו על משכבותם על דגן ותירוש
יתגוררו יסורו בי: ואני יסרתי
חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע:
ישובו לא על היו כקשת רמיה
יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם
זו לעגם בארץ מצרים: אל חכך
שפר כנשר על בית יהוה יען עברו
בריתי ועל תורתי פשעו: לי יזעקו
אלהי ידענוך ישראל: זנח ישראל
טוב אויב ירדפו: הם המליכו ולא
ממני השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים למען
יכרת: זנח עגלך שמרון חרה אפי
בם עד מתי לא יוכלו נקין: כי
מישראל והוא חרש עשהו ולא
אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל
שמרון: כי רוח יזרעו וסופתה
יקצרו קמה אין לו צמח בלי
יעשה קמח אולי יעשה זרים
יבלעהו: נבלע ישראל עתה היו
בגוים ככלי אין חפץ בו: כי המה
עלו אשור פרא בודד לו אפרים
התנו אהבים: גם כי יתנו בגוים עתה
אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך

שרים: כי הרבה אפרים מזבחות
לחטא היו לו מזבחות לחטא:
אכתב לו רבו תורתי כמו זר
נחשבו: זבחי הבהבי יזבחו בשר
ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר
עונם ויפקד חטאתם המה מצרים
ישובו: וישכח ישראל את עשהו
ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים
בצרות ושלחתי אש בעריו וא
ואכלה ארמנתיה:
אל תשמח ישראל אל גיל כעמים
כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן
על כל גרנות דגן: גרן ויקב לא
ירעם ותירוש יכחש בה: לא ישבו
בארץ יהוה ושב אפרים מצרים
ובאשור טמא יאכלו: לא יסכו
ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם
כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו
כי לחמם לנפשם לא יבוא בית
יהוה: מה תעשו ליום מועד וליום
חג יהוה: כי הנה הלכו משד מצרים
תקבצם מף תקברם מחמד לכספם
קמוש יירשם חוח באהליהם: באו
ימי הפקדה באו ימי השלם יד
ידעו ישראל אויל הנביא משגע
איש הרוח על רב עונך ורבה
משטמה: צפה אפרים עם אלהי
נביא פח יקוש על כל דרכיו
משטמה בבית אלהיו: העמיקו

ישראל׳ עגלך׳ מזבחו׳ יקצרו ג׳ בקרי׳ וסימנהון וסופתה יקצרו קמה אין לו׳ הזרעים ברמעה׳
בשרה בלילו יקצרו׳ ב׳ פת כם וקרי בה׳ וסימנהון ויכו בה יכחש בודד ג׳ בקרי׳ וסימנהון ב
ואין בודד במועדיו׳ סבבו פרא בודד לו׳ כצפור בודד על גג׳ אהבים ג׳ בקרי׳ וסימנהון אפרים התנו
אהבים׳ אילת אהבים נתעלסה באהבים׳ גיל ג׳ וסימנהון אל תשמח אל גיל׳ גל יגל׳ השמחים אלי
גיל׳ ירעם ג׳ בקרי׳ וסימנהון ערה ירעם גרן ויקב׳ כיצאן לשאול שתו׳ וחד וירעם׳ א

אילין פסקה דכספ דתריעשר והם ח וסימניהון אל תשמח ישראל אל גיל ולא יסבו לי וויין ח
הסיר ה׳ משפטיך וישמע זרבבל ועתה חזק זרבבל ויהי דבר ה׳ שנית ואמר אליה ואספרה את
כל הנמסאל ירושלים משגע ג׳ וחס וסימניהון והיית משגע לכל איש משגע אויל

שחתו כימי הגבעה יזכור עונם
יפקוד חטאותם׃
כענבים במדבר מצאתי ישראל
כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי
אבותיכם המה באו בעל פעור
וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כא
כאהבם׃ אפרים כעוף יתעופף
כבודם מלדה ומבטן ומהריון׃
כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים
מאדם כי גם אוי להם בשורי מ
מהם׃ אפרים כאשר ראיתי לצור
שתולה בנוה ואפרים להוציא
אל הרג בניו׃ תן להם יהוה מה ת
תתן תן להם רחם משכיל ושדים
צמקים׃ כל רעתם בגלגל כי שם
שנאתים על רע מעלליהם מביתי
אגרשם לא אוסף אהבתם כל
שריהם סררים׃ הכה אפרים
שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי
ילדון והמתי מחמדי בטנם׃
ימאסם אלהי כי לא שמעו לו
ויהיו נדדים בגוים׃
גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו
כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב
לארצו היטיבו מצבות׃ חלק לבם
עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם
ישדד מצבותם׃ כי עתה יאמרו
אין מלך לנו כי לא יראנו את
יהוה והמלך מה יעשה לנו׃

דברו דברים אלות שוא כרת ברית
ופרח כראש משפט על תלמי ש
שדי׃ לעגלות בית און יגורו שכן
שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו׃
גם אותו לאשור יובל מנחה למ
למלך ירב בשנה אפרים יקח
ויבוש ישראל מעצתו׃ נדמה
שמרון מלכה כקצף על פני מים׃
ונשמדו במות און חטאת ישר
ישראל קוץ ודרדר יעלה על
מזבחותם ואמרו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו׃
מימי הגבעה חטאת ישראל
שם עמדו לא תשיגם בגבעה מל
מלחמה על בני עלוה׃ באותי וא
ואסרם ואספו עליהם עמים בא
באסרם לשתי עינתם׃ ואפרים
עגלה מלמדה אהבתי לדוש וא
ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה ישדד לו
יעקב׃ זרעו לכם לצדקה קצרו
לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש
את יהוה עד יבוא ויורה צדק
לכם׃ חרשתם רשע עולתה קצרתם
אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך
ברב גבוריך׃ וקאם שאון בעמיך
וכל מבצריך יושד כשד שלמן
בית ארבאל ביום מלחמה אם על

תויל הנביא וחד מדוע בא המשגע הזה אליך הכה ג׳ ב׳ חס וחד מל וסימניהון הכה את
המדינות הכה אפרים שרשם כעטוב וחד והכה ומת הסת ג׳ וסימניהון שמעת רחמי מגן ח
כרב ד׳ בקרי וסימניהון גפן בוקק חנני אלהים ענני ה׳ כי טוב ויזכר לה בריתו וינחם הללוהו בגבורתיו
כרוב חסרין דקינות וחוסה עלי וחד אשר גמלם כרחמיו וכרוב עולתה ג׳ בקרי וסימניהון המים
אתה בדרכך חרשתם רשע בעולתה קערתם יערי ולא עולתה בו וחד בעולתה ידיהם נירו ל׳

שלמן ל׳ · נסכן ל׳ · כארגמן ל׳ למהומן ל׳ מתכן ל׳ והמן ל׳ מן ל׳ · עלוה ב׳ וסימניהון · אורח עלוה וחכרו · מי הגבעה · חד בל׳ חד כתב׳ חד ספר׳ · עמיך כמגיך ה׳ מל כליש וסימניהון לא תלך רכיל בעמיך · ונאספת אל עמיך · נקם נקמתי · ומת · וקאם שאון בעמיך · ולא ידע ל׳ רסמ׳

בנים רטשה׃ ככה עשה לכם בית אל
מפני רעת רעתכם בשחר נדמה
נדמה מלך ישראל׃ כי נער ישראל
ואהבהו וממצרים קראתי לבני׃
קראו להם כן הלכו מפניהם
לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון׃
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על
זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים׃
בחבלי אדם אמשכם בעבתות
אהבה ואהיה להם כמרימי על
על לחיהם ואט אליו אוכיל׃
לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור
הוא מלכו כי מאנו לשוב׃ וחלה
חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה
ממעצותיהם׃ ועמי תלואים
למשובתי ואל על יקראהו יחד
לא ירומם׃ איך אתנך אפרים
אמגנך ישראל איך אתנך
כאדמה אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי׃ לא
אעשה חרון אפי לא אשוב
לשחת אפרים כי אל אנכי ולא
איש בקרבך קדוש ולא אבוא
בעיר׃ אחרי יהוה ילכו כאריה
ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים
מים׃ יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור והושבתים
על בתיהם נאם יהוה׃
סבבני בכחש אפרים ובמרמה

הפטרה ויצא יעקב

בית ישראל ויהודה עד רד עם
אל ועם קדושים נאמן׃ אפרים
רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב
ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו
ושמן למצרים יובל׃ וריב ליהוה
עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו
כמעלליו ישיב לו׃ בבטן עקב את
אחיו ובאונו שרה את אלהים׃
וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן
לו בית אל ימצאנו ושם ידבר
עמנו׃ ויהוה אלהי הצבאות יהוה
זכרו׃ ואתה באלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר וקוה אל אלהיך
תמיד׃ כנען בידו מאזני מרמה
לעשק אהב׃ ויאמר אפרים אך
עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי
לא ימצאו לי עון אשר חטא׃
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים
עד אושיבך באהלים כימי מועד׃
ודברתי על הנביאים ואנכי חזון
הרביתי וביד הנביאים אדמה׃ אם
גלעד און אך שוא היו בגלגל
שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על
תלמי שדי׃ ויברח יעקב שדה ארם
ויעבד ישראל באשה ובאשה
שמר׃ ובנביא העלה יהוה את
ישראל ממצרים ובנביא נשמר׃
הכעיס אפרים תמרורים ודמיו
עליו יטש וחרפתו ישיב לו אדניו׃

עד הנה

וריב ד׳ בקרי׳ וסימניהון וריב לו׳ · וריב אלמנה · כי ראיתי חמס וריב בעיר · וריב לא ידעתי אחקרהו ·
אלהי הצבאות ל׳ רסמ׳ · וסימניהון שמעו והעידו כי הנני מקים עליכם · וה׳ אלהי הצבאות העונג · ויהוה
קדושים ג׳ מל כליש · וסימניהון ויהודה עוד רד עם אל · הקדושים המכבים לה׳ · לקדושים אשר בארץ
און ג׳ מל כליש וסימניהון ולויסף בן פלת · עשרתי · על יעקב ל׳ אל יעקב ל׳ על מים ל׳ אל מים ל׳

על יד חס בקר׳ וסימניהון על כל ימי הארץ על מי לך פה טוב לי על אנא שם לכו על שלשה ימים
ומלכים לכן על יאריב אתכם לא הטהרו על העברנה היגאן ויהודה עד רד על אושיבך כאהלים על
הידש אבי לך על אשר יבאון עמים על ישבו זקנים והתות בעד יומם משה וחברה בעד רשע לנגדי

כדבר אפרים רתת נשא הוא
בישראל ויאשם בבעל וימת
ועתה יוספו לחטא ויעשו להם
מסכה מכספם כתבונם עצבים
מעשה חרשים כלה להם הם
אמרים זבחי אדם עגלים ישקון
לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים
הלך כמץ יסער מגרן וכעשן
מארבה ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים ואלהים זולתי לא
תדע ומושיע אין בלתי אני
ידעתיך במדבר בארץ תלאבות
כמרעיתם וישבעו שבעו וירם
לבם על כן שכחוני ואהי להם
כמו שחל כנמר על דרך אשור
אפגשם כדב שכול ואקרע סגור
לבם ואכלם שם כלביא חית
השדה תבקעם שחתך ישראל
כי בי בעזרך אהי מלכך אפוא
ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר
אמרת תנה לי מלך ושרים אתן
לך מלך באפי ואקח בעברתי
צרור עון אפרים
צפונה חטאתו חבלי יולדה יבאו
לו הוא בן לא חכם כי עת לא
יעמד במשבר בנים מיד שאול
אפדם ממות אגאלם אהי דבריך
מות אהי קטבך שאול נחם יסתר
מעיני כי הוא בין אחים יפריא

יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה
ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא
ישסה אוצר כל כלי חמדה תאשם
שמרון כי מרתה באלהיה בחרב
יפלו עלליהם ירטשו והריותיו
יבקעו שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך
קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה
אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב
ונשלמה פרים שפתינו אשור לא
יושיענו על סוס לא נרכב ולא
נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו
אשר בך ירחם יתום ארפא
משובתם אהבם נדבה כי שב אפי
ממנו אהיה כטל לישראל יפרח
כשושנה ויך שרשיו כלבנון ילכו
ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו
כלבנון ישבו ישבי בצלו יחיו דגן
ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון אפרים
מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני
פריך נמצא מי חכם ויבן אלה
נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה
וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו
בם

ואלהים ה׳ וסימניהון פקד יפקד אלהים אתכם ויאמר שמואל ואלהים זולתי לא תדע ואלהים אמר
לבהלני ואלהים מלכי מקדם פעל ויהי לב בקרי ל׳ מנהון כסף וסימניהון ויהי כזית הודו ויהי כן ה׳ אלהי
הצבאות ויהי ה׳ אלהים בכם ויהי טרף על דרך ה׳ רסמ׳ וסימניהון והסר כברי אלמנותה וישרנה
הפרות רכב אתונת צחורת כנמר און יחשב יוספו ה׳ כת כן וסימניהון וכל ישראל קדמ׳ רכי
יסיתך וישלח אלין בן הדד ועתה יוספו לחטא אמרו בגוים לא יוספו לגור בעריך ב׳ רכב שמים בעזרך שחקי

לכבן ד' וסימניהון ויך שרשיו כלבנן וריח לו כלבנן מראהו כלבנן ירעש כלבנן פריו וריח ה' בקרי
וסימניהון וריח לו כלבנן וריח שמניך וריח שלמותיך וריח נרד ליא ערת סהון וריח אפך כתפוחים
ואין מספר ד' וסימניהון כי גוי עלה אשר כאו שם רמש ואין מספר ויליך ואין מספר חשפה ל'

דבר
יהוה
אשר
היה אל
יואל בן פתואל שמעו זאת
הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ
ההיתה זאת בימיכם ואם בימי א
אבתיכם עליה לבניכם ספרו ובניכם
לבניהם ובניהם לדור אחר יתר
הגזם אכל הארבה ויתר הארבה
אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל
הקיצו שכורים ובכו והילילו כל שתי
יין על עסיס כי נכרת מפיכם כי גוי
עלה על ארצי עצום ואין מספר
שניו שני אריה ומתלעות לביא
לו שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה
חשף חשפה והשליך הלבינו ש
שריגיה אלי כבתולה חגרת שק
על בעל נעוריה הכרת מנחה ונסך
מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי
יהוה שדד שדה אבלה אדמה כי
שדד דגן הוביש תירוש אמלל
יצהר הבישו אכרים הילילו כר
כרמים על חטה ועל שעורה כי
אבד קציר שדה הגפן הובישה
והתאנה אמללה רמון גם תמר
ותפוח כל עצי השדה יבשו כי
הביש ששון מן בני אדם
חגרו וספדו הכהנים
הילילו משרתי מזבח באו לינו

בשקים משרתי אלהי כי נמנע מ
מבית אלהיכם מנחה ונסך קדשו
צום קראו עצרה אספו זקנים כל
ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם
וזעקו אל יהוה אהה ליום כי
קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא
הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית
אלהינו שמחה וגיל עבשו פרדות
תחת מגרפתיהם נשמו אצרות
נהרסו ממגרות כי הביש דגן מה
נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי
אין מרעה להם גם עדרי הצאן
נאשמו אליך יהוה אקרא כי
אש אכלה נאות מדבר ולהבה
להטה כל עצי השדה גם בהמות
שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות המדבר
תקעו שופר בציון ו
והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי
הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
כשחר פרש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה מן העולם
ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור
לפניו אכלה אש ואחריו תלהט
להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו
מדבר שממה וגם פליטה לא
היתה לו כמראה סוסים מראהו
וכפרשים כן ירוצון כקול מרכבות

ותפוח ו' ב' מל' וחד חס' חד לשון קרת וחד לשון פירי וחד שם גבר נש' וסימניהון ותפוח יאל גבור
מנשה גם תמר ותפוח ובני תמר קרח ותפח דין חס' מן בני ד' בקרי וסימניהון היונה
ממיגרים הגבן הובישה וכל דה רכו מן בני ומן בני כמן מבני ומבני וסימניהון ולרבים בנים ובני בנים
העמרים מבני שר הצבא יודעי בינה לעתים ויחלקים גם אתם ככה תערג ג' ב' חס' וחד מל'
וסימניהון כאיל תערג על אפיקי מים ב' בו' גם בהמות שדה וכפרשים ל' ערוך ל' ממגרות ל'

ויורד ו׳ בקרי׳ וסימניהון׳ העם אל המים׳ ויורד ריכן אל זקנ׳ ויורד גשם מורה׳ כנהרות מים׳ עז מבטחה׳
לכם ׳ יוסת ד׳ בקרי׳ וסימניהון׳ בלשון הרע׳ יואב יואב׳ עליבון טוריא׳ וכל אורית כות כמ״ב
ארבעים יכנו ב׳ בו׳ ילכון ג׳ בקרי׳ וסימניהון׳ ואיש בדרכיו׳ גבר במסלתו׳ וכמשפטי׳ ועוא

על ראשי ההרים ירקדון כקול
להב אש אכלה קש כעם עצום
ערוך מלחמה: מפניו יחילו עמים
כל פנים קבצו פארור: כגבורים
ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה
ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון
ארחותם: ואיש אחיו לא ידחקון
גבר במסלתו ילכון ובעד
השלח יפלו לא יבצעו: בעיר ישקו
בחומה ירצון בבתים יעלו בעד
החלונים יבאו כגנב: לפניו רגזה
ארץ רעשו שמים שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם: ויהוה
נתן קולו לפני חילו כי רב מאד
מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול
יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו:
וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל
לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: וקרעו
לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה
אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
מי יודע ישוב ונחם והשאיר
אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה
אלהיכם: תקעו
שופר בציון קדשו צום קראו
עצרה: אספו עם קדשו קהל
זקנים קבצו עוללים ויונקי
שדים יצא חתן מחדרו וכלה מ
מחפתה: בין האולם ולמזבח יבכו

הכהנים משרתי יהוה ויאמרו
חוסה יהוה על עמך ואל תתן
נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה
יאמרו בעמים איה אלהיהם: וי
ויקנא יהוה לארצו ויחמל על
עמו: ויען יהוה ויאמר לעמו הנני
שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר
ושבעתם אתו ולא אתן אתכם ע
עוד חרפה בגוים: ואת הצפוני א
ארחיק מעליכם והדחתיו אל
ארץ ציה ושממה את פניו אל
הים הקדמני וספו אל הים הא
האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו
כי הגדיל לעשות: אל תיראי אדמה
גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות:
אל תיראו בהמות שדי כי דשאו
נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה
וגפן נתנו חילם: ובני ציון גילו ושמחו
ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את
המורה לצדקה ויורד לכם גשם
מורה ומלקוש בראשון: ומלאו
הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש
ויצהר: ושלמתי לכם את השנים
אשר אכל הארבה הילק והחסיל
והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
בכם: ואכלתם אכול ושבוע וה
והללתם את שם יהוה אלהיכם
אשר עשה עמכם להפליא ולא
יבשו עמי לעולם: וידעתם כי

וחר
כתבן
ויצא מחפתו׳

וכוכבים ו׳ בקרי׳ וסימניהון׳ אספו נגהם׳ וחבירו׳ חקות ירח וכוכבים׳ ושמים לא זכו בעיניו׳ כוננת׳ ואור
הירח וכוכבים לממשלות׳ בימים

בימים ההמה ה׳ דסמי׳ וסימניהון כי הרבו ולם בית יהודה · לא אעשה · יבאו · וגם על העבדים · כי הנה
יחזיקו · דרכים · עטרה בשכת · ובשרידים · ל׳ והשרירים · ל׳ וגמרים · ל׳ לאחרים ל׳ געדים ל׳

בקרב ישראל אני ואני יהוה
אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי
לעולם׃ והיה אחרי כן
אשפוך את רוחי על כל בשר
ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות
חלמון בחוריכם חזינות
יראו׃ וגם על העבדים ועל השפ
השפחות בימים ההמה אשפוך
את רוחי׃ ונתתי מופתים בשמים
ובארץ דם ואש ותימרות עשן׃
השמש יהפך לחשך והירח לדם
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
והיה כל אשר יקרא בשם יהוה
ימלט כי בהר ציון ובירושלם תה
תהיה פליטה כאשר אמר יהוה
ובשרידים אשר יהוה קרא׃ כי
הנה בימים ההמה ובעת ההיא
אשר אשוב את שבות יהודה
וירושלם׃ וקבצתי את כל הגוים
והורדתים אל עמק יהושפט
ונשפטתי עמם שם על עמי ונח
ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים
ואת ארצי חלקו׃ ואל עמי ידו
גורל ויתנו הילד בזונה והילדה
מכרו ביין וישתו׃ וגם מה אתם
לי צר וצידון וכל גלילות פלשת
הגמול אתם משלמים עלי ואם
גמלים אתם עלי קל מהרה
אשיב גמלכם בראשכם׃ אשר

ראית חס
בחון בליש
ב מלי קרא קמ׳ הב׳ פת

כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטו
הטובים הבאתם להיכליכם׃ ובני
יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני
היונים למען הרחיקם מעל גבולם׃
הנני מעירם מן המקום אשר
מכרתם אתם שמה והשבתי גמ
גמלכם בראשכם׃ ומכרתי את
בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה
ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי
יהוה דבר׃ קראו זאת בגוים קדשו
מלחמה העירו הגבורים יגשו י
יעלו כל אנשי המלחמה׃ כתו
אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לר
לרמחים החלש יאמר גבור אני׃
עושו ובאו כל הגוים מסביב ונק
ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך׃
יעורו ויעלו הגוים אל עמק
יהושפט כי שם אשב לשפט את
כל הגוים מסביב׃ שלחו מגל כי
בשל קציר באו רדו כי מלאה גת
השיקו היקבים כי רבה רעתם׃ ה
המונים המונים בעמק החרוץ כי
קרוב יום יהוה בעמק החרוץ׃ ש
שמש וירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם׃ ויהוה מציון ישאג ומיר
ומירושלם יתן קולו ורעשו ש
שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו
ומעוז לבני ישראל׃ וידעתם כי
אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר

מטהרים · ל׳ מעבירים ל׳ השודדים · ל׳ נגרים ל׳ פחדים ל׳ · הבאתם ג׳ קרי׳ וסימניהון
ולמה הבאתם את קהל ∴ חסר משגעים אני · ומחמדי הטבים הבאתם · · מחסה ח׳ רפי׳ בלישנהון
וסימניהון בטחו בו · בכלי · לנו סלה · מיעון · אל תהיה · כמופת · טוב · טוב · ישלם ∴
הטבים · ה׳ חס׳ בלישנהון · וסימניהון לך נא אל היכאן · מן האכל ושבעת · והאנשים טבים לנו מאד ·
אשר פגע בשני אנשים · ומחמדי הטבים הבאתם · · ומעון · ל׳ · וזרים ל׳

ויאמר יז מרעמין בטע וסימניהון ויאמר יי ויתמהמה וימאן וישחטו ונבהלו
ויאמרו דעמוס ואמר לה אל מאנא שא רושם ל ומכשם ל ומשמע ל בחריצות ל

קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים
לא יעברו בה עוד:
והיה ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל
אפיקי יהודה ילכו מים ומעין
מבית יהוה יצא והשקה את נחל
השטים: מצרים לשממה תהיה
ואדום למדבר שממה תהיה
מחמס בני יהודה אשר שפכו דם
נקיא בארצם: ויהודה לעולם
תשב וירושלם לדור ודור: ונקיתי
דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון:

דברי
עמוס
אשר
היה
בנקדים מתקוע אשר חזה על
ישראל בימי עזיה מלך יהודה
ובימי ירבעם בן יואש מלך
ישראל שנתים לפני הרעש: ויאמר
יהוה מציון ישאג ומירושלם
יתן קולו ואבלו נאות
הרעים ויבש ראש הכרמל:
כה אמר יהוה על
שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה
לא אשיבנו על דושם בחרצות

הברזל את הגלעד: ושלחתי אש
בבית חזאל ואכלה ארמנות בן
הדד: ושברתי בריח דמשק והכרתי
יושב מבקעת און ותומך שבט
מבית עדן וגלו עם ארם קירה
אמר יהוה: כה
אמר יהוה על שלשה פשעי עזה
ועל ארבעה לא אשיבנו על
הגלותם גלות שלמה להסגיר
לאדום: ושלחתי אש בחומת עזה
ואכלה ארמנתיה: והכרתי יושב
מאשדוד ותומך שבט מאשקלון
והשיבותי ידי על עקרון ואבדו
שארית פלשתים אמר אדני יהוה:
כה אמר יהוה על
שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא
אשיבנו על הסגירם גלות שלמה
לאדום ולא זכרו ברית אחים:
ושלחתי אש בחומת צר ואכלה
ארמנתיה: כה
אמר יהוה על שלשה פשעי אדום
ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו
בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף
לעד אפו ועברתו שמרה נצח:
ושלחתי אש בתימן ואכלה
ארמנות בצרה:
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו
על בקעם הרות הגלעד למען ה

ולא זכרו ג בקרי וסימניהון ולא זכרו ברית אחים ולא זכרו בני ישראל ולא זכרו מלאתיך רדפו ל
שרפו ל ומסרפו ל ורפוא ל וסיפו ל
עדן ל פת בקרי וסימניהון וריעתו ובני עדן
וחבירו חרן וכנה ועדן ותמך שבט מבית עדן הסגירם ל ולאכרם באכירם ל מעירם ל הסגירם ל
פסוקים של יואל שבעים ושלשה דושם בחריצות ל ל רדפו ל שמרה ל בקעם ל כותבי

מכרם ג̇ בקר̇ וסימניהון ואם מימיך נשתה אני ומקני̇ על מכרם ב̇ בכסף צדיק ואעד ביום מכרם
חד בק̇ חד בנב̇ חד בכתובים̇ מאסם ל̇ כזביהם ל̇ ויין ל̇ וחסן ל̇ כאלונים ל̇
ב

הרחיב את גבולם׃ והצתי אש
בחומת רבה ואכלה ארמנותיה
בתרועה ביום מלחמה בסער ביום
סופה׃ והלך מלכם בגולה הוא
ושריו יחדו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי מואב ועל ארבעה לא א
אשיבנו על שרפו עצמות מלך א
אדום לשיד׃ ושלחתי אש במואב
ואכלה ארמנות הקריות ומת בש
בשאון מואב בתרועה בקול שופר׃
והכרתי שופט מקרבה וכל שריה
אהרוג עמו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי יהודה ועל ארבעה לא
אשיבנו על מאסם את תורת יהוה
וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם
אשר הלכו אבותם אחריהם׃ וש
ושלחתי אש ביהודה ואכלה
ארמנות ירושלם׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי י
ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו
על מכרם בכסף צדיק ואביון בע
בעבור נעלים׃ השאפים על עפר
ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו
ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען
חלל את שם קדשי׃ ועל בגדים
חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ע
ענושים ישתו בית אלהיהם׃ ואנכי

הפטרת וישב יעקב

השמדתי את האמרי מפניהם אשר
כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים
ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מ
מתחת׃ ואנכי העליתי אתכם מ
מארץ מצרים ואולך אתכם
במדבר ארבעים שנה לרשת את
ארץ האמרי׃ ואקים מבניכם
לנביאים ומבחוריכם לנזרים
האף אין זאת בני ישראל נאם
יהוה׃ ותשקו את הנזרים יין ועל
הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו׃
הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר
תעיק העגלה המלאה לה עמיר׃
ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ
כחו וגבור לא ימלט נפשו׃ ותפש
הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא
ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו׃
ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס
ביום ההוא נאם יהוה׃
שמעו את הדבר הזה א
אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר העליתי
מארץ מצרים לאמר׃ רק אתכם
ידעתי מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את כל עו
עונתיכם׃ הילכו שנים יחדו בלתי
אם נועדו׃ הישאג אריה ביער
וטרף אין לו היתן כפיר קולו מ
ממעונתו בלתי אם לכד׃ התפל

ואולך ד̇ בקר̇ וסימניהון קוממיות ארבעים ארבעים ארץ כנען משפחת האדמה
ג̇ בקר̇ וסימניהון ונברכו בך כל משפחות האדמה וחבירו רק אתכם ידעתי הילכו ל̇ היתן ל̇
הישאג ל̇ התפול ל̇ היעלה ל̇ שאג ל̇ מעיק ל̇ תעיק ל̇ ימלט ח̇ בקר̇ וסימניהון
ואבד מנס מקל ותפש הקשת לא יעמד ב̇ בו̇ מי גבר יחיה בחמורו לא ימלט ימלט אינקי אין אדם
שליט ברוח

הביאה ׳ב׳ בקר׳ וסימניהון הבו אה לי יציד ואוכלה ׳הביאה ונשתה ׳הביאה למוסר׳ וחד והביאה ל׳
ואוכלה ׳חד כת׳ חד כתב׳ חד בכת׳ שמעו הדבר ׳ל רסמי׳ פרות הבשן ׳ל רסמי׳

התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין
לה היעלה פח מן האדמה ולכוד
לא ילכוד אם יתקע שופר בעיר
ועם לא יחרדו אם תהיה רעה
בעיר ויהוה לא עשה׃ כי לא
יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה
סודו אל עבדיו הנביאים׃ אריה
שאג מי לא יירא אדני יהוה
דבר מי לא ינבא׃ השמיעו על
ארמנות באשדוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו האספו על
הרי שמרון וראו מהומת רבות
בתוכה ועשוקים בקרבה׃ ולא
ידעו עשות נכחה נאם יהוה הא
האוצרים חמס ושד בארמנותיהם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך
עזך ונבזו ארמנותיך׃ כה אמר יהוה
כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי
כרעים או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל
הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק
ערש׃ שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי הצבאות׃
כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו
ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו
קרנות המזבח ונפלו לארץ׃ והכיתי
בית החרף על בית הקיץ ואבדו
בתי השן וספו בתים רבים נאם
יהוה׃ שמעו הדבר

הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון
העשקות דלים הרצצות אביונים
האמרות לאדניהם הביאה ונשתה׃
נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה
ימים באים עליכם ונשא אתכם
בצנות ואחריתכן בסירות דוגה׃
ופרצים תצאנה אשה נגדה
והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה׃
באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו
לפשע והביאו לבקר זבחיכם לש
לשלשת ימים מעשרתיכם וקטר
מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו
כי כן אהבתם בני ישראל נאם א
אדני יהוה׃ וגם אני נתתי לכם נקיון
שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל
מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם
יהוה׃ וגם אנכי מנעתי מכם את
הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר
והמטרתי על עיר אחת ועל עיר
אחת לא אמטיר חלקה אחת
תמטר וחלקה אשר לא תמטיר
עליה תיבש׃ ונעו שתים שלש
ערים אל עיר אחת לשתות מים
ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם
יהוה׃ הכיתי אתכם בשדפון ובירקון
הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם
וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ שלחתי בכם דבר
בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם

והביאו ׳ו בקר׳ וסימנהון ׳את אחיכם הקטן ׳פרקו נזמי הזהב ׳באו ביתאל ופשעו ׳ספרו ארץ
ישראל ׳ויען יחזקיהו ׳ואשר ישמיעו ׳ לאדניהם ׳ב בקר׳ וסימנהון לאדניהם למלך מצרים
האמרת לאדניהם הביאה ונשתה ׳ דוגה ׳ הרבו ׳ב בקר׳ וסימנהון הרבו עלי מאד מהר ומהן
באו ביתאל ופשעו הגלגל הרבו ׳ ואחריתכן ׳ל׳ בסירות ׳ל׳ בסירים ׳הסירים ׳ל׳ השירים ׳ל׳ והשל׳

לבית ישראל · י̇ד̇ דסמי̇ בקרי̇ · וסימניהון חסרי ה̇ אזכיר תהלות ה̇ כעל̇ · העיר היוצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת̇ · דרשוני וחיו · זכר חסדו ואמונתו · וכל יחזקאל דכו̇ כמ̇א̇ · ודבר אליהם · וחיו ז̇ · וסימניהון זאת עשו וחיו · עד בואי דמלכים · ועברו אתו ועמו וחיו · עבדו את מלך בבל · כי לא אחפץ · דרשוני וחיו · דרשו את ה̇ · עבדו את ה̇ וחיו ·

עם שבי סוסיכם ואעלה באש
מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי
נאם יהוה הפכתי בכם כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה ות
ותהיו כאוד מצל משרפה ולא
שבתם עדי נאם יהוה
לכן כה אעשה לך ישראל
עקב כי זאת אעשה לך הכון
לקראת אלהיך ישראל כי הנה
יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם
מה שחו עשה שחר עיפה ודרך
על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות
שמו שמעו את
הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם
קינה בית ישראל נפלה לא תוסיף
קום בתולת ישראל נטשה על
אדמתה אין מקימה כי כה אמר
אדני יהוה העיר היצאת אלף
תשאיר מאה והיוצאת מאה
תשאיר עשרה לבית ישראל
כי כה אמר יהוה לבית
ישראל דרשוני וחיו ואל תדרשו
בית אל והגלגל לא תבאו ובאר
שבע לא תעברו כי הגלגל גלה
יגלה ובית אל יהיה לאון דרשו
את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית
יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל
ההפכים ללענה משפט וצדקה
לארץ הניחו עשה כימה וכסיל

והפך לבקר צלמות ויום לילה
החשיך הקורא למי הים וישפכם
על פני הארץ יהוה שמו המבליג
שד על עז ושד על מבצר יבוא
שנאו בשער מוכיח ודבר תמים
יתעבו לכן יען בושסכם על דל
ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית
בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד
נטעתם ולא תשתו את יינם
כי ידעתי רבים פשעיכם
ועצמים חטאתיכם צררי צדיק
לקחי כפר ואביונים בשער הטו
לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי
עת רעה היא דרשו טוב ואל רע
למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי
צבאות אתכם כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו טוב והציגו
בשער משפט אולי יחנן יהוה
אלהי צבאות שארית יוסף
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדני בכל רחבות
מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו
וקראו אכר אל אבל ומספד אל
יודעי נהי ובכל כרמים מספד כי
אעבר בקרבך אמר יהוה
הוי המתאוים את יום יהוה
למה זה לכם יום יהוה הוא חשך
ולא אור כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך

ודבר · ה̇ חס̇ בקרי̇ · וסימניהון · הלך צדקות · ודבר · שנאו בשער · הלך תמים · ישרים · דרשו טוב · ועצמים · ג̇ חס̇ בקרי̇ · וסימניהון · כי ידעתי רבים פשעיכם · ושפט בין כי רבים · וכל אתורי̇ דכו̇ חס̇ במ̇א̇ · י̇ז̇ מפקי̇ א̇ בקרי̇ · וסימניהון · ואכיאסת · הביאו לחם העפה · לצנאכם · ויברח אחד הוא · ואנשים · האשקים ודבר · ובאזרוע · בלואתם · באש מחניכם ובאפכם · במלאכות ה̇ · רחבי · ואישי הוליך · כל מלאכת̇ · נס · הערבאים · לביתך נאוה קדש · ואזרועי · והפיל רבואות · מנאות · כמוצאת שלום · ואין מקימה · לרפא̇

על פני הארץ ה׳ רסמי׳ וסימנהון ׳ וכאמתים על פני הארץ ׳ אנכי עשיתי את ׳ ואנשי תמיד יבדילו׳
הקורא למי הים וישפכם ׳ וחכירו ... וסמך ידו ׳ ד׳ רסמיכי׳ וסימנהון ונרצה לו לכפר עליו׳
ושחטו פתח השער׳ ובא הבית וסמך ידו אל הקיר ... החיו ׳ ג׳ בקרי׳ וסימנהון ׳ ועבר

ידו על הקיר ונשכו הנחש׃ הלא
חשך יום יהוה ולא אור ואפל
ולא נגה לו׃ שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתיכם׃ כי אם
תעלו לי עלות ומנחתיכם לא
ארצה ושלם מריאיכם לא אביט׃
הסר מעלי המון שריך וזמרת
נבליך לא אשמע׃ ויגל כמים
משפט וצדקה כנחל איתן׃ הזבחים
ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים
שנה בית ישראל׃ ונשאתם את
סכות מלככם ואת כיון צלמיכם
כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם׃
והגליתי אתכם מהלאה לדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃
הוי השאננים בציון
והבטחים בהר שמרון נקבי
ראשית הגוים ובאו להם בית
ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו
משם חמת רבה ורדו גת פלשתים
הטובים מן הממלכות האלה
אם רב גבולם מגבלכם׃ המנדים
ליום רע ותגישון שבת חמס׃
השכבים על מטות שן וסרחים
על ערשותם ואכלים כרים מצאן
ועגלים מתוך מרבק׃ הפרטים על
פי הנבל כדויד חשבו להם כלי
שיר׃ השתים במזרקי יין וראשית
שמנים ימשחו ולא נחלו על

שבר יוסף׃ לכן עתה יגלו בראש
גלים וסר מרזח סרוחים׃ נשבע
אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי
צבאות מתאב אנכי את גאון
יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי
עיר ומלאה׃ והיה אם יותרו
עשרה אנשים בבית אחד ומתו׃
ונשאו דודו ומסרפו להוציא
עצמים מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך ואמר
אפס ואמר הס כי לא להזכיר
בשם יהוה׃ כי
הנה יהוה מצוה והכה הבית
הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים׃
הירצון בסלע סוסים אם יחרוש
בבקרים כי הפכתם לראש משפט
ופרי צדקה ללענה׃ השמחים
ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו
לקחנו לנו קרנים׃ כי הנני מקים
עליכם בית ישראל נאם יהוה
אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם
מלבוא חמת עד נחל הערבה׃
כה הראני אדני יהוה
והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש
והנה לקש אחר גזי המלך׃ והיה
אם כלה לאכול את עשב הארץ
ואמר אדני יהוה סלח נא מי
יקום יעקב כי קטן הוא׃ נחם יהוה
על זאת לא תהיה אמר יהוה׃

ועתה ישראל שמע ׳ למען תחיו ימים רבים ׳ דרשו טוב ואל רע׳ ... השמחים ׳ ג׳ בקרי׳ וסימנהו
ללא דבר ׳ אל גיל ׳ לעשות רע עולו ... המתאוים ב׳ בקרי׳ כי שם קברו ׳ הוי המתאוים ... ידם ב׳
לכן המשכיל בעת ההיא ידם ׳ למען יזמרך כבוד ולא ידם ׳ וחד ישב בדד וידם ... השאננים ׳ ג׳
וסימנהון הוי השאננים בציון ׳ וקצף גדול אני קוצף ׳ הלעג השאננים ׳ הפרטים ל׳ ואבנטים ל׳
וחמטים ל׳ ׳ השמ... שבר ג׳ בליש ׳ וסימנהון ושברה כשבר נבל יוצרים ׳ ומשבר רוח ׳ ולא נחלו׳

ישחק ר̇ כת̇ ש̇ וסימניהון ונשמו במות · ולא תטיף · ושבועתו לישחק · אל זרע אברהם ישחק
אל עמי ר̇ רסמי בקר̇ · וסימניהון אני נאסף אל עמי · ותהללנה אתי · ויקחני ה̇ · בא הקץ אל עמי
וחד ויאמ̇ עמי · ובולס ל̇ · חולם ל̇ · חולם ל̇ · גורלם ל̇ · אלם ל̇ · עלם ל̇ ·

כה הראני אדני יהוה
והנה קרא לרב באש אדני יהוה
ותאכל את תהום רבה ואכלה
את החלק ויאמר אדני יהוה חדל
נא מי יקום יעקב כי קטן הוא
נחם יהוה על זאת גם היא לא
תהיה אמר אדני יהוה
כה הראני והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו אנך ויאמר
יהוה אלי מה אתה ראה עמוס
ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם
אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף
עוד עבור לו ונשמו במות ישחק
ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על
בית ירבעם בחרב
וישלח אמציה כהן בית אל אל
ירבעם מלך ישראל לאמר קשר
עליך עמוס בקרב בית ישראל
לא תוכל הארץ להכיל את כל
דבריו כי כה אמר עמוס בחרב
ימות ירבעם וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו
ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח
לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם
ושם תנבא ובית אל לא תוסיף
עוד להנבא כי מקדש מלך הוא
ובית ממלכה הוא ויען עמוס
ויאמר אל אמציה לא נביא
אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר

אנכי ובולס שקמים ויקחני יהוה
מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה
לך הנבא אל עמי ישראל ועתה
שמע דבר יהוה אתה אמר לא
תנבא על ישראל ולא תטיף על
בית ישחק לכן כה
אמר יהוה אשתך בעיר תזנה
ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך
בחבל תחלק ואתה על אדמה
טמאה תמות וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו כה
הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ
ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר
כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי
בא הקץ אל עמי ישראל לא
אוסיף עוד עבור לו והילילו שירות
היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה
רב הפגר בכל מקום השליך הס
שמעו זאת השאפים
אביון ולשבית ענוי ארץ לאמר
מתי יעבר החדש ונשבירה שבר
והשבת ונפתחה בר להקטין איפה
ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה
לקנות בכסף דלים ואביון בעבור
נעלים ומפל בר נשביר נשבע
יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח
כל מעשיהם העל זאת לא תרגז
הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור

עלות ו̇ בקר̇ · וסימניהון ויותר יעקב לבדו ויאבק איש · והגלת את העם · והיה לי הראה · ויהיו מלעיבים
בתחלת עלות הלקש · ויחזק על ידו עזה בן ישוע · עשב הארץ ה̇ רסמ̇ בקר̇ · וסימניהון שדה
ירק · ויכס את כל עין הארץ · והיה אם כלה לאכל · יהי פסת בר בארץ · וירעת בו תורעך · ויצאו ציץ כעשב
הארץ · על אדמת ל̇ רסמ̇ · אל אדמת ל̇ רסמ̇ · על עמי ל̇ רסמ̇ · אל עמי ל̇ ראו̇ · על אדמה ל̇ · אל אדמה ל̇ ·

ו֗ חס בליש׳ וסימניהון ולא תענה על רב׳ כה הראני אל תצא לרב מהר׳ אב אנכי לאביונים רבך את־
הארעך׳ ברכם עמרי׳ יז פס בקר׳ ראית כהין עד ועד׳ וסימניהון עד אנה ינאצני העם הזה׳

[illegible] והיה ביום
ההוא נאם אדני יהוה והבאתי
השמש בצהרים והחשכתי לארץ
ביום אור׃ והפכתי חגיכם לאבל
וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל
מתנים שק ועל כל ראש קרחה
ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה
כיום מר׃ הנה ימים
באים נאם אדני יהוה והשלחתי
רעב בארץ לא רעב ללחם ולא
צמא למים כי אם לשמע את
דברי יהוה׃ ונעו מים עד ים ומ־
מצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש
את דבר יהוה ולא ימצאו׃ ביום
ההוא תתעלפנה הבתולת היפות
והבחורים בצמא׃ הנשבעים
באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך
דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא
יקומו עוד׃ ראיתי
את אדני נצב על המזבח ויאמר
הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם
בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג
לא ינוס להם נס ולא ימלט להם
פליט׃ אם יחתרו בשאול משם
ידי תקחם ואם יעלו השמים מ־
משם אורידם׃ ואם יחבאו בר־
בראש הכרמל משם אחפש ול־
ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני
בקרקע הים משם אצוה את

הנחש ונשכם׃ ואם ילכו בשבי לפני
איביהם משם אצוה את החרב
והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה
ולא לטובה׃ ואדני
יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג
ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר
כלה ושקעה כיאר מצרים׃ הבונה
בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ
יסדה הקרא למי הים וישפכם על
פני הארץ יהוה שמו׃ הלוא כבני
כשיים אתם לי בני ישראל נאם
יהוה הלוא את ישראל העליתי
מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור
וארם מקיר׃ הנה עיני אדני יהוה
בממלכה החטאה והשמדתי אתה
מעל פני האדמה אפס כי לא
השמיד אשמיד את בית יעקב
נאם יהוה׃ כי הנה אנכי מצוה
והנעותי בכל הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא יפול
צרור ארץ׃ בחרב ימותו כל חטאי
עמי האמרים לא תגיש ותקדים
בעדינו הרעה׃ ביום ההוא אקים
את סכת דויד הנפלת וגדרתי את
פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה
כימי עולם׃ למען יירשו את שארית
אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי
עליהם נאם יהוה עשה זאת׃
הנה ימים באים נאם

ישלח ∴ בר׳ אל גבול הפלשי׳ והערבה ערים׳ ויחמס ∴ ותשמים התחררו׳ אל תתע רמי לו׳ לא ישוב חרון אף
∴ וחברו׳ ונעו מים עד ים׳ ותכן כל מלאכת׳ רק הכהנים היו למעט׳ ויקבלון מלכותא׳ אחריו החזיק מלכיה׳ אחריו
החזיק כנעי׳ לא יפתחו׳ כי גדול עד שמים׳ הנגע ג׳ מל׳ בקר׳ וסימניהון וכל הנגע בם יטמא׳ הנגע
בארץ ותמוג׳ ואין נגע בארץ׳ חד כת׳ חד בבי׳ חד בבת׳ תתעלפנה׳ ל׳ תשתפכנה ל׳ התאכלנה ל׳
והרגתם ל׳ ואכלהם ל׳ גנבתם ל׳ אחזתם ל׳ נשרתם ל׳ שרפתם ל׳ וירעשו ל׳ רפ׳ בקר׳ ונפתחה ל׳ רפ׳ בקר׳

כשאול ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהון אם יחתרו בשאול׳ בשאול מי יודה לך׳ מי יתן בשאול תצפנני׳ בשאול
אשר אתה הלך שמה׳ כבנו ׳ג׳ בקרי׳ וסימניהון הלא כבני כשיים׳ יצאן יצאן׳ יסדה ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהו
אשר יסדה לציים׳ ואגדתו על ארץ יסדה׳ כארץ יסדה לעולם׳ בדרקע ׳ב׳ בדרקע המשכן הים׳

יהוה ונגש חורש בקציר ודורך
ענבים במשך הזרע והטיפו
ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה
ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו
כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את פריהם ונטעתים על
אדמתם ולא ינתשו עוד מעל
אדמתם אשר נתתי להם אמר
יהוה אלהיך

חזון עבדיה
כה אמר
אדני יהוה
לאדום שמועה שמענו מאת
יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה
עליה למלחמה הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי אתה מאד זדון לבך
השיאך שכני בחגוי סלע מרום
שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ
אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים
שים קנך משם אורידך נאם
יהוה אם גנבים באו לך אם
שודדי לילה איך נדמיתה הלוא
יגנבו דים אם בצרים באו לך
הלוא ישאירו עללות איך

נחפשו עשו נבעו מצפניו עד
הגבול שלחוך כל אנשי בריתך
השיאוך יכלו לך אנשי שלמך
לחמך ישימו מזור תחתיך אין
תבונה בו הלוא ביום ההוא נאם
יהוה והאבדתי חכמים מאדום
ותבונה מהר עשו וחתו גבוריך
תימן למען יכרת איש מהר
עשו מקטל מחמס אחיך יעקב
תכסך בושה ונכרת לעולם ביום
עמדך מנגד ביום שבות זרים
חילו ונכרים באו שעריו ועל
ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד
מהם ואל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום
אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה
אל תבוא בשער עמי ביום אידם
אל תרא גם אתה ברעתו ביום
אידו ואל תשלחנה בחילו ביום
אידו ואל תעמד על הפרק
להכרית את פליטיו ואל תסגר
שרידיו ביום צרה כי קרוב יום
יהוה על כל הגוים כאשר עשית
יעשה לך גמלך ישוב בראשך
כי כאשר שתיתם על הר קדשי
ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו
והיו כלוא היו ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו בית
יעקב את מורשיהם והיה בית

הפטרת וישלח יעקב

החל ׳ד׳ בקרי׳ ג׳ קמ׳ וחרפת׳ וסימניהון החל רש והתרבו׳ [illegible] החל וכלה׳ הלין ג׳ פת׳ וגלות החל הזה
רין קמ׳ ונגש ׳ד׳ בקרי׳ וסימניהון ונגש חורש בקציר ודרך [illegible] ונגש משה לבדו אל יי׳ ונגש הכהן ודבר
אל העם׳ והקרבתין ונגש אלי׳ ונקומה ׳ג׳ בקרי׳ וס[illegible] ונקומה ונעלה ביתאל׳ ויאמר יהודה אל
ישראל אביו קומו ונקומה עליה למלחמה׳ שלח ׳ג׳ [illegible] וסימניהון ושרי בישש כר עם דברה
ויששכר׳ חזון עובדיה כה אמר יי׳ אלהים׳ כי שלח בראשת [illegible] בעו ׳ל׳ לשו ׳ל׳ ולעו ׳ל׳ בולעי ׳ל׳

כאשר שו בקר' וסימנהון כאשר הוא שם' ולא חשך ממנו מאומה כי אם אותך באשר הספר כרעשם
ימינא אמינא יהללו הקורי בברך ובחרון הגידה נא כאשר תבוט אמות מה יתרון הואספת כל הארם
כאשר דבר מלך שלטון תרשישה ד' בקר' וסימנהון עברו תרשישה ויקם יונה לברח

יעקב אש ובית יוסף להבה ובית
עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי
יהוה דבר וירשו הנגב את הר
עשו והשפלה את פלשתים וי
ירשו את שדה אפרים ואת
שדה שמרון ובנימן את הגלעד
וגלת החל הזה לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת ירושלם
אשר בספרד ירשו את ערי הנגב
ועלו מושעים בהר ציון לשפט
את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה

ויהי דבר יהוה
אל יונה בן
אמתי לאמר
קום לך אל נינוה העיר הגדולה
וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני
ויקם יונה לברח תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו וימצא אניה באה
תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא
עמהם תרשישה מלפני יהוה
ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בים והאניה חשב
חשבה להשבר וייראו המלחים
ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו
את הכלים אשר באניה אל הים
להקל מעליהם ויונה ירד אל
ירכתי הספינה וישכב וירדם
ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו
מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך
אולי יתעשת האלהים לנו ולא
נאבד ויאמרו איש אל רעהו
לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות
ויפל הגורל על יונה ויאמרו אליו
הגידה נא לנו באשר למי הרעה
הזאת לנו מה מלאכתך ומאין
תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה
ויאמר אליהם עברי אנכי ואת
יהוה אלהי השמים אני ירא
אשר עשה את הים ואת היבשה
וייראו האנשים יראה גדולה
ויאמרו אליו מה זאת עשית כי
ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא
ברח כי הגיד להם ויאמרו אליו
מה נעשה לך וישתק הים מעלינו
כי הים הולך וסער ויאמר אליהם
שאוני והטילני אל הים וישתק
הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי
הסער הגדול הזה עליכם ויחתרו
האנשים להשיב אל היבשה ולא
יכלו כי הים הולך וסער עליהם
ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה
יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש

לברח תרשישה ב' בנו' על כן קדמתי לברח תרשישה וחד אלישה ותרשישה ירדה מלפני חרסמי
בקרי וסימנהון כי אם להם פנם המיסרים ויקם יונה לברח ב' כי הוא כרח אז ירננו עצי היער וכו את עליך
קצת מלפני ולא נבנע מלפני הרים מרוגע נמסו וכלאורי רכו כמ"ב לפני וסימנהון ויהחבא הארם
ואשתו ואתה ועבדיך ידעתי אלהי השמים רסמי וסימנהון ואשביעך כי אלהי השמים
אשר לקחני ואת אלהי השמים אני ירא אשרעשה ואחרי דהה נא אהרך כה אמר כורש זכורין

הפלה ז׳ חס בליש׳ וסימנהון ולנפל ירך׳ רק הפלה לישראל׳ והיה הפלו׳ ויפלו גורלות׳ והפל פור הוא
הגורל׳ באש יפלם ׳ ולא יכלו ג׳ בקרי׳ וס׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימנהון להוציא את׳ הכנס ולא יכלו להבקיע אל
מלך אדום ולא יכלו להשיב אל היבשה ולא יכלו׳ ויפלו ל׳ וחס׳ ויכלו ל׳ וחס׳ ויטלהו ל׳ וחס׳ בקרי׳

הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי
אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃
וישאו את יונה ויטלהו אל הים
ויעמד הים מזעפו׃ וייראו האנשים
יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח
ליהוה וידרו נדרים׃ וימן יהוה דג
גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי
במעי הדג שלשה ימים ושלשה
לילות׃ ויתפלל יונה
אל יהוה אלהיו ממעי הדגה׃
ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה
ויענני מבטן שאול שועתי שמעת
שמעת קולי׃ ותשליכני מצולה
בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך
משבריך וגליך עלי עברו׃ ואני
אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך
אוסיף להביט אל היכל קדשך׃
אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני
סוף חבוש לראשי׃ לקצבי הרים
ירדתי הארץ בריחה בעדי לעולם
ותעל משחת חיי יהוה אלהי׃ בה
בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי
ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך
קדשך׃ משמרים הבלי שוא חסדם
חסדם יעזבו׃ ואני בקול תודה
אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליהוה׃ ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה׃
ויהי דבר יהוה אל

יונה שנית לאמר׃ קום לך אל
נינוה העיר הגדולה וקרא אליה
את הקריאה אשר אנכי דבר
אליך׃ ויקם יונה וילך אל נינוה
כדבר יהוה ונינוה היתה עיר
גדולה לאלהים מהלך שלשת
ימים׃ ויחל יונה לבוא בעיר מה
מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת׃
ויאמינו אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מגד
מגדולם ועד קטנם׃ ויגע הדבר אל
מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר
אדרתו מעליו ויכס שק וישב על
האפר׃ ויזעק ויאמר בנינוה מט
מטעם המלך וגדליו לאמר האד
האדם והבהמה הבקר והצאן אל
אל יטעמו מאומה אל ירעו ומי
ומים אל ישתו׃ ויתכסו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם׃ מי יו
יודע ישוב ונחם האלהים ושב
מחרון אפו ולא נאבד׃ וירא
האלהים את מעשיהם כי שבו
מדרכם הרעה וינחם האלהים
על הרעה אשר דבר לעשות להם
ולא עשה׃ וירע אל יונה רעה
גדולה ויחר לו׃ ויתפלל אל יהוה

ויאמינו ג׳ בקרי׳ וסימנהון ויאמינו בי׳ ובמשה עבדו׳ ויאמינו אנשי נינוה באלהים׳ ויאמינו כדברים
חד בת׳ חד בנביא׳ חד בכתו׳ אמירה ל׳ ללמד חד מן ד׳ בקרי׳ ובאמר ל׳ לנח׳ ויאמר ל׳ לשלמה דיין
דמלכים׳ ויאמר ל׳ לרבק׳ ויאמר ל׳ למלאך וישב חתנו׳ וכל שאר יאל׳ הבלי שוא ב׳ דסמי׳ בקרי׳
משמרים הבלי שוא׳ שנאתי השמרים׳ אל ירעו׳ ב׳ גם הצאן והבקר אל ירעו׳ ומים אל ישתו׳

ארמיתי ג׳ בקרי׳ וסימניהון הלוא זה דברי עד היותי ונתשתים אם עלי אדמתי תזעק׳ ׳ חרה לך׳
ב׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון למה חרה לך ולמה נפלו פניך׳ ההיטב חרה לך׳ מעל ליונה ׳ל רסמי׳ בקרי׳

ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי
עד היותי על אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה
אל חנון ורחום ארך אפים ורב
חסד ונחם על הרעה ועתה יהוה
קח נא את נפשי ממני כי טוב
מותי מחיי ויאמר יהוה ההיטב
חרה לך ויצא יונה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עד אשר יראה
מה יהיה בעיר וימן יהוה אלהים
קיקיון ויעל מעל ליונה להיות
צל על ראשו להציל לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקיון שמחה
גדולה וימן האלהים תולעת
בעלות השחר למחרת ותך את
הקיקיון וייבש ויהי כזרח השמש
וימן אלהים רוח קדים חרישית
ותך השמש על ראש יונה ויתעלף
ויתעלף וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מחיי ויאמר
אלהים אל יונה ההיטב חרה לך
על הקיקיון ויאמר היטב חרה
לי עד מות ויאמר יהוה אתה
חסת על הקיקיון אשר לא עמ
עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה
היה ובן לילה אבד ואני לא
אחוס על נינוה העיר הגדולה
אשר יש בה הרבה משתים עשרה
רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו
לשמאלו ובהמה רבה׃

דבר יהוה אשר
היה אל
מיכה המר
שתי בימי יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה אשר חזה על שמרון
וירושלם׃ שמעו עמים כלם הקשיבי
ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם
לעד אדני מהיכל קדשו׃ כי הנה
יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על
במותי ארץ׃ ונמסו ההרים תחתיו
והעמקים יתבקעו כדונג מפני
האש כמים מגרים במורד׃ בפשע
יעקב כל זאת ובחטאות בית
ישראל מי פשע יעקב הלוא
שמרון ומי במות יהודה הלוא
ירושלם׃ ושמתי שמרון לעי ה
השדה למטעי כרם והגרתי לגי
אבניה ויסדיה אגלה׃ וכל פסיליה
יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל
עצביה אשים שממה כי מאתנן
זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו׃
על זאת אספדה ואילילה אילכה
שילל וערום אעשה מספד כתנים

וימן האלהים ׳ל רס׳ בקרי׳ וימן אלהים ׳ל רסמי׳ בקרי׳ וינחם האלהים ׳ל רסמי׳ וינחם אלהים ל רסמ׳
אנה ו׳ כת ה׳ בקרי׳ וסימניהון וזכר נא רישעי׳ וחבירין דמלכים אנה ה׳ אל נא באחרה׳ אנה ה׳ הלוא
זה דברי׳ אנה ה׳ כי אני עבדך אנה ה׳ מלטה נפשי חנן וימן ה׳ בקרי׳ וסימניהון וימן האלהים ה׳
רב גדול׳ וימן ה׳ אלהים קיקיון וימן האלהים תולעת׳ וימן אלהים רוח קדים חרשית׳ וימן להם המלך׳
שבן בן ובן ד׳ כל׳ בקרי׳ וסימניהון והיה אם בן הכות הרשע׳ יקח׳ אתה חסת על הקיקיון ב׳ בו וכל בן עון
רבותי׳

כמים ׳ג׳ רפו בקרי וסימניהון ׳ והמו גליהם כמים רבים ׳ כמים מגרים במורד ׳ כמים עבת תזכר ׳
הגלה ׳ ב׳ בקרי ׳ וסימניהון והגלה את צבלותה ׳ ויסדיה אגלה ׳ שולל ׳ג׳ ומל בקרי ׳ וסימניהון אלכה
שולל וערום ׳ מוליך יועצים שולל ׳ מוליך כהנים שולל ׳ קדמ׳ כת׳ כן ׳ שילל ׳ וקרי שולל ׳ צאנן ׳ ל׳

ואבל כבנות יענה כי אנושה מכותיה
כי באה עד יהודה נגע עד שער
עמי עד ירושלם: בגת אל תגידו
בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר
התפלשתי: עברי לכם יושבת שפיר
עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן
מספד בית האצל יקח מכם עמדתו:
כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד
רע מאת יהוה לשער ירושלם:
רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש
ראשית חטאת היא לבת ציון כי
בך נמצאו פשעי ישראל: לכן
תתני שלוחים על מורשת גת בתי
אכזיב לאכזב למלכי ישראל: עד
היורש אבי לך יושבת מרשה עד
עדלם יבוא כבוד ישראל: קרחי
וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך
כנשר כי גלו ממך:
הוי חשבי און ופעלי רע על משכ
בותם באור הבקר יעשוה כי יש
לאל ידם: וחמדו שדות וגזלו ובתים
ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ו
נחלתו: לכן כה אמר יהוה הנני
חשב על המשפחה הזאת רעה
אשר לא תמישו משם צואריכם
ולא תלכו רומה כי עת רעה היא:
ביום ההוא ישא עליכם משל
ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו
חלק עמי ימיר איך ימיש לי

לשובב שדינו יחלק: לכן לא יהיה
לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה:
אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה
לא יסג כלמות: האמור בית יעקב
הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו
הלוא דברי ייטיבו עם הישר הולך:
ואתמול עמי לאויב יקומם
ממול שלמה אדר תפשטון
מעברים בטח שובי מלחמה: נשי
עמי תגרשון מבית תענגיה מעל
עלליה תקחו הדרי לעולם: קומו
ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור
טמאה תחבל וחבל נמרץ: לו איש
הלך רוח ושקר כזב אטף לך ליין
ולשכר והיה מטיף העם הזה:
אסף אאסף יעקב כלך קבץ
אקבץ שארית ישראל יחד
אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך
הדברו תהימנה מאדם: עלה
הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער
ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם:
ואמר שמעו נא ראשי בית יעקב
וקציני בית ישראל הלוא לכם
לדעת את המשפט: שנאי טוב
ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם
ושארם מעל עצמותם: ואשר
אכלו שאר עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו

יכתו ׳ג׳ בקרי וסימניהון ובחוריהם יכתו ׳ וכל פסיליה יכתו ׳ מבקר לערב יכתו ׳ במותי ׳ג׳ מל בו יתיר
וסימניהון ירכיבהו על במותי ארץ ׳ והרכבתיך על במותי ארץ ׳ ויורד ודרך על במותי ארץ ׳ וביתו ׳ו׳
בקרי וסימניהון איש וביתו באו ׳ דרי׳ ספ ואלה שמות ׳ וא נשיו אשר עמו ׳ אשר ישב שם ׳ וישב דוד ׳ ועשקו ׳
ועם האלהים ׳ עלליה ׳ג׳ ב׳ חס וחד מל ׳ וסימניהון נשי עמי תגרשון ׳ גם היא לגלה הלכה ׳ עם
הלכו שבי לפני צר ׳ פרץ ׳ג׳ בקרי וסימ׳ עלה הפרץ לפניהם ׳ ובית אבותיהם פרצו לרוב ׳ כי עתליהו
המרשעת

כיצאן ח׳ יפו בקרי׳ וסימניהון המקם כצאן לטבחה ב׳ בו׳ כצאן קדשים ב׳ בו כצאן בערה כערר׳ והושיעם
∴ אלהיהם׳ נחשבנו כצאן׳ וחד וכצאן ואין מקבץ ולא תלכו׳ ב׳ דסמי׳ בקרי׳ בירקת הקו׳ ולא ת
הלכו רומה כי עת׳ ואהבי ד׳ בקרי׳ וסימניהון ואהבי אשישי ענבים׳ שנאי טוב ואוהבי רע׳

ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך
קלחת׃ אז יזעקו אל יהוה ולא
יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת
ההיא כאשר הרעו מעלליהם׃
כה אמר יהוה על
הנביאים המתעים את עמי
הנשכים בשניהם וקראו שלום
ואשר לא יתן על פיהם וקדשו
עליו מלחמה׃ לכן לילה לכם מ
מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה
השמש על הנביאים וקדר
חצי הספר
עליהם היום׃ ובשו החזים וחפרו
הקסמים ועטו על שפם כלם כי
אין מענה אלהים׃ ואולם אנכי
מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט
וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל
חטאתו׃ שמעו נא זאת
ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל
המתעבים משפט ואת כל הישרה
יעקשו׃ בנה ציון בדמים וירושלם
בעולה׃ ראשיה בשחד ישפטו וכהניה
במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמר הלוא
יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה׃
חצי הספר בפסוקים
לכן בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלים עיין תהיה והר הבית
לבמות יער׃ והיה
באחרית הימים יהיה הר בית
יהוה נכון בראש ההרים ונשא

הוא מגבעות ונהרו עליו עמים׃
והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי
מציון תצא תורה ודבר יהוה מיר
מירושלם׃ ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצמים עד רחוק
וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתתיהם
למזמרות לא ישאו גוי אל גוי
חרב ולא ילמדון עוד מלחמה׃
וישבו איש תחת גפנו ותחת תא
תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה
צבאות דבר׃ כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך
בשם יהוה אלהינו לעולם ועד׃
ביום ההוא נאם יהוה
אספה הצלעה והנדחה אקבצה
ואשר הרעתי׃ ושמתי את הצלעה
לשארית והנהלאה לגוי עצום
ומלך יהוה עליהם בהר ציון מע
מעתה ועד עולם׃
ואתה מגדל עדר עפל בת ציון
עדיך תאתה ובאה הממשלה
הראשנה ממלכת לבת ירושלם׃
עתה למה תריעי רע המלך אין
בך אם יועצך אבד כי החזיקך
חיל כיולדה׃ חולי וגחי בת ציון כ
כיולדה כי עתה תצאי מקריה
ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם

ואהבי שמן ושכע כה׳ ואהבי עשיר רבים וכהניה ב׳ בקרי׳ במחיר יורו יהלכש ישע׳ ולישראל
ו׳ בקרי׳ וסימניהון וישמע יתרו כהן מדין׳ זכר לאברהם ליצחק ולישראל׳ כי לא נחש ביעקב׳ ביום השמיני
וחבירו׳ ואולם אנכי׳ ולא יענה ה׳ וסימניהון וזעקתם אף יצעקו אלי׳ אז יזעקו אל ה׳ שם יצעקו׳
לעבר קראתי מענה ג׳ בקרי׳ קמ׳ וסימניהון בלשון תרגום׳ חחה את דבר נשה בהתורא עדיך
ועדיך ד׳ בקרי׳ וסימניהון מגדלא קרב לעליא רומא׳ והנהלאה ל׳ בקרי׳ אספה ל׳ בקרי׳ חולי ל׳

לעולם ועד ט׳ רסמ׳ בקרי׳ וסימניהון ה׳ ימלך לעולם ועד כי כל העמים ילכו והמשכילים יזהירו גערת
גוים אזכירה תשנ׳ אזכירה שמך ואשמרה תורתך תמיד תהלה לדור ודור ארוממך בכל יום אברכך אהללך
ירכי׳ קבינם ב׳ בקרי׳ כי קבצם כעמיר גרנה ומיארעות קבינם וחד ורוחו הוא קבצן

תנצלי שם יגאלך יהוה מכף א
איביך ועתה נאספו עליך גוים
רבים האמרים תחנף ותחז בציון
עינינו והמה לא ידעו מחשבות
יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם
כעמיר גרנה קומי ודושי בת ציון
כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך
אשים נחושה והדקות עמים
רבים והחרמתי ליהוה בצעם
וחילם לאדון כל הארץ עתה
תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו
בשבט יכו על הלחי את שפט
ישראל ואתה בית לחם
אפרתה צעיר להיות באלפי
יהודה ממך לי יצא להיות מושל
בישראל ומוצאתיו מקדם מימי
עולם לכן יתנם עד עת יולדה
ילדה ויתר אחיו ישובון על בני
ישראל ועמד ורעה בעז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי
עתה יגדל עד אפסי ארץ והיה
זה שלום אשור כי יבוא בארצנו
וכי ידרך בארמנתינו והקמנו
עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי
אדם ורעו את ארץ אשור
בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה
והציל מאשור כי יבוא בארצנו
וכי ידרך בגבולנו
והיה שארית יעקב בקרב עמים

רבים כטל מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה לאיש
ולא ייחל לבני אדם והיה ש
ארית יעקב בגוים בקרב עמים
רבים כאריה בבהמות יער
ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר
ורמס וטרף ואין מציל תרם
ידך על צריך וכל איביך יכרתו
והיה ביום ההוא
נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך והכרתי ערי
ארצך והרסתי כל מבצריך והכ
והכרתי כשפים מידך ומעוננים
לא יהיו לך והכרתי פסיליך ומ
ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה
עוד למעשה ידיך ונתשתי א
אשיריך מקרבך והשמדתי עריך
ועשיתי באף ובחמה נקם את
הגוים אשר לא שמעו
שמעו נא את אשר יהוה
אמר קום ריב את ההרים ותשמ
ותשמענה הגבעות קולך שמעו
הרים את ריב יהוה והאתנים
מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם
עמו ועם ישראל יתוכח עמי
מה עשיתי לך ומה הלאתיך
ענה בי כי העלתיך מארץ מ
מצרים ומבית עבדים פדיתיך
ואשלח לפניך את משה אהרן

הפטרת

על בני ישראל ז׳ רסמ׳ בקרי׳ וסימניהון ושמו את שמי על בני ישראל והיתה זאת לכם והיתה לו ולזרעו
והקהנה את הלוים ושמרתם לכן יתנם תהי נא אזנך קשבות ורעה ט׳ ו׳ בשין וג׳ טבין וסימניהון
ורעה עניך באחיך ותבוא ליה המוצא בך ורעה לך זאת לא ראינו ורעה רבה ורעה בלבבם ורעה אתהן ורעה
הכרמל בעז ה׳ והציל ג׳ בקרי׳ וסימניהון והציל עינינו והציל פסח והמליט והציל מאשור
וטרף ב׳ וטרף זרוע אף קדקד וטרף ואין מציל ותשמענה ל׳ רפ׳ ותחן ל׳ מסדי ל׳ אשיריך ל׳ מלכן

ומרים ג׳ בקרי׳ וסימניהון ויקרא אהרן ומרים ויצאו שלשתן ׳ואשלח לפניך את משה ואת אהרן ואת
מרים ׳ובני עמרם ׳חד בת׳ חד כתב׳ חד בכתו׳ וכל מעשה ׳ג׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון וכל בגד וכל
כלי עור׳ וישתמר חקות עמרי ׳ וכל מעשה הזבח ׳חד בת׳ חד כתב׳ חד בכתו׳ ב

ומרים עמי זכר נא מה יעץ בלק
מלך מואב ומה ענה אתו בלעם
בן בעור מן השטים עד הגלגל
למען דעת צדקות יהוה במה
אקדם יהוה אכף לאלהי מרום
האקדמנו בעולות בעגלים בני
שנה הירצה יהוה באלפי אילים
ברבבות נחלי שמן האתן בכורי
פשעי פרי בטני חטאת נפשי הגיד
לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש
ממך כי אם עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם אלהיך
קול יהוה לעיר יקרא
ותושיה יראה שמך שמעו מטה
ומי יעדה עוד האש בית רשע
אצרות רשע ואיפת רזון זעומה
האזכה במאזני רשע ובכיס אבני
מרמה אשר עשיריה מלאו חמס
וישביה דברו שקר ולשונם רמיה
בפיהם וגם אני החליתי הכותך
השמם על חטאתך אתה תאכל
ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג
ולא תפליט ואשר תפלט לחרב
אתן אתה תזרע ולא תקצור
אתה תדרך זית ולא תסוך שמן
ותירוש ולא תשתה יין וישתמר
חקות עמרי וכל מעשה בית
אחאב ותלכו במעצותם למען תתי
אתך לשמה וישביה לשרקה

וחרפת עמי תשאו
אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כע
עללת בציר אין אשכול לאכול
בכורה אותה נפשי אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם אין כלם
לדמים יארבו איש את אחיהו
יצודו חרם על הרע כפים להיטיב
השר שאל והשפט בשלום והגדול
דבר הות נפשו הוא ויעבתוה טו
טובם כחדק ישר ממסוכה יום
מצפיך פקדתך באה עתה תהיה
מבוכתם אל תאמינו ברע אל
תבטחו באלוף משכבת חיקך
שמר פתחי פיך כי בן מנבל אב
בת קמה באמה כלה בחמתה
איבי איש אנשי ביתו ואני ביהוה
אצפה אוחילה לאלהי ישעי יש
ישמעני אלהי אל תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך
יהוה אור לי זעף
יהוה אשא כי חטאתי לו עד
אשר יריב ריבי ועשה משפטי
יוציאני לאור אראה בצדקתו
ותרא איבתי ותכסה בושה הא
מרה אלי איו יהוה אלהיך
עיני תראינה בה עתה תהיה למר
מרמס כטיט חוצות יום לבנות
גדריך יום ההוא ירחק חק יום
הוא ועדיך יבוא למני אשור ועדי

תסוך ׳ב׳ מל׳ ושמן לא תסוך ׳ולא הסוך שמן רשע ׳ז׳ בקרי׳ ׳וסימניהון מרשעים יצא רשע׳ באוצרות
רשע׳ חריבות רשע׳ החמס קם ׳חרשתם רשע׳ האזכה ׳ עוד האש׳ כי לחמו והועבת שפתי רשע׳ סו סס׳
ויצדקה ׳עשות׳ וללכת עם אנשי רשע׳ ולרעת ׳ולא ימלט׳ חפץ ׳והשנא׳ מדור באהלי רשע׳ ותושיה׳
ז׳ מל׳ וסימניהון קול׳׳ לעיר יקרא׳ הפליא עצה ׳ויגד לך תעלמות חכמה ׳עמו עז ותושיה׳ ויצפן לישרים ׳ל׳
עצה ותושיה ׳לתהוה׳ אותה ג׳ וסימ׳ אין אשכול לאכל בשדה ׳אותה נפשי ׳ונפשו אותה ויעט׳ נפש
רשעי׳

וים ג׳ בקרי׳ וסימנהון וים מים והר ההר׳ מבטח כל קצוי ארץ׳ וים אמר אין עמדי׳ השר י׳ פת׳
בקרי׳ וסימנהון על הרע כפים׳ ובעת ההיא יעמד מיכאל׳ החמישי לחדש החמישי יכניה השרי׳
תדרך ה׳ וחס בקרי׳ וסימנהון כל מקום׳ כל המקום במותימו׳ אתה על שחל׳ ג׳ חס יתם יהש להימין׳

מני מצור ולמני מצור ועד נהר וים
מים והר ההר והיתה הארץ
לשממה על ישביה מפרי מעלליהם:
רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך
כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם:
כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות: יראו גוים ויבשו מכל
גבורתם ישימו יד על פה אזניהם
תחרשנה: ילחכו עפר כנחש כזחלי
ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יהוה
אלהינו יפחדו ויראו ממך: מי אל
כמוך נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד
אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב
ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך
במצלות ים כל חטאתם: תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבתינו מימי קדם:

משא
נינוה
ספר
חזון
נחום האלקשי: אל קנוא ונקם
יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם
יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו:

יהוה ארך אפים וגדול כח ונקה
לא ינקה יהוה בסופה ובשערה
דרכו וענן אבק רגליו: גוער בים
ויבשהו וכל הנהרות החריב
אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון
אמלל: הרים רעשו ממנו והגבעות
התמגגו ותשא הארץ מפניו
ותבל וכל ישבי בה: לפני זעמו
מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו
חמתו נתכה כאש והצרים נתצו
ממנו: טוב יהוה למעוז ביום צרה
וידע חסי בו: ובשטף עבר כלה
יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך:
מה תחשבון אל יהוה כלה הוא
עשה לא תקום פעמים צרה:
כי עד סירים סבכים וכסבאם
סבואים אכלו כקש יבש מלא:
ממך יצא חשב על יהוה רעה
יעץ בליעל: כה
אמר יהוה אם שלמים וכן רבים
וכן נגזו ועבר ועניתך לא אענך
עוד: ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרתיך אנתק: וצוה עליך יהוה
לא יזרע משמך עוד מבית
אלהיך אכרית פסל ומסכה
אשים קברך כי קלות:
הנה על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום חגי יהודה חגיך
שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד

האש כמני יברח׳ לבדד ג׳ בקרי׳ וסימנהון הן עם לבדד ישכן׳ שכני לבדד יער בתוך כרמל׳ כי אתה
לבדד לבטח׳ חד כת׳ חד כנבי׳ אי׳ חד כמו׳ אין ואין ה׳ בקרי׳ וסימנהון כמהון דמלכיא דמלכים
אתגלגלין ובהונן ומתין ושאל יהיה ויהיה׳ יראנו ב׳ ושם דרך׳ כימי צאתך׳ ויראו ה׳ ל׳ מל וחד
חס׳ וסימניהון כלשון תרגם׳ עמיא מן מערבא יפחדון יאומיא ויברכון׳ ילחכו ב׳ בקרי׳ וסימנהון עתה ילחכו
הקהל׳ ילחכו עפר כנחש׳ וידע ג׳ וחס בקרי׳ וסימנהון וידע דעת עליון׳ וידע חסי בו׳ וידע לפתח פתחים׳ חד כת׳
חב

יעמיד יג מל בקרי וסימניהון לפני ועמו מי יעמיד ירח והיגלה יעמוד כיניץ ייגא וימל חטאותם
ג בקרי וסימניהון פן הספו בכל חטאתם יקרא כגרון והשליך במיצלות וכל יזכור ויפקד וכל נחיריא ראמרי
מוה כותי קנא ד בקרי ב מל וב חס וסימניהון לא קנא היא קנא ונקם קנא קנאתי ותבירו ה

לעבור בך בליעל כלה נכרת: עלה מפיץ — בליעל
על פניך נצור מצורה צפה דרך
חזק מתנים אמץ כח מאד: כי שב
יהוה את גאון יעקב כגאון יש־
ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו: מגן גבריהו מאדם אנשי
חיל מתלעים באש פלדות הרכב
ביום הכינו והברשים הרעלו:
בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון
ברחבות מראיהן כלפידים כברקים
ירוצצו: יזכר אדיריו יכשלו בה־
בהלוכתם ימהרו חומתה והכן — בהליכותם ק
הסכך: שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג: והצב גלתה העלתה
ואמהתיה מנהגות כקול יונים
מתפפת על לבבהן: ונינוה
כברכת מים מימי היא והמה
נסים עמדו עמדו ואין מפנה: בזו
כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה
כבד מכל כלי חמדה: בוקה ומבוקה
ומבלקה ולב נמס ופק ברכים
וחלחלה בכל מתנים ופני כלם
קבצו פארור: איה מעון אריות — לביא
ומרעה הוא לכפרים אשר הלך
אריה לביא שם גור אריה ואין
מחריד: אריה טרף בדי גרותיו
ומחנק ללבאתיו וימלא טרף
חריו ומענתיו טרפה: הנני אליך
נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן

רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי
מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול
מלאככה: הוי עיר
דמים כלה כחש פרק מלאה לא
ימיש טרף: קול שוט וקול רעש
אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה:
פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית
ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה
יכשלו בגויתם: מרב זנוני זונה טובת — ויכשלו ק
חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה
ומשפחות בכשפיה: הנני אליך
נאם יהוה צבאות וגליתי שוליך
על פניך והראיתי גוים מערך ומ־
וממלכות קלונך: והשלכתי עליך
שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי:
והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר
שדדה נינוה מי ינוד לה מאין
אבקש מנחמים לך: התיטבי מנא
אמון הישבה ביארים מים סביב
לה אשר חיל ים מים חומתה: כוש
עצמה ומצרים ואין קצה פוט ו־
ולובים היו בעזרתך: גם היא לגלה
הלכה בשבי גם עלליה ירטשו
בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו
גורל וכל גדוליה רתקו בזקים: גם
את תשכרי תהי נעלמה גם את
תבקשי מעוז מאויב: כל מבצריך
תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו
על פי אוכל: הנה עמך נשים בקרבך

מתלעים ל ומבוקעים ל נטעים ל והרשעים ל שחקים ל המריקים ל והמיניקים ל משחיקים ל
ככובעים ל עועים ל המוקעים ל ולרשעים ל הרכבים ל ובמרחקים ל העריקים ל ועשוקים ל
בקיעים ל הרעים ל למשמיעים ל הקלעים ל מחקקים ל ומתוקים ל ממעמקים ל עתיקים ל
הזרועים ל כנטועים ל צעצעים ל לפח וחרקו ל במזרקים ל חקוקים ל מחזיקים ל ולהקים ל
הזורעים ל נטועים ל משגעים ל בקקים ל מריקים ל ומתקים ל נמוקים ל והקים ל

וימלא ט בקרי וסימניהון ויעש יעקב כן וימלא אתו רוח אלהים ויקרב את המנחה ועברי לכו עצמות
וימלא את יד אחד מבניו והאיש מיכה וימלא את ירושלם וימלא טרת חרין מפרין ב וחגבי עלה
ואין קינה ה דסמי בקרי וסימניהון לארגונו למרכבתו להטונה לגויה כוש עצמה תשמי ב

לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך
אכלה אש בריחיך מי מצור שאבי
לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי
בחמר החזיקי מלבן שם תאכלך
אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד
כילק התכבדי כארבה הרבית רכליך
מכוכבי השמים ילק פשט ויעף
מנזריך כארבה וטפסריך כגוב גבי
החונים בגדרות ביום קרה שמש
זרחה ונודד ולא נודע מקומו איים
נמו רעיך מלך אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמך על ההרים
ואין מקבץ אין כהה לשברך
נחלה מכתך כל שמעי שמעך
תקעו כף עליך כי על מי לא
עברה רעתך תמיד

המשא אשר
חזה
חבקוק
הנביא עד אנה יהוה שועתי ולא
תשמע אזעק אליך חמס ולא
תושיע למה תראני און ועמל
תביט ושד וחמס לנגדי ויהי ריב
ומדון ישא על כן תפוג תורה ולא
יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר
את הצדיק על כן יצא משפט
מעקל ראו בגוים והביטו והתמהו
תמהו כי פעל פעל בימיכם לא
תאמינו כי יספר כי הנני מקים
את הכשדים הגוי המר והנמהר
ההולך למרחבי ארץ לרשת
משכנות לא לו איום ונורא הוא
ממנו משפטו ושאתו יצא וקלו
מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב
ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו
יעפו כנשר חש לאכול כלה לחמס
יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף
כחול שבי והוא במלכים יתקלס
ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר
ישחק ויצבר עפר וילכדה אז
חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו
לאלהו הלוא אתה מקדם יהוה
אלהי קדשי לא נמות יהוה למ
למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו
טהור עינים מראות רע והביט
אל עמל לא תוכל למה תביט
בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק
ממנו ותעשה אדם כדגי הים
כרמש לא משל בו כלה בחכה
העלה יגרהו בחרמו ויאספהו
במכמרתו על כן ישמח ויגיל
על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמ
למכמרתו כי בהמה שמן חלקו
ומאכלו בראה העל כן יריק

וסימניהון גם את תשכרי תשכרי והערי עמך ה בקרי וסימניהון יתן יי אתך לאלה ותהי
עמך נשים [illegible] סוסיא יוסף שמעי בת ודאי והאמרות אל הפטנ וחד ועמך כלם צדיקים
לגלה גלה הגלה ה חס בליש וסימניהון גם היא לגלה הלכה גלה וסורה אשר הגלתה וישבו החתים
עד הגלה עצמה ב נתן ליעה כה כוש עצמה
זע כנשר חש לאכל כנשר יעוט עלי אהל כנשר ישה השמים כנשר ד ופו בקרי וסימניהון כנשר יעי
המוב ב עלם הבעג ידי לילה נגיה

בוגדים ... ה מל ... בקרי · וסימניהון ובגד בגדים בגדו · למה תביט בוגדים · יבשו הבוגדים ריקם ·
ורשעים מארץ יכרתו · יאח הוא כחתן האיבי · ולא השמע · ד׳ דסמיך · וסימ׳ לא תאהבה לו · גוי לא
תרע לשונו · ואם יפנה לכם עד אנה ·· יאוכל ד׳ מל׳ · וסימ׳ כי אם הלחם · הרעב · אם ינעו ונפלו

חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול
על משמרתי אעמדה ואתיצבה
על מצור ואצפה לראות מה
ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי
ויענני יהוה ויאמר כתב חזון וה
ובאר על הלחות למען ירוץ קורא
בו כי עוד חזון למועד ויפח לקץ
ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי
בא יבא לא יאחר הנה עפלה
לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו
יחיה ואף כי היין בוגד גבר יהיר
ולא ינוה אשר הרחיב כשאול
נפשו והוא כמות ולא ישבע ויא
ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו
כל העמים הלוא אלה כלם עליו
משל ישאו ומליצה חידות לו
ויאמר הוי המרבה לא לו עד
מתי ומכביד עליו עבטיט הלוא
פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך
והיית למשסות למו כי אתה
שלות גוים רבים ישלוך כל יתר
עמים מדמי אדם וחמס ארץ
קריה וכל ישבי בה
הוי בצע בצע רע לביתו לשום
במרום קנו להנצל מכף רע יעצ
יעצת בשת לביתך קצות עמים
רבים וחוטא נפשך כי אבן מקיר
תזעק וכפיס מעץ יעננה
הוי בנה עיר בדמים וכונן

קריה בעולה הלוא הנה מאת
יהוה צבאות וייגעו עמים בדי אש
ולאמים בדי ריק יעפו כי תמלא
הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים
יכסו על ים הוי
משקה רעהו מספח חמתך ואף
שכר למען הביט על מעוריהם
שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה
והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה
וקיקלון על כבודך כי חמס לבנון
יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי
אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי
בה מה הועיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר
כי בטח יצר יצרו עליו לעשות
אלילים אלמים
הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן
דומם הוא יורה הנה הוא תפוש
זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו ויהוה
בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ
תפלה לחבקוק
הנביא על שגינות יהוה שמעתי
שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב
שנים חייהו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תזכור אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ
ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו
ושם חביון עזה לפניו ילך דבר

BRITISH MUSEUM

על פי יאוכל · גם איש שלומי · בהמה ג׳ בקרי · וסימניהון · אשר נתן ·· חכמה ותבונה בהמה ·
לשאת אתו בהמה · כי בהמה שמן חלקו · וב׳ מהמה · ויותר מהמה · אשר יחתו הגוים ... כשאול ·
ג׳ בקרי · וסימניהון · אשר הרחיב כשאול נפשו · נבלעם · קשה כשאול · כמות · ג׳ בקרי · וסימניהון
והוא כמות ולא ישבע · מחוץ שכלה חרב · כי עזה · רשת · ג׳ בקרי · וסימניהון מוזי רעב ולחמי ·
רשת · ויצא רשה לרגלין · ובני רשת יבהיו עות · חד בה׳ חד כנבי׳ חד בכתו׳ · יצרו · ב׳ כי ידעתי · כי מאס ·

לעין ג׳ וסימנהון אמרים לעין אבי אתה הוי אמר לעץ הקיצה כי יש לעץ תקוה הקיצה ג׳ וסימנה׳
הוי אמר לעץ הקיצה לפקד כל הגוים אל תחנן לרגליו ד׳ בסבר׳ וסימנהון לרגליו אשר לרגלים
ויצא רשף לרגליו והפיצהו לרגליו ויצא ג׳ רפי׳ וסימנהון מלשון הרגים

ויצא רשף לרגליו׃ עמד וימדד
ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו
הררי עד שחו גבעות עולם הליכות
עולם לו׃ תחת און ראיתי אהלי
כושן ירגזון יריעות ארץ מדין׃
הבנהרים חרה יהוה אם
בנהרים אפך אם בים עברתך כי
תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה׃
עריה תעור קשתך שבעות מטות
אמר סלה נהרות תבקע ארץ׃ ראו
ראוך יחילו הרים זרם מים עבר
נתן תהום קולו רום ידיהו נשא׃
שמש ירח עמד זבלה לאור חציך
יהלכו לנגה ברק חניתך׃ בזעם
תצעד ארץ באף תדוש גוים׃ יצ
יצאת לישע עמך לישע את
משיחך מחצת ראש מבית רשע
ערות יסוד עד צואר סלה׃ נקבת
במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני
עליצתם כמו לאכל עני במסתר׃
דרכת בים סוסיך חמר מים רבים׃
שמעתי ותרגז בטני לקול צללו
שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי
ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות
לעם יגודנו׃ כי תאנה לא תפרח
ואין יבול בגפנים כחש מעשה
זית ושדמות לא עשה אכל גזר
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים׃
ואני ביהוה אעלוזה אגילה

באלהי ישעי׃ יהוה אדני חילי
וישם רגלי כאילות ועל במותי
ידרכני למנצח בנגינותי׃

דבר
יהוה אשר
היה אל
צפניה בן כושי בן גדליה בן אמר
אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו
בן אמון מלך יהודה׃ אסף אסף
כל מעל פני האדמה נאם יהוה׃
אסף אדם ובהמה אסף עוף
השמים ודגי הים והמכשלות
את הרשעים והכרתי את האדם
מעל פני האדמה נאם יהוה׃
ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי
ירושלם והכרתי מן המקום הזה
את שאר הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים׃ ואת המשתחוים
על הגגות לצבא השמים ואת
המשתחוים הנשבעים ליהוה
והנשבעים במלכם׃ ואת הנסוגים
מאחרי יהוה ואשר לא בקשו
את יהוה ולא דרשהו׃ הס מפני
אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי
הכין יהוה זבח הקדיש קראיו׃

אמר י׳ בסבר׳ וסימנהון שבעות מטות אמר סלה יום ליום יביע יתן אמר והגיד אמר ויתן לך ג׳ מר אמר
אין אמר ואין דברים צללו ג׳ בסבר׳ וסימנהון צללו כעופרת במים אדירים
צללו שערי ירושלם אעלוזה ג׳ בחס וחד מל וסימנהון ואני ביהוה אעלוזה
דבר בקדשו
וסימנהון חרדות לבוש על הארץ ובעו ולא ישבו ועשירים משפל ישבו וחד ויאמר שכו פה וישבו

לאדם ה׳ בקר׳ וסימניהון מי שם פה לאדם. ידעתי יי כי לא לאדם. והצרתי לאדם. ויאמר לאדם. כמים הפנים
לפנים. וכל קהלת דכו׳ במ״א כי לאדם שטוב לפניו   ומרמה ה׳ בקר׳ וסימניהון הממלאים בית
אדניהם. איש דמים ומרמה. ולא ימיש מרחבה. אנשי דמים ומרמה. דברי פיו און ומרמה.   הקפאים ל׳

והיה ביום זבח יהוה
ופקדתי על השרים ועל בני המ
המלך ועל כל הלבשים מלבוש
נכרי ופקדתי על כל הדולג על
המפתן ביום ההוא הממלאים
בית אדניהם חמס ומרמה
והיה ביום ההוא נאם
יהוה קול צעקה משער הדגים
ויללה מן המשנה ושבר גדול
מהגבעות הילילו ישבי המכתש
כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל
נטילי כסף   והיה
בעת ההיא אחפש את ירושלם
בנרות ופקדתי על האנשים הק
הקפאים על שמריהם האמרים
בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע
והיה חילם למשסה ובתיהם
לשממה ובנו בתים ולא ישבו
ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם
קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר
מאד קול יום יהוה מר צרח שם
גבור יום עברה היום ההוא יום
צרה ומצוקה יום שאה ומשואה
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
יום שופר ותרועה על הערים
הבצרות ועל הפנות הגבהות
והצרתי לאדם והלכו כעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר
ולחמם כגללים גם כספם גם זהבם

לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה
ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי
כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי
הארץ   התקוששו וקושו
הגוי לא נכסף בטרם לדת חק כמץ
עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון
אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף
יהוה בקשו את יהוה כל ענוי הא
הארץ אשר משפטו פעלו בקשו
צדק בקשו ענוה אולי תסתרו
ביום אף יהוה כי עזה עזובה תהיה
ואשקלון לשממה אשדוד
בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר
הוי ישבי חבל הים
גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען
ארץ פלשתים והאבדתיך מאין
יושב והיתה חבל הים נות כרת
רעים וגדרות צאן והיה חבל לשא
לשארית בית יהודה עליהם ירעון
בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפ
יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם
שמעתי חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו
על גבולם לכן חי אני נאם יהוה
צבאות אלהי ישראל כי מואב
כסדם תהיה ובני עמון כעמרה
ממשק חרול ומכרה מלח ושממה
עד עולם שארית עמי יבזום ויתר
גוי ינחלום זאת להם תחת גאונם

במלכם ג׳ בקר׳ וסימניהון ואיש יהודה דבקו. הנשבעים ביי והנשבעים במלכם. בני ציון יגילו במלכם יהללו שמו.
יד פסו׳ בקרי׳ דא׳ כהון ג׳ מלין רמי׳ להדדי ולא נסבי ויו׳ וסימניהון או יומים. נחל קישון גרפם. עתה אקום.
הנה יי השמיעו את כל נשעאה כל זורעו. קול שאון מעיר. בטרם לדת חק כמוץ עבר. בקשו את יי כל ענוי ב
הארץ. מה אעידך מה אדמה לך. די יבקר. מבני פינחס. למען שטר הוא. מעט שעת מעט העמות. וחבירו.
בקשו ז׳ בקרי׳ וסימניהון בקשו את יי כל ענוי הארץ ג׳ בו׳ דרשו׳ וחבירו. בעלת אוב. אמר לבי. וחד
ובקשו.

על האנשים · ה׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון הכבר העברה על האנשים · רב שקה וחבירו · הקפאים על שמריהם · וינידו ישבו · ד׳ בקרי׳ וסימניהון חרדה ילבשו ובנו בתים · ועשירים בשפל ישבו · וחד וישבו · וישם ז׳ רפו׳ בקרי׳ וסימניהון · וישם לך שלום · וישם את עטרה · וישם לאל מלתי · וישם לדרך פעמיו · וישם פנו · וישם פנו׳

כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות
נורא יהוה עליהם כי רזה את כל
אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממ
מקומו כל איי הגוים גם אתם
כושים חללי חרבי המה ויט ידו
על צפון ויאבד את אשור וישם
את נינוה לשממה ציה כמדבר
ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי
גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו
קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה
ערה זאת העיר
העליזה היושבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה
לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה
ישרק יניע ידו
הוי מראה ונגאלה העיר היונה
לא שמעה בקול לא לקחה מוסר
ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא
קרבה שריה בקרבה אריות שאגים
שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר
נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה
חללו קדש חמסו תורה יהוה
צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא
נעדר ולא יודע עול בשת הכרתי
גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם
מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש
מאין יושב אמרתי אך תיראי
אותי תקחי מוסר ולא יכרת מ

מעונה כל אשר פקדתי עליה
אכן השכימו השחיתו כל עלילותם
לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי
לעד כי משפטי לאסף גוים לק
קבצי ממלכות לשפך עליהם
זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ כי אז אהפך
אל עמים שפה ברורה לקרא
כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד
מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי
יובלון מנחתי ביום ההוא לא
תבושי מכל עלילתיך אשר
פשעת בי כי אז אסיר מקרבך
עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה
עוד בהר קדשי והשארתי בקרבך
עם עני ודל וחסו בשם יהוה
שארית ישראל לא יעשו עולה
ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם
לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו
ואין מחריד
רני בת ציון הריעו ישראל שמחי
ועלזי בכל לב בת ירושלם הסיר
יהוה משפטיך פנה איבך מלך
ישראל יהוה בקרבך לא תיראי
רע עוד ביום
ההוא יאמר לירושלם אל תיראי
ציון אל ירפו ידיך יהוה אלהיך
בקרבך גבור יושיע ישיש עליך
בשמחה יחריש באהבתו יגיל

בכפתריה · ב׳ חס בקרי׳ בליש׳ · וסימניהון בכפתריה ילינו · פלשתים ואת כפתרים דה״א וכל אורי׳ כו׳ חס · לכן חכו לי
נאם ∴ ליום קומי לעד׳ היא מכ״ח פסו׳ בקרי׳ ראית כהון א״ב · והדין יתר עליהן אותות בפילות מגלפבך׳
משפטו ו׳ בקרי׳ וסימניהון ואיש ואשה הנני שב · איום ונורא הוא · בקשו את ∴ · צדיק בקרבה · בחיק יוטל ·
ולא יכרת ד׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון · ולא יכרת כל בשר · מכם עבד · ולא יכרת מענה · ולא יכרת שם המת · לאור
ז׳ וסימ׳ ויקרא אלהים לאור · אשים מחשך לאור · על כן רחק משפט · ועה ∴ אשא ∴ צדיק בקרבה · לאור יקום רצח · מגלה
עמקות מני חשך׳

∴ אהיך ׳ו רסמי בקרי וסימנהון כי לי אים יהוו הלא זאת תעשה לך היסרך רעתך ותרא אויבתי ∴ אהרך במדבר
אך רעי עינך וכל לשו נקבה וסו פס רבו כמוא ונעוהים משאת ה׳ בקרי וסימניהון העוו בני בנימן
עגי ממועד אספתי והנחה למריעה עשה אחחה ומשיאת וישלחהו והמשאה הולה לעלות מן העיר ולשם

נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה׃ הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם׃ בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה׃

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות׃ ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃ העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃ זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב׃

כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃ עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה׃ פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו׃ על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה׃ ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים׃

וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה׃

ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה׃ ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק

ולשם ד׳ בקרי וסימנהון ולשם ילד גם הוא ולתתך עליון על כל הגוים להיות לי לעם הנני עשה את כל מעניך
עת ג׳ פת בקרי וסימנהון בלא עת נדתה לא עת בוא ב׳ בו
ושארתם כמתי מעט ואוספה לך כהנה וכהנה גם כי יתנו בגוים זרעתם הרבה מעט ז׳ זתם קמ׳ בקרי וסימנהון ז׳
הכהנים יכל יאסף רבו ג׳ כס בקרי ראית כהון ואין ואין ואין פנה אל הרבה ויצעת גבול ריק
כנער היערים זרעתם הרבה ויער ג׳ בקרי וסימנהון ויקח דוד את החנית ויהי
וסימנהון ויער את רוח זרבבל על יהורם אלהי ישראל

ואת רוח ד׳ בקרי׳ וסימניהון ויער ה׳ בבו׳ ויהי רוח הטמאה כול רלה׳ ועל אשר ד׳ בקרי׳ וסימניהון ליהודה
לא חמל הכה׳ הוציא באדמה ישא איש ב׳ רסמי׳ בקרי׳ וסימניהון כאשר ישא האיש את בנו הן ישא
איש בשר קדש סימן הדל ובתר שאלתיאל מפי׳ א׳ ומיניה שלתיאל ומה אתם ל׳ רסמי׳ בקרי׳

הכהן הגדול ואת רוח כל שארית
העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית
יהוה צבאות אלהיהם׃
ביום עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שתים לדריוש המלך׃
בשביעי בעשרים ואחד לחדש
היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לא
לאמר׃ אמר נא אל זרבבל בן ש
שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול ואל
שארית העם לאמר׃ מי בכם
הנשאר אשר ראה את הבית הזה
בכבודו הראשון ומה אתם ראים
אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם׃
ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק
יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
וחזק כל עם הארץ נאם יהוה
ועשו כי אני אתכם נאם יהוה
צבאות׃ את הדבר אשר כרתי
אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי
עמדת בתוככם אל תיראו׃
כי כה אמר יהוה צב
צבאות עוד אחת מעט היא
ואני מרעיש את השמים ואת
הארץ ואת הים ואת החרבה׃
והרעשתי את כל הגוים ובאו חמ
חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית
הזה כבוד אמר יהוה צבאות׃ לי
הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות׃

גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
מן הראשון אמר יהוה צבאות
ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה
צבאות׃ בעשרים
וארבעה לתשיעי בשנת שתים
לדריוש היה דבר יהוה אל חגי
הנביא לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות שאל נא את הכהנים תורה
לאמר׃ הן ישא איש בשר קדש
בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם
ואל הנזיד ואל היין ואל שמן
ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים
ויאמרו לא׃ ויאמר חגי אם יגע
טמא נפש בכל אלה היטמא
ויענו הכהנים ויאמרו יטמא׃
ויען חגי ויאמר כן
העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם
יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר
יקריבו שם טמא הוא׃ ועתה
שימו נא לבבכם מן היום הזה
ומעלה מטרם שום אבן אל
אבן בהיכל יהוה׃ מהיותם בא
אל ערמת עשרים והיתה עשרה
בא אל היקב לחשף חמשים
פורה והיתה עשרים׃ הכיתי
אתכם בשדפון ובירקון ובברד
את כל מעשה ידיכם ואין אתכם
אלי נאם יהוה׃ שימו נא לבבכם
מן היום הזה ומעלה מיום עש

ולי ח׳ בקרי׳ וסימניהון שמשון׳ ולי נתע האלפים׳ ולי אני עברך׳ לי גלעד ולי יקהי׳ יהושע׳ ולי מה יקרו ב׳
ריעיך׳ הרבה רוי בוכנו בשן׳ פורה ג׳ בקרי׳ וסימניהון מסעת פורה במערבה׳ פורה דרכתי לבדי׳ לחשוף
חמשים פורה׳ יסד ד׳ בקרי׳ וסימניהון הרביעית׳ שימו נא לבבכם׳ תחזקנה ידיכם׳ מיום אחד׳
טמא ד׳ בקרי׳ וסימניהון והנוגע בכל טמא נפש׳ כי איש טמא שפתים אנכי׳ ב׳ בו׳ ויאמר חגי אם יגע טמא
נפש׳ בחותם ג׳ ויאל בקרי׳ וסימניהון ושמתיך כחותם׳ שימני כחותם על לבך ב׳ בו׳ הירש ל׳

אני מרעיש · ואני מרעיש · אני יוצא · ואני יוצא · אני נשארתי · ואני שארתי · אני נותרתי · ואני עתרתי ·
אני ערל ל׳ · ואני ערל ל׳ · אני אחרון ל׳ · ואני אחרון ל׳ · אני אסכל ל׳ · ואני אסכל ל׳ · אני אגיד ל׳ · ואני אגיד ל׳

עשרים וארבעה לתשיעי למן ה
היום אשר יסד היכל יהוה שימו
לבבכם: העוד הזרע במגורה ועד
הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית
לא נשא מן היום הזה אברך:
ויהי דבר יהוה שנית
אל חגי בעשרים וארבעה לחדש
לאמר: אמר אל זרבבל פחת יהודה
לאמר אני מרעיש את השמים
ואת הארץ: והפכתי כסא ממלכות
והשמדתי חזק ממלכות הגוים
והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים
ורכביהם איש בחרב אחיו: ביום
ההוא נאם יהוה צבאות אקחך
זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם
יהוה ושמתיך כחותם כי בך בחרתי
נאם יהוה צבאות:

בחדש
השמיני
בשנת
שתים
לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיה בן עדוא הנביא לאמר:
קצף יהוה על אבותיכם קצף:
ואמרת אלהם כה אמר יהוה
צבאות שובו אלי נאם יהוה

צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות: אל תהיו כאבתיכם אשר
קראו אליהם הנביאים הראשנים
לאמר כה אמר יהוה צבאות
שובו נא מדרכיכם הרעים ומע
ומעליליכם הרעים ולא שמעו
ולא הקשיבו אלי נאם יהוה: א
אבותיכם איה הם והנבאים הל
הלעולם יחיו: אך דברי וחקי
אשר צויתי את עבדי הנביאים
הלוא השיגו אבתיכם וישובו ויא
ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות
לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו
כן עשה אתנו:
ביום עשרים וארבעה לעשתי
עשר חדש הוא חדש שבט בשנת
שתים לדריוש היה דבר יהוה
אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא
הנביא לאמר: ראיתי הלילה והנה
איש רכב על סוס אדם והוא
עמד בין ההדסים אשר במצלה
ואחריו סוסים אדמים שרקים
ולבנים: ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך הדבר בי
אני אראך מה המה אלה: ויען
האיש העמד בין ההדסים ויאמר
אלה אשר שלח יהוה להתהלך
בארץ: ויענו את מלאך יהוה
העמד בין ההדסים ויאמרו התה

אבותיכם ג׳ מל׳ כספ׳ · וסימניהון בענבים במדבר · קצף ∴ על אבותיכם · אבותיכם איה הם · אראך
ב׳ בקר׳ וסימניהון לך לך מארצך · אני אראך מה המה אלה · ברכיהו ד׳ בקר׳ וסימניהון ביום עשרים
רשבט · ואחיו אסת העמר · ויעמידו ויקומו האשים · ישבת ט׳ חס׳ בקר׳ וסימניהון ואם על הכלי הנגש
המשכב או על הכלי אשר היא יושבת · בתוך עמי אנכי ישבת · בירושלם במשנה · העמק ידי מכבורי חמס
ושארי על מבואתים · והנה כל הארץ ישבת · בהיות ירושלם · וכמעללינו ל׳ · כמעללינו ל׳ בקר׳

נחם ונחם ו̇ פת̇ בקר̇ וסימנהון ותכל דוד המלך ירא̇ה פרעה מי יודע ישוב נחם ∴ על זאת וחכירו
עוד תפוצינה ערי ומלישעיה רבו׳ כ̇ יה̇ ה̇ כסו תיב ולא קרי וסימנהון ואריאה ואביאה אריה
האריה רעה הרעה כאה וכאה קיה והוה וקוה והראה הזאהבה נגיעאה יעשה אלה פקחה הרכה

הִתְהַלַּכְנוּ בָאָרֶץ וְהִנֵּה כָל־הָאָרֶץ
יֹשֶׁבֶת וְשֹׁקָטֶת׃ וַיַּעַן מַלְאַךְ־יְהוָה
וַיֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד־מָתַי
אַתָּה לֹא־תְרַחֵם אֶת־יְרוּשָׁלִַם וְאֵת
עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זָעַמְתָּה זֶה
שִׁבְעִים שָׁנָה׃ וַיַּעַן יְהוָה אֶת־
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי דְּבָרִים טוֹבִים
דְּבָרִים נִחֻמִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנֵּאתִי
לִירוּשָׁלִַם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה׃
וְקֶצֶף גָּדוֹל אֲנִי קֹצֵף עַל־הַגּוֹיִם
הַשַּׁאֲנַנִּים אֲשֶׁר אֲנִי קָצַפְתִּי
מְּעָט וְהֵמָּה עָזְרוּ לְרָעָה׃
פסקה לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
שַׁבְתִּי לִירוּשָׁלִַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי
יִבָּנֶה בָּהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וקוה
יִנָּטֶה עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ עוֹד קְרָא
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עוֹד תְּפוּצֶינָה עָרַי מִטּוֹב וְנִחַם
יְהוָה עוֹד אֶת־צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד
בִּירוּשָׁלִָם׃ וָאֶשָּׂא אֶת־עֵינַי וָאֵרֶא
וְהִנֵּה אַרְבַּע קְרָנוֹת׃ וָאֹמַר אֶל־
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי מָה־אֵלֶּה ויא
וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר
זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
וִירוּשָׁלִָם׃ וַיַּרְאֵנִי יְהוָה אַרְבָּעָה
חָרָשִׁים׃ וָאֹמַר מָה אֵלֶּה בָאִים
לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר לֵאמֹר אֵלֶּה

הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר־זֵרוּ אֶת־יְהוּדָה
כְּפִי־אִישׁ לֹא־נָשָׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ
אֵלֶּה לְהַחֲרִיד אֹתָם לְיַדּוֹת אֶת־
קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנֹּשְׂאִים קֶרֶן
אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה לְזָרוֹתָהּ׃ וָאֶשָּׂא
עֵינַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה־אִישׁ וּבְיָדוֹ
חֶבֶל מִדָּה׃ וָאֹמַר אָנָה אַתָּה הֹלֵךְ
וַיֹּאמֶר אֵלַי לָמֹד אֶת־יְרוּשָׁלִַם
לִרְאוֹת כַּמָּה־רָחְבָּהּ וְכַמָּה אָרְכָּהּ׃
וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי יֹצֵא
וּמַלְאָךְ אַחֵר יֹצֵא לִקְרָאתוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָו רֻץ דַּבֵּר אֶל־הַנַּעַר
הַלָּז לֵאמֹר פְּרָזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלִַם
מֵרֹב אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ׃ וַאֲנִי
אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ
סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ׃
הוֹי הוֹי וְנֻסוּ מֵאֶרֶץ
צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה כִּי כְּאַרְבַּע רוּחוֹת
הַשָּׁמַיִם פֵּרַשְׂתִּי אֶתְכֶם נְאֻם־
יְהוָה׃ הוֹי צִיּוֹן הִמָּלְטִי יוֹשֶׁבֶת
בַּת־בָּבֶל׃ כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחַר כָּבוֹד
שְׁלָחַנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשֹּׁלְלִים אֶת־
אֶתְכֶם כִּי הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ בְּבָבַת
עֵינוֹ׃ כִּי הִנְנִי מֵנִיף אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם
וְהָיוּ שָׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וִידַעְתֶּם כִּי־
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחָנִי׃
רָנִּי וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי־
בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם־יְהוָה׃

ורעה יאהביה יצירה כתר פליגו עלי׳ אלין ג̇ חס̇ בקר̇ וסימנהון בלשון הגוים שאול רהט עבר
כארבע ד̇ בקר̇ וסימנהון ויהיו עבדו ויעלו יאחרי דוד מלך ישראל כארבע רוחות השמים ז̇
מלין מן ג̇ אתין כיטפין כמל חדא וסימנהון ממלכה וממלכה ככבת בבבל חגגני מהקימים
ככבי רוכבהם היכיה רעוראי אל הגוים ואל הגוים ל̇ ל̇ על הגוים ל̇ ועל הגוים ל̇ ונחש ל̇

וילבשהו ד׳ חס׳ בליש׳ וסימניהון המלבישכן שני עם עדנים וילבשהו בגדים וילבשום וינעלום והלבשו ב
לדניאל ארגונא וכל אורי רבו׳ חס׳ במ״א הלבישה׳ לשטנו ל׳ ממעון ל׳ אמדנו ל׳ בההחנוני ל׳

ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום
ההוא והיו לי לעם ושכנתי
בתוכך וידעת כי יהוה צבאות
שלחני אליך ונחל יהוה את
יהודה חלקו על אדמת הקדש
ובחר עוד בירושלם הס כל בשר
מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו
ויראני את יהושע
הכהן הגדול עמד לפני מלאך
יהוה והשטן עמד על ימינו
לשטנו ויאמר יהוה אל השטן
יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה
בך הבחר בירושלם הלוא זה
אוד מצל מאש ויהושע היה
לבש בגדים צואים ועמד לפני
המלאך ויען ויאמר אל הע
העמדים לפניו לאמר הסירו
הבגדים הצאים מעליו ויאמר
אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות
ואמר ישימו צניף טהור על
ראשו וישימו הצניף הטהור
על ראשו וילבשהו בגדים ומ
ומלאך יהוה עמד ויעד מלאך
יהוה ביהושע לאמר כה אמר
יהוה צבאות אם בדרכי תלך
ואם את משמרתי תשמר וגם
אתה תדין את ביתי וגם תשמר
את חצרי ונתתי לך מהלכים בין

העמדים האלה שמע נא
יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך
הישבים לפניך כי אנשי מופת
המה כי הנני מביא את עבדי
צמח כי הנה האבן אשר נתתי
לפני יהושע על אבן אחת שבעה
עינים הנני מפתח פתחה נאם
יהוה צבאות ומשתי את עון
הארץ ההיא ביום אחד ביום
ההוא נאם יהוה צבאות תקראו
איש לרעהו אל תחת גפן ואל
תחת תאנה וישב המלאך הדבר
בי ויעירני כאיש אשר יעור
משנתו ויאמר אלי מה אתה
ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת
זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה
נרתיה עליה שבעה ושבעה
מוצקות לנרות אשר על ראשה
ושנים זיתים עליה אחד מימין
הגלה ואחד על שמאלה ואען
ואמר אל המלאך הדבר בי לא
לאמר מה אלה אדני ויען המ
המלאך הדבר בי ויאמר אלי
הלוא ידעת מה המה אלה ואמר
לא אדני ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל
לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם
ברוחי אמר יהוה צבאות מי
אתה הר הגדול לפני זרבבל

פרשתי ג׳ בקר׳ וסימניהון פרשתי ידי כל היום אל עם סורר׳ כי כארבע רוחות השמים פרשתי ידי אליך׳
בגדים צואים ל׳ הבגדים הצאים ל׳ צניף טהור ל׳ הצניף הטהור ל׳ יגער ב׳ ויגער ב׳ ל׳ מהלכים
ל׳ המהלכים ל׳ נבכים ל׳ המתהלכים ל׳ תשאות ד׳ בקר׳ וסימניהון תשאות מלאה עיר הומיה׳
תשאות חן חן לה׳ תשאות סבתא תשאות נוגש לא ישמע׳ רעיך ב׳ מל׳ בנביאים׳ וסימניהון
והחתי את נשיך לעיניך׳ שמע נא יהושע הכהן הגדול׳ וכל כתו׳ רבו׳ מל׳ וכל משלי חס׳ במ״א לך הרפס והב
רעיך׳

וידין ד׳ בקרי וסימניהון וידין לא שטף במים ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידין תשבנה יאט׳ ימחץ וידו
הרפינה כת׳ חן חן ל׳ חי חי ל׳ הוי הוי ל׳ חלילה חלילה ל׳ נשאת ג׳ בקרי׳ וסימניהון כי נשאה למעלה
אם נשאת נשא לנו׳ ככר עפרת׳ ובאה ז׳ מטע׳ בתיו וסימניהן והקימתי ושמע הכהנים הכהן וקראו

עד הנה

למישר והוציא את האבן הרא
הראשה תשאות חן חן לה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ ידי זרבבל יסדו הבית הזה
וידיו תבצענה וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליכם׃ כי מי בז
ליום קטנות ושמחו וראו את
האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה
אלה עיני יהוה המה משוטטים
בכל הארץ׃ ואען ואמר אליו
מה שני הזיתים האלה על ימין
המנורה ועל שמאלה׃ ואען ע
שנית ואמר אליו מה שתי שבלי
הזיתים אשר ביד שני צנתרות
הזהב המריקים מעליהם הזהב׃
ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת
מה אלה ואמר לא אדני׃ ויאמר
אלה שני בני היצהר העמדים
על אדון כל הארץ׃ ואשוב וי
ואשא עיני ואראה והנה מגלה
עפה׃ ויאמר אלי מה אתה ראה
ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה
עשרים באמה ורחבה עשר בא
באמה׃ ויאמר אלי זאת האלה
היוצאת על פני כל הארץ כי כל
הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע
מזה כמוה נקה׃ הוצאתיה נאם
יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב
ואל בית הנשבע בשמי לשקר
ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו
ואת אבניו׃ ויצא המלאך הדבר
בי ויאמר אלי שא נא עיניך
וראה מה היוצאת הזאת׃ ואמר
מה היא ויאמר זאת האיפה
היוצאת ויאמר זאת עינם בכל
הארץ׃ והנה ככר עפרת נשאת
וזאת אשה אחת יושבת בתוך
האיפה׃ ויאמר זאת הרשעה
וישלך אתה אל תוך האיפה
וישלך את אבן העפרת אל פיה׃
ואשא עיני וארא
והנה שתים נשים יוצאות ורוח
בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי ה
החסידה ותשנה את האיפה בין
הארץ ובין השמים׃ ואמר אל
המלאך הדבר בי אנה המה
מולכות את האיפה׃ ויאמר אלי
לבנות לה בית בארץ שנער והוכן
והניחה שם על מכנתה׃ ואשוב
ואשא עיני ואראה והנה ארבע
מרכבות יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת׃ במרכבה
הראשנה סוסים אדמים ובמר
ובמרכבה השנית סוסים שחרים׃
ובמרכבה השלשית סוסים לבנים
ובמרכבה הרבעית סוסים ברדים
אמצים׃ ואען ואמר אל המלאך
הדבר בי מה אלה אדני׃ ויען

ושלשה הגולה׳ אחת ח׳ זק פת׳ בקרי׳ וסימניהון דת צנצנת אחת ויסבו את העיר ביום השביעי
הוד׳ ה׳ היום את איבך ויחלק לכל העם׳ גדרך את הילד והנה ככר עפרת נשאת ויעש עשרה מנורות
ובני ישראל למספרם׳ וכל חמנות רבו ופירוש חקה מדה שנה תורה רבו פת׳ במ״א׳ נקי יהיה לביתו
שנה אחת כל יוצאת היוצאת חס׳ במלה מל׳ וסימניהון והיוצאת מאת השאיר זאת האלה
היוצאת ושל אחריו ואין יוצאת ובשליתה היוצאת כת׳ ל׳ חס׳ א׳ מריקים ל׳ המריקים ל׳ ולבנה ל׳

לה ו̇. ירשו בקרי ׳ וסימנהון ׳ ויקרא לה נבח בנשמו ׳ לבנות לה בית בארץ שנער ׳ ויאמר לה כעש ׳ חד
בה̇ חד כתבי̇ חד בכתו ׳ מה היא ׳ד ׳ וסימנהון ׳ ביני ובינך מה היא ׳ וראיתם את הארץ מה היא
ויאמר מה היא ומדת ימי מה היא ׳ והוא ל̇ג̇ ריא פס בקרי ׳ וסימניהון והוא יהיה

המלאך ויאמר אלי אלה ארבע
רוחות השמים יוצאות מהתיצב
על אדון כל הארץ ׃ אשר בה
הסוסים השחרים יצאים אל ארץ
צפון והלבנים יצאו אל אחריהם
והברדים יצאו אל ארץ התימן ׃
והאמצים יצאו ויבקשו ללכת
להתהלך בארץ ויאמר לכו התה
התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ ׃
ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה
היוצאים אל ארץ צפון הניחו את
רוחי בארץ צפון ׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃ לקוח
מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה
ומאת ידעיה ובאת אתה ביום
ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה
אשר באו מבבל ׃ ולקחת כסף
וזהב ועשית עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ׃
ואמרת אליו לאמר כה אמר
יהוה צבאות לאמר הנה איש
צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה
את היכל יהוה ׃ והוא יבנה את
היכל יהוה והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה כהן על
כסאו ועצת שלום תהיה בין שני
שניהם ׃ והעטרת תהיה לחלם
ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה
לזכרון בהיכל יהוה ׃ ורחוקים יבאו

ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני אליכם והיה אם
שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם ׃
ויהי בשנת ארבע
לדריוש המלך היה דבר יהוה אל
זכריה בארבעה לחדש התשעי
בכסלו ׃ וישלח בית אל שר אצר
ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני
יהוה ׃ לאמר אל הכהנים אשר
לבית יהוה צבאות ואל הנביאים
לאמר האבכה בחדש החמשי
הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים ׃
ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר ׃ אמר אל כל עם
הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמ
צמתם וספוד בחמישי ובשביעי
וזה שבעים שנה הצום צמתני
אני ׃ וכי תאכלו וכי תשתו הלוא
אתם האכלים ואתם השתים ׃
הלוא את הדברים אשר קרא
יהוה ביד הנביאים הראשנים
בהיות ירושלם ישבת ושלוה
ועריה סביבתיה והנגב והשפלה
ישב ׃ ויהי דבר יהוה
אל זכריה לאמר ׃ כה אמר יהוה
צבאות לאמר משפט אמת
שפטו וחסד ורחמים עשו איש
את אחיו ׃ ואלמנה ויתום גר ועני
אל תעשקו ורעת איש אחיו אל

פרא אדם ׳ והוא עבר לפניהם ׳ והוא אשה בבתוליה ׳ והוא טב מן הפסילים ׳ והוא יצא ועברו באו ׳ והוא
מדבר עמים ׳ והוא גם בן חיל ׳ והוא הכה וחבירו ׳ והוא בא ויעמד אל אדניו והוא הלך במדבר ׳ והוא ליא
בן ירמה ׳ והוא עם כוזו ושסוי ׳ והוא הפיל להן גורל ׳ והוא מחולל מפשענו ׳ והוא יאת כל אלה ׳ והוא
במלכים יתקלס ׳ והוא בנה את היכל ה׳ ׳ והוא נלחם עם יהקטיר יחזקיהו ׳ והוא העביר את כנ׳ ׳ והוא
ישפט תבל בצדק ׳ והוא כחוק יצא מחפתו ׳ והוא ימרה את יצר ׳ והוא רחום ׳ והוא מלא ברכת טוב ׳ והוא ביקב יכלה

כמוה ג̇ בקר׳ וסימנהון עד מה פעמים אני משביעך׳ והבינו זה כמים שמם׳ כסלו ל׳ שבט ל׳
טבת ל׳ לאלול ל׳ האבכה ל׳ הנגף ל׳ היום ל׳ שבטו ל׳ וחסד ורחמים ל׳ ויאלמנה ויתום ל׳ דסמי׳ בקר׳

תחשבו בלבבכם וימאנו להקשיב
ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו
משמוע ולבם שמו שמיר משמוע
את התורה ואת הדברים אשר
שלח יהוה צבאות ברוחו ביד
הנביאים הראשנים ויהי קצף
גדול מאת יהוה צבאות ויהי
כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו
ולא אשמע אמר יהוה צבאות
ואסערם על כל הגוים אשר לא
ידעום והארץ נשמה אחריהם
מעבר ומשב וישימו ארץ
חמדה לשמה
ויהי דבר יהוה צבאות לאמר
כה אמר יהוה צבאות קנאתי
לציון קנאה גדולה וחמה גדולה
קנאתי לה   כה
אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי
בתוך ירושלם ונקראה ירושלם
עיר האמת והר יהוה צבאות
הר הקדש   כה
אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים
וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בידו מרב ימים
ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות
משחקים ברחבתיה
כה אמר יהוה צבאות כי
יפלא בעיני שארית
העם הזה בימים ההם גם בעיני

יפלא נאם יהוה צבאות
כה אמר יהוה צבאות
הנני מושיע את עמי מארץ
מזרח ומארץ מבוא השמש
והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לא
לאלהים באמת ובצדקה
כה אמר יהוה צבאות
תחזקנה ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה מפי
הנביאים אשר ביום יסד בית
יהוה צבאות ההיכל להבנות
כי לפני הימים ההם שכר האדם
לא נהיה ושכר הבהמה איננה
וליוצא ולבא אין שלום מן הצר
ואשלח את כל האדם איש ברעהו
ועתה לא כימים הר
הראשנים אני לשארית העם
הזה נאם יהוה צבאות כי זרע
השלום הגפן תתן פריה והארץ
תתן את יבולה והשמים יתנו
טלם והנחלתי את שארית העם
הזה את כל אלה והיה כאשר
הייתם קללה בגוים בית יהודה
ובית ישראל כן אושיע אתכם
והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה
ידיכם   כי כה אמר
יהוה צבאות כאשר זממתי
להרע לכם בהקציף את אבתיכם

וכי ח יחידין בקר׳ וסימנהון ואל היין ואל מנחה וכל כבד וכל עור וכל חלב וכל כלי עור וחלב נבלה וחלב
טרפה׳ ואיפה לפר ואיפה לאיל׳ ומאחזת הלוים ומאחזת וכבני יהודה ובנו׳ וכי האכלו וכי תשתו
החמשי׳ ג̇ חס בקר׳ וסימנהון ויהי בשנה השביעית׳ האבכה בחדש החמשי׳ משמנה׳ ה מל׳ בקר׳
כב טעמי׳ וסימנהון׳ ועבה אל העננה אנא חטא העם הזה׳ ואספתם על כל הגוים׳ ויאלוה האחד שיפל
כלטיגר׳ אל ציון ל׳ על ציון ל׳ אל האדמה ל׳ על האדמה ל׳ אל אברהם ל׳ על אברהם ל׳

היער · ג̇ ב̇ הב̇ וחד פת̇ בקר̇ וסימניהון · ומי תצאו מלחמה · מארינבם · ולויצא ולבא אין שלום · כי אין
היער שוה · חד פת̇ חד בנבי̇ חד בכתו̇ · כימים ד̇ · רב̇ בקר̇ וסימניהון · ואנכי עמרתי בהר

אתי אמר יהוה צבאות ולא
נחמתי כן שבתי זממתי בימים
האלה להיטיב את ירושלם ואת
בית יהודה אל תיראו
אלה הדברים אשר תעשו
דברו אמת איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפטו בשעריכם
ואיש את רעת רעהו אל תחשבו
בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו
כי את כל אלה אשר שנאתי נאם
יהוה ויהי דבר
יהוה צבאות אלי לאמר כה
אמר יהוה צבאות צום הרביעי
וצום החמישי וצום השביעי
וצום העשירי יהיה לבית יהודה
לששון ולשמחה ולמעדים טובים
והאמת והשלום אהבו
כה אמר יהוה צבאות עד
אשר יבאו עמים וישבי ערים
רבות והלכו ישבי אחת אל
אחת לאמר נלכה הלוך לחלות
את פני יהוה ולבקש את יהוה
צבאות אלכה גם אני ובאו
עמים רבים וגוים עצומים לבקש
את יהוה צבאות בירושלם ול
ולחלות את פני יהוה
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו
עשרה אנשים מכל לשנות

הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי
לאמר נלכה עמכם כי שמענו
אלהים עמכם
משא דבר יהוה בארץ חדרך
ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם
וכל שבטי ישראל וגם חמת תגבל
בה צר וצידון כי חכמה מאד
ויבן צר מצור לה ותצבר כסף
כעפר וחרוץ כטיט חוצות הנה
אדני יורשנה והכה בים חילה
והיא באש תאכל תרא אשקלון
ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון
כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה
ואשקלון לא תשב וישב ממזר
באשדוד והכרתי גאון פלשתים
והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין
שניו ונשאר גם הוא לאלהינו
והיה כאלף ביהודה ועקרון כיד
כיבוסי וחניתי לביתי מצבה מעבר
ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש
כי עתה ראיתי בעיני
גילי מאד בת ציון הריעי בת
ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק
ונושע הוא עני ורכב על חמור
ועל עיר בן אתנות והכרתי רכב
מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה
קשת מלחמה ודבר שלום לגוים
ומשלו מים עד ים ומנהר עד א
אפסי ארץ גם את בדם בריתך

כימים · ותשבו בקרש ימים רבים כימים · ועתה לא כימים הראשנים · כימים אשר נחו בהם · ולשמחה
ג̇ בקר̇ וסימניהון · וסרני פלשתים נאספו · יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה · ולשמחה מה זה עשה · יוסדי
ד̇ בקר̇ וסימניהון · בשנה הרביעית · כה אמר יי צבאות · והיכל לא יוסד · שימו נא לבבכם : והאמת · ג̇
בקר̇ וסימ̇ · והאמת והשלום אהבו · אחר הדברים והאמת · הטוב והישר · ולבקש · ד̇ בקר̇
וסימניהון · והלכו ישבי אחת אל אחת · ויקם אדם לרדפך · הכפירים שאגים לטרף · ולבקש מלפנו על עמיו

אלהים עמכם ב דסמי וסימניהון והיה אלהים עמכם כי שמענו אלהים עמכם על חמור ב דסמי בקרי
על כל דבר פשע עני ורכב על חמור ירישה נחס כליש בקרי וסימניהון אכנו כדבר ואורשנו ודרע
יורשנה הנה ה יורשנה ויכם משה וירשם ביכבשו יורשנו אל חרדך ל חילה ל ולחלות ל
ף

שלחתי אסיריך מבור אין מים בו:
שובו לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה אשיב לך:
כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי
אפרים ועוררתי בניך ציון על
בניך יון ושמתיך כחרב גבור:
ויהוה עליהם יראה ויצא כברק
חצו ואדני יהוה בשופר יתקע
והלך בסערות תימן: יהוה צבאות
יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני
קלע ושתו המו כמו יין ומלאו
כמזרק כזויות מזבח: והושיעם
יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן
עמו כי אבני נזר מתנוססות על
אדמתו: כי מה טובו ומה יפיו
דגן בחורים ותירוש ינובב בתולות:
שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש
יהוה עשה חזיזים ומטר גשם
יתן להם לאיש עשב בשדה:
כי התרפים דברו און והקוסמים
חזו שקר וחלמות השוא ידברו
הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן
יענו כי אין רעה:
על הרעים חרה אפי ועל ה
העתודים אפקוד כי פקד יהוה
צבאות את עדרו את בית יהודה
ושם אותם כסוס הודו במלחמה:
ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל נוגש יח

יחדו: והיו כגברים בוסים בטיט
חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה
עמם והבישו רכבי סוסים: וגב
וגברתי את בית יהודה ואת בית
יוסף אושיע והושבותים כי רח
רחמתים והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם ואענם:
והיו כגבור אפרים ושמח לבם
כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל
לבם ביהוה: אשרקה להם וא
ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו ר
רבו: ואזרעם בעמים ובמרחקים
יזכרוני וחיו את בניהם ושבו: ו
והשיבותים מארץ מצרים ומ
ומאשור אקבצם ואל ארץ גל
גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא
להם: ועבר בים צרה והכה בים
גלים והבישו כל מצולות יאור
והורד גאון אשור ושבט מצרים
יסור: וגברתים ביהוה ובשמו י
יתהלכו נאם יהוה:
פתח לבנון דלתיך ותאכל אש
בארזיך: הילל ברוש כי נפל ארז
אשר אדרים שדדו הילילו
הבציר ק אלוני בשן כי ירד יער הבצור:
קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם
קול שאגת כפירים כי שדד גאון
הירדן: כה אמר
יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה:

יראה ג בקרי וסימניהון אשר יאמר היום מיעת יאכל בכו שלושי שלושי בכו ולא יראה לך שאור מצן
אם יראה ורכח ני עליהם יראה ועליך יזרח ה אל אלהים בציון וחניתי ב וחניתי כדור עליך וחניתי
לביתי מצבה נ ממזר ב לא יבא ממזר בקהל ה וישב ממזר באשדוד טובו ג ומל וסימניהון
ונהרו אלה ואל טובו באחרית הימים כי מה טובו ומה יפיו על כן לא יחיל טובו ולא ימצא ד דסמי
וסימניהון ולא ימצא במכתתו חרש והשיבתים מארץ מצרים שארית ישראל לא יעשו עולה ונכשלו בם רבים

ותיו ב׳ בקרי׳ וסימניהון וזאת עשו להם וחזו ותיו את כניהן ושבו וחד חיו מן האנשים ההם׳ ושמח ב׳
ויאר ושמח בלבו׳ ושמח לבם כמו יין׳ רעותה ה׳ בקרי׳ וסימניהון וישאלו איש מאת רעהו׳ אשה
רעותה לא פקדו׳ ולמדנה בנותיכם׳ שמיה קנאה המון והמלט׳ והנשארות תאכלנה׳ בחלה ל׳ אחלי ל׳ בקרי

אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו
ומכריהן יאמר ברוך יהוה וא
ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן ׃
כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ
נאם יהוה והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעהו וביד מלכו
וכתתו את הארץ ולא אציל מ
מידם ׃ וארעה את צאן ההרגה
לכן עניי הצאן ואקח לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את הצאן ׃
ואכחד את שלשת הרעים בירח
אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם
בחלה בי ׃ ואמר לא ארעה אתכם
המתה תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה אשה את
בשר רעותה ׃ ואקח את מקלי
את נעם ואגדע אתו להפיר את
בריתי אשר כרתי את כל העמים ׃
ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי
הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה
הוא ׃ ואמר אליהם
אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם
לא חדלו וישקלו את שכרי
שלשים כסף ׃ ויאמר יהוה אלי
השליכהו אל היוצר אדר
היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה
שלשים הכסף ואשליך אתו
בית יהוה אל היוצר ׃ ואגדע את

מקלי השני את החבלים להפר
את האחוה בין יהודה ובין ישראל ׃
ויאמר יהוה אלי
עוד קח לך כלי רעה אולי ׃ כי
הנה אנכי מקים רעה בארץ הנ
הנכחדות לא יפקד הנער לא
יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה
לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל
ופרסיהן יפרק ׃ הוי רעי האליל עזבי
הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו
יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה ׃
משא דבר יהוה על
ישראל נאם יהוה נטה שמים
ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו ׃
הנה אנכי שם את ירושלם סף
רעל לכל העמים סביב וגם על
יהודה יהיה במצור על ירושלם
והיה ביום ההוא אשים את ירושלם
אבן מעמסה לכל העמים כל
עמסיה שרוט ישרטו ונאספו
עליה כל גויי הארץ ׃ ביום ההוא
נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון
ורכבו בשגעון ועל בית יהודה
אפקח את עיני וכל סוס העמים
אכה בעורון ׃ ואמרו אלפי יהודה
בלבם אמצה לי ישבי ירושלם
ביהוה צבאות אלהיהם ׃ ביום
ההוא אשים את אלפי יהודה
ככיור אש בעצים וכלפיד אש

והנה אנכי׳ ה׳ דסמי׳ בקרי׳ וסימניהון ושמרתיך בכל אשר תלך׳ הולך׳ והמחנה׳ וירדת לפני׳ ממציא׳
והקצר ד׳ בקרי׳ וסימניהון בדרך׳ בעמל ישראל׳ ותאליצהו׳ וגם נפשם בחלה בי׳ ושמח ב׳ ויאר ושמח
בלבו׳ ושמח לבם כמו יין׳ פתח ד׳ בקרי׳ וסימניהון פתח לבנון דלתיך׳ פתח לבנון קדמה׳ פתח פיך
לאלם׳ פתח פיך שפט צדק׳ ובשמו ג׳ וסימניהון תשבע׳ ותכירו׳ יתהללו׳ וידעו׳ ו׳ וסימניהון
ותפקחנה עיני שניהם׳ וידעו כי ארון׳ וידעו כן עניי הצאן׳ וידעו כי מאת אלהינו׳ וידעו כל העם׳ ויתהללו בה כל
הלילה׳

ויקחה ל̇ ויאכלה ל̇ ויאכלה ל̇ ויאכלה ויאכלם ל̇ ויאכלם ל̇ ויאקרעו ל̇ ויאקרע ל̇ ויאסיר ל̇ ויאסיר
ל̇ ויאשתחוה ל̇ ויאשתחוה ל̇ · · · אלפי ה חס מלא וסימנהן לאלפיהם בארץ שעיר ויאת למרת

בעמיר ואכלו על ימין ועל
שמאול את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה
בירושלם והושיע יהוה את
אהלי יהודה בראשנה למען לא
תגדל תפארת בית דויד ותפארת
ישב ירושלם על יהודה ביום
ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם
והיה הנכשל בהם ביום ההוא
כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם והיה ביום ההוא
אבקש להשמיד את כל הגוים
הבאים על ירושלם ושפכתי על
בית דויד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו אלי את
אשר דקרו וספדו עליו כמספד
על היחיד והמר עליו כהמר על
הבכור ביום ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד הדד רמון
בבקעת מגדון וספדה הארץ
משפחות משפחות לבד משפחת
בית דויד לבד ונשיהם לבד
משפחת בית נתן לבד ונשיהם
לבד משפחת בית לוי לבד ונשיהם
לבד משפחת בית שמעי לבד
ונשיהם לבד כל המשפחות
הנשארות משפחות משפחות
לבד ונשיהם לבד ביום ההוא
יהיה מקור נפתח לבית דויד

ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה
והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אכרית את שמות
העצבים מן הארץ ולא יזכרו
עוד וגם את הנביאים ואת רוח
הטמאה אעביר מן הארץ
והיה כי ינבא איש עוד ואמרו
אליו אביו ואמו ילדיו לא
תחיה כי שקר דברת בשם יהוה
ודקרהו אביהו ואמו ילדיו
בהנבאו והיה ביום ההוא יבשו
הנביאים איש מחזינו בהנבאתו
ולא ילבשו אדרת שער למען
כחש ואמר לא נביא אנכי
איש עבד אדמה אנכי כי אדם
הקנני מנעורי ואמר אליו מה
המכות האלה בין ידיך ואמר
אשר הכיתי בית מאהבי
חרב עורי על רעי
ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות
הך את הרעה ותפוצין הצאן
והשבתי ידי על הצערים והיה
בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה
יכרתו יגועו והשלשית יותר בה
והבאתי את השלשית באש
וצרפתים כצרף את הכסף
ובחנתים כבחן את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני אענה אתו
אמרתי עמי הוא והוא יאמר

יהם עליך אלפים אלפי יהודה בלבם וחבירו והיה כאלת ביהודה · · ועין ח̇ בקרי וסימנהון ונה ועין וגוים
והנבשן ורניה ועין גוים ב̇ בן וקדש וארדעני ועין ימינו כהה הכהה ועין אלהיהם ועין נאה שמירה נשק
כאלהים ג̇ בקרי וסימניהון והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ובית דוד כאלהים מי אל גדול כאלהים חד
בהור חד בנבי חד בכתו · · אביהו ו̇ בקרי וסימנהון אתתא רגזה כן ביתא מלכא חזיא ודקרה
בראשה · · והביטו ב̇ בקרי והביטו אחרי משה והביטו אלי את · בהנבאתו ל̇

כמספר ג׳ בה כליש׳ וסימניהון בלשון תרגום ... אעביר ב׳ ומל בקרי וסימנה
אני אעביר כל טובי ... ונסתם ג׳ בקרי וסימניהון ונסתם
[illegible]

הפטרה ליום ראשון של סוכות

יהוה אלהי׃
הנה יום בא ליהוה וחלק שללך
בקרבך׃ ואספתי את כל הגוים
אל ירושלם למלחמה ונלכדה
העיר ונשסו הבתים והנשים
תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה
ויתר העם לא יכרת מן העיר׃
ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם
כיום הלחמו ביום קרב׃ ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר הזיתים
אשר על פני ירושלם מקדם
ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה
וימה גיא גדולה מאד ומש
חצי ההר צפונה וחציו נגבה׃
ונסתם גיא הרי כי יגיע גי
הרים אל אצל ונסתם כאשר
נסתם מפני הרעש בימי עזיה
מלך יהודה ובא יהוה אלהי
כל קדשים עמך׃
והיה ביום ההוא לא יהיה
אור יקרות וקפאון׃ והיה יום
אחד הוא יודע ליהוה לא יום
ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
אור׃ והיה ביום
ההוא יצאו מים חיים מירושלם
חציים אל הים הקדמוני וחציים
אל הים האחרון בקיץ ובחרף
יהיה׃ והיה יהוה למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יהוה
אחד ושמו אחד׃ יסוב כל
הארץ כערבה מגבע לרמון
נגב ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער
הפנים ומגדל חננאל עד יקבי
המלך׃ וישבו בה וחרם לא יהיה
עוד וישבה ירושלם לבטח׃
וזאת תהיה המגפה
אשר יגף יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירושלם המק
בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו
תמקנה בחריהן ולשונו תמק
בפיהם׃ והיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו
איש יד רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו׃ וגם יהודה תלחם בירושלם
ואסף חיל כל הגוים סביב זהב
וכסף ובגדים לרב מאד׃ וכן
תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל
והחמור וכל הבהמה אשר
יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת׃ והיה כל
הנותר מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה צבאות
ולחג את חג הסכות׃ והיה אשר
לא יעלה מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות למלך

ונמה ונבקע ... את הזהב ... [illegible]

וזאת יו רא׳ פס׳ בקר׳ וסימניהון ׃ וזאת תורת המנחה ׃ וזאת תורת האשם ׃ וזאת תורת זבח השלמים ׃ וזאת
תהיה טמאתו ׃ וזאת עשו להם ׃ וזאת משמרת משאם ׃ וזאת תורת הנזיר ׃ וזאת התורה אשר שם משה ׃ המיעה ׃
וזאת הברכה ׃ וזאת ליהודה ׃ וזאת אשר דבר ׃ במים ׃ וזאת התרומה ׃ וזאת לכם האות ׃ וזאת תהיה המגפה

יהוה צבאות ולא עליהם יהיה
הגשם ׃ ואם משפחת מצרים
לא תעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף יהוה
את הגוים אשר לא יעלו לחג את
חג הסכות ׃ זאת תהיה חטאת
מצרים וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות ׃
ביום ההוא יהיה
על מצלות הסוס קדש ליהוה
והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים
לפני המזבח ׃ והיה כל סיר ביר
בירושלם וביהודה קדש ליהוה
צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו
מהם ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה צבאות
ביום ההוא ׃

משא דבר
יהוה
אל
ישראל ביד מלאכי ׃ אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלוא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואהב את
יעקב ׃ ואת עשו שנאתי ואשים
את הריו שממה ואת נחלתו
לתנות מדבר ׃ כי תאמר אדום
רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה
אמר יהוה צבאות המה יבנו
ואני אהרוס וקראו להם גבול
רשעה והעם אשר זעם יהוה
עד עולם ׃ ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול
ישראל ׃ בן יכבד אב ועבד אדניו
ואם אב אני איה כבודי ואם
אדונים אני איה מוראי אמר
יהוה צבאות לכם הכהנים בוזי
שמי ואמרתם במה בזינו את
שמך ׃ מגישים על מזבחי לחם
מגאל ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא ׃
וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי
תגישו פסח וחלה אין רע
הקריבהו נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה צבאות ׃
ועתה חלו נא פני אל ויחננו
מידכם היתה זאת הישא מכם
פנים אמר יהוה צבאות ׃ מי גם
בכם ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא ארצה
מידכם ׃ כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים ובכל
מקום מקטר מגש לשמי ומנחה

וזאת שבית הגנשו ׃ וזאת לפנים בישראל ׃ וביהודה ׃ ה׳ בקר׳ וסימניהון ׃ ושב הגבול ימה ׃ ויעד יי בישראל
וביהודה ׃ עד השלכו המלכים ׃ והיה כל סיר בירושלם ׃ לט דרשו דלה ׃ ה׳ פס׳ בקר׳ ראית כהן ואם ואם וסימ׳
ואם בחקתי תמאסו ׃ ואם כבהמה הטמאה ׃ ואם לא יגאל את השדה ׃ ואם נביאים הם ׃ ואם יחבאו בראש
הכרמל ׃ לבנות לנו מזבח ׃ בן יכבד אב ועבד אדניו ׃ ואם הדרשתן ימינא ׃ לתנות ב׳ בב׳ לישׁ ׃ וסימניהון
לתנות לבת יפתח ׃ ואת נחלתו לתנות מדבר ׃ אהרוס ל׳ מל׳ בקר׳ ׃ אדונים ל׳ מל׳ בקר׳ ׃ ויירא אני ל׳ ומל׳

נאכל ב׳ כת׳ א׳ וחד כת׳ ו׳ ב׳ לשו׳ אכילה וחד לשו׳ נבילה׳ וסימניהון מכל עץ הגן נאכל׳ לחמנו נאכל׳
וארור נכל ויש בעדרו זכר׳ משפחות׃ בקר׳ וסימניהון הגרשני בני קהת׳ ונשיא בית
אב׳ וחביח אל הבריתו׳ והקרבנה בנות צלפחד׳ משפחות הארצות׳ אשר לא יעלה׳ שמע דברי הכל׳׳
משפחות׳

טהורה כי גדול שמי בגוים אמר
יהוה צבאות ואתם מחללים א
אותו באמרכם שלחן יהוה מגאל
הוא ונִיבו נבזה אכלו ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אותו א
אמר יהוה צבאות והבאתם גזול
ואת הפסח ואת החולה והבאתם
את המנחה הארצה אותה מ
מידכם אמר יהוה וארור נוכל
ויש בעדרו זכר ונדר וזבח מ
משחת לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים ועתה אליכם המצוה
הזאת הכהנים אם לא תשמעו
ואם לא תשימו על לב לתת
כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה וארותי
את ברכותיכם וגם ארותיה כי א
אינכם שמים על לב הנני גער
לכם את הזרע וזריתי פרש על
פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו וידעתם כי שלחתי אליכם
את המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות בריתי
היתה אתו החיים והשלום וא
ואתנם לו מורא וייראני ומפני
שמי נחת הוא תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי ורבים

השיב מעון כי שפתי כהן ישמרו
דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מ
מלאך יהוה צבאות הוא
ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתם
ברית הלוי אמר יהוה צבאות
וגם אני נתתי אתכם נבזים וש
ושפלים לכל העם כפי אשר א
אינכם שמרים את דרכי ונשאים
פנים בתורה הלוא אב אחד
לכלנו הלוא אל אחד בראנו מ
מדוע נבגד איש באחיו לחלל
ברית אבתינו בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובי
ובירושלם כי חלל יהודה קדש
יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר
יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה
ער וענה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות
וזאת שנית תעשו כסות ד
דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה ול
ולקחת רצון מידכם ואמרתם על מה
על כי יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדתה בה והיא
חברתך ואשת בריתך ולא אחד
עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד

ונשמרתם ה׳ בקר׳ וסימניהון וייראו מכם ונשמרתם מאד׳ ונשמרתם לנפשתיכם ונשמרתם ברוחכם
ברוחכם׳ טהורה ה׳ בקר׳ וסימניהון מכל הבהמה הטהורה׳ מן הבהמה הטהורה׳ כל צפור טהורה
תאכלו׳ כי ממזרח שמש ועד מבואו׳ יראת ה׳ טהורה׳ וחד ונטהרה היא ורבים ו׳ בקר׳ וסימניהון
ורבים השיב מעון׳ ורבים מביאים מנחה׳ ורבים מעמי הארץ׳ ורבים מישני אדמת עפר יקיצו׳ ורבים
מהכהנים ב׳ בנ׳ ונשמרתם ה׳ וסימניהון׳ וייראו מכם ונשמרתם׳ ונשמרתם מאד לנפשתיכם׳ וחבירו ונשמרתם

שנא ה̇ בקר̇ וסימניהון · לא תקים לך מצבה · כי כל תועבת ה̇ · כי שנא אבשלום · כי שנא שלח · שש
הנה שנא ה̇ · ולקחת ד̇ מן בקר̇ וסימניהון בלשון תרגם · ובחרוז דיוסף לבושן דרעוה ·
ופירוש ולקחת גם את דודאי בני · ולקחת אותו לעבדים · ולקחת נכרים · ולקחת ריצן ·

כי שנא שלח אמר יהוה אלהי
ישראל וכסה חמס על לבושו א
אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃
הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם
במה הוגענו באמרכם כל עשה
רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא
חפץ או איה אלהי המשפט׃ הנני
שלח מלאכי ופנה דרך לפני
ופתאם יבוא אל היכלו האדון
אשר אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם חפצים הנה בא
אמר יהוה צבאות׃ ומי מכלכל את
יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא
כאש מצרף וכברית מכבסים׃ וישב
מצרף ומטהר כסף וטהר את בני
לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו
ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ וערבה
ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי
עולם וכשנים קדמניות׃ וקרבתי
אליכם למשפט והייתי עד ממהר
במכשפים ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות׃ כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם׃
למימי אבתיכם סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי ואשובה
אליכם אמר יהוה צבאות וא

ואמרתם במה נשוב׃ היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים אתי ו
ואמרתם במה קבענוך המעשר
והתרומה׃ במארה אתם נארים
ואתי אתם קבעים הגוי כלו׃
הביאו את כל
המעשר אל בית האוצר ויהי
טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר
יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד בלי די׃ וגערתי לכם
באכל ולא ישחת לכם את פרי
האדמה ולא תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יהוה צבאות׃ ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו אתם
ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃
חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו
עליך׃ אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות׃ ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשעה גם
בחנו אלהים וימלטו׃
אז נדברו יראי יהוה איש
אל רעהו ויקשב יהוה וישמע
ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי
יהוה ולחשבי שמו׃ והיו לי אמר
יהוה צבאות ליום אשר אני עשה

כזהב ו̇ בקר̇ וסימניהון · כחנני כזהב · מצרף ומטהר · חמרות כזהב · כל ספר ירמי̇ ויחזקא̇ וי̇ב̇ כלה̇
כת̇ · במק̇ · וסימניהון כי מקטנם ועד גדולם · מנביא ועד כהן · במארה · אתם נארים · וכל ש̇א̇ קר̇ כלו כת̇ · במק̇
וסימניהון וימליכהו · יהל הגלעד̇ · ילל מואב · למואב כלה̇ ·
כזאת · ג̇ · בקר̇ וסימניהון · הביאו את כל
המעשר · ויאכבן ישרי · יחל למועד̇ · לא לכם להלחם כזאת̇ · וחד וכזאת עליך קינה · והריקתי · ב̇
בקר̇ וסימניהון והריקתי אחריהם חרב · והריקתי לכם ברכה̇ · ולא אחד · ב̇ רסמ̇ · בהם · עשה ·

הביאו ג' בקרי' וסימניהון ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם' הביאו את כל שעריהם' הביאו את
כל המעשר' ונשמרתו ג' בקרי' וסימניהן' ושמח ושמרת' שמרנו' וערבה ב' בקרי' וסימניהו
וערבה לי' מנחת יהודה' ושכבה וערבה שנתך' השכל ג' בקרי' וסימניהן' מחוץ

סגלה וחמלתי עליהם כאשר
יחמל איש על בנו העבד אתו
ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע
בין עבד אלהים לאשר לא עבדו
כי הנה היום בא בער כתנור והיו
כל זדים וכל עשה רשעה קש
ולהט אתם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב
להם שרש וענף וזרחה לכם
יראי שמי שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק ועסותם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה צבאות
זכרו תורת משה
עבדי אשר צויתי אותו בחרב
על כל ישראל חקים ומשפטים
הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא והשיב לב אבות על
בנים ולב בנים על אבותם פן
אבוא והכיתי את הארץ חרם

MVSEVM BRITANNICVM

הנה אנכי שלח לכם
את אליה הנביא וגומ'
יהקא סימן

חרב' ולא השכל' הפלט בחרו ולא תשכל' חרב בה' חרב בנבי' חרב בכתו' ומרפא ג' בקרי' וסימניהו
ארוכה ומרפא' ומרפא בכנפיה' מתוק לנפש ומרפא לעצם' בכנפיה ב' ומל' וסימניהון אך יעד
רוח' ומרפא בכנפיה' מרבק ד' בקרי' וסימניהון ולאשה עגל מרבק בבית' ועגלים מתוך מרבק
גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק' ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק' אותו ד' מל' כס' וסימניהון
גם אותו לאשור יובל' ואתם מחללים אותו' ואתם הפרתם אותו' אשר צויתי אותו בחרב' ויצאתם ל'

קנ״ב בראשית הן עבדי אתמך בו בישעיה׳
קמ״ח אלה תולדות נח רני עקרה בישעיה׳
קכ״א לך לך ואל מי תדמיוני בישעיה׳
ק״ד וירא אליו ואשה אחת מנשי במלכים׳
פ״ וַיהיו חיי שרה והמלך דוד במלכים׳
רמ״ט אלה תולדות משא דבר יי׳ בתרי עשר׳
רכ״ט ויצא יעקב ועמי תלואים בתרי עשר׳
רל״ה וישלח יעקב חזון עבדיה בתרי עשר׳
רל״ב וישב יעקב על שלשה פשעי ישרא׳ בתרי עשר׳
פ״ג ויהי מקץ ויקץ שלמה במלכים׳
ר״ד ויגש אליו יהודה קח לך עץ ביחזק׳
פ״א ויחי יעקב ויקרבו ימי דוד במלכים׳
קנ״ג ואלה שמות דברי ירמיהו בירמיה׳
ר״א וארא ולא יהיה עוד לבית ישרא׳ ביחזק׳
קל״א בא אל פרעה בעת ההיא יובל שי בישעיה
כ״ב ויהי בשלח ודבורה אשה נביאה בשפטים׳
כ״ו וישמע יתרו בשנת מות המלך עוזיהו בישעיה׳
קע״ח ואלה המשפטים הדבר אשר היה בירמיה׳
פ״ד ויקחו לי תרומה ויי׳ נתן חכמה במלכים
רכ״א ואתה תצוה אתה בן אדם הגד ביחזק׳
י״ט כי תשא וישלח אחאב במלכים׳
פ״ו ויקהל וישלח המלך שלמה במלכים׳
פ״ו אלה פקודי ויעש חירום במלכים׳
קמ״ג ויקרא עם זו יצרתי בישעיה׳
קנ״ח צו את אהרן עולותיכם ספו בירמיה׳
צ״י ויהי ביום השמיני ויוסף דוד בשמוא׳
ק״ה אשה כי תזריע ואיש בא מבעל׳ במלכים׳
ק״ז זאת תהיה ויאמר אלישע שמעו במלכים׳
ר״ו אחרי מות התשפט התשפט ביחזק׳

ר״ד קדשים ויהי בשנה השביעית ביחזקא׳

רכ״ב אמור אל הכהנים והכהנים והלוים ביחזקא׳

קסד בהר סיני יי׳ עזי ומעזי בירמיה׳

רי״ד אם בחקותי הנבא על רועי ישרא׳ ביחזקא׳

רכ״ו במדבר סיני והיה מספר בני ישרא׳ בתרי עשר׳

ל׳ נשא את ראש ויהי איש אחד מצרע בשפטים׳

רכ״ד בהעלתך רני ושמחי בזכריה׳

ב׳ שלח לך וישלח יהושע מן השטים ביהושע׳

מ״ד ויקח קרח לכו ונלכה הגלגל׳ בשמואל

כ״ח זאת חקת ויפתח הגלעדי בשפטים׳

רל״ח וירא בלק והיה זה שלום במיכה׳

י״ח פינחס ויד יי׳ היתה אל אליהו במלכים׳

י״א ואשר המטות ויזקן משה ביהושע׳

ט״ו אלה מסעי אלה הנחלות ביהושע׳

קכ״ג אלה הדברים חזון ישעיהו בישעיה׳

קנ״ט תשעה באב אסות אסיפם בישעיה

רכ״ט לפניה בתשעה באב שובה ישרא׳ בהושע׳

קמ״א ואתחנן נחמו נחמו בישעיה׳

קמ״ו והיה עקב ותאמר ציון עזבני בישעיה׳

קמ״ח ראה אנכי עניה סערה בישעיה׳

מ״א שפטים ושטרים ויהי כאשר זקן שמו בשמואל׳

מ״ט כי תבא ויאספו פלשתים בשמואל

ז׳ והיה כי תבוא או יבנה יהושע ביהושע׳

י״ז אתם נצבים ויאסף יהושע ביהושע

קמ״ח וילך משה דרשו את יי׳ בישעיה׳

רכ״ב האזינו מי נמרות הארז ביחזקא׳

א׳ וזאת הברכה ויהי אחרי מות משה ביהושע׳

קנ״ג כשחל ראש חדש בשבת השמים כסאי בישעיה׳

נ״ב כשחל ראש חדש באחד בשבת ויאמר לו יהונתן בשמוא׳

קנא להלולא ונודע בגוים זרעם בישעיה

קיא לפרשת שקלים בן שבע שנים יהואש במלכים

כו לפרשת זכור ויאמר שמואל בשמואל

רסו לפרשת פרה ישבים על אדמתם ביחזקאל

רכג לפרשת החדש בראשון באחד לחדש ביחזקאל

ד יומא קמא דפסחא בעת ההיא ביהושע

קכא יומא תנינא דפסחא ויצו המלך במלכים

ריו בחולייה מועדא דפסחא היתה עלי יד יי ביחזקאל

עז יומא שביעאה דפסחא וידבר דוד בשמואל

קכח יומא בתראה דפסחא עוד היום בנב בישעיה

קנג יומא קמא דשבועיא ויהי בשלשים שנה ביחזקאל

רכ יומא תנינא דשבועיא תפלה לחבקוק בחבקוק

רו יומא קמא דריש שתא ויהי איש אחד בשמואל

קשד יומא תנינא דריש שתא מצא חן במדבר בירמיה

קכט יומא רבא בשחרית סלו סלו בישעיה

רלה למנחתא דיומא רבא ועלו מושיעים ויונה בתרי עשר

רכח יומא קמא דסוכות הנה יום בא ליי בזכריה

פו יומא תנינא דסוכות ותשלם כל המלאכה במלכים

ריז בחולייה מועדא דסוכות שים פניך אל גוג ביחזקאל

פח ליומא קמא דשמיני עצרת ויהי ככלות שלמה במלכים

ואת הכנעני ׳ אלישה ג׳ בקריה ׳ וסימנ׳ ובני
ואת האמרי ל׳ בקריה ׳ וסימנ׳ ויגרש יי׳ ׳ וכנען וחבירו ׳ כל נמרוד חסר בר מן יוד
יון אלישה ותרשישה ׳ דאורייתא וחברו דדברי הימים ׳ מיתיי אלישה היה מכסף ׳ איש אל רעהו יתמהו קנ להבים ׳
וכוש ילד את נמרוד דדברי הימים ׳ להבים ג׳ וסימנ׳ ומצרים ילד וחברו

אדם

שת אנוש׃ קינן מהללאל ירד׃
חנוך מתושלח למך׃ נח שם חם
ויפת׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי
ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר
אשכנז וריפת ותוגרמה׃ ובני יון
אלישה ותרשישה כתים ורודנים׃
בני חם כוש ומצרים פוט
וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה
וסבתא ורעמא וסבתכא ובני
רעמא שבא ודדן׃ וכוש ילד את
נמרוד הוא החל להיות גבור
בארץ׃ ומצרים
ילד את לודיים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת
פתרסים ואת כסלחים אשר
יצאו משם פלשתים ואת
כפתרים׃ וכנען
ילד את צידון בכרו ואת חת׃
ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי
ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת
הצמרי ואת החמתי׃
בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך׃ וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר׃ ולעבר ילד
שני בנים שם האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃
ויקטן ילד את אלמודד ואת
שלף ואת חצרמות ואת ירח׃
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃
ואת עיבל ואת אבימאל ואת
שבא׃ ואת אופיר ואת חוילה
ואת יובב כל אלה בני יקטן׃
שם ארפכשד שלח׃ עבר
פלג רעו׃ שרוג נחור תרח׃ אברם
הוא אברהם׃ בני
אברהם יצחק וישמעאל׃ אלה
תלדותם בכור ישמעאל נביות
וקדר ואדבאל ומבשם׃ משמע
ודומה משא חדד ותימא׃ יטור
נפיש וקדמה אלה הם בני ישמ
ישמעאל׃ ובני
קטורה פילגש אברהם ילדה את
זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק
ושוח ובני יקשן שבא ודדן׃
ובני מדין עיפה ועפר
וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה
בני קטורה׃ ויולד
אברהם את יצחק בני יצחק עשו
וישראל׃ בני עשו אליפז רעואל
ויעוש ויעלם וקרח׃
בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם

כסלחים ב׳ וחסר ׳ וסימנ׳ ואת פתרסים ואת כסלחים דאורייתא ׳ וחברו דדברי הימים ׳ אברם תרין
ויעוש פסו׳ וסימנ׳ וישב בארץ כנען ׳ אברם הוא אברהם ׳ ומשך תרין וסימנ׳ יון תובל ומשך ׳ וגתר ומשך
דדברי הימים ׳ וקדר ג׳ וסימנ׳ כי עברו איי כתיים וראו ואדבאל ומבשם דאורייתא וחברו דדברי הימים ׳
יטור ב׳ מל׳ וסימנ׳ חדד ותימא וחברו ׳ וחד ויטור ונפיש ונודב ׳ חדד ב׳ וסימ׳ חדד ותימא ׳ וחברו משא ׳

בני שעיר ה׳ בטעם וזקף בעינ׳ מטע׳ וסמנ׳ שם יאצר משמע שעיר שובל׳ וימלך תחתיו הדד דאורית הדד דדברי
הימים הדד וסימ׳ כל חרד׳ חושם ד׳ תרין מנהון מלין ותרין חסרין׳ וסמנ׳ וימת יובב׳ וימת חושם׳ וחברו דאור׳
מבצרה ג׳ בקריה׳ וסמנ׳ יובב בן זרח מבצרה דאורית וחברו דדברי הימי׳ מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה׳

קנז ותמנע ועמלק׃
בני רעואל נחת זרח שמה ומזה׃
ובני שעיר לוטן ושובל
וצבעון וענה ודישון ואצר ודישן׃
ובני לוטן חרי והומם
ואחות לוטן תמנע׃ בני שובל עלין
ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני
צבעון איה וענה׃ בני
ענה דישון ובני דישון
חמרן ואשבן ויתרן וכרן׃
בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון
עוץ וארן׃ ואלה
המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל בלע
בן בעור ושם עירו דנהבה׃ וימת
בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח
מבצרה׃ וימת יובב וימלך תחתיו
חושם מארץ התימני׃ וימת חושם
וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה
את מדין בשדה מואב ושם עירו
עוית׃ וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה׃ וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר׃ וימת שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור׃ וימת בעל
חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל בת
מטרד בת מי זהב׃ וימת הדד
ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע

אלוף עליה אלוף יתת׃ אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃
אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃
אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה
אלופי אדום׃ אלה
בני ישראל ראובן שמעון לוי
ויהודה יששכר וזבלון׃ דן יוסף
ובנימן נפתלי גד ואשר׃
בני יהודה ער ואונן ושלה שלושה
נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי
ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
וימיתהו׃ ותמר כלתו
ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני
יהודה חמשה׃ בני פרץ
חצרון וחמול׃ ובני זרח זמרי
ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם
חמשה׃ ובני כרמי עכר
עוכר ישראל אשר מעל בחרם׃
ובני איתן עזריה׃ ובני
חצרון אשר נולד לו את ירחמאל
ואת רם ואת כלובי׃ ורם הוליד
את עמינדב ועמינדב הוליד את
נחשון נשיא בני יהודה׃ ונחשון
הוליד את שלמא ושלמא הוליד
את בעז׃ ובעז הוליד את עובד
ועובד הוליד את ישי׃ ואישי
הוליד את בכרו את אליאב
ואבינדב השני ושמעא השלישי׃
נתנאל הרביעי רדי החמישי׃

מהיטבאל ג׳ וסמנ׳ ואני באתי בית שמעיה בן דליה׳ ושם אשתו דאור׳ וחברו דדברי הימים׳ קנז כול׳ פתח׳ בקריה
וכל רם קמצ׳ וכל גד שם אנש קמצ׳ והוא כזרע גד לבן׳ והמן כזרע גד הוא פתחי׳ ול׳ דכו׳ פתח׳ ושאר׳ כל שום בר נש מל׳
וימיתהו ה׳ מל׳ וסימנ׳ וילך וימצאהו אריה ויבא זמרי שלום בן יבש ויקשר קשר במגדו דמלכים׳ ויהי ער
בכור יהודה וחברו׳ ולא דרש ביי׳ וימיתהו׳ ויהי ה׳ בטע בסיפ׳ וסמנ׳ ויהי מקץ עשרים שנה ויהי בשנה
החמשית ויהי מספר העולה ויהי ער בכור יהודה׳ וכלכל תרין וסמנ ויחכם׳ ובני זרח זמרי ואיתן והי[illegible]

ואשת אפרת תרין בתרי לישׁ׳ וסמנ׳ ואקברה שם בדרך אפרת׳ ויקח לו כלב את אפרת׳ אביה ב׳ בנקדת׳ וסמנ׳
חצרון׳ ושם אמו דיחזקיהו׳ אביהיל ב׳ וסמנ׳ ושם אשת אבישור׳ אביהיל בת אליאב בן ישי׳ דנבי׳ פת דה׳ קמ׳
ותפח ג׳ חד שום קרתא וחד שום בר נש וחד לשון פירין׳ וסמנ׳ למנשה היתה׳ רמון גם תפוח׳ ותפח ורקם ושמע׳

אצם הששי דויד השבעי׃
ואחיותיהם צרויה ואביגיל ובני
צרויה אבשי ויואב ועשהאל
שלשה׃ ואביגיל ילדה את עמשא
ואבי עמשא יתר הישמעאלי׃
וכלב בן חצרון הוליד
את עזובה אשה ואת יריעות
ואלה בניה ישר ושובב וארדון׃
ותמת עזובה ויקח לו כלב את
אפרת ותלד לו את חור׃ וחור
הוליד את אורי ואורי הוליד את
בצלאל׃ ואחר בא
חצרון אל בת מכיר אבי גלעד
והוא לקחה והוא בן ששים שנה
ותלד לו את שגוב׃ ושגוב הוליד
את יאיר ויהי לו עשרים ושלש
ערים בארץ הגלעד׃
ויקח גשור וארם את חות יאיר
מאתם את קנת ואת בנתיה ששים
עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד׃
ואחר מות חצרון בכלב אפרתה
ואשת חצרון אביה ותלד לו את
אשחור אבי תקוע׃ ויהיו בני
ירחמאל בכור חצרון הבכור רם
ובונה וארן ואצם אחיה׃ ותהי
אשה אחרת לירחמאל ושמה
עטרה היא אם אונם׃
ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ
וימין ועקר׃ ויהיו בני אונם שמי

וידע ובני שמי נדב ואבישור׃
ושם אשת אבישור אביהיל ותלד
לו את אחבן ואת מוליד׃ ובני נדב
סלד ואפים וימת סלד לא בנים׃
ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן
ובני ששן אחלי׃ ובני ידע אחי
שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים׃
ובני יונתן פלת וזזא אלה היו
בני ירחמאל׃ ולא היה לששן
בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי
ושמו ירחע׃ ויתן ששן את בתו
לירחע עבדו לאשה ותלד לו את
עתי׃ ועתי הוליד את נתן ונתן
הוליד את זבד׃ וזבד הוליד את
אפלל ואפלל הוליד את עובד׃
ועובד הוליד את יהוא ויהוא
הוליד את עזריה׃ ועזריה הוליד
את חלץ וחלץ הוליד את אלעשה׃
ואלעשה הוליד את ססמי וססמי
הוליד את שלום׃ ושלום הוליד
את יקמיה ויקמיה הוליד את
אלישמע׃ ובני כלב אחי
ירחמאל מישע בכרו הוא אבי
זיף ובני מרשה אבי חברון׃ ובני
חברון קרח ותפח ורקם ושמע׃
ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם
ורקם הוליד את שמי׃ ובן שמי
מעון ומעון אבי בית צור׃ ועיפה
פילגש כלב ילדה את חרן ואת

הליד י״ח חס׳ וו׳ וסמנ׳ הליד ועתי הליד קדמיה דפסו׳ ויהוא ועזריה תרין בו׳ ואלעשה שנים בו׳ ויקמיה
תנינא דפסו׳ וחרן׳ וראיה בן שובל הליד שנים בו׳ פינחס הליד׳ ושאר מל׳ רחם ה׳ וסמנ׳ ומיצאתי
העמוסים׳ ואשתמית׳ ושמע הוליד׳ ועיר רחם׳ וחד מרכות שדים ורחם׳ חרן ב׳ וסמנ׳ ועיפה פילגש
כלב שנים בו׳ וכל שם קרת דכות׳ בר מן ב׳ ואת בית נמרה ובעמק׳ ומעון ב׳ בקריה׳ וסמנהון
וצידונים ועמלק ומעון לחצו׳ ובן שמי מעון ומעון׳ שמי ל׳ אפלל ל׳ אשחור ל׳

כל גבעה הגבעה כת הי ברמין יא יאבי גבעא בא׳ ה̇ כתע̇ בקריה כוליה וסמנהון להחלן׳
לדורותיכם ממיצוקותיהם וקויתי לו׳ והיאשתאולי׳ ולית דכותהו̇ בקריה כוליה׳ חזקיהו ה̇ בספר
וסמנ̇ יחזו פנימה להעלות הרים ישעיה לכם חזקיהו׳ וכל נביא̇ דכות̇ בר מן ג̇ יחזקיה׳ וסמ̇ חזון כגלל נקל׳

מוצא ואת גזז וחרן הוליד את גזז׃
ובני יהדי רגם ויותם וגישן
ופלט ועיפה ושעף׃ פלגש כלב
מעכה ילד שבר ואת תרחנה׃ ותלד
שעף אבי מדמנה את שוא אבי
מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה׃
אלה היו בני כלב בן חור בכור
אפרתה שובל אבי קרית יערים׃
שלמא אבי בית לחם חרף אבי
בית גדר׃ ויהיו בנים לשובל אבי
קרית יערים הראה חצי המנחות׃
ומשפחות קרית יערים היתרי
והפותי והשמתי והמשרעי מ
מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי׃
בני שלמא בית לחם ונטופתי
עטרות בית יואב וחצי המנחתי
הצרעי׃ ומשפחות סופרים ישבו
יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים
המה הקינים הבאים מחמת אבי
בית רכב׃ ואלה היו
בני דויד אשר נולד לו בחברון
הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית
שני דניאל לאביגיל הכרמלית׃
השלשי לאבשלום בן מעכה בת
תלמי מלך גשור הרביעי אדניה
בן חגית׃ החמישי שפטיה
לאביטל הששי יתרעם לעגלה
אשתו׃ ששה נולד לו בחברון
וימלך שם שבע שנים וששה

חדשים ושלשים ושלוש שנה
מלך בירושלם׃ ואלה
נולדו לו בירושלים שמעא ושובב
ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע
בת עמיאל׃ ויבחר ואלישמע
ואליפלט׃ ונגה ונפג ויפיע׃
ואלישמע ואלידע ואליפלט
תשעה׃ כל בני דויד מלבד בני
פילגשים ותמר אחותם׃
ובן שלמה רחבעם אביה בנו
אסא בנו יהושפט בנו׃
יורם בנו אחזיהו בנו
יואש בנו׃ אמציהו בנו
עזריה בנו יותם בנו׃
אחז בנו חזקיהו בנו
מנשה בנו׃ אמון בנו
יאשיהו בנו׃ ובני יאשיהו
הבכור יוחנן השני יהויקים הש
השלישי צדקיהו הרביעי שלום׃
ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה
בנו׃ ובני יכניה אסר שאלתיאל
בנו׃ ומלכירם ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה׃ ובני פדיה
זרבבל ושמעי ובן זרבבל משלם
וחנניה ושלמית אחותם׃ וחשבה
ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד
חמש׃ ובן חנניה פלטיה וישעיה
בני רפיה בני ארנן בני עבדיה
בני שכניה׃ ובני שכניה

וימלך ב̇ קמצ̇׳ וסמנהון וימלך שם שבע שנים׳ וימלך מלך׳ ואלה היו ב̇׳ וסמנהון בני
אהליבמה׳ בני דויד דדברי הימים׳ ומשפחות ד̇ ג̇ מל̇ וחד חסר׳ וסמנהון׳ שלה קרית
ספרים וקוץ בתריתה חס׳

ויתהל · והיתהל · ויתחרן · והיתחרן · ויתלפים · והיתלפים · ובקר · והבקר · הרים · והרום · אחיהוד · ל · ל · ל · ל · ל · ל · ל · ל · ל · ל · ל ·
ואחיהוד ל · מחולל ל · מהולל ל · נחה ל · נהה ל · אשתון ל · ואשתון ל ·

שמעיה ובני שמעיה חטוש וי
ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה׃
ובן נעריה אליועיני וחזקיה וע
ועזריקם שלשה׃ ובני אליועיני
הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב
ויוחנן ודליה וענני שבעה׃
בני יהודה פרץ חצרון
וכרמי וחור ושובל׃ וראיה בן
שובל הוליד את יחת ויחת הוליד
את אחומי ואת להד אלה
משפחות הצרעתי׃
ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא
וידבש ושם אחותם הצללפוני׃
ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה
אלה בני חור בכור אפרתה אבי
בית לחם׃ ולאשחור אבי תקוע
היו שתי נשים חלאה ונערה׃ ות
ותלד לו נערה את אחזם ואת
חפר ואת תימני ואת האחשתרי
אלה בני נערה׃ ובני חלאה צרת
יצחר ואתנן׃ וקוץ הוליד את
ענוב ואת הצבבה ומשפחות
אחרחל בן הרום׃ ויהי יעבץ נכבד
מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ
לאמר כי ילדתי בעצב׃ ויקרא
יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם
ברך תברכני והרבית את גבולי
והיתה ידך עמי ועשית מרעה
לבלתי עצבי ויבא אלהים את

אשר שאל׃ וכלוב
אחי שוחה הוליד את מחיר הוא
אבי אשתון׃ ואשתון הוליד את
בית רפא ואת פסח ואת תחנה
אבי עיר נחש אלה אנשי רכה׃
ובני קנז עתניאל ושריה
ובני עתניאל חתת׃ ומעונתי הוליד
את עפרה ושריה הוליד את יואב
אבי גיא חרשים כי חרשים היו׃
ובני כלב בן יפנה עירו
אלה ונעם ובני אלה וקנז׃ ובני
יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל׃
ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ות
ותהר את מרים ואת שמי ואת
ישבח אבי אשתמע׃ ואשתו היה
היהדיה ילדה את ירד אבי גדור
ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל
אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה
אשר לקח מרד׃ ובני
אשת הודיה אחות נחם אבי קי
קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי׃
ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון
ובני ישעי זוחת ובן זוחת׃
בני שלה בן יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה ומשפחות
בית עבדת הבץ לבית אשבע׃ ויו
ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף
אשר בעלו למואב וישבי לחם
והדברים עתיקים׃ המה היוצרים

אכלה ל
ואכלה ל
אמירה ל
ואמירה ל
אחיה ל
ואחיה ל
אשימים ל
ואשימים ל
אחזיותיהם ל
ואחזיותיהם ל
אביכם ל
ואביכם ל
[illegible] ל
[illegible] ל
אתנבעני ל
ואתנבעני ל
אנעכבה ל
ואנעכבה ל
אכוה ל
ואכוה ל
אכבה ל
ואכבה ל
אשיתו ל
ואשיתו ל
אתותם ל
ואתותם ל
אתהכם ל
ואתהכם ל
אערם ל
ואערם ל
אשתון ל
ואשתון ל
אתנבון ל
ואתנבון ל
אשמיעך ל
ואשמיעך ל
אשימם ל
ואשימם ל
אשיאנו ל
ואשיאנו ל
אאריך ל
ואאריך ל
אכום ל
ואכום ל
אכיתם ל
ואכיתור ל

חליאה ב׳ · וסימנהון ונערה · ובני חלאה   גדר ב׳ חסרי · וסימנהון ופנואל אבי גדר · וילכו למבוא
גדר ·   וקוץ ג׳ · תרין לשון קוצים וחד לשון בר נש · וסימנהון וקוץ ודרדר · תניג מכאיב · ואילן
לשון קוצים · וקוץ הוליד הדין שום בר נש ·   לאלהי ישראל ד׳ · וסימנהון ונתתם · יעבץ · ועולה
לית העלו בקדש ·   הצרעתי ב׳ · וסימנהון משפחת והאשתאלי · ולית דכות · הבאים מיהשבי
עצבי תרין · וסימנהון פן תאמר · לבלתי עצבי ·   הבץ ל׳ וחס׳ · עתיקים ל׳ ומל׳ ·

בארה ה׳ וסימנהון ויסע ישראל׳ ויגש יותם׳ ומשם בארה׳ בארה בנו׳ וחד ויתרון ובארת׳
פלנאסר תרין׳ וסימנהון ויבא עליו׳ בארה בנו אשר הגלה תלגת׳ גדר תרין חסרין׳
וסימנהון ופנואל אבי גדר׳ וילכו למבוא גדר עד׳

וישבי נטעים וגדרה עם המלך
במלאכתו ישבו שם׃
בני שמעון נמואל וימין יריב זרח
שאול׃ שלם בנו מבשם בנו משמע
בנו׃ ובני משמע חמואל בנו זכור
בנו שמעי בנו׃ ולשמעי בנים ששה
עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים
רבים וכל משפחתם לא הרבו עד
בני יהודה׃ וישבו בבאר שבע ומו
לדה וחצר שועל׃ ובבלהה
ובעצם ובתולד׃ ובבתואל ובחרמה
ובצקלג׃ ובבית מרכבות ובחצר
סוסים ובבית בראי ובשערים אלה
עריהם עד מלך דויד׃ וחצריהם
עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים
חמש׃ וכל חצריהם אשר סביבות
הערים האלה עד בעל זאת מוש
בתם והתיחשם להם׃ ומשובב
וימלך ויושה בן אמציה׃ ויואל
ויהוא בן יושביה בן שריה בן
עשיאל׃ ואליועיני ויעקבה
וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל
ובניה׃ וזיזא בן שפעי בן אלון בן
ידיה בן שמרי בן שמעיה׃ אלה
הבאים בשמות נשיאים במשפחותם
ובית אבותיהם פרצו לרוב׃ וילכו
למבוא גדר עד למזרח הגיא לב
קש מרעה לצאנם׃ וימצאו
מרעה שמן וטוב והארץ רחבת

ידים ושקטת ושלוה כי מן חם
הישבים שם לפנים׃ ויבאו אלה
הכתובים בשמות בימי יחזקיהו
מלך יהודה ויכו את אהליהם
ואת המעינים אשר נמצאו
שמה ויחרימם עד היום הזה
וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם
שם׃ ומהם מן בני שמעון הלכו
להר שעיר אנשים חמש מאות
ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל
בני ישעי בראשם׃ ויכו את שארית
הפלטה לעמלק וישבו שם עד
היום הזה׃ ובני
ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור
ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו
לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש
לבכרה׃ כי יהודה גבר באחיו ולנ
גיד ממנו והבכרה ליוסף׃ בני
ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא
חצרון וכרמי׃ בני
יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי
בנו׃ מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו׃
בארה בנו אשר הגלה תלגת
פלנאסר מלך אשר הוא נשיא
לראובני׃ ואחיו למשפחתיו בה
תיחש לתלדותם הראש יעי
אל וזכריהו׃ ובלע בן עזז בן
שמע בן יואל הוא יושב בערער
ועד נבו ובעל מעון׃ ולמזרח

בראי׳ כראי׳ ברע׳ כרע׳ ברחמיך׳ כרחמיך׳ בשלחי׳ כשלחי׳ בשחר׳ כשחר׳
גיא חרשים׳ גיא החרשים׳ גדול כנפים׳ גדול הכנפים׳ גבהות אדם׳ גבהות האדם׳

ישב עד לבוא מדברה למן הנהר
פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד
ובימי שאול עשו מלחמה עם
ההגראים ויפלו בידם וישבו בא
באהליהם על כל פני מזרח לגלעד
ובני גד לנגדם ישבו
בארץ הבשן עד סלכה יואל
הראש ושפם המשנה ויעני ושפט
בבשן ואחיהם לבית אבותיהם
מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן
וזיע ועבר שבעה
אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח
בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן
יחדו בן בוז אחי בן עבדיאל
בן גוני ראש לבית אבותם וישבו
בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי
שרון על תוצאותם כלם התיחשו
בימי יותם מלך יהודה ובימי יר
ירבעם מלך ישראל
בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה
מן בני חיל אנשים נשאי מגן וח
וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף ושבע
מאות וששים יצאי צבא ויעשו
מלחמה עם ההגריאים
ויטור ונפיש ונודב ויעזרו עליהם
וינתנו בידם ההגריאים וכל
שעמהם כי לאלהים זעקו במל
במלחמה ונעתור להם כי בטחו

בו וישבו מקניהם גמליהם חמ
חמשים אלף וצאן מאתים וח
וחמשים אלף וחמורים אלפים
ונפש אדם מאה אלף כי חללים
רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה
וישבו תחתיהם עד הגלה
ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ
מבשן עד בעל חרמון ושניר
והר חרמון המה רבו והאלה ראשי
בית אבותם ועפר וישעי ואליאל
ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל
אנשים גבורי חיל אנשי שמות
ראשים לבית אבותם וימעלו
באלהי אבתיהם ויזנו אחרי אלהי
עמי הארץ אשר השמיד אלהים
מפניהם ויער אלהי ישראל את
רוח פול מלך אשור ואת רוח
תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם
לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה
ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר
גוזן עד היום הזה
בני לוי גרשון קהת ומררי ובני
קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל
ובני עמרם אהרן ומשה
ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר אלעזר הוליד
את פינחס פינחס הוליד את
אבישוע ואבישוע הוליד את
בקי ובקי הוליד את עזי ועזי

כל משלש בהם שהם להם מהם סימן בשלש כולהון פתחין בשלשה נקודות וכל הכו ההם כהם והם והם קמצין בקטן
בר מן ... לאלהי עבודת ... כל משכן מיתרת קמץ במות אלה פקודי וכל טפל פתחין במות
משכן העדות לפני משכן אהל מועד · בשיר ג̇ בקריה וסימנ על ידי אביהם · בשיר לא ישוע ... לפני משכן ·

הוליד את זרחיה וזרחיה
הוליד את מריות מריות הוליד
את אמריה ואמריה הוליד את
אחיטוב ואחיטוב הוליד את
צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ
ואחימעץ הוליד את עזריה
ועזריה הוליד את יוחנן ויוחנן
הוליד את עזריה הוא אשר
אשר כהן בבית אשר בנה שלמה
בירושלם ויולד עזריה את אמריה
ואמריה הוליד את אחיטוב ואח
ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק
הוליד את שלום ושלום הוליד
את חלקיה וחלקיה הוליד את
עזריה ועזריה הוליד את שריה
ושריה הוליד את יהוצדק ויה
ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את
יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר
בני לוי גרשם קהת
ומררי ואלה שמות בני גרשום
לבני ושמעי ובני קהת עמרם
ויצהר וחברון ועזיאל בני מררי
מחלי ומשי ואלה משפחות
הלוי לאבותיהם לגרשום לבני
בנו יחת בנו זמה בנו יואח בנו
עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו
בני קהת עמינדב בנו קרח בנו
אסיר בנו אלקנה בנו
ואביסף בנו ואסיר בנו

תחת בנו אוריאל בנו
עזיה בנו ושאול בנו
ובני אלקנה עמשי ואחימות
אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת
בנו אליאב בנו ירחם בנו אלקנה
בנו ובני שמואל הבכר ושני
ואביה בני מררי מחלי
לבני בנו שמעי בנו עזה בנו
שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו
ואלה אשר העמיד
דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח
הארון ויהיו משרתים לפני משכן
אהל מועד בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם על עבודתם ואלה
העמדים ובניהם מבני הקהתי
הימן המשורר בן יואל בן שמואל
בן אלקנה בן ירחם
בן אליאל בן תוח
בן צוף בן אלקנה
בן מחת בן עמשי
בן אלקנה בן יואל
בן עזריה בן צפניה
בן תחת בן אסיר
בן אביסף בן קרח
בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל
ואחיו אסף העמד
על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא

גרשם ב̇ חסרי בכתובי וסמיכהון בני לוי גרשם קהת · בני יחת בן לוי בן גרשם בן לוי · ... ד
וסמיכהון ביום עשרים דשבט · ואחיו אסף העמידו הלוים · ויקומו האנשים · כל יאסף שום בר
נש קמיץ וכל אסף ואסף לשון אסיפה פתח · כל שדה השדה פתח · וכל שדה ושדה בשדה משדה
קמיץ

משה עבד האלהים ד׳ דסמיכ׳ בקר׳ · וסמנהון מקטירים על מזבח העולה · מחזיקים על אחיהם
משיאת בתריאה וכל ישראל שמרו את תורתך וסור לבלתי ג׳ בטעם כענין · וסמנהון
קהת הנותרים · ולבני גרשום למשפחותם · ולבני מררי למשפחותם ·

שמעא בן־מיכאל בן
בעשיה בן־מלכיה בן
אתני בן־זרח בן
עדיה בן־איתן בן
זמה בן־שמעי בן
יחת בן־גרשם בן
לוי׃ ובני מררי אחיהם
על־השמאול איתן בן־קישי בן־
עבדי בן־מלוך׃ בן
חשביה בן־אמציה בן
חלקיה׃ בן־אמצי בן
בני בן־שמר׃ בן
מחלי בן־מושי בן
מררי בן־לוי׃
ואחיהם הלוים נתונים לכל־עבודת
משכן בית האלהים׃ ואהרן
ובניו מקטירים על־מזבח העולה
ועל־מזבח הקטרת לכל מלאכת
קדש הקדשים ולכפר על־ישראל
ככל אשר צוה משה עבד הא
האלהים׃ ואלה
בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו
אבישוע בנו׃ בקי בנו עזי בנו ז
זרחיה בנו׃ מריות בנו אמריה בנו
אחיטוב בנו׃ צדוק בנו אחימעץ
בנו׃ ואלה מושבותם
לטירותם בגבולם לבני אהרן
למשפחת הקהתי כי להם היה
הגורל׃ ויתנו להם את־חברון

בארץ יהודה ואת־מגרשיה
סביבתיה׃ ואת־שדה העיר ואת־
חצריה נתנו לכלב בן־יפנה׃
ולבני אהרן נתנו את־ערי
המקלט את־חברון ואת־לבנה ואת־
מגרשיה ואת־יתר ואת־אשתמע
ואת־מגרשיה׃ ואת־חילז ואת־
מגרשיה את־דביר ואת־מגרשיה׃
ואת־עשן ואת־מגרשיה ואת־בית
שמש ואת־מגרשיה׃
וממטה בנימן את־גבע ואת־
מגרשיה ואת־עלמת ואת־מגרשיה
ואת־ענתות ואת־מגרשיה כל־
עריהם שלש־עשרה עיר במשי
במשפחותיהם׃
ולבני קהת הנותרים ממשפחת
המטה ממחצית מטה חצי מנשה
בגורל ערים עשר׃
ולבני גרשום למשפחותם ממטה
יששכר וממטה אשר וממטה
נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים
שלש עשרה׃ לבני
מררי למשפחותם ממטה ראובן
וממטה גד וממטה זבולן בגורל
ערים שתים עשרה׃ ויתנו בני־
ישראל ללוים את־הערים ואת־
מגרשיהם׃ ויתנו
בגורל ממטה בני־יהודה וממטה
בני־שמעון וממטה בני בנימן את

ערי המקלט ד׳ בקריה דסמיכין · וסמנהון את שש ערי המקלט · דבר אל בני ישראל דיהושע ·
ולבני אהרן · ויתנו להם את ערי המקלט
בגורל ו׳ דגשין · וסמנהון משה · מטה חצי
מנשה · בבשן · בנימן · זבולן · במצפה · ושאר רפין · ועשן ה׳ שם קריה · וסמנהון לבנה
ועתר · עין רמון · ולאתשר בבור עשן · וחצריהם עיטם ועין · ואת מגרשיה · ושאר עשן דגריא ·

איילון ט׳ בקריה כוליה׳ וסימנהון וירח בעמק איילון׳ ושעלבה׳ ואיילון ויתלה׳ ואת מגרשיה׳ ובשעלבים
ויקבר׳ ואת איילון דדברי הימים׳ ליושבי איילון׳ ואת צרעה ואת איילון׳ וילכדו את בית שמש ואת
איילון׳ ולית דכותהון בקריה כוליה׳ משל ל׳ שם קריה ברמן חד וממטה אשר את משל ואת מגרשיה

הערים האלה אשר יקראו
אתהם בשמות׃
וממשפחות בני קהת ויהי ערי
גבולם ממטה אפרים׃ ויתנו להם
את ערי המקלט את שכם ואת
מגרשיה בהר אפרים ואת גזר
ואת מגרשיה׃ ואת יקמעם ואת
מגרשיה ואת בית חורון ואת
מגרשיה׃ ואת אילון ואת
מגרשיה ואת גת רמון ואת
מגרשיה׃ וממחצית
מטה מנשה את ענר ואת
מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה
למשפחת לבני קהת הנותרים׃
לבני גרשום ממשפחת
חצי מטה מנשה את גולן בבשן
ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת
מגרשיה׃ וממטה
יששכר את קדש ואת מגרשיה
את דברת ואת מגרשיה׃ ואת
ראמות ואת מגרשיה ואת ענם
ואת מגרשיה׃ וממטה
אשר את משל ואת מגרשיה
ואת עבדון ואת מגרשיה׃ ואת
חוקק ואת מגרשיה ואת רחב
ואת מגרשיה׃ וממטה
נפתלי את קדש בגליל ואת
מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה
ואת קריתים ואת מגרשיה׃

לבני מררי הנותרים ממטה זבולן
את רמונו ואת מגרשיה את תבור
ואת מגרשיה׃ ומעבר לירדן ירחו
למזרח הירדן ממטה ראובן את
בצר במדבר ואת מגרשיה ואת
יהצה ואת מגרשיה׃ ואת קדמות
ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת
מגרשיה׃ וממטה גד
את ראמות בגלעד ואת מגרשיה
ואת מחנים ואת מגרשיה׃ ואת
חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר
ואת מגרשיה׃ ולבני
יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון
ארבעה׃ ובני תולע עזי ורפיה
ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל
ראשים לבית אבותם לתולע גבורי
חיל לתלדותם מספרם בימי דויד
עשרים ושנים אלף ושש מאות׃
ובני עזי יזרחיה ובני יזר
יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל
ישיה חמשה ראשים כלם׃ ועל
ועליהם לתלדותם לבית אבותם
גדודי צבא מלחמה שלשים
וששה אלף כי הרבו נשים ובנים׃
ואחיהם לכל משפחות יששכר
גבורי חילים שמונים ושבעה
אלף התיחשם לכל׃
בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה׃
ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל

ואת בלעם ג׳ דסמיכין בקריה׳ וסימנהון ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם׳ ואת בלעם בן בעור הקוסם׳
ואת בלעם ואת מגרשיה׳ ואת ראמות ג׳ דסמיכין בקריה׳ וסימנהון את בצר במדבר׳ ומעבר
לירדן ירחו׳ ואת ראמות ואת מגרשיה׳ לבני ג׳ ריש פסו׳ בעינ׳ וסימנהון לבני מררי׳ לבני גרשום
ממשפחות׳ לבני מררי הנותרים׳ יעזיר ב׳ מל׳ בקריה׳ וסימנהון ואת חשבון ואת מגרשיה ואת
יעזיר ואת מגרשיה׳ וימצא בהם גבורי חילים ביעזיר׳ עשתרות ל׳ שם קרי׳ במ״א ואת עשתרות׳

גבורי חילים ד׳ דסמיכין · וסמינהון ואחיהם · ובני בלע אצבון ועזי · כל אלה בני ידיעאל · ומיצית בהם
גבורי חיל בעזיר בני אשר · ירמות ד׳ בקריה · וסמינהון ובני בכר זמירה ויועש · ואחזו ששן
וירמות · מושי הראשון לחמשי עשר לירמות בנין · וכל עזרית דכותהון · למזרח הירדן ל׳ וסמ׳

וירימות ועירי חמשה ראשי בית
אבות גבורי חילים והתיחשם
עשרים ושנים אלף ושלשים
וארבעה׃ ובני בכר
זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני
ועמרי וירמות ואביה וענתות
ועלמת כל אלה בני בכר׃ והתיחשם
לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי
חיל עשרים אלף ומאתים׃
ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן
יעיש ובנימן ואהוד וכנענה
וזיתן ותרשיש ואחישחר׃ כל אלה
בני ידיעאל לראשי האבות גבורי
חילים שבעה עשר אלף ומאתים
יצאי צבא למלחמה׃ ושפם וחפם
בני עיר חשם בני אחר׃ בני נפתלי
יחציאל וגוני ויצר ושלום בני
בלהה׃ בני מנשה
אשריאל אשר ילדה פילגשו
הארמיה ילדה את מכיר אבי
גלעד׃ ומכיר לקח אשה לחפים
ולשפים ושם אחתו מעכה ושם
השני צלפחד ותהינה לצלפחד
בנות׃ ותלד מעכה אשת מכיר
בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו
שרש ובניו אולם ורקם׃ ובני
אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר
בן מנשה׃ ואחתו המלכת ילדה
את אישהוד ואת אביעזר ואת

מחלה׃ ויהיו בני שמידע אחין
ושכם ולקחי ואניעם׃
ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת
בנו ואלעדה בנו ותחת בנו׃ וזבד
בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד
והרגום אנשי גת הנולדים בארץ
כי ירדו לקחת את מקניהם׃
ויתאבל אפרים אביהם ימים
רבים ויבאו אחיו לנחמו׃ ויבא
אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו בריעה כי ברעה היתה
בביתו׃ ובתו שארה ותבן את בית
חורון התחתון ואת העליון ואת
אזן שארה׃ ורפח בנו ורשף ותלח
בנו ותחן בנו׃ לעדן בנו עמיהוד
בנו אלישמע בנו׃ נון בנו יהושע
בנו׃ ואחזתם ומשבותם בית אל
ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר
ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה
ובנתיה׃ ועל ידי בני מנשה בית
שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו
ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו בני יוסף בן
ישראל׃ בני אשר
ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח
אחותם׃ ובני בריעה חבר ומלכיאל
הוא אבי ברזות׃ וחבר הוליד את
יפלט ואת שומר ואת חותם ואת
שועא אחותם׃ ובני יפלט פסך
ובמהל ועשות אלה בני יפלט׃

ותקרא שמו ט׳ דסמיכין בקריה כוליה · וסמינהון ותקרא שמו מואב · ותקרא שמו בן עמי · ותקרא שמו ראובן
ותקרא שמו שמעון · ותקרא שמו נפתלי · ותקרא שמו יששכר · ותקרא שמו בן אוני · ושאר ויקרא שמו ·
ותבן ב׳ בקריה · וסמינהון ותבן את בית חורון · ותבן צר מצור לה · כל גת בגת הגת פתח ולית כהון קמיצ׳
ולמזרח ב׳ בקריה · וסמינהון ולמזרח ימה צפון · ותהינה ב׳ חסרי יוד בקריה כוליה · וסמינהון
מחלה תרצה · ותהינה לצלפחד · פרש ג׳ בג׳ לישנ׳ וסימנהון · וזריתי פרש · פרש חגיכם שנים בפסוק · שמו פרש ·

ראשי אבות ו׳ דסמיכין בכתובי׳ וסמנהון ובני בלע ׳ ואלה בני אחוד ׳ ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה ׳
לתולדותם דלעיל מן ובגבעון קדמיתה ׳ ויערשיה ואחיהם לתולדותם ׳ הלוים בימי ׳ וכל יהודי ונביאי׳
דכותהו׳ בר מן ב׳ וסמנהון ויקרבו אלה הנחלות אשר נחלו׳ מישא ל׳ ׳ מן שלחו ל׳ ׳ אחיחד ל׳ וחס׳

ובני שמר אחי ורוהגה יחבה
וארם׃ ובן הלם אחיו צופח
וימנע ושלש ועמל׃ בני צופח
סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה׃
בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן
ובארא׃ ובני יתר יפנה ופספה
וארא׃ ובני עלא ארח וחניאל
ורציא׃ כל אלה בני אשר ראשי
בית האבות ברורים גבורי חילים
ראשי הנשיאים והתיחשם בצ
בצבא במלחמה מספרם אנשים
עשרים וששה אלף׃
ובנימן הוליד את בלע בכרו
אשבל השני ואחרח השלישי׃
נוחה הרביעי ורפא החמישי׃
ויהיו בנים לבלע אדר וגרא
ואביהוד׃ ואבישוע ונעמן ואחוח׃
וגרא ושפופן וחורם׃ ואלה בני
אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי
גבע ויגלום אל מנחת׃ ונעמן ואחיה
וגרא הוא הגלם והוליד את עזא
ואת אחיחד׃ ושחרים הוליד
בשדה מואב מן שלחו אתם חו
שים ואת בערא נשיו׃ ויולד
מן חדש אשתו את יובב ואת
צביא ואת מישא ואת מלכם׃
ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה
אלה בניו ראשי אבות׃ ומחשים
הוליד את אביטוב ואת אלפעל׃

ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד
הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה׃
ובריעה ושמע המה ראשי האבות
ליושבי אילון המה הבריחו את
יושבי גת׃ ואחיו ששק וירמות׃
וזבדיה וערד ועדר׃ ומיכאל
וישפה ויוחא בני בריעה׃ וזבדיה
ומשלם וחזקי וחבר׃ וישמרי
ויזליאה ויובב בני אלפעל׃ ויקים
וזכרי וזבדי׃ ואליעני וצלתי
ואליאל׃ ועדיה ובראיה ושמרת
בני שמעי׃ וישפן ועבר ואליאל׃
ועבדון וזכרי וחנן׃ וחנניה ועילם
וענתתיה׃ ויפדיה ופנואל בני
ששק׃ ושמשרי ושחריה ועתליה׃
ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם׃
אלה ראשי אבות לתלדותם רא
ראשים אלה ישבו בירושלם׃
ובגבעון ישבו אבי גבעון
ושם אשתו מעכה׃ ובנו הבכור
עבדון וצור וקיש ובעל ונדב׃
וגדור ואחיו וזכר׃ ומקלות הוליד
את שמאה ואף המה נגד אחיהם
ישבו בירושלם עם אחיהם׃ ונר
הוליד את קיש וקיש הוליד את
שאול ושאול הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת אבינדב
ואת אשבעל׃ ובן יהונתן מריב
בעל ומריב בעל הוליד את

בצבאת ד׳ וכת׳ א׳ בקריה כוליה וסמנהון היוצאים בצבא ׳ לא יצאת בצבאת ׳ והיו שרים בצבאת והתיחשם
בצבא במלחמה אלפעל ג׳ ומשעם הדין ׳ וסימנהון הוליד את אביטוב ואת אלפעל ׳ ובני אלפעל
עבר ומשעם ׳ ויובב בני אלפעל ׳ ומלך ה׳ בקריה כוליה ׳ וסמנהון ברך נבות ׳ ברך נבות תנינא׳
פיתון ומלך ׳ פיתון ומלך ירית ... בני ומלך ׳ ועם שונים ׳ ולית דכותהון ויוחא תריין חד חסר
וחד מלא ׳ וסמנהון ומיכאל וישפה ויוחא מלא ׳ ידיעאל בן שמרי חסר׳ וקדמיאה מלא׳

ומוצא ב׳ שם בר נש׳ וסמנהון ומוצא הוליד ית בנעא וחברו · רפה ב׳ כתב ה׳ וסמנהון הנה נא רפה היום
רפה בנו אלעשה בנו ·חד בנבי׳ וחד בכתו׳ · ולאצל ב׳ וסמנהון ולאצל שבעה בנים וחברו
אצל ג׳ וסמנהון ·אלה בני אצל וחברו · כי יגיע גיא הרים אל אצל · ולית דכוותהון

מיכה ובני מיכה פיתון ומלך
ותארע ואחז ואחז הוליד את
יהועדה ויהועדה הוליד את
עלמת ואת עזמות ואת זמרי
וזמרי הוליד את מוצא ומוצא
הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה
בנו אצל בנו ולאצל ששה בנים
ואלה שמותם עזריקם בכרו
וישמעאל ושעריה ועבדיה
וחנן כל אלה בני אצל ובני עשק
אחיו אולם בכרו יעוש השני
ואליפלט השלישי ויהיו בני
אולם אנשים גברי חיל דרכי
קשת ומרבים בנים ובני בנים מ
מאה וחמשים כל אלה מבני
בנימן וכל ישראל
התיחשו והנם כתובים על ספר
מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל
במעלם והיושבים הראשנים
אשר באחזתם בעריהם ישראל
הכהנים הלוים והנתינים ובירו
ובירושלם ישבו מן בני יהודה
ומן בני בנימן ומן בני אפרים
ומנשה עותי בן עמיהוד בן ע
עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ
בן יהודה ומן השילוני עשיה
הבכור ובניו ומן בני זרח יעואל
ואחיהם שש מאות ותשעים
ומן בני בנימן סלוא בן משלם

בן הודויה בן הסנאה ויבניה בן
ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומ
ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן
יבניה ואחיהם לתלדותם תשע
מאות וחמשים וששה כל אלה
אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם
ומן הכהנים ידעיה
ויהויריב ויכין ועזריה בן חלקיה
בן משלם בן צדוק בן מריות בן
אחיטוב נגיד בית האלהים ועדיה
בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומ
ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן
משלם בן משלמית בן אמר
ואחיהם ראשים לבית אבותם
אלף ושבע מאות וששים גבורי
חיל מלאכת עבודת בית האלהים
ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן
עזריקם בן חשביה מן בני מררי
ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מ
מיכא בן זכרי בן אסף ועבדיה בן
שמעיה בן גלל בן ידיתון וברכיה
בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי
נטופתי והשערים שלום ועקוב
וטלמון ואחימן ואחיהם שלום
הראש ועד הנה בשער המלך
מזרחה המה השערים למחנות
בני לוי ושלום בן קורא בן אביסף
בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים
על מלאכת העבדה שמרי הספים

והיושבים ג׳ מנהון ב׳ מל׳ וחד חס׳ · וסמנהון בארץ מצרים · הראשנים אשר באחזתם · ביהודה קדמאה חס׳
ועד הנה ד׳ דסמיכין בקריה כוליה · וסמנהון סלח נא לעון העם הזה · ועד הנה בשער המלך · ועד הנה
מכיתם · אגיד נפלאותיך · בנעא תרין בקריה כוליה וכתבין א׳ · וסמנהון הוליד את בנעא׳ וחב׳
והנם כתובים ב׳ דסמיכין בקריה כוליה׳ וסמנהון והנם כתובים על הקינות · וכל ישראל התיחשו ·
ובקבקר ל׳ ולוקר ל׳ · וייקר ל׳ · מקרקר ל׳ · וקרקר ל׳ · בקר ל׳ · ותבקר ל׳ · הוקר ל׳ · יקר ל׳ · כיקר ל׳ כתי׳

ופינחס ב׳ ראשי פסו׳ וסמנהון ופנחס בן אלעזר נגיד היה עליהם׳ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד׳
ומהם ו׳ וסמנהון דכר מי יקום׳ עוד תקח׳ ממנים׳ ועבדה׳ שמעון׳ נציב דדברי הימים׳
האוצרות בית האלהים ד׳ וסמנהון והיו על׳ והלוים׳ ותבנית ותשלם׳ שמאם ל׳ דכות

לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה
שמרי המבוא ׃ ופינחס בן אלעזר
נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו ׃
זכריה בן משלמיה
שער פתח לאהל מועד ׃ כלם
הברורים לשערים בספים מאתים
ושנים עשר המה בחצריהם הת
התיחשם המה יסד דויד ושמואל
הראה באמונתם ׃ והם ובניהם על
השערים לבית יהוה לבית האהל
למשמרות ׃ לארבע רוחות יהיו
השערים מזרח ימה צפונה ונגבה ׃
ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת
הימים מעת אל עת עם אלה ׃
כי באמונה המה ארבעת גברי
השערים הם הלוים והיו על
הלשכות ועל האצרות בית
האלהים ׃ וסביבות בית האלהים
ילינו כי עליהם משמרת והם על
המפתח ולבקר לבקר ׃ ומהם על
כלי העבודה כי במספר יביאום
ובמספר יוציאום ׃ ומהם ממנים
על הכלים ועל כל כלי הקדש
ועל הסלת והיין והשמן והלבונה
והבשמים ׃ ומן בני הכהנים רקחי
המרקחת לבשמים ׃ ומתתיה מן
הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי
באמונה על מעשה החבתים ׃
ומן בני הקהתי מן אחיהם על

לחם המערכת להכין שבת שבת ׃
ואלה המשררים
ראשי אבות ללוים בלשכת
פטירים כי יומם ולילה עליהם
במלאכה ׃ אלה ראשי האבות
ללוים לתלדותם ראשים אלה
ישבו בירושלם ׃
ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל
ושם אשתו מעכה ׃ ובנו הבכור
עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב ׃
וגדור ואחיו וזכריה ומקלות ׃
ומקלות הוליד את שמאם ואף
הם נגד אחיהם ישבו בירושלם
עם אחיהם ׃ ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול ושאול
הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע
ואת אבינדב ואת אשבעל ׃ ובן
יהונתן מריב בעל ומריב בעל
הוליד את מיכה ׃ ובני מיכה פיתון
ומלך ותחרע ׃ ואחז הוליד את
יערה ויערה הוליד את עלמת
ואת עזמות ואת זמרי וזמרי
הוליד את מוצא ׃ ומוצא הוליד
את בנעא ורפיה בנו אלעשה
בנו אצל בנו ׃ ולאצל ששה בנים
ואלה שמותם עזריקם בכרו
וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן
אלה בני אצל ׃
10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס

שבת ד׳ פתח׳ וסמנהון והיתה שבת הארץ לכם׳ עלת שבת בשבתו׳ להכין שבת שבת׳ ואת שבת
קדשך׳ וכל שבת שבתון דכותיה׳ יעיאל דכת׳ יעואל ד׳ וסמנהון ובגבעון ישבו אבי גבעון
תנ׳ העשתרתי׳ אליעזר השוטר׳ פיתון ב׳ וסמנהון פיתון ומלך ותחרע ומקלות
ד׳ בקריה כוליה׳ וסמנהון ומקלות הוליד את שמאם׳ וזכריה ומקלות׳ הוליד׳ הנגיד׳ ממנים׳
על לחם ב׳ בקריה דסמיכין׳ וסמנהון על לחם הבכורים תנופה על לחם המערכת׳ ותחרע ל׳

כל ממחרת מכרת קמ ויהי ממחרת וכל דסמי להי פתח ממחרת החדש ממחרת הפסח ממחרת השבת
וכן כל מלאך מכרת קמ כגון המלאך הגאל אתי וישר אל מלאך וכל טפל פת כגון מלאך האלהים
כי מלאך יי · וכל דבר קמ וכל דבר טפל פתח · גם תמול גם שלשום כ׳ וסמי׳ ודבר אבנר · גם בהיות

איש ישראל מפני פלשתים ויפלו
חללים בהר גלבע וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחרי בניו ויכו
פלשתים את יונתן ואת אבינדב
ואת מלכי שוע בני שאול ותכבד
המלחמה על שאול וימצאהו
המורים בקשת ויחל מן היורים
ויאמר שאול אל נשא כליו שלף
חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים
האלה והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מאד ויקח
שאול את החרב ויפל עליה וירא
נשא כליו כי מת שאול ויפל גם
הוא על החרב וימת וימת שאול
ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו
ויראו כל איש ישראל אשר בעמק
כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו
עריהם וינסו ויבאו פלשתים
וישבו בהם ויהי ממחרת
ויבאו פלשתים לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת בניו נפלים
בהר גלבע ויפשיטהו וישאו את
ראשו ואת כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר את עצביהם
ואת העם וישימו את כליו בית
אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית
דגון וישמעו כל יביש גלעד את
כל אשר עשו פלשתים לשאול
ויקומו כל איש חיל וישאו את

גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום
יבישה ויקברו את
עצמותיהם תחת האלה ביבש
ויצומו שבעת ימים וימת שאול
במעלו אשר מעל ביהוה על
דבר יהוה אשר לא שמר וגם
לשאול באוב לדרוש ולא דרש
ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה
לדויד בן ישי
יא ויקבצו כל ישראל אל דויד
חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך
אנחנו גם תמול גם שלשום גם
בהיות שאול מלך אתה המוציא
והמביא את ישראל ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תרעה את עמי
את ישראל ואתה תהיה נגיד
על עמי ישראל ויבאו כל זקני
ישראל אל המלך חברונה ויכרת
להם דויד ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דויד למלך על
ישראל כדבר יהוה ביד שמואל
וילך דויד וכל
ישראל ירושלם היא יבוס ושם
היבוסי ישבי הארץ ויאמרו
ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה
וילכד דויד את מצדת ציון היא
עיר דויד ויאמר דויד כל מכה
יבוסי בראשונה יהיה לראש
ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה

וימיתהו ח׳ מל׳ · וסמנהון · וילך וימיתהו יתריה · ויבא זמרי שלום בן יבש ויקשר ט׳ קשר בבגח דמלכי ·
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי · וחבריה ולא דרש ביי וימיתהו · חברונה ט׳ ח׳ מנהון מלאי ·
וחד חסר · וסמנהון ויעל יהושע · ויבאו · ויבאו · ויאמר · ויקבצו כל ישראל · וישל את
ויאלה מספרי כל יאלה ויהי בתרית חס׳ · את עמי את ישראל ו׳ דסמי׳ · וסמנהון אתה תרעה את עמי
את ישראל · וחברו · לרעות · מן היום · על כל שכני · ובנביאי שמרון ראיתי ·

כל היגר מלא · על היגר בחרב · היגר תגים כל מל בר מן חד על תיגר אל דויד חס · בניה ו בקריה
וסמנהון ויואב ויהי כהנכבאי · ופלטיהו בן בניה מת · ואליועיני מן קבצאל דדברי הימים · איש בן חי
מגבעת בני בנימן · עשתי עשר · ויחזיאל · וכוליה עזרא כותהון בניה

צרויה ויהי לראש וישב דויד
במצד על כן קראו לו עיר דויד ׃
ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד
הסביב ויואב יחיה את שאר
העיר וילך דויד הלוך וגדול ויהוה
צבאות עמו ׃
ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד
המתחזקים עמו במלכותו עם כל
ישראל להמליכו כדבר יהוה על
ישראל ׃ ואלה מספר
הגברים אשר לדויד ישבעם בן
חכמוני ראש השלושים הוא
עורר את חניתו על שלש מאות
חלל בפעם אחת ׃ ואחריו אלעזר
בן דודו האחוחי הוא בשלושה
הגברים ׃ הוא היה עם דויד בפס
דמים והפלשתים נאספו שם
למלחמה ותהי חלקת השדה
מלאה שעורים והעם נסו מפני
פלשתים ׃ ויתיצבו בתוך החלקה
ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע
יהוה תשועה גדולה ׃ וירדו
שלושה מן השלושים ראש על
הצר אל דויד אל מערת עדלם
ומחנה פלשתים חנה בעמק
רפאים ׃ ודויד אז במצודה ונציב
פלשתים אז בבית לחם ׃ ויתאו
דויד ויאמר מי ישקני מים מבור
בית לחם אשר בשער ׃ ויבקעו

השלשה במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית לחם אשר בשער
וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה
דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה ׃
ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות
זאת הדם האנשים האלה אשתה
בנפשותם כי בנפשותם הביאום
ולא אבה לשתותם אלה עשו
שלשת הגבורים ׃ ואבשי אחי
יואב הוא היה ראש השלושה
והוא עורר את חניתו על שלש
מאות חלל ולו שם בשלושה ׃ מן
השלושה בשנים נכבד ויהי להם
לשר ועד השלושה לא בא ׃
בניה בן יהוידע בן איש
חיל רב פעלים מן קבצאל הוא
הכה את שני אריאל מואב והוא
ירד והכה את הארי בתוך הבור
ביום השלג ׃ והוא הכה את האיש
המצרי איש מדה חמש באמה
וביד המצרי חנית כמנור ארגים
וירד אליו בשבט ויגזל את החנית
מיד המצרי ויהרגהו בחניתו ׃
אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו
שם בשלושה הגברים ׃ מן
השלושים הנו נכבד הוא ואל
השלשה לא בא וישימהו דויד
על משמעתו ׃ וגבורי החילים
עשהאל אחי יואב אלחנן בן

הנו ב' חד והנו · וסמנהון הנו נכבד דדברי הימים · פרדך וחד והנו נינב · בבית לחם ג' דסמיכין
וסמנהון וימת אבצן ויקבר בבית לחם · ונציב פלשתים אז בבית לחם · וקרית שם בבית לחם
וישימהו ב' מל בקריה · וסמנהון וישימהו אביהו לראש · וישימהו דויד על משמעתו · ושאר חסר
אל משמעתו · אל מדינה · אל מקדשו · אל מנחו · אל משכן · אל מלאכי · אל מלאכת ואל מעשה ·
על משמעתו · על מדינה · על מקדשו · על מנחו · על משכן · על מלאכי · על מלאכת · על מעשה

העמוני ה׳ מלרע׳ השנים עשר׳ העשירי׳ דדברי הימים׳ תנינא דסיפר׳ חלד בן בענה׳ הנטופתי ג׳ מל׳׳ וסמנ׳
וסמנה׳ לית יבית עמוני ומואבי׳ ויעל נחש העמוני׳ ויעל אחריו צלק העמוני דדברי הימים׳ סנבלט תנינא׳
עדינא ב׳ חד כת׳ א׳ וחד כת׳ ה׳ וסמנהון שמעי ואת עדינה כת׳ ה׳׳ בן שיזא כתיב אלף׳

דודו מבית לחם ׃ שמות ההרורי
חלץ הפלוני ׃ עירא בן עקש התקועי
אביעזר הענתותי ׃ סבכי החשתי
עילי האחוחי ׃ מהרי
הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי ׃
איתי בן ריבי מגבעת בני
בנימן בניה הפרעתני ׃ חורי
מנחלי געש אביאל הערבתי ׃
עזמות הבחרומי אליחבא
השעלבני ׃ בני השם הגזוני
יונתן בן שגה ההררי ׃ אחיאם
בן שכר ההררי אליפל בן אור ׃
חפר המכרתי אחיה הפלני ׃
חצרו הכרמלי נערי בן אזבי ׃
יואל אחי נתן מבחר בן הגרי ׃
צלק העמוני נחרי הברתי
נשא כלי יואב בן צרויה ׃
עירא היתרי גרב היתרי ׃
אוריה החתי זבד בן אחלי ׃
עדינא בן שיזא הראובני ראש
לראובני ועליו שלשים ׃ חנן
בן מעכה ויושפט המתני ׃
עזיא העשתרתי שמע ויעיאל
בני חותם הערערי ׃ ידיעאל
בן שמרי ויחא אחיו התיצי ׃
אליאל המחוים ויריבי ויושויה
בני אלנעם ויתמה המואבי ׃
אליאל ועובד ויעשיאל המצביה ׃
ואלה הבאים אל

דויד לציקלג עוד עצור מפני
שאול בן קיש והמה בגבורים
עזרי המלחמה ׃ נשקי קשת
מימינים ומשמאלים באבנים
ובחצים בקשת מאחי שאול
מבנימן ׃ הראש אחיעזר ויואש
בני השמעה הגבעתי ויזואל
ופלט בני עזמות וברכה ויהוא
הענתתי ׃ וישמעיה הגבעוני גבור
בשלשים ועל השלשים ׃ וירמיה
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי ׃
אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החריפי ׃ אלקנה וישיהו
ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים ׃
ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן
הגדור ׃ ומן הגדי נבדלו אל דויד
למצד מדברה גברי החיל אנשי
צבא למלחמה ערכי צנה ורמח
ופני אריה פניהם וכצבאים על
ההרים למהר ׃ עזר
הראש עבדיה השני אליאב
השלשי ׃ משמנה הרביעי ירמיה
החמשי ׃ עתי הששי אליאל
השביעי ׃ יוחנן השמיני אלזבד
התשיעי ׃ ירמיהו העשירי מכבני
עשתי עשר ׃ אלה
מבני גד ראשי הצבא אחד
למאה הקטן והגדול לאלף ׃
אלה הם אשר עברו את

כל אור לשון אשה ולשון אור כשדים בר מן חד שם בר נש׳ אליפל בן אור׳ כל עזיא כת׳ בהי בר מן חד כת׳ אלף
עזיא העשתרתי׳ וברכה ב׳ בתרי לישני בקריה׳ וסמנהון ופלט וברכה ויהוא הענתתי׳ וברכה לראש משביר
י״א פסוקי רישיהון וסופיהון נון׳ וסמנהון נגע צרעת כי תהיה באדם׳ נביא מקרבך מאחיך׳ נהר פלגיו
נחית כציון עמך׳ נגד אבתם עשה פלא׳ נפת תטפנה שפתותיך׳ נפתי משכבי׳ נר יי׳ נשמת אדם׳ נשקיו
למהר ג׳ וסמנהון ותחזק מצרים על העם׳ למהר שלל חש בז׳ וכצבאים על ההרים למהר׳ ולית

גדתיו ד׳ בקריה ג׳ מל׳ וחד חס׳ · וסמנהון מלא על כל גדותיו · ממלא על כל גדתיו · ומלכי הלוך חד מנהון חס׳ גדותיו
שלום שלום ה׳ דסמיכין בקריה כוליה · וסמנהון וירפאו וירפו ינה טמון ורפאתיו · ורוח לבשה את
ושלום ה׳ · וסמנהון מתפסח ועד עזה · הנה בן נולד לך · ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויוסיפו חס׳ ·

הירדן בחדש הראשון והוא
ממלא על כל גדיתיו ויבריחו את
כל העמקים למזרח ולמערב׃
ויבאו מן בני בנימן
ויהודה עד למצד לדויד ויצא
דויד לפניהם ויען ויאמר להם
אם לשלום באתם אלי לעזרני
יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם
לרמותני לצרי בלא חמס בכפי
ירא אלהי אבותינו ויוכח׃
ורוח לבשה את עמשי ראש
השלושים לך דויד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום לעזרך כי
עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם
בראשי הגדוד׃
וממנשה נפלו על דויד בבאו עם
פלשתים על שאול למלחמה ולא
עזרם כי בעצה שלחהו סרני
פלשתים לאמר בראשינו יפול
אל אדניו שאול׃ בלכתו אל
צקלג נפלו עליו ממנשה עדנח
ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד
ואליהוא וצלתי ראשי האלפים
אשר למנשה׃ והמה עזרו עם
דויד על הגדוד כי גבורי חיל
כלם ויהיו שרים בצבא׃ כי לעת
יום ביום יבאו על דויד לעזרו
עד למחנה גדול כמחנה אלהים׃
ואלה מספרי ראשי

החלוץ לצבא באו על דויד חברונה
להסב מלכות שאול אליו כפי
יהוה׃ בני יהודה נשאי
צנה ורמח ששת אלפים ושמונה
מאות חלוצי צבא׃
מן בני שמעון גבורי חיל לצבא
שבעת אלפים ומאה׃
מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש
מאות׃ ויהוידע הנגיד לאהרן
ועמו שלשת אלפים ושבע מאות׃
וצדוק נער גבור חיל
ובית אביו שרים עשרים ושנים׃
ומן בני בנימן אחי
שאול שלשת אלפים ועד הנה
מרבתם שמרים משמרת בית
שאול׃ ומן בני אפרים
עשרים אלף ושמונה מאות
גבורי חיל אנשי שמות לבית
אבותם׃ ומחצי מטה
מנשה שמונה עשר אלף אשר
נקבו בשמות לבוא להמליך את
דויד׃ ומבני יששכר
יודעי בינה לעתים לדעת מה
יעשה ישראל ראשיהם מאתים
וכל אחיהם על פיהם׃
מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה
בכל כלי מלחמה חמשים אלף
ולעדר בלא לב ולב׃
ומנפתלי שרים אלף ועמהם

למצד ב׳ חד קמץ וחד פתח · וסמנהון למצד מדבריה פתח · עד למצד קמץ · ויוכח ב׳ בקריה כוליה ·
וסמנהון ירא אלהי אבותינו ויוכח · ויוכח לגבר עם אלהיך וכן · בצבא ד׳ וכת׳ את׳ · וסמנהון
היוצאים בצבא מספר הצאן אשה חדשה לא יצא בצבא · והתיחשם ויהיו שרים בצבא · ולכותיה
ועד הנה ד׳ דסמיכין בקריה כוליה · וסמנהון סלח נא לעון העם הזה · ועד הנה מרבתם · ועד הנה
בשער המלך · למדתני מנעורי ועד הנה · יוצאי ד׳ מל׳ · וסמנ׳ מזבולון ומאשר · באי תשבת · ויהי לעזרו ·

בצנה וחנית שלשים ושבעה
אלף׃ ומן הדני ערכי
מלחמה עשרים ושמנה אלף
ושש מאות׃ ומאשר
יוצאי צבא לערך מלחמה
ארבעים אלף׃ ומעבר
לירדן מן הראובני והגדי וחצי
שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה
מאה ועשרים אלף׃ כל אלה
אנשי מלחמה עדרי מערכה
בלבב שלם באו חברונה להמליך
את דויד על כל ישראל וגם כל
שרית ישראל לב אחד להמליך
את דויד׃ ויהיו שם עם דויד ימים
שלושה אכלים ושותים כי הכינו
להם אחיהם׃ וגם הקרובים אליהם
עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים
לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים
ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים
ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי
שמחה בישראל׃
ויועץ דויד עם שרי האלפים וה
והמאות לכל נגיד׃ ויאמר דויד
לכל קהל ישראל אם עליכם טוב
ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה
על אחינו הנשארים בכל ארצות
ישראל ועמהם הכהנים והלוים
בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו׃
ונסבה את ארון אלהינו אלינו
כי לא דרשנהו בימי שאול׃ ויאמרו
כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר
בעיני כל העם׃
ויקהל דויד את כל ישראל מן
שיחור מצרים ועד לבוא חמת
להביא את ארון האלהים מקרית
יערים׃ ויעל דויד וכל ישראל
בעלתה אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם את ארון
האלהים יהוה יושב הכרובים
אשר נקרא שם׃ וירכיבו את ארון
האלהים על עגלה חדשה מבית
אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה׃
ודויד וכל ישראל משחקים לפני
האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות׃ ויבאו עד גרן כידן
וישלח עזא את ידו לאחז את
הארון כי שמטו הבקר׃ ויחר
אף יהוה בעזא ויכהו על אשר
שלח ידו על הארון וימת שם
לפני אלהים׃ ויחר לדויד כי פרץ
יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃
וירא דויד את האלהים ביום
ההוא לאמר היך אביא אלי את
ארון האלהים׃ ולא הסיר דויד
את הארון אליו אל עיר דויד
ויטהו אל בית עבד אדם הגתי׃

נשיאת ג׳ בקריה כוליה · וסמנהון אם נשאת נשיא לנו׳ כי נשיאת למעלה מלכותו · והנה ככר עפרת נשאת ·
דויד עוד ד׳ בקריה דסמיכין · וסמנהון ויולד דוד עוד · ומיה יוסיף דוד עוד דשמואל · ויקח דויד
דדברי הימים · ויאמר לו יי׳ ד׳ דסמי׳ וסמנ׳ כל הורגקין · שלום לך · קח את פר השור · ויאמר לו יי׳ עלה ד״ה׳

וישב ארון האלהים עם בית
עבד אדם בביתו שלשה חדשים
ויברך יהוה את בית עבד אדם
ואת כל אשר לו ׃
יד וישלח חירם מלך צר מלאכים
אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר
וחרשי עצים לבנות לו בית ׃ וידע
דויד כי הכינו יהוה למלך על
ישראל כי נשאת למעלה מלכותו
בעבור עמו ישראל ׃
ויקח דויד עוד נשים בירושלם
ויולד דויד עוד בנים ובנות ׃ ואלה
שמות הילודים אשר היו לו
בירושלם שמוע ושובב נתן ו
ושלמה ׃ ויבחר ואלישוע ואלפלט ׃
ונגה ונפג ויפיע ׃ ואלישמע ו
ובעלידע ואליפלט ׃
וישמעו פלשתים כי נמשח דויד
למלך על כל ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את דויד וישמע
דויד ויצא לפניהם ׃ ופלשתים
באו ויפשטו בעמק רפאים ׃ ויש
וישאל דויד באלהים לאמר
האעלה על פלשתיים ונתתם
בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים
בידך ׃ ויעלו בבעל פרצים ויכם שם
דויד ויאמר דויד פרץ האלהים
את אויבי בידי כפרץ מים על
כן קראו שם המקום ההוא בעל
פרצים ׃ ויעזבו שם את אלהיהם
ויאמר דויד וישרפו באש ׃
ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו
בעמק ׃ וישאל עוד דויד באלהים
ויאמר לו האלהים לא תעלה
אחריהם הסב מעליהם ובאת
להם ממול הבכאים ׃ ויהי כשמעך
את קול הצעדה בראשי הבכאים
אז תצא במלחמה כי יצא האלהים
לפניך להכות את מחנה פלשתים ׃
ויעש דויד כאשר צוהו האלהים
ויכו את מחנה פלשתים מגבעון
ועד גזרה ׃ ויצא שם דויד בכל
הארצות ויהוה נתן את פחדו על
כל הגוים ׃
טו ויעש לו בתים בעיר
דויד ויכן מקום לארון האלהים
ויט לו אהל ׃ אז אמר דויד לא
לשאת את ארון האלהים כי אם
הלוים כי בם בחר יהוה לשאת את
ארון יהוה ולשרתו עד עולם ׃
ויקהל דויד את כל
ישראל אל ירושלם להעלות
את ארון יהוה אל מקומו אשר
הכין לו ׃ ויאסף דויד את בני אהרן
ואת הלוים ׃ לבני קהת
אוריאל השר ואחיו מאה וע
ועשרים ׃ לבני מררי עשיה
השר ואחיו מאתים ועשרים ׃
לבני גרשום יואל השר

בראשי ד׳ בקריה כוליה · וסמנהון ויקיפו עליו שרי פלשתים · ויהי כשמעך קול הצעדה · וחברו דדברי הימי׳ ·
ויסיפו ד׳ כת׳ כן בקריה · וסמנהון דוימת יאיר · דוימת עבדון · פלשתים דשמואל · ודדברי הימים · וב׳ כת׳
ויוספו · וסמנהון ויחלם יוסף ושאל אחריו · ויוסיפו עוד לחטוא לו ל׳ מל׳ ושאריה ויספו כת׳ · פרצים ה׳
בקריה כוליה · וסמנהון ויבא דוד · שנים בו · ויעלו בבעל פרצים שנים בו׳ · כי כהר פרצים יקום יי׳ וחד
ופרצים תיבתנה יאשה נדה · דשמואל בכאים צעדה · דדברי הימים הבכאים הצעדה ·

את ארון יי אלהי ישראל ב̇ דסמיכין בקריה · וסמנהון והעליתם את ארון יי אלהי ישראל אל הכינתי
לו · ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יי · כאשר צוה משה ג̇ דסמיכין · וסמנהון
ויקחו אתו · ואת הזרת ואת שוקו · וישאו במהלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה ·

ואחיו מאה ושלשים׃
לבני אליצפן שמעיה השר
ואחיו מאתים׃ לבני
חברון אליאל השר ואחיו
שמונים׃ לבני עזיאל
עמינדב השר ואחיו מאה
ושנים עשר׃
ויקרא דויד לצדוק ולאביתר
הכהנים וללוים לאוריאל עשיה
ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב׃
ויאמר להם אתם ראשי האבות
ללוים התקדשו אתם ואחיכם
והעליתם את ארון יהוה אלהי
ישראל אל הכינותי לו׃ כי למ
למבראשונה לא אתם פרץ
יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו
כמשפט׃ ויתקדשו הכהנים והלוים
להעלות את ארון יהוה אלהי
ישראל׃ וישאו בני הלוים את
ארון האלהים כאשר צוה
משה כדבר יהוה בכתפם במטות
עליהם׃ ויאמר דויד
לשרי הלוים להעמיד את
אחיהם המשררים בכלי שיר
נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים
להרים בקול לשמחה׃
ויעמידו הלוים את הימן בן יואל
ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן
בני מררי אחיהם איתן בן

קושיהו׃ ועמהם אחיהם המשנים
זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות
ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומ
ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו
ומקניהו ועבד אדם ויעיאל
השערים׃ והמשררים הימן אסף
ואיתן במצלתים נחשת להשמיע׃
וזכריה ועזיאל ושמירמות ויח
ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו׃
ובניהו בנבלים על עלמות׃ ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם
ויעיאל ועזזיהו בכנרות על
השמינית לנצח׃ וכנניהו שר
הלוים במשא יסר במשא כי מ
מבין הוא׃ וברכיה ואלקנה
שערים לארון׃ ושבניהו ויושפט
ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו
ואליעזר הכהנים מחצצרים
בחצצרות לפני ארון האלהים
ועבד אדם ויחיה שערים לארון׃
ויהי דויד וזקני ישראל ושרי
האלפים ההלכים להעלות את
ארון ברית יהוה מן בית עבד
אדם בשמחה׃
ויהי בעזר האלהים את הלוים
נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו
שבעה פרים ושבעה אילים׃
ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל
הלוים הנשאים את הארון ו

על עלמות ב̇ דסמיכין בקריה · וסמנהון בנבלים על עלמות · על עלמות שיר · ודויד
ואליפלהו ב̇ · וסימנהון ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו וחברו · ס · ח̇ בטעם מושבותיכם הרותיה
גלוליכם תועבותיכם מבליגיתי למבראשונה ונקוביתך שקם · סימן
ומקניהו ב̇ בקריה כוליה · וסמנהון ומתתיהו ואליפלהו · ועמהם אחיהם המשנים ·

חשר ד פתח · וסמנ שואל · השר שמהות הזרח · וכנניה השר המשא המשררים · מיכאל השר הגדול · ושית קמי ·
יאשפר ב' וסימנ ויחלק לכל העם דנבי' · ויחלק לכל איש ישראל דדברי הימי' · ואשישה ב' וסמנ ויחלק · וחברו ·
ארון ברית האלהים ד' דסמי' · וסמנ ויעיאל · ובני ישראל · ושם שני בני עלי · והנה גם צדוק ובניה ויחזיאל ·

והמשררים וכנניה השר המשא
המשררים ועל דויד אפוד בד
וכל ישראל מעלים את ארון ברית
יהוה בתרועה ובקול שופר
ובחצצרות ובמצלתים משמעים
בנבלים וכנרות
ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר
דויד ומיכל בת שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את המלך
דויד מרקד ומשחק ותבז לו בלבה
ויביאו את
ארון האלהים ויציגו אתו בתוך
האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו
עלות ושלמים לפני האלהים
ויכל דויד מהעלות העלה
והשלמים ויברך את העם בשם
יהוה ויחלק לכל איש ישראל
מאיש ועד אשה לאיש ככר
לחם ואשפר ואשישה ויתן
לפני ארון יהוה מן הלוים משרתים
ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל
אסף הראש ומשנהו זכריה
יעיאל ושמירמות ויחיאל
ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד
אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות
ואסף במצלתים משמיע ובניהו
ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד
לפני ארון ברית האלהים

ביום ההוא אז נתן דויד בראש
להדות ליהוה ביד אסף ואחיו
הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילתיו
שירו לו זמרו לו שיחו בכל
נפלאתיו התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד זכרו נפלאתיו אשר
עשה מפתיו ומשפטי פיהו
זרע ישראל עבדו בני יעקב
בחיריו הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו זכרו
לעולם בריתו דבר צוה לאלף
דור אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית
עולם לאמר לך אתן ארץ
כנען חבל נחלתכם בהיותכם
מתי מספר כמעט וגרים בה
ויתהלכו מגוי אל גוי וממממלכה
אל עם אחר לא הניח לאיש
לעשקם ויוכח עליהם מלכים
אל תגעו במשיחי ובנביאי
אל תרעו שירו ליהוה כל
הארץ בשרו מיום אל יום
ישועתו ספרו בגוים את כבודו
בכל העמים נפלאתיו כי
גדול יהוה ומהלל מאד ונורא

ונורא ז' בקרי' כול' · וסימנהון לית תערץ מפניהם · כי יי' אלהיך · איום ונורא · ויי' נתן קולו · יודו שמך גדול
ונורא · אל נערץ בסוד קדושים רבה · פדות שלח לעמו · כי גדול יי' ומהלל מאד ונורא הוא ·
ועזו ד' וסמנ דרשו יי' ועזו · וחברו · בשחקים ועזו ואפו על כל עזביו · בקשו ז' · וסמנהון אשת ענוי
ג' בו · פני פניו תמיד וחברו וחד ובקשו כרחכרותיה · ספרו ג' · וסמנ ספרו נא לי · ספרו בגוים · בגוים ·
לאמר ט' רא פסו · וסמנ עזבו כנען · וחברו · לאסורים · ישלח · מארץ · הכהנים · מתי · שובו

ויאמרו ט׳ רפין בקריה׳ וסמנהון זקניך ויאמרו לך׳ אך שקר נחלו אבותינו׳ חוסה יי׳ על עמך׳
ויאמרו כלם׳ ויאמרו אמית׳ תמיד יגדל קדמיא׳ תמיד בגוים הנע׳ ולית דכו׳ בקרי ושאר ויאמרו׳

הוא על כל אלהים׃ כי כל
אלהי העמים אלילים ויהוה
שמים עשה׃ הוד והדר לפניו
עז וחדוה במקמו׃ הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז׃ הבו ליהוה כבוד
שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
חילו מלפניו כל הארץ אף
תכון תבל בל תמוט׃ ישמחו
השמים ותגל הארץ ויאמרו
בגוים יהוה מלך׃ ירעם הים
ומלואו יעלץ השדה וכל
אשר בו׃ אז ירננו עצי היער
מלפני יהוה כי בא לשפוט
את הארץ׃ הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃ ואמרו
הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
והצילנו מן הגוים להדות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך׃
ברוך יהוה אלהי ישראל מן
העולם ועד העלם ויאמרו
כל העם אמן והלל ליהוה׃
ויעזב שם לפני
ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו
לשרת לפני הארון תמיד לדבר
יום ביומו׃ ועבד אדם ואחיהם
ששים ושמונה ועבד אדם בן
ידיתון וחסה לשערים׃ ואת

צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני
משכן יהוה בבמה אשר בגבעון׃
להעלות עלות ליהוה על מזבח
העלה תמיד לבקר ולערב ולכל
הכתוב בתורת יהוה אשר צוה
על ישראל׃ ועמהם הימן וידיתון
ושאר הברורים אשר נקבו
בשמות להודות ליהוה כי לעולם
חסדו׃ ועמהם הימן וידותון
חצצרות ומצלתים למשמיעים
וכלי שיר האלהים ובני ידותון
לשער׃ וילכו כל העם איש לביתו
ויסב דויד לברך את ביתו׃
ויהי כאשר ישב דויד
בביתו ויאמר דויד אל נתן הנ
הנביא הנה אנכי יושב בבית
הארזים וארון ברית יהוה תחת
יריעות׃ ויאמר נתן אל דויד
כל אשר בלבבך עשה כי
האלהים עמך׃
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר
אלהים אל נתן לאמר׃ לך ואמרת
אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא
אתה תבנה לי הבית לשבת׃ כי
לא ישבתי בבית מן היום אשר
העליתי את ישראל עד היום
הזה ואהיה מאהל אל אהל
וממשכן׃ בכל אשר התהלכתי
בכל ישראל הדבר דברתי את

כל הבו טעמ׳ בבית הבו ליי׳ משפחות עמים׳ הבו ליי׳ כבוד ועז׳ הבו ליי׳ בני אלים׳ ושאר כל
קרי׳ דכותהו׳ מלרע בר מן חד מלעיל טעמ׳ בהי׳ וסימנ׳ הנה אמרתי הבו לי ומכסכם ל׳ מלעי׳
ומלואו כול׳ חסר׳ בר מן חד כול ירעם הים ומלואו׳ ושאר חסרין כי האלהים ו׳ דסמיכ׳ בקריה
וסמנ׳ לא אתם שלחתם׳ והיה כי תבאנה׳ כל אשר בלבבך דדברי הימים׳ בשמים׳ כי האלהים׃

כשם ה׳ וסמנהון חנוך ללשם׳ כשם הגדולים׳ כשם הגדולים אשר׳ גדולים ו׳ מל׳ וסמנ׳ גדולים
חקרי לב׳ כי עברו׳ כשם הגדולים דדברי הימים׳ כי מרפית׳ ויזבחו ביום ההוא׳ ויפקד עליהם׳
אויביך ז׳ מל׳ וסמנ׳ כן יאבדו׳ וההמון׳ פרזות׳ חפרו׳ ויאכריתה דשמו׳ וחברו דדברי הימי׳ וחברו׳

אחד שפטי ישראל אשר צויתי
לרעות את עמי לאמר למה לא
בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה
תאמר לעבדי לדויד כה אמר
יהוה צבאות אני לקחתיך מן
הנוה מן אחרי הצאן להיות נגיד
על עמי ישראל׃ ואהיה עמך
בכל אשר הלכת ואכרית את כל
אויביך מפניך ועשיתי לך שם
כשם הגדולים אשר בארץ׃ ושמתי
מקום לעמי ישראל
ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז
עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו
כאשר בראשונה׃ ולמימים
אשר צויתי שפטים על עמי
ישראל והכנעתי את כל אויביך
ואגד לך ובית יבנה לך יהוה׃ והיה
כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך
והקימותי את זרעך אחריך
אשר יהיה מבניך והכינותי את
מלכותו׃ הוא יבנה לי בית וכננתי
את כסאו עד עולם׃ אני אהיה
לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי
לא אסיר מעמו כאשר הסירותי
מאשר היה לפניך׃ והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו
יהיה נכון עד עולם׃ ככל הדברים
האלה וככל החזון הזה כן דבר
נתן אל דויד׃

ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה
ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי
ביתי כי הביאתני עד הלם׃ ותקטן
זאת בעיניך אלהים ותדבר על
בית עבדך למרחוק וראיתני
כתור האדם המעלה יהוה אלהים׃
מה יוסיף עוד דויד אליך לכבוד
את עבדך ואתה את עבדך ידעת׃
יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית
את כל הגדולה הזאת להדיע
את כל הגדלות׃ יהוה אין כמוך
ואין אלהים זולתך בכל אשר
שמענו באזנינו׃ ומי כעמך
ישראל גוי אחד בארץ אשר
הלך האלהים לפדות לו עם לשום
לך שם גדלות ונראות לגרש
מפני עמך אשר פדית ממצרים
גוים׃ ותתן את עמך ישראל לך
לעם עד עולם ואתה יהוה היית
להם לאלהים׃ ועתה יהוה הדבר
אשר דברת על עבדך ועל ביתו
יאמן עד עולם ועשה כאשר
דברת׃ ויאמן ויגדל שמך עד
עולם לאמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אלהים לישראל ובית
דויד עבדך נכון לפניך׃ כי אתה
אלהי גלית את אזן עבדך לבנות
לו בית על כן מצא עבדך להתפלל
לפניך׃ ועתה יהוה אתה הוא

למרחוק ח׳ וסמנ׳ ותקטן זאת בעיניך׳ וחברו׳ הלית שומעת למרחוק וחברו׳ ויצא שמו עד למרחוק׳ אשית דעי למרחוק
משם חפר אכל׳ והקול נשמע עד למרחוק׳ הגדולה ד׳ ג׳ מנהון מל׳ וחד חס׳ וסמנ׳ בעבור וחברו׳ ומי כעמך
דשמואל לך יי׳ הגדולה ויתן אלהים ג׳ וסמנ׳ ראו עתה על כן גדלת יי׳ אלהים׳ יי׳ אין כמוך
ועל ביתו ג׳ דסמיכ׳ וסמנהו והנביא׳ דברת על עבדך ועל ביתו׳ וחברו׳ הסירותי ג׳ מל׳ בקריה׳ וסמנהון
כאשר הסירותי מאשר היה לפניך׳ הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה׳

כל חמות רל חמות למו חמות תנינים חמות עכשוב כל פתחי׳ וכל חמות שם קריה קמצ׳ על עבדי ב׳
וסמנהון ויען דויאג האדומי׳ על עבדי הדדעזר דדברי הימים׳ ויתת כלי ב׳ דסמיכין׳ וסמנהון
ויתת כלי הזהב יאשר השיבותם׳ ומטבחת ומכון ערי הדדעזר דדברי הימים ולית דכוותהון׳

האלהים ותדבר על עבדך הטובה
הזאת ועתה הואלת לברך את
בית עבדך להיות לעולם לפניך
כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם
יח ויהי אחרי כן ויך
דויד את פלשתים ויכניעם ויקח
את גת ובנתיה מיד פלשתים ויך
את מואב ויהיו מואב עבדים
לדויד נשאי מנחה ויך דויד את
הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו
להציב ידו בנהר פרת וילכד
דויד ממנו אלף רכב ושבעת
אלפים פרשים ועשרים אלף
איש רגלי ויעקר דויד את כל
הרכב ויותר ממנו מאה רכב ויבא
ארם דרמשק לעזור להדדעזר
מלך צובה ויך דויד בארם עשרים
ושנים אלף איש וישם
דויד בארם דרמשק ויהי ארם
לדויד עבדים נשאי מנחה
ויושע יהוה לדויד בכל אשר
הלך ויקח דויד את שלטי הזהב
אשר היו על עבדי הדדעזר
ויביאם ירושלם ומטבחת ומכון
ערי הדדעזר לקח דויד נחשת
רבה מאד בה עשה שלמה את
ים הנחשת ואת העמודים ואת
כלי הנחשת
וישמע תעו מלך חמת כי הכה
דויד את כל חיל הדדעזר מלך
צובה וישלח את הדורם בנו אל
המלך דויד לשאול לו לשלום
ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר
ויכהו כי איש מלחמות תעו היה
הדדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת
גם אתם הקדיש המלך דויד
ליהוה עם הכסף והזהב אשר
נשא מכל הגוים מאדום וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק
ואבשי בן צרויה הכה את אדום
בגיא המלח שמונה עשר אלף
וישם באדום נציבים ויהיו כל
אדום עבדים לדויד ויושע יהוה
את דויד בכל אשר הלך
וימלך דויד על כל
ישראל ויהי עשה משפט וצדקה
לכל עמו ויואב בן
צרויה על הצבא ויהושפט בן
אחילוד מזכיר וצדוק בן אחיטוב
ואבימלך בן אביתר כהנים
ושושא סופר ובניהו בן יהוידע
על הכרתי והפלתי ובני דויד
הראשנים ליד המלך
יט ויהי אחרי כן וימת נחש
מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו
ויאמר דויד אעשה חסד עם
חנון בן נחש כי עשה אביו עמי
חסד וישלח דויד מלאכים

דשמואל ויהי כל אדום עבדים׳ דדברי הימים ויהיו כל אדום׳ וחד פסוק סימנ׳ ויהי בשכן ישראל׳
לקחת׳ למסע׳ לטהור׳ לחטאת׳ לחיות׳ לחיתם׳ לינים׳ למועד׳ להציב׳ לכנה׳ לדברו׳ לשעירים׳ לעגלים׳ ליוצא
ולקחת׳ ולמסע׳ ולטהור׳ ולחטאת׳ ולחיות׳ ולחיתם׳ ולינים׳ ולמועד׳ ולהציב׳ ולכנה׳ ולדברו׳ ולשעירים׳ ולעגלים׳ וליוצא

מדויהם יתרין בקריה מליה · וסמנהון ויכרת ית מדויהם בחיצי דשמואל · ויכרת ית מדויהם דדברי הימים
הערה ט׳ · וסמנהון ויקרעו שמלותם ויעמס איש · וידע · ונס · להראות יתחאב קומי · ויכת ית המים הערה ·
ובני עמון דדברי הימים · וחד הערה והקינה למשפטי מן ליע הקינה ושארא שם קרתא ול׳ דחתהון ·

לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד
אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו׃
ויאמרו שרי בני עמון לחנון המ
מכבד דויד את אביך בעיניך כי
שלח לך מנחמים הלא בעבור
לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו
עבדיו אליך׃
ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם
ויכרת את מדויהם בחצי עד
המפשעה וישלחם׃ וילכו ויגידו
לדויד על האנשים וישלח לק
קראתם כי היו האנשים נכלמים
מאד ויאמר המלך שבו בירחו
עד אשר יצמח זקנכם ושבתם׃
ויראו בני עמון כי התבאשו עם
דויד וישלח חנון ובני עמון אלף
ככר כסף לשכר להם מן ארם
נהרים ומן ארם מעכה ומצובה
רכב ופרשים׃ וישכרו להם שנים
ושלשים אלף רכב ואת מלך
מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו
לפני מידבא ובני עמון נאספו
מעריהם ויבאו למלחמה׃ ויש
וישמע דויד וישלח את יואב
ואת כל צבא הגבורים׃ ויצאו
בני עמון ויערכו מלחמה פתח
העיר והמלכים אשר באו לבדם
בשדה׃ וירא יואב כי היתה פני
המלחמה אליו פנים ואחור

ויבחר מכל בחור בישראל ויערך
לקראת ארם׃ ואת יתר העם נתן
ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת
בני עמון׃ ויאמר אם תחזק ממני
ארם והיית לי לתשועה ואם
בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃
חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד
ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו
יעשה׃ ויגש יואב והעם אשר
עמו לפני ארם למלחמה וינוסו
מפניו׃ ובני עמון ראו כי נס ארם
וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו
ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם׃
וירא ארם כי נגפו
לפני ישראל וישלחו מלאכים
ויוציאו את ארם אשר מעבר
הנהר ושופך שר צבא הדדעזר
לפניהם׃ ויגד לדויד ויאסף את כל
ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך
אלהם ויערך דויד לקראת ארם
מלחמה וילחמו עמו׃ וינס ארם
מלפני ישראל ויהרג דויד מארם
שבעת אלפים רכב וארבעים אלף
איש רגלי ואת שופך שר הצבא
המית׃ ויראו עבדי
הדדעזר כי נגפו לפני ישראל
וישלימו עם דויד ויעבדהו ולא
אבה ארם להושיע את בני עמון
עוד׃ ויהי לתשובת

הגבורים ז׳ מל׳ בקריה מליה · וסמנהון ושמעי ורעי והגבורים · ואת נתן הנביא עלו הסוסים · קריתו זאת ·
אלה עשו שלשת הגבורים דדברי הימים · וישמע דויד וישלח את יואב · ויקהל דויד · ושארה חסרין ·
מן ארם ב׳ דסמיכין ב׳ בקריה · וסמנהון מן ארם ינחני בלק מלך מואב · לשכר להם מן ארם נהרים ·
לתשועה ב׳ · וסמנהון אם תחזק ארם והיית לי · שקר הסוס לתשועה · ערי אלהינו ב׳ וסמנהון
חזק ונתחזקה בעד עמינו · וחברו דשמואל · איש רגלי ד׳ · וסמנ׳ והתיצבו · וילכד · והכרו · וינס ארם ד״ה

וימצאה ב׳ בקריה · וסמנהון וימצאה מלאך יי׳ על עין המים · וימצאה משקל ככר זהב · וכה ז׳ וסמיכין
וכה אדע · וכה יחסר · וכה יתכן יקרה · וישר ג׳ בקריה כתב שין · וסמנהון ויושר אבימלך על
ישראל שלש שנים · וישר במגרה דשמואל · וישר במגרה דדברי הימים ·

השנה לעת צאת המלכים וינהג
יואב את חיל הצבא וישחת
את ארץ בני עמון ויבא ויצר
את רבה ודויד ישב בירושלם
ויך יואב את רבה ויהרסה׃
ויקח דויד את עטרת
מלכם מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה אבן יקרה
ותהי על ראש דויד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד׃ ואת העם
אשר בה הוציא וישר במגרה
ובחריצי הברזל ובמגרות וכן
יעשה דויד לכל ערי בני עמון
וישב דויד וכל העם ירושלם׃
ויהי אחריכן ותעמד
מלחמה בגזר עם פלשתים אז
הכה סבכי החשתי את ספי
מילדי הרפאים ויכנעו׃
ותהי עוד מלחמה את
פלשתים ויך אלחנן בן יעור
את לחמי אחי גלית הגתי ועץ
חניתו כמנור ארגים׃
ותהי עוד מלחמה בגת ויהי
איש מדה ואצבעתיו שש
ושש עשרים וארבע וגם הוא
נולד להרפא׃ ויחרף את ישראל
ויכהו יהונתן בן שמעא אחי
דויד׃ אל נולדו להרפא בגת ויפלו
ביד דויד וביד עבדיו׃

כא ויעמד שטן על ישראל ויסת
את דויד למנות את ישראל׃
ויאמר דויד אל יואב ואל שרי
העם לכו ספרו את ישראל
מבאר שבע ועד דן והביאו אלי
ואדעה את מספרם׃ ויאמר
יואב יוסף יהוה על עמו כהם
מאה פעמים הלא אדני המלך
כלם לאדני לעבדים למה יבקש
זאת אדני למה יהיה לאשמה
לישראל׃ ודבר המלך חזק על
יואב ויצא יואב ויתהלך בכל
ישראל ויבא ירושלם׃ ויתן יואב
את מספר מפקד העם אל דויד
ויהי כל ישראל אלף אלפים
ומאה אלף איש שלף חרב
ויהודה ארבע מאות ושבעים א
אלף איש שלף חרב׃ ולוי ובנימן
לא פקד בתוכם כי נתעב דבר
המלך את יואב׃ וירע בעיני
האלהים על הדבר הזה ויך את
ישראל׃ ויאמר דויד אל האלהים
חטאתי מאד אשר עשיתי את
הדבר הזה ועתה העבר נא את
עון עבדך כי נסכלתי מאד׃
וידבר יהוה אל גד
חזה דויד לאמר׃ לך ודברת אל
דויד לאמר כה אמר יהוה שלש
אני נטה עליך בחר לך אחת

וגם הוא ז׳ דסמיכין · וסמנהון וגם הוא יגדל · וגם הוא עדי אבד · ילד להרפא · נולד להרפא · נולד להרפה ·
טוב תאר · חכם ויבא רע · וגם הוא נדחת לינא · ספרו תרין בקריה · וסמנהון לכו ספרו את ישראל
ספרו מגדליה · על עמו ה׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון לנגיד על עמו · למשחך למלך על עמו על ישראל
ויקרא יי׳ לארצו ויחמל על עמו · יוסף דדברי הימים · כי חמל על עמו ועל · ולית דכותהון
חזק ה׳ פתח · וסמנהון לשבור בתוך הבאים · ויחזק יוסף את כל אדמות · ודבר המלך חזק על יואב · וירא

היבסי ה׳ חס נא׳ וסמנהון ומלך׳ ושל אחריו׳ וישלח׳ עלה הקם מזבח לי״י׳ כי יעלה להקים מזבח לי״י
למנות ה׳ בקריה׳ וסמנהון ושמתי את זרעך׳ למנות ימינו כן הודע׳ ויעמד שטן על ישראל׳ הלא
אני אמרתי׳ החל למנות׳ קבל ל׳ כותיה׳ אפלה ל׳ כותיה׳ להשחיתה ל׳ כותיה׳

אלפ
בית
מיחד
וחד
חד א
וחדלא
וכו׳ ל׳ דש

אבגל
לאבגל
בעליהן
לבעליהן
בניהן
לבניהן
בקיעם
לבקעם
גבי
לגבי
הביח
להבוח
הוללים
להוללים
הודיעך
להודיעך
חדית
לחדית
חטאה
לחטאה
טבחה
לטבחה
ימיא
לימיא
יקדית
ליקדית
ייודעך
ליודעך
כרמו
לכרמו
מרכבה
למרכבה
משנאת
למשנאת
מועדה
למועדה
מעדנים
למעדנים
מעשירו
למעשירו
מצוית
למצוית
קוינך
לקוינך
קרבה
לקרבה
רויה
לרויה
רבבה
לרבבה
שתנים
לשתנים
תתים
לתתים

מהם ואעשה לך׃ ויבא גד אל
דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל
לך׃ אם שלוש שנים רעב ואם
שלשה חדשים נספה מפני צריך
וחרב אויביך למשגת ואם שלשת
ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך
יהוה משחית בכל גבול ישראל
ועתה ראה מה אשיב את שלחי
דבר׃ ויאמר דויד
אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד
יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד
אדם אל אפל׃ ויתן יהוה דבר
בישראל ויפל מישראל שבעים
אלף איש׃ וישלח האלהים
מלאך לירושלם להשחיתה
וכהשחית ראה יהוה וינחם על
הרעה ויאמר למלאך המשחית
רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה
עמד עם גרן ארנן היבוסי׃ וישא
דויד את עיניו וירא את מלאך
יהוה עמד בין הארץ ובין השמים
וחרבו שלופה בידו נטויה על
ירושלם ויפל דויד והזקנים
מכסים בשקים על פניהם׃ ויאמר
דויד אל האלהים הלא אני
אמרתי למנות בעם ואני הוא
אשר חטאתי והרע הרעותי
ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי
תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך

לא למגפה׃ ומלאך
יהוה אמר אל גד לאמר לדויד
כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה
בגרן ארנן היבסי׃ ויעל דויד
בדבר גד אשר דבר בשם יהוה׃
וישב ארנן וירא את המלאך
וארבעת בניו עמו מתחבאים
וארנן דש חטים׃ ויבא דויד עד
ארנן ויבט ארנן וירא את דויד
ויצא מן הגרן וישתחו לדויד
אפים ארצה׃ ויאמר דויד אל
ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה
בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו
לי ותעצר המגפה מעל העם׃
ויאמר ארנן אל דויד קח לך
ויעש אדני המלך הטוב בעיניו
ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים
לעצים והחטים למנחה הכל
נתתי׃ ויאמר המלך דויד לארנן
לא כי קנה אקנה בכסף מלא
כי לא אשא אשר לך ליהוה
והעלות עולה חנם׃ ויתן דויד
לארנן במקום שקלי זהב משקל
שש מאות׃ ויבן שם דויד מזבח
ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויקרא אל יהוה ויענהו באש
מן השמים על מזבח העלה׃
ויאמר יהוה למלאך
וישב חרבו אל נדנה׃ בעת ההיא

הלוא אני ג׳ דסמיכן בקריה כולה׳ וסמנהון מבלעדי מחשה׳ הלוא אני אמרתי למנות בעם דדברי
הימים׳ ובעמך ג׳ בקריה׳ וסמנהון ובכה ובעמך ובכל עבדיך ובעבדיך׳ תהי נא ידך בי
ובבית אבי דדברי הימים׳ קנה ג׳ בקריה׳ וסמ׳ תרין כתבין ה׳ וחד כת׳ ו׳ וסמנהון וכי
תמכרו ממכר לעמיתך׳ ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף׳

בריאות ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ · וסמנהון בריאות דויד כי ענהו · בריאות היאלהים · וחד ובריאות יי׳) כי נבנעו ·
נבעת ב׳ בקריה כוליה · וסמנהון כי נבעת מפני חרב מלאך יי׳) · והמן נבעת מלפני המלך והמלכה
לאין ה׳ בקריה · וסמנהון לאין מספר · מרפא · שארית ופליטה · שארית · מחיה · לאין משא

בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן
ארנן היבוסי ויזבח שם ומשכן
יהוה אשר עשה משה במדבר
ומזבח העולה בעת ההיא בבמה
בגבעון ולא יכל דויד ללכת
לפניו לדרש אלהים כי נבעת
מפני חרב מלאך יהוה
כב ויאמר דויד זה הוא בית
יהוה האלהים וזה מזבח לעלה
לישראל ויאמר
דויד לכנוס את הגרים אשר
בארץ ישראל ויעמד חצבים
לחצוב אבני גזית לבנות בית
האלהים וברזל לרב למסמרים
לדלתות השערים ולמחברות
הכין דויד ונחשת לרב אין משקל
ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו
הצידנים והצרים עצי
ארזים לרב לדויד
ויאמר דויד שלמה בני נער ורך
והבית לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולתפארת לכל
הארצות אכינה נא לו ויכן דויד
לרב לפני מותו
ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות
בית ליהוה אלהי ישראל
ויאמר דויד לשלמה בני
אני היה עם לבבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ויהי עלי דבר

יהוה לאמר דם לרב שפכת ומל-
חמות גדלות עשית לא תבנה
בית לשמי כי דמים רבים שפכת
ארצה לפני הנה בן נולד לך
הוא יהיה איש מנוחה והנחותי
לו מכל אויביו מסביב כי שלמה
יהיה שמו ושלום ושקט אתן על
ישראל בימיו הוא יבנה בית
לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו
לאב והכינותי כסא מלכותו על
ישראל עד עולם עתה בני יהי
יהוה עמך והצלחת ובנית בית
יהוה אלהיך כאשר דבר עליך
אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוך
על ישראל ולשמור את תורת
יהוה אלהיך אז תצליח אם תש-
מור לעשות את החקים ואת
המשפטים אשר צוה יהוה את
משה על ישראל חזק ואמץ אל
תירא ואל תחת הנה בעניי הכינותי
לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף
וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת
ולברזל אין משקל כי לרב היה
ועצים ואבנים הכינותי ועליהם
תוסיף ועמך לרב עשי מלאכה
חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם
בכל מלאכה לזהב לכסף ולנחשת
ולברזל אין מספר קום ועשה
ויהי יהוה עמך ויצו דויד לכל

לפני מותו ד׳ בקריה · וסמנהון והבאת לאביך ואכל · ויצוו את יוסף לאמר אביך צוה · וזאת הברכה אשר
ברך · ויכן דויד לרב לפני מותו ולשמור ג׳ מל׳ · וסמנהון אך יתן לך יי׳) ויעמד המלך דדברי
הימים · מחזיקים על אחיהם · וה׳ לשמור · נולד ג׳ קמצ׳ בקריה · וסמנהון ויקרא על המזבח ·
הנה בן נולד לך · יבואו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה · ויצוך תרתין בקריה כוליה · וסמנהון
אך יתן יי׳) לך שכל ובינה ויצוך · ויצוך לנגיד על ישראל · ולית דכותיה

וימלך ה' מקריה · וסמנהון שלמה בנו · על ישראל · מתניה דודו · פרעה אליקים אחיו צדקיהו
והכהנים והלוים ה' דסמיכין בקריה כוליה · וסמנהון התיצבו · ויאסף את כל שרי ישראל ·
הפסח · וישמיעו · ויעל המלך · בעשה · ויקומו · בגדלו · ולית דכותהון · וזנא ל' וכת ק' ·

שרי ישראל לעזור לשלמה בנו׃
הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב כי נתן
בידי את ישבי הארץ ונכבשה
הארץ לפני יהוה ולפני עמו׃
עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש
ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את
מקדש יהוה האלהים להביא
את ארון ברית יהוה וכלי קדש
האלהים לבית הנבנה לשם יהוה׃
ודויד זקן ושבע ימים כג
וימלך את שלמה בנו על ישראל׃
ויאסף את כל שרי ישראל וה
והכהנים והלוים׃ ויספרו הלוים
מבן שלשים שנה ומעלה ויהי
מספרם לגלגלתם לגברים
שלשים ושמונה אלף׃ מאלה
לנצח על מלאכת בית יהוה
עשרים וארבעה אלף ושטרים
ושפטים ששת אלפים׃ וארבעה
אלפים שערים וארבעת אלפים
מהללים ליהוה בכלים אשר
עשיתי להלל׃ ויחלקם דויד
מחלקות לבני לוי לגרשון קהת
ומררי׃ לגרשני
לעדן ושמעי׃ בני לעדן הראש
יחיאל וזתם ויואל שלשה׃
בני שמעי שלמות
וחזיאל והרן שלשה אלה

ראשי האבות ללעדן׃ ובני שמעי
יחת זינא ויעוש ובריעה אלה
בני שמעי ארבעה׃ ויהי יחת
הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה
לא הרבו בנים ויהיו לבית אב
לפקדה אחת׃
בני קהת עמרם יצהר חברון
ועזיאל ארבעה׃
בני עמרם אהרן ומשה ויבדל
אהרן להקדישו קדש קדשים
הוא ובניו עד עולם להקטיר
לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו
עד עולם׃ ומשה איש האלהים
בניו יקראו על שבט הלוי׃
בני משה גרשום וא
ואליעזר׃ בני גרשום שבואל
הראש׃ ויהיו בני אליעזר רחביה
הראש ולא היה לאליעזר בנים
אחרים ובני רחביה רבו למעלה׃
בני יצהר שלמית
הראש׃ בני חברון
יריהו הראש אמריה השני
יחזיאל השלישי ויקמעם
הרביעי׃ בני עזיאל
מיכה הראש וישיה השני׃
בני מררי מחלי ומושי
בני מחלי אלעזר וקיש׃ וימת
אלעזר ולא היו לו בנים כי אם
בנות וישאום בני קיש אחיהם׃

גרשון תרין בסיפר' · וסמנהון בני לוי קדמיה דספר' · ויחלקם דויד · וכל קריה דכותהון בר מן ד'
וסמנהון · זכריה · זכריה · ויקימו להם פינחס · וזיזה ב' חד כת' א' וחד כת' ה' וסימנהון וזיזא
בן שפעי כת' א' · וזיזה השני כת' ה' · ויחלקם ב' וסמנהון · מחלקות ויגדוך · ללעדן ג' ·
וסמנהון שלומית יחזיאל בני לעדן בני הגרשני תרין בפסוק · יקראו ב' וסמנהון יקראו כמחל' ·
ומשה איש האלהים בניו · וישאום ב' חד חס' וחד מל' · וסמ' וישאם בכתנתם חס' · וישאום בני קיש מל' ·

כל אב קמי׳ בכל קריה בר מן חד פת׳ וסימנהון כי אב המון גוים נתתיך · כל עד פתח ולית בהון קמיצא ·
לפקודיהם פקדיהם כלהון חסר׳ בלישנ׳ כולה בר מן חד מל׳ · וסמ׳ אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות
ולעמד ג׳ · וסמנהון ולעמד לפני העדה לשרתם · להקהל ולעמד על נפשם · בבקר בבקר להודות ולהלל ·

בני מושי מחלי ועדר וירמות
שלושה: אלה בני לוי לבית
אבותיהם ראשי האבות לפקוד
יהם במספר שמות לגלג
לתם עשה המלאכה לעב
דת בית יהוה מבן עשרים
שנה ומעלה: כי אמר דויד הניח
יהוה אלהי ישראל לעמו וי
שכן בירושלם עד לעולם:
וגם ללוים אין לשאת את המש
כן ואת כל כליו לעבדתו:
כי בדברי דויד האחרונים המה
מספר בני לוי מבן עשרים שנה
ולמעלה: כי מעמדם ליד בני
אהרן לעבדת בית יהוה על
החצרות ועל הלשכות ועל
טהרת לכל קדש ומעשה עבדת
בית האלהים: וללחם המערכת
ולסלת למנחה ולרקיקי המצות
ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה
ומדה: ולעמד בבקר בבקר
להדות ולהלל ליהוה וכן לערב:
ולכל העלות עלות ליהוה
לשבתות ולחדשים ולמעדים
במספר כמשפט עליהם תמיד
לפני יהוה: ושמרו את משמרת
אהל מועד ואת משמרת הקדש
ומשמרת בני אהרן אחיהם
לעבדת בית יהוה:

ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
וימת נדב ואביהוא לפני אביהם
ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר
ואיתמר: ויחלקם דויד וצדוק
מן בני אלעזר ואחימלך מן בני
איתמר לפקדתם בעבדתם: וימצאו
בני אלעזר רבים לראשי הגברים
מן בני איתמר ויחלקום לבני
אלעזר ראשים לבית אבות ששה
עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה: ויחלקום בגורלות אלה
עם אלה כי היו שרי קדש ושרי
האלהים מבני אלעזר ובבני
איתמר: ויכתבם
שמעיה בן נתנאל הסופר מן ה
לוי לפני המלך והשרים וצדוק
הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי
האבות לכהנים וללוים בית אב
אחד אחז לאלעזר ואחז אחז
לאיתמר: ויצא הגורל
הראשון ליהויריב לידעיה השני:
לחרם השלשי לשערים הרבעי:
למלכיה החמשי למימן הששי:
להקוץ השביעי לאביה השמיני:
לישוע התשעי לשכניהו העשרי:
לאלישיב עשתי עשר ליקים
שנים עשר לחפה שלשה עשר
לישבאב ארבעה עשר לבלגה

ולכל ד׳ ראשי פסו׳ · וסמנהון ולכל בני ישראל · חית היתרין · היד החזקה · ולכל העלות עלות · ויאת
[illegible]
[illegible]
ל׳ · ל׳ · ל׳ · ל׳ · ל׳ · ל׳ · ל׳ · ל׳ · ל׳
להקוץ · לאלישיב · לחפה · לישבאב · לאמר · להפיצץ · ליחזקאל · למעזיה · לבלגה · למעזיהו

שובאל ג׳ בקריה כולה׳ וסמנהון ולבני לוי הנותרים׳ לבני עמרם שובאל׳ שנים בפסוק דין׳ לשלשה עשר שובאל בנו ואחיו׳ העשרים ב׳ בקריה כולה׳ וסמנהון בעבור העשרים׳ ליחזקאל העשרים׳
ליוסף ח׳ וסימנהון ויולד ויספר ויגד ליוסף הנה אביך׳ כה תתאמרו׳ קח לך עץ אחד׳ כי יהודה׳

חמשה עשר לאמר ששה עשר׃
לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה
עשר׃ לפתחיה תשעה עשר
ליחזקאל העשרים׃ ליכין אחד
ועשרים לגמול שנים ועשרים׃
לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו
ארבעה ועשרים׃
אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית
יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם
כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל׃
ולבני לוי הנותרים לבני
עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו׃
לרחביהו לבני רחביהו הראש יש
שיה׃ ליצהרי שלמות
לבני שלמות יחת׃ ובני יריהו אמר
יהו השני יחזיאל השלישי
יקמעם הרביעי׃ בני עזיאל מיכה
לבני מיכה שמיר׃ אחי מיכה
ישיה לבני ישיה זכריהו׃
בני מררי מחלי ומושי בני
יעזיהו בנו׃ בני מררי
ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי׃
למחלי אלעזר ולא היה לו
בנים׃ לקיש בני קיש יר
חמאל׃ ובני מושי מחלי
ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית
אבתיהם׃ ויפילו גם הם גורלות לע
מת אחיהם בני אהרן לפני
דויד המלך וצדוק ואחימלך

וראשי האבות לכהנים וללוים
אבות הראש לעמת אחיו הקטן׃
ויבדל דויד ושרי
הצבא לעבדה לבני אסף והימן
וידותון הנביאים בכנרות בנבלים
ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מ
לאכה לעבדתם׃ לבני אסף זכור
ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף
על יד אסף הנבא על ידי המלך׃
לידותון בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה
על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא
על הדות והלל ליהוה׃
להימן בני הימן בקיהו מתניהו
עזיאל שבואל וירימות חנניה
חנני אליאתה גדלתי ורממתי
עזר ישבקשה מלותי הותיר
מחזיאות׃ כל אלה בנים להימן
חזה המלך בדברי האלהים להרים
קרן ויתן האלהים להימן
בנים ארבעה עשר ובנות שלוש׃
כל אלה על ידי אביהם בשיר
בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות
לעבדת בית האלהים על ידי
המלך אסף וידותון והימן׃ ויהי
מספרם עם אחיהם מלמדי שיר
ליהוה כל המבין מאתים שמונים
ושמונה׃ ויפילו גורלות משמרת
לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד׃

ויצא הגורל הראשון׳ וב׳ וליוסף׳ וסמנהון ליוסף ילד׳ וליוסף אמר מברכת׳ בשיר ג׳ וסמנהון
בשיר לא ישתו יין׳ ויהיו משררים׳ כל אלה על ידי אביהם׳ מלמדי ב׳ וסמנהון שיר ליהוה׳
מלמדי מלחמה ותרועה חס׳ ויבדל ג׳ בקריה וסמנהון האור׳ המים׳ ויבדל דויד׳ ורממתי
ב׳ חד מל וחד חס׳ גדלתי ב׳ וסמנהון בנים בחורים אלה יאתה גדלתי׳ וחד לשנים עשר לגדלתי׳

שובאל ג׳ בקריה כולה · וסמנהון ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל בן · לשלשה עשר שובאל
ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳
לישבקשה · ושושיא · ויושה · ממרשה · למחזיאות · לגדלתי · לאליתה · לרממתי ·

וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הָרִאשׁוֹן לְיוֹסֵף
לְאָסָף גְּדַלְיָהוּ הַשֵּׁנִי הוּא
וְאֶחָיו וּבָנָיו שְׁנֵים עָשָׂר
הַשְּׁלִשִׁי זַכּוּר בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ הָרְבִיעִי לַיִּצְרִי בָּנָיו
וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ הַחֲמִישִׁי
נְתַנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
הַשִּׁשִּׁי בֻקִּיָּהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ הַשְּׁבִעִי
יְשַׂרְאֵלָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
הַשְּׁמִינִי יְשַׁעְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ הַתְּשִׁיעִי
מַתַּנְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
הָעֲשִׂירִי שִׁמְעִי בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ עַשְׁתֵּי עָשָׂר
עֲזַרְאֵל בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
הַשְּׁנֵים עָשָׂר לַחֲשַׁבְיָה
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּבָאֵל בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְאַרְבָּעָה עָשָׂר
מַתִּתְיָהוּ בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ לַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
לִירֵמוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לְשִׁשָּׁה עָשָׂר לַחֲנַנְיָהוּ בָּנָיו
וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְשִׁבְעָה
עָשָׂר לְיָשְׁבְּקָשָׁה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ לִשְׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֲנָנִי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לְתִשְׁעָה עָשָׂר לְמַלּוֹתִי בָּנָיו וְאֶחָיו

שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְעֶשְׂרִים
לֶאֱלִיָּתָה בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לְאֶחָד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃
לִשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לְגִדַּלְתִּי בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ לִשְׁלֹשָׁה
וְעֶשְׂרִים לְמַחֲזִיאוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְאַרְבָּעָה
וְעֶשְׂרִים לְרוֹמַמְתִּי עֶזֶר בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ לְמַחְלְקוֹת
לְשֹׁעֲרִים לַקָּרְחִים מְשֶׁלֶמְיָהוּ
בֶּן קֹרֵא מִן בְּנֵי אָסָף׃ וְלִמְשֶׁלֶמְיָהוּ
בָּנִים זְכַרְיָהוּ הַבְּכוֹר יְדִיעֲאֵל הַשֵּׁנִי
זְבַדְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי יַתְנִיאֵל הָרְבִיעִי׃
עֵילָם הַחֲמִישִׁי יְהוֹחָנָן הַשִּׁשִּׁי
אֶלְיְהוֹעֵינַי הַשְּׁבִיעִי׃ וּלְעֹבֵד אֱדֹם
בָּנִים שְׁמַעְיָה הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשֵּׁנִי
יוֹאָח הַשְּׁלִשִׁי וְשָׂכָר הָרְבִיעִי וּנְתַנְאֵל
הַחֲמִשִׁי׃ עַמִּיאֵל הַשִּׁשִּׁי
יִשָּׂשכָר הַשְּׁבִיעִי פְּעֻלְּתַי הַשְּׁמִינִי
כִּי בֵרְכוֹ אֱלֹהִים׃ וְלִשְׁמַעְיָה בְנוֹ
נוֹלַד בָּנִים הַמִּמְשָׁלִים לְבֵית
אֲבִיהֶם כִּי גִבּוֹרֵי חַיִל הֵמָּה׃
בְּנֵי שְׁמַעְיָה עָתְנִי וּרְפָאֵל וְעוֹבֵד
אֶלְזָבָד אֶחָיו בְּנֵי חָיִל אֱלִיהוּ
וּסְמַכְיָהוּ׃ כָּל אֵלֶּה מִבְּנֵי עֹבֵד אֱדֹם
הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וַאֲחֵיהֶם אִישׁ חַיִל
בַּכֹּחַ לַעֲבֹדָה שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם לְעֹבֵד
אֱדֹם׃ וְלִמְשֶׁלֶמְיָהוּ בָּנִים וְאַחִים

וכדיהו ב׳ וחד חבדיהו · וסמנהון ולמשלמיהו בנים · ועמהם הלוים והנה אמריהו כהן הראש · וחד
וזכריהו · גול ל׳ זקן קמ׳ · עזר ל׳ זקן קמ׳ · ושכר ב׳ בתרי לישנ׳ · וסמנהון ושכר לית היה לו לחזלו
יואח השלישי ושכר הרביעי · ברכו ד׳ · וסמנהון כריח השדה אשר ברכו · וישטם · עמיאל · אשר
ברכו יי׳ צבאות · אליהו ד׳ חס׳ א׳ · וסמנהון אליהו וסמכיהו · מיתחי דוד · ואליהו חכה · הזאת
חשבת · בכח ל׳ דגש · וסמנהון ימינך יי׳ · הרימי בכח · איש חיל בכח · קול יי׳ על המים

חיל ב̇ קמ̇צ̇ וסמנהון ולמשלמיהו ויקהל וישכר מספר · וכל אתנ̇ וסות פסוק דכותהון קמצין ושאר פתח ·
במסלה ב בקריה · וסמנה̇ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה · במסלה העולה משמר שנים שנים ג̇
דסמיכין בקריה · וסמנה̇ שנים שנים מכל הבשר · שנים שנים באו אל נח · ולאספים שנים שנים ·

בני חיל שמונה עשר
ולחסה מן בני מררי בנים שמרי
הראש כי לא היה בכור וישימהו
אביהו לראש חלקיהו השני
טבליהו השלשי זכריהו הרבעי
כל בנים ואחים לחסה שלשה
עשר לאלה מחלקות השערים
לראשי הגברים משמרות לעמת
אחיהם לשרת בבית יהוה ויפילו
גורלות כקטן כגדול לבית אבותם
לשער ושער ויפל
הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו
בנו יועץ בשכל הפילו גורלות
ויצא גורלו צפונה לעבד אדם
נגבה ולבניו בית האספים לשפים
ולחסה למערב עם שער שלכת
במסלה העולה משמר לעמת
משמר למזרח הלוים ששה
לצפונה ליום ארבעה לנגבה
ליום ארבעה ולאספים שנים
שנים לפרבר למערב ארבעה
למסלה שנים לפרבר אלה
מחלקות השערים לבני הקרחי
ולבני מררי והלוים אחיה על
אוצרות בית האלהים ולאצרות
הקדשים בני לעדן בני הגרשני
ללעדן ראשי האבות ללעדן
הגרשני יחיאלי בני יחיאלי זתם
ויואל אחיו על אצרות בית יהוה

לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי
ושבאל בן גרשום בן משה נגיד
על האצרות ואחיו לאליעזר
רחביהו בנו וישעיהו בנו ויורם בנו
וזכרי בנו ושלמית בנו הוא
שלמות ואחיו על כל אצרות
הקדשים אשר הקדיש דויד
המלך וראשי האבות לשרי
האלפים והמאות ושרי הצבא
מן המלחמות ומן השלל הקד
הקדישו לחזק לבית יהוה וכל
ההקדיש שמואל הראה ושאול
בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן
צרויה כל המקדיש על יד
שלמית ואחיו
ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה
החיצונה על ישראל לשטרים
ולשפטים לחברוני חשביהו
ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות
על פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה
ולעבדת המלך לחברוני יריה
הראש לחברוני לתלדתיו לאבות
בשנת הארבעים למלכות דויד
נדרשו וימצא בהם גבורי חיל
ביעזיר גלעד ואחיו בני חיל
אלפים ושבע מאות ראשי הא
האבות ויפקידם דויד המלך
על הראובני והגדי וחצי שבט

יחיאלי ב̇ בקריה · וסמנהון ללעדן הגרשני יחיאלי · בני יחיאלי זתם ויואל · מערבה ג̇ בקריה ·
וסמנהון ומעבר לירדן מערבה · וישרם למטה מערבה לעיר דויד · ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר ·
הארבעים ג̇ בקריה · וסמנהון בעבור הארבעים · ליציאת בני ישראל · למלכות דויד נדרשו וימצא
ביעזיר ב̇ מליא̇ בלישנ̇ · וסמנהון ואת יעזיר ואת מגרשיה · וימצא בהם גברי חיל ביעזיר גלעד ·

המנשי למנשי ד׳ וסמנהון יאת בצר׳ ונקח יאת׳ מן הירדן׳ ויאחיר בני חיל׳ הבאה ג׳ בטעם מלרע׳
וסמנהון יוצאי יריחו׳ למספרם׳ ויתן יי׳ את האשה׳ הינבאות הבקריה׳ וסמנהון ויהי הינבאות
שמעו והעידו הנגע ט׳ הנני מקים׳ מן בני פרץ׳ דודי ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסמ׳ דודי האחוחי מל׳ ואת דדי לך חס׳

המנשי לכל דבר האלהים ודבר
המלך: ובני ישראל כז
למספרם ראשי האבות ושרי
האלפים והמאות ושטריהם
המשרתים את המלך לכל
דבר המחלקות הבאה והיצאת
חדש בחדש לכל חדשי השנה
המחלקת האחת עשרים ו
וארבעה אלף:
על המחלקת הראשונה לחדש
הראשון ישבעם בן זבדיאל
ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: מן בני פרץ הראש לכל
שרי הצבאות לחדש הראשון:
ועל מחלקת החדש
השני דודי האחוחי ומחלקתו
ומקלות הנגיד ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
שר הצבא השלישי לחדש
השלישי בניהו בן יהוידע הכהן
ראש ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף: הוא בניהו
גבור השלשים ועל השלשים
ומחלקתו עמיזבד בנו:
הרביעי לחדש הרביעי
עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו
אחריו ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף:
החמישי לחדש החמישי השר

שמהות היזרח ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
הששי לחדש הששי עירא
בן עקש התקועי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
השביעי לחדש השביעי
חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
השמיני לחדש השמיני
סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
התשיעי לחדש התשיעי
אביעזר הענתתי לבנימיני ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
העשירי לחדש העשירי
מהרי הנטופתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
עשתי עשר לעשתי
עשר החדש בניה הפרעתוני מן
בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף:
השנים עשר לשנים עשר החדש
חלדי הנטופתי לעתניאל ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
ועל שבטי ישראל
לראובני נגיד אליעזר בן זכרי
לשמעוני שפטיהו בן מעכה:
ללוי חשביה בן קמואל
לאהרן צדוק: ליהודה אליהו

בניה ז׳ בקריה׳ וסמנהון ויואב׳ כהנביאי ופלטיה בן בניה׳ ואליועיני׳ מן קבצאל דדברי הימים׳ איתי בן
ריבי עשתי עשר ויחזיאל וכל עזרית דכותהון׳ השנים עשר ב׳ דסמיכין׳ וסמנהון השנים עשר
לחשביה׳ השנים עשר לשנים עשר החדש׳ לשמעוני ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסמנהון נשיא בית אב׳
ועל שבטי בשראה מל׳ קמואל ג׳ בקריה׳ וסמנהון אבי ארם׳ שפטן ללוי חשביה בן קמואל׳
אליהו ד׳ חס א׳ וסמנהון מיתתי דוד׳ תכה׳ הזית חשבת׳ ליהודה אליהו׳ ושאר אליהוא מל׳

בזאת ג׳ וחד ובזאת׳ וסמנהון הביאו את כל המעשר׳ יואב בן צרויה החל למנות׳ לא לכם להלחם בזאת׳
ויגש אל פני יהוה בן יגנו חכמוני ב׳ מל בקריה כולה׳ וסמנהון איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן
חכמוני ראש השלישים׃ ומקנה ג׳ פתח׃ וסמנהון ישב אהל ומקנה ומקנה רב היה׳ שרי כל רכוש ומקנה׳

מאחי דויד ליששכר עמרי בן
מיכאל׃ לזבולן ישמעיהו
בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן
עזריאל׃ לבני אפרים
הושע בן עזזיהו לחצי שבט
מנשה יואל בן פדיהו׃
לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו
לבנימן יעשיאל בן אבנר׃
לדן עזראל בן ירחם אלה שרי
שבטי ישראל׃ ולא נשא דויד
מספרם למבן עשרים שנה
ולמטה כי אמר יהוה להרבות
את ישראל ככוכבי השמים׃
יואב בן צרויה החל למנות ולא
כלה ויהי בזאת קצף על ישראל
ולא עלה המספר במספר דברי
הימים למלך דויד׃
ועל אצרות המלך עזמות בן
עדיאל ועל האצרות בשדה
בערים ובכפרים ובמגדלות יה
יהונתן בן עזיהו׃
ועל עשי מלאכת השדה לעבדת
האדמה עזרי בן כלוב׃ ועל
הכרמים שמעי הרמתי ועל
שבכרמים לאצרות היין זבדי
השפמי׃ ועל הזיתים
והשקמים אשר בשפלה בעל
חנן הגדרי ועל אצרות השמן
יועש׃ ועל הבקר הרעים

בשרון שטרי השרוני ועל הבקר
בעמקים שפט בן עדלי׃
ועל הגמלים אוביל הישמעאלי
ועל האתנות יחדיהו המרנתי׃
ועל הצאן יזיז ההגרי
כל אלה שרי הרכוש אשר
למלך דויד׃ ויהונתן
דוד דויד יועץ איש מבין וסופר
הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני
המלך׃ ואחיתפל יועץ למלך
וחושי הארכי רע המלך׃ ואחרי
אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר
ושר צבא למלך יואב׃
ויקהל דויד את כל שרי
ישראל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים
את המלך ושרי האלפים ושרי
המאות ושרי כל רכוש ומקנה
למלך ולבניו עם הסריסים וה
והגבורים ולכל גבור חיל אל
ירושלם׃ ויקם דויד המלך על
רגליו ויאמר שמעוני אחי
ועמי אני עם לבבי לבנות בית
מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם
רגלי אלהינו והכינותי לבנות׃
והאלהים אמר לי לא תבנה בית
לשמי כי איש מלחמות אתה
ודמים שפכת׃ ויבחר יהוה אלהי
ישראל בי מכל בית אבי להיות

גלעדה הגלעדה ג׳ וסמנהון וילכו החיים׃ לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו׃ הישמעאלי כל לשנ׳
בתלת בר מן חד ואוביל הישמעאלי׃ אחיתפל ד׳ דסמיכין בקריה כולה׃ וסמנהון הלוא הוא
אמר לו אחוי הוית׃ חיה תחיה׃ לו יאורו׃ ונתן דברי המלך והתלהים׃ ותרין ואמר לי בקריה כולה׃
וסמנהון מה יתדבר ואמר לו׃ ענה דודי ואמר לי׃ אוביל ל׳ ומל׳ יזיז ל׳ ההגרי ל׳ כות׳
ובמגדלות ל׳ כותיה׃ שבכרמים ל׳ כותיה׃ הגדרי ל׳ כותיה׃ יועש ל׳ כותיה׃ וחושי ל׳ כותיה׃

מצות יי אלהיכם ג' דסמיכין בקריה כוליה · וסמנהון לא תנסו את יי אלהיכם שמור תשמרון את
הברכה אם לא תשמעו אל מצות · ועתה לעיני כל ישראל · דורש ד' מל בקריה כוליה ·
וסמנהון ישגו צעדי · הגיד לך אדם מה טוב · כי כל לבבות דורש · הבית ימין וראה · ושאר חס

למלך על ישראל לעולם כי
ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה
בית אבי ובבני אבי בי רצה
להמליך על כל ישראל ומכל בני
כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר
בשלמה בני לשבת על כסא
מלכות יהוה על ישראל ויאמר
לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי
וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני
אהיה לו לאב והכינותי את
מלכותו עד לעולם אם יחזק
לעשות מצותי ומשפטי כיום
הזה ועתה לעיני כל ישראל
קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו
ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם
למען תירשו את הארץ הטובה
והנחלתם לבניכם אחריכם עד
עולם ואתה שלמה בני דע
את אלהי אביך ועבדהו בלב
שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות
דורש יהוה וכל יצר מחשבות
מבין אם תדרשנו ימצא לך
ואם תעזבנו יזניחך לעד ראה
עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית
למקדש חזק ועשה
ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית
האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו
וחדריו הפנימים ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה ברוח עמו

לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות
סביב לאצרות בית האלהים
ולאצרות הקדשים ולמחלקות
הכהנים והלוים ולכל מלאכת
עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת
בית יהוה לזהב במשקל לזהב
לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי
הכסף במשקל לכל כלי עבודה
ועבודה ומשקל למנרות הזהב
ונרתיהם זהב במשקל מנורה
ומנורה ונרתיה ולמנורות הכסף
במשקל למנורה ונרתיה כעבודת
מנורה ומנורה ואת הזהב משקל
לשלחנות המערכת לשלחן
ושלחן וכסף לשלחנות הכסף
והמזלגות והמזרקות והקשות
זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל
לכפור וכפור ולכפורי הכסף
במשקל לכפור וכפור ולמזבח הקטרת
זהב מזקק במשקל ולתבנית
המרכבה הכרבים זהב לפרשים
וסככים על ארון ברית יהוה הכל
בכתב מיד יהוה עלי השכיל
כל מלאכות התבנית
ויאמר דויד לשלמה בנו חזק
ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת
כי יהוה אלהים אלהי עמך לא
ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל
מלאכת עבודת בית יהוה והנה

במשקל ד' בקריה כוליה · וסמנהון כנורה במשקל ובמשורה · והשיבו לחמכם במשקל · לזהב במשקל
ולמזבח הקטרת זהב מזוקק · בלב שלם ב' דסמיכין וחד ובלב שלם · וסמנהון ושמחו העם ·
ואתה שלמה בני · ויאמר אתנה יי דידעיה · למקדש ג' דגש מחוין למקדש · ומקדש
לבנות בית למקדש חזק ועשה · לשלחנות ב' בקריה · וסמנהון ואת הזהב משקל לשלחנות ·
וכסף לשלחנות הכסף · ותרויהון בפסו · מלאכת ל' דסמ' כן מן חד ולמחלקות הכהנים

והמלאכה ג̇ בקריה כוליה׳ וסמנהון והמלאכה היתה דים לכל המלאכה׳ והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה׳
והמלאכה לא ללוים יחדו ולא לשנים׳ ומלואים ב̇ מל בקריה׳ וסמנהון זאת התורה׳ ובכל כחי הכינותי׳
ועוד ח̇ ראשי פסוק׳ בקריה כוליה׳ וסמנהון ועוד בה עשיריה׳ ועוד אדומים בזו׳ ועוד מעט ואין רשע׳

במחלקות הכהנים והלוים לכל
עבודת בית האלהים ועמך בכל
מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל
עבודה והשרים וכל העם לכל
דבריך׃ ויאמר
דויד המלך לכל הקהל שלמה
בני אחד בחר בו אלהים נער
ורך והמלאכה גדולה כי לא
לאדם הבירה כי ליהוה אלהים׃
ובכל כחי הכינותי לבית אלהי
הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת
לנחשת הברזל לברזל והעצים
לעצים אבני שהם ומלואים
אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה
ואבני שיש לרב׃ ועוד ברצותי
בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף
נתתי לבית אלהי למעלה מכל
הכינותי לבית הקדש׃ שלשת
אלפים ככרי זהב מזהב אופיר
ושבעת אלפים ככר כסף מזקק
לטוח קירות הבתים׃ לזהב לזהב
ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד
חרשים ומי מתנדב למלאות ידו
היום ליהוה׃ ויתנדבו שרי
האבות ושרי שבטי ישראל
ושרי האלפים והמאות ולשרי
מלאכת המלך׃ ויתנו לעבודת
בית האלהים זהב ככרים חמשת
אלפים ואדרכנים רבו וכסף

ככרים עשרת אלפים ונחשת
רבו ושמונה אלפים ככרים
וברזל מאה אלף ככרים׃ והנמצא
אתו אבנים נתנו לאוצר
בית יהוה על יד יחיאל הגרשני׃
וישמחו העם על התנדבם כי
בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד
המלך שמח שמחה גדולה׃
ויברך דויד את יהוה
לעיני כל הקהל ויאמר דויד
ברוך אתה יהוה אלהי ישראל
אבינו מעולם ועד עולם׃ לך
יהוה הגדלה והגבורה והתפארת
והנצח וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש׃ והעשר
והכבוד מלפניך ואתה מושל
בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל׃ ועתה אלהינו מודים
אנחנו לך ומהללים לשם תפא
רתך׃ וכי מי אני ומי עמי
כי נעצר כח להתנדב כזאת כי
ממך הכל ומידך נתנו לך׃ כי
גרים אנחנו לפניך ותושבים
ככל אבתינו כצל ימינו על
הארץ ואין מקוה׃ יהוה אלהינו
כל ההמון הזה אשר הכינונו
לבנות לך בית לשם קדשך מידך
היא ולך הכל׃ וידעתי אלהי כי

כט

מדבר׳ ועוד דבר עבדך׳ ועוד ברצותי לבית אלהי׳ ועוד ריתיתי׳ מדבר ו̇ בטעם בקרי׳ וסמנהון כי תשא
את ראש בני ישראל׳ והיו שבט מנשה׳ בכל אשר התהלכתי׳ נספה מפני יערך׳ ויעלו בבעל פרצים׳ שור
ומרי ויבאו׳ ככרים חמשת אלפים׳ בכל ו̇ דגשי בקרי׳ וסמנהון ידו בכל ויד כל בו׳ ואברהם זקן
ערבתה בכל ועשיתה׳ ואתה מושל בכל׳ בכל היא מלך לשדה נעבד׳ ומלכותו בכל משלה׳ ויכלו בכל אנשים׳
נתנו ב̇ בקריה׳ וסמנהון כי עזבוניך נתנו׳ כי ממך הכל ומידך נתנו לך׳ ולית דכותהון׳

ומישרים ג׳ ב׳ מל וחד חס׳ וסמנהון׳ וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב׳ צדק ומשפט ומישרים׳ ומישרים כל מעגלי׳ תניינא
ולמלך ב׳ בקריה׳ וסמנהון ויקדו וישתחוו ליי׳ ולמלך׳ ולמלך אין שוה להביאם׳ ולצדוק ב׳ חד מל וחד חסר
וסמנהון ולי יתני עבדך ולצדוק הכהן׳ וימשחו ליי׳ לנגיד ולצדוק לכהן׳ ולית דכותהון בכל קריה׳ למחרת ל׳

אתה בחן לבב ומישרים תרצה
אני בישר לבבי התנדבתי כל
אלה ועתה עמך הנמצאו פה
ראיתי בשמחה להתנדב לך
יהוה אלהי אברהם יצחק
וישראל אבתינו שמרה זאת
לעולם ליצר מחשבות לבב
עמך והכן לבבם אליך ולשלמה
בני תן לבב שלם
לשמור מצותיך עדותיך
וחקיך ולעשות הכל ולבנות
הבירה אשר הכינותי
ויאמר דויד לכל הקהל
ברכו נא את יהוה אלהיכם
ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי
אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה
ולמלך ויזבחו ליהוה זבחים
ויעלו עלות ליהוה למחרת
היום ההוא פרים אלף אילים
אלף כבשים אלף ונסכיהם
וזבחים לרב לכל ישראל
ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום
ההוא בשמחה גדולה וימליכו
שנית לשלמה בן דויד וימשחו
ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן וישב
שלמה על כסא יהוה
למלך תחת דויד אביו ויצלח
וישמעו אליו כל ישראל וכל
השרים והגברים וגם כל בני

המלך דויד נתנו יד תחת שלמה
המלך ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל ישראל ויתן
עליו הוד מלכות אשר לא היה
על כל מלך לפניו על ישראל
ודויד בן ישי מלך
על כל ישראל והימים אשר
מלך על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלש
וימת בשיבה טובה שבע ימים
עשר וכבוד וימלך שלמה בנו
תחתיו ודברי דויד המלך הר
הראשנים והאחרנים הנם כתובים
על דברי שמואל הראה ועל
דברי נתן הנביא ועל דברי גד
החזה עם כל מלכותו וגבורתו
והעתים אשר עברו עליו ועל
ישראל ועל כל ממלכות הארצות

חלק שני

ויתחזק שלמה בן
דויד על מלכותו ויהוה אלהיו
עמו ויגדלהו למעלה ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי הא
האלפים והמאות ולשפטים
ולכל נשיא לכל ישראל ראשי
האבות וילכו שלמה וכל
הקהל עמו לבמה אשר בגבעון
כי שם היה אהל מועד האלהים
אשר עשה משה עבד יהוה

ישי ב׳ זקף קמץ בקריה׳ וסמנהון׳ ודוד בן ישי מלך על כל ישראל׳ ועובד הוליד את ישי׳ בשיבה טובה ד׳ דסמי׳
וסמנהון ואתה תבוא אל אבתיך בשלום׳ ויגוע וימת אברהם׳ וימת גדעון בן יואש׳ וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר
וכל השרים ג׳ דסמיכין בקריה׳ וסמנהון וישמע המלך׳ וירד בית המלך׳ וכל השרים והגבורים וגם כל בני המלך׳
וכל הקהל ה׳ דסמיכין בקריה׳ וסמנהון וילכו שלמה וכל הקהל עמו׳ וכל הקהל משתחוים׳ ויוען המלך׳
ויעזב המלך׳ וישמחו׳ ולית דכותהון׳ ולשפטים ל׳ כותה׳ ולכל נשיא ל׳ כותה׳ וילכו שלמה ל׳ דסמי׳

לאהל מועד ה̇ בקריה דסמיכין · וסמנהון את קלעי החצר · וכפר על הקדש · איש על דגלו · זכריה בן משלמיה שער · ויעל שלמה שם · ואתבויתה ד̇ וחד אבואה · וסמנהון יעקב · שמעון · ואבואתה מרום קינו · ואבואה אל מזבח אלהים · ואצאה תנינא חס̇ · דשמעון · בהכין ל̇ כותיה ·

במדבר׃ אבל ארון האלהים
העלה דויד מקרית יערים בהכין
לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם׃
ומזבח הנחשת אשר עשה
בצלאל בן אורי בן חור שם
לפני משכן יהוה וידרשהו
שלמה והקהל׃ ויעל שלמה
שם על מזבח הנחשת לפני
יהוה אשר לאהל מועד ויעל
עליו עלות אלף׃
בלילה ההוא נראה אלהים
לשלמה ויאמר לו שאל מה
אתן לך׃ ויאמר שלמה לאלהים
אתה עשית עם דויד אבי חסד
גדול והמלכתני תחתיו׃ עתה
יהוה אלהים יאמן דברך עם
דויד אבי כי אתה המלכתני
על עם רב כעפר הארץ׃ עתה
חכמה ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה כי מי
ישפט את עמך הזה הגדול׃
ויאמר אלהים
לשלמה יען אשר היתה זאת
עם לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך
וגם ימים רבים לא שאלת
ותשאל לך חכמה ומדע אשר
תשפוט את עמי אשר המלכתיך
עליו׃ החכמה והמדע נתון לך

ועשר ונכסים וכבוד אתן לך
אשר לא היה כן למלכים אשר
לפניך ואחריך לא יהיה כן׃ ויבא
שלמה לבמה אשר בגבעון
ירושלם מלפני אהל מועד
וימלך על ישראל׃
ויאסף שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
ויתן המלך את הכסף ואת הזהב
בירושלם כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃
ומוצא הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוא סחרי המלך
מקוא יקחו במחיר׃ ויעלו
ויוציאו ממצרים מרכבה בשש
מאות כסף וסוס בחמשים
ומאה וכן לכל מלכי החתים
ומלכי ארם בידם יוציאו׃
ויאמר שלמה לבנות בית לשם
יהוה ובית למלכותו׃ ויספר
שלמה שבעים אלף איש סבל
ושמונים אלף איש חצב בהר
ומנצחים עליהם שלשת אלפים
ושש מאות׃
וישלח שלמה אל חורם מלך
צר לאמר כאשר עשית עם
דויד אבי ותשלח לו ארזים

ואת נפש ד̇ דסמיכין בקריה כוליה · וסמנהון ויקם אדם לרדפך ולבקש · הממלטים את נפשך · תנינא דפסוקא · ומלטי את נפשך ואת נפש תנינא דפסוקא · ויאמר אלהים לשלמה דדברי הימים · החתים ה̇ בקריה · וסמנהון כל ארץ החתים · וילך היתיש · הנה שכר עלינו · ותעלה ותצא מרכבה · ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה דדברי הימים · ולית דכותהון · ומנצחים ל̇ כותיה ·

בונה ה' מל' בקריה בל"ש · וסימנהון הבונה בשמים מעלותיו · הנה אני בונה בית · יבל בן אתה בונה
החומה · ולהכין לו · והבית אשר אני · אלהי ה' קמיצ בקריה · וסמנהון לעבור לשמוע · למה
המלכת · ותמיד · הרעות שקטני בונה · וכל אתנחת וס"פ דכו' קמ' בר מן ב' · וסימנ שמירה מחוריך ·

לבנות לו בית לשבת בו הנה אני
בונה בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת
סמים ומערכת תמיד ועלות
לבקר ולערב לשבתות ולחדשים
ולמועדי יהוה אלהינו לעולם
זאת על ישראל והבית אשר
אני בונה גדול כי גדול אלהינו
מכל האלהים ומי יעצר כח
לבנות לו בית כי השמים ושמי
השמים לא יכלכלהו ומי אני
אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר
לפניו ועתה שלח לי איש חכם
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת
ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת
וידע לפתח פתוחים עם החכמים
אשר עמי ביהודה ובירושלם
אשר הכין דויד אבי ושלח לי
עצי ארזים ברושים ואלגומים
מהלבנון כי אני ידעתי אשר
עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון
והנה עבדי עם עבדיך ולהכין
לי עצים לרב כי הבית אשר אני
בונה גדול והפלא והנה לחטבים
לכרתי העצים נתתי חטים מכות
לעבדיך כרים עשרים אלף
ושערים כרים עשרים אלף
ויין בתים עשרים אלף ושמן
בתים עשרים אלף

ויאמר חורם מלך צר בכתב
וישלח אל שלמה באהבת יהוה
את עמו נתנך עליהם מלך
ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר עשה את השמים
ואת הארץ אשר נתן לדויד
המלך בן חכם יודע שכל ובינה
אשר יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו ועתה שלחתי איש
חכם יודע בינה לחורם אבי בן
אשה מן בנות דן ואביו איש
צרי יודע לעשות בזהב ובכסף
בנחשת בברזל באבנים ובעצים
בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחשב כל
מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך
וחכמי אדני דויד אביך ועתה
החטים והשערים השמן והיין
אשר אמר אדני ישלח לעבדיו
ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון
ככל צרכך ונביאם לך רפסדות
על ים יפו ואתה תעלה אתם
ירושלם ויספר
שלמה כל האנשים הגיורים
אשר בארץ ישראל אחרי הספר
אשר ספרם דויד אביו וימצאו
מאה וחמשים אלף ושלשת
אלפים ושש מאות ויעש מהם
שבעים אלף סבל ושמנים אלף

מכל האלהים ב' דסמיכין · וסמנהון עתה ידעתי כי גדול · והבית אשר אני בונה החכמים ב'
וסמנהון ויבאו כל החכמים העשים · עם החכמים אשר לי · ידעתים ד' מל' וסמנהון לכרות עצי לבנון
שמור רגליך כת' כי החיים שנים כו · וכולהון בכתובי · וכרמיל ב' וסימנ' וכרמיל ותכלת · וכרמיל ובוץ
ולחשב ב' בקריה · וסמנהון ולחשב מחשבת דיתורית · ולחשב כל מחשבת דדברי הימים ויאבו ט' וסמנהו
ויאבו קרית לו כנען · שמר את הדבר · ויאבו אתכו תירא · שמשון ב' בה' איש יערי · והכרו · ולכו אל הנערה ·

המוריה ב̇ חד חס וחד מל̇ · וסימנהון ולך לך אל ארץ המוריה · ויחל שלמה לבנות את בית ... מלא ·
במדה ג̇ דגש̇ · וסימנהון לא תעשו עול · אך רחוק יהיה · הארך אמות במדה · ולית דכותהון ·
זהב טוב ב̇ בקריה כוליה · וסימנהון ואת הבית הגדול חפה · ויעש את בית קדש הקדשים ·

חצב בהר ושלשת אלפים ושש
מאות מנצחים להעביד את העם׃
ויחל שלמה לבנות את בית יהוה
בירושלם בהר המוריה אשר
נראה לדויד אביהו אשר הכין
במקום דויד בגרן ארנן היבוסי׃
ויחל לבנות בחדש השני בשני
בשנת ארבע למלכותו׃
ואלה הוסד שלמה לבנות
את בית האלהים הארך אמות
במדה הראשונה אמות ששים
ורחב אמות עשרים׃ והאולם
אשר על פני הארך על פני רחב
הבית אמות עשרים והגבה מאה
ועשרים ויצפהו מפנימה זהב
טהור׃ ואת הבית הגדול חפה
עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל
עליו תמרים ושרשרות׃ ויצף
את הבית אבן יקרה לתפארת
והזהב זהב פרוים׃ ויחף את הבית
הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו
זהב ופתח כרובים על הקירות׃
ויעש את בית קדש
הקדשים ארכו על פני רחב
הבית אמות עשרים ורחבו אמות
עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים
שש מאות׃ ומשקל למסמרות
לשקלים חמשים זהב והעליות
חפה זהב׃ ויעש בבית

קדש הקדשים כרובים שנים
מעשה צעצעים ויצפו אתם
זהב׃ וכנפי הכרובים ארכם אמות
עשרים כנף האחד לאמות
חמש מגעת לקיר הבית והכנף
האחרת אמות חמש מגיע לכנף
הכרוב האחר׃ וכנף הכרוב האחד
אמות חמש מגיע לקיר הבית
והכנף האחרת אמות חמש ד
דבקה לכנף הכרוב האחר׃ כנפי
הכרובים האלה פרשים אמות
עשרים והם עמדים על רגליהם
ופניהם לבית׃ ויעש
את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל
ובוץ ויעל עליו כרובים׃
ויעש לפני הבית עמודים שנים
אמות שלשים וחמש ארך
והצפת אשר על ראשו אמות
חמש׃ ויעש שרשרות בדביר
ויתן על ראש העמדים ויעש
רמונים מאה ויתן בשרשרות׃
ויקם את העמודים
על פני ההיכל אחד מימין ואחד
מהשמאול ויקרא שם הימיני
יכין ושם השמאלי בעז׃
ויעש מזבח נחשת עשרים אמה
ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר
אמות קומתו׃ ויעש
את הים מוצק עשר באמה

זהב ד̇ בקריה · וסימנהון זהב התרומה הכפות התנופה תשע ועשרים ככר · והזהב זהב פרוים · וחד וזהב
הארץ ההיא טוב · הקרות תרין חד חסר דחסר וחד חסר ויאו קדמאה · וסימנהון את כל הקרת
אתם חסר דחסר · ויחף את הבית הקרות הספים חסר ויאו קדמאה · פרוים ל̇ כותיה ·
ל̇ כותיה · ל̇ כותיה · וכרמיל ב̇ בקריה כוליה · וסימנהון וכרמיל
ויצמרים · צמלים · ושחרים · ותכלת · תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ · ול̇ כות̇

עומד ו̇ מל̇ בקריה · וסמנהון של נגליך · על שנים עשר בקר · וכל קהל ישראל ותרית והנה המלך עומד ·
תלתיהון דדברי הימים · הנה זה עומד אחר כתלינו · ויעש הבית ואליו · שלשים באמה ד̇
דסמיכן בקריה · וסמנהון ארך היריעה האחת · וחבריה · וקו שלשים באמה · וחבירו ·

משפתו אל שפתו עגול סביב
וחמש באמה קומתו וקו שלשים
באמה יסב אתו סביב׃ ודמות
בקרים תחת לו סביב סביב סובבים
אתו עשר באמה מקיפים את
הים סביב שנים טורים הבקר
יצוקים במוצקתו׃ עומד על שנים
עשר בקר שלשה פנים צפונה
ושלושה פנים ימה ושלשה פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה והים
עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ביתה׃ ועביו טפח ושפתו כמעשה
שפת כוס פרח שושנה מחזיק
בתים שלשת אלפים יכיל׃
ויעש כיורים עשרה
ויתן חמשה מימין וחמשה
משמאול לרחצה בהם את
מעשה העולה ידיחו בם והים
לרחצה לכהנים בו׃
ויעש את מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין
וחמש משמאול׃
ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל
חמשה מימין וחמשה משמאול
ויעש מזרקי זהב מאה׃
ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה
ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה
נחשת׃ ואת הים נתן מכתף הימנית
קדמה ממול נגבה׃

ויעש חורם את הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חורם לעשות
את המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בבית האלהים׃ עמודים
שנים והגלות והכתרות על ראש
העמודים שתים והשבכות שתים
לכסות את שתי גלות הכתרות
אשר על ראש העמודים׃ ואת
הרמונים ארבע מאות לשתי
השבכות שנים טורים רמונים
לשבכה האחת לכסות את שתי
גלות הכתרות אשר על פני העמודים׃
ואת המכנות עשה ואת הכירות
עשה על המכנות׃ את הים אחד
ואת הבקר שנים עשר תחתיו׃
ואת הסירות ואת היעים ואת
המזלגות ואת כל כליהם עשה
חורם אביו למלך שלמה לבית
יהוה נחשת מרוק׃ בככר הירדן
יצקם המלך בעבי האדמה בין
סכות ובין צרדתה׃ ויעש שלמה
כל הכלים האלה לרב מאד כי לא
נחקר משקל הנחשת׃
ויעש שלמה את כל הכלים
אשר בית האלהים ואת מזבח
הזהב ואת השלחנות ועליהם
לחם הפנים׃ ואת המנרות ונרתיהם
לבערם כמשפט לפני הדביר זהב
סגור׃ והפרח והנרות והמלקחים

דלתות ג̇ בקריה · וסמנהון ויהי כקרוא יהודי שלש דלתות · ודלתות העזרה ... · ודלתות ...
ודלתותיהם צפה · וכל יחזקאל דכותהון בר מן ב̇ · וסמנהון נשברה · ועשרה · ויתן ...
ה̇ דסמיכן בקריה · וסמנהון וכפר · ונשיאו · ויעלו · ... · בבית האלהים ז̇ בקריה
וסמנהון לנצח בתריה · ותעמדנה · ויכל חורם דדברי הימים · ויהי אתם · ויכרת כל הקהל · וכל
הזהב והכסף · וישם את · בעבי ב̇ בקריה · וסמנהון בככר הירדן יצקם המלך · גבי מגבי ·

ותשלם ג׳ בקריה ׳ וסמנהון ותשלם המלאכה ׳ וחברו ׳ ותשלם החומה ׳ ואת הכסף ד׳ דסמיכין ׳
וסמנהון ואת הכסף המושב בפי ׳ יתך את הזהב ואת הכסף ׳ ויקח יהושע ׳ ותשלם דדברי הימים ׳
השבעי ח׳ חסרין בקריה ׳ וסמנהון ביום ׳ וישבתו ׳ והעברת דוד ׳ אלראל ׳ להקוץ ישראלה ויקהל ׳

זהב הוא מכלות זהב׃ והמזמרות
והמזרקות והכפות והמחתות
זהב סגור ופתח הבית דלתותיו
הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי
הבית להיכל זהב׃
ותשלם כל המלאכה אשר עשה
שלמה לבית יהוה ויבא שלמה
את קדשי דויד אביו ואת הכסף
ואת הזהב ואת כל הכלים נתן
באצרות בית האלהים׃
ה אז יקהיל שלמה את
זקני ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות לבני
ישראל אל ירושלם להעלות את
ארון ברית יהוה מעיר דויד היא
ציון׃ ויקהלו אל המלך כל איש
ישראל בחג הוא החדש השבעי׃
ויבאו כל זקני ישראל וישאו
הלוים את הארון׃ ויעלו את
הארון ואת אהל מועד ואת כל
כלי הקדש אשר באהל העלו
אתם הכהנים הלוים׃ והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
עליו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו
מרב׃ ויביאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דביר
הבית אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים׃ ויהיו הכרובים

פרשים כנפים על מקום הארון
ויכסו הכרבים על הארון ועל
בדיו מלמעלה׃ ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הארון
על פני הדביר ולא יראו החוצה
ויהי שם עד היום הזה׃ אין
בארון רק שני הלחות אשר נתן
משה בחרב אשר כרת יהוה עם
בני ישראל בצאתם ממצרים׃
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש
כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו
אין לשמור למחלקות׃ והלוים
המשררים לכלם לאסף להימן
לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים
בוץ במצלתים ובנבלים
ובכנרות עמדים מזרח למזבח
ועמהם כהנים למאה ועשרים
מחצררים בחצצרות׃ ויהי כאחד
למחצצרים ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהדות ליהוה
וכהרים קול בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו והבית מלא ענן
בית יהוה׃ ולא יכלו הכהנים
לעמוד לשרת מפני הענן כי
מלא כבוד יהוה את בית
האלהים׃
ו אז אמר
שלמה יהוה אמר לשכון בערפל׃
ואני בניתי בית זבל לך ומכון

וכל עדת ישראל ג׳ מיחדין בקריה ׳ וסמנהון ויגש משה ואהרן ׳ והמלך שלמה ׳ וחברו דדברי הימים ׳
ואת אהל מועד ה׳ דסמיכין בקריה כוליה ׳ וסמנהון וכפר את מקדש הקדש ׳ ונשאו את יריעות ׳ ויעלו ׳
ויעלו ׳ וכלה מכפר את הקדש ׳ באחד ז׳ בקריה ׳ וסמנהון דיבית וכל קהליא וחכריה ארכין קמון
טכיא בחצוצרותיהון ׳ השיר ה׳ בקריה וסמנהון ביום ההוא יושר השיר ׳ השיר יהיה לכם ׳
ובריח וחנה ׳ למשוררים ׳ וסגרו דלתים בשוק ׳ וכל הקהל משתחוים ׳ וחד והשיר ׳

לשבתך ג̇ בקריה׳ וסמנהון תביאמו ותטעמו׳ בנה בניתי׳ ואני בניתי דדברי הימים׳ ויעמד ז̇ בספר׳
וסמנהון ויסת את דויד׳ מזבחות׳ הנחשת׳ ויעמד׳ הרוח׳ יהושפט׳ ודוק׳ עמדו׳ וכל קריה דכותהון בר מן ד̇׳
וסמנהון סביבות׳ פניו׳ סערה׳ ידיע׳ אלהים את האדם ב̇ וסמנהון כי ידבר אלהים׳ כי האמנם׳

לשבתך עולמים ויסב המלך
את פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל עומד
ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דויד אבי
ובידיו מלא לאמר מן היום
אשר הוצאתי את עמי מארץ
מצרים לא בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ולא בחרתי באיש
להיות נגיד על עמי ישראל
ואבחר בירושלם להיות שמי
שם ואבחר בדויד להיות על
עמי ישראל ויהי עם לבב דויד
אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
ישראל ויאמר יהוה אל דויד
אבי יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטיבות כי
היה עם לבבך רק אתה לא
תבנה הבית כי בנך היוצא
מחלציך הוא יבנה הבית לשמי
ויקם יהוה את דברו אשר דבר
ואקום תחת דויד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
ישראל ואשים שם את הארון
אשר שם ברית יהוה אשר כרת
עם בני ישראל ויעמד לפני
מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל

ויפרש כפיו כי עשה שלמה
כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה
חמש אמות ארכו וחמש אמות
רחבו ואמות שלוש קומתו
ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד
כל קהל ישראל ויפרש כפיו
השמימה ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ובארץ שמר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים לפניך
בכל לבם אשר שמרת לעבדך
דויד אבי את אשר דברת לו
ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום
הזה ועתה יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דויד אבי את אשר
דברת לו לאמר לא יכרת לך איש
מלפני יושב על כסא ישראל רק
אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
בתורתי כאשר הלכת לפני ועתה
יהוה אלהי ישראל יאמן דברך
אשר דברת לעבדך לדויד כי
האמנם ישב אלהים את האדם
על הארץ הנה שמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף כי הבית
הזה אשר בניתי ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל הרנה ואל התפלה
אשר עבדך מתפלל לפניך היום
עיניך פתחות אל הבית הזה

האמנם ד̇ בקריה כוליה׳ וסמנהון לא אוכל כבדך׳ ישב אלהים את האדם׳ וחברו׳ האמנם אלם צדק
תדברון׳ וחד האף אמנם אלד׳ השמימה ל̇ בקריה כוליה׳ וסמנהון ויוצא אותו החוצה׳
ויחלם והנה סלם מצב׳ קחו׳ ויקחו׳ יפן תשא עיניך השמימה׳ יעלה׳ עלה׳ עלה בעלות׳ ויפרש
כפיו השמימה׳ וזרקהו׳ כל לשמוע חס׳ בר מן חד מל׳ לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך׳

לרשע ה׳ בקריה כוליה · וסמנהון ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין · להשיב גמול ידיך · ומוכיח
לרשע מומו · לחטאת ו׳ פתח בקריה כוליה · וסמנהון כדבר הזה מקור · וסלחת לחטאת עמך
ישראל וחברו · וסלחת וחברו · וכל חטאת קמ׳ בר מן ו׳ פתחין · מחטאתם ל׳ כותיה

יומם ולילה אל המקום אשר
אמרת לשום שמך שם לשמוע
אל התפלה אשר יתפלל עבדך
אל המקום הזה ׃ ושמעת אל
תחנוני עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום הזה
ואתה תשמע ממקום שבתך מן
השמים ושמעת וסלחת ׃ אם
יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך
בבית הזה ׃ ואתה תשמע מן
השמים ועשית ושפטת את
עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו
בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו
כצדקתו ׃ ואם ינגף
עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו
לך ושבו והודו את שמך והתפללו
והתחננו לפניך בבית הזה ׃ ואתה
תשמע מן השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבותם
אל האדמה אשר נתתה להם
ולאבתיהם ׃ בהעצר
השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו
לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך מחטאתם ישובון
כי תענם ׃ ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך
ישראל כי תורם אל הדרך הטובה
אשר ילכו בה ונתתה מטר על

ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה ׃
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה
וחסיל כי יהיה כי יצר לו איביו
בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה ׃
כל תפלה כל תחנה אשר יהיה
לכל האדם ולכל עמך ישראל
אשר ידעו איש נגעו ומכאבו
ופרש כפיו אל הבית הזה ׃ ואתה
תשמע מן השמים מכון שבתך
וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך
ידעת את לבב בני האדם ׃ למען
ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים
אשר הם חיים על פני האדמה
אשר נתתה לאבתינו ׃ וגם אל
הנכרי אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה למען
שמך הגדול וידך החזקה וזרועך
הנטויה ובאו והתפללו אל הבית
הזה ׃ ואתה תשמע מן השמים
ממכון שבתך ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי למען ידעו
כל עמי הארץ את שמך ויראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית הזה אשר
בניתי ׃ כי יצא עמך
למלחמה על איביו בדרך אשר
תשלחם והתפללו אליך דרך

ידעו יב׳ בקריה כוליה · וסמנהון למען ידעו דורותיכם · קומי גא והמתנות · ויורי פסל כלם תהו · וממערבה
ולמדו · ויאטמא כאו כל תפלה כל תחנה תשמע שיתה למען יגרינו · ישובון ו׳ בקריה כוליה ·
וסמנהון בהעצר השמים · וחברו · ופדויי · וחברו · ותליתי · ויהי אחיו ישובון גביל ישראל ובהלון ויגל
כל ביתיה לא ישובון · מלכים ושמעת השמים · ואתה תשמע מן השמים · דברי הימים ושמעת
מן השמים · ואתה השמע השמים דהעצר · ממכון ג׳ ומל׳ וסמנהון ואתה תשמע מן השמים ושמעת
מן השמים · ממכון שבתך השגיח אל כל

ונתתם ג̇ בקריה קמיצ' וסמנהון ונתתם לפני אויב' ונתתם לרחמים לפני' בכלי חרש' ונתתם על יצהרך'
פלשתים דדברי הימים' ממכון ג̇ בקריה ומל' וסמנהון ואתה תשמע מן השמים' ושמעת מן
השמים' ממכון שבתו השגיח אל כל' קומה ב̇ בטע' בקר' וסמנ' ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי׳'

העיר הזאת אשר בחרת בה והבי[ת]
אשר בניתי לשמך ושמעת מן
השמים את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום
שוביהם אל ארץ רחוקה או קר
רובה והשיבו אל לבבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו והתחננו
אליך בארץ שבים לאמר חטאנו
העוינו ורשענו ושבו אליך בכל
לבם ובכל נפשם בארץ שבים [illegible]
אשר שבו אתם והתפללו דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר
אשר בחרת ולבית אשר בניתי
לשמך ושמעת מן השמים מ
ממכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך עתה
אלהי יהיו נא עיניך פתחות
ואזניך קשבות לתפלת המקום
הזה ועתה קומה יהוה אלהים
לנוחך אתה וארון עזך כהניך
יהוה אלהים ילבשו תשועה
וחסידיך ישמחו בטוב יהוה אלהים
אל תשב פני משיחיך זכרה
לחסדי דויד עבדך
ובכלות שלמה להתפלל והאש
ירדה מהשמים ותאכל העלה

והזבחים וכבוד יהוה מלא את
הבית ולא יכלו הכהנים לבוא
אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה
את בית יהוה וכל בני ישראל
ראים ברדת האש וכבוד יהוה
על הבית ויכרעו אפים ארצה
על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו והמלך
וכל העם זבחים זבח לפני יהוה [illegible]
ויזבח המלך שלמה את זבח
הבקר עשרים ושנים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית
האלהים המלך וכל העם והכהנים
על משמרותם עמדים והלוים
בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד
המלך להדות ליהוה כי לעולם
חסדו בהלל דויד בידם והכהנים
מחצצרים נגדם וכל ישראל
עמדים ויקדש שלמה את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה כי
עשה שם העלות ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת
אשר עשה שלמה לא יכול
להכיל את העלה ואת המנחה
ואת החלבים ויעש שלמה את
החג בעת ההיא שבעת ימים
וכל ישראל עמו קהל גדול מאד
מלבוא חמת עד נחל מצרים
ויעשו ביום השמיני עצרת כי

ועתה קומה יי׳ אלהים לנוחך' וכל התהלות דכותהו' בר מן חד וקומה בעזרתי' בטוב ט̇ דגש' וסמנהון
אדני עמך ביום יאכל הנחלמי יכלו וחכרר' וחסידיך ישמחו בטוב' המשביע בטוב עדיך' זביחה לפני יי׳
ד̇ דסמיכין בקריה' וסמנהון ושור ואיל לשלמים' וילכו כל העם' והמלך וכל העם' להדות ליי׳ כי לעולם
ג̇ דסמיכין בקריה' וסמנהון ועמדים הימן והכהנים' ויצעקו אל יהוה' ולית דכותהון' מהשמים ל̇ כותיה
וכל בני ו̇' וסמנהון אהרן אלעזר יהושע ומדין שלמה ראשים' ולית דכותהון בכל קריה'

וטובי ג מל בקריה וסמנהון ביום וביום ילדים אשר ולישראל ב בקריה וסמנהון וישמע יתרו
מה פעל אל זכר לאברהם ולישראל שלח וחברו מלאתי לאכול ב מל בספ וסמנהון והן אעצר
על חגב לאכל הארץ ואם אשלח טוב אשר יפה לאכול ולשתות ושאריה חסרין והקדשתי ל כותיה

חנכת המזבח עשו שבעת ימים
והחג שבעת ימים וביום עשרים
ושלשה לחדש השביעי שלח
את העם לאהליהם שמחים
וטובי לב על הטובה אשר עשה
יהוה לדויד ולשלמה ולישראל
עמו ויכל שלמה את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל הבא
על לב שלמה לעשות בבית יהוה
ובביתו הצליח
וירא יהוה אל שלמה בלילה
ויאמר לו שמעתי את תפלתך
ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח
הן אעצר השמים ולא יהיה מטר
והן אצוה על חגב לאכול הארץ
ואם אשלח דבר בעמי ויכנעו עמי
אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו
ויבקשו פני וישבו מדרכיהם
הרעים ואני אשמע מן השמים
ואסלח לחטאתם וארפא את
ארצם עתה עיני יהיו פתחות
ואזני קשבות לתפלת המקום
הזה ועתה בחרתי והקדשתי את
הבית הזה להיות שמי שם עד
עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים
ואתה אם תלך לפני כאשר הלך
דויד אביך ולעשות ככל אשר
צויתיך וחקי ומשפטי תשמור
והקימותי את כסא מלכותך

כאשר כרתי לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מושל
בישראל ואם תשובון אתם
ועזבתם חקותי ומצותי אשר
נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם
ונתשתים מעל אדמתי אשר
נתתי להם ואת הבית הזה אשר
הקדשתי לשמי אשליך מעל
פני ואתננו למשל ולשנינה בכל
העמים והבית הזה אשר היה
עליון לכל עבר עליו ישם ואמר
במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהי אבתיהם אשר
הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו
באלהים אחרים וישתחוו להם
ויעבדום על כן הביא עליהם את
כל הרעה הזאת
ח ויהי מקץ עשרים שנה אשר
בנה שלמה את בית יהוה ואת
ביתו והערים אשר נתן חורם
לשלמה בנה שלמה אתם ויושב
שם את בני ישראל וילך שלמה
חמת צובה ויחזק עליה ויבן את
תדמר במדבר ואת כל ערי
המסכנות אשר בנה בחמת ויבן
את בית חורון העליון ואת בית
חורון התחתון ערי מצור חומות

ויבקשו ג בקריה כוליה וסמנהון שמך יי פני ילכו בית וישובו ח רפין בקריה וסמנהון וישבו ויחנו לפני
פי החירות המים על מצרים תחנתם ישמעו ויתכסו ויכנעו עמי אשר נקרא שמי יזכרו וישבו לערב
ולשנינה ג וסמנהון והיתה לשמה למשל והכרתי את ישראל ונתשתים דדברי הימים ויושב ד בקריה
וסמנהון ויושב יוסף את אביו ויושב שם רעבים ויושב שם את בני ישראל ואת ביתו ו בקריה וסמנ
נגעים גדולים כי ידעתיו גנבוך ולשלמה שלמה המס מקץ עשרים שנה דדברי הימים

ואת ערי ז דסמיכין בקריה · וסמנהון המסכנות דמלכים שמם בר · בעלת דדברי הימים · לגלים יתת ירושלם
ריתשיה דכסו הנני מיצוה ועמותה · ואת בת ה' · וסמנהון ואת בת היענה וחברו · ערות יתשה ·
מיתכירות · עליתה · מוסד ב[illegible] בקריה · וסמנהון מוסד מוסד המיתמין · עד היום מוסד בית יי׳

דלתים ובריח ואת בעלת ואת
כל ערי המסכנות אשר היו
לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת
ערי הפרשים ואת כל חשק
שלמה אשר חשק לבנות
בירושלם ובלבנון ובכל ארץ
ממשלתו כל העם הנותר מן
החתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אשר לא מישראל
המה מן בניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר לא כלום
בני ישראל ויעלם שלמה למס
עד היום הזה ומן בני ישראל
אשר לא נתן שלמה לעבדים
למלאכתו כי המה אנשי
מלחמה ושרי שלישיו ושרי
רכבו ופרשיו
ואלה שרי הנציבים אשר למלך
שלמה חמשים ומאתים הרדים
בעם ואת בת פרעה העלה
שלמה מעיר דויד לבית אשר
בנה לה כי אמר לא תשב אשה
לי בבית דויד מלך ישראל כי
קדש המה אשר באה אליהם
ארון יהוה אז
העלה שלמה עלות ליהוה על
מזבח יהוה אשר בנה לפני
האולם ובדבר יום ביום להעלות
כמצות משה לשבתות ולחדשים

ולמועדות שלוש פעמים בשנה
בחג המצות ובחג השבעות
ובחג הסכות ויעמד כמשפט
דויד אביו את מחלקות הכהנים
על עבדתם והלוים על
משמרותם להלל ולשרת נגד
הכהנים לדבר יום ביומו
והשוערים במחלקותם לשער
ושער כי כן מצות דויד איש
האלהים ולא סרו מצות המלך
על הכהנים והלוים לכל דבר
ולאצרות ותכן כל מלאכת
שלמה עד היום מוסד בית
יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה
אז הלך שלמה
לעציון גבר ואל אילות על
שפת הים בארץ אדום וישלח
לו חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו עם
עבדי שלמה אופירה ויקחו
משם ארבע מאות וחמשים
ככר זהב ויביאו אל המלך
שלמה ומלכת
שבא שמעה את שמע שלמה
ותבוא לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים
נשאים בשמים וזהב לרב ואבן
יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר
עמו את כל אשר היה עם לבבה

כמשפט כוליה קריה פתח׳ בר מן תרין קמצ׳ · וסמנהון במספר במשפט עליהם תמיד · כמשפט
ליתהבי שמך · ושיתרה קמיצן · כל דבר קמצ׳ ולית בהון פתחין וכל דבר פתחין ולית בהון קמצ׳
בר מן חד וסמנ׳ בית מכיר בן עמיאל מלו דבר · ידעי ד׳ מלאי בקריה · וסמנהון ומספר ·
ויבטחו בך יודעי שמך · ומבני יששכר · ועבדים ידעי ים דדברי הימים · ושית׳ חסרין ·

ומאכל ד׳ פתחי בקריה׳ וסמנהון סלא׳ ונפשיה׳ פתרית׳ וחבריה׳ ומלבושיהם ג׳ מנהון ב׳ מלאי׳
חד חסר וסמנהון ומאכל שלחנו׳ וחבירן דדברי הימים׳ לגוי שנים בו׳ יספת ג׳ בקריה וסמנהון
השמועה אשר שמעתי׳ יספת לגוי׳ שנים בו׳ נעלם ל׳ פת׳ בקריה בר מן חד ולא נעלם דבר משלמה׳

ויגד לה שלמה את כל דבריה
ולא נעלם דבר משלמה אשר
לא הגיד לה ותרא מלכת שבא
את חכמת שלמה והבית אשר
בנה ומאכל שלחנו ומושב עבדיו
ומעמד משרתיו ומלבושיהם
ומשקיו ומלבושיהם ועליתו
אשר יעלה בית יהוה ולא היה
עוד בה רוח ותאמר אל המלך
אמת הדבר אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך ולא
האמנתי לדבריהם עד אשר
באתי ותראינה עיני והנה לא
הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת
על השמועה אשר שמעתי
אשרי אנשיך ואשרי עבדיך
אלה העמדים לפניך תמיד ו
ושמעים את חכמתך יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר חפץ בך
לתתך על כסאו למלך ליהוה
אלהיך באהבת אלהיך את
ישראל להעמידו לעולם ויתנך
עליהם למלך לעשות משפט
וצדקה ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים לרב
מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם
ההוא אשר נתנה מלכת שבא
למלך שלמה וגם עבדי חירם
ועבדי שלמה אשר הביאו זהב

מאופיר הביאו עצי אלגומים
ואבן יקרה ויעש המלך את עצי
האלגומים מסלות לבית יהוה
ולבית המלך וכנרות ונבלים לש
לשרים ולא נראו כהם לפנים
בארץ יהודה והמלך שלמה נתן
למלכת שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר הביאה אל
המלך ותהפך ותלך לארצה היא
ועבדיה ויהי משקל
הזהב אשר בא לשלמה בשנה
אחת שש מאות וששים ושש
ככרי זהב לבד מאנשי התרים
והסחרים מביאים וכל מלכי ערב
ופחות הארץ מביאים זהב וכסף
לשלמה ויעש המלך
חס שלמה מאתים צנה זהב שחוט
יעלה על הצנה האחת ושלש
מאות מגנים זהב שחוט שלש
מאות זהב יעלה על המגן האחת
ויתנם המלך בבית יער הלבנון
ויעש המלך כסא
שן גדול ויצפהו זהב טהור ושש
מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא
מאחזים וידות מזה ומזה על
מקום השבת ושנים אריות עמ
עמדים אצל הידות ושנים עשר
אריות עמדים על שש המעלות
מזה ומזה לא נעשה כן לכל

יד׳ בטע׳ וסמנהון ויבא לו יין׳ למה תעשה כה׳ אשר לא צוה׳ הלא טוב לנו׳ ויקרא לה גבח׳ אשר לא
הגיד׳ וחברו׳ ויחנו אלה גבח אלה׳ נעניתי לו בה׳ ויהי ריב ומדון׳ הלא זה אהוד׳ וינח לו אלהיו׳ ודי לא
ידע תהודעון׳ ויהי לב לעם לעשות׳ ולית דכותהון בטע׳ על מקום ג׳ מיחדין בקריה כולה׳
וסמנהון על מקום דם האשם׳ הכרובים וידות מזה ומזה על מקום השבת׳ ושנים דדברי הימים׳

וכל ו' רית פסו' בקריה' וסמנהון וכל שיח השדה' וכל פטר חמור תפדה' וכל בגד וכל עור אשר תשכב'
וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל ערי המישור' וכל כלי משקה וחבריו' וכל העמק והפגרים'
וכל אשר סביבותיו' שנהבים וקופים ותוכיים ב' בקריה' וסמנ' אחת לשלש שנים' וחבירו דדברי הימי'

ממלכה׃ וכל כלי משקה המלך
שלמה זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב
בימי שלמה למאומה׃ כי אניות
למלך הלכות תרשיש עם עבדי
חורם אחת לשלוש שנים תבואנה
אניות תרשיש נשאות זהב וכסף
שנהבים וקופים ותוכיים׃
ויגדל המלך שלמה מכל
מלכי הארץ לעשר וחכמה׃ וכל
מלכי הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו אשר
נתן האלהים בלבו׃ והם מביאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב
ושלמות נשק ובשמים סוסים
ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויהי לשלמה ארבעת
אלפים ארות סוסים ומרכבות
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים ועד גבול
מצרים׃ ויתן המלך את הכסף
בירושלם כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃
ומוציאים סוסים ממצרים לש
שלמה ומכל הארצות׃ ושאר
דברי שלמה הראשנים והאחרונים
הלא הם כתובים על דברי נתן

הנביא ועל נבואת אחיה השילוני
ובחזות יעדי החוזה על ירבעם בן
נבט׃ וימלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים שנה׃ וישכב
שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר
דויד אביו וימלך רחבעם בנו
תחתיו׃ וילך
רחבעם שכמה כי שכם באו כל
ישראל להמליך אתו׃ ויהי כשמע
ירבעם בן נבט והוא
במצרים אשר ברח מפני שלמה
המלך וישב ירבעם ממצרים׃
וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם
וכל ישראל וידברו אל רחבעם
לאמר׃ אביך הקשה את עלנו
ועתה הקל מעבדת אביך הקשה
ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונ
ונעבדך׃ ויאמר אלהם עוד שלשת
ימים ושובו אלי וילך העם׃ ויועץ
המלך רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים לפני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים
להשיב לעם הזה דבר׃ וידברו אליו
לאמר אם תהיה לטוב לעם הזה
ורציתם ודברת אלהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים׃ ויעזב
את עצת הזקנים אשר יעצהו
ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו
העמדים לפניו׃ ויאמר אלהם

נשק ג' בקריה' וסמנהון והמה דמלכים' והם מביאים איש מנחתו דדברי הימים' יברח מנשק ברזל תחלפהו'
ויהי ח' בטע' כספ' וסמנהון עד מקץ' ויהי כשמע ירבעם' ויהי מספר' החמישית' בהיתו ג' חס' וסמנהון
ויועץ המלך רחבעם' וחברו' ואל' יהיו' והם ט' ריש' פסוקי' וסמנהון לית ידעו יקחו עמך ונחלתך
והם ובניהם והם מביאים דדברי הימים וגם לדמש' הדידן' והם עבדיך' והם כמלכותם' ושאר' הם
ויאמר אלהים ה' דסמי' וסמנהון השלישית' יועצים ויקבץ' ויוצאת דיקס' וכול' בכתובים

נועצים ה̇ בקריה ומל̇ וסמנהון להשיב וחברו ונשיב וחברו רק בזדון אסיף ז̇ חסר̇ בקריה כוליה
וסמנהון בעצת הילדים ולית יתסית להגיד דמלכים ופינחס בן אלעזר העמיס בעיצתי להסיר דדברי הימ̇
בלעדי אחזה אתה הרגי קטני ב̇ בקר̇ וסמנהון קטני עבה ממתני אבי וחברו דמלכים ולית דכוותהון

מה אתם נועצים ונשיב דבר
את העם הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העל אשר נתן
אביך עלינו וידברו אתו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר כה תא־
תאמר לעם אשר דברו אליך
לאמר אביך הכביד את עלנו
ואתה הקל מעלינו כה תאמר
אלהם קטני עבה ממתני אבי
ועתה אבי העמיס עליכם על
כבד ואני אסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים
ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם
ביום השלישי כאשר דבר המלך
לאמר שובו אלי ביום השלשי
ויענם המלך קשה ויעזב המלך
רחבעם את עצת הזקנים וידבר
אלהם כעצת הילדים לאמר
אכביד את עלכם ואני אסיף עליו
אבי יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים ולא שמע המלך
אל העם כי היתה נסבה מעם
האלהים למען הקים יהוה את
דברו אשר דבר ביד אחיהו הש
השלוני אל ירבעם בן נבט וכל
ישראל כי לא שמע המלך להם
וישיבו העם את המלך לאמר
מה לנו חלק בדויד ולא נחלה
בבן ישי איש לאהליך ישראל

עתה ראה ביתך דויד וילך כל
ישראל לאהליו ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וימלך
עליהם רחבעם
וישלח המלך רחבעם את הדרם
אשר על המס וירגמו בו בני
ישראל אבן וימת והמלך רחבעם
התאמץ לעלות במרכבה לנוס
ירושלם ויפשעו ישראל בבית
יא דויד עד היום הזה ויבא רחבעם
ירושלם ויקהל את בית יהודה
ובנימן מאה ושמונים אלף
בחור עשה מלחמה להלחם עם
ישראל להשיב את הממלכה
לרחבעם ויהי דבר
יהוה אל שמעיהו איש האלהים
לאמר אמר אל רחבעם בן
שלמה מלך יהודה ואל כל
ישראל ביהודה ובנימן לאמר
כה אמר יהוה לא תעלו ולא
תלחמו עם אחיכם שובו איש
לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה
וישמעו את דברי יהוה וישבו
מלכת אל ירבעם
וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים
למצור ביהודה ויבן את בית
לחם ואת עיטם ואת תקוע ואת
בית צור ואת שוכו ואת עדלם
ואת גת ואת מרשה ואת זיף

וישובו י̇ מנהון ז̇ חסר̇ וג̇ מל̇ וסמנהון קדשה ויקחו פינחס אשדודים מבית הסירה והלא הלך וחברו העברים
וישבו ה̇ חס̇ בכתובים וסמנהון מלכת אל ירבעם וישבו ציון וגם בירושלם כל איש יהודה ויביאו אל חלקיהו
הכהן הגדול וכל אורייתא ונביאי דכות בר מן ו̇ מל̇ את דברי יי̇ ה̇ דסמיכין בקריה וסמנהון ויצא הנה
גשו הנה וקראת במגלה והשלחתי רעב לא תגעל דדברי הימים שמעיהו ז̇ בקריה וסמנהון ויאל
שמעיהו הנחלמי קדמיתא וירד בית ויהי דבר יי̇ ועמהם הלוים ועל ידו עדן וכנניהו וגם איש

להרכה ג בקריה כוליה · וסמנהון ובכל עיר ועיר צנות ורמחים · הלא הכושים והלובים · ואשר היה
נגשה · כל לזבוח חס בר מן א מל וסמנהון מכל שבטי ישראל · אביהיל ב בקריה כוליה ·
וסמנהון ושם אשת אבישור אביהיל · אביהיל בת אליאב בן ישי · ולית דכותהון ·

ואת אדורים ואת לכיש ואת
עזקה ואת צרעה ואת אילון ואת
חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי
מצרות ויחזק את המצרות ויתן
בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן
ויין ובכל עיר ועיר צנות ורמחים
ויחזקם להרבה מאד ויהי לו
יהודה ובנימן והכהנים והלוים
אשר בכל ישראל התיצבו עליו
מכל גבולם כי עזבו הלוים את
מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה
ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו
מכהן ליהוה ויעמד לו כהנים
לבמות ולשעירים ולעגלים אשר
עשה ואחריהם מכל שבטי יש
ישראל הנתנים את לבבם לבקש
את יהוה אלהי ישראל באו
ירושלם לזבוח ליהוה אלהי
אבותיהם ויחזקו את מלכות
יהודה ויאמצו את רחבעם
בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו
בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש
ויקח לו רחבעם
אשה את מחלת בן ירימות בן
דויד אביהיל בת אליאב בן ישי
ותלד לו בנים את יעוש ואת
שמריה ואת זהם ואחריה לקח
את מעכה בת אבשלום ותלד
לו את אביה ואת עתי ואת זיזא

ואת שלמית ויאהב רחבעם
את מעכה בת אבשלום מכל
נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה
עשרה נשא ופילגשים ששים
ויולד עשרים ושמונה בנים וש
וששים בנות ויעמד לראש
רחבעם את אביה בן מעכה
לנגיד באחיו כי להמליכו ויבן
ויפרץ מכל בניו לכל ארצות
יהודה ובנימן לכל ערי המצרות
ויתן להם המזון לרב וישאל
יב המון נשים ויהי כהכין מלכות
רחבעם וכחזקתו עזב את תורת
יהוה וכל ישראל עמו
ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה שישק מלך
מצרים על ירושלם כי מעלו
ביהוה באלף ומאתים רכב ובש
ובששים אלף פרשים ואין מס
מספר לעם אשר באו עמו ממ
ממצרים לובים סכיים וכושים
וילכד את ערי המצרות אשר
ליהודה ויבא עד ירושלם ושמ
ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
ושרי יהודה אשר נאספו אל
ירושלם מפני שישק ויאמר
להם כה אמר יהוה אתם עזבתם
אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד
שישק ויכנעו שרי ישראל

ויאהב ו בקריה · וסמנהון ויאהב יצחק · ויאהב יעקב · הנערה · שלמה · רחבעם · קללה · ול כותהו ·
ויבן ד בקריה · וסמנהון ויבן עליכי ריי דוד דניאל ויפרץ לשנים שלוש ג דסמיכין בקרי ·
וסמנהון ויחזקו את מלכות יהודה שנים כו · ולגדלם שנים שלוש · וכחזקתו ג בקריה כוליה
וסמנהון ויהי כהכין מלכות · וכחזקתו גבה לבו · וכחזקתו בעשרו החמישית ג מל בקריה כוליה ·
וסמנהון ששק שישק יורכין · ושאר החמשית · וכושים ב חד מל וחד חס · וסמנ באלף ומאתים מל · ולובים וכושים חס ו

תלא הם כתובים ג̇ דסמיכין וסמנהון שלמה ורחבעם מרדכי · וכל בבריתי דכותיה בר מן ה̇ הנם כתובים וסמנה
ירבעם וכריה שלום פקח פקחיה מיכה מיכיהו ה̇ ... וסמנהון עבדי דמלכים שלש
שנים · שלח לשריו הכהנים הכהנים ויקים ג̇ חס וסמנהון בהגלות · כליס · אנשים ·

והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃
ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר
יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו
לא אשחיתם ונתתי להם כמעט
לפליטה ולא תתך חמתי
בירושלם ביד שישק׃ כי יהיו
לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת
ממלכות הארצות׃ ויעל שישק
מלך מצרים על ירושלם ויקח
את אצרות בית יהוה ואת
אצרות בית המלך את הכל לקח
ויקח את מגני הזהב אשר עשה
שלמה׃ ויעש המלך רחבעם
תחתיהם מגני נחשת והפקיד על
יד שרי הרצים השמרים פתח
בית המלך׃ ויהי מדי בוא המלך
בית יהוה באו הרצים ונשאום
והשבום אל תא הרצים׃ ובהכנעו
שב ממנו אף יהוה ולא להשחית
לכלה וגם ביהודה היה דברים
טובים׃ ויתחזק
המלך רחבעם בירושלם וימלך
כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר יהוה
לשום את שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה העמנית׃
ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש
את יהוה׃ ודברי רחבעם הראשנים

והאחרונים הלא הם כתובים בד
ברי שמעיה הנביא ועדו החזה
להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם
כל הימים׃ וישכב רחבעם עם
אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך
אביה בנו תחתיו׃
יג בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם
וימלך אביה על יהודה׃ שלוש
שנים מלך בירושלם ושם אמו
מיכיהו בת אוריאל מן גבעה
ומלחמה היתה בין אביה ובין
ירבעם׃ ויאסר אביה את המלחמה
בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות
אלף איש בחור וירבעם ערך
עמו מלחמה בשמונה מאות אלף
איש בחור גבור חיל׃ ויקם אביה
מעל להר צמרים אשר בהר
אפרים ויאמר שמעוני ירבעם
וכל ישראל׃ הלא לכם לדעת כי
יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה
לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו
ברית מלח׃ ויקם ירבעם בן נבט
עבד שלמה בן דויד וימרד על
אדניו׃ ויקבצו עליו אנשים רקים
בני בליעל ויתאמצו על רחבעם
בן שלמה ורחבעם היה נער ורך
לבב ולא התחזק לפניהם׃ ועתה
אתם אמרים להתחזק לפני
ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם

ב̇ בטע̇ וסמנהון ושבע עשרה שנה מלך בירושלם · ויהי לנו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה
האחרונים ג̇ מל בקריה · וסמנהון כי בדברי דויד האחרונים · שלמה · רחבעם · אסא · אמציהו · אחז ·
אין קץ לכל העם

ואילים ז' מל' וסמנהון עזים מאתים ותישים עשרים · לקח בגד אחר · והקרבתם על אלהם טבעת כבש ·
חמאת בקר וחלב צאן · בפרים ובאילים · והביאו פרים · כל הבא למלא ידו · מנהון ג כת' ואילים
בראש ב' בקריה · וסמנהון אז נצן בראש · והנה עמנו בראש האלהים וכהניו · ול' דכוותהון ·

המון רב ועמכם עגלי זהב אשר
עשה לכם ירבעם לאלהים הלא
הדחתם את כהני יהוה את בני
אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים
כעמי הארצות כל הבא למלא
ידו בפר בן בקר ואילם שבעה
והיה כהן ללא אלהים ואנחנו
יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכה
וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן
והלוים במלאכת ומקטרים
ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב
בערב וקטרת סמים ומערכת
לחם על השלחן הטהור ומנורת
הזהב ונרתיה לבער בערב בערב
כי שמרים אנחנו את משמרת
יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו
והנה עמנו בראש האלהים
וכהניו וחצצרות התרועה להריע
עליכם בני ישראל אל תלחמו עם
יהוה אלהי אבתיכם כי לא
תצליחו וירבעם הסב את המארב
לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה
והמארב מאחריהם ויפנו יהודה
והנה להם המלחמה פנים ואחור
ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים
בחצצרות ויריעו איש יהודה
ויהי בהריע איש יהודה והאלהים
נגף את ירבעם וכל ישראל לפני
אביה ויהודה וינוסו בני ישראל

מפני יהודה ויתנם אלהים בידם
ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה
ויפלו חללים מישראל חמש
מאות אלף איש בחור ויכנעו
בני ישראל בעת ההיא ויאמצו
בני יהודה כי נשענו על יהוה
אלהי אבותיהם וירדף אביה
אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים
את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה
ואת בנותיה ואת עפרון ובנתיה
ולא עצר כח ירבעם עוד בימי
אביהו ויגפהו יהוה וימת
ויתחזק אביהו וישא לו
נשים ארבע עשרה ויולד עשרים
ושנים בנים ושש עשרה בנות
ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו
כתובים במדרש הנביא עדו וישכב
אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו
שקטה הארץ עשר שנים
ויעש אסא הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיו ויסר את
מזבחות הנכר והבמות וישבר
את המצבות ויגדע את האשרים
ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם ולעשות התורה
והמצוה ויסר מכל ערי יהודה
את הבמות ואת החמנים ותשקט
הממלכה לפניו ויבן ערי מצורה

והאלהים ו' בקריה · וסמנהון נסה את אברהם · יעננו בקול · מקום לית תכנה · והאלהים נגף · עשה
שיראו · יבקש את נרדף · ויצעקו ו' בקריה · וסמנהון שטרי ישראל · נסע מאחריהם ויתפל
רכב ברזל · ויצעקו הראשון · ויניאס האחרון · ויפנו · ויריעו ד' בקריה · וסמנהון ויריעו העם ויריען
כל המחנה · איש יהודה · כל בני אלהים · ג בטע מאריך ותברה במלה חדה וסלק בניהון · וסמנהון
ויתגלע על שפת · אל תלחמו עם יי · וידרש יחזקיהו על הכהנים · ולית דכוותהון ·

ביהודה כי שקטה הארץ ואין
עמו מלחמה בשנים האלה כי
הניח יהוה לו ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב
חומה ומגדלים דלתים ובריחים
עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו
את יהוה אלהינו דרשנו וינח
לנו מסביב ויבנו ויצליחו
ויהי לאסא חיל נשא
צנה ורמח מיהודה שלש מאות
אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי
קשת מאתים ושמונים אלף כל
אלה גבורי חיל ויצא אליהם
זרח הכושי בחיל אלף אלפים
ומרכבות שלש מאות ויבא עד
מרשה ויצא אסא לפניו ויערכו
מלחמה בגיא צפתה למרשה
ויקרא אסא אל יהוה אלהיו
ויאמר יהוה אין עמך לעזור בין
רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו
כי עליך נשענו ובשמך באנו
על ההמון הזה יהוה אלהינו
אתה אל יעצר עמך אנוש
ויגף יהוה את
הכושים לפני אסא ולפני יהודה
וינסו הכושים וירדפם אסא
והעם אשר עמו עד לגרר ויפל
מכושים לאין להם מחיה כי
נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו

וישאו שלל הרבה מאד ויכו
את כל הערים סביבות גרר כי
היה פחד יהוה עליהם ויבזו את
כל הערים כי ביזה רבה היתה בהם
וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן
לרב וגמלים וישבו ירושלם
ועזריהו בן עודד
היתה עליו רוח אלהים ויצא
לפני אסא ויאמר לו שמעוני
אסא וכל יהודה ובנימן יהוה
עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו
ימצא לכם ואם תעזבהו
יעזב אתכם וימים רבים לישראל
ללא אלהי אמת וללא כהן
מורה וללא תורה וישב בצר לו
על יהוה אלהי ישראל ויבקשהו
וימצא להם ובעתים ההם אין
שלום ליוצא ולבא כי מהומת
רבות על כל יושבי הארצות וכתתו
גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים
הממם בכל צרה ואתם חזקו
ואל ירפו ידיכם כי יש שכר
לפעלתכם וכשמע
אסא הדברים האלה והנבואה
עדד הנביא התחזק ויעבר
השקוצים מכל ארץ יהודה
ובנימן ומן הערים אשר לכד
מהר אפרים ויחדש את מזבח
יהוה אשר לפני אולם יהוה

הגרים ג׳ בקריה׳ וסמנהון וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו׳ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה׳ והיה תפילו אותה׳ וחד והגרים עמהם מאפרים׳ בראותם ג׳ בקריה׳ וסמנהון ויהי כשלח פרעה את העם׳ וכל איש ישראל בראותם׳ אילין מלאי׳ בראתם כי יי׳ אלהיו עמו חס׳

ויקבץ את כל יהודה ובנימן
והגרים עמהם מאפרים ומנשה
ומשמעון כי נפלו עליו מישראל
לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו
ויקבצו ירושלם בחדש
השלישי לשנת חמש עשרה
למלכות אסא ויזבחו ליהוה
ביום ההוא מן השלל הביאו
בקר שבע מאות וצאן שבעת
אלפים ויבאו בברית לדרוש
את יהוה אלהי אבותיהם בכל
לבבם ובכל נפשם וכל אשר לא
ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת
למן קטן ועד גדול למאיש ועד
אשה וישבעו ליהוה בקול גדול
ובתרועה ובחצצרות ובשופרות
וישמחו כל יהודה על השבועה
כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם
בקשהו וימצא להם וינח יהוה
להם מסביב וגם מעכה אם
אסא המלך הסירה מגבירה
אשר עשתה לאשרה מפלצת
ויכרת אסא את מפלצתה וידק
וישרף בנחל קדרון והבמות לא
סרו מישראל רק לבב אסא היה
שלם כל ימיו ויבא את קדשי
אביו וקדשיו בית האלהים כסף
וזהב וכלים ומלחמה לא היתה
עד שנה שלשים וחמש למלכות

אסא בשנת שלשים
ושש למלכות אסא עלה בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את
הרמה לבלתי תת יוצא ובא
לאסא מלך יהודה ויצא אסא
כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית
המלך וישלח אל בן הדד מלך
ארם היושב בדרמשק לאמר
ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר
בריתך את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי וישמע בן הדד אל
המלך אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו אל ערי ישראל
ויכו את עיון ואת דן ואת אבל
מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות
את הרמה וישבת את מלאכתו
ואסא המלך לקח
את כל יהודה וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא
ויבן בהם את גבע ואת המצפה
ובעת ההיא בא חנני הראה אל
אסא מלך יהודה ויאמר אליו
בהשענך על מלך ארם ולא
נשענת על יהוה אלהיך על כן
נמלט חיל מלך ארם מידך
הלא הכושים והלובים היו לחיל
לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד

אלהיו עמו ה׳ בקריה׳ וסמנהון לית הביט און ביעקב׳ ויקבץ את כל יהודה׳ בראותם כי יי׳ אלהיו עמו׳ מי בכם מכל עמו׳ ותברו׳ ויתחזק׳ למאיש ג׳ בקריה׳ וסמנהון למאיש ועד אשה׳ למען תדעון ויחלק דשמואל׳ וכל אשר לא ידרש׳ היתה ד׳ קמיצ׳ וסמנהון אם לית כאשר דמיתי כן היתה׳ ציון לצדה היתה׳ ומלחמה לא היתה׳ ושאר קריה היתה׳ ג׳ פסו׳ אית בהון ביני ובינך ובין ובין׳ וסמנהון ויאמר אברם אל לוט׳ ויאמר יהונתן׳ ברית ביני ובינך דדברי הימים׳

ויכעס אסא ב׳ פתח׳ בקריה · וסמנהון ויכעס אסא · ויחר לו ויכעס הרבה · שלושים ג׳ מל׳ · וסמנהון
ירדו שלושה מן השלושים ראש דראש פסו · ויחלא אסא · ויהי לית נקריתי לבוא אל המלך ·
כרה ב׳ חד מלעל וחד מלרע · וסמנהון אשר כרה לו בעיר דוד · בור כרה ויחפרהו · ול׳ טותהן

ובהשענך על יהוה נתנם בידך
כי יהוה עיניו משטטות בכל
הארץ להתחזק עם לבבם שלם
אליו נסכלת על זאת כי מעתה
יש עמך מלחמות ויכעס אסא
אל הראה ויתנהו בית המהפכת
כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא
מן העם בעת ההיא והנה דברי
אסא הראשונים והאחרונים
הנם כתובים על ספר המלכים
ליהודה וישראל ויחלא אסא
בשנת שלושים ותשע למלכותו
ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו
לא דרש את יהוה כי ברפאים
וישכב אסא עם אבתיו וימת
בשנת ארבעים ואחת למלכו
ויקברהו בקברתיו אשר כרה לו
בעיר דויד וישכיבהו במשכב
אשר מלא בשמים וזנים
מרקחים במרקחת מעשה וישרפו
לו שרפה גדולה עד למאד
וימלך יהושפט בנו
תחתיו ויתחזק על ישראל ויתן
חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן
נציבים בארץ יהודה ובערי
אפרים אשר לכד אסא אביו
ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך
בדרכי דויד אביו הראשנים ולא
דרש לבעלים כי לאלהי אביו

דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה
ישראל ויכן יהוה את הממלכה
בידו ויתנו כל יהודה מנחה
ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד
לרב ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד
הסיר את הבמות ואת האשרים
מיהודה ובשנת שלוש
למלכו שלח לשריו לבן חיל
ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל
ולמיכיהו ללמד בערי יהודה
ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו
וזבדיהו ועשהאל ושמירמות
ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב
אדוניה הלוים ועמהם אלישמע
ויהורם הכהנים וילמדו ביהודה
ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו
בכל ערי יהודה וילמדו בעם ויהי
פחד יהוה על כל ממלכות הארצות
אשר סביבות יהודה ולא נלחמו
עם יהושפט ומן פלשתים מביאים
ליהושפט מנחה וכסף משא גם
הערביאים מביאים לו צאן
אילים שבעת אלפים ושבע מ
מאות ותישים שבעת אלפים
ושבע מאות ויהי יהושפט הלך
וגדל עד למעלה ויבן ביהודה
בירניות וערי מסכנות ומלאכה
רבה היה לו בערי יהודה ואנשי
מלחמה גבורי חיל בירושלם

מיכה מיכיהו ה׳ בלישנא בקריה · וסמנהון עכבור דמלכים · שלש שנים · שלח לשריו · הכהנים הכהנים ·
ותישים ב׳ וסמנהון עזים מאתים ותישים עשרים · ותישים שבעת אלפים
וסמנהון ויגדל יצחק · ויהי שמואל · ויהי יהושפט הלך וגדל · גדל ג׳ בקריה ·

עדנה ג̇ ב̇ בכ̇ת ה̇ וחד בכ̇ת א̇ וסמנהון ומפני פחת מואב השר לחרש גבור ג̇ דסבי גבורי
וסמנהון ערך עמסיה וישכר ישראל ועמו ח̇ בטעם בקרי וסמנהון יעקב ויהוידע
יהוחנן שכניה יואב שלמית זכריה עוגד וליתׄ דכותהון בטעם

ואלה פקדתם לבית
אבותיהם ליהודה שרי אלפים
עדנה השר ועמו גבורי חיל
שלש מאות אלף ועל
ידו יהוחנן השר ועמו מאתים
ושמונים אלף ועל ידו
עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה
ועמו מאתים אלף גבור חיל
ומן בנימן גבור חיל אלידע
ועמו נשקי קשת ומגן מאתים
אלף ועל ידו יהוזבד
ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי
צבא אלה המשרתים
את המלך מלבד אשר נתן המלך
בערי המבצר בכל יהודה
ויהי ליהושפט עשר וכבוד
לרב ויתחתן לאחאב וירד לקץ
שנים אל אחאב לשמרון ויזבח
לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם
אשר עמו ויסיתהו לעלות אל
רמות גלעד ויאמר אחאב מלך
ישראל אל יהושפט מלך יהודה
התלך עמי רמת גלעד ויאמר
לו כמוני כמוך וכעמך עמך
במלחמה ויאמר יהושפט אל
מלך ישראל דרש נא כיום את
דבר יהוה ויקבץ מלך ישראל
את הנבאים ארבע מאות איש
ויאמר אלהם הנלך אל רמת

גלעד למלחמה אם אחדל
ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד
המלך ויאמר יהושפט האין פה
נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו
ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט עוד איש אחד לדרוש
את יהוה מאתו ואני שנאתיהו
כי איננו מתנבא עלי לטובה כי
כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן
ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר
המלך כן ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר מהר
מיכיהו בן ימלא ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה יושבים
איש על כסאו מלבשים בגדים
וישבים בגרן פתח שער שמרון
וכל הנביאים מתנבאים לפניהם
ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני
ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה
תנגח את ארם עד כלותם וכל
הנבאים נבאים כן לאמר עלה
רמת גלעד והצלח ונתן יהוה
ביד המלך והמלאך אשר הלך
לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר
הנה דברי הנבאים פה אחד טוב
אל המלך ויהי נא דברך כאחד
מהם ודברת טוב ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי
אתו אדבר ויבא אל המלך

אלהם ט̇ו̇ חס ו̇ סמנהון בסע וה̇ בכתוב̇ וסמנהון ויבא אלהים ויערך ב̇ בו̇ עוד שלשת ימים מה אתם
ודברת אלהים קטן עבה ודבר אלהים ויקבץ מלך ישראל הוציאוה ואשחק אלהים ישמעאל שנים מ̇
אתם קדש ויקם עזרא אתם ראיתי ושאר מלין

במה ה' קמ' בקריה כול' · וסימנהון במה יודע כי ארשנה · במה אושיע את ישראל · היתה
ויאמר אני אפתנו · אני אפתנו · במה אקדם יי' ואכף · ותהבטו אתכם אמר יי' · ותעמם ויהד
ובמה אכפר וברכו את נחלת יי' · ושארה במה · לקרוא למיכיהו ל' כותיה

ויאמר המלך אליו מיכה הנלך
אל רמת גלעד למלחמה אם
אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו
בידכם ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך אשר
לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה
ויאמר ראיתי את כל ישראל
נפוצים על ההרים כצאן אשר
אין להן רעה ויאמר יהוה לא
אדנים לאלה ישובו איש לביתו
בשלום ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלא אמרתי אליך
לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע
ויאמר לכן שמעו
דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על
כסאו וכל צבא השמים עמדים
על ימינו ושמאלו ויאמר יהוה
מי יפתה את אחאב מלך
ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד
ויאמר זה אמר ככה וזה אמר
ככה ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר
יהוה אליו במה ויאמר אצא
והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו
ויאמר תפתה וגם תוכל צא
ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה
דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את

מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה
הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר
אתך ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבוא חדר
בחדר להחבא ויאמר מלך
ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו
אל אמון שר העיר ואל יואש
בן המלך ואמרתם כה אמר
המלך שימו זה בית הכלא וה
והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ
עד שובי בשלום ויאמר מיכיהו
אם שוב תשוב בשלום לא דבר
יהוה בי ויאמר שמעו עמים
כלם ויעל מלך
ישראל ויהושפט מלך יהודה
אל רמת גלעד ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט התחפש ו
ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך
ויתחפש מלך ישראל ויבאו
במלחמה ומלך ארם צוה את
שרי הרכב אשר לו לאמר לא
תלחמו את הקטן את הגדול
כי אם את מלך ישראל לבדו
ויהי כראות שרי הרכב את
יהושפט והמה אמרו מלך
ישראל הוא ויסבו עליו להלחם
ויזעק יהושפט ויהוה עזרו
ויסיתם אלהים ממנו ויהי
כראות שרי הרכב כי לא היה

רמות ו' כת' כן · וסימנהון ולאשר ברמות נגב · ועינים רמות · עינים רמות · ושאול ורמות ויעל
ויפל ברמות גלעד דדברי הימים · גם בעינים הלך ושאר חס · לאלה ב' וסימנהון ולבנתי תחלק
אדנים לאלה · וחברו · יתל תטיפו · שמעו עמים כלם · ג' דסמיכין וסימנהון אם שוב תשוב
בשלום וחברו שמעו עמים כלם · הקשיבי ארץ ומלואה · נפוצים ב' חד חס וחד מל' וסימנהון
נפוצים על ההרים דדברי הימים מל' · וחברו דמלכים חס · ולית דכותהון · את הקטן ל' את הגדול

והוצאתני ב׳ בקריה וסמנהון והוציאתנו מן הבית הזה׳ הפוך ידיך׳ אל פניו ו׳ וסימנהון בקריה וסמנה
ומשלם אל פניו ב כו׳ יהושע׳ ויאב יהוה׳ יקטלני לו איחל׳ את דרכי אל פניו אוכיח׳
השפטים ד׳ וסמנהון ודרשו השפטים׳ ויאמר׳ ויהי בימי׳ ויהי מימי׳ ועמדו שני האנשים׳

מלך ישראל וישובו מאחריו ויא
ואיש משך בקשת לתמו ויך את
מלך ישראל בין הדבקים ובין ה
השרין ויאמר לרכבו הפך ידך
והוצאתני מן המחנה כי החליתי
ותעל המלחמה ביום ההוא
ומלך ישראל היה מעמיד
במרכבה נכח ארם עד הערב
וימת לעת בוא השמש ׃
וישב יהושפט מלך יהודה יט
אל ביתו בשלום לירושלם ויצא
אל פניו יהוא בן חנני החזה ויא
ויאמר אל המלך יהושפט הל
הלרשע לעזר ולשנאי יהוה
תאהב ובזאת עליך קצף מלפני
יהוה ׃ אבל דברים טובים נמצאו
עמך כי בערת האשרות מן הארץ
והכינות לבבך לדרש האלהים ׃
וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא
בעם מבאר שבע עד הר אפרים
וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם
ויעמד שפטים בארץ בכל ערי
יהודה הבצרות לעיר ועיר ויא
ויאמר אל השפטים ראו מה
אתם עשים כי לא לאדם תש
תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר
משפט ועתה יהי פחד יהוה
עליכם שמרו ועשו כי אין עם
יהוה אלהינו עולה ומשא פנים

ומקח שחד וגם בירושלם העמיד
יהושפט מן הלוים והכהנים
ומראשי האבות לישראל למ
למשפט יהוה ולריב וישבו ירו
ירושלם ויצו עליהם לאמר
כה תעשון ביראת יהוה באמונה
ובלבב שלם וכל ריב אשר יבוא
עליכם מאחיכם הישבים בעריהם
בין דם לדם בין תורה למצוה
לחקים ולמשפטים והזהרתם
אתם ולא יאשמו ליהוה והיה
קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון
ולא תאשמו והנה אמריהו כהן
הראש עליכם לכל דבר יהוה
וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית
יהודה לכל דבר המלך ושטרים
הלוים לפניכם חזקו ועשו ויהי
יהוה עם הטוב ׃
ד ויהי אחריכן באו בני מואב ובני
עמון ועמהם מהעמונים על
יהושפט למלחמה ׃ ויבאו ויגידו
ליהושפט לאמר בא עליך המון
רב מעבר לים מארם והנם בח
בחצצון תמר היא עין גדי ׃ ויירא
ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה
ויקרא צום על כל יהודה ׃ ויקבצו
יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי
יהודה באו לבקש את יהוה ׃ ויע
ויעמד יהושפט בקהל יהודה

[library stamp]

ומירושלם ג׳ וסמנהון וגם בירושלם התנבות כבו׳ מירושלם ג׳ וסמנהון ויריא נגעל אנשים׳ וירד
וגם ב׳ ראש פסוק בכתוב׳ וסמנהון אחדו למלך בירושלם הנכרי הקרובים ללוים מעכה עולה עבד
זקנה אני אותך יחד במלאכת נביאים ... כל עמך בדרך אלהיהם של ושלו רות ומאתביה
ותעשון יד׳ וסמנהון אתי והורתי ... ושמרתם ...
... בין דם לדם ב׳ דסמי׳ וסמנהון כי יפלא׳ וכל ריב׳

כטעם בקריה · וסמנהון ויצאת נח · בשבעותיכם · וביאת שמה · מיתפליה · קפדה בא · וישבו בה ·
ותאמרנה לה · לכליתבה · לכליתבה ותשמע ב דגשי · וסמנהון הארץ אמרי · ותשמע ותשיע ·
כי לאלהים ג · וסמנהון זעקו במלחמה · יהושפט · נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם ·

וירושלם בבית יהוה לפני החצר
החדשה ויאמר יהוה אלהי
אבתינו הלא אתה הוא אלהים
בשמים ואתה מושל בכל מ
ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה
ואין עמך להתיצב הלא אתה
אלהינו הורשת את ישבי הארץ
הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה
לזרע אברהם אהבך לעולם
וישבו בה ויבנו לך בה מקדש
לשמך לאמר אם תבוא עלינו
רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמ
דה לפני הבית הזה ולפניך
כי שמך בבית הזה ונזעק אליך
מצרתנו ותשמע ותושיע ועתה
הנה בני עמון ומואב והר שעיר
אשר לא נתתה לישראל לבוא
בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו
מעליהם ולא השמידום והנה
הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו
מירשתך אשר הורשתנו אלהינו
הלא תשפט בם כי אין בנו כח
לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי
עליך עינינו וכל יהודה עמדים
לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם
ויחזיאל בן זכריהו
בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי
מן בני אסף היתה עליו רוח

יהוה בתוך הקהל ויאמר הקשיבו
כל יהודה וישבי ירושלם והמלך
יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אהב
אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון
הרב הזה כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים מחר רדו עליהם
הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם
אתם בסוף הנחל פני
מדבר ירואל לא לכם להלחם
בזאת התיצבו עמדו וראו את
ישועת יהוה עמכם יהודה
וירושלם אל תיראו ואל תחתו
מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם
ויקד יהושפט אפים ארצה
וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו
לפני יהוה להשתחות ליהוה
ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן
בני הקרחים להלל ליהוה אלהי
ישראל בקול גדול למעלה
וישכימו בבקר ויצאו למדבר
תקוע ובצאתם עמד יהושפט
ויאמר שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם
ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו
ויועץ אל העם ויעמד
משררים ליהוה ומהללים
להדרת קדש בצאת לפני החלוץ
ואמרים הודו ליהוה כי לעולם
חסדו ובעת החלו ברנה ותהלה

עינינו י״א בקריה · וסמנהון אל המן עינים · והציל עינינו · ותמהרנה · הלא נגד · ותחן בציון
עינינו · כי עליך עינינו · ויראיבו הנה בעיני להאיר עודינה כת׳ חשכו · ט׳ מל וב׳ חסרין · ישועת ה׳
וסמנהון · התיצבו · התיצבו · חשת · וכר׳ מי יתן קדמיתה · הקהתים ג׳ וסמנהון · זעקו במלחמה ·
ונסעו הקהתים והאנשים ויקמו · השמידום ג׳ וסמנהון והעוים חס׳ ואו וכל שלל הערים חס׳ דחס
השמידם כת׳ · כי סרו כת׳ מל׳ · ואמרים ב׳ · וסמנהון הלא מחזה שוא · בצאת לפני החלוץ ואמרים ·

וביום הרביעי ג׳ ראש פסוק׳ וסמנהון פרים חמשה ׳ וביום הרביעי נקהלו ׳ וביום הרביעי נשקל ׳
אסית דמלכים ודדברי הימים והבמות לא סרו ׳ יהושפט דמלכים ודדברי הימים אך הבמות לא סרו
ושאר׳ רק הבמות לא סרו לבז ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון יהושפט ׳ ושללם לבז ׳ וחברו ׳

נתן יהוה מארבים על בני עמון
מואב והר שעיר הבאים ליהודה
וינגפו ויעמדו בני עמון ומואב
על ישבי הר שעיר להחרים ולה
שמיד וככלותם ביושבי שעיר
עזרו איש ברעהו למשחית ויהודה
בא על המצפה למדבר ויפנו אל
ההמון והנם פגרים נפלים ארצה
ואין פליטה ויבא יהושפט וע
מו לבז את שללם וימצאו
בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי
חמדות וינצלו להם לאין משא
ויהיו ימים שלשה בוזים את
השלל כי רב הוא וביום הרבעי
נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו
את יהוה על כן קראו את שם
המקום ההוא עמק ברכה עד
היום וישבו כל איש יהודה ויר
ושלם ויהושפט בראשם לשוב
אל ירושלם בשמחה כי שמחם
יהוה מאויביהם ויבאו ירושלם
בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל
בית יהוה ויהי פחד אלהים על
כל ממלכות הארצות בשמעם כי
נלחם יהוה עם אויבי ישראל
ותשקט מלכות יהושפט וינח לו
אלהיו מסביב
וימלך יהושפט על יהודה בן
שלשים וחמש שנה במלכו וע
שרים וחמש שנה מלך בירוש
לם ושם אמו עזובה בת
שלחי וילך בדרך אביו אסא
ולא סר ממנה לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות לא סרו
ועוד העם לא הכינו לבבם
לאלהי אבתיהם ויתר דברי
יהושפט הראשנים והאחרנים
הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני
אשר העלה על ספר מלכי ישראל
ואחרי כן אתחבר יהושפט מלך
יהודה עם אחזיה מלך ישראל
הוא הרשיע לעשות ויחברהו
עמו לעשות אניות ללכת תרשיש
ויעשו אניות בעציון גבר ויתנבא
אליעזר בן דדוהו ממרשה על
יהושפט לאמר כהתחברך עם
אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך
וישברו אניות ולא עצרו ללכת
כא אל תרשיש וישכב יהושפט עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד
וימלך יהורם בנו תחתיו ולו אחים
בני יהושפט עזריה ויחיאל וזכריהו
ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל
אלה בני יהושפט מלך ישראל
ויתן להם אביהם מתנות רבות
לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי
מצרות ביהודה ואת הממלכה
נתן ליהורם כי הוא הבכור

בברזל ל׳
ובברזל ל׳
בחשבון ל׳
ובחשבון ל׳
בחוניך ל׳
ובחוניך ל׳
בזין ל׳
ובזין ל׳
בתעלה ל׳
ובתעלות ל׳
בדברי ל׳
ובדברי ל׳
ברכו ל׳
וברכו ל׳
ברך ל׳
וברך ל׳
ברוכה ל׳
וברוכה ל׳
בינה ל׳
ובינה ל׳
במשפטיהם ל׳
ובמשפטיהם ל׳
בגזל ל׳
ובגזל ל׳
בחנוני ל׳
ובחנוני ל׳
במרכבות ל׳
ובמרכבות ל׳
בקרבנם ל׳
ובקרבנם ל׳
בקשתי ל׳
ובקשתי ל׳
בקשתו ל׳
ובקשתי ל׳
במשפטים ל׳
ובמשפטים ל׳
כל
אילן
לא
זכון
לאות
דבנת
בכל
קרי

בראשם ח׳ בקריה ׳ וסמנהון לית יקרחו ׳ השיב ׳ אלהים בראשם ׳ דרכם ׳ וחברו ׳ ועמי על הפרץ ׳
ומהם מן בני שמעון וישבו כל איש יהודה וירושלם העלה ב׳ בקריה ׳ וסמנהון אשר העלה על המזבח ׳
על ספר מלכי ׳ על יהושפט ב׳ דסמיכין בקריה ׳ וסמנהון ועמהם מהעמונים ׳ אליעזר בן דודוהו
על מצרות ב׳ דסמיכין ׳ וסמנהון אשר ביהודה ובבנימן ׳ ויתן להם אביהם ׳ ושפטיהו ג׳ וסמנהון
ושפטיהו החרופי ׳ מיכאל שפטיה ׳ דודוהו ל׳ כותיה ׳ כהתחברך ל׳ כותיה ׳

אשה ג׳ סבירין לאשה בקריה׳ וסמנהון כי בת יעקד אחאב היתה לו אשה דדברי הימים׳ וברזלי הגלעדי׳
וחברו׳ ויתחזק ב׳ פתח׳ וסמנהון ויקם יהורם על ממלכת אביו׳ ויבן את כל החומה׳ וכל התחזק דכות
הנה ג׳ ריש פסו בקריה׳ וסמנהון הנה בן נולד לך׳ הנה אני׳ הנה יי׳ נגף מגפה גדולה בעמך׳

ויקם יהורם על ממלכת אביו
ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב
וגם משרי ישראל׃ בן שלשים
ושתים שנה יהורם במלכו ושמ
ושמונה שנים מלך בירושלם׃
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר
עשו בית אחאב כי בת אחאב
היתה לו אשה ויעש הרע בעיני
יהוה׃ ולא אבה יהוה להשחית
את בית דויד למען הברית אשר
כרת לדויד וכאשר אמר לתת
לו ניר ולבניו כל הימים׃ בימיו
פשע אדום מתחת יד יהודה
וימליכו עליהם מלך׃ ויעבר
יהורם עם שריו וכל הרכב עמו
ויהי קם לילה ויך את אדום
הסובב אליו ואת שרי הרכב׃ ויי
ויפשע אדום מתחת יד יהודה
עד היום הזה אז תפשע לבנה
בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את
יהוה אלהי אבתיו׃ גם הוא עשה
במות בהרי יהודה ויזן את ישבי
ירושלם וידח את יהודה׃
ויבא אליו מכתב מ
אליהו הנביא לאמר כה אמר
יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר
לא הלכת בדרכי יהושפט אביך
ובדרכי אסא מלך יהודה׃ ותלך
בדרך מלכי ישראל ותזנה את

יהודה ואת ישבי ירושלם כהזנות
בית אחאב וגם את אחיך בית
אביך הטובים ממך הרגת׃ הנה
יהוה נגף מגפה גדולה בעמך
ובבניך ובנשיך ובכל רכושך׃
ואתה בחליים רבים במחלה מעיך
עד יצאו מעיך מן החלי ימים על
ימים׃ ויער יהוה על יהורם את
רוח הפלשתים והערבים אשר
על יד כושים׃ ויעלו ביהודה
ויבקעוה וישבו את כל הרכוש
הנמצא לבית המלך וגם בניו
ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם
יהואחז קטן בניו׃ ואחרי כל זאת
נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מר
מרפא׃ ויהי לימים מימים וכעת
צאת הקץ לימים שנים יצאו
מעיו עם חליו וימת בתחלאים
רעים ולא עשו לו עמו שרפה
כשרפת אבתיו׃
בן שלשים ושתים היה במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם
וילך בלא חמדה ויקברהו בעיר
דויד ולא בקברות המלכים׃ וימ
וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו
בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים
הרג הגדוד הבא בערבים למחנה
וימלך אחזיהו בן יהורם מלך
יהודה׃ בן ארבעים

יצאו יד׳ בקריה׳ וחד ויצאו׳ וסמנהון דן אלעזר אויביך ואני וראיתם ומכניך חיים חיים בשער
דרכים מלאכים מהקדש בחליים על הסוסים׳ לחלי ב׳ בקריה׳ וסמנהון כל ראש לחלי׳ ואחרי
כל זאת נגפו יי׳׳ היה במלכו ז בקריה׳ וסמנהון יהורם וחברו דוילך בלא חמדה׳ אמציה
ועזריה׳ יותם וחברו יחזקיה וחברו׳ בתחלאים לית כותיה בקריה וכתב כן׳

חלה ח׳ וסמנהון ׳הנה אביך חלה׳ כי קשרתם כלכם עלי׳ וישלח שאול׳ ואמר אל אחיהו׳ ובן הדד
ועזריהו ׳ואחזיהו׳ מדוע פניך רעים ואתה אינך חלה׳ חזהאל ח׳ יתיר ה׳ בקריה׳ וסמנהון
קח בידך׳ כי מה עבדך׳ וימלך חזהאל עם חזהאל מלך ארם׳ בהלחמו ׳וישב להתרפא׳

ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם
אמו עתליהו בת עמרי גם הוא
הלך בדרכי בית אחאב כי אמו
היתה יועצתו להרשיע ויעש
הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי
המה היו לו יועצים אחרי מות
אביו למשחית לו גם בעצתם
הלך וילך את יהורם בן אחאב
מלך ישראל למלחמה על חזהאל
מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים
את יורם וישב להתרפא
ביזרעאל כי המכים אשר הכהו
ברמה בהלחמו את חזהאל מלך
ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה
ירד לראות את יהורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא ומאלהים
היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל
יורם ובבאו יצא עם יהורם אל
יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה
להכרית את בית אחאב ויהי
כשפט יהוא עם בית אחאב
וימצא את שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם
ויבקש את אחזיהו וילכדהו
והוא מתחבא בשמרון ויבאהו
אל יהוא וימתהו ויקברהו כי
אמרו בן יהושפט הוא אשר
דרש את יהוה בכל לבבו ואין

לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה
ועתליהו אם אחזיהו
ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר
את כל זרע הממלכה לבית יהודה
ותקח יהושבעת בת המלך את
יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך
בני המלך הממותים ותתן אתו
ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו
יהושבעת בת המלך יהורם אשת
יהוידע הכהן כי היא היתה
אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא
המיתתהו ויהי אתם בבית האלהים
מתחבא שש שנים ועתליה מלכת
כג על הארץ ובשנה
השבעית התחזק יהוידע ויקח את
שרי המאות לעזריהו בן ירחם
ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו
בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו
ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית
ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים
מכל ערי יהודה וראשי האבות
לישראל ויבאו אל ירושלם
ויכרת כל הקהל ברית בבית
האלהים עם המלך ויאמר להם
הנה בן המלך ימלך כאשר דבר
יהוה על בני דויד זה הדבר
אשר תעשו השלשית מכם באי
השבת לכהנים וללוים לשערי
הספים והשלשית בבית המלך

ובבאו ג׳ בקריה׳ וסמנהון והיו את המלך בצאתו׳ ובבאו יצא אל יהורם׳ ובבעתי׳ כל דרש פת׳ בר מן חד
קמץ וסמכי לאלהי אביו דרש׳ כל שש קמץ שתי נקודות בר מן חד שלשה נקודות וסמנ׳ שש הנה
שנות׳ דויד כל תרי עשר ודברי הימים ועזרא מל׳ ושאר קרי חס׳ בר מן ה׳ מל׳ דבר כל טפל ב׳
נקודות וכל אתנח וסוף פסוק שתי נקודות בר מן א׳ הנה החיה ייי אתי כאשר דבר ב׳ נקודות׳
התחזק ׳ג׳ זוגין בקריה׳ וסמנהון ולא התחזק לפניהם׳ התחזק יהוידע׳ ולית כותהון

על המלך ח׳ וסימנהון דרך עם יחד׳ ויעמדו וחבריו ויתת יתר והקפתם דמלכים ותריא דדברי הימים
ויאמר מומין וכל טוב דכות׳ בר מן ג׳ וסימנהון בתשבע׳ והמלך וחברו שלחו ג׳ בקריה כוליה
וסימנהון מן שלחו אתם ואיש שלחו ומים המים היסוד ב׳ וסימנהון בשער היסוד עד היסוד בה

והשלשית בשער היסוד וכל העם
בחצרות בית יהוה ואל יבוא בית
יהוה כי אם הכהנים והמשרתים
ללוים המה יבאו כי קדש המה
וכל העם ישמרו משמרת יהוה
והקיפו הלוים את המלך סביב
איש וכליו בידו והבא אל הבית
יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו
ויעשו הלוים וכל יהודה ככל
אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו
איש את אנשיו באי השבת עם
יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע
הכהן את המחלקות
ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות
את החניתים ואת המגנות ואת
השלטים אשר למלך דויד אשר
בית האלהים ויעמד את כל העם
ואיש שלחו בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית השמאלית
למזבח ולבית על המלך סביב
ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו
את הנזר ואת העדות וימליכו
אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו
יחי המלך
ותשמע עתליהו את קול העם
הרצים והמהללים את המלך
ותבוא אל העם בית יהוה ותרא
והנה המלך עומד על עמודו
במבוא והשרים והחצצרות על

המלך וכל עם הארץ שמח
ותוקע בחצצרות והמשוררים
בכלי השיר ומודיעים להלל
ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר
קשר קשר ויוצא יהוידע הכהן
את שרי המאות פקודי החיל
ויאמר אלהם הוציאוה אל
מבית השדרות והבא אחריה
יומת בחרב כי אמר הכהן לא
תמיתוה בית יהוה וישימו לה
ידים ותבוא אל מבוא שער
הסוסים בית המלך וימיתוה שם
ויכרת יהוידע ברית
בינו ובין כל העם ובין המלך להיות
לעם ליהוה ויבאו כל העם בית
הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת
צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות
וישם יהוידע פקדות בית יהוה
ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד
על בית יהוה להעלות עלות יהוה
ככתוב בתורת משה בשמחה
ובשיר על ידי דויד ויעמד
השוערים על שערי בית יהוה
ולא יבא טמא לכל דבר ויקח
את שרי המאות ואת האדירים
ואת המושלים בעם ואת כל עם
הארץ ויורד את המלך מבית
יהוה ויבאו בתוך שער העליון

ואל יבוא ב׳ דסמיכין בקריה וסימנהון בכל עת ואל יבוא בית יי׳ וכל יהודה ז׳ דסמיכין בקריה וסמנהון
ואמרת אליהם ההמה המיהו ויעשו הלוים ויחד יהושפט ויצאת כפסח ויעבירוהו וכל ריש פסו׳ דכותי׳
ויוציאו יב׳ מל׳ בקריה סמנהון ויוציא יאותו החוצה ויוציא העבד שלום יוסף המחנה האהלה משם
פתח תקן יהוידע מתוכם וכל עם ו׳ וסמנהון ויבא יהושע ויקם יהושע ויעל יהושע
ויעבר המלך ותרא והנה המלך וחבירו דמלכים שרי יהודה על שערי ב׳ וסמנ׳ בית יי׳ ורשעים

משאת ה׳ · וסמנהון במנחת העשן המלך · מטה · מטה · וחד ומשאת כפי · יביאו יג׳ ה׳ חס וח׳ מל׳ · וסמנהון
כבשה אשמו · המקריב · הנזיר · כאשר בא · ועל עמך · והגי היארון · השמים · ותיאותם · כרם · במשפט
משכירים · וחד וביאת עזרית · מהרו ג׳ בקריה · וסמנהון מהרו בניך · ולא מהרו הלוים · מהרו שכחו מעשיו ·

בית המלך ויושיבו את המלך
על כסא הממלכה׃ וישמחו כל
עם הארץ והעיר שקטה ואת
עתליהו המיתו בחרב׃
בן שבע שנים יואש במלכו
וארבעים שנה מלך בירושלם
ושם אמו צביה מבאר שבע׃
ויעש יואש הישר בעיני יהוה
כל ימי יהוידע הכהן׃
וישא לו יהוידע נשים שתים
ויולד בנים ובנות׃ ויהי אחרי כן
היה עם לב יואש לחדש את בית
יהוה׃ ויקבץ את הכהנים והלוים
ויאמר להם צאו לערי יהודה
וקבצו מכל ישראל כסף לחזק
את בית אלהיכם מדי שנה בשנה
ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו
הלוים׃ ויקרא המלך ליהוידע
הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת
על הלוים להביא מיהודה ומי
ומירושלם את משאת משה עבד
יהוה והקהל לישראל לאהל
העדות׃ כי עתליהו המרשעת בניה
פרצו את בית האלהים וגם כל
קדשי בית יהוה עשו לבעלים׃
ויאמר המלך ויעשו ארון אחד
ויתנהו בשער בית יהוה חוצה׃
ויתנו קול ביהודה ובירושלם
להביא ליהוה משאת משה עבד

האלהים על ישראל במדבר׃
וישמחו כל השרים וכל העם
ויביאו וישליכו לארון עד לכלה׃
ויהי בעת יביא את הארון אל
פקדת המלך ביד הלוים וכראותם
כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד
כהן הראש ויערו את הארון וישאהו
וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום
ביום ויאספו כסף לרב׃ ויתנהו
המלך ויהוידע אל עושה מלאכת
עבודת בית יהוה ויהיו שכרים
חצבים וחרשים לחדש בית יהוה
וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק
את בית יהוה׃ ויעשו עשי המלא
המלאכה ותעל ארוכה למלאכה
בידם ויעמידו את בית האלהים
על מתכנתו ויאמצהו׃ וככלותם
הביאו לפני המלך ויהוידע את
שאר הכסף ויעשהו כלים לבית
יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי
זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית
יהוה תמיד כל ימי יהוידע׃
ויזקן יהוידע וישבע ימים
וימת בן מאה ושלשים שנה במותו׃
ויקברהו בעיר דויד עם המלכים
כי עשה טובה בישראל ועם
האלהים וביתו׃ ואחרי
מות יהוידע באו שרי יהודה
וישתחוו למלך אז שמע המלך

ופקיד ב׳ בקריה · וסמנהון ופקיד כהן הראש · ופקיד הלוים בירושלם · וככלותם ב׳ · וסמנהון וככלותם מושבי
שעיר · וככלותם הביאו לפני · ארוכה ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ · וסמנהון · כי עלתה · ותעל · כי אעלה · הנני מעלה
סימן עבר מל׳ עתיד חסר · וביתו ו׳ בקריה טליה · וסמנהון ואלה שמות בני ישראל · ואנשיו · וישב
דוד ישבשם · ועמדו עדות וגלו ובתים ונשיאו ועשוקו גבר וביתו · ואחרי מות ב׳ בקריה דסמיכין
וסמנהון ואחרי מות הכהן הגדול · ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה · ושארית אחרי מות

אלהיהם ויעזבו את בית יהוה א
להי אבותיהם ויעבדו את ה
האשרים ואת העצבים ויהי קצף
על יהודה וירושלם באשמתם
זאת וישלח בהם נבאים להשיבם
אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו
ורוח אלהים לבשה את
זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד
מעל לעם ויאמר להם כה אמר
האלהים למה אתם עברים את
מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם
את יהוה ויעזב אתכם ויקשרו
עליו וירגמהו אבן במצות המלך
בחצר בית יהוה ולא זכר יואש
המלך החסד אשר עשה יהוידע
אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו
אמר ירא יהוה וידרש
ויהי לתקופת השנה עלה עליו
חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם
וישחיתו את כל שרי העם מעם
וכל שללם שלחו למלך דרמשק
כי במצער אנשים באו חיל ארם
ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד
כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם
ואת יואש עשו שפטים ובלכתם
ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים
התקשרו עליו עבדיו בדמי בני
יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו
וימת ויקברהו בעיר דויד ולא

קברהו בקברות המלכים ואלה
המתקשרים עליו זבד בן שמעת
העמונית ויהוזבד בן שמרית
המואבית ובניו ירב המשא עליו
ויסוד בית האלהים הנם כתובים
על מדרש ספר המלכים וימלך
אמציהו בנו תחתיו
כה בן עשרים וחמש שנה מלך
אמציהו ועשרים ותשע שנה
מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
מירושלם ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא בלבב שלם ויהי
כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג
את עבדיו המכים את המלך אביו
ואת בניהם לא המית כי ככתוב
בתורה בספר משה אשר צוה יהוה
לאמר לא ימותו אבות על בנים
ובנים לא ימותו על אבות כי איש
בחטאו ימותו
ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם
לבית אבות לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם
למבן עשרים שנה ולמעלה וימצאם
שלש מאות אלף בחור יוצא צבא
אחז רמח וצנה וישכר מישראל
מאה אלף גבור חיל במאה ככר
כסף ואיש האלהים בא אליו לאמר
המלך אל יבא עמך צבא
ישראל כי אין יהוה עם ישראל

למאת הככר ב̇ דסמיכין ׳ וסמנהון ככר לאתדן ׳ ומה לעשות למאת הככר ׳ מזה יתה ה̇ ׳ וסמנהון פרעה יהונתן ׳ רצין ׳ ויבדילם ׳ גרע ׳ בא̇ ה̇ חס̇ בכתובי ובשמיא̇ ׳ וסמנהון אכשלום ׳ עשה חזק דברי יתמ... ברכה המלך ׳ ישתחוה ג̇ בקריה ׳ וסמנהון ויהי דוד בא ׳ ומרדכי לא יכרע ולא ׳ ולהם ישתחוה

כי בני אפרים כי אם בא אתה
עשה חזק למלחמה יכשילך
האלהים לפני אויב כי יש כח
באלהים לעזור ולהכשיל ויאמר
אמציהו לאיש האלהים ומה
לעשות למאת הככר אשר נתתי
לגדוד ישראל ויאמר איש הא
האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה
מזה ויבדילם אמציהו להגדוד
אשר בא אליו מאפרים ללכת
למקומם ויחר אפם מאד ביהודה
וישובו למקומם בחרי אף
ואמציהו התחזק וינהג את
עמו וילך גיא המלח ויך את בני
שעיר עשרת אלפים ועשרת
אלפים חיים שבו בני יהודה ויבא
ויביאום לראש הסלע וישליכום
מראש הסלע וכלם נבקעו ובני
הגדוד אשר השיב אמציהו
מלכת עמו למלחמה ויפשטו
בערי יהודה משמרון ועד בית
חורון ויכו מהם שלשת אלפים
ויבזו בזה רבה ויהי
אחרי בוא אמציהו מהכות את
אדומים ויבא את אלהי בני שעיר
ויעמידם לו לאלהים ולפניהם
ישתחוה ולהם יקטר ויחר את יהוה
באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר
לו למה דרשת את אלהי העם

אשר לא הצילו את עמם מידך
ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ
למלך נתנוך חדל לך למה יכוך
ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ
אלהים להשחיתך כי עשית זאת
ולא שמעת לעצתי
ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח
אל יואש בן יהואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לך נתראה
פנים וישלח יואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה לאמר
החוח אשר בלבנון שלח אל הארז
אשר בלבנון לאמר תנה את בתך
לבני לאשה ותעבר חית השדה
אשר בלבנון ותרמס את החוח
אמרת הנה הכית את אדום ונשאך
לבך להכביד עתה שבה בביתך למה
תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה
עמך ולא שמע אמציהו כי
מהאלהים היא למען תתם ביד
כי דרשו את אלהי אדום ויעל
יואש מלך ישראל ויתראו פנים
הוא ואמציהו מלך יהודה בבית
שמש אשר ליהודה וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהליו
ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש
בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל
בבית שמש ויביאהו ירושלם
ויפרץ בחומת ירושלם משער

נתנך ל
ונתנך ל
נשאתני ל
ונשאתו ל
נרצה ל
ונרצה ל
ניחוחין ל
וניחוחין ל
נדמה ל
ונדמה ל
נמותנו ל
ונמותנו ל
נפלו ל
ונפלו ל
נגשה ל
ונגשה ל
נגלך ל
ונגלך ל
נסיפה ל
ונסיפה ל
נושע ל
ונושע ל
נבל ל
ונבל ל
נבזה ל
ונבזה ל
נסכה ל
ונסכה ל
נבח ל
ונבח ל

ולהם ח̇ ׳ וסמנהון קח לך וישכיבו ויספכם כי הם ולהם ישתחוה הטהרה מלבד וחבריו ׳ אדומים כ̇ בקריה ׳ וסמנהון ויהי אחרי בוא אמציהו ׳ ועוד אדומים באו ולפניהם ב̇ ׳ וסמנהון ישתחוה ׳ בבל ויתן וחלל ׳ ונשאך ב̇ בקריה ׳ וסמנהון ונשאך לבך דמלכים וחבריו דדברי הימים ׳ תתגרה ב̇ ׳ וסמנהון ולמה תתגרה ברעה ׳ וחבריו ׳ מהאלהים ב̇ ׳ וסמנהון כי מהאלהים המלחמה ׳ למען תתם כל לישן הליכה לכה בר מן ג̇ חס̇ ה̇ ׳ וסמנהון לך אתי אל מקום ׳ לך ונקרבה ׳ באחת המקומות ׳ לך נתראה פנים דדברי הימים ושא לכה כו

הפונה ד׳ מל׳ בקריה ׳ וסמנהון ותשיא יאת ׳ותשית יאתו ׳ ויסבני דרך ׳ ויביאהו ירושלם דדברי הימים ׳ מלכי
יהודה וישראל ג׳ דסמיכן בקריה וסמנהון אמציהו ׳ אחז ׳ חזקיהו ׳ ומעת ב׳ רא׳ פסו׳ בקריה׳ וסמנהון
ומעת אשר סר אמציהו ׳ ומעת הוסר התמיד ׳ נביאים אילת ׳ כתובים אילות ׳

אפרים עד שער הפונה ארבע
מאות אמה׃ וכל הזהב והכסף
ואת כל הכלים הנמצאים בבית
האלהים עם עבד אדם ואת אוצ
אוצרות בית המלך ואת בני
התערבות וישב שמרון׃
ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה
אחרי מות יואש בן יהואחז מלך
ישראל חמש עשרה שנה׃ ויתר
דברי אמציהו הראשנים והא
והאחרונים הלא הנם כתובים על
ספר מלכי יהודה וישראל׃ ומעת
אשר סר אמציהו מאחרי יהוה
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם׃ וישאהו על הסוסים
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה׃
ויקחו כל עם יהודה את עזיהו כו
והוא בן שש עשרה שנה וימליכו
אתו תחת אביו אמציהו׃ הוא
בנה את אילות וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו׃
בן שש עשרה שנה עזיהו
במלכו וחמשים ושתים שנה מלך
בירושלם ושם אמו יכליה מן
ירושלם׃ ויעש הישר בעיני
יהוה ככל אשר עשה אמציהו
אביו׃ ויהי לדרש אלהים בימי
זכריהו המבין בראת האלהים

ובימי דרשו את יהוה הצליחו
האלהים׃ ויצא וילחם בפלשתים
ויפרץ את חומת גת ואת חומת
יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה
ערים באשדוד ובפלשתים׃ ויעזרהו
האלהים על פלשתים ועל הערבים
הישבים בגור בעל והמעונים׃
ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך
שמו עד לבוא מצרים כי
החזיק עד למעלה׃ ויבן עזיהו
מגדלים בירושלם על שער הפנה
ועל שער הגיא ועל המקצוע
ויחזקם׃ ויבן מגדלים במדבר
ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה
לו ובשפלה ובמישור אכרים ות
וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב
אדמה היה׃ ויהי
לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי
צבא לגדוד במספר פקדתם ביד
יעיאל הסופר ומעשיהו השוטר
על יד חנניהו משרי המלך׃ כל
מספר ראשי האבות לגבורי חיל
אלפים ושש מאות׃ ועל ידם
חיל צבא שלש מאות אלף
ושבעת אלפים וחמש מאות
עושי מלחמה בכח חיל לעזר
למלך על האויב׃ ויכן להם עזיהו
לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים
ושרינות וקשתות ולאבני קלעים׃

האחרונים ז׳ מל׳ בקריה ׳ וסמנהון כי בדברי דוד האחרונים ׳ ושאר דברי שלמה הראשנים ׳ ודברי רחבעם ׳
אסא ׳ אמציהו הראשנים אחז ׳ אין קץ לכל העם לכל אשר היה ׳ על שער ב׳ דסמיכן בקריה ׳
וסמנהון על שער הפנה ׳ על שער בת רבים אדמה יא׳ ׳ וסמנהון ׳ ותסח מזבח נעמן ולשארית חרש
שודד תיראי טמיאה ויאמר ויכן ותחדש ׳ האויב ה׳ בקריה׳ וסמנהון הפגעתי בך ׳ לעזר למלך על
יען אשר תמו הכבות ׳ ושבים שוביהם ׳ ולית דכותהון בכל הקריה מליה ׳

למרחוק ח̇ בקריה · וסמנהון · ותקטן · וחברו · ולית שמעת · וחברו · ויצא שמו עד למרחוק · אשיא דעי למרחוק ·
משם חפר אכל · והקול נשמע למרחוק · ד̇ בטעם רא̇ פסו̇ · וסמנהון · מעי מעי אוחילה · ויקחו עבד מלך
את האנשים · הקורשית איש בשר קדש · ויעש בירושלם חשבנות · וכחזקתו ג̇ · וסמנ̇ כעשרו · גבה · עזב

ויעש בירושלם חשבנות מחשבת
חושב להיות על המגדלים ועל
הפנות לירות בחצים ובאבנים
גדלות ויצא שמו עד למרחוק
כי הפליא להעזר עד כי חזק
וכחזקתו גבה לבו עד להשחית
וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל
היכל יהוה להקטיר על מזבח
הקטרת ויבא אחריו עזריהו
הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים
בני חיל ויעמדו על עזיהו המלך
ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר
ליהוה כי לכהנים בני אהרן הם
המקדשים להקטיר צא מן המק
המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד
מיהוה אלהים ויזעף עזיהו
ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו
עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו
לפני הכהנים בבית יהוה מעל
למזבח הקטרת ויפן אליו עזריהו
כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא
מצרע במצחו ויבהלוהו משם
וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו
יהוה ויהי עזיהו המלך מצרע עד
יום מותו וישב בית החפשית
מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם
בנו על בית המלך שופט את
עם הארץ ויתר דברי עזיהו
הראשנים והאחרנים כתב ישע

ישעיהו בן אמוץ הנביא וישכב
עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים
כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם
כז בנו תחתיו בן עשרים
וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו ירוש
ירושה בת צדוק ויעש הישר בעיני
יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו
רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם
משחיתים הוא בנה את שער בית
יהוה העליון ובחומת העפל בנה
רב ועירים בנה בהר יהודה ובחרשים
בנה בירניות ומגדלים והוא נלחם
עם מלך בני עמון ויחזק עליהם
ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא
מאה ככר כסף ועשרת אלפים
כרים חטים ושעורים עשרת אלפים
זאת השיבו לו בני עמון ובשנה
השנית והשלשית ויתחזק יותם כי
הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו ויתר
דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
ויהודה בן עשרים וחמש שנה
היה במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם וישכב יותם עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז
כח בנו תחתיו בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה

גבה ה̇ · וחד וגבה · וסמנהון כיפיך לנגיד · ולית כגמול עליו · וכחזקתו גבה לבו · להם שיר ישכיל ·
זרחה ד̇ · וחד וזרחה · וסמנהון יחם זרחה השמש · והשמש זרחה על המים · והצרעת זרחה במצחו · שמש
זרחה ונודד ולית נודע מקומו · וחד וזרחה לכם יראי שמי · נדחף ב̇ · וסמנהון גם הוא נדחף לצאת
והמן נדחף · ירושה ב̇ חד כת̇ א̇ וחד כת̇ ה̇ · וסמנהון ושם אמו ירושא דמלכי כת̇ א̇ וחברו דדברי
הימים כת̇ ה̇ · נגזר ג̇ בקריה · וסמנהון נגזר מארץ חיים מבית · אשר נגזר עליה ·

ולא עשה ה̇ דסמיכין בקריה כוליה׳ וסמנהון ומפיכשות שנים בו׳ אחז׳ אחז הישר׳ לעשות להם
אלהי אבותם ד׳ וסמנהון למען יאמינו ואמרו על אשר עובו דמשנה תורה את יי׳ בעזבם את יי׳
אלהי אבותם׳ תעבות ג̇ כת̇ כן׳ וסמנהון אחז דמלכים׳ אחז דדברי הימים׳ גם כל שרי הכהנים׳

מלך בירושלם ולא עשה הישר
בעיני יהוה כדויד אביו וילך
בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות
עשה לבעלים והוא הקטיר בגיא
בן הנם ויבער את בניו באש כת
כתעבות הגוים אשר הריש יהוה
מפני בני ישראל ויזבח ויקטר
בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך
ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה
גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד
מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה
ויהרג פקח בן רמליהו
ביהודה מאה ועשרים
אלף ביום אחד הכל בני חיל
בעזבם את יהוה אלהי אבותם
ויהרג זכרי גבור
אפרים את מעשיהו בן המלך
ואת עזריקם נגיד הבית ואת
אלקנה משנה המלך
וישבו בני ישראל מאחיהם
מאתים אלף נשים בנים ובנות
וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו
את השלל לשמרון
ושם היה נביא ליהוה עדד שמו
ויצא לפני הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת יהוה
אלהי אבותיכם על יהודה נתנם
בידכם ותהרגו בם בזעה עד

לשמים הגיע ועתה בני יהודה
וירושלם אתם אמרים לכבש
לעבדים ולשפחות לכם הלא רק
אתם עמכם אשמות ליהוה
אלהיכם ועתה שמעוני והשיבו
השביה אשר שביתם מאחיכם
כי חרון אף יהוה עליכם
ויקמו אנשים מראשי בני
אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו
בן משלמות ויחזקיהו בן שלם
ועמשא בן חדלי על הבאים מן
הצבא ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי לאשמת יהוה
עלינו אתם אמרים להסיף על
חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה
אשמה לנו וחרון אף על ישראל
ויעזב החלוץ את
השביה ואת הבזה לפני השרים
וכל הקהל ויקמו
האנשים אשר נקבו בשמות
ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם
הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום
ויאכלום וישקום ויסכום
וינהלום בחמורים לכל כושל
ויביאום ירחו עיר התמרים אצל
אחיהם וישובו שמרון
בעת ההיא שלח המלך
אחז על מלכי אשור לעזר לו ועוד
אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי

משנה ה̇ בקריה׳ וסמנהון וכתב לו׳ ויכתב שם׳ ושלמתי דאשנה אלקנה׳ לכבש ב̇ חד חס̇ וחד מלא׳ וסמנה
לעבדים ולשפחות׳ המלכה ושם ה̇ ר״ת פסו̇ וסמנהון אתגו נער עברי׳ ראינו איש מעבדי׳ מקרא היה נביא׳
עודד ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇׳ וסמנהון ועדריהו׳ והנבואה׳ ושם היה נביא׳ קדמאה מל̇ וכל הקהל ה̇׳ וסמנהון משתחוים
ויועץ המלך׳ ויעזב החלוץ׳ וישמחו׳ וילכו שלמה׳ ברכיהו ד̇׳ וסמנהון זכריה דשבט ואחיו ויעמד ויקומו
וילבשום ד̇ חס̇ בליש̇׳ וסמנהון המלבשכם שני׳ וילבשהו בגדים׳ וילבשום וינעלום והלבשו לדביאל וכל אוריא
דכו̇ במ״א הלבישו̇ על ידיו

כלי בית האלהים ה׳ דסמיכין בקריה׳ וסמנהון ויאסף אחז את כל כלי בית האלהים ב׳ כו׳ וכל כלי בית׳
דריתשי פסוק׳ ומקיצת כלי בית האלהים׳ ויאשובה שם   מלכי יהודה וישראל ג׳ דסמיכין בקריה׳
וסמנהון אחזיהו אחז חזקיה׳   כל דברי הימים דרמשק׳ וכל קריה דמשק׳

שְׁבִי׃ וּפְלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי
הַשְּׁפֵלָה וְהַנֶּגֶב לִיהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ
אֶת־בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְאֶת־אַיָּלוֹן וְאֶת־
הַגְּדֵרוֹת וְאֶת־שׂוֹכוֹ וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־
תִּמְנָה וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־גִּמְזוֹ וְאֶת־
בְּנֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ כִּי־הִכְנִיעַ יְהוָה
אֶת־יְהוּדָה בַּעֲבוּר אָחָז מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ בִּיהוּדָה וּמָעוֹל
מַעַל בַּיהוָה׃ וַיָּבֹא עָלָיו תִּלְּגַת
פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּצַר לוֹ
וְלֹא חֲזָקוֹ׃ כִּי־חָלַק אָחָז אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים
וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא לְעֶזְרָה לוֹ׃
וּבְעֵת הָצֵר לוֹ וַיּוֹסֶף לִמְעוֹל בַּיהוָה
הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז׃ וַיִּזְבַּח לֵאלֹהֵי
דַרְמֶשֶׂק הַמַּכִּים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי
מַלְכֵי־אֲרָם הֵם מַעְזְרִים אוֹתָם לָהֶם
אֲזַבֵּחַ וְיַעְזְרוּנִי וְהֵם הָיוּ־לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ
וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֶּאֱסֹף אָחָז אֶת־
כְּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים וַיְקַצֵּץ אֶת־כְּלֵי
בֵית־הָאֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־
יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ מִזְבְּחוֹת בְּכָל־פִּנָּה
בִּירוּשָׁלִָם׃ וּבְכָל־עִיר וָעִיר לִיהוּדָה עָשָׂה
בָמוֹת לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃
וְיֶתֶר דְּבָרָיו וְכָל־דְּרָכָיו הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
מַלְכֵי־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב
אָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בָעִיר
בִּירוּשָׁלִַם כִּי לֹא הֱבִיאֻהוּ לְקִבְרֵי
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יְחִזְקִיָּהוּ
כט בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ יְחִזְקִיָּהוּ
מָלַךְ בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִיָּה בַּת־
זְכַרְיָהוּ׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִיד אָבִיו׃ הוּא
בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־
יְהוָה וַיְחַזְּקֵם׃ וַיָּבֵא אֶת־הַכֹּהֲנִים
וְאֶת־הַלְוִיִּם וַיַּאַסְפֵם לִרְחוֹב הַמִּז
הַמִּזְרָח׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמָעוּנִי
הַלְוִיִּם עַתָּה הִתְקַדְּשׁוּ וְקַדְּשׁוּ אֶת־
בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וְהוֹצִיאוּ
אֶת־הַנִּדָּה מִן־הַקֹּדֶשׁ׃ כִּי־מָעֲלוּ
אֲבֹתֵינוּ וְעָשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַיַּעַזְבֻהוּ וַיַּסֵּבּוּ פְנֵיהֶם
מִמִּשְׁכַּן יְהוָה וַיִּתְּנוּ־עֹרֶף׃ גַּם סָגְרוּ
דַּלְתוֹת הָאוּלָם וַיְכַבּוּ אֶת־הַנֵּרוֹת
וּקְטֹרֶת לֹא הִקְטִירוּ וְעֹלָה לֹא־
הֶעֱלוּ בַקֹּדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי קֶצֶף יְהוָה עַל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִָם וַיִּתְּנֵם לְזַעֲוָה לְשַׁמָּה
וְלִשְׁרֵקָה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים
בְּעֵינֵיכֶם׃ וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ
בֶּחָרֶב וּבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְנָשֵׁינוּ בַּשְּׁבִי
עַל־זֹאת׃ עַתָּה עִם־לְבָבִי לִכְרוֹת
בְּרִית לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב

האחרונים ז׳ מל׳ וסמנהון כי בדברי דוד שלמה׳ רחבעם׳ אסא׳ אמציהו׳ אחז׳ אין קץ לכל העם לכל אשר׳
אבותינו ח׳ מל׳ וסמנהון גם אנחנו והבשת נשכבה בשכבה ידענו יי׳ עוד יראת אלהי׳ והנה נפלו על אשר לא׳
וכל יהושע ושפטים ותהל׳ דכות׳ בר מן חד בך בטחו אבתינו הס׳   ועלה ב׳ בקריה׳ וסמנהון לית העלו עליו
קטורת ורה׳ ועלה לא העלו׳   והוציאתו ו׳ וסמנהון את בתולי הנערה׳ ותפשו כו אביו׳ את הנערה׳ את האשה׳
את חמשת׳ והוציאו את חמשת׳   לאלהי ישראל ד׳ דמיידרין׳ וסמנהון ונתתם׳ יענבין׳ גם סגרו׳ הכתים׳ הקדישו׳

ממנו חרון אפו׃ בני עתה אל
תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד
לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים
ומקטרים׃ ויקמו
הלוים מחת בן עמשי ויואל בן
עזריהו מן בני הקהתי ומן בני
מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן
יהללאל ומן הגרשני יואח בן
זמה ועדן בן יואח ומן בני
אליצפן שמרי ויעואל ומן בני
אסף זכריהו ומתניהו׃
ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן
בני ידותון שמעיה ועזיאל׃
ויאספו את אחיהם ויתקדשו
ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה
לטהר בית יהוה׃ ויבאו הכהנים
לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו
את כל הטמאה אשר מצאו
בהיכל יהוה לחצר בית יהוה
ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון
חוצה׃ ויחלו באחד לחדש הרא
הראשון לקדש וביום שמונה
לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו
את בית יהוה לימים שמונה
וביום ששה עשר לחדש הראשון
כלו׃ ויבואו פנימה
אל חזקיהו המלך ויאמרו טה
טהרנו את כל בית יהוה את
מזבח העולה ואת כל כליו ואת

שלחן המערכת ואת כל כליו׃
ואת כל הכלים אשר הזניח
המלך אחז במלכותו במעלו הכנו
והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה׃
וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי העיר
ויעל בית יהוה׃ ויביאו פרים
שבעה ואילים שבעה וכבשים
שבעה וצפירי עזים שבעה
לחטאת על הממלכה ועל
המקדש ועל יהודה ויאמר לבני
אהרן הכהנים להעלות על מזבח
יהוה׃ וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים
את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים
ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם המזבחה׃ ויגישו את
שעירי החטאת לפני המלך והקהל
ויסמכו ידיהם עליהם׃ וישחטום
הכהנים ויחטאו את דמם
המזבחה לכפר על כל ישראל
כי לכל ישראל אמר המלך
העולה והחטאת׃ ויעמד את
הלוים בית יהוה במצלתים
בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד
חזה המלך ונתן הנביא כי ביד
יהוה המצוה ביד נביאיו׃ ויעמדו
הלוים בכלי דויד והכהנים בח
בחצצרות׃ ויאמר
חזקיהו להעלות העלה להמזבח

וכל הקהל ה' דסמיכין · וסמנהון וכל הקהל משתחוים · ויוען המלך · ויעזב החלוין · וישמחו כל קהל · וילכו שלמה
וכל הקהל · מעט ו' קמ' · וסמנהון ונשיאיהם הנה יתנו ודרעתם הרבה פנה אל הרבה · ויקינת גדול הכהנים
וכל יתתנח וסו' פסו' דכו' · מהכהנים ג' וסמנהון · ויינו מלך אשור ויבא אחד מהכהנים כי הלוים ישרי לבב ·

ובעת החל העולה החל שיר יהוה
והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך
ישראל וכל הקהל משתחוים
והשיר משורר והחצצרות
מחצצרים הכל עד לכלות העולה
ובכלות להעלות כרעו המלך
וכל הנמצאים אתו וישתחוו
ויאמר יחזקיהו המלך והשרים
ללוים להלל ליהוה בדברי דויד
ואסף החזה ויהללו עד לשמחה
ויקדו וישתחוו
ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם
ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים
ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל
זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות
ויהי מספר העלה אשר הביאו
הקהל בקר שבעים אילים מאה
כבשים מאתים לעלה ליהוה כל
אלה והקדשים בקר שש מאות
וצאן שלשת אלפים רק הכהנים
היו למעט ולא יכלו להפשיט את
כל העלות ויחזקום אחיהם הלוים
עד כלות המלאכה ועד יתקדשו
הכהנים כי הלוים ישרי לבב לה
להתקדש מהכהנים וגם עלה לרב
בחלבי השלמים ובנסכים לעלה
ותכון עבודת בית יהוה וישמח
יחזקיהו וכל העם על ההכין הא
האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר

וישלח יחזקיהו על
כל ישראל ויהודה וגם אגרות
כתב על אפרים ומנשה לבוא
לבית יהוה בירושלם לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל ויועץ המלך
ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות
הפסח בחדש השני כי לא יכלו
לעשתו בעת ההיא כי הכהנים
לא התקדשו למדי והעם לא
נאספו לירושלם ויישר הדבר
בעיני המלך ובעיני כל הקהל
ויעמידו דבר להעביר קול בכל
ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא
לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל
בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב
וילכו הרצים באגרות מיד המלך
ושריו בכל ישראל ויהודה
וכמצות המלך לאמר בני ישראל
שובו אל יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל וישב אל הפליטה
הנשארת לכם מכף מלכי אשור
ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם
ויתנם לשמה כאשר אתם ראים
עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם
תנו יד ליהוה ובאו למקדשו א
אשר הקדיש לעולם ועבדו את
יהוה אלהיכם וישב מכם חרון
אפו כי בשובכם על יהוה אחיכם

לעולה ה' קמ' · וסמנהון התורה הבקר וארבעה וגם עולה לרב ראה הבקר לעולה · וחד לעולה לפתח
לעשתו ה' חס' · וסמנהון · וממהר אלהים ואז יקרב לעשתו · בפיך · כי שקר · כי לא יכלו · ול' דכותהון ·
וישב טו' · וסמנהון והוקע אתם בנה נטע כרם וארס אשה היראה ורך למקומו אל מקומו בשוך ויחמה
ממנו חרון מכם וישב אל הפליטה העפר ויתגרה ברכוש · תקשו ג' · וסמנהון וערפכם לא תקשו עוד ·
עתה אל תקשו ערפכם אל תקשו לבבכם כמריבה · ולית דכותהון בכל הקריה · באגרות ל'

שוביהם ב׳ מל׳ וסימנהון ושבום שוביהם אל ארץ יחזוקה׳ אחיכם ובניכם לרחמים דברי ימ׳ ה׳ בקריה
וסימנהון נגלה ויאיש אחד הובישו גם ביהודה היתה יד׳ שמים נעשו׳ וזמן והנה איש אלהים בר עד אחד
הדבר הזה דכותיהון בר מן חד׳ וסמנ׳ וישמע הנביא׳ וירפא ב׳ וסמנהון וירפא אלהים׳ אל יחזקיהו׳

וּבְנֵיכֶם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְלָשׁוּב
לָאָרֶץ הַזֹּאת כִּי חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא יָסִיר פָּנִים מִכֶּם אִם
תָּשׁוּבוּ אֵלָיו׃ וַיִּהְיוּ
הָרָצִים עֹבְרִים מֵעִיר לָעִיר בְּאֶרֶץ
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְעַד זְבֻלוּן וַיִּהְיוּ
מַשְׂחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמַלְעִגִים בָּם׃
אַךְ אֲנָשִׁים מֵאָשֵׁר וּמְנַשֶּׁה
וּמִזְּבֻלוּן נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלִָם׃
גַּם בִּיהוּדָה הָיְתָה יַד הָאֱלֹהִים לָתֵת
לָהֶם לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים בִּדְבַר יְהוָה׃ וַיֵּאָסְפוּ
יְרוּשָׁלִַם עַם רָב לַעֲשׂוֹת אֶת חַג
הַמַּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי קָהָל לָרֹב
מְאֹד׃ וַיָּקֻמוּ וַיָּסִירוּ אֶת הַמִּזְבְּחוֹת
אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם וְאֵת כָּל הַמְקַטְּרוֹת
הֵסִירוּ וַיַּשְׁלִיכוּ לְנַחַל קִדְרוֹן׃
וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית
יְהוָה׃ וַיַּעַמְדוּ עַל עָמְדָם כְּמִשְׁפָּטָם
כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
הַכֹּהֲנִים זֹרְקִים אֶת הַדָּם מִיַּד
הַלְוִיִּם׃ כִּי רַבַּת בַּקָּהָל אֲשֶׁר לֹא
הִתְקַדָּשׁוּ וְהַלְוִיִּם עַל שְׁחִיטַת
הַפְּסָחִים לְכֹל לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ
לַיהוָה׃ כִּי מַרְבִּית הָעָם רַבַּת
מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן
לֹא הִטֶּהָרוּ כִּי אָכְלוּ אֶת הַפֶּסַח
בְּלֹא כַכָּתוּב כִּי הִתְפַּלֵּל יְחִזְקִיָּהוּ
עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה הַטּוֹב יְכַפֵּר
בְּעַד׃ כָּל לְבָבוֹ הֵכִין לִדְרוֹשׁ הָאֱלֹהִים
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא כְּטָהֳרַת
הַקֹּדֶשׁ׃ וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֶל יְחִזְקִיָּהוּ וַיִּרְפָּא אֶת הָעָם׃
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצְאִים
בִּירוּשָׁלִַם אֶת חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת
יָמִים בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמְהַלְלִים
לַיהוָה יוֹם בְּיוֹם הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בִּכְלֵי
עֹז לַיהוָה׃ וַיְדַבֵּר
יְחִזְקִיָּהוּ עַל לֵב כָּל הַלְוִיִּם הַמַּשְׂכִּילִים
שֵׂכֶל טוֹב לַיהוָה וַיֹּאכְלוּ אֶת הַמּוֹעֵד
שִׁבְעַת הַיָּמִים מְזַבְּחִים זִבְחֵי
שְׁלָמִים וּמִתְוַדִּים לַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם׃ וַיִּוָּעֲצוּ כָּל
הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים
וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים שִׂמְחָה׃ כִּי
חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הֵרִים לַקָּהָל
אֶלֶף פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן׃
וְהַשָּׂרִים הֵרִימוּ לַקָּהָל
פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהֲנִים לָרֹב׃ וַיִּשְׂמְחוּ כָּל
קְהַל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל
הַקָּהָל הַבָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים
הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשְׁבִים
בִּיהוּדָה׃ וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה
בִּירוּשָׁלִָם כִּי מִימֵי שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִיד
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא כָזֹאת בִּירוּשָׁלִָם׃

ומזבלון ב׳ בקריה וסמנהון משכים בשבט סופר׳ אך אנשים מאשר בקהל ד׳ בקריה וסמנהון נקום
נגלי דסגן אתנגדין דחזקיהו קדמיה כפרה על כל ישראל׳ דחזקיהו תנינא כפרה בעד שאר נביא׳
וכתוב׳ כפרה על ישראל׳ לחטאת על כל ישראל והיושבים ג׳ מנהון תרין מליא׳ וחד חס׳
וסמנהון בארץ מצרים הראשונים אשר ביהודה׳ המשכילים ב׳ מל׳ וסמנהון שכל טוב והמשכילים
יושבים ויושבים היושבים והיושבים ג׳ מל׳ וסמנ׳ ואמרה והנה שם וכף דראבית אל הגולה יושב ואוריד
מלבשים לה ופקדתי הבי ישר הראשנים ביהודה

כל סיפר עבודה עבודתם עבודת עבודתו מל ברמנה יוס וסמנהון כבי שלה ודויד זקן כמשפט יחזקיהו
מהחל ב וסמנהון מהחל חרמנא בקמה מהחל התרומה ויצאן ד בקריה וסמנהון מעשר בקר וצאן
גם הם מעשר גם מקנה בקר וצאן אחיהו ד וסמנהון איש את אחיהו לשלה ושמעו אחיהו ידבקו

ויקמו הכהנים הלוים
ויברכו את העם וישמע בקולם
ותבוא תפלתם למעון קדשו
לשמים וככלות כל
זאת יצאו כל ישראל הנמצאים
לערי יהודה וישברו המצבות
ויגדעו האשרים וינתצו את
הבמות ואת המזבחות מכל יהודה
ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה
וישובו כל בני ישראל איש לאחזתו
לעריהם ויעמד
יחזקיהו את מחלקות הכהנים
והלוים על מחלקותם איש כפי
עבדתו לכהנים וללוים לעלה
ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל
בשערי מחנות יהוה
ומנת המלך מן רכושו לעלות
לעלות הבקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים ולמעדים
ככתוב בתורת יהוה ויאמר לעם
ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים
והלוים למען יחזקו בתורת יהוה
וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל
ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש
וכל תבואת שדה ומעשר הכל
לרב הביאו ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה גם הם
מעשר בקר וצאן ומעשר
קדשים המקדשים ליהוה

אלהיהם הביאו ויתנו ערמות
ערמות בחדש
השלשי החלו הערמות ליסוד
ובחדש השביעי כלו
ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו
את הערמות ויברכו את יהוה
ואת עמו ישראל
וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים
על הערמות ויאמר אליו עזריהו
הכהן הראש לבית צדוק ויאמר
מהחל התרומה לביא בית יהוה
אכול ושבוע והותר עד לרוב כי
יהוה ברך את עמו והנותר את
ההמון הזה ויאמר
יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה
ויכינו ויביאו את התרומה
והמעשר והקדשים באמונה
ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי
אחיהו משנה ויחיאל ועזזיהו
ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד
ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו
פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו
במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו
נגיד בית האלהים וקורא בן ימנה
הלוי השוער למזרחה על נדבות
האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי
הקדשים ועל ידו עדן ומנימן
וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו
בערי הכהנים באמונה לתת

ג כטע מארך ותברה במלה חדה ומלך בינהון וסמנהון ותעלן על שפת לשון וידרש יחזקיהו על
הכהנים אל תלחמו עם יי אכול ג מל ויאכלו תאכלו אכלנו וזה לך האכל השנה שתה ושתו
ויאכלתם ויאן לשבעה ושבועים פקידים ד בקריה ב מל וב חסר וסמנהון ויעשה פרעה להיות
מיד כונניהו ויפקד המלך פקדים לביא ב בקריה וסמנהון ועיני צדקיהו דירמיהו מהחל
התרומה לביא בית יי וכל לשון אדי כותיה

ויהיה שדה כשדה משדה כולהו כתב׳ ה׳ בר מן ו׳ כת׳ יוד וסמנהון הה׳ בגלבע׳ על שדים׳ ולבני אהרן׳ הנה שמענה
אל תסג׳ ויפקדו ביום ההוא׳ וכל רות כות׳ ביוד בר מן ב׳ בה׳ וסמנהון ותקם ידיא וכליתיד׳ תמנא דפסוקיא׳
והאמת ג׳ בקריה׳ וסמנהון והאמת והשלום אהבו׳ הטוב והישר והאמת׳ אחרי הדברים והאמת׳

לאחיהם במחלקות כגדול כקטן׃
מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש
שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה
לדבר יום ביומו לעבודתם במש
במשמרותם כמחלקותיהם׃ ואת
התיחש הכהנים לבית אבותיהם
והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה
במשמרותיהם במחלקותיהם׃
ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובנ
ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי
באמונתם יתקדשו קדש׃ ולבני
אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם
בכל עיר ועיר אנשים אשר
נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר
בכהנים ולכל התיחש בלוים׃ ויעש
כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש
הטוב והישר והאמת לפני יהוה
אלהיו׃ ובכל מעשה אשר החל
בעבודת בית האלהים ובתורה
ובמצוה לדרש לאלהיו בכל
לבבו עשה והצליח׃
אחרי הדברים והאמת האלה
בא סנחריב מלך אשור ויבא
ביהודה ויחן על הערים הבצרות
ויאמר לבקעם אליו׃ וירא יח
יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למ
למלחמה על ירושלם׃ ויועץ עם
שריו וגבריו לסתום את מימי ה
העינות אשר מחוץ לעיר ויעז

ויעזרוהו׃ ויקבצו עם רב ויסתמו
את כל המעינות ואת הנחל
השוטף בתוך הארץ לאמר למה
יבואו מלכי אשור ומצאו מים
רבים׃ ויתחזק ויבן את כל החומה
הפרוצה ויעל על המגדלות ו
ולחוצה החומה אחרת ויחזק
את המלוא עיר דויד ויעש ש
שלח לרב ומגנים׃ ויתן שרי
מלחמות על העם ויקבצם אליו
אל רחוב שער העיר וידבר על
לבבם לאמר׃ חזקו ואמצו אל
תיראו ואל תחתו מפני מלך
אשור ומלפני כל ההמון אשר
עמו כי עמנו רב מעמו׃ עמו זרוע
בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו
ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם
על דברי יחזקיהו מלך יהודה׃
אחר זה שלח סנחריב
מלך אשור עבדיו ירושלימה
והוא על לכיש וכל ממשלתו
עמו על יחזקיהו מלך יהודה
ועל כל יהודה אשר בירושלם
לאמר׃ כה אמר סנחריב מלך
אשור על מה אתם בטחים ויש
וישבים במצור בירושלם׃ הלא
יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם
למות ברעב ובצמא לאמר יהוה
אלהינו יצילנו מכף מלך אשור׃

מעשה ה׳ וסמנהון כל כלי מעשה׳ בשם למצרים׳ כי יאמר מרחקים החל להסיר אדם מעשה את כל זה׳ כל אשר
תמצא כי את כל מעשה האלהים יביא ושאר׳ קמ׳ קמן ויתחזק ב׳ בספר׳ וסמנהון ויקם יהורם׳ ויבן את כל׳
חזקו ואמצו ג׳ בקריה׳ וסמנהון אל תיראו ואל תערצו׳ כי ככה יעשה׳ אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור׳
ירושלימה ה׳ מנהון ד׳ חסרי׳ וחד מלא׳ וסמנהון ותבוא׳ וירכיבו דמלכים׳ רב שקה דישעיהו׳ ביציאת׳
אחר זה שלח סנחריב׳ ובצמא ב׳ וסמנהון ובעירם׳ למות ברעב ובצמא לאמר׳ ולית דכותיהון׳

ועליו ז׳ בקריה סליה׳ וסמנהון מטה מנשה׳ ועליו חגור חרב ועליו כמכנה עיר לריתוכבי תשתחו׳ ועליו
תקטירו׳ ועליו ישחקו׳ ועליו יינין נדרו׳ ושאר עליו׳ היכול ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסמנהון היכול יתוכל
חס׳ היכול יכלו מל׳ ומגדנות ב׳ בקריה׳ וסמנהון נתן לאחיה ולאמה׳ ליחזקיהו מלך יהודה׳

הלא הוא יחזקיהו הסיר את ב
במתיו ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לאמר לפני
מזבח אחד תשתחוו ועליו ת
תקטירו׃ הלא תדעו מה עשיתי
אני ואבותי לכל עמי הארצות
היכול יכלו אלהי גויי הארצות
להציל את ארצם מידי׃ מי בכל
אלהי הגוים האלה אשר
החרימו אבותי אשר יכול להציל
את עמו מידי כי יוכל אלהיכם
להציל אתכם מידי׃ ועתה אל
ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית
אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי
לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה
להציל עמו מידי ומיד אבותי אף
כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי׃
ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים
ועל יחזקיהו עבדו׃ וספרים כתב
לחרף ליהוה אלהי ישראל ויי
ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי
הארצות אשר לא הצילו עמם
מידי כן לא יציל אלהי יחזקיהו
עמו מידי׃ ויקראו בקול גדול
יהודית על עם ירושלם אשר
על החומה ליראם ולבהלם למען
ילכדו את העיר׃ וידברו אל אלהי
ירושלם כעל אלהי עמי הארץ
מעשה ידי האדם׃

ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו
בן אמוץ הנביא על זאת ויזעקו
השמים׃ וישלח
יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד
ושר במחנה מלך אשור וישב
בבשת פנים לארצו ויבא בית
אלהיו ומיציאו מעיו שם הפילהו
בחרב׃ ויושע יהוה את יחזקיהו
ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב
מלך אשור ומיד כל וינחם מ
מסביב׃ ורבים מביאים מנחה
ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו
מלך יהודה וינשא לעיני כל
הגוים מאחרי כן׃
בימים ההם חלה יחזקיהו עד
למות ויתפלל אל יהוה ויאמר
לו ומופת נתן לו׃ ולא כגמל עליו
השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי
עליו קצף ועל יהודה וירושלם׃
ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא
ויושבי ירושלם ולא בא עליהם
קצף יהוה בימי יחזקיהו׃ ויהי
ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד
ואצרות עשה לו לכסף ולזהב
ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים
ולכל כלי חמדה׃ ומסכנות לתב
לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות
לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות׃
ועירים עשה לו ומקנה צאן ובקר

ועוד ח׳ ר״פ פסו׳ בקרי׳ וסמנהון ועוד בה עשיריה׳ ועוד ברינתי ועוד אדומים באו ויכו ביהודה׳ ועוד דברו
עבדיו׳ ועוד מעט׳ ראיתי תחת׳ מדבר׳ מדבר׳ ורבים ו׳ בקריה׳ וסמנהון תורת מביאים מנחה ליי׳
לירושלם׳ מהכהנים שמם בו׳ מישני אדמת עפר׳ ורבים מעמי הארץ מתיהדים׳ גבה ה׳ בקריה וחד
וגבה׳ וסמנהון גבה לבך ביפיך׳ לנגיד יצר׳ וכחזקתו גבה לבו׳ ולא כגמל עליו׳ שיר המעלות׳ וחד
ירום ונשא וגבה מאד׳ וינהלם ב׳ בקריה׳ וסמנהון וינהלם בלחם בכל מקניהם׳ וינהלם מסביב

בלבבו ה' בקריה וסמניהון והתברך בלבבו לאמר שלום · וישם דוד כי להשמיד בלבבו ולהכרית לגוים ולדעת
כל בלבבו · ודובר אמת בלבבו · וחד ובלבבו יגדל · ובנה ו' בקריה וסמנהון · ויבשבע יהושע ובנה
מזבחות דמנשה · וחברו דדברי הימים · ובנה אותו יבין · ויצמח · ובנה עליה מגדלים גדולים · וישא כנה

ורב כי נתן לו אלהים רכוש רב
מאד והוא יחזקיהו סתם את
מוצא מימי גיחון העליון ויישרם
למטה מערבה לעיר דויד ויצלח
יחזקיהו בכל מעשהו ׃ וכן במליצי
שרי בבל המשלחים עליו לדרש
המופת אשר היה בארץ עזבו
האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו ׃
ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על ספר מלכי
יהודה וישראל ׃ וישכב יחזקיהו
עם אבתיו ויקברהו במעלה קברי
בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל
יהודה וישבי ירושלם וימלך
מנשה בנו תחתיו ׃
בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
בירושלם ׃ ויעש הרע בעיני יהוה
כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל ׃ וישב ויבן את
הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו
ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות
וישתחו לכל צבא השמים ויעבד
אתם ׃ ובנה מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם יהיה
שמי לעולם ׃ ויבן מזבחות לכל
צבא השמים בשתי חצרות בית
יהוה ׃ והוא העביר את בניו באש

בגי בן הנם ועונן ונחש וכשף
ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו ׃ וישם
את פסל הסמל אשר עשה בבית
האלהים אשר אמר אלהים אל
דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובי
ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את שמי
לעילום ׃ ולא אוסיף להסיר את
רגל ישראל מעל האדמה אשר
העמדתי לאבתיכם רק אם ישמרו
לעשות את כל אשר
צויתים לכל התורה והחקים
והמשפטים ביד משה ׃ ויתע
מנשה את יהודה וישבי ירושלם
לעשות רע מן הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל ׃
וידבר יהוה אל
מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ׃
ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא
אשר למלך אשור וילכדו את
מנשה בחחים ויאסרהו בנחשתים
ויוליכהו בבלה ׃ וכהצר לו חלה את
פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני
אלהי אבתיו ׃ ויתפלל אליו
ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו
ירושלם למלכותו וידע מנשה כי
יהוה הוא האלהים ׃ ואחרי כן בנה
חומה חיצונה לעיר דויד מערבה

וידעוני ד' ג' חס' וחד מל' · וסמנהון ואיש או אשה · ושאל אוב · ודמל' · וידענים כת' חס' ו' · ודברי הימים
וידעוני מל' · אמר יאהם וסמנהון העין הנחש בשלה העשר חקי הסמל דדברי הימים ·
וידבר יי' ג' בטעם · וסמנהון משה · אל מצוה ואל עמו · עבדיו · חלה ב' מרי ליטב בקריה ·
וסמנהון ותשר חלה יי' · וכהצר לו חלה את פני יי' אלהיו ·

לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים
וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם
שרי חיל בכל הערים הבצרות
ביהודה ויסר את אלהי הנכר
ואת הסמל מבית יהוה וכל המז
בחות אשר בנה בהר בית
יהוה ובירושלם וישלך חוצה
לעיר ויכן את מזבח יהוה ויזבח
עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר
ליהודה לעבוד את יהוה אלהי
ישראל אבל עוד העם זבחים
בבמות רק ליהוה אלהיהם ויתר
דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי
החזים המדברים אליו בשם יהוה
אלהי ישראל הנם על דברי מלכי
ישראל ותפלתו והעתר לו וכל
חטאתו ומעלו והמקמות אשר
בנה בהם במות והעמיד האשרים
והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים
על דברי חוזי וישכב מנשה עם
אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון
בנו תחתיו בן עשרים
ושתים שנה אמון במלכו ושתים
שנים מלך בירושלם ויעש הרע
בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו
ולכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו
זבח אמון ויעבדם ולא נכנע מלפני יהוה
כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה
אשמה ויקשרו עליו עבדיו וימיתהו

בביתו ויכו עם הארץ את כל הקשרים
על המלך אמון וימליכו עם הארץ
את יאשיהו בנו תחתיו בן שמונה
שנים יאשיהו במלכו ושלשים
ואחת שנה מלך בירושלם ויעש
הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד
אביו ולא סר ימין ושמאול
ובשמונה שנים למלכו והוא
עודנו נער החל לדרוש לאלהי
דויד אביו ובשתים עשרה שנה
החל לטהר את יהודה וירושלם
מן הבמות והאשרים והפסלים
והמסכות וינתצו לפניו את
מזבחות הבעלים והחמנים אשר
למעלה מעליהם גדע והאשרים
והפסלים והמסכות שבר והדק
ויזרק על פני הקברים הזבחים
להם ועצמות כהנים שרף על
מזבחותם ויטהר את יהודה ואת
ירושלם ובערי מנשה ואפרים
ושמעון ועד נפתלי בחר בתיהם סביב
וינתץ את המזבחות ואת האשרים
והפסלים כתת להדק וכל החמנים
גדע בכל ארץ ישראל וישב
לירושלם ובשנת
שמונה עשרה למלכו לטהר
הארץ והבית שלח את שפן
בן אצליהו ואת מעשיהו שר
העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר

ב׳ פסוקי בקריה יחית מתק ומכל ומכל · וסמנהון ויבא יהושע · ויבאו אל חלקיהו   והאנשים ח׳ ר״א פסוקים
וסמנהון רעי ינתן · אשר עלו עמו אמרו · אשר שלח משה · והאנשים רדפו אחריהם · אשר לא מתו · טובים לנו
מאד · והאנשים ינחשו · עשים באמונה

לחזק את בית יהוה אלהיו ויבאו
אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את
הכסף המובא בית אלהים אשר
אספו הלוים שמרי הסף מיד
מנשה ואפרים ומכל שארית
ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי
ירושלם ויתנו על יד עשה
המלאכה המפקדים בבית יהוה
ויתנו אתו עושי המלאכה אשר
עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק
הבית ויתנו לחרשים ולבנים
לקנות אבני מחצב ועצים
למחברות ולקרות את הבתים אשר
השחיתו מלכי יהודה
והאנשים עשים באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו
הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלם
מן בני הקהתים לנצח והלוים
כל מבין בכלי שיר ועל הסבלים
ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה
ועבודה ומהלוים סופרים ושטרים
ושוערים ובהוציאם את הכסף
המובא בית יהוה מצא חלקיהו
הכהן את ספר תורת יהוה ביד
משה ויען חלקיהו ויאמר אל
שפן הסופר ספר התורה מצאתי
בבית יהוה ויתן חלקיהו את
הספר אל שפן ויבא שפן את
הספר אל המלך וישב עוד את

המלך דבר לאמר כל אשר נתן
ביד עבדיך הם עשים ויתיכו את
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו
על יד המפקדים ועל יד עושי
המלאכה ויגד שפן הסופר
למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו
הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך
ויהי כשמע המלך את דברי התורה
ויקרע את בגדיו ויצו המלך את
חלקיהו ואת אחיקם בן שפן
ואת עבדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד המלך
לאמר לכו דרשו את יהוה בעדי
ובעד הנשאר בישראל וביהודה
על דברי הספר אשר נמצא כי
גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו
על אשר לא שמרו אבותינו
את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה
וילך חלקיהו ואשר המלך אל
חלדה הנביאה אשת שלם בן
תוקהת בן חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם במשנה
וידברו אליה כזאת ותאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי   כה אמר יהוה
הנני מביא רעה על המקום הזה
ועל יושביו את כל האלות

שלם ו׳ חס׳ וסמנהון ושלם והשוערים ר״א פסו׳ שלם בנו הוא הבכור ויחזקיהו חלדה וכל נביאי׳ דכו׳ כר כון
ג׳ מל׳ וסמנהון ויקשר עליו · שלום בן יבש מלך · ויתר דברי ·   האלות ג׳ ב׳ מל וחד חס׳ וסמנהון
וכתב את האלות האלה · ונתן יי׳ אלהיך את כל האלות האלה · הנני מביא רעה ·

מלפני אלהים ב׳ דסמיכין ׳ וסמנהון אשר אינני ירא׳ יען רך לבבך   אל אבותיך ב׳ בקריה דסמיכין ׳
וסמנהון ואתה תבא אל אבותיך בשלום ׳ הנני מוספך אל אבתיך ׳   ועדותיו ה׳ בקריה ׳ וסמנהון ושמרת
וימאסו ויעמיד ויעמד מפני ׳   ואת עמו ד׳ וסמנהון ויאסר ויחלש העי הדם וישכרו יחזקיהו המבינים ׳

הכתובות על הספר אשר קראו
לפני מלך יהודה׃ תחת אשר עזבוני
ויקטירו לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך
חמתי במקום הזה ולא תכבה׃
ואל מלך יהודה השלח אתכם
לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת׃
יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים
בשמעך את דבריו על המקום
הזה ועל ישביו ותכנע לפני ות
תקרע את בגדיך ותבך לפני וגם
אני שמעתי נאם יהוה׃ הנני
אספך אל אבתיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא תראינה
עיניך בכל הרעה אשר אני מביא
על המקום הזה ועל ישביו וישיבו
את המלך דבר׃
וישלח המלך ויאסף את כל זקני
יהודה וירושלם׃ ויעל המלך בית
יהוה וכל איש יהודה וישבי
ירושלם והכהנים והלוים וכל
העם מגדול ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית
הנמצא בית יהוה׃ ויעמד המלך
על עמדו ויכרת את הברית לפני
יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את
מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל

נפשו לעשות את דברי הברית
הכתובים על הספר הזה׃ ויעמד
את כל הנמצא בירושלם ובנימן
ויעשו ישבי ירושלם כברית
אלהים אלהי אבותיהם׃ ויסר
יאשיהו את כל התועבות מכל
הארצות אשר לבני ישראל
ויעבד את כל הנמצא בישראל
לעבוד את יהוה אלהיהם כל ימיו
לא סרו מאחרי יהוה אלהי
אבותיהם׃ ויעש
יאשיהו בירושלם פסח ליהוה
וישחטו הפסח בארבעה עשר
לחדש הראשון׃ ויעמד הכהנים
על משמרותם ויחזקם לעבודת
בית יהוה׃ ויאמר ללוים המבונים
לכל ישראל הקדושים ליהוה
תנו את ארון הקדש בבית אשר
בנה שלמה בן דויד מלך ישראל
אין לכם משא בכתף עתה עבדו
את יהוה אלהיכם ואת עמו
ישראל׃ והכונו לבית אבותיכם
כמחלקותיכם בכתב דויד מלך
ישראל ובמכתב שלמה בנו׃
ועמדו בקדש לפלגות בית האבות
לאחיכם בני העם וחלקת בית אב
ללוים׃ ושחטו הפסח והתקדשו
והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה
ביד משה׃ וירם

הכינו ו׳ קמצ׳ וסמנהון הכינו יצרה לבו נא ואחרים הכינו לבניו לבבכם והכינו לאחיכם לבית אבותיכם ׳
בכתב ד׳ ׳ וסמנהון הכל בכתב ׳ ויאמר חורם מלך צר בכתב ׳ והכינו לבית אבותיכם ׳ את הרשום בכתב
ושחטו ב׳ ׳ וסמנהון משכו וקחו לכם צאן ׳ ושחטו הפסח והתקדשו ׳ דדברי הימים ׳   וירם יו׳ בקריה
וסמנהון במטה את ידו ׳ וירם הטבח ׳ וירם יד במלך ׳ אדרת קרן ימינו יאשיהו וב׳ וירם את המיתות ׳
וירם קרן משיחו   והכינו ב׳ בספ׳ וסמנהון לאחיכם לבית אבותיכם ׳ ול׳ דכות׳

לפסחים ג̇ בקריה ובעי̇ · וסמנהון וירם יאשיהו · ושריו לנדבה לעם · וכנניהו ושמעיהו ונתנאל ·
ג̇ בקריה · וסמנהון · אליהו · בהעלות עליך את תהום · העולה · וחד ובהעלות אהרן · ואלהים ה׳ · בהעלות
וסמנהון פקד · ואלהים סר · אמיר לבהלני · ואלהים מלכי מקדם · וולתי · ושאר אלהים ·

יאשיהו לבני העם צאן כבשים
ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמ
הנמצא למספר שלשים אלף
ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש
המלך: ושריו לנדבה
לעם לכהנים וללוים הרימו חלקיה
וזכריהו ויחיאל נגידי בית האלהים
לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש
מאות ובקר שלש מאות: וכנניהו
ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו
ויעיאל ויוזבד שרי הלוים הרימו
ללוים לפסחים חמשת אלפים
ובקר חמש מאות: ותכון העבודה
ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים
על מחלקותם כמצות המלך: ויש
וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים
מידם והלוים מפשיטים: ויסירו
העלה לתתם למפלגות לבית
אבות לבני העם להקריב ליהוה
ככתוב בספר משה וכן לבקר:
ויבשלו הפסח באש כמשפט
והקדשים בשלו בסירות ובדודים
ובצלחות ויריצו לכל בני העם:
ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכ
הכהנים בני אהרן בהעלות העולה
והחלבים עד לילה והלוים הכינו
להם ולכהנים בני אהרן: והמשר
והמשררים בני אסף על מעמדם
כמצות דויד ואסף והימן וידותון

חוזה המלך והשערים לשער ושע
ושער אין להם לסור מעל עבדתם
כי אחיהם הלוים הכינו להם: ותכון
כל עבודת יהוה ביום ההוא
לעשות הפסח והעלות עלות על
מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו:
ויעשו בני ישראל הנמצאים את
הפסח בעת ההיא ואת חג המצות
שבעת ימים: ולא נעשה פסח
כמהו בישראל מימי שמואל
הנביא וכל מלכי ישראל לא
עשו כפסח אשר עשה יאשיהו
והכהנים והלוים וכל יהודה
וישראל הנמצא ויושבי ירושלם:
בשמונה עשרה
שנה למלכות יאשיהו נעשה
הפסח הזה: אחרי כל זאת אשר
הכין יאשיהו את הבית עלה נכו
מלך מצרים להלחם בכרכמיש
על פרת ויצא לקראתו יאשיהו:
וישלח אליו מלאכים לאמר מה
לי ולך מלך יהודה לא עליך
אתה היום כי אל בית מלחמתי
ואלהים אמר לבהלני חדל לך
מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך:
ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי
להלחם בו התחפש ולא שמע אל
אל דברי נכו מפי האלהים ויבא
להלחם בבקעת מגדו: ויורו הירים

נעשה ח̇ קמ׳ · וסמנהון במרחשת · על מחבת · למלכות יאשיהו · יאסרוני · לא נעשה כן לכל ממלכה ·
פסח הפסח · כפסח · וכל חומשה דכותהון בר מן ב׳ · וסמנהון תורי זהב · מה נעשה לאחותינו ·
ז̇ בטעם תלשין ופסקין בקריה · וסמנהון אל אלהים יי׳ · וידבר אחאב · מלאכים לאמר · את שוו
וישלח חזקיה · איתן לגוג · קימו וקבלו היהודים · ושאר קריה תלשין בלא פסקין ·

ויקנן ג׳ בקריה ב׳ חס וחד מל׳ · וסמניהון ויקנן המלך ויקנן דוד · ירמיהו מל׳

למלך יאשיהו ויאמר המלך
לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד
ויעבירהו עבדיו מן המרכבה
וירכיבהו על רכב המשנה אשר
לו ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר
בקברות אבתיו וכל יהודה וירוש־
וירושלם מתאבלים על יאשיהו
ויקונן ירמיהו על
יאשיהו ויאמרו כל השרים
והשרות בקינותיהם על יאשיהו
עד היום ויתנום לחק על ישראל
והנם כתובים על הקינות ויתר
דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב
בתורת יהוה ודבריו הראשנים
והאחרנים הנם כתובים על ספר
מלכי ישראל ויהודה
ויקחו עם הארץ את לו
יהואחז בן יאשיהו וימליכהו
תחת אביו בירושלם בן שלוש
ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם
ויסירהו מלך מצרים בירושלם
ויענש את הארץ מאה ככר כסף
וככר זהב וימלך מלך מצרים את
אליקים אחיו על יהודה
וירושלם ויסב את שמו יהויקים
ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו
מצרימה בן עשרים
וחמש שנה יהויקים במלכו וא

ואחת עשרה שנה מלך בירושלם
ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו
עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה
ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר
לבבל ויתנם בהיכלו בבבל ויתר
דברי יהויקים ותעבתיו אשר
עשה והנמצא עליו הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל ויהודה
וימלך יהויכין בנו תחתיו
בן שמונה שנים יהויכין
במלכו ושלשה חדשים ועשרת
ימים מלך בירושלם ויעש הרע
בעיני יהוה ולתשובת השנה
שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו
בבלה עם כלי חמדת בית יהוה
וימלך את צדקיהו אחיו על
יהודה וירושלם
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה
אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו
הנביא מפי יהוה וגם במלך
נבוכדנאצר מרד אשר השביעו
באלהים ויקש את ערפו ויאמץ
את לבבו משוב אל יהוה אלהי
ישראל גם כל שרי הכהנים והעם
הרבו למעול מעל ככל תעבות
הגוים ויטמאו את בית יהוה

על עמו ה׳ דסמיכ׳ וסמנהון לנגיד למשחך למלך על עמו ויקנא יי׳ לארצו ויחמל על עמו ויוסף יי׳ על עמו כהם דדברי הימים׳ כשדים כול כת׳ ש׳ ברמין חד כת׳ ס׳ ביד נבוכדנצר מלך בבל כשדיא׳ מחמדיה ב׳ וסמנהון ידו פרש צר על כל׳ וישרפו את בית האלהים׳

אשר הקדיש בירושלם׃
וישלח יהוה אלהי אבות
אבותיהם עליהם ביד מלאכיו
השכם ושלוח כי חמל על עמו ו
ועל מעונו׃ ויהיו מלעבים במ
במלאכי האלהים ובוזים דבריו
ומתעתעים בנביאיו עד עלות
חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא׃
ויעל עליהם את מלך כשדיים
ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם
ולא חמל על בחור ובתולה זקן
וישש הכל נתן בידו׃ וכל כלי בית
האלהים הגדלים והקטנים ו
ואצרות בית יהוה ואצרות המלך
ושריו הכל הביא בבל׃ וישרפו את
בית האלהים וינתצו את חומת
ירושלם ואת ארמנותיה שרפו
באש וכל כלי מחמדיה להשחית׃
ויגל השארית מן החרב אל בבל
ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך
מלכות פרס׃ למלאות דבר יהוה
בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את
שבתותיה כל ימי השמה שבתה
למלאות שבעים שנה׃
ובשנת אחת לכורש מלך
פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו
העיר יהוה את רוח כורש מלך
פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם
במכתב לאמר׃

כה אמר כורש מלך פרס כל
ממלכות הארץ נתן לי יהוה
אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלם אשר
ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה
אלהיו עמו ויעל׃

סכום הפסוקים של ספר דברי
הימים אלף ושבע מאות ושש׳ים
וחמשה וסימן אן סה׳

למלאות ו׳ בקריה מנהון ב׳ מל׳ וד׳ חס׳ וסמנהון ובחרשת אבן ובחרשת בפי ירמיהו ב׳ בו׳ ומי מתנדב למלאות ידו׳ למלאות לחרבות ירושלם׳ את חומת ג׳ דסמיכ׳ וסמנהון ויצא וילחם בפלשתים וישרפו אתם ריתים׳ רצתה ב׳ וסמנהון בחירי רצתה נפשי למלאות דבר יי׳ בפי ירמיהו ב׳ וסמנהון ובשנת אחת לכרש׳ למלאות׳ השמה ג׳ בקריה׳ וסמנהון כל ימי השמה תשבת אז תרצה הארץ את שבתתיה׳ למלאות דבר יי׳ בפי ירמיהו׳

א אשרי האיש אשר
ב למה רגשו גוים
ג בברחו מפני אבשלום
ד בקראי ענני
ה אל הנחילות
ו יהוה אל באפך
ז שגיון לדוד
ח על הגתית
ט על מות לבן
י למה יהוה תעמד
יא ביהוה חסיתי
יב הושיעה יהוה כי
יג עד אנה יהוה
יד אמר נבל בלבו
טו מי יגור באהלך
טז שמרני אל
יז שמעה יהוה צדק
יח לעבד יהוה לדוד
יט השמים מספרים
כ יענך יי' ביום צרה
כא יי' בעזך ישמח מלך
כב על אילת השחר
כג יי' רעי לא אחסר
כד ליי' הארץ ומלואה
כה אליך יהוה נפשי
כו שפטני יי' כי אני
כז יי' אורי וישעי
כח אליך יי' אקרא
כט הבו ליי' בני אלים

ל שיר חנכת
לא בך יי' חסיתי
לב אשרי נשוי פשע
לג רננו צדיקים
לד בשנותו את טעמו
לה ריבה יי' את יריבי
לו נאם פשע לרשע
לז לדוד אל תתחר
לח לדוד להזכיר
לט אמרתי אשמרה
מ קוה קויתי יי'
מא אשרי משכיל אל
מב כאיל תערג
מג שפטני אלהים
מד אלהים באזנינו
מה רחש לבי דבר טוב
מו על עלמות שיר
מז כל העמים תקעו
מח גדול יי' ומהלל
מט שמעו זאת כל
נ אל אלהים יי'
נא בבוא אליו נתן
נב בבוא דואג האדמי
נג על מחלת
נד בבוא הזיפים
נה האזינה אלהים
נו על יונת אלם
נז בברחו מפני שאול
נח האמנם אלם

נט בשלח שאול וישמרו
ס על שושן עדות
סא על נגינת לדוד
סב אל אלהים דומיה
סג בהיותו במדבר יהודה
סד שמע אלהים קולי
סה לך דמיה תהלה
סו הריעו לאלהים כל
סז אלהים יחננו ויברכנו
סח יקום אלהים יפוצו
סט הושיעני אלהים
ע לדוד להזכיר
עא אל אבושה לעולם
עב לשלמה אלהים
עג מזמור לאסף אך טוב
עד משכיל לאסף למה
עה אל תשחת מזמור
עו נודע ביהודה אלהים
עז קולי אל אלהים
עח משכיל לאסף האזינה
עט אלהים באו גוים
פ אל ששנים עדות
פא על הגתית לאסף
פב אלהים נצב בעדת אל
פג אלהים אל דמי לך
פד על הגתית לבני קרח
פה רצית יי' ארצך
פו הטה יי' אזנך
פז יסודתו בהררי קדש

פח על מחלת לענות
פט חסדי יהוה עולם
צ תפלה למשה
צא ישב בסתר עליון
צב שיר ליום השבת
צג יי׳ מלך גאות לבש
צד אל נקמות יי׳
צה לכו נרננה ליהוה
צו שירו ליי׳ שיר
צז יי׳ מלך תגל הארץ
צח שיר חדש כי נפלאות
צט יי׳ מלך ירגזו
ק מזמור לתודה
קא חסד ומשפט אשירה
קב תפלה לעני כי יעטף
קג לדוד ברכי נפשי
קד ברכי נפשי את יי׳
קה הודו ליהוה קראו
קו הללויה הודו ליי׳
קז הדו ליי׳ כי טוב
קח נכון לבי אלהים
קט אלהי תהלתי אל תחרש
קי נאם יי׳ לאדני שב
קיא אודה יהוה בכל לבב
קיב אשרי איש ירא
קיג הללו עבדי יהוה
קיד בצאת ישראל
קטו אהבתי כי ישמע
קיז הללו את יי׳

קיז הודו ליי׳ כי טוב
קיח מן המצר
קיט אשרי תמימי דרך
קכ אל יי׳ בצרתה לי
קכא אשא עיני אל
קכב שמחתי באמרים
קכג אליך נשאתי את
קכד לולי יי׳ שהיה
קכה הבטחים ביי׳
קכו בשוב יי׳ את שיבת
קכז המעלות לשלמה
קכח אשרי כל ירא
קכט רבת צררוני
קל ממעמקים
קלא יי׳ לא גבה לבי
קלב זכור יי׳ לדוד את
קלג הנה מה טוב
קלד הנה ברכו את יי׳
קלה שעמדים בבית
קלו הודו ליי׳ כי לע חס
קלז על נהרות בבל
קלח אודך בכל לבי
קלט יי׳ חקרתני ותדע
קמ חלצני יי׳ מאדם
קמא יי׳ קראתיך חושה
קמב בהיותו במערה
קמג שמע תפלתי
קמד ברוך יי׳ צורי
קמה תהלה לדוד
קמו אהללה את יי׳ בחיי

קמז כי טוב זמרה
קמח הללו יי׳ מן השמים
קמט שיר חדש
קנ הללו אל בקדשו

אשרי ד׳ בטע ריא פסו מיארכין ׳ וסמנהון גבריה גבריא ׳ בר נשא ׳ שמע לי ׳ ובדרך ד׳ וסמנהון והאיש
אשר הוא טהור ׳ אשרי האיש ׳ ויעש הרע בעיני יי׳ ב׳ בו ׳ עמד ב׳ קמיצ׳ ׳ וסמנהון ויעמד השמש ׳
ובדרך חטאים לא עמד ׳ ובמושב ב׳ בקריה ׳ וסמנהון ובמושב לצים לא ישב ׳ ובמושב זקנים ׳

א

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב
כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה
והיה כעץ שתול על פלגי מים | אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול | וכל אשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים | כי אם כמץ אשר תדפנו רוח
על כן לא יקמו רשעים במשפט | וחטאים בעדת צדיקים
כי יודע יהוה דרך צדיקים | ודרך רשעים תאבד

ב

למה רגשו גוים | ולאמים יהגו ריק
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד | על יהוה ועל משיחו
ננתקה את מוסרותימו | ונשליכה ממנו עבתימו
יושב בשמים ישחק | אדני ילעג למו
אז ידבר אלימו באפו | ובחרונו יבהלמו
ואני נסכתי מלכי | על ציון הר קדשי
אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה | אני היום ילדתיך
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך | ואחזתך אפסי ארץ
תרעם בשבט ברזל | ככלי יוצר תנפצם
ועתה מלכים השכילו | הוסרו שפטי ארץ
עבדו את יהוה ביראה | וגילו ברעדה
נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו

ג

מזמור לדוד | בברחו מפני אבשלום בנו
יהוה מה רבו צרי | רבים קמים עלי
רבים אמרים לנפשי | אין ישועתה לו באלהים סלה
ואתה יהוה מגן בעדי | כבודי ומרים ראשי
קולי אל יהוה אקרא | ויענני מהר קדשו סלה

בשבט ו׳ רפין בקריה ׳ וסמנהון ומזבולן משכים בשבט ׳ והכיתיו בשבט אנשים ׳ והכה ארץ בשבט פיו ׳ תרעם בשבט
ברזל ׳ אני הגבר ראה ׳ וחד ובשבט אפרים לא בחר ׳ מזמור לדוד ח׳ ריא פסו ׳ וסמנהון בברחו ׳ יגור באהלך ׳
יי׳ רעי ׳ הבו ליי׳ ׳ ארוממך ׳ יי׳ קראתיך ׳ יי׳ שמע תפלתי ׳ יושב ב׳ מל׳ בספ׳ וסמנהון יושב בשמים ישחק
ואתה קדוש ׳ כל טרפיתא בראש פסוק מקפין וכל סופי פסוקיא לגרמיהון בר מן חד אין ישועתה
כולה מקף ׳ ישועתה ב׳ בקריה ׳ וסמנהון ישועתה ליי׳ ׳ אמרים לנפשי אין ישועתה ׳

אשרי האיש ל׳
אשרי האיש ל׳
אנשי שם ל׳
אנשי השם ל׳
אחיכם אחד ל׳
אחיכם האחד ל׳
אבני שדה ל׳
אבני השדה ל׳
אל אבן ל׳
אל האבן ל׳
אל חשן ל׳
אל החשן ל׳
אדמת קדש ל׳
אדמת הקדש ל׳
אלהי משפט ל׳
אלהי המשפט ל׳
בית אלהים ל׳
בית האלהים ל׳
באו אנשים ל׳
באו האנשים ל׳
בהעצר שמים ל׳
בהעצר השמים ל׳
בהר קדש ל׳
בהר הקדש ל׳
בערי גלעד ל׳
בערי הגלעד ל׳
בתחתיות ארץ ל׳
בתחתיות הארץ ל׳
בעל אשה ל׳
בעל האשה ל׳
בנפש אדם ל׳
בנפש האדם ל׳
ביד מלאכים ל׳
ביד המלאכים ל׳
גבעת גוים ל׳
גבעת הגוים ל׳
גבורי אדם ל׳
גבורי האדם ל׳
גדול כהנים ל׳
גדול הכהנים ל׳
גיא גבול ל׳
גיא הגבול ל׳
גיא חרשים ל׳
גיא החרשים ל׳
גדיי עזים ל׳
גדיי העזים ל׳
הנה שמים ל׳
הנה השמים ל׳
הארון ברית ל׳
הארון הברית ל׳
הכבש אחד ל׳
הכבש האחד ל׳
ורמון אלהים ל׳
ורמון האלהים ל׳
ורמון עיר ל׳
ורמון העיר ל׳
ובחוצות עיר ל׳
ובחוצות העיר ל׳
ונפוצו הרים ל׳
ונפוצו ההרים ל׳
ויריבות אחד ל׳
ויריבות האחד ל׳
ועין חורים ל׳
ועין החורים ל׳
ומפולת אלהים ל׳
ומפולת האלהים ל׳
ושני כנים ל׳
ושני הכנים ל׳
והיה אלהים ל׳
והיה האלהים ל׳
ופר שני ל׳
ופר השני ל׳
ורך לבב ל׳
ורך הלבב ל׳
וקטרת סמים ל׳
וקטרת הסמים ל׳
ודקית בשר ל׳
ודקית הבשר ל׳

אני שכבתי ואישנה הקיצותי | כי יהוה יסמכני
לא אירא מרבבות עם | אשר סביב שתו עלי
קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי | שני רשעים שברת
ליהוה הישועה | על עמך ברכתך סלה

ד
למנצח בנגינות | מזמור לדוד
בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי
בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק | תבקשו כזב סלה
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו | יהוה ישמע בקראי אליו
רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם | על משכבכם ודמו סלה
זבחו זבחי צדק | ובטחו אל יהוה
רבים אמרים מי יראנו טוב | נסה עלינו אור פניך יהוה
נתתה שמחה בלבי | מעת דגנם ותירושם רבו
בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני

ה
למנצח אל הנחילות | מזמור לדוד
אמרי האזינה יהוה | בינה הגיגי
הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי | כי אליך אתפלל
יהוה בקר תשמע קולי | בקר אערך לך ואצפה
כי לא אל חפץ רשע אתה | לא יגרך רע
לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך | שנאת כל פעלי און
תאבד דברי כזב | איש דמים ומרמה יתעב יהוה
ואני ברב חסדך אבוא ביתך | אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך
יהוה נחני בצדקתך למען שוררי | הושר לפני דרכך
כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרנם לשונם יחליקון
האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך
וישמחו כל חוסי בך | לעולם ירננו
ותסך עלימו | ויעלצו בך אהבי שמך
כי אתה תברך צדיק יהוה | כצנה רצון תעטרנו

BRITISH MUSEUM

שובה ה׳ בטעם ׳ וסמנהון ובצחה מחיתי כענ פשעיך ׳ חלינה נפשי ׳ והנחם ׳ שבותנו ׳׳ פרק ב׳ ׳ וסמנהון
פרק ואין מציל ׳ פרק אין מידם קומה ב׳ בטעם בקריה ׳ וסמנהון קומה יי׳ הושיעני אלהי ׳ קומה יי׳ באפך
כרה ב׳ בקריה ׳ וסמנהון בור כרה ויחפרהו ׳ אשר כרה לו כעיר דוד חד מלעיל וחד מלרע ׳

למנצח בנגינות על השמינית | מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני | ואל בחמתך תיסרני
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה | כי נבהלו עצמי
ונפשי נבהלה מאד | ואת יהוה עד מתי
שובה יהוה חלצה נפשי | הושיעני למען חסדך
כי אין במות זכרך | בשאול מי יודה לך
יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי | בדמעתי ערשי אמסה
עששה מכעס עיני | עתקה בכל צוררי
סורו ממני כל פעלי און | כי שמע יהוה קול בכיי
שמע יהוה תחנתי | יהוה תפלתי יקח
יבשו ויבהלו מאד כל איבי | ישבו יבשו רגע

שגיון לדוד אשר שר ליהוה | על דברי כוש בן ימיני
יהוה אלהי בך חסיתי | הושיעני מכל רדפי והצילני
פן יטרף כאריה נפשי | פרק ואין מציל
יהוה אלהי אם עשיתי זאת | אם יש עול בכפי
אם גמלתי שולמי רע | ואחלצה צוררי ריקם
ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי | וכבודי לעפר ישכן סלה
קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי | ועורה אלי משפט צוית
ועדת לאמים תסובבך | ועליה למרום שובה
יהוה ידין עמים שפטני יהוה | כצדקי וכתמי עלי
יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק | ובחן לבות וכליות אלהים צדיק
מגני על אלהים | מושיע ישרי לב
אלהים שופט צדיק | ואל זעם בכל יום
אם לא ישוב חרבו ילטוש | קשתו דרך ויכוננה
ולו הכין כלי מות | חציו לדלקים יפעל
הנה יחבל און | והרה עמל וילד שקר
בור כרה ויחפרהו | ויפל בשחת יפעל
ישוב עמלו בראשו | ועל קדקדו חמסו ירד

והרה ב׳ חד כת׳ את וחד כת׳ ה׳ ובתרי לישני ׳ וסמנהון ויביאם לחלח וחבור ׳ והרה עמל כתיב בה׳ ׳ ול׳ דכו׳ ׳
אלהים ז׳ בטעם ריש׳ פסו׳ ׳ וסמנהון שופט צדיק בשמך הושיעני ונחתנו פריצתו אל תרחק ממני אלהים
מלכי מקדש פעלו ׳ אלהים בקדש דרכך ׳ מי אל גדול ׳

שמיך ג׳ וכול׳ וסמנהון כי אראה ׳ והוו שמיך יתשר על ראשך ׳ ויל׳ הט׳ ׳ וכן יתדם ד׳ וסמנהון ויתנחם ׳ יתשר
אנוש מה אנוש ׳ ויכח כי אנוש ׳ מעשה׳ יית כה׳ ׳ וסמנהון קודהם ׳ ודברתי משפטי ׳ להכשנו ויקטרו
דדברי תמשילהו ׳ שמחתם׳ כמה ראו ׳ גדולים נאמנים ׳ לא אמות כי אחיה ׳ וי׳ יגמור

אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון

למנצח על הגתית מזמור לדוד ח
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים
מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם
כי אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו
צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי
צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ

למנצח על מות לבן מזמור לדוד ט
אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון
בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק
גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד
האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה
ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו
והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים
ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה
זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו
כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים
חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות
למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך
טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם

על מות ב׳ דסמיכן וסמנהון למנצח עלמות לבן ׳ הוא ינהגנו עלמות ׳ לעולם ועד ט׳ וסמנהון ימלך ילט
ותהירך גערת יתוכחה ואשמורה בכל יום ארוממך תהלתך ׳ האויב ה׳ וסמנהון ושכם טובים אם לא
הפגעתי יען אמר לעזר למלך תמו חרבות ׳ למשפט טו׳ דגש׳ וסמנהון למשפט יפליא ויושב ושפט
והסוכים וינעש ויסרו ויחרישו ויגר נקוה וסברתך וחברו וקבצתי כונן להושיע ואיתן דגשין מל׳
כה׳ כת׳ עניים וקרין ענוים וסמנ׳ שכח תשכח ׳ אם ללצים הוא יליץ כו טוב ׳ ויהודה ב׳ כת׳ עניים וקרין ענוים לחבל תקות

הגיון ב׳ ומל׳ וסמנהון נוקש רשע הגיון סלה׳ עלי הגיון בכנור׳ ידעו יב׳ וסמנהון דורותיכם׳ והשיתנית
צרי פסל׳ וממערב ילמדו ואטמית הפקידה תפלה׳ תשמיע דדברי הימים׳ עיתה דור אחרון׳ יצרינו עד אשר׳
למה ג׳ רית פסו׳ וסמנהון למה אכירת אחותי היא׳ למה יי׳ תעמד ברחוק׳ למה יי׳ תזנח נפשי׳

נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה
ישובו רשעים לשאולה | כל גוים שכחי אלהים
כי לא לנצח ישכח אביון | תקות עניים תאבד לעד
קומה יהוה אל יעז אנוש | ישפטו גוים על פניך
שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים | אנוש המה סלה

למה יהוה תעמד ברחוק | תעלים לעתות בצרה
בגאות רשע ידלק עני | יתפשו במזמות זו חשבו
כי הלל רשע על תאות נפשו | ובצע ברך נאץ יהוה
רשע כגבה אפו בל ידרש | אין אלהים כל מזמותיו
יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם
אמר בלבו בל אמוט | לדר ודר אשר לא ברע
אלה פיהו מלא ומרמות ותך | תחת לשונו עמל ואון
ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי | עיניו לחלכה יצפנו
יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו
ודכה ישח | ונפל בעצומיו חלכאים
אמר בלבו שכח אל | הסתיר פניו בל ראה לנצח
קומה יהוה אל נשא ידך | אל תשכח עניים
על מה נאץ רשע אלהים | אמר בלבו לא תדרש
ראתה כי אתה עמל וכעס | תביט לתת בידך
עליך יעזב חלכה | יתום אתה היית עוזר
שבר זרוע רשע | ורע תדרוש רשעו בל תמצא
יהוה מלך עולם ועד | אבדו גוים מארצו
תאות ענוים שמעת יהוה | תכין לבם תקשיב אזנך
לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד | לערץ אנוש מן הארץ

יא למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור
כי הנה הרשעים | ידרכון קשת
כוננו חצם על יתר | לירות במו אפל לישרי לב

כגבה ב׳ בקריה׳ וסמנהון יאשר כגבה ארזים גבהו׳ רשע בגבה אפו׳ במסתרים ג׳ דגש׳ וסמנהון אם יסתר
במיתרב׳ לירות׳ כל טעם בסוף פסוק כשלשת יספרים בשלשה דברים כגון אנוש המה סלה׳ מן
הדיר זו לעולם אין ביניהן אות כן קריין ואם היה בינידם אות כגון לא ימוט לעולם ואם היה שנים ושלשה
כן הוא קרי לעולם׳ תביט ה׳ וסמנהון אחריך׳ למה תביט בוגדים׳ תראני און׳ ראיתה רק בעיניך׳
ה׳ כת׳ עניים וקורין ענוים׳ וסמ׳ שכח תשכח׳ ללעג בו להעיד׳ טוב שפל רוח׳ וב׳ חלופ׳ כת׳ ענוים וקו׳ עניים׳ ליקבי תקות׳

ורשע ה׳ וסמנהון והכרתי ממך ׳ יען אשר הכרתי ׳ ואהב חמס ׳ באיש ׳ הדיא מכלה ׳ צדקות ד׳ בקריי׳
וסמנהון אך ביי׳ צדקות׳ כי צדיק ׳ הולך צדקות ׳ עושה צדקות׳ אהב ט׳ בקריה׳ וסמנהון ׳ לך נא אל
היצאן וילך ׳ ולחנה ׳ בגדה ׳ כנען ׳ כי צדיק ׳ יבחר ׳ ויבחר ׳ ועז מלך ׳

כי השתות יהרסון צדיק מה פעל
יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם
יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו
ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם
כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו

יב
למנצח על השמינית מזמור לדוד
הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם
שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו
יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות
אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו
משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו
אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים
אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם
סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם

יג
למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח
עד אנה תסתיר את פניך ממני
עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי
הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות
פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט
ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי

יד
למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב
יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים
הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד
הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו
שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק

שבעתים ד׳ מנהון ד׳ פת׳ ותרין קמץ׳ וסמנהון כי שבעתים יקם קין ׳ לכן כל הרג קין ׳ ואור החמה יהיה
שבעתים מוקק שבעתים ׳ והשב שבעתים ׳ ונישא ׳ ישלם שבעתים ׳ איבי ז׳ וסמנהון ׳ רמיתני המיתתני
עינות׳ יכלתיו ׳ ירדף ׳ ומתקוממי ׳ איבי כלם ׳ סביב ב׳ ר״א פסו׳ וסמנהון שמונה עשר אלף׳ סביב רשעים ׳ בעתהי
חלקות ג׳ ומל׳ ׳ וסמנהון דברו לנו חלקות׳ שוא ידברו׳ יכרת יי׳ כל שפתי חלקות׳ אתה יי׳ ג׳ ר״א פסוקים ׳
וסמנהון אתה יי׳ תשמרם ׳ אתה יי׳ לא תכלא רחמיך ׳ אתה יי׳ לעולם תשב כסאך לדור ודור ׳

קרבו ג חס · וסמנהון ישועת ה פתח · וסמנהון התיצבו וראו · חשפת יי את זרועו · מי יתן קדמיא · זכר בזאת ·
או להיטיב ויאיש את קרבו · לית נשיא על קרבו · וירם קרן לעמו · להרע ו פתח · וסמנהון ולא נתנו אלהים
חכמים תמיד · כי הנה כעיר · כאשר אמרתי · נשבע להרע ולית ימר · ולית דכותהון

עצת עני תבישו | כי יהוה מחסהו
מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

טו מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך | מי ישכן בהר קדשך
הולך תמים ופעל צדק | ודבר אמת בלבבו
לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה | וחרפה לא נשא על קרבו
נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד | נשבע להרע ולא ימר
כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח | עשה אלה לא ימוט לעולם

טז מכתם לדוד | שמרני אל כי חסיתי בך
אמרת ליהוה אדני אתה | טובתי בל עליך
לקדושים אשר בארץ המה | ואדירי כל חפצי בם
ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי
יהוה מנת חלקי וכוסי | אתה תומיך גורלי
חבלים נפלו לי בנעמים | אף נחלת שפרה עלי
אברך את יהוה אשר יעצני | אף לילות יסרוני כליותי
שויתי יהוה לנגדי תמיד | כי מימיני בל אמוט
לכן שמח לבי ויגל כבודי | אף בשרי ישכן לבטח
כי לא תעזב נפשי לשאול | לא תתן חסידך לראות שחת
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח

יז תפלה לדוד שמעה יהוה צדק | הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי | בלא שפתי מרמה
מלפניך משפטי יצא | עיניך תחזינה מישרים
בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא | זמתי בל יעבר פי
לפעלות אדם בדבר שפתיך | אני שמרתי ארחות פריץ
תמך אשרי במעגלותיך | בל נמוטו פעמי
אני קראתיך כי תענני אל | הט אזנך לי שמע אמרתי
הפלה חסדיך מושיע חוסים | ממתקוממים בימינך

משפטי יו בקריה · ושאר כל לישנ מל · תודיעני בנעמות כת · חבלים נפלו לי בנעמים כת · הנאהבים והנעימים כת ·
עשיתי · עשיתה · מלפניך · העירה · לכן חכו לי · ועצת יי · ונתתי · הקשיבו · קרוב · לריק · למה תתמיר · וסמנהון
יסמיר ד ג מל וחד חס · וסמנהון לית · אכזב · על משפטי · תפר משפטי · אמיר · לבשתי · יצדק · חי יאל הסיר ·
אמרת ו · וסמנהון יתלית האמרות נואש · נשבע להרע ולא ימר בתר חס · חלק עמי יסמיר · כבו · יחליפנו
מרעתך · יאמרת ליי · בשלותך · את אמרת אני · ולית דכותהון בכל הקריה ·

שמרני כאישון בת עין　　בצל כנפיך תסתירני
מפני רשעים זו שדוני　　איבי בנפש יקיפו עלי
חלבמו סגרו　　פימו דברו בגאות
אשרנו עתה סבבוני　　עיניהם ישיתו לנטות בארץ
דמינו כאריה יכסוף לטרף　　וככפיר ישב במסתרים
קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו　　פלטה נפשי מרשע חרבך
ממתים ידך יהוה ממתים　　מחלד חלקם בחיים
וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים　　והניחו יתרם לעולליהם
אני בצדק אחזה פניך　　אשבעה בהקיץ תמונתך

יח

למנצח לעבד יהוה לדוד　　אשר דבר ליהוה את דברי השירה
הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד שאול
ויאמר ארחמך　　יהוה חזקי
יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
מהלל אקרא יהוה　　ומן איבי אושע
אפפוני חבלי מות　　ונחלי בליעל יבעתוני
חבלי שאול סבבוני　　קדמוני מוקשי מות
בצר לי אקרא יהוה　　ואל אלהי אשוע
ישמע מהיכלו קולי　　ושועתי לפניו תבוא באזניו
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו　　ויתגעשו כי חרה לו
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל　　גחלים בערו ממנו
ויט שמים וירד　　וערפל תחת רגליו
וירכב על כרוב ויעף　　וידא על כנפי רוח
ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו　　חשכת מים עבי שחקים
מנגה נגדו עביו עברו　　ברד וגחלי אש
וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו　　ברד וגחלי אש
וישלח חציו ויפיצם　　וברקים רב ויהמם
ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל　　מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך
ישלח ממרום יקחני　　ימשני ממים רבים

ד׳ זוגין מן ד׳ ד׳ רביע׳ וסמנהון בקנה תנינא דפסוקא דמשכבא תנינ׳ ומיד תנינ׳ דפסוק׳ דתהל׳ וג׳ דתהלים וג׳ קדמיא
ומכת זולתי תנינ׳ דפסוק וג׳ קדמיא מבלעדי ומריבעל תנינ׳ דפסוק׳ וג׳ קדמיא׳ חוקך   ארץ ד׳ ג׳ חס׳ וחד
מל׳ וסמנהון ויהי מה ארין כי בן ארין כי בן ׳ דרך מצותיך ׳   קרסלי ב׳ וסמנהון מעדו דשמו׳ וחבירו׳

יצילני מאיבי עז | ומשנאי כי אמצו ממני
יקדמוני ביום אידי | ויהי יהוה למשען לי
ויוציאני למרחב | יחלצני כי חפץ בי
יגמלני יהוה כצדקי | כבר ידי ישיב לי
כי שמרתי דרכי יהוה | ולא רשעתי מאלהי
כי כל משפטיו לנגדי | וחקתיו לא אסיר מני
ואהי תמים עמו | ואשתמר מעוני
וישב יהוה לי כצדקי | כבר ידי לנגד עיניו
עם חסיד תתחסד | עם גבר תמים תתמם
עם נבר תתברר | ועם עקש תתפתל
כי אתה עם עני תושיע | ועינים רמות תשפיל
כי אתה תאיר נרי | יהוה אלהי יגיה חשכי
כי בך ארץ גדוד | ובאלהי אדלג שור
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה | מגן הוא לכל החוסים בו
כי מי אלוה מבלעדי יהוה | ומי צור זולתי אלהינו
האל המאזרני חיל | ויתן תמים דרכי
משוה רגלי כאילות | ועל במתי יעמידני
מלמד ידי למלחמה | ונחתה קשת נחושה זרועתי
ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני | וענותך תרבני
תרחיב צעדי תחתי | ולא מעדו קרסלי
ארדוף אויבי ואשיגם | ולא אשוב עד כלותם
אמחצם ולא יכלו קום | יפלו תחת רגלי
ותאזרני חיל למלחמה | תכריע קמי תחתי
ואיבי נתתה לי ערף | ומשנאי אצמיתם
ישועו ואין מושיע | על יהוה ולא ענם
ואשחקם כעפר על פני רוח | כטיט חוצות אריקם
תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים | עם לא ידעתי יעבדוני
לשמע אזן ישמעו לי | בני נכר יכחשו לי
בני נכר יבלו | ויחרגו ממסגרותיהם

ידי כב׳ וסמנהון ויתפן ויתפש מלמד כרש׳ ברית׳ ...
... ולית יתשוב ד׳ בקריה׳ וסמנהון ארדוף
... ארדפה ... ואת׳ בתרים ... ויאין מושיע דתהל׳ כי תמרם׳
ישועו׳ מושיע׳

ובריך ז׳ וסמנהון ובריך אל עליון ׳ וברוך שם כבודו ׳ וברוך טעמך וברוכה את ׳ וברוך אתה בשדה ׳ ברוך אתה בבואך ׳
חי יי וברוך צורי ׳ וחברו ׳ הנותן ד מל׳ וסמנהון רוזנים ליתן ׳ כי ס ויך ׳ בקמותה ׳ הנותן ישועה למלכ׳
ועושה חסד ד׳ בקריה דסמיכין וסמנהון ועושה חסד לאלפים ׳ וחברו ׳ ועשה חסד למשיחו ׳ וחברו׳

חי יהוה וברוך צורי | וירום אלוהי ישעי
האל הנותן נקמות לי | וידבר עמים תחתי
מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני | מאיש חמס תצילני
על כן אודך בגוים יהוה | ולשמך אזמרה
מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו | לדוד ולזרעו עד עולם

יט

למנצח מזמור לדוד

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע
יום ליום יביע אמר | ולילה ללילה יחוה דעת
אין אמר ואין דברים | בלי נשמע קולם
בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם | לשמש שם אהל בהם
והוא כחתן יצא מחפתו | ישיש כגבור לרוץ ארח
מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו
תורת יהוה תמימה משיבת נפש | עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי
פקודי יהוה ישרים משמחי לב | מצות יהוה ברה מאירת עינים
יראת יהוה טהורה עומדת לעד | משפטי יהוה אמת צדקו יחדו
הנחמדים מזהב ומפז רב | ומתוקים מדבש ונפת צופים
גם עבדך נזהר בהם | בשמרם עקב רב
שגיאות מי יבין | מנסתרות נקני
גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם | ונקיתי מפשע רב
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך | יהוה צורי וגאלי

כ

למנצח מזמור לדוד

יענך יהוה ביום צרה | ישגבך שם אלהי יעקב
ישלח עזרך מקדש | ומציון יסעדך
יזכר כל מנחתך | ועולתך ידשנה סלה
יתן לך כלבבך | וכל עצתך ימלא
נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל | ימלא יהוה כל משאלותיך
עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו

נשמע ד קמיצ׳ וסמנהון קול על שפיים נשמע ׳ קול ברמה נשמע ׳ בלי נשמע קולם ׳ כתיב בה בגוים נשמע
ונשמו ׳ וכל אתנח וסוף פסוק דכות׳ ומעשה ד׳ וסמנהון כנור ׳ כיכו ׳ החמר ׳ יכט ׳ האופנים ׳ מעמדים ׳
מספרים כבוד אל לפנים הארץ יסדת׳ ויהי כ׳ בו ׳ וללה ו׳ וסמנהון בעמוד אש ׳ יום ליום ׳ ולית דומיה לי ׳
אור בעדני ׳ כאור יאיר ׳ בתים להרגן ׳ לרוץ ג׳ בקריה׳ וסמנהון לרוץ בית לחם ׳ ישיש כגבור ׳ רגלים ממהרות ׳
טהורה ה׳ בקריה ׳ וסמנהון מן הבהמה ׳ אשר לא׳ כל צפור ׳ כי ממורח ׳ יראת יי ׳ וחד וטהורה היא׳

בעזך ג̇ קמ̇ ׳ וסמנהון ׳ נהלת בעזך ׳ ישמח מלך ׳ אתה פוררת ׳ ברכות ו̇ ה̇ חס̇ וחד מל̇ ׳ וסמנהון מאל אביך ויעזרך ׳
ב̇ בו ׳ ברכות אביך גברו על ברכות שנים בו ׳ יאלין חסר̇ ׳ כי תקדמנו ברכות טוב מל̇ ׳ קראנו ב̇ ׳ וסמנהון בכל
קראנו אליו ׳ המלך יעננו ביום קראנו תשית ה̇ ׳ וסמנהון כי תקדמנו ׳ אך בחלקות ׳ מה אנוש ׳ מה יתן ׳ הט אזנך

אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר
המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

כא למנצח מזמור לדוד
יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד
תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה
כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז
חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד
גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו
כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך
כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט
תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך
תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש
פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם
כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו
כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם
רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך

כב למנצח על אילת השחר מזמור לדוד
אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי
אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
בך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו
אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו
ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם
כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש
גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו
כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי

אילת ג̇ בקריה ׳ וסמנהון ׳ כי גם אילת בשדה ׳ השח̇ מזמור ׳ אילת אהבים ויעלת חן ׳ ותהלות ד̇ ׳ וסמנהון
חסדי יי̇ אזכיר ׳ נוראת ׳ ואתה קדוש יושב ׳ מספרים ׳ וחד ותהלות יי̇ ׳ ולית אתיש ב̇ דסמיכין ׳ וסמנהון
כי על אנוש ולית איש ׳ ואנכי תולעת ולא איש ׳ ואנכי ט̇ ראשי פסוקים בקריה ׳ וסמנהון ואנכי עפר
בהר ׳ ואנכי הסתר אסתיר ׳ ואנכי לא חטאתי לך ׳ ואנכי הירם ידך ומשוח מלך ׳ רגע הים ׳ ליקרין ׳ תולעך
נטעתיך ׳ בבנים ׳ וכל תרי עשר דכותי ושאר קריה אנכי ׳ ולית דכותהון בכל קריה רא̇ פסוק

טרף ד׳ וסימנהון קטר בביתיה · בדי גרותיו · פצו עלי פיהם · טורף נפשו · ולשוני ג׳ וסימנהון · מדבק
מלקוחי · תהגה צדקך · אם יהגה רמיה · כל טעם לעיל ולרע בן הוא קרי טרף ושואג · יפילו גורל · למען
שמי להאריך ימים אילו היה ולמען שמו ולהאריך ימים · כל ג׳ ספרים בן בר מן אתה לעיל אתה יצרתם אתה יסדתם

עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם | מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה
אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוֹבָה | כִּי־אֵין עוֹזֵר
סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים | אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי
פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם | אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג
כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי
יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי | וְלַעֲפַר־מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי
כִּי סְבָבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי | כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי
אֲסַפֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי | הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ־בִי
יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם | וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל
וְאַתָּה יְהוָה אַל־תִּרְחָק | אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה
הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי | מִיַּד־כֶּלֶב יְחִידָתִי
הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה | וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי
אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי | בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ
יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ | וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל
כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ
מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב | נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו
יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דֹּרְשָׁיו | יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד
יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל־יְהוָה כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ | וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם
כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה | וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם
אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל־דִּשְׁנֵי־אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה
זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ | יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר
יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ | לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה

מזמור לְדָוִד | יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר כג
בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי | עַל־מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי
נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי | בְמַעְגְּלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ
גַּם כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי
תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי | דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה
אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיָּי | וְשַׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים

וישבו ח׳ רפין בקריה · וסימנהון ויחנו לפני החירות · וישבו המים על מצרים · אולי יתולי ויתכסו שקים · יזכרו
וישבו אל יי · ויכבשו עמי וישבו לערב · ויגידו ד׳ וסימנהון איפה חכמיך · נעריך · יגישו · יבאו ויגדו ·
עניתני ב׳ בקריה · וסימנהון אודך כי עניתני · ומקרני רמים עניתני · רעי ה׳ בקריה · וסימנהון חרב האמר
לכורש · האליל · לא יחסר · הוי · ינחני ב׳ בקריה כוליה · וסימנהון מן יתרם ינחני כלק מלך מויתב ינחני
במעגלי צדק · לאורך ו׳ סתמ׳ · וסימנהון · אל בית יחר · יחבר · הנה חזק · ואחרר גוכל · הסליחות · יספר נפשי

ומלואה ג מל׳ וסמניהון מדן נטמע · כה יאמר יי הנה מים · ליי הארץ · בהר יי ג בקריה וסמניהון
אשר יאמר היום · ושמחות לבב · מי יעלה · ויבא יא רפין וסמניהון העידתי מינפון ויאת · פתחו שערים
ונדעה מלך היופין · יעמד תרין בו · שאו שערים · שאו שערים · ויבית בקרבנו ויושיענו · ולרב ימין

כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה
מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו
נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו
זה דור דורשו מבקשי פניך יעקב סלה
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד
מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה

כה לדוד אליך יהוה נפשי אשא
אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי
גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם
דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום
זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה
חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה
טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו
למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא
מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ
סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי
פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי

ויבוא ב מל׳ וסמניהון והנשאו פתחי עולם · ויבוא כגשם · זכר ב קמ׳ וסמניהון חטאות נעורי · עניי ומרודי ·
וכל מקרה לאתון דכוותיה · ובר ב בקריה וסמניהון ובר לבב · ובר הייתי בעיניך · ועדותיו ה׳ וסמניהון
שמור תשמרון · כל ארחות יי · ונסו וימרו · בעמוד ענן ידבר · אשרי נוצרי · בטוב ד רפין · וסמניהון
יחליפנו · נפשו · אנסכה · ביום טובה · ושא ג בקריה טליא וסמניהון · ושא את מספר שמותם ·
ושא עיניך ימה וצפונה · ושא לכל חטאתי · כל חטאותי חס׳ ו׳ בר מן דין ושא לכל חטאותי ·

ג׳ וסמנהון ואת בקיעי עיר דוד · נתתה שמחה · ראה אויבי כי רבו · תם ב׳ בליש׳ תמימות · וסמנהון תם וישר יצרוני · מגן להולכי תם · וחד תקותך ותם · לדוד ד׳ בטע׳ וסמנהון שפטני יי׳ · יי׳ אורי וישעי · ריבה יי׳ את יריבי · אל תתחר במרעים · אודך יי׳ בכל לבי · ברכי נפשי את יי׳ · ברוך יי׳ צורי · ולית דכותהו׳

אלפבית מן בב ובא

ראה איבי כי רבו | ושנאת חמס שנאוני
שמרה נפשי והצילני | אל אבוש כי חסיתי בך
תם וישר יצרוני | כי קויתיך
פדה אלהים את ישראל | מכל צרותיו

כו לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד
בחנני יהוה ונסני | צרופה כליותי ולבי
כי חסדך לנגד עיני | והתהלכתי באמתך
לא ישבתי עם מתי שוא | ועם נעלמים לא אבוא
שנאתי קהל מרעים | ועם רשעים לא אשב
ארחץ בנקיון כפי | ואסבבה את מזבחך יהוה
לשמע בקול תודה | ולספר כל נפלאותיך
יהוה אהבתי מעון ביתך | ומקום משכן כבודך
אל תאסף עם חטאים נפשי | ועם אנשי דמים חיי
אשר בידיהם זמה | וימינם מלאה שחד
ואני בתמי אלך | פדני וחנני
רגלי עמדה במישור | במקהלים אברך יהוה

כז לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד
בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו
אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח
אחת שאלתי מאת יהוה | אותה אבקש שבתי
בבית יהוה כל ימי חיי | לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני | בסתר אהלו בצור ירוממני
ועתה ירום ראשי | על איבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה | אשירה ואזמרה ליהוה
שמע יהוה קולי אקרא | וחנני וענני
לך אמר לבי בקשו פני | את פניך יהוה אבקש
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי

וכאף · ובאף · וכאפס · ובאפס · וביין · וכיין · וכארבע · ובארבע · וכאהל · ובאהל · וכאדום · ובאדום · וכאור · ובאור · וכא · ובא · וכבאה · ובבאה · ובגדל · וכגדל · וכדבר · ובדבר · וכהגיע · ובהגיע · וכהר · ובהר · וכהקכן · ובהקכן · וכבה · ובכה · וכזרוען · ובזרוען · וכחיקו · ובחיקו · וכחצנים · ובחצנים · וכחורים · ובחורים · וכחשך · ובחשך · וכטל · ובטל · וכישר · ובישר · וכבן · ובבן · וכליעל · ובליעל · וכלבתן · ובלבתן · וכלבנן · ובלבנן · וכמקום · ובמקום · וכמשה · ובמשה · וכמושב · ובמושב · וכמלכות · ובמלכות · וכמלאת · ובמלאת

ואסבבה ב׳ בקריה · וסמנהון ואת מזבחך · בעיר בשווקים · תאסף ב׳ וסמנהון ומעט תאסף כי יחסלנו · אל תאסף עם חטאים נפשי · ומקום ג׳ בקריה · וסמנהון רגלי · ומקום משכן כבודך · ומקום הינדך · רגלי ח׳ בקריה · וסמנהון במוט רגלי · עלי הגדיל · מטה רגלי · רגלי עמדה · ומעד אחוה מרמיה · ויברך יי׳ אתך · נר לרגלי וכל לשון מנין דסוס׳ · עמדה ד׳ בקריה · וסמנהון ותרא לאה · וגם האשרה · רגלי עמדה · את חכמתי עמדה לי · וחד ועמדה לפני המלך · אל תט ב׳ וסמנהון לדבר רע · באף עבדך ·

לולא ד׳ כת׳ א׳ וסמניהון התמהמהנו׳ חרשתם׳ ויאמר יואב׳ החרשתי׳ טו׳ נקודות י׳ בתורה וד׳ בנביאים וית בכתובי׳
וסימניהון וכיבן דשירה׳ אליו איה שרה׳ וישקהו דעשו׳ את דודלבו׳ ואהרן אשר דומשים׳ רחקה׳ ובקומה׳ ועשרון
לנו ולבנינו עד׳ ועדיהם המה׳ אשר יצא׳ מהקינות׳ ההיכל׳ לולא דהאמנתי לראות׳ ול׳ דכותהון׳

כי אבי ואמי עזבוני | ויהוה יאספני
הורני יהוה דרכך ונחני בארח | מישור למען שוררי
אל תתנני בנפש צרי | כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס
לולא האמנתי לראות | בטוב יהוה בארץ חיים
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך | וקוה אל יהוה

לדוד
אליך יהוה אקרא | צורי אל תחרש ממני כח
פן תחשה ממני | ונמשלתי עם יורדי בור
שמע קול תחנוני בשועי אליך | בנשאי ידי אל דביר קדשך
אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם
תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם
כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל | מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם
ברוך יהוה | כי שמע קול תחנוני
יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי | ויעלז לבי ומשירי אהודנו
יהוה עז למו | ומעוז ישועות משיחו הוא
הושיעה את עמך וברך את נחלתך | ורעם ונשאם עד העולם

מזמור
לדוד הבו ליהוה בני אלים | הבו ליהוה כבוד ועז כט
הבו ליהוה כבוד שמו | השתחוו ליהוה בהדרת קדש
קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים | יהוה על מים רבים
קול יהוה בכח | קול יהוה בהדר
קול יהוה שבר ארזים | וישבר יהוה את ארזי הלבנון
וירקידם כמו עגל | לבנון ושרין כמו בן ראמים
קול יהוה חצב | להבות אש
קול יהוה יחיל מדבר | יחיל יהוה מדבר קדש
קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד
יהוה למבול ישב | וישב יהוה מלך לעולם
יהוה עז לעמו יתן | יהוה יברך את עמו

בשלום

ובמקנה
ובמקנה
ובמנרה
ובמנרה
[illegible]
ובמחלת
ובמורא
ובמורא
ובמוראים
ובמוראים
ובמה
ובמה
ובנביא
ובנביא
ובנביאי
ובנביאי
ובני
ובני
ובשאת
ובשאת
ובעבור
ובעבור
ובערבה
ובערבה
ובעלות
ובעלות
ובעמך
ובעמך
ובפלשתים
ובפלשתים
ובינית
ובינית
ובקולו
ובקולו
ובקומה
ובקומה
ובקומך
ובקומך
[illegible]
[illegible]
[illegible]
וברכו
ובראש
[illegible]
ובראשי
ובראשי
[illegible]
[illegible]
וברכים
וברכים
וברחוב
וברחוב
וברחובותיה
וברחובותיה
וברקים
וברקים
ובריתי
ובריתך
[illegible]
[illegible]
ובשכבך
ובשמן
ובשמך
[illegible]
ובשירים
[illegible]
ובשעלים
ובשעלים
[illegible]
[illegible]

בטוב ד׳ וסמניהון האמנתי׳ וראה׳ צדיקים׳ נשבעה׳ וחד ובטוב לבב׳ וקוה ב׳ וסמניהון וקוה אל אלהיך תמיד
קוה אל יי׳ חזק ויאמץ לבך׳ וברך ג׳ וסמניהון השקיפה ממעון קדשך׳ ועתה הואל׳ הושיעה את עמך׳
מזמור לדוד ו׳ ראש פסו׳ לבמיניהון׳ וסמניהון בבריתו׳ יי׳ מי יגור׳ יי׳ רעי׳ הבו ליי׳ בהיותו׳ יי׳ קראתיך׳ יי׳ שמע׳
בכח ד׳ דגשו׳ וסמניהון יי׳ ימינך יי׳ הרימי׳ איש חיל׳ קול יי׳ ראמים ב׳ ומל׳ וסמניהון וירדו ראמים׳
וירקידם כמו עגל׳ ישב ה׳ זמינ׳ וסמניהון הבבם יתהך׳ בזיינת רשעים ובדרך׳ יי׳ למבול ישב׳

ארוממך ג׳ וסמנהון ארוממך יי׳ כי דליתני ׳ ארוממך אודה שמך ׳ ארוממך אלהי המלך ואברכה ׳
העלית ג׳ בקריה ׳ וסמנהון לך עלה מזה אתה והעם ׳ כי העלית בכחך את העם ׳ העלית מן שאול נפשי ׳
ולבקר ב׳ וסמנהון והם על המפתח ׳ ולבקר רנה ׳ ירום ב׳ וסמנהון המשכיל ׳ יזמרך ׳ וחד ישב בדד וידם

ל מזמור שיר חנכת | הבית לדוד

ארוממך יהוה כי דליתני | ולא שמחת איבי לי

יהוה אלהי | שועתי אליך ותרפאני

יהוה העלית מן שאול נפשי | חייתני מיורדי בור

זמרו ליהוה חסידיו | והודו לזכר קדשו

כי רגע באפו חיים ברצונו | בערב ילין בכי ולבקר רנה

ואני אמרתי בשלוי | בל אמוט לעולם

יהוה ברצונך העמדתה להררי עז | הסתרת פניך הייתי נבהל

אליך יהוה אקרא | ואל יהוה אתחנן

מה בצע בדמי ברדתי אל שחת | היודך עפר היגיד אמתך

שמע יהוה וחנני | יהוה היה עזר לי

הפכת מספדי למחול לי | פתחת שקי ותאזרני שמחה

למען יזמרך כבוד ולא ידם | יהוה אלהי לעולם אודך

לא למנצח מזמור | לדוד

בך יהוה חסיתי אל | אבושה לעולם בצדקתך פלטני

הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי | לצור מעוז לבית מצודות להושיעני

כי סלעי ומצודתי אתה | ולמען שמך תנחני ותנהלני

תוציאני מרשת זו טמנו לי | כי אתה מעוזי

בידך אפקיד רוחי | פדיתה אותי יהוה אל אמת

שנאתי השמרים הבלי שוא | ואני אל יהוה בטחתי

אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית | את עניי ידעת בצרות נפשי

ולא הסגרתני ביד אויב | העמדת במרחב רגלי

חנני יהוה כי צר לי עששה | בכעס עיני נפשי ובטני

כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה | כשל בעוני כחי ועצמי עששו

מכל צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד | למידעי ראי בחוץ נדדו ממני

נשכחתי כמת מלב | הייתי ככלי אבד

כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם | יחד עלי לקחת נפשי זממו

ואני עליך בטחתי יהוה | אמרתי אלהי אתה

פתחת ב׳ בקריה ׳ וסמנהון פתחת שקי ותאזרני שמחה ׳ פתחת למוסרי ׳
וסמנהון ותרית כי נבהל מאד ׳ הסתרת פניך הייתי נבהל ׳ נבהל להון ׳
וסמנהון מה בצע כי נהרג את אחינו ׳ מה בצע בדמי ברדתי אל שחת ׳
ולית ב׳ מן ב׳ וסמנהון חניח ׳ לית לכם ׳ וכל שיתר כתיב׳ לא בר מן יד׳ ׳ וסמנהון הסגרתני ׳ בסוג ׳ שמע יהוה ׳
יאמין עדך ׳ נתתי ׳ נמצא ׳ שמעתי ׳ ידע ׳ למדתי ׳ שמעת ׳ שמענו ׳

נבהל ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פתח ׳
מה בצע ב׳ דסמיכין בקריה
כל ריש פסוקי דדברי הימים
עששו ב׳ בכעס ׳ מכעס ׳

בסתר ח׳ רפין בקריה׳ וסמנהון׳ בסתר ההר לעמית׳ המדרגה׳ בסתר קנה וביצה׳ תסתירם בסתר פניך יסתירני׳
אחסה בסתר׳ רעם אבחנך׳ בסתר עליון ומשלם ג׳ וסמנהון לשונאיו יאל׳ פניו׳ עון אבות׳ על יתר׳
ידך ה׳ חס׳ בספ׳ וסמנהון יאל׳ נשית ידך׳ ותנחת עלי׳ כי יומם ולילה׳ ותשיעני׳ פותח את ידך׳

בידך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי
האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך
יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול
תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז
מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות
ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור
ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך
אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה
חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה
אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה
כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום
כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת
עון חטאתי סלה על זאת יתפלל כל חסיד אליך
לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה
אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני
אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרוב אליך
רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו
שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו
שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה
כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה
אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ

אשרי ד׳ בטעם מארכין וסמנהון אשרי האיש׳ אדם׳ הגבר׳ שומע לי׳ תכבד ב׳ פתח׳ וסמנהון תכבד
העבדה׳ כי יומם׳ עדיו ג׳ וסמנהון ולית שתו׳ רינבי עדיו׳ במתג ורסן׳ לישרים ג׳ וסמנהון רננו צדיקי׳
זרח בחשך׳ ויבכן לישרים׳ נאוה ד׳ וסמנהון רננו הללויה׳ לנבל׳ יפה׳ וחד שחורה ונאוה׳
שיר חדש ז׳ בקריה׳ וסמנהון׳ תהלתו דישעיהו׳ היטיבו נגן בתרועה׳ ויתן בפי שיר חדש׳ שירו לו׳
דראש פסוק׳ מזמור׳ אלהים שיר חדש אשירה לך׳ שיר חדש הללויה׳ ולית דכותהון דסמיכין

בדבר יי̇ ה̇ דסמיכן · וסימניהון נגלה · ואיש אחד · הוכישון חכמים חת · גם ביהודה · בדבר יי̇ שמים נעשו · ומן והנה איש האלהים עד אחר הדבר הזה דכותהון בר מן חד וישמע הנביה כי מת · ממכון ג̇ בקריה · וסימניהון ואתה תשמע מן השמים · והנה איש האלהים · ושמעת השמים · ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ

בדבר יהוה שמים נעשו | וברוח פיו כל צבאם
כנס כנד מי הים | נתן באוצרות תהומות
ייראו מיהוה כל הארץ | ממנו יגורו כל ישבי תבל
כי הוא אמר ויהי | הוא צוה ויעמד
יהוה הפיר עצת גוים | הניא מחשבות עמים
עצת יהוה לעולם תעמד | מחשבות לבו לדר ודר
אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו | העם בחר לנחלה לו
משמים הביט יהוה | ראה את כל בני האדם
ממכון שבתו השגיח | אל כל ישבי הארץ
היצר יחד לבם | המבין אל כל מעשיהם
אין המלך נושע ברב חיל | גבור לא ינצל ברב כח
שקר הסוס לתשועה | וברב חילו לא ימלט
הנה עין יהוה אל יראיו | למיחלים לחסדו
להציל ממות נפשם | ולחיותם ברעב
נפשנו חכתה ליהוה | עזרנו ומגננו הוא
כי בו ישמח לבנו | כי בשם קדשו בטחנו
יהי חסדך יהוה עלינו | כאשר יחלנו לך

לדוד בשנותו את טעמו לפני | אבימלך ויגרשהו וילך יד
אברכה את יהוה בכל עת | תמיד תהלתו בפי
ביהוה תתהלל נפשי | ישמעו ענוים וישמחו
גדלו ליהוה אתי | ונרוממה שמו יחדו
דרשתי את יהוה וענני | ומכל מגורותי הצילני
הביטו אליו ונהרו | ופניהם אל יחפרו
זה עני קרא ויהוה שמע | ומכל צרותיו הושיעו
חנה מלאך יהוה | סביב ליראיו ויחלצם
טעמו וראו כי טוב יהוה | אשרי הגבר יחסה בו
יראו את יהוה קדשיו | כי אין מחסור ליראיו
כפירים רשו ורעבו | ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב

ונושע ד̇ וחד ונושע ב̇ מנהון פתח [illegible] מנהון קמיצ · וסימניהון · אשריך ישראל · אין המלך · צדיק ונושע · ימלט ה̇ מלין וסימניהון ויתפש ב̇ בו · מי גבר בחמודו · לא ימלט · ימלט תינקי · ולא ימלט רשע · שקר הסוס לתשועה · וחד וימלט משחיתותם · ופניהם ט̇ בקריה · וסימניהון אחרנית יהיו הכרובים וכנפיהם פרדות קומה ודי יתדם ומחוצה לשער כנפי אל ופניהם אל יחפרו · חנה ב̇ וחסרי · וסימניהון אל המדבר אשר הוית חנה · חנה מלאך יי̇ סביב ליראיו · הצילני ג̇ ב̇ קמ̇ וחד פ̇ · וסמ̇ מכל צרה · דרשתי · אשר הצלני פ̇

מדבר ח׳ בקריה׳ וסמנהון וישמע את הקול מדבר אליו וכל משה והוא ואשמע ואשמע שקר ושפתיך מדבר עדן
סלה׳ וחד ומדבר המלך הדבר הזה׳ בקש ג׳ בקריה׳ וסמנהון וקום לך׳ סור מרע׳ תעיתי׳ וחד ובקש חכמה
שמע ד׳ בקריה׳ וסמנהון ויגד להם מיכיהו׳ וכשועו אליו׳ ויצעקו׳ וזה עני קרא ויי׳ שמע

לכו בנים שמעו לי | יראת יהוה אלמדכם
מי האיש החפץ חיים | אהב ימים לראות טוב
נצר לשונך מרע | ושפתיך מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב | בקש שלום ורדפהו
עיני יהוה אל צדיקים | ואזניו אל שועתם
פני יהוה בעשי רע | להכרית מארץ זכרם
צעקו ויהוה שמע | ומכל צרותם הצילם
קרוב יהוה לנשברי לב | ואת דכאי רוח יושיע
רבות רעות צדיק | ומכלם יצילנו יהוה
שמר כל עצמותיו | אחת מהנה לא נשברה
תמותת רשע רעה | ושנאי צדיק יאשמו
פודה יהוה נפש עבדיו | ולא יאשמו כל החסים בו

לה לדוד ריבה יהוה את יריבי | לחם את לחמי
החזק מגן וצנה | וקומה בעזרתי
והרק חנית וסגר לקראת רדפי | אמר לנפשי ישעתך אני
יבשו ויכלמו מבקשי נפשי | יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי
יהיו כמץ לפני רוח | ומלאך יהוה דוחה
יהי דרכם חשך וחלקלקות | ומלאך יהוה רדפם
כי חנם טמנו לי שחת רשתם | חנם חפרו לנפשי
תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר | טמן תלכדו בשואה יפל בה
ונפשי תגיל ביהוה | תשיש בישועתו
כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו
יקומון עדי חמס | אשר לא ידעתי ישאלוני
ישלמוני רעה תחת טובה | שכול לנפשי
ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי | ותפלתי על חיקי תשוב
כרע כאח לי התהלכתי | כאבל אם קדר שחותי
ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים | ולא ידעתי קרעו ולא דמו
בחנפי לעגי מעוג | חרק עלי שנימו

בעשי ג׳ וסמנהון המשכן׳ אל תתחר׳ זכרם׳ וחסר׳ מהנה ז׳ וסמנהון מאחת מהנה׳ כל היוצא ושמרון׳
והלשכות׳ נעדרה׳ נשברה׳ בחר לך דדברי הימים׳ יקומון ז׳ מנהון ו׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון ומשנאיו
ואתכלם ואמחיצם יחיו מתיך נבלתי יקומון עדי חמס ארבעה מלכין עשרה נהרי׳ שק ד׳ קמ״צ בקריה
וסמנהון יפול׳ בחלותם לבושי שק׳ ובת עמי חגרו שק׳ והעליתי על כל מתנים׳ וכל השק בשק ויתנו וסו׳
פסו׳ דכות׳ כל ב׳ בטעם בקריה׳ וסמנהון כל אחי רש שנאהו׳ כל עצמתי תאמרנה יי׳ מי

השיבה ג׳ בקריה · וסימנהון משואיהם ששון וששון אתהן · שלום ג׳ בקריה כוליה · וסימנהון לך נא ראה
את שלום אחיך תרין בו · החפץ שלום עבדו · ויאמרו ט׳ רפין · וסימנהון זקניך ויאמרו נחלה חוסה יי׳
על עמך כלם תמיד יגדל יי׳ · בגוים יי׳ מלך · ויאמרו לך הננו · ושארה דגשין ·

אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי
אודך בקהל רב   בעם עצום אהללך
אל ישמחו לי איבי שקר   שנאי חנם יקרצו עין
כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ   דברי מרמות יחשבון
וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח   ראתה עינינו
ראיתה יהוה אל תחרש   אדני אל תרחק ממני
העירה והקיצה למשפטי   אלהי ואדני לריבי
שפטני כצדקך יהוה אלהי   ואל ישמחו לי
אל יאמרו בלבם האח נפשנו   אל יאמרו בלענוהו
יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו   בשת וכלמה המגדילים עלי
ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד   יגדל יהוה החפץ שלום עבדו
ולשוני תהגה צדקך   כל היום תהלתך

לו
למנצח לעבד   יהוה לדוד
נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו
כי החליק אליו בעיניו   למצא עונו לשנא
דברי פיו און ומרמה   חדל להשכיל להיטיב
און יחשב על משכבו יתיצב על דרך   לא טוב רע לא ימאס
יהוה בהשמים חסדך   אמונתך עד שחקים
צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה   אדם ובהמה תושיע יהוה
מה יקר חסדך אלהים ובני אדם   בצל כנפיך יחסיון
ירוין מדשן ביתך   ונחל עדניך תשקם
כי עמך מקור חיים   באורך נראה אור
משך חסדך לידעיך   וצדקתך לישרי לב
אל תבואני רגל גאוה   ויד רשעים אל תנדני
שם נפלו פעלי און   דחו ולא יכלו קום

לז
לדוד אל תתחר במרעים   אל תקנא בעשי עולה
כי כחציר מהרה ימלו   וכירק דשא יבולון

למנצח לעבד יי׳ לדוד ב׳ · וסימנהון אשר דבר ליי׳ · נאם פשע לרשע · על דרך ה׳ · וסימנהון ותסר את בגדי
וישרבה הפרות · רכבי אתונות · ואתי להם יתיצב · נראה ה׳ בקריה · וסימנהון האמרים כחשו ביי׳ · לא כי
ארץ מצרים · נשכימה · באורך נראה אור · וחד ונראתה כי אין · פחד אלהים ב׳ דסמיכין בקריה ·
וסימנהון ויהי פחד אלהים על כל ממלכות · אין פחד אלהים לנגד עיניו ·

בלבם ט' בקריה · וסימנהון נגע תורתי · תפש ועקו אל בלבם · אלופי יהודה · אל יאמרו · אמרו בלבם · חרבם תבוא בלבם · גם את העולם נתן בלבם · דבעיריא תמימים כת בר מן חד מל שבעת ימים דיחזקאל · וכל תמימות דכות · בר מן חד וזו' · כל מקומו ב' · וסימנהון על מקומו יבא בשלום · והתבוננת

בטח ביהוה ועשה טוב   שכן ארץ ורעה אמונה
והתענג על יהוה   ויתן לך משאלת לבך
גול על יהוה דרכך   ובטח עליו והוא יעשה
והוציא כאור צדקך   ומשפטך כצהרים
דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות
הרף מאף ועזב חמה   אל תתחר אך להרע
כי מרעים יכרתון   וקוי יהוה המה יירשו ארץ
ועוד מעט ואין רשע   והתבוננת על מקומו ואיננו
וענוים יירשו ארץ   והתענגו על רב שלום
זמם רשע לצדיק   וחרק עליו שניו
אדני ישחק לו   כי ראה כי יבא יומו
חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך
חרבם תבוא בלבם   וקשתותם תשברנה
טוב מעט לצדיק   מהמון רשעים רבים
כי זרועות רשעים תשברנה   וסומך צדיקים יהוה
יודע יהוה ימי תמימים   ונחלתם לעולם תהיה
לא יבשו בעת רעה   ובימי רעבון ישבעו
כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר   כרים כלו בעשן כלו
לוה רשע ולא ישלם   וצדיק חונן ונותן
כי מברכיו יירשו ארץ   ומקלליו יכרתו
מיהוה מצעדי גבר כוננו   ודרכו יחפץ
כי יפל לא יוטל   כי יהוה סומך ידו
נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק   נעזב וזרעו מבקש לחם
כל היום חונן ומלוה   וזרעו לברכה
סור מרע ועשה טוב   ושכן לעולם
כי יהוה אהב משפט   ולא יעזב את חסידיו
לעולם נשמרו   וזרע רשעים נכרת
צדיקים יירשו ארץ   וישכנו לעד עליה
פי צדיק יהגה חכמה   ולשונו תדבר משפט

דום ג' כ' מל וחד חסר · וסימנהון שמש בגבעון דום · היתנך דום · דום ליהוה והתחולל לו · ויטל ב' בקריה וסימנהון כי יפל לא יוטל · הגם אל מרעתי יוטל · בחיק יוטל את הגורל · כ' מל וחד חסר · והנה איננו ג' וסימנהון בקריה · וירא יעקב את פני לבן · ויחלו עד בוש · ויעבר והנה איננו · ויתן יג' רחבין · וסימנהון · את מערת המכפלה · את ברכת אברהם · האלהים · ויתן · ויקבץ ויחברו · ויתן לו מזבח טבעה · והתענג · יסר בנך וינחך

צופה ב׳ וסימנהון צופה רשע לצדיק · צופה פני דמשק · בהשפטו ב׳ חד ר״א פסו׳ וחד סוף פסו׳ וסימנהון ולא ירשיענו בהשפטו · ויצא רשע · והנה איננו ג׳ וסימנהון וירא יעקב · וילינו עד בוש והנה איננו פותח · ויעבר והנה איננו · מזמור לדוד להזכיר ב׳ בטע׳ וסימנהון · ויעזרם · קומה · כי חסו ·

תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו
צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו
יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו
קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה
ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן
ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא
שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו

לח
מזמור לדוד להזכיר
יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני
כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך
אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי
כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני
הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי
נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי
כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי
נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי
אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה
לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי
אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו
וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו
ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו
ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות
כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי
כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו
כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד

MVSEVM BRITANNICVM

מתם ד׳ וחסרי׳ וסימנהון מעיר מתם דשפטים · מכף רגל ועד ראש · כי כסלי · אין מתם בבשרי · הלכתי ג׳ ב׳ פתח׳ וחד קמץ · וסימנהון קדר הלכתי · בגדולות · קדר הלכתי בלא חמה ב׳ יתלין פתחי · כאיש כ׳ חטפין · וסימנהון · והמיתה · כי יהיה · וים ויניתו · ויקם · ויאסת · ויקח · יגמד · ויט כגבור · ויצא · תנחמנו · קשת וכידון · וחברו · כאיש נדהם · לנביאים · ויהי · המליץ · כמהלך · מתהלך · ויגע · ויעזה · ויאספו נקלה ב׳ בקריה · וסימנהון כי כסלי מלאו נקלה · טוב נקלה ועבד · ולית דכותהון ·

מחטוא ג׳ חד כת׳ טו וחד כת׳ טא וחד כל׳ טוא · וסמנהון ואחשך · הלולם לי מחטוא · אמרתי אשמרה
ישטנוני ב׳ בקריה · וסמנהון ישלמוני רעה תחת טובה · תחת אהבתי ישטנוני · בצלם ג׳ בקריה ·
וסמנהון · ויברא אלהים · שופך דם האדם באדם · אך בצלם אלהים יתהלך איש ·

כי עוני אגיד אדאג מחטאתי
ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר
ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב
אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני
חושה לעזרתי אדני תשועתי

למנצח לידיתון מזמור לדוד לט
אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי
נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר
חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני
הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני
הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם נצב סלה
אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם
ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא
מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני
נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית
הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי
בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה
שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי
השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני

למנצח לדוד מזמור מ
קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי
ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי
ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה
אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב

אנכי עמך ג׳ בקריה דסמיכין · וסמנהון ושמרתיך בכל אשר תלך · זה לי עשרים שנה בביתך · כי גר אנכי עמך ·
ואבליגה ג׳ וסמנהון השע ממני · ועזית אעזבה · ואנגע ג׳ וסמנהון השע ממני ושמרתני · עינך כי ואינני
למנצח לדוד מזמור ב׳ בטע · וסמנהון קוה קויתי · למנצח לדוד להזכיר ודע עבדיו · מכאוב ד׳ בקריה וסמנהון
אשרי הגבר ברוך הגבר · אשר יקוש · ותנעורהו · אשרי ד׳ בטע מאתכן ומקפן · וסמנהון אשרי האיש
אשר לא הלך · אשרי אדם לא יחשב לו · אשרי הגבר אשר שם · אשרי אדם שכמע לי

רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו
אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר
זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת
אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי
לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי
בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת
צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך
לקהל רב אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני
כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי
לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני
רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה
יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי
ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך
ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר

מא למנצח מזמור לדוד

אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה
יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו
יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו
אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך
אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו
ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר
יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי
דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום
גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב
ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם
בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם

תערג ג׳ מנהון ב׳ דחסרי וחד מל׳ וסמנהון גם בהמות שדי תערג אליך ׳ כאיל תערג על אפיקי מים
כן נפשי ׳ ׳ בית אלהים ה׳ דסמיכין בקריה ׳ וסמנהון ויירא ׳ והאבן ׳ והאיש מיכה לו בית אלהים
המובית בית אלהים ׳ אזכרה ואשפכה ׳ באמר ג׳ וסמנהון כל היום באמור ייי ׳ להם עם ייי

ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן

למנצח משכיל לבני קרח מ״ב
כאיל תערג על אפיקי מים
כן נפשי תערג אליך אלהים
צמאה נפשי לאלהים לאל חי
מתי אבוא ואראה פני אלהים
היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך
אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך
אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג
מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו
אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער
תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו
יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי
אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב
ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני
ואלהי

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מ״ג
מאיש מרמה ועולה תפלטני
כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב
שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך
ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת
פני ואלהי

למנצח לבני קרח משכיל מ״ד

הוחילי ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון הוחילי לאלהים קדמיתה דכאיל תערג ׳ ותרין תנינא ׳ ותבין תליתאה
דמזמור שפטני ׳ למה ג׳ רפין בקריה ׳ וסמנהון למה שכחתני ׳ למה זנחתני ׳ למה שמתני למפגע
היתה ח׳ ר״ת פסוקי ׳ וסמנהון היתה לי נחלתי ׳ היתה לי דמעתי ׳ היתה כאניות סוחר ׳ יהודה לקדשו ׳ היתה עליך
מצער ד׳ בקריה ׳ וסמנהון ׳ הנה נא העיר הזאת ב׳ בו ׳ מהר מצער ׳ והיה ראשיתך מצער ואחריתך
קדמיאה למה שכחתני ׳ אלך ׳ ותהמי ׳ באמר ׳ בתראה ׳ ומה תהמי ׳ באמרם ׳ למה זנחתני ׳ אתהלך ׳

צוה ג בקריה וסמנהון צוה את הכהנים · צוה ישועות יעקב · ויברכו לו ·· ומתנקם ב ותרויהון סוף פסוק ·
וסמנהון להשבית אויב ומתנקם · מפני אויב ומתנקם · ארץ יד קמ בקריה · וסמנהון וירכבהו על ·
שאול · הכינו · אכל · רנו · רנו ותשים · חשך · וי ותשכח · נהי · הנני · עזי · משא · בחרבם · וכל אתנו סו פסו

אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם
אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם
כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו
כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם
אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב
בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו
כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני
כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה
אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו
תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו
תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו
תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם
תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו
תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים
כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני
מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם
כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך
לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארחך
כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות
אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר
הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב
כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה
עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח
למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו
כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו
קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך

מה למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת

כצאן ו רפין · וסמנהון התיקם · במועדיה ב כו · אסת · תאסת · והושיעם יי · נחשבנו · תתננו · ובגוים ד ·
בקריה · וסמנהון לא יתחשב · ובגוים ההם לא ידגיע · ובגוים הרבים לא היה · ובגוים זריתנו · ותט ג
וסמנהון ותט לפני · ותט האתון · מני ארחך · הקיצה ג · וסמנהון עורה לפקוד כל הגוים · הוי אומר ·
ואד העירה והקיצה · כי שחה ב · וסמנהון כי שחה לעפר נפשנו · כי שחה אל מות ביתה

מהיר ג' ומל' במקר' וסמנהון סופר מהיר ' ההוית סופר מהיר ' איש מהיר במלכתו ' עולם ועד ו' דסמיכין
וסמנהון יו' מלך עולם ועד ' חיים שאל ממך ' כסאך אלהים ' כי זה אלהים ' ואני כזית רענן ' יסד ארץ על
לבושה ג' בקריה ' וסמנהון ממשבצות זהב לבושה ' עוז והדר לבושה ' ...

רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי | למלך לשוני עט סופר מהיר
יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך | על כן ברכך אלהים לעולם
חגור חרבך על ירך גבור | הודך והדרך
והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק | ותורך נוראות ימינך
חציך שנונים עמים תחתיך יפלו | בלב אויבי המלך
כסאך אלהים עולם ועד | שבט מישר שבט מלכותך
אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך | שמן ששון מחבריך
מר ואהלות קציעות כל בגדתיך | מן היכלי שן מני שמחוך
בנות מלכים ביקרותיך | נצבה שגל לימינך בכתם אופיר
שמעי בת וראי והטי אזנך | ושכחי עמך ובית אביך
ויתאו המלך יפיך | כי הוא אדניך והשתחוי לו
ובת צר במנחה פניך | יחלו עשירי עם
כל כבודה בת מלך פנימה | ממשבצות זהב לבושה
לרקמות תובל למלך בתולות | אחריה רעותיה מובאות לך
תובלנה בשמחת וגיל | תבאינה בהיכל מלך
תחת אבתיך יהיו בניך | תשיתמו לשרים בכל הארץ
אזכירה שמך בכל דר ודר | על כן עמים יהודך לעלם ועד

מו
למנצח לבני קרח | על עלמות שיר
אלהים לנו מחסה ועז | עזרה בצרות נמצא מאד
על כן לא נירא בהמיר ארץ | ובמוט הרים בלב ימים
יהמו יחמרו מימיו | ירעשו הרים בגאותו סלה
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים | קדש משכני עליון
אלהים בקרבה בל תמוט | יעזרה אלהים לפנות בקר
המו גוים מטו ממלכות | נתן בקולו תמוג ארץ
יהוה צבאות עמנו | משגב לנו אלהי יעקב סלה
לכו חזו מפעלות יהוה | אשר שם שמות בארץ
משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש
הרפו ודעו כי אנכי אלהים | ארום בגוים ארום בארץ

סימן רוממיתי בתולות ' בתולות אחריה ' בחורים וגם בתולות אילין מלין ' וכל מגלת אסתר דכותהון
מלין ' וכל שאר קריה בתולת בת ברמין חד בת בתולות כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים '
תובל ה' פתחין ' וסמנהון ויצלה ב' בו ' פליטים ' שם משך ותבל ' לרקמות ' ישמחו ב' ' וסמנהון
ברעותם ישמחו מלך ' עיר אלהים ' קדוש ג' חס בקריה ' וסמנהון נהר פלגיו ' אטורי תכחר ' שרים
וישתחוו ' לפנות בקר ב' בקריה ' וסמנהון לפנות בקר לאיתנו ' יעזרה אלהים לפנות בקר '

אילין ח׳ בטע׳ בספ׳ וסמנהון למנצח לעבד יי׳ לדוד · למנצח לבני קרח משכיל · למנצח לבני קרח מזמור כל העמים · למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת · למנצח על נגינת לדוד · למנצח על ששנים לדוד · למנצח על הגתית לאסף · למנצח לבני קרח מזמור · רצית יי׳ את ·

יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה

מז
למנצח לבני קרח מזמור
כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה
כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ
ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו
יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה
עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר
זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו
כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל
מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו
נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה

מח
שיר מזמור לבני קרח
גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו
יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב
אלהים בארמנותיה נודע למשגב כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו
המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו
רעדה אחזתם שם חיל כיולדה
ברוח קדים תשבר אניות תרשיש
כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה
דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך
כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך
ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך
סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה
שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון
כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
על מות

רגלינו ג׳ בטעמ׳ וסמנהון השם נפשנו בחיים · ידבר עמים תחתינו · עמדות היו רגלינו · יאהב ט׳ בקריה · וסמנהון לך נת יתן הינתן · וילך ויקח · ולחנה יתן מנה · בגדה יהודה · כנען · צדקות יאהב · יבחר · ויבחר · ועז מלך · ברוח קדים ב׳ בקריה וסמנהון עזה כל הלילה · תשבר אניות תרשיש · לבכם ג׳ בקריה · וסמנהון ונתקחה פית לחם · וראיתם ושש לבכם · שיתו לבכם לחילה פסגו · עלמות ב׳ בספר · וסמנהון למנצח על מות לבן · כי זה אלהים אלהינו · ולית דכותי דסמיכן ·

חכמות ד' בקריה וסמנהון פי ידבר חכמות והגות בחוץ תרנה ראמות לאויל חכמות חכמות נשים בנתה ביתה יאזר ח' בקריה וסמנהון הלילה קשרתם בו לרשים אטה בקול מזר וגנב ותקח אזני
ידעם ג' וסמנהון כי כפרה סוררה כיצאן לשאול שתו ...

מט למנצח לבני קרח מזמור
שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישבי חלד
גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון
פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות
אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי
למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני
הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו
אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו
ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם
ויחי עוד לנצח לא יראה השחת
כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם
קרבם בתימו לעולם משכנתם לדור ודר קראו בשמותם עלי אדמות
ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו
זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה
כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים
לבקר וצירם לבלות שאול מזבל לו
אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה
אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו
כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו
כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך
תבא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור
אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו

נ מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר
ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבאו
מציון מכלל יפי אלהים הופיע
יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד
יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו
אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח

אבותיו ג' מל' בקריה וסמנהון וגם כל הדור ההוא נאספו כל לבבו הכין תבוא עד דור אבותיו
ננח ב' וסמנהון וגם בני ישראל תבוא עד דור אבותיו כבהמות ב' מל' וסמנהון ואדם ביקר
בל ילין אדם ביקר ולא יבין אל אלהים יי' ג' וסמנהון אל אלהים אל אלהים יי' הוא
יודע תרין בפסוקא אל אלהים יי' דבר מכלל ג' קמ' וסמנ' ומכלל העולים ברכת יקרית אל
השמים וחדל ב' בקריה וסמנהון לעשות הפסח וחדל לעולם

ותשלך ג׳ בקריה · וסמנהון ותשלך את הילד · ותשלך אשה אחת פלח רכב · ותשלך דברי אחריך · ולרשע ב׳ בקריה
בהררי ב׳ בקריה · וסמנהון בהמות בהררי אלף · בהררי קדש מרחם משחר
וסמנהון ולרשע אמר אלהים · מקרה אחד לצדיק ולרשע · ולית דכותהון

ויגידו שמים צדקו | כי אלהים שפט הוא סלה
שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך | אלהים אלהיך אנכי
לא על זבחיך אוכיחך | ועולתיך לנגדי תמיד
לא אקח מביתך פר | ממכלאתיך עתודים
כי לי כל חיתו יער | בהמות בהררי אלף
ידעתי כל עוף הרים | וזיז שדי עמדי
אם ארעב לא אמר לך | כי לי תבל ומלאה
האוכל בשר אבירים | ודם עתודים אשתה
זבח לאלהים תודה | ושלם לעליון נדריך
וקראני ביום צרה | אחלצך ותכבדני
ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי | ותשא בריתי עלי פיך
ואתה שנאת מוסר | ותשלך דברי אחריך
אם ראית גנב ותרץ עמו | ועם מנאפים חלקך
פיך שלחת ברעה | ולשונך תצמיד מרמה
תשב באחיך תדבר | בבן אמך תתן דפי
אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך
בינו נא זאת שכחי אלוה | פן אטרף ואין מציל
זבח תודה יכבדנני ושם דרך | אראנו בישע אלהים

נא
למנצח מזמור | לדוד
בבוא אליו נתן הנביא | כאשר בא אל בת שבע
חנני אלהים כחסדך | כרב רחמיך מחה פשעי
הרבה כבסני מעוני | ומחטאתי טהרני
כי פשעי אני אדע | וחטאתי נגדי תמיד
לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי | למען תצדק בדברך תזכה בשפטך
הן בעוון חוללתי | ובחטא יחמתני אמי
הן אמת חפצת בטחות | ובסתם חכמה תודיעני
תחטאני באזוב ואטהר | תכבסני ומשלג אלבין
תשמיעני ששון ושמחה | תגלנה עצמות דכית

אלהים שופט ג׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון ויגידו שמים צדקו · זה ישפיל וזה ירים · אלהים שופט צדיק ·
אמר אלהים ו׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון ומפרי העץ · והנחש · ויהי כשלח פרעה · כי כל המעשר · מה
לך לספר חקי · הסמל דדברי הימים · חנני אלהים ג׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון חנני אלהים כי
שאפני אנוש · חנני אלהים חנני כי בך · חנני אלהים כחסדך · עוון ד׳ מל׳ בלישנ׳ · וסמנהון
ומיגאתו עוון · הן בעוון חוללתי · העבר נא דדברי הימים · עוונותיו ילכדונו את הרשע

וחטאים ד̇ בקריה · וסמנהון ואנשי סדום רעים וחטאים · ושבר · על כן לא יקומו רשעים · אלמדה פשעים
מדבר ט̇ בקריה · וסמנהון השמר לך מדבר עם יעקב · וישמע את הקול מדבר · וכל משה מדבר אתם ·
והוא · ותשמע את מדבר אלי · ותשמע את מדבר · שקר מדבר צדק סלה · וחד ומדבר המלך ·

הסתר פניך מחטאי | וכל עונתי מחה
לב טהור ברא לי אלהים | ורוח נכון חדש בקרבי
אל תשליכני מלפניך | ורוח קדשך אל תקח ממני
השיבה לי ששון ישעך | ורוח נדיבה תסמכני
אלמדה פשעים דרכיך | וחטאים אליך ישובו
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי | תרנן לשוני צדקתך
אדני שפתי תפתח | ופי יגיד תהלתך
כי לא תחפץ זבח ואתנה | עולה לא תרצה
זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה | אלהים לא תבזה
היטיבה ברצונך את ציון | תבנה חומות ירושלם
אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל | אז יעלו על מזבחך פרים

נב
למנצח משכיל לדוד | בבוא דואג האדמי ויגד
לשאול ויאמר לו | בא דוד אל בית אחימלך
מה תתהלל ברעה הגבור | חסד אל כל היום
הוות תחשב לשונך | כתער מלטש עשה רמיה
אהבת רע מטוב | שקר מדבר צדק סלה
אהבת כל דברי בלע | לשון מרמה
גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל | ושרשך מארץ חיים סלה
ויראו צדיקים וייראו | ועליו ישחקו
הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו | ויבטח ברב עשרו יעז בהותו
ואני כזית רענן בבית אלהים | בטחתי בחסד אלהים עולם ועד
אודך לעולם כי עשית | ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך

נג
למנצח על מחלת | משכיל לדוד
אמר נבל בלבו אין אלהים | השחיתו והתעיבו עול אין עשה טוב
אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל | דרש את אלהים
כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב | אין גם אחד
הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו | לחם אלהים לא קראו

יעז ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ · וסמנהון קומה ייי̇ אל יעז אנוש · יעז בהותו · והפיל רבואות ולא יעוז בתראה מל̇ ·
מחלת ד̇ בקריה · וסמנהון · וילך עשו אל ישמעאל · ויקח לו רחבעם · למנצח על מחלת · על מחלת ·
השיבה ג̇ בקריה · וסמנהון השיבה אתהן בשלום · משאלהים · ששון ישעך · מאהל ד̇ בקריה · וסמנהון
וימת מאהל · ויקרא אל משה · ותהיה מאהל · יחתך · ויראו ו̇ · וסמנהון וכל העם ישמעו וייראו ·
והנשארים · וכל ישראל ישמעו · אנשים רבים · צדיקים · ולית דכותהון ·

מסתתר ד׳ וסמנהון הלא דוד מסתתר ׳ וחברו׳ הנה דוד ׳ אכן אתה אל מסתתר ׳ הצילני ג בקריה ב׳ קמצי׳
וחד פת׳ וסמנהון דרשתי את יי׳ ועננו׳ כי מכל הצילני ויאמר דוד יי׳ אשר הצילני ׳
ב׳ דסמיכין בקריה ׳ וסמנהון רוח מלית מיתליה יבית בי ׳ ויראה ורעד יבא בי ואשר יגורתי יבא לי ׳ יבית בי ל׳

שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי אלהים מאסם
מי יתן ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

נד

למנצח בנגינת משכיל לדוד
בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו
אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני
אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי
כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה
הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי
ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם
בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב
כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני

נה

למנצח בנגינת משכיל לדוד
האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי
הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה
מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישטמוני
לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי
יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות
ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה
הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה
אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער
בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר
יומם ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה
הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה
כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו
ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי
אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש
ישימות עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם

ממנו יא׳ בספר ׳ וסמנהון נבתקה את מוסרותימו ׳ על העשן יראי יי׳ בזה ויראו מיי׳ כל עצמותי ׳
יחרפני דומיה רומי וחברו׳ ברחוק ויאהב ׳ וריב ד׳ בקריה ׳ וסמנהון וריב ליי׳ ׳ וריב אלמנה ׳
כי ראיתי חמס ׳ וריב לית ידעתי ׳ שררי ג׳ יוס׳ וסמנהון ישוב הרע ׳ יראני ׳ אשר שררו אנשים ׳
ישימות ה׳ ז׳ מל׳ וחד חס׳ א׳ וסמנהון יחזקיהו ׳ וחברו יאירי׳ מות חזקיהו ׳ ירדו ב׳ נב׳ וסמנהון ׳
על הרע כפים ׳ ישוב הרע ׳ וכל׳ עשייה דכות ברמין ב׳ קמ׳ ׳ וסמנהון ׳ וטוב משניהם ׳ ויתעם מנשה ׳

ומרמה ה׳ בקריה ׳ וסמנהון המכלאים ׳ דברי כזב ׳ הוות בקרבה ׳ דברי פיו ׳ ואתה אלהים תורידם ׳
חנני אלהים ג׳ בקריה ׳ וסמנהון בחסדך ׳ כי שאפני ׳ חסיה נפשי ׳ הורד ג׳ בקריה ׳ וסמנהון עדיך
מעליך ׳ הורד אותם אל המים ׳ באף עמים הורד אלהים ׳ ולית דכותהון ׳ ומלאים ׳

אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא   וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי
עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה   וַיִּשְׁמַע קוֹלִי
פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֲּרָב־לִי   כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי
יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר   אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים
שָׁלַח יָדָיו בִּשְׁלֹמָיו   חִלֵּל בְּרִיתוֹ
חָלְקוּ מַחְמָאֹת פִּיו וּקְרָב־לִבּוֹ רַכּוּ דְבָרָיו   מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְתִחוֹת
הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ   לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק
וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת   אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה
לֹא־יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם   וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ

נו
לַמְנַצֵּחַ עַל־יוֹנַת אֵלֶם   רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם
בֶּאֱחֹז אֹתוֹ   פְלִשְׁתִּים בְּגַת
חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי־שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ   כָּל־הַיּוֹם לֹחֵם יִלְחָצֵנִי
שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל־הַיּוֹם   כִּי־רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם
יוֹם אִירָא   אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח
בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי   לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי
כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ   עָלַי כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לָרָע
יָגוּרוּ יִצְפּוֹנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ   כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי
עַל־אָוֶן פַּלֶּט־לָמוֹ   בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים
נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי   בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ
אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא   זֶה־יָדַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי
בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר   בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר
בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא   מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי
עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ   אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ
כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי   לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים

נז
לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת   לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
שָׁאוּל בַּמְּעָרָה   חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי בְךָ
חָסָיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל־כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה   עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת

לרע ג׳ קמ׳ וסמנהון כל מחשבותם ׳ מפלת רשעים ׳ כי לא תהיה ׳   ובצל ג׳ בקריה ׳ וסמנהון ׳ כנפיך ׳
ידי ׳ ארנן ׳

ולשונם ד׳ בקריה׳ וסמניהון׳ אשר עשירית׳ נפשי בתוך לבאים׳ שתו בשמים׳ קול נגידים׳
הכינו ב׳ בקריה׳ וסמניהון כי הכינו להם אחיהם׳ רשת הכינו לפעמי׳ גדל ג׳ חסרי׳ בלישנ׳
וסמניהון׳ ובמורית גדל׳ כקטן כגדל תשמעון׳ כי גדל עד שמים חסדך׳

אקרא לאלהים עליון — לאל גמר עלי
ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה — ישלח אלהים חסדו ואמתו
נפשי בתוך לבאם — אשכבה להטים בני אדם
שניהם חנית וחצים — ולשונם חרב חדה
רומה על השמים אלהים — על כל הארץ כבודך
רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני — שיחה נפלו בתוכה סלה
נכון לבי אלהים נכון לבי — אשירה ואזמרה
עורה כבודי עורה הנבל וכנור — אעירה שחר
אודך בעמים אדני — אזמרך בלאמים
כי גדל עד שמים חסדך — ועד שחקים אמתך
רומה על שמים אלהים — על כל הארץ כבודך

נח למנצח אל תשחת — לדוד מכתם
האמנם אלם צדק תדברון — מישרים תשפטו בני אדם
אף בלב עולת תפעלון בארץ — חמס ידיכם תפלסון
זרו רשעים מרחם — תעו מבטן דברי כזב
חמת למו כדמות חמת נחש — כמו פתן חרש יאטם אזנו
אשר לא ישמע לקול מלחשים — חובר חברים מחכם
אלהים הרס שנימו בפימו — מלתעות כפירים נתץ יהוה
ימאסו כמו מים יתהלכו למו — ידרך חצו כמו יתמללו
כמו שבלול תמס יהלך — נפל אשת בל חזו שמש
בטרם יבינו סירתיכם אטד — כמו חי כמו חרון ישערנו
ישמח צדיק כי חזה נקם — פעמיו ירחץ בדם הרשע
ויאמר אדם אך פרי לצדיק — אך יש אלהים שפטים בארץ

נט למנצח אל תשחת — לדוד מכתם
בשלח שאול — וישמרו את הבית להמיתו
הצילני מאיבי אלהי — ממתקוממי תשגבני
הצילני מפעלי און — ומאנשי דמים הושיעני

הכינו ב׳ וסמניהון והיה ביום הששי׳ רשת הכינו׳ וכל דברי הימים דכותי׳ בר מן ב׳ אבותיכם׳ והתקדשו׳
דברי ד׳ ג׳ חס׳ וחד מל׳ וסמניהון תאבד׳ שלום׳ זרו רשעים׳ כי יספר׳ בתראה מלית׳ חרון ג׳ בקריה
וסמניהון על כל המונה׳ כמו חי׳ ואתם מוסיפים׳ ויאמר ו׳ רפין בקריה׳ וסמניהון הצילני׳ את יחס
המרכה׳ פרי לצדיק׳ תשוע׳

הקיצה ג׳ בקריה · וסמנהון הוי תומר לעין הקיצה · ואתה יי׳ אלהים · אל תזנח לנצח · חד העירה הקיצה ·
חטאתו ז׳ פתח בקריה וסמנהון · הקהל הכפורים · הכפורים · קוס קסם · הנערים · כתובה פימו · וכל תרי
עשר הפותחין בר מן חד · וסמנהון ריתם המרכבה · ולית דכותהון פתחי בקריה כליה ·

כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה
בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה
ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה
ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר
הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע
ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים
עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו אדני
חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים
משל ביעקב לאפסי הארץ סלה
וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר
המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו
ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי
עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד ס
בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב
ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף
אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו
הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה
הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה
נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו
אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד
לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי
מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי

ומנוס ג׳ וסמנהון ומנוס נסו · ומנוס ביום צר לי · ומנוס אבד מנהם · שושן ב׳ פתח בקריה ·
וסמנהון מעשה שושן באולם · למנצח על שושן עדות · וכל שושן הבירה דכותהון פתחין
אלהים זנחתנו ג׳ דסמיכן בקריה · וסמנהון הלא אלהים זנחתנו · הלא אתה אלהים זנחתנו
אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת · ולי ח׳ בקריה · וסמנהון שמשון · האלפים · ולי אני עבדך ·
לי גלעד ולי מנשה קדמיתה · לי הכסף · יהושע · מה יקרו · ולי הדברי · ולית דכותהון

ירשת ה׳ בקריה וסמיכהון ירשת פלשת לבניכן · נתת ירשת יראי שמך · יום יום ז׳ בקריין
וסימנהון בדברת עלי · ילקטון · ויאמר יום יום ידרשון לשלמי נדרי יום יום ברוך אדני · ואהריך
יאשרו · על אלהים ב׳ דסמיכן בקריה · וסימנהון מגי על אלהים על אלהים ישעי וכבודי ·

מי יובלני עיר מצור | מי נחני עד אדום
הלא אתה אלהים זנחתנו | ולא תצא אלהים בצבאותינו
הבה לנו עזרת מצר | ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה חיל | והוא יבוס צרינו

סא למנצח על נגינת | לדוד
שמעה אלהים רנתי | הקשיבה תפלתי
מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי | בצור ירום ממני תנחני
כי היית מחסה לי | מגדל עז מפני אויב
אגורה באהלך עולמים | אחסה בסתר כנפיך סלה
כי אתה אלהים שמעת לנדרי | נתת ירשת יראי שמך
ימים על ימי מלך תוסיף | שנותיו כמו דר ודר
ישב עולם לפני אלהים | חסד ואמת מן ינצרהו
כן אזמרה שמך לעד | לשלמי נדרי יום יום

סב למנצח על ידותון | מזמור לדוד
אך אל אלהים דומיה | נפשי ממנו ישועתי
אך הוא צורי וישועתי | משגבי לא אמוט רבה
עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם | כקיר נטוי גדר הדחויה
אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב | בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה
אך לאלהים דומי נפשי | כי ממנו תקותי
אך הוא צורי וישועתי | משגבי לא אמוט
על אלהים ישעי וכבודי | צור עזי מחסי באלהים
בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם | אלהים מחסה לנו סלה
אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד
אל תבטחו בעשק | ובגזל אל תהבלו
חיל כי ינוב | אל תשיתו לב
אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי | כי עז לאלהים
ולך יהוה חסד | כי אתה תשלם לאיש כמעשהו

במחזורה רבה תרצחו כלכם מן ועתה מרצחים · תרצחו שכמה ר׳ פינחס ראש הישיבה וטבריה קריין
תרצחו כלכם · ירצו ד׳ בקריה · וסמנהון והיתרץ תענוב · או אז יכנע לבבם · ואחריהם בפיהם ·

ובצל ג׳ בקריה׳ וסמנהון וישם פי׳ ובצל כנפיך ארנן׳ ובצל כנפיך אחסה׳ במסתרים ג׳ דגשין
בקריה׳ וסמנהון אם יסתר איש׳ לירות במסתרים תם׳ ישב במארב חצרים׳ ומעשהו ג׳ בקריה
וסמנהון ואיש במעין׳ מה יהיה משפט הנער ומעשהו׳ ויראו כל אדם׳ ולית דכותיה

סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה
אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי
כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים
כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך
כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך
כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי
כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי
אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך
כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן
דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך
והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ
יגירהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו
והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר

סד למנצח מזמור לדוד
שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי
תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און
אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר
לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו
יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו
יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק
וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם
ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו כל ראה בם
וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו
ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב

סה למנצח מזמור לדוד שיר
לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר
שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו

עולת ג׳ כת׳ כן בקריה׳ וסמנהון אבנים שלמות תבנה את מזבח׳ את בלב עולת תפעלון׳ יחפשו עולת
תמנו חפש׳ ישלם ג׳ וסמנהון לך דומיה׳ הן צדיק׳ ויראת מענה׳ ב׳ מנהון פתח קמץ וחד פת
עדיך ג׳ בקריה׳ וסמנהון ואתה מגדל עדר׳ שמע תפלה עדיך כל בשר׳ תגע עדיך׳ וחד יום הוא
עדיך יבא׳

תצמיחה ד׳ בקריה׳ וסימניהון כי כתרין תוניית׳ על ערוגות תצמיחה׳ על טרפי תצמיחה׳ כרביבים תמוגגנה׳
ולא נתן ד׳ וסימניהון סיחון את ישראל׳ ולא נתן לכם לב׳ השם נפשנו בחיים׳ בכל זאת לא חטא
מחים ב׳ בקריה חד חס׳ וחד מל׳ וסימניהון וחרבות מחים גרים׳ עלות מחים׳

דברי עונת גברו מני   פשעינו אתה תכפרם
אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה   בטוב ביתך קדש היכלך
נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו   מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים
מכין הרים בכחו   נאזר בגבורה
משביח שאון ימים שאון גליהם   והמון לאמים
וייראו ישבי קצות מאותתיך   מוצאי בקר וערב תרנין
פקדת הארץ ותשקקה   רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא מים   תכין דגנם כי כן תכינה
תלמיה רוה נחת גדודיה   ברביבים תמוגגנה צמחה תברך
עטרת שנת טובתך   ומעגליך ירעפון דשן
ירעפו נאות מדבר   וגיל גבעות תחגרנה
לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר   יתרועעו אף ישירו

סו
למנצח שיר מזמור   הריעו לאלהים כל הארץ
זמרו כבוד שמו   שימו כבוד תהלתו
אמרו לאלהים מה נורא מעשיך   ברב עזך יכחשו לך איביך
כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך   יזמרו שמך סלה
לכו וראו מפעלות אלהים   נורא עלילה על בני אדם
הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל   שם נשמחה בו
משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה   הסוררים אל ירומו למו סלה
ברכו עמים אלהינו   והשמיעו קול תהלתו
השם נפשנו בחיים   ולא נתן למוט רגלנו   ל׳ דסמי׳
כי בחנתנו אלהים   צרפתנו כצרף כסף
הבאתנו במצודה   שמת מועקה במתנינו
הרכבת אנוש לראשנו באנו באש   ובמים ותוציאנו לרויה
אבוא ביתך בעולות   אשלם לך נדרי
אשר פצו שפתי   ודבר פי בצר לי
עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים   אעשה בקר עם עתודים סלה   ב׳ חד חס וחד מל׳
לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים   אשר עשה לנפשי

אחסה בסתר כנפיך סלה׳ אעשה בקר עם עתודים סלה׳ באחוז אותו פלשתים בגת׳ ירעשו הרים בגאותו סלה

וייראו ה׳ בקריה מנהון ד׳ מלין וחד חסר · וסמנהון העם · ממערב · כזחלי · אפסי ארץ · וייראו גוים את
שם יי׳ · אויביו ה׳ מל׳ בקריה · וסמנהון יקום אלהים · הריבות · אלביש · ברינות יי׳ · והניחותי לו ·
וצדיקים ד׳ בקריה · וסמנהון מי חכם · ישמחו · במפלתם · נסו ויאין יורדת · ולית דכותהון

אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני
און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני
אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי
ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי

סז למנצח בנגינת מזמור שיר
אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה
לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ

סח למנצח לדוד מזמור שיר
יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו
כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים
וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה
שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו
אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו
אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה
אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה
ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל
גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה
חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים
אדני יתן אמר המבשרות צבא רב
מלכי צבאות ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל
אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ
בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון

אך סוררים · ואת סוררים · אך יש אלהים · כי אם כמין · כן קרין עבריה · במחזורה רבה כולהון
כן קריין · אך ואת אך כי באתי במעמקי · אמר ו׳ בקריה · וסמנהון יום ליום יביע אמר ·
אין אמר ואין דברים · יתן אומר המבשרות · גמר אמר עלי · ותגזר אמר ·

אלהים יהוה ה׳ דסמיכין · וסמנהון אלהים יי׳ חילי · אלהים יי׳ עוז ישועתי · יי׳ אדני עשה אתי אליך יי׳ וליהוה אדני תוצאות · שרים ה׳ בקריה · וסמנהון קדמו שרים אחר נגנים ושרים כחוללים · בקול כנרות כנרות · עשיתו לי שרים · בקינותיהם · ומחוללה ·

הר אלהים הר בשן | הר גבננים הר בשן
למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח
רכב אלהים רבתים אלפי שנאן | אדני בם סיני בקדש
עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים
ברוך אדני יום יום יעמס לנו | האל ישועתנו סלה
האל לנו אל למושעות וליהוה | אדני למות תוצאות
אך אלהים ימחץ ראש איביו | קדקד שער מתהלך באשמיו
אמר אדני מבשן אשיב | אשיב ממצלות ים
למען תמחץ רגלך בדם לשון | כלביך מאיבים מנהו
ראו הליכותיך אלהים | הליכות אלי מלכי בקדש
קדמו שרים אחר נגנים | בתוך עלמות תופפות
במקהלות ברכו אלהים | אדני ממקור ישראל
שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם | שרי זבלון שרי נפתלי
צוה אלהיך עזך עוזה | אלהים זו פעלת לנו
מהיכלך על ירושלם | לך יובילו מלכים שי
גער חית קנה עדת אבירים | בעגלי עמים
מתרפס ברצי כסף | בזר עמים קרבות יחפצו
יאתיו חשמנים מני מצרים | כוש תריץ ידיו לאלהים
ממלכות הארץ שירו לאלהים | זמרו אדני סלה
לרכב בשמי שמי קדם | הן יתן בקולו קול עז
תנו עז לאלהים על ישראל גאותו | ועזו בשחקים
נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים

למנצח על שושנים | לדוד כט
הושיעני אלהים | כי באו מים עד נפש
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי | במעמקי מים ושבלת שטפתני
יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני | מיחל לאלהי
רבו משערות ראשי | שנאי חנם עצמו מצמיתי
איבי שקר אשר לא | גזלתי אז אשיב

אויבים ד׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ · וסמנהון תמחץ · תבכה · לא יבושו · תכלית · הליכות ד׳ בקריה וסמנהון עולם לו · ראו הליכותיך · הליכות שבא · צופיה · ועזו ד׳ בקריה · וסמנהון ודרשו יי׳ ועזו · תנו עז לאלהים · ועזו ויאחז · מעמד ב׳ קמיצ׳ · וסמנהון והמלך היה מעמד · טבעתי ביון ·

ואבכה ג̇ בקריה · וסמנהון ויאמר · בעוד הילד חי · בצום נפשי · ויהי כשמעו · ולא מצאתי ה̇ דסמיכן
וסמנהון ויקרב אליה · מים נפלו · ויבקש מהם · ולמנחמים אשר עוד בקשה נפשי ·

אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו
אל יבשו בי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל
כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני
מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי
כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי
ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי
ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל
ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שכר
ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך
הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים
אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה
ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי
ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני
קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני
אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי
חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי
ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ
יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש
תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד
שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם
תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב
כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו
תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך
ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו
ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני
אהללה אלהים בשיר ואגדלנו בתודה
ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס
ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם
כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה

וירשוה ד' בקריה וסמנהון קנית לאבותם · יושיע · בחירי · ואוהבי ד' וסמנהון אשישי ענבים · שונאי טוב ·
וזרע עבדיו · ואהבי עשיר רבים · למנצח לדוד להזכיר ב' בטע' · וסמנהון אלהים להצילני · קוה קויתי אל ·
תאחר ג' בקריה · וסמנהון ואני עני ואביון · ועשה ואל תאחר · למענך אלהי · ולית דכותהון ·

יהללוהו שמים וארץ | ימים וכל רמש בם
כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה | וישבו שם וירשוה
וזרע עבדיו ינחלוה | ואהבי שמו ישכנו בה

ע

למנצח לדוד | להזכיר
אלהים להצילני | יהוה לעזרתי חושה
יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו | אחור ויכלמו חפצי רעתי
ישובו על עקב בשתם | האמרים האח האח
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך
ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי | ומפלטי אתה יהוה אל תאחר

עא

בך יהוה חסיתי | אל אבושה לעולם
בצדקתך תצילני ותפלטני | הטה אלי אזנך והושיעני
היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית | להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה
אלהי פלטני מיד רשע | מכף מעול וחומץ
כי אתה תקותי | אדני יהוה מבטחי מנעורי
עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה | גוזי בך תהלתי תמיד
כמופת הייתי לרבים | ואתה מחסי עז
ימלא פי תהלתך | כל היום תפארתך
אל תשליכני לעת זקנה | ככלות כחי אל תעזבני
כי אמרו אויבי לי | ושמרי נפשי נועצו יחדו
לאמר אלהים עזבו | רדפו ותפשוהו כי אין מציל
אלהים אל תרחק ממני | אלהי לעזרתי חושה
יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה | וכלמה מבקשי רעתי
ואני תמיד איחל | והוספתי על כל תהלתך
פי יספר צדקתך כל היום תשועתך | כי לא ידעתי ספרות
אבוא בגברות אדני יהוה | אזכיר צדקתך לבדך
אלהים למדתני מנעורי | ועד הנה אגיד נפלאותיך
וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך

מעון ד' ומל' בקריה · וסמנהון ותכנית תבנעו · לבית · למשה איש האלהים · וכל סר בש וקריה דכותהון
ב' מן חד ועל [illegible] · אדני יהוה ד' בכתובי' · וסמנהון קרבת · בגבורות · קויך · תקותי · והוספתי
ד' בקריה ב' מלעיל וב' מלרע · על ימיך · על תהלתך מלרע · הגדלתי וגדלתי מלעיל · [illegible] הנה ד' בקריה
וסמיכן · וסמנהון סלח נא לעון העם · בשער המלך · ועד הנה מרביתם · אגיד נפלאותיך ·

ורעות ג׳ בקריה׳ וסמנהון ורעות תהר׳ כרמאי [illegible] צדקתך ה׳ בקריה׳ וסמנהון
תרנן לשוני׳ תנה עוז׳ גם לשוני׳ האמנתך לאיש כמוך׳ ועניך ג׳ בקריה׳ וסמנהון כי לא יחדל
במשפט׳ חית עניך׳ כל מלכים ב׳ דסמיכין וסמנהון שלטים ויתחו וישתחוו לו כל מלכים

וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך
אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחינו ומתהומות הארץ תשוב תעלני
תרב גדלתי ותסב תנחמני
גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל
תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית
גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי

עב לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך
ידין עמך בצדק ועניך במשפט
ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה
ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק
ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים
ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ
יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח
וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ
לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו
וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו
כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו
יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע
מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו
ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו
יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ
יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו
וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן
כלו תפלות דוד בן ישי

יפרח ד׳ בקריה כ׳ פת׳ וב׳ קמינ׳ וסמנהון [illegible] ויחי ג׳ בקריה
וסמנהון עוד לנצח׳ ויתן לו מזהב שבא׳ דרשו יי׳ וימלא ב׳ בקריה׳ וסמנהון ואולם [illegible] אני׳ וברוך שם כבודו

שלום י׳ בקריה ׳ וסימנהון לך בנת יתאל היעתן ב׳ כי ׳ יעצה יתת שלום ׳ למודי ׳ לדעת ׳ אמת ׳ וידרשו ׳ ירעו ׳
כי קנאתי בהוללים ׳ שאלו שלום ירושלם ׳ בעמל ב׳ בקריה ׳ וסמנהון ׳ ותקיצר נפשו בעמל ישראל ׳
בעמל אנוש איננו ׳ חרצבות ב׳ בקריה ׳ וסמנהון ׳ חרצבות רשע ׳ כי אין חרצבות למותם

עג

מזמור | לאסף אך טוב לישראל
| אלהים לברי לבב
| ואני כמעט נטוי רגלי
| כאין שפכה אשרי
כי קנאתי בהוללים | שלום רשעים אראה
כי אין חרצבות למותם | ובריא אולם
בעמל אנוש איננו | ועם אדם לא ינגעו
לכן ענקתמו גאוה | יעטף שית חמס למו
יצא מחלב עינימו | עברו משכיות לבב
ימיקו וידברו ברע עשק | ממרום ידברו
שתו בשמים פיהם | ולשונם תהלך בארץ
לכן ישיב עמו הלם | ומי מלא ימצו למו
ואמרו איכה ידע אל | ויש דעה בעליון
הנה אלה רשעים | ושלוי עולם השגו חיל
אך ריק זכיתי לבבי | וארחץ בנקיון כפי
ואהי נגוע כל היום | ותוכחתי לבקרים
אם אמרתי אספרה כמו | הנה דור בניך בגדתי
ואחשבה לדעת זאת | עמל היא בעיני
עד אבוא אל מקדשי אל | אבינה לאחריתם
אך בחלקות תשית למו | הפלתם למשואות
איך היו לשמה כרגע | ספו תמו מן בלהות
כחלום מהקיץ אדני | בעיר צלמם תבזה
כי יתחמץ לבבי | וכליותי אשתונן
ואני בער ולא אדע | בהמות הייתי עמך
ואני תמיד עמך | אחזת ביד ימיני
בעצתך תנחני | ואחר כבוד תקחני
מי לי בשמים | ועמך לא חפצתי בארץ
כלה שארי ולבבי צור לבבי | וחלקי אלהים לעולם
כי הנה רחקיך יאבדו | הצמתה כל זונה ממך

ולשונם ד׳ בקריה ׳ וסמנהון אשר עשירית ׳ שתו בשמים ׳ נפשי בתוך לבאים ׳ קול נגידים ׳
ולא יאדע ג׳ בקריה ׳ וסמנהון לא יאשם אלמנה ׳ ואני בער ׳ מי זה מחשיך ׳ זונה ב׳ בקרי׳ חד מל׳ וחד חס׳
וסמנהון יתם זבה אתה ישראל זנס ׳ הצמתה כל זונה ממך מל׳ ׳ כחלום ג׳ בקריה ומלין ׳ וסמנהון
כחלום מהקיץ אדני ׳ כחלום יעוף וידד כחזון ׳ כחלום חזיון לילה ׳

הרע ד׳ בקריה׳ וסמנהון יען דמנשה׳ הרימה׳ ומיאו ביתי׳ ושדי הרע לי׳ ואלהים ה׳ וסמנהון
ואלהים פקד׳ סר מעלי׳ להללי׳ וזולתי׳ מלכי מקדם׳ בעזך ג׳ בקריה׳ וסמנהון נהלת בעזך׳
ישמח מלך׳ אתה פוררת׳ נהרות ג׳ בקריה׳ וסמנהון הלית טוב יתמנה׳ נהרות יתיתן׳ על נהרות בבל׳

ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה | מחסי לספר כל מלאכותיך

עד משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח | יעשן אפך בצאן מרעיתך
זכר עדתך קנית קדם | גאלת שבט נחלתך
הר ציון זה | שכנת בו
הרימה פעמיך למשאות נצח | כל הרע אויב בקדש
שאגו צרריך בקרב מועדך | שמו אותתם אתות
יודע כמביא למעלה | בסבך עץ קרדמות
ועת פתוחיה יחד | בכשיל וכילפות יהלמון
שלחו באש מקדשיך | לארץ חללו משכן שמך
אמרו בלבם נינם יחד | שרפו כל מועדי אל בארץ
אתותינו לא ראינו אין עוד נביא | ולא אתנו יודע עד מה
עד מתי אלהים יחרף צר | ינאץ אויב שמך לנצח
למה תשיב ידך וימינך | מקרב חוקך כלה
ואלהים מלכי מקדם | פעל ישועות בקרב הארץ
אתה פוררת בעזך ים | שברת ראשי תנינים על המים
אתה רצצת ראשי לויתן | תתננו מאכל לעם לציים
אתה בקעת מעין ונחל | אתה הובשת נהרות איתן
לך יום אף לך לילה | אתה הכינות מאור ושמש
אתה הצבת כל גבולות ארץ | קיץ וחרף אתה יצרתם
זכר זאת אויב חרף יהוה | ועם נבל נאצו שמך
אל תתן לחית נפש תורך | חית עניך אל תשכח לנצח
הבט לברית כי מלאו | מחשכי ארץ נאות חמס
אל ישב דך נכלם | עני ואביון יהללו שמך
קומה אלהים ריבה ריבך | זכר חרפתך מני נבל כל היום
אל תשכח קול צרריך | שאון קמיך עלה תמיד

עה למנצח אל תשחת | מזמור לאסף שיר
הודינו לך אלהים הודינו | וקרוב שמך ספרו נפלאותיך

ישב ה׳ חס׳ בקריה׳ וסמנהון יאכל׳ מסכנא׳ צפריתה׳ די בירושלם׳ ויתנחם׳ וקרוב ד׳ בקריה׳
וסמנהון לבוא עזה׳ כי קרוב יום הודינו לך׳ שמור רגליך׳

וממערב ג׳ בקריה׳ וסמנהון וממערב אקבצך׳ כי לא ממוצא וממערב׳ ומי תרעת קבצם׳
לעלם יה׳ חס׳ בקריה׳ וסמנהון יחי לעולם׳ כימים׳ זה שמי׳ ימלך לעלם ועד׳ ועבדו את היא׳ ונחלו׳
ובאחריכם ייטב׳ חי אנכי׳ יחי אדוני׳ ושכו דמיהם׳ באהבת׳ יהודך׳ ממלכך׳ אגיד׳ מרום׳ מאסתי׳

כי אקח מועד אני מישרים אשפט
נמגים ארץ וכל ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה
אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן
אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק
כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים
כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים
כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי
ארץ ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי יעקב
וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק

למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר
נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו
ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון
שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה
נאור אתה אדיר מהררי טרף
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם
מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס
אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך
משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה
בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה
כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר
נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא
יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ

למנצח על ידיתון לאסף מזמור
קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי
ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי
אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה
אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר

נודע ג׳ קמצ׳ בקריה׳ וסמנהון נודע ביהודה אלהים׳ בשערים׳ אשר הוא אדם׳
סוכו ג׳ בקריה׳ וסמנהון׳ עוב כסכיר׳ ויהי בשלם סוכו׳ ויחכים בגן סוכו׳ ידותון ג׳ כת׳ י׳ בקריה׳
וסמנהון ומתניה בן מיכה בן זבדי׳ למנצח לידותון אמרתי אשמרה׳ למנצח לידותון קולי אל אלהי׳

ולא יסיף ג̇ דסמיכין בקריה · וסמנהון המדבר אליך · ברכת יי̇ היא תעשיר · הלעולמים יזנח יי̇ ·
אמר ו̇ בקריה · וסמנהון מטות אמר · יום ליום יביע אומר · אין אמר ואין דברים · גמר אומר ·
יי̇ יתן · ותגזר אמר · כאלהים ג̇ בקריה · וסמנהון והייתם כאלהים · ובית דוד כאלהים · אלהים בקדש ·

חשבתי ימים מקדם | שנות עולמים
אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה | ויחפש רוחי
הלעולמים יזנח אדני | ולא יסיף לרצות עוד
האפס לנצח חסדו | גמר אמר לדר ודר
השכח חנות אל | אם קפץ באף רחמיו סלה
ואמר חלותי היא | שנות ימין עליון
אזכיר מעללי יה | כי אזכרה מקדם פלאך
והגיתי בכל פעלך | ובעלילותיך אשיחה
אלהים בקדש דרכך | מי אל גדול כאלהים
אתה האל עשה פלא | הודעת בעמים עזך
גאלת בזרוע עמך | בני יעקב ויוסף סלה
ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו | אף ירגזו תהמות
זרמו מים עבות קול נתנו שחקים | אף חצציך יתהלכו
קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל | רגזה ותרעש הארץ
בים דרכך ושביליך במים רבים | ועקבותיך לא נדעו
נחית כצאן עמך | ביד משה ואהרן

עח
משכיל לאסף האזינה עמי תורתי | הטו אזנכם לאמרי פי
אפתחה במשל פי | אביעה חידות מני קדם
אשר שמענו ונדעם | ואבותינו ספרו לנו
לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו אשר עשה
ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם
למען ידעו דור אחרון בנים יולדו | יקמו ויספרו לבניהם
וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו | מעללי אל ומצותיו ינצרו
ולא יהיו כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו
בני אפרים נושקי רומי קשת | הפכו ביום קרב
לא שמרו ברית אלהים | ובתורתו מאנו ללכת
וישכחו עלילותיו | ונפלאותיו אשר הראם
נגד אבותם עשה פלא | בארץ מצרים שדה צען

ראוך ג̇ בקריה · וסמנהון ראוך יחילו הרים · ראוך מים ב̇ בו · הטו ג̇ בקריה · וסמנהון סורו · משכיל
לאסף האזינה · ולכו אלי · וחד והטו את לבבכם · תהלות ד̇ · וסמנהון · פלאת · בעל · ישראל · נכחד
מבניהם · וחד ותהלות · וסמן שפעת · ותורה ה̇ בקריה · וסמנהון הוה על הוה · כי שפתי כהן ישמרו ·
ויקם עדות ביעקב · כי נר מצוה · ושבת קדשך · ויספרו ג̇ בקריה · וסמנהון למען ידעו · ויזבחו
זבחי צדק · אתו שיח לאהרן · אביעה ב̇ בקריה · וסמנהון חידות מני קדם · לכם רוח ·

וינחם ז׳ בקריה׳ וסמנהון פני׳ הרכב דמלכים׳ לחלח׳ שוטח׳ בענן׳ לבטח׳ מחוז חפצם׳ ... ויוצא ד׳ בקריה׳ וסמנהון׳ לקח׳ בן המלך׳ נוזלים׳ בששון׳ ויזובו ג׳ בקריה ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון ויבקע צור ויזובו׳ הכה צור ויזובו מים׳ ויפתח צור׳ וחד שהם יזובו מתבטח׳

בקע ים ויעבירם	ויצב מים כמו נד
וינחם בענן יומם	וכל הלילה באור אש
יבקע צרים במדבר	וישק כתהמות רבה
ויוצא נוזלים מסלע	ויורד כנהרות מים
ויוסיפו עוד לחטא לו	למרות עליון בציה
וינסו אל בלבבם	לשאל אכל לנפשם
וידברו באלהים אמרו היוכל אל	לערך שלחן במדבר
הן הכה צור ויזובו מים	ונחלים ישטפו
הגם לחם יוכל תת	אם יכין שאר לעמו
לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב	וגם אף עלה בישראל
כי לא האמינו באלהים	ולא בטחו בישועתו
ויצו שחקים ממעל	ודלתי שמים פתח
וימטר עליהם מן לאכל	ודגן שמים נתן למו
לחם אבירים אכל איש	צידה שלח להם לשבע
יסע קדים בשמים	וינהג בעזו תימן
וימטר עליהם כעפר שאר	וכחול ימים עוף כנף
ויפל בקרב מחנהו	סביב למשכנתיו
ויאכלו וישבעו מאד	ותאותם יבא להם
לא זרו מתאותם	עוד אכלם בפיהם
ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם	ובחורי ישראל הכריע
בכל זאת חטאו עוד	ולא האמינו בנפלאותיו
ויכל בהבל ימיהם	ושנותם בבהלה
אם הרגם ודרשוהו	ושבו ושחרו אל
ויזכרו כי אלהים צורם	ואל עליון גאלם
ויפתוהו בפיהם	ובלשונם יכזבו לו
ולבם לא נכון עמו	ולא נאמנו בבריתו
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו	ולא יעיר כל חמתו
ויזכר כי בשר המה	רוח הולך ולא ישוב
כמה ימרוהו במדבר	יעציבוהו בישימון

לשבע ד׳ וחסר׳ וסמנהון ואכלתם לחמכם לשבע׳ ואכלתם׳ ונתנה הארץ׳ צידה שלח להם לשבע׳ ויפל ג׳ בקריה׳ וסמנהון׳ ויפל אלהים תרדמה׳ ויפל עליו׳ ויפל בקרב מחנהו׳ יבא ה׳ חסר׳ וסמנהון וביום השמיני דנזיר׳ ותאותם יבא להם׳ איש יבא בפריו׳ האלהים יבא במשפט׳ וגם אלהיהם׳ צורם ג׳ בקריה׳ וסמנהון כי צורם מכרם׳ כי לא כצורנו צורם׳ ויזכרו כי אלהים׳

ישלח יב בקריה וסמנהון בלכתן והכותי כלה הירעה המהומה רזון יתשתו יובל למלא
ההפכות ישלח בהם ערב ישלח בם חרון אפו ויסע ג בקריה וסמנהון ויסע משה את העם
כצאן עמו וינהגם כצען וחד יסע קדים ולית דכותהון

וישובו וינסו אל | וקדוש ישראל התוו
לא זכרו את ידו | יום אשר פדם מני צר
אשר שם במצרים אתותיו | ומופתיו בשדה צען
ויהפך לדם יאריהם | ונזליהם בל ישתיון
יב ישלח בהם ערב ויאכלם | וצפרדע ותשחיתם
ויתן לחסיל יבולם | ויגיעם לארבה
יהרג בברד גפנם | ושקמותם בחנמל
ויסגר לברד בעירם | ומקניהם לרשפים
יב ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה | משלחת מלאכי רעים
יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם | וחיתם לדבר הסגיר
ויך כל בכור במצרים | ראשית אונים באהלי חם
ג וחד יסע קדים ויסע כצאן עמו | וינהגם כעדר במדבר
וינחם לבטח ולא פחדו | ואת אויביהם כסה הים
ויביאם אל גבול קדשו | הר זה קנתה ימינו
ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה | וישכן באהליהם שבטי ישראל
וינסו וימרו את אלהים עליון | ועדותיו לא שמרו
ויסגו ויבגדו כאבותם | נהפכו כקשת רמיה
ב בזרים ויכעיסוהו בבמותם | ובפסיליהם יקניאוהו
שמע אלהים ויתעבר | וימאס מאד בישראל
ויטש משכן שלו | אהל שכן באדם
ויתן לשבי עזו | ותפארתו ביד צר
ויסגר לחרב עמו | ובנחלתו התעבר
בחוריו אכלה אש | ובתולתיו לא הוללו
כהניו בחרב נפלו | ואלמנתיו לא תבכינה
ויקץ כישן אדני | כגבור מתרונן מיין
ויך צריו אחור | חרפת עולם נתן למו
וימאס באהל יוסף | ובשבט אפרים לא בחר
ויבחר את שבט יהודה | את הר ציון אשר אהב
ה ויבן כמו רמים מקדשו | כארץ יסדה לעולם

יקניאוהו ב בקריה וסמנהון יקניאוהו בזרים ובפסיליהם יקניאוהו כארץ וסמנהון כגן יי
כארץ מצרים כי היתרן ויבן כמו רמים מקדשו כן תפשיטנה ערמות ידי

עלות ה̇ בקריה · וסמנהון · ודפקום יום אחד · פרות · פרות · מאחר עלות הביאו · עלות ינהל ·
הביאו ב̇ בקריה · וסמנהון ויאל פתח אהל מועד לא הביאו · מאחר עלות הביאו ·
בקריה · וסמנהון טמיתו את היכל קדשך · מקדשי · אשר טמיתו · ולית דכותהון · וחד ויטמאו את שם טמיאו ג̇

ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן
מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו
וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם

עט
מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך
טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים
נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ
שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר
היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו
עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך
שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו
כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו
אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד
עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך
למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך
תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה
והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני
ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודר נספר תהלתך

פ
למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור
רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה
לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו
אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה
יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך
האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש
תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו
אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה
גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה
פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ

ירושלם ה̇ קמ̇צ̇ · וסמנהון · וס̇מ̇ אדום את יום ירושלם · אם אשכחך ירושלם · סביבות · בחיצונות ·
ברוך · יזוניתו · ממליא · ולינו · וכל אתנח וזקף פסו̇ כותהון בר מן חד תדבק לשוני לחכי אם לא ·
אל הגוים ה̇ דסמיכן · וסמנהון · ושמתי · רבוא · בהגלותי · השוללים · שפך חמתך · וכפר ד̇ בקריה ·
וסמנהון קרב אל המזבח ב̇ בו · והולך · עזרנו · וחד כפר לעמך ישראל · והשב ד̇ בקריה · וסמנהון
ישיב · לשכינינו חרפתם · ונמולכתך · והיום · והאר ג̇ · וסמנ̇ פנך ונושעה · וחברו · על מקדשך השמם ·

תשלח ה׳ בקריה וסמנהון חרונך ישלח מכינריהם קיניה מחיך וחד ותשלח פתוחות · על בן ב׳
בקריה וסמנהון על בן הבקר מנחה סלת תהי ידך על איש · הרנינו ב׳ בקריה וסמנהון גוים עמו
לאלהים עוזנו וחד והרנינו כל ישרי לב · בכסה ליום חגנו כת ה׳ ליום הכסא כת א׳

כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל
תשלח קציריה עד ים ואל נהר יונקותיה
למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך
יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה
אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת
וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך
שרופה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו
תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך
ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא
יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה

פא למנצח על הגתית לאסף
הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב
שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע
הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה
בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה
שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי
לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר
אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו
ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי
ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם
לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו
כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי
משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש
אשביעך

לא אבה ג׳ וסמיכין בקריה וסמנהון לא אבה השחיתך · לא אבה יבמי · וישראל לא אבה לי

ויתום ה̇ בקריה · וסמנהון ויאלמנה ויתום · שפטו דל · ותקרבתי ואליפס · ולית נעוד לון · כל אלמנה ·
ולית יבינו ג̇ דסמיכין בקריה · וסמנהון כי עז מראות · בחשכה יתהלכו · והרשיעו רשעים ·
כאדם ג̇ בקריה · וסמנהון אם כסיתי · והמה כאדם · אכן כאדם תמותון · ולית דכותהון ·

פב

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט
עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה
שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו
פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו
לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ
אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם
אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו
קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים

פג

שיר מזמור לאסף
אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל
כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש
על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך
אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד
כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו
אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים
גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור
גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה
עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון
נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה
שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו
אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים
אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח
כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים
כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם
מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה
יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו
וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל
הארץ

תמותון ד̇ בקריה · וסמנהון ומפרי עץ הגן · ויאמר הנחש · אם יכפר · אכן כאדם תמותון · דמי ג̇
בקריה · וסמנהון אלהים אל דמי לך · ואל תתנו דמי · על חומותיך ירושלם · וחד ודמי אל ישני בשדים ·
בעין דאר ב̇ דסמיכין בקריה · וסמנהון אשה · נשמדו בעין דאר · מלא ה̇ בקריה · וסמנהון ·
מלא שבע זאת · מלא את אמתחות האנשים · מלא קרנך · מבחר · מלא פניהם קלון · וחד ומלא הכנך ·

משכנותיך ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסמנהון מה טבו אהליך ישראל חס׳ מה ידידות משכנותיך מלא׳
שתה ב׳ בטע׳ וסמנהון לא ענתה ולא שתה לבה׳ אשר שתה אפרחיה׳ מזבחותיך ג׳ בחס וחד
מל׳ וסמנהון קנות קנאתי לייי׳ וחברו׳ גם צפור מצאה בית ודרור קן לה

פד למנצח על הגתית | לבני קרח מזמור
מה ידידות | משכנותיך יהוה צבאות
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה | לבי ובשרי ירננו אל אל חי
גם צפור מצאה בית | ודרור קן לה אשר שתה
אפרחיה את מזבחותיך | יהוה צבאות מלכי ואלהי
אשרי יושבי ביתך | עוד יהללוך סלה
אשרי אדם עוז לו בך | מסלות בלבבם
עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו | גם ברכות יעטה מורה
ילכו מחיל אל חיל | יראה אל אלהים בציון
יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי | האזינה אלהי יעקב סלה
מגננו ראה אלהים | והבט פני משיחך
כי טוב יום בחצריך | מאלף בחרתי הסתופף
בבית אלהי | מדור באהלי רשע
כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים
יהוה צבאות | אשרי אדם בטח בך

פה למנצח לבני קרח | מזמור
רצית יהוה ארצך | שבת שבות יעקב
נשאת עון עמך | כסית כל חטאתם סלה
אספת כל עברתך | השיבות מחרון אפך
שובנו אלהי ישענו | והפר כעסך עמנו
הלעולם תאנף בנו | תמשך אפך לדר ודר
הלא אתה תשוב תחינו | ועמך ישמחו בך
הראנו יהוה חסדך | וישעך תתן לנו
אשמעה מה ידבר האל יהוה | כי ידבר שלום
אל עמו ואל חסידיו | ואל ישובו לכסלה
אך קרוב ליראיו ישעו | לשכן כבוד בארצנו
חסד ואמת נפגשו | צדק ושלום נשקו
אמת מארץ תצמח | וצדק משמים נשקף

יעטה ד׳ בקריה׳ וסמנהון ועל שפם יעטה׳ את אהרן מעירים׳ גם ברכות יעטה מורה׳ תהי לו כבגד
ליראיו יג׳ בקריה׳ וסמנהון בהר׳ מינות ב׳ בו׳ שלוש׳ שלוש׳ שלוש ב׳ בו׳ שאר׳ מגן׳ עליהם׳ וכבודו׳
בציון׳ פעלך׳ ו׳ כת׳ שבית וקרין שבות בקריה׳ וסמנהון׳ יעקב׳ איוב׳ עילם׳ סדם ג׳
בו׳ וחילופיהם רצית יי׳ ארצך שבת שבות כת׳ וקרין שבית׳

יהלך ג׳ בקריה׳ וסמנהון בחקתי׳ צדק לפניו יהלך׳ אם יהלך איש׳ וישם ו׳ בקריה וסמנהון ישא
ה׳ ופניו הלך׳ ויט ידו׳ תפרית׳ פני׳ פניו׳ לדרך פעמיו׳ לדרך ג׳ בקריה׳ וסמנהון׳ ועתה מה לך
לדרך מצרים ב׳ בו׳ צדק לפניו יהלך׳ יבואו ג׳ מל׳ וסמנהון׳ הערלים׳ מלכי אשור׳ כל גוים אשר׳

גם יהוה יתן הטוב | וארצנו תתן יבולה
צדק לפניו יהלך | וישם לדרך פעמיו

תפלה לדוד | הטה יהוה
אזנך ענני | כי עני ואביון אני
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך | אתה אלהי הבוטח אליך
חנני אדני | כי אליך אקרא כל היום
שמח נפש עבדך | כי אליך אדני נפשי אשא
כי אתה אדני טוב וסלח | ורב חסד לכל קראיך
האזינה יהוה תפלתי | והקשיבה בקול תחנונותי
ביום צרתי אקראך | כי תענני
אין כמוך באלהים אדני | ואין כמעשיך
כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך | אדני ויכבדו לשמך
כי גדול אתה ועשה נפלאות | אתה אלהים לבדך
הורני יהוה דרכך אהלך באמתך | יחד לבבי ליראה שמך
אודך אדני אלהי בכל לבבי | ואכבדה שמך לעולם
כי חסדך גדול עלי | והצלת נפשי משאול תחתיה
אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים | בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם
ואתה אדני אל רחום וחנון | ארך אפים ורב חסד ואמת
פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך | והושיעה לבן אמתך
עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו | כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

לבני קרח מזמור שיר | יסודתו בהררי קדש
אהב יהוה שערי ציון | מכל משכנות יעקב
נכבדות מדבר בך | עיר האלהים סלה
אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת | וצור עם כוש זה ילד שם
ולציון יאמר איש ואיש ילד בה | והוא יכוננה עליון
יהוה יספר בכתוב עמים | זה ילד שם סלה
ושרים כחללים | כל מעיני בך

הושע ב׳ בקריה׳ וסמנהון יתה עמך׳ עבדך אתה אלהי׳ וישתחוו ז׳ בקריה׳ וסמנהון ויעבדוך בני׳
וקמו׳ כי רזה׳ יזכרו׳ מלכים׳ גוים׳ זדים ב׳ בקריה׳ וסמנהון׳ והקדרו׳ מאתרים׳ היום׳ שמעך׳
גבריה הל׳ וב׳ טפלו׳ יכסו׳ ש״ל ל׳ ערב עבדך׳ רחום וחנון ג׳ בקריה׳ וסמנהון׳ ויעבר יי׳ על פניו
ואתה אדני׳ אדני יי׳ דרית פסו׳ ובכל ד׳ בקריה׳ וסמנהון׳ פשחור׳ יולד׳ ועניך׳ אזכיר רהב׳
יאמר ג׳ בקריה׳ וסמנהון׳ כל כן יאמר כנמרוד׳ בספר׳ ולציון יאמר׳ וחד ויאמר למלך יריחו׳

ובבקר ו׳ בקריה · וסימנהון תשבעו לחם · היתה · תשגשגי · תפלתי · בערב היא באה · יאמר למלך ויתלו
מנער ג׳ בקריה וחסרי · וסימנהון ענו יאבי · רטפש בשרו · מכנן מנער ·

פח שיר מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי
יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך
תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי
כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו
נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל
במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו
שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות
עלי סמכה חמתך וכל משבריך עניתָ סלה
הרחקת מיודעי ממני שתני תועבות למו כלא ולא אצא
עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי
הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה
היסופר בקבר חסדך אמונתך באבדון
היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה
ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך
למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני
עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה
עלי עברו חרוניך בעותיך צמתוני
סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד
הרחקת ממני אהב ורע מיודעי מחשך

פט משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה
לדר ודר אודיע אמונתך בפי
כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם
ברית כרתי לבחירי נשבעתי לדוד עבדי
עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה
ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים
כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים
אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו

יהוה ה בטע׳ וסמנהון נחמי׳ בהיכל׳ סלעי׳ ומגיני׳ ישמרהו׳ חסין׳ פוקח׳ גרים׳ רהב ג בקריה׳
וסמנהון דכיתת׳ שחחו׳ וכתכונתו׳ יהלכון ג בקריה׳ וסמנהון אשרי העם׳ המשלח מעינים׳ שם
אניות יהלכון׳ הרימותי ג חד כת הרימותי וחד כת הרמתי׳ וחד כת הרימותי מל׳ וסמנ׳ ידי׳ קולי׳ בחור׳

יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך
אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם
אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך
לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם
צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו
לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך
צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך
אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון
בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו
כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרננו
כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו
אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם
מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו
אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו
לא ישא אויב בו ובן עולה לא יעננו
וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף
ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו
ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו
הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי
אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ
לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו
ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים
אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון
אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו
ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם
וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי
לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה
אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב
זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי

בשמן ד רפין בקריה וסמנהון ועשירין׳ ועשירית׳ והיציע מנאותי׳ קרבו׳ בשמן המור׳ ובנהרות ב
בקריה׳ וסמנהון לית ישטפוך׳ ושמתי בים ידו׳ ובריתי ב בקריה׳ וסמנהון יתשר הפיר׳ נאמנת לו׳

כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה
ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך
נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו
פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו מחתה
שסהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו
הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו
אף תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה
השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה
הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה
עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך
זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם
מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה
איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך
זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים
אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך
ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר
בטרם הרים ילדו ותחולל
ארץ ותבל ומעולם ועד
עולם אתה אל
תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם
כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה
זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף

שמונים ו' מל' · וסמנהון משותלין מיניעית · ותשוקת דשוגר · ויהי כשמונים דויעית מינים · מאה
שמונים וחמשה · ימי שנותינו בהם שבעים שנה · בהריתו · וכל דברי הימים דכותיהון מלאים
בר מן חד חס ויעש מהם זית למערכת · ויש למדינות אחרות

בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש
כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו
שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך
כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה
ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה
ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה
מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך
למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה
שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו
שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה
יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

צא

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן
אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו
כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו
לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם
מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים
יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש
רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה
כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך
על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך
על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין
כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו

למנות ה' בקריה · וסמנהון ושמתי · הלית יתני אמירתי · ויעמיד שטן · ויתכ' ימינו · תדרך ה' וחסרי ·
וסמנהון · על במותימו תדרך · כל מקום אשר תדרך · וחברו · זית · על שחל ופתן תדרך תרמס ·
ותנין ח' בלישנ' בקריה · וסמנהון כי ידבר · וישלך · הים יתני · מחוללת · ויתיצבה · והרג · בלענו · תרמס ·
ונשמחה ד' בקריה · וסמנהון ויאמר ביום ההוא · שבענו בבקר · זה היום עשה · משכני אחריך · וחד נשמחה · הפך ים

בלילות ד׳ בקריה · וסמנהון להגיד בבקר חסדך · העמדים בבית יי · על משכבי בלילות · מפחד בלילות ·
יפרח ד׳ בקריה · וסמנהון מטהו יפרח · צדיק כתמר יפרח · בימיו יפרח · כלבנון · עולתה ג׳
בקריה · וסמנהון חרשתם רשע · להגיד כי ישר יי · עד נמצאת עולתה · ולית דכותהון ·

אלפבית
מן
חד
חד
ס׳
כסות
תיבותא

אריאלם
בורים
גבורים
דבים
ההלם
והמים
ורויחם
חלקים
טלם
יראתם
כוסם
לאמותם
מתנם
נשמתם
שמים
עשם
פרם
צאתם
קחם
רישם
שתם
תכם

ארך ימים אשביעהו | ואראהו בישועתי

צב מזמור שיר ליום | השבת
טוב להדות ליהוה | ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך | ואמונתך בלילות
עלי עשור ועלי נבל | עלי הגיון בכנור
כי שמחתני יהוה בפעלך | במעשי ידיך ארנן
מה גדלו מעשיך יהוה | מאד עמקו מחשבתיך
איש בער לא ידע | וכסיל לא יבין את זאת
בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי | און להשמדם עדי עד
ואתה מרום | לעלם יהוה
כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו | יתפרדו כל פעלי און
ותרם כראים קרני | בלתי בשמן רענן
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים | תשמענה אזני
צדיק כתמר יפרח | כארז בלבנון ישגה
שתולים בבית יהוה | בחצרות אלהינו יפריחו
עוד ינובון בשיבה | דשנים ורעננים יהיו
להגיד כי ישר יהוה | צורי ולא עולתה בו

צג יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז | התאזר אף תכון תבל בל תמוט
נכון כסאך מאז | מעולם אתה
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם | ישאו נהרות דכים
מקלות מים רבים אדירים משברי ים | אדיר במרום יהוה
עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש | יהוה לארך ימים

צד אל נקמות יהוה | אל נקמות הופיע
הנשא שפט הארץ | השב גמול על גאים
עד מתי רשעים יהוה | עד מתי רשעים יעלזו
יביעו ידברו עתק | יתאמרו כל פעלי און

לארך ימים ג׳ בקריה דסמיכן · וסמנהון ושבתי בבית יי · עדותיך נאמנו מאד · תעזבנו לארך ימים ·
הופיע ג׳ בקריה · וסמנהון מהר פארן · מציון מכלל יופי · אל נקמות יי · מעשי יי כת׳ י׳ בקריה ·
וסמנהון קוויהם לא יהיו לבגד · ודברתי משפטי אתם · להכעיסני במעשי ידיכם לקטר · יען אשה עזבוני
ויקטרו דדברי הימים · תמשילהו במעשי ידיך · כי שמחתני יי בפעלך · המה ראו מעשי יי · גדולים מעשי
יי דרושים · מעשה ידיו אמת ומשפט · לא אמות כי אחיה · יגמר בעדי יי חסדך · ושאר מעשה

A 83

יה ד דגשי' בקריה · וסימנהון ויאמרו לא יראה יה · אשרי הגבר · מן המצר · יסר יסרני יה ·
ולא יבין ג' וסימנהון בקריה · וסימנהון אדם ביקר · ויאמרו לא יראה יה · יכבדו בניו ·
עזרתה ג' בקריה · וסימנהון קומה עזרתה · כי היית עזרתה · לולי יי' עזרתה לנו ·

עמך יהוה ידכאו | ונחלתך יענו
אלמנה וגר יהרגו | ויתומים ירצחו
ד · ג דגש ויאמרו לא יראה יה | ולא יבין אלהי יעקב
בינו בערים בעם | וכסילים מתי תשכילו
הנטע אזן הלא ישמע | אם יצר עין הלא יביט
היסר גוים הלא יוכיח | המלמד אדם דעת
יהוה יהוה ידע מחשבות אדם | כי המה הבל
אשר ד דגש אשרי הגבר תיסרנו יה | ומתורתך תלמדנו
להשקיט לו מימי רע | עד יכרה לרשע שחת
כי לא יטש יהוה עמו | ונחלתו לא יעזב
כי עד צדק ישוב משפט | ואחריו כל ישרי לב
מי יקום לי עם מרעים | מי יתיצב לי עם פעלי און
ג לולי יהוה עזרתה לי | כמעט שכנה דומה נפשי
אם אמרתי מטה רגלי | חסדך יהוה יסעדני
ברב שרעפי בקרבי | תנחומיך ישעשעו נפשי
היחברך כסא הוות | יצר עמל עלי חק
יגודו על נפש צדיק | ודם נקי ירשיעו
ויהי יהוה לי למשגב | ואלהי לצור מחסי
כה וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם | יצמיתם יהוה אלהינו

לכו לכו נרננה ליהוה | נריעה לצור ישענו
נקדמה פניו בתודה | בזמרות נריע לו
ג דסמי כי אל גדול יהוה | ומלך גדול על כל אלהים
אשר בידו מחקרי ארץ | ותועפות הרים לו
אשר לו הים והוא עשהו | ויבשת ידיו יצרו
באו נשתחוה ונכרעה | נברכה לפני יהוה עשנו
כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו
ב · יא אל תקשו לבבכם כמריבה | כיום מסה במדבר
אשר נסוני אבותיכם | בחנוני גם ראו פעלי

וישב כה' וסימנהון הדרוש · ויקח המשקים השב · כי כא סוס · ויעט · רעת הכסת הכסת ויהונתן ·
לעזר · ינדיק · כינדקיה · יותש · בנהו · עלה · ויקרא שפן המקדש · למלאך שפן בנדקי · אונל ·
ינעתר מזהי · על כל אלהים ג' דסמי' · וסימנהון כי גדול · מאד נעלית כי אל גדול יי' · תקשו ג' בקריה
וסימנהון · ומלתם · עתה אל תקשו ערפכם לבבכם · כיום יא בקריה · וסימנהון ולא אין לבית מגן
חחתית כיום · עלותה מארץ מצרים · ואחריתה כיום מר · והנגחה הלחמו · מסה כמדבר · כיום אתמול ·
בבית · תקרא כיום מועד ·

ו׳ בטעס קימין במחזורית רבא כי בריש׳ פסוק ולבני מעזיה כי מיתרכא כי גדול כי ירדת אויב׳ כי גבר עלינו כי יוספת על׳ ארבעים ב׳ ריש פסו׳ בקריה׳ וסמנהון ארבעים יכנו׳ ארבעים אקוט׳ שיר חדש ו׳ דסמיכין בקריה׳ וסמנהון תהלתו דישעיה׳ ויתן בפי שיר חדש׳ שירו הללויה׳ מזמור׳ אלהים׳

ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי
אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו
ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו
כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים
כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז
הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ
אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו
יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער
לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים
ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו
אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו
האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ
הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ
הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו
יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים
שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה
כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים
אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם
אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה
שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

ספרו ג׳ בקריה׳ וסמנהון הלית לאלהים פתרונים׳ בגוים׳ וחברו׳ קדמיתה האירו ברקים׳ רגזה ותרעש׳ ויגידו שמים׳ בתרייתה האירו ברקיו׳ ראתה ותחל׳ הגידו השמים׳

לבית ישראל ד׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון חסדי יי׳ · דרשוני · היוצאת · זכר חסדו · וכל יחזקאל ושמיה ·
המלך יי׳ ב׳ דסמיכין · וסמנהון כי יתת המלך · הריעו לפני · ימחאו כף ב׳ דסמיכין בקריה ·
וסמנהון וכל עצי השדה ימחאו כף · נהרות ימחאו כף · ולית דכותהון דסמיכין

צח מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות
עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו
הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו
ד׳ דסמי׳ זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו
זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה
ב׳ דסמי׳ בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה
ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה
ב׳ דסמי׳ נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו
לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים

צט יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ
יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים
יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא
ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא
משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם
בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו

ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ
עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה
ד׳ דסמי׳ דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו
באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו
כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו

קא לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה
אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי

משה ג׳ ריש פסוקי׳ בקריה · וסמנהון משה עבדי · עבד יי׳ · משה ואהרן · והשתחוו ו׳ בקריה ·
וסמנהון · עבדיך · וראה · בשופר · שחות · השער · רוממו · רוממו · הוית אלהים ד׳ דסמיכין
בקריה · וסמנהון ונשמע ורמס · ויי׳ אלהים אמת · ויאמר יי׳ אלהי אבותינו · דעו כי יי׳ הוא ·
למערביית לדוד מזמור דחסר ל׳ חסר · למדנחי כולהון שלמין

עשה ד׳ בקריה׳ וסימנהון הסכלת עשה׳ חשבתם׳ סטים שנאתי׳ עשה צדקה׳ קדמיתה כת׳ ו
הוכה ג׳ בקריה׳ וסימנהון זמרי׳ יתפרים׳ הוכה כעשב׳ וחד והכה׳ יתם במחתרת ימיצית הגנב׳
בודד ג׳ וסימנהון במועדיו׳ שקדתי כצפור׳ כי דמה׳ ותשליכני ב׳ וסימנה׳ מיצולה׳ נשאתני׳

עשה

לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה　　סטים שנאתי לא ידבק בי
לבב עקש יסור ממני　　רע לא אדע
מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל
עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי　　הולך בדרך תמים הוא ישרתני
לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר　　שקרים לא יכון לנגד עיני
לבקרים אצמית כל רשעי ארץ　　להכרית מעיר יהוה כל פעלי און

קב תפלה לעני כי יעטף　　ולפני יהוה ישפך שיחו
יהוה שמעה תפלתי　　ושועתי אליך תבוא
אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי　　אזנך ביום אקרא מהר ענני
כי כלו בעשן ימי　　ועצמותי כמוקד נחרו
הוכה כעשב ויבש לבי　　כי שכחתי מאכל לחמי
מקול אנחתי　　דבקה עצמי לבשרי
דמיתי לקאת מדבר　　הייתי ככוס חרבות
שקדתי ואהיה　　כצפור בודד על גג
כל היום חרפוני אויבי　　מהוללי בי נשבעו
כי אפר כלחם אכלתי　　ושקוי בבכי מסכתי
מפני זעמך וקצפך　　כי נשאתני ותשליכני
ימי כצל נטוי　　ואני כעשב איבש
ואתה יהוה לעולם תשב　　וזכרך לדר ודר
אתה תקום תרחם ציון　　כי עת לחננה כי בא מועד
כי רצו עבדיך את אבניה　　ואת עפרה יחננו
וייראו גוים את שם יהוה　　וכל מלכי הארץ את כבודך
כי בנה יהוה ציון　　נראה בכבודו
פנה אל תפלת הערער　　ולא בזה את תפלתם
תכתב זאת לדור אחרון　　ועם נברא יהלל יה
כי השקיף ממרום קדשו　　יהוה משמים אל ארץ הביט
לשמע אנקת אסיר　　לפתח בני תמותה
לספר בציון שם יהוה　　ותהלתו בירושלם

ובהקבץ ב̇ וחד בהקבץ · וסמנהון ובהקבץ בתולות · ומקבץ נערות · בהקבץ עמים · וכלם ג̇ בקריה ·
וסמנהון · נבקש · כבגד יבלו · ויעשו כן כני העולה · ישכונו ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ · וסמנהון בני עבדיך ·
מל̇ · לית דכותיה ולית בריה חס̇ · ישקו ג̇ וסמנהון · העדרים · תנחומיך · כל חיתו שדי ·

בהקבץ עמים יחדו | וממלכות לעבד את יהוה
ענה בדרך כחו | קצר ימי
אמר אלי אל תעלני בחצי ימי | בדור דורים שנותיך
לפנים הארץ יסדת | ומעשה ידיך שמים
המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו | כלבוש תחליפם ויחלפו
ואתה הוא | ושנותיך לא יתמו
בני עבדיך ישכונו | וזרעם לפניך יכון

לדוד ברכי נפשי את יהוה | וכל קרבי את שם קדשו קג
ברכי נפשי את יהוה | ואל תשכחי כל גמוליו
הסלח לכל עונכי | הרפא לכל תחלואיכי
הגואל משחת חייכי | המעטרכי חסד ורחמים
המשביע בטוב עדיך | תתחדש כנשר נעוריכי
עשה צדקות יהוה | ומשפטים לכל עשוקים
יודיע דרכיו למשה | לבני ישראל עלילותיו
רחום וחנון יהוה | ארך אפים ורב חסד
לא לנצח יריב | ולא לעולם יטור
לא כחטאינו עשה לנו | ולא כעונתינו גמל עלינו
כי כגבה שמים על הארץ | גבר חסדו על יראיו
כרחק מזרח ממערב | הרחיק ממנו את פשעינו
כרחם אב על בנים | רחם יהוה על יראיו
כי הוא ידע יצרנו | זכור כי עפר אנחנו
אנוש כחציר ימיו | כציץ השדה כן יציץ
כי רוח עברה בו ואיננו | ולא יכירנו עוד מקומו
וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו | וצדקתו לבני בנים
לשמרי בריתו | ולזכרי פקדיו לעשותם
יהוה בשמים הכין כסאו | ומלכותו בכל משלה
ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו | לשמע בקול דברו
ברכו יהוה כל צבאיו | משרתיו עשי רצונו

ועד עולם יב̇ דסמיכן · וסמנהון · למרבה · ימושו · ליאמר · ושכנתי · ושמיתי · ויברך · ואנחנו · יהי שם יי̇ ·
וחסד יי̇ · יחל ישראל · ירושלם הרים · יי̇ ישמר · בכל ז̇ דגעשן בקריה · וסמנהון · ואברהם · ערוכה ·
ויתרון · ויכלו · והעושר · ומלכותו · ברכו יי̇ ה̇ דסמיכן בקריה · וסמנהון בהתנדב · המתנדבים ·
מלאכיו · צבאיו · מעשיו ··

ישקו ג בקריה וסמנהון תנחומיך ׳כל חיתו שדי׳ אלין כתבין אות ולא קרין ׳שפאים׳ פתאים ׳עפאים׳ ׳נבאים׳ לבב אנוש ג׳ דסמיכין בקריה׳ וסמנהון על כן כל ידים׳ ויין ישמח לבב אנוש ב׳ בו׳ מבואו ד׳ בקריה ג׳ מל׳ וחד חס׳ ׳ וסמנהון כי ממזרח שמש ׳עשה ירח׳ ׳ממזרח שמש׳ ׳דבר ויקרא׳ ׳בתרא חסר׳

ברכי יהוה כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה

קד ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת
עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה
המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח
עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט
יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד
תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים
מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון
יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם
גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ
המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון
ג ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם
לית יתיר קרי א עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול
משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ
מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ
ג דסמיכין ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד
ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע
אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה
הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים
ד ג מל וחד חס ד עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער
הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם
תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון
יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב
מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך
זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות
שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו
כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו

ולבקש ד׳ בקריה ׳וסמנהון יצרורה׳ לחלות׳ הכפירים שאגים לטרף ׳ולבקש מלפניו על עמה׳

רוחם ג̇ בקריה · וסמנהון · תוסף ג̇ בקריה · וסמנהון תת כוחה לך · את כל הדבר · תסתיר פניך יבהלון ·
רפתה רוחם · אחר · תוסף רוחם יגועון · ורשעים ז̇ בקריה · וסמנהון בחשך ידמו · יתמו חטאים ·
מארץ יכרתו · לא יאונה · שחו רעים · כי שבע · צדיק ·

תתן להם ילקטון
תפתח ידך ישבעון טוב
תסתיר פניך יבהלון
תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון
תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה
יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו
המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו
אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי
יערב עליו שיחי
אנכי אשמח ביהוה
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה

קה

הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו
שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו
התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד
זכרו נפלאותיו אשר עשה
מפתיו ומשפטי פיו
זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו
הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו
זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור
אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק
ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם
לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם
בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה
ויתהלכו מגוי אל גוי
ממלכה אל עם אחר
לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים
אל תגעו במשיחי
ולנביאי אל תרעו
ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר
שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף
ענו בכבל רגלו
ברזל באה נפשו
עד עת בא דברו
אמרת יהוה צרפתהו
שלח מלך ויתירהו
משל עמים ויפתחהו

ישחק ד̇ כנויים לישחק בקריה · וסמנהון תטית · במות · גם הוא · ושבועתו לישחק · ואלהים ·
לאמר ט̇ ר״א פסו̇ בקריה · וסמנהון הכהנים · לאסורים · ישלח · שובו נא · מתי יעבר החדש · אתן את
ארץ כנען · וחברו · מצרים · אלהים עזבו · תשלח ה̇ בקריה וחד ותשלח · וסמנהון וברב גאונך
תהרס קמיך · שלח תשלח את העם · ויאמר מהיתל מרע · תשלח קצירה עד ים · תשלח רוחך יבראון
ויענוה ויהי לגבן · וסמנהון חרנך שלח מנזריהם קצירה רוחך פיו ·

ויעקב יד׳ בקריה׳ וסמנהון נתן לעשו׳ ויש תם׳ תקע את אהלו׳ נסע סכתה׳ ויגוע יצחק׳ לך ואספת
ויעקב רעה׳ ויתן ליעקב׳ ויחן יי׳ גם ודע׳ ויבא ישראל׳ ואין מספר ד׳ דסמיכן בקריה׳ וסימנהון
כי גוי עלה׳ באהלת ומהתים׳ שם רמש ואין מספר׳ אמר ויבא ארבה׳

שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם
ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם
ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו
הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו
שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו
שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם
שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו
הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם
שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם
נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם
ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם
אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם
ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם
ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל
שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם
פרש ענן למסך ואש להאיר לילה
שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם
פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר
כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו
בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה

הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת

ויוצא ד׳ בקריה׳ וסימנהון לקח יי׳ בן המלך׳ נוזלים׳ ויוצא עמו בששון׳

ויושיעם ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנהון ויושיעם דעתניאל חס׳ ויושיעם ירכבם למען שמו מיד שונא
במדבר ו׳ בקריה וסימנהון ושתיה כמדבר שם תבל וכל המונה נתיה כמדבר משלח ונעזב יציה כמדבר
ויוליכם בתהמות מהרו ג׳ בקריה וסימנהון אנשון לוריא בניהון

זכרני יהוה ברצון עמך   פקדני בישועתך
לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת   גויך להתהלל עם נחלתך
חטאנו עם אבותינו   העוינו הרשענו
אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף
ויושיעם למען שמו   להודיע את גבורתו
ויגער בים סוף ויחרב   ויוליכם בתהמות כמדבר
ויושיעם מיד שונא   ויגאלם מיד אויב
ויכסו מים צריהם   אחד מהם לא נותר
ויאמינו בדבריו   ישירו תהלתו
מהרו שכחו מעשיו   לא חכו לעצתו
ויתאוו תאוה במדבר   וינסו אל בישימון
ויתן להם שאלתם   וישלח רזון בנפשם
ויקנאו למשה במחנה   לאהרן קדוש יהוה
תפתח ארץ ותבלע דתן   ותכס על עדת אבירם
ותבער אש בעדתם   להבה תלהט רשעים
יעשו עגל בחרב   וישתחוו למסכה
וימירו את כבודם   בתבנית שור אכל עשב
שכחו אל מושיעם   עשה גדלות במצרים
נפלאות בארץ חם   נוראות על ים סוף
ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד   בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית
וימאסו בארץ חמדה   לא האמינו לדברו
וירגנו באהליהם   לא שמעו בקול יהוה
וישא ידו להם   להפיל אותם במדבר
ולהפיל זרעם בגוים   ולזרותם בארצות
ויצמדו לבעל פעור   ויאכלו זבחי מתים
ויכעיסו במעלליהם   ותפרץ בם מגפה
ויעמד פינחס ויפלל   ותעצר המגפה
ותחשב לו לצדקה   לדר ודר עד עולם
ויקציפו על מי מריבה   וירע למשה בעבורם

וישלח כב׳ בקריה וסימנהון הערב היונה היונה לוט יאת יתחין משה בעם ויזבח יהושע המנחה
בלפידים משפט ינמד יניקלג ויתקבינה השלישית העפל הארוית הארית גדודי רזון
עשה ה׳ בספר וסימנהון דום ליי שכחו יאל מלאכי משפט שמים   במאריכתא אתנחתא בסות
פסוק תלי במעלליהם ויזנו במעלליהם

בשמעו ג̇ בקריה ׳ וסימנהון ובקר ... ׳ וירא בצר להם ׳ כרב חסדיו ג̇ דסמיכין בקריה ׳
וסימנהון ... ׳ כי אתם ... ׳ חסדי יי̇ אזכיר ... וכרוב חסדיו ׳ וממערב ג̇ בקריה
וסימנהון ... ׳ כי לית ממוצבא ׳ וממזרח ׳ ומארצות קבצם ׳

כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו
לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם
ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם
ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש
ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים
וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם
אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים
ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם
ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו
ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם
וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם
פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם
וירא בצר להם בשמעו את רנתם
ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו
ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם
הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה

הודו
ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו
יאמרו גאולי יהוה
אשר גאלם מיד צר
ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים
תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו
רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם

ויצעקו ד̇ בקריה ׳ וסימנהון ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

אולים ה׳ וכל חד וחד בלישנ׳ וסמנהון שרי יעטן · מדרך · אוילים ילינו · ומוסר אוילים · כל רעה אולי
כאניות ד׳ בקריה · וסמנהון והשיבך · כשדים · אחזוהו · יורדי הים · ויעמד ד׳ בקריה · וסמנהון סמכות
פני · אחרים · סערה · וכל דברי הימים דכות׳ כמו · וסמנהון · ויסת · מזבח · נחשת · הרוח · יהושפט · זכריה · על עזון

וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם
כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב
ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל
כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו
ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר
ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם יושיעם
יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם
כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע
אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו
כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות
ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם יושיעם
ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם
ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה
יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים
המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה
ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו
יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג
יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע
ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקתיהם יוציאם
יקם סערה לדממה ויחשו גליהם
וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם
וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו
ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון
ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה
ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים

יקם ג׳ בקריה · וסמנהון יקם את דברו · ויאמר ירמיה הנביא · סערה לדממה · וירוממוהו מלא כלית טעם ·
וירוממוך בטעם בשופר מל׳ · לאגם ג׳ בקריה · וסמנהון והיה השרב · אפתח על שפיים · ישם מדבר לאגם ·

אעלוזה ג׳ בקריה ב׳ חס׳ וחד מל׳ · וסימנהון דבר בקדשו · וחברו · ואני ביי׳ אעלוזה מל׳ ·
גלעד ולי מנשה · בתראה לי גלעד לי · וחד פסו׳ סימנו׳ לי והדברי ורבריבי · הוספת לי ·
את · ופשעים · אלין מטעין דאמר לון שיפור טעי ומטעי ·

קדמאה לי ·
ופרימיה ומיין

וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים · וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב
וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים · וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה
וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד · וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט
וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ · מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן
שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים · וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ
וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי · וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת
יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ · וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ
מִי חָכָם וְיִשְׁמָר אֵלֶּה · וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה

קח
שִׁיר מִזְמוֹר · לְדָוִד
נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים · אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף כְּבוֹדִי
עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר · אָעִירָה שָּׁחַר
אוֹדְךָ בָעַמִּים יְהוָה · וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים
כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ · וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ
רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים · וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ
לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ · הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי
אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה · שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד
לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז · רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי
מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ · נַעֲלִי עֲלֵי פְלֶשֶׁת אֶתְרוֹעָע
מִי יֹבִלֵנִי עִיר מִבְצָר · מִי נָחַנִי עַד אֱדוֹם
הֲלֹא אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ · וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ
הָבָה לָּנוּ עֶזְרָת מִצָּר · וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם
בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל · וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ

קט
לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר · אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אַל תֶּחֱרַשׁ
כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי · פָּתְחוּ דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר
וְדִבְרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי · וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם
תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי · וַאֲנִי תְפִלָּה
וַיָּשִׂימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה · וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי

במחזורה רבה ונכאה לבב למותת · אור פניך יי · ופי התהלות שנאתי · ר׳ פינחס וטבריה מלרע קריין · והוילו תהירך · שיאו ומרה · תנהיגין · עשה יאתי · על נעורי · ענה כסיל · כל אלו והדומה להם געייתן ומקפן לא טעכנן שופר כל דקרי לחד מנהון בשופר טעי · ויש כמותם · אני אמרתי · אני ראיתי · אני חכמה · כל אני גע׳ ושופר

הפקד עליו רשע | ושטן יעמד על ימינו
בהשפטו יצא רשע | ותפלתו תהיה לחטאה
יהיו ימיו מעטים | פקדתו יקח אחר
יהיו בניו יתומים | ואשתו אלמנה
ונוע ינועו בניו ושאלו | ודרשו מחרבותיהם
ינקש נושה לכל אשר לו | ויבזו זרים יגיעו
אל יהי לו משך חסד | ואל יהי חונן ליתומיו
יהי אחריתו להכרית | בדור אחר ימח שמם
יזכר עון אבתיו אל יהוה | וחטאת אמו אל תמח
יהיו נגד יהוה תמיד | ויכרת מארץ זכרם
יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש | עני ואביון ונכאה לבב למותת
ויאהב קללה ותבואהו | ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו
וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו | וכשמן בעצמותיו
תהי לו כבגד יעטה | ולמזח תמיד יחגרה
זאת פעלת שטני מאת יהוה | והדברים רע על נפשי
ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך | כי טוב חסדך הצילני
כי עני ואביון אנכי | ולבי חלל בקרבי
כצל כנטותו נהלכתי | ננערתי כארבה
ברכי כשלו מצום | ובשרי כחש משמן
ואני הייתי חרפה להם | יראוני יניעון ראשם
עזרני יהוה אלהי | הושיעני כחסדך
וידעו כי ידך זאת | אתה יהוה עשיתה
יקללו המה ואתה תברך | קמו ויבשו ועבדך ישמח
ילבשו שוטני כלמה | ויעטו כמעיל בשתם
אודה יהוה מאד בפי | ובתוך רבים אהללנו
כי יעמד לימין אביון | להושיע משפטי נפשו

לדוד מזמור נאם | יהוה לאדני שב לימיני
עד אשית | איביך הדם לרגליך

יעטה ד׳ בקריה · וסמנהון ועל שפם יעטה · ועטה את ארץ · גם ברכות · תהי לו כבגד · וסמנהון · סלע · נטוי · בנטותו · אדם להבל דמה · כצל ד׳ בקריה ·

על ארץ ט׳ דסמיכין בקריה ׳ וסמנהון מכורתם ׳ השליכתיך ׳ פרזות ׳ תבונה ׳ להמטיר ׳ ידין בגוים ׳ עידות ׳ הודו ׳
במלאות ׳ וכל יתרין מינרים דאוריתא דכוותהון ׳ מנחל ד׳ בקריה ׳ וסמנהון ונקית בעת ׳ ויתלה מלכי
היארין ׳ מנחל מצרים ׳ בדרך ישתה ׳

מטה עזך ישלח יהוה מציון | רדה בקרב איביך
עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש | מרחם משחר לך טל ילדתיך
ד נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן | לעולם על דברתי מלכי צדק
אדני על ימינך | מחץ ביום אפו מלכים
ט דסמי׳ ידין בגוים מלא גויות | מחץ ראש על ארץ רבה
ד מנחל בדרך ישתה | על כן ירים ראש

קיא הללויה

אודה יהוה בכל לבב | בסוד ישרים ועדה
גדלים מעשי יהוה | דרושים לכל חפציהם
הוד והדר פעלו | וצדקתו עמדת לעד
זכר עשה לנפלאותיו | חנון ורחום יהוה
טרף נתן ליראיו | יזכר לעולם בריתו
כח מעשיו הגיד לעמו | לתת להם נחלת גוים
מעשי ידיו אמת ומשפט | נאמנים כל פקודיו
סמוכים לעד לעולם | עשוים באמת וישר
פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו | קדוש ונורא שמו
ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל | עשיהם תהלתו עמדת לעד

קיב הללויה

אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד
גבור בארץ יהיה זרעו | דור ישרים יברך
ג׳ הון ועשר בביתו | וצדקתו עמדת לעד
זרח בחשך אור לישרים | חנון ורחום וצדיק
טוב איש חונן ומלוה | יכלכל דבריו במשפט
כי לעולם לא ימוט | לזכר עולם יהיה צדיק
משמועה רעה לא יירא | נכון לבו בטח ביהוה
סמוך לבו לא יירא | עד אשר יראה בצריו
פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד | קרנו תרום בכבוד
רשע יראה וכעס שניו | יחרק ונמס תאות רשעים
תאבד

פדות ג׳ ב׳ מלא׳ וחד חס׳ וסמנהון שלח לעמו ׳ והרבה ׳ ושמתי חסד׳ ׳ ונורא ז׳ בקריה וסמנהון
הערוך ׳ איום ׳ כי גדול ה׳ ׳ דברי הימים ׳ על כל סביביו ׳ פדות ׳ קדוש ׳ שכל טוב לכל עשיהם שכל
טוב יתן חן החכם מבין מדעתו ׳ וצדקתו ג׳ בקריה ׳ וסמנהון וחסד יי׳ ׳ הון ועשר ׳ הוד והדר
מעשי ייא כת׳ כן ׳ וסמנהון קדרהם ׳ משפטי ׳ להכעיסני ׳ ויתרו דדברי הימים ׳ תמשילהו במעשי
ידיך ׳ כי שמחתני ׳ המה ראו מעשי ׳ גדולים מעשי יי׳ ׳ מעשה ידיו אמת ׳ לית אמות כי ׳ יגביר כעדי יי׳

מברך ג̇ בקריה · וסמנהון יאשר תברך · יהי שם יי̇ · יהי שם יי̇ · וחד ומברך לעולם · פי̇ן ד̇ בקריה
וסמנהון קריאט · למחר · קדוש כיי̇ · המגביהי לשבת · כבני ג̇ בקריה · וסמנהון הלית כבני טשיים ·
גבעות · גבעות · כמוהם ג̇ ומל̇ · וסמנהון ויאמרו כמוך · יהיו עושיהם · וחבירו ·

קיג הללויה הללו עבדי יהוה | הללו את שם יהוה
יהי שם יהוה מברך | מעתה ועד עולם
ממזרח שמש עד מבואו | מהלל שם יהוה
רם על כל גוים יהוה | על השמים כבודו
מי כיהוה אלהינו | המגביהי לשבת
המשפילי לראות | בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל | מאשפת ירים אביון
להושיבי עם נדיבים | עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית | אם הבנים שמחה הללויה

קיד בצאת ישראל ממצרים | בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו | ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס | הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים | גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס | הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים | גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ | מלפני אלוה יעקב
ההפכי הצור אגם מים | חלמיש למעינו מים
לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד | על חסדך על אמתך
למה יאמרו הגוים | איה נא אלהיהם
ואלהינו בשמים | כל אשר חפץ עשה
עצביהם כסף וזהב | מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו | עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו | אף להם ולא יריחון
ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו | לא יהגו בגרונם
כמוהם יהיו עשיהם | כל אשר בטח בהם
ישראל בטח ביהוה | עזרם ומגנם הוא
בית אהרן בטחו ביהוה | עזרם ומגנם הוא
יראי יהוה בטחו ביהוה | עזרם ומגנם הוא

בטח ד̇ חס̇ בספ̇ · וסמנהון כי המלך יי̇ · נביאות · כמוהם · וחבירו · וכל קריה דכותהון בר מן ג̇ · וסמנהון
ישעיהו · בוטח בהנה · וביתרון שלום ·

יסף ד׳ וסמנהון החרים החרים · ויתב עליכם וכל אוריתא דכותה בר מן ב׳ · ארבעים יכני
ברוכים ג׳ ב׳ מל וחד חס וסמנהון ויאמר שאול ברוכים אתם ליי׳ · דהללויה · ואנשי יביש גלעד חסר
ירדי ג׳ חס׳ · וסמנהון שמה אדום · לא המתים · מהר עבני יי׳

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל | יברך את בית אהרן
יברך יראי יהוה | הקטנים עם הגדלים
יסף יהוה עליכם | עליכם ועל בניכם
ברוכים אתם ליהוה | עשה שמים וארץ
השמים שמים ליהוה | והארץ נתן לבני אדם
לא המתים יהללו יה | ולא כל ירדי דומה
ואנחנו נברך יה | מעתה ועד עולם הללויה

אהבתי כי ישמע יהוה | את קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי | ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני | צרה ויגון אמצא
ובשם יהוה אקרא | אנה יהוה מלטה נפשי
חנון יהוה וצדיק | ואלהינו מרחם
שמר פתאים יהוה | דלותי ולי יהושיע
שובי נפשי למנוחיכי | כי יהוה גמל עליכי
כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה | את רגלי מדחי
אתהלך לפני יהוה | בארצות החיים
האמנתי כי אדבר | אני עניתי מאד
אני אמרתי בחפזי | כל האדם כזב
מה אשיב ליהוה | כל תגמולוהי עלי
כוס ישועות אשא | ובשם יהוה אקרא
נדרי ליהוה אשלם | נגדה נא לכל עמו
יקר בעיני יהוה | המותה לחסידיו
אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך | בן אמתך פתחת למוסרי
לך אזבח זבח תודה | ובשם יהוה אקרא
נדרי ליהוה אשלם | נגדה נא לכל עמו
בחצרות בית יהוה | בתוככי ירושלם הללויה

הללו את יהוה כל גוים | שבחוהו כל האמים

הטה ב׳ בקריה · וסמנהון אזנו לי · ועלי הטה חסד · שובי ג׳ בטע׳ וסמנהון · כי אחרי שובי נחמתי ·
שובי נפשי למנוחיכי · בשלום · ירושלם ח׳ קמיצ׳ בקריה · וסמנהון זכר יי׳ לאדום · אם אשכחך
ירושלם · סביבות ירושלם · בחצרות בית יי׳ · ברוך יי׳ מציון · ועיניהם מלא וילינו · וכל אתנחתא קמיצ׳
בר מן חד אם לא אעלה את ירושלם · וכל סוף פסוק קמיצין

לחסות ג׳ בקריה · וסמנהון טוב לחסות ביי׳ · ... · עזי ג׳ קמץ בקריה׳
וסמנהון וזמרת יה ויהי לי לישועה · כי עזי וזמרת יה ויהי · ודתהלים · וזמרת ג׳ בקריה וסמנהון
עזי וזמרת יה · וחברו דישעיהו · ודתהלים · חד באוריתא וחד בנביאים וחד בכתובים

כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה

קיז הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו

קיח מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה
יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי
טוב לחסות ביהוה מבטח באדם
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים
כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם
סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם
סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם
דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל
ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל
לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה
זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו
אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה

עשה ו׳ בקריה וחסר׳ וסמנהון אשר רוח · ימין יי׳ עשה חיל · קול רנה וישועה · ולשמחה מה זה
עשה · ואת מאמר מרדכי אסתר עשה · אבנת ה׳ חס׳ בלישנ׳ בקריה · וסמנהון את אדני
שעירה · אם תתן לי · אבנת בס · באהל כיתר · ואבנת היום · הבונים ה׳ וסמנהון אבן מאסו הבונים ·
עם מלכים ויסדו הבונים · כי הכעיסו · בחומה · וחד והבונים אותו · ונשמחה ד׳ בקריה · וסמנהון
ואמר ביום ההוא · זה היום עשה יי׳ · משכני אחריך · שבענו בבקר חסדך · הפך ים ליבשה · חד נשמחה ·

פקדיך ו חסר ויתר · וסמנהון אתה צויתה פקדיך · הנה תאבתי לפקדיך · ואתהלכה ברחבה · זאת היתה לי · כמעט כלוני בארץ · צעיר אנכי ונבזה · וסימנהון אהוביך · דברך כדברך יג חסרים
וסמנהון לכן · ושכבתי · סלחתי · כמה · בחוקיך · גמל · דלפה · דבקה · ואענה · טוב · מסל · ארח · גר · להבלי · [illegible]

אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים | עד קרנות המזבח
אלי אתה ואודך | אלהי ארוממך
הודו ליהוה כי טוב | כי לעולם חסדו

אשרי תמימי דרך | ההלכים בתורת יהוה
אשרי נצרי עדתיו | בכל לב ידרשוהו
אף לא פעלו עולה | בדרכיו הלכו
אתה צויתה פקדיך | לשמר מאד
אחלי יכנו דרכי | לשמר חקיך
אז לא אבוש | בהביטי אל כל מצותיך
אודך בישר לבב | בלמדי משפטי צדקך
את חקיך אשמר | אל תעזבני עד מאד

במה יזכה נער את ארחו | לשמר כדברך
בכל לבי דרשתיך | אל תשגני ממצותיך
בלבי צפנתי אמרתך | למען לא אחטא לך
ברוך אתה יהוה | למדני חקיך
בשפתי ספרתי | כל משפטי פיך
בדרך עדותיך ששתי | כעל כל הון
בפקודיך אשיחה | ואביטה ארחתיך
בחקתיך אשתעשע | לא אשכח דברך

גמל על עבדך אחיה | ואשמרה דברך
גל עיני ואביטה | נפלאות מתורתך
גר אנכי בארץ | אל תסתר ממני מצותיך
גרסה נפשי לתאבה | אל משפטיך בכל עת
גערת זדים ארורים | השגים ממצותיך
גל מעלי חרפה ובוז | כי עדתיך נצרתי
גם ישבו שרים בי נדברו | עבדך ישיח בחקיך

ספרתי ב בקריה · וסמנהון בשפתי ספרתי · דרכי ספרתי · ארורים ג ומלאיו · וסמנהון ועתה ארורים אתם · ואם בני האדם ארורים הם · גערת זדים ארורים ·

ארוץ ד׳ בקריה ג׳ מלאי׳ וחד חס׳ וסימנהון כי בכה ארוץ ׳ כי בכה ארוץ ׳ ויהי מה ארוץ ׳ דרך מצותיך
ארוץ ׳ דלפה ב׳ בקריה ׳ וסימנהון דלפה נפשי מתוגה ׳ אל אלוה דלפה עיני ׳ דרכך
ג׳ חסרי בקריה ׳ וסימנהון הודיעני נא ׳ תצליח דרכך ׳ העבר עיני מראות שוא ׳

גם עדתיך שעשעי | אנשי עצתי

דבקה לעפר נפשי | חיני כדברך
דרכי ספרתי ותענני | למדני חקיך
דרך פקודיך הבינני | ואשיחה בנפלאותיך
דלפה נפשי מתוגה | קימני כדברך
דרך שקר הסר ממני | ותורתך חנני
דרך אמונה בחרתי | משפטיך שויתי
דבקתי בעדותיך | יהוה אל תבישני
דרך מצותיך ארוץ | כי תרחיב לבי

הורני יהוה דרך חקיך | ואצרנה עקב
הבינני ואצרה תורתך | ואשמרנה בכל לב
הדריכני בנתיב מצותיך | כי בו חפצתי
הט לבי אל עדותיך | ואל אל בצע
העבר עיני מראות שוא | בדרכך חיני
הקם לעבדך אמרתך | אשר ליראתך
העבר חרפתי אשר יגרתי | כי משפטיך טובים
הנה תאבתי לפקדיך | בצדקתך חיני

ויבאני חסדך יהוה | תשועתך כאמרתך
ואענה חרפי דבר | כי בטחתי בדברך
ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד | כי למשפטך יחלתי
ואשמרה תורתך תמיד | לעולם ועד
ואתהלכה ברחבה | כי פקדיך דרשתי
ואדברה בעדתיך | נגד מלכים ולא אבוש
ואשתעשע במצותיך | אשר אהבתי
ואשא כפי אל מצותיך אשר | אהבתי ואשיחה

בחקיך

יגרתי ד׳ וחסר׳ בקריה וסימנהון מפני האף והחימה ׳ העבר חרפתי אשר יגרתי ׳ ותאוה יגרתי יבא לי ׳
יגרתי כל עצבותי ׳ משפטיך ה׳ חס׳ וסימנהון כן משפטך אתה חרצת ׳ והוציא כאור משפטך
ואל תצל מפי דבר ׳ קולי שמעה ׳ תחי נפשך ותהללך ׳ ושויתא משפטיך כת׳ ׳ כל יאהבתי
בר מן חד קמץ ואשא כפי אל מצותיך

כל אלפא ביתא וא בשוא הו פת בר מן ח קמיצן · וסמנהון ואתנחם · ואשמרה · ואשובה · ואקומה ואשאפה · ואשועה · ח ואתקוטטה · ואהבם · סימן וזאחנת קדש · זמרות ד ג מל וחד חסר וסמנהון ונעים זמירות · מכנת הארץ · היו לי חקיך חס · ולית אמר אתיה ·

זכר דבר לעבדך | על אשר יחלתני
זאת נחמתי בעניי | כי אמרתך חיתני
זדים הליצני עד מאד | מתורתך לא נטיתי
זכרתי משפטיך מעולם | יהוה ואתנחם
זלעפה אחזתני מרשעים | עזבי תורתך
זמרות היו לי חקיך | בבית מגורי
זכרתי בלילה שמך יהוה | ואשמרה תורתך
זאת היתה לי | כי פקדיך נצרתי

חלקי יהוה אמרתי | לשמר דבריך
חליתי פניך בכל לב | חנני כאמרתך
חשבתי דרכי | ואשיבה רגלי אל עדתיך
חשתי ולא התמהמהתי | לשמר מצותיך
חבלי רשעים עודני | תורתך לא שכחתי
חצות לילה אקום להודות לך | על משפטי צדקך
חבר אני לכל אשר יראוך | ולשמרי פקודיך
חסדך יהוה מלאה הארץ | חקיך למדני

טוב עשית עם עבדך | יהוה כדברך
טוב טעם ודעת למדני | כי במצותיך האמנתי
טרם אענה אני שגג | ועתה אמרתך שמרתי
טוב אתה ומטיב | למדני חקיך
טפלו עלי שקר זדים | אני בכל לב אצר פקודיך
טפש כחלב לבם | אני תורתך שעשעתי
טוב לי כי עניתי | למען אלמד חקיך
טוב לי תורת פיך | מאלפי זהב וכסף

ידיך עשוני ויכוננוני | הבינני ואלמדה מצותיך
יראיך יראוני וישמחו | כי לדברך יחלתי

חליתי ב בקריה ומל · וסמנהון ופני יי׳ לית חליתי · חליתי פניך בכל לב · להודות ד מל בקריה · וסמנהון ויתן לפני אהרן יי׳ · הריני אתה ממסגר · חצות לילה אקום · וראשי הלוים · יחלתי ה ואינון בענינא · וסמנהון אל תיצל מפי · יראיך · יראוני · כלתה לתשועתך · סתרי ומגני · קדמתי בנשף · ידיך יא מל · וסמנהון תביאמו ותטעמו · שבעת ימים תחג · כי תקיף ק׳ ציך · וישלחו אנשי גבעון · ושמעת מה ידברו · ויאמר עבד מלך · והכיתי פסיליך · מה המסות · תקרא ואנכי אענך · ידיך עינמוני · אל תתן את פיך [illegible] ויושיעני פיתו

213

שעשעי ה׳ וחסר׳ וסמניהון גם עדותיך ׳יבאוני רחמיך ׳לולי תורתך ׳צר ומצוק ׳תאבתי לישועתך ׳וחד
לישועתך ׳וחד ושעשעי את בני אדם׳ אמרתך יב׳ בלישנא בקריה׳ וסמניהון מי שמורך׳
אשתחוה ׳בלבי ׳הקם ׳ויבואוני ׳חליתי ׳כלו עיני ׳שש אנכי ׳מה נמלצו׳ פעמי ׳קרמו ׳תען לשוני׳

ידעתי יהוה כי צדק משפטיך / ואמונה עניתני
יהי נא חסדך לנחמני / כאמרתך לעבדך
יבאוני רחמיך ואחיה / כי תורתך שעשעי
יבשו זדים כי שקר עותוני / אני אשיח בפקודיך
ישובו לי יראיך / וידעי עדתיך
יהי לבי תמים בחקיך / למען לא אבוש

כלתה לתשועתך נפשי / לדברך יחלתי
כלו עיני לאמרתך / לאמר מתי תנחמני
כי הייתי כנאד בקיטור / חקיך לא שכחתי
כמה ימי עבדך / מתי תעשה ברדפי משפט
כרו לי זדים שיחות / אשר לא כתורתך
כל מצותיך אמונה / שקר רדפוני עזרני
כמעט כלוני בארץ / ואני לא עזבתי פקודיך
כחסדך חיני / ואשמרה עדות פיך

לעולם יהוה / דברך נצב בשמים
לדר ודר אמונתך / כוננת ארץ ותעמד
למשפטיך עמדו היום / כי הכל עבדיך
לולי תורתך שעשעי / אז אבדתי בעניי
לעולם לא אשכח פקודיך / כי בם חייתני
לך אני הושיעני / כי פקודיך דרשתי
לי קוו רשעים לאבדני / עדתיך אתבונן
לכל תכלה ראיתי קץ / רחבה מצותך מאד

מה אהבתי תורתך / כל היום היא שיחתי
מאיבי תחכמני מצותך / כי לעולם היא לי
מכל מלמדי השכלתי / כי עדותיך שיחה לי
מזקנים אתבונן / כי פקודיך נצרתי

תכלה ג׳ ב׳ כת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ ׳וסמניהון כד הקמח ׳אתה יי׳ ׳לכל תכלה מצותך ב׳ חס׳ ׳וסמניהון רחבה
מצותך ׳ככל מצותך׳ זדים ד׳ בקריה ׳וסמניהון והשבתי גאון זדים ׳כי הנה חיים באו מעיר כתנרי׳
מאשרים זדים ׳ולית שמוך לנגדם ׳וכל גוט יסע ב׳ אלף ביתא רבתא דכותיה עדותיך י׳ בקריה
וסמניהון ולשלמה בני תן לבב שלם ואת מלכינו ב׳ דרך עדותיך ׳ששתי ׳דבקתי בעדותיך ׳הט לבי אל
עדותיך מכל מלמדי השכלתי ׳נחלתי ׳פלאות ׳צדק רבים ׳ולית דכותהון׳

לרגלי ב בקריה וכתרי לישנ׳ וסמיניהון ומכרך יי) אותך לרגלי ׳נר לרגלי דברך׳ כפי בכפי ט׳ בלישנא׳
וסמנהון ושכחתי כפי ׳והסירותי את כפי ׳ואשים ׳ואשימה׳ אכה כפי ב מו ׳אל כנען ׳על מה אשא ׳נפשי
בכפי תמיד׳ וצדק ד בקריה׳ וסמנהון יתבן שלמה ב כו׳ עשיתי משפט׳ אם עשק רש

מכל ארח רע כלאתי רגלי   למען אשמר דברך
ממשפטיך לא סרתי   כי אתה הורתני
מה נמלצו לחכי אמרתך   מדבש לפי
מפקודיך אתבונן   על כן שנאתי כל ארח שקר

נר לרגלי דברך   ואור לנתיבתי
נשבעתי ואקימה   לשמר משפטי צדקך
נעניתי עד מאד   יהוה חיני כדברך
נדבות פי רצה נא יהוה   ומשפטיך למדני
נפשי בכפי תמיד   ותורתך לא שכחתי
נתנו רשעים פח לי   ומפקודיך לא תעיתי
נחלתי עדותיך לעולם   כי ששון לבי המה
נטיתי לבי לעשות חקיך   לעולם עקב

סעפים שנאתי   ותורתך אהבתי
סתרי ומגני אתה   לדברך יחלתי
סורו ממני מרעים   ואצרה מצות אלהי
סמכני כאמרתך ואחיה   ואל תבישני משברי
סעדני ואושעה   ואשעה בחקיך תמיד
סלית כל שוגים מחקיך   כי שקר תרמיתם
סגים השבת כל רשעי ארץ   לכן אהבתי עדתיך
סמר מפחדך בשרי   וממשפטיך יראתי

עשיתי משפט וצדק   בל תניחני לעשקי
ערב עבדך לטוב   אל יעשקני זדים
עיני כלו לישועתך   ולאמרת צדקך
עשה עם עבדך כחסדך   וחקיך למדני
עבדך אני הבינני   ואדעה עדתיך
עת לעשות ליהוה   הפרו תורתך

מצות ג׳ וסמנהון סורו חכם לב׳ והעמדנו ׳וכל דסמיך לאזכרה דכותהון בר מן ג לא עזבתם דשמוא׳
מצות יי) ברה׳ סמר ב׳ חד קמין וחד פת׳ וסמנהון העלו סוס כילק סמר קמץ׳ סמר מפחדך בשרי
וממשפטיך פתח׳ עשיתי ג רית פסו׳ וסמנהון עשיתי משפט וצדק ׳עשיתי לי גנות ופרדסים׳ ׳
עשיתי לי ברכות מים להשקות׳ השבת ב בקריה ׳וסמנהון השבת מטהרו׳ סגים השבת כל׳
תורתך ט׳ וסמנהון גל עיני ׳הבינני ׳ולעפה ׳ונצרתי ׳כרו לי שוחה ׳מה אהבתי ׳עת לעשות׳ פלגי מים ׳שלוס רב׳

כל אלפא ביתא אית בכל פסוק אמירה ודיבור ועדות ודרך ומשפט ופקוד וצווי ותורה וחקים ואמונה
בר מן חד ערב עבדך לטוב · כמשפט ב׳ קמ׳ בקריה · וסמנהון במספר כמשפט · לאוהבי שמך ·
ד׳ פסוקי׳ באלפא ביתא רבתא מן ד׳ ד׳ מלין · וסמנהון · בפקודיך · ויתשתעשע · סעפים · יראיך ·

על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי
פתח דבריך יאיר מבין פתיים
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך
צוית צדק עדתיך ואמונה מאד
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה
קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך
קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי
קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת
קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם

ח׳ מל׳ דבריך וקריין דבריך וסמנהון מנה · יהי נא דמלכא · ואמן נא · בעלות · גמיניתו · קדמתי · טרים
רדפוני · וינעו כל העם · שעשעי ה׳ בקריה וחסרי · וסמנהון גם עדותיך שעשעי · יבואוני
רחמיך ואחיה · לולי תורתך שעשעי · צר ומצוק מצאוני · תאבתי לישועתך · משפטיך ה׳ חסרי
בלישנה בקריה · וסמנהון כן משפטיך אתה חרצת · והוציא כאור צדקך · ואל תצל מפי דבר אמת ·
קולי שמעה כחסדך · נפשי · יסדתם ב׳ קמ׳ וסמנהון לך שמים את לך · קדם ידעתי מעדותיך

מן ריש סיפר׳ עד אלפית בי תית רבתיא חנני ומן אלפית בית א עד סות סיפר׳ חיני בר מן ג חנני ׳ וסמנהון
דרך שקר הסר ממני ׳ חליתי פניך בכל לב ׳ פנה אלי וחנני ׳ שש ה׳ בקריה ׳ וסמנהון כאשר שש
ה׳ עליכם ׳ כאשר שש ׳ פגעת את ׳ שש אנכי על אמרתך ׳ וכנמר יאכלם שש ׳ וחד ושש לבכם

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי
ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו
רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חייני
רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי
ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו
ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חייני
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך

שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי
שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד
שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני
תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני
תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך
תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק
תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי
תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני
תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי

שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני
יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה

קדם ידעתי מעדתיך וחס׳ רבים רדפי וצרי מעדותיך ושלם ׳ בד״ה מנפי״ר עדותיך בר מן חדא לית
ינדך עדותיך ׳ תען ב׳ בקריה ׳ וסמנהון תען לשוני אמרתך ׳ כי כל מצותיך ׳ אל תען כסיל כאולתו ׳
שנונים ג׳ ומלאי׳ ׳ וסמנהון חציך שנונים ׳ אשר חציו שנונים עמים ׳ ב׳ חצי גבור שנונים עם ׳
בקש ג׳ בקריה ׳ וסמנהון ותאבדנה האתונות ׳ סור מרע ׳ תעיתי כשה ׳ וחד ובקש חכמה ׳
ג׳ פתח׳ בתריהון מל׳ ומיניה אבדה ויתדברה ויתנו תמיד שקר שנאתי ואתעבה ׳

אל ההרים ב׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון אל ההרים לא אכל · אשא עיני אל ההרים מאין · ואל
יחזקאל דכותהון בר מן ג׳ · וסמנהון ההרים קדמיה ומוכן · הנה לא ג׳ דסמיכין בקריה
וסמנהון הנה לא יענה · הנה לא ידעתי · הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל

מה יתן לך ומה יסיף לך | לשון רמיה
חצי גבור שנונים | עם גחלי רתמים
אויה לי כי גרתי משך | שכנתי עם אהלי קדר
רבת שכנה לה נפשי | עם שונא שלום
אני שלום וכי אדבר | המה למלחמה

קכא שיר למעלות אשא עיני אל | ההרים מאין יבא עזרי
עזרי מעם יהוה | עשה שמים וארץ
אל יתן למוט רגלך | אל ינום שמרך
הנה לא ינום ולא יישן | שומר ישראל
יהוה שמרך יהוה | צלך על יד ימינך
יומם השמש לא יככה | וירח בלילה
יהוה ישמרך מכל רע | ישמר את נפשך
יהוה ישמר צאתך ובואך | מעתה ועד עולם

קכב שיר המעלות לדוד שמחתי | באמרים לי בית יהוה נלך
עמדות היו רגלינו | בשעריך ירושלם
ירושלם הבנויה | כעיר שחברה לה יחדו
ששם עלו שבטים שבטי יה עדות | לישראל להדות לשם יהוה
כי שמה ישבו כסאות למשפט | כסאות לבית דוד
שאלו שלום ירושלם | ישליו אהביך
יהי שלום בחילך | שלוה בארמנותיך
למען אחי ורעי | אדברה נא שלום בך
למען בית יהוה אלהינו | אבקשה טוב לך

קכג שיר המעלות אליך נשאתי את | עיני הישבי בשמים
הנה כעיני עבדים אל יד | אדוניהם כעיני שפחה אל יד
גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו | עד שיחננו
חננו יהוה חננו | כי רב שבענו בוז

יככה ג׳ בקריה · וסמנהון כשבט יככה ומיתו · למה יככה נפש · יומם השמש לא יככה ·
ישליו ב׳ בקריה · וסמנהון ישליו אוהביך · ישליו אהלים · כעיר ב׳ בקריה וסמנהון כמלונה
במקשה · כעיר בצורה · כעיר שחברה לה · אל יד ה׳ בקריה · וסמנהון ויעמד המלך · ואלה
שמות השבטים · ב׳ בן אדוניהם ב׳ בו · וכל מגלת אסתר דכותה בר מן חד ובתן הלבוש והסוס ·
חננו ג׳ בקריה · וסמנהון קוינו היה זרועם · חננו ה׳ חננו טנם בו · ורלת דכוהון

נחלה ב׳ בטע כנון מלעל׳ וסמנהון נחלה מיגרים׳ נחלה עבר על נפשנו׳ ושאר טעמיה בלמד׳
גורל ב׳ פתחי בקריה׳ וסמנהון ויעל גורל׳ על גורל הצדיקים׳ ותנן ד׳ בלישנ׳ פתחין׳
ומגורל נחלותנו׳ כגורל נחלתם׳ ועד עולם ב׳ וסמנהון ישמר צאתך׳ ויי׳ סביב לעמו

רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו
אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו
אזי עבר על נפשנו המים הזידונים
ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ

שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב
ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם
והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה
אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים
שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו

שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו
אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא

הצדיקים ו׳ בקריה׳ וסמנהון אולי יש׳ ואולי יחסרון׳ כי לא ינוח׳ במו׳ יש הבל׳ כי את כל זה ראיתי׳
יקצרו ג׳ בקריה׳ וסמנהון וסופתה יקצרו׳ הזרעים בדמעה׳ בשדה בלילו יקצירו כת׳
מאחרי ב׳ בקריה׳ וסמנהון מאחרי בנשף יין ידליקם׳ מאחרי שבת אכלי לחם העצבים
כל שנה כת׳ בה׳ בר מן חד כת׳ באלף וסמן כן יתן לידידו שנא׳ מאחרי תרין בקריה׳
וסמנהון מאחרי בנשף יין ידליקם׳ משכימי קום מאחרי שבת׳ ולית דכותהון׳

אשרי הגבר ד׳ דסמיכין בקריה וסמנהון אשרי הגבר יוסרנו יה׳ אשרי הגבר אשר תלמדנו יה׳ אשרי הגבר אשר שם יי׳ מבטחו׳ אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו׳ אשפתו ג׳ בקריה וסמנהון אשפתו קבר פתוח׳ הביא בכליותי בני אשפתו׳ אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו׳ וחד ובאשפתו הסתירני׳

הנה נחלת יהוה בנים | שכר פרי הבטן
כחצים ביד גבור | כן בני הנעורים
אשרי הגבר אשר מלא | את אשפתו מהם
לא יבשו כי ידברו | את אויבים בשער

קכח
שיר המעלות אשרי כל ירא | יהוה ההלך בדרכיו
יגיע כפיך כי תאכל | אשריך וטוב לך
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך | בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך
הנה כי כן יברך גבר | ירא יהוה
יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם | כל ימי חייך
וראה בנים לבניך | שלום על ישראל

קכט
שיר המעלות רבת צררוני מנעורי | יאמר נא ישראל
רבת צררוני מנעורי | גם לא יכלו לי
על גבי חרשו חרשים | האריכו למעניתם
יהוה צדיק | קצץ עבות רשעים
יבשו ויסגו אחור | כל שנאי ציון
יהיו כחציר גגות | שקדמת שלף יבש
שלא מלא כפו קוצר | וחצנו מעמר
ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם | ברכנו אתכם בשם יהוה

קל
שיר המעלות | ממעמקים קראתיך יהוה
אדני שמעה בקולי תהיינה | אזניך קשבות לקול תחנוני
אם עונות תשמר יה | אדני מי יעמד
כי עמך הסליחה | למען תורא
קויתי יהוה קותה נפשי | ולדברו הוחלתי
נפשי לאדני | משמרים לבקר שמרים לבקר
יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד | והרבה עמו פדות
והוא יפדה את ישראל | מכל עונתיו

אשריך ב׳ בקריה וסמנהון אשריך ישראל מי כמוך׳ יגיע כפיך כי תאכל׳ חד בתורה וחד בכתובים׳ וראה ג׳ ר״פ בקריה וסמנהון וראה ועשה כתבניתם׳ וראה בנים לבניך׳ וראה אם דרך עצב בי׳ גגות ד׳ בקריה [illegible] שקדמת שלף חציר גגות ושדפה לפני קמה [illegible] גגות מותב׳ ולית אמורה ד׳ דסמי׳ וסמנהון בלכתם׳ [illegible] העוברים׳ יחל ה׳ ג׳ פתח וב׳ קמץ׳ וסמנהון יחל׳ אשר יחל׳ והוית יחל להושיע את ישראל׳ [illegible]

גבה ה֗ וחד וגבה֗ וסמנהון גבה לבך ביפיך · יען גבה לבך ותאמר אל אני · יהוה לא גבה לבי · וכחזקתו
גבה לבו עד למשחית · ולא כגמל עלי השיב · וחד ירום ונשא · הלכתי ג֗ ב֗ פת֗ וחד קמץ · וסמנהון
כל היום קדר הלכתי · ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני · בלא חמה · ולית דכותיהון ·

שיר המעלות לדוד יהוה לא   גבה לבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות   ובנפלאות ממני
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל   עלי אמו כגמל עלי נפשי
יחל ישראל אל יהוה   מעתה ועד עולם

שיר המעלות זכור יהוה לדוד   את כל ענותו
אשר נשבע ליהוה   נדר לאביר יעקב
אם אבא באהל ביתי   אם אעלה על ערש יצועי
אם אתן שנת לעיני   לעפעפי תנומה
עד אמצא מקום ליהוה   משכנות לאביר יעקב
הנה שמענוה באפרתה   מצאנוה בשדי יער
נבואה למשכנותיו   נשתחוה להדם רגליו
קומה יהוה למנוחתך   אתה וארון עזך
כהניך ילבשו צדק   וחסידיך ירננו
בעבור דוד עבדך   אל תשב פני משיחך
נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה   מפרי בטנך אשית לכסא לך
אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם   גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך
כי בחר יהוה בציון   אוה למושב לו
זאת מנוחתי עדי עד   פה אשב כי אויתיה
צידה ברך אברך   אביוניה אשביע לחם
וכהניה אלביש ישע   וחסידיה רנן ירננו
שם אצמיח קרן לדוד   ערכתי נר למשיחי
אויביו אלביש בשת   ועליו יציץ נזרו

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
כשמן הטוב על הראש   ירד על הזקן
זקן אהרן שירד   על פי מדותיו
כטל חרמון שירד   על הררי ציון כי שם
צוה יהוה את הברכה   חיים עד העולם

למשכנותיו ב֗ חד חסר וחד מל֗ · וסמנהון ויפל בקרב מחנהו · נבואה למשכנותיו · · תשב ד֗
בקריה · וסמנהון רק את בני לא תשב שמה · תשב אתנו עד רבא · אל תשב פני משיחך · וחבירו ·
לכסא ו֗ רפין בקריה · וסמנהון ותקעתי · לכסית המלכים · ישבת לכסית · מפרי בטנך · אם ישמרו ·
מלטיה הגבעני · ערכתי ג֗ בקריה · וסמנהון את שבעת המזבחת ערכתי · ערכתי נר למשיחי ·
הנה נא ערכתי משפט · הזקן ג֗ בקריה · וסמנהון · צרעת הראש · הזקן תספה · על הזקן · א֗ כת֗ א֗ בנ֗ א֗ בכת

וברכו ב בקריה · וסמנהון ובמיה אכפר וברכו את נחלתי · שאו ידכם קדש וברכו · בלילות ד בקריה
וסמנהון ויתמונתך בלילות · העמדים בבית יי בלילות · על משכבי בלילות · מפחד בלילות
ויאדנינו ב בקריה · וסמנהון ואדנינו דוד לא ידע · ואדנינו מכל אלהים · ולית דכותהון ·

קלד שיר המעלות הנה ברכו את יהוה
כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות
שאו ידכם קדש וברכו את יהוה
יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ

קלה הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה
שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו
הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו
כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהמות
מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו
שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה
שלח אותת ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו
שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו
יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר
כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם
בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה
בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה
ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה

קלו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו

סימן בוכל כל לשון ואלוה [אדון] טרכב עליו בוכל הוא רפ אלף ולא מפיק כגון באדני באלהים · ואדני ואלהים ·
ואלהי כאדני כיהוה כאלהים לאדני ליהוה לאלהים בר מן ז מפקין אלף · וסמנהון חטיתו משקה ·
האמירות לאדניהם · ואדנינו מכל אלהים · ואדניני דוד · ואדני האדנים · הודו לאדני האדנים ·
ירושלם ח קמ׳ בקריה · וסמנהון אדום · אם אשכחך ירושלם · סביבות ירושלם בחינרות · ברוך יי
מציון שכן · ירושלם ממלא · והלינו · וכל אתנחתא וסוף פסוק דכותהון בר מן חד תדבק לשוני לחכי ·

אלפבית מן חד חד
מן תרין תרין תיבותן
לית
לאל האלהים ל
לאל חי ל
לאחזת עולם ל
לאשר באהלי ל
לאמר הזית ל
[illegible] ל
[illegible] ל
לבלתי ישראל ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
לארון מצרים ל
[illegible] ל
לבן קיש ל
לבני ירושלם ל
לבני ישראל ל
לגבורי חיל ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
לחם הפנים ל
לטוב לנו ל
[illegible] ל
ליום השבת ל
[illegible] ל
ליהודה ולישראל ל
ליום השלישי ל
לישבי הארץ ל
לכל הנמצאת ל
[illegible] ל
לכל העבד ל
לכל כליו ל
לכל יתרך ל
לכל הבית ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
[illegible] ל
למשכן העדות ל
למי מריבה ל
למי נדה ל
למשיח יי ל
למזרח קדם ל
למלכי ישראל ל
[illegible] ל
[illegible] ל
לעד יי ל
לנפש חיה ל
לשר הטבחים ל
לעם קדוש ל
לעשה השמים ל
לעשה נפלאות ל
לפר החטאת ל
לפתח אהלו ל
[illegible] ל
לפרעה נכה ל
לצור מעוז ל
לקול יי ל
לקרבן אשה ל
[illegible] ל
לריח שמנך ל
לראש בית ל
לראשי האבות ל
לרוח שקר ל
לשממה תהיה ל
לשש מאות ל
לשערי ירושלם ל
לתל שמכון ל

לממשלת ג בקריה · וסמנהון ית המאור הגדול לממשלת היום · שנים בפסוק · ית השמש לממשלת ביום ·
וכוכבים ו בקריה · וסמנהון תספו נגהם וחברו נתן שמש לאור יומם · לית וכו בענבר · את הירח וכוכבים · כי
אראה שמיך מעשה אצבעתיך · ולית דכותהון · לממשלות ל׳ כותיה · למוליך לית כותיה ·

הודו לאדני האדנים | כי לעולם חסדו
לעשה נפלאות גדלות לבדו | כי לעולם חסדו
לעשה השמים בתבונה | כי לעולם חסדו
לרקע הארץ על המים | כי לעולם חסדו
לעשה אורים גדלים | כי לעולם חסדו
את השמש לממשלת ביום | כי לעולם חסדו
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה | כי לעולם חסדו
למכה מצרים בבכוריהם | כי לעולם חסדו
ויוצא ישראל מתוכם | כי לעולם חסדו
ביד חזקה ובזרוע נטויה | כי לעולם חסדו
לגזר ים סוף לגזרים | כי לעולם חסדו
והעביר ישראל בתוכו | כי לעולם חסדו
וניער פרעה וחילו בים סוף | כי לעולם חסדו
למוליך עמו במדבר | כי לעולם חסדו
למכה מלכים גדלים | כי לעולם חסדו
ויהרג מלכים אדירים | כי לעולם חסדו
לסיחון מלך האמרי | כי לעולם חסדו
ולעוג מלך הבשן | כי לעולם חסדו
ונתן ארצם לנחלה | כי לעולם חסדו
נחלה לישראל עבדו | כי לעולם חסדו
שבשפלנו זכר לנו | כי לעולם חסדו
ויפרקנו מצרינו | כי לעולם חסדו
נתן לחם לכל בשר | כי לעולם חסדו
הודו לאל השמים | כי לעולם חסדו

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו | בזכרנו את ציון
על ערבים בתוכה | תלינו כנרותינו
כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו | שמחה שירו לנו משיר ציון
איך נשיר את שיר יהוה | על אדמת נכר

לכל בשר ז׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון ויפלו על פניהם · כל פטר רחם · יפקד יי · על כל שפאים · הרעים ·
ויבאו ויראו · נותן לחם לכל בשר · נהרות ג׳ בקריה · וסמנהון הלית טוב אמונה · אתה הובשת · נהרות בבל ·
ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל
מעבדנו · שבשפלנו · הורדתנו · בחלומנו · יקימנו · רחינו · בחזקנו · יפגענו · כאלהינו · תשכחנו · בחוינותנו ·
ל ל ל
בצלמינו · ידענו · תלינו · ויפרקנו · אלין מלין לית דכותהון בכל הקריה כולה ·

אעלה ח׳ פתח׳ בקריה׳ וסמנהון אמר׳ מלאכת׳ לא נתתה׳ דאתרונה׳ אדיך׳ מכסית׳ קטרת׳ די בירושלם׳
עולליך ב׳ בקריה׳ וסמנהון אשרי שיאחז׳ שתי אלין היסוד ב׳ ומלאי׳ ובתרי לישני בקריה׳
וסמנהון ואת ליסודות בשער היסוד׳ האמרים ערו ערו עד היסוד בה׳

אם אשכחך ירושלם | תשכח ימיני
תדבק לשוני לחכי | אם לא אזכרכי
אם לא אעלה את ירושלם | על ראש שמחתי
זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם | האמרים ערו ערו עד היסוד בה
בת בבל השדודה אשרי שישלם לך | את גמולך שגמלת לנו
אשרי שיאחז ונפץ | את עולליך אל הסלע

קל״ח

לדוד אודך בכל לבי | נגד אלהים אזמרך
אשתחוה אל היכל | קדשך ואודה את שמך
על חסדך ועל אמתך כי הגדלת | על כל שמך אמרתך
ביום קראתי ותענני | תרהבני בנפשי עז
יודוך יהוה כל מלכי ארץ | כי שמעו אמרי פיך
וישירו בדרכי יהוה | כי גדול כבוד יהוה
כי רם יהוה ושפל יראה | וגבה ממרחק יידע
אם אלך בקרב צרה תחייני על אף איבי | תשלח ידך ותושיעני ימינך
יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם | מעשי ידיך אל תרף

קל״ט

למנצח לדוד מזמור | יהוה חקרתני ותדע
אתה ידעת שבתי וקומי | בנתה לרעי מרחוק
ארחי ורבעי זרית | וכל דרכי הסכנתה
כי אין מלה בלשוני | הן יהוה ידעת כלה
אחור וקדם צרתני | ותשת עלי כפכה
פלאיה דעת ממני | נשגבה לא אוכל לה
אנה אלך מרוחך | ואנה מפניך אברח
אם אסק שמים שם אתה | ואציעה שאול הנך
אשא כנפי שחר | אשכנה באחרית ים
גם שם ידך תנחני | ותאחזני ימינך
ואמר אך חשך ישופני | ולילה אור בעדני
גם חשך לא יחשיך ממך ולילה | כיום יאיר כחשכה כאורה

תרף ג׳ בקריה׳ וסמנהון אל תרף ידיך מעבדיך׳ מעשי ידיך אל תרף׳ החזק במוסר במחזורה רבה
אשתחוה אל היכל קדשך׳ וישמחו כל חוסי בך אנה תרין בטע׳ בנון מלרע׳ וסמנהון אנה אנחנו
עולים׳ אנה אלך מרוחך׳ ושאר קריה מלעיל ולילה ו׳ בקריה׳ וסמנהון ולילה כיום יאיר׳ ולילה
לא דומיה לי׳ בעמוד אש להאיר להם׳ ולילה ללילה יחוה דעת׳ ולילה אור בעדני׳ ולילה באים להרגך׳

ידעת ג׳ וחסרי׳ וסימנהון משכב זכר׳ למשכב זכר׳ ונפשי יודעת׳ הקיצתי ג׳ בקריה׳ וסימנהון שכבתי
ואישנה הקיצותי׳ הקיצתי ועודי עמך׳ על זאת הקיצתי׳ עריך ה׳ בלשון שנאה׳ וסימנהון וי״ו סר׳
נשויא׳ ומלאי׳ חלמיא לשנאך׳ הא״ב תמו׳ והשמדתי׳ והכרתי׳ ועריות מלכיא

כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיֹתָי תְּסֻכֵּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי
אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד
לֹא נִכְחַד עָצְמִי מִמֶּךָּ אֲשֶׁר עֻשֵּׂיתִי בַסֵּתֶר רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ
גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים יֻצָּרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם
וְלִי מַה יָּקְרוּ רֵעֶיךָ אֵל מֶה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם
אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ
אִם תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי
אֲשֶׁר יֹמְרוּךָ לִמְזִמָּה נָשֻׂא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ
הֲלוֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְהוָה אֶשְׂנָא וּבִתְקוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט
תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי
חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי
וּרְאֵה אִם דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם

תכלית ב׳ בקריה׳ וסימנהון תכלית שנאה שנאתים׳ עד תכלית אור עם חשך

למנצח מִזְמוֹר לְדָוִד
חַלְּצֵנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי
אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת
שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ סֶלָה
שָׁמְרֵנִי יְהוָה מִידֵי רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי
טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי סֶלָה
אָמַרְתִּי לַיהוָה אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי
יְהוִה אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק
אַל תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זְמָמוֹ אַל תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה
רֹאשׁ מְסִבָּי עֲמַל שְׂפָתֵימוֹ יְכַסּוּמוֹ
יָמִיטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל יָקוּמוּ
אִישׁ לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת
יָדַעְתָּ כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיֹנִים
אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ

מזמור לְדָוִד יְהוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקָרְאִי לָךְ

וראית ג׳ ר״ת פסו׳ בקריה׳ וסימנהון וראה ועשה׳ וראיתם בנים לבנך׳ דרך עצב בי׳ יהוה אדני ה׳ כתבין ק
בקריה׳ וסימנהון וי״ו אדני חילי׳ עז ישועתי׳ עשה אתי׳ אליך האלהים אל למושעות׳ סכותה ב׳ בקר׳ א׳ חס וב׳ מל
וסימנהון סכותה לראשי ביום נשק׳ סכותה בענן לך מעבור תפלה׳ סכתה באף [illegible] ה׳ בקריה׳ וסימנהון
סוף חבוש לראשו׳ סכתה לראשי ביום נשק׳ לכן שמר לראשי׳ תנינא דפסוק׳ ב׳ כת׳ ידעת
ויודו׳ ידעתי׳ וסימנהון ידעת כי כל׳ ואינון ר״ת פסוק׳ ולית דכותהון

ישמעו ג׳ בקריה ומליאי׳ וסמנהון יהליכם אישים אקרא׳ גבורה וחדל אישים׳ את אישים פעלי און
ותפלתי ג׳ בקריה׳ וסמנהון ברעותיהם׳ על חוקי תשוב׳ ותפלתי רבה׳ בכה ג׳ מל׳ וסמנהון ובכה
ובעמך׳ כי בכה אהרן גדוד ודהלי בכה חסיתי׳ החיים ג׳ וסמג׳ הרשעה׳ בארץ חמימא

תכון תפלתי קטרת לפניך | משאת כפי מנחת ערב
שיתה יהוה שמרה לפי | נצרה על דל שפתי
אל תט לבי לדבר רע | להתעולל עללות ברשע
את אישים פעלי און | ובל אלחם במנעמיהם
יהלמני צדיק חסד ויוכיחני | שמן ראש אל יני
ראשי כי עוד | ותפלתי ברעותיהם
נשמטו בידי סלע שפטיהם | ושמעו אמרי כי נעמו
כמו פלח ובקע בארץ | נפזרו עצמינו לפי שאול
כי אליך יהוה אדני עיני | בכה חסיתי אל תער נפשי
שמרני מידי פח יקשו לי | ומקשות פעלי און
יפלו במכמריו רשעים | יחד אנכי עד אעבור

קמב משכיל לדוד | בהיותו במערה תפלה
קולי אל יהוה אזעק | קולי אל יהוה אתחנן
אשפך לפניו שיחי | צרתי לפניו אגיד
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי | בארח זו אהלך טמנו פח לי
הביט ימין וראה ואין לי מכיר | אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי | חלקי בארץ החיים
הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד | הצילני מרדפי כי אמצו ממני
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך | בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי

קמג מזמור לדוד יהוה | שמע תפלתי
האזינה אל תחנוני | באמנתך ענני בצדקתך
ואל תבוא במשפט את עבדך | כי לא יצדק לפניך כל חי
כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי | הושיבני במחשכים כמתי עולם
ותתעטף עלי רוחי | בתוכי ישתומם לבי
זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך | במעשה ידיך אשוחח
פרשתי ידי אליך | נפשי כארץ עיפה לך סלה
מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך | ממני ונמשלתי עם ירדי בור

אעבור ג׳ מליאי׳ בקריה׳ וסמנהון ותאמרי׳ אחרי גדר׳ יחד אנכי עד אעבור׳ דורש ד׳ מליאים בקריה׳
וסמנהון ישגו יצאני הגדלך אדם׳ כי כל לבבות הבית ימין וראה׳ ממסגר ב׳ בקריה׳ וסמנהון
להוציא ממסגר אסיר דישעיה׳ הוציאה ממסגר נפשי׳ הושיבני ב׳ בקריה׳ וסמנהון הושיבני
במחשכים כמתי עולם׳ במחשכים הושיבני׳ כמחשכים ג׳ בקריה׳ וסמנהון במחשכים הושיבני׳ במחשכ
הדין׳ במחשכים כמוצולות׳ פרשתי ג׳ בקריה׳ וסמנהון ודיכל היום׳ ידי אליך׳ אתכם׳

שמיך ג' בקריה ומל' · וסמנהון והיו שמיך אשר על ראשך · כי אראה שמיך מעשה אצבעתיך · יי' הט שמיך ותרד · הנותן ד' מלאי' בקריה · וסמנהון הנותן רוזנים · הנותן בים · האל הנותן נקמות לי · הנותן תשועה למלכים · צוחה ב' בקריה · וסמנהון אשרי חע על היין · ברחובותינו ·

השמיעני בבקר חסדך | כי בך בטחתי
הודיעני דרך זו אלך | כי אליך נשאתי נפשי
הצילני מאיבי יהוה | אליך כסתי
למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי | רוחך טובה תנחני בארץ מישור
למען שמך יהוה תחייני | בצדקתך תוציא מצרה נפשי
ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל | צררי נפשי כי אני עבדך

לדוד ברוך | יהוה צורי
המלמד ידי לקרב | אצבעותי למלחמה
חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני | ובו חסיתי הרודד עמי תחתי
יהוה מה אדם ותדעהו | בן אנוש ותחשבהו
אדם להבל דמה | ימיו כצל עובר
יהוה הט שמיך ותרד | גע בהרים ויעשנו
ברוק ברק ותפיצם | שלח חציך ותהמם
שלח ידיך ממרום פצני והצילני | ממים רבים מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שוא | וימינם ימין שקר
אלהים שיר חדש אשירה לך | בנבל עשור אזמרה לך
הנותן תשועה למלכים הפוצה את | דוד עבדו מחרב רעה
פצני והצילני | מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שוא | וימינם ימין שקר
אשר בנינו כנטעים | מגדלים בנעוריהם
בנותינו כזוית | מחטבות תבנית היכל
מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאננו | מאליפות מרבבות בחוצותינו
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת | ואין צוחה ברחבתינו
אשרי העם שככה לו | אשרי העם שיהוה אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך | ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך | ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יהוה ומהלל מאד | ולגדלתו אין חקר

שככה ב' בקריה · וסמנהון אשרי העם שככה לו · שככה השבעתנו · אשרי העם ג' דסמיכן בקריה · וסמנהון אשרי העם יודעי תרועה · אשרי העם שככה · שיי' אלהיו · ארוממך ג' בקריה ומלאי' · וסמנהון יי' אלהי אתה · כי דליתני · תהלה לדוד ארוממך · ואברכה ב' בקריה · וסמנהון מברכיך · ארוממך אלוהי · אלוהי ב' מלאי' בקריה · וסמנהון כי אתה אלוהי · רוחך טובה · ארוממך אלוהי המלך · כזוית ב' בקריה · וסמנהון כזוית היכל · בנותינו כזוית מחטבות ·

דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולותך אספרנה
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור
סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם
שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד
תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

הללויה הללי נפשי את יהוה קמו
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו
אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו
עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם
עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים
יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים
יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה

נאוה ד' בקריה · וסמנהון רננו צדיקים ביי' · הללויה כי טוב זמרה · לכל יפה · וחד שחורה אני ונאוה ·
בונה ב' בקריה וחד וכוני · וסמנהון ויבנו בני שלמה · בונה ירושלם · וחד וכוני חדים · ענו ב' בקריה ·
וסמנהון עלי באר ענו לה · ענו ליי' בתודה זמרו לאלהינו ולית דכותהון

הללויה כי טוב זמרה אלהינו | כי נעים נאוה תהלה
בונה ירושלם יהוה | נדחי ישראל יכנס
הרפא לשבורי לב | ומחבש לעצבותם
מונה מספר לכוכבים | לכלם שמות יקרא
גדול אדונינו ורב כח | לתבונתו אין מספר
מעודד ענוים יהוה | משפיל רשעים עדי ארץ
ענו ליהוה בתודה | זמרו לאלהינו בכנור
המכסה שמים בעבים המכין לארץ | מטר המצמיח הרים חציר
נותן לבהמה לחמה לבני | ערב אשר יקראו
לא בגבורת הסוס יחפץ | לא בשוקי האיש ירצה
רוצה יהוה את יראיו | את המיחלים לחסדו
שבחי ירושלם את יהוה | הללי אלהיך ציון
כי חזק בריחי שעריך | ברך בניך בקרבך
השם גבולך שלום | חלב חטים ישביעך
השלח אמרתו ארץ | עד מהרה ירוץ דברו
הנתן שלג כצמר | כפור כאפר יפזר
משליך קרחו כפתים | לפני קרתו מי יעמד
ישלח דברו וימסם | ישב רוחו יזלו מים
מגיד דברו ליעקב | חקיו ומשפטיו לישראל
לא עשה כן לכל גוי | ומשפטים בל ידעום הללויה

הללויה הללו את יהוה מן | השמים הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו | הללוהו כל צבאו
הללוהו שמש וירח | הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים | והמים אשר מעל השמים
יהללו את שם יהוה | כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם | חק נתן ולא יעבור
הללו את יהוה מן הארץ | תנינים וכל תהמות
אש וברד שלג וקיטור | רוח סערה עשה דברו

מונה ב' בקריה · וסמנהון · עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה · מונה מספר לכוכבים לכלם ·
הללויה ח' מזמורים דאית בהון רישיהון וסופיהון הללויה · וסמנהון מי ימלל · עבדי יי' · אהבתי ·
הללי נפשי · כי טוב זמרה · הללו את יי' מן השמים · שירו ליי' · הללו אל בקדשו

וכל בהמה ג׳ דסמיכן בקריה׳ וסמיכן כי יתן יאיש׳ מפרסת פרסה׳ החיה וכל בהמה׳
נשגב ג׳ קמיצ׳ וחד ונשגב הזכירו׳ שוק׳ יהללו׳ מגדל עז׳ הודו ה׳ וסמנהון הוי אדון הוי׳
ולכי יונקותיו׳ כסוס הודו׳ יהללו את שם יי׳ כי נשגב׳ הודו כסה שמים׳

ההרים וכל גבעות | עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה | רמש וצפור כנף
מלכי ארץ וכל לאמים | שרים וכל שפטי ארץ
בחורים וגם בתולות | זקנים עם נערים
יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו | הודו על ארץ ושמים
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני | ישראל עם קרבו הללויה

קמט

הללו יה

שירו ליהוה שיר חדש | תהלתו בקהל חסידים
ישמח ישראל בעשיו | בני ציון יגילו במלכם
יהללו שמו במחול | בתף וכנור יזמרו לו
כי רוצה יהוה בעמו | יפאר ענוים בישועה
יעלזו חסידים בכבוד | ירננו על משכבותם
רוממות אל בגרונם | וחרב פיפיות בידם
לעשות נקמה בגוים | תוכחות בלאמים
לאסר מלכיהם בזקים | ונכבדיהם בכבלי ברזל
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא | לכל חסידיו הללויה

קנ

הללו יה

הללו אל בקדשו | הללוהו ברקיע עזו
הללוהו בגבורתיו | הללוהו כרב גדלו
הללוהו בתקע שופר | הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול | הללוהו במנים ועגב
הללוהו בצלצלי שמע | הללוהו בצלצלי תרועה
כל הנשמה | תהלל יה הללויה

סכום הפסוקים של ספר תהלים אלפים וחמש מאות

ושבעה ועשרים אכז סימן וחציו בפסוקים

ויפתוהו בפיהם׳

ושמים ד׳ וסמנהון כיום עשות׳ כורת תכן׳ על ארץ׳ לית זכו׳ קרבו ג׳ חס׳ וסמנהון ויתיש את קחם׳
וחרפה לית נשיא׳ וירם קרן׳ במלכם ג׳ וסמנהון דבקו במלכם׳ בני ציון׳ והנשבעים׳
משכבותם ד׳ בקריה׳ וסמנהון יבוא שלום ולית דעקו יתלי׳ הוי חושבי און׳ יעלזו׳ כרב ו׳ בקריה׳
וסמנהון כרב רחמיך מחה פשעי׳ לפרין׳ הללוהו כרב גדלו׳ ורחם כרב חסדיו׳ רחמיך׳ וחוסה עלי׳
כרב רחמיך׳ וינחם יאל׳ וחד וכרב חסדו׳ ולית דכותהון בכל הקריה׳

וסר מרע ה׳ בקריה דסמיכין וסמנהון איש היה בארץ עוץ · השמת לבך · ויזמר · ותהי האמת ·
חכם יהיה · והשכים ב׳ בקריה וסמנהון והשכים אבשלום ועמד · והשכים בבקר והעלה
ושוטים ו׳ וסמנהון והנם נטושים כי ירד היום · יהודה וישראל · ויהיו שם · עד זה מדבר

איש
היה בארץ עוץ איוב שמו והיה
האיש ההוא תם וישר וירא
אלהים וסר מרע ויולדו לו
שבעה בנים ושלוש בנות ויהי
מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד
בקר וחמש מאות אתונות ועבדה
רבה מאד ויהי האיש ההוא
גדול מכל בני קדם והלכו בניו
ועשו משתה בית איש יומו וש
ושלחו וקראו לשלשת אחיתיהם
לאכל ולשתות עמהם ויהי כי
הקיפו ימי המשתה וישלח
איוב ויקדשם והשכים בבקר
והעלה עלות מספר כלם כי אמר
איוב אולי חטאו בני וברכו
אלהים בלבבם ככה יעשה איוב
כל הימים ויהי
היום ויבאו בני האלהים להתיצב
על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם
ויאמר יהוה אל השטן מאין
תבא ויען השטן את יהוה
ויאמר משוט בארץ ומהתהלך
בה ויאמר יהוה אל השטן הי
השמת לבך על עבדי איוב כי
אין כמהו בארץ איש תם וישר
ירא אלהים וסר מרע ויען הי
השטן את יהוה ויאמר החנם
ירא איוב אלהים הלא את
שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל
אשר לו מסביב מעשה ידיו
ברכת ומקנהו פרץ בארץ ואולם
שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם
לא על פניך יברכך ויאמר יהוה
אל השטן הנה כל אשר לו בידך
רק אליו אל תשלח ידך ויצא
השטן מעם פני יהוה ויהי היום
ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין
בבית אחיהם הבכור ומלאך
בא אל איוב ויאמר הבקר היו
חרשות והאתנות רעות על ידיהם
ותפל שבא ותקחם ואת
הנערים הכו לפי חרב ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך עוד זה
מדבר וזה בא ויאמר אש א
אלהים נפלה מן השמים ותבער
בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך עוד זה
מדבר וזה בא ויאמר כשדים
שמו שלשה ראשים ויפשטו על
הגמלים ויקחום ואת הנערים
הכו לפי חרב ואמלטה רק אני

אחיהם ד׳ בקריה · וחד ואחיהם וסמנהון הבכור הבכור · ועשהאל ואחיהם שלוש ·
ומלאך ב׳ בקריה וסמנהון אל שאול אל איוב · ואת הנערים ג׳ בקריה דסמיכין וסמנהון
ואת הנערים ידעתי · ותפל שבא ותקחם · כשדים שמו שלשה ראשים ·

ויגז ב׳ בתרי לישני וסימנהון ויגז שלוים · ויגז את ראשו   תפלה ג׳ בקריה · וסימנהון ובנביאי שמרון
בכל זאת לא חטא איוב · ותפלה ·   ולא נתן ד׳ בקריה · וסימנהון ולא נתן סיחון את ישראל ·
ולא נתן לכם לב לדעת · ולא נתן למוט רגלנו · ולא נתן תפלה לאלהים ·

דברי ויהי יגיד לך עוד זה מדבר
וזה בא ויאמר בניך ובנותיך
אכלים ושתים יין בבית אחיהם
הבכור והנה רוח גדולה באה
מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
הבית ויפל על הנערים וימותו
ואמלטה רק אני לבדי להגיד
לך ויקם איוב ויקרע את מעלו
ויגז את ראשו ויפל ארצה
וישתחו ויאמר ערם יצאתי
מבטן אמי וערם אשוב שמה
יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם
יהוה מברך בכל זאת לא חטא
איוב ולא נתן תפלה לאלהים
ויהי היום ויבאו
בני האלהים להתיצב על יהוה
ויבוא גם השטן בתכם להתיצב
על יהוה ויאמר יהוה אל השטן
השטן אי מזה תבא ויען השטן
את יהוה ויאמר משט בארץ
ומהתהלך בה ויאמר יהוה אל
השטן השמת לבך אל עבדי
איוב כי אין כמהו בארץ איש
תם וישר ירא אלהים וסר מרע
ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני
בו לבלעו חנם ויען השטן את
יהוה ויאמר עור בעד עור
וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו
אולם שלח נא ידך וגע אל

עצמו ואל בשרו אם לא על פניך
יברכך ויאמר יהוה אל השטן
הנו בידך אך את נפשו שמר
ויצא השטן מאת פני יהוה ויך
את איוב בשחין רע מכף רגלו
עד קדקדו ויקח לו חרש להתגרד
בו והוא ישב בתוך האפר ותאמר
לו אשתו עדך מחזיק בתמתך
ברך אלהים ומת ויאמר אליה
כדבר אחת הנבלות תדברי גם
את הטוב נקבל מאת האלהים
ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא
חטא איוב בשפתיו
וישמעו שלשת רעי איוב את
כל הרעה הזאת הבאה עליו
ויבאו איש ממקמו אליפז התימני
ובלדד השוחי וצופר הנעמתי
ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו
וישאו את עיניהם מרחוק ולא
הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
איש מעלו ויזרקו עפר על
ראשיהם השמימה וישבו אתו
לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין דבר אליו דבר כי ראו
כי גדל הכאב מאד אחרי כן
פתח איוב את פיהו ויקלל את
יומו
איוב
ויאמר

ואל עצמו ב׳ בקריה דסמיכין · וסימנהון ותקריבו · ואולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ·   הנו ב׳ בקריה
וחד והנו · וסימנהון מן השלשים הנו נכבד · ויאמר יי׳ אל השטן הנו בידך · וחד והנו נצב על עולתו ·
הבאה ג׳ בטעם מלעל בקריה · וסימנהון הכצעקתה הבאה אלי עשו · כל הנפש הבאה ליעקב ·
וישמעו שלשת רעי איוב ·

יאבד ב׳ בקריה וסמנהון יאבד לב המלך והשרים · יאבד יום אולד בו · יחדים ד׳ בקריה וסמנהון
ותנפנהו שלשה ירחים · וממוגר גדש ירחים · במספר ירחים · תספר · ויסתר ב׳ בקריה וסמנהון
ויסתר משה פניו כי ירא · ויסתר עמל מעיני · ולית דכותהון בקריה כולה

יאבד יום אולד בו | והלילה אמר הרה גבר
היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה | ממעל ואל תופע עליו נהרה
יגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה | יבעתהו כמרירי יום
הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי | שנה במספר ירחים אל יבא
הנה הלילה ההוא יהי גלמוד | אל תבא רננה בו
יקבהו אררי יום | העתידים עורר לויתן
יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין | ואל יראה בעפעפי שחר
כי לא סגר דלתי בטני | ויסתר עמל מעיני
למה לא מרחם אמות | מבטן יצאתי ואגוע
מדוע קדמוני ברכים | ומה שדים כי אינק
כי עתה שכבתי ואשקוט | ישנתי אז ינוח לי
עם מלכים ויעצי ארץ | הבנים חרבות למו
או עם שרים זהב להם | הממלאים בתיהם כסף
או כנפל טמון לא אהיה | כעללים לא ראו אור
שם רשעים חדלו רגז | ושם ינוחו יגיעי כח
יחד אסירים שאננו | לא שמעו קול נגש
קטן וגדול שם הוא | ועבד חפשי מאדניו
למה יתן לעמל אור | וחיים למרי נפש
המחכים למות ואיננו | ויחפרהו ממטמונים
השמחים אלי גיל | ישישו כי ימצאו קבר
לגבר אשר דרכו נסתרה | ויסך אלוה בעדו
כי לפני לחמי אנחתי תבא | ויתכו כמים שאגתי
כי פחד פחדתי ויאתיני | ואשר יגרתי יבא לי
לא שלותי ולא שקטתי | ולא נחתי ויבא רגז

ויען אליפז התימני | ויאמר
הנסה דבר אליך תלאה | ועצר במלין מי יוכל
הנה יסרת רבים | וידים רפות תחזק
כושל יקימון מליך | וברכים כרעות תאמץ

מעיני ד׳ בקריה וסמנהון תייתי כוס אכלני חרב · אשר המתברך · מידי שאול · כי לית סגר דלתי
ואשקוט ג׳ מל בלישנ׳ בקריה וסמנהון ולמען ירושלם לית אשקוט · אשקוטה ואביטה · כי עתה
הממלאים ג׳ בקריה וסמנהון בית אדוניהם · הממלאים בתיהם כסף · למני ממסך · השמחים
ג׳ בקריה וסמנהון ללית דבר אל בל לעשות רע · ויסך ד׳ בקריה וסמנהון הארון · ויהון לבני
כדלתים · הנסה ב׳ בקריה וסמנהון הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי · הנסה דבר אליך תלאה

עדיך ג בקריה יחד ועדיך וסמנהון מגדלה קרב ליבלותא דרימא ואתי גראשי פסוקים
בקריה וסמנהון ואלי דבר יגנב ואלי יאספו יחשבו רע יכתו ג בקריה וסמנהון וגבוריהם
וכל פסוליהם מבקר לערב ואל מי ד וסמנהון יעלה מעליני תרמיני תדמיון מקדושים

כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל
הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך
זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו
כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו
מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו
שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו
ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו
ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו
בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים
פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד
ורוח על פני יחלף תסמר שערת בשרי
יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע
האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר
הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה
אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש
מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו
הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה
קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה
כי לאויל יהרג כעס ופתה תמית קנאה
אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם
ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל
אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם
כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל
כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף
אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי
עשה גדולות ואין חקר נפלאות עד אין מספר
הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות
לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע
מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה

ישע ה בלישנא וסמנהון הרעיפו שוש אשיש וכהכה ירחקו בניו וקודרים

ויושע ג חסרי בקריה · וסמנהון קעילה · בשותי ממזה · ויושע מחרב מפיהם ·
כלישג בקריה · וסמנהון וישלך · וישיא · וסמך יהרן · ומליאו ידיו · ימחין ·
וסממהון יתו הנסה יתהים · ואת בית יהודה · ובמלחמה מידי חרב ·

ידיו ה כת ידו
ובמלחמה ג בקריה

לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה
יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים
וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון
ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה
הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס
כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה
בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע
ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב
בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבא
לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא
כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך
וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא
וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ
תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו
הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך

ויען איוב ויאמר
לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד
כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו
כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני
הינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בלילו
היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות
מאנה לנגע נפשי המה כדוי לחמי
מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה
ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה
לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש
מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי
אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש

לנגוע ג ב חס וחד מל · וסמנהון על כן לית נתתיך · ועתה לית נכל · מאנה לנגע נפשי ·

הביטו ב׳ בקריה ׳ וסמניהון הביטו אליו ונהרו ׳ הביטו ארחות תימא ׳ הכי ה׳ בקריה ׳ וסמניהון הכי
אחי אתה ׳ קרא שמו ׳ יש עוד ׳ נכבד ׳ אמרתי ׳ ניאש ד׳ בקריה ׳ וסמניהון ברב דרכך ׳ אמרו
ניאש ׳ הלהוכח ׳ ויחד וניאש ממנו שאול ׳ קלו ד׳ וסמניהון ימי קלו ׳ המים ׳ וימי קלו ׳ מנשרים ׳

האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני
למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב
אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו
הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג
בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם
ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו
הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו
בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו
כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו
הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי
ומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני
הורוני ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי
מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם
הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש
אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם
ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב
שבו נא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה
היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות
הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו
כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו
כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי
אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף
לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס
ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה
זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב
לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני
כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה
לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקומו
גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי

ויכלו ג׳ בקריה ׳ וסמניהון ויכלו המים מן החמת ׳ כבשת ימיו ׳ ויכלו באפס תקוה ׳
יורד ב׳ מלאין בקריה ׳ וסמניהון הנה עם יורד ׳ כן יורד שאול לא יעלה ׳

לרגעים ד̇ בקריה · וסמנהון וחרדו · אשקנה · וחרדו · תבחננו · למשית ג̇ בקריה · וסמנהון והיית עלי
למשית · ולמיה יהיה עבדך · ואהיה עלי · ושלם ג̇ וחד שלם בקריה · וסמנהון ושלם אותו · את
הבית · נות צדקך · כן שלם ליפתח · מצער ד̇ בקריה · וסמנהון הנה נא העיר · בט · וחרמונים · ראשיתך ·

הים אני אם תנין כי תשים עלי משמר
כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי
וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני
ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי
מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי הבל ימי
מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך
ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו
כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי
חטאתי מה אפעל לך נצר האדם
למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא
ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני

ויען בלדד השוחי ויאמר
עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך
האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק
אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם
אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן
אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך
והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד
כי שאל נא לדר רישון וכונן לחקר אבותם
כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ
הלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים
היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים
עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש
כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד
אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו
ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום
רטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא
על גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה

גמית ג̇ בקריה וחד וגמיא · וסמנהון ותקח לו תיבת · תשלח כיס · היגאה גמית · וחד חציר לקנה וגמית ·
ישגה ג̇ בקריה · וסמנהון ישגה אחו בלי מים · ישגה מאד · צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ·
על ביתו ח̇ דסמיכין בקריה · וסמנהון ויפקדהו על ביתו וירית · וינו · ויוסף · אלקנה · הרמתה ·
שמרונה · ישען על ביתו ולא יעמד ·

וכחש ג בקריה ׳ וסימנהון וכחש בעמיתו ׳ או מינא אחריה ׳ וכחש בו לא ראיתיך ׳
ג בקריה ׳ וסימנהון תשוה אמרתך ב בו ׳ אחר יצמחו ׳ ימית ה בקריה וסימנהון
וחברו ׳ אתי ישבעני ממררים ׳ והנמלט ב בו ׳ אם שוט ימית פתאם ׳ וברוח שפתיו ימית רשע

אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך
הן הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו
הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים
עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה
שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו

ויען איוב ויאמר
אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל
אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף
חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם
המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו
המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון
האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם
נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים
עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן
עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר
הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו
הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה
אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב
אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו
אשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן
אם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי
אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם
לא יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים
אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני
הן אני לא אדע נפשי אמאס חיי
אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה
אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג

כנשר ד רפי בקריה · וסמנהון כנשר יעיר קנו · חש לאכל · יטוש · ישעת השמים · שנינו ג ומלית
וסמנהון ויוכיחו בין שנינו · אשר נשבענו שנינו · ישת ידו · הטוב ד בקריה · וסמנהון ועתה הטוב
טוב אתה · הטוב היותך כהן · הטוב לך כי תעשק · כי יחקור · ולית דכותהון בקריה כוליה

ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא
וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה
חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל
אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה
יגרתי כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני
אנכי ארשע למה זה הבל איגע
אם התרחצתי במו שלג והזכותי בבר כפי
אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי
כי לא איש כמוני אעננו נבוא יחדו במשפט
לא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו
יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני
אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי
נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי
אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני
הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת
העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה
הכימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר
כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל
ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני
הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני
עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשככני
חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי
ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך
אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני
אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עניי
ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי
תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי

העיני ב בקריה · וסמנהון העיני האנשים האלה תנקר · העיני בשר לך · ובשר ח בקריה · וסמנהון
ובשר מבשרי · ובשר בשדה טרפה לא תאכלו · ובשר כי יהיה בו · והערבים מביאים לו ב׳ בו · ובשר ערלה
ובשר תלבישני · לחם חמודות לא אכלתי

ויפתח ג׳ בקריה ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסמנהון ויפתח ואשנה׳ ויפתח הגלעדי׳ שפתיו עמך ודע ד׳
וסמנהון פתי׳ הדרך׳ תעלומות חכמה׳ בהמות ארכה ג׳ ומסר׳ וסמנהון ותהי המלחמה כי על
שלח׳ ארכה מארץ מדה׳ כמים ג׳ רפין׳ וסמנהון מוגרים במורד׳ גלוהם׳ עברו תזכר׳

ולמה מרחם הצאתני   אגוע ועין לא תראני
כאשר לא הייתי אהיה   מבטן לקבר אובל
הלא מעט ימי יחדל   ישית ממני ואבליגה מעט
בטרם אלך ולא אשוב   אל ארץ חשך וצלמות
ארץ עיפתה כמו אפל צלמות ולא   סדרים ותפע כמו אפל

ויען צפר הנעמתי   ויאמר
הרב דברים לא יענה   ואם איש שפתים יצדק
בדיך מתים יחרישו   ותלעג ואין מכלם
ותאמר זך לקחי   ובר הייתי בעיניך
ואולם מי יתן אלוה דבר   ויפתח שפתיו עמך
ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה   ודע כי ישה לך אלוה מעונך
החקר אלוה תמצא   אם עד תכלית שדי תמצא
גבהי שמים מה תפעל   עמקה משאול מה תדע
ארכה מארץ מדה   ורחבה מני ים
אם יחלף ויסגיר   ויקהיל ומי ישיבנו
כי הוא ידע מתי שוא   וירא און ולא יתבונן
ואיש נבוב ילבב   ועיר פרא אדם יולד
אם אתה הכינות לבך   ופרשת אליו כפך
אם און בידך הרחיקהו   ואל תשכן באהליך עולה
כי אז תשא פניך ממום   והיית מצק ולא תירא
כי אתה עמל תשכח   כמים עברו תזכר
ומצהרים יקום חלד   תעפה כבקר תהיה
ובטחת כי יש תקוה   וחפרת לבטח תשכב
ורבצת ואין מחריד   וחלו פניך רבים
ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם   ותקותם מפח נפש

ויען איוב   ויאמר
אמנם כי אתם עם   ועמכם תמות חכמה

ועיני ג׳ ר״פ פסו בקריה׳ וסמנהון ועיני לאה רכות׳ ועיני ישראל כבדו מזקן׳ ועיני רשעים תכלינה

ואת מי ד׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון עשקתי · יבין שמועה · דיאגת ויראי · כמו אלה
ויספרו ג׳ בקריה · וסמנהון ויספרו לבניהם · ויספרו מעשיו ברנה · ויספרו לך דגי הים
שולל ג׳ בקריה · וסמנהון ילכה שולל כת׳ · מוליך כהנים · יועצים קדמיה ·

גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם / ואת מי אין כמו אלה
שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה / ויענהו שחוק צדיק תמים
לפיד בוז לעשתות שאנן / נכון למועדי רגל
ישליו אהלים לשדדים ובטחות לאל / אל לאשר הביא אלוה בידו
ואולם שאל נא בהמות ותרך / ועוף השמים ויגד לך
או שיח לארץ ותרך / ויספרו לך דגי הים
מי לא ידע בכל אלה / כי יד יהוה עשתה זאת
אשר בידו נפש כל חי / ורוח כל בשר איש
הלא אזן מלין תבחן / וחך אכל יטעם לו
בישישים חכמה / וארך ימים תבונה
עמו חכמה וגבורה / לו עצה ותבונה
הן יהרוס ולא יבנה / יסגר על איש ולא יפתח
הן יעצר במים ויבשו / וישלחם ויהפכו ארץ
עמו עז ותושיה / לו שגג ומשגה
מוליך יועצים שולל / ושפטים יהולל
מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם / מוליך כהנים שולל ואיתנים יסלף
מסיר שפה לנאמנים / וטעם זקנים יקח
שופך בוז על נדיבים / ומזיח אפיקים רפה
מגלה עמקות מני חשך / ויצא לאור צלמות
משגיא לגוים ויאבדם / שטח לגוים וינחם
מסיר לב ראשי עם הארץ / ויתעם בתהו לא דרך
ימששו חשך ולא אור / ויתעם כשכור
הן כל ראתה עיני / שמעה אזני ותבן לה
כדעתכם ידעתי גם אני / לא נפל אנכי מכם
אולם אני אל שדי אדבר / והוכח אל אל אחפץ
ואולם אתם טפלי שקר / רפאי אלל כלכם
מי יתן החרש תחרישון / ותהי לכם לחכמה
שמעו נא תוכחתי / ורבות שפתי הקשיבו
הלאל תדברו עולה / ולו תדברו רמיה

תריבון ג̇ ומליתי · וסמנהון מה תריבון · האתם תריבון · אם לאל תריבון · הוכח ה̇ בקריה · וסמנהון
לית תושבת את אחיך · הוכח בדבר · מה במרינו · יוכיח · לין · וחד והוכיח את אל
וסמנהון · ואשמיען · מהנערים · החרישו ממני ואדברה אני · ויעבר ג̇ רפין

הפניו תשאון　　אם לאל תריבון
הטוב כי יחקר אתכם　　אם כהתל באנוש תהתלו בו
הוכח יוכיח אתכם　　אם בסתר פנים תשאון
הלא שאתו תבעת אתכם　　ופחדו יפל עליכם
זכרניכם משלי אפר　　לגבי חמר גביכם
החרישו ממני ואדברה אני　　ויעבר עלי מה
על מה אשא בשרי בשני　　ונפשי אשים בכפי
הן יקטלני לא איחל　　אך דרכי אל פניו אוכיח
גם הוא לי לישועה　　כי לא לפניו חנף יבוא
שמעו שמוע מלתי　　ואחותי באזניכם
הנה נא ערכתי משפט　　ידעתי כי אני אצדק
מי הוא יריב עמדי　　כי עתה אחריש ואגוע
אך שתים אל תעש עמדי　　אז מפניך לא אסתר
כפך מעלי הרחק　　ואמתך אל תבעתני
וקרא ואנכי אענה　　או אדבר והשיבני
כמה לי עונות וחטאות　　פשעי וחטאתי הודיעני
למה פניך תסתיר　　ותחשבני לאויב לך
העלה נדף תערוץ　　ואת קש יבש תרדף
כי תכתב עלי מררות　　ותורישני עונות נעורי
ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחתי　　על שרשי רגלי תתחקה
והוא כרקב יבלה　　כבגד אכלו עש
אדם ילוד אשה　　קצר ימים ושבע רגז
כציץ יצא וימל　　ויברח כצל ולא יעמוד
אף על זה פקחת עינך　　ואתי תביא במשפט עמך
מי יתן טהור מטמא　　לא אחד
אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך　　חקו עשית ולא יעבר
שעה מעליו ויחדל　　עד ירצה כשכיר יומו
כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף　　וינקתו לא תחדל
אם יזקין בארץ שרשו　　ובעפר ימות גזעו

אל פניו ו̇ דסמיכין בקריה · וסמנהון ומשלם אל פניו ב̇ בו · יהושע · ויואב · יהוית · יקטלני ·
אסתר ב̇ בקריה · וסמנהון מפניך אסתר והייתי · אז מפניך לא אסתר · הטוב ה̇ רפין בקריה ·
וסמנהון הטוב טוב אתה מבלק · הטוב היטיבך כהן · הטוב כי יחקר אתכם · הטוב לך כי תעשק ·
יעמוד ג̇ מל̇ בקריה · וסמנהון לפני · וכנמו · כציץ יצא · כי אם תחרש תחרישו · תבואת ג̇ וסמנהון
החי · ראשית · ראשית ומליאת אתכן · הטבה · מראשית · יהושע · עשירת · זעקה ועניים · במשפט · ממרחק ·

ונהר ד׳ בקריה · וסימנהון יוצא מעדן · ונשתו מים · יסובבנו · אזלו מים מני
ושמים ד׳ בקריה · וסימנהון אלה תולדות · הודו על ארץ ושמים · הן בקדשיו · מי מדד בשעלו
בצרור ב׳ בקריה · וסימנהון והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים · חתום בצרור פשעי ותטפל ·

מריח מים יפרח | ועשה קציר כמו נטע
וגבר ימות ויחלש | ויגוע אדם ואיו
אזלו מים מני ים | ונהר יחרב ויבש
ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים | לא יקיצו ולא יעורו משנתם
מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב | אפך תשית לי חק ותזכרני
אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי | איחל עד בוא חליפתי
תקרא ואנכי אענך | למעשה ידיך תכסף
כי עתה צעדי תספור | לא תשמור על חטאתי
חתם בצרור פשעי | ותטפל על עוני
ואולם הר נופל יבול | וצור יעתק ממקומו
אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר | ארץ ותקות אנוש האבדת
תתקפהו לנצח ויהלך | משנה פניו ותשלחהו
יכבדו בניו ולא ידע | ויצערו ולא יבין למו
אך בשרו עליו יכאב | ונפשו עליו תאבל

ויען אליפז התימני | ויאמר
החכם יענה דעת רוח | וימלא קדים בטנו
הוכח בדבר לא יסכון | ומלים לא יועיל בם
אף אתה תפר יראה | ותגרע שיחה לפני אל
כי יאלף עונך פיך | ותבחר לשון ערומים
ירשיעך פיך ולא אני | ושפתיך יענו בך
הראישון אדם תולד | ולפני גבעות חוללת
הבסוד אלוה תשמע | ותגרע אליך חכמה
מה ידעת ולא נדע | תבין ולא עמנו הוא
גם שב גם ישיש בנו | כביר מאביך ימים
המעט ממך תנחומות אל | ודבר לאט עמך
מה יקחך לבך | ומה ירזמון עיניך
כי תשיב אל אל רוחך | והצאת מפיך מלין
מה אנוש כי יזכה | וכי יצדק ילוד אשה

ושמים ד׳ בקריה׳ וסמנהון אלה תולדות׳ הודו על ארץ ושמים׳ הן בקדושיו לא יאמין׳ מי מדד בשעלו
נתעב ג׳ בקריה ב׳ פת׳ קמ׳ וחד פת׳ וסמנהון כנגר נתעב׳ את כי נתעב הדין קמ׳ כי נתעב דבר המלך פת׳
ומספר ה׳ בקריה ד׳ פת׳ וחד קמ׳ וסמנהון חוצות׳ בנפנו׳ מה חפיצו׳ ימיך רבים׳ מי מנה עפר יעקב׳

הן בקדשיו לא יאמין | ושמים לא זכו בעיניו
אף כי נתעב ונאלח | איש שתה כמים עולה
אחוך שמע לי | וזה חזיתי ואספרה
אשר חכמים יגידו | ולא כחדו מאבותם
להם לבדם נתנה הארץ | ולא עבר זר בתוכם
כל ימי רשע הוא מתחולל | ומספר שנים נצפנו לעריץ
קול פחדים באזניו | בשלום שודד יבואנו
לא יאמין שוב מני חשך | וצפו הוא אלי חרב
נדד הוא ללחם איה | ידע כי נכון בידו יום חשך
יבעתהו צר ומצוקה | תתקפהו כמלך עתיד לכידור
כי נטה אל אל ידו | ואל שדי יתגבר
ירוץ אליו בצואר | בעבי גבי מגניו
כי כסה פניו בחלבו | ויעש פימה עלי כסל
וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו | למו אשר התעתדו לגלים
לא יעשר ולא יקום חילו | ולא יטה לארץ מנלם
לא יסור מני חשך ינקתו | תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו
אל יאמן בשו נתעה | כי שוא תהיה תמורתו
בלא יומו תמלא | וכפתו לא רעננה
יחמס כגפן בסרו | וישלך כזית נצתו
כי עדת חנף גלמוד | ואש אכלה אהלי שחד
הרה עמל וילד און | ובטנם תכין מרמה

ויען איוב | ויאמר
שמעתי כאלה רבות | מנחמי עמל כלכם
הקץ לדברי רוח | או מה ימריצך כי תענה
גם אנכי ככם אדברה | לו יש נפשכם תחת נפשי
אחבירה עליכם במלים | ואניעה עליכם במו ראשי
אאמצכם במו פי | וניד שפתי יחשך
אם אדברה לא יחשך כאבי | ואחדלה מה מני יהלך

וישכון ה׳ ד׳ חס׳ וחד מל׳׳ וסמנהון כבוד יי׳ הענן ישראל בירושלם וישכון ערים מל׳
לגלים ג׳ בקריה׳ וסמנהון ונתתי את ירושלם והיתה בבל׳ וישכון׳ כאלה ג׳ בקריה׳ וסמנהו
כי חלק יעקב׳ חלק יעקב׳ שמעתי׳ כמו ט׳ בקריה׳ וסמנהון׳ כהדוש׳ מתבן׳ שרפתי׳
חיצי שית׳ לירות׳ אחבירה׳ יאאמיצכם׳ לעבדי׳ ארב׳

זכה ג׳ בקריה׳ וסמנהון סמיסולבונה׳ ונתתה על המערכת׳ ותפלתי׳ תרומם ב׳ בקריה חד מל׳ וחד חס׳
וסמנהון על כן לא תרמם׳ צדקה תרומם גוי׳ רעים ה׳ בקריה׳ וסמנהון הן ישלח איש את
אשתו׳ לחלק יגיד רעים׳ איש רעים להתרועע׳ אכלו הון׳

אך עתה הלאני השמות כל עדתי
ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה
אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי
פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון
יסגירני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני
שלו הייתי ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה
יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמל ישפך לארץ מררתי
יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור
שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני
פני חמרמרה מני בכי ועל עפעפי צלמות
על לא חמס בכפי ותפלתי זכה
ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי
גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים
מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני
ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו
כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך
רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי
אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני
שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע
כי לבם צפנת משכל על כן לא תרומם
לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלינה
והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה
ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם
ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתעורר
ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ
ואלם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכם חכם
ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך
אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי

ונקי ג׳ בקריה׳ וסמנהון ונקי וצדיק אל תהרג׳ על חנף יתעורר׳ ילעג למו

ואיה ג̇ ר״א פסו׳ בקריה׳ וסמנהון ואיה אלהיך׳ ואיה נביאיכם׳ ואיה איפה נב״אב״ תקותי
חשך ד̇ בקריה׳ וסמנהון בערפיה׳ באהלו ונרו עליו׳ כשמש׳ חשך משחור תארם
שלח ג̇ בקריה וחסר׳ ב̇ פתח׳ וחד קמ״צ׳ וסמנהון בענין׳ ברשת ברגליו׳ וינר בגוים שלח׳

לשחת קראתי אתה | אמי ואחתי לרמה
ואיה אפו תקותי | ותקותי מי ישורנה
בדי שאל תרדנה | אם יחד על עפר נחת

ויען בלדד השחי | ויאמר
עד אנה תשימון קנצי למלין | תבינו ואחר נדבר
מדוע נחשבנו כבהמה | נטמינו בעיניכם
טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ | ויעתק צור ממקמו
גם אור רשעים ידעך | ולא יגה שביב אשו
אור חשך באהלו | ונרו עליו ידעך
יצרו צעדי אונו | ותשליכהו עצתו
כי שלח ברשת ברגליו | ועל שבכה יתהלך
יאחז בעקב פח | יחזק עליו צמים
טמון בארץ חבלו | ומלכדתו עלי נתיב
סביב בעתהו בלהות | והפיצהו לרגליו
יהי רעב אנו | ואיד נכון לצלעו
יאכל בדי עורו | יאכל בדיו בכור מות
ינתק מאהלו מבטחו | ותצעדהו למלך בלהות
תשכון באהלו מבלילו | יזרה על נוהו גפרית
מתחת שרשיו יבשו | וממעל ימל קצירו
זכרו אבד מני ארץ | ולא שם לו על פני חוץ
יהדפהו מאור אל חשך | ומתבל ינדהו
לא נין לו ולא נכד בעמו | ואין שריד במגוריו
על יומו נשמו אחרנים | וקדמנים אחזו שער
אך אלה משכנות עול | וזה מקום לא ידע אל

ויען איוב | ויאמר
עד אנה תוגיון נפשי | ותדכאונני במלים
זה עשר פעמים תכלימוני | לא תבשו תהכרו לי

לרגליו ד̇ בקריה׳ וסמנהון אשר לא כרעים׳ ותגע לרגליו׳ ויצא רשת לרגליו׳ סביב בעתהו בלהות׳
ינתק ג̇ בקריה׳ וסמנהון פתיל הנערת׳ ל״ת במהרה ינתק׳ ינתק מאהלו מבטחו

ואת ו ריא פסו בקריה וסמנהון ואת בהיותם תשלחנה הסייך אמנס אפו ד חס א ואתינן
בספר וסמנהון ואתיה אפו דעו אפו מי יתן יכזיבני גדר ג בקריה וסמנהון ארחי גדר
בעורי גדר דרכי ויסע ג פת בקריה וסמנהון ויסע משה ויסע כענן עמי ויסע כעץ תקותי

ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי
אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי
דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף
הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט
ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים
כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי
יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי
ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו
יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי
אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני
חדלו קרובי ומיודעי שכחוני
גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם
לעבדי קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו
רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני
גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי
תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי
בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני
חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי
למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו
מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו
בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון
ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום
ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה
אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי
כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי
גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין

ויען צפר הנעמתי ויאמר
לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי

אקומה ג בקריה וסמנהון גם עוילים ואקבנה אקומה ואסובבה ויחד ואקומה וארדפה אחרי דוד
תדעון ד בקריה וסמנהון בזאת תדעון דמשה בזאת דיהושע למען דיפלה ... למען תדעון שדין

וראשו ד׳ בקריה · ומגדל וראשו מגיע · מגיע השמימה · יהיה פרוע · לעב · וידיו ד׳ בקריה · וסימנהון
וידיו לא שטות · וידיו תבינענה · תרפנה · תשבענה · ירא ה׳ בקריה וחד מלעל · וחד מלרע · וסימנהון
ועתה יראו פחד ה׳ · ירא ה׳ עליכם וישפט · ירא יאלהי אמותינו · ירא ה׳ וידרש · אל ירא בפלגות

מוסר כלמתי אשמע | ורוח מבינתי יענני
הזאת ידעת מני עד | מני שים אדם עלי ארץ
כי רננת רשעים מקרוב | ושמחת חנף עדי רגע
אם יעלה לשמים שיאו | וראשו לעב יגיע
כגללו לנצח יאבד | ראיו יאמרו איו
כחלום יעוף ולא ימצאהו | וידד כחזיון לילה
עין שזפתו ולא תוסיף | ולא עוד תשורנו מקומו
בניו ירצו דלים | וידיו תשבנה אונו
עצמותיו מלאו עלומו | ועמו על עפר תשכב
אם תמתיק בפיו רעה | יכחידנה תחת לשונו
יחמל עליה ולא יעזבנה | וימנענה בתוך חכו
לחמו במעיו נהפך | מרורת פתנים בקרבו
חיל בלע ויקאנו | מבטנו ירשנו אל
ראש פתנים יינק | תהרגהו לשון אפעה
אל ירא בפלגות | נהרי נחלי דבש וחמאה
משיב יגע ולא יבלע | כחיל תמורתו ולא יעלס
כי רצץ עזב דלים | בית גזל ולא יבנהו
כי לא ידע שלו בבטנו | בחמודו לא ימלט
אין שריד לאכלו | על כן לא יחיל טובו
במלאות שפקו יצר לו | כל יד עמל תבואנו
יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו | וימטר עלימו בלחומו
יברח מנשק ברזל | תחלפהו קשת נחושה
שלף ויצא מגוה וברק | ממררתו יהלך עליו אמים
כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש | לא נפח ירע שריד באהלו
יגלו שמים עונו | וארץ מתקוממה לו
יגל יבול ביתו | נגרות ביום אפו
זה חלק אדם רשע מאלהים | ונחלת אמרו מאל

ויען איוב | ויאמר

בפלגות ב׳ בקריה · וסימנהון בפלגות ראובן · אל ירא בפלגות · ימלט ח׳ פתח בקריה וסימנהון ויאבד
ותפש ב׳ מ׳ · גבר בחמתו · ינקם · רשע שקר · ישלח יב׳ פתח בקריה וסימנהון אתכם והכית
כלה הירגנה · ישלח ה׳ אלהיך · ישלח ה׳ בך את המהומה · כמשמני רזון · חן ישלח איש · יוכל למלא
התהכות · טובו ג׳ בקריה וסימנהון ונהרו אל ה׳ · כרמה טובו · על כן לא יחיל טובו ·
וברק ג׳ בקריה דרת יאחריו · ותשר דבורה וברק בן אבינעם · שלף ויצא מגוה וברק ממררתו

שאוני ב׳ בקריה וסמנהון שאוני והטילוני אל הים · שאוני ואנכי אדבר · האנכי ב׳ בקריה וסמנהון האנכי הכרית את כל העם · האנכי לאדם שיחי · דברי ג׳ בקריה וסמנהון דברי שיר · כי מרו דברי ... ואחר דברי תלעיג · יחיו ג׳ בקריה וסמנהון ... מחיה ... ומשפטים עליהם ...

שמעו שמוע מלתי | ותהי זאת תנחומתיכם
שאוני ואנכי אדבר | ואחר דברי תלעיג
האנכי לאדם שיחי | ואם מדוע לא תקצר רוחי
פנו אלי והשמו | ושימו יד על פה
ואם זכרתי ונבהלתי | ואחז בשרי פלצות
מדוע רשעים יחיו | עתקו גם גברו חיל
זרעם נכון לפניהם עמם | וצאצאיהם לעיניהם
בתיהם שלום מפחד | ולא שבט אלוה עליהם
שורו עבר ולא יגעל | תפלט פרתו ולא תשכל
ישלחו כצאן עויליהם | וילדיהם ירקדון
ישאו כתף וכנור | וישמחו לקול עוגב
יבלו בטוב ימיהם | וברגע שאול יחתו
ויאמרו לאל סור ממנו | ודעת דרכיך לא חפצנו
מה שדי כי נעבדנו | ומה נועיל כי נפגע בו
הן לא בידם טובם | עצת רשעים רחקה מני
כמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו | אידם חבלים יחלק באפו
יהיו כתבן לפני רוח | וכמץ גנבתו סופה
אלוה יצפן לבניו אונו | ישלם אליו וידע
יראו עינו כידו | ומחמת שדי ישתה
כי מה חפצו בביתו אחריו | ומספר חדשיו חצצו
הלאל ילמד דעת | והוא רמים ישפוט
זה ימות בעצם תמו | כלו שלאנן ושליו
עטיניו מלאו חלב | ומח עצמותיו ישקה
וזה ימות בנפש מרה | ולא אכל בטובה
יחד על עפר ישכבו | ורמה תכסה עליהם
הן ידעתי מחשבותיכם | ומזמות עלי תחמסו
כי תאמרו איה בית נדיב | ואיה אהל משכנות רשעים
הלא שאלתם עוברי דרך | ואתתם לא תנכרו
כי ליום איד יחשך רע | ליום עברות יובלו

ומבית לא רפתן בקריה · וסמנהון ... העורתנו · פתחו ונדעה ... שאו · ולא אכל ד׳ בקריה · וסמנהון ... ישכבו ג׳ בקריה · וסמנהון עד אלים טרם ישכבו ואנשי העיר · יחד על עפר ישכבו · ורמה ב׳ בקריה · וסמנהון ורמה לא היתה בו · ורמה תכסה עליהם · חד כתיב וחד בכתיב · שאלתם ב׳ בקריה · וסמנהון ... הלא שאלתם עוברי דרך · וחד ושאלתם ...

מי יגיד על פניו דרכו | והוא עשה מי ישלם לו
והוא לקברות יובל | ועל גדיש ישקוד
מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם | ימשוך ולפניו אין מספר
ואיך תנחמוני הבל | ותשובתיכם נשאר מעל

ויען אליפז התימני | ויאמר
הלאל יסכן גבר | כי יסכן עלימו משכיל
החפץ לשדי כי תצדק | ואם בצע כי תתם דרכיך
המיראתך יכיחך | יבוא עמך במשפט
הלא רעתך רבה | ואין קץ לעונתיך
כי תחבל אחיך חנם | ובגדי ערומים תפשיט
לא מים עיף תשקה | ומרעב תמנע לחם
ואיש זרוע לו הארץ | ונשוא פנים ישב בה
אלמנות שלחת ריקם | וזרעות יתומים ידכא
על כן סביבותיך פחים | ויבהלך פחד פתאם
או חשך לא תראה | ושפעת מים תכסך
הלא אלוה גבה שמים | וראה ראש כוכבים כי רמו
ואמרת מה ידע אל | הבעד ערפל ישפוט
עבים סתר לו ולא יראה | וחוג שמים יתהלך
הארח עולם תשמור | אשר דרכו מתי און
אשר קמטו ולא עת | נהר יוצק יסודם
האמרים לאל סור ממנו | ומה יפעל שדי למו
והוא מלא בתיהם טוב | ועצת רשעים רחקה מני
יראו צדיקים וישמחו | ונקי ילעג למו
אם לא נכחד קימנו | ויתרם אכלה אש
הסכן נא עמו ושלם | בהם תבואתך טובה
קח נא מפיו תורה | ושים אמריו בלבבך
אם תשוב עד שדי תבנה | תרחיק עולה מאהליך
ושית על עפר בצר | ובצור נחלים אופיר

אמלא ג בקריה וסמנהון ואת מספר ימיך אמלא· ופי אמלא תוכחות· להנחיל אהבי יש· וחד ואמלית יתה רוח אלהים· יושע ב׳ חס בקריה· וסמנהון ושח עינים יושע· לאל לא יושע ותגזר ו׳ בקריה· וסמנהון מצות אמר סלה· יביע אמר· ואגן דברים· יתן אמר· ותגזר אמר ויקם לך

והיה שדי בצריך
וכסף תועפות לך
כי אז על שדי תתענג
ותשא אל אלוה פניך
תעתיר אליו וישמעך
ונדריך תשלם
ותגזר אמר ויקם לך
ועל דרכיך נגה אור
כי השפילו ותאמר גוה
ושח עינים יושע
ימלט אי נקי
ונמלט בבר כפיך

ויען איוב
ויאמר
גם היום מרי שחי
ידי כבדה על אנחתי
מי יתן ידעתי ואמצאהו
אבוא עד תכונתו
אערכה לפניו משפט
ופי אמלא תוכחות
אדעה מלים יענני
ואבינה מה יאמר לי
הברב כח יריב עמדי
לא אך הוא ישם בי
שם ישר נוכח עמו
ואפלטה לנצח משפטי
הן קדם אהלך ואיננו
ואחור ולא אבין לו
שמאול בעשתו ולא אחז
יעטף ימין ולא אראה
כי ידע דרך עמדי
בחנני כזהב אצא
באשרו אחזה רגלי
דרכו שמרתי ולא אט
מצות שפתיו ולא אמיש
מחקי צפנתי אמרי פיו
והוא באחד ומי ישיבנו
ונפשו אותה ויעש
כי ישלים חקי
וכהנה רבות עמו
על כן מפניו אבהל
אתבונן ואפחד ממנו
ואל הרך לבי
ושדי הבהילני
כי לא נצמתי מפני חשך
ומפני כסה אפל
מדוע משדי לא נצפנו עתים
וידעו לא חזו ימיו
גבלות ישיגו
עדר גזלו וירעו
חמור יתומים ינהגו
יחבלו שור אלמנה
יטו אבינים מדרך
יחד חבאו עניי ארץ
הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי
לטרף ערבה לו לחם לנערים

כסות ד בקריה · וסמנהון הנה הוא לך כסות עינים · והין כסות לאביון · ואין כסות בקרה
תפלה ג בקריה · וסמנהון ובנביאי שומרון ראיתי תפלה · ולא נתן תפלה לאלהים · ואלוה לא ישים תפלה
לאור ג בקריה · וסמנהון ויקרא אלהים לאור יום · אשים נגהה · ויוציא ב בכבדי · לאור יקום רוצח · מגלה ·

בשדה בלילו יקצירו   וכרם רשע ילקשו
ערום הלינו מבלי לבוש   ואין כסות בקרה
מזרם הרים ירטבו   ומבלי מחסה חבקו צור
יגזלו משד יתום   ועל עני יחבלו
ערום הלכו בלי לבוש   ורעבים נשאו עמר
בין שורתם יצהירו   יקבים דרכו ויצמאו
מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע   ואלוה לא ישים תפלה
המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו   ולא ישבו בנתיבתיו
לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון   ובלילה יהי כגנב
ועין נאף שמרה נשף לאמר לא   תשורני עין וסתר פנים ישים
חתר בחשך בתים יומם חתמו למו   לא ידעו אור
כי יחדו בקר למו צלמות   כי יכיר בלהות צלמות
קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ   לא יפנה דרך כרמים
ציה גם חם יגזלו מימי שלג   שאול חטאו
ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא יזכר   ותשבר כעץ עולה
רעה עקרה לא תלד   ואלמנה לא ייטיב
ומשך אבירים בכחו   יקום ולא יאמין בחיין
יתן לו לבטח וישען   ועיניהו על דרכיהם
רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון   וכראש שבלת ימלו
ואם לא אפו מי יכזיבני   וישם לאל מלתי

ויען בלדד השחי   ויאמר
המשל ופחד עמו   עשה שלום במרומיו
היש מספר לגדודיו   ועל מי לא יקום אורהו
ומה יצדק אנוש עם אל   ומה יזכה ילוד אשה
הן עד ירח ולא יאהיל   וכוכבים לא זכו בעיניו
אף כי אנוש רמה   ובן אדם תולעה

ויען איוב   ויאמר

כגנב ג בקריה · וסמנהון בעד החלונים יבאו כגנב · לאור יקום רוצח יקטל עני · בין גו יגרשו כגנב ·
על פני מים ה דסמיכי בקריה · וסמנהון השלח בים צירים · ופרשי מכמרת · נדמה שמרון · קל הוא · חק חג ·
השחי ב חס בקריה · וסמנהון קינני למלין · המשל ופחד עמו   ועל מי ד דסמיכי בקריה · וסמנהון ועל
כי נטשת העמים קהל · וחברו · לא יקום אורהו ·   ומה ג בקריה · וסמנהון ומה נזירה · הן עד ירח · ושכים
ובן אדם ה דסמיכי בקריה · וסמנהון לא איש אל ויכזב · אשרי אנוש · מה אנוש · ויוכח לגבר · אנוש ...

כסה ג׳ כת׳ ה׳ בקריה ׳ וסמנהון שש מעלות לכסה ב׳ בו דמלכים ׳ מאחז פני כסה ׳ ... למערכי ובתבונתו
מחץ רהב ובתבונתו כת׳ ׳ למדנחאי לית כת׳ כן ׳ שפרה ב׳ בקריה ובתרי לישני ׳ וסמנהון שם היאחת
שפריה ׳ ברוחו שמים שפרה ׳ ולשוני ג׳ ומל׳ ׳ וסמנהון כורבך מלקוחי ... אם יהגה רמיה ׳

מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז
מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת
את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך
הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם
ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון
נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה
צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם
מאחז פני כסה פרשז עליו עננו
חק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך
עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו
בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב
ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח
הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן

ויסף איוב שאת משלו ויאמר
חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי
כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי
אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה
חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני
בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי
יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול
כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו
הצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה
אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת
אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד
הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו
זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו
אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם
שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה

בצדקתי ב׳ בקריה ׳ וסמנהון בצדקתי הביאני יי׳ ׳ בצדקתי החזקתי ולא ארפה ׳ על שדי ב׳ דסמיכן
בקריה ׳ וסמנהון כי אז על שדי תתענג ׳ אם על שדי יתענג ׳ אורה ב׳ בקריה ובתרי לישני צדק אורה ׳
אורה אתכם ביד אל ׳ ולמה זה ג׳ בקריה דסמיכן ׳ וסמנהון ולמה זה חרה לך ׳ ולמה זה הבל
תהבלו ׳ ולמה זה לי בכורה ׳ תמתי ב׳ בקריה ׳ וסמנהון וידע אלוה ׳ לא אסיר תמתי ממני ׳

מלבוש ב' בקריה וסמנהון מלבוש נכרי וכחמר יכין מלבוש ... ולית יחמול ד' בקריה וסמנהון
ואחריכן נאם יי' וישלך עליו ולית יחמל יסבו עליו ביום נקם ישפק ג' בקריה וסמנהון
ישפוך עפר שמרון ישפק עלימו כפימו בינינו ישפק ולית דכותיהון

אם יצבר כעפר כסף | וכחמר יכין מלבוש
יכין וצדיק ילבש | וכסף נקי יחלק
בנה כעש ביתו | וכסכה עשה נצר
עשיר ישכב ולא יאסף | עיניו פקח ואיננו
תשיגהו כמים בלהות | לילה גנבתו סופה
ישאהו קדים וילך | וישערהו ממקומו
וישלך עליו ולא יחמל | מידו ברוח יברח
ישפק עלימו כפימו | וישרק עליו ממקומו
כי יש לכסף מוצא | ומקום לזהב יזקו
ברזל מעפר יקח | ואבן יצוק נחושה
קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר | אבן אפל וצלמות
פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל | דלו מאנוש נעו
ארץ ממנה יצא לחם | ותחתיה נהפך כמו אש
מקום ספיר אבניה | ועפרת זהב לו
נתיב לא ידעו עיט | ולא שזפתו עין איה
לא הדריכהו בני שחץ | לא עדה עליו שחל
בחלמיש שלח ידו | הפך משרש הרים
ביאורות יארים בקע | וכל יקר ראתה עינו
מבכי נהרות חבש | ותעלמה יצא אור

והחכמה מאין תמצא | ואי זה מקום בינה
לא ידע אנוש ערכה | ולא תמצא בארץ החיים
תהום אמר לא בי היא | וים אמר אין עמדי
לא יתן סגור תחתיה | ולא ישקל כסף מחירה
לא תסלה בכתם אופיר | בשהם יקר וספיר
לא יערכנה זהב וזכוכית | ותמורתה כלי פז
ראמות וגביש לא יזכר | ומשך חכמה מפנינים
לא יערכנה פטדת כוש | בכתם טהור לא
תסלה:

ו[illegible]ם ב' בקריה וסמנהון ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ומקום לזהב יזקו יזקו ב' בקריה
וסמנהון לאידו ומקום לזהב יזקו יקח ג' וחסרי ב' קמיץ וחד פתח וסמנהון גם שבי גבור יקח
ברזל מעפר יקח יקח נא מעט מים גר ו' קמיץ וסמנהון חברון ואברהם איש לוי אתן בגבעה
משכב פרץ נחל מעם גר ויעקב גר הדריכהו ב' בקריה חד חס וחד מל' וסמנהון כתרו את בנימן
הדריכהו בני שחץ יתן ז' וחס' וסמנהון מים לרב ימכה מימנו חן שבעה אבישג נעמן סגור

ומות ב׳ בקריה · וסמנהון אבדון ומות אמרו · חיים ומות · הבין ג׳ בקריה · וסמנהון לייצרו לא הבין · אלהים הבין דרכה · ודניאל הבין בכל חזון · לרוח ג׳ בקריה · וסמנהון והשלישית תזרה לרוח · לעשות לרוח משקל · ומה יתרון לו · בעשתו ב׳ בקריה · וסמנהון שמואל בעשתו · בעשתו למטר חק ·

והחכמה מאין תבוא | ואי זה מקום בינה
ונעלמה מעיני כל חי | ומעוף השמים נסתרה
אבדון ומות אמרו | באזנינו שמענו שמעה
אלהים הבין דרכה | והוא ידע את מקומה
כי הוא לקצות הארץ יביט | תחת כל השמים יראה
לעשות לרוח משקל | ומים תכן במדה
בעשתו למטר חק | ודרך לחזיז קלות
אז ראה ויספרה | הכינה וגם חקרה
ויאמר לאדם הן יראת אדני היא | חכמה וסור מרע בינה

ויסף איוב שאת | משלו ויאמר
מי יתנני כירחי קדם | כימי אלוה ישמרני
בהלו נרו עלי ראשי | לאורו אלך חשך
כאשר הייתי בימי חרפי | בסוד אלוה עלי אהלי
בעוד שדי עמדי | סביבותי נערי
ברחץ הליכי בחמה | וצור יצוק עמדי פלגי שמן
בצאתי שער עלי קרת | ברחוב אכין מושבי
ראוני נערים ונחבאו | וישישים קמו עמדו
שרים עצרו במלים | וכף ישימו לפיהם
קול נגידים נחבאו | ולשונם לחכם דבקה
כי אזן שמעה ותאשרני | ועין ראתה ותעידני
כי אמלט עני משוע | ויתום ולא עזר לו
ברכת אבד עלי תבא | ולב אלמנה ארנן
צדק לבשתי וילבשני | כמעיל וצניף משפטי
עינים הייתי לעור | ורגלים לפסח אני
אב אנכי לאביונים | ורב לא ידעתי אחקרהו
ואשברה מתלעות עול | ומשניו אשליך טרף
ואמר עם קני אגוע | וכחול ארבה ימים
שרשי פתוח אלי מים | וטל ילין בקצירי

לאדם ה׳ · וסמנהון ויאמר ייי ידעתי ייי · והגידותי · ויאמר · כמוס · וכל קהלת דכות׳ בר מן חד כי לאדם שטוב · כל קריה בימי קדם בר מן חד מי יתנני כירחי קדם · וכף ב׳ בקריה · וסמנהון וכף רגליהם ככף רגל · וכף ישימו לפיהם · אב ליתב אבי אבינו כל לישנ׳ קמצ׳ בר מן ג׳ פתח ב׳ לשון קדש וחד לשון ארמית · וסמנהון והיית לאב המון · די היתי מלכת אבי · כי אב המון גוים · וכחול ב׳ בקריה וכתרי לישני · וסמנהון וכחול אשר על שפת הים · וכחול ארבה ימים · ולית דכותהון ·

דברי יג בקריה · וסמנהון הידך דברי אם לא · הקלתני · הביתי התשבי · כן יהיה דברי · עשיתה · היטבת · כה דברי הנביא יתשר ב׳ בו · כי לפי מלאת · ויתפלל יאל יי׳ · אחרי דברי · ויחלו ב׳ בקריה · וסמנהון ויחלו כמטר לי · ויחלו לקיים דברי · רתמים ב׳ בקריה · וסמנהון עם גחלי רתמים · ושרש רתמים לחמם ·

כבודי חדש עמדי | וקשתי בידי תחליף
לי שמעו ויחלו | וידמו למו עצתי
אחרי דברי לא ישנו | ועלימו תטף מלתי
ויחלו כמטר לי | ופיהם פערו למלקוש
אשחק אלהם לא יאמינו | ואור פני לא יפילון
אבחר דרכם ואשב ראש ואשכן כמלך | בגדוד כאשר אבלים ינחם
ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני
גם כח ידיהם למה לי | עלימו אבד כלח
בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה | אמש שואה ומשאה
הקטפים מלוח עלי שיח | ושרש רתמים לחמם
מן גו יגרשו | יריעו עלימו כגנב
בערוץ נחלים לשכן | חרי עפר וכפים
בין שיחים ינהקו | תחת חרול יספחו
בני נבל גם בני בלי שם | נכאו מן הארץ
ועתה נגינתם הייתי | ואהי להם למלה
תעבוני רחקו מני | ומפני לא חשכו רק
כי יתרו פתח ויענני | ורסן מפני שלחו
על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו | ויסלו עלי ארחות אידם
נתסו נתיבתי להותי יעילו | לא עזר למו
כפרץ רחב יאתיו | תחת שאה התגלגלו
ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי | וכעב עברה ישעתי
ועתה עלי תשתפך נפשי | יאחזוני ימי עני
לילה עצמי נקר מעלי | וערקי לא ישכבון
ברב כח יתחפש לבושי | כפי כתנתי יאזרני
הרני לחמר | ואתמשל כעפר ואפר
אשוע אליך ולא תענני | עמדתי ותתבנן בי
תהפך לאכזר לי | בעצם ידך תשטמני
תשאני אל רוח תרכיבני | ותמגגני תשוה
כי ידעתי מות תשיבני | ובית מועד לכל חי

כגנב ג בקריה · וסמנהון ובעד השלוחים יבאו כגנב · ובלילה יהי כגנב · מן גו יגרשו יריעו עלימו · שלחו ג׳ בקריה · וסמנהון ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו · כי יתרו כת׳ יתרי קרי · על ימין פרחח יקומו · כפרץ ד׳ בקריה · וסמנהון ויבא דוד ויבאו בבעל פרצים · כפרץ נפל נבעה · כפרץ רחב יאתיו · ומפני ב׳ בקריה · וסמנהון ומפני כסה אפל · ומפני לא חשכו רק · תהפך ב׳ בקריה · וסמנהון ולא תהפך מצדך אל צדך · תהפך לאכזר לי ·

הלכתי ג׳ ב׳ פת׳ וחד קמץ׳ וסמנהון ולא הלכתי בגדלות׳ קדר הלכתי׳ בקהל ד׳ דגש׳ בקריה׳ וסמנהון שלה׳
רבת בקהל׳ קמתי בקהל אשוע׳ לא ימיאו בקהל לך׳ וידע ג׳ בקריה׳ ב׳ מנהון פת׳ וחד קמ׳ וסמנהון
יבא נא אל׳ ישלם אליו׳ וידע אלוה תמתי׳ ולית דכותהון׳

ל״ב זוגין
מן כב
על
דלוג
וסימניהון
על אשה
על אשה
על אחת
על אחת
על אביו
על אביו
על אלהים
על אלהים
על אריה
על אריה
על ארבעה
על ארבעה
על אבשלום
על אבשלום
על בן
על בן
על גוי
על גוי
על גבולים
על גבולים
על דברי
על דברי
על המטה
על המטה
על האבנים
על האבנים
על המחנה
על המחנה
על השרים
על השרים
על הכשדים
על הכשדים
על הכלי
על הכלי
על הבנים
על הבנים
על [illegible]
על [illegible]
על לחם
על לחם
על מרדכי
על מרדכי
על מקומו
על מקומו
על נבוכדנצר
על נבוכדנצר
על עיר
על עיר
על עמי
על עמי
על עבדי
על עבדי
על עבדך
על עבדך
על נער
על נער
על קדוש
על קדוש
על שרי
על שרי
על שערי
על שערי
על שער
על שער

אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע
אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון
כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל
מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני
קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע
אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה
עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב
ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים
31 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה
ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרומים
הלא איד לעול ונכר לפעלי און
הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור
אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי
ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי
אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום
אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו
אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי
תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין
כי הוא זמה והיא עון פלילים
כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש
אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי
ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו
הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד
אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה
ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה
כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה
אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון
אם לא ברכוני חלציו ומגז כבשי יתחמם
אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי

למעירבי ב׳ כתבין מאום באלף׳ וסמנהון ובכפי דבק מאום׳ ילדים אשר אין בהם כל מאום׳
בבטן ג׳ דגש׳ בקריה׳ וסמנהון בטרם אצרך בבטן ידעתיך׳ בבטן עקב את אחיו׳ הלא בבטן עשני׳
עשני ב׳ בקריה׳ וסמנהון הלא בבטן עשני עשהו׳ בנועם יצאוני עשוני׳ כסות ג׳ בקריה׳ וסמנהון
הנה הוא לך כסות עינים׳ כסות לאבדון׳ ואין כסות לאביון׳ ולא אכל ד׳ דסמיכן בקריה
וסמנהון ולא אכל ביום החדש׳ בטובה׳ ואכל פתי לבדי׳ ויבא אחאב אל ביתו׳

כתפי משכמה תפול | ואזרעי מקנה תשבר
כי פחד אלי איד אל | ומשאתו לא אוכל
אם שמתי זהב כסלי | ולכתם אמרתי מבטחי
אם אשמח כי רב חילי | וכי כביר מצאה ידי
אם אראה אור כי יהל | וירח יקר הלך
ויפת בסתר לבי | ותשק ידי לפי
גם הוא עון פלילי | כי כחשתי לאל ממעל
אם אשמח בפיד משנאי | והתעררתי כי מצאו רע
ולא נתתי לחטא חכי | לשאל באלה נפשו
אם לא אמרו מתי אהלי | מי יתן מבשרו לא נשבע
בחוץ לא ילין גר | דלתי לארח אפתח
אם כסיתי כאדם פשעי | לטמון בחבי עוני
כי אערוץ המון רבה ובוז משפחות יחתני | ואדם לא אצא פתח
מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יענני | וספר כתב איש ריבי
אם לא על שכמי אשאנו | אענדנו עטרות לי
מספר צעדי אגידנו | כמו נגיד אקרבנו
אם עלי אדמתי תזעק | ויחד תלמיה יבכיון
אם כחה אכלתי בלי כסף | ונפש בעליה הפחתי
תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה | תמו דברי איוב

וישבתו שלשת האנשים | האלה מענות
את איוב | כי הוא צדיק בעיניו
ויחר אף אליהוא בן ברכאל | הבוזי ממשפחת רם
באיוב חרה אפו | על צדקו נפשו מאלהים
ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא | מצאו מענה וירשיעו את איוב
ואליהו חכה את איוב בדברים | כי זקנים המה ממנו לימים
וירא אליהוא כי אין מענה בפי | שלשת האנשים ויחר אפו

ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי | ויאמר צעיר אני לימים

אלפבית
מן
חד
ווזוי
ויד
בא
וחד
בא
וכל
חד
ווזר
לית
ויסודי
בדי

כאיוב ל׳
באיוב ל׳
כאכל ל׳
באכל ל׳
כאלוה ל׳
באלוה ל׳
כאחרנים ל׳
באחרנים ל׳
כבליע ל׳
בבליע ל׳
כגלגל ל׳
בגלגל ל׳
כדרכם ל׳
בדרכם ל׳
כרגעו ל׳
ברגעו ל׳
כתגלית ל׳
בתגלית ל׳
וכמוריאה ל׳
ובמוריאה ל׳
וכמחזי ל׳
ובמחזי ל׳
וכזקים ל׳
ובזקים ל׳
וכריתמך ל׳
ובריתמך ל׳
וכמינוה ל׳
ובמינוה ל׳
כזרע ל׳
בזרע ל׳
כחזין ל׳
בחזין ל׳
כחטאתנו ל׳
בחטאתנו ל׳
כחשכה ל׳
בחשכה ל׳
כחלב ל׳
בחלב ל׳
כחלמיש ל׳
בחלמיש ל׳
כירעות ל׳
בירעות ל׳

ואירא ג׳ בקריה וסמנהון ואירא כי ערם אנכי · ואירא ותרבה מאד · על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם ·
מלאתי ג׳ ב׳ מלא׳ וחד חס׳ וסמנהון ואת חמת יי מלאתי · ואולם אנכי מלאתי · כי מלתי מלים הציקתני ·
הן אני ד׳ דסמיכן בקריה · וסמנהון ערל שפתים · נבערתי לבדי · עון יבשו · הן אני כפיך ·

ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם
אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה
אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם
לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט
לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני
הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונתיכם עד תחקרון מלין
ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם
פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש
ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו
חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים
והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד
אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני
כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני
הנה בטני כיין לא יפתח כאבות חדשים יבקע
אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה
אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה
כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני
ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה
הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי
ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו
רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני
אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה
הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני
הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד
אך אמרת באזני וקול מלין אשמע
זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי
הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו
ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי
הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש

אכנה ב׳ בקריה וסמנהון ואל אדם לא אכנה · כי לא ידעתי אכנה · ברור ב׳ ומל׳ וסמנהון ודשימני
ודעת שפתי · כל כי ירבה בר מן חד כי ירבה · כל אנכי כאתנח וסו׳ פסוק טע כנן בר מן חד חף אנכי

מאכל ד׳ פת׳ בקריה · וסימנהון ובסל העליון מכל מאכל פרעה · ומאכל שולחנו ומושב עבדיו · וחברו ·
ונפשו מאכל תאוה · וחך ב׳ בקריה · וסימנהון וחך יטעם לאכל · וחך אכל יטעם לו · ובשתים
ג׳ בקריה · וסימנהון שרפים עומדים ממעל לו · ב׳ בפסוק · ובשתים לא ישורנה ·

מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה
כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה
בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב
אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם
להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה
יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח
והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו איתן
וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה
יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו
ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממיתים
אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו
ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר
רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו
יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו
ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי
פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה נפשו וחיתו
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר
להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים
הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר
אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך
אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה

ויען אליהוא ויאמר
שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי
כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל
משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב
כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי
על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע
מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים

וללכת ד׳ בקריה׳ וסמנהון כי תשמור את ׳׳ האמרת היום׳ רק שמרו מאד לעשות׳ וארח לחברה עם פעלי האון׳ חללה ג׳ חס בקריה׳ וסמנהון חללה לך מעשות כדבר הזה ב׳ בו׳ לכן אנשי לבב שמעו לי חללה
בינה ב׳ כטע מלעל בקריה׳ וסמנהון ואם בינה שמעה זאת׳ בינה הגיגי׳ וחד ובינה לו במראה׳

ל׳ וארח לחברה עם פעלי און | וללכת עם אנשי רשע
כי אמר לא יסכן גבר | ברצתו עם אלהים
ג׳ חס לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל | מרשע ושדי מעול
כי פעל אדם ישלם לו | וכארח איש ימצאנו
אף אמנם אל לא ירשיע | ושדי לא יעות משפט
מי פקד עליו ארצה | ומי שם תבל כלה
אם ישים אליו לבו | רוחו ונשמתו אליו יאסף
יגוע כל בשר יחד | ואדם על עפר ישוב
ב׳ כטע וחד ובינה ואם בינה שמעה זאת | האזינה לקול מלי
ל׳ האף שונא משפט יחבוש | ואם צדיק כביר תרשיע
האמר למלך בליעל | רשע אל נדיבים
ב׳ אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע | לפני דל כי מעשה ידיו כלם
ב׳ רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם | ויעברו ויסירו אביר לא ביד
כי עיניו על דרכי איש | וכל צעדיו יראה
אין חשך ואין צלמות | להסתר שם פעלי און
כי לא על איש ישים עוד | להלך אל אל במשפט
ל׳ ירע כבירים לא חקר | ויעמד אחרים תחתם
לכן יכיר מעבדיהם | והפך לילה וידכאו
תחת רשעים ספקם | במקום ראים
אשר על כן סרו מאחריו | וכל דרכיו לא השכילו
להביא עליו צעקת דל | וצעקת עניים ישמע
והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי | ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד
ד׳ ממלך אדם חנף | ממקשי עם
כי אל אל האמר נשאתי | לא אחבל
ד׳ וחד ואחזה ג׳ בלעדי אחזה אתה הרני | אם עול פעלתי לא אסיף
המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה | תבחר ולא אני ומה ידעת דבר
אנשי לבב יאמרו לי | וגבר חכם שמע לי
איוב לא בדעת ידבר | ודבריו לא בהשכיל
אבי יבחן איוב עד נצח | על תשבת באנשי און

למערבי ישים יתלון כתיב למדנחי ישים כתיב ישים קרי

ממלך ד׳ בקריה׳ וסמנהון שמואל שמואל׳ פרעה׳ ממלך אדם חנף׳ אחזה ד׳ בקריה׳ וסמנהון אני בצדק אחזה פניך׳ ומבשרי אחזה אלוה׳ אשר אני אחזה לי׳ בלעדי אחזה אתה הרני׳ וחד ואחזה אנכי אשית לבי׳ ישלמנה ג׳ בקריה׳ וסמנהון ומכה בהמה ישלמנה׳ ומכה נפש בהמה׳ המעמך ישלמנה׳
נכר ב׳ בקריה׳ וסמנהון נכר אלהים בידו׳ ולא נכר שוע לפני דל׳

ישפוק ג בקריה · וסמנהון אם ישפוק עפר שמרון · עלימו כפיהו · בינינו ישפוק · ולבן ב בקריה
וסמנהון ולבן שנים מחלב · ולבן אדם צדקתך · אליהו ד חס א בקריה · וסמנהון ויאליהו חכה את
איוב בדברים · ויען אליהו הזאת חשבת למשפט · אליהו וסמכיהו · ליהודה אליהו מאחי דויד ·

כי יסיף על חטאתו פשע	בינינו יספוק וירב אמריו לאל

ויען אליהו	ויאמר
הזאת חשבת למשפט	אמרת צדקי מאל
כי תאמר מה יסכן לך	מה אעיל מחטאתי
אני אשיבך מלין	ואת רעיך עמך
הבט שמים וראה	ושור שחקים גבהו ממך
אם חטאת מה תפעל בו	ורבו פשעיך מה תעשה לו
אם צדקת מה תתן לו	או מה מידך יקח
לאיש כמוך רשעך	ולבן אדם צדקתך
מרב עשוקים יזעיקו	ישועו מזרוע רבים
ולא אמר איה אלוה עשי	נתן זמרות בלילה
מלפני מבהמות ארץ	ומעוף השמים יחכמנו
שם יצעקו ולא יענה	מפני גאון רעים
אך שוא לא ישמע אל	ושדי לא ישורנה
אף כי תאמר לא תשורנו	דין לפניו ותחולל לו
ועתה כי אין פקד אפו	ולא ידע בפש מאד
ואיוב הבל יפצה פיהו	בבלי דעת מלין יכביר

ויסף אליהוא	ויאמר
כתר לי זעיר ואחוך	כי עוד לאלוה מלים
אשא דעי למרחוק	ולפעלי אתן צדק
כי אמנם לא שקר מלי	תמים דעות עמך
הן אל כביר ולא ימאס	כביר כח לב
לא יחיה רשע	ומשפט עניים יתן
לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים	לכסא וישיבם לנצח ויגבהו
ואם אסורים בזקים	ילכדון בחבלי עני
ויגד להם פעלם	ופשעיהם כי יתגברו
ויגל אזנם למוסר	ויאמר כי ישובון מאון

יזעיקו ג בקריה · וסמנהון כי יזעקו אל יי מפני לחציהם · שם יצעקו ולא יענה · ובעת צרתם יצעקו אליך ·
ולא יענה ה דסמיכי בקריה · וסמנהון וזעקתם · אז יזעקו · אף יצעק אליו · שם יצעקו ולא יענה · לעבדי
קראתי · ויגל ד בקריה · וסמנהון אדמיתו · אדמיתו · ויגל יהודה · ויגל אזנם למוסר · ישובון ל
בקריה · וסמנהון בהעצר שמים ולא יהיה מטר · וחבריה · ופדויי יי ישובון · וחבריה · ופליטי חרב ישובון · לכן
יתנם בעת יולדה ילדה · יעברון · תסתר פניך יבהלון תוסף · ויגל אזנם למוסר · כל באיה לא ישובון ·

תמית ג בקריה · וסמנהון תמות נפשי מות ישרים · תמות נפשי עם פלשתים · תמת בנער נפשם ·
ורב ג בקריה · וסמנהון ורב מהומת קלות אלהים · ומשפט ורב צדקה · ורב כפר אל יטך
יזוקו ב בקריה וחסרי · וסמנהון יזוקו מטר לאדו · ומקום למטר יזקו ·

אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב   ושניהם בנעימים
ואם לא ישמעו בשלח יעברו   ויגועו בבלי דעת
וחנפי לב ישימו אף   לא ישועו כי אסרם
תמת בנער נפשם   וחיתם בקדשים
יחלץ עני בעניו   ויגל בלחץ אזנם
ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק   תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן
ודין רשע מלאת   דין ומשפט יתמכו
כי חמה פן יסיתך בספק   ורב כפר אל יטך
היערך שועך לא בצר   וכל מאמצי כח
אל תשאף הלילה   לעלות עמים תחתם
השמר אל תפן אל און   כי על זה בחרת מעני
הן אל ישגיב בכחו   מי כמהו מורה
מי פקד עליו דרכו   ומי אמר פעלת עולה
זכר כי תשגיא פעלו   אשר שררו אנשים
כל אדם חזו בו   אנוש יביט מרחוק
הן אל שגיא ולא נדע   מספר שניו ולא חקר
כי יגרע נטפי מים   יזקו מטר לאדו
אשר יזלו שחקים   ירעפו עלי אדם רב
אף אם יבין מפרשי עב   תשאות סכתו
הן פרש עליו אורו   ושרשי הים כסה
כי בם ידין עמים   יתן אכל למכביר
על כפים כסה אור   ויצו עליה במפגיע
יגיד עליו רעו   מקנה אף על עולה
אף לזאת יחרד לבי   ויתר ממקומו
שמעו שמוע ברגז קלו   והגה מפיו יצא
תחת כל השמים ישרהו   ואורו על כנפות הארץ
אחריו ישאג קול ירעם בקול גאונו   ולא יעקבם כי ישמע קולו
ירעם אל בקולו נפלאות   עשה גדלות ולא נדע
כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר   וגשם מטרות עזו

שניו ג בקריה · וסמנהון כפי שניו ישיב את גאלתו · מספר שניו ולא חקר · ורב שיהיו ימי שניו
ב בקריה · וסמנהון לזאת יקרא אשה · אף לזאת יחרד לבי · חד מתורה וחד בכתובים ·   לזאת
חד כת ה וחד כת א · וסמנהון הוה גביר לאחיך כת ה · כי לשלג יאמר הוא ארץ כת א   הוא ב בקריה

ענן ד׳ בקריה׳ וסמנהון כי ענן יי׳ על המשכן׳ וכסה ענן הקטרת׳ ועתר ענן הקטרת׳ יפיץ ענן אורו׳ ויחד ויען יי׳׳ התדע ב׳ בקריה׳ וסמנהון התדע בשום אלוה׳ התדע על מפלשי׳ תמים ב׳ בקריה׳ וסמנהון דעים׳ תמים דעות עמך׳ חזקים ג׳ בקריה׳ וסמנהון׳ ויירא מיכה כי חזקים׳ הנה נתתי׳ תרקיע׳

ביד כל אדם יחתום | לדעת כל אנשי מעשהו

ותבא חיה במו ארב | ובמעונתיה תשכן

מן החדר תבוא סופה | וממזרים קרה

מנשמת אל יתן קרח | ורחב מים במוצק

אף ברי יטריח עב | יפיץ ענן אורו

והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם | כל אשר יצום על פני תבל ארצה

אם לשבט אם לארצו | אם לחסד ימצאהו

האזינה זאת איוב | עמד והתבונן נפלאות אל

התדע בשום אלוה עליהם | והופיע אור עננו

התדע על מפלשי עב | מפלאות תמים דעים

אשר בגדיך חמים | בהשקט ארץ מדרום

תרקיע עמו לשחקים | חזקים כראי מוצק

הודיענו מה נאמר לו | לא נערך מפני חשך

היספר לו כי אדבר | אם אמר איש כי יבלע

ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים | ורוח עברה ותטהרם

מצפון זהב יאתה | על אלוה נורא הוד

שדי לא מצאנהו שגיא כח | ומשפט ורב צדקה לא יענה

לכן יראוהו אנשים | לא יראה כל חכמי לב

ויען יהוה את איוב | מן הסערה ויאמר

מי זה מחשיך עצה | במלין בלי דעת

אזר נא כגבר חלציך | ואשאלך והודיעני

איפה היית ביסדי ארץ | הגד אם ידעת בינה

מי שם ממדיה כי תדע | או מי נטה עליה קו

על מה אדניה הטבעו | או מי ירה אבן פנתה

ברן יחד כוכבי בקר | ויריעו כל בני אלהים

ויסך בדלתים ים | בגיחו מרחם יצא

בשומי ענן לבשו | וערפל חתלתו

ואשבר עליו חקי | ואשים בריח ודלתים

במחזורה רבה כל אשר יצום׳ על כן זחלתי ואירא׳ היספר ב׳ בקריה׳ וסמנהון היספר בקסם יסדך׳ היספר לו כי אדבר׳ ויסך ד׳ בקריה׳ וסמנהון ויסך על ארון העדות׳ ויקם דוד ויסך׳ ויסך אלוה בעדו׳ ויסך בדלתים ים׳ לבשו ג׳ חס׳ בקריה׳ וסמנהון כהנים לבשו ובדים׳ וויתב חצר מדו׳ בשומי ענן לבשו׳

ופא ב׳ בקריה חד כת׳ הי וחד כת׳ יתלת וסמנהון ופה יתעליך לכם גדול לפני יי׳ כת׳ הי ופא ישית בגאון גליך
כת׳ יתלת ד׳ אותיות תלוין בקריה וסמנהון ויהונתן בן גרשם בן מנשה וכרסמנה חזיר מיער
וינערו רשעים ממנה וימנע מרשעים אורם ולית דכותהון בקריה תליה

ויאמר עד פה תבוא ולא תסיף | ופא ישית בגאון גליך
המימיך צוית בקר | ידעתה שחר מקמו
לאחז בכנפות הארץ | וינערו רשעים ממנה
תתהפך כחמר חותם | ויתיצבו כמו לבוש
וימנע מרשעים אורם | וזרוע רמה תשבר
הבאת עד נבכי ים | ובחקר תהום התהלכת
הנגלו לך שערי מות | ושערי צלמות תראה
התבננת עד רחבי ארץ | הגד אם ידעת כלה
אי זה הדרך ישכן אור | וחשך אי זה מקמו
כי תקחנו אל גבולו | וכי תבין נתיבות ביתו
ידעת כי אז תולד | ומספר ימיך רבים
הבאת אל אצרות שלג | ואוצרות ברד תראה
אשר חשכתי לעת צר | ליום קרב ומלחמה
אי זה הדרך יחלק אור | יפץ קדים עלי ארץ
מי פלג לשטף תעלה | ודרך לחזיז קלות
להמטיר על ארץ לא איש | מדבר לא אדם בו
להשביע שאה ומשאה | ולהצמיח מצא דשא
היש למטר אב | או מי הוליד אגלי טל
מבטן מי יצא הקרח | וכפר שמים מי ילדו
כאבן מים יתחבאו | ופני תהום יתלכדו
התקשר מעדנות כימה | או משכות כסיל תפתח
התציא מזרות בעתו | ועיש על בניה תנחם
הידעת חקות שמים | אם תשים משטרו בארץ
התרים לעב קולך | ושפעת מים תכסך
התשלח ברקים וילכו | ויאמרו לך הננו
מי שת בטחות חכמה | או מי נתן לשכוי בינה
מי יספר שחקים בחכמה | ונבלי שמים מי ישכיב
בצקת עפר למוצק | ורגבים ידבקו
התצוד ללביא טרף | וחית כפירים תמלא

ידעת השחר ז׳ ב׳ מלין בקרי קדמא נסיב מן תמנת וחילופי ב׳ יתיבות בתרא נסיב מן קדמא

לחזיז ב׳ בקריה ומלין וסמנהון ודרך לחזיז קולות ... מעדנות ב׳ חד ...
... יקות ט׳ בקריה וסמנהון ...
... שת ב׳ בקריה וסמנהון ...
בטוחות ב׳ בקריה וסמנהון ... ידבקו ב׳ וסמנהון ורגבים ידבקו איש באחיהו

ילדיו ג׳ בקריה מלה · וסמנהון וזאת אחר עשרי ילדיו · כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבו · מי יכין לערב צידו · חד כתיבה חד כבביתים · חד בכיעתים · תשויאות ד׳ בקריה · וסמנהון מלאתה תשויאות חן חן לה · סוכתו · תשואות נוגש · ירוק ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסמנהון ותביה הזב חס ואחר כל מל׳

כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב
מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל
הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר
תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה
תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה
יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו
מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח
אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה
ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע
יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש
היאבה רים עבדך אם ילין על אבוסך
התקשר רים בתלם עבתו אם ישדד עמקים אחריך
התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך
התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף
כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה
כי תעזב לארץ ביציה ועל עפר תחמם
ותשכח כי רגל תזורה וחית השדה תדושה
הקשיח בניה ללא לה לריק יגיעה בלי פחד
כי השה אלוה חכמה ולא חלק לה בבינה
כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו

שטה פתוחה

התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה
התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה
יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק
ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב
עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון
ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר
בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה
המבינתך יאבר נץ יפרש כנפו לתימן

ישדד ג׳ בקריה · וסמנהון כל היום יחרש · אפרים שלה מלמדה · אם ישדד עמקים אחריך · צואריו ה׳ בקריה · וסמנהון ויעמד הגוי · והגרי · התתן לסוס גבורה · ילין עי · אשפה ב׳ בקריה · וסמנהון ועיליב נשית אשפה מרכב · עליו תרנה אשפה ·

ובאשר ד׳ בקריה · וסמנהון ובאשר לא חפינתי בחרתם · ובאשר תליני אלין עמך · ובאשר חללים שם
הוא · ואפרוחיו · הרב ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ · וסמנהון הרוב רב עם ישראל · הרוב עם שדי · הרוב דברים מל׳
גאון ג׳ בקריה ומלין · וסמנהון גאון שבעת לחם · עדה נא גאון · לפני שבר גאון · וחד גאוה הגאון ודרך רע

אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו
סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה
משם חפר אכל למרחוק עיניו יביטו
ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא

ויען יהוה את איוב ויאמר
הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה

ויען איוב את יהוה ויאמר
הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי
אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף

ויען יהוה את איוב מנסערה ויאמר
אזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני
האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק
ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם
עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש
הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו
ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם
טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון
וגם אני אודך כי תושע לך ימינך
הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל
הנה נא כחו במתניו ואונו בשרירי בטנו
יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו
עצמיו אפיקי נחשה גרמיו כמטיל ברזל
הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו
כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם
תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה
יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי נחל

חבוש ג׳ בקריה · וסמנהון והיה יאור הלבנה · האנק דום · טמנם בעפר יחד · כבקר ג׳ דגשי׳ בקריה
וסמנהון ופרה ודוב תרעינה יחדו · ויתב ותלת · הנה נא בהמות אשר עשיתי · בול ב׳ בקריה וסמנהון
בירח בול · כי בול הרים ישאו לו · צאלים ב׳ בקריה · וסמנהון תחת צאלים ישכב · יסכהו צאלים צללו ·

בחכה ב׳ בקריה׳ וסימנהון כלו בחכה העלה יגרהו׳ תמשך לויתן בחכה׳ רכות ב׳ ומדלין בקריה׳ וסימנהון
ועיני ליאה רכות׳ אם ידבר אליך רכות׳ לעבד עולם ב׳ דסמיכין׳ וסימנהון הבאיש הבאיש בעמו
ישראל׳ תקחנו לעבד עולם׳ לית אכזר כי יעורנו כת׳ למדנחיי׳ ולמערביי יעירנו כתיב

הן יעשק נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו
בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף
תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו
התשים אגמן באפו ובחוח תקב לחיו
הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות
היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם
התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיך
יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים
התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו
שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף
הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו יטל
לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב
מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא
לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו
מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא
דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה
גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר
אחד באחד יגשו ורוח לא יבא ביניהם
איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו
עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר
מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו
מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן
נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא
בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה
מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט
לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית
משתו יגורו אלים משברים יתחטאו
משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה
יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה

יתיצב ב׳ בקריה׳ וסימנהון לפני מלכים יתיצב׳ ומי הוא לפני יתיצב׳ ערכו ג׳ בקריה׳ וסימנהון
וערכת הכסף׳ וחין ערכו׳ ואיש כערכו׳ באחיהו ד׳ בקריה׳ וסימנהון ביהודי אחיהו׳ ואיש
את אחיהו׳ ושמעו אחיהו׳ איש באחיהו ידבקו׳ יתפרדו ב׳ בקריה׳ וסימנהון ליש אובד
מבלי טרף׳ יתלכדו ולא יתפרדו׳ נפוח ב׳ בקריה׳ וסימנהון סיר נפוח אני רואה׳ כדוד נפוח ואגמן׳

העושו יגש חרבו ל׳ העשו לבלי חת ל׳ לקש ב׳ בקריה וסמנהון ובית עשו לקש לקש נהפכו לו אבני קלע׳
ידעתי ב׳ כת׳ ידעת וסמנהון ידעתי כי יעשה יה׳ ידעתי כי כל תוכל׳ ולא ארע ג׳ דסמיכן בקריה׳
וסמנהון לא אשב אלמנה ותני כער ולא ארע נפלאות ממני ולא אדע ולית דסותהון׳

לא יבריחנו בן קשת | לקש נהפכו לו אבני קלע
כקש נחשבו תותח | וישחק לרעש כידון
תחתיו חדודי חרש | ירפד חרוץ עלי טיט
ירתיח כסיר מצולה | ים ישים כמרקחה
אחריו יאיר נתיב | יחשב תהום לשיבה
אין על עפר משלו | העשו לבלי חת
את כל גבה יראה | הוא מלך על כל בני שחץ

ויען איוב את יהוה | ויאמר
ידעת כי כל תוכל | ולא יבצר ממך מזמה
מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי | ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע
שמע נא ואנכי אדבר | אשאלך והודיעני
לשמע אזן שמעתיך | ועתה עיני ראתך
על כן אמאס ונחמתי | על עפר ואפר

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל
אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה
כעבדי איוב ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב
והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי
עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב וילכו אליפז ה
התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא
יהוה את פני איוב ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף
יהוה את כל אשר לאיוב למשנה ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל
ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל הרעה
אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד
ויהוה ברך את אחרית איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת
אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות ויהי לו שבענה בנים ושלוש
בנות ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן
הפוך ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם

לשמע אזן ב׳ בקריה דסמיכן וסמנהון לשמע אזן ישמעו לי לשמע אזן שמעתיך׳ ואיוב ד׳
בקריה וסמנהון נח דניאל ואיוב וחבירו הבל יפצה פיהו ואיוב עבדי יתפלל׳ שבות ו׳ כתב׳ שבית׳
וסמנהון הנני שב את שבות אהלי יעקב איוב עילם סדום ג׳ בו וחד חלות הישתין את אחריך שבית׳
ויו׳ ו׳ בטע׳ בקריה וסמנהון המטיר חכמיה הטיל קולו שב ברך וכול ראש פסו׳ קשיטה ג׳ בקריה׳
וסמנהון חלקת השדה בחלקת השדה נזם זהב מראשיתו ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסמנהון איוב אחרית דבר׳

ושבע ג׳ בקריה׳ וסמניהון ויגוע יצחק וימת ויאסף׳ קצר ימים ושבע רגז׳ וימת איוב זקן ושבע ימים׳
משלי ד׳ בקריה׳ וסמניהון זכרניכם משלי אפר׳ משלי שלמה בן דוד׳ משלי שלמה תנינ׳ גם אלה לחכמים׳
ומוסר ה׳ בקריה׳ וסמניהון לדעת חכמה׳ יראת יי׳ מקור חיים׳ ומוסר שדי׳ אמת קנה ואל׳

נחלה בתוך אחיהם ויחי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות וימת איוב זקן ושבע ימים׃

סכום הפסוקים של ספר אל״ף ושבעים וחציו אשר קמטו׳

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל
לדעת חכמה ומוסר
להבין אמרי בינה
לקחת מוסר השכל
צדק ומשפט ומישרים
לתת לפתאים ערמה | לנער דעת ומזמה
ישמע חכם ויוסף לקח | ונבון תחבלות יקנה
להבין משל ומליצה | דברי חכמים וחידתם
יראת יהוה ראשית דעת | חכמה ומוסר אוילים בזו

שמע בני מוסר אביך | ואל תטש תורת אמך
כי לוית חן הם לראשך | וענקים לגרגרתך
בני אם יפתוך חטאים | אל תבא
אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם | נצפנה לנקי חנם
נבלעם כשאול חיים | ותמימים כיורדי בור
כל הון יקר נמצא | נמלא בתינו שלל
גורלך תפיל בתוכנו | כיס אחד יהיה לכלנו
בני אל תלך בדרך אתם | מנע רגלך מנתיבתם
כי רגליהם לרע ירוצו | וימהרו לשפך דם

כשאול ג׳ בקריה׳ וסמניהון אשר הרחיב כשאול׳ נבלעם כשאול׳ קשה כשאול קנאה׳
לכלנו ב׳ בקריה׳ וסמניהון הלא אב אחד לכלנו׳ כיס אחד יהיה לכלנו׳
לרע ד׳ פתחי׳ בקריה׳ וסמניהון האומרים׳ רגליהם׳ כי רגליהם לרע ירוצו׳

פתים ב׳ חס׳ וסמנהון עד מתי פתים תאהבו פתי׳ כי משובת פתים תהרגם׳ פחדכם ג׳ בקריה׳
וסמנהון פחדכם ומוראכם׳ אלעג בבוא פחדכם׳ בבוא כשואה׳ ודעת ה׳ בטע׳ וסמנהון לנפשך
שפתיך׳ לבינה׳ נבחר׳ צדיקים׳ בחרו ג׳ וסמנהון מכל אשר בחרו׳ לא חפצתי׳ ויראת יי׳

כי חנם מזרה הרשת | בעיני כל בעל כנף
והם לדמם יארבו | יצפנו לנפשתם
כן ארחות כל בצע בצע | את נפש בעליו יקח

חכמות בחוץ תרנה | ברחבות תתן קולה
בראש המיות תקרא | בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר
עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון | חמדו להם וכסילים ישנאו דעת
תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי | אודיעה דברי אתכם
יען קראתי ותמאנו | נטיתי ידי ואין מקשיב
ותפרעו כל עצתי | ותוכחתי לא אביתם
גם אני באידכם אשחק | אלעג בבא פחדכם
בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה | יאתה בבא עליכם צרה וצוקה
אז יקראנני ולא אענה | ישחרנני ולא ימצאנני
תחת כי שנאו דעת | ויראת יהוה לא בחרו
לא אבו לעצתי | נאצו כל תוכחתי
ויאכלו מפרי דרכם | וממעצתיהם ישבעו
כי משובת פתים תהרגם | ושלות כסילים תאבדם
ושמע לי ישכן בטח | ושאנן מפחד רעה

בני אם תקח אמרי | ומצותי תצפן אתך
להקשיב לחכמה אזנך | תטה לבך לתבונה
כי אם לבינה תקרא | לתבונה תתן קולך
אם תבקשנה ככסף | וכמטמונים תחפשנה
אז תבין יראת יהוה | ודעת אלהים תמצא
כי יהוה יתן חכמה | מפיו דעת ותבונה
וצפן לישרים תושיה | מגן להלכי תם
לנצר ארחות משפט | ודרך חסידו ישמר
אז תבין צדק ומשפט | ומישרים כל מעגל טוב
כי תבוא חכמה בלבך | ודעת לנפשך ינעם

להצילך ג׳ בקריה׳ וסמנהון כי יי׳ אלהיך׳ מדרך רע׳ מאשה זרה׳ ישובון ו׳ בקריה׳ וסמנהון
כהעינר שמים ולא יהיה׳ וחבירו׳ ופדויי יי׳ ישובון׳ וחבריו׳ ופליטי חרב ישובון׳ לכן יתנם כעת יולדה׳
יעבדון תסתיר פניך יבהלון׳ ויגל אזנם למוסר ויאמר׳ כל באיה לא ישובון׳ ולא ישיגו ארחות

מְזִמָּה תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ תְּבוּנָה תִנְצְרֶכָּה
לְהַצִּילְךָ מִדֶּרֶךְ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת
הַעֹזְבִים אָרְחוֹת יֹשֶׁר לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי־חֹשֶׁךְ
הַשְּׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע יָגִילוּ בְּתַהְפֻּכוֹת רָע
אֲשֶׁר אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים וּנְלוֹזִים בְּמַעְגְּלוֹתָם
לְהַצִּילְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה ג׳
הַעֹזֶבֶת אַלּוּף נְעוּרֶיהָ וְאֶת־בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכֵחָה
כִּי שָׁחָה אֶל־מָוֶת בֵּיתָהּ וְאֶל־רְפָאִים מַעְגְּלֹתֶיהָ
כָּל־בָּאֶיהָ לֹא יְשׁוּבוּן וְלֹא יַשִּׂיגוּ אָרְחוֹת חַיִּים ׳
לְמַעַן תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאָרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר
כִּי־יְשָׁרִים יִשְׁכְּנוּ־אָרֶץ וּתְמִימִים יִוָּתְרוּ בָהּ
וּרְשָׁעִים מֵאֶרֶץ יִכָּרֵתוּ וּבוֹגְדִים יִסְּחוּ מִמֶּנָּה

בְּנִי תּוֹרָתִי אַל־תִּשְׁכָּח וּמִצְוֹתַי יִצֹּר לִבֶּךָ
כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ
חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־יַעַזְבֻךָ קָשְׁרֵם עַל־גַּרְגְּרוֹתֶךָ כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ
וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל־טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם ט׳

בְּטַח אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבֶּךָ וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן
בְּכָל־דְּרָכֶיךָ דָעֵהוּ וְהוּא יְיַשֵּׁר אֹרְחֹתֶיךָ
אַל־תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ יְרָא אֶת־יְהוָה וְסוּר מֵרָע
רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ
כַּבֵּד אֶת־יְהוָה מֵהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל־תְּבוּאָתֶךָ
וְיִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע וְתִירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ ב׳

מוּסַר יְהוָה בְּנִי אַל־תִּמְאָס וְאַל־תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ
כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהַב יְהוָה יוֹכִיחַ וּכְאָב אֶת־בֵּן יִרְצֶה ג׳ פת קטן
אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה
כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר־כָּסֶף וּמֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ ד׳

ואדם ט׳ בקריה׳ וסמנהון ואדם אין׳ אוקיר׳ עליה בראתי׳ יגוע׳ ומצאת חן בעיני אלהים ואדם׳
ואדם ביקר קדמאה׳ יפיק תבונה׳ מיי׳ מצעדי גבר׳ שבע ב׳ בקריה׳ וסמנהון שבע גדול בכל
ארץ מצרים׳ וימלאו אסמיך שבע׳ את ג׳ פת קטן בטע׳ וסמנהון את גאון יעקב׳ את אדם
נצרים׳ כי את אשר יאהב יי׳ יוכיח׳
סחרה ד׳ בקריה׳ וסמנהון והיה סחרה ואתננה ב׳ בו׳
כי טוב סחרה מסחר כסף׳ טעמה כי טוב׳ ולית דכותהון בקריה כוליה׳

ינחלו ג בקריה · וסמנהון לשמות מטות איש כפי נחלתו · כבוד חכמים ינחלו : מרים ג בקריה · וסמנהון
כספית אשתי חכימייה וראשייה · מוסר יב פתח · וסמנהון ובחבריתו · ובאחת · מאהביך · במתניהם ·
כלמתי · השכל · שמע · שמעו · וכעכס · ולץ · יתאן · ענוה · וכל דסמיך לאדבריה דכותהון פת ·

מפנינים ך

יקרה היא מפנינים · וכל חפציך לא ישוו בה
ארך ימים בימינה · בשמאולה עשר וכבוד
דרכיה דרכי נעם · וכל נתיבותיה שלום
עץ חיים היא למחזיקים בה · ותמכיה מאשר

יהוה בחכמה יסד ארץ · כונן שמים בתבונה
בדעתו תהומות נבקעו · ושחקים ירעפו טל
בני אל ילזו מעיניך · נצר תשיה ומזמה
ויהיו חיים לנפשך · וחן לגרגרתיך
אז תלך לבטח דרכך · ורגלך לא תגוף
אם תשכב לא תפחד · ושכבת וערבה שנתך
אל תירא מפחד פתאם · ומשאת רשעים כי תבא
כי יהוה יהיה בכסלך · ושמר רגלך מלכד
אל תמנע טוב מבעליו · בהיות לאל ידיך לעשות
אל תאמר לרעיך לך ושוב · ומחר אתן ויש אתך
אל תחרש על רעך רעה · והוא יושב לבטח אתך
אל תריב עם אדם חנם · אם לא גמלך רעה
אל תקנא באיש חמס · ואל תבחר בכל דרכיו
כי תועבת יהוה נלוז · ואת ישרים סודו
מארת יהוה בבית רשע · ונוה צדיקים יברך
אם ללצים הוא יליץ · ולעניים יתן חן
כבוד חכמים ינחלו · וכסילים מרים קלון

שמעו בנים מוסר אב · והקשיבו לדעת בינה
כי לקח טוב נתתי לכם · תורתי אל תעזבו
כי בן הייתי לאבי · רך ויחיד לפני אמי
וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך · שמר מצותי וחיה
קנה חכמה קנה בינה אל תשכח · ואל תט מאמרי פי
אל תעזבה ותשמרך · אהבה ותצרך

בי ב בטע בספר · וסמנהון משובת לבינה · שחה · ארך · ואהב · סחרה · תועבת · לקח · ישני · נפת · נכח
נר · בער · איש · שבע · טוב · גחלים · לעולם · בער · מין

תרף ג̇ בקריה · וסמנהון אל תרף מעבדיך · מעשי ידיך אל תרף · במוסר אל תרף · ודעת ה̇ בטע̇ בספ̇ ·
וסמנהון לנפשך ינעם · ודעת שפתיך ינצרו · לבינה נבחר · צדיקים · חדה ה̇ בקריה · וסמנהון ועין חדה
קח לך חרב חדה · ולשונם חרב חדה · ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות · וישם פי כחרב חדה ·

ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה
סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה
תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך
שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים
בדרך חכמה הריתיך הדרכתיך במעגלי ישר
בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל
החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך
בארח רשעים אל תבוא ואל תאשר בדרך רעים
פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבר
כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו
כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו
וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום
דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו
בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך
אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך
כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא
מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים
הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך
עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך
פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו
אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע

בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך
לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו
כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות
רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו
ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא

תדע

אילת ג בקריה וסמנהון כרגס אילת בשדה ידעת למנצח על אילת השחר אילת אהבים ויעלת חן
ולמה ה' ר״פ פסוק בקריה וסמנהון ולמה תבאון ולמה לא שמעת בקולי ולמה תכבדו את
לבבכם ולמה כרחם הורתני ולמה תשגה בני בזרה ולית דכותהון

ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי
הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה
פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי
פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי
ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי
ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה
שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך
יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך
יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך
אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד
ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה
כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס
עוונתיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה

בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך
נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך
עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך
אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך
הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש

לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם
אשר אין לה קצין שטר ומשל
תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה
עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב

עוונותיו ד' מל בלישנ' וסמנהון וכיניאתו עון עון את עון עבדך דדברי הימים הן בעוון חוללתי
עוונתיו ילכדנו את הרשע כצבי ב בקריה וסמנהון והיה כצבי מדח הנצל כצבי מיד
יקוש ב בקריה וסמנהון מפח יקוש וכצפור מיד יקוש

קדמיה כמהלך ראשך ומחסרך · בתרא מתהלך רישך ומחסרך · וסמנהון שבתך ומשענתך
מרה ה׳ חס׳ בקריה · וסמנהון אלוני מרה · בנינו זה סורר ומרה · ישראל מרה מאד · ולית יהיו׳ קרץ בעינ
שנא ה׳ בקריה · וסמנהון שש הנה שנא יי׳ · מצבה אשר שנא · תועבת יי׳ שנא · אבשלום · כי שנא שלח

ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן

אדם בליעל איש און הולך עקשות פה
קרץ בעינו מולל ברגלו מרה באצבעתיו
תהפכות בלבו חרש רע בכל־עת מדינים ישלח
על־כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא

שש־הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו
עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם־נקי
לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה
יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים

נצר בני מצות אביך ואל־תטש תורת אמך
קשרם על־לבך תמיד ענדם על־גרגרתך
בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך
כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה
אל־תחמד יפיה בלבבך ואל־תקחך בעפעפיה
כי בעד־אשה זונה עד־ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד
היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה
אם־יהלך איש על־הגחלים ורגליו לא תכוינה
כן הבא אל־אשת רעהו לא ינקה כל־הנגע בה
לא־יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב
ונמצא ישלם שבעתים את־כל־הון ביתו יתן
נאף אשה חסר־לב משחית נפשו הוא יעשנה
נגע־וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה
כי־קנאה חמת־גבר ולא־יחמול ביום נקם
לא־ישא פני כל־כפר ולא־יאבה כי תרבה־
שחד :

לרוץ ג׳ קמ׳ בקריה · וסמנהון לרוץ בית לחם · לרוץ ארח · רגלים ממהרות לרוץ · ותורה ה׳ בקריה ·
וסמנהון הוה על הוה · ישמרו · עדות · מצוה · ומצוות · ובגדיו ד׳ בקריה · וסמנהון וקדש הוא ובגדיו
ובניו ובגדיו לית יתרים · קדשים · ובגדיו לא תשרפנה · ולא יחמול ד׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון
וספו עליו · כי קנאה · ואחרי כן · וישלך עליו · ויחמול ד׳ מלאי בקריה · וסמנהון דעל כן וירק חרבו ·
ורעיהם לא יחמול עליהם · כי קנאה חמת גבר ולא יחמול

כאישון ג׳ ומלא׳ וסמנהון יצרנה ותורתי שמרני׳ אחותי את ב׳ דסמיכין בקריה׳ וסמנהון אמרי נא
אחותי את׳ אמר לחכמה אחתי את׳ הומיה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסמנהון עיר הומיה קריה עליזה׳ אשת כסילות
הומיה׳ המיה היא וסררה׳ קדמאה מל׳ והחזיקה ב׳ בקריה׳ וסמנהון והחזיקה במבשיו׳ והחזיקה בו ונשקה לו

7 בני שמר אמרי | ומצותי תצפן אתך
שמר מצותי וחיה | ותורתי כאישון עיניך
קשרם על אצבעתיך | כתבם על לוח לבך
אמר לחכמה אחתי את | ומדע לבינה תקרא
לשמרך מאשה זרה | מנכריה אמריה החליקה
כי בחלון ביתי | בעד אשנבי נשקפתי
וארא בפתאים אבינה בבנים | נער חסר לב
עבר בשוק אצל פנה | ודרך ביתה יצעד
בנשף בערב יום | באישון לילה ואפלה
והנה אשה לקראתו | שית זונה ונצרת לב
המיה היא וסררת | בביתה לא ישכנו רגליה
פעם בחוץ פעם ברחבות | ואצל כל פנה תארב
והחזיקה בו ונשקה לו | העזה פניה ותאמר לו
זבחי שלמים עלי | היום שלמתי נדרי
על כן יצאתי לקראתך | לשחר פניך ואמצאך
מרבדים רבדתי ערשי | חטבות אטון מצרים
נפתי משכבי | מר אהלים וקנמון
לכה נרוה דדים עד הבקר | נתעלסה באהבים
כי אין האיש בביתו | הלך בדרך מרחוק
צרור הכסף לקח בידו | ליום הכסא יבא ביתו
הטתו ברב לקחה | בחלק שפתיה תדיחנו
הולך אחריה פתאם כשור אל טבח | וכעכס אל מוסר אויל
עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח | ולא ידע כי בנפשו הוא

ועתה בנים שמעו לי | והקשיבו לאמרי פי
אל ישט אל דרכיה לבך | אל תתע בנתיבותיה
כי רבים חללים הפילה | ועצמים כל הרגיה
דרכי שאול ביתה | ירדות אל חדרי מות
הלא חכמה תקרא | ותבונה תתן קולה

ותאמר ה׳ פת׳ בקריה׳ וסמנהון ותרד׳ ותתפלל חנה ותאמר׳ ותסתר׳ ותסתר׳ והחזיקה בו בתריאה מלעיל
לקראתך ד׳ וחס׳ וסמנהון וגם הנה הוית הילך׳ פן בחרב אצא׳ כאשר הפך איש׳ על כן יצאתי לקראתך
מרבדים ב׳ בקריה׳ וסמנהון מרבדים רבדתי ערשי׳ מרבדים עשתה לה דדים ד׳ ג׳ חס׳ וחד מל׳
וסמנהון ויבאו אליה׳ ויפרשו כנפי׳ לכה נרוה דדים׳ לגני בחרים מל׳ יפלח ב׳ וסמנהון יפלח כליותי
ולא יחמול׳ עד יפלח חץ כבדו׳ ועצמים ג׳ חס׳ וסמנהון כל הרגיה

נצבה ב׳ בקריה · וסימנהון והנה חכמה יתלונה וגם נצבה · בראש מרומים עלי דרך · אישים ג׳ בקריה ומל׳
וסימנהון נבזה וחדל אישים · את אדשים פעלי און · אליכם אישים אקרא · ישרו ב׳ בקריה וסימנהון
למשפט · בי שרים ישרו · יאהב ב׳ בקריה חד קמ׳ וחד פת׳ · וסימנהון לך אהב אשה · אני אהביה אהב

בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה
ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה
אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם
הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב
שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים
כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע
בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש
כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת
קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר
כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה
אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא
יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי
לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה
בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק
בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי ארץ צדק
אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני
עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה
טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר
בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט
להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא

יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז
מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ
באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים
בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי
עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל
בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על פני תהום
באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום
בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ

ימצאונני ב׳ בקריה · וסימנהון ישחרונני ולא ימצאונני · ומשחרי ימצאנני · להנחיל ג׳ בקריה וסימנהון
נחלות שוממות · להנחיל אהבי יש · נכבדי ג׳ בקריה וסימנהון ולהקהיל כל נכבדי · בנסבה נכבדי · באין מעינות
חוללתי ג׳ בקריה וסימנהון באין תהומות חוללתי · בטרם הרים הטבעו · לפני גבעות · הטבעו ב׳ בקריה
וסימנהון על מה אדניה הטבעו · בטרם הרים הטבעו · וחוצות ב׳ בקריה · וסימנהון וחוצות יתשים לך
ברמשק · עד לא עשה ארץ וחוצות · ולית דכותהון בקריה מליה

ואשרי ב̇ בקריה ׳ וסמנהון אשרי אנשיך ואשרי עבדיך ׳ ואשרי דרכי ישמרו ׳ תפרעו ב̇ בקריה ׳ וסמנהון
ויאשימים אל תפרעו וחכמו ואל תפרעו יום יום ז̇ בקריה דסמיכין ׳ וסמנהון כדברה אל יוסף יום
ילקטון יום יום ׳ ואתי יום יום ידרשון ׳ לשלמי נדרי ׳ אשרי אדם שמע לי ׳ ואהיה אצלו ׳ ברוך יי̇ יום יום ׳

ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל עת
משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם

ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו
שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו
אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי
כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה
וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות

חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה
טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה
שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת
מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו
לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי
עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה
יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו
אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך
תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח

תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה
כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים
אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא
אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה
וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת
לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם
מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו
מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם
ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול
קראיה

עמודיה ד̇ ג̇ מל̇ וחד חס ׳ וסמנהון קלעי החצר ׳ כמוגים ׳ חכמות בנתה ׳ המרגוז ׳ לרשע ה̇ בקריה
וסמנהון לרשע רע ׳ אמר לרשע צדיק אתה ׳ ומוכיח לרשע מומו ׳ להשיב ׳ ושבתם וראיתם בין צדיק
הומיה ג̇ ב̇ חס וחד מל̇ ׳ וסמנהון תשאות מליאה עיר הומיה ׳ הומיה היא וסוררת ׳ אשת כסילות הומיה
מרמי ג̇ ב̇ חס וחד מל̇ ׳ וסמנהון על מרומי שדה ׳ על כסא מרמי קרת ׳ על גפי מרמי קרת ׳ קדמיא מל̇ ׳
יסר ג̇ חס בקריה ׳ וסמנהון והיה מדי עברו יסר ׳ מי פתי יסר הנה ׳ ותכרז ׳ ושאר מלאי ׳

משלי שלמה ג׳ דסמיכין וסמנהון בן דוד ׳ בן חכם ׳ גם אלה ׳ רשע יו׳ בקריה וסמנהון מרשעים ׳ באוצרות ׳ חרינובות ׳ החכמים קם ׳ חרשתם ׳ האזכה ׳ ועומה ׳ כי לחמו ׳ ותועבת ׳ לא יועילו ׳ תועבת ׳ ולבלכת ׳ רשעי כסל ׳ ימלט ׳ חפץ ׳ ותשנא רשע ׳ מדוד ׳ ראש ג׳ כת׳ כן וסמנה כבשת ׳ עשיר ׳ עשה כף ׳

משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו

לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות

לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף

ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר

אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש

ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס

זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב

חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט

הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע

קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט

מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס

שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה

בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב

חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה

הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם

פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת

ארח לחיים שומר מוסר ועזב תוכחת מתעה

מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל

ברב דברים לא יחדל פשע וחושך שפתיו משכיל

כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט

שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו

ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה

כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה

מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן

כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם

כחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו

יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה

תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד

מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און

[illegible]

קרבה ב׳ חס׳ וסמנהון הנה נא העיר הזאת קרבה ׳ ופי אויל מחתה קרבה ׳ מתעה ב׳ וסמנהון ויסן מתעה על ׳ ועזב תוכחת מתעה ׳ כמעט ב׳ וסמנהון כמעט שכב אחד ׳ דין פת׳ לב רשעים כמעט ׳ דין קמץ ׳ לעינים ד׳ וסמנהון וכי תהיה הוא לעינים ׳ יראה לעינים ׳ וכעשן לעינים ׳ וטוב לעינים מהלך ׳ ב׳ קמ׳ ואתפת׳ וא׳ בינוני ׳

צדקת ה̇ בקריה · וסמנהון ודרית ראשית · ל̇ כ̇ פ̇ שׂ ס̇ · תצילם · ורשע · צדקת תמים תישר דרכו · צדקת ישרים
תצילם · ונאמן ב̇ בקריה · וסמנהון ונאמן ביתך וממלכתך · ונאמן רוח מכסה דבר · ירוע ב̇ מ̇ל̇
בקריה · וסמנהון ורעה כסילים ירוע · רע ירוע כי ערב זר · ולית דכותהון

צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ
פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת
שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות
מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו
בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה
תמת ישרים תנחם וסלף בגדים ישדם
לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות
צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע
צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו
במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה
צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו
בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו
בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה
בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס
בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש
הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר
באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ
רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח
אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר
גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי
רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת
כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו
תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך
יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט
נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם
תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה
יש מפזר ונוסף עוד וחשך מישר אך למחסור
נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא
מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר

גומל ב̇ בקריה · וסמנהון ובוסר גומל · גומל נפשו איש חסד · שכר ב̇ בקריה · וסמנהון כל עשה
שכר אתגמי נפש · וזרע צדקה שכר אמת · מונע ב̇ בקריה · וסמנהון ואררו מונע חרבו · מונע
בר יקבהו לאום · וברכה ב̇ בקריה · וסמנהון וברכה והיית העניתותי · וברכה לראש משביר ·
ונוסף ג̇ בקריה וסמנהון גם הוית · על נחלת · יש מפזר ונוסף · ב̇ מנהון קמ̇ ווזד פת̇ וחד קמין

תבואנו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון מצודת רשע. היא תבואתו מל׳ ודרש רעה תבואנו חס׳ כל יד עמל
ישלם ג׳ ב׳ קמי׳ וחד פת׳ וסמנהון הן צדיק בארץ בז לדבר לך דמיה תהלה טוב ה׳ בטע׳ בספר
וסמנהון יפיק רצון מיי׳ ינחיל בני בנים לשבת טוב שבת שבת ולית דכותהון בטע׳ בספ׳

שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו
בטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו
עכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב
פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם
הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא
אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער
טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע
לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט
אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה
מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה
דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם
הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד
לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז
טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם
יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי
עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים חסר לב
חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן
בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק
מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו
דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם
אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום
יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה
יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא
שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר
מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה
לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע
תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו
אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת
יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס

יפיק ג׳ וסמנהון יחזקים ולית יפיק ויתדם יפיק תבונה טוב יפיק רצון ירשיע ה׳ בקריה וסמנהון
ובכל אשר יפנה ירשיע טוב יפיק את אמנם נקי והוא [illegible]
לבוז ב׳ בקריה וסמנהון פן נהיה לבוז ונעוה לב יהיה לבוז ותרויהון מלרע ג׳ כת׳ ישוב וקרין
ישיב וסמנהון ישיב הרע לשררי ישוב כת׳ וגמול ידי אדם ישיב לו ישוב כת׳ התאמין בו כי ישיב
זרעך ישוב כת׳ ארגיעה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון ארגיעה ארוצנו לשון שקר ארגיעה לשון

לא שמע ה בקריה דסמיכין וסמנהון והוזנן לא שמע ודוית כל ישראל דמלכים וכל
ישראל דדברי הימים בן חכם מוסר אב כפר נפש איש עשרו

דאגה בלב איש ישחנה | ודבר טוב ישמחנה
יתר מרעהו צדיק | ודרך רשעים תתעם
לא יחרך רמיה צידו | והון אדם יקר חרוץ
בארח צדקה חיים | ודרך נתיבה אל מות

בן חכם מוסר אב | ולץ לא שמע גערה
מפרי פי איש יאכל טוב | ונפש בגדים חמס
נצר פיו שמר נפשו | פשק שפתיו מחתה לו
מתאוה ואין נפשו עצל | ונפש חרצים תדשן
דבר שקר ישנא צדיק | ורשע יבאיש ויחפיר
צדקה תצר תם דרך | ורשעה תסלף חטאת
יש מתעשר ואין כל | מתרושש והון רב
כפר נפש איש עשרו | ורש לא שמע גערה
אור צדיקים ישמח | ונר רשעים ידעך
רק בזדון יתן מצה | ואת נועצים חכמה
הון מהבל ימעט | וקבץ על יד ירבה
תוחלת ממשכה מחלה לב | ועץ חיים תאוה באה
בז לדבר יחבל לו | וירא מצוה הוא ישלם
תורת חכם מקור חיים | לסור ממקשי מות
שכל טוב יתן חן | ודרך בגדים איתן
כל ערום יעשה בדעת | וכסיל יפרש אולת
מלאך רשע יפל ברע | וציר אמונים מרפא
ריש וקלון פורע מוסר | ושומר תוכחת יכבד
תאוה נהיה תערב לנפש | ותועבת כסילים סור מרע
הלוך את חכמים וחכם | ורעה כסילים ירוע
חטאים תרדף רעה | ואת צדיקים ישלם טוב
טוב ינחיל בני בנים | וצפון לצדיק חיל חוטא
רב אכל ניר ראשים | ויש נספה בלא משפט
חושך שבטו שונא בנו | ואהבו שחרו מוסר

באה יא בטע וסמנהון שלום ארחות לנעריה מעשיהם שמועה ויקם יונה מגדל
משפחות תוחלת וכזה הנביאה באה אל המלך בערב היא באה וכל מלכים ויחזקיה
דכוותהון מלרע בר מן ב מלעל וסמנהון והשמועה באה עד יותב באה הצפירה אליך
נהיה ח קמצ וסמנהון מיתת תבלו וחברו ונהיה שבר ואשתלחה תאוה
נר ח בקריה וסמנהון ולבניו לכם ולבני רשים רשעים בתריה חד ולא יכבה [illegible]

תחסר ג ב קמ וחד פת וסמנהון וצפחת השמן לא תחסר · ובטן רשעים תחסר · לא תחסר כל בה ·
חכמות ב הת · וסמנהון שרותיה תענינה · חכמות נשים · בידיה ג בקריה ומל · וסמנהון ומל
ותשה חכמת לב · חכמות נשים בנתה ביתה · פרשה ציון בידיה ויתן מוקם לו ·

צדיק אכל לשבע נפשו | ובטן רשעים תחסר

חכמות נשים בנתה ביתה | ואולת בידיה תהרסנו
הולך בישרו ירא יהוה | ונלוז דרכיו בוזהו
בפי אויל חטר גאוה | ושפתי חכמים תשמורם
באין אלפים אבוס בר | ורב תבואות בכח שור
עד אמונים לא יכזב | ויפיח כזבים עד שקר
בקש לץ חכמה ואין | ודעת לנבון נקל
לך מנגד לאיש כסיל | ובל ידעת שפתי דעת
חכמת ערום הבין דרכו | ואולת כסילים מרמה
אוילים יליץ אשם | ובין ישרים רצון
לב יודע מרת נפשו | ובשמחתו לא יתערב זר
בית רשעים ישמד | ואהל ישרים יפריח
יש דרך ישר לפני איש | ואחריתה דרכי מות
גם בשחוק יכאב לב | ואחריתה שמחה תוגה
מדרכיו ישבע סוג לב | ומעליו איש טוב
פתי יאמין לכל דבר | וערום יבין לאשרו
חכם ירא וסר מרע | וכסיל מתעבר ובוטח
קצר אפים יעשה אולת | ואיש מזמות ישנא
נחלו פתאים אולת | וערומים יכתרו דעת
שחו רעים לפני טובים | ורשעים על שערי צדיק
גם לרעהו ישנא רש | ואהבי עשיר רבים
בז לרעהו חוטא | ומחונן ענוים אשריו
הלוא יתעו חרשי רע | וחסד ואמת חרשי טוב
בכל עצב יהיה מותר | ודבר שפתים אך למחסור
עטרת חכמים עשרם | אולת כסילים אולת
מציל נפשות עד אמת | ויפח כזבים מרמה
ביראת יהוה מבטח עז | ולבניו יהיה מחסה
יראת יהוה מקור חיים | לסור ממקשי מות

וסמנהון יאשר נחלו · כי בנות מנשה · אך שקר נחלו · פתאים · וחד ונחלו לעולם · יכתרו ב וסמנהון כי
יכתרו צדיקים · יכתירו דעת · על שערי ב · וסמנהון ועמד השערים · שחו רעים לפני טובים

מריים ג בקריה וסמנהון כל מריים יתרומת כסף · וכסילים מרים קלון וקוצר רוח מרים אולת · וחד כבודו ומריס
ראשי · בשרים ב חד ולשני וסמנהון אף כי לעבד · חיי בשרים לב מרפא · תרומם ב בקריה
וסמנהון על כן לא תרומם · צדקה תרומם גוי · חד מנהון מליא וחד מנהון חסר ולית דכותהון

ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון
ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת
חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה
עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון
ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק
בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע
צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת
רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש
מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף
לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת
בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים
מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח
אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם
בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת
שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן
זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו
תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב
מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות
שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם
לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך
לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה
לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת
כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד
טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו
טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו
איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב
דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה

בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו

רצון ג בקריה וסמנהון רצון יראיו יעשה · רצון מלך לעבד משכיל · רצון מלכים שפתי צדק וחד
ורצון שכני סנה וסמנהון מליא · וטובים ג בקריה וסמנהון גדלים וטובים · צדיקים · צפות
רעים וטובים · ב כסיל בן ולית קורין וסמנהון ימנך לנו · יתן · ופני כסילים ירעה אולת · מנהון
בן ירדמות · ושנא כן נה ימין כן המערך · מענה ג וחד כמענה וסמנהון שמחה לאיש במענה פיו
לאדם מערכי לב · סללה ב חד חס וחד מל · וסמנהון דרך לא סללה · וארח ישרים סללה

מטה ג סו פסו ב דגש וחד רפי וסמנהון ואתה תרד משאול מטה רפה שבריה כי מטה יחיה יח
בקריה וסמנהון ולו ישמעאל תמינא תגע משמו ויענך ב בו ויאמר בעקבה בגשד פשעו
[illegible]

ארח שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת
הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום
שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב
ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה
בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה
תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם
עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה
לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות
רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע
מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם
אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין
פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב
יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה
לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון
כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה
גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך
כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה
תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה
בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע
ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו
טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט
לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו
קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו
פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס
תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא
רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב
חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש
קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף

שמעת ה בקריה וסמנהון ורבקה שומעת ורבקה ומלכת שבא אזן אזן וחד מוכיח חכם על אזן
ומיי ד בקריה וסמנהון מערכי לב מחיק ביתוהן מבקשים מענה כמענה ב וסמנהון שמחה
לאיש כמענה פיו כי יתן לאדם לאדם מערכי לב מחשבתיך ג חס בקריה וסמנהון נפלאותיך
ומחשבתיך מאד עמקו ויכנו מחשבתיך יכפר ד חסר וסמנהון ולאחרין לית יכפר אם יכפר העון
[illegible]

גבה וגבה והגבה כולהון חסרי׳ גבה ג׳ וחסרי׳ וסמנהון וריתיתי לבות תליא יתלוה גבר שמים
ולפני כשלון גבה רוח ׳ וחד והגבה תמיה אחת׳ ומרפא ג׳ בקריה וסמנהון ורוחה להם
ורפאתם ימות דבש ג׳ נונן זערן וסמנהון ונמושכן ונרגן מפריד אלוף ׳נטע ארן

מסלת ישרים סור מרע | שמר נפשו נצר דרכו
לפני שבר גאון | ולפני כשלון גבה רוח
טוב שפל רוח את עניים | מחלק שלל את גאים
משכיל על דבר ימצא טוב | ובטח ביהוה אשריו
לחכם לב יקרא נבון | ומתק שפתים יסיף לקח
מקור חיים שכל בעליו | ומוסר אוילים אולת
לב חכם ישכיל פיהו | ועל שפתיו יסיף לקח
צוף דבש אמרי נעם | מתוק לנפש ומרפא לעצם
יש דרך ישר לפני איש | ואחריתה דרכי מות
נפש עמל עמלה לו | כי אכף עליו פיהו
איש בליעל כרה רעה | ועל שפתו כאש צרבת
איש תהפכות ישלח מדון | ונרגן מפריד אלוף
איש חמס יפתה רעהו | והוליכו בדרך לא טוב
עצה עיניו לחשב תהפכות | קרץ שפתיו כלה רעה
עטרת תפארת שיבה | בדרך צדקה תמצא
טוב ארך אפים מגבור | ומשל ברוחו מלכד עיר
בחיק יוטל את הגורל | ומיהוה כל משפטו
טוב פת חרבה ושלוה בה | מבית מלא זבחי ריב
עבד משכיל ימשל בבן מביש | ובתוך אחים יחלק נחלה
מצרף לכסף וכור לזהב | ובחן לבות יהוה
מרע מקשיב על שפת און | שקר מזין על לשון הות
לעג לרש חרף עשהו | שמח לאיד לא ינקה
עטרת זקנים בני בנים | ותפארת בנים אבותם
לא נאוה לנבל שפת יתר | אף כי לנדיב שפת שקר
אבן חן השחד בעיני בעליו | אל כל אשר יפנה ישכיל
מכסה פשע מבקש אהבה | ושנה בדבר מפריד אלוף
תחת גערה במבין | מהכות כסיל מאה
אך מרי יבקש רע | ומלאך אכזרי ישלח בו
פגוש דב שכול באיש | ואל כסיל באולתו

ג׳ נונן זערן וסמנה בטע ארן ונמושכן ונרגן מפריד אלוף וחד חלוק רבת משפטן דוידכו משה

משפטו ׳ בקריה׳ וסמנהון ואיש ואשיה לית יהיה דוד׳ ויתרנון על משפטו ושבי אדום׳ בקשו יתה יי׳
צדרך׳ בחיק יוטל את הגורל ׳ יחלק ב׳ בקריה ׳ וסמנהון וכסת נקי יחלק׳ ובתוך אחים יחלק נחלה
נאוה ד׳ בקריה ׳ וסמנהון לישרים נאוה תהלה׳ כי נעים נאוה תהלה׳ לית נאוה לכסל ׳שפת יתר חדואה

תמוש ג בקריה וסמנהון יהל נא תמוש מזה תמיש כת׳ תמוש היתה כלה׳ לא תמוש רעה תמיש מינך׳
הריב ב׳ ומל׳ וסמנהון ועמדו שני האנשים׳ ולפני התגלע הריב הרע ה בקריה׳ וסמנהון ואם הרע
הרעו׳ חדלו הרע׳ גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע׳ בכל עת אהב הרע׳ וכל הרע לא איש מינך׳ וחד והרע הרעותי׳

משיב רעה תחת טובה — לא תמיש רעה מביתו
פוטר מים ראשית מדון — ולפני התגלע הריב נטוש
מצדיק רשע ומרשיע צדיק — תועבת יהוה גם שניהם
למה זה מחיר ביד כסיל — לקנות חכמה ולב אין
בכל עת אהב הרע — ואח לצרה יולד
אדם חסר לב תקע כף — ערב ערבה לפני רעהו
אהב פשע אהב מצה — מגביה פתחו מבקש שבר
עקש לב לא ימצא טוב — ונהפך בלשונו יפול ברעה
ילד כסיל לתוגה לו — ולא ישמח אבי נבל
לב שמח ייטב גהה — ורוח נכאה תיבש גרם
שחד מחיק רשע יקח — להטות ארחות משפט
את פני מבין חכמה — ועיני כסיל בקצה ארץ
כעס לאביו בן כסיל — וממר ליולדתו
גם ענוש לצדיק לא טוב — להכות נדיבים על ישר
חושך אמריו יודע דעת — יקר רוח איש תבונה
גם אויל מחריש חכם יחשב — אטם שפתיו נבון
18 לתאוה יבקש נפרד — בכל תושיה יתגלע
לא יחפץ כסיל בתבונה — כי אם בהתגלות לבו
בבוא רשע בא גם בוז — ועם קלון חרפה
מים עמקים דברי פי איש — נחל נבע מקור חכמה
שאת פני רשע לא טוב — להטות צדיק במשפט
שפתי כסיל יבאו בריב — ופיו למהלמות יקרא
פי כסיל מחתה לו — ושפתיו מוקש נפשו

דברי נרגן כמתלהמים — והם ירדו חדרי בטן
גם מתרפה במלאכתו — אח הוא לבעל משחית

מגדל עז שם יהוה — בו ירוץ צדיק ונשגב
הון עשיר קרית עזו — וכחומה נשגבה במשכיתו

נפרד ב׳ בקריה׳ וסמנהון וחבר הקני נפרד׳ לתאוה יבקש נפרד בבוא רשע בבוא זדון על
שנים׳ בבוא הזיפים על שלשה׳ דברי נרגן כמתלהמים ב׳ דסמיכן׳ וסמנהון דברי נרגן כמתלה׳
וחברו דכסף סיגים ונשגב ד׳ קמ׳ וסמנהון הזכירו כי נשגב שמו לבדו׳ שוכן׳ יהללו
את שם יי׳ כי נשגב שמו לבדו מגדל עוז שם יי׳ בו ירוץ צדיק ונשגב׳

ינחנו ב׳ בקריה׳ וסמנהון ... כהד ינחנו׳ ולפני גדולים ינחנו בריבו ד׳ בקריה׳ וסמנהון לא תטה משפט
אתכונך׳ ודל לא תהדר׳ צדיק הראשון בריבו׳ לעות אדם בריבו׳ אח נפשע מקרית עז ומדינים
למערביא ומדונים כתיב׳ למדנחא לא כתיב׳ ובא רעהו וחקרו יבא כת׳ ובא קרי

לפני שבר יגבה לב איש | ולפני כבוד ענוה
משיב דבר בטרם ישמע | אולת היא לו וכלמה
רוח איש יכלכל מחלהו | ורוח נכאה מי ישאנה
לב נבון יקנה דעת | ואזן חכמים תבקש דעת
מתן אדם ירחיב לו | ולפני גדלים ינחנו
צדיק הראשון בריבו | יבא רעהו וחקרו
מדינים ישבית הגורל | ובין עצומים יפריד
אח נפשע מקרית עז | ומדונים כבריח ארמון
מפרי פי איש תשבע בטנו | תבואת שפתיו ישבע
מות וחיים ביד לשון | ואהביה יאכל פריה
מצא אשה מצא טוב | ויפק רצון מיהוה
תחנונים ידבר רש | ועשיר יענה עזות
איש רעים להתרעע | ויש אהב דבק מאח
טוב רש הולך בתמו | מעקש שפתיו והוא כסיל
גם בלא דעת נפש לא טוב | ואץ ברגלים חוטא
אולת אדם תסלף דרכו | ועל יהוה יזעף לבו
הון יסיף רעים רבים | ודל מרעהו יפרד
עד שקרים לא ינקה | ויפיח כזבים לא ימלט
רבים יחלו פני נדיב | וכל הרע לאיש מתן
כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעהו רחקו | ממנו מרדף אמרים לא המה
קנה לב אהב נפשו | שמר תבונה למצא טוב
עד שקרים לא ינקה | ויפיח כזבים יאבד

לא נאוה לכסיל תענוג | אף כי לעבד משל בשרים
שכל אדם האריך אפו | ותפארתו עבר על פשע
נהם ככפיר זעף מלך | וכטל על עשב רצונו
הות לאביו בן כסיל | ודלף טרד מדיני אשה
בית והון נחלת אבות | ומיהוה אשה משכלת
עצלה תפיל תרדמה | ונפש רמיה תרעב

וכת׳ מדונים וקרין מדינים׳ וסמנהון ... שבת׳ שבת׳ למי אוי למי אבוי׳ פחס לגמלים׳ דלח טרד׳
ויאץ ב׳ בקריה׳ וסמנהון ויאץ ברגלים חוטא׳ להקשיר ... ודי׳ יאץ ולא יאץ לבא׳ ובריאת לך שם
ראית איש אץ׳ מחשבות חרוץ יפרד ב׳ בקריה׳ וסמנהון ומשם יפרד לארבעה׳ ודל מרעהו יפרד
ימלט י״ג בקריה׳ וסמנהון ... לגבריא דשבא ... ומט ... ידא ...
ושקרית במיכאל׳ ככפיר ג׳ ... ככפיר ... ככפיר ...

י׳ כת׳ ר׳ וקרין ד׳ · וסמנהון עמיהוד׳ · ואדרומים · הטרמות · גרל חמה · · המיתו ג׳ בקריה ומל׳
וסמנהון ויפגשהו יי׳ ויבקש המיתו · ויבקש המלך המיתו · ואל המיתו אל תשא נפשך ·
יערם ב׳ בקריה וחסר׳ · וסמנהון כי אמר אלי ערום יערים הוא · לץ תכה ופתי יערם והוכיח

שמר מצוה שמר נפשו	בוזה דרכיו יומת
מלוה יהוה חונן דל	וגמלו ישלם לו
יסר בנך כי יש תקוה	ואל המיתו אל תשא נפשך
גרל חמה נשא ענש	כי אם תציל ועוד תוסף
שמע עצה וקבל מוסר	למען תחכם באחריתך
רבות מחשבות בלב איש	ועצת יהוה היא תקום
תאות אדם חסדו	וטוב רש מאיש כזב
יראת יהוה לחיים	ושבע ילין בל יפקד רע
טמן עצל ידו בצלחת	גם אל פיהו לא ישיבנה
לץ תכה ופתי יערם	והוכיח לנבון יבין דעת
משדד אב יבריח אם	בן מביש ומחפיר
חדל בני לשמע מוסר	לשגות מאמרי דעת
עד בליעל יליץ משפט	ופי רשעים יבלע און
נכונו ללצים שפטים	ומהלמות לגו כסילים
לץ היין המה שכר	וכל שגה בו לא יחכם
נהם ככפיר אימת מלך	מתעברו חוטא נפשו
כבוד לאיש שבת מריב	וכל אויל יתגלע
מחרף עצל לא יחרש	ישאל בקציר ואין
מים עמקים עצה בלב איש	ואיש תבונה ידלנה
רב אדם יקרא איש חסדו	ואיש אמונים מי ימצא
מתהלך בתמו צדיק	אשרי בניו אחריו
מלך יושב על כסא דין	מזרה בעיניו כל רע
מי יאמר זכיתי לבי	טהרתי מחטאתי
אבן ואבן איפה ואיפה	תועבת יהוה גם שניהם
גם במעלליו יתנכר נער	אם זך ואם ישר פעלו
אזן שמעת ועין ראה	יהוה עשה גם שניהם
אל תאהב שנה פן תורש	פקח עיניך שבע לחם
רע רע יאמר הקונה	ואזל לו אז יתהלל

נכונו ב׳ בקריה חד מל׳ וחד חס׳ · וסמנהון שדים נכונו ושערך · נכונו ללצים · יושב ב׳ מל׳ בספר ·
וסמנהון והוא יושב לבטח · מלך יושב על כסא דין · · שמעת ה׳ פתח׳ · וסמנהון ושרה שמעת פתח ·
ורבקה שמעת בדבר יצחק · ומלכת שבא שמעת · אזן שמעת ועין ראתה · וחד קמ׳ מוכיח חכם · ·
תורש ב׳ בקריה · וסמנהון פן תורש אתה וביתך · אל תאהב שנה פן תורש · וכת׳ ו׳ בריא תימת
וקרין י׳ · וסמנהון ישיתג · ישפטהו · יעשה · יריב · ידכה · יצפן · יחכם · ישדם · יקד · ישנת

ערב ה בקריה · וסמנהון כי עבדך ערב את הנער · כי מי הוא זה · לקח בגדו כי ערב זר · רע ירוע
ד כת ה וקרין ה · וסמנהון ההיטן · עמיהוד · מבהלת · ולהתם · תברך ג וחס ב קמ״צ וחד פת׳
וסמנהון ממשים כאהל תברך ב כו · ואחריתה לא תברך · ולית דכותהון

יש זהב ורב פנינים · וכלי יקר שפתי דעת
לקח בגדו כי ערב זר · ובעד נכריה חבלהו
ערב לאיש לחם שקר · ואחר ימלא פיהו חצץ
מחשבות בעצה תכון · ובתחבלות עשה מלחמה
גולה סוד הולך רכיל · ולפתה שפתיו לא תתערב
מקלל אביו ואמו · ידעך נרו באישון חשך
נחלה מבחלת בראשונה · ואחריתה לא תברך
אל תאמר אשלמה רע · קוה ליהוה וישע לך
תועבת יהוה אבן ואבן · ומאזני מרמה לא טוב
מיהוה מצעדי גבר · ואדם מה יבין דרכו
מוקש אדם ילע קדש · ואחר נדרים לבקר
מזרה רשעים מלך חכם · וישב עליהם אופן
נר יהוה נשמת אדם · חפש כל חדרי בטן
חסד ואמת יצרו מלך · וסעד בחסד כסאו
תפארת בחורים כחם · והדר זקנים שיבה
חברות פצע תמריק ברע · ומכות חדרי בטן
21 פלגי מים לב מלך ביד יהוה · על כל אשר יחפץ יטנו
כל דרך איש ישר בעיניו · ותכן לבות יהוה
עשה צדקה ומשפט · נבחר ליהוה מזבח
רום עינים ורחב לב · נר רשעים חטאת
מחשבות חרוץ אך למותר · וכל אץ אך למחסור
פעל אצרות בלשון שקר · הבל נדף מבקשי מות
שד רשעים יגורם · כי מאנו לעשות משפט
הפכפך דרך איש וזר · וזך ישר פעלו
טוב לשבת על פנת גג · מאשת מדונים ובית חבר
נפש רשע אותה רע · לא יחן בעיניו רעהו
בענש לץ יחכם פתי · ובהשכיל לחכם יקח דעת
משכיל צדיק לבית רשע · מסלף רשעים לרע
אטם אזנו מזעקת דל · גם הוא יקרא ולא יענה

לבקר ב בקריה · וסמנהון ומזבח והמחצית · ואחר נדרים לבקר · אתה ולבקר בהיכלו · עשה ד בקריה
ג כת ה וחד כת׳ · וסמנהון עשה עתה וסכלות עשו · למען עשה כוס זהב · עשה שטים · עשה צדקה ומשפט
יחן ב בקריה וחסרי · וסמנהון יחן רשע בל למד צדק · לא יחן בעיניו רעהו · מזעקת ג בקריה
וסמנהון מזעקת חשבון עד אלעלה · אטם אזנו מזעקת דל · מזעקת מושל בכסילים · יענה
ב בקריה · וסמנהון תחנונים ידבר רש ולא יענה · גם הוא יקרא ולא יענה · וחד אענה וסימנ׳ אזמין

תועה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ · וסמנהון ויתעיאהו · אדם תועה   נחמד ב׳ בקריה · וסמנהון כל עץ נחמד למראה ·
אוצר נחמד ושמן · חד בתורה וחד בכתובים   גברים ז׳ חס׳ בקריה · וסמנהון וכל אנשיה גברים · אין נפלו
גברים · קשת · אתה ידעת · והיו כגברים בוסים · הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים

מתן בסתר יכפה אף | ושחד בחק חמה עזה
שמחה לצדיק עשות משפט | ומחתה לפעלי און
אדם תועה מדרך השכל | בקהל רפאים ינוח
איש מחסור אהב שמחה | אהב יין ושמן לא יעשיר
כפר לצדיק רשע | ותחת ישרים בוגד
טוב שבת בארץ מדבר | מאשת מדונים וכעס
אוצר נחמד ושמן בנוה חכם | וכסיל אדם יבלענו
רדף צדקה וחסד | ימצא חיים צדקה וכבוד
עיר גברים עלה חכם | וירד עז מבטחה
שמר פיו ולשונו | שמר מצרות נפשו
זד יהיר לץ שמו | עושה בעברת זדון
תאות עצל תמיתנו | כי מאנו ידיו לעשות
כל היום התאוה תאוה | וצדיק יתן ולא יחשך
זבח רשעים תועבה | אף כי בזמה יביאנו
עד כזבים יאבד | ואיש שומע לנצח ידבר
העז איש רשע בפניו | וישר הוא יכין דרכיו
אין חכמה ואין תבונה | ואין עצה לנגד יהוה

סוס מוכן ליום מלחמה | וליהוה התשועה
נבחר שם מעשר רב | מכסף ומזהב חן טוב
עשיר ורש נפגשו | עשה כלם יהוה
ערום ראה רעה ויסתר | ופתיים עברו ונענשו
עקב ענוה יראת יהוה | עשר וכבוד וחיים
צנים פחים בדרך עקש | שומר נפשו ירחק מהם
חנך לנער על פי דרכו | גם כי יזקין לא יסור ממנה
עשיר ברשים ימשול | ועבד לוה לאיש מלוה
זורע עולה יקצר און | ושבט עברתו יכלה
טוב עין הוא יברך | כי נתן מלחמו לדל
גרש לץ ויצא מדון | וישבת דין וקלון

וצדיק י׳ בקריה · וסמנהון מדבר שקר תרחק · עמך   הנה עפלה לא ישרה · לוה רשע ולא ישלם · זרח בחשך
אור לישרים חנון · יכין בפשע · כעבור סופה ואין רשע · תאוה התאוה וצדיק יתן ·   ולי׳׳י ב׳ בקריה
וסמנהון מה לכם ולי׳׳י אלהי ישראל · ולי׳׳י התשועה ·   [illegible] · ושבט
מינרים · ושבט עברים · לגו חסר לב · שוט לסוס   ושבט עברתו יכלה · [illegible]
גרש ג׳ וסמנהון [illegible] כשלחו כלה · גרש לץ   [illegible]

ודעת ד׳ בקריה׳ וסימנהון חסן ישועות חכמה ודעת טוב טעם ודעת ללמדני׳ הלא כתבתי לך שלשים׳
חמות ב׳ חד חסר וחד מל׳ וסימנהון שארית חמת תחגר׳ ואת איש חמות לא תבוא
אבותיך ג׳ מל בקריה׳ וסימנהון ויאמר יי׳ אל יעקב׳ וכמשרפות אבותיך׳ אשר עשו אבותיך

אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך
עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד
אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח
שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפל שם
אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו
עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור
הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך
להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה
הלא כתבתי לך שלשים במעצות ודעת
להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחיך

אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער
כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש
אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא
פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך
אל תהי בתקעי כף בערבים משאות
אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך
אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך
חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים

כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך
ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה
אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים
אל תיגע להעשיר מבינתך חדל
התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים

אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו
כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל עמך

מהיר ג׳ בקריה וסימנהון ראית איש מהיר׳ והוא סופר מהיר׳ חזית איש מהיר
וסימנהון אל תתאו למטעמותיו׳ ואל תתאו למטעמותיו
למטעמותיו ב׳ חד מל וחד חס

ובשדי ו֗ כת֗ ב֗ לש֗ וסמנהון חרי בגלבע ואל טל֗ שרים מגרש ערים מציאנוה בשדי יער֗ ואל תסג
גבול עולם הנשמרת֗ וכל רות דכותהו֗ בר מן ב֗ כת֗ ה֗ כי שמעה בשדה מואב תנינא דפסוק מסה נעמי
הביאה ג֗ בקריה וסמנהון הביאה לי ציד האמרות לאדוניהם הביאה למוסר לבך וחד והביאה לו

פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים
באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך
אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא
כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך
הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי דעת
אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות
אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל
בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני
ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים
אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום
כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת
שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך
אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו
כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה
שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך
אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה
גיל יגיל אבי צדיק יולד חכם וישמח בו
ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך
תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה
כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה
אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף
למי אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למי חכללות עינים
למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך
אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים
אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש
עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות
והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל
הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד
אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם

ונפשו ח֗ בקריה וסמנהון ונפשו קשורה שוקקה אך בשרו והמיתו אותה משאול לא תשבע לא חיה
בדבר ב֗ ומר ובדבר וסמנהון ורבקה שמעת שפתיך ובדבר אבנן ועיניך ד֗ בקריה וסמנהון
ועיניך ראות על רמים למגר את עיני קחנו תנה בני תהי נא באדם ד֗ בקריה וסמנהון נגע
צרעת ובוגדים באדם או באדם אשר שלט האדם באדם וחד ובאדם מכין יודע תוסף ג֗ ים וסמנהון
לא תוסף עוד לשכלם כי אם תגיל ועוד ובוגדים באדם בלב ים ג֗ דסמי וסמנ֗ כשכב בלב ים קפאו דרך אני

ובדעת ה׳ בקריה׳ וסמנהון ויתמלא אתו׳ וימלאת אתו׳ צדיקים יחלנו׳ ובדעת חדרים ימלאו׳ כי יש
אדם שעמלו בחכמה׳ ראמות ד׳ חס כן בקריה׳ וסמנהון וממטה יששכר׳ וממטה גד דדברי
הימים׳ ראמות ונביט לאויל חכמות׳ וג׳ כת׳ ראמות׳ וסמנהון את בצר וחברו דיהושע וראמות ובדכה

כי שד יהגה לבם — ועמל שפתיהם תדברנה
בחכמה יבנה בית — ובתבונה יתכונן
ובדעת חדרים ימלאו — כל הון יקר ונעים
גבר חכם בעוז — ואיש דעת מאמץ כח
כי בתחבלות תעשה לך מלחמה — ותשועה ברב יועץ
ראמות לאויל חכמות — בשער לא יפתח פיהו
מחשב להרע — לו בעל מזמות יקראו
זמת אולת חטאת — ותועבת לאדם לץ
התרפית ביום צרה — צר כחכה
הצל לקחים למות — ומטים להרג אם תחשוך
כי תאמר הן לא ידענו זה — הלא תכן לבות הוא יבין
ונצר נפשך הוא ידע — והשיב לאדם כפעלו
אכל בני דבש כי טוב — ונפת מתוק על חכך
כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש — אחרית ותקותך לא תכרת

אל תארב רשע לנוה צדיק — אל תשדד רבצו
כי שבע יפול צדיק וקם — ורשעים יכשלו ברעה
בנפל אויבך אל תשמח — ובכשלו אל יגל לבך
פן יראה יהוה ורע בעיניו — והשיב מעליו אפו
אל תתחר במרעים — אל תקנא ברשעים
כי לא תהיה אחרית לרע — נר רשעים ידעך
ירא את יהוה בני ומלך — עם שונים אל תתערב
כי פתאם יקום אידם — ופיד שניהם מי יודע

גם אלה לחכמים — הכר פנים במשפט בל טוב
אמר לרשע צדיק אתה — יקבהו עמים יזעמוהו לאמים
ולמוכיחים ינעם — ועליהם תבוא ברכת טוב
שפתים ישק — משיב דברים נכחים
הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך — אחר ובנית ביתך

ירא ד׳ בקריה׳ וסמנהון ויהי חכם בעיניך׳ ירא את יי׳ בני ומלך׳ את האלהים ירא׳ סוף דבר הכל
נשמע׳ ומלך ה׳ בקריה׳ וסמנהון ברך גבות אלהים ומלך׳ וחברו׳ פיתון ומלך׳ פיתון ומלך׳ ירא
את יי׳ בני ומלך׳ שונים ב׳ ובתרי לישני ומל׳ וסמנהון עם שונים אל תתערב׳ וכלים מכלים שונים׳
לרשע ה׳ בקריה׳ וסמנהון ושבתם׳ להשיב גמול׳ צדיק׳ ומוכיח׳ ישק ב׳ ובתרי לישני חד
פתח וחד קמץ׳ וסמנהון ועל פיך ישק כל עמי פת׳ שפתים ישק משיב קמ׳

כסו ב׳ קמיצ׳ וסמנהון כסו הרים צלה׳ כסו פניו חרלים׳ משלי ד׳ בקריה׳ וסמנהון וכרוניכם משלי אפר׳
משלי שלמה בן דוד ויהי ספר׳ משלי שלמה דבן חכם׳ גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו׳
ג׳ בקריה וסמנהון העתיקו אנשי חזקיה׳ צפניה עזורי׳ וכן ויהי בשנת שלש להושע עד את תרתן דכו במ״א חזקיה
ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו׳

אל תהי עד חנם ברעך | והפתית בשפתיך
אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו | אשיב לאיש כפעלו

על שדה איש עצל עברתי | ועל כרם אדם חסר לב
והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים | וגדר אבניו נהרסה
ואחזה אנכי אשית לבי | ראיתי לקחתי מוסר
מעט שנות מעט תנומות | מעט חבק ידים לשכב
ובא מתהלך רישך | ומחסריך כאיש מגן

גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו | אנשי חזקיה מלך יהודה
כבד אלהים הסתר דבר | וכבד מלכים חקר דבר
שמים לרום וארץ לעמק | ולב מלכים אין חקר
הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו
אל תתהדר לפני מלך | ובמקום גדלים אל תעמד
כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך | לפני נדיב אשר ראו עיניך
אל תצא לרב מהר פן מה תעשה | באחריתה בהכלים אתך רעך
ריבך ריב את רעך | וסוד אחר אל תגל
פן יחסדך שמע | ודבתך לא תשוב
תפוחי זהב במשכיות כסף | דבר דבר על אפניו
נזם זהב וחלי כתם | מוכיח חכם על אזן שמעת
כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן | לשלחיו ונפש אדניו ישיב

נשיאים ורוח וגשם אין | איש מתהלל במתת שקר
בארך אפים יפתה קצין | ולשון רכה תשבר גרם
דבש מצאת אכל דיך | פן תשבענו והקאתו
הקר רגלך מבית רעך | פן ישבעך ושנאך
מפיץ וחרב וחץ שנון | איש ענה ברעהו עד שקר
שן רעה ורגל מועדת | מבטח בוגד ביום צרה
מעדה בגד ביום קרה חמץ על נתר | ושר בשרים על לב רע

ואחרין ג׳ וסמנהון כי עול׳ בורא׳ לעומק׳ וכל שמים ואחרין דכוותי׳ לריב ה׳ ג׳ חס׳ וב׳ מל׳ וחד ולריב׳
וסמנהון חנוני׳ נגב׳ הראתני׳ מהר׳ יחפץ׳ גם בירושלם׳ בארך ג׳ וחס׳ וסמנהון כארך ידיעת האהל׳
ויקת בגדלו בארך׳ בארך אפים יפתה קצין׳ יפתה ג׳ וחס׳ וסמנהון והנביא כי יפתה׳ בארך אפים׳
אולי יפתה ונוכלה לו׳ מפיץ ב׳ ומל׳ וסמנהון עלה מפיץ על פניך׳ מפיץ וחרב וחץ שנון׳
רעה ג׳ וחסר׳ וסמנהון כי רעה היית׳ רעה התרועעה האחרין׳ שן רעה ורגל מועדת׳

מדינים ו׳ כת׳ מדונים וקורין מדינים׳ וסימנהון אח נפשע מקרית עז׳ טוב לשבת על פנת גג׳ טוב שבת
בארץ מדבר׳ למי אוי למי אבוי׳ פחם לגחלים ועצים׳ דלת טורד ביום סגריר׳ ולמדניות ד
פולגין על תרין קללת ג׳ וסימנהון כי קללת אלהים תלוי׳ ותבא אליהם קללת יותם קללת חנם

אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים
כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך
רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר
טוב שבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר
מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק
מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע
אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד
עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו
כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד
כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא
שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים
אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה
ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו
מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל
דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים
כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד חוח עלה ביד שכור ומשל בפי
כסילים רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר עברים
ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו
ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו
אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות
הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו
טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו
חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם
מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו
כמתלהלה הירה זקים חצים ומות
כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני
באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון
פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר
ריב

נלאה ב׳ בקריה׳ וסימנהון נלאה להשיבה אל פיו להשיבה אל פיה ידו ונלאה להשיבה ג
בקריה׳ וסימנהון וידבר [illegible]
בקריה׳ וסימנהון וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע [illegible]
לרשת משכנות לא לו׳ ולית לו [illegible]

סיגים ג׳ מל׳ בקריה׳ וסמנהון כספך היה לסיגים ׳ הגו סיגים מכסף ׳ סיגים כסף היו ׳
בקריה׳ וסמנהון ובקרבו הם יושבים ׳ ובקרבו ישים ארבו ׳ ובקרבו ישית מרמה ׳
וסמנהון ולית תעלה במעלות׳ בטרם תגלה׳ שנאה במשאון תגלה ׳ וחד ותגלה ערותך ׳

ובקרבו ג׳
תגלה ג׳ בקריה

דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן
כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע
בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה
כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו
תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל
כרה שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב
לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה
אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום
יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך
כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם
אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה
טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת
נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא
נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק
כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו
שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש
רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך
אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק
חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר
ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו
קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו
מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו
דלף טורד ביום סגריר ואשת מדינים נשתוה
צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא
ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו
נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד
כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם
שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה
מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו

החול ב׳ בתרי לישׁ׳ וסמנהון ולהבדיל בין הקדש ׳ ונטל החול ׳ ואשיבה ד׳ בקריה׳ וסמנהון כל
העם אליך ׳ ואשיבה ידי עליך ׳ ואשיבה שפטיך ׳ חרפי דבר ׳ ותרין ואשיבה וסמנהון חשבתי דרכי ואשיבה ׳
שם כלו׳ לב האדם ב׳ דסמיכין ׳ וסמנהון כי יצר לב האדם ׳ כמים הפנים לפנים כן לב האדם ׳
לאדם ה׳ בקריה קמיצ׳ וסמנהון מי שם פה לאדם ׳ ידעתי יי׳ כי לא לאדם דרכו ׳ והצירותי לאדם
למען ׳ ויאמר לאדם ׳ כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם ׳ ולית דכותהון ׳

הריפות ב׳ בקריה׳ וסמנהון ותשטח עליו הריפות׳ אם תכתש את האויל במכתש׳ לעדרים ב׳
וסמנהון לעדרים תהיינה׳ שית לבך לעדרים׳ ונראה ה׳ בקריה׳ וסמנהון המספחות׳ השחין׳
והביאותיו ונראה את פני יי׳׳ ונראה קלונך׳ גלה חציר ונראה דשא׳ וחד ונראה כי אין׳

אם תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו

ידע תדע פני צאנך — שית לבך לעדרים
כי לא לעולם חסן — ואם נזר לדור דור
גלה חציר ונראה דשא — ונאספו עשבות הרים
כבשים ללבושך — ומחיר שדה עתודים
ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך — וחיים לנערותיך
נסו ואין רדף רשע — וצדיקים ככפיר יבטח
בפשע ארץ רבים שריה — ובאדם מבין ידע כן יאריך
גבר רש ועשק דלים — מטר סחף ואין לחם
עזבי תורה יהללו רשע — ושמרי תורה יתגרו בם
אנשי רע לא יבינו משפט — ומבקשי יהוה יבינו כל
טוב רש הולך בתמו — מעקש דרכים והוא עשיר
נוצר תורה בן מבין — ורעה זוללים יכלים אביו
מרבה הונו בנשך ובתרבית — לחונן דלים יקבצנו
מסיר אזנו משמע תורה — גם תפלתו תועבה
משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא — יפול ותמימים ינחלו טוב
חכם בעיניו איש עשיר — ודל מבין יחקרנו
בעלץ צדיקים רבה תפארת — ובקום רשעים יחפש אדם
מכסה פשעיו לא יצליח — ומודה ועזב ירחם
אשרי אדם מפחד תמיד — ומקשה לבו יפול ברעה
ארי נהם ודב שוקק — מושל רשע על עם דל
נגיד חסר תבונות ורב מעשקות — שנאי בצע יאריך ימים

אדם עשק בדם נפש — עד בור ינוס אל יתמכו בו
הולך תמים יושע — ונעקש דרכים יפול באחת
עבד אדמתו ישבע לחם — ומרדף רקים ישבע ריש
איש אמונות רב ברכות — ואץ להעשיר לא ינקה
הכר פנים לא טוב — ועל פת לחם יפשע גבר

ללבושך ב׳ בקריה׳ וסמנהון מדוע אדום ללבושך׳ כבשים ללבושך׳ שוקק ב׳ בקריה׳
וסמנהון כמשק גבים שוקק בו׳ ארי נהם ודוב שוקק׳ עשוק ד׳ בקריה ג׳ מל׳ וחד חסר׳
וסמנהון והיית אך עשוק׳ וחברו׳ עשוק אפרים רצוץ משפט׳ הדך ותלתא מל׳ אדם עשק בדם נפש׳
ברכות ד׳ בקריה׳ וסמנהון ברכות לראש משביר׳ איש אמונות רב ברכות׳ תשיתהו ברכות׳ מעין ישועה
ואץ ב׳ קמיצי׳ בקריה׳ וסמנהון ואץ ברגלים חוטא׳ ואץ להעשיר לא ינקה

נבהל ג ב קמצ וחד פת וסמנהון ותרית כי נבהל מאד ויהי נבהל נבהל להון איש רע עין קדמיתה פתח
ולא ידע ג דסמיכן וסמנהון ולא ידע מי אספם יכבדו בניו ולא ידע ולא ידע כי חסר יבאנו
נותן ה וסמנהון הנני נותן בו רוח דישעיהו ועניך עיני כל אליך ישברו נותן לבהמה נותן לרש נותן לכסיל כבוד

נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו
מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון
גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית
רחב נפש יגרה מדון ובטח על יהוה ידשן
בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט
נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות
בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים
איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא
ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם
איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון
מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה
גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו
בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח
ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת
אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף
איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת
אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו
כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה
מושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים
רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה
מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון
שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו
ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו
יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך

באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו
בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה
חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו
מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון

ברבות ג וסמנהון צדיקים רשעים הטובה תרומות ג וסמנהון כל תרומות הקדשים טורייא מלך
במשפט יעמיד ארץ מחליק ב וסמנהון מחליק פריש גבר מחליק על רעהו פורש ב חד מל וחד חס
וסמנהון פורש אין מרס רשת פורש על רעהו ה דסמיכן וסמנהון וכי יזיד איש ולנערה לא תעשה
מושל ג וסמנהון קורית באיש ייי בשפט שיתון הנני
נשפט אתך ואיש חכם נשפט את איש משלח ג וסמנהון משלח ונער משלח נוה משלח ונעזב

אגור ב׳ בקריה ופליגין וכתרי לישני וסימנהון לולי יאגור מפני אויב · דברי אגור בן יקא · ויורד ג׳
פיתוי בקריה וסימנהון ויט שמים וירד · ותהרו דתהלות · מי עלה שמים וירד · שם ו׳ בקריה וסימנהון
ויקרא אתרים שם כנו אבותים · ויהי שם בנו הבכור · על שם שכיר אדני עיר · מה שמו ומה שם בנו

אִישׁ־אַף יְגָרֶה מָדוֹן וּבַעַל חֵמָה רַב־פָּשַׁע
גַּאֲוַת אָדָם תַּשְׁפִּילֶנּוּ וּשְׁפַל־רוּחַ יִתְמֹךְ כָּבוֹד
חוֹלֵק עִם־גַּנָּב שׂוֹנֵא נַפְשׁוֹ אָלָה יִשְׁמַע וְלֹא יַגִּיד
חֶרְדַּת אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ וּבוֹטֵחַ בַּיהוָה יְשֻׂגָּב
רַבִּים מְבַקְשִׁים פְּנֵי־מוֹשֵׁל וּמֵיְהוָה מִשְׁפַּט־אִישׁ
תּוֹעֲבַת צַדִּיקִים אִישׁ עָוֶל וְתוֹעֲבַת רָשָׁע יְשַׁר־דָּרֶךְ

30

דִּבְרֵי אָגוּר בִּן־יָקֶה הַמַּשָּׂא נְאֻם הַגֶּבֶר לְאִיתִיאֵל לְאִיתִיאֵל וְאֻכָל
כִּי בַעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא־בִינַת אָדָם לִי
וְלֹא־לָמַדְתִּי חָכְמָה וְדַעַת קְדֹשִׁים אֵדָע
מִי עָלָה־שָׁמַיִם וַיֵּרַד מִי אָסַף רוּחַ בְּחָפְנָיו מִי צָרַר־מַיִם
בַּשִּׂמְלָה מִי הֵקִים כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ מַה־שְּׁמוֹ וּמַה־שֶּׁם־בְּנוֹ כִּי תֵדָע
כָּל־אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לַחוֹסִים בּוֹ
אַל־תּוֹסְףְּ עַל־דְּבָרָיו פֶּן־יוֹכִיחַ בְּךָ וְנִכְזָבְתָּ

שְׁתַּיִם שָׁאַלְתִּי מֵאִתָּךְ אַל־תִּמְנַע מִמֶּנִּי בְּטֶרֶם אָמוּת
שָׁוְא וּדְבַר־כָּזָב הַרְחֵק מִמֶּנִּי רֵאשׁ וָעֹשֶׁר אַל־תִּתֶּן־לִי הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי
פֶּן אֶשְׂבַּע וְכִחַשְׁתִּי וְאָמַרְתִּי מִי יְהוָה וּפֶן־אִוָּרֵשׁ וְגָנַבְתִּי וְתָפַשְׂתִּי שֵׁם אֱלֹהָי

אַל־תַּלְשֵׁן עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָו פֶּן־יְקַלֶּלְךָ וְאָשָׁמְתָּ
דּוֹר אָבִיו יְקַלֵּל וְאֶת־אִמּוֹ לֹא יְבָרֵךְ
דּוֹר טָהוֹר בְּעֵינָיו וּמִצֹּאָתוֹ לֹא רֻחָץ
דּוֹר מָה־רָמוּ עֵינָיו וְעַפְעַפָּיו יִנָּשֵׂאוּ
דּוֹר חֲרָבוֹת שִׁנָּיו וּמַאֲכָלוֹת מְתַלְּעֹתָיו
לֶאֱכֹל עֲנִיִּים מֵאֶרֶץ וְאֶבְיוֹנִים מֵאָדָם

לַעֲלוּקָה שְׁתֵּי בָנוֹת הַב הַב שָׁלוֹשׁ הֵנָּה
לֹא תִשְׂבַּעְנָה אַרְבַּע לֹא־אָמְרוּ הוֹן
שְׁאוֹל וְעֹצֶר רָחַם אֶרֶץ לֹא־שָׂבְעָה מַּיִם וְאֵשׁ לֹא־אָמְרָה הוֹן

מאתך ה׳ בקריה וסימנהון ויאמר הקושית לשאול שואלה · שתים שאלתי מאתך ·
אני אלך מאתך · מי יי׳ ב׳ וסימנהון בקריה · וסימנהון מי יי׳ אשר אשמע בקלו · פן אשבע
וכחשתי ואמרתי מי יי׳ · ופן ה׳ בקריה וסימנהון ופן תשא עינך השמימה · ופן יסורו מלבבך
ופן תדרש לאלהיהם · ופן ירד לבבכם · ופן אורש וגנבתי · וחד ב׳ בקריה וחד ורחם וסימנהון
הלא יצאו יחלו שלו · המוסים מני רחם · ושמע · ודוד ברכות שדים ורחם

ט יתגה פתח בספר וסמנהון לכבל התענית שדה שאול גלה חיצר יתטבע לעלוקה שאול ... בלב ים ג דסמיכין בקריה וסמנהון ופן תש קפאו תהומות בלב ים והיית כשוכב בלב ים דרך אניה בלב ים
המה ד בספ וסמנהון מרדת יתמרים לא המה שלשה המה חכמים מיטיבי צעד וארבעה

עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר

שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים
דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור
דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה
כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה
ואמרה לא פעלתי און

תחת שלש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת
תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם
תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה

ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים
הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם
שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם
מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו
שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך

שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת
ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל
זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה
כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי
אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין
אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר
פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני

גברתה ד בקריה וסמנהון ותקל גברתה בעיניה אחלי אדני לפני הנביא ושפחה כי תירש גברתה מעני
שפחה אל יד גבירתה לארבה ב בקריה וסמנהון ויגעם לארבה מלך אין לארבה בבהמה ו דגש
בקריה וסמנהון ייבאי מעלת גרה בבהמה [illegible] ליש גבור בבהמה
ולא ישוב ו דסמיכין בקריה וסמנהון תורא אשתבע ונפל אריה אריכר וגחין

תנו שכר לאובד ויין למרי נפש
ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד
פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף
פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה
בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה
היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה
ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה
זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם
חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה
טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון
לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים
מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה
נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ
סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני
עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון
פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל
קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה
שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל
תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה

סכום הפסוקים של ספר תשע מאות וחמשה עשר וסימן ילן
וחציו לפני שבר גאון

ויהי

בימי שפט השפטים ויהי רעב
בארץ וילך איש מבית לחם יהודה
לגור בשדי מואב הוא ואשתו
ושני בניו: ושם האיש אלימלך
ושם אשתו נעמי ושם שני בניו
מחלון וכליון אפרתים מבית
לחם יהודה ויבאו שדי מואב
ויהיו שם: וימת אלימלך איש
נעמי ותשאר היא ושני בניה:
וישאו להם נשים מאביות שם
האחת ערפה ושם השנית רות
וישבו שם כעשר שנים: וימתו
גם שניהם מחלון וכליון ותשאר
האשה משני ילדיה ומאישה:
ותקם היא וכלתיה ותשב משדי
מואב כי שמעה בשדה מואב
כי פקד יהוה את עמו לתת להם
לחם: ותצא מן המקום אשר
היתה שמה ושתי כלתיה עמה
ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
יהודה: ותאמר נעמי לשתי

כלתיה לכנה שבנה אשה לבית
אמה יעשה יהוה עמכם חסד
כאשר עשיתם עם המתים ועמדי:
יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה
אשה בית אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותבכינה: ותאמרנה
לה כי אתך נשוב לעמך: ותאמר
נעמי שבנה בנתי למה תלכנה
עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים: שבנה בנתי לכן כי זקנתי
מהיות לאיש כי אמרתי יש לי
תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם
ילדתי בנים: הלהן תשברנה עד
אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי
היות לאיש אל בנתי כי מר לי
מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה:
ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק
ערפה לחמותה ורות דבקה בה:
ותאמר הנה שבה יבמתך אל
עמה ואל אלהיה שובי אחרי
יבמתך: ותאמר רות אל תפגעי בי
לעזבך לשוב מאחריך כי אל
אשר תלכי אלך ובאשר תליני
אלין עמך עמי ואלהיך אלהי:
באשר תמותי אמות ושם אקבר
כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי
המות יפריד ביני ובינך: ותרא כי
מתאמצת היא ללכת אתה
ותחדל לדבר אליה:

עליהן ז' בקריה' וסמיכהון ותכו' וכתבת עליהן' מזבח דיהושע' ורגמו' בנות צמך' הוניהם' בית לחם' וכל כלות דכות'
בכתיבים
והנה ו' רית כסו בקריה' וסמיכהון והנה רוח גדולה באה' והנה אשה' והנה עלה כלו' והנה יד' והנה כרמות'
והנה בעז בא מבית לחם' וכל דברי הימים דכותהון בר מן ג'

ותלכנה שתיהם עד באנה בית
לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם
כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת
נעמי ותאמר אליהן אל
תקראנה לי נעמי קראן לי מרא
כי המר שדי לי מאד אני מלאה
הלכתי וריקם השיבני יהוה למה
תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי
ושדי הרע לי ותשב נעמי ורות
המואביה כלתה עמה השבה
משדי מואב והמה באו בית
לחם בתחלת קציר שערים ולנעמי
מידע לאישה איש גבור חיל
ממשפחת אלימלך ושמו בעז
ותאמר רות המואביה אל נעמי
אלכה נא השדה ואלקטה
בשבלים אחר אשר אמצא חן
בעיניו ותאמר לה לכי בתי ותלך
ותבא ותלקט בשדה אחרי
הקצרים ויקר מקרה חלקת
השדה לבעז אשר ממשפחת
אלימלך והנה בעז בא מבית
לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם
ויאמרו לו יברכך יהוה ויאמר
בעז לנערו הנצב על הקוצרים
למי הנערה הזאת ויען הנער
הנצב על הקוצרים ויאמר נערה
מואביה היא השבה עם נעמי
משדה מואב ותאמר אלקטה

נא ואספתי בעמרים אחרי
הקוצרים ותבא ותעמוד מאז
הבקר ועד עתה זה שבתה
הבית מעט ויאמר בעז אל
רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא
תעבורי מזה וכה תדבקין עם
נערתי עיניך בשדה אשר
יקצרון והלכת אחריהן הלוא
צויתי את הנערים לבלתי נגעך
וצמית והלכת אל הכלים ושתית
מאשר ישאבון הנערים ותפל
על פניה ותשתחו ארצה ותאמר
אליו מדוע מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה ויען בעז
ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר
עשית את חמותך אחרי מות
אישך ותעזבי אביך ואמך
וארץ מולדתך ותלכי אל עם
אשר לא ידעת תמול שלשום
ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך
שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת כנפיו
ותאמר אמצא חן בעיניך
אדני כי נחמתני וכי דברת על לב
שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת
שפחתך ויאמר לה בעז לעת
האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם
וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד

לקוצרים ד' מלין כעין' וסמיכהון בעז' הניצב' הניצב' ותבוא ותעמוד [illegible] יברכך יהוה ד' וסמיכהון [illegible]
יברכך יהוה וישמרך' יתפס כל את יהיה כך יתכין יברכך יהוה נוה צדק' והנה בעז בא מבית לחם [illegible]
ללקוט ב' בקריה' וסמיכהון ויגיתו כין הימים ללקוט הלוא שמעת בתי [illegible] הגד הגד ב' וסמיכהון
וסמיכהון ויען יהושע' ויען בעז [illegible]
[illegible]

לקטה ב׳ וכספר׳ וסמנהון ותחבט את אשר לקטה׳ ותרא חמותה׳ ותוצא ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון
ותוצא הארץ׳ ותוציא את עמך׳ ותתן לה׳ איפה ׳כת׳ ה׳ וסמנהון איפה הם רעים׳ איפה האנשים
המכה המלך׳ ותאמרו איפה לא שכבה השערים׳ ואיפה שערים נכירו׳ איפה ישנו׳ איפה לקטת׳

הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל
ותשבע ותתר ותקם ללקט ויצו
בעז את נעריו לאמר גם בין הע
העמרים תלקט ולא תכלימוה
וגם של תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה
ותלקט בשדה עד הערב ותחבט
את אשר לקטה ויהי כאיפה
שערים ותשא ותבוא העיר
ותרא חמותה את אשר לקטה
ותוצא ותתן לה את אשר הותרה
משבעה ותאמר לה חמותה
איפה לקטת היום ואנה עשית
יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה
את אשר עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עשיתי עמו
היום בעז ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב
חסדו את החיים ואת המתים
ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש
מגאלנו הוא ותאמר רות המו־
המואביה גם כי אמר אלי עם
הנערים אשר לי תדבקין עד אם
כלו את כל הקציר אשר לי ותאמר
נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי
תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך
בשדה אחר ותדבק בנערות בעז
ללקט עד כלות קציר השערים
וקציר החטים ותשב את חמותה

ותאמר לה נעמי חמותה בתי
הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב
לך ועתה הלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו הנה הוא
זרה את גרן השערים הלילה
ורחצת וסכת ושמת שמלתך
עליך וירדתי הגרן אל תודעי
לאיש עד כלתו לאכל ולשתות
ויהי בשכבו וידעת את המקום
אשר ישכב שם ובאת וגלית
מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך
את אשר תעשין ותאמר אליה
כל אשר תאמרי אעשה
ותרד הגרן ותעש ככל אשר
צותה חמותה ויאכל בעז וישת
ויטב לבו ויבא לשכב בקצה
הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו
ותשכב ויהי בחצי הלילה ויחרד
האיש וילפת והנה אשה שכבת
מרגלתיו ויאמר מי את ותאמר
אנכי רות אמתך ופרשת כנפך
על אמתך כי גאל אתה ויאמר
ברוכה את ליהוה בתי היטבת
חסדך האחרון מן הראשון לבלתי
לכת אחרי הבחורים אם דל ואם
עשיר ועתה בתי אל תיראי כל
אשר תאמרי אעשה לך כי יודע
כל שער עמי כי אשת חיל את
ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי

ברוך הוא ב׳ דסמיכן׳ וסמנהון לא תאור את העם׳ ותאמר נעמי לכלתה׳ תדבקין ב׳ בסף ומלין׳
וסמנהון גם כי אמר אלי׳ וכה תדבקין עם נערתי׳ בשדה ה׳ רפי׳ וסמנהון לא נעבר בשדה וכרם׳
לא נטה בשדה וכרם׳ הוי מגיעי בית בבית׳ אל תלכי ללקט בשדה׳ ואל יפגעו בך בשדה אחר׳
זרה ב׳ וסמנהון זרה ברוח׳ והנה הוא זרה את גרן׳ ותבא ב׳ חס׳ בכתובים׳ וסמנהון ותבא כמים בקרבו׳
בלט ותגל מרגלתיו׳ בחצי הלילה ג׳ דסמיכן וסמנהון הכה כל בכור׳ שמשון׳ ויחרד האיש׳ א׳ בתו א׳ כנבי׳ אמת׳

וגם יש גאל קרוב ממני׃ ליני הלילה
והיה בבקר אם יגאלך
טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך
וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד
הבקר׃ ותשכב מרגלתו עד הבקר
ותקם בטרום יכיר איש את רעהו
ויאמר אל יודע כי באה האשה
הגרן׃ ויאמר הבי המטפחת אשר
עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד
שש שערים וישת עליה ויבא
העיר׃ ותבוא אל חמותה ותאמר
מי את בתי ותגד לה את כל אשר
עשה לה האיש׃ ותאמר שש
השערים האלה נתן לי כי אמר
אל תבואי ריקם אל חמותך׃
ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין
איך יפל דבר כי לא ישקט האיש
כי אם כלה הדבר היום׃ ובעז עלה
השער וישב שם והנה הגאל
עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה
שבה פה פלני אלמני ויסר וישב׃
ויקח עשרה אנשים מזקני העיר
ויאמר שבו פה וישבו׃ ויאמר
לגאל חלקת השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי השבה
משדה מואב׃ ואני אמרתי אגלה
אזנך לאמר קנה נגד
הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל
גאל ואם לא יגאל הגידה לי

ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי
אחריך ויאמר אנכי אגאל׃
ויאמר בעז ביום קנותך השדה
מיד נעמי ומאת רות המואביה
אשת המת קניתי להקים שם
המת על נחלתו׃ ויאמר הגאל לא
אוכל לגאול לי פן אשחית את
נחלתי גאל לך אתה את גאלתי
כי לא אוכל לגאל׃ וזאת לפנים
בישראל על הגאולה ועל התמורה
לקים כל דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעודה
בישראל׃ ויאמר הגאל לבעז קנה
לך וישלף נעלו׃ ויאמר בעז לזקנים
וכל העם עדים אתם היום כי קניתי
את כל אשר לאלימלך ואת כל
אשר לכליון ומחלון מיד נעמי׃
וגם את רות המואביה אשת
מחלון קניתי לי לאשה להקים
שם המת על נחלתו ולא יכרת
שם המת מעם אחיו ומשער
מקומו עדים אתם היום׃ ויאמרו
כל העם אשר בשער והזקנים
עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל וכלאה
אשר בנו שתיהם את בית ישראל
ועשה חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם׃ ויהי ביתך כבית פרץ
אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע

ויקרא ב׳ בקריה · וסמנהון ויקרא בהם שמי · ויקרא שמו בישראל ·
וסמנהון אלה תולדות השמים והארץ · ואלה תולדות פרץ ·
וסמנהון ודוד בן ישי · ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד קדמי ·

תולדות ב׳ מל׳ בקריה ·
ישי ב׳ קמצין וקמצין בקריה

אשר יתן לך יהוה מן הנערה
הזאת ויקח בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה
הריון ותלד בן ותאמרנה הנשים
אל נעמי ברוך יהוה אשר לא
השבית לך גאל היום ויקרא שמו
בישראל והיה לך למשיב נפש
ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר
אהבתך ילדתו אשר היא טובה
לך משבעה בנים ותקח נעמי את
הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו
לאמנת ותקראנה לו השכנות
שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה
שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד
ואלה תולדות פרץ
פרץ הוליד את חצרון וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד את
עמינדב ועמינדב הוליד את
נחשון ונחשון הוליד את שלמה
ושלמון הוליד את בעז ובעז
הוליד את עובד ועובד הוליד
את ישי וישי הוליד את דוד

סכום הפסוקים של ספר
חמשה ושמונים סימן פה

שיר

השירים אשר לשלמה ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דדיך
מיין לריח שמניך טובים שמן
תורק שמך על כן עלמות אהבוך
משכני אחריך נרוצה הביאני
המלך חדריו נגילה ונשמחה בך
נזכירה דדיך מיין מישרים
אהבוך שחורה אני ונאוה בנות
ירושלם כאהלי קדר כיריעות
שלמה אל תראני שאני שח
שחרחרת ששזפתני השמש בני
אמי נחרו בי שמני נטרה את
הכרמים כרמי שלי לא נטרתי
הגידה לי שאהבה נפשי איכה
תרעה איכה תרביץ בצהרים
שלמה אהיה כעטיה על עדרי
חבריך אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן
ורעי את גדיתיך על משכנות
הרעים לססתי ברכבי
פרעה דמיתיך רעיתי נאוו
לחייך בתרים צוארך בחרוזים
תורי זהב נעשה לך עם נקדות

אהבוך ג׳ ומלרין · וסמנהון וכל עבדיו אהבוך · מישרים אהבוך · על כן עלמות אהבוך ·
הביאני ד׳ בקריה · וסמנהון בינדקתי הביאני · במראות אלהים · המלך חדריו · אהל בית היין ·
ונשמחה ד׳ בקריה · וסמנהון בישועתו · זה היום · בכל ימינו · הביאני המלך חדריו נגילה ·
נאוו ב׳ בקריה · וסמנהון על ההרים רגלי מבשר · נאוו לחייך בתרים ·

ד׳ כתבין ח׳ וקרין ה׳ · וסמנהון רהיטנו · עמיהוד · מכהלת · ולהתם · ופריו ב׳ בקריה · וסמנהון
שירת מעכת · ופריו מתוק לחכי · לראשי ד׳ בקריה · וסמנהון לכן שמר לראשי תשימך ·
לראשי כוס נשך · סות חבוש לראשי · שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני

הכסף עד שהמלך במסבו נרדי
נתן ריחו צרור המור
דודי לי בין שדי ילין אשכל
הכפר דודי לי בכרמי עין גדי
הנך יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים הנך יפה דודי
אף נעים אף ערשנו רעננה
קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים
אני חבצלת השרון שושנת
העמקים כשושנה בין החוחים
כן רעיתי בין הבנות כתפוח בעצי
היער כן דודי בין הבנים בצלו
חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי
הביאני אל בית היין ודגלו עלי
אהבה סמכוני באשישות רפדוני
בתפוחים כי חולת אהבה אני
שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או באילות
השדה אם תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שתחפץ
קול דודי הנה זה בא
מדלג על ההרים מקפץ על
הגבעות דומה דודי לצבי או
לעפר האילים הנה זה עומד
אחר כתלנו משגיח מן החלנות
מציץ מן החרכים ענה דודי
ואמר לי קומי לכי רעיתי יפתי
ולכי לך כי הנה הסתו עבר הגשם

חלף הלך לו הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול התור נש
נשמע בארצנו התאנה חנטה
פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח
קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך
יונתי בחגוי הסלע
בסתר המדרגה הראיני את מר
מראיך השמיעני את קולך כי
קולך ערב ומראיך נאוה
אחזו לנו שועלים שועלים
קטנים מחבלים כרמים וכרמינו
סמדר דודי לי ואני לו הרעה
בשושנים עד שיפוח היום ונסו
הצללים סב דמה לך דודי לצבי
או לעפר האילים על הרי בתר
על משכבי בלילות
בקשתי את שאהבה נפשי בק
בקשתיו ולא מצאתיו אקומה
נא ואסובבה בעיר בשוקים
וברחבות אבקשה את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו
מצאוני השמרים הסבבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם כמ
כמעט שעברתי מהם עד ש
שמצאתי את שאהבה נפשי
אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו
אל בית אמי ואל חדר הורתי
השבעתי אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות השדה אם

השמיעני ב׳ וכספר · וסמנהון השמיעני את קולך · היושבת בגנים · ואסובבה ב׳ חד חסר
וחד מלא · וסמנהון ואסובבה את מזבחך · ואסובבה בעיר בשוקים · ש׳ ה׳ בטע׳ עין
וסמנהון שיתהבל נפשי · עד שהמלך במסבו · שהבאתיו ...
טובים · סימן תמבני · שהנחלים הולכים

מלמדי ב׳ בקריה וחסרי ׳ וסמנהון מלמדי שיר ליי׳ ׳ מלמדי מלחמה יחיש חרבו ׃ בלילות ד׳ בקרי׳
וסמנהון העמדים בבית יי׳ בלילות ׳ להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות ׳ על משכבי בלילות ׳ על ירכו
מפחד בלילות ׳ אמנה ג׳ בקריה ׳ וסמנהון הלא טוב אמנה ׳ תשורי מראש אמנה ׳ ובכל זאת אנחנו

תעירו ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ ׃ מי
זאת עלה מן המדבר כתימרות
עשן מקטרת מור ולבונה מכל
אבקת רוכל ׃ הנה מטתו שלשלמה
ששים גברים סביב לה מגברי
ישראל ׃ כלם אחזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרבו על ירכו
מפחד בלילות ׃
אפריון עשה לו המלך שלמה
מעצי הלבנון ׃ עמודיו עשה כסף
רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלם ׃
צאנה וראינה בנות ציון במלך
שלמה בעטרה שעטרה לו אמו
ביום חתנתו וביום שמחת לבו ׃
הנך יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העזים שגלשו מהר
גלעד ׃ שניך כעדר הקצובות
שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושכלה אין בהם ׃
כחוט השני שפתתיך ומדברך
נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד
לצמתך ׃ כמגדל דויד צוארך
בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי
עליו כל שלטי הגבורים ׃ שני
שדיך כשני עפרים תאומי צביה
הרועים בשושנים ׃ עד שיפוח
היום ונסו הצללים אלך לי אל
הר המור ואל גבעת הלבונה ׃ כלך
יפה רעיתי ומום אין בך ׃
אתי מלבנון כלה אתי
מלבנון תבואי תשורי מראש
אמנה מראש שניר וחרמון
ממענות אריות מהררי נמרים ׃
לבבתני אחתי כלה לבבתני
באחד מעיניך באחד ענק
מצורניך ׃ מה יפו דדיך אחתי
כלה מה טבו דדיך מיין וריח
שמניך מכל בשמים ׃ נפת תטפנה
שפתותיך כלה דבש וחלב תחת
לשונך וריח שלמתיך כריח
לבנון ׃ גן נעול אחתי
כלה גל נעול מעין חתום ׃ שלחיך
פרדס רמונים עם פרי מגדים
כפרים עם נרדים ׃ נרד וכרכם
קנה וקנמון עם כל עצי לבונה
מר ואהלות עם כל ראשי
בשמים ׃ מעין גנים באר מים
חיים ונזלים מן לבנון ׃ עורי צפון
ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו ׃
באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי
עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים
שתו ושכרו דודים ׃
אני ישנה ולבי ער קול דודי

טבו ב׳ בקריה ׳ וסמנהון מה טבו אהליך יעקב ׳ מה יפו דודיך אחתי כלה ׳ חד בתורה וחד בכתובים ׳
וחלב ג׳ בקריה וסמנהון ויקח חמאה וחלב ׳ הוי כל צמא לכו למים ׳ דבש וחלב תחת לשונך ׳ חד
בתורה חד בנביאים חד בכתובים ׳ ויאכל ה׳ רפי׳ בקריה ׳ וסמנהון יקום אבי ויאכל מציד בנו
קראן לו ויאכל לחם ׳ את כל עשב בארץ ׳ כחש לו ׳ ויאכל פרי מגדיו ׳ דודים ד׳ בקריה ׳
וסמנהון והנה עתך עת דודים ׳ למשכב דודים ׳ לכה נרוה דודים ׳ שתו ושכרו דודים ׳

כתנת ב׳ בקריה וסמיכהון כפי כתנתי ׳פשטתי את כתנתי׳ איככה ד׳ ב׳ מנהון מלעל וב׳ מנהון מלרע
וסמיכהון פשטתי את כתנתי תרין בפסוק תרין מלעל כי איככה אוכל וראיתי תרין מלרע
מור ג׳ מל׳ בקריה וסמיכהון קמתי אני לפתח ב׳ בו׳ לחייו כערוגת הבשם וכלהון בספרא

דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא טל קוצותי
קוצותי רסיסי לילה פשטתי את
כתנתי איככה אלבשנה רחצתי
את רגלי איככה אטנפם דודי
שלח ידו מן החור ומעי המו
עליו קמתי אני לפתח לדודי
וידי נטפו מור ואצבעתי מור
עבר על כפות המנעול פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר
נפשי יצאה בדברו בקשתיהו
ולא מצאתיהו קראתיו ולא
ענני מצאני השמרים הסבבים
בעיר הכוני פצעוני נשאו את
רדידי מעלי שמרי החמות
השבעתי אתכם בנות ירושלם
אם תמצאו את דודי מה תגידו
לו שחולת אהבה אני מה דודך
מדוד היפה בנשים מה דודך
מדוד שככה השבעתנו דודי צח
ואדום דגול מרבבה ראשו כתם
פז קוצותיו תלתלים שחרות
כעורב עיניו כיונים על אפיקי
מים רחצות בחלב ישבות על
מלאת לחיו כערוגת הבשם
מגדלות מרקחים שפתותיו שו
שושנים נטפות מור עבר ידיו
גלילי זהב ממלאים בתרשיש
מעיו עשת שן מעלפת ספירים

שוקיו עמודי שש מיסדים על
אדני פז מראהו כלבנון בחור
כארזים חכו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות
ירושלם אנה הלך דודך היפה
בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו
עמך דודי ירד לגנו לערגות
הבשם לרעות בגנים וללקט
שושנים אני לדודי ודודי לי
הרעה בשושנים

יפה את רעיתי כתרצה נאוה
כירושלם אימה כנדגלות הסבי
עיניך מנגדי שהם הרהיבני
שערך כעדר העזים שגלשו מן
הגלעד שניך כעדר הרחלים
שעלו מן הרחצה שכלם מתא
מתאימות ושכלה אין בהם
כפלח הרמון רקתך מבעד
לצמתך ששים המה מלכות
ושמנים פילגשים ועלמות אין
מספר אחת היא יונתי תמתי
אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה
מלכות ופילגשים ויהללוה

מי זאת הנשקפה כמו
שחר יפה כלבנה ברה כחמה
אימה כנדגלות אל גנת אגוז
ירדתי לראות באבי הנחל
לראות הפרחה הגפן הנצו

קדמאה
מי
דולת
אהבה
אני
יגיעת
שחולת
אהבה
אני
סימן
לי
שקר

א׳
בטעם
בקריה
וסמיכהון
מושכותיכם
היהודיה
בקע
מבלגיתי
גלוליהם
תועבותיכם
למבראשנה
ונבוכיתך
לאחרן
הב
שקים
הרוסתי
וסימן
מקפן
וקולתו
מלוא
דסמיכהון
בקריה
כולהון

ממתקים ב׳ בקריה וסמיכהון וכלו מחמדים ׳וכלו משמנים ושתו ממתקים׳ וכלו ב׳ וסמיכהון וכלו
לית וקריאה וכלו מחמדים כארזים ב׳ חד קמץ וחד פת׳ וסמיכהון כארזים עלי מים ׳בחור כארזים
שגלשו ב׳ בספר וסמיכהון שגלשו מהר גלעד ׳שגלשו מן הגלעד׳ הרחצה ב׳ בקריה וסמיכהון
כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה ׳שניך כעדר הקצובות׳ אימה ב׳ בספר וסמיכהון יפה את
רעיתי כתרצה מי זאת הנשקפה כמו שחר ׳ולית דכוותהון בקריה כולה׳

בנעלים ב׳ בקריה ומל׳ וסמנהון והחרים יי׳ את לשון ים מצרים׳ מה יפו פעמיך בנעלים ברהטים
בקריה וסמנהון אשר פיצל ברהטים לעיני הצאן׳ מלך אסור ברהטים׳ וריח ד׳ וסמנהון ילד׳
שלמותיך כריח׳ וריח אפך׳ וריח נרד׳ תשוקתו ב׳ ומל׳ וסמנהון ואליך תשוקתו׳ ועלי תשוקתו

הרמונים׃ לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב׃ שובי שובי
השולמית שובי שובי ונחזה בך
מה תחזו בשולמית כמחלת
המחנים׃ מה יפו פעמיך בנעלים
בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים
מעשה ידי אמן׃ שררך אגן
הסהר אל יחסר המזג בטנך
ערמת חטים סוגה בשושנים׃
שני שדיך כשני עפרים תאמי
צביה׃ צוארך כמגדל השן עיניך
ברכות בחשבון על שער בת רבים
אפך כמגדל הלבנון צופה פני
דמשק׃ ראשך עליך ככרמל
ודלת ראשך כארגמן מלך אסור
ברהטים׃ מה יפית ומה נעמת
אהבה בתענוגים׃ זאת קומתך
דמתה לתמר ושדיך לאשכלות׃
אמרתי אעלה בתמר אחזה
בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות
הגפן וריח אפך כתפוחים׃ וחכך
כיין הטוב הולך לדודי למישרים
דובב שפתי ישנים׃ אני לדודי
ועלי תשוקתו׃
לכה דודי נצא השדה נלינה
בכפרים׃ נשכימה לכרמים נראה
אם פרחה הגפן פתח הסמדר
הנצו הרמונים שם אתן את
דדי לך׃ הדודאים נתנו ריח ועל

פתחינו כל מגדים חדשים גם
ישנים דודי צפנתי לך׃ מי יתנך
כאח לי יונק שדי אמי אמצאך
בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי׃ אנהגך
אביאך אל בית אמי תלמדני
אשקך מיין הרקח מעסיס רמני׃
שמאלו תחת ראשי וימינו
תחבקני׃ השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה תעררו
את האהבה עד שתחפץ׃
מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת התפוח
עוררתיך שמה חבלתך אמך
שמה חבלה ילדתך׃ שימני כחותם
על לבך כחותם על זרועך כי עזה
כמות אהבה קשה כשאול קנאה
רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃
מים רבים לא יוכלו לכבות את
האהבה ונהרות לא ישטפוה
אם יתן איש את כל הון ביתו
באהבה בוז יבוזו לו׃
אחות לנו קטנה ושדים אין לה
מה נעשה לאחתנו ביום שידבר
בה׃ אם חומה היא נבנה עליה
טירת כסף ואם דלת היא נצור
עליה לוח ארז׃ אני חומה ושדי
כמגדלות אז הייתי בעיניו כמו
מוצאת שלום׃
כרם היה לשלמה בבעל המון

ועלי ה׳ בקריה׳ וסמנהון ובא כל איש׳ לתת לך עשרה כסף׳ שמו כל ישראל׳ אני לדודי ועלי׳
ועלי [illegible] פתח ב בקריה׳ וסמנהון כי יתרי פתח ויענני׳ פתח הסמדר׳ דודי ב ובתרי
לרישׁ חד מל׳ וחד חסר׳ וסמנהון דודי דאחוזי ומחלקתו שם אתן את דדי לך כמות ג בקריה
וסמנהון והוא כמות ולא ישבע׳ כי עזה כמות אהבה׳ כברית כמות׳ יבוזו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חסר
וסמנהון לא יבוזו לגנב [illegible] באהבה בוז יבוזו לו׳ גם לא יבוזו לי׳ חסר [illegible]

נתן את הכרם לנטרים איש יבא
בפריו אלף כסף: כרמי שלי לפני
האלף לך שלמה ומאתים לנטרים
את פריו: היושבת בגנים חברים
מקשיבים לקולך השמיעני:
ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר
האילים על הרי בשמים:

סכום הפסוקים של ספר שיר השירים מאה ושבעה עשר

סימן קיז

קהלת בן דוד מלך בירושלם:
הבל הבלים אמר קהלת הבל
הבלים הכל הבל: מה יתרון לא
לאדם בכל עמלו שיעמל תחת
השמש: דור הלך ודור בא והא
והארץ לעולם עמדת: וזרח
השמש ובא השמש ואל מקומו

שואף זורח הוא שם: הולך אל
דרום וסובב אל צפון סובב סבב
הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח:
כל הנחלים הלכים אל הים והים
איננו מלא אל מקום שהנחלים
הלכים שם הם שבים ללכת: כל
הדברים יגעים לא יוכל איש
לדבר לא תשבע עין לראות ולא
תמלא אזן משמע: מה שהיה
הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
שיעשה ואין כל חדש תחת
השמש: יש דבר שיאמר ראה
זה חדש הוא כבר היה לעלמים
אשר היה מלפננו: אין זכרון
לראשנים וגם לאחרנים שיהיו
לא יהיה להם זכרון עם שיהיו
לאחרנה: אני קהלת
הייתי מלך על ישראל בירושלם:
ונתתי את לבי לדרוש ולתור בח
בחכמה על כל אשר נעשה תחת
השמים הוא ענין רע נתן אלהים
לבני האדם לענות בו: ראיתי את
כל המעשים שנעשו תחת הש
השמש והנה הכל הבל ורעות
רוח: מעות לא יוכל לתקן וחסרון
לא יוכל להמנות: דברתי אני עם
לבי לאמר אני הנה הגדלתי
והוספתי חכמה על כל אשר היה
לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה

בטוב ד׳ רפי׳ בקריה ׃ וסמנהון ל״ת יחליפנו ול״ת ימירי׃ נפשו בטוב תלין ׃ אנסכה בשמחה וראה בטוב
ביום טובה היה בטוב ׃ תחת השמים ג׳ בספ׳ וסמנהון ונתתי את לבי לדרוש ולתור ׃ תרתי בלבי
למשוך ביין ׃ לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים׃

חכמה ודעת ואתנה לבי לדעת
חכמה ודעת הוללות ושכלות
ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח
כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת
יוסיף מכאוב אמרתי אני בלבי
לכה נא אנסכה בשמחה וראה
בטוב והנה גם הוא הבל לשחוק
אמרתי מהולל ולשמחה מה זה
עשה תרתי בלבי למשוך ביין את
בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז
בסכלות עד אשר אראה איזה
טוב לבני האדם אשר יעשו
תחת השמים מספר ימי חייהם
הגדלתי מעשי בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים עשיתי לי גנות
ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי
עשיתי לי ברכות מים להשקות
מהם יער צומח עצים קניתי
עבדים ושפחות ובני בית היה לי
גם מקנה בקר וצאן הרבה היה
לי מכל שהיו לפני בירושלם
כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת
מלכים והמדינות עשיתי לי
שרים ושרות ותענוגת בני האדם
שדה ושדות וגדלתי והוספתי
מכל שהיה לפני בירושלם אף
חכמתי עמדה לי וכל אשר
שאלו עיני לא אצלתי מהם
לא מנעתי את לבי מכל שמחה

כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה
חלקי מכל עמלי ופניתי אני בכל
מעשי שעשו ידי ובעמל
שעמלתי לעשות והנה הכל הבל
ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש
ופניתי אני לראות חכמה והוללות
וסכלות כי מה האדם שיבוא
אחרי המלך את אשר כבר עשוהו
וראיתי אני שיש יתרון לחכמה
מן הסכלות כיתרון האור מן
החשך החכם עיניו בראשו וה
והכסיל בחשך הולך וידעתי גם
אני שמקרה אחד יקרה את כלם
ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל
גם אני יקרני ולמה חכמתי אני
אז יותר ודברתי בלבי שגם זה
הבל כי אין זכרון לחכם עם הכסיל
לעולם בשכבר הימים הבאים
הכל נשכח ואיך ימות החכם עם
הכסיל ושנאתי את החיים כי רע
עלי המעשה שנעשה תחת
השמש כי הכל הבל ורעות רוח
ושנאתי אני את כל עמלי שאני
עמל תחת השמש שאניחנו
לאדם שיהיה אחרי ומי יודע
החכם יהיה או סכל וישלט בכל
עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת
השמש גם זה הבל וסבותי אני
ליאש את לבי על כל העמל

ברכות ב׳ בקריה ׃ וסמנהון ענך ברכות בחשבון ׃ עשיתי לי ברכות מים ׃ אני ו׳ בספ׳ וסמנהון
וראיתי אני וידעתי גם אני ׃ וגם זה ׃ הנה ׃ אשר חטא ׃ ואמרתי אני ׃ זכרון ג׳ בקריה ומלרע ׃
וסמנהון זכרון תרועה יהיה לכם ׃ אין זכרון לראשונים ׃ כי אין זכרון לחכם עם הכסיל ׃
את החיים ג׳ דסמיכן בקריה ׃ וסמנהון הנה נתתי לפניך את החיים ׃ את החיים ואת המתים ׃
ושנאתי את החיים ׃ שאני ב׳ בקריה ׃ וסמנהון שאני שחרחורת ׃ את כל עמלי שאני עמל

ולאדם ג׳ בקריה ׳ וסמנהון ולאדם לית מינה עזר כנגדו ׳ ולאדם שלא עמל בו ׳ ולאדם אמר כי
הוה ב׳ בקריה ׳ וסמנהון כי מה הוה לאדם בכל עמלו ׳ ואתה הוה להם למלך   מכאבים ב׳ חד מל׳
וחד חסר ׳ וסמנהון רבים מכאובים לרשע והבוטח ׳ כי כל ימיו מכאבים ׳ ולית דכותהון ׳

שעמלתי תחת השמש׃ כי יש
אדם שעמלו בחכמה ובדעת
ובכשרון ולאדם שלא עמל בו
יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה׃
כי מה הוה לאדם בכל עמלו
וברעיון לבו שהוא עמל תחת
השמש׃ כי כל ימיו מכאבים
וכעס ענינו גם בלילה לא שכב
לבו גם זה הבל הוא׃ אין טוב
באדם שיאכל ושתה והראה
את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי
אני כי מיד האלהים היא׃
כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני׃
כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה
ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין
לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני
האלהים גם זה הבל ורעות רוח׃
לכל זמן ועת לכל חפץ תחת
השמים׃

עת ללדת ועת למות
עת לטעת ועת לעקור נטוע
עת להרוג ועת לרפוא
עת לפרוץ ועת לבנות
עת לבכות ועת לשחוק
עת ספוד ועת רקוד
עת להשליך אבנים
ועת כנוס אבנים
עת לחבוק ועת לרחק מחבק
עת לבקש ועת לאבד
עת לשמור ועת להשליך
עת לקרוע ועת לתפור
עת לחשות ועת לדבר
עת לאהב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום

מה יתרון העושה
באשר הוא עמל׃ ראיתי את
הענין אשר נתן אלהים לבני
האדם לענות בו׃ את הכל עשה
יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם
מבלי אשר לא ימצא האדם
את המעשה אשר עשה האל
הים מראש ועד סוף׃ ידעתי
כי אין טוב בם כי אם לשמוח
ולעשות טוב בחייו׃ וגם כל האדם
שיאכל ושתה וראה טוב בכל
עמלו מתת אלהים היא׃ ידעתי
כי כל אשר יעשה האלהים הוא
יהיה לעולם עליו אין להוסיף
וממנו אין לגרע והאלהים עשה
שייראו מלפניו׃ מה שהיה כבר
הוא ואשר להיות כבר היה
והאלהים יבקש את נרדף׃ ועוד
ראיתי תחת השמש מקום
המשפט שמה הרשע ומקום
הצדק שמה הרשע׃ אמרתי
אני בלבי את הצדיק ואת הרשע
ישפט האלהים כי עת לכל חפץ
ועל כל המעשה שם׃ אמרתי אני

תחת השמים ג׳ דסמיכין בספרא ׳ וסמנהון אשר נעשה תחת השמים ׳ ענין ׳ ועת לכל חפץ תחת
השמים ׳   כנוס ב׳ בכתובים ומל׳ ׳ וסמנהון ועת כנוס אבנים ׳ לך כנוס את כל היהודים ׳
סוף ג׳ בקריה ׳ וסמנהון את הכל עשה יפה בעתו ׳ טוב ללכת אל בית אבל ׳ סוף דבר הכל נשמע
לשמוח ב׳ מל׳ בספר׳ ׳ וסמנהון ידעתי כי אין טוב בם כי אם ׳ ושבחתי אני   וממנו ב׳
בקריה ׳ וסמנהון וממנו אין לגרוע ׳ וממנו הוסר התמיד ׳ ושיתרת ממנו ׳ ולית דכותהון

כמות ג בקריה וסמנהון אם כמות כל האדם ויהי כמות אחאב כמות זה כן מות זה חד בתורה חד בנביאי חד בכתובים
ואין ב חד קמ וחד פת וסמנהון ואם אין פת ומותר האדם קמ וכל אתנח וסו פסוק
ולמי ג בקריה וסמנהון ולמי אלה לפניך ולמי כל חמדת ישראל ולמי אני עמל חד כת חד בנבי חד בכתו

בלבי על דברת בני האדם לברם
האלהים ולראות שהם בהמה
המה להם כי מקרה בני האדם
ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם
כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל
ומותר האדם מן הבהמה אין כי
הכל הבל הכל הולך אל מקום
אחד הכל היה מן העפר והכל
שב אל העפר מי יודע רוח בני
האדם העלה היא למעלה ורוח
הבהמה הירדת היא למטה
לארץ וראיתי כי אין טוב מאשר
ישמח האדם במעשיו כי הוא
חלקו כי מי יביאנו לראות במה
שיהיה אחריו ושבתי אני ואראה
את כל העשקים אשר נעשים
תחת השמש והנה דמעת העשקים
ואין להם מנחם ומיד עשקיהם
כח ואין להם מנחם ושבח אני
את המתים שכבר מתו מן החיים
אשר המה חיים עדנה וטוב מש
משניהם את אשר עדן לא היה
אשר לא ראה את המעשה הרע
אשר נעשה תחת השמש וראי
וראיתי אני את כל עמל ואת כל
כשרון המעשה כי היא קנאת
איש מרעהו גם זה הבל ורעות
רוח הכסיל חבק את ידיו ואכל
את בשרו טוב מלא כף נחת

ממלא חפנים עמל ורעות רוח
ושבתי אני ואראה הבל תחת
השמש יש אחד ואין שני גם
בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו
גם עינו לא תשבע עשר ולמי
אני עמל ומחסר את נפשי מ
מטובה גם זה הבל וענין רע הוא
טובים השנים מן האחד אשר
יש להם שכר טוב בעמלם כי אם
יפלו האחד יקים את חברו ואילו
האחד שיפול ואין שני להקימו
גם אם ישכבו שנים וחם להם
ולאחד איך יחם ואם יתקפו
האחד השנים יעמדו נגדו והחוט
המשלש לא במהרה ינתק טוב
ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל
אשר לא ידע להזהר עוד כי
מבית הסורים יצא למלך כי גם
במלכותו נולד רש ראיתי את
כל החיים המהלכים תחת השמש
עם הילד השני אשר יעמד
תחתיו אין קץ לכל העם אשר
היה לפניהם גם האחרונים לא
ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון
רוח שמר רגליך כאשר תלך
אל בית האלהים וקרוב לשמע
מתת הכסילים זבח כי אינם
יודעים לעשות רע אל תבהל
על פיך ולבך אל ימהר להוציא

השנים ב וסמנהון טובים השנים ואם יתקפו האחד — שיפול ב וסמנהון ואילו האחד מקים שיפול
העין להקימו ב וסמנהון ואין שני מן הארץ — ויחם ג פתח חד חס וסמנהון השמש ונמס וחסר
לאדני המלך וחם להם חם לבי בקרבי — יחם ב חד קמ וחד פת וסמנהון כי יחם לבבו פת ולאחד
איך יחם קמ — ממלך ג וסמנהון וימאסך ממלך טוב ילד ממלך הצפון — למלך ג וסמנהון
שמו כל ישראל למלך שלמה על ישראל כי מבית הסורים — מתת ב וסמנ לאחד מהם מכתר הכסילים

מעטים ב׳ בקריה׳ וסמנהון על כן יהיו דבריך מעטים׳ יהיו ימיו מעטים   תאחר ד׳ בקריה׳ וסמנהון מלאתך
ודמעך לא תאחר׳ כאשר תדור לאל׳ כי תדור נדר   ירא ד׳ בקריה׳ וסמנהון מלכות׳ חכמות
שגגן׳ ממולל׳   במדינה ב׳ בקריה׳ וסמנהון אם עשק רש׳ ויאמרו לי הנשארים׳

דבר לפני האלהים כי האלהים
בשמים ואתה על הארץ על כן
יהיו דבריך מעטים׃ כי בא החלום
ברב ענין וקול כסיל ברב דברים׃
כאשר תדר נדר לאלהים אל
תאחר לשלמו כי אין חפץ בכ
בכסילים את אשר תדר שלם׃
טוב אשר לא תדר משתדור
ולא תשלם׃ אל תתן את פיך
לחטיא את בשרך ואל תאמר
לפני המלאך כי שגגה היא
למה יקצף האלהים על קולך
וחבל את מעשה ידיך׃ כי ברב
חלמות והבלים ודברים הרבה
כי את האלהים ירא׃ אם עשק
רש וגזל משפט וצדק תראה
במדינה אל תתמה על החפץ כי
גבה מעל גבה שמר וגבהים
עליהם׃ ויתרון ארץ בכל היא
מלך לשדה נעבד׃ אהב כסף
לא ישבע כסף ומי אהב בהמון
לא תבואה גם זה הבל׃ ברבות
הטובה רבו אוכליה ומה כשרון
לבעליה כי אם ראית עיניו׃ מ
מתוקה שנת העבד אם מעט
ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר
איננו מניח לו לישון׃ יש רעה
חולה ראיתי תחת השמש עשר
שמור לבעליו לרעתו׃ ואבד

העשר ההוא בענין רע והוליד
בן ואין בידו מאומה׃ כאשר
יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת
כשבא ומאומה לא ישא בעמלו
שילך בידו׃ וגם זה רעה חולה
כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון
לו שיעמל לרוח׃ גם כל ימיו בח
בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו
וקצף׃ הנה אשר ראיתי אני
טוב אשר יפה לאכול ולשתות
ולראות טובה בכל עמלו שיעמל
תחת השמש מספר ימי חיו
אשר נתן לו האלהים כי הוא
חלקו׃ גם כל האדם אשר נתן לו
האלהים עשר ונכסים והשליטו
לאכל ממנו ולשאת את חלקו
ולשמח בעמלו זה מתת אלהים
היא׃ כי לא הרבה יזכר את ימי
חייו כי האלהים מענה בשמחת
לבו׃ יש רעה אשר ראיתי תחת
השמש ורבה היא על האדם׃
איש אשר יתן לו האלהים עשר
ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו
מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו
האלהים לאכל ממנו כי איש
נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע
הוא׃ אם יוליד איש מאה ושנים
רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו
ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם

בכל ו׳ דגש בקריה׳ וסמנהון פרת אדם ואנכיים ... עזרה בכל ... והעשר והכבוד מלפניך
ומלכותו בכל׳ ויכלו בכל האנשים   שמור ב׳ בקריה׳ וסמנהון למועד שמור לך׳ עשר שמור לבעליו׳
לרוח ג׳ בקריה׳ וסמנהון שיעמל לרוח׳ לעשות לרוח משקל׳ והשלישית ... לרוח   וכעס ב׳ בקריה׳
וסמנהון רשע יראה וכעס׳ וכעס הרבה   וקצף ב׳ וסמנהון וחליו וקצף׳ ... וקצף׳   ורבה ד׳ בקריה
וסמנהון ורבה העזובה בקרב׳ ורבה עליך חית השדה׳ ורבה משוסה׳ ורבה היא על האדם

הקבורה לא היתה לו אמרתי טוב
ממנו הנפל כי בהבל בא ובחשך
ילך ובחשך שמו יכסה גם שמש
לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה
ואלו חיה אלף שנים פעמים
וטובה לא ראה הלא אל מקום
אחד הכל הולך כל עמל האדם
לפיהו וגם הנפש לא תמלא
כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה
לעני יודע להלך נגד החיים טוב
מראה עינים מהלך נפש גם זה
הבל ורעות רוח מה שהיה כבר
נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם
ולא יוכל לדין עם שהתקיף ממנו
כי יש דברים הרבה מרבים הבל
מה יתר לאדם כי מי יודע מה
טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי
הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד
לאדם מה יהיה אחריו תחת
השמש טוב שם
משמן טוב ויום המות מיום
הולדו טוב ללכת אל בית אבל
מלכת אל בית משתה באשר
הוא סוף כל האדם והחי יתן אל
לבו טוב כעס משחק כי ברע
פנים ייטב לב לב חכמים בבית
אבל ולב כסילים בבית שמחה
טוב לשמע גערת חכם מאיש
שמע שיר כסילים כי כקול

הסירים תחת הסיר כן שחוק
הכסיל וגם זה הבל כי העשק
יהולל חכם ויאבד את לב מתנה
טוב אחרית דבר מראשיתו טוב
ארך רוח מגבה רוח אל תבהל
ברוחך לכעוס כי כעס בחיק
כסילים ינוח אל תאמר מה היה
שהימים הראשנים היו טובים
מאלה כי לא מחכמה שאלת
על זה טובה חכמה עם נחלה
ויתר לראי השמש כי בצל
החכמה בצל הכסף ויתרון דעת
החכמה תחיה בעליה ראה את
מעשה האלהים כי מי יוכל
לתקן את אשר עותו ביום טובה
היה בטוב וביום רעה ראה גם
את זה לעמת זה עשה האלהים
על דברת שלא ימצא האדם
אחריו מאומה את הכל ראיתי
בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו
ויש רשע מאריך ברעתו אל
תהי צדיק הרבה ואל תתחכם
יותר למה תשומם אל תרשע
הרבה ואל תהי סכל למה תמות
בלא עתך טוב אשר תאחז בזה
וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא
אלהים יצא את כלם החכמה
תעז לחכם מעשרה שליטים
אשר היו בעיר כי אדם אין

סבותי ב׳ בקריה׳ וסמנהון אנכי סבותי׳ אני ולבי׳ וחד וסבותי אני׳ מצודים ב׳ בקריה ומלין׳ וסמנהון אשר היא מצודים וחרמים׳ ובנה עליה מצודים׳ ולא מצאתי ה׳ דסמיכין׳ וסמנהון והנה הוית שם עלילות דברים׳ פלשתים ולמנחמים ולא מצאתיו׳ ואבקש מהם איש גודר גדר׳ אשר עוד בקשה נפשי׳

אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב
ולא יחטא גם לכל הדברים
אשר ידברו אל תתן לבך אשר
לא תשמע את עבדך מקללך
כי גם פעמים רבות ידע לבך
אשר גם את קללת אחרים
כל זה נסיתי בחכמה אמרתי
אחכמה והיא רחוקה ממני רחוק
מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו
סבותי אני ולבי לדעת ולתור
ובקש חכמה וחשבון ולדעת
רשע כסל והסכלות הוללות
ומוצא אני מר ממות את האשה
אשר היא מצודים וחרמים
לבה אסורים ידיה טוב לפני
האלהים ימלט ממנה וחוטא
ילכד בה ראה זה מצאתי
אמרה קהלת אחת לאחת למצא
חשבון אשר עוד בקשה נפשי
ולא מצאתי אדם אחד מאלף
מצאתי ואשה בכל אלה לא
מצאתי לבד ראה זה מצאתי
אשר עשה האלהים את האדם
ישר והמה בקשו חשבנות רבים
מי כהחכם ומי יודע פשר דבר
חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו
ישנא אני פי מלך שמר ועל
דברת שבועת אלהים אל תבהל
מפניו תלך אל תעמד בדבר

רע כי כל אשר יחפץ יעשה באשר
דבר מלך שלטון ומי יאמר לו
מה תעשה שומר מצוה לא ידע
דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם
כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי
רעת האדם רבה עליו כי איננו
ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה
מי יגיד לו אין אדם שליט ברוח
לכלוא את הרוח ואין שלטון
ביום המות ואין משלחת במלחמה
ולא ימלט רשע את בעליו את
כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל
מעשה אשר נעשה תחת השמש
עת אשר שלט האדם באדם לרע
לו ובכן ראיתי רשעים קברים
ובאו וממקום קדוש יהלכו
וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם
זה הבל אשר אין נעשה פתגם
מעשה הרעה מהרה על כן מלא
לב בני האדם בהם לעשות רע
אשר חטא עשה רע מאת ומאריך
לו כי גם יודע אני אשר
יהיה טוב ליראי האלהים אשר
ייראו מלפניו וטוב לא יהיה
לרשע ולא יאריך ימים כצל
אשר איננו ירא מלפני אלהים
יש הבל אשר נעשה על הארץ
אשר יש צדיקים אשר מגיע
אלהם כמעשה הרשעים ויש

חשבנות ב׳ בקריה׳ וסמנהון ויעש בירושלם׳ והמה בקשו חשבונות רבים שבועת ה׳ בקריה׳ וסמנהון שבועת יי׳ תהיה בין שניהם׳ כל נדר וכל שבועת׳ על שבועת דוד׳ ומדוע׳ את פי מלך׳ וחד ושבועת שקר אל תאהבו׳ ברוח ג׳ בקריה׳ וסמנהון לא ברוח יי׳ כל אשר היה ברוח׳ אין אדם שליט ברוח לכלוא׳ משלחת ב׳ בקריה׳ וסמנהון משלחת מלאכי רעים׳ ואין משלחת במלחמה מלפניו ח׳ בקריה׳ וסמנהון ויגרעת נתמן תרבק בך׳ וישלח איש שריתו מלפניו׳ אשר ייראו מלפניו׳ אם על המלך טוב׳ ולבקש׳ וירשת
האשות ידילון ודרכי היבים

הצדיקים ו׳ בקריה וסימנהון ויספרון ומשים ׳ האת תספה ׳ כי לא יצח ב כו׳ וראיתי ׳ שמגיע אלהם
וראיתי יב׳ בקריה ׳ וסימנהון היתיתי את הדם ׳ ופסחתי והגדתי ׳ גדים שיש ישמח ׳ עמל ׳ מעשה
כי תאכלה תאכל וראיתי ב ׳ דניאל ׳ וראיתי אני דניאל ׳ לבית ׳ ולית דכותהון בקריה טליה ׳

רשעים שמגיע אלהם כמעשה
הצדיקים אמרתי שגם זה הבל׃
ושבחתי אני את השמחה אשר
אין טוב לאדם תחת השמש כי
אם לאכל ולשתות ולשמוח והוא
ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן
לו האלהים תחת השמש׃ כאשר
נתתי את לבי לדעת חכמה
ולראות את הענין אשר נעשה
על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה
בעיניו איננו ראה׃ וראיתי את כל
מעשה האלהים כי לא יוכל האדם
למצוא את המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אשר יעמל
האדם לבקש ולא ימצא וגם אם
יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא׃
כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור
את כל זה אשר הצדיקים
והחכמים ועבדיהם ביד האלהים
גם אהבה גם שנאה אין יודע
האדם הכל לפניהם׃ הכל כאשר
לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע
לטוב ולטהור ולטמא ולזבח
ולאשר איננו זבח כטוב כחטא
הנשבע כאשר שבועה ירא׃ זה
רע בכל אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחד לכל וגם לב בני
האדם מלא רע והוללות בלבבם
בחייהם ואחריו אל המתים׃ כי

מי אשר יבחר אל כל החיים
יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב
מן האריה המת׃ כי החיים
יודעים שימתו והמתים אינם
יודעים מאומה ואין עוד להם
שכר כי נשכח זכרם׃ גם אהבתם
גם שנאתם גם קנאתם כבר
אבדה וחלק אין להם עוד
לעולם בכל אשר נעשה תחת
השמש׃ לך אכל בשמחה לחמך
ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה
האלהים את מעשיך׃ בכל עת
יהיו בגדיך לבנים ושמן על
ראשך אל יחסר׃ ראה חיים עם
אשה אשר אהבת כל ימי חיי
הבלך אשר נתן לך תחת השמש
כל ימי הבלך כי היא חלקך
בחיים ובעמלך אשר אתה עמל
תחת השמש׃ כל אשר תמצא
ידך לעשות בכחך עשה כי אין
מעשה וחשבון ודעת וחכמה
בשאול אשר אתה הלך שמה׃
שבתי וראה תחת השמש כי
לא לקלים המרוץ ולא לגבורים
המלחמה וגם לא לחכמים לחם
וגם לא לנבנים עשר וגם לא
לידעים חן כי עת ופגע יקרה
את כלם׃ כי גם לא ידע האדם
את עתו כדגים שנאחזים במצודה

ולרשע ב׳ בקריה וסימנהון ולרשע יאמר אלהים ׳ לצדיק ולרשע ׳ לטוב ב׳ בקריה וסימנהון בעיניהם
לטוב ולטהור ׳ וחד לרע טוב ולטוב רע ׳ זה ו׳ ג׳ בטע׳ וסימנהון זה יתנו לכל ׳ זה לחמנו חם ׳ זה רע בכל
אשר נעשה ׳ חד בתורה חד בנביאים חד בכתובים ׳ ה׳ זוגין חד לשון זכר וחד לשון נקבה ׳ וסימנהון
יינך יינך חללך חלליך תפיך תפיך שירך שיריך והתבדרך והתבדרך שמנך שמניך ואהליך
ואהליך ׳ הלך ד׳ חס׳ בספ׳ וסימנהון דור הולך ׳ בשאול ׳ כשסכל הולך ׳ אל בית עולמו

רעה וכצפרים האחזות בפח
כהם יוקשים בני האדם לעת
רעה כשתפול עליהם פתאם
גם זה ראיתי חכמה תחת השמש
וגדולה היא אלי. עיר קטנה
ואנשים בה מעט ובא אליה
מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה
מצודים גדולים ומצא בה איש
מסכן חכם ומלט הוא את העיר
בחכמתו ואדם לא זכר את האיש
המסכן ההוא. ואמרתי אני
טובה חכמה מגבורה וחכמת
המסכן בזויה ודבריו אינם נש
נשמעים. דברי חכמים בנחת
נשמעים מזעקת מושל בכסילים
טובה חכמה מכלי קרב וחוטא
אחד יאבד טובה הרבה. זבובי
מות יבאיש יביע שמן רוקח
יקר מחכמה מכבוד סכלות
מעט. לב חכם לימינו ולב כסיל
לשמאלו. וגם בדרך כשהסכל
הלך לבו חסר ואמר לכל סכל
הוא. אם רוח המושל תעלה
עליך מקומך אל תנח כי מרפא
יניח חטאים גדולים. יש רעה
ראיתי תחת השמש כשגגה
שיצא מלפני השליט. נתן
הסכל במרומים רבים ועשירים
בשפל ישבו. ראיתי עבדים על

סוסים ושרים הלכים כעבדים
על הארץ. חפר גומץ בו יפול
ופרץ גדר ישכנו נחש. מסיע
אבנים יעצב בהם בוקע עצים
יסכן בם. אם קהה הברזל והוא
לא פנים קלקל וחילים יגבר
ויתרון הכשיר חכמה. אם ישך
הנחש בלוא לחש ואין יתרון
לבעל הלשון. דברי פי חכם חן
ושפתות כסיל תבלענו. תחלת
דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו
הוללות רעה. והסכל ירבה דברים
לא ידע האדם מה שיהיה
ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו
עמל הכסילים תיגענו אשר
לא ידע ללכת אל עיר. אי לך
ארץ שמלכך נער ושריך בבקר
יאכלו. אשריך ארץ שמלכך
בן חורים ושריך בעת יאכלו
בגבורה ולא בשתי. בעצלתים
ימך המקרה ובשפלות ידים
ידלף הבית. לשחוק עשים לחם
ויין ישמח חיים והכסף יענה
את הכל. גם במדעך מלך אל
תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל
עשיר כי עוף השמים יוליך
את הקול ובעל הכנפים יגיד
דבר. שלח לחמך על פני המים
כי ברב הימים תמצאנו. תן חלק

יריקו ב׳ בקריה׳ וסמיכהון וכלו׳ על הארץ יריקו׳ שיפול ב׳ בקריה׳ וסמיכהון ואם יפול האחד׳ מקום
שיפול העץ שם יהוא׳ הזה ד׳ חסר בקריה׳ וסמיכהון הזה אחיכם הקטן׳ הביא׳ האיש׳ הזה או זה׳
כאחד ג׳ בקריה׳ וסמיכהון ריבית וכל קהליא ארכן קמין טביא בחינעריתא׳ ולית דכוותהון׳

לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע
מה יהיה רעה על הארץ׃ אם
ימלאו העבים גשם על הארץ
יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם
בצפון מקום שיפול העץ שם
יהוא׃ שמר רוח לא יזרע וראה
בעבים לא יקצור׃ כאשר אינך
יודע מה דרך הרוח כעצמים
בבטן המלאה ככה לא תדע
את מעשה האלהים אשר
יעשה את הכל׃ בבקר זרע את
זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך
יודע אי זה יכשר הזה או זה
ואם שניהם כאחד טובים׃ ומתוק
האור וטוב לעינים לראות את
השמש׃ כי אם שנים הרבה
יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר
את ימי החשך כי הרבה יהיו
כל שבא הבל׃ שמח בחור בילד
בילדותיך ויטיבך לבך בימי בח
בחורתך והלך בדרכי לבך ובמראי
עיניך ודע כי על כל אלה יביאך
האלהים במשפט׃ והסר כעס
מלבך והעבר רעה מבשרך כי
הילדות והשחרות הבל׃ וזכר את
בוראיך בימי בחורתיך עד אשר
לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים
אשר תאמר אין לי בהם חפץ׃
עד אשר לא תחשך השמש ו

והאור והירח והכוכבים ושבו
העבים אחר הגשם׃ ביום שיזעו
שמרי הבית והתעותו אנשי ה
החיל ובטלו הטחנות כי מעטו ו
וחשכו הראות בארבות׃ וסגרו
דלתים בשוק בשפל קול הטחנה
ויקום לקול הצפור וישחו כל
בנות השיר׃ גם מגבה יראו ו
וחתחתים בדרך וינאץ השקד
ויסתבל החגב ותפר האביונה כי
הלך האדם אל בית עולמו וסבבו
בשוק הספדים׃ עד אשר לא
ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב
ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל
אל הבור׃ וישב העפר על הארץ
כשהיה והרוח תשוב אל האלהים
אשר נתנה׃ הבל הבלים אמר
הקוהלת הכל הבל׃ ויתר שהיה
קהלת חכם עוד למד דעת את
העם ואזן וחקר תקן משלים
הרבה׃ בקש קהלת למצא דברי
חפץ וכתוב ישר דברי אמת׃ דברי
חכמים כדרבנות וכמשמרות
נטועים בעלי אספות נתנו מרעה
אחד׃ ויתר מהמה בני הזהר
עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג
הרבה יגעת בשר׃ סוף דבר הכל
נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם׃

שמח ב׳ בקריה׳ וסמיכהון שמח זבולן בצאתך׳ שמח בחור בילדותך׳ בחורתך ב׳ בקריה׳ וסמיכהון בימי
בחורתך׳ וזכור את בוראך׳ כי על כל אלה ב׳ דסמיכין בקריה׳ וסמיכהון לית במיהותיה׳ שמח בחור׳
הלך ד׳ חס׳ בספר׳ וסמיכהון דור הולך׳ כשאול׳ כשסכל׳ אל בית עולמו׳ נתנו ו׳ בקריה׳ וסמיכהון
כי יחדך וחין בנך׳ נתנו למות׳ קבריכם׳ אדום׳ שמרו׳ כדרבונות׳ סוף ג׳ בקריה׳ וסמיכהון את הכל
עשה׳ אל בית עולמו׳ סוף דבר׳ ואת מצותיו ג׳ דסמי׳ וסמי׳ אחרי׳ ושמרת את׳ סוף דבר הכל׳

כי את כל מעשה האלהים
יבא במשפט על כל נעלם אם
טוב ואם רע: סוף דבר
סימן יהא

סכום הפסוקים של ספר קהלת
מאתים ועשרים ושנים וסימן
רכב

איכה

ישבה בדד העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בגוים שרתי
במדינות היתה למס: בכו תבכה
בלילה ודמעתה על לחיה אין
לה מנחם מכל אהביה כל רעיה
בגדו בה היו לה לאיבים: גלתה
יהודה מעני ומרב עבדה היא
ישבה בגוים לא מצאה מנוח
כל רדפיה השיגוה בין המצרים:
דרכי ציון אבלות מבלי באי
מועד כל שעריה שוממין כהניה
נאנחים בתולתיה נוגות והיא
מר לה: היו צריה לראש איביה
שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה
עולליה הלכו שבי לפני צר:
ויצא מן בת ציון כל הדרה היו
שריה כאילים לא מצאו מרעה
וילכו בלא כח לפני רודף:
זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה
כל מחמדיה אשר היו מימי קדם
בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה
ראוה צרים שחקו על משבתה:
חטא חטאה ירושלם על
כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה
כי ראו ערותה גם היא נאנחה
ותשב אחור: טמאתה בשוליה
לא זכרה אחריתה ותרד פלאים
אין מנחם לה ראה יהוה את
עניי כי הגדיל אויב: ידו
פרש צר על כל מחמדיה כי
ראתה גוים באו מקדשה אשר
צויתה לא יבאו בקהל לך:
כל עמה נאנחים מבקשים לחם
נתנו מחמודיהם באכל להשיב
נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי
זוללה: לוא אליכם כל עברי
דרך הביטו וראו אם יש מכאוב
כמכאבי אשר עולל לי אשר
הוגה יהוה ביום חרון אפו:
ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה
פרש רשת לרגלי השיבני אחור

תרשה ב̇ בקריה וסמנהון פרשה ציון בידיה · בידיה טרו · ואזלת בידיה תהרסנו וישיבו ג̇ בקריה
וסמנהון ותקרמן אלה · ואשיתה ... · קראתי למאהבי · מריתי ג̇ ומלין וסמנהון נסוגותי ·
... ראה ... · שמעו ג̇ ראש פסו̇ · וסמנהון עמים ירגזון · כי נאנחה אני · ויחלו

נתנני שוממה כל היום דוה
נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו
על צוארי הכשיל כחי נתנני
אדני בידי לא אוכל קום
סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא
עלי מועד לשבר בחורי גת דרך
אדני לבתולת בת יהודה
על אלה אני בוכיה עיני עיני
ירדה מים כי רחק ממני מנחם
משיב נפשי היו בני שוממים כי
גבר אויב פרשה ציון בידיה
אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב
סביביו צריו היתה ירושלם לנדה
ביניהם צדיק הוא יהוה כי
פיהו מריתי שמעו נא כל עמים
וראו מכאבי בתולתי ובחורי
הלכו בשבי קראתי למאהבי
המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו
כי בקשו אכל למו וישיבו את
נפשם ראה יהוה כי צר לי
מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי
כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב
בבית כמות שמעו כי נא
נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי
שמעו רעתי ששו כי אתה עשית
הבאת יום קראת ויהיו כמוני
תבא כל רעתם לפניך ועולל
למו כאשר עוללת לי על כל
פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי

איכה יעיב
באפו אדני את בת ציון השליך
משמים ארץ תפארת ישראל
ולא זכר הדם רגליו ביום אפו
בלע אדני לא חמל את כל
נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי
בת יהודה הגיע לארץ חלל
ממלכה ושריה גדע בחרי
אף כל קרן ישראל השיב אחור
ימינו מפני אויב ויבער ביעקב
כאש להבה אכלה סביב
דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר
ויהרג כל מחמדי עין באהל בת
ציון שפך כאש חמתו היה
אדני כאויב בלע ישראל בלע כל
ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת
יהודה תאניה ואניה ויחמס
כגן שכו שחת מועדו שכח יהוה
בציון מועד ושבת וינאץ בזעם
אפו מלך וכהן זנח אדני
מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד
אויב חומת ארמנותיה קול נתנו
בבית יהוה כיום מועד חשב
יהוה להשחית חומת בת ציון נטה
קו לא השיב ידו מבלע ויאבל
חל וחומה יחדו אמללו טבעו
בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה
מלכה ושריה בגוים אין תורה
גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה

דוי ג̇ בקריה · וסמנהון ... · וכל לבב דוי · כי רבות אנחותי ולבי דוי · ולא זכר ג̇ דסמיכין ·
וסמנהון ולא זכר שר המשקים · ולא זכר יואש המלך · ולא זכר הדם רגליו · בחרי אף ה̇ בקריה דסמי ·
וסמנהון פרעה · ויקם יהונתן · ... · ... · למקומם · וירב ב̇ בקריה · וסמנהון המלחמה נפוצת · וירב
בבת יהודה · בבת ב̇ בקריה · וסמנהון כי חפץ בבת יעקב · וירב בבת יהודה · מעדו ג̇ חס בלישנהו ·
וסמנהון ... · משה · שחת מעדו · וכל במעדו דכותהון בר מן ב̇ מל̇ ... בני ישר̇ ...
...

ויין ז̇ בקריה ג̇ קמיצ׳ וד̇ פתח׳ · וסמנהון ומלכי צדק מלך שלם · לאמותם · המיצרו · אם תהו יהיה כנור
לחם תמודות לית יאכלתי · והפחות הראשנים · [illegible] · וסמנהון כים נגרש · כים יהיה · וחברו
מה אעידך · ויחזו ב̇ בקריה · וסמנהון ויחזו את האלהים · ויחזו לך משאות שוא ומדוחים

ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון
העלו עפר על ראשם חגרו שקים
הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם
כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי
נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי
בעטף עולל ויונק ברחבות קריה
לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתעטפם כחלל ברחבות עיר
בהשתפך נפשם אל חיק אמתם
מה אעידך מה אדמה לך הבת
ירושלם מה אשוה לך ואנחמך
בתולת בת ציון כי גדול כים שברך
מי ירפא לך נביאיך חזו לך
שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב
שביתך ויחזו לך משאות שוא
ומדוחים ספקו עליך כפים כל
עברי דרך שרקו וינעו ראשם על
בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו
כלילת יפי משוש לכל הארץ
פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו
ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה
היום שקוינהו מצאנו ראינו
עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו
אשר צוה מימי קדם הרס ולא
חמל וישמח עליך אויב הרים קרן
צריך צעק לבם אל אדני
חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה
יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל
תדם בת עינך קומי רני בלילה

לראש אשמרות שפכי כמים לבך
נכח פני אדני שאי אליו כפיך על
נפש עולליך העטופים ברעב בראש
כל חוצות ראה יהוה
והביטה למי עוללת כה אם
תאכלנה נשים פרים עללי טפחים
אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא
שכבו לארץ חוצות נער וזקן
בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת
ביום אפך טבחת לא חמלת
תקרא כיום מועד מגורי מסביב
ולא היה ביום אף יהוה פליט ו
שריד אשר טפחתי ורביתי איבי
כלם

אני הגבר ראה עני בשבט עברתו
אותי נהג וילך חשך ולא אור אך
בי ישב יהפך ידו כל היום
בלה בשרי ועורי שבר עצמותי בנה
עלי ויקף ראש ותלאה במחשכים
הושיבני כמתי עולם גדר
בעדי ולא אצא הכביד נחשתי גם
כי אזעק ואשוע שתם תפלתי גדר
דרכי בגזית נתיבתי עוה דב
אורב הוא לי אריה במסתרים
דרכי סורר ויפשחני שמני שמם
דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ
הביא בכליותי בני אשפתו הייתי
שחק לכל עמי נגינתם כל היום
השביעני במרורים הרוני לענה

[illegible]

נשיתי ב׳ בקריה וסמנהון יתוי לי יתמי ותזנח משלום נפשי וחד ונשיתי אתכם זכר ב׳ וסמנהון כחסדך
זכר לי זכור עניי ומרודי וכל יתון דכוות וראש ב׳ בקריה וסמנהון יתחי וראש זכר עניי ומרודי
אוחיל ג׳ בקריה וסמנהון הרעה על כן אוחיל חלקי יי׳ אמרה נפשי על כן אוחיל

ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר
ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה
ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה
זכר עניי ומרודי לענה וראש
זכור תזכור ותשיח עלי נפשי זאת
אשיב אל לבי על כן אוחיל
חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא
כלו רחמיו חדשים לבקרים רבה
אמונתך חלקי יהוה אמרה נפשי
על כן אוחיל לו טוב יהוה
לקוו לנפש תדרשנו טוב ויחיל
ודומם לתשועת יהוה טוב לגבר
כי ישא על בנעוריו ישב בדד
וידם כי נטל עליו יתן בעפר פיהו
אולי יש תקוה יתן למכהו לחי
ישבע בחרפה כי לא יזנח
לעולם אדני כי אם הוגה ורחם
כרב חסדו כי לא ענה מלבו ויגה
בני איש לדכא תחת רגליו כל
אסירי ארץ להטות משפט גבר
נגד פני עליון לעות אדם בריבו
אדני לא ראה מי זה אמר
ותהי אדני לא צוה מפי עליון לא
תצא הרעות והטוב מה יתאונן
אדם חי גבר על חטאו
נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה
עד יהוה נשא לבבנו אל כפים
אל אל בשמים נחנו פשענו
ומרינו אתה לא סלחת

סכתה באף ותרדפנו הרגת לא
חמלת סכותה בענן לך מעבור
תפלה סחי ומאוס תשימנו בקרב
העמים פצו עלינו פיהם
כל איבינו פחד ופחת היה לנו
השאת והשבר פלגי מים תרד
עיני על שבר בת עמי
עיני נגרה ולא תדמה מאין
הפגות עד ישקיף וירא יהוה
משמים עיני עוללה לנפשי מכל
בנות עירי צוד צדוני כצפור
איבי חנם צמתו בבור חיי וידו
אבן בי צפו מים על ראשי אמרתי
נגזרתי קראתי
שמך יהוה מבור תחתיות קולי
שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי
לשועתי קרבת ביום אקראך
אמרת אל תירא רבת אדני
ריבי נפשי גאלת חיי ראיתה יהוה
עותתי שפטה משפטי ראיתה
כל נקמתם כל מחשבתם לי
שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם
עלי שפתי קמי והגיונם עלי כל
היום שבתם וקימתם הביטה אני
מנגינתם תשיב להם גמול
יהוה כמעשה ידיהם תתן להם
מגנת לב תאלתך להם תרדף
באף ותשמידם מתחת שמי
יהוה

הוגה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסמנהון כאשר כי אם אשר קדמית חס׳ נחנו ג׳ בקריה וסמנהון כלנו באיש
נחנו כמכירי חלונים נחנו פשענו ומרינו סכותה ג׳ בקריה וסמנהון באת ותרדפנו סכותה בענן לך
סכותה לראשי ביום נשק נגרה ב׳ בקריה וסמנהון ידי לילה נגרה עיני נגרה ולא תדמה
וירא ג׳ בקריה וסמנהון עד ישקיף וירא והיה יי׳ בחר יי׳ כצפור ג׳ דגש׳ וסמנהון צוד צדוני
כצפור נודד ממקומו כצפור לעוף שפטה ב׳ בקריה וסמנהון קומה אלהים שפטה הארץ ראיתה יי׳ עותתי

פרש ב׳ בקריה · וסמנהון גבר מחליק על רעהו · עוללים שאלו לחם · וכו ג׳ בקריה · וסמנהון חן
בקדשיו לא יאמין · נזיריה מעולג · הן עד ירח · נזיריה ב׳ בקריה · וסמנהון לית תבצרו את טירה
וכו נזיריה משלג · חשך ד׳ וסמנהון אור חשך השמש · חשך משחור · צר ויאור חשך · בעריפיה

איכה יועם זהב ישנא הכתם
הטוב תשתפכנה אבני קדש
בראש כל חוצות׃ בני ציון
היקרים המסלאים בפז איכה
נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי
יוצר׃ גם תנין חלצו שד היניקו
גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים
במדבר׃ דבק לשון יונק אל
חכו בצמא עוללים שאלו לחם
פרש אין להם׃ האכלים
למעדנים נשמו בחוצות האמנים
עלי תולע חבקו אשפתות׃
ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם
ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה
ידים׃ זכו נזיריה משלג צחו
מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר
גזרתם׃ חשך משחור תארם
לא נכרו בחוצות צפד עורם על
עצמם יבש היה כעץ׃ טובים
היו חללי חרב מחללי רעב שהם
יזבו מדקרים מתנובת שדי׃
ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן
היו לברות למו בשבר בת עמי׃
כלה יהוה את חמתו שפך
חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל
יסודתיה׃ לא האמינו כל
מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא
צר ואויב בשערי ירושלם׃
מחטאת נביאיה עונות כהניה

השפכים בקרבה דם צדיקים׃
נעו עורים בחוצות נגאלו בדם
בלא יוכלו יגעו בלבשיהם׃
סורו טמא קראו למו סורו סורו
אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו
בגוים לא יוסיפו לגור׃ פני
יהוה חלקם לא יוסיף להביטם
פני כהנים לא נשאו וזקנים לא
חננו׃ עודינה תכלינה עינינו
אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו
אל גוי לא יושע׃ צדו צעדינו
מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו
ימינו כי בא קצנו׃ קלים היו
רדפינו מנשרי שמים על ההרים
דלקנו במדבר ארבו לנו׃
רוח אפינו משיח יהוה נלכד
בשחיתותם אשר אמרנו בצלו
נחיה בגוים׃ שישי ושמחי בת
אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך
תעבר כוס תשכרי ותתערי׃
תם עונך בת ציון לא יוסיף
להגלותך פקד עונך בת אדום
גלה על חטאתיך׃
זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה
את חרפתנו׃ נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים׃ יתומים היינו אין
אב אמתינו כאלמנות׃ מימינו
בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו׃
על צוארנו נרדפנו יגענו לא

BRITISH MUSEUM

שהם ב׳ בקריה · וסמנהון שהם הרהבנו · שהם יזובו מדוקרים · יסודותיה ב׳ בקריה · וסמנהון ומדסו
יסודותיה · ותאכל יסודותיה · מלכי ארץ ב׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון ארץ לית האמינו וכל ירמיהו
ותהלים דסמיכהון כרמן חד ויראו גוים · יכלו יא בקריה · וסמנהון לקום אחיהם ולא יכלו קום
עלו ויהונתן · נפו ובלחמו ובתתך · אדברה · מביא · ונח · נעמים · ישע ב׳ חס בקריה וסמנהון
ושית עינים ישוע · אל גוי לא יושע · אחד כי תושע חס · וחד והושע חס · ושארה מלין

חרפתנו : מצרים נתנו יד אשור
לשבע לחם : אבתינו חטאו
אינם אנחנו עונתיהם סבלנו :
עבדים משלו בנו פרק אין מידם :
בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב
המדבר : עורנו כתנור נכמרו
מפני זלעפות רעב : נשים בציון
ענו בתלת בערי יהודה : שרים
בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו :
בחורים טחון נשאו ונערים
בעץ כשלו : זקנים משער
שבתו בחורים מנגינתם : שבת
משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו :
נפלה עטרת ראשנו אוי נא
לנו כי חטאנו : על זה היה דוה
לבנו על אלה חשכו עינינו :
על הר ציון ששמם שועלים
הלכו בו : אתה יהוה לעולם
תשב כסאך לדור ודור : למה
לנצח תשכחנו תעזבנו לארך
ימים : השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו כקדם : כי
אם מאס מאסתנו קצפת עלינו
עד מאד : השיבנו :
[illegible]

סכום הפסוקים של ספר איכה
מאה וארבעה וחמשים וסימן

ויהי

בימי אחשורוש הוא אחשורוש
המלך מהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה : בימים
ההם כשבת המלך אחשורוש
על כסא מלכותו אשר בשושן
הבירה : בשנת שלוש למלכו עשה
משתה לכל שריו ועבדיו חיל
פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו : בהראתו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר
תפארת גדולתו ימים רבים
שמונים ומאת יום : ובמלואת
הימים האלה עשה המלך לכל
העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן משתה שבעת
ימים בחצר גנת ביתן המלך : חור
כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ
וארגמן על גלילי כסף ועמודי
שש מטות זהב וכסף על רצפת
בהט ושש ודר וסחרת : והשקות
בכלי זהב וכלים מכלים שונים

ביום השביעי ב ריש פסוקים · וסמנהון נשיא לבני אפרים · ביום ה...
וסמנהון כטוב לבם · לארצו · כיין · ביין · להראות ג בקריה · וסמנהון ...
העמים והשרים · להראות את אסתר · ... יפיה בלכרך · להראות

ויין מלכות רב כיד המלך: והשתיה
כדת אין אנס כי כן יסד המלך
על כל רב ביתו לעשות כרצון
איש ואיש׃ גם
ושתי המלכה עשתה משתה
נשים בית המלכות אשר למלך
אחשורוש׃ ביום השביעי כטוב
לב המלך ביין אמר למהומן
בזתא חרבונא בגתא ואבגתא
זתר וכרכס שבעת הסריסים
המשרתים את פני המלך
אחשורוש׃ להביא את ושתי
המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים
את יפיה כי טובת מראה היא׃
ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר
המלך אשר ביד הסריסים
ויקצף המלך מאד וחמתו בערה
בו׃ ויאמר המלך
לחכמים ידעי העתים כי כן דבר
המלך לפני כל ידעי דת ודין׃
והקרב אליו כרשנא שתר
אדמתא תרשיש מרס מרסנא
ממוכן שבעת שרי פרס ומדי
ראי פני המלך הישבים ראשנה
במלכות׃ כדת מה לעשות
במלכה ושתי על אשר לא
עשתה את מאמר המלך
אחשורוש ביד הסריסים׃

ויאמר מומכן לפני
המלך והשרים לא על המלך
לבדו עותה ושתי המלכה כי על
כל השרים ועל כל העמים אשר
בכל מדינות המלך אחשורוש׃
כי יצא דבר המלכה על כל
הנשים להבזות בעליהן בעיניהן
באמרם המלך אחשורוש אמר
להביא את ושתי המלכה לפניו
ולא באה׃ והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו
את דבר המלכה לכל שרי המלך
וכדי בזיון וקצף׃ אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו
ויכתב בדתי פרס ומדי ולא
יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן
המלך לרעותה הטובה ממנה׃
ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול
ועד קטן׃ וייטב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש
המלך כדבר ממוכן׃ וישלח
ספרים אל כל מדינות המלך
אל מדינה ומדינה ככתבה ואל
עם ועם כלשונו להיות כל איש
שרר בביתו ומדבר כלשון עמו׃
אחר הדברים האלה

ודינת ב בקריה · וסמנהון ...
ויד · ויכו · ויעמדו ...
דכותהון ... ג ...
כל ראה · ראי פני המלך ...
אחר הדברים האלה ...

נגזר ג' בקריה' וסמנהון מיתרין תחוים' מבית יה' נגזר עליה' ויפקד ב' בקריה' וסמנהון המלך' ויפקד
פקידים ד' ב' מל' וב' חס' וסמנהון ויפקד' וחברו להיות מיד כנניהו' ואורית ונביאים פקדים כתב' פקידים'
ונתון ז' בקריה' וסמנהון אברך העלה יאלהיהם דישמע בכר ויקבצו תריין וסימ' ויפקד אלוש'

כשך חמת המלך אחשורוש זכר
את ושתי ואת אשר עשתה ואת
אשר נגזר עליה ויאמרו נערי
המלך משרתיו יבקשו למלך
נערות בתולות טובות מראה
ויפקד המלך פקידים בכל מדינות
מלכותו ויקבצו את כל נערה
בתולה טובת מראה אל שושן
הבירה אל יד הגא סריס המלך
שמר הנשים ונתון תמרוקיהן
והנערה אשר תיטב בעיני
המלך תמלך תחת ושתי וייטב
הדבר בעיני המלך ויעש כן
איש יהודי היה
בשושן הבירה ושמו מרדכי בן
יאיר בן שמעי בן קיש איש
ימיני אשר הגלה מירושלים
עם הגלה אשר הגלתה עם
יכניה מלך יהודה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן
את הדסה היא אסתר בת דדו
כי אין לה אב ואם והנערה יפת
תאר וטובת מראה ובמות אביה
ואמה לקחה מרדכי לו לבת
ויהי בהשמע דבר המלך ודתו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן
הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר
אל בית המלך אל יד הגי שמר
הנשים ותיטב הנערה בעיניו

ותשא חסד לפניו ויבהל את
תמרוקיה ואת מנותה לתת לה
ואת שבע הנערות הראיות לתת
לה מבית המלך וישנה ואת
נערותיה לטוב בית הנשים לא
הגידה אסתר את עמה ואת
מולדתה כי מרדכי צוה עליה
אשר לא תגיד ובכל יום ויום
מרדכי מתהלך לפני חצר בית
הנשים לדעת את שלום אסתר
ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה
ונערה לבוא אל המלך אחשורוש
מקץ היות לה כדת הנשים שנים
עשר חדש כי כן ימלאו ימי
מרוקיהן ששה חדשים בשמן
המר וששה חדשים בבשמים
ובתמרוקי הנשים ובזה הנערה
באה אל המלך את כל אשר
תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלך בערב
היא באה ובבקר היא שבה אל
בית הנשים שני אל יד שעשגז
סריס המלך שמר הפילגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם
חפץ בה המלך ונקראה בשם
ובהגיע תר אסתר בת אביחיל
דד מרדכי אשר לקח לו לבת
לבוא אל המלך לא בקשה דבר
כי אם את אשר יאמר הגי סריס

הגלה ב' חס' וסמנהון עם הגלה' אשר הגלינו' ותשבי תושביהם' ירושלם ה' מל' בקריה' וסמנהון
יהוצדק דיתמיניהו דדברי הימים' אשר הגלה' מלך לו דדברי הימים' עיים דירמיהו' אחר דה'
אב ואם ב' בקריה דסמיכין' וסמנהון אב ואם הקלו בך' ויהי אמן את הדסה' שלום ו' בקריה'
וסמנהון לך נא ראה ב' בו' אלהים יענה' לדעת את' שלום אמת' ודרשו' ידע' רשעים' בהללים'
שאלו את' ובהגיע ב' בספ' וסמנהון ובהגיע תר נערה ונערה' ובהגיע תר אסתר בת אביחיל'

ותלקח אסתר ב׳ וסימנהון אל בית המלך · אל המלך אחשורוש   משתה גדול ב׳ בקריה וסימנהון
ויעש אברהם · ויעש המלך ·   שריו ועבדיו ב׳ · וסימנהון בשנת שלוש · ויעש המלך משתה גדול
ובהקבץ ב׳ ובספר׳ · וסימנהון ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה · ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי

המלך שמר הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיני כל ראיה ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל
בית מלכותו בחדש העשירי הוא
חדש טבת בשנת שבע למלכותו
ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל
הבתולת וישם כתר מלכות בראשה
וימליכה תחת ושתי ויעש המלך
משתה גדול לכל שריו ועבדיו
את משתה אסתר והנחה למדינות
עשה ויתן משאת כיד המלך
ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב
בשער המלך אין אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כאשר צוה
עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי
אסתר עשה כאשר היתה באמנה
אתו   בימים ההם
ומרדכי ישב בשער המלך קצף
בגתן ותרש שני סריסי המלך
משמרי הסף ויבקשו לשלח יד
במלך אחשורוש ויודע הדבר
למרדכי ויגד לאסתר המלכה
ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי
ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם
על עץ ויכתב בספר דברי הימים
לפני המלך   אחר
הדברים האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן המדתא

האגגי וינשאהו וישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אתו וכל
עבדי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן כי כן
צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע
ולא ישתחוה ויאמרו עבדי
המלך אשר בשער המלך למרדכי
מדוע אתה עובר את מצות המלך
ויהי באמרם אליו יום ויום ולא
שמע אליהם ויגידו להמן לראות
היעמדו דברי מרדכי כי הגיד
להם אשר הוא יהודי וירא המן
כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו
וימלא המן חמה ויבז בעיניו
לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את כל היהודים אשר
בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי
בחדש הראשון הוא חדש ניסן
בשנת שתים עשרה למלך
אחשורוש הפיל פור הוא הגורל
לפני המן מיום ליום ומחדש
לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר   ויאמר המן
למלך אחשורוש ישנו עם אחד
מפזר ומפרד בין העמים בכל
מדינות מלכותך ודתיהם שנות
מכל עם ואת דתי המלך אינם
עשים ולמלך אין שוה להניחם

אסתר המלכה י״ד וסימנהון ויודע הדבר למרדכי ויהי כראות המלך · מה לך אסתר המלכה · את לא
[illegible] · כי הוית דה · והמן עומד · ביום השני · בית המן · מה
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אבד על המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים ככר כסף אשקול
על ידי עשי המלאכה להביא
אל גנזי המלך ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן
המדתא האגגי צרר היהודים
ויאמר המלך להמן הכסף נתון
לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך
ויקראו ספרי המלך בחדש
הראשון בשלושה עשר יום בו
ויכתב ככל אשר צוה המן אל
אחשדרפני המלך ואל הפחות
אשר על מדינה ומדינה ואל שרי
עם ועם מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשונו בשם המלך
אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת
המלך ונשלוח ספרים ביד
הרצים אל כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן טף
ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר ושללם לבוז פתשגן הכתב
להנתן דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים להיות עתדים
ליום הזה הרצים יצאו דחופים
בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה והמלך והמן ישבו
לשתות והעיר שושן נבוכה

ומרדכי ידע את כל
אשר נעשה ויקרע מרדכי את
בגדיו וילבש שק ואפר ויצא
בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה
ומרה ויבוא עד לפני שער המלך
כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה
מקום אשר דבר המלך ודתו
מגיע אבל גדול ליהודים וצום
ובכי ומספד שק ואפר יצע
לרבים ותבואינה נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח בגדים
להלביש את מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל ותקרא אסתר
להתך מסריסי המלך אשר
העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה זה ויצא
התך אל מרדכי אל רחוב העיר
אשר לפני שער המלך ויגד לו
מרדכי את כל אשר קרהו ואת
פרשת הכסף אשר אמר המן
לשקול על גנזי המלך ביהודים
לאבדם ואת פתשגן כתב הדת
אשר נתן בשושן נתן לו להראות
את אסתר ולהגיד לה ולצוות
עליה לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על
עמה ויבוא התך ויגד לאסתר

נקריאתי ב בקריה · וסמנהון נקריאת נקריתי כת · ותני לית נקריאתי כת · שלושים ב מל בקריה
וסמנהון ויהלית יתסית · כל עבדי המלך · יעמוד ג מל בקריה · וסמנהון לפני יושב · כמין · ויתן
והצלה · לילה ויום ג בקריה · וסמנהון להיות עיניך דמלכים · יתירגה לה · לך כנוס את כל היהודים

את דברי מרדכי ותאמר אסתר
להתך ותצוהו אל מרדכי כל
עבדי המלך ועם מדינות המלך
יודעים אשר כל איש ואשה
אשר יבא אל המלך אל החצר
הפנימית אשר לא יקרא אחת
דתו להמית לבד מאשר יושיט
לו המלך את שרביט הזהב וחיה
ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום ויגידו
למרדכי את דברי אסתר ויאמר
מרדכי להשיב אל אסתר אל
תדמי בנפשך להמלט בית
המלך מכל היהודים כי אם
החרש תחרישי בעת הזאת רוח
והצלה יעמוד ליהודים ממקום
אחר ואת ובית אביך תאבדו
ומי יודע אם לעת כזאת הגעת
למלכות ותאמר אסתר להשיב
אל מרדכי לך כנוס את כל
היהודים הנמצאים בשושן
וצומו עלי ואל תאכלו ואל
תשתו שלשת ימים לילה ויום
גם אני ונערתי אצום כן ובכן
אבוא אל המלך אשר לא כדת
וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר
מרדכי ויעש ככל אשר צותה
עליו אסתר ויהי ביום השלישי
ותלבש אסתר מלכות ותעמד

בחצר בית המלך הפנימית נכח
בית המלך והמלך יושב על
כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית ויהי כראות המלך
את אסתר המלכה עמדת בחצר
נשאה חן בעיניו ויושט המלך
לאסתר את שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר ותגע בראש
השרביט ויאמר לה המלך מה
לך אסתר המלכה ומה בקשתך
עד חצי המלכות וינתן לך
ותאמר אסתר אם על המלך
טוב יבוא המלך והמן היום אל
המשתה אשר עשיתי לו ויאמר
המלך מהרו את המן לעשות
את דבר אסתר ויבא המלך
והמן אל המשתה אשר עשתה
אסתר ויאמר המלך לאסתר
במשתה היין מה שאלתך וינתן
לך ומה בקשתך עד חצי המלכות
ותעש ותען אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי אם מצאתי
חן בעיני המלך ואם על המלך
טוב לתת את שאלתי ולעשות
את בקשתי יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר אעשה להם
ומחר אעשה כדבר המלך ויצא
המן ביום ההוא שמח וטוב לב
וכראות המן את מרדכי בשער

ג פסו' דאית בהון באמצע ב מלין וחדה מלה ביניהון · וסמנהון ...
ותהי עוד מלחמה · ועברי · כי ראה ... · ויאחז פשחור · הבהו במוסרים · ...
בכל כת · כי לשלג · לך כנוס את ... היהודים · אסתר המלכה ...
כריתות · מה לך · הביאה · לשתות ביום השני · ושל אחרון · כי ... · והמן ...
המן · מה שאלתך · ותבקשי אסתר · המלכות · ויבוא ב ... · המלך והמן

המלך ולא קם ולא זע ממנו
וימלא המן על מרדכי חמה
ויתאפק המן ויבוא אל ביתו
וישלח ויבא את אהביו ואת
זרש אשתו ויספר להם המן
את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל
אשר גדלו המלך ואת אשר
נשאו על השרים ועבדי המלך
ויאמר המן אף לא הביאה
אסתר המלכה עם המלך אל
המשתה אשר עשתה כי אם
אותי וגם למחר אני קרוא לה
עם המלך וכל זה איננו שוה לי
בכל עת אשר אני ראה את
מרדכי היהודי יושב בשער
המלך ותאמר לו זרש אשתו
וכל אהביו יעשו עץ גבה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך
ויתלו את מרדכי עליו ובא עם
המלך אל המשתה שמח וייטב
הדבר לפני המן ויעש העץ
בלילה ההוא נדדה
שנת המלך ויאמר להביא את
ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו
נקראים לפני המלך וימצא
כתוב אשר הגיד מרדכי על
בגתנא ותרש שני סריסי המלך
משמרי הסף אשר בקשו לשלח
יד במלך אחשורוש ויאמר
המלך מה נעשה יקר וגדולה
למרדכי על זה ויאמרו נערי
המלך משרתיו לא נעשה עמו
דבר ויאמר המלך מי בחצר והמן
בא לחצר בית המלך החיצונה
לאמר למלך לתלות את מרדכי
על העץ אשר הכין לו ויאמרו
נערי המלך אליו הנה המן עמד
בחצר ויאמר המלך יבוא ויבוא
המן ויאמר לו המלך מה לעשות
באיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויאמר המן בלבו למי יחפץ המ
המלך לעשות יקר יותר ממני
ויאמר המן אל המלך איש אש
אשר המלך חפץ ביקרו יביאו
לבוש מלכות אשר לבש בו המלך
וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר
נתן כתר מלכות בראשו ונתון
הלבוש והסוס על יד איש משרי
המלך הפרתמים והלבישו את
האיש אשר המלך חפץ ביקרו
והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר
המלך להמן מהר קח את
הלבוש ואת הסוס כאשר
דברת ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך אל תפל
דבר מכל אשר דברת ויקח

ככה יעשה ד׳ בקריה׳ וסמנהון לשור האחד׳ אשר לא יבנה׳ ביקרו׳ ביקרו׳ נדחף ב׳ בקריה׳ וסמנהון
וגם הרת נדחף לגיתת׳ וישב מרדכי אל שער המלך׳ קרהו ב׳ וסמנהון ויגד לו מרדכי׳ ויספר המן
וחד וקרהו אסון׳ החלות ב׳ וכת׳ כן׳ וסמנהון להראות את עבדך׳ אם מזרע היהודים מרדכי׳

המן את הלבוש ואת הסוס
וילבש את מרדכי וירכיבהו
ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה
יעשה לאיש אשר המלך חפץ
ביקרו וישב מרדכי אל שער
המלך והמן נדחף אל ביתו אבל
וחפוי ראש ויספר המן לזרש
אשתו ולכל אהביו את כל אשר
קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש
אשתו אם מזרע היהודים מרדכי
אשר החלות לנפל לפניו לא
תוכל לו כי נפול תפול לפניו
עודם מדברים עמו וסריסי המלך
הגיעו ויבהלו להביא את המן
אל המשתה אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמן לשתות עם
אסתר המלכה ויאמר המלך
לאסתר גם ביום השני במשתה
היין מה שאלתך אסתר המלכה
ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותעש ותען אסתר
המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב
תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי
בבקשתי כי נמכרנו אני ועמי
להשמיד להרוג ולאבד ואלו
לעבדים ולשפחות נמכרנו
החרשתי כי אין הצר שוה בנזק
המלך ויאמר

המלך אחשורוש ויאמר לאסתר
המלכה מי הוא זה ואי זה הוא
אשר מלאו לבו לעשות כן
ותאמר אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני
המלך והמלכה והמלך קם
בחמתו ממשתה היין אל גנת
הביתן והמן עמד לבקש על
נפשו מאסתר המלכה כי ראה
כי כלתה אליו הרעה מאת המלך
והמלך שב מגנת הביתן אל בית
משתה היין והמן נפל על המטה
אשר אסתר עליה ויאמר המלך
הגם לכבוש את המלכה עמי
בבית הדבר יצא מפי המלך ופני
המן חפו ויאמר חרבונה אחד
מן הסריסים לפני המלך גם הנה
העץ אשר עשה המן למרדכי
אשר דבר טוב על המלך עמד
בבית המן גבה חמשים אמה
ויאמר המלך תלהו עליו ויתלו
את המן על העץ אשר הכין
למרדכי וחמת המלך שככה

ביום ההוא נתן
המלך אחשורוש לאסתר
המלכה את בית המן צרר היהודים
ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה
אסתר מה הוא לה ויקח המלך
את טבעתו אשר העביר מהמן

ואלו ב׳ וחס׳ וסמנהון חיה אלת׳ לעבדים׳ וחד ואילו׳ הצר ג׳ ב׳ קמץ׳ וחד פת׳ וסמנהון ומי תבאו׳
ויאשלח׳ כי נמכרנו׳ צר ואויב ב׳ בקריה׳ וסמנהון לא האמינו מלכי ארץ׳ המן הרע הזה והמן
נבעת ב׳ בקריה׳ וסמנהון כי נבעת מפני׳ ותאמר אסתר איש צר׳ טו׳ פסוקי רישיהון וסופיהון
מלה חדה׳ וסמנהון והלחות והלוים ונפש אדם ומקנה רב ויאתר בן מנשה וממלך אין וכמהו לא היה
ויל ישיב ולמפיבשת והנתינים ויבניה והמלך קם ויעזר חדוה ועתה קום

ויתנה למרדכי וישם אסתר את
מרדכי על בית המן
ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן
לו להעביר את רעת המן האגגי
ואת מחשבתו אשר חשב על
היהודים ויושט המלך לאסתר
את שרבט הזהב ותקם אסתר
ותעמד לפני המלך ותאמר
אם על המלך טוב ואם מצאתי חן
לפניו וכשר הדבר לפני המלך
וטובה אני בעיניו יכתב להשיב
את הספרים מחשבת המן בן
המדתא האגגי אשר כתב לאבד
את היהודים אשר בכל מדינות
המלך כי איככה אוכל וראיתי
ברעה אשר ימצא את עמי וא
ואיככה אוכל וראיתי באבדן
מולדתי ויאמר
המלך אחשורש לאסתר המלכה
ולמרדכי היהודי הנה בית המן
נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ
על אשר שלח ידו ביהודיים
ואתם כתבו על היהודים כטוב
בעיניכם בשם המלך וחתמו בט
בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב
בשם המלך ונחתום בטבעת
המלך אין להשיב ויקראו ספרי
המלך בעת ההיא בחדש הש

השלישי הוא חדש סיון בשלושה
ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה
מרדכי אל היהודים ואל ה
האחשדרפנים והפחות ושרי
המדינות אשר מהדו ועד כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם
כלשנו ואל היהודים ככתבם
וכלשונם ויכתב בשם המלך
אחשורש ויחתם בטבעת המלך
וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים
רכבי הרכש האחשתרנים בני
הרמכים אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר ועיר
להקהל ולעמד על נפשם להש
להשמיד ולהרג ולאבד את כל
חיל עם ומדינה הצרים אתם
טף ונשים ושללם לבוז ביום
אחד בכל מדינות המלך
אחשורוש בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר פתשגן הכתב להנתן דת
בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים ולהיות היהודים עתודים
ליום הזה להנקם מאיביהם
הרצים רכבי הרכש האחשתרנים
יצאו מבהלים ודחופים בדבר
המלך והדת נתנה בשושן הבירה
ומרדכי יצא

ורבים ז׳ בקריה ׳ וסמנהון תורת ׳ מביאים ׳ מהכהנים ב׳ בו ׳ ורבים מישני אדמת עפר יקיצו ׳ מעמי הארץ מתיהדים ׳ להעשות ב׳ וסמנהון ביום אשר שברו ׳ ויאמר המלך להעשות כן ׳ וכל שרי ז׳ בקריה
וסמנהון וישב אליו יוחנן בן קרח ואת שמיני ׳ ויקח ׳ וכל שרי המדינות והאחשדרפנים

מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן
צהלה ושמחה׃ ליהודים היתה
אורה ושמחה וששן ויקר׃ ובכל
מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
מקום אשר דבר המלך ודתו
מגיע שמחה וששון ליהודים
משתה ויום טוב ורבים מעמי
הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ ובשנים עשר
חדש הוא חדש אדר בשלושה
עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר שברו
איבי היהודים לשלוט בהם ונה
ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים
המה בשנאיהם׃ נקהלו היהודים
בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלח יד במבקשי
רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי
נפל פחדם על כל העמים׃ וכל
שרי המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה אשר
למלך מנשאים את היהודים כי
נפל פחד מרדכי עליהם׃ כי גדול
מרדכי בבית המלך ושמעו הולך
בכל המדינות כי האיש מרדכי
הולך וגדול׃ ויכו היהודים בכל
איביהם מכת חרב והרג ואבדן

ויעשו בשנאיהם כרצונם׃ ובשושן
הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש׃
ואת פרשנדתא ואת דלפון
ואת אספתא ואת פורתא
ואת אדליא ואת ארידתא
ואת פרמשתא ואת אריסי
ואת ארידי ואת ויזתא׃
עשרת בני המן
בן המדתא צרר היהודים הרגו
ובבזה לא שלחו את ידם׃ ביום
ההוא בא מספר ההרוגים בשו
בשושן הבירה לפני המלך׃
ויאמר המלך לאסתר המלכה
בשושן הבירה הרגו היהודים
ואבד חמש מאות איש ואת
עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך
וינתן לך ומה בקשתך עוד
ותעש׃ ותאמר אסתר אם על
המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים
אשר בשושן לעשות כדת היום
ואת עשרת בני המן יתלו על
העץ׃ ויאמר המלך להעשות
כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת
בני המן תלו׃ ויקהלו היהודים
אשר בשושן גם ביום ארבעה
עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן
שלש מאות איש ובבזה לא

הולך ב׳ מלין בקריה ׳ וסמנהון כי גדול מרדכי בבית המלך ׳ כי האיש מרדכי הולך וגדול ׳ את
היהודים ב׳ בספר ׳ וסמנהון וכשר הדבר לפני המלך ׳ וכל שרי המדינות והאחשדרפנים ׳ ובבזה ג׳
בספר ׳ וסמנהון ואת עשרת בני המן בן המדתא ׳ ויקהלו היהודים אשר בשושן ׳ ושאר היהודים
ויקהלו ב׳ בטע׳ וסמנהון על משה ועל אהרן ׳ ויקהלו היהודים אשר בשושן
ויקר את יון בקריה וחל לשון ארמית דכותיה ׳ לשלוט ל׳ בקריה ׳ ונהפוך ל׳ בקריה ומל

פרזות ג̇ מל בקריה וסמנהון ותמררת תשב על כן ומשלות ב̇ חד מל וחד חס וסמנהון שמחה ומשתה
מל ימי משתה חס הקרובים ה̇ מל בקריה וסמנהון שמעו רחוקים אשר עשיתי ותהן אחלה
לשכות הנצבון וגם הם הקרובים האלה וכתב מרדכי את הדברים ושארא חסרים

שלחו את ידם ושאר היהודים
אשר במדינות המלך נקהלו
ועמד על נפשם ונוח מאיביהם
והרוג בשנאיהם חמשה ושבעים
אלף ובבזה לא שלחו את ידם
ביום שלושה עשר לחדש אדר
ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו
יום משתה ושמחה והיהודים
אשר בשושן נקהלו בשלושה
עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח
בחמשה עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה על כן היהודים
הפרוזים הישבים בערי הפרזות
עשים את יום ארבעה עשר
לחדש אדר שמחה ומשתה ויום
טוב ומשלוח מנות איש לרעהו
ויכתב מרדכי את הדברים האלה
וישלח ספרים אל כל היהודים
אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש הקרובים והרחוקים
לקים עליהם להיות עשים את
את יום ארבעה עשר לחדש
אדר ואת יום חמשה עשר בו
בכל שנה ושנה כימים אשר נחו
בהם היהודים והחדש אשר
נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל
ליום טוב לעשות אותם ימי
משתה ושמחה ומשלוח מנות
איש לרעהו ומתנות לאביונים

וקבל היהודים את אשר החלו
לעשות ואת אשר כתב מרדכי
עליהם כי המן בן המדתא
האגגי חשב על היהודים לאבדם
והפל פור הוא הגורל להמם
ולאבדם ובבאה לפני המלך
אמר עם הספר ישוב מחשבתו
הרעה אשר חשב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת בניו על
העץ על כן קראו לימים האלה
פורים על שם הפור על כן על כל
דברי האגרת הזאת ומה ראו על
ככה ומה הגיע אליהם קימו וקבל
היהודים עליהם ועל זרעם ועל
כל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים
האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה
ושנה והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה
ומשפחה מדינה ומדינה ועיר
ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מזרעם
ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל
ומרדכי היהודי את כל תקף לקים
את אגרת הפורים הזאת השנית
וישלח ספרים אל כל היהודים
אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום

מיגון ד̇ בקריה וסמנהון ותשבו בקדש ועתה לא כימים הראשונים אשר נחו יתכינם ג̇ חס בקרי
ישופהון ידיעי ועד ותהיה לאיום ה̇ בקריה וסמנהון ערך ובבלון היעבור ובתיב פורים על שם
אלהים ג̇ בספר וסמנהון כרבים כתב מרדכי ומה ראו על ככה דור ודור ד̇ מל בכתבים וסמנהון
ועטה מעמך נדר לדור ודור כמאך לדור ודור והימים האלה נזכרים אביחיל ד̇ בקריה
וסמנהון עוריאל בן אביחיל יאלה בת אביחיל ובהגיע תר אסתר ותכתב אסתר המלכה

וכל מעשה ג׳ בקריה׳ וסמנהון עזים׳ בית יחיאל׳ תקפו וגבורתו׳ גדלו ב׳ וסמנהון ויגדל ותשא גשתו׳
ופרשת גדלת׳ הלא הם כתובים ג׳ בקריה דסמיכן׳ וסמנהון שלמה׳ רחבעם׳ מרדכי
כלי בית האלהים ה׳ בקריה דסמיכן׳ וסמנהון ומקצת׳ ואשיבה שם׳ ויאסף יחזו ב׳ בו׳ וכל כלי בית האלהים

ואמת׃ לקים את ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי ואסתר
המלכה וכאשר קימו על נפשם
ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם׃
ומאמר אסתר קים דברי הפרים
האלה ונכתב בספר׃

וישם המלך אחשרש מס
על הארץ ואיי הים׃ וכל מעשה
תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מר
מרדכי אשר גדלו המלך הלוא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי מדי ופרס׃ כי מרדכי
היהודי משנה למלך אחשורוש
וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו
דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל
זרעו׃

סכום הפסוקים של מגלת אסתר מאה [illegible]

בשנת
שלוש למלכות יהויקים מלך
יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל
ירושלם ויצר עליה׃ ויתן אדני
בידו את יהויקים מלך יהודה
ומקצת כלי בית האלהים ויביאם
ארץ שנער בית אלהיו ואת
הכלים הביא בית אוצר אלהיו׃
ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו
להביא מבני ישראל ומזרע
המלוכה ומן הפרתמים׃ ילדים
אשר אין בהם כל מאום וטובי
מראה ומשכלים בכל חכמה
וידעי דעת ומביני מדע ואשר
כח בהם לעמד בהיכל המלך
וללמדם ספר ולשון כשדים׃ וימן
להם המלך דבר יום ביומו מפתבג
המלך ומיין משתיו ולגדלם
שנים שלוש ומקצתם יעמדו
לפני המלך׃ ויהי בהם מבני
יהודה דניאל חנניה מישאל
ועזריה׃ וישם להם שר הסריסים
שמות וישם לדניאל בלטשאצר
ולחנניה שדרך ולמישאל מישך
ולעזריה עבד נגו׃ וישם דניאל
על לבו אשר לא יתגאל בפתבג
המלך וביין משתיו ויבקש משר
הסריסים אשר לא יתגאל׃ ויתן
האלהים את דניאל לחסד
ולרחמים לפני שר הסריסים׃
ויאמר שר הסריסים לדניאל

[illegible]

[illegible] והילדים ג בקריה וסמנהון [illegible] נס נא את עבדיך [illegible]
[illegible] ולקינת [illegible] וסמנהון היא השנה [illegible] נבוכדנצר ד חס בסו פסוק [illegible]
[illegible] עשר ידות [illegible] שלש מאות אלף [illegible] וסמנהון וילך יוסף אחר אחיו [illegible]

ירא אני את אדני המלך אשר
מנה את מאכלכם ואת משתיכם
אשר למה יראה את פניכם זע
זעפים מן הילדים אשר כגילכם
וחיבתם את ראשי למלך ויאמר
דניאל אל המלצר אשר מנה
שר הסריסים על דניאל חנניה
מישאל ועזריה נס נא את
עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו
מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה
ויראו לפניך מראינו ומראה
הילדים האכלים את פתבג המלך
וכאשר תראה עשה עם עבדיך
וישמע להם לדבר הזה וינסם
ימים עשרה ומקצת ימים עשרה
עשרה נראה מראיהם טוב וב
ובריאי בשר מן כל הילדים הא
האכלים את פתבג המלך ויהי
המלצר נשא את פתבגם ויין
משתיהם ונתן להם זרענים
והילדים האלה ארבעתם נתן
להם האלהים מדע והשכל בכל
ספר וחכמה ודניאל הבין בכל
חזון וחלמות ולמקצת הימים
אשר אמר המלך להביאם ויב
ויביאם שר הסריסים לפני
נבכדנצר וידבר אתם המלך
ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה
מישאל ועזריה ויעמדו לפני

המלך וכל דבר חכמת בינה
אשר בקש מהם המלך וימצאם
עשר ידות על כל החרטמים
האשפים אשר בכל מלכותו
ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש
המלך ובשנת
שתים למלכות נבכדנצר חלם
נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו
ושנתו נהיתה עליו ויאמר
המלך לקרא לחרטמים ולאשפים
ולמכשפים ולכשדים להגיד
למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו
לפני המלך ויאמר להם המלך
חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת
את החלום וידברו הכשדים
למלך ארמית מלכא לעלמין חיי
אמר חלמא לעבדך ופשרא
נחוא ענה מלכא ואמר לכשדיא
מלתה מני אזדא הן לא תהודעונני
חלמא ופשרה הדמין תתעבדון
ובתיכון נולי יתשמון והן חלמא
ופשרה תהחון מתנן ונבזבה
ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן
חלמא ופשרה החוני ענו תנינות
ואמרין מלכא חלמא יאמר
לעבדוהי ופשרה נהחוה ענה
מלכא ואמר מן יציב ידע אנה
די עדנא אנתון זבנין כל קבל די
חזיתון די אזדא מני מלתא די

BRITISH MUSEUM

[illegible] ויאמר להם המלך [illegible] פשרא י בקריה וסמנהון וידברו
[illegible] כל ד בסוף מילה בלשון ארמית [illegible]
[illegible] ופשרה יד בספר וסמנהון
[illegible] אמר לעבדך [illegible]
[illegible] והן לא יאמרינו והן אינה על חגג והן חלמית [illegible]

אדין יג ריש פסו בספר׳ וסמנהון לביתה בחזוא אריוך רביתנת׳ שמה זיוהי עליין מתבהל כדי
אזל מלל יבבית לענכא׳ ומן ביה בלוליא עד ומתחן וכל עזרא דכותיה בר מן ג׳ וסמנהון
בטלת עבידת׳ קמי דריוש מלכא׳ ושיארה באדין ולית דכותהון

הן חלמא לא תהודענני חדה
היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה
הזמנתון למאמר קדמי עד די
עדנא ישתנא להן חלמא אמרו
לי ואנדע די פשרה תהחונני ענו
כשדיא קדם מלכא ואמרין לא
איתי אנש על יבשתא די מלת
מלכא יוכל להחויה כל קבל די
כל מלך רב ושליט מלה כדנה
לא שאל לכל חרטם ואשף וכ
וכשדי ומלתא די מלכה שאל
יקירה ואחרן לא איתי די יחונה
קדם מלכא להן אלהין די מדרהון
עם בשרא לא איתוהי כל קבל
דנה מלכא בנס וקצף שגיא
ואמר להובדה לכל חכימי בבל
ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין
ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה
באדין דניאל התיב
עטא וטעם לאריוך רב טבחיא
די מלכא די נפק לקטלה לחכימי
בבל ענה ואמר לאריוך שליטא
די מלכא על מה דתא מהחצפה
מן קדם מלכא אדין מלתא הודע
אריוך לדניאל ודניאל על ובעה
מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא
להחויה למלכא
אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה
מישאל ועזריה חברוהי מלתא

הודע ורחמין למבעא מן קדם
אלה שמיא על רזה דנה די לא
יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר
חכימי בבל אדין לדניאל בחזוא
די ליליא רזה גלי אדין דניאל
ברך לאלה שמיא ענה דניאל
ואמר להוא שמה די אלהא
מברך מן עלמא ועד עלמא די
חכמתא וגבורתא די לה היא
והוא מהשנא עדניא וזמניא
מהעדה מלכין ומהקים מלכין
יהב חכמתא לחכימין ומנדעא
לידעי בינה הוא גלא עמיקתא
ומסתרתא ידע מה בחשוכא
ונהירא עמה שרא לך אלה
אבהתי מהודא ומשבח אנה
די חכמתא וגבורתא יהבת לי
וכען הודעתני די בעינא מנך
די מלת מלכא הודעתנא כל
קבל דנה דניאל על על אריוך
די מני מלכא להובדה לחכימי
בבל אזל וכן אמר לה לחכימי
בבל אל תהובד העלני קדם
מלכא ופשרא למלכא אחוא
אדין אריוך
בהתבהלה הנעל לדניאל קדם
מלכא וכן אמר לה די השכחת
גבר מן בני גלותא די יהוד די
פשרא למלכא יהודע ענה

ולחנניה ב׳ וכספר׳ וסמנהון ולחנניה שדרך ולמישאל מישך אדין דניאל לביתה אזל׳
סימן די השכחת גבר מן בני גלותא׳ אנת הוא דניאל די מן בני גלותא׳ סימן׳

צלם ב׳ וסימנהון ואלו · נבוכד נצר · ראשה ג׳ וסימנהון הוא צלמא · בשנת חדה · חזה הוית ·
המון ג׳ וסימנהון והדקת · ונשא המון קטל המון · מלכיא ג׳ וסימנהון אנתה מלכא · וביומיהון די
מלכיא · ... · ... ג׳ ב׳ כת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ וסימנהון ומלכו · ואצבעת · ואמתני כת׳ א׳

מלכא ואמר לדניאל די שמה
בלטשאצר האיתיך כהל להוד
להודעתני חלמא די חזית ופשרה׃
ענה דניאל קדם מלכא ואמר
רזה די מלכא שאל לא חכימין
אשפין חרטמין גזרין יכלין ד
להחויה למלכא׃ ברם איתי אלה
בשמיא גלא רזין והודע למלכא
נבוכדנצר מה די להוא באחרית
יומיא חלמך וחזוי ראשך על
משכבך דנה הוא׃
אנתה מלכא רעיונך על משכבך
סלקו מה די להוא אחרי דנה
וגלא רזיא הודעך מה די להוא׃
ואנה לא בחכמה די איתי בי
מכל חייא רזא דנה גלי לי להן
על דברת די פשרא למלכא
יהודעון ורעיוני לבבך תנדע׃
אנתה מלכא חזה
הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא
דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך
ורוה דחיל׃ הוא צלמא ראשה
די דהב טב חדוהי ודרעוהי די
כסף מעוהי וירכתה די נחש׃ ע
שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די
פרזל ומנהון די חסף׃ חזה הוית
עד די התגזרת אבן די לא בידין
ומחת לצלמא על רגלוהי די
פרזלא וחספא והדקת המון׃ ד

באדין דקו כחדה פרזלא חספא
נחשא כספא ודהבא והוו כעור
מן אדרי קיט ונשא המון רוחא
וכל אתר לא השתכח להון וא
ואבנא די מחת לצלמא הות לטור
רב ומלאת כל ארעא׃ דנה
חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא׃
אנתה מלכא מלך
מלכיא די אלה שמיא מלכותא
חסנא ותקפא ויקרא יהב לך׃
ובכל די דארין בני אנשא חיות
ברא ועוף שמיא יהב בידך
והשלטך בכלהון אנתה הוא
ראשה די דהבא׃ ובתרך תקום
מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו
תליתיא אחרי די נחשא די ד
תשלט בכל ארעא׃ ומלכו רביעיה
תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל
די פרזלא מהדק וחשל כלא
וכפרזלא די מרעע כל אלין
תדק ותרע׃ ודי חזיתה רגליא
ואצבעתא מנהון חסף די פחר
ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוה
ומן נצבתא די פרזלא להוא בה
כל קבל די חזיתה פרזלא מערב
בחסף טינא׃ ואצבעת רגליא
מנהון פרזל ומנהון חסף מן קצת
מלכותא תהוה תקיפה ומנה
תהוא תבירה׃ די חזית פרזלא

חזיתה ה׳ ב׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימנהון ואצבעתה ב׳ בו׳ · בזרע · מטורית אילנא · תהוה ג׳ כת׳ ה׳ וסימנהון
פליגא תקיפא בתרא תהוה ארכא לשלותך · סימן התגזרת · אתגזרת · וחד פסוקא סימן
הא לכם זרע · קדמיא ה׳ · בתרא א · אלין לית כותהון יתירין יוד בלשון ארמית · וסימנהון מהקים
ומהקים · והקים · יקים · טב ב׳ ... וסימנהון ראשה די דהב טב · יתבקר בספר דכרניא
המון ג׳ וסימנהון והדקת · ונשאת המון · קטל המון

מלכותא ב׳ וסימנהון תדיק ותסיפת כל אלין ותתכל כל ארעא׳ אדין יג׳ ריש פסוק בספר׳ וסימנהון
לביתה אזל׳ בהדית אריוך אדין מלכא לדניאל [illegible]
ומן ביה בלילא עד ומתחן וכל עזרא דכותהון [illegible]

מערב בחסף טינא מתערבין
להון בזרע אנשא ולא להון
דבקין דנה עם דנה הא כדי
פרזלא לא מתערב עם חספא׃
וביומיהון די מלכיא אנון יקים
אלה שמיא מלכו די לעלמין
לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן
לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין
מלכותא והיא תקום לעלמיא׃
כל קבל די חזית די מטורא
אתגזרת אבן די לא בידין והדקת
פרזלא נחשא חספא כספא
ודהבא אלה רב הודע למלכא
מה די להוא אחרי דנה ויציב
חלמא ומהימן פשרה׃
באדין מלכא נבוכדנצר
נפל על אנפוהי ולדניאל סגד
ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה׃
ענה מלכא לדניאל ואמר מן
קשט די אלהכון הוא אלה
אלהין ומרא מלכין וגלה רזין
די יכלת למגלא רזה דנה׃ אדין
מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן
שגיאן יהב לה והשלטה על
כל מדינת בבל ורב סגנין על כל
חכימי בבל׃ ודניאל בעא מן
מלכא ומני על עבידתא די
מדינת בבל לשדרך מישך
ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא׃

נבוכדנצר מלכא עבד
צלם די דהב רומה אמין שתין
פתיה אמין שת אקימה בבקעת
דורא במדינת בבל׃ ונבוכדנצר
מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא
גדבריא דתבריא תפתיא וכל
שלטני מדינתא למתא לחנכת
צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
באדין מתכנשין אחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא גד
גדבריא דתבריא תפתיא וכל
שלטני מדינתא לחנכת צלמא
די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין
לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר׃
וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין
עממיא אמיא ולשניא׃ בעדנא
די תשמעון קל קרנא משרוקיתא
קיתרס שבכא פסנתרין סומפניא
וכל זני זמרא תפלון ותסגדון
לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר
מלכא׃ ומן די לא יפל ויסגד
בה שעתא יתרמא לגוא אתון
נורא יקדתא׃ כל קבל דנה בה
זמנא כדי שמעין כל עממיא
קל קרנא משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וכל זני זמרא
נפלין כל עממיא אמיא
ולשניא סגדין לצלם דהבא

צלם ב׳ וסימנהון נבוכד נצר מלכא עבד וצלם ונבוכדנצר ב׳ וסימנהון וכל חילו׳ מלכא שלח
למכנש׳ תשמעון ו׳ בקריה׳ וסימנהון עקב תשמעון עקב עשות בו ורחוקים במדינת בעדנא די
יח׳ מלין בכתובים כת׳ ו׳ וקרין י׳ וסימנהון [illegible]
[illegible]
וסופניה׳ תליתאה וסומפניה׳ יהודיא יהודאין כשדיא כשדאין כן קרין

די הקים נבוכדנצר מלכא׃ כל קבל
דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין
ואכלו קרציהון די יהודיא׃ ענו
ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא
לעלמין חיי׃ אנתה מלכא שמת
טעם די כל אנש די ישמע קל
קרנא משרקיתא קיתרס שבכא
פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא
יפל ויסגד לצלם דהבא׃ ומן די
לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון
נורא יקדתא׃ איתי גברין יהודאין
די מנית יתהון על עבידת מדינת
בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא
אלך לא שמו עליך מלכא טעם
לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא
די הקימת לא סגדין׃ באדין
נבוכדנצר ברגז וחמה אמר
להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו
באדין גבריא אלך היתיו קדם
מלכא׃ ענה נבוכדנצר ואמר להון
הצדא שדרך מישך ועבד נגו די
לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם
דהבא די הקימת לא סגדין׃ כען
הן איתיכון עתידין די בעדנא
די תשמעון קל קרנא משרוקיתא
קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה
וכל זני זמרא תפלון ותסגדון
לצלמא די עבדת והן לא תסגדון
בה שעתה תתרמון לגוא אתון

נורא יקדתא׃ ומן הוא אלה די
ישיזבנכון מן ידי׃ ענו שדרך
מישך ועבד נגו ואמרין למלכא
נבוכדנצר לא חשחין אנחנא על
דנה פתגם להתבותך׃ הן איתי
אלהנא די אנחנא פלחין יכל
לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא
ומן ידך מלכא ישיזב׃ והן לא
ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך
לא איתינא פלחין ולצלם דהבא
די הקימת לא נסגד׃
באדין נבוכדנצר התמלי חמא
וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך
מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא
לאתונא חד שבעה על די חזה
למזיה׃ ולגברין גברי חיל די בחילה
אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד
נגו למרמא לאתון נורא יקדתא׃
באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון
פטשיהון וכרבלתהון ולבושיהון ורמיו
לגוא אתון נורא יקדתא׃ כל
קבל דנה מן די מלת מלכא
מחצפה ואתונא אזה יתירה
גבריא אלך די הסקו לשדרך
מישך ועבד נגו קטל המון
שביבא די נורא׃ וגבריא אלך
תלתיהון שדרך מישך ועבד נגו
נפלו לגוא אתון נורא יקדתא
מכפתין׃

עדת ב קמיג׳ וסמנהון וריח נור מלכותה וכל לשון וחרמית עדת קמיג וכל לשון קדש פתח
וסמנהון כלבנן וריח שמנך וריח שלמיהן וריח אפך
בוגדי בגד

נבכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה
ענה ואמר להדברוהי הלא גברין
תלתה רמינא לגוא נורא מכפתין
ענין ואמרין למלכא יציבא
מלכא׃ ענה ואמר הא אנה חזה
גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא
נורא וחבל לא איתי בהון ורוה
די רביעיא דמה לבר אלהין׃
באדין קרב נבכדנצר
לתרע אתון נורא יקדתא ענה
ואמר שדרך מישך ועבד נגו ע
עבדוהי די אלהא עליא פקו
ואתו באדין נפקין שדרך מישך
ועבד נגו מן גוא נורא׃ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא ופחותא
והדברי מלכא חזין לגבריא אלך
די לא שלט נורא בגשמהון
ושער ראשהון לא התחרך
וסרבליהון לא שנו וריח נור לא
עדת בהון׃ ענה נבכדנצר ואמר
בריך אלההון די שדרך מישך
ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב
לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת
מלכא שניו ויהבו גשמיהון די
לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה
להן לאלההון׃ ומני שים טעם די
כל עם אמה ולשן די יאמר שלה
על אלההון די שדרך מישך
ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה

נולי ישתוה כל קבל די לא איתי
אלה אחרן די יכל להצלה כדנה׃
באדין מלכא הצלח לשדרך
מישך ועבד נגו במדינת בבל׃
נבכדנצר מלכא
לכל עממיא אמיא ולשניא
די דארין בכל ארעא שלמכון
ישגא׃ אתיא ותמהיא די עבד
עמי אלהא עליא שפר קדמי
להחויה׃ אתוהי כמה רברבין
ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה
מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר׃
אנה נבכדנצר שלה הוית בביתי
ורענן בהיכלי׃ חלם חזית וידחלנני
והרהרין על משכבי וחזוי ראשי
יבהלנני׃ ומני שים טעם להנעלה
קדמי לכל חכימי בבל די פשר
חלמא יהודענני׃ באדין עללין
חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא
וחלמא אמר אנה קדמיהון
ופשרה לא מהודעין לי׃ ועד
אחרין על קדמי דניאל די שמה
בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח
אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי
אמרת׃ בלטשאצר רב חרטמיא
די אנה ידעת די רוח אלהין
קדישין בך וכל רז לא אנס לך
חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר׃
וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית

כמה ב בקריה וסמנהון אתוהי כמה רברבין
אתכרית רוחי אנה דניאל
וסמנהון
ותחוני להודעתני באדין

ותקף ג׳ וסימנהון רבה אילנא ותקף · אילנא די חזיתא די רבה ותקף · אנשא דכתבי אנושא ב׳ וסימנהון
למנה מן אנשא · ושפל אנשים · להודעותני ב׳ מל׳ וסימנהון דנה חלמא · ואנתה שמעת עלך ·
מסרן במסורא · וסימנהון בחזית · מהשר · שמיא · הטה · שמינה ב׳ כו׳ · בתקף · לאיים ·

הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה
שגיא רבה אילנא ותקף ורומה
ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל
ארעא עפיה שפיר ואנבה
שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי
תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון
צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא
חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי
ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת
קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא
וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו
אנבה תנד חיותא מן תחתוהי
וצפריא מן ענפוהי ברם עקר
שרשוהי בארעא שבקו ובאסור
די פרזל ונחש בדתאא די ברא
ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא
חלקה בעשב ארעא לבבה מן
אנשא ישנון ולבב חיוא יתיהב
לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי
בגזרת עירין פתגמא ומאמר
קדישין שאלתא עד דברת די
ינדעון חייא די שליט עליא
במלכות אנשא ולמן די יצבא
יתננה ושפל אנשים יקים עליה
דנה חלמא חזית אנה מלכא
נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר
פשרא אמר כל קבל די כל חכימי
מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני
ואנתה כהל די רוח

אלהין קדישין בך אדין דניאל
די שמה בלטשאצר אשתומם
כשעה חדה ורעינהי יבהלנה
ענה מלכא ואמר בלטשאצר
חלמא ופשרא אל יבהלך ענה
בלטשאצר ואמר מראי חלמא
לשנאך ופשרה לעריך אילנא
די חזית די רבה ותקף ורומה
ימטא לשמיא וחזותה לכל
ארעא ועפיה שפיר ואנבה
שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי
תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן
צפרי שמיא אנתה הוא מלכא
די רבית ותקפת ורבותך רבת
ומטת לשמיא ושלטנך לסוף
ארעא ודי חזה מלכא עיר
וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדו
אילנא וחבלוהי ברם עקר
שרשוהי בארעא שבקו ובאסור
די פרזל ונחש בדתאא די ברא
ובטל שמיא יצטבע ועם חיות
ברא חלקה עד די שבעה עדנין
יחלפון עלוהי דנה פשרא מלכא
וגזרת עליא היא די מטת על
מראי מלכא ולך טרדין מן
אנשא ועם חיות ברא להוה
מדרך ועשבא כתורין לך
יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין
ושבעה עדנין יחלפון

ה׳ בלשון שנאה · וסימנהון ודין סר מעליך · נשורה לשונה · מרי חלמא לשנאך · יחכרתי · והשמדתי
היתויב תמו חרבות לנצח · ומלאו פני כל ערים · ועדות מלכא · בטע מקיפן יתהנחתא בקריה
וסימנהון ויאמר די · בשבועתיכם · וכתת שנה · מתפלה · קפדה בא · וישבו בה · ותאמרנה לה · ומזון
לעלת בה · וחזיו · פשרא ופשרה ב׳ וסימנהון ואנתה בלטשאצר חלמא ופשרה אל ·
לסוף כל ארעא · תגינא לכל ארעא · תליתאה לסוף ארעא · קדמיא על דברת די פשרא תנינא עד דברת
די ינדעון

כלית ג̇ וחסרי׳ וסמנהון כלית מטית׳ כלית חשיבין׳ שלמית כלית׳ מטא ג̇ ב̇ כת ה̇ וחד כת א̇׳ וסמנהון חזה
הוית׳ עד די יתתיא׳ כלית מטית כת א̇׳ נבכדנצר ז̇ חס̇ בקריה׳ וסמנהון ככה אשכור עול ברזל׳ ויהוינדק
ולמקינת חלם כ̇ בו׳ וקימין תמנית דפסוקית מטכה ושכלתה וזהב וכל מלכים דכו̇ כר מן חד והעם הנשיתר׳

עליך עד די תנדע די שליט ע
עליאה במלכות אנשא ולמן
די יצבא יתננה ודי אמרו
למשבק עקר שרשוהי די אילנא
מלכותך לך קימא מן די תנדע
די שלטן שמיא להן מלכא
מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה
פרק ועויתך במחן ענין הן תהוה
ארכה לשלותך כלא מטא על
נבוכדנצר מלכא
לקצת ירחין תרי עשר על היכל
מלכותא די בבל מהלך הוה
ענה מלכא ואמר הלא דא היא
בבל רבתא די אנה בניתה לבית
מלכו בתקף חסני וליקר הדרי
עוד מלתא בפם מלכא קל מן
שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר
מלכא מלכותא עדת מנך ומן
אנשא לך טרדין ועם חיות ברא
מדרך עשבא כתורין לך יטעמון
ושבעה עדנין יחלפון עליך עד
די תנדע די שליט עליאה במ
במלכות אנשא ולמן די יצבא
יתננה בה שעתא מלתא ספת
על נבוכדנצר ומן אנשא טריד
ועשבא כתורין יאכל ומטל
שמיא גשמה יצטבע עד די
שערה כנשרין רבה וטפרוהי
כצפרין ולקצת יומיא אנה

נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת
ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת
ולחי עלמא שבחת והדרת די
שלטנה שלטן עלם ומלכותה
עם דר ודר וכל דארי ארעא
כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל
שמיא ודארי ארעא ולא איתי
די ימחא בידה ויאמר לה מה
עבדת בה זמנא מנדעי יתוב
עלי וליקר מלכותי הדרי וזיוי
יתוב עלי ולי הדברי ורברבני
יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו
יתירה הוספת לי כען אנה
נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר
למלך שמיא די כל מעבדוהי
קשט וארחתה דין ודי מהלכין
בגוה יכל להשפלה
בלשאצר מלכא עבד
לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל
אלפא חמרא שתה בלשאצר
אמר בטעם חמרא להיתיה
למאני דהבא וכספא די הנפק
נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די
בירושלם וישתון בהון מלכא
ורברבנוהי שגלתה ולחנתה
באדין היתיו מאני דהבא די
הנפקו מן היכלא די בית אלהא
די בירושלם ואשתיו בהון מ
מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה

על נבוכדנצר כ̇ דסמיכין׳ וסמנהון כלית מטית׳ כה שעתא מלתא׳ מה ה̇ קמי̇ צ̇ דסמיכין לעין ולחית׳ וסמנהון
עברי יזהיאל ואמריהם יעברית׳ ולי ה̇ בקריה׳ וסמנהון שמשון ויחר׳ עבדך׳ הכסת׳ גלעד
קדמיתה׳ יקרו שנין׳ מנדעי׳ מן ...
עד סופה דספר׳ בלשצר בר מן ב̇ וסמנהון די מלכת טס שמה׳ אשר בקרית שמן׳

אדין גו פסוק · וסמנהון נפל · אדין מלכא בלטשאצר שגיא מתבהל · אזל קריבו גלות אלין אלך אלין
אמר · יום כדהוה · וסמנהון ככה אתשכור עול ברזל ואהונדך ולמקינת חלם תרין בו וקימין תגנא דפסו ·
כל מלכים דסתיה בר מן חד והעם הנשאר כאדין יהודה

אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא
וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא׃
בה שעתה נפקו אצבען די יד
אנש וכתבן לקבל נברשתא על
גירא די כתל היכלא די מלכא
ומלכא חזה פס ידה די כתבה׃
אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי
יבהלונה וקטרי חרצה משתרין
וארכבתה דא לדא נקשן׃ קרא
מלכא בחיל להעלה לאשפיא
כשדיא וגזריא ענה מלכא ו
ואמר לחכימי בבל די כל אנש די
יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני
ארגונא ילבש והמונכא די
דהבא על צוארה ותלתי
במלכותא ישלט׃ אדין עללין
כל חכימי מלכא ולא כהלין
כתבא למקרא ופשרא להודעה
למלכא׃ אדין מלכא בלשאצר
שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי
ורברבנוהי משתבשין׃ מלכתא
לקבל מלי מלכא ורברבנוהי
לבית משתיא עללת ענת מלכתא
ואמרת מלכא לעלמין חיי אל
יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו׃
איתי גבר במלכותך
די רוח אלהין קדישין בה וביומי
אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה
כחכמת אלהין השתכחת בה

ומלכא נבכדנצר אבוך רב
חרטמין אשפין כשדאין גזרין
הקימה אבוך מלכא׃ כל קבל די
רוח יתירה ומנדע ושכלתנו
מפשר חלמין ואחוית אחידן
ומשרא קטרין השתכחת בה
בדניאל די מלכא שם שמה
בלטשאצר כען דניאל יתקרי
ופשרה יהחוה׃
באדין דניאל העל קדם מלכא
ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה
הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד
די היתי מלכא אבי מן יהוד׃
ושמעית עליך די רוח אלהין
בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה
השתכחת בך׃ וכען העלו קדמי
חכימיא אשפיא די כתבה דנה
יקרון ופשרה להודעתני ולא
כהלין פשר מלתא להחויה׃ ואנה
שמעת עליך די תוכל פשרין
למפשר וקטרין למשרא כען הן
תוכל כתבא למקרא ופשרה
להודעתני ארגונא תלבש
והמונכא די דהבא על צוארך
ותלתא במלכותא תשלט׃
באדין ענה דניאל
ואמר קדם מלכא מתנתך לך
להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם
כתבא אקרא למלכא ופשרא

ענה מלכא ה̇ בטע̇ · וסמנהון אשתומם כשעה חדה · לחכימי בבל · די מן בני גלותא קריבו ואמרין ·
ובמקרבה לגובה · ופשרה יד̇ · וסמנהון הדמין · תהחון · החוני · תהחונני · האיתך · כהלין ·
נאמר · ומהימן קדמיהון · אזמר למרך · והחונני · להודעותני · להודעותני · הב ג̇ בקריה ·
וסמנהון לעלוקה שתי בנות ב̇ בו · ונבזביתך לאחרן הב להודעתני ג̇ ב̇ מל̇ וחד חסר ·
וסמנהון וכען העלו קדמי ואנת שמעת · עליך קדמך ורברבנך אתך לאלהך האיתך לשנאך ·
למרך לעבדך יתירין · ולא קרי

יח מלין חס ו כסו תיבותא · וסמנהון ודינו ויעלהו · יאמרו · ויאמרו · וידברו דמלכים · יקחו דמלכים · ויתנהו
ויאכלו דישעיה · יחדו והללוהו · ויעלו · שווי · וקבלו · יתחרו דחגניה ודמלכיה · וישתחוו ...
דפסוק · ויקדו ויאמרו דמלכים · הוא ג׳ בפסוקא כת׳ א׳ וסמנהון קדמיא דפסו ויתרי בתריא

אחוינה׃
מלכא אלהא עליא מלכותא
ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבוכדנצר
אבוך׃ ומן רבותא די יהב לה כל
עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין
ודחלין מן קדמוהי די הוה
צבא הוה קטל ודי הוה צבא
הוה מחא ודי הוה צבא הוה
מרים ודי הוה צבא הוה משפל׃
וכדי רם לבבה ורוחה תקפת
להזדה הנחת מן כרסא מלכותה
ויקרה העדיו מנה׃ ומן בני אנשא
טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם
ערדיא מדרה עשבא כתורין
יטעמונה ומטל שמיא גשמה
יצטבע עד די ידע די שליט
אלהא עליא במלכות אנשא
ולמן די יצבא יהקים עליה׃
ואנתה בריה בלשאצר לא השפלת
לבבך כל קבל די כל דנה
ידעת׃ ועל מרא שמיא התרוממת
ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך
ואנתה ורברבנך שגלתך ולחנתך
חמרא שתין בהון ולאלהי כספא
ודהבא נחשא פרזלא אעא
ואבנא די לא חזין ולא שמעין
ולא ידעין שבחת ולאלהא די
נשמתך בידה וכל ארחתך לה
לא הדרת׃ באדין מן קדמוהי

שליח פסא די ידא וכתבא דנה
רשים׃ ודנה כתבא די רשים
מנא מנא תקל ופרסין׃ דנה פשר
מלתא מנא מנה אלהא מלכותך
והשלמה׃ תקל תקילתה במאזניא
והשתכחת חסיר׃ פרס פריסת
מלכותך ויהיבת למדי ופרס׃
באדין אמר בלשאצר
והלבשו לדניאל ארגונא והמניכא
די דהבא על צוארה והכרזו על
עלוהי די להוא שליט תלתא
במלכותא׃ בה בליליא קטיל
בלשאצר מלכא כשדיא׃
ודריוש מדיא קבל
מלכותא כבר שנין שתין ותרתין׃
שפר קדם דריוש והקים על
מלכותא לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להון בכל מלכותא׃
ועלא מנהון סרכין תלתא די
דניאל חד מנהון די להון
אחשדרפניא אלין יהבין להון
טעמא ומלכא לא להוא נזק׃
אדין דניאל דנה הוא מתנצח
על סרכיא ואחשדרפניא כל
קבל די רוח יתירא בה ומלכא
עשית להקמותה על כל מלכותא׃
אדין סרכיא ואחשדרפניא
הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד
מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין

משפיל ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ · וסמנהון יי׳ מוריש ומעשיר · משפיל ישעים עדי ארץ · ומן רבותא בתר חסר
שלטני ב׳ וסמנהון ... ח׳ כסו דאית בכל פסוק ג׳ מלין קדמאה
ותליתיה נסבין ו ומציעאה לית כס׳ ב׳ ו׳ וסמנהון ויתלה ויעשו ויאס רע בעיניכם וגם תבן ופתה העץ ·
ויהיו בני שאול ויאמר אלי מה אתה ראש יש אחד ואין שני ארין סרכיא · אדין באדין ט׳ בטעם
וסמנהון נפל מקהל יתזל יקרבו גלותא · יתלד · יתלד · אלין יתני · ולית דכותהון בטע׳

להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל
שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי׃
אדין גבריא אלך אמרין די לא
נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחנא
עלוהי בדת אלהה׃ אדין סרכיא
ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא
וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי׃
אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא
ואחשדרפניא הדבריא ופחותא
לקימה קים מלכא ולתקפה אסר
די כל די יבעה בעו מן כל אלה
ואנש עד יומין תלתין להן מנך
מלכא יתרמא לגב אריותא׃ כען
מלכא תקים אסרא ותרשם
כתבא די לא להשניה כדת מדי
ופרס די לא תעדא׃ כל קבל דנה
מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא׃
ודניאל כדי ידע די רשים כתבא
על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה
נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא
הוא ברך על ברכוהי ומצלא
ומודא קדם אלהה כל קבל די
הוא עבד מן קדמת דנה׃ אדין
גבריא אלך הרגשו והשכחו
לדניאל בעה ומתחנן קדם אלהה׃
באדין קרבו ואמרין
קדם מלכא על אסר ורשמת די
כל אנש די יבעה מן כל אלה
ואנש עד יומין תלתין להן מנך

מלכא יתרמא לגב אריותא
ענה מלכא ואמר יציבא מלתא
כדת מדי ופרס די לא תעדא׃
באדין ענו ואמרין קדם מלכא
די דניאל די מן בני גלותא די
יהוד לא שם עלך מלכא טעם
ועל אסרא די רשמת וזמנין
תלתה ביומא בעא בעותה׃
אדין מלכא כדי מלתא שמע
שגיא באש עלוהי ועל דניאל
שם בל לשיזבותה ועד מעלי
שמשא הוא משתדר להצלותה׃
באדין גבריא אלך הרגשו על
מלכא ואמרין למלכא דע מלכא
די דת למדי ופרס די כל אסר וקים
די מלכא יהקים לא להשניה׃
באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל
ורמו לגבא די אריותא ענה
מלכא ואמר לדניאל אלהך די
אנתה פלח לה בתדירא הוא
ישיזבנך׃ והיתית אבן חדה ושמת
על פם גבא וחתמה מלכא בע
בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די
לא תשנא צבו בדניאל׃ אדין
אזל מלכא להיכלה ובת טות
ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה
נדת עלוהי׃ באדין מלכא
בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה
לגבא די אריותא אזל׃ ובמקרבה

ולדניאל ב׳ וסמנהון ולדניאל סגיד ׳ ולדניאל אמר להנסקה׳ לכל עממיא ב׳ וסמנהון נבוכדנצר
מלכא ׳בדין דריוש מלכא׳ ובמלכות ב׳ בקריה׳ וסמנהון כורש פרסיה׳ ובמלכות אחשורוש׳
וארו ה׳ בענינא׳ וסמנהון ארבע חיוה רוחי חיוה כנמר רביעיה׳ עם ענני שמיא

לגבא לדניאל בקל עציב זעק
ענה מלכא ואמר לדניאל
דניאל עבד אלהא חיא אלהך
די אנתה פלח לה בתדירא היכל
לשיזבותך מן אריותא אדין
דניאל עם מלכא מלל מלכא
לעלמין חיי אלהי שלח מלאכה
וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל
קבל די קדמוהי זכו השתכחת
לי ואף קדמיך מלכא חבולה לא
עבדת באדין מלכא שגיא טאב
עלוהי ולדניאל אמר להנסקה
מן גבא והסק דניאל מן גבא
וכל חבל לא השתכח בה די הימן
באלהה ואמר מלכא והיתיו
גבריא אלך די אכלו קרצוהי די
דניאל ולגב אריותא רמו אנון
בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית
גבא עד די שלטו בהון אריותא
וכל גרמיהון הדקו
באדין דריוש מלכא כתב לכל
עממיא אמיא ולשניא די
דארין בכל ארעא שלמכון ישגא
ומן קדמי שים טעם די בכל שלטן
מלכותי להון זאעין ודחלין מן
קדם אלהה די דניאל די הוא
אלהא חיא וקים לעלמין ומ־
ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה
עד סופא משיזב ומציל ועבד

אתין ותמהין בשמיא ובארעא
די שיזב לדניאל מן יד אריותא
ודניאל דנה הצלח במלכות
דריוש ובמלכות כורש פרסיא
בשנת חדה
לבלשאצר מלך בבל דניאל חלם
חזה וחזוי ראשה על משכבה
באדין חלמא כתב ראש מלין
אמר ענה דניאל ואמר חזה הוית
בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי
שמיא מגיחן לימא רבא וארבע
חיון רברבן סלקן מן ימא שנין די
דא מן דא קדמיתא כאריה
וגפין די נשר לה חזה הוית עד די
מריטו גפיה ונטילת מן ארעא
ועל רגלין כאנש הקימת ולבב
אנש יהיב לה וארו חיוה אחרי
תנינה דמיה לדב ולשטר חד
הקמת ותלת עלעין בפמה
בין שניה וכן אמרין לה קומי
אכלי בשר שגיא באתר דנה
חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה
גפין ארבע די עוף על גביה
וארבעה ראשין לחיותא ושלטן
יהיב לה באתר דנה חזה הוית
בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה
דחילה ואימתני ותקיפא יתירא
ושנין די פרזל לה רברבן אכלה
ומדקה ושארא ברגליה רפסה

כל מלה בסופה ה׳ בלשון ארמית פתח כגון עלה בה מנה יתכנה טפרה דגלה גפה בפמה שנה
קדמיה כולהון פתחין

חיותא ג׳ וסימנהון והיא משניה ושאר חיותא אלין חיותא רברבתא ה׳ כתבין ם׳ ולית קדין וסימנהון
עמד נכרים שלשה מהשלשים ויחס דשמואל שני עגלים אלף אלפים כבר ב׳ פתח וסימנהון
כבר שנין כבר אנש מטה ג׳ ב׳ כת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ וסימנהון כלת מטא על כת׳ א׳ עתיק יומיא ודזה מטא

והיא משניה מן כל חיותא די
קדמיה וקרנין עשר לה: משתכל
הוית בקרניא ואלו קרן אחרי
זעירה סלקת ביניהון ותלת מן
קרניא קדמיתא אתעקרו מן
קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא
בקרנא דא ופם ממלל רברבן: חזה
הוית עד די כרסון רמיו ועתיק
יומין יתב לבושה כתלג חור ושער
ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין
די נור גלגלוהי נור דליק: נהר די
נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף
אלפים ישמשונה ורבו רבון קד
קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין
פתיחו: חזה הוית באדין מן קל
מליא רברבתא די קרנא ממללה
חזה הוית עד די קטילת חיותא
והובד גשמה ויהיבת ליקדת
אשא: ושאר חיותא העדיו
שלטנהון וארכה בחיין יהיבת
להון עד זמן ועדן: חזה הוית
בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא
כבר אנש אתה הוא ועד עתיק
יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי:
ולה יהב שלטן ויקר ומלכו וכל
עממיא אמיא ולשניא לה
יפלחון שלטנה שלטן עלם די
לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל:
אתכרית רוחי אנה

דניאל בגו נדנה וחזוי ראשי
יבהלנני: קרבת על חד מן קאמיא
ויציבא אבעא מנה על כל דנה
ואמר לי ופשר מליא יהודענני:
אלין חיותא רברבתא די אנין
ארבע ארבעה מלכין יקומון מן
ארעא: ויקבלון מלכותא קדישי
עליונין ויחסנון מלכותא עד
עלמא ועד עלם עלמיא: אדין
צבית ליצבא על חיותא רביעיתא
די הות שניה מן כלהון דחילה
יתירה שניה די פרזל וטפריה
די נחש אכלה מדקה ושארא
ברגליה רפסה: ועל קרניא עשר
די בראשה ואחרי די סלקת
ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא
דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן
וחזוה רב מן חברתה: חזה הוית
וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין
ויכלה להון: עד די אתה עתיק
יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין
וזמנא מטה ומלכותא החסנו
קדישין: כן אמר חיותא רביעיתא
מלכו רביעיה תהוה בארעא
די תשנה מן כל מלכותא ותאכל
כל ארעא ותדושנה ותדקנה:
וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה
מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון
והוא ישנא מן קדמיא ותלתה

ראשי ד׳ וסימנהון חלם חזית וחזוי ראשי חזה הוית אתכרית יבהלנני ג׳ וחס׳ וסימנהון וידחלנני
אתכרית רוחי סופה קרב ג׳ קמ׳ פלג׳ קדישא לשעתא וכל אתנחת וסו׳ פסו׳ דכותי׳ וחד וקרב
אתה ג׳ ב׳ כת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ וסימנהון עד די אתה בה ומנת אתה והב אשיא כתיא כת׳ א׳
יקומון ז׳ בקריה ו׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנהון ומשמתיו מן יקמון ואכלם ואמיתם יקומון עדי חמס ארבעה
מלכין נהר די נור נגד ונפיק וחד מושל יקימון מליך לית דכות׳ בקריה מליה

הנראה ב׳ קמ׳ בקריה · וסמנהון אלין פעמים · הנראה אלין בתחלה · וב׳ הנראה וסמנהון אחרים · יעקב ·
בראתי ב׳ בספר וחס׳ וסמנהון ואראה בחזון · ויהי בראתי אני דניאל את · ויצפונה ה׳ וסמנהון
ופרצת · ראש הפסגה · נגבה לאפרים · פנה אל הדגל · מנגח ימה ויצפונה

מלכין יהשפל: ומלין לצד
עליא ימלל ולקדישי עליונין
יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת
ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין
ופלג עדן: ודינא יתב ושלטנה
יהעדון להשמדה ולהובדה עד
סופא: ומלכותה ושלטנא
ורבותא די מלכות תחות כל
שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין
מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא
לה יפלחון וישתמעון: עד כה
סופא די מלתא אנה דניאל
שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון
עלי ומלתא בלבי נטרת:

בשנת שלוש למלכות
בלשאצר המלך חזון נראה אלי
אני דניאל אחרי הנראה אלי
בתחלה: ואראה בחזון ויהי
בראתי ואני בשושן הבירה אשר
בעילם המדינה ואראה בחזון
ואני הייתי על אובל אולי:
ואשא עיני ואראה והנה איל
אחד עמד לפני האבל ולו קרנים
והקרנים גבהות והאחת גבהה
מן השנית והגבהה עלה באחרנה:
ראיתי את האיל מנגח ימה
וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו
לפניו ואין מציל מידו ועשה
כרצנו והגדיל: ואני הייתי מבין

והנה צפיר העזים בא מן המערב
על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ
והצפיר קרן חזות בין עיניו: ויבא
עד האיל בעל הקרנים אשר
ראיתי עמד האבל וירץ אליו
בחמת כחו: וראיתיו מגיע אצל
האיל ויתמרמר אליו ויך את
האיל וישבר את שתי קרניו ולא
היה כח באיל לעמד לפניו
וישליכהו ארצה וירמסהו ולא
היה מציל לאיל מידו: וצפיר
העזים הגדיל עד מאד וכעצמו
נשברה הקרן הגדולה ותעלנה
חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות
השמים: ומן האחת מהם יצא
קרן אחת מצעירה ותגדל יתר
אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי:
ותגדל עד צבא השמים ותפל
ארצה מן הצבא ומן הכוכבים
ותרמסם: ועד שר הצבא הגדיל
וממנו הרים התמיד והשלך
מכון מקדשו: וצבא תנתן על
התמיד בפשע ותשלך אמת
ארצה ועשתה והצליחה:
ואשמעה אחד קדוש מדבר
ויאמר אחד קדוש לפלמוני
המדבר עד מתי החזון התמיד
והפשע שמם תת וקדש וצבא
מרמס: ויאמר אלי עד ערב בקר

נוגע ג׳ מל׳ בקריה · וסמנהון וכל הנוגע כס · הנוגע בארץ · ואין נוגע בארץ · וממנו ב׳ בקריה וסמנהון
וממנו יאון לגדוע · וממנו הורם התמיד · ויצבית ד׳ בקריה · וסמנהון חליפות · תנתן על התמיד · תת
וקדש · ויצבא גדול · המדבר ד׳ בקריה · וסמנהון כי פי המדבר · כי אני הוא · המדבר הבני · לפלמוני

ובביאו ג׳ וחס׳ וסמנהון והיו יאת המלך דמלכים׳ תבוסתי׳ בבעתי׳ ובדברו ג׳ בקריה׳ וסימנהון [illegible]
נבעתי פני׳ עמדתי מרעיד׳ וחד ובדברו עמי החזקני׳ למועד ו׳ רפי׳ בקריה׳ וסימנהון חדש [illegible]
וחברו׳ הימים׳ חטדה׳ קץ מועדים וחצי׳ עז פנים ב׳ וסימנהון גוי עז פנים׳ מלך עז פנים

אלפים ושלש מאות ונצדק קדש
ויהי בראתי אני דניאל את החזון
ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי
כמראה גבר ואשמע קול אדם
בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל
הבן להלז את המראה ויבא
אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה
על פני ויאמר אלי הבן בן אדם
כי לעת קץ החזון ובדברו
נרדמתי על פני ארצה ויגע בי
ויעמידני על עמדי ויאמר הנני
מודיעך את אשר יהיה באחרית
הזעם כי למועד קץ האיל אשר
ראית בעל הקרנים מלכי מדי
ופרס והצפיר השעיר מלך יון
והקרן הגדולה אשר בין עיניו
הוא המלך הראשון והנשברת
ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע
מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו
ובאחרית מלכותם כהתם הפע
הפשעים יעמד מלך עז פנים
ומבין חידות ועצם כחו ולא
בכחו ונפלאות ישחית והצליח
ועשה והשחית עצומים ועם
קדשים ועל שכלו והצליח מרמה
בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה יש
ישחית רבים ועל שר שרים
יעמד ובאפס יד ישבר ומראה
הערב והבקר אשר נאמר אמת

הוא ואתה סתם החזון כי לימים
רבים ואני דניאל נהייתי ונחליתי
ימים ואקום ואעשה את מלאכת
המלך ואשתומם על המראה
ואין מבין בשנת
אחת לדריוש בן אחשורוש מז
מזרע מדי אשר המלך על מ
מלכות כשדים בשנת אחת
למלכו אני דניאל בינתי בספרים
מספר השנים אשר היה דבר
יהוה אל ירמיה הנביא למלאות
לחרבות ירושלם שבעים שנה
ואתנה את פני אל אדני האלהים
לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק
ואפר ואתפללה ליהוה אלהי
ואתודה ואמרה אנא יהוה האל
הגדול והנורא שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו חטאנו
ועוינו והרשענו ומרדנו וסור
ממצותך וממשפטיך ולא שמ
שמענו אל עבדיך הנביאים אשר
דברו בשמך אל מלכינו שרינו
ואבתינו ואל כל עם הארץ לך
יהוה הצדקה ולנו בשת הפנים
כיום הזה לאיש יהודה וליושבי
ירושלם ולכל ישראל הקרבים
והרחקים בכל הארצות אשר
הדחתם שם במעלם אשר מעלו
בך יהוה לנו בשת הפנים למלכינו

ויאתנה ה׳ חס׳ בכתובים׳ וסימנהון אתם ראיתי [illegible] עמך קשר חמס בעיני [illegible] כי [illegible]
[illegible] ו׳ בקריה׳ וסימנהון ומראה הנגע׳ ומראה הנתק [illegible] ומראהו [illegible]
ואעשה ב׳ וסימנהון למען שמי׳ אני דניאל׳ וסור ב׳ וסימנהון חטאנו ועוינו הרשענו ומרדנו וסור׳
וכל ישראל עברו את תורתך׳ ולית ב׳ ריש פסוקי׳ בספר׳ וסימנהון ולא שמענו אל עבדיך׳ בקול
[illegible] אלהינו׳ ולנו ג׳ בקריה׳ וסימנהון ולנו לית קריתי׳ ולנו בסגירו׳ ולנו בשת הפנים וחד פי׳ ודג׳ ולמ[illegible]

לאדני ג׳ כת׳ קן ׃ וסמנהון שלשים עשרה הנה חזון מגדלי והסליחות וספר נפשי ׃ ולית ב׳ ר״ת פסו׳
בספר וסמנהון בקול יי׳ אלהינו ׃ וסור ב׳ בספ׳ וסמנהון חטאנו ועוינו הרשענו ומרדנו ׃ וכל ישראל
עברו את תורתך ׃ השבעה ב׳ חס בקריה ׃ וסמנהון כי יראת העם ׃ ותתך עלינו ׃ וכל אורית כותב׳

לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו
לך ׃ לאדני אלהינו הרחמים
והסליחות כי מרדנו בו ׃ ולא
שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת
בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד
עבדיו הנביאים ׃ וכל ישראל
עברו את תורתך וסור לבלתי
שמוע בקלך ותתך עלינו האלה
והשבעה אשר כתובה בתורת
משה עבד האלהים כי חטאנו
לו ׃ ויקם את דבריו אשר דבר
עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו
להביא עלינו רעה גדלה אשר
לא נעשתה תחת כל השמים
כאשר נעשתה בירושלם ׃ כאשר
כתוב בתורת משה את כל הרעה
הזאת באה עלינו ולא חלינו
את פני יהוה אלהינו לשוב מ
מעוננו ולהשכיל באמתך ׃
וישקד יהוה על הרעה ויביאה
עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על
כל מעשיו אשר עשה ולא
שמענו בקלו ׃
ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת
את עמך מארץ מצרים ביד
חזקה ותעש לך שם כיום הזה
חטאנו רשענו ׃ אדני ככל צדקתך
ישב נא אפך וחמתך מעירך
ירושלם הר קדשך כי בחטאינו

ובעונות אבתינו ירושלם ועמך
לחרפה לכל סביבתינו ׃ ועתה
שמע אלהינו אל תפלת עבדך
ואל תחנוניו והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני ׃
הטה אלהי אזנך ושמע פקחה
עיניך וראה שממתינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא
על צדקתינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיך
הרבים ׃ אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על
עירך ועל עמך ׃
ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה
חטאתי וחטאת עמי ישראל
ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי
על הר קדש אלהי ׃ ועוד אני
מדבר בתפלה והאיש גבריאל
אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף
ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב ׃
ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל
עתה יצאתי להשכילך בינה ׃
בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני
באתי להגיד כי חמודות אתה
ובין בדבר והבן במראה ׃ שבעים
שבעים נחתך על עמך ועל עיר
קדשך לכלא הפשע ולחתם
חטאות ולכפר עון ולהביא צדק

משה עבד האלהים ד׳ בקריה וסמנהון וכל ישראל ׃ מחזיקים ׃ מקטירים ׃ ויתנו קול ׃ ויקם כ׳ ׃
וסמנהון המשכן ׃ החצר ב׳ בו ׃ שופטים ׃ מושיע ׃ העמודים ג׳ בו ׃ דברו ׃ דברו ׃ דברו ׃ שטן ׃ שטן ׃ מזבח ׃ מזבחות ׃
העמודים ׃ דברו ׃ ויעלו ׃ עדות ׃ ויביאה ד׳ בקריה ב׳ חס וב׳ מל׳ ׃ וסמנהון ויביאה אל האדם
ויביאה ׃ כמוך האדלה חס׳ ׃ וישקד מל׳ ׃ וחד ויביאה את תרומת יי׳ ׃ שמע אלהינו ב׳ דסמיכין ׃
וסמנהון אל תפלת עבדך ׃ כי ידינו נוח ׃ ושמע ה׳ קמץ ׃ וסמנהון קבב ׃ וישות מעלו ׃ הטה דמלכ׳ הטה
דישעי הטה דדניאל ׃

ואחרי ג' רת פסו בקריה וסימנהון ... ואחיתפל ואחרי כל זאת ... השבועים' כל הבית
ויבא ד' בקריה וסימנהון ... ונבאת עליו' ותנן כל ... קדש ויצא גדול' ומשיח
וסימנהון ... לזאת יקרא אשה' בשורה טובה' שמן ומרפא' והערכים כמו עלה' חמודות' עד ...

עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח
קדש קדשים: ותדע ותשכל מן מ
מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם
עד משיח נגיד שבעים שבעה
ושבעים ששים ושנים תשוב
ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים:
ואחרי השבעים ששים ושנים
יכרת משיח ואין לו והעיר
והקדש ישחית עם נגיד הבא
וקצו בשטף ועד קץ מלחמה
נחרצת שממות: והגביר ברית
לרבים שבוע אחד וחצי השבוע
ישבית זבח ומנחה ועל כנף
שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה
תתך על שומם:
בשנת שלוש לכורש מלך פרס
דבר נגלה לדניאל אשר נקרא
שמו בלטשאצר ואמת הדבר
וצבא גדול ובין את הדבר ובינה
לו במראה: בימים ההם אני
דניאל הייתי מתאבל שלשה
שבעים ימים: לחם חמדות לא
אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי
וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת
שבעים ימים:
וביום ארבעה ועשרים לחדש
הראשון ואני הייתי על יד הנהר
הגדול הוא חדקל: ואשא את
עיני וארא והנה איש אחד לבוש

בדים ומתניו חגרים בכתם אופז:
וגויתו כתרשיש ופניו כמראה
ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו
ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול
דבריו כקול המון: וראיתי אני
דניאל לבדי את המראה והא
והאנשים אשר היו עמי לא ראו
את המראה אבל חרדה גדלה
נפלה עליהם ויברחו בהחבא:
ואני נשארתי לבדי ואראה את
המראה הגדלה הזאת ולא
נשאר בי כח והודי נהפך עלי
למשחית ולא עצרתי כח: ואשמע
את קול דבריו וכשמעי את קול
דבריו ואני הייתי נרדם על פני
ופני ארצה: והנה יד נגעה בי
ותניעני על ברכי וכפות ידי: ויאמר
אלי דניאל איש חמדות הבן
בדברים אשר אנכי דבר אליך
ועמד על עמדך כי עתה שלחתי
אליך ובדברו עמי את הדבר
הזה עמדתי מרעיד: ויאמר אלי
אל תירא דניאל כי מן היום
הראשון אשר נתת את לבך להבין
ולהתענות לפני אלהיך נשמעו
דבריך ואני באתי בדבריך: ושר
מלכות פרס עמד לנגדי עשרים
ואחד יום והנה מיכאל אחד
השרים הראשנים בא לעזרני

ויין ז' בקריה' וסימנהון ומלכי צדק וגם תבן' והיה כנור המיעדות לאמותם יאמרו' לחם חמדות והפחות' ד' מנקמ
אל פי ה' בקריה דסמיכן' וסימנהון והפקידו ולכלב בן יפנה' ותקרבנה' מנחלתם' חמודות' חגרים ג' ב' חס
וחד מל' וסימנהון מתניכם חגרים' ושש מאות איש דשפטים' ומתניו' המראה ד' וסימנהון מהגד'
נשארתי' וראיתי אני ב' מן' ולא נשאר ד' בקריה דסמיכן' וסימנהון בעו' הבעל ויבקעה' יהודי'
ובדברו ג' בקריה' וסימנהון נרדמתי נתתי פני' עמדתי מרעיד' וחד ובדברו עמי ...

שלום לך ב׳ בקריה דסימנ׳ וסימנהון ויאמר אל תירא איש חמדות׳ הזקן   במראה ב׳ קמי׳ וסימנהון
אלין אתודע׳ נהפכו צירי עלי׳   וכחזקתו ג׳ בקריה וסימנהון רחבעם׳ גבה לבו׳ בעשרו׳   ומשל
ג׳ פתח׳ וסימנהון והוית היכל׳ מלך גבור׳ במכמני הזהב׳ ולית דכותהון׳

ואני נותרתי שם אצל מלכי
פרס ובאתי להבינך את אשר
יקרה לעמך באחרית הימים כי
עוד חזון לימים ובדברו עמי
כדברים האלה נתתי פני ארצה
ונאלמתי והנה כדמות בני אדם
נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה
ואמרה אל העמד לנגדי אדני
במראה נהפכו צירי עלי ולא
עצרתי כח והיך יוכל עבד אדני
זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה
לא יעמד בי כח ונשמה לא
נשארה בי ויסף ויגע בי כמראה
אדם ויחזקני ויאמר אל תירא
איש חמדות שלום לך חזק וחזק
ובדברו עמי התחזקתי
ואמרה ידבר אדני כי חזקתני
ויאמר הידעת למה באתי אליך
ועתה אשוב להלחם עם שר
פרס ואני יוצא והנה שר יון בא
אבל אגיד לך את הרשום בכתב
אמת ואין אחד מתחזק עמי על
אלה כי אם מיכאל שרכם

ואני בשנת אחת לדריוש
המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו
ועתה אמת אגיד לך הנה עוד
שלשה מלכים עמדים לפרס
והרביעי יעשיר עשר גדול מכל
וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את

מלכות יון ועמד מלך גבור ומשל
ממשל רב ועשה כרצונו וכעמדו
תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות
השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו
אשר משל כי תנתש מלכותו
ולאחרים מלבד אלה ויחזק
מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו
ומשל ממשל רב ממשלתו ולקץ
שנים יתחברו ובת מלך הנגב
תבוא אל מלך הצפון לעשות
מישרים ולא תעצר כוח הזרוע
ולא יעמד וזרעו ותנתן היא
ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים
ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא
אל החיל ויבא במעוז מלך
הצפון ועשה בהם והחזיק וגם
אלהיהם עם נסכיהם עם כלי
חמדתם כסף וזהב בשבי יבא
מצרים והוא שנים יעמד ממלך
הצפון ובא במלכות מלך הנגב
ושב אל אדמתו ובנו יתגרו ואספו
המון חילים רבים ובא בוא ושטף
ועבר וישב ויתגרו עד מעזה
ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם
עמו עם מלך הצפון והעמיד
המון רב ונתן ההמון בידו ונשא
ההמון ירום לבבו והפיל רבאות
ולא יעוז ושב מלך הצפון והעמיד
המון רב מן הראשון

ותנתן ב׳ וסימנהון ותנתן דת בשושן׳ היא ומביאיה׳   ויבא יא׳ רפי׳ וסימנהון המחנה ישודד׳ הערות׳
פתחו שערים ונראה כמה נר רשעים מלך הצפון ועמד ב׳ בן׳ שאו שערים׳ וחברו׳   ונלחם ה׳ פתחי
בקריה׳ וסימנהון נתחכמה להיני פניך׳ ויצא יי׳ ונלחם׳ ויתמרמר מלך הנגב   נתן ונתן יד׳ בקריה
וסימנהון ופדה פקדיהם ואלעזר ויעלו אתליה ילד הסתוי פריח תפריח שאו עיניכם ואבד ליתש הפך
משכב ויבא טפן ויתמרמר מלך הנגב הסכל פתשגן הכתב׳ יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך

על מלך ט׳ בקריה ׳ וסמנהון בימי ׳ ויענת דמלכים ונשיאות כמליאת ׳ שית קינה ׳ בהשענך ׳ ויער ׳ ובעתים ׳
ורבית ויא רפי ׳ וסמנהון המחנה ׳ ישודד ׳ העירותי ׳ פתחו שערים ׳ ונדעה ׳ כמה נר רשעים ׳ מלך הנגב ועמד
ב׳ בו ׳ שאו שערים ויכירו ׳ ויעש ב׳ רפי בקריה ׳ וסמנהון אדני המלך ׳ הבא אליו כרצונו ׳

ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל
גדול וברכוש רב ׃ ובעתים ההם
רבים יעמדו על מלך הנגב ובני
פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון
ונכשלו ׃ ויבא מלך הצפון וישפך
סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות
הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין
כח לעמד ׃ ויעש הבא אליו כרצונו
ואין עומד לפניו ויעמד בארץ
הצבי וכלה בידו ׃ וישם פניו לבוא
בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה
ובת הנשים יתן לו להשחיתה
ולא תעמד ולא לו תהיה ׃ וישב
פניו לאיים ולכד רבים והשבית
קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב
לו ׃ וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל
ונפל ולא ימצא ׃ ועמד על כנו
מעביר נוגש הדר מלכות ובימים
אחדים ישבר ולא באפים ולא
במלחמה ׃ ועמד על כנו נבזה
ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא
בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות ׃
וזרעות השטף ישטפו מלפניו
וישברו וגם נגיד ברית ׃ ומן התחברות
אליו יעשה מרמה ועלה ועצם
במעט גוי ׃ בשלוה ובמשמני מדינה
יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו
ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש
להם יבזור ועל מבצרים יחשב מח

מחשבתיו ועד עת ׃ ויער כחו
ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול
ומלך הנגב יתגרה למלחמה
בחיל גדול ועצום עד מאד ולא
יעמד כי יחשבו עליו מחשבות ׃
ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו
ישטוף ונפלו חללים רבים ׃ ושני
ושניהם המלכים לבבם למרע
ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא
תצלח כי עוד קץ למועד ׃ וישב
ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית
קדש ועשה ושב לארצו ׃ למועד
ישוב ובא בנגב ולא תהיה כרא
כראשנה וכאחרנה ׃ ובאו בו ציים
כתים ונכאה ושב וזעם על ברית
קודש ועשה ושב ויבן על עזבי
ברית קדש ׃ וזרעים ממנו יעמדו
וחללו המקדש המעוז והסירו
התמיד ונתנו השקוץ משמם ׃
ומרשיעי ברית יחניף בחלקות
ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו ׃
ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו
בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים ׃
ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו
עליהם רבים בחלקלקות ׃ ומן
המשכילים יכשלו לצרוף בהם
ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד
למועד ׃ ועשה כרצנו המלך
ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל

ולא ימצא ד׳ בקריה ׳ וסמנהון ושברה ׳ והשיבותים ׳ שארית ישראל ׳ וישב פניו ולא תהיה ח׳ בקריה
וסמנהון זמה ׳ תקומה ׳ עדת יי׳ ׳ רק למעלה ׳ זאת לך ׳ לא תקות ׳ כראשנה ׳ לאיתי מוכיח ׳ ראשונה ב׳
חס בכתובי ׳ וסמנהון היושבים ראשונה במלכות ד׳ אחשורוש ׳ ולא תהיה כראשנה וכאחרונה ׳
ויבן ג׳ בקריה ׳ וסמנהון מי האיש ׳ מי חכם ׳ ושב ויבן על עזבי ׳ אחדים ד׳ בקריה וסמנהון ודברים
אחדים ׳ וישבת עמו ימים אחדים ׳ והיו בעיניו כימים אחדים ׳ ובימים אחדים ישבר ׳ וחד והיו לאחדים ׳

וראשית ו̇ בקריה · וסימנהון ראובן · דגנך · כל בכורי ב̇ בו · שממים · בני עמון · שזר ה̇ מל̇ · וסמנהון
כי ראה יי̇ · כי יגדל · ויכנע בעמיל · זכריה ירושלם · ויטע · ובעת ההיא ה̇ בקריה · וסמנהון ובעת ההיא
פלשתים · יתנשא קרן לדוד · יבקש · יבואו בני ישראל · אשר אשיב · כה חנני · ובעת ההיא יעמד מיכאל ·

אל אלים ידבר נפלאות והצליח
עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה
ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל
חמדת נשים ועל כל אלוה לא
יבין כי על כל יתגדל ולאלה
מעזים על כנו יכבד ולאלוה
אשר לא ידעהו אבתיו יכבד
בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמ
ובחמדות ועשה למבצרי מעזים
עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה
כבוד והמשילם ברבים ואדמה
יחלק במחיר ובעת קץ יתנגח
עמו מלך הנגב וישתער עליו
מלך הצפון ברכב ובפרשים
ובאניות רבות ובא בארצות ושטף
ועבר ובא בארץ הצבי ורבות
יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום
ומואב וראשית בני עמון וישלח
ידו בארצות וארץ מצרים לא
תהיה לפליטה ומשל במכמני
הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים
ולבים וכשים במצעדיו ושמעות
יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא
בחמא גדלה להשמיד ולהחרים
רבים ויטע אהלי אפדנו בין ימים
להר צבי קדש ובא עד קצו ואין
עוזר לו ובעת ההיא יעמד מיכאל
השר הגדול העמד על בני עמך
והיתה עת צרה אשר לא נהיתה
מהיות גוי עד העת ההיא ובעת
ההיא ימלט עמך כל הנמצא
כתוב בספר ורבים מישני אדמת
עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה
לחרפות לדראון עולם והמשכלים
יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי
הרבים ככוכבים לעולם ועד

ואתה דניאל סתם
הדברים וחתם הספר עד עת קץ
ישטטו רבים ותרבה הדעת
וראיתי אני דניאל והנה שנים
אחרים עמדים אחד הנה לשפת
היאר ואחד הנה לשפת היאר
ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר
ממעל למימי היאר עד מתי קץ
הפלאות ואשמע את האיש
לבוש הבדים אשר ממעל למימי
היאר וירם ימינו ושמאלו אל
השמים וישבע בחי העולם כי
למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד
עם קדש תכלינה כל אלה ואני
שמעתי ולא אבין ואמרה אדני
מה אחרית אלה ויאמר לך
דניאל כי סתמים וחתמים הדברים
עד עת קץ יתבררו ויתלבנו
ויצרפו רבים והרשיעו רשעים
ולא יבינו כל רשעים והמשכלים
יבינו ומעת הוסר התמיד ולתת
שקוץ שמם ימים אלף מאתים

ורבים ו̇ בקריה · וסמנהון תורת מביאים מהכהנים ב̇ בו ורבים מישני אדמת עפר · ורבים מעמי הארץ ·
ישוטטו ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ · וסמנהון לבקש את דבר יי̇ · ואתה דניאל סתם · אל השמים ה̇ בקריה · וסמנה
השמע דמלכים אורם כי נגנו יקריא ואשמיע תגיג · ואל השמים ואין אורים · למועד ו̇ רפי̇ בקריה · וסמנהון
המיעת וחברון · הימים · השדה · קץ · מועדים · ומעת ב̇ רא̇ פסו̇ · וסמנהון סר אמציהו · ומעת הוסר התמיד
ולתת ה̇ בקריה · וסמנהון אויביך · שקוץ · צידה · כתפת · גדר · כפרי · ולתת לנו יתד · ולתת עליכם ·

וכשנת ט ר״א פסוקי בקריה וסמנהון ובשנת שמנה עשרה ובשנת עשרים ובשנת חמש שלש ובשנת אחת
חלם לטהר ובשנת ששית ובשנת ארבע ובשנת תשיעית יי׳ אלהי השמים ו׳ בקריה דסמיכן וסמנהון
ויאשכימך מיי׳ אשר לקחני עבדי יתנכי כורש וחברו אנא יי׳ אלהי השמים

ותשעים׃ אשרי המחכה ויגיע
לימים אלף שלש מאות שלשים
וחמשה׃ ואתה לך לקץ ותנוח
ותעמד לגרלך לקץ הימין׃

סכום הפסוקים של ספר שלש
מאות וחמשים ושבעה סימן
שנ״ז

ובשנת

אחת לכורש מלך פרס לכלות
דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה
את רוח כרש מלך פרס ויעבר
קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר׃
כה אמר כרש מלך פרס
כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה
אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלים אשר
ביהודה מי בכם מכל עמו יהי
אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר

ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי
ישראל הוא האלהים אשר
בירושלים׃ וכל הנשאר מכל
המקמות אשר הוא גר שם
ינשאוהו אנשי מקמו בכסף
ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנד
בה לבית האלהים אשר
בירושלים׃ ויקומו ראשי האבות
ליהודה ובנימן והכהנים והלוים
לכל העיר האלהים את רוחו
לעלות לבנות את בית יהוה אשר
בירושלים׃ וכל סביבתיהם חזקו
בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש
ובבהמה ובמגדנות לבד על כל
התנדב׃ והמלך
כורש הוציא את כלי בית יהוה
אשר הוציא נבוכדנצר מירושלים
ויתנם בבית אלהיו׃ ויוציאם
כורש מלך פרס על יד מתרדת
הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא
ליהודה׃ ואלה
מספרם אגרטלי זהב שלשים
אגרטלי כסף אלף מחלפים
תשעה ועשרים׃ כפורי זהב
שלשים כפורי כסף משנים
ארבע מאות ועשרה כלים אחרים
אלף׃ כל כלים לזהב ולכסף
חמשה אלפים וארבע מאות
הכל העלה ששבצר עם העלות

גר שם ד׳ בקריה דסמיכן וסמנהון יעקב הלוי יהודה וכל הנשאר חזקו ד׳ דגש בקריה וסמנהון
אבימלך הכהנים פניהם סביבותיהם מתרדת ב׳ וסמנהון מתרדת טבאל ושאר כנותהון ווינים
כורש מלך פרס העלות ב׳ בקריה וסמנהון העלות העגן עם העלות הגולה מבבל לירושלם
העיר ה׳ בקריה וסמנהון ממזרח וחברו פרס וחברו ויקומו ראשי האבות

נבוכדנצר ב̇ כת̇ כן בקריה · וסמנהון לקדר · ואלה בני המדינה קדמיא · אנשי ד̇ כעיני קדמיאה ·
וסמנהון נטפה · ענתותי · מכמס · בית אל · בתראה מן ביתאל ועד עילם · קרית ערים ב̇ · וסמנהון
ועלע האלף · בני קרית ערים · אלף מאתים ד̇ · וסמנהון עילם · עזגד · עילם · פשחור בקדמי · עילם · עילם · פשחור כמיר

הגולה מבבל לירושלם׃
ואלה בני המדינה העלים
משבי הגולה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישובו
לירושלם ויהודה איש לעירו׃
אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה
שריה רעליה מרדכי בלשן
מספר בגוי רחום בענה מספר
אנשי עם ישראל׃
בני פרעש אלפים מאה שבעים
ושנים׃ בני שפטיה שלש
מאות שבעים ושנים׃ בני
ארח שבע מאות חמשה ושבעים׃
בני פחת מואב לבני ישוע
יואב אלפים שמנה מאות ושנים
עשר׃ בני עילם אלף
מאתים חמשים וארבעה׃
בני זתוא תשע מאות וארבעים
וחמשה׃ בני זכי שבע מאות
וששים׃ בני בני שש מאות
ארבעים ושנים׃ בני בבי
שש מאות עשרים ושלשה׃
בני עזגד אלף מאתים עשרים
ושנים׃ בני אדניקם שש
מאות ששים וששה׃ בני
בגוי אלפים חמשים וששה׃
בני עדין ארבע מאות חמשים
וארבעה׃ בני אטר ליחזקיה
תשעים ושמנה׃ בני בצי

שלש מאות עשרים ושלשה׃
בני יורה מאה ושנים עשר׃
בני חשם מאתים עשרים
ושלשה׃ בני גבר תשעים
וחמשה׃ בני בית לחם מאה
עשרים ושלשה׃ אנשי
נטפה חמשים וששה׃
אנשי ענתות מאה עשרים
ושמנה׃ בני עזמות ארבעים
ושנים׃ בני קרית ערים
כפירה ובארות שבע מאות
וארבעים ושלשה׃ בני
הרמה וגבע שש מאות עשרים
ואחד׃ אנשי מכמס מאה
עשרים ושנים׃ אנשי בית
אל והעי מאתים עשרים ושלשה׃
בני נבו חמשים ושנים׃
בני מגביש מאה חמשים וששה׃
בני עילם אחר אלף מאתים
חמשים וארבעה׃ בני חרם
שלש מאות ועשרים׃ בני
לד חדיד ואונו שבע מאות
עשרים וחמשה׃ בני ירחו
שלש מאות ארבעים וחמשה׃
בני סנאה שלשת אלפים
ושש מאות ושלשים׃
הכהנים בני ידעיה לבית ישוע
תשע מאות שבעים ושלשה׃
בני אמר אלף חמשים ושנים׃

קדמיא דספר בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים ושמנה מאות ושנים עשר · תנינא בני פחת מואב לבני
ישוע ויואב אלפים ושמונה מאות שמנה עשר · קדמיא דספרא בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים
בתראה ושבעים ושנים · תנינא קדמיתא יואב וקדמיאל · ליחזקיה · בני קרית ערים · בני · יורה · הורויה ·
הספרית · בצלות · פרודא · נפוסים · סיעהא · תנינאה בתרא ויואב לקדמיאל · לחזקיה · אנשי קרית יערים ·
חשם · בני · להודויה · סופרת · סיעא · בצלית · פרידא · נפושסים

הלוים ב׳ ר״ת פסוקי וסימנהון הלוים בני ישוע וקדמיאל וחבריו · בימי אלישיב · צחא ג׳ ב׳ מל׳ וחד
חס׳ וסימנהון בני צחא וחבירו · וגשפא · מיניעא חס · ויקריא ה׳ בקריה · וסימנהון אבשלום · אבשלום ·
ברזלי · ברזלי · כתבם ז׳ וסימנהון ויבא וכל יקדליא ירכון זמין עביא · בחיטריתא ·

בני פשחור אלף מאתים
וארבעים ושבעה בני חרם
אלף ושבעה עשר הלוים
בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה
שבעים וארבעה המשררים
בני אסף מאה עשרים ושמנה
בני השערים בני שלום בני
אטר בני טלמון בני עקוב בני
חטיטא בני שבי הכל מאה ש
שלשים ותשעה הנתינים
בני ציחא בני חשופא בני טבעות
בני קרס בני סיעהא בני פדון
בני לבנה בני חגבה בני עקוב
בני חגב בני שמלי בני חנן בני
גדל בני גחר בני ראיה בני רצין
בני נקודא בני גזם בני עזא
בני פסח בני בסי בני אסנה בני
מעונים בני נפיסים בני בקבוק
בני חקופא בני חרחור בני בצלות
בני מחידא בני תמח בני נציח
בני חטיפא בני עבדי שלמה
בני סטי בני הספרת בני פרודא
בני יעלה בני דרקון בני גדל
בני שפטיה בני חטיל בני פכרת
הצביים בני אמי כל הנתינים
ובני עבדי שלמה שלש מאות
תשעים ושנים
ואלה העלים מתל מלח תל חר
חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו

להגיד בית אבותם וזרעם אם
מישראל הם בני דליה
בני טוביה בני נקודא שש מאות
חמשים ושנים ומבני הכהנים
בני חביה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי
אשה ויקרא על שמם
אלה בקשו כתבם המתיחשים
ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה
ויאמר התרשתא להם אשר לא
יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
כהן לאורים ולתמים כל הקהל
כאחד ארבע רבוא אלפים ש
שלש מאות וששים מלבד
עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת
אלפים שלש מאות שלשים
ושבעה ולהם משררים ומשררות
מאתים סוסיהם שבע מאות
שלשים וששה פרדיהם מאתים
ארבעים וחמשה גמליהם ארבע
מאות שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע מאות וע
ועשרים ומראשי
האבות בבואם לבית יהוה אשר
בירושלם התנדבו לבית האלהים
להעמידו על מכונו ככחם נתנו
לאוצר המלאכה זהב דרכמונים
שש רבאות ואלף וכסף מנים
חמשת אלפים וכתנת כהנים

קדמיא עד עמוד כהן לאורים ולתומים · בתרא עד עמוד הכהן · ולהם ח׳ בקריה וסימנהון קח לך
וישימו · וטפכם · כי הם ישתחוו · הטהרו מלבד · וחברו · ומראשי ג׳ וסימנהון ... בבואם ·
לאוצר ...

ובני ישראל טו֗ בקריה וסימנהון ויחזק · אז ישיר משה ובני ישראל · כי בא · מבן · המקלל · חכה · הכה ·
כבלות · הכוס · נעמה · הגיטה · לגבעונים · ונקבינו · ויגע · ווזברו · וכל ראשי פסוקים דכותהון
עולת תמיד ד֗ בקריה דסמיכן · וסימנהון לוריתיכם · הפנויה · ואחרי כן · יעשו את הכבש

מאה וישבו הכהנים והלוים ומן
העם והמשררים והשוערים
והנתינים בעריהם וכל ישראל
בעריהם ויגע החדש
השביעי ובני ישראל בערים
ויאספו העם כאיש אחד אל
ירושלם ויקם ישוע בן יוצדק
ואחיו הכהנים וזרבבל בן ש
שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח
אלהי ישראל להעלות עליו
עלות ככתוב בתורת משה איש
האלהים ויכינו המזבח על מכונתו
כי באימה עליהם מעמי הארצות
ויעל עליו עלות ליהוה עלות
לבקר ולערב ויעשו את חג הסכות
ככתוב ועלת יום ביום במספר
כמשפט דבר יום ביומו ואחרי כן
עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי
יהוה המקדשים ולכל מתנדב
נדבה ליהוה מיום אחד לחדש
השביעי החלו להעלות עלות
ליהוה והיכל יהוה לא יסד ויתנו
כסף לחצבים ולחרשים ומאכל
ומשתה ושמן לצדנים ולצרים
להביא עצי ארזים מן הלבנון
אל ים יפוא כרשיון כורש מלך
פרס עליהם ובשנה השנית
לבואם אל בית האלהים לירושלם
בחדש השני החלו זרבבל בן

שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר
אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים
מהשבי ירושלם ויעמידו את
הלוים מבן עשרים שנה ומעלה
לנצח על מלאכת בית יהוה ויעמד
ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני
יהודה כאחד לנצח על עשה
המלאכה בבית האלהים בני חנדד
בניהם ואחיהם הלוים ויסדו הבנים
את היכל יהוה ויעמידו הכהנים
מלבשים בחצצרות והלוים בני
אסף במצלתים להלל את יהוה
על ידי דויד מלך ישראל ויענו
בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו על ישראל וכל העם
הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה
על הוסד בית יהוה ורבים מהכהנים
והלוים וראשי האבות הזקנים א
אשר ראו את הבית הראשון בי
ביסדו זה הבית בעיניהם בכים קול
גדול ורבים בתרועה בשמחה
להרים קול ואין העם מכירים
קול תרועת השמחה לקול בכי
העם כי העם מריעים תרועה גדולה
והקול נשמע עד למרחוק
וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני
הגולה בונים היכל ליהוה אלהי
ישראל ויגשו אל זרבבל ואל
ראשי האבות ויאמרו להם נבנה

מעמי הארצות ח֗ בקריה דסמיכן · וסימנהון ויכינו המזבח · וכבלות · כי נשאו · בנות עמי הארצות · ותענם ·
וכל הנבדל · הלוא הדוותם · הלוא תדעו · יסד ד֗ בקריה · וסימנהון הרביעית · שימונה · תחוקנה · מיום
אחד · ויסדו ב֗ בקריה · וסימנהון ושאר אחיהם הכהנים · הבאים מהשבי בני הגולה · כאחד ז֗
בקריה · וסימנהון ... וכל קהליא · ארכון קמון ... · הבנים ה֗ בקריה · וסימנהון אבן
מלכים · ויסדו הבונים היכל · תבנית אשורים · וחד הכתבים · במצלתים ב֗ · וסימנהון אסף הראש · ויסדו ·

טו̇ כת̇ לית בקריה וקורין לו̇ וסימנהון ואשר לא יעזו והעורו̇ אשר לא מרעים ממיעל לרגליו̇ ואשר לו
חומה לינמיתנות̇ תרכו̇ חושי̇ אמר נית̇ הרבית̇ צרתם̇ ידע יעזו̇ ויקטלני̇ אחריש̇ כינפות̇ מראהו̇
זרבבל וישוע הליגן ולו שם בשלשה דדברי הימים ואסף̇ וב̇ חילות כת̇ לא וקורין לו מחזקה יעשר̇

עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם
ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן
מלך אשור המעלה אתנו פה
ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר
ראשי האבות לישראל לא לכם
ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו
יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל
כאשר צונו המלך כורש מלך פרס
ויהי עם הארץ מרפים ידי עם
יהודה ומבלהים אותם לבנות
וסכרים עליהם יועצים להפר
עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד
מלכות דריוש מלך פרס ובמלכות
אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על ישבי יהודה וירושלם
ובימי ארתחששתא
כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר
כנותו על ארתחששתא מלך פרס
וכתב הנשתון כתוב ארמית
ומתרגם ארמית רחום
בעל טעם ושמשי ספרא כתבו
אגרה חדה על ירושלם לארתח
ששתא מלכא כנמא אדין
רחום בעל טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא
טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא
שושנכיא דהוא עלמיא ושאר
אמיא די הגלי אסנפר רבא
ויקירא והותב המו בקריה די

שמרין ושאר עבר נהרה וכענת
דנה פרשגן אגרתא די שלחו
עלוהי על ארתחששתא מלכא
עבדיך אנש עבר נהרה וכענת
ידיע להוא למלכא די
יהודיא די סלקו מן לותך עלינא
אתו לירושלם קריתא מרדתא
ובאישתא בנין ושוריא אשכללו
ואשיא יחיטו כען ידיע להוא
למלכא די הן קריתא דך תתבנא
ושוריא ישתכללון מנדה בלו והלך
לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק
כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא
וערות מלכא לא אריך לנא
למחזא על דנה שלחנא והודענא
למלכא די יבקר בספר דכרניא די
אבהתך ותהשכח בספר דכרניא
ותנדע די קריתא דך קריא מרדא
ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור
עבדין בגוה מן יומת עלמא על
דנה קריתא דך החרבת מהודעין
אנחנה למלכא די הן קריתא דך
תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל
דנה חלק בעבר נהרא לא איתי
לך פתגמא שלח מלכא
על רחום בעל טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון די יתבין בשמרין
ושאר עבר נהרה שלם וכעת
נשתונא די שלחתון עלינא מפרש

יענו ה̇ בקריה̇ וסימנהון ותענינה ותאמרו ואלה̇ וצדקה תהיה לנו כי נשמור̇ ונשמע דיונדב ושו̇ אחריו̇
כאשר צונו ובמלכות ב̇ וסימנהון ולדניאל דנה̇ אחשורוש̇ שטנה ב̇ וסימנהון אחשורוש̇
ויקרא שמה שטנה הנשתון ב̇ וסימנהון וכתב הנשתון̇ וזה פרשגן הנשתון ושוריא ג̇ ב̇ כתיב
א̇ וחד כת̇ ה̇ וסימנהון ידיע להוא למלכא̇ כען ידיע להוא למלכא כת̇ א̇ מהודעין אנחנה כת̇ א̇ ה̇
מן ריש סיפרא עד ואחר הדברים האלה ארתחששתא̇ ומן אחר הדברים עד סוף סיפר ארתחשסתא כת̇

להון ב׳ מל׳ בכת׳ וסימנהון ומדה בלו · מסעדין להון · וכל דניאל דכות׳ מל׳ בר מן חד וסימנהון וכלה להן ·
באדין ג׳ ר״פ פסו׳ בספ׳ וסימנהון בטילת · קמו זרובבל · דריוש · ושתר בוזני ב׳ דסמיכן וסימנהון כה
ומנית · פרשגן אגרתא · למימר ב׳ חד כת׳ למימר וחד כת׳ למאמר · וסימנהון וכנמא פתגמא · למאמר קדמי

קדמי ומני שים טעם ובקרו והשכחו
די קריתא דך מן יומת עלמא
על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור
מתעבד בה ומלכין
תקיפין הוו על ירושלם ושליטין
בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך
מתיהב להון כען שימו
טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא
דך לא תתבנא עד מני טעמא
יתשם וזהירין הוו שלו למעבד על
דנה למה ישגא חבלא להנזקת
מלכין אדין מן די פרשגן נשתונא
די ארתחששתא מלכא קרי קדם
רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו
בבהילו לירושלם על יהודיא
ובטלו המו באדרע וחיל
באדין בטלת עבידת בית אלהא
די בירושלם והות בטלא עד שנת
תרתין למלכות דריוש מלך פרס
והתנבי חגי נביאה
וזכריה בר עדוא נביאיא על
יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם
אלה ישראל עליהון באדין קמו
זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר
יוצדק ושריו למבנא בית אלהא
די בירושלם ועמהון נביאיא די
אלהא מסעדין להון
בה זמנא אתה עליהון תתני פחת
עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן

אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא
דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה
אדין כנמא אמרנא להם מן אנון
שמהת גבריא די דנה בנינא בנין
ועין אלההם הות על שבי יהודיא
ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש
יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה
פרשגן אגרתא די שלח
תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני
וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה
על דריוש מלכא פתגמא שלחו
עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש
מלכא שלמא כלא ידיע להוא
למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא
לבית אלהא רבא והוא מתבנא
אבן גלל ואע מתשם בכתליא
ועבידתא דך אספרנא מתעבדא
ומצלח בידהם אדין שאלנא
לשביא אלך כנמא אמרנא להם
מן שם לכם טעם ביתא דנה
לבנייה ואשרנא דנה לשכללה
ואף שמהתהם שאלנא להם
להודעותך די נכתב שם גבריא די
בראשיהם וכנמא פתגמא
התיבונא לממר אנחנא המו
עבדוהי די אלה שמיא וארעא
ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת
דנה שנין שגיאן ומלך לישראל
רב בנהי ושכללה ולהן מן די הרגזו

ועין ח׳ בקריה · וסימנהון וזנית והנכבשין ורמית ב׳ בו ויקדש ואדרפי · ימיני נשק לאמר · ואת ט׳ ראשי
פסוקי בקריה · וסימנהון ואת גם ואת בהיותם · ואת כי תשלחנה · ואת כי הדין בוגד · ואת אלהים עלה
ואת אמנם · ואת אמנון · ואת שמהתהם · ואת מאמא כית׳ · ואת מאניא בית אלהא
ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳ ל׳
כשם · בשם · בשלוו · כשלוו · בשחר · כשחר · בראי · כראי · ברע · כרע ·

ויתן ט ריא פסו בקריה וסימנהון ויתן גם ויתן ... ויתן כי ... ויתן בי ... ויתן אלהים
עליו כס ויתן אמנם ויתן ... ויתן שמחתם ואת כלי ... בית ואת מאניא בית אלהא
אל ב לשון חול בקריה וסימנהון אל ... ויאמר לה אלה מאניא שא אזל אחת

אבהתנא לאלה שמיא יהב המו
ביד נבוכדנצר כסדיא וביתה דנה
סתרה ועמה הגלי לבבל
ברם בשנת חדה לכורש מלכא די
בבל כורש מלכא שם טעם בית
אלהא דנה לבנא ואף מאניא די
בית אלהא די דהבה וכספא די
נבוכדנצר הנפק מן היכלא די
בירושלם והיבל המו להיכלא די
בבל הנפק המו כורש מלכא מן
היכלא די בבל ויהבו לששבצר
שמה די פחה שמה ואמר לה
אלה מאניא שא אזל אחת המו
בהיכלא די בירושלם ובית אלהא
יתבנא על אתרה אדין
ששבצר דך אתא יהב אשיא די
בית אלהא די בירושלם ומן אדין
ועד כען מתבנא ולא שלם וכען
הן על מלכא טב יתבקר בבית
גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן
איתי די מן כורש מלכא שים טעם
למבנא בית אלהא דך בירושלם
ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא
באדין דריוש מלכא שם
טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא
מהחתין תמה בבבל והשתכח
באחמתא בבירתא די במדי מדינתא
מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה
בשנת חדה לכורש

מלכא כורש מלכא שם טעם בית
אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר
די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין
רומה אמין שתין פתיה אמין
שתין נדבכין די אבן גלל תלתא
ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית
מלכא תתיהב ואף מאני בית
אלהא די דהבה וכספא די נבוכד
נצר הנפק מן היכלא די בירושלם
והיבל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא
די בירושלם לאתרה ותחת בבית
אלהא כען תתני פחת עבר נהרה
שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא
די בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה
שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת
יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא
דך יבנון על אתרה ומני שים טעם
למא די תעבדון עם שבי יהודיא
אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי
מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא
נפקתא תהוא מתיהבא לגבריא
אלך די לא לבטלא ומה חשחן
ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון
לאלה שמיא חנטין מלח חמר
ומשח כמאמר כהניא די בירושלם
להוא מתיהב להם יום ביום די לא
שלו די להון מהקרבין ניחוחין
לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא
ובנוהי ומני שים טעם די כל אנש

לה ז מלין בטע בקריה וסימנהון ... ויאמר לה
דהבה ג כת ה וסימנהון ויתן מאניא ואת מאני ומה די עליך ... מה ה קמ׳ ... לוית ועין
שלו ו בקריה וסימנהון כל וסימנהון מה עבדו ויקח לך ... ואמרתם ... עבדת
בגדי שלו ... ומני שים טעם ... והורין ומה חשחן ובני תורין

נביאה ב׳ כת׳ כן ׳ וסימנהון והתנבי ׳ ושבי יהודיא ׳ ביתה ב׳ כת׳ ה׳ וסימנהון ועמיא הגל׳ ׳ ועזריא ׳
ולהם ח׳ בקריה ׳ וסימנהון קח לך ׳ וישימו ׳ וטפכם ׳ פי הם ׳ ולהם ישתחוה ׳ הטהרו ׳ מלבד ׳ וחברו ׳
אהרן הכהן ב׳ דסמיכן בקריה ׳ וסימנהון פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ׳ בן אבישוע בן פינחס ׳

די יהשנא פתגמא דנה יתנסח
אע מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי
וביתה נולו יתעבד על דנה ואלהא
די שכן שמה תמה ימגר כל מלך
ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה
בית אלהא דך די בירושלם אנה
דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד
אדין תתני פחת עבר
נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די
שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא
עבדו ושבי יהודיא בנין ומצלחין
בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא
ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל
ומטעם כורש ודריוש וארתחשסתא
מלך פרס ושיציא ביתה דנה עד
יום תלתה לירח אדר די היא שנת
שת למלכות דריוש מלכא
ועבדו בני ישראל כהניא
ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית
אלהא דנה בחדוה והקרבו לחנכת
בית אלהא דנה תורין מאה דכרין
מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי
עזין לחטיא על כל ישראל תרי
עשר למנין שבטי ישראל והקימו
כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון
על עבידת אלהא די בירושלם
ככתב ספר משה
ויעשו בני הגולה את הפסח
בארבעה עשר לחדש הראשון

כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד
כלם טהורים וישחטו הפסח לכל
בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם
ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה
וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ
אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל
ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה
כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור
עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית
האלהים אלהי ישראל
ואחר הדברים האלה במלכות
ארתחשסתא מלך פרס עזרא
בן שריה בן עזריה
בן חלקיה בן שלום
בן צדוק בן אחיטוב
בן אמריה בן עזריה
בן מריות בן זרחיה
בן עזי בן בקי
בן אבישוע בן פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן
הראש הוא עזרא עלה מבבל והוא
ספר מהיר בתורת משה אשר נתן
יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך
כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו
ויעלו מבני ישראל ומן
הכהנים והלוים והמשררים והשערים
והנתינים אל ירושלם בשנת שבע
לארתחשסתא המלך ויבא
ירושלם בחדש החמישי היא שנת

מהיר ג׳ בקריה ׳ וסימנהון חזית איש מהיר במלאכתו ׳ הוא עזרא עלה מבבל ׳ עט סופר מהיר ׳
כיד ח׳ בקריה ׳ וסימנהון מלבד ׳ ויתן מלכות רב כיד המלך ׳ ויתן משאת כיד המלך ׳ הוא עזרא
עלה מבבל ׳ כי מאז ויתגרת עליו ׳ הטה חסד ׳ ויביאו לנו ׳ ומן השלים ג׳ דסמיכן בקריה ׳
וסימנהון ויעלו מבני ישראל ׳ בני חבריה בתר׳ דיהויריב ׳ מן ריש ספרא עד ואחר הדברים
האלה ארתחשסתא כת׳ ומן ואחר הדברים האלה עד סוף ספרא ארתחשסתא כתיב ׳

המעלה ב׳ קמ׳ וסמנהון כתור האדם המעלה ׳ הוא יסד המעלה מבבל ׳ כיד ח׳ בקריה ׳ וסמנהון
מלכי ׳ ויתן מלכות רב ׳ ויתן משאת כיד המלך ׳ כי באחד לחדש הראשון ׳ ואגרת ׳ ועלי הטוב חסד ׳ ויבא
לט ׳ חק ומשפט ג׳ בקריה ׳ וסמנהון ויינעץ יואל ׳ ין כשנים ׳ כי עזרא הכין לבבו לדרוש ׳

השביעית למלך׃ כי באחד לחדש
הראשון הוא יסד המעלה מבבל
ובאחד לחדש החמישי בא אל
ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו׃
כי עזרא הכין לבבו לדרוש את
תורת יהוה ולעשת וללמד
בישראל חק ומשפט׃ וזה פרשגן
הנשתון אשר נתן המלך
ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר
ספר דברי מצות יהוה וחקיו על
ישראל׃ ארתחשסתא
מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר
דתא די אלה שמיא גמיר וכענת׃
מני שים טעם די כל מתנדב במל
כותי מן עמה ישראל וכהנוהי
ולויא למהך לירושלם עמך יהך׃
כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת
יעטהי שליח לבקרא על יהוד
ולירושלם בדת אלהך די בידך׃
ולהיבלה כסף ודהב די מלכא
ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל
די בירושלם משכנה׃ וכל כסף ודהב
די תהשכח בכל מדינת בבל עם
התנדבות עמא וכהניא מתנדבין
לבית אלההם די בירושלם׃ כל קבל
דנה אספרנא תקנא בכספא דנה
תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונס
כיהון ותקרבו המו על מדבחה די
בית אלהכם די בירושלם׃ ומה די

עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא
ודהבה למעבד כרעות אלהכם
תעבדון׃ ומאניא די מתיהבין לך
לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה
ירושלם׃ ושאר חשחות בית אלהך
די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי
מלכא׃ ומני אנה ארתחשסתא
מלכא שים טעם לכל גזבריא די
בעבר נהרה די כל די ישאלנכון ע
עזרא כהנא ספר דתא די אלה
שמיא אספרנא יתעבד׃ עד כסף
ככרין מאה ועד חנטין כרין מאה
ועד חמר בתין מאה ועד בתין מ
משח מאה ומלח די לא כתב׃ כל
די מן טעם אלה שמיא יתעבד
אדרזדא לבית אלה שמיא די
למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי׃
ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא
זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית
אלהא דנה מנדה בלו והלך לא
שליט למרמא עליהם׃
ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך
מני שפטין ודינין די להון דאנין
לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעי
דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון׃
וכל די לא להוא עבד דתא די
אלהך ודתא די מלכא אספרנא
דינה להוא מתעבד מנה הן למות
הן לשרשו הן לענש נכסין ולאסורין׃

הנשתן ב׳ וסמנהון וכתב הנשתון כתוב ארמית ׳ וזה פרשגן הנשתון ׳ מלכיא ג׳ וסמנהון אנת מלכא ׳
ובימיהון ׳ ארתחששתא ׳ מני ב׳ ריש פסו׳ בקריה ׳ וסמנהון מני יתפרס שרשם ׳ מני שים טעם די כל ׳
ותקרב ב׳ וסמנהון יתשרי הגבר ׳ ותקרב המו על מדבחא ׳ יתעבד ב׳ וחס׳ וסמנהון אספרנא ׳ אספרנא ׳
יד׳ בטע׳ בקריה ׳ וסמנהון ויבא לו יין וישת ׳ למה תעשה כה לעבדיך ׳ אשר לא יעזה אותם ׳ הלא טוב לט
שוב ׳ ויקרא לה נבות ׳ אשר לא הגיד ׳ ויתנו יתלה ׳ נעמתי לו ׳ ויהי רב ומדין ׳ הלא זה אחד ׳
ויגש לו אלהיו ׳ ויבא לו ׳ ויהי לו ׳ הגם לעשות

ויועציו ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ · וסמנהון ההדימו המלך · ועלי הטה חסד · מבני ח׳ ראׄ פסו בעינ׳ · וסמנהון מבני
פינחס שכניה פחת שכניה יואב חטוש בגו בני · ועלו ח׳ בטעם בקריה · וסמנהון יעקב · ויהוידע
יוחנן · יחזיאל · יואב · שלומית · זכריה · עזגד · ולית דכותהון בטע בקריה

ברוך יהוה אלהי אבתינו
אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר
את בית יהוה אשר בירושלם ועלי
הטה חסד לפני המלך ויועציו ולכל
שרי המלך הגברים ואני התחזקתי
כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה
מישראל ראשים לעלות עמי
ואלה ראשי אבתיהם
והתיחשם העלים עמי במלכות
ארתחשסתא המלך מבבל מבני
פינחס גרשם מבני איתמר דניאל
מבני דויד חטוש מבני שכניה
מבני פרעש זכריה ועמו התיחש
לזכרים מאה וחמשים מבני
פחת מואב אליהועיני בן זרחיה
ועמו מאתים הזכרים מבני
שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות
הזכרים ומבני עדין עבד בן
יונתן ועמו חמשים הזכרים
ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו
שבעים הזכרים ומבני שפטיה
זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים
הזכרים מבני יואב עבדיה בן
יחיאל ועמו מאתים ושמנה עשר
הזכרים ומבני שלומית בן
יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים
ומבני בבי זכריה ועמו עשרים
ושמנה הזכרים ומבני עזגד
יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה

הזכרים ומבני אדניקם אחרנים
ואלה שמותם אליפלט יעיאל
ושמעיה ועמהם ששים הזכרים
ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים
הזכרים ואקבצם אל הנהר
הבא אל אהוא ונחנה שם ימים
שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומב
ומבני לוי לא מצאתי שם ואשל
ואשלחה לאליעזר לאריאל
לשמעיה ולאלנתן ולירים ולאלנתן
ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים
ולויריב ולאלנתן מבינים ואוצאה
אותם על אדו הראש בכספיא
המקום ואשימה בפיהם דברים
לדבר אל אדו אחיו הנתינים ב
בכספיא המקום להביא לנו מש
משרתים לבית אלהינו ויביאו לנו
כיד אלהינו הטובה עלינו איש
שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל
ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר
ואת חשביה ואתו ישעיה מבני
מררי אחיו ובניהם עשרים ומן
הנתינים שנתן דויד והשרים לע
לעבדת הלוים נתינים מאתים
ועשרים כלם נקבו בשמות ואקרא
שם צום על הנהר אהוא להתענות
לפני אלהינו לבקש ממנו דרך
ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו כי
בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים

זבדיה ז׳ בקריה · וסמנהון [illegible] הרביעי מיכאל אמר כל ספ׳ ישעיה וחד כשאר זכריה וכן
חנניה · ואשימה ב׳ בקריה · וסמנהון ואשימה נפשי בכפי · בפיהם דברים · ויביאו ב׳ דגשין בקריה
לו לט וכל הביאו והביאו · וחד הביאו לחם התנופה · בן לוי בן ישראל ב׳ דסמיכין בקריה · וסמנהון
בן יצהר בן קהת בן לוי · ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה · בשתי ג׳ בקריה · וסמנהון וגם נכלמתי
להתריס אלהי פני · לשאול מן המלך · כל תרי עשר אחוה התחוה ח׳ וכת ה׳ וכל עזרא אהוא ה׳ וכת א׳

ואשקולה ג' ב' פת' וחד קמ' ומל' וסימנהון ואשקולה את השורה ואשקלה על ידם ואשקולה להם
תלשכות ב' בקריה וסימנהון [illegible] שקדו ושמרו וקבלו ב' בקריה וסימנהון
וקבלו היהודים וקבלו הכהנים והלוים ולית דכותהון בקריה מליה

לשרינו מאויב בדרך כי אמרנו
למלך לאמר יד אלהינו על כל
מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל
עזביו ונצומה ונבקשה מאלהינו
על זאת ויעתר לנו ואבדילה
משרי הכהנים שנים עשר לשרביה
חשביה ועמהם מאחיהם עשרה
ואשקולה להם את הכסף ואת
הזהב ואת הכלים תרומת בית
אלהינו ההרימו המלך ויעציו
ושריו וכל ישראל הנמצאים
ואשקלה על ידם כסף ככרים
שש מאות וחמשים וכלי כסף
מאה לככרים זהב מאה ככר
וכפרי זהב עשרים לאדרכנים
אלף וכלי נחשת מוצהב טובה
שנים חמודת כזהב ואמרה אלהם
אתם קדש ליהוה והכלים קדש
והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי
אבתיכם שקדו ושמרו עד תשקלו
לפני שרי הכהנים והלוים ושרי
האבות לישראל בירושלם הלשכות
בית יהוה וקבלו הכהנים והלוים
משקל הכסף והזהב והכלים
להביא לירושלם לבית אלהינו
ונסעה מנהר אהוא
בשנים עשר לחדש הראשון ללכת
ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו
ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך

ונבוא ירושלם ונשב שם ימים
שלשה וביום הרביעי נשקל הכסף
והזהב והכלים בבית אלהינו על
יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו
אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד
בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים
במספר במשקל לכל ויכתב כל
המשקל בעת ההיא
הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו
עלות לאלהי ישראל פרים שנים
עשר על כל ישראל אילים תשעים
וששה כבשים שבעים ושבעה
צפירי חטאת שנים עשר הכל
עולה ליהוה ויתנו
את דתי המלך לאחשדרפני המלך
ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם
ואת בית האלהים וככלות אלה
נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו
העם ישראל והכהנים והלוים
מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני
החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי
המצרי והאמרי כי נשאו מבנתיהם
להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש
בעמי הארצות ויד השרים והסגנים
היתה במעל הזה ראשונה
וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את
בגדי ומעילי ואמרטה משער
ראשי וזקני ואשבה משומם ואלי
יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל

אורב ג' בלישנ' בקריה וסימנהון ואתם תקמו והאורב קם מהרה ויד אלהינו היתה עלינו
וביום הרביעי ג' ראשי פסוקים בקריה וסימנהון וביום הרביעי פרים עשרה נקהלו לעמק ברכה
נשקל הכסף והזהב [illegible] לאלהי ישראל ד' וסימנהון בקריה וסימנהון ויקרא יעבץ לאלהי
ישראל ונתתם לאלהי ישראל הבאים מהשבי וגם סגרו

עד לשמים ב׳ בקריה דסמיכן ׃ וסמנהון עד לשמים הגיע ׃ ואשמתנו גדלה ׃ עד היום הזה ג׳ בכת׳ וסמנהון מימי אבותינו ׃ מימי ׃ כי לא ישבתי ׃ ויט ב׳ בקריה ׃ וסמנהון ויט את לב איש יהודה ׃ ויט עלינו חסד ׃ אל פה ב׳ דסמיכן בקריה ׃ וסמנהון אדבר בו ׃ מפה אל פה בטמאתם ׃

על מעל הגולה ואני ישב משומם
עד למנחת הערב׃ ובמנחת הערב
קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומ
ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה
כפי אל יהוה אלהי׃ ואמרה אלהי
בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני
אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש
ואשמתנו גדלה עד לשמים׃ מימי
אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד
היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו
מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות
בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים
כהיום הזה׃ ועתה כמעט רגע היתה
תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר
לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום
קדשו להאיר עינינו אלהינו
ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו׃ כי
עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו
אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי
פרס לתת לנו מחיה לרומם את
בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו
ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם׃
ועתה מה נאמר אלהינו אחרי
זאת כי עזבנו מצותיך׃ אשר
צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר
הארץ אשר אתם באים לרשתה
ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות
בתועבתיהם אשר מלאוה מפה
אל פה בטמאתם׃ ועתה בנותיכם

אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל
תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם
וטובתם עד עולם למען תחזקו
ואכלתם את טוב הארץ והורשתם
לבניכם עד עולם׃ ואחרי כל הבא
עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו
הגדלה כי אתה אלהינו חשכת
למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה
כזאת׃ הנשוב להפר מצותיך
ולהתחתן בעמי התעבות האלה
הלוא תאנף בנו עד כלה לאין
שארית ופליטה׃ יהוה אלהי
ישראל צדיק אתה כי נשארנו
פליטה כהיום הזה הננו לפניך
באשמתינו כי אין לעמוד לפניך
על זאת׃ וכהתפלל עזרא
וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו מישראל
קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים
כי בכו העם הרבה בכה׃
ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם
ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו
באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי
הארץ ועתה יש מקוה לישראל
על זאת׃ ועתה נכרת ברית לאלהינו
להוציא כל נשים והנולד מהם
בעצת אדני והחרדים במצות
אלהינו וכתורה יעשה׃ קום כי עליך
הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה׃

וטובתם ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ ׃ וסמנהון ולא תדרש ׃ ולא תדרשו דאוריתא חס׳ דכתובי׳ מל׳ ׃ הננו ד׳ בקרי׳ וסמנהון הננו בידך ׃ עינינו ובשרך ׃ באשמתינו ׃ אתנו לך ׃ מקוה ב׳ וסמנהון ועתה יש מקוה ׃ כצל ימינו ׃ ושארית מקוה ׃ כמצות ד׳ בקריה ׃ וסמנהון ויקשרו בעצת וגבר משמר ׃ לעמוד ג׳ מל׳ בקריה ׃ וסמנהון צדיק אתה ׃ אבל העם ׃ ולא יכלו

וישבעו ד׳ בקריה וסמנהון יוסף יהושע יהוידע עזרא   וילך שם ב׳ דסמיכן בקריה וסמנהון וילך שם
אל ... ויקם עזרא מלפני בית האלהים   ויעבירו ד׳ בקריה וסמנהון ויתן משה ויעבירו קול
והנה כל איש ויעבירו את בניהם ג׳ מנהון מלאי וחד חס וחד ויעבירו קול בכל ערי

ויקם עזרא וישבע את
שרי הכהנים הלוים וכל ישראל
לעשות כדבר הזה וישבעו ויקם
עזרא מלפני בית האלהים וילך
אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך
שם לחם לא אכל ומים לא שתה
כי מתאבל על מעל הגולה ויעבירו
קול ביהודה וירושלם לכל בני
הגולה להקבץ ירושלם וכל אשר
לא יבוא לשלשת הימים כעצת
השרים והזקנים יחרם כל רכושו
והוא יבדל מקהל הגולה ויקבצו
כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם
לשלשת הימים הוא חדש התשיעי
בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב
בית האלהים מרעידים על הדבר
ומהגשמים ויקם עזרא הכהן ויאמר
אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים
נכריות להוסיף על אשמת ישראל
ועתה תנו תודה ליהוה אלהי
אבתיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי
הארץ ומן הנשים הנכריות ויענו
כל הקהל ויאמרו קול גדול כן
כדבריך עלינו לעשות אבל העם
רב והעת גשמים ואין כח לעמוד
בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא
לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה
יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל
אשר בערינו ההשיב נשים נכריות

יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני
עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון
אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה
אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן
תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי
הלוי עזרם ויעשו כן בני הגולה
ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי
האבות לבית אבתם וכלם בשמות
וישבו ביום אחד לחדש העשירי
לדרוש הדבר ויכלו בכל אנשים
ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד
לחדש הראשון   וימצא
מבני הכהנים אשר השיבו נשים
נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו
מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה
ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים
איל צאן על אשמתם   ומבני
אמר חנני וזבדיה   ומבני חרם
מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל
ועזיה   ומבני פשחור אליועיני
מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד
ואלעשה   ומן הלוים יוזבד
ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה
יהודה ואליעזר   ומן המשררים
אלישיב ומן השערים שלם וטלם
ואורי   ומישראל מבני פרעש
רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר
ומלכיה ובניה   ומבני עילם מתניה
זכריה ויחיאל ועבדי וירמות

יחרם ג׳ בקריה ב׳ פת׳ וחד קמ׳ וסמנהון כל חרם אשר יחרם כל רכושו זובח לאלהים יחרם   בעשרים
בחדש ב׳ דסמיכן בקריה וסמנהון נעלה העגל היא חדש   עזרא הכהן ג׳ בקריה וסמנהון ויקם עזרא
ויבדלו עזרא הכהן ויבוא עזרא   והמלאכה ג׳ בקריה וסמנהון והמלאכה היתה דים והמלאכה לא ליום
אחד והמלאכה גדולה   כדבר הזה ח׳ דסמיכן בקריה וסמנהון ויתעבר יי׳ בי למענכם אפס כי נאץ נאצת
בית בתרא ואדני המלך אם יחרד עין יען מאסכם יספה יי׳ לעבדך כי הרבנו וב׳ וכדבר הזה מאמינים תאריכי

ושלמיהו ד בקריה וסמיכהון ושלמיהו ויוכל ויגיה עזריאל · ועל ירושלם ב דסמיכן בקריה · וסמיכהון
ונכרים באו שעריו · ואשאלם על היהודים · ויאמרו ג. בטע רא פסו בקריה · וסמיכהון לית נכל
יאל מטה · הנשארים · צם ב בקריה · וסמיכהון למה זה · ואהי צם ומתפלל ·

ואליה ומבני זתוא אליועני
אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא
ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי
ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב
ושאל ירמות ומבני פחת מואב
עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה
בצלאל ובנוי ומנשה ובני חרם
אליעזר ישיה מלכיה שמעיה
שמעון בנימן מלוך שמריה מבני
חשם מתני מתתה זבד אליפלט
ירמי מנשה שמעי מבני בני מעדי
עמרם ואואל בניה בדיה כלהי וניה
מרמות אלישיב מתניה מתני ויעשו
ובני ובנוי שמעי ושלמיה ונתן
ועדיה מכנדבי ששי שרי עזראל
ושלמיהו שמריה שלום אמריה
יוסף מבני נבו יעיאל מתתיה זבד
זבינא ידו ויואל בניה כל אלה נשאו
נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו
בנים

דברי נחמיה בן
חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים
ואני הייתי בשושן הבירה ויבא חנני
אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה
ואשאלם על היהודים הפליטה
אשר נשארו מן השבי ועל ירושלם
ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו
מן השבי שם במדינה ברעה גדלה
ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת
ושעריה נצתו באש ויהי כשמעי

את הדברים האלה ישבתי ואבכה
ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל
לפני אלהי השמים ואמר אנא
יהוה אלהי השמים האל הגדול
והנורא שמר הברית וחסד לאהביו
ולשמרי מצותיו תהי נא אזנך
קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל
תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל
לפניך היום יומם ולילה על בני
ישראל עבדיך ומתודה על חטאות
בני ישראל אשר חטאנו לך ואני
ובית אבי חטאנו חבל חבלנו לך
ולא שמרנו את המצות ואת החקים
ואת המשפטים אשר צוית את
משה עבדך זכר נא את הדבר אשר
צוית את משה עבדך לאמר אתם
תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים
ושבתם אלי ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם
בקצה השמים משם אקבצם
והביאותים אל המקום אשר בחרתי
לשכן את שמי שם והם עבדיך
ועמך אשר פדית בכחך הגדול
ובידך החזקה אנא אדני תהי נא
אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל
תפלת עבדיך החפצים ליראה את
שמך והצליחה נא לעבדך היום
ותנהו לרחמים לפני האיש הזה
ואני הייתי משקה למלך

על בני ישראל ז דסמיכן בקריה · וסמיכהון ושמו יאת שמי · ואתה · והייתה · ואתנה · יתנם · תהי נא אזנך
ואת החקים ד דסמיכן בקריה · וסמיכהון ושמרת · ודיתה עמו · ואת המשפטים · חבל חבלנו לך ולא שמרנו
והם ט ראשי פסוקים בקריה · וסמיכהון כי המלחן בינתם · יקדו · והם עבדיך ועמך · והבורים מבית
דדברי הימים · והם לדמם יתרבו · וינפצו הרדו · במלכותם · ולית דכותהון רא פסו

ניסן ב׳ בקריה ׳ וסימנהון שנת עשרים לארתחשסתא ׳ בחדש הראשון ׳ כי אם ג׳ בטע׳ מיחדים ׳ וסימנהון
תשור יצא ׳ בדם שפכו ׳ רע לב ׳ מדוע ו׳ בטע׳ בקריה ׳ וסימנהון בא בזית רדנו ודינו לכם באונם ׳
[illegible]

ויהי בחדש ניסן שנת עשרים
לארתחשסתא המלך יין לפניו ו
ואשא את היין ואתנה למלך ולא
הייתי רע לפניו ויאמר לי המלך
מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה
אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה
מאד ואמר למלך המלך לעולם
יחיה מדוע לא ירעו פני אשר
העיר בית קברות אבתי חרבה
ושעריה אכלו באש ויאמר לי
המלך על מה זה אתה מבקש וא
ואתפלל אל אלהי השמים ואמר
למלך אם על המלך טוב ואם ייטב
עבדך לפניך אשר תשלחני אל
יהודה אל עיר קברות אבותי וא
ואבננה ויאמר לי המלך והשגל
יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך
ומתי תשוב וייטב לפני המלך
וישלחני ואתנה לו זמן ואומר
למלך אם על המלך טוב אגרות
יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר
יעבירוני עד אשר אבוא אל
יהודה ואגרת אל אסף שמר
הפרדס אשר למלך אשר יתן לי
עצים לקרות את שערי הבירה
אשר לבית ולחומת העיר ולבית
אשר אבוא אליו ויתן לי המלך
כיד אלהי הטובה עלי ואבוא אל
פחוות עבר הנהר ואתנה להם את

אגרות המלך וישלח עמי המלך
שרי חיל ופרשים
וישמע סנבלט החרני וטוביה
העבד העמני וירע להם רעה גדלה
אשר בא אדם לבקש טובה לבני
ישראל ואבוא אל ירושלם וא
ואהי שם ימים שלשה ואקום
לילה אני ואנשים מעט עמי ו
ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן
אל לבי לעשות לירושלם ובהמה
אין עמי כי אם הבהמה אשר
אני רכב בה ואצאה בשער הגיא
לילה ואל פני עין התנין ואל שער
האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם
אשר המפרוצים ושעריה אכלו
באש ואעבר אל שער העין ואל
ברכת המלך ואין מקום לבהמה
לעבר תחתי ואהי עלה בנחל
לילה ואהי שבר בחומה ואשוב
ואבוא בשער הגיא ואשוב ו
והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה
אני עשה וליהודים ולכהנים ול
ולחרים ולסגנים וליתר עשה
המלאכה עד כן לא הגדתי וא
ואמר אליהם אתם ראים הרעה
אשר אנחנו בה אשר ירושלם
חרבה ושעריה נצתו באש לכו
ונבנה את חומת ירושלם ולא
נהיה עוד חרפה ואגיד להם את

אכלו ג׳ בקריה ׳ וסימנהון כקש יבש ׳ ושעריה אכלו ׳ ושעריה אל יהודה ו׳ בקריה ׳ וסימנהון ויעזב ויהיה
ואומר ג׳ מל׳ ׳ וסימנהון אגרות יתנו לי ׳ אתם ראים [illegible]
אותם [illegible]
הטה חסד ׳ ויביאו לנו ׳ תנין התנין ח׳ בקריה ׳ וסימנהון [illegible]
פרוצים ׳ האשפת ב׳ [illegible] וסימנהון ואצאה בשער הגיא ׳ ואעלה ׳ את חומת ג׳ ויפרץ ׳ וישרפו ׳ לכו ונבנה ׳

ויחזקו ב׳ בקריה׳ וסמנהון ויחזקו את מלכות יהודה׳ ויחזקו ידיהם לטובה׳ ואומר ג׳ מל׳ בקריה׳ וסמנהון
ואומר למלך אם על׳ ואומר אליהם אתם רואים׳ ואומר להם אלהי השמים׳ ג׳ פסוק׳ בקריה
ועד עד׳ וסמנהון וילך למסעיו׳ ושתי את גבולך׳ ויקם אלישיב הכהן הגדול׳

יד אלהי אשר היא טובה עלי
ואת דברי המלך אשר אמר לי
ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם
לטובה׃ וישמע סנבלט
החרני וטביה העבד העמוני וגשם
הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו
ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם
עשים העל המלך אתם מרדים׃
ואשיב אותם דבר ואומר להם
אלהי השמים הוא יצליח לנו
ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם
אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם׃
ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו
הכהנים ויבנו את שער הצאן המה
קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד
מגדל המאה קדשוהו עד מגדל
חננאל׃ ועל ידו בנו אנשי ירחו
ועל ידו בנה זכור בן אמרי׃ ואת
שער הדגים בנו בני הסנאה המה
קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו
ובריחיו׃ ועל ידם החזיק מרמות
בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק
משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל
ידם החזיק צדוק בן בענא׃ ועל
ידם החזיקו התקועים ואדיריהם
לא הביאו צורם בעבדת אדניהם׃
ואת שער הישנה החזיקו יוידע
בן פסח ומשלם בן בסודיה המה
קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו

ובריחיו׃ ועל ידם החזיק מלטיה
הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון
והמצפה לכסא פחת עבר הנהר׃
על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה
צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן
הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה
הרחבה׃ ועל ידם החזיק רפיה בן חור
שר חצי פלך ירושלם׃ ועל ידם
החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל
ידו החזיק חטוש בן חשבניה׃ מדה
שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב
בן פחת מואב ואת מגדל התנורים׃
ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש
שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו׃
את שער הגיא החזיק חנון וישבי
זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה
עד שער השפות׃ ואת שער
האשפות החזיק מלכיה בן רכב
שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד
דלתתיו מנעליו ובריחיו׃ ואת
שער העין החזיק שלון בן כל חזה
שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו
ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו
ואת חומת ברכת השלח לגן המלך
ועד המעלות היורדות מעיר דויד׃
אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק
שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי
דויד ועד הברכה העשויה ועד בית

ועל ידם ו׳ בטע׳ בקריה׳ וסמנהון מרמות ב׳ בנ׳ ושל אחרין׳ מלטיה הגבעני׳ בריגליה רפסה׳ ועל
ידם החזיק ידיה בן חרומף לכסא ורפין בקריה׳ וסמנהון ודבקתיה המלכים׳ כי עבדתני ישמרו׳
מלטיה׳ נשבעתי׳ ואדיריהם ב׳ בקריה׳ וסמנהון מלהון צעיריהם לא הביאו׳ והוד אדיריהם׳
ובנותיו ג׳ מלאי׳ בקריה׳ וסמנהון ונפשך לבנו ולבנותי׳ כל נפש בניו ובנותיו׳ ירושלם הוא ובנותיו
המעשויה ב׳ בקריה חד מל׳ וחד חס׳ וסמנהון עולת תמיד העשויה חס׳ ועד הברכה העשויה מל׳

כל עזיבת אחריו בר מן ב׳ ואחריו · וסמנהון הכהנים שמעיה · ויחזק ה׳ קמץ בקריה · וסמנהון
חרש · עזר בן ישוע · את המגדלות · את המלוית · וכל דסמיך לאומר דכותי · המקצע ג׳ חסר·
בקריה · וסמנהון וויניאתני אל החצר הרין בן · מנגד עלות הנשק המקצע · ושאר מלאי·

הגברים׃ אחריו החזיקו הלוים רחום
בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי
פלך קעילה לפלכו׃ אחריו החזיקו
אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך
קעילה׃ ויחזק על ידו עזר בן ישוע
שר המצפה מדה שנית מנגד עלת
הנשק המקצע׃ אחריו החרה
החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן
המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן
הגדול׃ אחריו החזיק מרמות בן
אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח
בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב׃
ואחריו החזיקו הכהנים אנשי
הככר׃ אחריו החזיק בנימן וחשוב
נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן
מעשיה בן ענניה אצל ביתו׃ אחריו
החזיק בנוי בן חנדד מדה שנית
מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה׃
פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל
היוצא מבית המלך העליון אשר
לחצר המטרה אחריו פדיה בן
פרעש׃ והנתינים היו ישבים בעפל
עד נגד שער המים למזרח והמגדל
היוצא׃ אחריו החזיקו התקעים
מדה שנית מנגד המגדל הגדול
היוצא ועד חומת העפל׃ מעל שער
הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד
ביתו׃ אחריו החזיק צדוק בן אמר
נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן

שכניה שמר שער המזרח׃ אחרי
החזיק חנניה בן שלמיה וחנון בן
צלף הששי מדה שני אחריו החזיק
משלם בן ברכיה נגד נשכתו׃ אחרי
החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית
הנתינים והרכלים נגד שער המפקד
ועד עלית הפנה׃ ובין עלית הפנה
לשער הצאן החזיקו הצרפים
והרכלים׃ ויהי כאשר
שמע סנבלט כי אנחנו בונים את
החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג
על היהודים׃ ויאמר לפני אחיו
וחיל שמרון ויאמר מה היהודים
האמללים עשים היעזבו להם
היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים
מערמות העפר והמה שרופות׃
וטוביה העמני אצלו ויאמר גם
אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ
חומת אבניהם׃ שמע אלהינו כי היינו
בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם
לבזה בארץ שביה׃ ואל תכס על
עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה
כי הכעיסו לנגד הבונים׃ ונבנה את
החומה ותקשר כל החומה עד חציה
ויהי לב לעם לעשות׃
ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה
והערבים והעמנים והאשדודים כי
עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי
החלו הפרצים להסתם ויחר להם

והמגדל ב׳ בקריה · וסמנהון פלל בן אוזי · והנתינים · ויהי ג׳ בטעם בספ׳ · וסמנהון שמע סנבלט · ויהי
האלהים · ושכתי ואבכה · מלפניך ג׳ בקריה · וסמנהון וגרשה החוי · כהדף · שורך סכה לפניך יהוה
ישמיד · וחסדי אל תמח · אל תמחה · משפטי · אל תשליכני מלפניך · והעשר והכבוד מלפניך ואתה ·
ויכעס ב׳ בקריה · וסמנהון ויכעס אסא · הרבה וילעג · שרופות ב׳ חד מלא וחד חס · וסמנהון עריכם
שרופות אש · היחיו את האבנים · שמע אלהינו ב׳ דסמיכן וסמנהון אל תפלת · כי היינו בוזה ·

תועה ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסמנהון ולעשות לו תועה להריק נפש רעב חרבותיהם ב׳ בקריה ... וחד מל׳ וסמנהון ואעמיד וכתיב דיתר עשר ואל החומה ג׳ בקריה דסמיכן וסמנהון למה נגשתם ואל גג השער ונשב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו ולית דכות דסמיכן

מאד ויקשרו כלם יחדו לבוא
להלחם בירושלם ולעשות לו תועה
ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר
עליהם יומם ולילה מפניהם ויאמר
יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה
ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה
ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו
עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום
והשבתנו את המלאכה ויהי כאשר
באו היהודים הישבים אצלם ויא
ויאמרו לנו עשר פעמים מכל
המקמות אשר תשובו עלינו
ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי
לחומה בצחחיים ואעמיד את
העם למשפחות עם חרבתיהם
רמחיהם וקשתתיהם וארא ואקום
ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל
יתר העם אל תיראו מפניהם את
אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על
אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם
ובתיכם ויהי כאשר שמעו
אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים
את עצתם ונשוב כלנו אל החומה
איש אל מלאכתו ויהי מן היום
ההוא חצי נערי עשים במלאכה
וחציים מחזיקים והרמחים המגנים
והקשתות והשרינים והשרים א
אחרי כל בית יהודה הבונים בחומה
והנשאים בסבל עמשים באחת

ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת
השלח והבונים איש חרבו אסורים
על מתניו ובונים והתוקע בשופר
אצלי ואמר אל החרים ואל
הסגנים ואל יתר העם המלאכה
הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על
החומה רחוקים איש מאחיו במ
במקום אשר תשמעו את קול
השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו
ילחם לנו ואנחנו עשים במלאכה
וחציים מחזיקים ברמחים מעלות
השחר עד צאת הכוכבים גם בעת
ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו
בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר
והיום מלאכה ואין אני ואחי ונערי
ואנשי המשמר אשר אחרי אין
אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו
המים ותהי צעקת העם ונשיהם
גדולה אל אחיהם היהודים ויש
אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו
רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה ויש
אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב ויש
אשר אמרים לוינו כסף למדת
המלך שדתינו וכרמינו ועתה כבשר
אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה
אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו
לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין
לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים

עשה ג׳ פת׳ בספ׳ וסמנהון והסגנים הבונים בחומה ואנשליה ויהי ג׳ במל׳ בספ׳ וסמנהון
שמע סנבלט ויפר האלהים ישבתי ואבכה שלחו ג׳ בקריה וסמנהון ויעמד את העם ויתן
אני ואחי ונערי מן שלחו אותם והנה אנחנו ג׳ בקריה דסמיכן וסמנהון והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה והנה אנחנו בקדש עיר קצה והנה אנחנו כבשים את בנינו
ואין לאל ב׳ בקריה וסמיכן וסמנהון בנינו ובנתינו כבשים ... וסמנהון בקריה ...

ואת הדברים ג̇ בקריה · וסמנהון אחרי שרתו המלך · ולנס שמו שמירי · ויחר לי מאד כאשר שמעתי ·
ויאמר ד̇ דכתב̇ ויאמר בקריה · וסמנהון עמלקי · לא טוב הדבר אשר אתם עשים · ותחו שוקיה
נשים ג̇ בקריה · וסמנהון וימלך לבי בקרבי · וגם אני · השיבו נא להם · קדמיה נשואים כן

ויחר לי מאד כאשר שמעתי את
זעקתם ואת הדברים האלה ׃ וימלך
לבי עלי ואריבה את החרים ואת
הסגנים ואמרה להם משא איש
באחיו אתם נשאים ואתן עליהם
קהלה גדולה ׃ ואמרה להם אנחנו
קנינו את אחינו היהודים הנמכרים
לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את
אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא
מצאו דבר ׃ ויאמר לא טוב הדבר
אשר אתם עשים הלוא ביראת
אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו ׃
וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף
ודגן נעזבה נא את המשא הזה ׃
השיבו נא להם כהיום שדתיהם
כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת
הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר
אתם נשים בהם ׃ ויאמרו נשיב ומ
מהם לא נבקש כן נעשה כאשר
אתה אומר ואקרא את הכהנים
ואשביעם לעשות כדבר הזה ׃ גם
חצני נערתי ואמרה ככה ינער
האלהים את כל האיש אשר לא
יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו
וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל
הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש
העם כדבר הזה ׃ גם מיום אשר צוה
אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת
עשרים ועד שנת שלשים ושתים

לארתחשסתא המלך שנים שתים
עשרה אני ואחי לחם הפחה לא
אכלתי ׃ והפחות הראשנים אשר לפני
הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם
ויין אחר כסף שקלים ארבעים
גם נעריהם שלטו על העם ואני
לא עשיתי כן מפני יראת אלהים ׃
וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי
ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים
שם על המלאכה ׃ והיהודים וה
והסגנים מאה וחמשים איש וה
והבאים אלינו מן הגוים אשר
סביבתינו על שלחני ׃ ואשר היה
נעשה ליום אחד שור אחד צאן
שש ברורות וצפרים נעשו לי ובין
עשרת ימים בכל יין להרבה ועם
זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה
העבדה על העם הזה ׃ זכרה לי
אלהי לטובה כל אשר עשיתי על
העם הזה ׃ ויהי כאשר
נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם
הערבי וליתר איבינו כי בניתי את
החומה ולא נותר בה פרץ גם עד
העת ההיא דלתות לא העמדתי
בשערים ׃ וישלח סנבלט וגשם אלי
לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים
בבקעת אונו והמה חשבים לעשות
לי רעה ׃ ואשלחה עליהם מלאכים
לאמר מלאכה גדולה אני עשה

ויהללו ד̇ בקריה · וסמנהון ויהללו אותה אל פרעה · שמשון · חזקיה · עזרא · והפחות ג̇ בקריה ·
וסמנהון והפחות הראשנים · וכל שרי המדינות · ויקראו ספרי המלך · יראת אלהים ג̇ דסמיכן
בקריה · וסמנהון רק אין יראת אלהים במקום · מושל באדם · ואני לא עשיתי כן · והבאים ב̇ בק̇
וסמנהון והבאים זכר ונקבה · והיהודים והסגנים · ולא נותר ה̇ בקריה דסמיכן · וסמנהון
ולא נותר כל ירק · ולא נותר מהם איש · והשמועה באה · ובנו ובאנו אליו · ולא נותר בה פרץ ·

ולא אוכל ג בקריה דסמיכן · וסמנהון ואנכי פניתי · ולא יכלתי · מלאכה גדולה אני עשה ·
ארפה ב בקריה · וסמנהון בצדקתי החזקתי ולא ארפה · למה תשבת המלאכה · חמישית ג
בקריה · וסמנהון והיה בתבואות · המקדיש קדמאה · וישלח אלי סנבלט כדבר הזה ·

ולא אוכל לרדת למה תשבת המ
המלאכה כאשר ארפה וירדתי
אליכם וישלחו אלי כדבר הזה
ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר
הזה וישלח אלי סנבלט כדבר הזה
פעם חמישית את נערו ואגרת
פתוחה בידו כתוב בה בגוים נשמע
וגשמו אמר אתה והיהודים חש
חושבים למרוד על כן אתה בונה
החומה ואתה הוה להם למלך
כדברים האלה וגם נביאים העמדת
לקרא עליך בירושלם לאמר מלך
ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים
האלה ועתה לכה ונועצה יחדו
ואשלחה אליו לאמר לא נהיה
כדברים האלה אשר אתה אומר
כי מלבך אתה בודאם כי כלם
מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם
מן המלאכה ולא תעשה ועתה
חזק את ידי ואני באתי בית שמעיה
בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור
ויאמר נועד אל בית האלהים אל
תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל
כי באים להרגך ולילה באים להרגך
ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני
אשר יבוא אל ההיכל וחי לא
אבוא ואכירה והנה לא אלהים
שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה
וסנבלט שכרו למען שכור הוא

למען אירא ואעשה כן וחטאתי
והיה להם לשם רע למען יחרפוני
זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כ
כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה
וליתר הנביאים אשר היו מיראים
אותי ותשלם החומה בעשרים
וחמשה לאלול לחמשים ושנים
יום ויהי כאשר שמעו
כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר
סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו
כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה
הזאת גם בימים ההם מרבים חרי
יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה
ואשר לטוביה באות אליהם כי רבים
ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן
הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו
לקח את בת משלם בן ברכיה גם
טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו
מוציאים לו אגרות שלח טוביה
ליראני ויהי כאשר נבנתה
החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו
השוערים והמשררים והלוים ואצוה
את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה
על ירושלם כי הוא כאיש אמת
וירא את האלהים מרבים
ויאמר להם לא יפתחו שערי
ירושלם עד חם השמש ועד הם
עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד
משמרות ישבי ירושלם איש במ

פתוחה ג בקריה · וסמנהון ועזבו את העיר · חרב חרב · ואגרת פתוחה · הוה ב בקריה · וסמנהון פי
מה הוה לאדם · על כן אתה בונה · נהייה ח בקריה · וסמנהון מאת תעלו וחברו יום ונהיה ע
ואתפלחה יתאוה · מקשה ז בקריה · וסמנהון מקשה תעשה המנורה · שש השני תני דספר ותבר ·
מראשות · מחבתי · כל המנורה · כי כלם · להרגך ג בקריה · וסמנהון הנה עשו אחיך · כי באים ב בט ·
האיש ג בקריה חד יום וחד מל · וסמנהון עוד האש בית רשע חסר · האיש כמוני יברח מל ·

וגדולה ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנהון גם זה ראיתי חכמה והעיר רחבת ידים׳ ואת העם י״ב בקריה׳
סימנהון הרכוש ואת העביר יגוה יגוה וריתיתם ואבי מלך וכיתו דשמואל ופשטו דדברי הימים במגלה
עבדיו להתיחש׳ לחזקיה ב׳ בקריה׳ וסימנהון ולכדוה מקינה שלש שנים׳ בני אטר לחזקיה׳

ואיש נגד ביתו והעיר
רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתו
כה ואין בתים בנוים ויתן אלהי
אל לבי ואקבצה את החרים ואת
הסגנים ואת העם להתיחש ואמצא
ספר היחש העולים בראשונה
ואמצא כתוב בו
אלה בני המדינה העלים משבי הג
ולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל
וישובו לירושלם וליהודה איש
לעירו הבאים עם זרבבל ישוע נח
נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי
בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר
אנשי עם ישראל בני פרעש אלפים
מאה שבעים ושנים בני שפטיה
שלש מאות שבעים ושנים בני ארח
שש מאות חמשים ושנים בני פחת
מואב לבני ישוע ויואב אלפים
ושמנה מאות שמנה עשר בני עילם
אלף מאתים חמשים וארבעה בני זתוא
שמנה מאות ארבעים וחמשה בני זכי
שבע מאות וששים בני בנוי שש מאות
ארבעים ושמנה בני בבי שש מאות
עשרים ושמנה בני עזגד אלפים
שלש מאות עשרים ושנים בני
אדניקם שש מאות ששים ושבעה
בני בגוי אלפים ששים ושבעה
בני עדין שש מאות חמשים וחמשה
בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה

בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה
בני בצי שלש מאות
עשרים וארבעה בני חריף מאה
שנים עשר בני גבעון תשעים
וחמשה אנשי בית לחם ונטפה
מאה שמנים ושמנה אנשי ע
נתות מאה עשרים ושמנה
אנשי בית עזמות ארבעים ושנים
אנשי קרית יערים כפירה ובארות
שבע מאות ארבעים ושלשה
אנשי הרמה וגבע שש מאות עש
עשרים ואחד אנשי מכמס מאה
עשרים ושנים אנשי בית אל והעי
מאה עשרים ושלשה אנשי נבו
אחר חמשים ושנים בני עילם אחר
אלף מאתים חמשים וארבעה
בני חרם שלש מאות ועשרים בני
ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה
בני לד חדיד ואנו שבע מאות
ועשרים ואחד בני סנאה שלשת
אלפים תשע מאות ושלשים
הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע
מאות שבעים ושלשה בני אמר
אלף חמשים ושנים בני פשחור
אלף מאתים ארבעים ושבעה
בני חרם אלף שבעה עשר הלוים
בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה
שבעים וארבעה המשררים בני
אסף מאה ארבעים ושמנה השערים

קדמאה אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום׳ בתרייא הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי
נחום׳ אנשי ח׳ ר״ת פסו׳ בענינ׳ וסימנהון בית לחם ענתות בית עזמות קרית יערים הרמה מכמס
בית אל נבו׳ מכמס ב׳ פת׳ וסימנהון מאה ועשרים ושנים׳ מכמס ועיה אנו ג׳ חס בקריה
וסימנהון כי היה ראשית אנו׳ אני רעב אנו׳ בני לד ואנו׳ הכהנים ג׳ ר״ת פסו׳ בקריה׳ וסימנהון ו
לבית אמירו ואזיה ...׳ בני ידעיה וחבריו׳ הלוים ג׳ ר״ת פסו׳ בקריה׳ וסימנהון בני ישוע וחבריו׳ בימי אלישיב׳

יעתא ג בקריה ב מל וחד חס׳ וסמנהון הנתינים וחברו וגשפא׳ יעלה ב בקריה חד כת א וחד כת ה׳
וסמנהון בני יעלה בני דרקון וחברו׳ הס יב סוף פסו בקריה׳ וסמנהון השרינים הסלים׳ כפר בהם
ישפטו הם גחון ... אשיתלה׳ כספך׳ והבך׳ ואני שכולה׳ בתוך בית המרי׳ כרוב אדן׳ כרוב אדון׳

השערים בני שלם בני אטר בני טלמן בני עקוב
בני חטיטא בני שבי מאה שלשים
ושמנה׃ הנתינים בני ציחא בני חשפא
בני טבעות׃ בני קירס בני סיעא בני
פדון׃ בני לבנה בני חגבה בני שלמי׃
בני חנן בני גדל בני גחר׃ בני ראיה בני
רצין בני נקודא׃ בני גזם בני עזא בני
פסח׃ בני בסי בני מעונים בני נפישסים׃ נפישסים
בני בקבוק בני חקופא בני חרחור׃
בני בצלית בני מחידא בני חרשא׃
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח׃ בני
נציח בני חטיפא׃ בני עבדי שלמה
בני סוטי בני ספרת בני פרידא׃ בני
יעלא בני דרקון בני גדל׃ בני שפטיה
בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמון׃
כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש
מאות תשעים ושנים׃
ואלה העולים מתל מלח תל חרשא
כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד
בית אבתם וזרעם אם מישראל
הם׃ בני דליה בני טוביה בני
נקודא שש מאות וארבעים ושנים׃
ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ
בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי
הגלעדי ויקרא על שמם׃ אלה אשה
בקשו כתבם המתיחשים ולא נמ
נמצא ויגאלו מן הכהנה׃ ויאמר
התרשתא להם אשר לא יאכלו
מקדש הקדשים עד עמד הכהן

לאורים ותמים׃ כל הקהל כאחד
ארבע רבוא אלפים שלש מאות
וששים׃ מלבד עבדיהם ואמהתיהם
אלה שבעת אלפים שלש מאות
שלשים ושבעה ולהם משררים
ומשררות מאתים וארבעים וחמשה׃
גמלים ארבע מאות שלשים וח
וחמשה חמרים ששת אלפים שבע
מאות ועשרים׃ ומקצת ראשי
האבות נתנו למלאכה התרשתא
נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף
מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים
וחמש מאות׃ ומראשי
האבות נתנו לאוצר המלאכה
זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים
אלפים ומאתים׃ ואשר נתנו שארית
העם זהב דרכמנים שתי רבוא וכסף
מנים אלפים וכתנת כהנים ששים
ושבעה׃ וישבו הכהנים והלוים
והשוערים והמשוררים ומן העם
והנתינים וכל ישראל בעריהם ויגע
החדש השביעי ובני ישראל בעריהם׃
ויאספו כל העם כאיש אחד אל
הרחוב אשר לפני שער המים
ויאמרו לעזרא הספר להביא את
ספר תורת משה אשר צוה יהוה
את ישראל׃ ויביא עזרא הכהן
את התורה לפני הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין לשמע ביום אחד

סוסיהם שבע מאות
שלשים וששה
פרדיהם מאתים
ארבעים וחמשה׃

בקדמיתא סוסיהם פרדיהם גמליהם׳ בבתריתא חס׳ סוסיהם פרדיהם׳ וכתיב גמלים׳ רבוא ג מליא׳
בקריה וסמנהון כל הקהל וחבירו׳ ואשר נתנו׳ ומראשי ג בקריה׳ וסמנהון למשפט כבואם לאוצר
המלאכה׳ דרכמנים ב בקריה וסמנהון ומראשי האבות׳ ואשר נתנו׳ כאיש כ בקריה וסמנהון
והמתה והכיתה ויקהל׳ ויקם׳ ויאסף׳ יצמד׳ ויט׳ כגבור׳ תנחמט׳ קשת׳ וחברו׳ נדהם׳ לנביאים׳
ועירני׳ ... מהלך׳ ויגע׳ ויהיה׳ ויאמר ויאספו כל העם כאיש אחד

אמן אמן ב̇ בקריה · וסימנהון · ואזני כל העם · ויכתב ירמיהו · וסימנהון כתב לך · אל ספר ג̇ בקריה
ויענו כל העם אמן אמן · ותאמרה האשה אמן אמן · קדש יג̇ חס בקריה · וסימנהון ובשלת ואכלת הכהן
המשכים אתה בחיר יזה וחללה וקדשים ואכלהו העם לא יעבר נדרו ולתתך עליון · ויאמר נחמיה ועזרא ·

לחדש השביעי ויקרא בו לפני
הרחוב אשר לפני שער המים מן
האור עד מחצית היום נגד ה
האנשים והנשים והמבינים ואזני
כל העם אל ספר התורה
ויעמד עזרא הספר על מגדל
עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו
מתתיה ושמע ועניה ואוריה
וחלקיה ומעשיה על ימינו ומ
ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה
וחשם וחשבדנה זכריה משלם
ויפתח עזרא הספר לעיני
כל העם כי מעל כל העם היה
וכפתחו עמדו כל העם ויברך
עזרא את יהוה האלהים הגדול
ויענו כל העם אמן אמן במעל
ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים
ארצה וישוע ובני ושרביה ימין
עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא
עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים
מבינים את העם לתורה והעם
על עמדם ויקראו בספר בתורת
האלהים מפרש ושום שכל ויבינו
במקרא ויאמר נחמיה
הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר
והלוים המבינים את העם לכל
העם היום קדש הוא ליהוה אלה
אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו
כי בוכים כל העם כשמעם את דברי

התורה ויאמר להם לכו אכלו
משמנים ושתו ממתקים ושלחו
מנות לאין נכון לו כי קדוש היום
לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה
היא מעזכם והלוים מחשים לכל
העם לאמר הסו כי היום קדש ואל
תעצבו וילכו כל העם לאכל ולשתות
ולשלח מנות ולעשות שמחה
גדולה כי הבינו בדברים אשר
הודיעו להם וביום השני נאספו
ראשי לכל העם הכהנים והלוים אל (האבות)
עזרא הספר ולהשכיל אל דברי
התורה וימצאו כתוב בתורה אשר
צוה יהוה ביד משה אשר ישבו
בני ישראל בסכות בחג בחדש
השביעי ואשר ישמיעו ויעבירו
קול בכל עריהם ובירושלם לאמר
צאו ההר והביאו עלי זית ועלי
עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים
ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב
ויצאו העם ויביאו ויעשו להם
סכות איש על גגו ובחצרתיהם
ובחצרות בית האלהים וברחוב
שער המים וברחוב שער אפרים
ויעשו כל הקהל השבים מן השבי
סכות וישבו בסכות כי לא עשו
מימי ישוע בן נון כן בני ישראל
עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה
מאד ויקרא בספר תורת האלהים

ממתקים ב̇ בקריה · בוכים ב̇ מל בקריה · וסימנהון וכל הארץ בוכים · כי בוכים כל העם בשמעם ·
וסימנהון אל תעיגלו · מחשים ד̇ בקריה · וסימנהון אכלו משמנים ושתו ממתקים · חכו ממתקים ·
ולהשכיל ב̇ בקריה · וסימנהון ולהשכיל · מחשים לכל העם · מקחת אותה מיד מלך אדם · וחכינו ·
ישבו ב̇ בקריה · וסימנהון לגר הושב בארצך בסכות נשים רביעים · אל דברי התורה · ולהשכיל באמתך ·
רביעים בסעפיו עצים רבים בארץ יה וקנים ושכן נשיו עדי עד ישרים לארץ כתוב בתורה ·

וביום השמיני ב' וסימנהון באמצע פסו' וסימנהון באמצעם · ויקרית וכל ר"פ פסו' דכותהו' בר מן ג' וסמנ'
נשיא עצרת · שלוה · לבדך ג' בקריה · וסימנהון חתן מלוה · ותחיימלך · אתה הוא יי' וכל אתנחתא
וסית פסו' דכותהו · וכל צבאם ד' בקריה · וסימנהון ויכלו · ובמיתן · אנכי עשיתי · אתה הוא האלהים ·

ימים מן היום הראשון עד היום
האחרון ויעשו חג שבעת ימים
וביום השמיני עצרת כמשפט
וביום עשרים וארבעה
לחדש הזה נאספו בני ישראל
בצום ובשקים ואדמה עליהם
ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר
ויעמדו ויתודו על חטאתיהם
ועונות אבתיהם ויקומו על עמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
רבעית היום ורבעית מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם
ויקם על מעלה הלוים ישוע
ובני קדמיאל [illegible]
ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם
ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל
בני חשבניה שרביה הודיה שבניה
פתחיה קומו ברכו את יהוה את
אלהיכם מן העולם עד העולם
ויברכו שם כבדך ומרומם על כל
ברכה ותהלה אתה הוא יהוה
לבדך אתה עשית את השמים
שמי השמים וכל צבאם הארץ
וכל אשר עליה הימים וכל אשר
בהם ואתה מחיה את כלם וצבא
השמים לך משתחוים אתה הוא
יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת
שמו אברהם ומצאת את לבבו

נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת
את ארץ הכנעני החתי האמרי
והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו
ותקם את דבריך כי צדיק אתה
ותרא את עני אבתינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף
ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי
הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום
הזה והים בקעת לפניהם ויעברו
בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם
השלכת במצולת כמו אבן במים
עזים ובעמוד ענן הנחיתם יומם
ובעמוד אש לילה להאיר להם
את הדרך אשר ילכו בה ועל הר
סיני ירדת ודבר עמהם משמים
ותתן להם משפטים ישרים ותורות
אמת חקים ומצות טובים ואת
שבת קדשך הודעת להם ומצות
וחקים ותורה צוית להם ביד משה
עבדך ולחם משמים נתתה להם
לרעבם ומים מסלע הוצאת להם
לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת
את הארץ אשר נשאת את ידך
לתת להם והם ואבתינו הזידו
ויקשו את ערפם ולא שמעו אל
מצותיך וימאנו לשמע ולא זכרו
נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו
את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם

אברם הוא אברהם ב' וסימנהון אברם הוא אברהם · אשר בחרת באברם · ומן ויהי תרח עד ולא יקרית
עוד דכותהו · במים ז' רפי' בקריה · וסמנהון נשפת ברוחך · יעהר' זל מים נזלין · במים רבים הכביונך
ושבילך במים רבים · ואת רודפיהם · שבת ד' פת' בקריה · וסמנהון והיתה עלת להכין · קדשך · וכל שבת
שבתון דכותהו פת' · נתת ד' חס' בספרא · וסמנהון ולחם משמים · ורוחך קדמאה דפסו' · והם במלכותם
ולא זכרו ג' בקריה דסמיכן · וסמנהון בני ישראל · ברית אחים · ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית ·

בלילה ג̇ רפי̇ בקריה· וסימנהון וחלמו חלום שניהם· ונחלמה חלום· ואת עמוד האש   הנענים ג̇ בקריה·
וסימנהון וגלות החל הזה· יחינהו· ותכנע לפניהם   נביאיך ג̇ בקריה· וסימנהון קנא קנאתי [illegible]
ותברו· וימרו וימרדו·   ויזעקו ג̇ בקריה· וסימנהון כי ויזעקו אל יי̇ ובעת צרתם שם ויזעקו ולא יענה

במרים ואתה אלוה סליחות חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
עזבתם אף כי עשו להם עגל מסכה
ויאמרו זה אלהיך אשר העלך
ממצרים ויעשו נאצות גדלות ואתה
ברחמיך הרבים לא עזבתם
במדבר את עמוד הענן לא סר
מעליהם ביומם להנחתם בהדרך
ואת עמוד האש בלילה להאיר
להם ואת הדרך אשר ילכו בה ורוחך
הטובה נתת להשכילם ומנך
לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם
לצמאם וארבעים שנה כלכלתם
במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו
ורגליהם לא בצקו ותתן להם
ממלכות ועממים ותחלקם לפאה
ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ
מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך
הבשן ובניהם הרבית ככוכבי השמים
ותביאם אל הארץ אשר אמרת
לאבתיהם לבוא לרשת ויבאו הבנים
ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם
את ישבי הארץ הכנענים ותתנם
בידם ואת מלכיהם ואת עממי
הארץ לעשות בהם כרצונם וילכדו
ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים
מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים
וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו
וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול

וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך
אחרי גום ואת נביאיך הרגו
אשר העידו בם להשיבם אליך
ויעשו נאצות גדולת ותתנם ביד
צריהם ויצרו להם ובעת צרתם
יצעקו אליך ואתה משמים תשמע
וכרחמיך הרבים תתן להם משיעים
ויושיעום מיד צריהם וכנוח להם
ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם
ביד איביהם וירדו בהם וישובו
ויזעקוך ואתה משמים תשמע
ותצילם כרחמיך רבות עתים
ותעד בהם להשיבם אל תורתך
והמה הזידו ולא שמעו למצותיך
ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה
אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת
וערפם הקשו ולא שמעו ותמשך
עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך
ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד
עמי הארצת וברחמיך הרבים לא
עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון
ורחום אתה ועתה אלהינו האל
הגדול הגבור והנורא שומר הברית
והחסד אל ימעט לפניך את כל
התלאה אשר מצאתנו למלכינו
לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבתינו
ולכל עמך מימי מלכי אשור עד
היום הזה ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

להשיבם ג̇ בקריה· וסימנהון וישלח בהם נביאים [illegible] בדם   העידו ג̇ בקריה
וסימנהון [illegible] בם [illegible]   [illegible] ג̇ בקריה [illegible]
[illegible] ב̇ [illegible]

נתת ד׳ חס בכת׳ וסמנהון ולחם מטמים ׳ ורוחך קדמיתא דפסוק ׳ והם במלכותם ב׳ בו ׳ גדלה ז׳ חס בס
בקריה ׳ וסמנהון מימי אבותינו ואחרי כל הבא ׳ ויאמרו לי ׳ ויאמר סנבלט קדמיא ׳ והעיר רחבת ידים ׳
בצרה גדלה אנחנו ׳ כונו ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסמנהון שרביה ׳ עזגד ׳ הלוים ׳ בתראה מלא ׳

ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו
לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל
מצותיך ולעדותיך אשר העידת
בהם והם במלכותם ובטובך הרב
אשר נתת להם ובארץ הרחבה
והשמנה אשר נתת לפניהם לא
עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים
הנה אנחנו היום עבדים והארץ
אשר נתתה לאבתינו לאכל את
פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים
עליה ותבואתה מרבה למלכים
אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל
גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם
ובצרה גדולה אנחנו ובכל
זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים
ועל החתום שרינו לוינו כהנינו ועל
החתומים נחמיה התרשתא בן
חכליה וצדקיה שריה עזריה ירמיה
פשחור אמריה מלכיה חטוש
שבניה מלוך חרם מרמות עבדיה
דניאל גנתון ברוך משלם אביה
מימן מעזיה בלגי שמעיה אלה
הכהנים והלוים וישוע בן אזניה
בנוי מבני חנדד קדמיאל ואחיהם
שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן
מיכא רחוב חשביה זכור שרביה
שבניה הודיה בני בנינו ראשי העם
פרעש פחת מואב עילם זתוא בני
בני עזגד בבי אדניה בגוי עדין

אטר חזקיה עזור הודיה חשם בצי
חריף ענתות נובי מגפיעש משלם
חזיר משיזבאל צדוק ידוע פלטיה
חנן ענניה הושע חנניה חשוב הלו
חש פלחא שובק רחום חשבנה
מעשיה ואחיה חנן ענן מלוך חרם
בענה ושאר העם הכהנים הלוים
השוערים המשררים הנתינים וכל
הנבדל מעמי הארצות אל תורת
האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם
כל יודע מבין מחזיקים על אחיהם
אדיריהם ובאים באלה ובשבועה
ללכת בתורת האלהים אשר נתנה
ביד משה עבד האלהים ולשמור
ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו
ומשפטיו וחקיו ואשר לא נתן
בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם
לא נקח לבנינו ועמי הארץ המב
יאים את המקחות וכל שבר
ביום השבת למכור לא נקח מהם
בשבת וביום קדש ונטש את השנה
השביעית ומשא כל יד והעמדנו
עלינו מצות לתת עלינו שלשית
השקל בשנה לעבדת בית אלהינו
ללחם המערכת ומנחת התמיד
ולעולת התמיד השבתות החדשים
למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר
על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו
והגורלות הפלנו על קרבן העצים

אדניה ז׳ בקריה ׳ וסמנהון הריבע וחברו ׳ מתנשאת לאמר אני אמלוך ׳ ויעזרו אחרי אדניה ׳ ועתה
הנה והשמועה באה ׳ ועבודם ׳ אדניה בגוי עדין ׳ לשמור ג׳ מל׳ בקריה וסמנהון ואז תיבלית
ויעמד ׳ מחזיקים ׳ את כל מצות ג׳ דסמיכן בקריה ׳ וסמנהון והיה לכם לציצית ׳ ויעזבו דמלכ
מחזיקים על אחיהם ׳ נתן ו׳ בקריה ׳ וסמנהון ואת בנותינו נתן ׳ כי נתן לצבאך לחם ׳ לא נשיך
מיסב׳ ׳ ויאמרו ׳ נתן ׳ ואשר לא נתן ׳ ולית דכותהון בקריה מליה ׳

הכהנים הלוים יג בקריה דסימנהון וסימנהון וביאת בשמתו השמיד כנגע וכל ישראל ונתת ויקם עזרא
ושאר העם והגורלות הפלט ושאר ישראל והיושבים העלו אותם פקודות מקומו ולהביא
ב בקריה וסימנהון ולהביא יצדק עולמים ולהביא את בכורי אדמתנו ומעשר כל פרי

הכהנים הלוים והעם להביא לבית
אלהינו לבית אבתינו לעתים מ־
מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח
יהוה אלהינו ככתוב בתורה ולהביא
את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי
כל עץ שנה בשנה לבית יהוה ואת
בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה
ואת בכורי בקרינו וצאננו להביא
לבית אלהינו לכהנים המשרתים
בבית אלהינו ואת ראשית עריסתנו
ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר
נביא לכהנים אל לשכות בית
אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים
והם הלוים המעשרים בכל ערי
עבדתנו והיה הכהן בן אהרן עם
הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו
את מעשר המעשר לבית אלהינו
אל הלשכות לבית האוצר כי אל
הלשכות יביאו בני ישראל ובני
הלוי את תרומת הדגן התירוש וה
והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים
המשרתים והשוערים והמשררים
ולא נעזב את בית אלהינו וישבו
שרי העם בירושלם ושאר העם
הפילו גורלות להביא אחד מן ה
העשרה לשבת בירושלם עיר
הקדש ותשע הידות בערים ויברכו
העם לכל האנשים המתנדבים
לשבת בירושלם ואלה

ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם
ובערי יהודה ישבו איש באחזתו
בעריהם ישראל הכהנים והלוים
והנתינים ובני עבדי שלמה ובירו
ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני
בנימן מבני יהודה עתיה בן
עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה
בן מהללאל מבני פרץ ומעשיה
בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה
בן יויריב בן זכריה בן השלני כל
בני פרץ הישבים בירושלם ארבע
מאות ששים ושמנה אנשי חיל
ואלה בני בנימן סלא בן משלם
בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה
בן איתיאל בן ישעיה ואחריו גבי
סלי תשע מאות עשרים ושמנה
ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה
בן הסנואה על העיר משנה
מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין
שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק
בן מריות בן אחיטוב נגד בית
האלהים ואחיהם עשה המלאכה
לבית שמנה מאות עשרים ושנים
ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי
בן זכריה בן פשחור בן מלכיה ואח
ואחיו ראשים לאבות מאתים
ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל
בן אחזי בן משלמות בן אמר
ואחיהם גברי חיל מאה

יביאו ט בקריה וסימנהון והכינו את אשר יביאו ושפטו את העם שוק למען בכורי הספרים הסוסים לבוש
המתנדבים ב בקריה וסימנהון לבי לחקקי ישראל לשבת בירושלם ואלה בני יג דסימנהון
בקריה וסימנהון ועשהאל ועשיאל אהליבמה שובל צבעון ענה דישון שולח אהרן אחור
המדינה קדמאה דספרא בנימן סלא בן משלם הסנואה ב ויהודה בן הסנואה ומן
בני בנימן קדמאה

הארבע ב׳ בקריה וסמנ׳ ובית יעקב יאל וינחן ואבין מוריה קרית יאל החיצרים · ובבנותיה ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חסרי׳
וסמנ׳ בשבט ישראל ... ובצקלג ... בבלעדי · ס׳ בנימן יז׳ מל׳ בקריה וסמנ׳ קראו לו יאחי יוסף
... להלחם ויהי איש ויאלת היו באזני רחבעם
קנה לך

עשרים ושנים ופקיד עליהם
זבדיאל בן הגדולים׃ ומן
הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם
בן חשביה בן בוני׃ ושבתי ויוזבד על
המלאכה החיצנה לבית האלהים
מראשי הלוים׃ ומתניה בן מיכא
בן זבדי בן אסף ראש התחלה
יהודה לתפלה ובקבקיה משנה
מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל
בן ידיתון׃ כל הלוים בעיר הקדש
מאתים שמנים וארבעה׃ והשוערים
עקוב טלמון ואחיהם השמרים
בשערים מאה שבעים ושנים׃
ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל
ערי יהודה איש בנחלתו׃ והנתינים
ישבים בעפל וציחא וגשפא על
הנתינים׃ ופקיד הלוים בירושלם
עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן
מיכא מבני אסף המשררים לנגד
מלאכת בית האלהים׃ כי מצות
המלך עליהם ואמנה על המשררים
דבר יום ביומו׃ ופתחיה
בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה
ליד המלך לכל דבר לעם׃ ואל
החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו
בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן
ובנתיה וביקבצאל וחצריה׃ ובישוע
ובמולדה ובבית פלט׃ ובחצר שועל
ובבאר שבע ובנתיה׃ ובצקלג

ובמכנה ובבנתיה׃ ובעין רמון ובצרעה
ובירמות׃ זנח עדלם וחצריהם לכיש
ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר
שבע עד גיא הנם׃ ובני בנימן מגבע
מכמש ועיה ובית אל ובנתיה׃
ענתות נב ענניה׃ חצור רמה גתים׃
חדיד צבעים נבלט׃ לד ואונו גי
החרשים׃ ומן הלוים מחלקות יהודה
לבנימין׃ ואלה הכהנים
והלוים אשר עלו עם זרבבל בן
שאלתיאל וישוע שריה ירמיה
עזרא׃ אמריה מלוך חטוש׃ שכניה
רחם מרמות׃ עדוא גנתוי אביה׃
מימין מעדיה בלגה׃ שמעיה
ויויריב ידעיה׃ סלו עמוק חלקיה
ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם
בימי ישוע׃ והלוים
ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה
מתניה על הידות הוא ואחיו׃ ובק
בקיה וענו אחיהם לנגדם למ
משמרות׃ וישוע הוליד את יויקים
ויויקים הוליד את אלישיב ואלישיב
את יוידע׃ ויוידע הוליד את יונתן
ויונתן הוליד את ידוע׃ ובימי
יויקים היו כהנים ראשי האבות
לשריה מריה לירמיה חנניה׃ לעזרא
משלם לאמריה יהוחנן׃ למלוכי
יונתן לשבניה יוסף׃ לחרם עדנא
למריות חלקי׃ לעדיא זכריה לגנתון

ויתלעלה ג׳ וסמנ׳ ויתיתפן מחניכם יאת שר · כל עזרא׳ יוריב׳ יויקים׳ יונתן׳ ישוע׳ יוידע ·
ופקיד ב׳ בקריה וסמנהון מן הראש · ופקיד הלוים בירושלם · טלמון ב׳ מל׳ בקריה וסמיהון
והשוערים עקוב טלמון מתניה ובקבקיה

למנימין ג בקריה · וסמנהון פלטי · אליקים מל · ועל ידו מנימן כת · דוד איש האלהים ג בקריה
דסמיכין · וסמנהון וראשי הלוים · ואחיו שמעיה · והלוים על משמרותם · ואעלה ג בקריה ·
וסמנהון ואתאפק · באוש מחנכם · ואעלה את שרי יהודה · ולית בקריה דכותהון

מנימן למועדיה פלטי לבלגה
שמוע לשמעיה יהונתן
וליויריב מתני לידעיה
עזי לסלי קלי
לעמוק עבר
לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל
הלוים בימי אלישיב יוידע ויוחנן
וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים
על מלכות דריוש הפרסי
בני לוי ראשי האבות כתובים על
ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן
אלישיב וראשי הלוים חשביה
שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם
לנגדם להלל להודות במצות דויד
איש האלהים משמר לעמת משמר
מתניה ובקבקיה עבדיה משלם
טלמון עקוב שמרים שו
שוערים משמר באספי השערים
אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק
ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן
הסופר ובחנכת חומת
ירושלם בקשו את הלוים מכל
מקומתם להביאם לירושלם לעשת
חנכה ושמחה ובתודות ובשיר
מצלתים נבלים ובכנרות ויאספו
בני המשררים ומן הככר סביבות
ירושלם ומן חצרי נטפתי ומבית
הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי
חצרים בנו להם המשררים סביבות
ירושלם ויטהרו הכהנים והלוים

ויטהרו את העם ואת השערים
ואת החומה ואעלה את שרי יהודה
מעל לחומה ואעמידה שתי תודת
גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה
לשער האשפת וילך אחריהם
הושעיה וחצי שרי יהודה ועזריה
עזרא ומשלם יהודה ובנימן ושמעיה
וירמיה ומבני הכהנים בחצצרות
זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה
בן מיכיה בן זכור בן אסף ואחיו
שמעיה ועזראל מללי גללי מעי
נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד
איש האלהים ועזרא הספר
לפניהם ועל שער העין ונגדם עלו על
מעלות עיר דויד במעלה לחומה
מעל לבית דויד ועד שער המים
מזרח והתודה השנית ההולכת
למואל ואני אחריה וחצי העם
מעל להחומה מעל למגדל התנורים
ועד החומה הרחבה ומעל לשער
אפרים ועל שער הישנה ועל שער
הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה
ועד שער הצאן ועמדו בשער
המטרה ותעמדנה שתי התודות
בבית האלהים ואני וחצי הסגנים
עמי והכהנים אליקים מעשיה
מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה
בחצצרות ומעשיה ושמעיה ואלעזר
ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר

גדולת ב׳ כתיב׳ כן בקריה וחס ו׳ בתריא׳ · וסמנהון ויעשו נאצות בתריא׳ · ואעמידה שתי תודת ·
הושעיה ג׳ בקריה · וסמנהון ויאמר עזריה בן הושעיה ויגשו · וילך אחריהם הושעיה · מיכיה
ה׳ בקריה · וסמנהון עכבור דמלכים · מלוש שנים · ולשרון · והכהנים · הכהנים בחצצרות זכריה ·

וישמחו ג̇ בקריה · וסמנהון ויגדו לאנשי יבש · ויהי כראות · ויזבחו ביום · שדי ו̇ כת̇ י̇ · וסמנהון בגלבע ·
שדיש · מגיש · מינאנוה · תסג · הנשכות · וכל רות דכותהון בר מן ב̇ שמעה תבנת · מכרה · וישמרו ב̇ בקריה ·
וסמנהון וישמרו את הבית להמיתו · וישמרו משמרת · מקדשים ב̇ · וסמנהון אני יי̇ · והלוים מקדשים

ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה
הפקיד ויזבחו ביום ההוא זבחים
גדולים וישמחו כי האלהים שמחם
שמחה גדולה וגם הנשים והילדים
שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק
ויפקדו ביום ההוא אנשים על
הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית
ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים
מנאות התורה לכהנים וללוים כי
שמחת יהודה על הכהנים ועל
הלוים העמדים וישמרו משמרת
אלהיהם ומשמרת הטהרה
והמשררים והשערים כמצות
דויד שלמה בנו כי בימי
דויד ואסף מקדם ראש המשררים
ושיר תהלה והדות לאלהים וכל
ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה
נתנים מניות המשררים והשערים
דבר יום ביומו ומקדשים ללוים
והלוים מקדשים לבני אהרן
ביום ההוא נקרא בספר
משה באזני העם ונמצא כתוב בו
אשר לא יבוא עמני ומואבי בקהל
האלהים עד עולם כי לא קדמו
את בני ישראל בלחם ובמים
וישכר עליו את בלעם לקללו
ויהפך אלהינו הקללה לברכה
ויהי כשמעם את התורה ויבדילו
כל ערב מישראל ולפני מזה

אלישיב הכהן נתון בלשכת בית
אלהינו קרוב לטוביה ויעש לו
לשכה גדולה ושם היו לפנים
נתנים את המנחה הלבונה והכלים
ומעשר הדגן התירוש והיצהר
מצות הלוים והמשררים והשערים
ותרומת הכהנים ובכל זה לא
הייתי בירושלם כי בשנת שלשים
ושתים לארתחשסתא מלך בבל
באתי אל המלך ולקץ ימים נש
אלתי מן המלך ואבוא לירושלם
ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב
לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי
בית האלהים וירע לי מאד
ואשליכה את כל כלי בית טוביה
החוץ מן הלשכה ואמרה ויטהרו
הלשכות ואשיבה שם כלי בית
האלהים את המנחה והלבונה
ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה
ויברחו איש לשדהו הלוים והמשר
רים עשי המלאכה ואריבה את
הסגנים ואמרה מדוע נעזב
בית האלהים ואקבצם ואעמדם
על עמדם וכל יהודה הביאו
מעשר הדגן והתירוש והיצהר
לאוצרות ואוצרה על אוצרות
שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה
מן הלוים ועל ידם חנן בן
זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו

בלחם ו̇ דגש בקריה · וסמנהון ויגדלו בלחם בכל מקניהם יחזקאל קדמו יתנם קדמו עובעים קדמו לבנין ·
והנותר · נתון ג̇ בקריה · וסמנהון החכמה והמדע נתון לך · הכסף · ולכבי מוה · והתירוש ג̇
בקריה · וסמנהון והיא לא ידעה · ויאמר לעמו · וכל יהודה · ערב ב̇ בקריה · וסמנהון וגם ערב רב
עלה אתם · ויבדילו כל ערב מישראל · ברעה ב̇ בקריה · וסמנהון כי איככה אוכל וראיתי ·
ואבואה לירושלם ·

לחלק לאחיהם׃ זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי
בבית אלהי ובמשמריו׃ בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת
ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא
ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד׃ והצרים ישבו בה
מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם׃ ואריבה את
חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים
את יום השבת׃ הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה
הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת׃
ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו
הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי על
השערים לא יבוא משא ביום השבת׃ וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ
לירושלם פעם ושתים׃ ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד
החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת׃ ואמרה
ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת
גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך׃ גם בימים ההם ראיתי את
היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות׃ ובניהם חצי מדבר
אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם׃ ואריב עמם ואקללם
ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם
ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם׃ הלוא על אלה חטא שלמה מלך
ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו
אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות׃ ולכם הנשמע
לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות׃
ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו
מעלי׃ זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים׃ וטהרתים מכל נכר ואעמידה
משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו׃ ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים
זכרה לי אלהי לטובה׃

סכום הפסוקים של ספר עזרא שש מאות ושמונים וחמשה וסדרים אחד עשר׃

סכום הפסוקים של כל המקרא עשרים ושלשה אלפים ומאתים ושלשה כג רג׃

MVSEVM BRITANNICVM

עו׳ הס׳ הספרים אשר [illegible] כסף להאיש [illegible]

[illegible]

עו׳ [illegible] ספרי הרפואה נשארו מה מהנעלה מ״ש שמעון הרופא זלה״ה מנרדינ[illegible]

א ספר [illegible]
א ספר [illegible]
א ספר [illegible]
א ספר [illegible]
א ספר [illegible]
א חלק [illegible]
א ספר [illegible]
א ספר עזרא ספר הבריאות [illegible]
א חלק [illegible] עזרא [illegible] על [illegible]
א ספר [illegible]
בן [illegible] השעה
א ספר [illegible]
א חלק [illegible]
א ספר [illegible]
א חלק [illegible]
א [illegible]
א ספר [illegible] על [illegible] כגיר
א חלק [illegible] על [illegible] וכגיר
א ספר [illegible]
א [illegible]
[illegible] כגיר
א ספר [illegible]
א [illegible]
א ספר [illegible]
א [illegible]
א ספר [illegible]
א [illegible] עם שלאוון וחסר [illegible]

עו׳ הן ספרי [illegible]

א שש כנפים מכוסה [illegible]
א ספר עזרא ספר האותות [illegible]
א ספר התכונה [illegible] מכוסה [illegible] כגיר
א ספר רוח חן עם שלאוון
א ספר [illegible] להרלב״ג [illegible]
[illegible]
א ספר עזרא [illegible] עם שלאוון כגיר
א ספר [illegible] כגיר
א ספר [illegible] על שלאוון כגיר
א קונטריס [illegible] חברם ר׳ יהודה [illegible]
[illegible]
א [illegible] כגיר
א קונטריסי [illegible]
[illegible] כגיר על שלאון
א ספר [illegible] כגיר
א ספר [illegible] מכוסה [illegible] וכגיר
א ספר [illegible] כגיר
א [illegible]
[illegible]
א [illegible]

ספרי המתנות [illegible] בקלף [illegible] מושלם [illegible]
א [illegible] קטן בקלף [illegible] עם [illegible]
[illegible]
א [illegible] עם [illegible]
א [illegible] מושלם [illegible] שלאון
א [illegible] שלאון
[illegible] כגיר בלי שלאוות
א [illegible] מסדר [illegible] בקלף עם שלאון
א [illegible] כגיר בלי שלאון מסדר [illegible]
א ספר [illegible] כגיר בלי שלאוות
א [illegible] חסר בתחילה ובסוף [illegible]
א [illegible]
א [illegible] עם [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible] עם [illegible]
א [illegible] מכוסה [illegible]
א [illegible] עם [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible] עם שלאוות
א [illegible] מכוסה [illegible]
א ספר [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible]
א [illegible]

א [illegible] שלאון
[illegible]
א [illegible]
[illegible]

מודה אני ליאון בכמ"ר [illegible] ז"ל כי מכרתי
זה ספר עשרים וארבעה [illegible] אברהם
יצחק נ"ע בשכר חמשים פרחי זהב וקבלתי
המעות מידו ונדרתי לו [illegible]
וערער והיה כפרי [illegible]
לבריאת עולם ובכתבי וחתימתי
וכיר הבאים מכרן ליאון [illegible]
ליאון חיים בכמ"ר [illegible] ז"לה
שמואל [illegible]

MVSEVM
BRITAN
NICVM

B.N. 8.C.a

HARL. 5711.

6r 8.6 a

C

BIBLIA
HEBRAICA.
CUM. NOT. MASORET.
VOL. II.

BRIT. MUS.

HARLEY
5711.

B

BIBLIA
HEBRAICA,
CUM NOT MASORET
VOL. I.

BRIT. MUS

HARLEY
5710.